dc

105e jaargang nummer 1 - 4 januari 1990

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Het nieuwe jaar

EEN EERSTE WEEK   DE EERSTE PSALM

Een gelukkig nieuw jaar gewenst, veel heil en zegen.

Wensen, die ontelbare malen in de afgelopen dagen zijn uitgesproken. En veelal menen we dat van harte. We wensen onze geliefden, onze vrienden, onze broeders en zusters en niet te vergeten onszelf, een gelukkig 1990 toe.

Onwillekeurig gaan we van de gedachte uit, dat we daar zelf weinig aan kunnen doen. Het moet ons gegeven worden. De eerste Psalm zegt ons in de eerste week van het nieuwe jaar, dat we daar zelf zeker iets aan kunnen doen.

Gelukkig is de mens, die in de levenswandeling niet luistert naar de raad die mensen geven, die geen rekening houden met God.

Gelukkig is de mens, die niet blijft stilstaan op de weg van de mensen die bewust handelen tegen de wil van God.

Gelukkig is de mens, die niet gaat zitten bij mensen die met God de spot drijven.

Van wandelen komt stilstaan en van stilstaan komt zitten in de kring van hen die tegen Gods wil handelen.

Heel duidelijk geeft de eerste Psalm ons aan, wat we wel mogen en moeten doen om gelukkig te zijn. Dat is aan het Woord van God welgevallen hebben en voortdurend met dat Woord bezig te zijn. Daar komt het op aan. In ons persoonlijk leven, in ons gezinsleven en niet in de laatste plaats in het leven van de Gemeente.

VERDER IN DIT NUMMER

Het Woord van God aannemen, ons eraan onderwerpen en over ons laten heersen. Het opnemen in ons hart en met ons hart. Dan gaat het in ons werken, want het is een levend, werkzaam, energiek Woord. Het doet een mens iets. Het is een actieve en creatieve kracht van God.

De mens die zo bezig is met het Woord van God, zal lijken op een boom die staat aan de oever van een beek, vruchtdragend, met bladeren die niet verwelken.

Het "Conciliair proces" heeft ook ons aangespoord om aandacht te schenken aan de heelheid van de schepping. Onder meer, dat de bomen niet mogen verwelken.

We hebben een begin gemaakt, om binnen de kaders van eigen mogelijkheden, alles te doen om op constructieve wijze met het thema "heelheid van de schepping" aan het werk te gaan en het gesprek hierover te bevorderen.

Dit blijft een voortdurende zorg, want scheppingszorg is een blijvende opdracht.

Maar laten we echter boven alles zorg hebben voor de heelheid van ons geloofsleven. Een geloofsleven, dat niet verwelkt, maar fris en groen blijft, dat gelukkig maakt, omdat het gevoed wordt door het Woord van God.

Een gelukkig nieuw jaar gewenst.

W.J. BLANKEN

"De Heer is hier en ik, ik besefte het niet". (Gen. 28:16)

'Er is feest in mijn ziel....'

Vader en moeder
vlechten samen een bootje
en leggen daarin het ventje
van drie maanden oud.
Ze zetten 't kind en 't scheepje
in 't ruisend riet van de Nijl
dat met het water wiegt.
Waarom? Waartoe? Is er nog heil?

Tachtig jaren later
staat een Godsgezant
voor Egyptes hoogste instantie
met niets dan een stok in de hand
en één woord van zijn Zender in 't hart:
"Laat mijn volk gaan!"
't Is het jongetje van toen
dat dreef tussen 't riet
in het wiegje van vader en moeder.
Hij is door God in tachtig jaren
geprepareerd voor 't werk
aan 't hof en in de woestijn.
Gods molens malen mateloos fijn.
Hier zien we hoe zijn wegen zijn.

Duizend jaar later en meer
trekken een man en een vrouw
van Nazaret naar 't Zuiden.
Hij wandelt naast de ezel
waar zij op zit, want ze verwacht een kindje.
De reis is lang, wel honderd kilometer
en dan: geen plaats voor hen in Betlehem.
Er staat nog wel een staldeur open
en in de stal een krib van steen.
Daar wordt het kind geboren
en in de krib gelegd.
Veertig eeuwen vantevoren
is dit, verhuld, voorzegd.
Hier zien we hoe Gods wegen zijn.
God heeft de tijd. Die daar geboren wordt
zal over derig jaren zeggen:
Komt allen tot mij. Ik maak u vrij.
We wandelen samen Gods wegen.

Die God geloven haasten niet.
Hij gaat door alle landen, alle eeuwen.
'De Heer is hier, ik heb het niet geweten.
dit is Gods huis, hier is de poort!'
De tijd en eeuwigheid gaan samen.
De hemel en d'aarde worden genoten.
God heeft de muur doorbroken:
The saints are marching on!

658

Stuur ze eens een groet....!

De dagen rond de jaarwisseling zijn altijd goede dagen om eens wat extra aandacht te schenken aan zaken die men in de haast van alledag wel eens voorbijsnelt. Zoals bij voorbeeld het groeten van geloofsgenoten in landen verweg. Want al komen de namen van hun landen vaak genoeg in het nieuws, het komt er maar niet van om ze eens vanuit Nederland een groet te zenden om ze zo als het ware een hart onder de riem te steken.

Een praktisch probleem kon dan wel zijn, dat men niet beschikt over adressen. Wel, om in dat tekort te voorzien volgen hieronder enkele adressen, waar men een nieuwjaars- of 'zomaar-een'-groet kan heensturen.

Een suggestie: een actieveling kan een stapel kaarten klaar leggen bij de uitgang van de kerk en die kaarten laten ondertekenen of beschrijven. Denk er wel om er in eerste instantie geen politieke zaak van te maken, maar laat het bij een hartelijke groet vanuit uw gemeente.

Enkele woorden, veelal dan in het engels, zijn voldoende.

EL SALVADOR: Luis Sandoval, president Baptist Association of El Salvador, Avenida Sierra Nevada, 922, Aparatado Postal 347, San Salvador, El Salvador.

ETHIOPIE: Berharnu Habte, president Baptist Evangelical Association of Ethiopia, Box 2323, Addios Abbeba, Ethiopie.

ARGENTINIE: Carlos Caramutti, president Evangelical Baptist Convention of Argentina, Rivadavia, 3476, Buenos Aires 1203, Argentina.

INDIA: R. Terhuja, president Baptist Uniuon of India, Church Road, Dimapur 797 112, Nagaland, India.

ISRAEL: Faud Haddad, president Association of Baptist Churches in Israel, Box 20, Nazareth 16100, Israel.

JAPAN: Osamu Matsuskura, executive secretary Japan Baptist Convention, 26-34, 7-chome, Shinjuku Shinjuku-ku, Tokyo 160, Japan.

PAPOEA NIEUW GUINEA: Arthur E. Charles, administrator Baptist Union of Papua New Guinea, Inc. PO Box 2283, Boroko, NCD, Papua New Guinea.

PHILIPPIJNEN: Alberto L. Pabalate, general secretary Baptist Conference of the Philipines, Inc. PO Box 109, Cebu City 6401, 7200 Philipines.

RWANDA: Eleazar Zinerambere, general secretary, Union of Baptist Churches in Rwanda, BP 59, Butare, Rwanda.

ZIMBABWE: Jeffrey Ncube, president Baptist Convention of Zimbabwe, PO Box 585m Gweru, Zimbabwe.

En dichterbij, in Europa:

POLEN: Igor Barna, Gen. secr. Polish Baptisat Union, ui. Walicow nr. 25 m 12, 00-865, Warsaw, Poland.

ROEMENIE: Loan Rincu, Gen. secret. Baptist Union of R.S., Romania, 56/A. Titulescu, Boulevard, sector 8, 78152 Bucharest, Romania.

OOST-DUITSLAND (DDR): The General Secretary Union of Evangelical Free Churches in de DDR, Gubener Str. 10, DDR, 1034 Berlin DDR.

NIEUWS UIT GRONINGEN-ZUID

Na een periode van enkele maanden ziek-zijn, mocht en kon onze voorganger Ton den Dekker weer voorgaan in onze ere-diensten.

De eerste zondag dat hij te midden van onze gemeente de dienst weer leidde, was op 3 december j.l., het was voor ons allen een feestdag, omdat er ook nog een jonge zuster door de doop aan de gemeente werd toegevoegd.

Onze voorganger was erg dankbaar dat hij weer in dienst van onze Hemelse Vader het evangelie mocht verkondigen.

Na de dienst was er nog gelegenheid om een kopje koffie met elkaar te drinken, en konden wij kennis maken met ons jongste lid Ine Holterman, waar ook gretig gebruik van werd gemaakt.

Dankbaar en voldaan keerden we daarna naar huis.

In de periode dat onze voorganger ziek was, hebben wij een beroep moeten doen op verscheidene gastsprekers, die ons voorgingen in de ere-diensten. Vanaf deze plaats wil ik namens de gemeente Groningen Zuid, deze broeders heel erg hartelijk bedanken voor hun bereidwilligheid en wens hen Gods zegen in het werk dat zij in de wijngaard van onze hemelse Vader mogen en willen doen.

J. HOEKSTRA

Hoe en wat is het wezen van een baptisten gemeente?

"Hoe is uw naam?" Die vraag wordt in allerlei situaties gesteld: door de politie; als je medicijnen komt halen in de apotheek; als je je meldt voor een gesprek met een leidinggevende in een bedrijf; een ziekenhuis; op het gemeentehuis.
Je kunt dan simpelweg antwoorden: mijn naam is...
Maar hoe bewijs je dat?
Daarvoor heb je een geschreven stuk, met pasfoto, en voorzien van je handtekening, nodig.

Dat lees je soms als het gaat om een drenkeling. Of na een verkeersongeval. Nergens een naam te ontdekken in de kleding (soms ontbreekt die ook). Hoe kom je er dan achter om wie het gaat? Daar bestaan speciale technieken voor, en speciale mensen weten hoe ze achter de identiteit moeten komen van slachtoffers. Soms lukt hun dat echter niet. En wordt het slachtoffer zonder nadere aanduiding begraven.

In het boek de Handelingen speelt de identiteit van mensen, van groepen, een belangrijke rol. Mensen, groepen, willen niet met andere mensen, groepen, verward, verwisseld worden. De identiteit van de een is een andere dan die van een ander.
We hebben het dan met name over de strijd tussen Joden en christenen. Vooral de Joden wilden niet op één hoop gegooid worden met de christenen.
Paulus en de zijnen begonnen met de verkondiging van het evangelie van Jezus Christus - dat Jezus de Christus is dus - altijd in de synagogen. Als de betekenis van Jezus' dood en opstanding in alle duidelijkheid en scherpte werd genoemd, begon het verzet der Joden op te komen (Hd. 13:45,50; 14:2,19; 17:5; 18:17 en andere).
Het ging om de identiteit. Om het wezen van Jodendom en christendom. Om de betekenis van het geloof in Jezus Christus, of: om de betekenis van de verwerping van de aanspraak van Jezus, dat Hij de Messias was.

Breuk

De breuk tussen Joden die aan de rechtmatigheid van de verwerping van Jezus' aanspraken bleven vasthouden, en hen die de rechtmatigheid van Jezus' aanspraken erkenden, was onvermijdelijk. Maar ook terecht. Het verschil tussen beide houdingen tegenover Jezus van Nazaret is fundamenteel. Het heeft te maken met het fundament waarop een mens gaat staan. Nogmaals: de Joden zoals ze gebleven zijn, wilden niet op één hoop geworpen worden met hen die in de voetsporen van Jezus gingen. Christenen werden de laatsten genoemd. Zij hadden, en zij hebben een andere identiteit dan de Joden, een andere identiteit dan "de heidenen".
Dat begreep ook koning Agrippa. Hij hoorde Paulus aan, en hij wist dat hij naar een geboren en getogen Jood luisterde (Hd. 26). Paulus verzweeg dat immers niet. Maar in zijn leven heeft een bekering een volledige verandering teweeggebracht. Van Jezus getuigde Paulus. Agrippa zei niet: je wilt me wel bewegen een Jood, een goede Jood te worden. Neen, hij zei: je wilt me wel spoedig als christen laten optreden. Dat wil zeggen: je wilt me wel een andere identiteit geven.

Baptisten identiteit?

Over dat woord is al het een en ander gezegd. Er zal meer over gezegd worden. Het is een gespreksonderwerp, vele malen, in bijbelgroepen, verjaardagsvisites, e.d. Wat is de identiteit van een baptisten gemeente? Hoe is haar naam? Eigenlijk: hoe, wat is haar wezen?
Het beste komt die vraag nog uit in opmerkingen die mensen, baptisten maken. Ik citeer er twee, niet lang geleden gehoord. De eerste was deze: er zijn mensen die van onze gemeente een pinkstergemeente willen maken. De tweede was: er zijn mensen die willen van onze gemeente een gereformeerde kerk maken met verwerping van de kinderdoop.
Als je zulke opmerkingen wilt begrijpen, zul je niet alleen de baptisten (een beetje) moeten kennen, maar ook de pinkstergemeenten en de gereformeerde kerken. En dan vooral de kanten van de pinkstergemeenten en de gereformeerde kerken die baptisten kennelijk niet zo sterk waarderen. Velen denken dan bij pinkstergemeenten aan handgeklap in de diensten, en bij gereformeerden aan dogmatisme, of fundamentalisme. En om een eerdere opmerking nog eens te gebruiken: daarmee willen veel baptisten niet op één hoop gegooid worden.
In het begin van dit stukje stond een vraag. Dus: is er een baptisten identiteit? Ja, ongetwijfeld. En daardoor zijn er verschillen waarneembaar met andere gemeenschappen. Maar het verschil tussen een baptisten gemeente en een pinkstergemeente is niet zo fundamenteel als tussen Joden en christenen. Het verschil tussen een baptisten gemeente en een gereformeerde kerk is vele malen groter. Maar niet fundamenteel als het om de persoon en het werk van Jezus Christus gaat.

Wat is baptistisch?

Mijn antwoord op deze vraag is niet verplichtend voor anderen. En dát is ongetwijfeld oer-baptistisch.... Het ontbreken van een leergezaghebbende geloofsbelijdenis is van fundamentele betekenis voor de identiteit van een baptisten gemeente. Noch de uitspraken van een voorganger, noch de uitspraken van de ouderlingen, noch de uitspraken van een gemeentevergadering, noch de uitspraken van groepen binnen of buiten de gemeenten zijn bindend, gezaghebbend, op gelijke hoogte te stellen met de Schriften.
De statuten van een baptisten gemeente bevatten in het algemeen niet meer dan enkele basis-uitspraken, over wier uitlegging binnen die gemeenten geen enkele twijfel aanwezig is. Des te uitgebreider die statuten zijn - in hun leerstellige bepalingen, bedoel ik - des te meer redenen er zijn tot verschil van mening, ja tot twist en tweedracht.
Wat is baptistisch? We proberen ons "in leer en leven" te richten op de uitspraken van de Schriften. Daarbij beseffen we wel dat de wereld waarin het oude testament ontstond, een andere was dan de onze. We beseffen ook dat de wereld waarin het nieuwe testament ontstond, een andere was dan de onze. Over allerlei actuele zaken denken baptisten niet gelijk. Dat hebben ze trouwens ook vroeger niet gedaan. Het is een illusie te denken dat de eenheid van denken vroeger groter was dan tegenwoordig.
Op 1 januari 1938 telden we in 37 gemeenten 5034 leden. In de loop van 1938 onttrokken zich 85 leden, en werden 28 leden uitgesloten, totaal 113 leden. Dat was 2¼% van het begin aantal. In die twee groepen, uitgeslotenen en uitgetredenen zaten - dat leert de ervaring ons - ook mensen die om allerlei redenen hun thuis in een andere gemeenschap zochten. Ook omdat ze het niet eens waren met "het baptisme".
Op 1-1-87 (latere gegevens heb ik niet) telden onze 82 gemeenten 12251 leden. In 1987 gingen 116 leden naar andere gemeenschappen, onttrokken zich 193 leden (w.v. 33 in Emmeloord die een nieuwe gemeente stichten) en werden 10 leden uitgesloten. Samengeteld 286 leden (die 33 er dus buiten gelaten). Dat is 2,33%. Een te verwaarlozen verschil met 1938 dus.
De kracht van het baptisme lag nooit, en ligt nergens, in de eenvormigheid, maar lag en ligt in de veelvormigheid.
Veelvormigheid is echter geen oeverloosheid.

H. PLOEGER

LEREN IN DE GEMEENTE (2)

"Leergemeenschap" heeft diepe wortels

Y. HORJUS

Bij de opening van het nieuwe cursusjaar van ons seminarium heeft br. Yme Horjus een openingscollege gegeven, waarvan we in het vorige nummer een deel publiceerden. In dit nummer het overige deel van de tekst: Op deze pagina en de volgende.

Voor we onze aandacht richten op het Nieuwe Testament, willen wij eerst nog even stilstaan bij de joodse traditie. Van de wieg tot het graf is de jood in een voortdurend leerproces gewikkeld met de Tora en de traditie, om zich nieuwe inzichten en vaardigheden eigen te maken. Opmerkelijk is de openheid van het leerproces: het leren moet verstaan worden als 'lernen', waarbij de leerling groeit door de bestudering van de traditie en de traditie groeit door de nieuwe inzichten en vernieuwde activiteiten van de leerling.

Met andere woorden: de uitleg is niet exclusief gebonden aan de 'weters', d.w.z. de rabbijnen of schriftgeleerden, maar is in principe inclusief: ieder die leert ('lernt') kant een bijdrage leveren aan de traditie.
Volgens I.B.H. Abram in zijn boek: 'Joodse traditie als permanent leren' is dit voortdurende leerproces het eigenlijke bemiddelingsgebeuren tussen God en mens. In de afgodendienst zijn er beelden nodig tussen God en mens. Die zijn in Israël verboden. 'Tussen het individu en God staat geen middelaar die aanbeden moet worden, maar een leerproces'. Leren (lernen) is zo fundamenteel dat het de menselijke geest verbindt met God.
Hoewel dit 'lernen' een individuele bezigheid is, is de ontmoeting met anderen toch van het grootste belang. Daarom moet de leerling ook in groepsverband leren. Hij speelt dan afwisselend de rol van leerling, die van anderen leert, en van leraar om anderen van zijn inzichten te doen profiteren. Beide rollen kunnen even leerzaam zijn, zegt de joodse traditie. In de vele leerhuizen die kerkelijk Nederland rijk is, probeert men deze vorm van leren te beoefenen. Dit leerhuis fungeert tevens als de gestalte van de nieuwe ontmoeting tussen Jodendom en Christendom.

Het Nieuwe Testament

Van Jezus lezen wij in het N.T. dat Hij "het land doortrok en leerde in hun synagogen, het evangelie van het Koninkrijk verkondigde en alle ziekte en alle kwaal genas'. Op twee plaatsen ontvouwt Mattheüs in zijn evangelie dit messiaanse programma van Jezus. (Matth. 4:23 en 9:35) Jezus was een leraar in Israël. Evenals de andere rabbijnen vormde Hij een kring van leerlingen om zich heen om hen in de weg van God te onderwijzen.
Bijzondere voorbeelden van zijn onderwijs zijn de bergrede en de gelijkenissen. In zijn gelijkenissen werden dagelijkse gebeurtenissen metaforisch gebruikt voor de waarheid van het Koninkrijk Gods. Het kenmerkende van Jezus onderwijs is, dat het met gezag bekleed is. 'Hij sprak niet als de schriftgeleerden, maar als gezaghebbende'.
In zijn afscheidswoorden gaf Jezus zijn volgelingen opdracht nieuwe discipelen te winnen 'en hen te leren onderhouden al wat Ik u bevolen heb' (Matth. 28:19).
Wij zien hier dat het zendingsbevel de catechese nadrukkelijk in een missionaire context plaatst.
Deze korte excursie door schrift en traditie brengt aan het licht dat het thema van de gemeente als 'leergemeenschap' diepe wortels heeft. Des te meer dringt de vraag zich aan ons op wat de eigenlijke betekenis ervan zou kunnen zijn in deze tijd en op welke wijze de gemeente deze oertrekken weer zou kunnen gaan vertonen.

Theologische aspecten

Als het gaat om de inhoud van het leren, verdienen in ieder geval drie theologische kernbegrippen onze aandacht:
In de eerste plaats: bekering. De mens wordt *in de boodschap van de Schrift* opgeroepen tot een totale verandering van gezindheid. In de taal van de apostel Paulus heet dit het afleggen van de oude mens en het aandoen van de nieuwe mens. Dit is een uniek werk van de Heilige Geest in het leven van een mens. In de theologie legt men er nadruk op dat het geloof een gave van God is. Het geloof komt niet uit de mens. Het moet je geschonken worden. Het is een genadegave van de Heilige Geest. Hier ligt een oud punt van discussie tussen de theologie en de wetenschappen van de psychologie en de pedagogiek. Daar gaat men ervan uit dat het proces van leren-geloven formeel vergelijkbaar verloopt met andere leer- en veranderingsprocessen.
Wij doen er verstandig aan daartussen niet een onverbiddelijke scheidslijn aan te brengen. Volgens Dingemans in zijn boek 'In de leerschool van het geloof' werkt de Geest niet buiten de menselijke activiteiten om en kunnen daarom de kanalen waarvan de Heilige Geest zich bedient met normale psychologische categorieën worden beschreven. Terecht merkt K.A. Schippers in dit verband op dat het geloof zich weliswaar voltrekt in een leerproces dat vergelijkbaar is met andere leerprocessen, maar daarin niet opgaat. Waar precies de grens ligt tussen geloof als gave, en geloof als leerproces, onttrekt zich volgens hem aan de waarneming (gemeente als leergemeenschap, 13). Leren impliceert bekering. Bekering is de vooronderstelling van het leerproces en tevens het eerste element daarvan. Het is het startpunt voor het nieuwe leven dat in Christus begint, maar dat steeds weer vernieuwd moet worden *naar het beeld van God, dat in Christus* is geopenbaard.

Navolging

Hiermee zijn we aangeland bij het tweede trefwoord: navolging.
Navolging van Christus is het theologische woord bij uitstek voor het geloofsleren. Wordt 'leren' nog wel eens opgevat als een strikt intellectuele bezigheid van kennisoverdracht, in het woord 'volgen' is niet alleen het cognitieve element aanwezig, maar zijn ook de elementen van affectie en attitudinaal leren begrepen.
Een mens moet niet slechts kennis vergaren, maar ook tot vertrouwen komen, zelfstandig kunnen oordelen en zijn houding vanuit het geloof leren bepalen.
Opmerkelijk is dat in het N.T. het substantief navolging, als vertaling van het Griekse woord 'akolouthèsis', niet voorkomt. Als werkwoord daarentegen bijzonder vaak. Navolging moet dan ook voluit als een werkwoord worden opgevat. Dit werkwoord is gevuld met de dynamiek van de persoonlijke relatie tot Christus. Van Hem zijn wij dan ook discipel of leerling. En als door Paulus en de andere apostelen gesproken wordt over de leer van Christus, dan gaat het daarin niet om een statisch geheel van geloofswaarheden en leerstellingen, maar staat die leer in hetzelfde perspectief van de persoonlijke omgang met Hem. Die leer verwijst naar Christus zelf. In leven, dood en opstanding is Hijzelf die leer. Het aanhangen van die leer is het volgen de de Heer. In de weg van de navolging komen mensen tot hun bestemming, vinden het leven, en groeien naar geestelijke stabili-

Vervolg op pag. 5

UIT DE GEMEENTEN

Maassluis

Dat ook kleinere gemeenten aktief kunnen zijn, dat bewijst de Baptistengemeente te Maassluis. In **Contactblad** van Groot-Rotterdam lezen wij: Het was in de maand oktober binnen de gemeente Maassluis een drukte van belang. Zaterdag 7 okt. was weer z.g.n. Furie-ade zaterdag in Maassluis. Dat betekent dat er dan duizenden langs de haven en de oude binnenstad slenteren op dit grootste feest dat Maassluis elk jaar weer heeft. Ook de Baptistengemeente Maassluis was weer vertegenwoordigd. Wij stonden daar met een stand met bijbelse lektuur; wij deelden aan belangstellenden ons evangelisatieblad 'De Zaaier' uit en de kinderen kregen van de zondagsschool een fraaie kleurplaat aangeboden. Tevens verkochten wij sieraden t.b.v. het zendingsprojekt in Sierra Leone. Het weer was in vergelijking met andere jaren ons iets minder gunstig gestemd, maar al met al mogen wij terugblikken op een fijne dag.

Silo-Utrecht

In **'Regelrecht'** staat te lezen, dat deze gemeente op 2 november j.l. 65 jaar bestond. Eens begonnen met twee gezinnen, drie personen, uitgegroeid tot twee zustergemeenten in Utrecht. Op 26 november is er een jubileumdienst. Daarnaast is er vanaf de tweede zondag van november tot de tweede zondag van december in de ruimte van Silo een tentoonstelling opgesteld over de geschiedenis van de gemeente. Oude foto's zijn verzameld en stukken uit het archief zijn geselecteerd, die een goed beeld geven van de gemeente door de jaren heen.
Ook heeft de raad der gemeente besloten om een jubileumboekje uit te geven. Daarin wordt in summiere bewoordingen een beeld van 65 jaar baptistengemeente in de stad Utrecht gegeven. Br. H. Boeschoten heeft aan de hand van zijn eigen herinneringen, en die zijn vele, maar ook m.b.v. het archief een overzicht geschreven. Een aantal andere leden hebben de tekst ook nog eens aan hun herinneringen getoetst. Het boekje zal te koop zijn voor een paar rijksdaalders.
Er staat nog een boekje aan te komen in Silo-Utrecht. Ook ter ere van het jubileum, maar niet ten tijde van het jubileum uitgebracht. De raad heeft aan de kerkdienstcommissie gevraagd te willen onderzoeken of het niet mogelijk is om een soort prekenbundeltje te kunnen uitgeven. Het plan is om in het komende jaar onder eindredactie van br. Reiling het boekje het licht te doen zien. De uitgave wordt door een uitgever verzorgd en het is de bedoeling dit boekje te koop aan te bieden aan onze zustergemeenten en andere belangstellenden. De uitgever zal de boekhandels verzorgen.

Groningen Noord

In **'Tussentijds'** wordt, denk ik, iets bijzonders gemeld. In deze gemeente bestaat n.l. een visclub, die de naam draagt van de wijkgemeente 'De Cirkel'.
Op 23 september j.l. hebben zij de laatste wedstrijd gehouden. Daarvoor gingen zij naar hun geliefde plaatsje Vegelinsoord. Dat is een fijne stek, want aan beide zijden van het kanaal kan gevist worden. Zij gingen daar vooral weer zitten, omdat in het verleden er altijd redelijk succes werd behaald. Toch was er één van hen eigenwijs en ging aan de andere kant zitten. Resultaat: de beste visser van de dag!

KMG

ONTVANGEN BIJDRAGEN EN GIFTEN IN DE MAAND OKTOBER 1989

E.C.U.

Alblasserdam 112,05; Alkmaar 131,35; Almelo-Ger.straat 442,15; Alphen a/d Rijn 113,35; Amsterdam West 349,-; Apeldoorn 1387,50; Arnhem Centrum 1144,56; Arnhem Zuid 561,93; Assen 41,05; Borne 63,90; Deventer 174,60; Drachten 470,65; 's Gravenhage 625,-; Groningen Noord 232,81; Harderwijk 510,95; Harlingen 220,80; Heerenveen 83,65; Hoogezand Woldwijck 175,05; Kampen 222,95; Kollumerzwaag 330,-; Leeuwarden 651,80; Leeuwarden 469,35; Leiden 409,41; Noordbergum 245,15; Stavoren 80,55; Treebeek 382,60; Utrecht Noord 399,65; Winschoten 198,70; Zwolle 417,50.

C.v.d.O.

Alblasserdam 103,95; Alkmaar 200,45; Almelo-Ger.straat 503,55; Alphen a/d Rijn 90,70; Amsterdam West 109,40; Apeldoorn 1275,-; Arnhem Centrum 929,95; Arnhem Zuid 521,31; Borne 112,25; Deventer 177,75; Drachten 490,70; 's Gravenhage 500,-; Groningen Noord 215,92; Harderwijk 487,25; Harlingen 177,30; Heerenveen 88,05; Hengelo Venster 500,35; Hoogezand Woldwijck 163,55; Kampen 206,78; Kollumerzwaag 320,-; Krommenie 90,30; Leeuwarden 457,05; Leeuwarden 294,45; Leiden 375,65; Lelystad 110,10; Noordbergum 506,65; Stavoren 120,-; Treebeek 351,50; Utrecht Noord 370,75; Vroomshoop 200,-; Winschoten 184,34; Zwolle 338,75; H.T.-S., D. 50,-; C., D. 25,-; G.F.B., B. 135,-.

U.Z.C.

Alblasserdam 187,20; Almelo-Ger. straat 622,80; Amsterdam West 408,80; Apeldoorn 2325,-; Arnhem Centrum 1910,11; Arnhem Zuid 938,81; Assen 50,50; Borne 190,-; Deventer 204,90; Dokkum 800,-; Drachten 865,85; Emmen 25,-; 's Gravenhage 1050,-; Groningen Noord 389,12; Harderwijk 120,-; Harderwijk 598,05; Harlingen 257,75; Hoogezand Woldwijck 408,40; Kampen 120,-; Kampen 372,63; Klazienaveen 75,-; Kollumerzwaag 600,-; Leeuwarden 846,70; Leeuwarden 824,10; Leiden 682,34; Nieuw Weerdinge 300,-; Stavoren 180,-; Ter Apel 1000,-; Treebeek 508,10; Utrecht Noord 667,68; Vroomshoop 735,-; Winschoten 331,97; Zwolle 696,25; J.B., D. 195,30; J.V., W. 120,- (Postzegels); N.N., L. 30,-; Ned. Comité Wereldgebedsdag 1250,-; Gewest Holland 10.000,- (projekt); Amsterdam West 142,15 (projekt); IJsselgewest 3750,- (projekt); IJsselgewest 6500,- (projekt); NBVB Eindhoven 200,- (projekt); Z.W. Groninger Bond 1500,- (projekt).

N.B.J.B.

Alblasserdam 27,-; Amsterdam West 89,60; Apeldoorn 337,50; Arnhem Centrum 276,10; Arnhem Zuid 135,41; Deventer 100,-; Dokkum 168,-; Drachten 67,40; 's Gravenhage 150,-; Groningen Noord 56,03; Hoogezand Woldwijck 87,15; Kampen 53,67; Kollumerzwaag 90,-; Leeuwarden 250,-; Lelystad 78,35; Utrecht Noord 96,30; Winschoten 47,88; Zwolle 100,-.

U.B.S.

Alblasserdam 19,80; Almelo-Ger.straat 45,35; Apeldoorn 111,75; Arnhem Centrum 204,57; Arnhem Zuid 99,30; Dokkum 100,-; Drachten 148,65; 's Gravenhage 125,-; Groningen Noord 41,19; Heemskerk 193,05; Heerenveen 123,20; Hoogezand Woldwijck 89,20; Kampen 39,43; Siddeburen 57,60; Utrecht Noord 70,62; Winschoten 35,11; Zwolle 75,-.

NOODFONDS

Almelo-Ger.straat 296,55; Apeldoorn 1064,85; Dokkum 378,62 (bijbels); Drachten 435,15; Emmen 1500,-; Groningen Noord 100,-; Heerenveen 94,10; Hengelo Venster 209,95; Hoogezand Woldwijck 107,30; G.L.K., Z. 10,-; S.V., M. 25,-; H.V., H. 100,-; H.V., H. 150,- (Roemenië); H.G., H. 100,-; R.S., G. 250,-; G.H., B. 50,-; D.B., H. 10,-; J.H., G. 15,-; J.B., H. 15,-; H.A.-O. 50,-; H.S.-V., W. 500,-; M.W.B.-B., H. 50,-; H.J.H.B.-K., H. 10,-.

Hartelijk dank voor uw bijdragen. Ten overvloede hieronder de gironummers waar u uw bijdragen op kunt overmaken: giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin (alle takken van arbeid) en giro 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin (voor noodfondsgelden).

A. VAN DEN HOEF

Ondanks grote moeilijkheden kennen de baptisten in Roemenië nog vreugde

PETER H. BARBER

Ik ben net terug van een reis naar Roemenië, die een week heeft geduurd. Er was iets speciaals aan dit bezoek, omdat het mijn eerste was nadat ik het Presidentschap van de Europese Baptisten Federatie aangenomen had. Maar meer dan dat maakt het gedenkwaardig.
Roemenië is een land van tegenstellingen. Het wijdt zich met alle energie aan een enorm bouwprogramma.
Het "paradepaard" is een adembenemend paleisachtig gebouw in het hart van Boekarest - "Het huis van het volk" - dat één eind van een boulevard, die meer dan een kilometer lang is, domineert.

Tegelijkertijd zijn er grote tekorten aan de eerste levensbehoeften. Er is een te kleine aanvoer van vlees, vooral in de steden. Koffie is schaars als goud. Overal zie je mensen in de rijen staan.... misschien omdat er een zending fruit toch nog is aangekomen. De energievoorziening wordt herhaaldelijk onderbroken en in de winkels is het somber; er zijn maar een paar lampen aan, voor de besparing. Omdat benzine schaars is mogen autobezitters hun auto alleen om de andere zondag gebruiken.

Toch vreugde

Je zou verwachten dat, de Roemeense Baptisten, naar de gegeven economische omstandigheden en beperkingen waaronder ze moeten werken, terneergeslagen, negatief en defensief zijn. Daar is geen sprake van! Ik ervoer dat ze opgewekte gelovigen waren, die rijk in de gemeenschapsbeleving en vreugdevol in hun getuigenis waren.
Door een aantal redenen bestaan er geen precieze statistieken van de Unie van Baptisten Gemeenten in Roemenië, al kun je met vrij veel zekerheid aannemen dat er zo ongeveer tussen de 140.000 en 160.000 leden aangesloten zijn bij de Unie (de kinderen en vrienden van de gemeente niet meegerekend).
Als dit zo is, is het na de Unie van de Sovjet-Unie en na de Unie van Groot-Brittanië de grootste Unie in de Europese Baptisten Federatie. Het heeft ook de grootste gemeente in Europa buiten de Sovjet-Unie, n.l. de gemeente van Oradea (waar ik het voorrecht had te mogen preken), die een ledenaantal heeft van 2500 en ook nog 1500 kinderen die de dienten bijwonen. Het is ook zo dat, bijna zonder uitzondering, de Baptisten gemeenten in de steden groeien.

Beperkingen

Er hoeft geen misverstand over te bestaan: de gelovigen in Roemenië werken nog steeds onder beperkingen. Ofschoon ze vrij zijn om het evangelie te prediken in hun geregistreerde gebouwen, zijn ze niet vrij om naar buiten te treden om te evangeliseren. De twee uitzonderingen hierop zijn bruiloften en begrafenissen, waar het evangelie onbevreesd kan - en wordt - verkondigd.
Ze hebben niet de beschikking over radio of televisie en er zijn beperkingen als het aankomt op persvrijheid. Ze hebben meer dan 1000 gemeenten of evangelisatieposten, er zijn echter maar 160 full-time voorgangers. Met als gevolg dat sommige voorgangers leiding geven aan niet minder dan negen gemeenten. Toch heeft de overheid, ondanks het feit dat er meer voorgangers nodig zijn, herhaaldelijk de vraag, naar meer dan de toegestane zestien studenten aan de opleiding afgewezen.
Een andere bron voor frustatie is de afwijzing voor het bouwen of uitbreiden van kerkgebouwen. het lijkt erop dat, na 34 jaar van wachten, één van de kerken, die te klein is en waarin sommige leden al 15 jaar niet weten wat het is om te zitten tijdens een dienst, nu toch toestemming krijgt om hun kerkgebouw uit te breiden, en te verbouwen.
Het is te begrijpen dat enkele gemeenten moe worden van het wachten en kiezen om de bouwbeperkingen te negeren; in dergelijke gevallen kan - en neemt - de overheid strafmaatregelen.
Maar het lijkt erop dat de beperkingen iets soepeler geworden zijn: er was bijvoorbeeld een tijd dat gemeenten maar één keer per week bijelkaar mochten komen, zondags 's morgens, terwijl ze nu een volledig weekprogramma hebben. Op school wordt de jonge gelovige uitgesloten van het sociale programma, georganiseerd door de communistische jeugdgroep; op het werk is er een limiet voor promotie, de beste posities worden gegeven aan mensen die de partij trouw zijn.
Mijn aanwezigheid bij de Roemeense Baptisten was echter een ervaring met mensen die zich niet laten afschrikken door economische moeilijkheden of politieke beperkingen.

Gemeenschap

Ze waarderen hun gemeenschap en werken hier tegelijkertijd aan.
Elke maand ontmoeten de voorgangers van elk van de zes gewesten elkaar en elke drie maanden zijn de ouderlingen daar ook bij voor onderwijs, discussie en gebed. Toen ik preekte in Oradea op een vrijdagavond waren alle voorgangers van dat gewest aanwezig.... en het was duidelijk dat ze elkaar kenden en van elkaar hielden.

VERBONDENHEID

Het jongste congres van Europese baptisten, deze zomer in Budapest bracht vooral de verbondenheid van Oost- en Westeuropese baptisten tot uitdrukking.
Niemand van ons had kunnen bevroeden dat die verbondenheid - door de gebeurtenissen van de laatste tijd - zich in een totaal veranderd Europa zou kunnen voltrekken. We willen hopen en bidden dat de onzekere, nieuwe situatie door ons allen als een uitdaging mag worden gezien, ook als het gaat om de verkondiging van het evangelie.
Helaas is de situatie in Roemenië zowel materieel als immaterieel nog erg moeilijk. Vandaar dat de nieuwe voorzitter van de EBF - de Schot Peter Barber (ook namens de Nederlandse Baptisten) de verbondenheid met de Roemenen en in het bizonder met onze geloofsgenoten tot uitdrukking heeft gebracht in een bezoek dat hij in okt./nov. aan dit land heeft gebracht.
U leest hiernaast zijn verslag.

Gebed is een essentiëel deel van hun leven. Het is voor hen normaal om uren lang bijelkaar te zijn in gebed, in de week en op zondag. Ik herinner me levendig een dienst, waarin we een langere tijd moesten staan, terwijl mannen en vrouwen baden, onder leiding van de voorganger, zo kwam deel voor deel aan de beurt. Ik besefte waarom hij daar leiding aan moest geven, omdat ze allemaal graag willen bidden.
Ik ervoer onder de Roemeense Baptisten ook een vorm van discipline. Ze nemen hun bekering tot Christus serieus en verwachten dat van de andere leden ook. Ze hebben duidelijke standpunten m.b.t. roken, drinken, echtscheiding, enz. Ze voelen duidelijk dat zout z'n smaak niet moet verliezen in het getuigenis dat ze uitdragen in hun atheïstische maatschappij.
Dit betekent echter niet dat ze een "strenge" gemeenschap zijn. Integendeel, het tegenovergestelde is waar. Hun blijdschap in de Heer was van de gezichten af te lezen, toen ze zongen en de humor van de voorgangers beantwoorden.
De blijdschap van dat alles en hun lachende ogen zullen me lang bijblijven.

(Vertaling: Sander Aaldring)

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks;
abonnementsprijs ƒ 47,- per jaar; buitenland ƒ 65,- per jaar.

Redaktie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Een "sprookje" (?)

door Jan de Boer

Er was eens een visser in een ver land, die met een stoombootje en een sleepnet op zee vis ving om in zijn dagelijks brood te voorzien.
Zijn machine stookte hij met hout.
Hij had iedere week één dag nodig om voldoende hout te verzamelen en in zijn schip te laden. Dan voer hij uit en ving in vier dagen vierhonderd kilo vis, iedere dag zo'n honderd kilo.

En met die vis werden in heel zijn dorp goede en voldoende maaltijden gekookt. Jarenlang waren de visser en het dorp hier tevreden en gelukkig mee.
Op een mooie zomerdag kwam er een koopman uit een ander land, die tegen hem zei: 'Visser, verkoop mij je vis, dan kun je daarvoor bij mij mooie dingen kopen'. En de koopman liet de visser zijn waren zien. De visser wist en zag dat hij die zaken niet nodig had, maar toch.... ze waren zo mooi.
Een week later besloot de visser een sneller schip te kopen waarmee hij wel tweemaal zoveel vis kon vangen.
Hij wreef zich in de handen van plezier als hij eraan dacht wat hij met die meeropbrengst wel kon doen, wat hij daarvoor allemaal wel van die koopman kopen kon.
Hij kocht die boot, die wel meer hout gebruikte, maar daar had de visser op gerekend, en van nu af aan was hij twee dagen in de week bezig met het verzamelen van het benodigde hout.
En omdat hij zaterdag en zondag niet werkte - hij onderhield zijn huis en terrein en speelde met zijn kinderen - viste hij nog maar drie dagen in de week.
Dat hinderde hem niet, omdat hij met dit schip immers wel tweehonderd kilo vis per dag in zijn sleepnet ving.

Dat was in de week zeshonderd kilo en mooi tweehonderd meer dan die vierhonderd kilo die hij met zijn oude schip voor het dorp kon vangen. En de visser was tevreden.
Echter niet lang. Want een andere koopman kwam en beloofde hem allerlei mooie dingen - dure stereoapparatuur, een grote auto, veel kleren en luxe kleinigheden - als hij ook voor hem vis wilde vangen. Na overleg met zijn vrouw besloot hij een nog sneller schip te kopen, waarmee hij wel vier keer zoveel vis kon vangen.
Ook dit schip verstookte meer hout en de visser was gedwongen nu drie dagen per week hout te verzamelen, waarbij zijn vrouw ook nog moest helpen. Maar hij was er tevreden mee: omdat hij in de overblijvende dagen maar liefst achthonderd kilo vis ving en dat was heel wat meer dan hij vroeger kon vangen.
Zo werd de visser steeds rijker en rijker en werd dan ook tot koning van het dorp gekroond. De andere vissers in de buurt en zelfs de vissers in ver gelegen dorpen die van zijn succes gehoord hadden, werden jaloers en wilden dezelfde rijkdom. Ook zij kochten snellere boten, die meer hout verstookten, vingen steeds meer vis die zij verkochten en die de dorpelingen in de door de kooplui neergezette visfabriek verwerkten, waarbij het water en de bodem ernstig vervuilden zodat de kinderen, voorzover ze niet in de fabriek moesten werken, al spelend ziek werden.

Ze leefden nog lang en ongelukkig op een vervuilde aarde

Maar zij bereikten een hoge graad van welvaart zodat zij zich luxe zaken konden veroorloven waarvan zij vroeger niet hadden durven dromen. Hun begeerte naar aardse goederen werd steeds groter. Ieder wilde meer, ook als dat ging ten koste van de ander. Nee, gelukkiger waren ze er niet op geworden.
Wanneer er meer vis gevangen werd dan de beide kooplui konden kopen, werden de dorpen boos op elkaar en beschuldigden elkaar van onbehoorlijke concurrentie. Het gebeurde dan dat het ene dorp een of meer boten van een ander dorp liet zinken om hun eigen vis aan de kooplui kwijt te raken. Maar al te vaak verdronken daar vissers bij. De Rijkdom, de Vooruitgang, bracht veel strijd en verdriet mee voor alle dorpen. Alleen de kooplui hadden nergens last van.
Zo gebeurde het dat de visser merkte dat het hout schaars werd, dat waar het hout gekapt was de vruchtbare grond in onvruchtbare woestenij veranderde en dat hij steeds verder gaan moest om voldoende hout voor zijn boot te verzamelen. Na een tijdje kostte hem dat niet meer drie, maar vier hele dagen, al zwoegde hij samen met zijn vrouw en inmiddels groot geworden kinderen van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat.
Voor het vissen bleef nog maar één dag over, waardoor zijn vangst daalde tot vierhonderd kilo vis. Hetzelfde overkwam ook alle andere vissers. De rijkdom verkeerde in armoe, de kooplui kochten volgens contract nog steeds de vis, zodat de vissers en hun gezinnen nauwelijks meer te eten hadden.
De visser die best in de gaten had dat dit allemaal veroorzaakt werd doordat nu iedereen met zulke snelle boten die veel hout verstookten, viste, ruide zijn dorpsgenoten op en zei dat wanneer zij hun welvaart wilden houden, de boten van de andere dorpen vernield moesten worden. Dan zou er immers nog hout genoeg zijn en waren zij de baas over alle visgronden?
En op een kwade nacht trok de visser met zijn dorpelingen op en vernielde totaal onverwacht in een bloedige strijd alle boten van de andere dorpen, die zich daarna verenigden en met geweldige overmacht ook de snelle boten vernietigden van de visser en zijn dorpelingen, van wie het meerendeel gedood werd. Niemand kon nu meer vissen en er kwam armoe en honger in de in rouw gedompelde dorpen.
Zo leefden ze nog lang, ongelukkig en in vijandschap met elkaar op een vervuilde en verwoeste aarde.

(Uit: Draaiboek "Gerechtigheid, Vrede en Heelheid der Schepping" voor plaatselijke geloofsgemeenschappen. Uitg: Stichting St. Willibordus Vereninging, Den Bosch)

105e jaargang nummer 2 - 11 januari 1990

dc

DE CHRISTEN

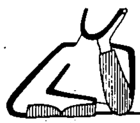
ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Konden we het niet weten...?

SIETZO DIJKHUIZEN

Er zal wel niemand zijn die niet minstens een klein beetje nieuws over de gebeurtenissen in Oost-Europa volgt. Kort voor de jaarwisseling was het vooral het nieuws uit Roemenië dat nu volop tot ons kon doordringen.
Nu volop nieuws, inderdaad, nu wel. Een groot aantal Nederlanders, dat nu zijn kranten en weekbladen leest, schud het hoofd en vraagt zich misschien nog af: "Hoe komt het dat wij dit allemaal niet geweten hebben...?"
Het is gemakkelijk een sussend antwoord te vinden: De dictatuur zorgde er wel voor dat ongunstig nieuws niet de grens over kwam. De informatie-kanalen zaten dicht of gaven slechts goedgekeurd nieuws door. Maar er wàs wel ander nieuws! De veelal kerkelijke organisaties die zich willen inzetten voor hulp aan Oost-Europa en zich daarbij vooral richtten op het geven van geestelijke hulp, o.a. door het smokkelen van bijbels en ander materiaal, kregen en verspreidden in elk geval iets van het andere nieuws, nl. dat over onderdrukking, geestelijke en materiële nood in Oost-bloklanden, waaronder ook Roemenië.
Maar wat is daarmee gedaan? Wat werd daarvan gehoord en verstaan? Het blijkt dat de wel beschikbare informatie niet of nauwelijks is doorgdrongen tot de grote massa. Geen krant die grote reportages wijdde aan de werkelijke nood in veel landen. Op zich is dat niet verwonderlijk. Journalisten die dat soort verslaggeving wilden bedrijven kregen officieel geen toegang, maar zouden hooguit als "toerist" iets kunnen ondernemen. (Dat deden bij voorbeeld mensen van EO's actualiteitenrubriek Tijdsein). Maar er wàs wel informatie. Wie dat wilde had zich wel een beeld kunnen vormen van de nood.
"We hebben het niet geweten" is sinds de tweede wereldoorlog een beladen uitdrukking. Maar veel Nederlanders zeggen het nu ook.
Nu de berichten uit de landen die vroeger werden aangeduid als "achter het IJzeren Gordijn" vrijer, overvloediger en naar men aanneemt objectiever binnenkomen, en iedereen méér kan weten via de normale informatie kanalen, is het wellicht goed ook aandacht te schenken aan nieuws uit andere dictaturen.
Niet alleen in de communistisch geregeerde landen vond onderdrukking plaats. Er zijn ook nog "rechtse" dictaturen. Er zijn ook landen als Chili en Zuid-Afrika waar nood is. Dat zijn dan landen die nog wel eens in het nieuws verschijnen en die dus "bekend" zijn. Maar wie zou nóg een aantal landen in het westen kunnen noemen, waar mensen worden onderdrukt, gediscrimineerd, in gevangenissen gegooid, gemarteld? Wie kent uit het hoofd al die Zuid- en Midden-Amerikaanse landen, waar de kerk het ook moeilijk heeft? Tenminste de kerk die zich bekommert om de gelovigen die worden uitgebuit en die zich solidair opstelt? Wie heeft weet van alle ellendige armoede in veel Aziatische landen? Wie is op de hoogte van onrecht dat overal mensen wordt aangedaan?
Gelukkig kennen we in Nederland een pers die (misschien op een enkele uitzondering na) gewetensvol genoeg is om dat te melden. Het gevaar zit er alleen maar in, dat men er door afgestompt zou raken. Menigeen wil "al die ellende" niet meer lezen, horen of zien en kijkt liever naar de televisie waar de mensen in onnozele spelletjesprogramma's elkaar huilend om de hals vallen omdat ze een auto hebben gewonnen...
Maar niemand kan zeggen, dat hij het 'niet geweten' heeft. In ons informatie-tijdperk is dat nauwelijks vol te houden zonder te liegen. Het lijkt me dan ook, dat geen christen zich afzijdig kan houden en horende doof en ziende blind kan blijven, bij alles wat er in de wereld gebeurt. Want moet die wereld niet weten, dat er christenen zijn...? Mensen die Christus willen navolgen en willen werken aan gerechtigheid?

VERDER IN DIT NUMMER

Even nadenken met....

W.J. de Zwart

Vanzelfsprekend

Dit is...
redelijke eredienst.
(Rom. 12:1,2)

Nee, het gaat hier niet om de vorm van ons samenkomen op zondagmorgen. In dit bijbelgedeelte gaat het om die levensstijl die redelijkerwijze past bij het kindschap van God. Wat die redelijke eredienst is? De Bijbel vindt het redelijk, dat gelovigen hun lichamen stellen tot een "levend, heilig en welgevallig offer."
Een paar gedachten hierbij:
1. een levend..., offer: doet allereerst denken aan de Here Jezus zelf: het smetteloze offer (zie Hebreeën 9:14). Zoals Christus zich ten offer gesteld heeft, zo ook wij in navolging van Hem die ons vrijgekocht heeft.
2. Van de offerdieren van het Oude Verbond is bekend dat het om "puntgave dieren" moest gaan (zie o.a. Leviticus 22:20), Wij zouden zeggen: alleen het beste is goed genoeg voor de Here God. Als er in Rom. 12 gevraagd ons lichaam, ons leven als offer ten dienste te stellen van God, dan gaat het dus om het beste wat we te bieden hebben.
3. Het hier geschetste beeld van het lichaam als offer associeert met een ander beeld, het beeld van het lichaam als tempel van de Heilige Geest (1 Corinthiers 6:19,20).
Hier is de conclusie: Verheerlijk dan God met uw lichamen.

Dit alles zo op een rijtje zettend stel ik mijzelf, en u, de vraag of we deze vorm van eredienst wel echt redelijk vinden?
Spreekt het vanzelf om ons lichaam heilig en rein te houden, omdat het "voor God apart gezet is"?
Spreekt het vanzelf, dat ons leven bedoeld is om God te verheerlijken?
Spreekt het vanzelf dat onze Gemeente (Gods Gemeente) en de Uniegemeenschap er speciaal is ten dienste van de Here Jezus? In hoeverre zijn we bereid, persoonlijk en als gemeente, ons leven te stellen tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer? Teveel lees ik en hoor ik redeneringen die de indruk wekken dat het er om gaat; zichzelf, de ander en God te overtuigen dat God maar tevreden moet zijn met die levensstijl en die levensbeslissingen, die ons het aangenaamst voorkomen.
Stellen we ons zelf beschikbaar als offer..., of krijgt God alleen de restjes van ons leven?

VERKONDIG, MAAR BLIJF! ! !

Hoewel de ontwikkelingen in Oost-Europa de laatste weken van het oude jaar 1989 erg snel zijn gegaan nemen we toch nog graag een artikel op, dat eind november verscheen in de 'Baptist Times'. Het was geschreven door Stanley Crabb, directeur van de EUROPese Baptisten Persdienst. De vertaling uit het engels werd verzorgd door Sander en Jan Aaldring.

Ik ben opgegroeid met het idee dat de roeping van een christen om het evangelie te verkondigen is: Gaat heen en verkondig! Men scheen het als een vanzelfsprekendheid te beschouwen dat de zendingsopdracht het best vervuld kon worden door er op uit te trekken. Als ik echter luister naar het pleidooi, zoals dat wordt geuit door verscheidene leiders van Oost-Europese Baptisten Unies dan kom ik tot de conclusie dat de roeping van een Oost-Eropese christen nu is: blijf.

De meesten Christenen in het Westen zijn zich bewust van het feit dat mensen in Oost-Europa offers moeten brengen om er te blijven. Tekorten aan verscheidene producten zijn een "normaal" verschijnsel. De invloed van de bureaucratie is in het oosten oneindig veel groter dan in de meeste westerse landen. En als contrast; het salaris van een fulltime voorganger ± f 50,--. Maar erger voor de christenen is het dat, zelfs in dit tijdperk van "glasnost" en "perestroika", de meeste landen in Oost-Europa wetten hebben die het christelijke getuigenis op een of andere manier belemmeren. De situatie is ernstig. "Op z'n minst 22 voorgangers hebben de gemeenten in Roemenië verlaten in een tijd van nog geen tien jaar en twee anderen zullen ook vertrekken", zei Vasile Talpos mij onlangs. Talpos is rector van het Baptisten semenarie in Boekarest. "Drie van hen behoorden tot de best opgeleide voorgangers".
De 1100 Baptisten gemeenten en evangelisatieposten worden geleid door maar 185 opgeleide voorgangers. Ze kunnen het tekort nauwelijks aan. En de situatie in de gemeenten is nog erger. Niet minder dan 50 leden van een Poolse gemeente, zijn naar het westen verhuisd.
Ongeveer 300 leden van een gemeente in de Roemeense hoofdstad Boekarest zijn naar de V.S. geëmigreerd. Er zijn in Roemenië vijf Duits-sprekende gemeenten, maar geeneen heeft een Duits-sprekende voorganger; als gevolg van de emigratie.
"volgens onze informatie zijn er geen voorgangers uit de DDR geëmigreerd, zei me de secretaris van de West-Duitse Unie, Gerd Rudzio. Ze moeten blijven om te zorgen voor de gemeenten, omdat er evenveel voorgangers zijn als gemeenten. Ze zullen het zeker fijn vinden als enige voorgangers uit het Westen zouden komen en werken in het Oosten".
De West-Duitse Unie maakt een vragenlijst om te weten te komen hoeveel Baptisten Oost-Duitsland verlaten hebben en zich aangesloten hebben bij gemeenten in West-Duitsland. Op dit moment zijn er geen cijfers bekend.
Eén vraag blijft steeds weer bij me opkomen: Als de uittocht vanuit Oost-Europa voortduurt, wie gaat de niet-gelovigen, in deze tijd van ongekende openheid in het Oosten, de Naam van Christus brengen? Wie zal hen vertellen over die Ene die alles opofferde, zodat wij een ander soortig rijk leven mogen hebben? Het lijkt mij dat we het over het volgende eens moeten zijn:

- Wij in het Westen moeten geen poging ondernemen om Oost-Europese voorgangers naar het Westen te lokken. Zo'n verklaring zou voor de hand moeten liggen, maar veel voorbeelden wijzen uit dat het tegendeel waar is. Elke keer als er iemand vertrekt dooft het licht steeds iets verder!

- We zouden moeten bidden dat Oost-Europese gemeenteleden de verleiding kunnen weerstaan om hun land te verlaten, dat ze inplaats daarvan mogen ontdekken dat ze de opdracht hebben om hun roeping in hun eigen land te vervullen. Elk vertrek bemoeilijkt de al aanwezige situatie.

- En we zouden moeten zoeken naar praktische middelen om de gemeenten in het Oosten te helpen. Boeken, copieerapparaten, computers, papier, Christelijke films en projectoren, videobanden en videoapparatuur -en in sommige landen voedsel en alledaagse dingen als veiligheidsspelden en zeep. De Baptisten Wereld Alliantie, de Europese Baptisten Federatie en Eurolit (hulp m.b.t. christelijke literatuur) zijn belangrijke kanalen die voor ons open liggen. Ik zou onze gemeenten willen oproepen om hen nu te steunen in goed overleg met elkaar. Onze familie lijdt pijn. We moeten antwoorden. Dat is een deel van onze opdracht. ■

Gesprekken met God

Hoor, Here naar een rechtvaardige zaak, sla acht op mijn smeking; leen het oor aan mijn gebed, gesproken met onbedrieglijke lippen.
Psalm 17:1

De zeventiende psalm draagt als opschrift 'gebed'. Datzelfde zien wij ook bij de psalmen 86, 90, 102 en 142. Deze zeventiende psalm is een gebed om hulp, ook wel aangeduid als 'een klaaglied van een enkeling'.

Anderen zeggen, dat deze psalm 'een psalm van een onschuldigde vervolgde'is. Uit deze psalm is niets anders op te maken dan dat de psalmist zich in moeilijkheden bevindt als gevolg van de activiteiten van vijandige tegenstanders. Hij vraagt God hen te vernietigen om zelf 'bij het ontwaken' vóór Hem te mogen staan en Zijn gunst te ervaren.

Onschuld

Het betuigen van onschuldig te zijn tegenover God maakt, op het eerste gezicht, op ons een wat vreemde indruk. Wij staan altijd weer wat te kijken, als wij zulke krachtige betuigingen van onschuld in de psalmen lezen. Hier ontbreekt toch naar ons gevoel de ootmoed en van een wat dieper gaand zondebesef is ook niet veel te bespeuren.
In de loop van de eeuwen, vooral na de Reformatie, heeft men geprobeerd een oplossing hiervoor te vinden. De meest radicale oplossing is wel de stoute bewering, dat de psalmist dit niet van zichzelf zegt, maar dat hier Christus, midden in het Oude Testament, aan het woord is.
Anderen legden het zo uit, dat de dichter hier niet voor zichzelf spreekt als enkele mens, maar dat de koning hier spreekt namens het heilige volk van God. Toch denk ik, dat als de dichter van psalm 17 zo spreekt, dat wij niet mogen aannemen, dat hij hier absolute zondeloosheid veronderstelt, maar slechts een vrij-zijn van bepaalde overtredingen, waarvan hij beschuldigd wordt. De verklaringen van onschuld zijn geen uitingen van zelfgenoegzaamheid, maar willen eigenlijk zeggen: God help mij! straf mij niet!

Horen en verhoren

De dichter is blijkbaar door vijanden omringd, die het op zijn leven gemunt hebben. Hij, door vijanden belaagd, neemt zijn toevlucht tot God in het gebed. Het eerste, dat hij vraagt, is: 'hoor, sla acht op, leen het oor'. Als God maar wil horen naar zijn klacht en naar zijn betuiging van onschuld, dan zal het goed zijn. Hij weet trouwens, dat God niet alleen hoort, maar ook verhoort. 'Ik roep U aan, omdat Gij, o God, mij antwoordt; neig uw oor tot mij, hoor naar mijn woord' (vers 6). Hij weet dat God 'een Verlosser is van hen, die voor tegenstanders schuilen bij Zijn rechterhand' (vers 7). En hij smeekt: 'bewaar mij als de appel van het oog, berg mij in de schaduw van uw vleugelen' (vers 8). Maar als hij zelf veilig is, dan zullen de vijanden, 'de wereldse mannen' (vers 14) teniet gedaan moeten worden. 'Red met Uw zwaard mijn leven van de goddelozen' (vers 13), zo durft hij te vragen.
Aan het eind van dit gebed is zijn uitzicht op het heil van God: 'ik zal in gerechtigheid uw aangezicht aanschouwen en bij het ontwaken mij verzadigen met Uw beeld' (vers 15). De betekenis van dit laatste vers is onzeker. De eerste helft betekent wel: ik, die een rechtvaardige zaak voorsta (of: ik, wiens recht straks gehandhaafd zal zijn) zal U, o God, aanschouwen. Maar wat betekent de tweede helft, speciaal de uitdrukking: bij het ontwaken?
Er zijn er, die deze psalm beschouwen als een avondgebed en dan zou de betekenis zijn: als de morgen komt, mag de gelovige zich verzadigen met Zijn beeld. Anderen denken aan een opwaken uit een tijd van ellende, wanneer men een nieuwe dag, een dag van heil, zal aanschouwen. Maar wij mogen zeker ook denken aan een ontwaken na dit tijdelijke leven. Ook in de psalmen zijn hier en daar duidelijke aanwijzingen voor een leven na dit leven, waarvan b.v. psalm 49 en 73 blijk geven.

Vandaag

Wij vinden het misschien wat vreemd, dat iemand zo opkomt voor zijn eigen zaak tegenover God. Hoe is het mogelijk, dat iemand zijn zaak voor rechtvaardig verklaart, zijn lippen voor onbedrieglijk? Hoe is het mogelijk, dat iemand tegen God zegt, dat deze rustig zijn hart mag toetsen zelfs des nachts, als al onze overdenkingen loskomen - en hem mag beproeven: Hij zal niets vinden?
Hoe is het mogelijk, dat iemand God tot drie keer uitdaagt hem onder de loupe te nemen en dit met een rustig geweten zegt? Hier mogen wij opmerken, dat deze psalm een concreet geval betreft en niet in het algemeen gesproken wil zijn. Het sterke geluid uit deze psalm is niet bedoelt om schrik aan te jagen, maar om verlossend te zijn. Het verlost ons van valse nederigheid, waarmee christenen denken God een dienst te bewijzen.
Mensen die steeds maar herhalen hoe waardeloos zij wel zijn. Deze psalm roept ons op om een rechtvaardige zaak te zoeken in de wereld, een rechtvaardige politiek, een rechtvaardige maatschappij. Mensen, groepen, die niet aan de kant van het geweld staan, de stampende laarzen of de grote bek. Die aan de kant van de vervolgden staan.
Hier is niet bedoelt om te zeggen: 'moet U eens kijken, Here God, heb ik nu mijn best gedaan of niet?' Meer denk ik, dat wat de apostel Paulus bedoelde nadat hij het heidendom had beschreven en tot de gelovigen zegt: 'maar gij geheel anders' (Efeziërs 4:20). In psalm 17 gaat het niet om de verdienste van een mens, maar om de genade, die hij van God heeft ontvangen.
Boven de psalm staat 'gebed'. Waar van een gebed sprake is, daar moet van genadebesef sprake zijn. Misschien heeft deze psalm ook wel te maken met de woorden uit 1 Korintiërs 13:12: 'ten volle kennen, zoals ik ook zelf gekend ben'. Wij denken wel eens, dat wij in ons leven het ver geschopt hebben, maar dat is allemaal ijdelheid. Wij hebben het hoogstens ver geschopt in gekend worden door God. ■

KMG

Groet de Roemenen

Gemeenten of individuen die op dit moment hun verbondenheid met de Roemeense Baptisten tot uitdrukking willen brengen kunnen een groet sturen aan de rector van het vernieuwde Baptisten Seminarie, waar een schreeuwend tekort is aan studiemateriaal.
Het adres luidt:
Dr. Vasilé Talpos
Str. Berzei 29
R-70759,
Boekarest - Roemenië

Of aan de sekr. der Unie, adres:
Loan Rincu
Alg. Sekr. der Baptisten Unie van de Rep. Roemenië
56/A N. Titulescu Boulevard
Sector 8
78152 Boekarest - Roemenië

Uitslag SOU-enquête over meningen van AV-gangers

Op de laatste Algemene Vergadering der unie hield de SOU opnieuw een enquête. Het doel was op een aantal punten de mening te leren kennen van de AV-gangers. Vrij veel aanwezigen vulden inderdaad het formulier in. We willen u graag doorgeven, wat de resultaten waren.

- Over de **lijn van denken** in het tweede SOU-rapport was de meerderheid zeer positief; 56% tekende "uitstekend" aan en 40% "redelijk". Er waren wat kritische opmerkingen over de verkleining van de AV. Verderop in de enquête keerde dat opnieuw terug.
- De mening over de **AV-voorstellen** waren wat gematigder; de meerderheid (56%) vond ze redelijk, 23% vond ze uitstekend. De meeste zorg werd uitgesproken over de werkbaarheid van de huidige gewesten; soms was er de suggestie om aan de indeling van gewesten wat te doen. Ook hier klonk enige kritiek op de verkleining van de AV.
- De reacties op de **voorstellen over de financiën** waren behoorlijk positief; 43% noemde ze uitstekend en 36% redelijk. De zorg over de draagkracht van kleine gemeenten kwam duidelijk naar voren, evenals de instemming met het betalen van de salarissen voor vrijgestelden uit de contributie. De SOU mag proberen die beide gedachten op evenwichtige manier te verbinden.
- Over **hoe het verder moest**, was een duidelijke meerderheid (69%) van mening dat er een extra AV moest komen, ook omdat de voorstellen zo laat door de gemeenten ontvangen waren. Maar afgezien daarvan vonden velen, dat een goed gesprek over de voorstellen erg belangrijk was.
- Een krappe meerderheid (58%) vond dat het **aantal gewesten** gelijk moest blijven; er bleek een grote onzekerheid over het huidige effect van de gewesten in ons werk. Ook was blijkbaar nog niet helder hoe dat zou kunnen verbeteren. Van de invullers vond 32% dat het aantal gewesten groter (en dus het aantal gemeenten in één gewest kleiner) moest worden. Voornamelijk de uitgestrektheid van de gewesten in West en Zuid Nederland bracht de invullers tot deze gedachte.
- Een ruime meerderheid (70%) wilde **de AV** handhaven in het najaar - volgens één invuller in verband met de tuin. De voor- en nadelen waren kennelijk nog niet zo helder, wat een menigte aan vragen opleverde.
- Van de **persoonlijke gegevens** valt nog te melden, dat 176 formulieren werden ingevuld en ingeleverd, waarvan duidelijk meer door mannen (72%) dan door vrouwen, wat wel samen zal hangen met de samenstelling van de AV. Er waren nogal wat opmerkingen toegevoegd, soms complete brieven, waar de SOU met dankbaarheid kennis van nam. Bij een zo ingewikkelde zaak als een reorganisatie van onze unie hebben we alle goeie plannen en ideeën nodig, die er onder ons leven.

Tenslotte: De stuurgroep bedankt iedereen hartelijk, die de moeite heeft genomen om de enquête in te vullen. Het heeft opnieuw een verhelderend beeld gegeven van meningen en gedachten onder AV-gangers. ■

Stuurgroep Organisatie Unie

Het Seminarium houdt weer een "info"-dag: zaterdag 3 februari

Ook deze winter organiseren docenten en studenten van het Baptisten Seminarium weer een Info-dag voor hen die overwegen om de dagopleiding te gaan volgen. Op zaterdag 3 februari hopen wij jonge mensen te ontvangen die zich geroepen weten tot een toekomstige werkkring in onze gemeenten, of gedachten in die richting hebben.

Wij bieden die dag een programma waarin zaken als roeping, voorgangerschap, andere vormen van pastoraat in dienst van het Evangelie, theologische studie en het studentenleven, zo dicht mogelijk bij onze gasten proberen te brengen.

Wij denken voor deze "Info-dag" in de eerste plaats aan middelbare scholieren, die dit voorjaar eindexamen hopen te doen. Maar ook jonge mensen, die al een vervolgopleiding hebben gekozen, of reeds een werkkring hebben, maar zich ernstig afvragen of zij de juiste keuze hebben gemaakt, mogen zich hartelijk uitgenodigd weten. Om tot de opleiding te kunnen worden toegelaten moet je (het liefst) een VWO-diploma of (minimaal) een HAVO-diploma bezitten.

We hebben al vele jaren ervaring met het organiseren van Info-dagen.

De sfeer is steeds inspirerend. Het doet je gewoon goed om een ochtend en een middag te werken met jonge mensen die enthousiast zijn om hun leven te stellen in dienst van de Heer, en toekomst zien in onze gemeenten! Alleen al die ervaring maakt het bezoek aan een Info-dag de moeite waard!

Het programma loopt van 10.00 - 15.00 uur. Een lunch wordt aangeboden.

Wie zich tijdig, **vóór 27 januari,** aanmeldt, ontvangt tevoren thuisgezonden: programma van de Info-dag; routebeschrijving naar "De Vinkenhof"; schriftelijk informatiemateriaal over de studie, ter voorbereiding op het programma van de Info-dag.

Geeft u zich op bij: Baptisten Seminarium, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-284823, onder vermelding van: "Infodag dagopleiding".

O.H. de Vries, rector

BOEKEN

Drs. H. de Jong - Versterkende middelen - Kok/Voorhoeve - Kampen, 1989 *f* 14,90.

De lezer vindt in dit boekje een twintigtal fijne toespraken. Deze zijn in verreweg de meeste gevallen gehouden voor de NCRV-radio. Het is een bloemlezing van niet al te lange, zeer lezenswaardige stukken. Met de titel brengt de schrijver, zelf Nederlands Gereformeerd, bezorgdheid tot uitdrukking over de verzwakking van het geloof in vele kerken en groepen. Aan de ene kant schrijft hij dit toe aan **verholen vrijzinnigheid** en aan de andere kant aan **een sensationele nieuwsgierigheid.** Zodoende ontbreekt de gezonde voeding in het geloof, omdat de betrouwbaarheid van Gods Woord ondergraven wordt of de mense een oneigenlijk gebruik van de Bijbel krijgen bijgebracht.

In zijn algemeenheid is het een Bijbels verantwoord boekje. Als het in hoofdstuk 13 iets minder Bijbels is, heeft dat te maken met de visie van de schrijver (of juist met mijn visie) op Israël. Dat is dan ook de enige plaats waar hij een beroep doet op de Dordtse Leerregels. Verder van harte aanbevolen.

J.S.

Ds. J.H. Velema - Veelvuldig vragen naar de weg - Kok/Voorhoeve - Kampen *f* 19,90

Dit is al het vierde deel waarin ds. Velema een selectie geeft van antwoorden die in de EO-radio rubriek op zaterdags van 12.45 tot 1.00 uur op vragen van luisteraars. over het geheel genomen een zeer informatief boek voor mensen, die graag duidelijkheid willen hebben over die Bijbelgedeelten die vanuit zichzelf niet zo gemakkelijk te begrijpen zijn. Als Chr. gereformeerd emeritus-predikant geeft hij zo nu en dan een uitleg of legt hij hier en daar een bepaalde nadruk die niet strookt met ons eigen Bijbels erfgoed. Toch kan het lezen van de inhoud aanbevolen worden, evenals het luisteren naar het genoemde programma.

U zult er niet alleen door onderwezen, maar ook door gezegend worden.

J.S.

Met al die activiteiten lijkt het wel op een groot rangeerterrein

Zoals ieder ander is ook de NBJB een paar dagen geleden begonnen aan de 90er jaren. Graag willen we dan ook van de gelegenheid gebruik maken u ook alle goeds voor 1990 en de 90er jaren toe te wensen. We staan aan het begin van een nieuw decennium en naderen daarmee het eind van deze eeuw.

Een vraag zou kunnen zijn of zoiets nu ook invloed heeft op je denken, je doen en je laten. Als het goed is wel, zou ik willen zeggen, hoewel ik er onmiddellijk bij opmerken wil, dat het niet best zou zijn als we alleen nu daarover zouden nadenken. Voor ons allemaal geldt, en zeker ook voor de NBJB, dat we steeds opnieuw aktief bezig zijn, dingen doen en dingen laten. Werken vanuit en met het evangelie vraagt om een doorlopende bezinning opdat je er zelf van groeit en naar anderen toe kunt duidelijk maken wat het voor jou betekent en mogelijk ook voor de ander kan betekenen. Het is een voortdurend op zoek zijn naar vormen waarin je met evangelie en evangelieoverdracht kunt bezig zijn in de tijd waarin je leeft.

Voor de NBJB met z'n talloze werkgroepen, kommissies en bestuurtjes lijkt alles met elkaar dan op een groot rangeerterrein. Daar worden op verschillende sporen plannen gesmeed en wordt met ideeën heen en weer gereden. Om eens een indruk van een aantal van die werkgroepen te geven volgt hier een opsomming:

Werkgroep Jeugdwerk
- schrijven voor PS (Programma Suggesties)
- plannen/organiseren van instruktieweekenden en kursussen
- ontwikkelen nieuw werkmateriaal

Werkgroep 20 +
- schrijven aan een nieuw blad voor 20+ ers
- plannen/organiseren van een weekend voor 20+ ers

ANS werkgroep (al dan niet studerenden)
- planning/organisatie weekend
- planning/organisatie 1e jaarverslag
- uitgave periodiekje
- bijhouden adressen verhuizende al dan niet studenten

Werkgroep Kinderwerk
- schrijven aan themarooster D
- herzien van de oude VBW pakketten
- schrijven voor de Kinderkijk
- plannen/organiseren van instruktiedagen, weekenden en kursussen

Wergroep De Speelplaats
- reparaties aan het oude dekor
- afmaken (laatse hand) aan het nieuw dekor
- schrijven van nieuwe scripts
- instruktie
- verzorgen van optredens

Zendingswerkgroep
- aktiviteiten i.v.m. lopende zendingsaktie "Sleutelen aan Sierra Leone"
- voorbereidingen nieuwe zendingsaktie per 1-7-'90

Muziekwerkgroep
Werkt aan een nieuwe "Gospels" (muziekbundel voor jongeren)

U begrijpt dat we vanaf een dergelijk rangeerterrein ook in het komende jaar (en de komende jaren) hopen op de juiste wijze te kunnen sporen naar onze afdelingen en de gemeenten. We hopen op een juiste wijze dienstbaar te kunnen zijn en als het aan ons ligt hebben wij u daar hard bij nodig.
Kortom: Rij met ons mee, dan moet het mogelijk zijn samen weer een goed jaar tegemoet te gaan.

Nico Wever

Doe je ook mee aan de kompetitie op "Dag"?

We hebben er al eerder melding van gemaakt, maar we willen het ook dit keer onder je aandacht brengen: het nieuwe ontmoetingsgebeuren van de NBJB: "DAG"; een evenement vol afwisseling: ontmoeting, viering, muziekoptredens (NO FAKE komt!) en kompetities.
Voor met name dat laatste vragen we even je aandacht. Op "DAG" vinden verschillende kompetities plaats tussen jeugdkoren, bands, solisten, drama-groepen, kabaret-groepen etc. etc.
Voor die kompetities kun je je tot 1 februari inschrijven. Formulieren daarvoor zijn al het land ingestuurd, maar mocht je die nog niet te pakken hebben gekregen dan is een telefoontje naar het jeugdburo (05120-15687) voldoende om er één in huis te krijgen.
Denk er maar eens over na. Zoiets is niet alleen leuk en stimulerend om naar toe te werken, de gevolgen kunnen ook niet gering zijn.
De 1e prijs is niets meer of minder dan een optreden op het Flevofestival.
Wie die eer te beurt valt wordt bepaald door een deskundige- en een publieksjury.
Alsof dat nog geen reden genoeg is krijgt iedereen die aan de kompetitie meedoet een korting van *f* 2,50 op de entree-prijs van "DAG". In plaats van de toch al lage *f* 12,50 betaal je dan dus maar een **tientje!**
Genoeg reklame, laat es wat van je horen, zou ik zeggen!
Namens de werkgroep "DAG"

Geert Jan Blanken

Al kijkend bekeken

Twee Spaanse kinderen bladeren in een kunstboek. Ze komen bij de schilderijen van Rubens. Veel naakten, gelijk bekend is. Roept één van de kinderen, de vinger naar de naakte lichamen uitgestrekt: Kijk, allemaal toeristen.

Er zijn dus toeristen, die zich uitkleden als ze aan het strand zijn, of elders, als ze de zon zien schijnen. Ook in andere omtandigheden is de toeristenkleding luchtig, soms bepaald schaars. Hetgeen de beheerder van een oude franse kerk aanleiding gaf tot de volgende mededeling aan de bezoekers:
Ik heet u allemaal hartelijk welkom. Ik wijs u er op dat u in de kerk geen gelegenheid tot zwemmen zult vinden. Het is daarom volslagen overbodig om de kathedraal in strandkleding te betreden.

Hoog in de bergen is het niet zo warm. Dus geen strandkleding. Maar wel de maag die z'n rechten doet gelden. Hoe laat is het dan wel?, dacht een toerist. Hij vroeg een boer op de weide naar de juiste tijd. Die drukte met z'n hand de uier van z'n koe omhoog. Precies twaalf uur, was z'n antwoord. De stedeling keek hoogst verbaasd. Wat, meende hij, aan het gewicht van de uier kunt u vaststellen hoe laat het is? O, nee, antwoordde de boer: toen ik de uier ophief, kon ik de kerktoren zien.

Ach, wie lacht niet die de mens beziet...

Zijn er (toch nog) mogelijkheden voor Oecumenische contacten?

Tot 1963 vertegenwoordigde ik de Unie in de toen bestaande Oecumenische Raad van Kerken in Nederland. Daarvoor hadden br. K. Reiling en later br. H.D. Hooghwinkel op - in de Raad - zeer gewaardeerde wijze namens de Unie aan de besprekingen deelgenomen. Enige jaren maakte ik deel uit van de moderamen van de Raad.
De Unie was er volop lid van en ook van de Wereldraad van Kerken. Naar deze laatste instantie was geen vaste afgevaardigde aangewezen. De Wereldconferenties maakten we niet mee, behalve de oprichtingsvergadering in Amsterdam in 1948, waar ds. J.W. Weenink ons vertegenwoordigde.

Toen onze Unie in 1863 zijn lidmaatschap opzegde, had ik als tegenstander van dat besluit de grootste moeite om de achtergronden daarvan aan de Raad uit te leggen. Bij een deel van de gemeenten leefden principiële bezwaren, bij een ander deel bestond vrees voor scheiding en bij weer een ander deel zag men in de bede van onze Heer om eenheid onder zijn volgelingen een opdracht om met de andere kerken goede contacten te onderhouden.
Het lidmaatschap van onze Unie vertoonde altijd al nuanceringen. Gemeenten, die niet als lid van Wereldraad of Oecumenische Raad beschouwd wensten te worden, konden dat aan de Unie-Commissie bekend maken. In de loop van de jaren hebben daar weinig gemeenten gebruik van gemaakt.

Beëindiging

Nu wilde in 1963 de UC de gemeenten-met-bezwaren tegemoet komen door deze nuancering de andere kant uit te laten vallen: de Unie zou dié gemeente in beide Raden vertegenwoordigen, die dat wensten. Helaas accepteerde kort voor onze Unievergadering de Wereld raad een dergelijk genuanceerd lidmaatschap niet. Toen moesten we bij gebrek aan een alternatief beslissen over een volledig lidmaatschap of geen lidmaatschap. De meerderheid koos voor het beëindigen van het lidmaatschap. Daarmee stonden de gemeenten, die in het oecumenisch contact een **roeping** zagen, ineens met lege handen.
Wel konden die gemeenten lid blijven (of worden) van de plaatselijke raden van kerken, om zo hun overtuiging vanuit de bijbel onder hun medechristenen te laten horen. Aan de Autonomie van de gemeenten was wel "recht" gedaan, maar van de Unie uit was verder geen ondersteuning te verwachten. Zo wees de praktijk sinds 1963 uit.

Behulpzaam

Het is de vraag, of dit wel strookt met het doel van onze Unie, waarin o.a: is vermeld, dat de Unie de gemeenten behulpzaam moet zijn in de uitvoering van hun taak en gelegenheden moet scheppen, om de beginselen der gemeente bekend te maken. Als er onder ons gemeenten zijn - ongeacht hun aantal - die dit ook wensen te doen in de oecumenische sfeer, is de Unie geroepen hen daarin behulpzaam te zijn. Dat gebeurt helaas - nog - niet.
Hoe kunnen we daarin nu verandering brengen? Een gedachte, die een geneentelid uit Twente me onlangs voorhield, deed bij mij een lichtje opgaan. Laten die gemeenten, die lid of waarnemer in hun plaatselijke raad van kerken zijn (of willen worden), contact met elkaar zoeken. De Unie kan daarin bemiddelen en helpen! Daarmee doet onze Unie volledig recht aan de zelfstandigheid van onze gemeenten en aan de inhoud van zijn doelstelling!

Bundeling

Als de officiële Unieorganen daarvoor geen mogelijkheid zien? Laten dan die gemeenten zich bovendien bij een ander "centraal adres" melden. Omdat ik de laatst officiële Unievertegenwoordiger in de Oecumenische Raad was, wil ik me daarvoor wel inzetten en de reacties ontvangen en bundelen. Aan één van deze gemeenten vraag ik dan wel als "samenroeper" voor een bijeenkomst van al deze gemeenten op te willen treden, om te overleggen, hoe ze elkaar kunnen steunen.
Doet de Unie het, dan is dat juister en beter. Doet de Unie het niet, dan zullen we toch de UC op de hoogte stellen van plaats en datum opdat deze zich op zo'n bijeenkomst kan laten vertegenwoordigen en mee kan overleggen, wat in het totaal van het Uniegebeuren door en voor deze gemeenten gedaan kan worden. Misschien zijn het maar drie, vijf of tien gemeenten - het aantal doet er niet toe. Maar een bundeling van onze krachten kan onze inbreng in het gezamenlijke kerkelijke leven versterken. Daartoe zijn we zelfs geroepen.

"Contact"

Ook gemeenten, die nog geen plaats in hun plaatselijke Raad van kerken hebben, of waar zelfs zo'n Raad niet bestaat, maar die toch aan deze bundeling willen deelnemen, kunnen zich melden. We kunnen dan bijv. een "Oecumenisch Contact van Baptisten Gemeenten" vormen en zien, wat we in landelijk opzicht nog kunnen bereiken. Dit contact - uiteraard een vrij "los" contact en niet te vergelijken met de hechtheid van onze Unie, ook geen unietje binnen de Unie! - kan aan de Unievergadering verantwoording afleggen van zijn activiteiten, die nergens tegen in gaan; maar die uiting zijn van onze verbondenheid met alle gemeenten en christenen, die de Christus naar de Schriften als hun Heer en Heiland erkennen en dienen.
Het spijt me, dat we dit in 1963 niet met een gestart zijn. Misschien waren we toen bang voor een soort "deling" of "splitsing"? Maar dit contact zal daar hoegenaamd geen aanleiding toe zijn. Bespreek deze zaak op uw raads- en gemeentevergaderingen.
Ik zie uit naar uw reacties en herinner er aan, dat de Heer al in het midden is van twee of drie, die in Zijn Naam bijeen zijn. ■

J. BROERTJES
Ocarinalaan 40
2287 RB Rijswijk

ROEMENIE

Het eerste nummer van dit jaar bevatte een artikel over de situatie in Roemenië; dat was geschreven ver voordat de ontwikkelingen plaats vonden die ons aan het einde van het jaar 1989 zo bezighielden. Door vroegtijdig inleveren van de kopij (noodzakelijk wegens sluiting van de drukkerij tussen kerstmis en nieuwjaar) achterhaalden de ontwikkelingen de berichtgeving.
In de gemeente Hengelo 't Venster was men goed 'bij'.
Daar heeft men inmiddels een uitvoerige brief aan de baptisten in Roemenië door een groot aantal, in de dienst van 24 december aanwezige leden, laten tekenen en verzonden.
Een speciale collecte voor hulp bracht *f* 6500,-- op....!

Br. C.C. Stafleu geen voorganger meer van Spijkenisse

De gemeente Spijkenissen deelt mee, dat br. C.C. Stafleu geen voorganger meer is van de gemeente.
Br. Stafleu heeft gekozen voor het docentschap aan de Brandpunt Bijbelschool te Doorn.
Op 26 november heeft de gemeente afscheid genomen.

Wat betekent dat nu eigenlijk

"Ons Baptisten erfgoed"...?

J. Reiling

Het gaan en komen van woorden en uitdrukkingen is soms een aanduiding van een geestelijke koerswijziging. Een bepaald gevoelen wordt in bredere kring merkbaar en opeens verschijnt een woord dat aan dat gevoelen uitdrukking geeft. Zo is onder ons de uitdrukking "ons baptisten erfgoed" ineens in omloop gekomen. Het woord zal ooit vroeger ook wel zijn gebruikt maar het heeft nooit echt deel uitgemaakt van onze woordenschat.

Ik kan mij niet herinneren dat ik mijn vader of grootvader het ooit heb horen gebruiken, ja mijn grootvader zou zich ongetwijfeld boos hebben gemaakt wanneer het in zijn omgeving zou zijn gebruikt. Wij baptisten leven juist nièt van erfgoed, bij ons is de traditie niet beslissend. Zo zouden vroegere generaties hebben gereageerd, wanneer ze bepaald werden bij de waarde van "ons baptisten erfgoed". Maar in de huidige generatie is dat kennelijk anders. Wij zijn traditie bewuster geworden.

Norm

Het opmerkelijke van het nieuwe gebruik van deze term is echter dat zij gebruikt is als norm om iemand te beoordelen op geschiktheid voor een bepaalde dienst in onze gemeenschap. Voor zo'n gebruik echter zijn twee dingen vereist. Er moet grote duidelijkheid bestaan over inhoud en betekenis van de norm en er moet een zekere consensus bestaan over de toepasbaarheid en het toepassingsgebied van de norm. Daarvoor zijn discussie en een zekere mate van besluitvorming nodig. Die hebben echter nog niet plaats gevonden, zodat het gebruik van deze norm vooralsnog een slag in de lucht is geweest en zich tegen haar gebruikers keert.
Zolang wij tot deze besluitvorming nog niet zijn gekomen, is het misschien nuttig om vooraf over de term "ons baptisten erfgoed" en haar betekenis in alle rust na te denken.

Bijbels

Zoals zo vaak hebben we te maken met een dubbel spraakgebruik. Aan de ene kant zijn 'erven' en 'erfenis' woorden uit het leven van alledag en wij gebruiken ze dan ook net als andere mensen dat doen. Aan de andere kant hebben veel woorden die wij gebruiken ook een bijbelse achtergrond en het zou misschien kunnen helpen wanneer we ook hier die achtergrond eerst verkennen.
Daarover kunnen wij kort zijn. De bijbel gebruikt de woordgroep erfenis ect. op een heel andere manier dan wanneer wij het over erfgoed hebben. In het Oude Testament is Israël Gods erfdeel. Daarmee wordt aangegeven dat Hij op dit volk aanspraak kan maken. Het komt Hem toe. Aan de andere kant wordt het land Kanaän Israëls erfdeel genoemd, het land dat de Heer voor haar heeft bestemd. Belangrijke dingen als het gaat om het volk en het land Israël, maar voor ons onderwerp niet.
In het Nieuwe Testament is van erfenis vooral dan sprake, wanneer het gaat om de dingen die nog voor ons liggen, de onvergankelijke en onverwelkelijke erfenis die ons wacht. Ook een mooie gedachte, maar nu niet aan de orde.

Nederlandse taal

De bijbel helpt ons hier dus niet verder en dus moeten wij zoeken in de wereld van de nederlandse taal. Erfgoed is dat wat je erft. Wat je erft heb je niet zelf gemaakt of verdient, maar gewoon, al of niet bij testament, gekregen. Alleen al om die reden zijn wij doorgaans zuinig op erfgoed: het is nog van grootvader of overgrootvader geweest. Dat geldt voor erfgoed in materiële zin.
Maar in overdrachtelijke zin is het wel iets anders. Niet alles wat je van een vorig geslacht erft is goed. Dat geslacht kan er opvattingen en praktijken op na hebben gehouden waar we vandaag niets meer mee kunnen. We kunnen bijvoorbeeld denken aan de slavernij. Die behoorde wel degelijk tot het erfgoed van vele amerikaanse baptisten uit de vorige eeuw, maar vandaag zouden we er niets meer mee kunnen.
Met geestelijk erfgoed moet je dus ook kritisch omgaan. Je mag het niet klakkeloos overnemen, omdat vaderen en voorvaderen ook al zo deden en dachten. Het moet getoetst worden en zonodig gezuiverd. Voordat het erfgoed als toetssteen kan fungeren moet het zelf getoetst zijn. De toetssteen die ons daarvoor is gegeven is de bijbel. De vraag komt dan vanzelf op of wij wel echt behoefte hebben aan een toetssteen, wanneer deze zelf eerst moet worden getoetst. Ik denk het niet.

Baptisten erfgoed

Toch doen we er goed aan nog even door te gaan. Het is immers niet zonder belang om te weten, dat het voorgeslacht ons heeft doorgegeven. We moeten dan vooral letten op dat bijvoeglijk naamwoord 'baptisten'. Het gaat nu niet om wat wij met anderen, bijv. landgenoten, medechristenen, gemeen hebben maar om dat wat ons als baptisten kenmerkte en van anderen onderscheidt.
Het is vandaag de dag niet erg in om je daarmee bezig te houden. De grote verzamelwoorden als evangelisch, en charismatisch zijn in zwang en zij overspoelen en doorbreken de historische grenzen. Het specifieke van de eigen gemeenschap is minder in tel en dat leidt tot verschraling.
Het is een goede zaak om ons er rekenschap van te geven, wat het betekent baptist te zijn. In dit opzicht kunnen wij van ons voorgeslacht nog wel iets leren. Misschien moesten vorige generaties wel zoveel nadruk leggen op het specifiek eigene, omdat ze onder grotere druk van buiten, met name van andere kerken stonden dan wij vandaag. Maar daardoor stonden ze ook steviger in hun schoenen als het er op aankwam naar binnen zichzelf te zijn.
In een volgend artikel wil ik een poging wagen om onder woorden te brengen wat dat eigen erfgoed was en wat dat voor vandaag te betekenen heeft. ■

(Wordt vervolgd)

(advertentie)

MEDEDELINGEN

Tot nieuwe voorzitter van de Financiële Commissie der Unie is gekozen br. M.L. Hoeksema, Voorschoten.

Het nieuwe telefoonnummer van de secretaris van de gemeente Leiden, br. G.K. 't Lam luidt: 070-3278792.

Komf. vakantiewoning in Hoog Sauerland (Duitsl. Winterberg-Niedersfeld) te verhuren (max. 6 personen). Mooi gelegen aan bosrand met Panoramazicht. Aanvragen bij Manfried Schulte. Zum Berger See 91. D 5820 Gevelsberg. tel. 02332 - 60504.

herman van der graaf
VERHUIZINGEN
VERPAKKINGEN
TEL. 05910-23963
BEL GRATIS 06 - 0225910

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 47,- per jaar; buitenland *f* 65,- per jaar.

Redaktie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

De Heer is mijn herder (Ps. 23)

In Jezus ontslapen mijn lieve zorgzame man, onze lieve vader, opa en oude opa

Jan Reiling

op de leeftijd van 90 jaar

Assen, 23 december 1989

Assen: A. Reiling-Hornstra

Assen: L. Molenaar-Reiling
G. Molenaar

Drouwenermond: T. Onrust-Reiling
A. Onrust

Hoogezand: S. Bos-Reiling
K. Bos

Vroomshoop: M. Bouritius-Reiling
J. Bouritius

Klein- en achterkleinkinderen

Korrespondentie-adres:
G. Molenaar
Ereprijsstraat 32
9404 KH Assen

De begrafenis heeft plaatsgevonden op donderdag 28 december j.l.

Ik heb u in Mijn handpalm gegrift, "Gij zijt Mijn". Jesaja 49:16

Tot ons groot verdriet is geheel onverwacht van ons heengegaan onze zuster

Johanna Maria Graus
echtgenote van A. Beekman

op de leeftijd van 58 jaar

19 december 1989

Baptisten Gemeente Pernis

Door de dood werd van ons weggenomen onze zuster

Elisabeth Mengedoth-van der Woude

op de leeftijd van 94 jaar

Maar door het geloof was haar leven
Christus.
Het sterven gewin.

Hoogezand, december 1989

Baptisten Gemeente
Hoogezand-Beukemastraat

"De Heer is mijn Herder"

Onverwacht heeft de Heer uit het midden van Zijn gemeente weggenomen,

Berend van der Meer

op de leeftijd van 58 jaar,
na een gelukkig huwelijk van 36 jaar.

Onder overweldigende belangstelling heeft op 2e Kerstdag de rouwdienst plaatsgevonden, waarna onze broeder in Buitenpost ter aarde is besteld.

Baptisten Gemeente
Kollumerzwaag

Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart,
toets mij en ken mijn gedachten;
zie, of bij mij een heilloze weg is,
en leid mij op de eeuwige weg.
Psalm 139:23 en 24

Na een kortstondige ziekte is, toch nog onverwacht, in zijn Heer en Heiland ontslapen mijn lieve man, onze zorgzame vader, groot- en overgrootvader

Berend Huizing
echtgenoot van G. Webbink
weduwnaar van W. Oldenkamp

op de leeftijd van 75 jaar

G. Huizing-Webbink
kinderen, kleinkinderen
en achterkleinkind

Enschede, 26 december 1989

Corrspondentie-adres:
Operastraat 217,
7534 EL Glanerbrug

Op 82-jarige leeftijd is van ons heengegaan onze zuster

Annechie Boonstra
weduwe van Adriaan J. van der Zee
eerder weduwe van
Leonardus Spreeuwers

16 december 1989

Baptisten Gemeente
Hengelo 't Venster

....en God zal alle tranen van hun ogen afwissen (Openbaring 7:17)

Ontslapen in zijn Heer en Heiland op de leeftijd van 90 jaar onze broeder

Jan Reiling

Assen, 23 december 1989

Baptisten Gemeente Assen

Hetzij wij leven, hetzij wij sterven, wij zijn des Heren. Romeinen 14:8b

In haar Here en Heiland is ontslapen onze zuster

Josina Potuyt-Cramer
echtgenote van Leo Potuyt

op de leeftijd van 80 jaar

22 december 1989

Baptisten Gemeente Leiden

dc

105e jaargang nummer 3 - 18 januari 1990

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Een tijd van komen en van gaan....

Wij maken het allemaal wel eens mee.
U weet wel: bezoek, dat van geen weggaan wist.
In het begin van de avond is het misschien heus wel gezellig geweest.
Alle onderwerpen zijn uitvoerig aan bod geweest, maar dan kan zo'n bezoek echt een bezoeking worden. Dan zit de gastvrouw bij zichzelf te overwegen of ze nu nog eens met de schaal met koekjes moet rond gaan. De gastheer betrapt zich er op, dat zijn gedachten telkens weer afdwalen.
Er is maar één wens: dat zij eindelijk opstappen!

Dat is inderdaad een fout van velen, dat zij niet van weggaan weten.
Als je het een beetje zwaarwichtig zou willen zeggen: er zijn mensen, die niet aanvaarden willen, dat alles in het leven zijn bepaalde tijd heeft.
Dat geldt voor een logeerpartij, een bezoek, maar ook een werkkring of een bestuursfunctie. Wie te lang blijft zitten, waar dan ook, wordt een last voor anderen.

Jonge mensen kunnen vaak niet begrijpen, dat oudere mensen hun werk niet uit handen willen geven. Hun prestatievermogen is gedaald en hun werkwijze is verouderd. Maar zij hebben die ouderen ook niet in hun volle kracht gekend. Jonge mensen beseffen nog niet de tragiek van het uitgerangeerd zijn. Jongeren oordelen vaak hard en zakelijk: Die oude heer moest nu maar uit zaken gaan of ophouden met boeren, dan krijgen jonge mensen tenminste een kans.
Of: die oude mensen moesten nu maar in een verzorgingstehuis gaan, dan komt hun huis tenminste vrij voor een jong gezin.

Maar als ik dan goed om mij heen kijk en als ik zie, dat het vaak juist de jongeren zijn, die eindeloos blijven plakken. Als zij het ergens gezellig vinden, merk ik, dat zich bij hen in het klein al dezelfde fout openbaart. Iedere generatie opnieuw vindt het schijnbaar moeilijk van zijn plaats op te staan en het feest te verlaten, als het, naar hun mening, nog in volle gang is.
Welke mensen vervallen niet in die fout?
In de eerste plaats de tactvolle mensen. Zij voelen precies aan, wanneer zij hun medemensen in de weg staan. Zij hebben aandacht voor anderen.
Hun eigen wensen maken zij daaraan ondergeschikt. Er zijn echter maar weinig van zulke mensen.
Als tweede zou ik willen noemen: de zakelijke mensen. Zij weten, dat hun eigen belang moet wijken terwille van de zaak, die zij dienen.
Ook daarvan zijn er maar weinig.
In de derde plaats de mensen, die bereid zijn om in te zien, dat zij in het grote geheel niet zo gewichtig en niet zo onmisbaar zijn, als de meeste mensen zich wel verbeelden. Mensen die kunnen relativeren, vooral naar zichzelf toe. Mensen die aan dat inzicht een gevoel van humor ontlenen. Mensen, die opeens kunnen ontdekken hoe vervelend zij kunnen zijn in de ogen van anderen en die kunnen lachen om hun waan van onmisbaarheid.
God heeft ons geroepen om een bepaalde tijd te werken, in gezelschap te verkeren, te spreken en te besturen. Maar op het juiste moment moeten wij durven terugtreden, zoals de dienaar zich terugtrekt als zijn taak geëindigd is.

KMG

VERDER IN DIT NUMMER

Even nadenken met....

Ans Lindenborn-de Graaf

MENSENLEVEN

Toen ik een kind was hadden wij thuis een elektrische klok. Op een dag was hij stuk en mijn vader ging aan het werk om hem te repareren. Na een poosje had een en ander plaatsgevonden en de klok werd weer dicht gemaakt. De stekker ging in het stopcontact; vol spanning wachtten wij af. Ja! Hij loopt weer, maar.... hij liep achteruit. Het was een vreemd gezicht en een nog vreemdere gedachte. De tijd die voorbij was, kwam seconde na seconde, minuut na minuut, uur na uur terug? Dit immers is iets onmogelijks, de tijd kan niet eens stilstaan, laat staan achteruitgaan.

Als er iets is waar we niets aan kunnen veranderen, waar we onherroepelijk aan gebonden zijn dan is het wel de tijd die voortgaat in een eindeloze stroom.

De Here God heeft de tijd aan de schepping verbonden, ja in de schepping zelf gelegd.

Er is immers in de natuur op allerlei manieren "tijd" te bespeuren. Er is een steeds terugkerende, maar evenzogoed voortgaande beweging in al het geschapen leven.

Er is een opgaan, blinken en verzinken in alle dingen. Ook in ons leven als mensen is dat een duidelijk gegeven, al zijn we ons daar niet voortdurend van bewust. We leven enerzijds bij de dag en de dingen die in die dag gebeuren zijn zo belangrijk voor ons dat we het gevoel hebben dat we er altijd zo zullen zijn. Anderzijds kan het soms wel opeens bij je boven komen. Mijn leven is eindig. Ook ik zal er eens niet meer zijn. Althans niet meer zo als ik nu ben.

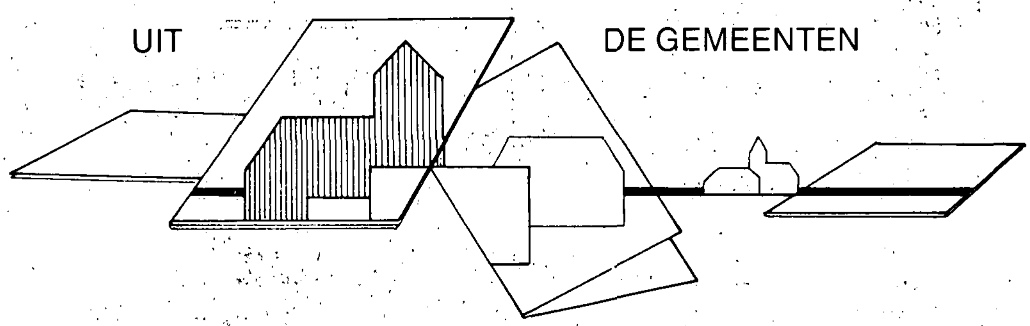
Je wordt je bewust van de kwetsbaarheid van een mensenleven als je een begrafenis bijwoont. Eerst de rouwdienst: mensen in de kerk, die zingen, praten (zachtjes), luisteren, bewegen, adem halen, en daar voorin die kist met die ene mens, van wie je weet: die is er nu niet meer. Het lichaam in de kist is niet meer de mens die je gekend hebt, waar je mee sprak, met wie je in een bepaalde relatie stond.

Het is dan toch het mooiste om te denken dat die mens nu bij God is, hoe dan ook.

Een veilig idee. Je kunt en hoeft het verder niet in te vullen, ik doe dat in ieder geval niet. Maar zo is het voor mij voldoende. Bij God. Eindelijk vrij van de aardse begrippen van tijd en ruimte. Geborgen voorgoed.

Daar wil ik wel voor sterven.

Daar kan ik ook bij leven.

Zegenrijke jaren '80 voor Spijkenisse

Het wordt tijd dat de gemeente Spijkenisse weer eens iets van zich laat horen.

In de eerste plaats wensen we u allen een voorspoedig maar vooral zegenrijk 1990 toe en spreken de wens uit dat de onderlinge band binnen onze uniegemeenschap mag versterken.

De jaren '80 zijn voor Spijkenisse zeer zegenrijk verlopen. Hadden we begin '80 nog wat last van pokken en mazelen, zoals het een klein kind betaamt, geleidelijk aan ervoeren we steeds meer de zegen van de Heer op het werk wat we in de stad Spijkenisse, inmiddels 70.000 inwoners, mochten verrichten.

Twee hoogtepunten springen er uit als we al zo mogen spreken want eigenlijk zijn alle zegeningen hoogtepunten. In de eerste plaats was daar de ingebruikneming van ons eerste eigen kerkcentrum; september 1986 en ten tweede de bevestiging van br. C.C. Stavleu als voorganger van onze gemeente d.d. 1 april 1987.

Onder zijn leiding mochten we verder bouwen op het fundament van onze Here Jezus Christus.

Het doopvont mochten we regelmatig openen voor zowel oudere als jongere doopkandidaten. De laatste twee doopdiensten mochten drie jongelui van de tussenjeugd gedoopt worden.

Het verenigings leven floreert.

De laatste jaren kwam er (eindelijk) een oudere jeugd; tussenjeugd en een 50+ groep waar ook veel mensen van buiten de gemeente op zitten.

Helaas ging ons zangkoor ter ziele en dat was erg jammer want we hadden juist zo'n goeie dirigent. Maar ja, je kunt nu eenmaal niet alles hebben.

De afgelopen jaren mochten we ook twee keer de aktie "Agapé" houden. Een aktie die diep ingreep in het geestelijke leven van de gemeente want 3 jaar na de eerste aktie werd er nog over gepraat.

Zodoende hebben we de aktie afgelopen najaar herhaald. Dat was ook wel nodig, want de gemeente was bijna verdubbeld in aantal (leden en vrienden).

In oktober 1989 zijn we voor 't eerst naar buiten getreden - m.m.v. ds. Chr. Eijer en de zanggroep "Victory" uit Eindhoven (van harte aanbevolen). Twee derde van de gemeente was daarbij wat een geweldige bemoediging was.

U ziet het, Spijkenisse bruist en zo hopen we verder te gaan in de jaren '90.

In januari gaan we met een groep een week lang naar Hongarije om daar onze broeders en zusters bij de grensstreek met Roemenië - Roemeense vluchtelingen - materiëel en geestelijk bij te staan.

In september 1990 hopen we met een klein groepje naar een baptisten gemeente in Denemarken te gaan die het ook moeilijk heeft en waar wij in onze vakantie op bezoek waren.

Zo hopen we als gemeente een klein beetje van de opdracht te vervullen die de Here Jezus ons naliet "Ga, en verkondig!"

Rest mij nog u te vertellen dat br. Stavleu het voorgangersambt aan onze gemeente per 8 oktober heeft beëindigd omdat hij gekozen heeft voor het docentschap aan Brandpunt Bijbelschool te Doorn en zich verder wil wijden aan een proefschrift.

26 November hebben we als gemeente in een ongedwongen samenzijn 's avonds afscheid van de fam. Stavleu genomen als ons voorgangersechtpaar maar ze blijven gelukkig lid van onze gemeente zodat ze niet helemaal voor ons verloren gaan.

Zo zitten we dan in onze eerste officiële vacante periode maar de Here zal voorzien.

We groeten u allen recht hartelijk in de naam van onze Here Jezus Christus. ■

F. KOSTER

Nieuwe generatie

Onder de naam "Celebration" belegde de gemeente Hoogeveen een avond vol zang en lofprijzing. Zoveel frisse nieuwe liederen, zoveel jeugdig enthousiasme! Als die jonge mensen, zingend, en vol lof voor de Koning!

Wat geweldig dat er een nieuwe generatie opstaat die aloude waarheden wil verkondigen met eigentijdse woorden, eigentijdse muziek.

Blij en stil van verwondering reden we huiswaarts.

"Celebration in Hoogeveen", het navolgen waard!

Joh. Zijlstra, Anneke Zijlstra-Dekker,
Sjoerd Zijlstra, Kampen

BIJBEL

"Gij die geestelijk zijt"

(GALATEN 6:1)

J. SCHOTANUS

Er wordt tegenwoordig nogal eens gesproken over spiritueel en spiritualiteit. Daarmee probeert men dan aan te duiden dat men opgetild wordt boven het stoffelijke. Dit kan dan ook van alles en nog wat betekenen. Wij willen echter nagaan wat er in de Bijbel mee bedoeld wordt.

Wat verstaat de Bijbel onder "geestelijk" zijn? Er kan heel wat verwarring en misverstand zijn over dit onderwerp. Vaak worden de meest onbijbelse associaties in dit verband gemaakt. Sommigen verbinden dit begrip met een soort opwindend gevoel, waardoor men zelfs in extase kan raken. Anderen denken misschien aan het behalen van een bepaald geestelijk niveau, zoals men dat zou kunnen vinden bij broeder A. of zuster B. Of men denkt aan iemand die heel gedisciplineerd is in zijn werk voor de Heer en zijn leven met de Heer. Of men zoekt het in de sfeer van taboes. Al met al zou het dan iets zijn wat voor de gemiddelde christen eigenlijk onbereikbaar zou zijn en daarmee alleen nog weggelegd voor een bepaalde elite.

Voor elke gelovige

"Geestelijk zijn" is een uitdrukking die meerdere malen in de Bijbel voorkomt maar niet met bovenstaande zaken vereenzelvigd kan worden. Het is beslist niet de een of andere ervaring voor een élite groep. De Bijbel laat ons weten wat het wel is en hoe men er deel aan heeft vanaf het allereerste moment dat men christen wordt.

"Christen worden" betekent een relatie aangaan met Christus zelf, waarbij de Heilige Geest zijn intrek neemt in ons leven. De Heilige Geest brengt de eenheid met Christus tot stand, doordat wij bij onze bekering door de Geest ingedoopt worden in het lichaam van Christus. (1 Cor. 12:13) Daarmee is het werk van de Geest niet beëindigd, want Hij blijft in ons. Dit wordt de inwoning van de Geest genoemd (b.v. 1 Cor. 3:16). In antwoord op ons geloof in Christus ontstaat een persoonlijke betrekking met Hem, waardoor we verzekerd mogen zijn van ons eeuwig heil. Ons verlost zijn bestaat dus uit het aangaan van deze persoonlijke betrekking met Christus, maar ons geestelijk zijn hang af van onze relatie tot de inwonende Geest van God. Ons lichaam wordt tot tempel van de Geest verklaard (1 Cor. 3:16 en 6:19).

Bedroeven en uitdoven

De Bijbel leert ons dat wij de Heilige Geest kunnen bedroeven door ons zondigen (Epheze 4:30). Er worden in de Bijbel heel wat zonden genoemd, die daar de oorzaak van zijn. We kunnen ook het werk van de Geest ongedaan maken door in eigen kracht te proberen het werk van God te doen. Hiermee blussen we het werk van de Geest (1 Thess. 5:19).

De doop met de Heilige Geest is een éénmalig gebeuren, waarbij men ingedoopt wordt in het Lichaam van Christus. (zie opnieuw 1 Cor. 12:13) Velen spreken over de doop met de Heilige Geest als ze de vervulling bedoelen. Anderen spreken van de doop met de Heilige Geest als zij een speciale ervaring na hun bekering aanduiden, waarbij men een bijzondere nabijheid van de Heer ervaart, die van doorslaggevende betekenis is voor hun verdere leven met de Heer en in Zijn werk.

De praktijk van het Christen-leven hangt nu helemaal af van mijn relatie tot de inwonende Geest. De vraag is dan of de Geest gezag heeft over ons leven? Heeft de Geest de volledige heerschappij over alles? Ervaren we de doorwerking daarvan in de allergewoonste dingen van het dagelijks leven? In ons doen en laten? Het gaat niet om het spectaculaire in het extra-ordinaire, maar om het buitengewone in het **gewone!** Dat is vervulling.

Vervulling

De doop en de inwoning van de Heilige Geest komen in de Bijbel nooit tot ons als een opdracht, maar als een voldongen feit voor elke gelovige. De vervulling komt tot ons als een directe opdracht: Wordt vervuld met de Geest (Efeze 5:18). Er zijn andere uitdrukkingen in de Bijbel die op hetzelfde neerkomen: Wandelt door de Geest en b.v. Wandelt in het licht. Onze voorvaderen spraken meestal van: leven uit en door genade. Het is een voortdurend putten uit datgene wat God ter beschikking heeft kunnen stellen, op grond van het verzoeningswerk van Christus, om het Christen-leven mogelijk te maken. Dit leven wordt geleefd in het bewustzijn dat wij het nooit en te nimmer vanuit eigen kracht, inspanning en wijsheid zouden kunnen volbrengen en dat dit voor God ook geen waarde zou hebben.

Of men staat onder de heerschappij van de Geest of van het vlees. Het is niet een kwalitatief gegeven van meer of minder. Men kan niet een beetje minder of meer geestelijk zijn. Men kan dus Bijbels gezien nooit zeggen: Als ik maar net zo geestelijk was als die of die. Hierbij haalt men "geestelijk zijn" en "groei" door elkaar. Het is dus geen betrekkelijke zaak van percentages of zo-iets. Geen kwestie van gradatie. Boven de honderd procent uitsteken is nog minder mogelijk. Dus "overgeestelijk zijn" bestaat gewoon niet. Het gaat om geestelijk of ongeestelijk zijn. Dat zijn de twee mogelijkheden voor een kind van God.

Groeien in het geloof

Naar de groei kan men kind, jongeling en daarna vader zijn. Deze groeifasen hebben alleen maar een globale betekenis als een soort parallel met het natuurlijke leven. Er is wel een wisselwerking met het "geestelijk zijn", maar een baby in het geloof kan net zo geestelijk zijn als een vader in het geloof en ook de keerzijde daarvan. De wandel in de Geest bepaalt samen met de inwerking van het Woord onze geestelijke groei. Op deze manier zal men toenemen in de genade en de kennis van de Heer.

Het meest opvallende kenmerk van de wandel in de Geest is de concentratie op Christus en Zijn Woord, omdat de Geest gekomen is om Christus te verheerlijken (Joh. 16:14). Er kan beslist geen tegenstrijdigheid zijn tussen Gods geopenbaarde waarheid en het werk van de Geest. De echtheid van het werk van de Geest moet dan ook altijd getoetst worden aan het Woord. De Geest werkt nooit ten koste van het Woord. De Geest is er altijd om de kloof tussen belijden en beleven weg te nemen. Zo kan de wandel in het licht bewerkstelligd worden. Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. (1 Joh. 1:7) Dit baant de weg tot het geestelijk zijn, wat niets anders is dan gemeenschap met de vader en met medekinderen Gods. De Heer heeft voorzien in het middel om de wandel in het licht en de gemeenschap met elkaar mogelijk te maken. Zonde verbreekt de gemeenschap. Belijden herstelt de gemeenschap door de vervulling met de Geest. Alleen vanuit die houding van overgave wordt de wandel in de Geest mogelijk.

Heilige Geest, kom tot uw heerschappij
Schenk een herleving en begin bij mij. ■

Bondgenoten of frontgenoten

J. SCHOTANUS

Even fronsen vanwege zo'n vreemde titel. Toch wil ik proberen hiermee een situatie weer te geven waar wij allen mee te maken hebben. Bepaalde tegenstellingen kunnen geduid worden met deze twee begrippen. Het gaat er dus om om met deze twee begrippen duidelijkheid te scheppen in een controverse, die velen van ons bezig houdt.

Ideale bondgenoten zijn mensen (of groepen van mensen), die zo nauw met elkaar verbonden willen zijn, dat zij in allerlei opzichten zich aan elkaar verbonden weten. Deze verbintenis is zo belangrijk, dat zelfs als zij geen gemeenschappelijk doel zouden hebben, dat dat dan gevonden zou moeten worden. Vaak is dat doel wel aanwezig. Het doel om over de hele linie het zoveel mogelijk met elkaar eens te zijn blijft altijd aanwezig. Om van daaruit een taak gezamenlijk te vervullen.

De Bijbel leert ons om **vooraan te staan** in goede werken. Frontgenoten zijn mensen (of groepen van mensen), die om de één of andere reden (misschien toevallig) in dezelfde strijd vooraan staan. Zij ervaren elk vanuit hun eigen levenssituatie een bepaald iets als een noodzaak, een wantoestand of een onrecht. Het werken daaraan brengt hen (misschien niet direct gewild) aan dezelfde kant van de lijn. Op vele andere gebieden zou het best kunnen gebeuren, dat zij helemaal niet naast elkaar staan, omdat ieder een eigen idee heeft over wat nu wel die "goede werken" zijn.

Grenzen en marges

Het is natuurlijk niet altijd even duidelijk waar de grens ligt tussen een bondgenoot en een frontgenoot. De één zal er grotere marges op na houden dan de ander. Zich beroepend op 2 Cor. 6:14 e.v.v. zal men de grenzen heel strak willen trekken, want er staat toch heel duidelijk geen ongelijk span te vormen met de ongelovige. Maar dit betekent niet, dat men op geen enkel gebied zal kunnen samenwerken om b.v. een bepaalde wantoestand te bestrijden. Al is men dan geen bondgenoot, maar dan toch wel frontgenoot.

Men hoeft m.i. als Christen geen gewetensconflict te hebben, als men samen met anderen op individuele basis of op groepbasis een bepaald doel nastreeft. Voor dat specifieke doel zet men zich gezamenlijk in. In het klein de zeehondjes van Pieterzijl b.v. of meer in het groot de akties van het Rode Kruis. Om er maar een paar te noemen. Organisaties die op algemene steun willen rekenen zullen hun uiterste best doen om zich vrij te houden van allerlei ideologieën. Als men meent iets te moeten doen vanuit een heel eigen levensbeschouwing zal men zijn kracht zoeken in een bepaald isolement. We denken hierbij ook aan het opvangwerk van het Heil des Volks in Amsterdam. Dat geldt b.v. ook voor de christelijke alcohol - en drugsbestrijding. Men weet zich sterk verbonden door een gemeenschappelijke visie. Hier zouden nog heel wat dingen genoemd kunnen worden. Maar als het gaat om de onderwerpen en onderdelen van het conciliair proces zou men tot op zekere hoogte frontgenomen kunnen zijn. Voorzover men dezelfde visie heeft op de Bijbel en bijgevolg op zending en evangelisatie zou men bondgenoten kunnen zijn.

In de praktijk

Het probleem is dat men alles zou willen doen voor het een of andere ideaal, maar direct afhaakt vanwege allerlei bijkomstige doelen of ideologische bindingen. Dan toch maar via eigen kanalen. Mocht er wat meer begrip zijn en komen voor hen, die zich niet willen binden aan een of ander ideologisch systeem, maar desondanks even bewogen zijn over bepaalde wantoestanden en misschien zelfs een beter inzicht hebben in de diepere oorzaak van de problemen. Een Christen kan alleen op basis van wedergeboorte echt bondgenoot zijn. Voor (inter-)Gemeentelijke taken bij voorbeeld bondgenoot, daarnaast blijven er individueel nog vele mogelijkheden tot frontgenoot. ■

Mission 90 - 'Wees sterk'

J. SCHOTANUS

Vanwege onze betrokkenheid bij eerdere jeugdcongressen voor de zending, kregen mijn vrouw en ik een uitnodiging om als speciale gast van 'Mission 90', deze keer alleen maar te genieten. Dus niet meer hollen van de ene naar de andere stafbespreking of vertaalcabine, maar alles heerlijk over je heen laten komen.

In de wandelgangen en aan de maaltijd zagen we telkens weer oude en nieuwe vrienden. Bij de allereerste maaltijd aan tafel bij de voorzitter van de Baptisten Unie van Polen. Hij en zijn vrouw waren er ook als "special quests". Natuurlijk gesproken over de nieuwe ontwikkelingen bij hen. Wat de bijzondere noden voor het gemeente-werk in Polen betreft moet vooral gedacht worden aan papier voor drukwerk. Door de devaluatie is papier voor hen gewoon onbetaalbaar geworden. Een ritselende collecte in uw gemeente zou een vermenigvuldigingswonder kunnen doen ontstaan. Ook een stukje zendingswerk.

De openingsavond

Het welkom werd uitgesproken door Silvano Perotti. Voor de meer internationaal-georiënteerde mensen onder ons geen onbekende. In een vorig artikel heb ik u attent gemaakt op de "woestijnbloem"-aktie, de mogelijkheid om iemand uit het oostblok als deelnemer van het congres te ondersteunen. Het was dan ook een zeer indrukwekkend moment toen er op de openingsavond aan al de aanwezigen uit deze landen beurtelings gevraagd werd op te staan. Applaus en ontroering! (Vanwege een oproep op de radio kwamen de mensen de volgende dag persoonlijk naar het congres om hun bijdrage voor de "woestijnbloem" te brengen en mochten ze kennis maken met de Oostblok-deelnemers voor wie hun steun was bedoeld). De boodschap van de eerste avond was een goede toonzetting voor het hele congres: "Je niet laten leiden door je gevoelens, maar door je overtuigingen. Geen beslissingen nemen op basis van wat je voelt, maar op basis van wat je weet".

De stands

Men kon bij de honderden stands heel wat te weten komen over alles wat er gedaan wordt en nog gedaan kan worden in deze wereld op het gebied van de directe of meer indirecte zending. Het deed me deugd om in de tentoonstellingshal een stand van de Europese Baptisten Zending te ontdekken. In hun brochure las ik o.a. dat de Bijbelschool ook een onderdeel van hun vooropleiding kan zijn. In deze hal ontmoette ik ook nog een schrijver van ons blad "Gemeente en Zending". In zijn plastic tasje genoeg materiaal om weer een hele tijd goed vooruit te kunnen. De Unie van de Zweedse Baptisten had er ook een stand, met de goede bedoeling de eigen jonge mensen uit Zweden te laten weten, dat ze er ook nog zijn.

Ondertussen is het congres voorbij. Elders zult u wel uitvoeriger ingelicht zijn. Jonge mensen een paar dagen lang overspoeld met informatie en onder beslag van de oproep tot algehele toewijding aan de zaak van de Meester. In eigen omgeving of in een andere cultuur? De uitdaging blijft: bidden, geven, gaan. Mogen ook wij als gelovigen en gemeenten beseffen wat onze plaats hierin is. Het licht dat het verste schijnt is het helderst dichtbij. ■

ONS BAPTISTEN ERFGOED (2)

Het gaat om de kenmerken volwaardigheid en vrijheid

J. REILING

Bij geestelijk erfgoed wordt geen boedelbeschrijving meegeleverd waarin je kunt naslaan wat er wel en wat er niet bijhoort. Het is een kwestie van inleving en verwerking en daarom is dat wat de een voor erfgoed houdt het niet automatisch ook voor een ander. Zo wordt een beschouwing over ons baptisten erfgoed aanleiding tot verder gesprek en nadenken daarover. En dat is ook de bedoeling van dit tweede artikel.

Wanneer het gaat om ons baptisten erfgoed, dan kunnen wij putten uit een brede stroom. Niet alleen de binnenlandse sinds 1845 maar ook en vooral de stroom die vanaf de zeventiende eeuw heeft gevloeid in de angelsaksische landen en daarbuiten. Het wereldbaptisme vertoont grote culturele verscheidenheid, maar ook enkele duidelijke gemeenschappelijke kenmerken.

Om die kenmerken gaat het in de eerste plaats als we vragen wat ons erfgoed is. Ze zijn te typeren met twee woorden: volwaardigheid en vrijheid. In de eerste plaats de volwaardigheid van de persoonlijke geloofskeuze; in de tweede plaats de volwaardigheid van de plaatselijke gemeente en tenslotte de volwaardigheid van de gemeenschap van gemeenten.

Volwaardige gelovigen

Geloven is kiezen, antwoord op het Woord dat Christus heet. Het behoort tot ons erfgoed dat ieder persoonlijk voor Christus moet kiezen. Tegenwoordig is dat minder uitzonderlijk dan een eeuw geleden toen geloven vaak weinig meer was dan een vanzelfsprekend toetreden tot de kerk waarin men was geboren. Dat vanzelfsprekende is tegenwoordig goeddeels verdwenen en dus wordt de vraag gesteld: is die eis van persoonlijke keuze wel zo typisch voor jullie baptisten?
Het komt er nu op aan van welk geheel deze eis deel uitmaakt. Daar ligt nog altijd het grote kardinale verschil tussen ons en de meeste andere kerken. Daar wordt het persoonlijk geloof voorafgegaan door de opname in de gemeente langs de weg van de kinderdoop en de oproep tot keuze gebeurt op grond van het feit dat de opgeroepenen er al bijhoren. In vergelijking daarmee is onze traditie consequenter. De doop hoort op de persoonlijke keuze voor Christus te volgen en niet eraan vooraf te gaan. De persoonlijke keuze vindt juist in de doop haar sprekendste uitdrukking: ondergaan, overgave, met Christus sterven en opstaan tot een nieuw leven.
Natuurlijk kan dit supersubjectief worden ingevuld en dat is in het verleden ook vaak gebeurd. Maar al is het niet het laatste woord over de betekenis van de doop (het is ook een teken en zegel van Gods genade), het brengt zeer zeker een heel wezenlijk element tot uitdrukking: de doop als daad van belijdenis.
Maar de doop is niet het einde van de persoonlijke geloofskeuze, veeleer het begin. Eenmaal gedoopt en in de gemeente opgenomen blijft de volwaardigheid van de persoonlijke keuze onverkort bestaan, ook, ja juist binnen de gemeente. Het is de vraag of daarvoor wel werkelijk ruimte is in onze gemeenten. Nooit was de roep om uniformiteit zo sterk, nooit was het aantal gemeenteleden dat zich in de volwaardigheid van de eigen geloofsbeleving niet aanvaard voelt, zo groot als nu aan het eind van de twintigste eeuw. Naar mijn overtuiging worden wij juist op dit punt door ons eigen erfgoed uitgedaagd: hoe persoonlijk mogen wij als gemeenteleden geloven binnen de eigen gemeente?
Dit is geen pleidooi voor grenzeloze verscheidenheid. Er zijn grenzen aan wat wij kunnen verwerken, er zijn normen en waarden die niet opgeefbaar zijn. Wie dat ontkent ontketent een subjectivisme waaraan de gemeente tenslotte te gronde zal gaan. Veeleer is de gemeente de plaats waar de verscheidenheid ter sprake kan komen en waar wij elkaar op onze loyaliteit jegens Christus kunnen aanspreken. Die loyaliteit kan met zich meebrengen dat wij van bepaalde vrijheden afzien maar ook dat wij tegen de draad in gehoorzaam hebben te zijn. Men moet Gode meer gehoorzamen dan de mensen.

Volwaardige gemeente

De gemeente als de plaats waar wij op onze loyaliteit jegens Christus worden aangesproken. Dat vereist niet alleen erkenning van de volwaardigheid van de persoonlijke geloofskeuze maar ook erkenning van de volwaardigheid van de gemeente als gemeente van Christus.
Van oudsher gold het begrip autonomie van de plaatselijke gemeente als de meest juiste omschrijving van onze traditionele gemeenteopvatting. Dat begrip was op zijn plaats zolang het ging om de vrijheid van de gemeente ten opzichte van kerk en staat. Dat was in vroegere eeuwen een uiterst gewichtige zaak. Met de scheiding van kerk en staat is dat langzamerhand anders komen te liggen. Wanneer het nu gaat om de juiste typering van wat gemeente is, is het juridische begrip autonomie niet het meest juiste. Ook hier is behoefte aan een woord dat de kwaliteit van het gemeentezijn typeert.
Het komt mij voor dat de gemeenteopvatting van ons voorgeslacht heel goed kan worden aangevuld met datzelfde woord volwaardigheid. De plaatselijke gemeente is een volwaardige gemeente van Christus. Zij heeft geen erkenning van een hogere instantie nodig en hoeft ook niet door een reeds bestaande gemeente in het leven te worden geroepen. Wat haar constitueert en samenbindt is Christus Zelf en daarom heet zij Lichaam van Christus. Zij ontleent haar volwaardigheid aan Hem. Als zij zijn spoor bijster wordt, verliest zij haar volwaardigheid. Als zij in Hem blijft, blijft haar volwaardigheid.
Volwaardig is zij om Hem te verkondigen en van Hem te getuigen, om namens Hem de doop te bedienen en de gaven van brood en wijn uit te delen aan alle die Hem belijden.
Volwaardig is zij in haar verantwoordelijkheid jegens de Heer om Hem na te volgen in een echt evangelische levenspraktijk van zorg en opkomen voor de zwakken en rechtelozen.
Volwaardig is zij in de erkenning van de volwaardigheid van haar leden en hun persoonlijke keuzen. Juist omdat zij volwaardige gemeente van Christus is kan zij staan in de vrijheid waarmee Hij ons heeft vrijgemaakt en kunnen ook haar leden ieder voor zich staan in dezelfde vrijheid.

Volwaardige gemeenschap

Maar plaatselijke gemeenten zijn, gelukkig, niet alleen op de wereld. Zij hebben zustergemeenten in dezelfde plaats, streek of land. Wat van iedere gemeente afzonderlijk geldt, geldt ook van alle gemeenten samen. Zo hebben onze vaderen het ook vrijwel vanaf het begin gezien. Het associatie-principe behoort tot ons erfgoed. Het samengaan van de gemeenten maakt hen wel niet tot één supergemeente - de watervrees voor die supergemeente zit er bij alle baptisten zeer diep in - maar draagt op z'n minst gemeentelijke trekken.
Het verbaast dan ook niet dat we, bijvoorbeeld in de doelstelling van onze eigen Unie, woorden en waarden tegenkomen die evengoed gelden binnen de plaatselijke gemeenten zelf: liefde, achting, samenwerking. Als doelstellingen van een organisatie doen deze woorden weinig praktisch aan. Maar ze geven trefzeker weer waar het in het samengaan van de volwaardige gemeente op aankomt.
Erkenning van elkaars volwaardigheid als gemeenten.
Respect voor elkaars eigenheid.
Bereidheid tot rekenschap en verant-

Baptisten in Rusland willen nieuwe evangelisatie mogelijkheden benutten

Kolossenzen 1:6 - 'In de gehele wereld draagt het evangelie vrucht en het groeit'. Dit wordt bewaarheid in Rusland onder de baptisten. Evangelisatie wordt overal in Rusland bedreven: de oogst is rijp! ''Glasnost'' en ''perestroika'' hebben de deur voor nieuwe mogelijkheden van evangelisatie geopend en de baptisten aldaar willen elke mogelijkheid benutten.

In het najaar van 1989 waren de leiders van de **B**(aptist) **W**(orld) **A**(lliance) op bezoek in Rusland en zij vernamen wat God aan het doen is op het gebied van evangelisatie onder de baptisten in Rusland. Naar dr. Alexei Bichkov, algemeen-secretaris van de Unie van Baptisten en Evangelische Christenen, bekend maakte: '1988 was een nieuw begin van evangelisatie'. De aanzet daartoe was de viering van duizend jaar christendom in Rusland, welk feit in 1988 werd herdacht. 'In anderhalf jaar hadden wij meer dan 300 evangelistische activiteiten', zei dr. Bichkov.

Mogelijkheden

Twintig vrouwen die regelmatig bijeen kwamen in een gebedshuis in Kirov, in de Oeral, vroegen de baptisten om een evangelisatie-samenkomst te komen houden. Zij hadden al toestemming gekregen van de plaatselijke overheid voor een zaal met 1200 zitplaatsen. Het werd een bijzondere samenkomst, waarin tweehonderd mensen naar voren kwamen, die Jezus Christus aanvaardden. 'Als wij zwak zijn, zijn wij sterk', zei dr. Bichkov.
Het team van de BWA was daar op hetzelfde moment, dat de evangelist Luïs Palau grote evangelisatie-bijeenkomsten hield in Kiev, Riga, Leningrad en Moskou. Duizenden mensen kwamen er naar toe en honderden namen de beslissing voor Jezus Christus. In Moskou kwamen meer dan drieduizend mensen tesamen in een concertgebouw. De baptisten gemeente in Moskou had deze ruimte gehuurd en de leden van deze gemeente gaven vrij-kaartjes weg aan hun niet-christelijke vrienden. Daarom waren er mensen van allerlei slag, vooral veel jonge mensen. Het koor, de solisten en het orkest lieten prachtige muziek horen. Een kinderkoor zong: 'Zoek eerst het Koninkrijk van God'. Nadat Palau gesproken had, kwamen meer dan driehonderd mensen naar voren.

Gezegende contacten

Overal waar het team van de BWA kwam, werd gevraagd om een uitnodiging te laten horen om Jezus Christus te volgen. Op zaterdagavond in Moskou kwamen zes mensen tot geloof toen dr. James Smith van de BWA preekte.
In een midweekse samenkomst in Latvia kwamen twee mensen tot geloof nadat dr. W.J. Isbell, direkteur van de mannenafdeling in de BWA, door middel van twee vertalers gesproken had.
In Kiev vertelde ds. Jakob Dukhonchenko over zijn openbare discussie over Jezus Christus met wetenschappers van het plaatselijke planetarium.
Het evangelie wordt niet alleen gepredikt in kerken en op speciale evangelisatiesamenkomsten, maar ook via de radio en door middel van video.
Alexander Firisuik, voorganger van de baptisten gemeente te Minsk, nodigde mensen uit in zijn gemeente om een videotape over het leven van Jezus Cristus te komen bekijken. 'Er waren mensen, die tranen in hun ogen kregen', aldus ds. Firisuik.

Andere tijden

In tegenstelling tot vroeger is er nu in Rusland een grote belangstelling voor de kerk en de Bijbel. De baptisten gemeente in Moskou verzorgt sinds kort op zondagen een radiouitzending van tien minuten, die de maandag daarop wordt herhaald op de kortegolfzender. Met Trans World Radio wordt overleg gevoerd over een radioprogramma van een half uur, die elke week wordt uitgezonden.
De baptisten in Rusland hebben onze gebeden nodig ter ondersteuning van hun arbeid. Zij hebben kerkgebouwen nodig om alle mensen te kunnen ontvangen.

In de benedenstad van Moskou is maar één gebouw voor de gemeente en die is nu veel te klein voor alle activiteiten. 'Hoe vangen wij al die mensen op, die nu 'ja' zeggen tot Jezus Christus?', vraagt dr. Bichkov.
Een hoopvol teken komt van de overheid, die vroeger in beslag genomen gebouwen, teruggeeft voor gebruik. In Minsk gaf een ambtenaar van religieuze zaken tegenover het team van de BWA ruiterlijk toe, dat de kerkgebouwen tegen de wil van de gelovigen in 1950 waren gesloten. Hij zei, dat de overheid nu begonnen was om de gebouwen terug te geven en dat er vergunningen worden afgegeven voor nieuwbouw.
In Leningrad ontmoette de delegatie van de BWA de plaatselijke baptisten in een oud gebouw van de Orthodoxe Kerk. Onder leiding van ds. Sergei Nikolaev is men daar bezig om de oude kerk te restaureren.
In Rusland is er een groot gebrek aan Bijbels en bijbelse lectuur. In alle evangelisatiesamenkomsten werd aan ieder, die Jezus Christus aanvaardde, een Bijbel uitgereikt. Overal waar het team van de BWA kwam, werd hun verteld over de grote behoefte aan Bijbels. In gevangenissen in Moskou, Riga en de Oekraïne werden Bijbels uitgedeeld, maar er waren er te weinig.
Nu zijn er mogelijkheden voor de baptisten in Rusland om te evangeliseren en de baptisten elders in de wereld worden opgeroepen om hun steun (gebed en geld) daaraan te verlenen.

(Uit: Baptist World Magazine)

KMG

(vervolg van pag. 5)

Ons baptisten erfgoed

woording aan elkaar.
Vindt dit erfgoed nog erkenning en waardering onder ons? Die vraag is aan de orde in het huidige tijdsgewricht van onze gemeenschap. 1990 wordt het jaar van het antwoord. ■

VAN DE UNIE COMMISSIE

Wat doen Nederlandse baptisten om Roemenië te helpen....?

Wie heeft er eind 1989 niet met spanning de berichten uit Roemenië gevolgd?
Wie heeft er niet met ontzetting en deernis de beelden uit Timisoara en Boekarest bekeken?
En wat een opluchting toen de revolutie slaagde!
Toen het volk, gesteund door het leger, won; de tiran werd weggevaagd; ds. Tökes in leven bleek te zijn!

Toen kwamen op veel plaatsen de hulpakties op gang.
Voedselakties georganiseerd door het Rode Kruis en anderen.
Anderen **ook!** Dat wordt in de Nederlandse media licht verdoezeld, maar dat is zeer ten onrechte!
Veel kerken reageerden diezelfde zondag 24 december al (Of nog eerder, zoals in Drachten!). Of ze onderhielden al jarenlang(!) kontakten met Roemeense kerken en christenen.
Met eer mogen hier ook genoemd worden organisaties als Kruistochten, Friedensstimme, Vervolgd Christendom en anderen.
Zij zonden allang koeriers met Bijbels en geestelijke lektuur en hulpgoederen, toen de meerderheid van de Nederlandse bevolking en opninieleiders het communisme van Ceaucescu c.s. zo kwaad nog niet vonden. Zij waren het ook, die zich niet leenden voor kerkpolitieke overwegingen, maar aan de basis, d.i. op plaatselijk vlak hulp en bemoediging verstrekten.
Hoe corrupt of onbruikbaar officiële kontakten soms waren blijkt, nu we zelfs toiletpapier ontdekken, vervaardigd uit Bijbels die het Westen ooit schonk.

En wij, Baptisten?

1. Onze kontakten met de grote Baptistengemeenschap in Roemenië (340.000 zielen vgls Patrick Johnstone in het boek Wereldvisie) liepen logischerwijze grotendeels via de Europese Baptisten Federatie.

2. Individuele gemeenten - zoals bijv. de kleine gemeente in Roden - onderhielden rechtstreekse bilaterale kontakten.

3. Via de E.B.F. hebben we regelmatig geholpen (N.B.J.B. aktie o.a.) bij de import van Bijbels, zangbundels etc.
De laatste keer was dat eind oktober. Toen konden we - naast andere giften voor Oost Europa uit het **Noodfonds** *f* 5.000,-- naar Roemenië zenden.

Waren (of zijn) er andere kontakten of hulpakties van gemeenten tot gemeenten? Zowel de Uniecommissie als de werkgroep die de behandeling van het thema Gerechtigheid voorbereid, zouden er graag van vernemen.
Informatie kunt u zenden aan mijn adres (Schoolstraat 58, Musselkanaal).

Maar wat doen we nù?

1. De gewone vergadering van de Uniecommissie viel vóór de omwenteling in Roemenië, zodat er nog geen voltallig overleg kon plaatsvinden.

2. Het Dagelijks Bestuur der U.C. besloot daarop primair *f* 5.000,-- door direkte hulpverlening via de E.B.F. te voteren.

3. We ontvingen informatie, dat leidinggevenden van de E.B.F. één dezer dagen overleg zouden hebben met leidinggevende brs., uit de Roemeense Baptistengemeenten, teneinde te overleggen welke hulp op welke wijze het best gegeven kan worden.
Uit diverse gemeenten bereikten ons reeds berichten dat er akties gevoerd worden of collectes gehouden.

4. De Uniecommissie moedigt de gemeenten graag heel hartelijk tot die geldwerving aan. Het NOODFONDS is voor ons een geschikt en beschikbaar kanaal.
Naast acute eerste hulp, denken we daarbij toch vooral aan lange termijn hulp. Laten we niet vergeten, dat hulp en bemoediging nodig blijven, ook/juist als de golf van sympathie en emotionele betrokkenheid weggeëbd is.

5. Hoewel we hopen veel hulp te kunnen verlenen aan Roemeense medechristenen, dienen we ook te beseffen, dat brs. en zrs. uit andere Oost Europese landen eveneens behoefte hebben aan steun en sympathie. We zouden hen niet graag de dupe willen laten worden van blikverenging bij onszelf.

G. BOSVELD

P.S. Ook dit artikel mag overgenomen worden in gemeentebladen of anderszins. Slechts één voorwaarde: Vermeld het gironr. 9260 t.n.v. Unie/Noodfonds, Bosch en Duin.

Camping "De Betteld"
Voor rekreatie die meer is dan ontspanning
Bel 08342-2528 voor een gratis info-pakket

NIEUW!!
vanaf seizoen '90
* gezellig juni-programma
* extra speeltoestellen
* zwembad overkapping
* kleine jaarplaatsen
* sportzaal

De Betteld
"De Betteld"
Aaltenseweg 11
7021 HR Zelhem

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van br. L. Boers, secretaris van de gemeente Alblasserdam luidt: A. van Schendelstraat 36, 3351 CB Papendrecht.

Het nieuwe adres van br. K.M. Gerritsen en zr. W.H. Gerritsen-Kolbe luidt Zijlroede 18, 8604 BB Sneek, tel. 05150-11042.

RADIO-KERKDIENST UIT DEN HAAG

Op zondag 4 februari a.s. zal de dienst worden uitgezonden die wordt gehouden in de Mirte-kerk van de baptisten gemeente Den Haag. Voorganger in deze dienst is ds. P. van der Werf.
De opname van de (ochtend-) dienst wordt 's middags uitgezonden om 5 uur, op Radio 5.

Radenkonferentie Gewest Z.O.-Drenthe

Datum: 17 februari 1990 te 14.00 uur

Plaats: "De Bron", Emmen-Zuid

Agenda:
- Een bijdrage van de evangelist, ds. C. Eijer
- Opzet Bondsdag c.q. Regionale Ontmoetingsdag

Naast de voltallige raden, zijn ook de plaatselijke evangelisatiecommissie's van harte welkom, i.v.m. de aanwezigheid van br. Eijer.

Secr. R. Veldman

DE CHRISTEN

orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 47,- per jaar; buitenland *f* 65,- per jaar.

Redaktie:

S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus.

Eindredakteur:

S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:

Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Heden nam de Heer tot Zich, Zijn kind, onze lieve vader, grootvader en overgrootvader

Oeds Koster

op de leeftijd van 83 jaar
sinds 2 juli 1974 weduwnaar van Geertje Stenekes

Romeinen 8:32

Harlingen : *W. Koster*
R. Koster-Leegstra

Leeuwarden : *A. Zoer-Koster*
J.A. Zoer

Loppersum : *W. Koster*
B. Koster-Clark

Drachten : *T. Koster*

Hattem : *E.T. Mulder-Koster*
A. Mulder

Harkstede : *E.M. Koster*
M. Koster-Dijkstra

kleinkinderen
achterkleinkinderen

Harlingen, 8 januari 1990
Correspondentie-adres:
W. Koster,
Joost v.d. Vondelstraat 19,
8862 XA Harlingen

De rouwdienst heeft inmiddels plaatsgevonden.

Groot is Uw trouw, o Heer,
Iedere morgen aan mij weer betoond.
Al wat ik nodig heb, hebt Gij gegeven,
Groot is Uw trouw, o Heer, aan mij betoond. *(Sup. lied 19)*

Met deze dankbaarheid in haar hart, is van ons heengegaan onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder

Durkje Visser-Gorter

op de leeftijd van bijna 87 jaar

sinds 13 augustus 1979 weduwe van Gerard Visser

Sneek, 3 januari 1990
Frittemahof K. 318

Kinderen, klein- en achterkleinkinderen

Corr. adres: P. v.d. Wal,
Pr. Irenestraat 2,
9001 JP Grouw

De begrafenis heeft plaatsgevonden maandag 8 januari vanuit de Baptistenkerk te Sneek

---

In zijn Heer en Heiland ontslapen, onze broeder

O. Koster

in de leeftijd van 83 jaar

8 januari 1990

Baptistengemeente Harlingen

"Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, toets mij en ken mijn gedachten; zie, of bij mij een heilloze weg is, en leid mij op de eeuwige weg.
Psalm 139:23 en 24

Vrij onverwacht is na een kortstondige ziekte in zijn Heer en Heiland ontslapen onze broeder

Berend Huizing

op de leeftijd van 75 jaar

Baptistengemeente Enschede

Door de Heer opgenomen ons oudste lid der gemeente onze broeder

Gerlof ten Wolde

Geboren 7 mei 1895
overleden 29 december 1989

Ps. 108:5

Baptistengemeente Stavoren

"De Heer is mijn Herder"

In deze zekerheid is ontslapen onze broeder

Harm de Raaf

op de leeftijd van 80 jaar

Emmen, 19 december 1989

Baptistengemeente
2e Exloërmond

"Veilig in Jezus' armen"

Heden nam de Here tot zich onze zuster

Adriana Cornelia de Wekker

op de leeftijd van 82 jaar

Den Ham, 29 december 1989

Baptistengemeente Vroomshoop

"Zalig de doden die in de Here sterven" *Openb. 14:13a*

Eerste kerstdagmorgen heeft de Heer thuisgehaald onze broeder

Roelof Trip

op de leeftijd van 86 jaar

Baptistengemeente Emmen

---

herman van der graaf

VERHUIZINGEN
VERPAKKINGEN
TEL. 05910-23963
BEL GRATIS 06 - 0225910

dc

105e jaargang nummer 4 - 25 januari 1990

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Roeping of leiding

J. SCHOTANUS

De gedachten van de al wat ouderen onder ons zullen ongetwijfeld nog wel eens teruggaan naar de roerige zestiger jaren. Er gebeurde nogal wat in Nederland, maar ook daarbuiten. Als we denken aan Afrika, dan weten we dat daar het ene na het andere land onafhankelijk werd. Wat was het onrustig. Vooral ook in het toenmalige (eerdere Belgisch) Congo. Er bevonden zich ook zendingswerkers uit onze gemeenschap. Alles geprobeerd om zo lang mogelijk te blijven of om na de evacuatie (met achterlating van haast alle spullen) zo spoedig mogelijk terug te keren. Er is ook nu nog altijd een vraag waar we voortdurend bij bepaald worden: **Wat is zendingsroeping?**

Roept de Heer naar een bepaalde streek of land? Als je dan nog maar nauwelijks de taal daar geleerd hebt en je wordt gedwongen naar elders te vertrekken? Toch wel een situatie om gefrustreerd van te raken als je met veel overtuiging de grote stap (met vrouw en kinderen) hebt ondernomen.

Iemand die veertig jaar vruchtbaar als zendeling in China gewerkt had, heeft een boek geschreven met de titel: Ik werd nooit naar China geroepen.

Hij bedoelde daarmee aan te geven, dat roeping wat anders is dan leiding.

Dit gegeven kan bevrijdend werken voor degenen, die zich bezig houden met de mogelijkheid om naar een ander werelddeel of land te gaan in het werk van de Heer. Na 'Mission 90' zullen dat er niet weinige zijn. Begeleiding is hier op zijn plaats. Er kunnen heel wat frustraties en zelfs brokken ontstaan, als hier in haast of op het gevoel van het ogenblik beslissingen worden genomen. Veel kan voorkomen worden als men verstaat wat werkelijk roeping is.

Ik denk dat wij al heel dicht bij de waarheid zijn, als we zeggen: "Roeping is de verantwoordelijkheid om te werken met je gaven en talenten (en beperkingen) op de plaats, waar de Heer je stelt". Het is dus eerst een kwestie van ontdekken van je gaven en talenten. Op welk gebied ervaar je een bijzondere zegen van de Heer? In welke richting gaat telkens maar weer je belangstelling? Als dat ontdekt wordt in een voortdurend proces van onbaatzuchtige toewijding, dan komen we bij een tweede punt.

Ben ik op de plaats waar de Heer me houden wil? Het is een goed teken als de Gemeente je houden wil. Toch zou het best eens kunnen zijn, dat de Heer de Gemeente moet overtuigen om je los te laten. Paulus en Barnabas moesten ook door de Gemeente in Antiochië losgelaten worden, terwijl zij daar zeker een zegenrijk werk deden.

Verder is het een kwestie van leiding. Wat is de meest voor de hand liggende organisatie, die uitzendt? Met allerlei factoren van voor en tegen mag rekening gehouden worden. Allerlei kleine en grotere vingerwijzingen van de Heer spelen een rol. Deuren die dicht en open gaan. Mensen en adviezen die op je weg komen. Dan komt er een innerlijke overtuiging, waaraan je gehoorzaam wilt zijn. Van die overtuiging kun je je niet losmaken, zonder je ongehoorzaam te weten tegenover de Heer. Om in een andere cultuur te werken moet in dat pakket van gaven en talenten dan ook datgene zitten wat daarvoor nodig is. Bij deze ontdekkingstocht ligt het accent in eerste instantie meer op de taak (roeping) en pas in tweede instantie (en vaak telkens weer opnieuw) op de plaats van bestemming. Dit geldt niet alleen voor jonge mensen, maar voor ons allen en niet in het minst voor onze voorgangers.

VERDER IN DIT NUMMER

Baptisten in Roemenië groeiden tegen de verdrukking in

De val van Ceausescu, de tot voor kort oppermachtige Roemeense diktator, kwam voor de meesten als een volslagen verrassing. Maar niet voor iedereen, ook in zijn eigen land niet. De tijd was er rijp voor, de maat was vol. In Timisoara, woonplaats van de dissidente predikant Laszlo Tökes, ging het volk de staat op. Maar het duurde niet lang, of de opstand sloeg over naar de andere grote steden, ook naar de hoofdstad Boekarest. En toen, na een week vol geweld en een zee van bloed en tranen, was het ineens gebeurd. Niet met de opstand, maar met de "Conducator" en zijn schrikbewind!

Er is weinig fantasie voor nodig om te kunnen voorspellen, dat 1989 de geschiedenis zal ingaan als het jaar van de grote veranderingen in Oost-Europa. Maar de gebeurtenissen in Roemenië, waar de omwenteling zoveel mensenlevens heeft gekost, kunnen ronduit dramatisch worden genoemd. Na jaren van angst en onderdrukking breekt voor land en volk, breekt er ook voor de Baptisten eindelijk een nieuwe tijd aan. Niemand weet, hoeveel het er precies zijn. Men spreekt wel van 160.000 gemeenteleden, maar het kunnen er even goed meer dan 200.000 zijn. Zij vormen met elkaar een vitale, snelgroeiende geloofsgemeenschap. De Roemeense Baptisten hebben, daarover bestaat geen twijfel, een groei doorgemaakt, ook in getalsmatige zin. Maar al die jaren groeiden zij tegen de verdrukking in!

Bescheiden begin

Het begin van hun geschiedenis valt in de jaren veertig van de vorige eeuw. Toen kwam Karl Scharschmidt, een Duitse emigrant uit Hamburg, timmerman van beroep, naar Boekarest, waar hij als evangelist en bijbelkolporteur aktief was. Als vrucht van zijn werk ontstond elf jaar later, in 1856, in die stad een kleine gemeente, met het Duits als voertaal.

Maar het zou tot 1912 duren, vóórdat er in Boekarest een Roemeense gemeente werd gesticht. Dat gebeurde door Constantin Adorian, die aan het "Predigerseminar" van de Duitste Baptisten in Hamburg had gestudeerd. Adorian was een man van grote gaven, op meer dan één terrein. Tijdens het kongres van de Baptisten Wereld Alliantie in Stockholm (1923) rapporteerde hij, dat in 1922 ondanks vervolgingen maar liefst 2.265 personen gedoopt en tot de gemeente toegetreden waren.

Inmiddels waren, in feite al enkele tientallen jaren daarvóór, gemeenten ontstaan in de Dobroedsja. In Tulcea bijvoorbeeld, een stad in de Donaudelta, waar emigranten uit het zuiden van de Oekraine een toevlucht hadden gevonden. Anderen pionierden in een vroeg stadium in Transsylvanië, waar het door toedoen van Antal Noval en Jószef Nowotny op verscheiden plaatsen onder de Hongaarssprekenden tot gemeentevorming kwam.

Na de Eerste Wereldoorlog werd een Unie van Baptisen Gemeenten gevormd. Een jaar later, in 1920, vond de eerste Algemene Vergadering plaats. Nóg weer een jaar later werd met (financiële) hulp van de "Southern Baptists" uit Amerika in Boekarest een opleidingsschool voor toekomstige predikanten in het leven geroepen. Omstreeks deze tijd was het aantal gemeenteleden gegroeid tot 38.000 in totaal. De meesten van hen waren Roemenen (25.000). De minderheid bestond uit Russen (8.000), Hongaren (4.000) en Duitsers (1.000).

Tegen de stroom

De groei was des te opmerkelijker, omdat de Baptisten in deze jaren aan vervolging waren blootgesteld. In juli 1920 werd in Londen op een internationale konferentie van Baptisten een resolutie aangenomen, waarin zij uiting gaven aan hun "diepe bezorgdheid met het oog op de verontrustende berichten over de vervolging, waaronder onze broeders Baptisten in Roemenië.... te lijden hebben gehad". Daarin deden zij een dringend beroep op de Roemeense regering "om een diepgaand onderzoek naar de feiten in te stellen en maatregelen te treffen om aan alle godsdienstige vervolging.... een eind te maken".

Tijdens het reeds genoemde kongres van de Baptisten Wereld Alliantie in Stockholm werd op de regering van Roemenië opnieuw een beroep gedaan om de vervolging van de Baptisten te beëindigen en hun rechten als loyale staatsburgers te respekteren. Het mocht niet baten. Ook een bezoek in 1937 van BWA-sekretaris dr. J.H. Rushbrooke bracht geen verbetering. Maar toen de Baptisten Wereld Alliantie in 1939 weer een kongres hield, in Atlanta, werd met voldoening vastgesteld, dat in een groot deel van het land de kerkgebouwen aan de Baptisten teruggegeven en door hen inmiddels weer in gebruik genomen waren!

Maar het zou van korte duur zijn. In datzelfde jaar brak de Tweede Wereldoorlog uit. Bij wet van december 1942 werd het Baptisme als "religie" verboden, werden de kerkgebouwen en alle overige bezittingen verbeurd verklaard. Toen in augustus 1944 de regering van maarschalk Antonescu ten val werd gebracht en Roemenië de kant van de Geallieerden koos, werden de Baptisten door de nieuwe regering erkend en met de andere kerken - Orthodoxen, Katholieken, Luthersen en Hervormden - gelijkgesteld.

Het was een chaotische tijd. De Roemenen vochten tegen de Duitsers en de Hongaren, hun vroegere bondgenoten. In het straatbeeld van Boekarest en andere grote steden werden soldaten van het Rode Leger een bekende verschijning. De macht en invloed van de kommunisten groeiden met de dag. Eind 1947 werd koning Michaël gedwongen om af te treden. Nog diezelfde dag - het was op 31 december - werd de Roemeense Volksrepubliek uitgeroepen.

Kerk en staat

Voor de Roemenen braken zware tijden aan, zowel op ekonomisch en politiek terrein als in godsdienstig-geestelijk opzicht. Maar de groei onder de Baptisten zette onverminderd door. In 1955 bedroeg hun aantal naar schatting 65.000. In 1963 waren het er volgens de toenmalige sekretaris van de Europese Baptisten Federatie meer dan 85.000, verdeeld over 420 gemeenten. Sindsdien is hun aantal verdubbeld, zo blijkt uit de statistiek van de Baptisten Wereld Alliantie, die het aantal gemeenten in Roemenië op 662 stelt!

Anders dan de Baptisten in Nederland hebben onze geloofsgenoten in de meeste andere landen een dokument, waarin zij hun opvattingen over geloof en leven onder woorden hebben gebracht. Zo ook de Roemeense Baptisten, die hun konfessie laatstelijk hebben herzien in 1974. Deze geloofsbelijdenis, die "iets van haar historische kontekst weerspiegelt" (Ioan Bunaciu), spreekt in artikel 18 over de verhouding tussen kerk en staat als volgt:

"Wij geloven en bevestigen, dat de staat door God met macht is bekleed tot het handhaven van de orde en het bestraffen van de overtredingen. Overeenkomstig de aanwijzingen van Gods Woord moeten wij de burgerlijke wetten gehoorzamen, onze plichten als staatsburgers vervullen en bidden voor alle gezagsdragers van de staat!"

Volgens drs. Th. van der Voort van de Europa-kommissie, het Hervormd-Gereformeerde orgaan voor het onderhouden van de kontakten met Oost-Europa, zal de val van het Ceausescu-bewind ertoe leiden, dat in alle Roemeense kerken de zittende bestuurders het veld moeten ruimen vanwege hun al te loyale opstelling jegens het oude regime. Maar of dit ook van de Baptisten geldt, waag ik ernstig te betwijfelen. Toen enkele jaren geleden de autoriteiten aan de Unie zomaar nieuwe, hun meer welgevallige leiders wilden opdringen, weerstonden de afgevaardigden de druk en wezen zij ter Algemene Vergadering inmenging van overheidswege resoluut van de hand.

Zo is de geschiedenis van de Baptisten in Roemenië die van een geloofsgemeenschap, die groeide tegen de verdrukking in! ■

J.A. BRANDSMA

BIJBEL

Gesprekken met God (13)

Het is, denk ik, niet voor niets, dat juist de inhoud van de psalmen zo veel mensen, ook vandaag aan de dag, aanspreekt. Wij vinden daarin herkenbare situaties en op menselijke wijze worden gevoelens en ervaringen van mensen onder woorden gebracht. Hoewel het zingen van de psalmen in onze samenkomsten wat minder is geworden, zijn er onder ons toch velen, die regelmatig de psalmen lezen.

De dichter van psalm 31 zit behoorlijk klem. Zijn leven dreigt vast te lopen. Niet ten onrechte draagt deze psalm in de NBG-vertaling als opschrift: 'gebed in nood'. Wat de nood is, weten wij niet precies. Men heeft aan de vijandschap tussen Saul en David gedacht. Je kunt ook aan allerlei vijandschap denken. Er is ook wel gedacht aan ziekte.

Vrijmoedigheid

Doe mij ontkomen door uw gerechtigheid. Psalm 31:2c

De dichter van deze psalm 31 begint met de vraag om verlossing uit zijn nood. Daarom beroept hij zich op Gods gerechtigheid.
Op het eerste gezicht vinden wij dat vreemd, daar wij zouden verwachten, dat hij zich op Gods ontferming of op Zijn genade of Zijn liefde zou beroepen. Nu, heel nadrukkelijk: 'Doe mij ontkomen door uw gerechtigheid'.
De dichter rekent er op, dat God zo zal handelen. Zo heeft God ook in het verleden gedaan. God doet niet de ene keer zus en de andere keer totaal anders. De mens kan op God aan!
Dat is in eerste aanleg Gods gerechtigheid, omdat wij God zo kennen. Hij handelt niet willekeurig, maar Hij handelt in positive gerechtigheid op ons mensen. Dat is ook het wezen van het gebed, dat wij God herinneren aan wie Hij is en hoe Hij in het verleden in bepaalde situaties handelde.
Zo vrijmoedig mogen wij God aanspreken.

Overgave

In uw hand beveel ik mijn geest. Psalm 31:6

In psalm 31 komt in vers 6 het bekende woord voor, dat Jezus Christus aan het kruis uitsprak. Daardoor zijn wij snel geneigd om dit woord in verband te brengen met de dood. Lezen wij de spalm nauwkeurig, dan zien wij dat het hier in verband wordt gebracht met het leven.

De dichter is in nood: 'Wees mij genadig, o Here, want ik ben benauwd' (vers 10). Hij vlucht, met alles wat hem angst geeft, tot God, omdat hij weet van Gods gerechtigheid. Hij beveelt zijn geest, dat is zichzelf, zijn leven, zijn lot in Gods handen. Hij vertrouwt zich toe aan die God, die hem verlost heeft. Bij die God weet hij zich veilig in alle omstandigheden.
In de joodse traditie wordt dit vers genoemd als een gebed, dat men 's avonds voor het inslapen kan bidden. Laat God waken over de mens die slaapt!
Maar bij het naderen van de dood zal dit vers toch altijd zijn diepste betekenis, zijn grootste bewogenheid krijgen. Gelukkig is die mens, die in leven en sterven beide kunnen zeggen: in Uw handen beveel ik mijn geest.

Veiligheid

Mijn tijden zijn in uw hand. Psalm 31:16a

Opmerkelijk dat hier weer gesproken wordt van 'in uw hand'. Er zijn vele handen: handen van vijanden, grijphanden, klauwen. Temidden van deze handen ontdekt de dichter andere handen: handen van vertrouwen, vaderhanden, handen die troosten. 'Vol overgave spreekt de dichter uit: mijn tijden zijn in uw hand'. Dit woord komen wij ook vaak tegen op grafstenen en boven rouwteksten, zodat het vaak in verband wordt gebracht met de dood. Luther heeft van dit vers gezegd, dat er meer uren zijn dan het uur van onze dood en stel je voor, dat die niet in Gods handen waren. In alle uren mogen wij ons veilig weten in Gods handen ondanks tegenstanders en vijanden. Uit Gods hand kunnen zij ons niet rukken. Dit is een zekerheid, die een mens grote vrede kan geven en die ons bijzondere kracht kan geven in ons gebed. Paulus gaf daarvan iets weer, toen hij schreef: 'ik ben verzekerd dat noch dood noch leven.... mij zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Heer' (Romeinen 8:38 vv).

Perspectieven

Hoe groot is het goed dat Gij hebt weggelegd voor wie U vrezen. Psalm 31:20

Nadat de dichter alle klachten onder woorden heeft mogen brengen, komt hij ertoe om God te prijzen. Hij mag zichzelf eerst leeg praten en dan ontdekt hij de goedheid van God, die zijn kinderen veel wil geven. Met lege handen bedenkt hij ineens, dat God er ook nog is: zijn Schepper en Verlosser. God heeft ondanks alles mens en wereld in Zijn hand. Daar kan men alleen maar eerbied en ontzag voor hebben. God respecteren als God - dàt is dat 'vrezen' van de Here.
Het ontdekken dat naast jezelf en de situatie waarin je verkeert, dat God er ook nog is.
Het grote goed heeft God weggelegd en bereid 'ten aanschouwen van de mensenkinderen'. Dat wat God geeft, moet zichtbaar zijn. Zo zichtbaar, dat alle mensen het kunnen zien. Zo ver is het nog niet. Er blijft een element van verborgenheid in zitten, voorlopig. Het is opgeborgen, nog verborgen. God houdt het voor ons in petto. Maar het is bereid. Het ligt klaar. Gods heil kan zo maar te voorschijn komen en dan kunnen alle mensen het zien. Dat zijn perspectieven waaruit de gelovige kan leven. Het is een heerlijkheid, wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, maar die God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben (1 Korinthiërs 2:9).
In dit diepe gebed, waarin letterlijk alles aan bod mag komen, wordt nadrukkelijk gezegd, dat God de zijnen bewaart en dat Zijn heil is weggelegd voor wie Hem vrezen.
Waar zouden wij anders blijven, als wij niet geloofden wat God in Zijn Woord heeft gezegd? Maar helemaal geloven, ten vòlle, in vòlle zekerheid, zonder aarzeling - daar hebben wij het wel moeilijk mee. Daarom zullen wij zelf niet minder verrast zijn dan de anderen, als Gods heil volledig zichtbaar zal worden.

KMG

Gemeentebladen naar Sneek

Ds. K.M. Gerritsen is verhuisd naar Sneek. De gemeentebladen, waaruit hij als redacteur put voor het 'Nieuws uit de Gemeenten' dienen daarom voortaan te worden gestuurd naar Sneek.
Het nieuwe adres is: Ds. K.M. Gerritsen, Zeilroede 18, 8604 BB Sneek.

China: miljoenste bijbel

Een goed bericht uit China heeft ons bereikt: in de Amity-drukkerij in Nanjing is op donderdag 28 september 1989 om 14.36 uur plaatselijke tijd de miljoenste bijbel sinds de opening van de drukkerij in december 1987 van de pers gerold.

Veranderingen in de opvoeding

J. SCHOTANUS

Wij leven in een tijd waar alles aan snelle en grote veranderingen onderhevig is. Men hoeft alleen maar te denken aan wat er in het oostblok gebeurt. Iets wat al jarenlang gebroeid heeft komt daar tot een uitbarsting. Ook daar was de opvoeding machtig, maar toch niet almachtig. Er is op een bepaalde manier almaar invloed uitgeoefend, maar juist door een aversie tegen deze invloed zijn er andere krachten aan het werk gegaan, waardoor juist het tegenovergestelde is ontstaan van wat men beoogde. Er is in onze kerken en scholen ook een aversie te ontdekken tegen een voortduren hersenspoeling. Zie het artikel van bijbel en onderwijs.

De omgeving waarin het onderwijs en de opvoeding plaats vindt is totaal veranderd. Hierbij gaat het niet alleen om verandering van allerlei gewoonten en tradities, maar de veranderingen zitten dieper. Men gaat niet meer uit van vaste zekerheden, maar alles draagt een evolutionair karakter. Voor velen is er een einde gekomen aan het statische karakter van een leven met de vaste verworvenheden uit het verleden. De meest naar voren springende eigenschap van onze tijd is verandering op verandering.

De positieve kant

Als je vroeger aan het eind van je school- of beroepsopleiding klaar kwam, dan betekende dat over het algemeen dat je aan je levenslange werk kon beginnen en dat er aan verdere opleiding weinig of niets meer gevraagd werd. In de praktijk moest je de dagelijkse arbeid onder de knie krijgen en dan was je toekomst verzekerd. Dat komt men in de huidige maatschappij niet of weinig meer tegen. Vandaag aan de dag heeft men de kans haast niet meer om in een bepaalde sleur te vervallen. Men spreekt van een "education permanente". Men hoeft niet meer bang te zijn voor een saai bestaan, want er is een voortdurende afwisseling en uitdaging. Een van de mooiste onderdelen van mijn beroep als leraar was het werk van schooldekaan, maar zou ik dat vandaag willen uitoefenen, dan zou ik weer opnieuw daarvoor geschoold moeten worden. In dat opzicht blijft het leven interessant en dat zal door de meesten als positief gewaardeerd worden.

De negatieve kanten

Jongeren hebben een verkeerd begrip van vrijheid. Met het verlies van het vanzelfsprekend karakter van gezag is men nog verder gegaan door gezag zelf af te schaffen.
Men stelt niet alleen vragen over de aard van het gezag, maar men stelt gezag helemaal gelijk aan macht. Macht is een vies woord en dus gezag ook. Elke vorm van gezag is een belemmering van hun vrijheid en daarmee uit den boze.
Om begrip te hebben voor onze jongeren van vandaag, moeten we de oorzaken van de huidige situatie analyseren. De opkomst van de vrijheidsfilosofie in de vorige generatie van het existentialisme is natuurlijk mede debet aan de ontwikkeling van de anti-autoritaire houding van de nieuwe generatie. Het gaat er hierbij om om jezelf bij voortduring in vrijheid te verwerkelijken. De hele levensstijl heeft hierdoor een ongebonden karakter gekregen. In alles wil men onafhankelijk, dus autonoom, zijn. Men wil niet gekneld worden door waarden en normen. Een vraag die nogal eens gesteld wordt is of jeugd van vandaag zoveel slechter is dan vroeger. In de tijd van Socrates werd ook al geklaagd over de jeugd. Wat we misschien wel moeten zeggen is dat de jeugd die echt met de Heer wil leven het moeilijker heeft. Ze mist de bescherming en de stimulans van een vanzelfsprekend kader van normen en waarden.
Begrip en voorbede voor onze jonge mensen is onontbeerlijk!

Bijbel en onderwijs

J. SCHOTANUS

Ook onder ons zullen velen op de een of andere manier bij het onderwijs betrokken zijn. De Stichting Bijbel en Onderwijs wil stimulerend en dienstverlenend werken naar ouders, onderwijsgevenden en schoolbesturen.
Daarom zijn voor een antal actuele aandachtsgebieden werkgroepen gevormd. In het onderstaande vindt u de motivatie van hun werk.

Sinds 1980, houdt een aantal christenen, dat bij het onderwijs betrokken is zich bezig met de identiteit daarvan. Hoe kan deze identiteit bewaard of waar nodig weer hersteld worden? Hun aandacht richt zich daarbij vooral op het basis- en voortgezet onderwijs.

Bezorgdheid

Zowel ouders, bestuurders als leerkrachten maken regelmatig dingen mee op hun school, die de toets van Gods Woord niet kunnen doorstaan. Dit kan een gevolgd zijn van actief gevoerd beleid in een bepaalde richting, maar evenzeer omdat men zich passief opstelt tegenover bepaalde onbijbelse ontwikkelingen. Heel vaak kan men als enkeling hiertegen weinig doen. Het kan een kwestie zijn van de inhoud van het onderwijs en dat kan tot uiting komen in bijna alle vakken. Het kan ook gaan om het totale schoolgebeuren, waarbij te denken valt aan dag- en weekopeningen of buitenschoolse activiteiten, zoals sport- en werkweken. De klasseavonden zijn ook voor velen een zorg.

De inrichting

In veel scholen wordt nogal verschillend gedacht over de inrichting van het onderwijs, als wel over huidige tendensen in de vernieuwing van het onderwijs. Er worden materialen en methoden gebruikt, die niet overeenstemmen met de grondslag van de "School met de Bijbel". Het is vaak een langzaam proces, dat voortstuwt in de richting van een ontmoetingsschool, oftewel een compromisschool. Het is zelfs mogelijk dat het oorspronkelijke levensbeschouwelijke karakter helemaal verdwijnt en alleen nog terug te vinden is in de naam van de school. De grote instroom van leerlingen van niet-christelijke huize (op zichzelf niet negatief) en het aanstellen van niet-christenen als leerkracht hebben natuurlijk een duidelijke invloed op deze ontwikkeling.

Het doel

Het doel van de stichting "Bijbel en Onderwijs" is om op basis van Gods Woord, als gezaghebbend voor het hele leven, bij te dragen tot het handhaven en herstellen van de christelijke identiteit van het onderwijs. Zij tracht een platform van uitwisseling te zijn over zaken, die dringend aandacht behoeven. Naast hun eigen werk wil men ook coördinerend optreden in het voorzien en laten voorzien van de nodige informatie. In de loop der jaren zijn diverse brochures, handreikingen en lesbrieven verschenen, meestal als vrucht van de arbeid van de werkgroepen. Voor vragen en bestellingen zaken kunt u terecht op het volgende adres: Stichting Bijbel & Onderwijs, Postbus 951, 3800 AZ Amersfoort.

Jac. Schouten nieuwe redacteur

Ter introductie

Sinds kort heeft onze Uniegemeenschap mij gekozen tot redaktielid van ons weekblad "De Christen". Voordat ik nu aan een lange serie artikelen begin van uiteenlopende aard, lijkt het mij goed om mijzelf wat aan de lezers van ons blad voor te stellen. Soms heb ik wel de indruk dat ik tamelijk bekend ben. Maar sinds ik in een gemeente ben geweest, waar ik een spreekbeurt moest vervullen en waar iemand in de hal van de kerk mij een zangbundel gaf en mij vervolgens een plaats in de kerkbanken aanwees, ben ik daar niet zo zeker meer van. Daarom deze inleiding op, naar ik hoop, een lange rij van lezenswaardige artikelen.

Hoe het begon

Op de dag dat ik dit artikel schrijf, 10 januari, is het precies dertig jaar geleden dat ik door wijlen ds. J. van Dam in IJmuiden bevestigd werd als lerend ouderling in de gemeente aldaar, welke op dezelfde dag geinstitueerd werd. Daar is alles begonnen, hoewel al veel eerder het verlangen bij mijn vrouw en mij aanwezig was om in de dienst van onze Here en Heiland te treden. We waren dan ook dankbaar dat onze weg in de dienst des Heren daar mocht beginnen en hebben met de broeders en zusters van IJmuiden een goede tijd gehad. Vandaag zijn er twee gemeenten in de IJmond, IJmuiden en Heemskerk. We zien dat de arbeid wel gezegend werd. Maar dat alles gebeurde nadat wij daar al vertrokken waren. Onze weg voerde vervolgens naar Westerhaar en vandaar naar de lichtstad Eindhoven. Vervolgens zijn we aan het werk gegaan in de snel groeiende gemeente Emmen, en nu, sinds ruim elf jaar, is onze plaats de noordelijke havenstad Delfzijl. In al die verschillende gemeenten zagen we mannen en vrouwen, jongens en meisjes, komen tot de Here Jezus Christus en tot de gemeente.

Er kwam ook een tijd dat ik taken ging vervullen in Unieverband. Eerst in de Evangelisatie Commissie van de Unie en later in de Uniecommissie. Het waren geen gemakkelijke tijden, want al de zaken die in het maatschappelijk leven aan de orde waren gingen ook de kerken niet voorbij, en ook niet onze Uniegemeenschap. Toch zijn we erg dankbaar voor de tijd welke wij in dit werk hebben doorgebracht.

Daar bleef het echter niet bij. Gedurende de veertien jaren mag ik ook meewerken aan het ook onder ons bekende blad "Het Zoeklicht". In dit per veertien dagen verschijnende blad komt u ook artikelen van mijn hand tegen welke over het algemeen handelen over het profetische woord. Het schrijven is mij dus niet vreemd en daarom heb ik gehoor gegeven aan de roep welke van verschillende gemeenten kwam om ook in "De Christen" te gaan schrijven. Hoewel de taken in de redaktie opnieuw aan de orde gesteld zullen worden als ook de vijfde redakteur gekozen zal zijn, (dan is de redaktie weer in volle bezetting aanwezig), wil ik in dit nummer toch al meedelen wat de lezers zo ongeveer van mij hebben te verwachten. Voorlopig, maar dat alles in overleg met de redaktiecommissie, denk ik op een drietal terreinen wat te gaan publiceren.

Gemeente en Unie

Om met het laatste te beginnen. Het valt mij telkens weer op hoe weinig men eigenlijk weet van de Unie. Er zijn mensen die de Unie zien verpersoonlijkt in een aantal mensen, die leiding geven aan het werk van de Unie. Anderen zien de Unie als een samenstel van commissies. En weer anderen vinden de Unie een zaak die zich ver van hen vandaan bevindt. Het resultaat is dat velen zich niet sterk betrokken weten bij het werk dat de Unie doet. Toch zal het aan iedereen duidelijk moeten worden dat de gemeenten samen de Unie vormen. En dat de leden van de verschillende commissies gekozen worden door de gemeenten. Op deze wijze zijn wij in staat invloed uit te oefenen op het werk van de Unie. Daarop zullen wij in komende artikelen nader ingaan.

Soms leeft bij mensen ook de vraag wat een Baptistengemeente nu eigenlijk is. We kunnen ons deze vraag wel begrijpen. Want de laatste tientallen jaren hebben onze gemeenten nog al wat mensen gekregen als lid die uit andere kerken kwamen. En iedereen brengt toch, dat is mijn ervaring, zijn eigen gedachte over het gemeente zijn mee. Misschien zullen we weer eens in de oude boeken moeten gaan zien om daar te ontdekken hoe onze vaderen de gemeente zagen. Maar we zullen zeker daarbij ook de Bijbel aan het woord laten komen, want daar komt ons gemeenteprincipe vandaan.

Vragen van onze tijd

Een ander terrein waarop wij onze schrijfaktiviteiten zullen loslaten zijn de vragen van onze tijd. Wij leven in een tijd dat er heel wat in beweging is en er wordt heel wat van dat wat vroeger waarde had, losgelaten. Nu kan dat op zichzelf wel goed zijn. Ds. J. Louw heeft eens geschreven dat traditie betekent dat iets lang gedaan is, maar niet dat het goed gedaan is. Daarom zullen er best wel zaken zijn die niet meer behoeven terug te keren. Maar mensen die geloven in God en in de Here Jezus Christus, zullen ook het woord vast moeten houden dat God ons heeft geschonken. Daarom zullen wij altijd weer moeten trachten om de vragen waarvoor deze tijd ons plaatst te beantwoorden vanuit dat woord. Nog altijd is de Bijbel een lamp voor onze voet en een licht op ons pad. Daarbij zullen we soms tegen de cultuur van onze tijd en tegen de huidige maatschappelijke gedachten moeten ingaan. Maar heeft de gemeente in alle eeuwen die voorbij zijn niet altijd zo geleefd? Dat hoort bij het woord dat de Here gesproken heeft: "In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen".

Bij de tijd

Dat is het derde terrein dat ik denk te bestrijken in ons blad. Het lijkt enigszins op het bovenstaande, maar de bedoeling is dat het toch anders is. Naar mijn eerlijke en heilige overtuiging geloof ik dat wij zijn aangekomen in het einde der tijden.

De gemeente gaat met rasse schreden het ogenblik tegemoet dat de Here Jezus Christus zal wederkomen om Zijn gemeente tot Zich te nemen. Mensen die het profetische woord bestuderen, waartoe ik mijzelf ook reken, zien dan ook in de dingen die in deze wereld gebeuren allerlei tekenen die dat naderende einde aankondigen. Het is zichtbaar op religieus terrein, maar ook zien we het in de economie en zeker op het politieke wereldtoneel. Daarnaast zijn er nog heel veel andere zaken die in de wereld spelen, die we kunnen terugvoeren op de woorden van de Schrift, duizenden jaren geleden gesproken en geschreven. Daarom noemen we deze rubriek: Bij de tijd. Want van tijd tot tijd zullen we het licht op deze gebeurtenissen laten schijnen.

(zie verder pag. 7)

De verkiezingen voor de redactiecommissie

De uitslag van de eerste ronde in de verkiezing van twee leden van de redactiecommissie "De Christen" in de vacatures zr. H. Lalleman-de Winkel en br. B. Louwerse luidt als volgt:

br. B. Hofman, 47 stemmen; br. W. Huizing, 45 stemmen; br. H. Ploeger 56 stemmen; br. J. Reiling 61 stemmen; br. Jac. Schouten 116 stemmen; br. G. van 't Wout 101 stemmen.

Het aantal ingeleverde stembriefjes bedroeg 215 zodat een kandidaat tenminste 108 stemmen moest ontvangen om gekozen te worden.

Br. Jac. Schouten te Delfzijl is in deze eerste ronde dus tot redactielid gekozen.

Een tweede ronde is noodzakelijk, waarbij nu nog slechts een kandidaat behoeft te worden gekozen.

Jeugdburo heeft twee "informatiebronnen"

De nieuwe agenda is natuurlijk al aangeschaft. Witte pagina's liggen ongeduldig te wachten om gevuld te worden met zinvolle en leuke bezigheden.
Op het jeugdburo hebben we twee 'informatie bronnen' klaar liggen om u/jou daarbij behulpzaam te zijn.

* Een **jaarplanner,** die een overzicht biedt van alle weekenden, dagen en manifestaties die landelijk worden georganiseerd. Als je ook maar iets met jeugdwerk te maken hebt kun je met deze planner in de hand zien of er iets van je keuze bij is, of waarmee je in je eigen planningen rekening kunt houden.
Bovendien geeft de planner je wat algemene info over de NBJB, én is hij prima te gebruiken om allerlei andere zaken in te noteren.
Als je dan nog eens weet dat hij gratis verkrijgbaar is, en je hebt er nog geen één toegestuurd gekregen, dan heb je reden genoeg om even te bellen met het Jeugdburo. Wij sturen je dan het gewenste aantal exemplaren toe. (Als je er wat extra wilt hebben, mag je je natuurlijk ook melden!).

* De **kampfolder,** (die ondanks de naam), niet alleen info over kampen, maar ook allerlei andere wetenswaardigheden over vakanties en manifestaties bevat.
We lichten er drie zaken even uit:

- Je kunt via deze folder van alles te weten komen over de unieke mogelijkheid om **voor het eerst** een tentenkamp op het nieuwe centrum in Schoonloo mee te maken!
- Je vindt in deze folder informatie over een zeer goed betaalbare, geheel verzorgde reis (van 15 dagen!) naar Israël!
- Je leest in deze folder hoe je - via de NBJB - met korting op het Flevofestival terecht kunt komen!

En zo zouden we nog even door kunnen gaan.
Als u/je nieuwsgierig geworden bent en nog bladzijden vrij hebt in de agenda, zouden we zeggen: bel en bestel!
Jeugdburo NBJB, Postbus 405, 9200 AK Drachten, tel. 05120-15687.

GEERT JAN BLANKEN

COMMENTAAR GEVRAAGD OP SOU-RAPPORT 2

De stuurgroep organisatie unie (SOU) nodigt alle gemeenten uit, in verband met de late toezending van haar Rapport 2, uw commentaar en opklaringen voor 10 februari 1990 te zenden aan het sekretariaat van de SOU, Kerkstraat 301, 9603 AJ Hoogezand.
Uw inbreng kan dan nog voor de, eventueel te houden, bijzondere AV in 1990 worden behandeld.

Stuurgroep organisatie unie.

Studeren in vreemde omgeving?

Een groot aantal jonge mensen heeft de vertrouwde omgeving geruild voor een totaal nieuwe, omdat zij na hun examen gingen studeren aan een H.B.O.- of universiteitsinstelling. Deze stap betekent voor velen grote veranderingen. Nieuwe vrienden, vaak zware studielast, op kamers wonen etc.
Bij het groeien naar zelfstandigheid en volwassenheid spelen deze dingen een belangrijke rol. Het is vaak in deze periode, dat men gevormd wordt tot de persoon die in de maatschappij van morgen zijn functie moet gaan vervullen. Dit is ook de periode waarin men vaak een bepaalde houding aanneemt t.o.v. die maatschappij. Met name op geestelijk gebied blijkt de studietijd uitermate belangrijk.
Het is hier, waar een christelijke studentenvereniging een belangrijke rol kan spelen. Zij heeft de studenten veel te bieden op het gebied van vriendschap, gezelligheid en ook een stuk vorming. Met name dit laatste aspect, de vorming, is een belangrijk facet naast de studie. Hierdoor raken studenten zich o.a. meer bewust van hun verantwoordelijkheid t.o.v. de maatschappij.

Namen en adressen verenigingen:
Groningen: V.C.S. Hendrick de Cock, Nieuwe Kijk in 't Jatstraat 58, 9712 SJ Groningen, tel. 050-128117.
Amsterdam: V.C.S.A. Postbus 7077, 1007 JB Amsterdam, tel. 020-162670.
Utrecht: S.S.R.-N.U., Oude Gracht 32, 3511 AP Utrecht, tel. 030-316929.
Delft: C.S.R., Oude Delft 251, 2611 HE Delft, tel. 015-135681.
Enschede: C.S.V. Alpha, Calslaan 7-0, 7522 MH Enschede, tel. 074-912019.

Zomaar een dag Vinkenhof-kamp

Op het terrein van "de Vinkenhof" is het rustig. Hier en daar zitten wat jongeren met elkaar te kletsen. Anderen zitten lekker op een open plekje in de zon. Ik staar naar de, tegen een boom geplaatste, tafelbladen. Op dit 'met initialen van ca. 10 jaar Vinkenhof, bekladde houtwerk, zijn de papieren van het ochtendprogramma geplakt.
Papieren vol, vol met vragen:
"Als God bestaat en Hij is goed, waarom is er dan zoveel ellende in de wereld?"
"Hoe letterlijk moet je de Bijbel nemen?"
"Bestaat er een duivel?"
"Wat is geloven, hoe merk je dat je gelooft?"
"Is het Conciliair Proces een goede zaak?"
"Moeten wij daar dan toch niet aan mee doen?"
"Komen alleen mensen die in Jezus Christus geloven in de hemel?"
"Is alles voor-bestemd?"
"Evolutie, of Adam en Eva, of misschien beide?"
Al een paar dagen lang, waren we 'recht voor z'n raap' geconfronteerd met aspecten van leven en dood, Geloof en ongeloof. En vanmorgen, een themaspel om vragen op te schrijven, die wij jongeren over het Geloof hebben.
We verdeelden ons in groepjes over het terrein in het bos. De gesprekken begonnen voorzichtig. Maar het programma van de afgelopen dagen had z'n uitwerking niet gemist. Na verloop van tijd waren de gesprekken volop bezig en kwamen de vragen één voor één los.
De vragen verschilden van persoon tot persoon.... Diepe vragen over de ellende in de wereld, gewaagde vragen over evolutie, moeilijke vragen over de Bijbel en ga zo maar door; allemaal eerlijke, persoonlijke vragen....
Zomaar een dag uit een Vinkenhofkamp. Jongeren met elkaar, met diepgaande vragen, met vaak een gedegen mening over het Conciliair Proces, met een idee over geloof, leven in de (baptisten) kerk. Er werd geluisterd, de dingen waren bespreekbaar, er werd met elkaar meegedacht, het kon gewoon!!
Een jaar - 1 Vinkenhofweek = 51 weken. 51 weken waarin ik óók wil beleven, bespreken, beluistren, meedenken, gelovend leven.
Zondag ga ik weer naar de kerk; of ben ik nu te optimistisch....

BERRY EVERTS,
'zomaar een jongere'

Tevredenheid over inkomsten in in 1989: stijging van 2½ %

In allerlei bedrijven wordt dezer dagen druk gecijferd om het antwoord op de vraag "Hoe ging het in 1989" vast te kunnen stellen.
Want de aandeelhouders stellen groot belang in de jaarcijfers. Die bepalen immers hun winsten en dividenden.

Hoe ging het met de Unie in 1989?
Zo'n vraag zal zich waarschijnlijk niet allereerst op de financiën richten. Geestelijke waarden, geestelijke resultaten zijn immers niet in centen of procenten uit te drukken.
Daarbij, waaraan denken we als we spreken van "de Unie"?
Aan de Uniecommissie? Aan de Unie-organisatie? Aan de onderlinge samenwerking? Aan het funktioneren van Permanente Commissies en stichtingen?
Of denken we dan vooral aan de verschillende plaatselijke gemeenten die samen de Unie vormen?
Waar en hoe wordt echt bepaald hoe het in de Unie gaat?
Is het niet in de plaatselijke vergadering en samenwerking van gelovigen? En is het geestelijke niet 10x belangrijker dan het administratieve en financiële? Vast!
Hoewel.... staan ze wel echt los van elkaar....?

Een voorlopige indruk

Hoewel financiën dus slechts een zeer beperkte graadmeter zijn, geven ze toch wel iets aan.
Dan stemt het tot tevredenheid te mogen vermelden, dat de inkomsten in vrijwilligheid bijeengebracht voor de Permanente Commissies en de Stichtingen in 1989 met 2½% gestegen zijn ten opzichte van het voorgaande jaar.
Dat betekent weliswaar nog steeds, dat niet alle begrotingen feitelijk gehaald zijn, maar ook, dat we er gestaag naar toe groeien.
Moge het nieuwe jaar ons een groei brengen in liefde voor de Heer en Zijn Woord, en eveneens tot elkander en Zijn werk.
Dan zal dat vast en zeker onze offergezindheid positief blijven beïnvloeden.
Namens de Uniecie.

G. BOSVELD

(Vervolg van pag. 5)

Ter introductie

Het is niet mijn bedoeling om de artikelen in series te laten verschijnen. Misschien zal dat een enkele keer gebeuren. We willen vooral zorgen voor variatie. En ik hoop van ganser harte dat deze artikelen zullen zijn tot opbouw in het geestelijk leven van allen die het zullen lezen.

Reakties

Het zou best kunnen dat sommige artikelen of uitspraken in die artikelen reakties oproepen. Dat kan een gezonde zaak zijn. Op vragen die als inhoud geestelijke nood of problemen hebben, zullen we graag ingaan. Of we op alle vragen zullen ingaan is een zaak die we later zullen bezien. Ook het werk in ons blad is een taak die in "vrije tijd" moet gebeuren, daar moet iedereen rekening mee houden. Desondanks hoop ik op een fijne tijd in de redaktie van "De Christen". ■

JAC. SCHOUTEN

LEERGESCHILLEN - HET ZOEKEN BELOOND

Even een kleine aanvulling op het artikel in DC van 28 dec. j.l., waarin ik veronderstelde dat de zoon van dr. Feisser w.s. onder invloed van het Swedenborgianisme heeft gestaan. Eindelijk heb ik het felbegeerde boek van dr. Wumkes in handen gekregen van een broeder uit onze Gemeente. Op blz. 251 wordt mijn vermoeden bevestigd. Ik lees daar: "Feisser(jr.) van de gemeentelijke omgang verstoken, zocht zijn troost in de boeken. Eens de boekenkast van zijn vader naziende, viel zijn oog op de Engelse vertaling van Swedenborg's "Vera Christiana religio" etc. Deze titel trok hem aan en de index naziende, ontdekte hij spoedig dat zijn gedachten veel overeenkomst hadden met die van de Zweedse theosoof. Hij schafte zich later ook andere geschriften van Swedenborg aan, benevens allerlei tractaten, uitgegeven door de Swedenborg Society". De invloed op Kloeker en de uitwerking daarvan zal dus de verklaring kunnen zijn van diens afwijkende mening over het verzoeningswerk.

(J.S.)

Kinderen in deze wereld

* 38.000 kinderen sterven iedere dag,
* 100.000.000 kinderen werken onder gevaarlijke omstandigheden,
* 80.000.000 kinderen leven op straat,
* 10.000.000 kinderen zijn vluchteling,
* kinderen worden gemarteld, ter dood veroordeeld, onder militaire dienst geroepen, psychisch en sexueel misbruikt.

Nabetrachting *(Micha 5:1-3)*

Dit is een korte nabetrachting
met even een glimp van licht,
opdat we zonder vrezen leren leven
al zit de hele wereld dicht.

In feite was de keizer
van het romeinse wereldrijk -
bedoeld is die van Lukas twee,
zijn bijnaam was Augustus:
verhevene, doorluchtige -
een medewerker Gods.
Alleen, hij wist het niet.

Hij regelde, regeerde,
van hem was het bevel
het ganse volk te tellen.
De grote trek begon,
het scheen een wilde horde
doch 't was van hoger orde,
maar niemand die dat wist.

Van Nazaret naar Betlehem
ging Jozef, Davids zoon,
met vrouw die in verwachting was,
naar vader Davids eerste woon.
't Volk slofte langs de wegen,
roddelende over Rome;
de tijden waren vroeger beter
en wat zou er nog komen?

Doch niemand zag aan d'achterkant
de hoge hand des Heren
in 't onopvallend wereldspel
met de verhevene in Rome
die dat niet wist
bij 't schrijven van 't bevel.

Opdat wij't zullen weten
in alle tijd en overal:
de Heer regeert, Hij regisseert
geschiedenis der wereld.
Door Hem is Betlehem aangewezen
al moet de hele wereld reizen.
Zijn Zoon wordt daar geboren.
Die oren heeft, die hore:
door een nacht, hoe zwart, hoe dicht
vallen stralen van het Licht.

658

Midden-Holland zingt

Een aantal enthousiaste jongeren uit de omgeving van Woerden heeft het initiatief genomen om een regionaal jongerenkoor op te richten. De bedoeling is om een groot aantal jongeren in de leeftijd van ± 16 tot 35 jaar bij elkaar te brengen om samen te zingen. Het repertoire zal variëren "van Händel tot Hardenbol".

Inmiddels hebben een dirigent en muzikale begeleider hun medewerking aan dit nieuwe koor toegezegd.
De repetities zullen op woensdag- of donderdagavond plaatsvinden. De beslissing daarover zal worden genomen op de oprichtingsvergadering die zal plaatsvinden op 7 februari a.s.

Ben je op deze avond verhinderd, maar wil je toch meer over het regionale jongerenkoor Midden-Holland weten, bel dan Eric van Dijk 03486-3540 of Marja de Vaal 03486-1248.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 47,- per jaar; buitenland f 65,- per jaar.

Redaktie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELINGEN

Penningmeester van de baptistengemeente Kollumerzwaag is zr. J. Visser-Kingma, Bumawei 4B, 9295 KE Westergeest, tel. 05113-2637.

Sekretaris van de baptistengemeente Utrecht Noord is br. R. Kidjo, de Weide 52, 3993 DX Houten, tel. 03403-51528.

"God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst".

Door de Heer is thuis gehaald onze zuster

Jantje Luttje-Tempel

op de leeftijd van 82 jaar

Veendam, 8 januari 1990

Baptistengemeente Veendam

"Groot is uw trouw o Heer"

Van ons is heengegaan onze zuster

Durkje Visser-Gorter

op de leeftijd van 86 jaar

Sneek, 3 januari 1990

Baptistengemeente Sneek

"Al de weg leidt mij mijn Heiland".

Na een kortstondige ziekte heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

Albertje Stadman
weduwe van Albertus Ensing

op de leeftijd van 86 jaar

Baptistengemeente Emmen

Zuid-Limburg, te huur volledig ingerichte vakantie bungalows. Rustig gelegen in een mooie omgeving. Tot 30/6 bij 14 dagen reserveren 20% korting. Inl. de Cantharel, Kem 19, 6451 GC Schinveld, tel. 045-251176.

herman van der graaf
VERHUIZINGEN
VERPAKKINGEN
TEL. 05910-23963
BEL GRATIS 06 - 0225910

BOEKBESPREKING

"Geen punt" - Gerry Velema-Drent: Kok/Voorhoeve f 14,90

De schrijfster getuigt op een eenvoudige manier van de barmhartigheid van God d.m.v. korte verhaaltjes en gedichten. De titel wil duidelijk maken dat God na een ogenschijnlijk vastgelopen situatie de draad weer duidelijk kan opnemen. Hij verandert de punt in een komma. Het is een gemakkelijk leesbaar boekje en het doet weldadig levensecht aan. Niet speciaal bedoeld voor de zusters, maar ik denk dat zij zich hier en daar wel wat meer direct aangesproken zullen weten dan de broeders.
De uitgever plaatst het boekje in de kategorie: Overdenkingen.
Om u te dienen.

(J.S.)

E.W. van der Poll, Israël, de gemeente en het verbond. Serie Kijk op Sion, deel 1. Uitg. Merweboek Sliedrecht, 1988. 79 blz., f 12,50.

Over de verhouding tussen Israël en de gemeente is vaak gepraat en geschreven. Het hier besproken boek levert een bijdrage aan de meningsvorming door die verhouding vooral te typeren met het woord verbond. God is een verbond met Israël aangegaan. Met Abraham, met Mozes en met David, in elke periode van de geschiedenis op een specifieke manier. Gods verbond met Israël herroept God nooit. De gemeente heeft deel gekregen aan de verbondsgeschiedenis van Israël, de "ene verbondsgeschiedenis", zoals Van der Poll die noemt (blz. 77).
Daarbij gaat hij ervan uit dat het nieuwe verbond in de lijn van het oude ligt. Het is geen totaal nieuw verbond, maar een "vernieuwing" van het oude verbond (blz. 61). Vanuit Jer. 31 kan ik dit echter niet onderstrepen. Volgens mij is er wel degelijk sprake van een nieuw, ander verbond. Wat niet wegneemt dat God zeker trouw blijft aan Israël.
Een ander punt waarop ik kommentaar wil geven is dat Van der Poll zegt dat christenen in het gesprek met Israël "hoogstens getuigenis" mogen "afleggen van hun hoop op de messiaanse toekomst van Israël en de volken" (blz. 79). Het woord hoogstens vind ik te mager. Een eerlijk gesprek aangaan betekent volgens mij ook eerlijk en open kunnen spreken over wat je gelooft.
Overigens leent dit boek zich prima om, bijvoorbeeld in een gespreksgroep, te praten over Israël en de gemeente. U kunt er zelf vragen bij bedenken. Het boek is prima leesbaar en u krijgt in elk geval een helder overzicht over de grote lijnen in de Bijbel.
Israël, de gemeente en het verbond is het eerste deel in een nieuwe serie: Kijk op Sion. Ik neem de informatie van de uitgever over: "In deze reeks verschijnen boeken en brochures over de aktualiteit van het Midden Oosten, de verhouding tussen Israël en de gemeente alsmede achtergronden van het Joodse volk en de Arabische wereld. De reeks komt tot stand in samenwerking met de stichting Near East Ministry te Voorthuizen. Voor begunstigers van de N.E.M. is het boek tegen de ledenprijs van f 10.- te verkrijgen bij het secretariaat van de stichting".
De prijs is sowieso laag, en u krijgt er een aardig boek voor....

Hetty Lalleman

105e jaargang nummer 5 - 1 februari 1990

dc

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Onmaatschappelijk gedrag

"Onmaatschappelijk gedrag", dat is een term die de laatste tijd nogal eens gehoord wordt. Of, anders gezegd: die nooit verdwenen is uit het taalgebruik. Men duidt er mensen mee aan, die zich niet aanpassen, en die daardoor storend werken. In de buurt, waar zij wonen, op het werk dat ze doen. Of juist: ze zijn onmaatschappelijk omdat ze niet werken en kennelijk toch geld kunnen uitgeven. Ze produceren veel geluidsoverlast, naar de mening van hun flatgenoten. Ze parkeren hun auto op plaatsen waar dat niet kan en niet mag. Maar ze doen het; parkeerbonnen verscheuren ze. En zo voort, elke dag weer.

Er gingen stemmen op om mensen die het woongenot van anderen bederven, te laten verhuizen. Die stemmen vonden instemming, maar ook misprijzing. Want als je alle onmaatschappelijke elementen bijeenbrengt in een bepaalde straat, wat krijg je dan? Juist, een puinhoop, of: een broeinest van ongerechtigheid.

Wat is dat, onmaatschappelijk gedrag? In ieder geval is het ontduiken van belasting onmaatschappelijk. Dit zo zijnde, blijken zelfs zeer geleerde, maatschappelijk zeer geslaagde en politiek hoog in aanzien staande mensen onmaatschappelijk gedrag te vertonen. Het genieten van onrechtmatige uitkeringen, juister: het onrechtmatig genieten van uitkeringen, vindt vele varianten, b.v. als het om subsidies gaat voor investeringen in het bedrijfsleven.

Het omschrijven van on-maatschappelijk gedrag is moeilijk, zo niet onmogelijk. Is het makkelijker maatschappelijk gedrag te omschrijven? Dat lukt dunkt mij ook al niet. Want dat houdt heel sterk verband met iemands visie op wat maatschappij, samenleving is. En met iemands visie op wat de rechten en de plichten van een mens apart en van de samenleving in het geheel zijn. In openbare ruimten mag niet meer gerookt worden dus is het onmaatschappelijk dat in die ruimten wel te doen. Daar zullen rokers ook op worden aangekeken. Het is verboden aan jongeren beneden zestien jaar alcoholhoudende dranken te verkopen. Maar het gebeurt erg veel, en niemand komt daartegen op. Hoewel: het is onmaatschappelijk deze regel uit de drank- en horecawet te overtreden.

Hoewel de ergenis die onmaatschappelijk gedrag oproept, best te begrijpen is, is het niet zonder risico's algemene regels te willen toepassen op hen die zich aan onmaatschappelijk gedrag schuldig maken. Er zijn altijd twee partijen bij betrokken: een partij die vaststelt wat onmaatschappelijk gedrag is, en een partij die zich schuldig maakt aan onmaatschappelijk gedrag.

Ik grijp terug op systemen die 60, 70 jaar geleden grote volken in Europa in hun macht kregen. Miljoenen mensen zijn daardoor de dood ingejaagd, want: hun gedrag was onmaatschappelijk. Dat gold voor Joden, zigeuners, homofielen, landbezitters, en zo voort.

Maatschappelijk was wat het gezonde volksgevoel wilde, onmaatschappelijk was wat daartegen in ging. Een tweedeling die fataal was voor de onderliggende groep.

Onmaatschappelijk gedrag blijft, en blijft een probleem. Te zeggen dat het met de individualisering samenhangt, is te simpel. Te zeggen dat met harde hand moet worden opgetreden, brengt een schijnoplossing. Maar met harde hand optreden tegen onmaatschappelijke uitwassen als belastingontduiking, onterecht gebruik van maatschappelijke voorzieningen, bezorgen van geluidsoverlast, het altijd maar weer overtreden van maximaal toegestane snelheden, en zo voort, is soms onvermijdelijk. Want lankmoedigheid ten opzichte van enkelingen kan groot onrecht ten opzichte van velen zijn.

Onmaatschappelijk gedrag heeft met drie foute visies te maken: met de visie dat IK belangrijk ben, en dat al de anderen er niet toe doen. Met de visie, dat de samenleving altijd de vijand is van het individu. Met de visie dat een mens aan niemand rekenschap hoeft af te leggen. Anders gezegd: onmaatschappelijk gedrag heeft te maken met een gebrek aan liefde tot God en tot de naaste.

In de prediking van het evangelie moet met alle nadruk gewezen worden op de consequenties van het christenzijn voor het openbare leven. Getuigt het van hoogmoed te beweren dat een christen de beste burger is, het getuigt van verwaarlozing van goddelijke geboden te doen alsof een christen met niemand rekening heeft te houden. Een christen moet een goede burger zijn.

PLOEGER

VERDER IN DIT NUMMER

Even nadenken met....

Berend Stuut, Assen

WAS DE TWEEDE DAG OOK GOED?

Genesis 1 - Openbaring 21:1

"....en de zee, was niet meer".

De Bijbel is een wonderlijk boek, dat allerlei vragen oproept. Vragen om de spot te drijven. Zoals: "Waar haalde Kaïn z'n vrouw vandaan?" Dat soort flauwe vragen worden op m'n werk nog wel eens gesteld.

Maar ook heel serieuze vragen. In een boek kwam ik zo'n vraag tegen, die me trof en bezig hield.

Was de tweede scheppingsdag ook goed? Bij alle andere dagen staat dat wel. "En God zag, dat het goed was". Bij de tweede dag, waarop God scheiding maakte tussen de wateren onder het uitspansel en de wateren boven het uitspansel, staat niet dat het goed was. Heeft dat betekenis? Aan het eind staat over het geheel wel, dat God alles overzag en konkludeerde dat het zeer goed was, maar die konstatering ontbreekt in vs. 8.

Daarbij komt dan de merkwaardige opmerking in Openbaring 21:1, als het gaat over de nieuwe hemel en de nieuwe aarde "....en de zee, was niet meer".

Nu heeft de zee me altijd erg aangetrokken en gefascineerd. Het is heerlijk om langs het strand te banjeren en het spel van wind en golven op je te laten inwerken. Zal er op de nieuwe aarde geen zee meer zijn? Jammer, denk ik dan.

Tegelijk maakt het nieuwsgierig. Hoe zit dat dan met Gen. 1:8 en Openb. 21:1? Hebben die twee teksten met elkaar te maken? De bijbel, het wonderlijke boek, dat een samenraapsel is van allerlei boeken en geschriften, van allerlei schrijvers, is tegelijk ook Gods woord. En daarom hebben die teksten, denk ik, met elkaar te maken. Hoe precies, weet ik niet, maar het zet wel aan het denken. Een aantal vragen zijn de moeite waard om over door te denken. Ik las daarover, dat Openb. 21:1 aangeeft, dat pas met de verschijning van de nieuwe hemel en aarde de schepping af zou zijn. Dat dan de zee, de boze macht zoals die altijd gezien is in de bijbelse tijd, verdwenen zou zijn.

Tegelijk zou het ook betekenen, dat de schepping zoals in Genesis beschreven niet helemaal af zou zijn, maar eerder een proces dat nog aan de gang is. Een proces waarin ook de mens een funktie heeft. Wij zouden die schepping mee moeten afmaken, voltooien.

Of de teksten echt zo met elkaar in verband gebracht moeten worden, en zo bedoeld zijn, laat ik in het midden. Maar de opdracht die eruit voortkomt, spreekt me wel aan, laat me niet los.

Op welke manier zijn wij mensen bezig de schepping af te maken? Maken we de schepping af, of voltooien we hem?

Oproep van een jongere aan elke gemeente: licht het werk door

Geef de Fakkel door!

Toen ik in "De Christen" van 18 januari 1990 het voorpagina-artikel van br. Gerritsen las moest ik eigenlijk meteen denken aan een oproep op de JAV van de eindredakteur: "Als jullie als jongeren dan wat willen veranderen aan de inhoud van "De Christen", schrijf dan zélf wat".

En bij deze wil ik dat in de praktijk brengen.

Ooit heb ik eens in mijn klapper met aantekeningen geschreven: "Het is moeilijk je talenten voor God te gebruiken": Ik schreef dit, nadat ik had aangeboden aan een 'broer in de Heer' om een talent van mij te gebruiken in de dienst van God, en hij dat op een lompe manier afwees.

Dat doet pijn, vooral als het Familie is, mensen die geloven in dezelfde Vader.

Ik denk dat er binnen de gemeentes een sfeer moet zijn waarbinnen je je voor 100% kunt openstellen voor je broers en zussen, een gemeenschap waardoor je niet bang hoeft te zijn dat je uitgelachen wordt of voor schut gezet. Juist jongeren hebben daar behoefte aan, daar zijn de straatbendes uit ontstaan.

Een gemeente moet bestaan door de liefde en gemeenschap voor en met elkaar, niet door de trouw. Op zich is trouw enorm belangrijk, juist in momenten dat het moeilijk is, of dat er ruzie is in de gemeente is trouw geweldig. Het is niet voor niets een vrucht van de Heilige Geest. Maar de gemeente moet niet bestaan, omdat de Baptisten-kliek al zolang naar een Baptistenkerk gaat en omdat "je toch trouw moet zijn". Trouw is een onderdeel van de gemeenschap, niet het hoofdbestanddeel!

Als ik met de "Er is Hoop"-bus op pad ben om te evangeliseren, hoor ik regelmatig opmerkingen als: "Jullie gaan zo fijn met elkaar om" en "Ik geloof niet in die God van jullie hoor, maar jullie zijn wel anders".

En dat busteam bestaat dan uit christenen tussen de 15 en de 64 jaar, uit diverse kerken en achtergronden. En tòch zeggen mensen, als we elkaar pas 2 dagen 'kennen', dat we ànders zijn.

En ja, dan vraag ik me af; hoe zit dat in de gemeente, waar mensen elkaar al vele jaren kennen. Hoe is de conditie van het Lichaam van Christus, waar ik bijhoor?. Is de gemeente een plaats waar jonge gelovigen (die kunnen dus best in de 70 zijn) de kans krijgen om te ZIEN en MEE TE MAKEN hoe het is om met Jezus te leven? Is de gemeente dè plaats waar je je thuisvoelt en waar je je volkomen vrij kunt voelen omdat je toch wel geaccepteerd wordt om wie je bent?

Heeft de gemeente als "zout der aarde" nog aantrekkingskracht op mensen, of krijgen die alleen een 'zoute smaak' in de mond als ze iets over ons horen?

Zoals God de gemeente bedoeld heeft, mogen jonge gelovigen leren van de oudere en zo groeien in hun geloof en dan op hun beurt nòg jongere christenen gaan helpen.

Maar hoe zit het als zelfs de ouderen niet meer kunnen of willen getuigen van de hoop die in hen is?

Als zij geen voorbeeld meer zijn voor de jeugd?

Willen alle voorgangers, ouderlingen, diakenen en diakonessen die niet elke dag stille tijd houden hun vinger opsteken? Ze zouden zich moeten schamen! Juist zij, die zo'n grote verantwoordelijkheid dragen, moesten veel verder zijn in het geloof!

Is het de schuld van de jeugd als de jeugdgroep verzandt tot 'gezellig keten' in plaats van 'zoeken naar hoe God ons wil gebruiken'?

Hoeveel jongeren bidden en zoeken niet naar een oplossing om het vuur in hun gemeente weer aan te steken? En is het gek dat veel jonge gelovigen en gelovige jongeren overstappen naar een bloeiende gemeente, omdat zij het als levend kind van het Leven ("IK ben de Weg, de Waarheid en het Leven") niet meer volhouden in een uitgestorven gemeente, die begon als Lichaam van Christus en eindigde als lijk, omdat de bloedsomloop (gebed, toerusting, evangelisatie, zending, gemeenschap van de heiligen etc.) langzamerhand stilviel en het lichaam daarom stopte met groeien?

Ik roep elke gemeente op om het hele gemeentewerk eens 'door te lichten': Om samen als leden en vrienden te gaan bidden. Om zèlf stille tijd te gaan houden. En om samen aan God te gaan vragen wat Hij wil dat er moet gebeuren.

"U hebt mij het pad van het leven bekend gemaakt,
U zult me vullen met vreugde in Uw Aanwezigheid
met eeuwig plezier aan Uw rechterhand".

(naar Ps. 16:11 New International Version)

TACO OOSTERKAMP

BIJBEL

Geen slavendienst maar priesterdienst

J. SCHOTANUS

In mijn vorige rubriek "Bijbel" hebben we kunnen zien hoe belangrijk het is om open te staan voor het werk van de Geest. Alleen op deze manier kunnen we echt navolgers van de Here God zijn. Wij kunnen soms zo geconcentreerd zijn op onze idividuele tekortkomingen, dat wij niet meer zien dat het om onze totale overgave gaat. In die zin lijden we niet zozeer aan vele gebreken, maar ons grootste gebrek is in eerste instantie het gebrek aan overgave.

De Heer heeft ons tot priesters gemaakt (Openbaring 1:6). Onze wedergeboorte houdt een officiële aanstelling tot priester in. Wij noemen dit het algemeen priesterschap of het priesterschap van alle gelovigen. Dit betekent dus dat het priesterschap niet bedoeld is voor een bepaald élite-groepje. De reden dat wij hier nog op deze aarde mogen zijn is om deze priesterdienst te vervullen. Deze priesterdienst, evenals eertijds in het Oude Testament en in het leven van de Here Jezus, is er om God te verheerlijken. Alle gelovigen zijn geroepen om een koninklijk priesterschap te zijn (1 Petrus 2:9).

Onze bekwaamheid

God heeft ons niet alleen tot priesters aangesteld, Hij heeft ons ook bekwaam gemaakt om dienaren te zijn van een nieuw verbond (2 Cor. 3:4-6). Het is niet alleen een kwestie van een aanstelling, maar Hij zorgt ook voor de nodige toerusting en uitrusting. Christus heeft deze nieuwe weg geopend en door Hem mogen wij voor onze bekwaamheid ons vertrouwen stellen op God. Onze bekwaamheid is Gods werk.

Het oude principe van de letter staat tegenover het nieuwe principe van de Geest. Het oude principe is gebaseerd op eigen werk en inspanning. Het heeft een grote aantrekkelijkheid en bekoring. Het nieuwe principe gaat ervan uit, dat wij niets als ons werk in rekening kunnen brengen. Het betekent dat er uitgegaan wordt van dood aan het eigen "ik" (Galaten 2:20). Niets van mijzelf alles van de Heer! In wezen is dit de betekenis van de doop. Het verstaan van dit geheim staat gelijk met het verstaan van onze doop. In Romeinen 6 wil de schrijver dit geheim duidelijk maken. Zichzelf verliezen door ingedoopt te worden in de dood van Christus. Bekering is allereerst een volkomen afzien van zichzelf. Door het geloof vereenzelvigd worden met de dood van Christus. Pas dan kan het nieuwe principe van de Geest in werking treden.

Dienaren van nieuw verbond

Onder dit nieuwe verbond kunnen waarheden gerealiseerd worden, die nooit verwerkelijkt zijn onder het oude verbond. Onder het oude verbond was geen algemeen priesterschap. Onder het nieuwe verbond kent elke waarachtig gelovige de inwoning van de Heilige Geest (1 Cor. 6:19,20).

De "letter" (2 Cor. 3:6) wijst naar de mozaïsche wet. Maar het leven van een nieuw-testamentisch christen functioneert niet onder het principe van deze wet. De wet is een bediening des dood (:7). Die brengt ons op de plaats van het "niet kunnen". Het is de tuchtmeester geweest tot aan Christus (Gal. 3:24).

Het oude verbond wordt gesymboliseerd door het schijnende aangezicht van Mozes. Onder de bedeling van de wet kon men een zekere heerlijkheid ervaren. Het was de heerlijkheid van "alles voor de Heer". Maar dit liep telkens weer stuk op het onvermogen van de mens. De Wet kan daarom niet de definitieve oplossing voor de mensheid zijn. Ook al heeft men over het algemeen grote achting voor de tien geboden, men is niet in staat deze te volbrengen. Het is een verdwijnende heerlijkheid. Christus is het einde der wet tot gerechtigheid voor een ieder die gelooft (Rom. 10:4).

De grotere heerlijkheid

Tegenover de verdwijnende heerlijkheid van het wetsprincipe van het werken voor de Heer, staat de blijvende heerlijkheid van het nieuwe principe. De Heilige Geest die in de gelovige woont om de heerlijkheid van Christus gestalte te geven. Dit wordt de bediening des Geestes genoemd (2 Cor. 3:8). Dit is kennis hebben van de heerlijkheid Gods, die afstraalt van het aangezicht van Christus (2 Cor. 4:6). Het is nu niet meer een kwestie van werken "voor" de Heer, maar een kwestie van de Heer die "door" Zijn kinderen werkt.

Wij worden bevorderd tot hogere heerlijkheid bij de dood aan onszelf. Naar die mate dat wij vrij zijn van onszelf zal de nieuwe "priesterdienst" zich door ons heen kunnen voltrekken. Wie door Christus is vrijgemaakt is waarlijk vrij. Het wetsprincipe kent geen vrijheid. Elk systeem van goede werken en verdienste geeft gebondenheid. In ons dienen gaat het niet om emoties of tradities, niet om macht of geweld, maar enkel en alleen om de ruimte voor de Geest van God (Zach. 4:6). Het is geen slavendienst, maar een priesterdienst. De Here nu is Geest en waar de Geest des Heren is, daar is vrijheid (2 Cor. 3:17).

Veranderen door de Geest

Er zijn heel wat pedagogen en andragogen (change-agents) die er heel intensief op gericht zijn om verandering in het kind en in de volwassen mens aan te brengen. Het kan ook zijn dat de mens zo op zichzelf geconcentreerd is dat hij probeert om met alle kracht in zichzelf verandering tot stand te brengen. En wat zouden we misschien niet allemaal willen veranderen als wij onszelf zouden kunnen veranderen? Wij **allen veranderen.... door de Geest** (:18). Veranderen is mogelijk. Ons karakter is geen onveranderlijke grootheid. Wij hoeven niet meer te zeggen: Ik ben nu eenmaal wat ik ben. Ja maar, **hoe** gebeurt dat dan?

Men hoeft er geen dure cursussen voor te volgen. Het is alleen een kwestie van weerspiegelen. Weerspiegelen is een zaak van opvangen en uitstralen. Door de Bijbel mogen we de heerlijkheid des Heren opvangen. Hoe meer wij van het Woord ontvangen in persoonlijke omgang met dat Woord, hoe meer wij kunnen doorgeven. Naar de mate dat wij ons hart open stellen voor prediking en Bijbelstudie en de werkelijkheid daarvan beleven, naar die mate zal het ook een veranderende kracht in ons zijn. Zo krijgt Christus gestalte in Zijn kinderen, want het is een veranderen naar het beeld van Hem, van heerlijkheid tot heerlijkheid (:18).

Moed niet verliezen

Daarom nu wij deze bediening hebben verliezen wij de moed niet (2 Cor. 4:1). Daarom verbindt dit vers met het voorgaande. Dus omdat wij als kinderen van de Heer die bediening van de Geest hebben, daarom is er alle reden om de moed niet te verliezen. Volgens het wetsprincipe, zou je echt de hoop opgeven.

(zie verder pag. 4)

BIJ DE TIJD

Israël, een lastig volk?

Wie zich bezighoudt met het onderzoek van het profetisch woord en daarbij zijn oog laat gaan over al wat in deze wereld gebeurt, kan niet om Israël heen. We weten wel dat er op dit moment veel in beweging is in deze wereld. Maar Israël beheerst al tientallen jaren het nieuws. Bijna iedere dag is het bekende kaartje van Israël te zien in het NOS-journaal.

De titel van dit artikel werd mij dan ook van twee kanten aangereikt. De ene kant is het woord uit Zach. 12, waar we in de Statenvertaling lezen dat Israël tot een lastige steen wordt gesteld. De andere kant is inderdaad al datgene wat we in vele artikelen en journaalbeelden vandaag over Israël zien. Sinds veertig jaren staat Israël centraal in het nieuws.

Het begin

Na de verschrikkingen welke het Europese Jodendom heeft moeten ondergaan in de dertiger en de veertiger jaren, was er eindelijk een mogelijkheid gekomen om een eigen vrije staat te vestigen. Een staat waarin eindelijk, na vele eeuwen van verdrukking en vervolging, Israël vrij kon leven, wonen en werken. We kunnen ons de ontroering voorstellen welke dat volk heeft ervaren bij het uitroepen van de staat. Maar het bleek al heel spoedig dat deze staat Israël door de omringende Arabische volken niet gewenst was. Het resultaat was dat er diverse oorlogen werden gevoerd om de staat Israël te vernietigen. Het laatste wat gaande is, is de zg. intifada, de opstand van de Palestijnen.

Nu gaat het mij er niet om een politiek weekpraatje te houden over dit onderwerp. Neen, het gaat dieper. Hoe moet de houding van de gemeente van de Here Jezus Christus zijn tegenover heel het gebeuren in het middenoosten. En al spoedig ontdekken we welk een verdeeldheid er in de kerk is ten aanzien van Israël. Vorig jaar zijn enkele kerkelijke leiders uit Nederland op bezoek geweest in Israël. En nadat zij daar enkele dagen (!) geweest waren, wisten zij precies hoe de zaak daar in elkaar zat. Sommige mensen hebben dat, die kunnen iets snel overzien. Maar de vraag is of zij het goed gezien hebben?

Als we als bijbelgelovige christenen naar Israël zien, dan gaat het niet alleen om het politieke heden, maar dan hebben we te luisteren naar het woord van God. Want we ontdekken telkens weer dat Israël nog altijd Gods volk is. Wie vanuit de profetieën het volk Israël beziet komt tot andere conclusies dan velen in deze wereld, ook tot andere conclusies dan de kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders die enkele dagen Israël bezochten.

Wat zegt de profetie?

We komen Israël, als volk, voor het eerst tegen in Egypte, voordat dit volk door de machtge hand van God, onder leiding van Mozes, wordt uitgeleid, de vrijheid tegemoet. Maar het begin van Israël komen we eerder tegen. Zelfs nog voordat de aartsvader Abraham geroepen werd. Al direct na de zondvloed komen we de woorden tegen, die toch wel tekenend zijn: "Geprezen zij de God van Sem". Hier blijkt dat vanaf het moment dat er een nieuwe mensheid op aarde zal komen, na de zondvloed, Israël een rol speelt. Daar begint de lijn, die steeds meer diepte zal krijgen. Israël wordt tot een volk, zal ook onder allerlei beloften van God gesteld worden. Het volk beleeft op- en neergangen. Maar het blijft Gods volk. Tot in de volheid des tijds uit dat volk de Heiland der wereld geboren wordt.

De geschiedenis gaat dan verder. En het wordt een heel moeilijke tijd voor Israël, een moeilijke tijd, welke eeuwen zal duren. De kerk heeft bijna in totaliteit gedacht dat de rol van Israël voorbij was. Niet alleen dat men dat heeft gedacht, men heeft daar ook naar gedaan. Wat de kerk in de loop der eeuwen Israël misdaan heeft is ten hemel schreiend. Wie daar meer van wil weten zal zich moeten verdiepen in het boek van Werner Keller, getiteld "Zij werden verstrooid onder alle volken". Of de boeken van dr. Hans Jansen, getiteld "Christelijke theologie na Auschwitz". Wie deze boeken leest komt tot de ontdekking in welke grote schuld de kerk staat tegenover Israël. Het zou daarom van kerkleiders in onze dagen te verwachten zijn dat zij zich wat voorzichtiger zouden opstellen ten aanzien van het Volk Israël. Want de rol van Israël is niet uitgespeeld. Integendeel, we lezen in de Bijbel dat, juist ten aanzien van Israël, Gods beloften onberouwelijk zijn. En wie deze beloften goed bestudeert ziet welk een grote toekomst dat volk tegemoet gaat.

God brengt ze terug

Politiek gezien kan Israël best wel een lastige steen zijn, lastig voor de volkeren der aarde, lastig voor de Verenigde Naties. Maar geestelijk gaan we iets zien van de machtige hand van God, die de verdrevenen van Israël weer bijeen zal brengen in het land Israël. Zij zullen komen uit het land van het noorden, zo staat er in de Bijbel. Wie de wereldkaart goed bekijkt ziet dat Moskou precies ten noorden van Jeruzalem ligt. Er wonen, naar schatting, een drie en een half miljoen Joden in Rusland. En dezer dagen kregen we een krantenartikel onder ogen waarin werd gezegd dat in de komende twee of drie jaar, zevenhonderdduizend Joden naar Israël zullen emigreren. Op dit moment zijn er al tienduizenden onderweg.

De vraag die mij nog al eens wordt gesteld is: "Wat moet Gods gemeente doen?" Wat moeten wij doen ten aanzien van Israël? Het antwoord zou moeten zijn: Niet wat de kerk alle eeuwen heeft gedaan. De Joden vervolgd en verdrukt, in het gunstigste geval werden zij geduld. De Bijbel zegt wat wij ten aanzien van Israël moeten doen: Hen tot jaloersheid verwekken. Dat is de opdracht die de gemeente had. Juist tegenover Israël had Gods gemeente de liefde van de Here Jezus Christus moeten laten zien. Omdat men dit heeft nagelaten is het toch wel wat hypocriet om nu kritiek op Israël te leveren terwijl het in een gigantische strijd om het bestaan gewikkeld is.

Ja, Israël is de lastige steen in deze wereld. Een lastig volk. Omdat in Israël profetieën Gods worden vervuld. Lastig is dit volk, maar ieder die er zich mee bezighoudt zal zich deerlijk verwonden, omdat God zijn beloften, aan dit volk gegeven, tot realiteit zal brengen. Lastig zal dit volk in de wereldpolitiek blijven totdat straks de Messias Israëls, de grote Zoon van David, Jezus Christus, zal verschijnen in heerlijkheid. En dan? Ja, dan zal Israël het hoofd der volkeren worden. Dan gaat in vervulling wat de profeet Jesaja honderden jaren geleden heeft gezegd: "Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem".

Het zal goed zijn als we als christenen dit voor ogen houden en laat ons gebed dan maar zijn voor de vrede van Jeruzalem, voor nu en in de toekomst. Dan doet de gemeente wat zij al veel eerder had moeten doen. ■

JAC. SCHOUTEN

Geen slavendienst

(vervolg van pag. 3)

Dan leef je al maar in de kramp van het proberen een goede christen te zijn of om een betere christen te worden. Dat is slavendienst. Er zijn er zelfs die denken dat als je je uiterste best maar doet dat je daarmee christen kunt worden. Er is een hemelsbreed verschil tussen christenen in slavendienst of in priesterdienst. Bij de eersten gaat het om activiteit bij de tweede om productiviteit. ■

DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG DAG.

Voor een frisse wind: '09 gadgooT

Zoals u wellicht weet bestaat de ToogDAG al jaren, en het verveelt nooit. Elk jaar zoveel baptisten jongeren uit heel Nederland rond een fris en boeiend programma!
Nu is het geval wel eens dat je jezelf afvraagt of je nog steeds op de goede weg zit. Een gezonde houding niet waar, want jongeren in een snel veranderende tijd moet je kunnen blijven boeien met het evangelie en met elkaar.

Dan gaan je gedachten uit naar verandering en vernieuwing.
Nu verandert er tegenwoordig veel. Het oostblok staat op z'n kop; de frisdrank heeft een vernieuwde light-inhoud; het milieu draait dol en dus moeten we onze houding veranderen. Kortom een vernieuwde ToogDAG kan een mode-gril zijn.
Welnu, dat is absoluut niet zo. U koopt wel eens nieuwe schoenen. Niet omdat de mode dat zegt, maar omdat u wilt voorkomen dat u binnenkort met versleten leer aan uw voeten loopt.
Wij willen een bruisende DAG voor en van Baptisten jongeren houden, die zaken van alle dag vanuit het evangelie willen benaderen. Dus een frisse wind door die ToogDAG, en zodoende staat de ToogDAG op z'n kop.

Een andere naam D.A.G.
Een andere DAG, zaterDAG 10 maart 1990
Een andere plaats: Apeldoorn "De Drie Ranken"
Een ander programma.

Met nog steeds veel muziek. Dit jaar met No Fake (Ned.). Met een fascinerend ochtend keuze programma: cabaret, zang en studie. Met een gigantisch kleurrijk pauzeprogramma: lolloop, speakers corner en de info-markt. Met een dubbele finale als toetje van de DAG. Het optreden van de finalist cabaret/zang competitie en een dinamische viering.

Beleef mee. Vier mee. Geniet mee. Doe mee!

WERKGROEP "DAG"

REKTIFIKATIE KAMPFOLDER

Je hebt ongetwijfeld één van de afgelopen weken de kampfolder van de NBJB onder ogen gekregen. (Als dat niet zo is en je hebt belangstelling, één telefoontje naar het Jeugdburo en je krijgt hem in huis!).

In die folder staat o.a. een unieke reis naar Israël vermeld. 15 dagen waarin je intensief en afwisselend ervaringen kunt op doen in het land van de Bijbel. Onder leiding van ds. Yme Horjus en zijn vrouw kijk je rond in Arad, Jeruzalem, Netanya (strand) en Tiberias. Echt onvergetelijk wordt een tocht die je op kamelen maakt door de woestijn en waarbij je overnacht in een Bedoeienenkamp.
Als je tussen de 18 en 30 jaar jong bent kun je dit alles meemaken voor maar *f* 1.750.-.

Dat staat ook allemaal in de folder, en dat klopt volledig! Wat niet juist vermeld is, is de datum waarop je je uiterlijk kunt aanmelden. I.p.v. de vermelde 11 juni moet je dat doen **voor 15 april 1990!!**
Aangezien de aanmeldingen al aardig beginnen te lopen wordt het misschien dus tijd om de knoop door te hakken?!

DE KAMPKOMMISSIE

REIS MEE NAAR DE DDR!!

De ontwikkelingen in Oost-Europa zijn onvoorstelbaar snel gegaan. Grenzen zijn open gegaan, een muur is afgebroken, een politiek systeem wankelt, vrijheid van mening en geloof lijkt weer mogelijk.
Voor jóu de kans om met leeftijdsgenomen uit de DDR in gesprek te gaan over al deze ontwikkelingen! Wat beleven zij in deze nieuwe situatie? Hoe kijk jij en hoe kijken zij aan tegen de Oost-West verhouding, nu die zo ingrijpend lijkt te veranderen? Welke vragen komen op als nagedacht wordt over een hereniging van Oost- en West-Duitsland? Hoe om te gaan met het oplevende fascisme? Maar ook: hoe zijn de thema's van het conciliair proces voor vrede, gerechtigheid en behoud van de schepping aan de orde geweest in de DDR? Genoeg om lang over in gesprek te gaan met elkaar!
Bernd Meüssel is een jongere van 24 jaar, woont in Guben (een stadje aan de poolse grens) is aktief betrokken bij de oppositieparij "Neues Forum" en aktief lid van de Baptisten Gemeente aldaar (waar hij o.a. een poppentheater heeft opgezet). Hij nodigt nederlandse jongeren uit om samen met hem en een aantal andere oostduitse jongeren in gesprek te gaan. Een unieke kans!
Tijdstip: van 1 juni tot en met 5 juni a.s. (rondom het pinksterweekend dus).
Onkosten: voor ongeveer *f* 200,- ben je heen en terug en een kleine week in Guben!
Doe je mee?
Meer inlichtingen zijn te verkrijgen bij:
Marianne van Schravendijk, Van Zeggelenlaan 382, 2524 BC Den Haag, tel. 070-3960397.
Wout Huizing, Dr. J. Presserstraat 41, 2552 LR Den Haag, tel. 070-3973938.

Opgeven vóór pasen (15 april a.s.)

Jeugdleiders- + kaderweekend op komst

Misschien ben je in het bezit van een fraaie jaarplanner van de NBJB, en wist je het al: de komende maanden staan er twee weekenden op het programma die ook voor jou interessant kunnen zijn.

* Op **9 + 10 februari** vindt het **Jeugdleidersweekend** plaats. Bedoeld voor iedereen die daadwerkelijk betrokken is bij de leiding van een tussen- of oudere jeugdgroep.
Thema: "Eindeloos begin" (Over de spanning erin houden; drempels; een avond beginnen, nieuwe verwerkingsvormen etc.). Plaats: Het nieuwe jeugdcentrum van de NBJB in Schoonloo. Prijs: *f* 30,- (inklusief alles; wel zelf slaapzak o.i.d. meenemen). Duur: vrijdagavond 20.00 uur - zaterdag ± 16.00 uur.

* Op **30 maart, 31 maart en 1 april** houden we het **1e kaderweekend** van dit seizoen.
Kaderweekenden zijn bedoeld voor iedereen die 16 jaar of ouder is, en aktief meedraait in zijn/haar jeugdgroep. Je hoeft dan geen jeugdleider te zijn; maar wel meer betrokken dan 'zo nu en dan eens op een jeugdavond komen'.
Thema: "Vriendschap" (Zo eenvoudig als dat klinkt; zoveel valt er over te zeggen en te leren). Plaats: Het nieuwe jeugdcentrum van de NBJB in Schoonloo. Prijs: *f* 45,- (inklusief alles; wel zelf slaapzak o.i.d. meenemen!). Duur: vrijdagavond 20.00 uur - zondag ± 16.00 uur.

Kortom twee ideale gelegenheden om het nieuwe jeugdcentrum te leren kennen èn veel te leren.
Hopelijk tot ziens!

De werkgroep Jeugdwerk

Harrie, Nico, Jeanette, Willem, Fokke, Geert Jan!

In Oost-Europa ontstaan er ongekende mogelijkheden voor de zending

Niet minder dan 9.500 jongeren uit alle delen van de wereld waren in de Jaarbeurshallen te Utrecht bijeengekomen om zich te bezinnen op de zendingsopdracht zowel in binnen- als buitenland. Ongekende mogelijkheden voor de zending ontstaan door het nagenoeg wegvallen van de Oosteuropese grenzen en de politieke omwentelingen, die in zeer korte tijd in deze landen hebben plaatsgevonden.

MISSION 90

Onder auspiciën van TEMA (The European Missionary Association) werd van 28 december 1989 tot 2 januari 1990 het vijfde Europese Zendingscongres gehouden. Dit evenement vond plaats in de Jaarbeurshallen te Utrecht.
Uit de Oosteuropese landen was de belangstelling vrij groot. Uit de Sovjet-Unie was een delegatie van 58 jongeren afkomstig uit 12 van de 15 Sovjetrepublieken.

Tegenvallende opkomst

Als reden voor de tegenvallende belangstelling wordt genoemd de reeds in Italië en Engeland gehouden evangelisatiecongressen van Operatie Mobilisatie.
Het tegenvallende bezoek heeft uiteraard financiële gevolgen. In een persbericht in het dagblad 'Trouw' wordt gesproken over een tekort van enkele tonnen.
De Oosteuropese landen laten ongekende mogelijkheden zien voor de zending en daarom zou het een reële mogelijkheid kunnen zijn over drie jaar een dergelijk congres in een Oosteuropees land te houden. Maar daarover moet ter zijner tijd nog een beslissing worden genomen.
Voorlopig houdt men het opnieuw op Utrecht: Mission '93.

Doel van het congres

In de handleiding van de congresmap worden de deelnemers uitvoerig ingelicht over de doelstelling van het congres.
De drie thema's 'bidden, geven en gaan' geven daarover een duidelijke uitgesproken visie over het zendingswerk.
In bijbelstudies worden jongeren aangespoord zich in te zetten voor de zaak van Christus. Vooral wordt gewezen op de belangrijkheid een getuige van Christus te zijn, zowel in de kerk waartoe men behoort als in de wereld.

Toch wordt er ook een duidelijk accent gelegd op de opdracht, die Christus heeft gegeven: 'Gaat dan heen!' (Matth. 28:19).
De drie thema's van het congres 'bidden, geven en gaan' bepalen de richting.

Gebed

Sterke nadruk wordt gelegd op het gebed en met name de 'stille tijd': Het samenkomen in kleine groepjes met als centraal gegeven het samen bidden.
Niet iedereen behoeft en kan naar het zendingsveld gaan, maar door gebed en niet minder het regelmatig geven van een financiële bijdrage kan men op het thuisfront het werk van de zendeling ondersteunen.
Een eenvoudig rekensommetje leert, dat het eigenlijk heel eenvoudig is een full-time zendeling te onderhouden:
'10 mensen die 10% van hun salaris weggeven, kunnen elke full-time zendeling ondersteunen'.
Het derde thema 'gaan' heeft te maken met het in gehoorzaamheid uitvoeren van Christus' opdracht.

Kortverbander

Veel aandacht wordt besteed aan het uitzenden van kortverbanders. In een artikel staat men uitvoerig stil bij de voor- en nadelen van kortverbandzending.
Vroeger zou het weinig zin hebben gehad als kortverbander uitgezonden te worden, omdat een reis naar het zendingsveld soms maanden duurde.
Zo wordt verteld van David Livingstone, die drie maanden nodig had om van Londen naar de Kaap te varen.
Volgens het UK Christian Handbook waren in 1986 31% van de kortverbandzending uit Engeland.

Expositie

Het was een indrukwekkend gezicht om in de Marijke- en Irenehal zoveel stands te zien. De meeste stands hadden duidelijk betrekking op het zendingswerk van de evangelicale kring.
TEMA houdt zich voornamelijk bezig met groepen van mensen uit de evangelicale protestantse kring.
Uiteraard staat het congres open voor iedereen die belangstelling heeft, maar de doelstelling is gericht op die éne protestantse stroming.
Ook de Europese Baptisten Zending was aanwezig met een stand. Enkele leden van de Unie Zendings Commissie hadden daardoor de mogelijkheid gedeelten van het congres mee te maken.

Inlichtingen

De deelnemers werden als het ware overspoeld met inlichtingen over evangelisatie; studentenwerk, media kinder- en jeugdwerk, gemeenteopbouw, zending onder Boeddhisten en Moslems, bijbelverspreiding, enz.
Plastic tassen vol aan informatie konden de congressisten meenemen naar huis. Of men ook maar iets met deze informatie kan beginnen, blijft de vraag.
Tekst en uitleg over doelstelling van deze organisaties was bepaald nodig, maar ik heb de indruk, dat er nauwelijks gelegenheid toe was.

Eén dag heb ik doorgebracht bij de stand van de Baptisten Zending. Uit de vele gesprekken, die ik met een aantal jongeren had, begreep ik, dat vanwege de massaliteit veel aan hen voorbij moet zijn gegaan.

Bookshop

Een enorme bookshop stond in één van de grote hallen. Er was van alles te koop. Alleen voor mensen met een smalle beurs en dan denk ik met name aan de jongeren uit de Oosteuropese landen, zal er niet veel gekocht zijn.
Er was een overvloed aan literatuur op het gebied van evangelisatie en gemeenteopbouw, kinder- en jeugdwerk bijbelverspreiding, enz.
Wat opviel was, dat de meeste boeken uit Amerika kwamen. Dat geldt ook voor de vele bijbels. Soms kreeg je de indruk, dat je in een Amerikaanse boekwinkel was waar ook nog wat buitenlandse boeken werden verkocht.
Ook kon men c.d.'s, cassettes en platen kopen, maar vergeleken met de winkelprijzen, waren deze artikelen nog al aan de prijzige kant.

Vervolg op pag. 7

Voorjaarsbijeenkomst gemeenten Zuid- en West-Nederland

De Bond van Baptisten Gemeenten in Zuid- en West Nederland houdt haar voorjaarsbijeenkomst op zaterdag 10 februari D.V. in de kapel van het Diakonessen Ziekenhuis Refaja te Dordrecht. Dit ziekenhuis is gelegen aan het Van der Steenhovenplein 1.

Ds. A. v.d. Berg van de pastorale dienst zal een inleiding verzorgen over het ziekenhuispastoraat, waarbij de volgende punten ter sprake komen:
- De indentiteit van een Christelijk ziekenhuis:
- De pastorale zorg;
- Opleidingen in het ziekenhuis;
- Het zorg beleid;
- Het medisch ethische beleid;
- Kontakten met de kerken en de samenleving.

De inleiding wordt vergezeld door een audio-visuele presentatie over het werk en de doelstelling van het Diakonessenhuis. Zoals gebruikelijk is er na de inleiding gelegenheid voor een gedachtenwisseling.

De bijeenkomst begint om 10.00 uur met koffie/thee en zal omstreeks 14.30 uur eindigen. Om 12.00 uur lunchpauze met soep bij de meegebrachte boterham. Deelnemers worden verzocht zich te melden bij de receptie bij de hoofdingang.

Wij nodigen u uit voor deze bijeenkomst en verzoeken u, in verband met de voorbereidingen, uw komst telefonisch te melden bij de secretaris van de Bond, 01810-14469.

Met zuster- en broedergroeten namens het bestuur,

SJAAK TESSERS

Dat Koninkrijk van U....

Het zit van binnen, beste broeder
en brandt daar als een vuur.
Jij denkt, kind van de tijd,
geef het maar toe,
aan massa, macht en meerderheid,
Dat ligt in jouw natuur.

Wijzen zochten naar de Koning
van het Rijk dat komen moest.
Ze vonden in een stille woning
een weerloos kind
dat met zijn ouders vluchtte.
De winden waren guur.

Pas aan het onbegrepen einde
van zijn toch kort bestaan
schreef, als ware het een vonnis,
een man van deze wereld:
Jezus Nazarener, Koning van de Joden
en hing dat boven zijn
met doornen gekroond hoofd.

Pilatus had gelijk en tegelijk
was er méér waar:
hier hing de Vorst der aarde.
Hij wees zijn volk de weg:
die sterven eer zij sterven
beërven hier en nu het Rijk.

Er brandt een vuur
in meer dan zevenduizend harten
die zich niet buigen en
die de macht niet kussen
van goud of zilver of van staal.
Zij knielen voor de grote Koning.
Hier is het Rijk tot op dit uur
van heil, gerechtigheid en vrede.
Puur!

658

Vervolg op pag. 6

Evaluatie

Het is een leerzame dag geweest. En dan denk ik met name aan de gesprekken met de jongeren uit vele europese landen. Ik heb veel geleerd, ook hoe het niet moet.

Met de massaliteit kan ik niet uit de voeten. Eén vraag blijft over: zouden die 9.500 jongeren er veel aan hebben gehad? Dat waag ik toch te betwijfelen! ■

B. POSTHUMUS

Ontmoetingsdag voor 1e jaars.

Ook dit jaar begonnen met het eerste jaar van een studie? Of ben je de afgelopen zomer van de middelbare school gekomen en heb je nu voor het eerst een baan?
Als je 'ja' zegt, mag je je rekenen onder de 'eerstejaars' en ben je van harte uitgenodigd voor de 'Eerstejaarsdag'. Deze wordt georganiseerd door de ANS-werkgroep en wordt gehouden op 3 februari 1990 in de Samenhofkerk in Zwolle.
Het is een ontmoetingsdag voor al die 'eerstejaars'.
De kosten zijn f 5,-. Je kunt je opgeven door Esther te bellen (03404-576695).

Openlucht-evangelisatie

Voor het eerst reden wij met de geluidswagen uit op zaterdagmiddag 25 maart om de Paasboodschap, dat JEZUS lééft, bekend te maken in de Dordtse wijk "De Staart". In de loop van het jaar hebben wij de overige 7 wijken van Dordrecht bereikt met het Evangelie.
Verder mochten wij in 1989, begunstigd door fraai weer, het bevrijdende Evangelie van Jezus Christus door woord en lied uitdragen in 22 plaatsen van Zuid-Holland en in 8 gemeenten van Noord-Brabant, waaronder Eindhoven.
Tenslotte hebben wij de kerstboodschap gebracht bij de verschillende winkelcentra in Sliedrecht op zaterdagmiddag 23 december 1989

Graag zouden wij voor het nieuwe seizoen in 1990 meer medewerkers begroeten, zowel ouderen als jongeren, die willen medewerken in deze belangrijke tak van arbeid ten bate van onze medemens.
Als we zélf zo gelukkig geworden zijn door het geloof en de liefde van Christus, moeten wij toch ook a n d e r e n daarop wijzen, die immers op weg zijn naar een onherroepelijke eeuwigheid.

Graag zie ik reakties tegemoet.

Wim J. van der Leer, Haringvlietstraat 93, 3313 EB Dordrecht, tel. 078-160528

Rusland: baptisten voor radio

In de Sovjetunie zijn er weer mogelijkheden voor het Evangelie. De baptisten zijn iedere zondag te horen in een radiouitzending van radio Moskou. Het programma wordt de maandag daarop op de kortegolfzender herhaald. Er is ook een tweemaandelijks tijdschrift verschenen met een oplage van 20.000 exemplaren, waarin vooral de geestelijke arbeid in psychiatrische inrichtingen, kindertehuizen en verzorgingstehuizen aan bod komt.

Zweden: eerste vrouw

De Zweedse bond van baptisten gemeenten heeft Berit Aqvist tot opvolger benoemd van Bert Franzèn tot president van het theologisch seminarie Bethel ('Bethelseminariet') in Stockholm. Mevrouw Aqvist treedt in het voorjaar van 1990 in functie en daarmee is zij de eerste vrouw op deze plaats.

Nieuwe leden BWA

Er zijn twee nieuwe leden bij de Baptist World Alliance: de Unie van Costa Rica en de Unie van Syrië. De baptisten in Costa Rica hebben elf gemeenten met 740 leden en in Syrië zijn er vijf gemeenten met 160 leden.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks.
abonnementsprijs f 47,- per jaar; buitenland f 65,- per jaar.

Redaktie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELING

Penningmeester van de gemeente Amsterdam-West is br. A. Utama, Walvisplein 90, 1317 JZ Almere-Stad, tel. 03240-38209.

Krommenie

Het adres van de penningmeester van de Baptistengemeente te Krommenie luidt: br. A.J. van der Werf, Jan Kamphof 25, 1531 GW Wormer, tel. 02982-6007

NATUURPARK

"FRÄNKISCHE SCHWEIZ" BAYERN

Kalkrotsgebergte, unieke flora, 650 km van Groningen, 620 km van Arnhem - een ongerept natuurgebied (50 x 60 km).

* Gasthöfen
* Pensions
* Camping
* Vakantiewoningen (v.a. 40 DM per dag)
* Part. kamerverhuur
* Kampeerboerderijen

Vriendelijke prijzen.

120 km prachtige gemarkeerde wandelwegen, zwembad 24°, hengelmogelijkheden.

Inf.: Städtisches Verkehrsamt, 8551 Waischenfeld (Dld.) 09202-1088.
Joh. Bijmolt, Acacialaan 41, Winschoten, 05970-12839.

In zijn Heer en Heiland ontslapen onze broeder

Dirk Eeltje Koning

in de leeftijd van 84 jaar.

16 januari 1990

Baptistengemeente Harlingen

---

25 jaar geleden traden in het huwelijk

Keimpe Corporaal

en

Maria Bots

Er is gelegenheid om onze ouders te feliciteren op maandag 26 februari 1990 van 18.00 tot 19.30 uur in het kerkgebouw de Samenhof, Zamenhofsingel 15 te Zwolle.

R. Corporaal, Amsterdam
H. Corporaal, Sneek
A. Corporaal, Zwolle

Postadres: Fam. Corporaal
Schie 22,
8032 AA Zwolle

Tel uw zegeningen, tel ze één voor een
Tel ze, tel ze alle, en vergeet er geen
Tel ze, tel ze alle, en noem ze een voor een
en ge ziet Gods liefde dan door alles heen.

Op 27 december 1989 is door de Heer thuis gehaald onze zuster

Zwaantje van der Veen-Westerhuis

op de leeftijd van 83 jaar

Baptistengemeente Utrecht-Silo

Jezus zeide tot haar:
Ik ben de opstanding en het leven;
wie in Mij gelooft, zal leven ook al is zij gestorven.

Op 29 december j.l. is in de zekerheid van het geloof in haar Heer en Heiland ontslapen onze zuster

A. Kosmis-van der Tuuk

in de leeftijd van 92 jaar.

Baptistengemeente Delfzijl

Voor ons onverwacht is door de Heer thuisgehaald onze broeder

Hendrik Lamain
echtgenoot van A. van Komen

op de leeftijd van 58 jaar

Baptistengemeente Emmen

'k Ben reizend naar die stad,
waar Christus 't licht zal zijn,
om eeuwig daar te zijn bij Hem,
bevrijd van zorg en pijn.

Toch nog onverwacht heeft de Heer onze zuster

D. Damhof-Leinenga

thuisgehaald in de leeftijd van 70 jaar

Baptistengemeente Delfzijl

herman van der graaf
VERHUIZINGEN
VERPAKKINGEN
TEL. 05910-23963
BEL GRATIS 06 - 0225910

AMOS, de profeet

Ik ben slechts een vijgenkweker
en houd wat vee, ben
geen profeet of zo, o nee,
maar 't brandt in mij.
God heeft een vuur ontstoken
en ik moet spreken:
hier sta ik, kan niet anders,
God helpe mij.

Geen priester zal mij slopen,
geen koning mij weerstaan.
Hun godsdienst is een gruwel,
hun handel puur bedrog,
een zwendel zonder weerga,
maar de Gerechte zag
al wat zij deden, lieten.
Ik moet daarvan getuigen,
ik ben Gods knecht.

Heer van uw volk,
dat Jezus heeft verzameld
en nu in vele kerken schuilt,
geef ons een paar profeten
gedreven door uw Geest,
die diepten, verten schouwen,
dat zij ons brengen op de bergen
van ruimte, heil en licht,
ons voeren naar uw Koninkrijk,
breng ons terecht!
Geef ons profeten die het weten
en ons de oren die ze horen
de woorden die U hebt gezegd.

dc

105e jaargang nummer 6 - 8 februari 1990

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Baptisten "Verliezers"?

SIETZO DIJKHUIZEN

Drie maal binnen een week werd ik de afgelopen tijd bepaald bij een, laten we zeggen merkwaardige ontwikkeling bij baptisten. Vrij kort na elkaar hoorde ik alsnog reacties op de verdwijning van 'de Zaaier'. Mensen die altijd ijverig met het Goed Nieuws- 'magazine' op stap waren geweest en verscheidene, goede contacten hadden weten te leggen, stonden in de kou. Ik hoorde geen klachten, maar wel verbijstering, teleurstelling en onzekerheid. Hoe moesten ze nu verder? Hoe moesten ze het vertellen aan de mensen die al een beetje op de komst van het blad waren gaan rekenen? Moesten ze keihard zeggen: de baptisten hebben er geen geld meer voor over? Ze besteden het liever ergens anders aan?

Natuurlijk, er is in ons land over het verdwijnen van 'de Zaaier' waarschijnlijk al genoeg gezegd en gedacht. En het besluit van de ECU zal wel betreurd zijn. Behalve misschien in die gemeenten waar men het niet opbracht om meer te doen of te geven. Ogenschijnlijk legt baptist Nederland zich neer bij een verloren zaak.

Dat ik er toch nog maar weer eens over begin komt omdat gereformeerden het kennelijk wel zien zitten. Een citaat uit het dagblad Trouw, dat elke dag zoveel kerkelijk nieuws geeft: "Ter ondersteuning van het evangelisatiewerk in Friesland zijn de gereformeerde deputaten (deskundigen) evangelisatie in de noordelijke provincie een blad begonnen, dat de plaatselijke evangelisatiecommissies moet helpen bij hun werk".

Bij nadere lezing blijkt het niet te gaan om een blad als onze Zaaier. Want het nieuwe blad wil evangelisatiecommissies helpen aan nieuwe ideeën voor de evangelisatie-aanpak. Misschien wordt "de Zaaier" ooit opgevolgd door een soortgelijk blad...

Nu is het, heb ik de indruk, soms wel gevaarlijk om een voorbeeld aan te halen dat een gereformeerd stempel heeft. Er schijnen nogal wat baptisten te zijn die bij het woord 'gereformeerd' al gaan steigeren. Het zal niet zo'n onwaarschijnlijke veronderstelling zijn, dat het dan gaat om mensen die uit een 'gereformeerd nest' komen. Weliswaar zijn er, gelukkig maar, ook velen die heel goede herinneringen, goede vrienden en broeders en zusters en zelfs hun 'bron' hebben in een 'grote kerk' maar een aantal moet er toch uitgesproken niets (meer) van hebben.

Heel nadrukkelijk kwam dat onlangs naar voren toen een baptisten gemeente moest besluiten of ze al of niet mee zou doen aan een interkerkelijk project. Dat had een sterk maatschappelijk karakter en bood alle gelegenheid in daad en woord te laten zien wat het christelijk geloof betekende. In de discussie kwamen bezwaren naar voren tegen de andere deelnemende geloofsgemeenschappen en kennelijk waren die zwaarwegend genoeg. De gemeente besloot niet mee te doen.

Naar mijn inzicht is hier opnieuw getoond, dat veel baptisten een heel bijzondere kijk hebben op een bijbelse opdracht. Ondanks bijbelstudie en prediking blijkt de werkelijkheid van de naaste ver weg te zijn. De woorden "....in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan....' (Matth. 25:40) hebben kennelijk toch nog te veel onduidelijkheid. De "gevaren" in andere kerken worden hoger geacht dan de praktische naastenliefde.

Een zuster merkte naar aanleiding van dit besluit op: "....Alsof we straks beoordeeld zullen worden of we gereformeerd waren of baptist...."

En een broeder zei: 'Eerst de Zaaier weg en nu dit.... Wat mankeert ons toch....?'

Het wordt niet uitgesproken, maar het heeft er alle schijn van dat baptisten kansen die voor het grijpen liggen, laten gaan, er zelfs geen oog voor (willen) hebben en daardoor 'verliezers' worden...

VERDER IN DIT NUMMER

Een christen in verregaande staat van ontbinding

Gevonden: een christen. Daaraan moet toegevoegd worden: in verregaande staat van ontbinding. De herkenning is echter mogelijk: het gaat om een baptist. Het sectierapport laat aan duidelijkheid niets te wensen over. Enige zinnen daaruit:

het gaat om een mens die in zijn jonge jaren enige diepgravend ervaringen had. Opgegroeid in een gezin waarin de bijbel en de gemeente een grote plaats innamen, ging hij naar de zondagsschool. Te zeggen dat dat altijd met een enorm plezier gepaard ging, zou de werkelijkheid geweld aandoen. Maar goed, hij moest en hij ging, zoals ook andere kinderen moesten en gingen.

In de gemeente

Hij ging naderhand ook naar de jeugdsamenkomsten. Niet altijd met plezier maar dat werd gaandeweg beter, vooral toen zijn charmes een meisje in z'n ban sloegen. Beiden werden trouwe medewerkers, ze verloofden zich, ze lieten zich dopen. Ja, waarom niet? Ze waren ervan overtuigd dat de Heer hen riep om Hem helemaal en onvoorwaardelijk te belijden en te volgen, ook in de gemeente. Niet dat het altijd pais en vree was in de gemeente, maar goed, overal is wel eens wat, nietwaar? Hij trouwde, met haar, zij met hem, en het was een grandioze dag, in de gemeente, in de familiekring. Echt waar, gemeente en gezin was eigenlijk één grote familie. Prachtig gewoon.
Met de dagelijkse bezigheden ging het goed. Beiden werkten, en na enkele jaren konden ze zich een eigen huis veroorloven. Dat was beter dan het flatje. Voor dat huis kwam een auto te staan, en in dat huis een kinderwagen. Zo hoort dat immers. Wat de medewerking in de gemeente betreft: het werk in de zondagsschool moesten ze er aan geven, want ja, er moest gestudeerd worden, en het huis moest ook onderhouden worden. Het ging al net zo met het lidmaatschap van het zangkoor: je kunt natuurlijk niet overal aan meewerken, dat is uitgesloten.

Andere leefstijl

Ondertussen waren er wat vriendschappen gesloten met andere mensen. Een andere leefstijl deed z'n intrede. Andere vrijetijdsbestedingen, andere eet- en drinkgewoonten, en ook andere vacantiegewoonten. De caravan moest tenslotte zo mogelijk elk weekend bewoond worden. In de wintermaanden moesten ze zondagsmorgens wel eens uitslapen. Om een lang verhaal kort te maken: ze vergaten hun belofte om de onderlinge samenkomsten niet te verzuimen, finaal. Maar daar kwam verbetering in: de voorganger kreeg hen zover dat ze weer geregeld in de diensten kwamen. De gemeente zag dat, en hij werd tot raadslid gekozen. Daar had hij echt plezier in. Het besturen lag hem wel, het discussiëren ook. Maar zoals het vaker gaat, als het nieuwe er af is, en als ook de binnenkant meer zichtbaar wordt, vergaat een mens wel eens de lol. Het was duidelijk, zei hij tegen zijn vrouw, dat hij zich niet weer herkiesbaar stelde. Hij vond het gênant om de gemeente, de raad en de voorganger recht voor de raap te zeggen, dat hij het gedram meer dan zat was. Maar hij was het wel.
Aan tafel kwam de bijbel steeds minder vaak aan het woord. Naar de kerk gaan? De voorganger die ze hadden, leverde nog wel een redelijke preek, maar z'n plaatsvervangers maakten er weinig van. En het zingen? Nou, dat hoorde toch nergens naar. En het orgel, nee dat is helemaal een bezoeking.
De contacten met gemeenteleden werden steeds losser. De bijdrage aan de gemeentelijke huishouding werd steeds geringer, ondanks het stijgende inkomen. Want vergeet niet: ze hadden een groter huis nodig, twee onder één kap, maar de rente was intussen gemeen gestegen. En de nieuwe baan vergde een wat grotere auto, trouwens, waar laat je drie kinderen in een klein wagentje?

Rekenschap

Z'n vrouw had met de hele gang van zaken geen vrede. Nou ja, dat moest zij dan weten. Ze zei vaak: we zullen er eens rekenschap van moeten afleggen. Waarvan, vroeg hij dan onnozel. Denk je nu, voegde hij er aan toe, dat God zich met al die kleinigheden bemoeit? Die heeft wel wat anders aan z'n hoofd. - Ja maar, als onze kinderen de Here Jezus niet kennen, hoe moet dat dan, later? Ach meid, wat zit jij toch nog vast aan die ouderwetse gedachten! Wees maar niet bang hoor, als God liefde is, dan zullen alle mensen wel een goed plekje bij Hem krijgen, of ze nu geloofd hebben of niet.
Ze was erg in verwarring, geheel ontdaan. Met zulke gedachten kon ze niet leven. Niet uit de voeten. Maar, zich gewonnen geven aan zulke redeneringen? Dat nooit. Trouwer dan ooit tevoren ging ze naar de samenkomsten der gemeente. De kinderen mee. Maar dat werd moeilijker naarmate de kinderen ouder werden, en hun vader ze eerder ont- dan aanmoedigde. Maar ze hield vol.
Toen ze bezoek van de voorganger kreeg, liet ze zich de woorden ontvallen: mijn man? Dat is een christen in verregaande staat van ontbinding. Hij laat mij vrij, hij leidt geen beroerd leven, maar geestelijk is er met hem niet te praten. Hij vindt dat je op een christelijke partij moet stemmen, hij vindt dat de kinderen naar een christelijke school moeten, hij vindt dat je op z'n minst nog even stil moet zijn voor je op de maaltijd aanvalt, hij wil niet dat de jongens vloeken en hij zal z'n auto nooit op zondag wassen, maar voor de rest.... de Here Jezus heeft geen vierkante centimeter ruimte in z'n leven.

Wederomgeboren

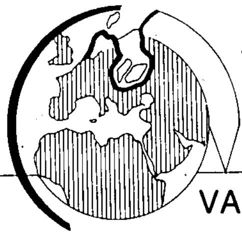
Laat mij u gerust stellen: dit verhaal is al enkele jaren oud.
Voorts: wat met een lijk, in verregaande staat van ontbinding, niet mogelijk is, gebeurde wel met deze man: hij is voor de tweede keer geboren. Wederomgeboren. Hij keerde van de dwaling van zijn weg terug.
Hij kwam tot de ontdekking dat de mens van brood alleen niet kan leven. Ook niet van een groot huis in een gerenommeerde buurt met een bovenmiddenklasse wagen er voor. Hij ontdekte dat werken een zegen is, maar dat er meer is dan carrière. De caravan op de camping? Nee, die hebben ze niet meer, want kijk, als je de gemeente wilt leren kennen, en als je wilt groeien in je geloof, en als je wilt dat je kinderen opgroeien in de gemeenschap met de Heer en met de gemeente, dan moet je zeker op zondagmorgen naar de kerk. Dat is wel minimaal. Hij heeft een paar bestuurslidmaatschappen opgezegd, want kijk, ook de gemeente heeft mensen nodig met gaven en krachten. En bepaalde vriendschappen zijn gekapt; er is soms een te diep verschil in levensopvattingen.
Toen hem gevraagd werd door een collega om z'n verandering eens op een korte formule te brengen, antwoordde hij: ik dacht dat ik als christen een slaaf van de godsdienst was, en ik wilde geen slaaf zijn. Maar ik werd toen een slaaf van mijzelf, en van andere mensen. Nú ben ik een gebondene aan de Heer en aan zijn werk, maar ik voel me zo vrij als een vogeltje in de lucht.

Zo zie je maar: je mag nooit wanhopen aan christenen-in-verregaande-staat-van-ontbinding. Het is natuurlijk beter er voor te zorgen dat je niet in zo'n staat terecht komt. ■

PLOEGER

WILLIBRORDJAAR 1989-1990

Ierse zendeling Willibrord kerstende De Noordelijke Nederlanden

VAN DE U.Z.C.

Voor velen van u zal de naam Willibrord niet zo veel zeggen. We kennen deze naam nog van de schoolbanken en er kan zelfs heel gemakkelijk een vergissing ontstaan met de andere bekende zendeling van Ierse afkomst Bonifatius, die in 754 door de Friezen bij Dokkum werd vermoord.

De Ierse zendeling Willibrord stak 1300 jaar geleden de zee over om voet aan land te zetten in onze streken. Hij overleed 1250 jaar geleden te Echternach in Luxemburg.
In een paar artikelen willen we aandacht besteden aan deze markante zendeling.

Jeugdjaren

Er zijn maar weinig bronnen, die we tot onze beschikking hebben om het leven van Willibrord te kunnen beschrijven.
In 658 werd deze missionaris geboren in het Engelse Northumbrië. De plaats van zijn geboorte is onbekend.
Als kleine jongen van 6 jaar werd hij door zijn vader Wilgils naar een klooster gebracht.
Nadat zijn moeder vroegtijdig was gestorven, bouwde zijn vader een kapel aan de monding van de rivier de Humber, om er in afzondering van de wereld te leven.

De jonge Willibrord werd opgenomen in de kloostergemeenschap van Ripon bij York, geleid door de abt Wilfrid.

Willibrord met als attribuut een Dom

Uit het leven van Willibrord blijkt, dat zowel in het klooster als ook in zijn latere leven het kontakt met Wilfrid heeft onderhouden.
Dit houdt in, dat Willibrord onder de invloed van Wilfrid's ideeën zal zijn gekomen.
Van Ripon ging Willibrord naar de abdij van Rathmelsigi in Ierland. De abt van deze abdij, Egbert, genoot in zijn dagen een zekere faam.

Op reis

In 690 verlaat Willibrord de abdij te Rathmelsigi en gaat op reis naar Friesland om daar als zendeling het evangelie te verkondigen.
Van meet af aan blijkt, hoe schriftuurlijk hij geïnspireerd is. Het kan bepaald niet aan het toeval worden toegeschreven, dat het reisgezelschap van Willibrord twaalf man telde.

Met zijn twaalf helpers stak Willibrord de Noordzee over en moet ons land hebben bereikt bij de monding van de Rijn vanwaar hij verder reisde naar castellum Traiectum, het tegenwoordige Utrecht.
In deze jaren gold Utrecht als belangrijk centrum van de Friezen.
Toen Willibrord in Utrecht aankwam. meldde hij zich naar angelsaksisch gebruik bij Koning Radboud, die in Friesland aan het bewind was.

In Friesland

De verkondiging van het evangelie zou met vele moeilijkheden gepaard gaan. Koning Radboud was Willibrord allesbehalve gunstig gezind. Op deze gezindheid zal Willibrord niet gerekend hebben. Deze houding van Radboud moet een streep hebben gehaald door zijn plannen.

De oorzaak van deze vijandschap was gelegen in het feit, dat Koning Radboud in de strijd tegen de Franken een stuk grondgebied had moeten prijsgeven.
Willibrord wendde zich tot de hofmeier, Pippijn II, de regerende vorst van de Franken. Hij hoopte van deze vorst te weten te komen of er onder de Friezen mogelijkheden zouden zijn het evangelie te verkondigen.

Met alle denkbare eerbewijzen werd Willibrord door Pippijn ontvangen. Hij kreeg inderdaad toestemming om in dit veroverd grondgebied op Koning Radboud zijn plannen te verwezenlijken om onder de Friezen de boodschap van het evangelie te brengen. ■

B. POSTHUMUS

(Wordt vervolgd)

Tienduizenden bijbels naar Roemenië

De afgelopen weken zijn door de stichting Kruistochten meer dan dertigduizend bijbels verspreid in Roemenië. Dat is meer dan anders in een heel jaar. Een zending van 22.500 bijbels ging mee met een van de eerste konvooien met hulpgoederen. Tussen Kerst en Nieuwjaar werden deze bijbels verspreid over het hele land. Het netwerk van kontaktadressen dat Kruistochten er in de loop der jaren heeft opgebouwd kwam hierbij uitstekend van pas. Op dit moment wordt een tweede zending vn 11.000 bijbels verspreid. De Roemenen zijn bijzonder blij dat er nu ook bijbels met een groter lettertype bij zijn. Voorheen namen die te veel plaats in.

(vervolg van pag. 3)

De gemeente

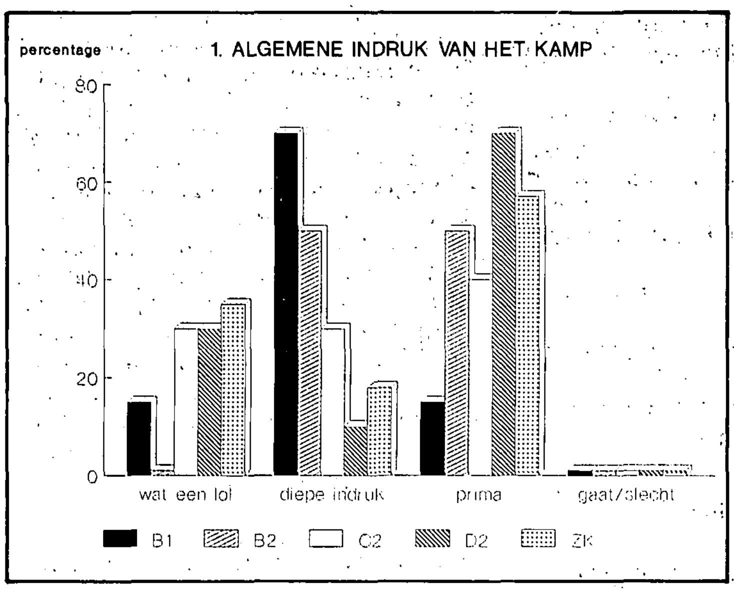
kelijk gemeenschap van gelovigen is, zal men in die gemeente het antwoord vinden op al die vragen waar de maatschappij ons voor plaatst. Dat kan ons wel eens een stuk verdrukking gaan geven, maar daarmee zijn we dan ook in de weg van Hem, die het gezegd heeft: "In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen". En in die weg van onze Here willen we toch zijn? Later vervolgen we dit artikel over de gemeente. ■

JAC. SCHOUTEN

NBJB-zomerkampen: terugkijkend naar Schoonloo in 1989!

Zoals elk jaar, wordt onder de bezoekers van de NBJB vakantie weken een enquête gehouden over de "kwaliteit" van deze weken. Het leek ons, als kampcommissie, eens leuk om de uitslag van de enquête van 1989 te publiceren. Dit voor een min of meer objectieve beeldvorming over deze NBJB weken en tevens om al eens vooruit te kijken naar 1990.

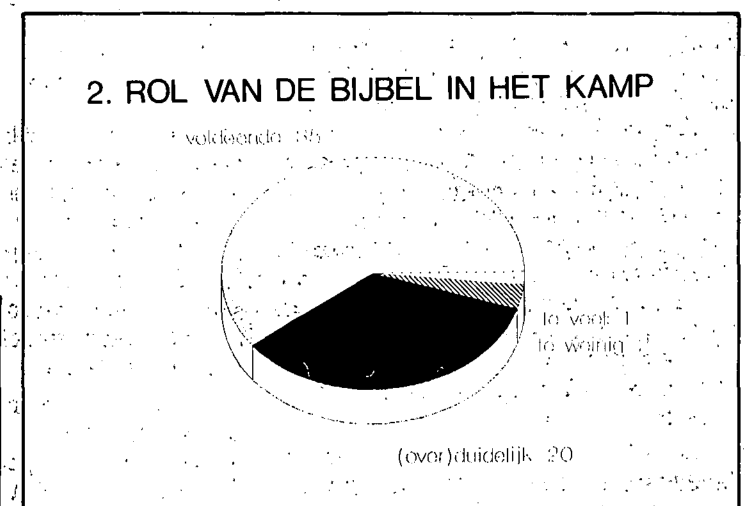
Het jaar 1989 begon eigenlijk niet zo geweldig goed. Door een te klein aantal aanmeldingen, moesten niet alleen 2 zomerkampen op de Vinkenhof worden geannuleerd, maar kon ook de avonturenreis naar de Ardennen niet door gaan. Gelukkig konden alle "vinkenhoffers" in andere vinkenhofweken worden ondergebracht, maar leuk is zoiets niet. Dus waren er in 1989 4 zomerkampen op de Vinkenhof (B1, B2, C2, D2), en was er 1 zeilkamp (ZK), 1 kinderkamp, 1 internationaal kamp en een ouderenweek. Alleen de vinkenhofkampen en het zeilkamp zijn middels de enquete geevalueerd.
Allereerst werd de kampers gevraagd om een "totaal oordeel" te geven over de door hen beleefde week. In grafiek 1 staat - in percentages - het gegeven antwoord. Het doet ons goed om te zien dat velen niet (alleen maar) lol of prima invulden, maar dat de weken vooral een "diepere indruk" hebben gemaakt op de kampers. Op een vraag naar wat de week betekende, werd veelal geantwoord met: "ervaring van een sterke onderlinge band en een band met God". Velen vulden (daarbij) in: "geloofsverdiepend".

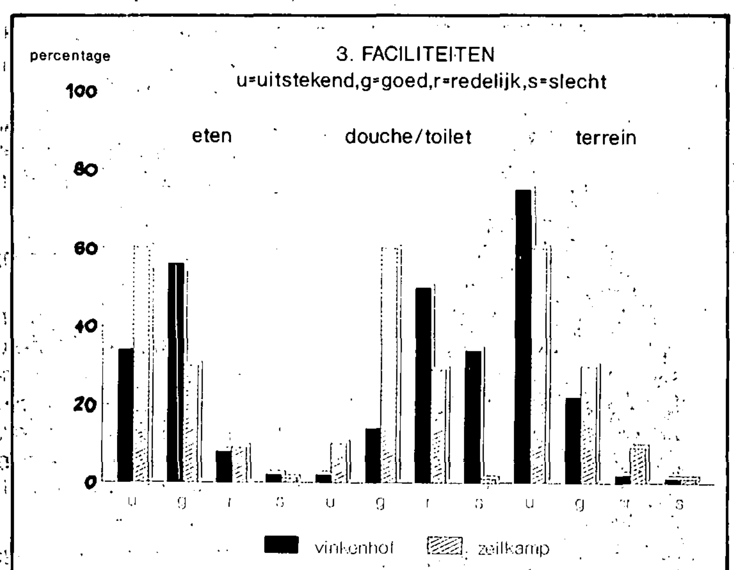

Hoe beoordeelde men dan de "rol van de Bijbel in het kamp"? Grafiek 2 laat daarover geen twijfel bestaan; men vond dat er voldoende plaats was voor de Bijbel. Niet "**over**duidelijk", maar duidelijk aanwezig lijkt de conclusie van de kampers zelf. Hier en daar was er zeker commentaar op de "manier waarop" en toch soms ook over de frequentie van het Bijbellezen; zaken waar we aan blijven werken! Als enige opmerkelijke hoogtepunten werden o.a. genoemd een programma over de dood (!) en - uiteraard - het gezamenlijke kampvuur.

Ook over de faciliteiten tijdens de weken zijn vragen gesteld. In grafiek 3 is te zien hoe men dacht over de kwaliteit van voorzieningen op de Vinkenhof (VH) of in Friesland, bij het zeilkamp (ZK). Een duidelijk punt van kritiek kwam tevoorschijn ten aanzien van douches en toiletten op de Vinkenhof: die zijn zeker aan verbetering toe!

Dit brengt ons bij het jaar 1990 en NBJB vakanties. De folder is net weer uit. We zijn alweer volop met van alles bezig (geweest). Naast het (mede)organiseren van een Israel-reis voor jongeren, speciale koringen voor het Youth for Christ Flevofestival, is er weer het "standaard" pakket NBJB-kampen

met als nieuwtje dit jaar tentenkampen op het terrein van het gave NBJB jeugdcentrum in Schoonloo!!! We zijn al met het bestuur van dit centrum bezig met de voorbereidingen en proberen rekening te houden met jullie opmerkingen ten aanzien van de faciliteiten. Met een prachtig terrein, schitterende staatsbossen, een prachtige zwemvijver, en veelal met leiders van het jaar 1989 zullen we een nieuwe start maken met de tentenkampen op ons "eigen" terrein.
De kampfolder en alle andere informatie over NBJB zomervakanties zijn verkrijgbaar op het jeugdburo.

De derde verzoeking

Drang naar macht breekt relaties tussen mensen

In de eerste verzoeking van Jezus beluisteren we de uitnodiging om de **broodvraag** buiten God om op te lossen (Mt. 4:1-4). In de tweede verzoeking gaat het om de vraag naar de **handhaving** van het leven, en het aandeel dat God daarin kan hebben (Mt. 4:5-7). In de derde verzoeking gaat het om de **macht**.

Uiteraard zit het verhaal van Jezus' driemalige verzoeking vol verwijzingen naar de geschiedenis van het volk van Israël. Jezus is immers duidelijk de tweede Mozes, de leider van de uittocht van een nieuw, een ander volk. De eerste verzoeking speelde zich af in de woestijn. Het gaat er niet om of deze woestijn geografisch dezelfde was als de woestijn waardoorheen Israel moest trekken. Het gaat om een streek van absolute onvruchtbaarheid, van dodelijk gevaar, van zichtbaar geworden zonde: zonde is waan-zin, het tegendeel van zin.
In de woestijn lag de basis van Israel's volksbestaan. Uit de slavernij naar de woestijn. In de slavernij was er in ieder geval nog brood, al was het weinig, en al werd het later geroemd als "vleespotten van Egypte". God heeft zijn volk door de dood heen geleid naar het leven, naar het beloofde land.

De berg

De derde verzoeking speelde zich af in een gebied, soortgelijk aan de woestijn. Al verheffen de bergen zich tot de hemel, ze zijn voor Israel niet beter dan de woestijn. Ze zijn eveneens onvruchtbaar. Ze hebben iets aan zich van trots. Ze zijn onverzettelijk (hetgeen tot een positieve vergelijking kan leiden: onwrikbaar staan de bergen, onwankelbaar is Gods trouw).
Vanaf een berg toonde satan Jezus "al de koninkrijken der wereld". Het is zinloos te vragen of dat wel kon: al de koninkrijken vanaf de top van een berg zien. Het evangelie wil duidelijk maken dat hier twee figuren tegenover elkaar staan, die -satan- wereldheerser was, die -Jezus- gegeven was om wereldheerser te worden.
Over het waarheidsgehalte van satan's bewering, dat al de koninkrijken hem gegeven zijn en dat hij ze geeft - macht én heerlijkheid - aan wien hij wil (Lc. 4:6) is veel gestreden. In ieder geval klopt de bewering niet met de uitspraak van Daniël 5:21 "dat God, de Allerhoogste, macht heeft over het koningschap der mensen en daarin aanstelt wien Hij wil".

Onwettige macht

Maar Jezus zelf noemde satan later de overste der wereld, Joh. 12:31, 14:30; 16:11. Paulus durft later nog verder te gaan en satan "de god dezer eeuw" noemen, II Cor. 4:4. En ook: de overste van de macht der lucht, Ef. 2:2. Satan hééft macht, reële macht. Maar hij heeft onwettig macht. Zijn leugen - ook tegenover Jezus - was dat hij deed alsof hij een wettige heerser was (hij wist wel beter, en Jezus wist ook wel beter).
Satan is geen wettige heerser, hij is ook geen onbestreden heerser. Heel het verlossingswerk Gods is gericht op de vernietiging van de satan. Satan is geen onbetwiste heerser. Hij zal eens het onderspit delven.
Het gaat in de derde verzoeking om de macht, schreef ik. De geschiedenis van de mensheid is de geschiedenis van machtsuitoefening, van machtswellust, van machtsmisbruik, van strijd om de macht. Waar mensen macht hebben, duchten zij belagers. Daarom moet macht veilig gesteld worden. Door erfopvolging. Door uitschakeling van concurrenten. Wie geen macht heeft, zoekt machtswisseling te bewerken. Enzovoort.

Afhankelijk

In de woestijntocht van Israel wordt het volk duidelijk gemaakt, dat het machteloos is. Het hangt volkomen af van de macht van de bevrijdende God. Als het in het land van belofte gekomen is, worden een serie wetten, regels, afspraken geldend die machtsvorming van enkelingen moet tegengaan. Er mag geen uitbreiding van landbezit komen. Economische macht moet in het sabbatjaar genivelleerd worden. Ook de arme, de weduwe, de wees, de vreemdeling, moeten te eten krijgen: voor hen moet altijd iets op het veld blijven staan. De afdracht van de tienden en van de eerstelingen herinneren het volk permanent aan het feit dat zij afhankelijken zijn. Gelijkwaardigheid als beelddragers Gods resulteert in wat wij noemen een democratie: gelijkberechtigheid voor allen, naar ieders aard en behoefte.
Drang naar macht, gestuwd door geldingsdrang, breekt de relaties tussen mensen. Voor de christen gelden fundamenteel andere gedragscodes: één is uw meester en gij zijt allen broeders. Eén is uw leidsman, één is uw vader (Mt. 23:8vv). De dienaar is meer dan de heerser. De machteloze staat hoger dan de machthebber.
Hoe geef je daaraan gestalte in de gemeente? Als raad van de gemeente? In de Unie van baptisten gemeenten? Als leden van commissies binnen de Unie?
Satan wil ook nú nog "een koninkrijk" geven aan wie zich voor hem buigen. Dat lijkt heel wat, maar 't is niks. Wie "een koninkrijk" van satan aanvaardt, aanvaardt een failliete zaak. Een tot ondergang gedoemd rijk.
Het koninkrijk Gods komt en zal eeuwig bestaan.

PLOEGER

WERK VAN VERMOORDE BIJBELVERTALERS WORDT VOORTGEZET

In Cambodja zijn in het afgelopen jaar de vier evangeliën gepubliceerd in het Khmer, de belangrijkste taal van het land. Dit jaar verschijnen het boek Handelingen en de brieven van Paulus.
Met deze vertaling is zestien jaar geleden een begin gemaakt. Het oorspronkelijke vertaalteam, dat door het Cambodjaanse Bijbelgenootschap was ingesteld, is evenwel in zijn geheel door de Rode Khmer van Pol Pot uitgemoord.
Van hun werk, dat reeds vrij ver gevorderd was, zijn alleen de eerste hoofdstukken van het Evangelie van Mattheüs teruggevonden.
In 1985 werd op initiatief van het Aziatische bureau van de bijbelgenootschappen een nieuw interconfessioneel vertaalteam geformeerd, bestaande uit protestantse en rooms-katholieke bijbelvertalers. Enkele van de vertalers waren pas recent tot geloof gekomen.
Een groot probleem was dat Cambodjanen van oudsher heel andere noties hebben van woorden als 'zonde', 'hemel' en 'heil' dan de betekenis die de bijbel eraan geeft. Juist de aanwezigheid van een vroegere boeddhist in het team stelde de vertalers in staat een vertaling te maken die de boodschap van het evangelie helder in het huidige Khmer doorgeeft.
Gezien de moeilijke politieke situatie in het land waar drie bewegingen in opstand zijn tegen het door Vietnam geinstalleerde regime, is besloten niet met de uitgave van de vertaalde bijbelboeken te wachten tot het gehele nieuwe testament is vertaald, maar ieder bijbelboek uit te geven zodra de vertaling ervan aanvaard is.

'Meer dan exact': menselijkheid natuurwetenschappen en techniek

"Meer dan exact" is de titel van het laatst verschenen Cahier (nr. 10) dat het Christelijk Studiecentrum ICS onlangs heeft gepubliceerd. Het behandelt de vraag naar de menselijkheid van natuurwetenschappen en techniek. Dit naar aanleiding van de overheidscampagne "Kies Exact"! Het is de neerslag van het werk van een studiegroep Natuurwetenschappen die is ingesteld door de Unie School en Evangelie en het Christelijk Studiecentrum ICS. In het voorjaar van 1990 organiseren beide organisaties bovendien een congres onder de zelfde titel.

Van alle schoolvakken lijken de zogenoemde exacte vakken de meeste toekomstmogelijkheden te bieden. Natuurlijk hangt dit samen met het grote economische belang dat men aan de techniek hecht. De vraag naar de menselijkheid van natuurwetenschap en techniek wordt hierbij veelal niet gesteld. Terwijl juist het antwoord daarop zwaar meeweegt wanneer het gaat om de toekomst van onze maatschappij.

De exacte vakken hebben bovendien een reputatie van betrouwbaarheid en objectiviteit. Ze geven macht om de natuur naar onze hand te zetten. Je gaat gemakkelijk denken dat andere vormen van kennis nauwelijks meer terzake doen; de natuurwetenschappelijke beschrijving geeft toch een betrouwbaar en in beginsel volledig beeld van de werkelijkheid?

Deze opvattingen hebben gevolgen voor het gezag van levensbeschouwing en geloofsovertuiging. Wanneer het onderwijs in de natuur-wetenschappen naast vakkennis een visie op de mens en de werkelijkheid suggereert, is dit onderwijs misleidend geworden.

Een werkgroep Natuurwetenschappen, ingesteld door Unie School en Evangelie en het Christelijk Studiecentrum ICS heeft zich in de afgelopen jaren beziggehouden met de levensbeschouwelijke effecten van de natuurwetenschappen, met name binnen het voortgezet onderwijs. De resultaten van deze studie zijn gebundeld in het laatste Cahier, dat wordt uitgegeven door het Christelijk Studiecentrum ICS. Dit is het tiende nummer in deze reeks studiebundels.

Auteurs

Onder de auteurs bevinden zich bekende namen als prof. dr. J. Schouten (hoogleraar onderwijskunde aan de VU te Amsterdam), prof. dr. G. Nienhuis (hoogleraar natuurkunde aan de RU te Utrecht, tevens hoofdredacteur van Cahier en bestuurslid van het Christelijk Studiecentrem ICS) en dr. U.H. Kollaard (oud-docent scheikunde en didacticus). Verder werkten mee: dr. P. Blokhuis (filosoof, verbonden aan de HBO-V te Ede), drs. J. Visser (docent schei- en wiskunde), drs. R. de Bruin (docent scheikunde) en drs. K. Goudswaard (docent natuurkunde).

Het Cahier is te verkrijgen door overmaking van *f* 12,50 op giro 2247500 t.n.v. Stichting Christelijk Studiecentrum ICS te Amsterdam. Ook eerdere uitgaven zijn nog te verkrijgen.

"Op weg naar Damascus": een geloofsgetuigenis

Het vorige jaar publiceerden theologen en vooraanstaande kerkelijke leiders als dr. Allan Boesak en dr. Kim Yongbock uit landen als El Salvador, de Filipijnen, Guatemala, Namibia, Nicaragua, Zuid-Afrika en Zuid-Korea een geloofsgetuigenis dat wereldwijd de aandacht trok. Zij spraken daarin hun zorg uit over het feit dat in hun landen gewelddadige politieke conflicten spelen en christenen deel uitmaken van beide partijen in die conflicten. Sommigen van hen kiezen de kant van armen en onderdrukten, anderen die van de machthebbers.

De opstellers van dit geloofgetuigenis, dat in zekere zin te vergelijken is met de 'Barmer Erklärung' van Karl Barth en de zijnen tegen het nazidom, keren zich tegen het westerse imperialisme en alle gevolgen van dien voor hun landen.

Ze ervaren het als een onrecht dat ze in hun landen ervan beschuldigd worden 'communisten' te zijn, omdat ze de kant gekozen hebben van armen en verdrukten en zo tot zondebok gemaakt worden door hun regeringen.

Ze roepen christenen van de wereld op zich te bekeren van de afgoderij van het geld, van de ketterij van een eenzijdige Schriftuitleg, van de schijnheiligheid die geweld afwijst maar zwijgt als er sprake is van staatsterreur, en van de Godslastering die de naam van God misbruikt ter verdediging van het imperialisme.

Dit geloofsgetuigenis is nu onder de titel **Op weg naar Damascus** verschenen in de Allerwegen-reeks, die wordt uitgegeven door de organen voor zending en werelddiakonaat van de Nederlandse Hervormde Kerk en de Gereformeerde Kerken in Nederland, de Nederlandse Zendingsraad en de interkerkelijke organisatie voor ontwikkelingssamenwerking ICCO.

Dit nummer kost *f* 6,- en is te bestellen door dat bedrag over te maken op girorekeningnr. 493248 van de Nederlandse Zendingsraad te Amsterdam.

Baptisten voorgangers op bezoek bij E.O.

Op maandag 22 januari j.l. werden de leden van het convent van Baptisten voorgangers in de regio Holland ontvangen in het gebouw van de Evangelische Omroep te Hilversum. De gastheer was ds. W. Hessels, hoofd van de afdeling nazorg van de EO. Tijdens een boeiend programma vond er ook een gesprek plaats met de directie van de EO. Het is bijzonder bemoedigend om op deze wijze in gesprek te zijn met de medewerkers van de Evangelische Omroep, die in het gecompliceerde medialand de boodschap van het Evangelie door radio en televisie uitdragen.

De volgende bijeenkomsten van het convent zijn weer in de Triomfatorkapel te Alphen a/d Rijn en worden steeds gehouden op maandag en wel om 12.30 uur op DV 19-3, 7-5, 3-9 en 26-11.

DS. A. VAN DEN BERG

Plan van NBVB-Dordrecht

Training voor predikanten

Het landelijk bestuur van de NBVB meldt: Vanuit de postitieve ervaringen, die de leden van "Zusterhulp" in voorgaande jaren hebben opgedaan tijdens trainingen in Doorn, heeft de afdeling Dordrecht een enthousiast plan bedacht. Daarin wordt voorgesteld om alle predikanten te benaderen met de vraag, of zij er voor voelen een door de NBVB te organiseren tweedaagse training mee te maken, om zodoende samen de vreugde van "Bruggen slaan" en "Open deuren" te beleven.

Naar aanleiding van een gehouden enquête onder de predikanten is dit plan op dit tijdstip helaas niet haalbaar.

Maar hopelijk is het een aanzet om met elkaar in gesprek te komen, naar elkaar te luisteren en van elkaar te leren.

DE CHRISTEN

orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks
abonnementsprijs f 47,- per jaar; buitenland f 65,- per jaar.

Redaktie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELINGEN

De nieuwe sekretaris van de baptistengemeente Alphen aan den Rijn is A.A. Vrees, Fazantstraat 5, 2406 VJ Alphen aan den Rijn, tel. 01720-74789.

Rust nu maar uit - je taak is afgekomen;
vandaag heeft God de kroon op 't werk gezet
dat je eenmaal in Zijn kracht hebt ondernomen,
de zin was af, God heeft een punt gezet.

In dit geloof is, tot ons groot verdriet, van ons heengegaan mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa

Renko Johannes van der Deen

Muntendam 12 oktober 1924 — Hengelo (O) 27 januari 1990

We zijn dankbaar voor alles wat hij voor ons gedaan en betekend heeft.

Hengelo:
G. van der Deen-Hakse

Hengelo: Richard en Liz
Britt

Leeuwarden:
Ellen en Douwe

Ambt Delden:
Renk en Noord

Assen:
Siebe en Karin

Timmersweide 2
7556 MA Hengelo

De begrafenis heeft woensdag 31 januari plaats gevonden.

In Heerlijkheid opgenomen onze zuster

Trijntje Zwaan-Visser

op de leeftijd van 86 jaar

23 januari 1990

Hebr. 11:1 en 2

Baptistengemeente Stavoren

Camping "De Betteld"
Voor rekreatie die meer is dan ontspanning
Bel 08342-2528 voor een gratis info-pakket

NIEUW!!
vanaf seizoen '90

* gezellig juni-programma
* extra speeltoestellen
* zwembad overkapping
* kleine jaarplaatsen
* sportzaal

De Betteld
"De Betteld"
Aaltenseweg 11
7021 HR Zelhem

Geprezen zij de Here.
Dag aan dag draagt Hij ons,
die God is ons heil.
Ps. 68:20 (onberijmd)

Door de Heer is na een ernstige ziekte thuis gehaald onze broeder

Harm Grijze

op de leeftijd van 69 jaar

Nieuwe Pekela, 8 januari 1990

Baptistengemeente
Nieuwe Pekela

Op 28 december 1989 is overleden

zr. Anna Jongsma-Siesling

zij is 81 jaar geworden

Op 20 januari 1990 is overleden

zr. Maaike Blok

zij is 93 jaar geworden

Baptistengemeente
Groningen-Zuid

ROTTERDAM-CENTRUM REUNIE JEUGD

IEDEREEN die herinnering heeft aan de N.B.J.B. tijd van ± 1950 - ± 1960 wordt opgeroepen om te reageren op een uitnodiging om elkaar weer eens te zien op ZONDAG 18 NOVEMBER 1990.
Reageer zo spoedig mogelijk en licht andere belanghebbenden in.
Reacties naar Rotterdam.
Jo Fennema-Putter, Breitnerstraat 77b, 3015 XC Rotterdam.
Hartelijke groeten van Jo Putter, Jan de Bruijn, Dick Pabon.

Komf. vakantiewoning in Hoog Sauerland (Duitsl. Winterberg-Niedersfeld) te verhuren (max. 6 personen). Mooi gelegen aan bosrand met Panoramazicht. Aanvragen bij Manfried Schulte. Zum Berger See 91. D 5820 Gevelsberg. tel. 02332 - 60504.

Op de leeftijd van 65 jaar is van ons heengegaan onze broeder

Renko Johannes van der Deen

Hengelo, 27 januari 1990

Baptistengemeente
Hengelo 't Venster'

herman van der graaf
VERHUIZINGEN
VERPAKKINGEN
TEL. 05910-23963
BEL GRATIS 06 - 0225910

105e jaargang nummer 7 - 15 februari 1990

dc

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Langs welke kanalen helpen?

J. SCHOTANUS

Nog altijd zijn we onder de indruk van het gebeuren in Oost-Europa. Er gaat bijna geen dag voorbij of wij horen en lezen over de ontwikkelingen daar. Tegelijkertijd zullen we ons afvragen waar het allemaal op uitloopt. Er wordt gesproken over het defaitisme van links en het triomfantalisme van rechts. Maar ondertussen stapelen de problemen zich op en wij vragen ons af wat er aan gedaan kan worden en door wie. Gelukkig wordt er heel wat gedaan.
Er zijn voedsel- en kledingzendingen. Ook al weer van die mensen uit dat kleine landje aan de zee. Wie zou geen zin hebben om eens mee te gaan met die broeders en zusters, die reeds veel eerder, gedreven door de liefde van Christus, de weg daar naartoe hebben gevonden?
Velen onder ons kennen gemeenten, die reeds lang relaties onderhouden met gemeenten in het oosten. Die bij voorbeeld aan de hand van de lijsten van benodigdheden bonnen klaar maken, die zondags door de mensen meegenomen worden naar huis om te zorgen voor een juiste verhouding van de benodigde (duurzame) etenswaren. Dan worden de dozen op de afgesproken plaats en tijd afgeleverd, zodat er weer een reis ondernomen kan worden. Een geweldige betrokkenheid op het grondvlak. Niet zomaar een anonieme actie.
Natuurlijk wordt er ook meegedaan aan de grotere acties. Ook via ons Noodfonds kan doeltreffend geholpen worden. Ik heb de indruk dat de kruimels van de echt betrokkenen vaak groter zijn dan de bijdragen van de anonieme massa-mens. Dat is ook mijn indruk van het zendingswerk. Een plaatselijke gemeente, die door allerlei omstandigheden ook een stukje eigen zendingswerk op haar bord heeft gekregen, zal niet gemakkelijk tekort doen aan andere verplichtingen, die zij landelijk op zich genomen heeft.
Mocht dat eventueel zo zijn, dan is het te hopen dat dat gecompenseerd wordt door de gemeenten, die graag iets extra's willen organiseren en stroomlijnen, want dat gaat vaak ten koste van individuele spontaniteit en creativiteit. In zijn algemeenheid mag nooit gesteld worden, dat plaatselijk werk ten koste gaat van het landelijk werk. Als dit als tegengestelde polen gezien wordt en niet als in het verlengde van elkaar, zullen we de boot van de toekomst missen.
Er wordt van een gemeente niet verwacht, dat zij voor al haar evangelisatie-werk in alles afhankelijk zou moeten zijn van de E.C.U., terwijl zij elke steun daarvan op prijs zal stellen. Zo moet er ook eens verder nagedacht worden over de opstelling van de U.Z.C. Misschien zal er nog meer aan gedaan moeten worden om **al onze gemeenten** zendingsgemeenten te maken met een grotere persoonlijke betrokkenheid. Er zijn genoeg positieve voorbeelden onder ons. Het vanzelfsprekende resultaat van die ruimhartige benadering zal een "overvloeiende beker" zijn, ook financiëel.
Een ondertoon van kwalijknemendheid t.o.v. gemeenten die jonge mensen uit hun midden niet langs onze gebaande wegen uitzenden, werkt averechts. De vrees voor zo'n betutteling zou wel eens één van de grote struikelblokken voor een "vrije Baptistengemeente" kunnen zijn om zich bij de Unie aan te sluiten.
Wat zou het geweldig zijn als we ook via de U.Z.C. een toenemende bijdrage zouden kunnen leveren aan de oplossing van de geestelijke en lichamelijke nood in deze wereld. Misschien zodanig, dat we bij voorbeeld uit ons eigen midden theologieleraren naar het Baptisten-seminarie in Nicaragua zouden kunnen zenden of dat we voor landbouwkundige hulp in Sierra Leone en elders ook meer mensen uit ons eigen midden ingeschakeld kunnen worden. De bedoeling van dit schrijven is om u enthousiast te maken voor de grote en vele mogelijkheden, die er zijn in deze wereld. Waar we op een goede manier bezig zijn met de nood van de wereld mag van concurrentie geen sprake zijn, maar daar mag dankbaarheid overheersen voor al het kleine en het grote dat er gebeurt.

VERDER IN DIT NUMMER

Gemeente dag in dag uit voor de vraag wat het Christen-zijn nu betekent

Keizer Claudius van Rome beval dat de Joden Rome moesten verlaten. We weten niet waarom. Hij zal er z'n reden(en) voor gehad hebben. Of het moet louter een gril geweest zijn. Dat kwam - en komt - natuurlijk voor: machtigen die plotseling wat in hun hoofd krijgen, en dat laten neerkomen op de hoofden van anderen (Hand. 18:2).
Wat het verhaal ons duidelijk maakt, is dat de romeinse overheid de Joden kende. Wat anders gezegd: de Joden werden in Rome - en ook elders - in de gaten gehouden. Dat gebeurde ook met de christenen. Ten dele waren deze christenen Joden, leden van de synagoge. In de ogen der overheden vaak Joden. Christenen en Joden werden nogal eens op dezelfde hoop geveegd.

Dat godsdienst en overheid elkaar telkens tegenkomen, is algemeen bekend. De overheid kan zich daarop instellen door een aantal maatregelen, wetten uit te vaardigen. Staat en godsdienstige beweging kunnen samenvallen, zoals dat gepraktiseerd wordt in verschillende islamitische landen, en zoals dat vroeger in met name Zuid-Europa het geval was. Godsdienst en staat kunnen ook gescheiden worden. Zoals dat bij ons het geval is. Maar dat betekent geenszins dat de staat, de overheid de godsdienstige bewegingen buiten zijn/haar gezichtsveld laat glijden.

Godsdienst fataal

In Philippi speelde zich ooit iets af dat van wezenlijke betekenis is voor de relatie staat en kerk (Hd. 16:19vv). Burgers van die stad werden in hun inkomen geraakt door een daad van Paulus: hij dreef een boze geest uit. Een jonge vrouw was daarmee waardeloos geworden voor de mannen die van haar profiteerden. Hun nering ging ten gronde. Dat lieten ze niet op zich zitten. Ze namen het recht in eigen handen, grepen Paulus en de zijnen en sleurden ze voor de overheid.
Wat werd hun aangewreven? Niet dat zij een mens van binnen radicaal veranderd hadden. Neen, dat zij zeden verkondigden die de Romeinen niet mochten aanvaarden of volgen. Dat kun je alleen maar op deze manier begrijpen, dat de christelijke godsdienst, zoals ook de joodse godsdienst, fataal is voor het denken van de mens, dus ook voor het denken van de overheid. De bijbelse boodschap gaat in tegen wat "de mens" van nature wil, doet. We vinden dat onderstreept door de woorden van Paulus aan het adres van de Efeziërs: gij geheel anders: gij hebt Christus leren kennen (4:20).

Gedragspatroon

In ons land leven we nog in de omstandigheid dat de overheid ons niet een bepaald gedragspatroon dwingend oplegt. De overheid, de samenleving, de wetgevende organen (hoe u ze ook maar wilt noemen) staan b.v. abortus onder bepaalde voorwaarden toe. Maar nergens staat dat abortus móet. Enzovoort (inderdaad: enzovoort).
In Thessalonica bleef het ook niet lang rustig, toen Paulus en zijn medewerkers daar aankwamen. Ze hadden succes met hun prediking; velen kwamen tot geloof, ook Grieken, en vooral ook voorname vrouwen. Dat was niet naar de zin van "de Joden". Ze werden afgunstig. Ze organiseerden een oploop. Ze sleurden een belangrijke "overloper" tenslotte voor de stadsbestuurders. Beschuldiging: het zijn oproerkraaiers (dat ging dus tegen de gevestigde orde in). Ze zeggen dat er een andere koning is (dat bedreigde de keizer tot in z'n fundamenten, dus aantasting van de macht).
't Is duidelijk: de staat kan veel dulden, maar nooit de ondermijning van zichzelf. Nu ligt het er wel aan hoe serieus een staat een godsdienstige beweging neemt. Het is toch zo, dat de bede om de komst van het koninkrijk van God bij vervulling het einde van het koninkrijk der Nederlanden betekent. Maar wie neemt de bede om de komst van het rijk van God nog serieus? In de kerk? Buiten de kerk?

Winst

Wat ook duidelijk is, is dit: het maken van discipelen was gevaarlijk. Anders gezegd: des te actiever een gemeenschap is, des te meer aandacht zal staat en samenleving daaraan besteden. En dan ook kritische vragen stellen. In zendingslanden ervaart men dat sterker dan wij dat ervaren. Christenen stellen zich anders op. Ze hebben een andere kijk op de mensen. Ze komen op voor de zwakken. Ze nemen niet deel aan de praktijken van corruptie en mafiosi. Ze worden mitsdien buitenbeentjes. Ze zijn anders.
Dát lijkt mij het grote voordeel van onze tijd, boven de tijd van vroeger: de gemeente wordt dag in dag uit gesteld voor de beantwoording van de vraag, wat christenzijn betekent, wat gemeentezijn inhoudt. Dat kan alleen maar winst voor de gemeente én voor de wereld betekenen.

PLOEGER

INTERNATIONALE HULP VAN BAPTISTEN AAN OOST-EUROPA

Er is een commissie opgericht, die de hulp van alle baptisten in de wereld voor de oost-europese landen zal coöordineren. De commissie kreeg als naam: Baptist Response-Europe, en die naam is bedacht tijdens een vergadering eind januari in het oostduitse Dorfweil. Daar ontmoetten bestuurders van baptisten unies van Bulgarije, Tsjecho Slowakije, DDR, Hongarije, Polen, Roemenie en de Sowjet-Unie de vertegenwoordigers van een aantal baptisten organisaties.
De drie leden van de Baptist Response-Europe vertegenwoordigen elk deze organisaties. Karl-Heinz Walter van de European Baptist Federation, dr. Archie Goldie, directeur van de Baptist World Alliance-afdeling voor hulp, en dr. Keith Parker van de Europese afdeling van de Southern Baptist Foreign Mission Board.
De commissie stelde dat voorrang gegeven moet worden aan informatie en coördinatie voor baptisten die noodhulp willen verlenen aan Roemenië. De noodhulp kan twee vormen hebben:
1. het zenden van geld naar deze BR-E.
2. het direct sturen van goederen. Men heeft zich gerealiseerd dat er al veel hulp is gegeven, maar dat deze vooral is geboden aan de dichtsbijzijnde Roemenen, namelijk die even over de westelijke grens. De commissie dringt er op aan om in het geval van directe hulpverlening toch ook te denken aan de mensen verderop.
Men doet de suggestie vooral hulp te verlenen aan de gemeenten en steden: Băcău, Ipostesi, Constanta, Brăila en Galati.
De commissie wijst op dat degenen die daar directe hulp in de vorm van voedsel en kleding willen verlenen er rekening mee moeten houden, dat deze plaatsen zo'n 700 km vanaf de westelijke grens liggen.
Een dringend verzoek: laten degenen die directe hulp verlenen die even melden aan de commissie, zodat voorkomen kan worden dat alle hulp naar één plaats gaat. Contactadres: BR-E commissie, p/a E.B.F., Suntelstrasze 11a, D-2000 Hamburg 61 (telefoon: 4940 550 9723).
Ook wordt het dringend advies gegeven om voor het sturen van goederen even contact op te nemen met dr. Gheorghita (Str. Minszki Lajós 44, R-3700 Oradca (telefoon 4091 17721 (binnen Roemenië: 991 17721).
Nodig zijn: warme kleren, vooral kinderkleren en voedsel.
Gemeenten die pakjes willen sturen naar gemeenteleden, in Roemenië of in andere landen, of op een andere manier van gemeente tot gemeente willen werken, kunnen adreslijsten krijgen via het kantoor van de Europese Unie in Hamburg (adres zie boven).

BIJ DE TIJD

Opnieuw de volheid van de tijd?

Er is sinds mensenheugenis al een verlangen bij de mensheid naar een betere wereld. In onze tijd is dat al heel sterk aanwezig. Vrede, gerechtigheid en heelheid van de schepping staat centraal in het gedachtenleven van velen. En er is ook reden toe. Want er zijn allerlei tekenen die er op wijzen dat wij in het vuil dat we zelf produceren, dreigen ten onder te gaan. Er is echter meer aan de hand, want om vrede en recht te verkrijgen moeten mensen die de macht hebben, soms een flinke stap achteruit doen.

En wat zien we in onze dagen? Regeringen worden naar huis gezonden, dictatoriale machten afgezet. Rusland heeft perestroika en glasnost ingesteld. Gaat het er nu naar toe? Dat is de vraag die velen zich stellen.
Toch weten we dat het om diepere zaken gaat dan velen oppervlakkig denken. En twee van deze zaken willen we hier noemen. Het eerste is dat de mens altijd heimwee heeft gehad naar het verloren Paradijs. Dat Paradijs was maar niet een mooie tuin waarin het heerlijk was om te vertoeven, het was een toestand, een toestand van onbeschrijfelijk geluk en van een heerlijke vrede, die door niets werd verstoord. Door de zonde is de mens die situatie kwijtgeraakt, maar het heimwee daarnaar is altijd in het mensenhart blijven leven.
Een tweede zaak is dat er veel beloften van God zijn, die wijzen naar een nieuwe tijd, naar een nieuwe wereld, een wereld waarin vrede en gerechtigheid zal wonen. God wijst in zijn woord er op dat er eenmaal een koninkrijk zal verschijnen dat de aarde zal vervullen. Denkt u maar eens aan het verhaal uit het boek Daniël waar we lezen van het droombeeld van Nebukadnezar. Er raakt een steen los die alle Koninkrijken der aarde vermaalt en die steen wordt tot het Koninkrijk van God en zal heel de aarde vervullen.

Het rijk dat zal komen

Nu komt dat rijk niet door enige inspanning van de mens, al doen we nog zo ons best daarvoor. Dat rijk komt van Boven, komt van God. Vandaar ook de naam: Koninkrijk van God of Koninkrijk der hemelen.
En met deze twee zaken moet de mens, die het Paradijs is uitgezet, het voorlopig doen. Aan de ene kant dat sterke verlangen naar het Paradijs. Aan de andere kant de veelheid van Gods beloften.
En alle eeuwen door was daar de vraag wanneer Gods beloften zouden worden vervuld. Toch was er een tijd waarvan gezegd werd dat het zover was. De tijd was vol geworden. En in die tijdsvolheid verschijnt de Here Jezus Christus. Hij was niet van deze aarde, hoewel Hij volledig als Mens geboren werd. Hij was van Boven. En Hij komt met een heel duidelijke boodschap: De tijd is vervuld, het Koninkrijk Gods is nabijgekomen. Die Steen uit het droombeeld van Nebukadnezar is aan het rollen gegaan. Het ging branden in veel harten: "Is Deze nu de Christus?" Zo konk het alom. Zou het nu gaan gebeuren?
Maar de Here Jezus stierf aan het kruis, stond op uit de doden en ging terug vanwaar Hij gekomen was. En alles bleef zoals het was. Hoewel, toch niet helemaal. Er waren veel mensen die geloofden in Hem en zij werden vervuld met de Heilige Geest. Daarnaast was er Zijn belofte van terugkeer, zijn belofte van wederkomst. Veel mensen kwamen tot geloof en de gemeente ging op weg, wachtend op de vervulling van Gods beloften.
Toch waren er veel mensen die niet wilden wachten. Zij gingen zelf aan het werk. Zij probeerden in deze wereld, in deze tijd, iets van dat verloren Paradijs terug te winnen, iets te beleven van vrede en gerechtigheid. Er zijn heel wat filosofieën ontstaan die een weg aanwezen voor een betere wereld. Er werden politieke stromingen ontwikkeld, die bijna een hemel op aarde beloofden. Men sprak zelfs van een paradijs, een arbeidersparadijs. De laatste maanden zien wij wat daarvan geworden is. Het door de mens gefabriceerde arbeidersparadijs is radikaal tegen de vlakte gegaan. Het Marxistisch Leninistisch streven heeft het niet kunnen redden. En nadat de vreugde van de afgelopen weken weer wat is weggeëbt komen de vragen over hoe het verder moet. Wat zal nu dat lege hart van de mensen moeten opvullen, nu het menselijk paradijs failliet is gegaan? Er zijn heel wat mensen die zich zorgen maken. Wat zal de toekomst brengen?
Hoe moet het nu met het oosten van Europa en zelfs met Rusland? Hoe moet het nu met de derde wereld met zijn hongersnoden en natuurrampen, met zijn burgeroorlogen en zijn tekorten? Stevent de wereld toch rechtstreeks op een grote ramp af? Zal toch gebeuren, waarvoor velen bang zijn dat de beschaving zal ondergaan in een vreselijk en diep einde? Dat zijn zaken die velen bezighouden.

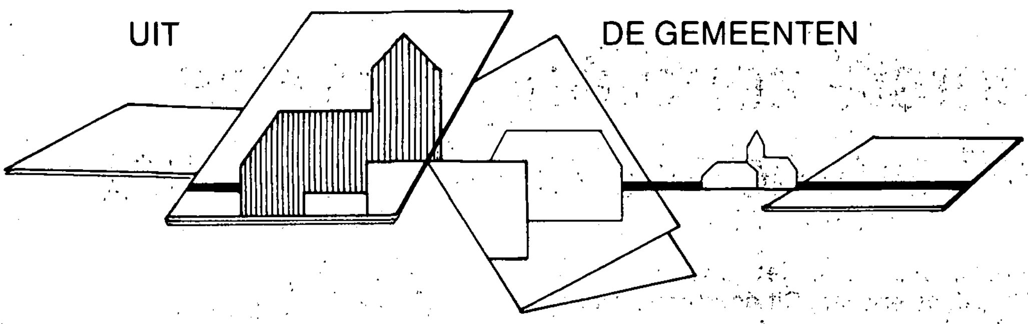
De tijd is vol

In Zijn dagen trad de Here Jezus de mensen tegemoet met deze boodschap: De tijd is vervuld. Vandaag leven we in een tijd dat we opnieuw kunnen zeggen dat de tijd vervuld is. Israël wordt klaargemaakt om de Koning te ontvangen. Daarvoor zal dat volk steeds meer naar het land moeten dat God voor hen beschikbaar heeft gesteld. Het woord van God zegt het ons dat God zijn volk uit alle windstreken weer zal halen en hen zal thuisbrengen in het land waar zij horen. We lezen zelfs daarbij dat de woorden gesproken worden: In het laatst der dagen zult gij dit zien.
Daarom moet het voor de gemeente van de Here Jezus Christus duidelijk zijn dat we de laatste dagen zijn binnengetreden. De tijd is vol geworden of zal spoedig vol zijn. Het uur van Gods klok zal spoedig twaalf slaan en dan is het zo ver. Vandaag mogen we het verkondigen dat het Koninkrijk van God nabijgekomen is.
Of nog duidelijker: De Here Jezus Christus staat te komen!
En als Hij komt zal Hij al Gods beloften vervullen. Hij vervult het verlangen van de mens naar het Paradijs. Want zijn Koninkrijk zal vrede en gerechtigheid brengen. Zijn rijk zal heelheid van de schepping brengen. Hij is immers de Vredevorst.
En wat de gemeente vandaag te doen heeft is het te verkondigen in deze wereld, dat de tijd vol geworden is en de Here staat te komen. Daarom zullen we als gemeente van de Here Jezus Christus meer dan ooit nu aan het werk moeten gaan om de boodschap van het heil in Christus te verkondigen. Om de mensheid op te roepen tot bekering opdat zij het evangelie gaan geloven.

De blijde boodschap

Het is geen filosofie tot verbetering van de mens. Nog minder een politiek programma om de structuren van de maatschappij te verbeteren. Het evangelie brengt de totale omkeer van de mens. En het heerlijke van dit evangelie is dat Christus, aan het kruis, de zonden van de mensen heeft weggedaan. De zonden, die de mensheid eenmaal het Paradijs deed verliezen. Want in Jezus Christus wordt de deur naar het Paradijs weer opengezet. De mens, die met heel zijn hart het evangelie van Jezus Christus gelooft, mag het met heel zijn hart gaan bidden: Uw Koninkrijk kome!!
Daarom is dat de boodschap die de gemeente in onze tijd te verkondigen heeft. We leven in de tijd dat profetieën worden vervuld en dat de tijd vol wordt, zodat we straks in alle heerlijkheid Jezus Christus zullen zien wederkomen. En als Hij komt zal Hij het verloren Paradijsgeluk weer aan de mensen teruggeven. Hij zal het hopend verlangen van de mensen vervullen en het rijk van vrede en gerechtigheid doen verschijnen. Want het woord, waarmee de Here Jezus zijn aardse wandel ging beginnen staat vandaag in gouden letters boven de wereld van onze tijd:
De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods is nabijgekomen. Bekeert u en gelooft het evangelie! ■ JAC. SCHOUTEN

UIT DE GEMEENTEN

Alkmaar

In 'Contact' wordt melding gedaan van het feit, dat het afgelopen jaar bol heeft gestaan van activiteiten vanwege de restauratie van het gebouw van de gemeente in de Hofstraat 15.
M. de Raaf schrijft: Nu de restauratie van het kerkgebouw en de zalen nagenoeg gereed is, zullen allen die tijd en moeite gaven dit te realiseren, met voldoening en veel vreugde terugzien op hetgeen samen werd verricht. De geschiedenis herhaalde zich daarmee in 1989.
Op 7 december 1952 (volgens de Alkmaarsche Courant van zaterdag 6 december 1952: 'de gloriedag van de baptisten') werd de oude synagoge, die van een bouwval tot een keurig kerkgebouw was gerestaureerd, door de gemeente in gebruik genomen. Ook toen heerste er veel vreugde, maar bovenal grote dankbaarheid bij de toenmalige kleine schare (de gemeente telde toen slechts 57 leden, Den Helder meegerekend).

Dokkum

Onder de naam 'Raadscapriolen' schrijft br. G. Vrieswijk een boeiend stukje over het wel en wee van de raadsvergaderingen: 'U zou eens mee moeten maken hoe daar 'in het zweet hun's aanschijns' de zaken aangaande gemeente en Unie in rechte banen worden geleid. De volgende dag wordt er met bloeddoorlopen ogen en gesteund door een pamper (vanwege de koffie) toch het werk maar weer hervat. Onze voorganger heeft de gave om op zeer snelle wijze enige vernieuwingen in de organisatie door te voeren.
Zo is een agenda op een raadsvergadering nu een normaal verschijnsel.
Ook staat hij bol (te zien aan zijn buik) van de activiteiten.
Het is dan ook niet zo gemakkelijk om hem af te stoppen. Gelukkig is ons team dusdanig koppig, dat hij het moede hoofd dan weer in de schoot legt!

Emmeloord

Br. A. Spier: ondergetekende leest alle binnengekomen gemeentebladen. Vandaar nu een gemeentebericht uit 'de Regenboog':
In 'De Christen' staat vaak iets over verschillende gemeenten.
Uit nieuwsgierigheid en ook uit het gevoel van blij te zijn met mijn eigen gemeente kijk ik of onze gemeente ook genoemd wordt. Dat is nog niet het geval geweest. Wie weet komt 't er nog wel eens van, want er is wel iets te vermelden waard: sinds 1 januari is onze consulent-voorganger (ds. J. v.d. Veen te Heerenveen (KMG)) lid geworden van onze gemeente. Dus nu een consulent uit eigen gelederen, een bijzonder soort pastorale werker. Dit heeft alles te maken met de 'warmte' in onze gemeente, n.l. geven en ontvangen = delen, ook voor zr. en br. van der Veen was dat zo. En dan wil je méér delen. Is dat niet om warm van te worden?
KMG: nu maar te hopen, dat br. Spiers nieuwsgierigheid bevredigd wordt.

Harderwijk

In 'Ons Kompas' stelt br. H. Slaakweg zich voor aan de gemeente. Gedurende anderhalf jaar zal de gemeente Harderwijk zijn stageplaats zijn. Br. Slaakweg schrijft: 'Mijn stage is, zoals u wellicht al weet, begonnen in de kleine gemeente Amsterdam-Noord. Daar heb ik met veel plezier twee en een half jaar in het pastoraat en met de bijbelstudiegroep mij dienstbaar gemaakt. Het is een kleine gemeente en dat is met name de reden dat het wenselijk was om de rest van de stage in een grote gemeente door te brengen. Ik ben blij dat u zich als gemeente bereid hebt verklaard, mij in uw midden op te nemen.
KMG: fam. Slaakweg een goede tijd in Harderwijk toegewenst!

Haulerwijk

Een bijzondere aktie werd gehouden in deze gemeente. De zgn. KAZENAKTIE kan een succes worden genoemd. Het ziet er naar uit dat het streef aantal van 200 kazen wordt gehaald. Dat betekent dat als straks de definitieve balans zal worden opgemaakt, een bedrag van ca. *f* 1.000.--(!) aan het bouwfonds kan worden toegevoegd.
Fantastisch zoals iedereen heeft meegedaan. In de komende periode zal ons dat zeker stimuleren om meer akties op touw te zetten om financieel voor onze plannen een goede ondergrond te verkrijgen.
KMG: waar een kleine gemeente al niet toe in staat is!

Hoogezand-Woldwijck

In deze gemeente is er een nieuwe gemeenteactiviteit: vanaf januari 1990 hebben zij een ZANGKOOR! De officiële oprichtingsvergadering vond plaats op 9 januari j.l. en er werd o.a. een verwoede poging gedaan om te komen tot een goede naam. Alle mogelijke namen werden bekeken en overwogen. Uiteindelijk werd besloten nog even te wachten met het vaststellen van een naam. Voorlopig doen zij het daar met de naam KZN (koor zonder naam).

Groot-Rotterdam

In 'Contactblad' stond weer iets over de predikant:
Een prediker.
Een prediker is een mens, waar altijd wat op aan te merken is.
Wanneer hij lang spreekt, kan hij er geen einde aan maken.
Wanneer hij luid spreekt, schreeuwt hij.
Wanneer hij normaal spreekt, is hij niet te verstaan.
Wanneer hij een auto heeft, leidt hij een luxe leven.
Wanneer hij geen auto heeft, is hij niet goed.
Wanneer hij thuis blijft, legt hij geen huisbezoeken af.
Wanneer hij huisbezoeken aflegt, is hij nooit thuis.
Wanneer hij een feestelijke gelegenheid bezoekt, is hij een klaploper.
Wanneer hij zich er verre van houdt, heeft hij geen meegevoel met de mensen.
Wanneer hij zijn kerk verfraait, verspilt hij het geld.
Wanneer hij alles bij het oude laat, laat hij het Godshuis verkommeren.
Wanneer hij jong is, heeft hij geen ervaring.
Wanneer hij oud is, moet hij dringend gepensioneerd worden.
En wanneer hij dood is.... wat hebben wij toch een goede verkondiger gehad!

KMG

Wat ik graag even aan u kwijt wil....

Vóór ik meedeed aan een Bijbelstudiegroep kon ik heel moeilijk onder woorden brengen hoeveél het leven onder Gods leiding voor me betekent. Ook wist ik toen niet waar ik wat in de Bijbel kon vinden.
Voor ik aan de Bijbelstudie meedeed had ik ook nog niet ontdekt hoe rijk het Woord van God is en hoe Jezus ieder mens waarmee Hij in contact was weer anders benaderde.
We kunnen Hem iedere dag vragen zijn Woord nog meer voor ons te ontsluiten. Eén mogelijkheid daartoe is - dat met elkaar doen aan de hand van een G.B.S.-les.
Vraagt u eens een boekje aan (tel. 05120-15687)

Werkgroep voorlichting G.B.S.
M.J. Olijslager

WILLIBRORDJAAR (2)

Willibrord: eerste zendeling die onze voorouders het evangelie heeft gebracht

In het vorige artikel hebben we aandacht geschonken aan de jeugd van Willibrord en hoe hij van jongs af kennismaakte met het kloosterleven. Dit heeft een stempel gedrukt op zijn latere leven en dat blijkt duidelijk uit zijn arbeid.
We willen Willibrord volgen op zijn reis naar Rome en zijn verdere werkzaamheid.

VAN DE U.Z.C.

Naar Rome

Alvorens zijn werkzaamheden te beginnen, reist Willibrord naar Rome om ook de toestemming van paus Sergius te ontvangen in dit gebied te mogen werken.
De medewerking van de paus was voor Willibrord en zijn 'twaalf apostelen' onontbeerlijk.
Zijn reis naar Rome was niet tevergeefs. Paus Sergius zegende zijn arbeid en kon zich volledig scharen achter de plannen van Willibrord.
Nadat hij zijn geloof heeft beleden en de gelofte van gehoorzaamheid aan de kerk heeft afgelegd, zalft de paus hem met heilige olie en legt hem het geopende evangelie met de letters omlaag op zijn hoofd. Na de wijding ontvangt Willibrord een nieuwe naam: Clemens.

Met relikwiën van heiligen en martelaren komt Willibrord terug uit Rome. Hij werkt geruime tijd in Brabant en Limburg en laat een klooster bouwen te Susteren en sticht vele kerken. Het hart van Willibrord trekt echter naar Friesland. Met een gewapend geleide van Pippijn gaat Willibrord in 692 naar Utrecht.

Steun

In die dagen was het van het allergrootste belang zich van de steun en bescherming van de vorsten verzekerd te weten.
Hun bekering is daarom van belang voor de positie van de kerk geweest.
In dit verband kunnen we denken aan de bekering van Constantijn de Grote in 312.
Toch leert de geschiedenis van de kerk, dat deze steun en bescherming niet altijd tot zegen voor de kerk is geweest.

Beperkingen

Toch blijkt, dat de steun en bescherming van de vorsten niet overschat moet worden.
Een duidelijk voorbeeld kan met het volgende voorval geïllustreerd worden:
Op zijn reis vanuit Rome naar het noorden, komt hij in Zeeland aan. Op het eiland Walcheren staat op de duinrand te West-Kapelle een afgodsbeeld, dat aan Wodan gewijd is (Wodan was de meest vereerde godheid bij de oude Germanen, oorspronkelijk de doodsgod, later de krijgsgod).
De verering van deze heidense godheid is Willibrord een doorn in het oog. Met vereende krachten haalt hij het afgodsbeeld van Wodan omver. Deze daad wordt hem niet in dankbaarheid afgenomen. Hij wordt door de tempelwachter aangevallen met de bedoeling hem te doden. Als door een wonder loopt Willibrord geen verwondingen op.

Een tempelwachter valt Willibrord aan bij het vernietigen van een afgodsbeeld.

Een bijzondere gebeurtenis

Een andere bijzondere gebeurtenis willen we u niet onthouden.
Op zijn doorreis naar het noorden komt Willibrord in de dorre duinstreek van Alkmaar. Men zoekt er naar water maar vindt het niet.
Willibrord beveelt de mensen te gaan graven, terwijl hijzelf een vurig gebed uitspreekt. Zijn gebed wordt verhoord. Het water bottelt omhoog in de gegraven put. Een wonder van gebedsverhoring.
Ontroerd noemt de bisschop deze plaats Heiligerloo (heilige hoogte).
Tegenwoordig heet deze plaats Heiloo.

Zijn werkgebied

Tot aan zijn dood in 739 heeft Willibrord voornamelijk in Utrecht en wijde omgeving gewerkt.
Hij stichtte in Utrecht de Salvator (Verlosser) kerk en een klooster voor zijn 'apostelen'.
Zo heeft hij op vele plaatsen in het door de Franken veroverde gebied kerken en kloosters gebouwd.
Het meest beroemde klooster is het klooster te Echternach in Luxemburg. Dit werd het middelpunt van zijn zendingsarbeid in die streek.
Ook heeft hij in Zuid- en Noord-Holland en in Zeeland zich beziggehouden met de verkondiging van het evangelie.

Zending onder de Denen

Nadat Koning Radboud de vlucht had genomen naar Denemarken, trok ook Willibrord naar dit land. Hij is de eerste zendeling geweest, die aan de Denen het evangelie heeft gebracht.
Toch moet zijn arbeid onder de Denen voor hem bijzonder teleurstellend zijn geweest, want zij hebben zich met kracht verzet tegen het christendom.
Willibrord heeft ingezien, dat wilde hij de Denen winnen voor het evangelie dit dan door hun eigen landgenoten moest worden gedaan.

Zegenrijke arbeid

Na een zegenrijke arbeid is Willibrord op 81 jarige leeftijd overleden. Bijna 50 jaar heeft hij als aartsbisschop-zendeling gewerkt.
Hij is begraven te Echternach in Luxemburg.
Hoewel de Friese stammen in het noorden niet bereikt werden met het evangelie, mag Willibrord toch terecht de 'apostel van de Friezen' genoemd worden.
Hij was de eerste zendeling, die aan onze voorouders het evangelie heeft gebracht.

B. POSTHUMUS

Adreswijziging

De familie Van Beek te Groningen heeft met ingang van 20 februari een nieuw adres. Dat luidt dan: Ds. N.J. van Beek, Platinalaan 277, 9743 GN Groningen, tel. 050-714284.

De professor

De student vraagt: "Professor, is de evolutietheorie bewezen?" en het antwoord moet ontkennend zijn. "Maar, professor waarom gelooft u er dan zo stellig in?" Het antwoord is "Omdat ik anders in de schepping moet geloven en dat wil ik niet".

(J.S.)

Jeugdcentrum heeft nog geen nieuwe naam

Enkele tientallen namen zijn er her en der vanuit het land ingezonden om er het nieuwe jeugdcentrum van de N.B.J.B. mee aan te duiden. Met in het achterhoofd wellicht de daaraan verbonden prijs (een weekend op het jeugdcentrum voor max. 40 personen), in de wacht te slepen.
De mensen die het allemaal mogen beoordelen en een uiteindelijke keus moeten gaan maken uit de inzendingen, hebben het niet gemakkelijk. Aan de ene kant zit achter elke ingezonden naam een gedachte verbonden, die uiteraard meegenomen wordt in de beoordeling. In de tweede plaats is de keuze van een naam een keus voor de toekomst. Immers ons jeugdcentrum zal er lange tijd mee toe moeten. Voorwaar, geen eenvoudige opgave! Het kost tijd, tijd en nog eens tijd. De jury is er hard mee bezig. Voor 1 maart a.s. zullen ze de uitslag bekend maken.
Dus: we moeten nog even afwachten en blijven voorlopig nog maar praten over ons nieuwe jeugdcentrum: het Baptistenjeugdcentrum te Schoonloo. En bij dezen: kom op mensen! Maak een keus! We willen het weten!

Beheer

Ondertussen gaat al het andere werk gewoon door. Plannen om ons centrum op te knappen worden gesmeed. En ten uitvoer gebracht. Binnenkort zullen schilders een nieuw behangetje aanbrengen en een fris kleurtje. Het plafond in de huiskamer wordt vernieuwd, vloerbedekking zal worden gelegd enz. enz. Dus: mocht je (u) nog wat tijd beschikbaar hebben meldt dat dan even. Vele handen maken licht werk.
Velen hebben zich aangemeld om een tijdje het beheer op zich te nemen. Echtparen, vrienden, vriendinnen, studenten en anderen hebben inmiddels al zo'n week doorgebracht in Schoonloo. Voor een tijd is het beheer dan ook al aardig volgeboekt. Maar ook hier geldt: mochten er nog mensen zijn die hiervoor belangstelling hebben, meldt dat dan even bij onze coördinator van het beheerderschap: Henk Pots in Borger (telefoon 05998-34946). Vooral voor de periode na mei dit jaar wil hij nog graag wat namen noteren!

Boekingen

Intussen komen ook de eerste boekingen voor jeugdweekenden en andere bijeenkomsten binnen bij het aanmeldings-sekretariaat. Er heeft zich zelfs al een familie gemeld, die haar huwelijksfeest in familiekring in Schoonloo wil gaan vieren: in 1992!
Naast de weekenden van de NBJB, die zo veel mogelijk al in ons nieuwe centrum zijn gepland, komen er ook aanmeldingen van plaatselijke jeugdgroepen die er een weekend door zullen brengen. Raden van gemeenten plannen hun bezinnings- dagen en weekenden in het nieuwe jeugdcentrum, zusterhulp-afdelingen en gewestelijke besturen enz. Het is erg bemoedigend om zo bezig te zijn.
Maar: er is nog steeds plaats. Dus mocht jouw jeugdgroep, de raad van de gemeente, of welke groep dan ook nog overwegen om een dag, een weekend of misschien wel een hele week met elkaar er tussen uit te willen: probeer ons nieuwe Baptisten jeugdcentrum eens in Schoonloo. Behalve rust en ruimte bieden we een fantastische akkomodatie, al of niet volledig verzorgd. Informeer maar eens naar de prijzen. Het aanmeldingssekretariaat zal u graag tewoord staan. Kunt u tegelijkertijd zien wat voor prachtige stek onze jongeren nu hebben gevonden.

Namens de commissie jeugdcentrum NBJB

FOKKO ROGAAR

(Aanmeldingssekretariaat Jeugdcentrum: Tonnie Kemna, Haulerwijk, tel. 05161-2736)
Fokko Rogaar, Haulerwijk, tel. 05161-2251

Verantwoordingen bijdragen en giften (november '89)

E.C.U.

Alkmaar 220,30; Assen 57,10; Coevorden 121,-; Deventer 227,93; Enschede 560,40; 2e Exloërmond 250,-; Groningen Noord 232,81; Heemskerk 763,15; Hengelo Venster 439,10; Hoogezand Beukemastraat 544,92; Krommenie 51,60; Leeuwarden 470,-; Lelystad 68,95; Nieuwe Pekela 478,40; Rotterdam Centrum. 69,90; Sneek 1150,-; Vroomshoop 158,-; Winschoten 198,70; Zevenaar 124,50; B.B., N. 200,- P.P.P., L. 25,-.

C.v.d.O.

Assen 52,60; Coevorden 108,-; Enschede 885,35; 2e Exloërmond 250,-; 's Gravenhage 300,-; Groningen Noord 215,92; Harlingen 192,90; Hoogezand Beukemastraat 442,75; Leeuwarden 295,-; Rotterdam Centrum 139,70; Sneek 1225,-; Winschoten 184,34; Zevenaar 115,50; B.B., N. 200,-; P.P.P., L. 25,-.

U.Z.C.

Alblasserdam 132,55; Alkmaar 81,10; Alphen aan den Rijn 250,-; Coevorden 202,-; Delfzijl 1000,-; Deventer 110,-; Emmercompascuum 35,-; Enschede 1307,65; 2e Exloërmond 1350,-; Groningen Noord 389,12; Harlingen 366,40; Heemskerk 1240,65; Heerenveen 156,80; Hengelo Venster 460,80; Hoogezand Beukemastraat 909,40; Klazienaveen 75,-; Krommenie 112,85; Leeuwarden 824,-; Lelystad 174,25; Maassluis 500,-; Rotterdam Centrum 232,60; Sneek 1925,-; Ter Apel 100,-; Veendam 200,-; Vriescheloo 300,-; Westerhaar 865,-; Winschoten 331,97; IJmuiden 150,-; Zevenaar 208,-; Zuidlaren 200,-; Zuidlaren 500,-; B.B., N. 300,- P.P.P., L. 25,-; N.N., L. 30,-; A.W., H. 250,- (kaarten); G.F.B., B. 135,- (WIN); X.Y., Z. 1500,- (WIN); Gewest Z.O. Drenthe 25,-; NBVB Leeuwarden 42,-; NBVB Harlingen 75,-; NBVB Zwolle 30,- NBVB Leeuwarden 240,-; NBVB Harlingen 100,-; NBVB Arnhem Centrum 100,-; NBVB Hoogeveen 60,-; Leeuwarden 280,85.

N.B.J.B.

Coevorden 29,-; Enschede 270,90; 2e Exloërmond 250,-; Groningen Noord 56,03; Hengelo Venster 120,85; Hoogezand Beukemastraat 131,45; Leeuwarden 250,-; Nieuwe Pekela 113,75; Rotterdam Centrum 88,20; Sneek 650,-; Winschoten 47,88; Zevenaar 30,-; P.P.P., L. 25,-.

U.B.S.

Enschede 96,95; Groningen Noord 41,19; Hengelo Centrum 338,80; Hengelo Venster 137,55; Hoogezand Beukemastraat 97,39; Leiden 325,85; Rotterdam Centrum 104,35; Sneek 475,-; Winschoten 35,11; Zevenaar 22,-; P.P.P., L. 25,-.

Noodfonds

Enschede 460,90; Hengelo Centrum 948,05; Stavoren 91,25; Veendam 100,- Ede 600,20; Vroomshoop 200,-; G.L.K., Z. 10,-; M.J.D., H. 15,-; W.S.-H., E. 25,-; S.V., M. 25,-; J.C.T.B., L. 22,50; H.S., Z. 25,- (vluchtelingen); N.N., A. 100,-; B.B., N. 200,-; A.T.-B., W. 25,-; H.T.-S., D. 50,-; M.P., Z. 10,-; W.K., N. 100,-; D.B., H. 10,-; J.H., G. 15,-; J.B., H. 15,-; G.B.-K., H. 15,-; X.Y., Z. 1500,-; H.J.H.B.-K., H. 10,-; H.J.H., G. 100,-; J.R., E. 300,-; P.P.P., L. 25,-.

Bijdragen en giften kunt u overmaken op giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Bosch en Duin onder vermelding van bestemming. Bijdragen voor het Noodfonds kunnen eveneens worden overgemaakt op giro 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin.

A. VAN DEN HOEF

Nieuwe voorganger voor Sneek

"Hij die u roept is getrouw, Hij zal het ook doen".
Uitgaande van deze tekst uit 1 Thess. 5:24 sprak onze oud-voorganger ds. K. Corporaal in de dienst van bevestiging en intrede van onze nieuwe voorganger ds. K.M. Gerritsen.

Het Koninkrijk van God is een zaak van ons allen. Gemeente en voorganger moeten samen in dienst van dat Koninkrijk bezig zijn. Dan zal blijken dat Hij die U roept ook getrouw is.
Nadat voorganger en gemeente elkaar met een duidelijk "ja" hadden aanvaard werd deze verbintenis met gebed en handoplegging bevestigd.
In zijn intredepredikingsprak ds. Gerritsen naar aanleiding van Rom. 1:12. "Ik verlang om onder u mede bemoedigd te worden door elkanders geloof, van uzowel als van mij".
Wij zijn volkomen nieuw voor elkaar, aldus ds. Gerritsen, we mogen samen een nieuw begin maken. Laten we dat doen op basis van Gods beloften en vanuit de wetenschap dat we allemaal leven uit de genade van God, de verzoening door het offer van Jezus Christus. Als we zo door elkaars geloof bemoedigd worden, zullen we een goede tijd samen hebben.

Ons kerkgebouw was overvol. Naast familie en vrienden waren vele genodigden uit kerkelijke en burgerlijke kringen aanwezig.
Namens onze gemeente sprak br. Tj. Raadsveld woorden van welkom. Laten we samen in eensgezindheid op weg gaan in vertrouwen op Hem. De Heer zal voorzien.
Namens de gemeente Winschoten werd het woord gevoerd door br. Bijmolt.
Nadat ds. Gerritsen een dankwoord had gesproken werd deze dienst - waaraan ook ons zangkoor meewerkte - besloten.
Aansluitend konden genodigden met de familiet Gerritsen kennismaken onder het genot van een kopje koffie.

's Avonds kon de gemeente op informele wijze met ds. en mevrouw Gerritsen kennismaken. Weer was de kerk geheel gevuld. Verschillende verenigingen en clubs boden een blad met foto's van leden en vrienden van de gemeente aan. Samengevoegd in een eveneens aangeboden band zal dit ons voorgangersechtpaar behulpzaam kunnen zijn om snel in de gemeente thuis te raken.
Daarna zorgde ons jeugdberaad voor een ontspanningsprogramma waarin zes jeugdverenigingen optraden. Via een videofilm konden onze nieuwe voorganger en zijn echtgenote een herkenningsspel spelen. U proeft misschien de sfeer al enigszins: ontspannen met een ondertoon van vreugde en dankbaarheid.
We kwamen tijd tekort. Toen ds. Gerritsen een dankwoord sprak waren we al drie uur bijeen. Reaktie van een al wat oudere zuster: "het slapen zal vannacht wel een probleem worden, maar het is de moeite meer dan waard".

Dankbaar en vol vertrouwen gaan we zo samen op weg. De Heer zal voorzien. Vanuit Sneek groeten wij u allen hartelijk.

W. HELFRICH

"Amos" geschilderd in heldere kleuren

De Bergense kunstenaar Kees de Kort heeft opnieuw het penseel ter hand genomen om de bijbel te illustreren, ditmaal het boek Amos.
In de jaren zestig en zeventig vertelde hij bijbelverhalen in twaalf schilderijen aan verstandelijk gehandicapten. Ze werden met een kort bijschrift afgedrukt in de 28 boekjes van de serie 'Wat de bijbel ons verteld', die gezamenlijk door het Nederlands Bijbelgenootschap en de Katholieke Bijbelstichting werden uitgegeven. Al spoedig werden deze uitgaven ook ontdekt als waardevol voor kleuters. Van die serie zijn er inmiddels meer dan tien miljoen exemplaren geproduceerd in dertig talen.
De Kort heeft zich nu opnieuw aan een bijbels onderwerp gewijd. Ditmaal illustreerde hij een heel bijbelboek.
De schilder blijkt zich in de jaren tussen zijn eerste werken en deze bijbelse schilderijen verder ontwikkeld te hebben. Bovendien behoefde hij zich ditmaal niet te richten tot zo'n specifieke doelgroep als indertijd. Zijn schilderijen zijn daarom misschien wat minder vertellend maar ze hebben nog gewonnen aan expressiviteit. Zijn heldere kleuren heeft hij behouden.
Onder de titel 'Amos, een profeet uit Juda' geeft het Nederlands Bijbelgenootschap twaalf platen van hem uit met de complete bijbeltekst van Amos in omgangstaal en met gedichten over Amos van Jan H. de Groot, Muus Jacobse, Hanna Lam en Cornelis Ch. Goslinga.

"Amos, een profeet uit Juda" *f* 24,75.
Uitg.: Ned. Bijbelgenootschap, Haarlem.

De mens: een schadelijke soort...."

"Voor het grootste deel is de vervuiling gevolg van talloze individuele schijnbaar redelijke menselijke gedragingen. De schade van ons aller gedrag is enorm. Als er een diersoort was die ook maar een fractie van die schade zou aanrichten, dan zouden we die soort met alle beschikbare middelen bestrijden. De mens is zelf een schadelijke soort geworden, en dit terwijl juist hij de drager is van de goddelijke opdracht om de schepping te beheren en te bewaren".
Een paar, maar veelzeggende regels uit het "Voorwoord" van Gerard Nienhuis voor het kleine boekje "Heel de schepping", dat verscheen als Cahier 9 van het Christelijk Studiecentrum in Amsterdam.
Het zo'n zestig pagina's tellende werkje probeert antwoord te geven op vragen als: wat is er fout in onze leefwijze? Hoe kunnen we een bijdrage leveren om de zich sluipend voltrekkende milieuramp af te wenden? En wat mag het ons kosten? In totaal elf mensen houden zich bezig met het zoeken van antwoorden.
Daarbij komen onderwerpen aan de orde als: een andere manier van denken, een nieuwe manier van leven, huishouden en milieu, verkeer en milieu, milieu en derde wereld, bedrijven en milieu, recreatie en milieu en landbouw. Die onderwerpen worden helder besproken zonder moeilijke uiteenzettingen, terwijl veel moeite wordt gedaan het milieubewust handelen te vertalen naar alledaagse, praktische dingen. Bovendien worden in enkele artikelen, - niet alle - lijnen getrokken naar de bijbel.
Wie de bezinningsdagen van de Unie bezocht zal bij de schrijvers Evert v.d. Poll en zijn vrouw Janna Stapert veel bekends tegenkomen. Maar er is ook zoveel nieuws, dat ieder die zich serieus bezig houdt met de milieuproblematiek het boekje zou moeten lezen.
"Heel de schepping" is te bestellen door overmaking van *f* 12,50 (incl. verzendkosten) op postgiro 2247500 of bankrekening 39.36.40.086 o.v.v. Cahier 9 + titel. Via de boekhandel kost het *f* 8,50.

Dn.

VAKANTIE

NATUURPARK

"FRÄNKISCHE SCHWEIZ" BAYERN

Kalkrotsgebergte, unieke flora, 650 km van Groningen, 620 km van Arnhem - een ongerept natuurgebied (50 x 60 km).

* Gasthöfen
* Pensions
* Camping
* Vakantiewoningen (v.a. 40 DM per dag)
* Part. kamerverhuur
* Kampeerboerderijen

Vriendelijke prijzen.

120 km prachtige gemarkeerde wandelwegen, zwembad 24°, hengelmogelijkheden.

Inf.: Stätisches Verkehrsamt, 8551 Waischenfeld (Dld.) 09202-1088.
Joh. Bijmolt, Acacialaan 41, Winschoten, 05970-12839.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 48,-- per jaar; buitenland *f* 66,-- per jaar.

Redactie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; ds. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELINGEN

Het nieuwe telefoonnummer van de secretaris van de Seminariumraad Fokke Kooistra is 030-291531.

Op 2 januari j.l. is in de zekerheid van het geloof in haar Heer en Heiland ontslapen onze zuster

Klaziena Rouw-Sandjer

in de leeftijd van 92 jaar

Baptistengemeente Ter Apel

Op 31 januari j.l. heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

Grietje Paulina Hendrika Luikens-Zoutman

in de leeftijd van 55 jaar

Baptistengemeente Ter Apel

In haar Heer en Heiland ontslapen onze zuster

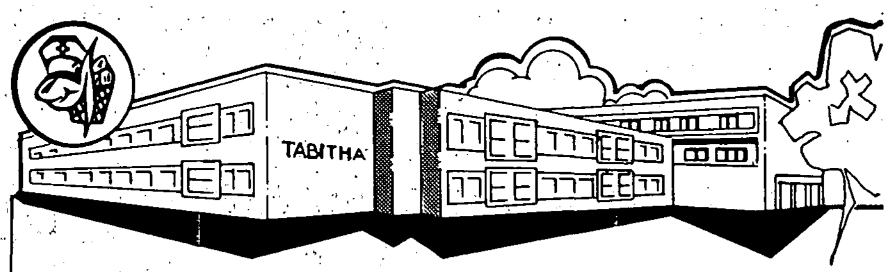
Wiepkje de Jond-Alberda

op de leeftijd van 75 jaar

Harlingen, 4 februari 1990

Baptistengemeente Harlingen

herman van der graaf
VERHUIZINGEN
VERPAKKINGEN
TEL. 05910-23963
BEL GRATIS 06 - 0225910

TABITHA is een instelling waar een christelijke levensovertuiging uitgangspunt en inspiratiebron is voor het scheppen van een goed leefen werkklimaat.

Op ons **directiesecretariaat** in het verpleeghuis Jan Bongastraat 5 (Amsterdam-Geuzenveld) is plaats voor een

ADMINISTRATIEF MEDEWERKSTER
("full time")

Haar taken zijn van algemene administratieve aard, zoals:
- type-, copiëer- en archiefwerk voor directiesecretariaat, pastoraat en civiele dienst;
- werken met P.C. (WordPerfect);
- telefoonbediening.

Tevens onderhoudt zij contacten en maakt afspraken met medewerkenden aan kerkdiensten in onze tehuizen (kerkelijke instanties, predikanten, koren en muziekgezelschappen).

Wij zoeken naar een enthousiaste medewerkster in de leeftijd van 20 tot 30 jaar, op mavo-niveau, met een flexibele instelling (vanwege de uiteenlopende werkzaamheden) die affiniteit heeft met pastoraats en kerkelijk werk.

Verdere functie-eisen:
- typevaardigheid;
- ervaring met P.C. (WordPerfect);
- in teamverband kunnen werken.

Arbeidsvoorwaarden volgens CAO-Ziekenhuiswezen, salariëring volgens functiegroep (F.W.G.) 30, min. *f* 1.768,--, max. *f* 2.975,-- bruto per maand.

Meer informatie wordt u desgevraagd telefonisch verstrekt door de heer L.G. Nobbe, hoofd personeelszaken.

Uw **schriftelijke** sollicitatie gelieve u ook te richten aan hoofd personeelszaken. (adres hieronder)

Stichting verpleeg- en verzorgingshuizen „Tabitha"-Amsterdam
Jan Bongastraat 5 1067 HZ Amsterdam
Telefoon 020-110011

105e jaargang nummer 8 - 22 februari 1990

dc

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Tijd voor een nieuwe commissie?

SIETZO DIJKHUIZEN

In een krant zag ik een dezer dagen een fraaie spotprent: van een naar de televisie kijkend echtpaar zegt de man; zich afwendend van het apparaat: 'Nee.... toch niet weer iets historisch....'?
Zo langzamerhand zou het niet zo heel vreemd zijn als mensen zich wat overvoerd gaan voelen met al die 'historische gebeurtenissen'.
De ene is nog niet genoteerd of de andere vraagt al weer de aandacht. De veranderingen in de wereld voltrekken zich in een enorm tempo en zijn vaak van zo'n omvang, dat het zelfs moeilijk lijkt om bij de tijd te blijven. De gebeurtenissen en ontwikkelingen tuimelen over elkaar heen, men krijgt nauwelijks tijd om adem te halen en te bekomen. Menigeen zal zich dus allicht al afvragen: Wat is het volgende, dat geboekstaafd moet worden als een historische gebeurtenis?
Men kan daarbij een interessante discussie beginnen. Men kan gaan praten over het begrip 'geschiedenis' en proberen vanuit een concreet geval als de vrijlating van Nelson Mandela, lijnen te trekken naar een groter geheel. Dat blijft dan een misschien wel aardig woordenspel, een theoretisch speculeren, een boeiende gedachtenvorming. Maar daarna?
In een aantal gemeenten is er, meer of minder regelmatig, gebeden voor de onderdrukten overal ter wereld, en op de zondag van de vrijlating van de Zuid-Afrikaanse ANC-leider is er ook gedankt.

De vraag is, of het daarbij moet blijven. Is dit voldoende? Moeten we nu maar weer gaan zitten wachten op het nieuws van de volgende grote 'historische gebeurtenis'?
Het antwoord is eigenlijk al gegeven. In dit nummer vindt u opnieuw berichtgeving over de Oosteuropese landen. Dit keer gaat het over baptisten die elkaar in West-Duitsland hebben ontmoet en hebben gepraat over de nieuwe ontstane situatie. Daaruit blijkt wel, dat er heel concrete hulp nodig is. Er kan en moet geholpen worden. In alle landen, die tot voor kort heetten te liggen achter een ijzeren gordijn, heerst een grote achterstand op de landen die aan deze kant liggen. En niet alleen op materieel gebied. Ook op geestelijk terrein moet er veel worden opgebouwd. Het een heeft wèl met het ander te maken. Als men praat over een tekort aan bijbels of aan evangelisatielectuur dan heeft dat ook te maken met geld, heel alledaags. Juist die combinatie maakt duidelijk, dat met zweverige verhalen niemand kan worden geholpen, maar dat er concrete daden moeten komen.
Op Europees niveau wordt in de kringen van de baptisten organisaties het nodige bedacht en uitgevoerd. Zoals u de vorige week al kon lezen is er zelfs weer een commissie benoemd, een coördinatiecommissie, die moet voorkomen, dat er in het wilde weg wordt geholpen.
Maar dat hoeft natuurlijk niet te betekenen, dat plaatselijke gemeenten niet initiatieven zouden kunnen ontwikkelen. Het Europese overleg heeft al duidelijk gemaakt waaraan nu grote behoefte is, en de coördinatie is natuurlijk ook heel goed om te voorkomen dat de ene gemeente veel krijgt en een andere niets. Maar het zou misschien best aardig zijn als gemeenten een zuster-gemeente in dat oostelijk Europa, dat nu weer vrijheid ervaart, zouden kunnen 'adopteren'. Dan zijn er directe contacten mogelijk, men kan elkaar heel gericht steunen en in persoonlijke contacten elkaar bemoedigen. Het mooiste is als baptisten gemeenten zelf al de wegen zouden vinden om met zo'n stuk heel praktische zorg voor zusters en broeders elders bezig te gaan. Maar misschien zou er ook wel weer eens een commissie voor moeten worden opgericht. Er kan er bij ons nog wel eentje bij....

VERDER IN DIT NUMMER

Grensverleggend handelen van de Heer der gemeente

Lezend in de Handelingen der apostelen viel mij op hoe in drie achtereenvolgende hoofdstukken het handelen van de Heer der gemeente onze aandacht vraagt. In drie verhalen wordt ons geschilderd hoe de gemeente der Christus-gelovigen haar weg vond in de oude wereld. Een weg die haar steeds verder weg voerde van de gemeenschappelijke basis met de Joden.

Een Ethiopiër

Hand. 8:26 vv brengt ons daarvan op de hoogte. Duizenden kilometers had de man gereisd. Op welke wijze hij de begeerte in het hart kreeg om naar Jeruzalem te reizen, weten we niet. In ieder geval, hij kon wel zaken doen in Jeruzalem. Hij kon met allerlei hoogwaardigheidsbekleders gesprekken voeren. Maar tot het tempelcomplex werd hij niet toegelaten. Hij was een ontmande. Iemand die niet meer was wat hij was. Voor zo iemand was geen plaats in Israël, in Israël's godsdienst.
De man keerde terug. Jezus zond hem *een begeleider, zijn dienstknecht* Philippus. Dat was aardig voor de reiziger in de bloedhete woestijn. Vooral omdat deze vreemdeling nogal het een en ander wist van de rol die de boekrol speelde in het leven van mensen die Jezus volgden. Jesaja sprak immers over de lijdende knecht van de Heer. Philippus "predikte hem Jezus" staat er. Het volle evangelie, dus met doop en gemeente. In de brandend hete woestijn ging een vraag branden: Wat is er op tegen dat ik gedoopt word? Philippus had *kunnen zeggen: je bent een ontmande*, vandaar. Nee, dat kon Philippus juist niet zeggen. Dat telde immers niet meer. Het einde was dat een buitengeslotene binnengesloten werd.

Een joodse leider

Wat wij de bekering van Saulus/Paulus noemen, was van diepe betekenis voor de christelijke gemeenschap in die dagen. Eenmaal dat een zo fanatiek man als Saulus het moest afleggen tegen de kracht van Jezus de Christus. Andermaal dat voor hem geen andere weg naar de gemeente openstond dan voor de anderen. Ook hij moest gedoopt worden. Dat moesten trouwens ook de andere Joden. Dat was al begonnen op de pinksterdag. Maar het bijzondere aan de overgang van Saulus van de joodse naar de christelijke gemeenschap was toch wel, dat het *hier om een* vervolger ging. Een vervolger van Jezus, Hd. 9:4. Zo waren er meer. In het boek Handelingen komen we vaak de mededeling tegen dat de Joden zich fel keerden tegen de prediking van het evangelie van Jezus Christus. Wat moest je met zulke mensen? De deuren van de gemeente open zetten, heel wijd. Want niet het verleden, zelfs niet de vijandschap is doorslaggevend, maar de bekering. De ommekeer. De aanvaarding van Jezus als Heiland.

Een Romein

De Joden waren heel zuinig met hun toelatingsbeleid tot de joodse gemeenschap. Heidenen die Jood wilden worden, moesten aan nogal wat voorwaarden voldoen. Hand. 10 en 11 maken duidelijk dat Jezus de grenzen verlegde. De hele kwestie van de cultische reinheid (of onreinheid) is niet meer van belang. Vandaar dat ook vrouwen gedoopt werden, zonder uitstel, zoder navragen. Petrus stond daar aanvankelijk aarzelend tegenover. Hij zat nog aan z'n achtergrond vast (niemand neme hem dat kwalijk). Maar de Meester zelf greep in. De Heilige Geest viel op Cornelius en de zijnen, vs. 44. Wat kun je als christus-gelovige uitrichten tegenover zo'n duidelijk handelen van de Heer? Toch niets. Dus werden de Romeinen (echte heidenen) gedoopt.
Het werd steeds duidelijker voor de gelovigen: de boodschap van Jezus is universeel. Alle grenzen van maatschappelijke stand, godsdienstige belijdenis en ras werden opgeheven.

Problemen

Kerken dragen namen. Namen dienen ter onderscheiding. Niet ter scheiding. Namen moeten geen scheiding brengen. Namen van kerken moeten die kerken niet binden aan een streek, aan een stad, aan een land. Concreet: oosters-orthodoxe kerk, rooms-katholieke kerk, en zo meer, mogen in geen geval de betekenis krijgen dat Rome, dat het oosten, in die naam van de grootste betekenis is. Of overheersend moet zijn. Gelukkig kennen we dat niet binnen onze wereldwijde baptisten gemeenschap. Hoewel: sommigen denken nog altijd dat afrikaanse baptisten zich moeten aanpassen bij de europese baptisten, enzovoort.... ■

PLOEGER

In memoriam: hoe ver mag je gaan?

Met het "In memoriam" bedoel ik niet de stukjes, zwart omrand, in de pers. Ook wel eens in dit blad. Maar meer die die bij begrafenisplechtigheden als zodanig op de orde van dienst zijn geplaatst. Meestal aan het begin van de dienst.
Enkele gebeurtenissen, enkele omstandigheden, enkele karakteristieken van de overledene worden in een apart toespraakje naar voren gebracht. De bedoeling is duidelijk: een dienst van dankbaar gedenken mag niet onpersoonlijk zijn. Het gaat tenslotte om een mens die een plaats innam in een gezin, in een buurt, op een werkplaats, in de gemeente, in de samenleving. Die plaats kan heel verschillend geweest zijn, en de uitdagingen die daarmee verbonden waren voor de heengegane, zullen heel verschillend zijn opgevat.

Hoe ver mag je (als voorganger) gaan met zo'n "in memoriam"? Met typeringen? Met het geven van karakteristieken? Mag je ook negatieve aspecten van iemands leven, van een persoonlijkheid memoreren?

In een desbetreffende discussie werd fel gevraagd: en wie is daarmee gediend? Met negatieve uitspraken, wel te verstaan. Ja, wie? Moet je zeggen dat iemand koppig was? Of kun je beter zeggen dat iemand vasthoudend was? Koppig klinkt negatief, vasthoudend wordt als een positieve karaktertrek gewaardeerd. Als iemand onverstoord z'n eigen gang ging, wordt dat al gauw als eigenwijzigheid getypeerd. Waarom niet als "recht door zee zonder zich te laten ophouden"?
Er kunnen meer voorbeelden genoemd worden, de bedoeling is duidelijk: Wie is er gediend met negatieve aspecten? Dat moet helder zijn: niemand.

Een belangrijke kwestie wordt gevormd door het feit dat de overledene zich niet meer kan verweren. Noch tegen loftuitingen noch tegen negatieve berichtgeving aan zijn graf. Ook de familie kan zich niet verweren. Je kunt als dochter, als *zoon toch niet zeggen tegen* de voorganger: dat is oneerlijk, zo was m'n moeder, zo was m'n vader niet.
Een groep apart vormen de woorden "al te". Ze krijgen een negatieve lading. Vasthoudendheid is goed, maar al te vasthoudend wordt al gauw als negatief begrepen. IJverig is goed, maar al te ijverig is dat niet. (Laten we het niet hebben over vreemde woordcombinaties als: goed slecht, best vervelend e.d.....).

In het algemeen zou - dunkt mij - alleen positief gesproken moeten worden *over een mens die er niet meer is*. Dat moet bij het leven trouwens ook al, hoe moeilijk ons dat soms ook mag vallen. Critiek hoort ten diepste altijd een zaak te zijn tussen twee mensen en dus onder vier ogen, hoe moeilijk ons dàt soms ook mag vallen.

Tenslotte: waaròm een apart in memoriam? Wellicht hebt u het ook wel meegemaakt dat aan het in memoriam meer minuten werden besteed dan aan de woordverkondiging. Uitvaartdiensten staan vaak onder tijdsdruk, met name in grote steden waar de ene begrafenis. c.q. crematie op de andere volgt.

(zie verder pag. 7, 3e kolom)

De kenmerken van onze bediening

(2 Cor. 4)

In mijn vorig artikel in deze rubriek heb ik bepleit ons christenleven niet volgens het wetsprincipe te leven, maar vanuit het vrijheidsprincipe van de Geest. Een vis is vrij zolang hij omgeven wordt door water. Dan is hij in zijn element. Zijn vrijheid kan hij alleen maar beleven in zijn gebondenheid aan het water, dat is de ruimte waarbinnen hij gelukkig kan zijn. Zo kan elke vrijheid en ruimte buiten de Geest en het Woord om, ons in wezen alleen maar ongelukkig maken.

Ik besloot de vorige keer met "het niet verliezen van de moed" (:1) Er zijn heel wat christenen, die veel mee moeten maken, maar toch de moed niet verliezen. Paulus zelf is daar een voorbeeld van. Hij houdt in het laatste gedeelte van 2 Cor. 11 een opsomming van alles wat hij meegemaakt heeft. Als er één een reden zou hebben om bij de pakken neer te gaan zitten, dan zou hij het toch mogen zijn. Als er één reden zou hebben om uit zijn vel te springen van ergernis over alles wat ze hem aangedaan hebben, dan hij wel. "Indien iemand zwak is, zou ik dat dan niet zijn? Indien iemand aanstoot neemt, zou ik dan niet in brand staan?" (2 Cor. 11:29). Hij kiest echter voor een heel ander spoor.

Leven uit barmhartigheid

Velen in ons land zijn groot gebracht met een strenge God. Alles wat zij aan negatieve dingen meemaken, ervaren ze als een straf van God. In de sociale wetenschappen promoveren mensen op de studie van de uitwerking van dat Godsgeloof op hun cliënten. De mensen die in de voorbereiding voor het hulpverleningswerk de resultaten van dit soort geloof bestuderen, kunnen hierdoor heel gemakkelijk negatief beïnvloed worden. Er zijn dan ook weinig officiële hulpverleners, die het belijden van hun geloof als onderdeel van hun werk zien. Er zijn er die om genoemde reden maar het liefst dat onderwerp vermijden of misschien zelfs bestrijden.
In deze brief aan de Corinthiërs wordt God genoemd de Vader der barmhartigheden en de God aller vertroosting. In zijn barmhartigheid heeft Hij ons deze bediening van de wandel in de Geest toevertrouwd. Naar de mate dat we God daarin beter leren kennen als de liefhebbende Vader, zullen we, wat ons overkomt, de moed niet hoeven te verliezen (2 Cor. 4:1). Paulus zegt hier eigenlijk: "Toon mij een klagerig mens en ik kan je een leeg mens aanwijzen". Een klagerig mens is alleen maar vervuld van zichzelf. Het kenmerk van de Geest is optimisme. Niet het optimisme van de het positieve denken à la Vincent Peale of Robert Schuller, maar van de wandel in de Geest. Al het andere is surrogaat.

Schandelijke praktijken

De ervaring van het geheim van een echt leven met de Heer, geeft een innerlijke drang om te verwerpen: "alle schandelijke praktijken, die het licht niet kunnen zien" (:2a). Dit wordt aangegeven als een duidelijk kenmerk van "deze bediening". Wie in deze bediening van de "wandel in het licht" staat, heeft gewoon niets te verbergen. Hij hoeft niet zoals zo vaak gebeurd de schijn op te houden een fijne christen te zijn en de indruk te geven, dat alles koek en ei is. Heel wat muren ontstaan tussen mensen omdat men zich anders voordoet, dan men in werkelijkheid is. Men kan elkaar niet meer serieus nemen. Aan de oppervlakte kan alles nog lang goed gaan, maar door een verborgen oneerlijkheid zal verkoeling, vervreemding en uiteindelijk zelfs vijandschap kunnen ontstaan.

Geen slinkse wegen

"Daar wij niet met sluwheid omgaan" (:2b). De christen, die met de Heer wil leven, vindt de weg waarlangs een bepaald doel bereikt wordt net zo belangrijk als het doel zelf. Hoe goed het doel ook mag zijn, het kan nooit een rechtvaardiging zijn voor het gebruik van verkeerde middelen om dat doel te bereiken. Daarom, nu er geleefd wordt vanuit een zodanige bediening is het kenmerk om geen slinkse wegen te bewandelen. Om medemensen niet om de tuin te leiden. Om geen gegevens achter te houden. Het is nooit de bedoeling om te blijven steken in ons falen, op welk terrein dan ook. Elk falen zal een groter verlangen in ons hart scheppen om de weg van het herstel terug te vinden en om op grond van het nieuwe verbond te leven: Niets van mijzelf, alles van en door de Heer. Na elke schuldbelijdenis weer terugkomen in de uitgangspositie van het normale christenleven.

Het Woord Gods niet vervalsen (:2)

Dit gebeurde in de tijd van Paulus, maar er is waarschijnlijk geen tijd in de geschiedenis geweest, waarin **op zulk een gewiekste manier** geprobeerd wordt om onder de aanspraken van het Woord van God uit te komen, als in de afgelopen decennia. Na de beschrijving van het negatieve komt het positieve **maar de waarheid aan het licht brengen.** Als we leven naar het vlees zullen we alles doen om onder de waarheid uit te komen of de waarheid in ongerechtigheid ten onder te houden. De waarheid is dan beslist niet welkom. We zullen dan de neiging hebben om ons af te wenden van de waarheid, zoals we ons van het licht afwenden. In die situatie willen we niet bijgelicht worden door het Woord. Misschien zouden we die ander die ons bij wil lichten de Bijbel wel uit handen willen slaan. Zij gaan niet tot het licht, zij haten het licht, vanwege hun duistere werken" (Joh. 3:19 vv). Wij mogen tot de ontdekking komen, dat God ons hart kent. Dat wij niets voor Hem kunnen verbergen. Alleen de bediening van de Geest kan de volgelingen van de Heer Jezus integer maken.

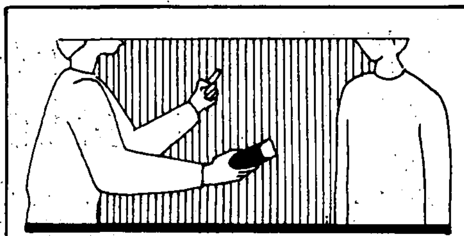
"Een aanbeveling zijn"

Om een aanbeveling te zijn voor het Evangelie, gaat het om diepere zaken dan alleen ons uiterlijk gedrag. Paulus heeft het daarbij niet gemunt op ons verstand of onze gevoelens maar op het geweten. Van nature is ons hart arglistig. Als de Geest niet uitgedoofd of bedroefd wordt, zal men eerlijk kunnen zijn tegenover zichzelf en anderen. Bovendien eerlijk zijn tegenover God (zie Psalm 32 en 51). Het gevolg is dan omringd worden door jubelzangen van bevrijding. Dit is de ware theologie van de bevrijding. Verstaan we deze door en door Bijbelse taal nog of mengen we ons in het koor van de mensen, die roepen om een nieuwe taal? De taal van een maatschappelijke bekering, waarbij we persoonlijk buiten schot kunnen blijven als het gaat om onze wandel in de Geest.

Samenvattende vijf opvallende kenmerken van de bediening van de Geest: Daarom, nu wij deze bediening hebben, verliezen wij de moed niet (1) maar hebben wij verworpen alle schandelijke praktijken (2) die het licht niet kunnen verdragen, daar wij niet met sluwheid omgaan (3) of het Woord Gods vervalsen, maar de waarheid aan het licht brengen (4) en zo bij elk menselijk geweten onze eigen aanbeveling zijn voor het oog van God (5).

J. SCHOTANUS

HOE BELEVEN WE WOORDEN "GETUIGENIS" EN "DIENST"?

EVANGELISATIE

Dat het evangelisatie-werk - laten we liever spreken over zendings-werk - niet los mag staan van het geheel van de gemeentelijke arbeid, weten we al lang. Zo hebben we het altijd gezien en zo beleven we het nog. Maar geven we ook handen en voeten aan die gedachte? De praktijk is nogal eens anders.
Evangelisatie- en zendings-werkgroepen beleven zichzelf nogal eens als eilandjes in de gemeente. Ze vragen zich wel eens af, in hoeverre hun werk werkelijk door de hele gemeente gedragen wordt. Toch gaat het nog wel wat dieper, dan dat de gemeente wel of niet belangstelling heeft voor dit werk.

Als we het woord van de opgestane Heer "Zoals de Vader mij gezonden heeft, zo zend ik ook u" (Joh. 20:21), werkelijk ter harte nemen, dan zal dit meer verankerd moeten zijn in onze gemeente-visie. In onze gemeenten wordt hard gewerkt op verschillende terreinen. Er worden grote inspanningen geleverd op bestuurlijk niveau, op het terrein van het verenigings-leven en het pastorale werk. Daarnaast krijgt het jeugdwerk veel aandacht en is er in veel gemeenten een levendige Gemeente Bijbel School. Maar is het beleid van de gemeenten in voldoende mate afgestemd op de gedachte, dat we als gemeente de Gezondenen van de Vader zijn? Er moet dikwijls heel veel tijd en energie geïnvesteerd worden in het overeind houden van de gemeente. Zoveel, dat het er op lijkt, dat gemeente-zijn een doel in zichzelf is geworden.

Gespreksnota

Op de Algemene Vergadering, eind vorig jaar, werd onze gemeente een gespreks-nota aangeboden. Hierin staat o.a.: "Wil de gemeente vruchtbaar evangeliseren, dan zal het leven van de gemeente 'er naar moeten zijn' (zie blz. 49). Wanneer is een gemeente zover, dat ze met verwachting zendingsaktiviteiten kan ontplooien? Dat heeft o.a. te maken met de vraag, hoe we de woorden "getuigenis" en "dienst" beleven. Zien we die beide begrippen als gelijkwaardig of vinden we dat het getuigenis toch een meerwaarde heeft ten opzichte van het dienstbaar zijn? Of dat het toch **vooral gaat om het dienen van je medemens?**
Op dit punt kan het gebeuren, dat broeders en zusters in de gemeente elkaar niet kunnen vinden. Als het b.v. gaat om een "aanloophuizen", zoals die de laatste tijd vooral in de steden zijn gesticht, dan zijn er broeders en zusters die vinden, dat dit weinig of niets met zendings-werk te maken heeft, omdat er niet echt geëvangeliseerd wordt.
En als het gaat om een projekt, waarin mensen rechtstreeks met het Evangelie benaderd worden, dan zijn er broeders en zusters die vinden, dat dit geen zending is, omdat er te veel "gepreekt" wordt.
In de zending-verweg zijn deze begrippen altijd als een eenheid beleefd. Als het gaat om zending-dichtbij, dan ligt dit kennelijk moeilijker. Toch geldt ook voor de zending-dichtbij, dat we treden in het voetspoor van de Heer, die dienend onder de mensen leefde en zo de mensen het grote nieuws van het Koninkrijk verkondigde en voorleefde.

Getuigenis en dienst

Getuigenis en dienst. Dat zal om te beginnen in de gemeente gestalte moeten krijgen. Gemeente-zijn betekent er metelkaar zijn en er voor elkaar zijn. Als we alleen maar metelkaar zijn en niet voor elkaar, dan moeten we vragen stellen bij de waarde van dat metelkaar zijn. En als we er voor elkaar willen zijn, dan zal dit niet kunnen zonder ook steeds weer metelkaar te zijn in de gemeenschap met Christus zelf. Zo zullen we in de gemeente getuigend dienen en dienend getuigen. Dat het hierbij niet alleen om onszelf gaat, maar ook om anderen, maakt Paulus ons duidelijk in b.v. 1 Thess. 5:15, waar hij zegt: "maar jaagt te allen tijde het goede na, jegens elkander en jegens allen". Wanneer we ons niet bewust zijn van die "allen", zullen we niet meer gezondenen van de Vader zijn. Dan zal de gemeente verworden tot een gemeenschap zonder missionair bewust-zijn en zonder missionair élan. ■

C. EIJER

Het komt steeds meer aan op een pastorale benadering

De toerusting met betrekking tot het evangelisatie-werk is iets anders, dan dat de gemeenten een aantal "tips" worden verstrekt op het terrein van de evangelisatie. Niet, dat de manier waarop we de zending-dichtbij ter hand nemen, volstrekt onbelangrijk zou zijn. Het gaat er ook om dat we wegen vinden, waarop we op een aansprekende manier met mensen in kontakt kunnen komen. Anders gezegd: het gaat er om, dat we op een goede manier de begrippen getuigenis en dienst concreet maken. Dat begint echter in de gemeente zelf.

Het komt mij voor, dat het in onze samenleving steeds meer aankomt op een pastorale benadering van de mensen. In onze individualistische samenleving is het omzien naar de ander van grote betekenis. Jezus zag om naar de mensen die waren als schapen zonder herder. Hij was over hen met ontferming bewogen.
Wij mogen ons door de Goede Herder gekend weten. Wij hebben Hem aanvaard als de Herder van ons leven. En zo mogen we in de gemeente omzien naar elkaar. Waarschijnlijk valt op dit terrein nog heel veel te leren. Wanneer we hiertoe bereid zijn, zal dit tot wel-zijn van onszelf zijn en het zal het wel-zijn van mensen rondom ons kunnen dienen. De benadering van mensen die de Herder niet kennen, zal verankerd moeten zijn in het leven van de gemeente. Het mag veelzeggend heten dat Paulus de gemeenten die voluit in een zendings-situatie leefden, voortdurend wees op het leven van de gemeente zelf.

Vier begrippen

Het leven van de gemeente kan worden gekarakteriseerd met vier belangrijke begrippen: vieren, leren, dienen en delen. Het woord vieren wil vooral zeggen dat we als gemeente steeds weer de grote daden van God in Christus gedenken. Dat doen we in ons samenkomen in zowel grotere als kleinere verbanden. "Leren" heeft alles te maken met het feit, dat, toen we Christus aanvaardden als de Heer van ons leven, we zijn leerlingen, zijn discipelen werden. Het leren houdt het discipelschap in. Het woord dienen wil zeggen, dat we in navolging van de Heer elkaar en "allen" willen dienen met het woord en met de daad. Het "delen" duidt op de gemeenschap met elkaar. Vieren, leren en dienen zullen niet tot hun recht kunnen komen, wanneer we het leven dat we door Christus mogen leven, niet metelkaar willen delen. In het vieren, leren en dienen zijn we er metelkaar en voor elkaar. Genoemde begrippen samen vormen het kloppende hart van de gemeente. We zullen deze woorden steeds in hun samenhang moeten zien.

vervolg pag 5, 1e kolom

ECU speurt nog naar een goed alternatief voor "de Zaaier"

Helaas moest de ECU de gemeente berichten over het opheffen van ons evangelisatie-blad "De Zaaier". Ook na enkele financiële toezeggingen van gemeenten, alsmede enige oplage-verhogingen, kon de ECU geen vrijmoedigheid vinden, om de uitgave van ons blad voort te zetten. De ECU is zich uiteraard bewust van het feit, dat dit voor broeders en zusters, die in grote trouw met De Zaaier werkten, moeilijk te verteren was.

Het gaat evenwel om een blad voor alle gemeenten en derhalve was de ECU genoodzaakt naar "het landelijke plaatje" te kijken. En dat plaatje was al enige jaren weinig bemoedigend. Vandaar tenslotte dit rigoreuze besluit. De gemeenten werden hierover schriftelijk ingelicht.
In de brief is niet vermeld, dat het uiteraard belangrijk is, om vooral de mensen van buiten onze gemeenten die geregeld ons blad afnamen, hierover in te lichten. Maar we hebben begrepen, dat dit voor de meeste gemeenten vanzelfsprekend was.
We zijn intussen dankbaar voor het vele werk dat jarenlang door velen met ons evangelisatie-blad is verricht. We zullen nooit weten, hoeveel vruchten het heeft opgeleverd. Maar dat hoeft ook niet. In de naam van het blad lag opgesloten, dat het onze taak is het zaad van het Evangelie uit te zaaien en we mogen geloven, dat God zijn werk hiermee gedaan heeft.

Intussen speurt de ECU naar een goed alternatief. De ECU is immers verantwoordelijk voor ook de uitgifte van evangelisatie-lectuur. Enkele gemeenten vroegen hierover advies. Het alternatief is nog niet voorhanden helaas, maar er wordt ijverig aan gewerkt. We hopen binnen afzienbare tijd onze gemeenten andere evangelisatie-lectuur te kunen aanbieden.

De A.V. - bij het punt "ECU" - bekeken van achter de tafel

Hoe zullen de gemeenten aankijken tegen het werk dat de ECU, en in het bijzonder de evangelist? Het is elk jaar weer een beetje spannend om de vragen over en de reakties op het jaarverslag te horen. Daar kwam dit jaar de nota van de ECU bij, die niet alleen spreekt over de visie van de ECU, maar die duidelijke lijnen trekt naar de inzet van de gemeente zelf.
Het was fijn zoveel waardering te horen, zowel voor het jaarverslag als voor de nota. Waardering is geen streling van de eerzucht, maar uitdrukking dat je op de goede weg bent, en dus bemoedigend.
De "gespreksnota met betrekking tot het huidige en toekomstige beleid" is hier en daar vermenigvuldigd en verspreid onder belangstellenden. In een aantal gemeenten is er in een vergadering aandacht aan besteed.
Enkele vragen en opmerkingen gingen een andere kant op dan de lijn van de nota. Terwijl de ECU al gedurende een aantal jaren de nadruk legt op de toerusting van het gemeentelid tot persoonlijke evangelisatie, werd er een lans gebroken voor juist massameetings en grote akties. Overigens wel naast het "kleinschalige" werk in de gemeente.
De noodzaak tot vorming en toerusting van het individuele gemeentelid tot discipelschap werd onderschreven. Tegelijk merkte je wel een bepaalde machteloosheid om mensen zover te krijgen dat zij zich willen laten vormen. De nota laat dan ook duidelijk de motivatie voorafgaan aan de vorming. Wie niet gemotiveerd is, is ook niet bereid tijd en moeite te steken in vorming.
Dordrecht had wel graag uitbreiding gezien van het ECU werk, in de zin van een man die een deel van zijn tijd kan besteden om een jonge, of zelfs een heel nieuwe gemeente op te bouwen. Op zichzelf natuurlijk een aantrekkelijk, maar ook heel kostbaar idee. Wij zullen voorlopig moeten werken met initiatieven van gemeenten die in hun nabijheid een post beginnen, en voor de opbouw en uitbouw hoofdzakelijk de eigen voorganger en een aantal bezielde mensen inzetten. Mensen die over voldoende geloof en doorzettingsvermogen beschikken. Daarmee kunnen we echter geen geografisch grote sprongen maken.
Op de vraag of de ECU wel eens nagedacht had over deelneming in de plaatselijke (of regionale) omroepen moesten we "neen" antwoorden. Hebben de gemeenten met elkaar, plaatselijk of regionaal, daarover wel eens gesproken?
De ECU kan weer verder, om handen en voeten te geven aan de uitvoering van de nota. Dat wil zeggen: om de gemeenten te helpen daaraan handen en voeten te geven!

H.G. DE WINKEL

vervolg van pag. 4

Driejarenplan

Vieren, leren en dienen: het zijn woorden, waarop we het beleid ten aanzien van het gemeentelijk leven kunnen afstemmen. Bijvoorbeeld in een driejaren-plan. Gedurende het eerste jaar kan het "vieren" centraal staan, terwijl tijdens het tweede jaar het "leren" een extra accent krijgt. En in het derde jaar kan gewerkt worden aan concrete vormen van dienstbetoon. Zo kan het gezonden-zijn van de gemeente meer verankerd worden in het gemeentelijk leven zelf.

Natuurlijk valt hierover nog veel meer te zeggen. De ECU is bezig om de tweeeenheid gemeente-opbouw & zending meer handen en voeten te geven. U zult hierover ongetwijfeld meer horen. ■

C. EIJER

Camping-werk

De voorbereidingen voor het campingwerk deze zomer zijn weer begonnen. We zijn opnieuw van harte welkom op camping "De Barkhoorn" in Sellingen. In de afgelopen twee jaar hebben hier verschillende teams belangrijk werk verricht. Dat is én door de beheerder én door verschillende camping-gasten erkend. De Werkgroep Jongeren Evangelisatie wil dit werk dan ook met kracht voortzetten. Jongeren die zich hiervoor beschikbaar willen stellen kunnen voor inlichtingen terecht bij het jeugdburo van de NBJB in Drachten, De Singel 5, 9200 AK Drachten, tel.: 05120-15687 of bij ds. Chris Eijer, de la Reystraat 188, 3851 BM Emelo, tel.: 03417-57868. Het voorbereidingsweekend is vastgesteld op 18, 19 en 20 mei a.s.

Evangelisatie-konferentie

De Werkbijeenkomst voor Gemeente & Evangelisatie, zoals de ECU-konferentie officiëel heet, zal ook dit jaar weer gehouden worden en wel op 24, 25 en 26 september a.s. op "De Bron" in Oudleusen. De voorbereidingen zijn in volle gang.
De Werk- en Studiegroep voor Evangelisatie heeft onlangs besloten, de komende konferentie toe te spitsen op de praktijk van de evangelisatie-arbeid. In work-shops zal over verschillende vormen van evangelisatie-werk informatie worden gegeven, terwijl er uiteraard ook gelegenheid zal zijn, om hierover van gedachten te wisselen. Daarnaast zal aandacht worden geschonken aan de werkelijkheid, van waaruit dit werk moet gebeuren en dat is het leven van de gemeente. Het zou goed zijn, wanneer de gemeenten de data alvast noteren en het zou ook geweldig zijn, wanneer we op de komende konferentie gemeenten zouden kunnen begroeten, die we nog niet eerder konden verwelkomen.

C. EIJER

De plotselinge vrijheid heeft de kerken in de Sovjet-Unie overvallen

Degenen die het gesprek met de Oost-Europese baptisten bijwoonden kregen een goed overzicht van de actuele ontwikkelingen.
De broeders uit Oost-Europa kregen namelijk gelegenheid verslag te doen van wat er allemaal in hun land gebeurt.
Alexei Bichkov, algemeen sekretaris van de Unie van Evangelie Christenen en Baptisten in de Sovjet Unie, vertelde met enthousiasme over de ongekende mogelijkheden die er in deze landen zijn. Men was er eigenlijk niet op voorbereid, de plotselinge vrijheid heeft de kerken overvallen.

De viering van het 1000-jarig bestaan van de Russisch Orthodoxe Kerk in 1988 luidde de nieuwe ruimte in, waarin ook de baptisten delen. Ook zij hebben uitgebreid vieringen gehad.
Bichkov meent dat er geen weg terug zal zijn naar de oude situatie van druk op de kerken.

De Bijbelgenootschappen verschaften een gewicht van 500 ton, 500.000 kg, aan Bijbels, maar het is niet genoeg. Men kan ze overal uitreiken, zelfs op de campus van de Universiteit. Openbare gebouwen worden opengesteld voor zangkoren, en men heeft toegang tot de gevangenissen om daar het evangelie te brengen. Groepen jongeren onder de 30 jaar gebruiken hun vakantie om de gevangenissen te bezoeken. Eén groep bezocht zelfs 25 gevangenissen! 700 leden van de gemeenten in Moskou bezoeken geregeld 7 ziekenhuizen, en brengen daar het belangrijkste medicijn: Liefde.
Men had een gesprek met de vice-president van de Sovjet-Unie, de naaste medewerker van Gorbatsjow, dat ging over de nieuwe wet voor de godsdienstvrijheid. De man erkende de waarde van de tien geboden.
Er is volop mogelijkheid om te evangeliseren. Daarvoor is materiaal nodig. Minibussen, video apparatuur, de film over het leven van Jezus. Er zijn meer dan 100 kerken in restauratie. Sommige zijn niet meer dan ruïnes. Er moet een nieuw gebouw komen dat dienst gaat doen als hoofdkantoor voor de Unie, als seminarium en als studio voor Trans World Radio.
Problemen zijn er ook. Een aantal Pinkstergemeenten heeft zich onttrokken aan de Unie. De "ondergrondse" gemeenten keuren de prediking van de Unie-gemeenten af. En de grote Russisch Orthodoxe Kerk proclameert zich als de nationale kerk. Eerst was Luther de boze tegenstander, nu zijn het de protestantse gemeenschappen.
Er is een Bijbelgenootschap opgericht, waarvan Bichkov vice president is. Omdat het Russisch niet meer de prioriteit heeft in de diverse Sovjet-republieken, maar de eigen volkstaal weer nummer één geworden is, is er dringend behoefte aan Bijbels in de diverse talen.
De baptisten unies van Estland en de andere Baltische staten hebben zich nu onafhankelijk verklaard van de Unie van Evangelie Christenen en Baptisten, maar willen wel de relatie daarmee onderhouden.

Opluchting in Bulgarije

Voor het eerst in 40 jaar had de Unie van Baptisten Gemeenten in Bulgarije toestemming om buitenlandse congressen en vergaderingen te bezoeken, vertelde br. Angelo. (De eerste opening was het bezoek aan het congres in Budapest, 1989). Er komt een nieuwe wet op de godsdienstvrijheid.
Men ervaart het als een groot wonder dat er nu zo'n vrijheid is. Jarenlang was er van alles verboden. Kinderen mochten niet in de kerk komen! Maar "Jezus heeft zijn volk niet verlaten", zo ervaart men deze nieuwe tijd.
De eerste vraag om hulp klinkt ons in Nederland niet vreemd in de oren. Help de gemeenten meer missionair te zijn! Help ons aan materiaal daarvoor. Verder is er dringend behoefte aan scholing voor jeugdleiders, en veel gemeenten hebben geen predikant, het werk moet door ongeschoolde mensen gedaan worden. Nieuwe groepen gelovigen hebben Bijbels nodig. Er zijn kerken gesloten en zelfs afgebroken.
Juist voor deze conferentie bezocht dr. Knud Wümpelmann, de ex-algemeen sekretaris van de EBF, Bulgarije, en bracht het bericht mee dat men toestemming heeft om 100 Bijbels, 500 liederenboeken en 20 commentaren van William Barclay in te voeren.
Met 15 gemeenten hebben de Bulgaarse baptisten samen 700 leden.
De Roemeense broeders boden spontaan aan te willen zorgen voor enige mensen voor onderwijs aan kinderen!

Tsjecho Slowakije

Jan Pospisil memoreerde de snelle veranderingen in de Tsjecho Slowaakse republiek. Men is druk bezig met het opstellen van voorstellen voor de nieuwe godsdienstwet. Er moet vrijheid van geweten komen, vrijmaking van de banden met de staat en geen staatscontrole meer over de kerken. De regeling dat de staat de salarissen van de predikanten betaalt moet verdwijnen.
De R.K.kerk is groot en machtig, maar ziet de kleine baptisten gemeenschap niet als vijandig. De baptisten kunnen evenwel wel degelijk invloed hebben.
Er zijn diverse nieuwbouwprojekten, onder andere een nieuw hoofdkantoor voor de Unie. Men heeft nog geen eigen opleiding, hoewel men daar wel naar toe werkt. Men mag de mensen in het buitenland laten opleiden.
Behoeften? Boeken, lektuur! "Wij hebben drukcapaciteit genoeg, maar geen papier". (Hoeveel papier krijgen wij wekelijks ongevraagd in de bus?).
Taak nummer 1 is "Mission", evangelisatie. Er zijn veel mogelijkheden. James Irwin, de man die naar de maan reisde, is uitgenodigd. En Luis Palau en Billy Graham. "Westerse mensen helpen ons bij de start, wij moeten het verder uitvoeren". Er zijn Tsjecho-Slowakije 30 gemeenten en 100 evangelisatieposten. Men gaat nu 5 nieuwe gemeenten starten.

Gesprek met broeders uit Oost-Europa

Wat hebben de gemeenten in Oost Europa nodig, en hoe kunnen wij hen het beste helpen?
Met deze vragen hebben een aantal mensen zich op uitnodiging van de Baptisten Wereld Alliantie bezig gehouden in gesprekken op 22 en 23 januari 1990. Wij waren daarbij te gast in het vakantiecentrum van de Duitse baptisten in Dorfweil.

Op Joegoslavië na waren alle Oost Europese landen vertegenwoordigd. De verantwoordelijkheid en daarmee ook de leiding van het gesprek berustten bij de afdeling BWAid van de BWA, de "International Missionary Secretaries" en de Europese Baptisten Federatie. De voorzitters wisselden zodoende elkaar af. Verder waren er o.a. vertegenwoordigers van de FMB, de Foreign Mission Board van de Zuidelijke Baptisten Conventie.

Hoe kunnen we de gemeenten in Oost-Europa helpen?

HOE VULLEN WIJ DE NIEUWE VRIJHEID IN?

Zorgen in de DDR

Dank zij de sterk Lutherse inslag van het volk heeft de kerk in de Duitse Democratische Republiek zich kunnen handhaven. Dat was de konklusie van br. Manfred Sult. De Bijbelwinkel kon openblijven en ook de drukkerij van de Bond kon blijven werken. Kerk en staat zijn steeds duidelijk gescheiden gebleven.

Men is dankbaar voor de vreedzame omwenteling, die nu een nieuwe situatie geschapen heeft. Er komen nu wel grote problemen omdat de economie in de war komt door de grote stroom van mensen die naar het westen trekken, dagelijks 1000 tot 2000 mensen. Onder hen zijn mogelijk 2-3 procent baptisten. Christenen, ook baptisten voorgangers, hebben een grote rol gespeeld bij de omwenteling. De ronde-tafel gesprekken vonden immers plaats in de kerken, en de voorgangers waren daar nauw bij betrokken. De nieuwe situatie heeft mensen overigens niet merkbaar opener gemaakt voor het evangelie.

Er komt nu veel meer ruimte om te evangeliseren. Het hoeft niet meer binnen de muren te blijven, het mag in de open lucht en met tentwerk. Men zou daarom ook graag een tent willen aanschaffen, maar men heeft het geld er niet voor.

Er zijn veel kerken gebouwd en andere zijn in aanbouw, maar alles duurt lang, want het moet met eigen krachten gebeuren. Materialen moeten vaak buiten de DDR gekocht worden, en ook daarvoor ontbreekt het geld.

Met de leiding van de Westduitse Bond is steeds een goed kontakt geweest. Men is open voor weer samen te groeien. De scheiding in twee Duitslanden was immers gedwongen?

Hulp in Hongarije

"Partnership" was een van de sleutelwoorden in de conferentie. Janos Viczian, voorzitter van de Hongaarse Unie, sprak uit dat de Hongaarse baptisten dat graag willen. Het samen delen van verantwoordelijkheden en hulp. Daarom vroeg hij niet alleen om hulp, maar bood die ook aan.

Er was blijdschap over wat in Hongarije gebeurt. Bijvoorbeeld de doop van 25 jonge mensen in de Erszebeth gemeente. Daarnaast zijn er ook zorgen. R.K. priesters versperren de baptisten, die graag de boodschap willen doorgeven, de toegang tot ziekenhuizen en gevangenissen. Sommige gemeenten onttrekken zich aan de Unie en verklaren zich onafhankelijk. Er opereren charismatische groepen uit Amerika, die veel onrust brengen in de gemeenten. Hoe kan men de mensen en bijzonder de voorgangers bewaren, om niet meegesleept te worden?

Ook Hongarije heeft behoefte aan onderwijzers en materiaal voor jeugdwerk, en net als vrijwel alle andere landen is er behoefte aan Bijbels en lektuur. Overigens wil Hongarije niet alleen de hand ophouden. Br. Viczian bood de Roemeense delegatie aan 5 predikanten te willen zenden voor het Hongaars sprekende deel van de bevolking. En verder zou Hongarije graag via de EBM zendelingen willen sturen naar Sierra Leone.

Het congres van de EBF in 1989 heeft geen tekort opgeleverd.

Stijgende prijzen in Polen

De prijzen stijgen en de lonen dalen. In die zorgelijke ontwikkeling zit de Poolse bevolking, en daarmee ook de groep voorgangers van de gemeenten. Men heeft 35 predikanten. Zij moeten leven van een inkomen dat in Nederlands geld omgerekend *f* 40,- per maand is. Een kwart daarvan moet aan woninghuur betaald worden.

Hoewel de R.K.kerk in Polen een machtige positie heeft, ondervinden de baptisten er geen discriminatie door. De gemeenten tellen samen 3000 leden, en in de herfst hoopt men het nieuwe seminarium te kunnen openen.

Roemenen vreedzaam volk

Direkt na de omwenteling in Roemenië, op 29 december, koos de Unie van Baptisten gemeenten een nieuw bestuur. Als president was gekozen br. Grecu, die zich liet vertalen door dr. Gheorgitha;

"Roemenen zijn een vreedzaam volk, laten wij het nieuwe Roemenië mogen vertegenwoordigen", zei br. Grecu. De baptisten in Roemenië vormen een levendige gemeenschap, die ook critisch kon staan tegenover het overheidsbeleid. Kort voor de revolutie in december schreef de Unie een brief aan Ceausescu, met een protest tegen de afschaffing van de zondag als rustdag en van de viering van Kerstmis en Pasen. De brief werd aangeboden bij het huis van Ceausescu, en aan de minister van godsdienstzaken. Men kon niet vermoeden dat de dingen zo spoedig zouden veranderen...

De baptisten hebben de eenheid kunnen bewaren. Er was veel hulp aan Roemenië uit allerlei landen, ook uit Tsjecho Slowakije en Bulgarije.

De baptisten, en ook de andere kleinere kerken, ondervinden in Roemenië hinder van de Orthodoxe Kerk, die zich als de Staatskerk beschouwt.

Na de revolutie meldden zich 9 mensen aan als studenten voor de opleiding. Er wordt in Roemenië gewerkt aan een nieuwe grondwet, en de baptisten streven er naar een eigen omroep te krijgen.

De hulp: Er moeten kerken gebouwd worden. En er is dringend behoefte aan medische artikelen, zowel medicijnen als apparatuur en hulpmiddelen. De christen-artsen organisatie bestaat voor het merendeel uit baptisten. Bijbels blijven nodig, één miljoen, liever nog twee miljoen. De 1000 gemeenten hebben slechts 150 predikanten. Er is grote behoefte aan onderwijs.

Waar gaat het geld naar toe dat onze Nederlandse gemeenten rondom Kerst gegeven hebben voor Roemenië? Er is geen direkte honger meer, zeiden de broeders. Maar het geld is zeer welkom voor de zo noodzakelijke medische hulp. Zo weet u dus waarvoor u uw geld gegeven hebt.

Van br. Archie Goldie vernamen wij nog dat er vergunning is voor invoer van 50.000 Bijbels.

Dubrovnik

Uit Joegoslavië was niemand aanwezig. Het land kampt met grote problemen. In de bekende stad aan de Adriatische kust, Dubrovnik, is een kleine gemeente. Deze heeft dringend een eigen gebouw nodig. Niet alleen om samen te komen, want dan zou men nog kunnen huren. De overheid erkent echter de gemeente alleen als kerk als zij over een eigen gebouw beschikt. ■

H.G. DE WINKEL

(vervolg van pag. 2)

Ja, wat is dan eigenlijk een uitvaartdienst, een dienst van dankbaar gedenken (en liever niet: rouwdienst)? Dat is een dienst van de gemeente, waarin zij afscheid neemt van een broeder, een zuster! Geheel akkoord. Maar het wezenlijke van zo'n dienst wordt niet gevormd door het afscheid nemen van iemand die niet meer aanwezig is, het wezenlijke wordt gevormd door de aanwezigheid van Hem die nimmer meer de Afwezige zal zijn. Je mag naar zo'n dienst gaan met de bede aan de Heer en de verwachting jegens de voorganger: wij willen Jezus zien.

Daarom is ook de raad der gemeente verantwoordelijk voor de dienst. Tussen raad, c.q. gemeente en voorganger moeten terzake duidelijke afspraken worden gemaakt. Als een gemeente geen eigen voorganger heeft, en voor een afscheidsdienst een "vreemde" voorganger gevraagd moet worden, moet duidelijk zijn waarom het gaat: om de verkondiging van de troost die God aan mensen geeft in zijn belofte: Wie in Mij gelooft, zal leven.

Naar mijn gevoelen is er dan ook geen apart "in memoriam" nodig: in de prediking van het evangelie vindt de overledene een plaats in en vanwege zijn relatie tot dat evangelie. Niet wat iemand deed - of naliet - maar wat iemand geloofde, is van belang. ■

PLOEGER

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 48,-- per jaar; buitenland f 66,-- per jaar.

Redactie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; ds. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MISION HOLANDA

Postbus 323
1940 AH Beverwijk
Tel. 02510-36229

Misión Holanda wil u en uw gemeente helpen om de Spaanssprekende vreemdeling in ons land met het Evangelie te bereiken.

Welke alleenstaande of alleenstaanden heeft/hebben zin om met mij plannen te maken voor een vacantie in b.v. september naar een zonnig land. Ik ben een weduwe van 49 jaar met gehuwde kinderen. Brieven onder nummer 17950 aan het bureau van dit blad.

herman van der graaf
VERHUIZINGEN
VERPAKKINGEN
TEL. 05910-23963
BEL GRATIS 06 - 0225910

GEMEENTE-WEEKENDS: INSPIREREND

In de afgelopen maanden zijn gemeente-weekends gehouden in Den Haag, Westerhaar, Emmen-Zuid en Eindhoven. In Den Haag en Westerhaar stond de beleving van het geloof centraal: hoe beleef je je relatie met Christus en hoe beleef je dit in de gemeente en in de samenleving?
In de gemeente Emmen-Zuid stond "het groeien in gemeenschap" in het middelpunt. Hierbij kwamen vragen over het gemeente-zijn aan de orde en ook over de identiteit van de gemeente, als een baptisten gemeente.
De zondagmorgendienst werd begonnen met een gezamenlijk ontbijt, waardoor de gemeente eens op een andere manier de samenkomst begon, dan doorgaans het geval is. In de dienst hierna vond o.a. een lofprijzing/aanbidding plaats, waaraan door de gemeente op enthousiaste wijze werd meegedaan.
Dit weekend van bemoediging en inspiratie werd afgesloten met een evangelisatie-samenkomst, waarvoor mensen uit de wijk op de zaterdag er voor waren uitgenodigd.
Tijdens het weekend in Eindhoven was het "omzien naar elkaar". Hierover werd op een zeer goede wijze nagedacht en gesproken. "Omzien naar elkaar" moet de basis vormen van het verdere pastorale werk in de gemeente. De jongeren maakten dit heel concreet, door langdurig- en chronisch-zieken een bloemetje te brengen. Vervolgens was er voor hen een "vriendschapsmaal", terwijl ze later op de avond verder nadachten over hún invulling van het "omzien naar elkaar". In de zondagmorgen-dienst stond Jezus de Goede Herder centraal.
In de komende tijd zullen gemeente-weekends gehouden worden in de gemeenten Veendam, Nieuw Buinen en Utrecht-Centrum.

MEDEDELINGEN

Het juiste postkodenummer van A.C. Spier, Emmeloord is 8303 KX.

Penningmeester van de Baptisten gemeente Vroomshoop is J.H. Reinders, Mauritsstraat 19, 7681 WR Vroomshoop, tel. 05498-42997.

Zuid-Limburg, te huur volledig ingerichte vakantie bungalows. Rustig gelegen in een mooie omgeving. Tot 30/6 bij 14 dagen reserveren 20% korting. Inl. de Cantharel, Kem 19, 6451 GC Schinveld, tel. 045-251176.

Schöne Ferienwohnung in Deutschland! Zwischen Rhein, Mosel und Nahe ruhige waldr. ländl. Gegend, ges. Luft, ebene Wanderwege 4 Betten u K. Bett, Küche u. Bad, 40 DM pro Tag, keine Nebenkosten. Tel. 06763 2710 Ilse Adams Franz-Krotz Str. 7, 6544 Reckershausen.

Mededeling Vroomshoop

Om gezondheidsreden heeft de penningmeester van de baptisten gemeente Vroomshoop, Jo Hamer, zijn werk moeten beëindigen.
Zijn opvolger is: J.H. Reinders, Mauritsstraat 19, 7681 WR Vroomshoop, tel. 05498-42997.

Christelijke politieke partij in Roemenië

Joseph Ton, Paul Negrut en andere prominente geestelijke leiders van Roemenië ontwikkelen plannen voor een eigen drukpers, radio- en tv-programma's en zelfs een Christen Democratische Partij. Op oudejaarsdag gingen Joseph Ton en Paul Negrut naar Bukarest om de voorlopige regering in te lichten over de oprichting van een christelijke partij. Joseph Ton vroeg "Kruistochten" om te bemiddelen voor hulp bij christelijke partijen in Nederland, om statuten en bestuurlijke hulp.

105e jaargang nummer 9 - 1 maart 1990

dc

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

De tweede dienst

JAC. SCHOUTEN

Enige tijd geleden heeft de Synode van de Geref. kerken in Nederland het besluit genomen om de tweede dienst voor de kerken niet meer verplicht te stellen. Een dergelijk besluit komt niet zo maar op. De achtergrond daarvan was de slechte opkomst in middag- of avonddiensten. Op verschillende plaatsen is men er ook direct toe overgegaan om de tweede dienst stop te zetten.
Als Baptisten zullen we met deze maatregel niet zoveel moeite hebben, want in driekwart van onze gemeenten wordt al sinds jaren geen tweede dienst meer gehouden. 's Morgens, ja, dan komen we bij elkaar. En we zetten ons er ook geheel voor in. Gelijktijdig met de dienst wordt de zondagsschool gehouden, de kindercrêche is aanwezig, zodat het hele gezin ter kerke kan gaan.
Maar die tweede dienst, daar is het moeilijk mee gesteld. Het merkwaardige is dat waar wel een tweede dienst wordt gehouden, de opkomst bijzonder goed is. Waarom gaat het dan op verschillende plaatsen zo slecht met die dienst, dat men tot opheffing overgaat?
De tweede dienst heeft een lange historie en stamt al vanuit de tijd dat er nog alleen een Rooms-Katholieke kerk was. In de morgendienst werd dan de hoogmis gevierd en in de middag kende men de Vesperdienst, waar vroeger veel mensen kwamen. De Protestantse kerken hebben de tweede dienst vooral gezien als een leerdienst. In de middagdienst werd de catechismuspreek gehouden, zódat in een heel jaar de gehele geloofsdogmatiek aan de orde kwam. In de vrijere kerken, die over het algemeen de opwekkingstijden als achtergrond hadden, kende men geen Vesperdienst en ook geen leerdienst. De tweede dienst werd de Evangelisatiedienst of, zoals bij het Leger des Heils, de verlossingssamenkomst. Het werd de dienst waarin koren en groepen meewerkten, waar getuigenissen werden beluisterd, waarin de oproep werd gedaan om een beslissing voor de Here Jezus te nemen. Die Evangelisatiediensten kennen wij onder ons nog wel. Misschien niet meer in de frequentie van vroeger, maar ze worden wel gehouden.
Is het niet een stuk geestelijke armoede dat in vele gemeenten de gelovigen nog maar één keer naar de kerk komen, waarbij de dienst dan ook niet al te lang mag duren? Op welke wijze zullen we dan, als gemeenteleden, leren uit het Woord van God? Van Calvijn heb ik eens gelezen dat hij iedere morgen om zes uur, voordat de mensen naar hun werk gingen, een dienst hield, waarbij hij tekst voor tekst de gehele bijbel doorwandelde. Gelooft u maar dat deze mensen - de kerk zat iedere morgen vol - veel geleerd hebben.
Nu zullen wij dat niet gaan nadoen. Maar met elkander meer gaan leren uit het Woord van God, zal ons geestelijk leven kunnen verdiepen en bovendien zouden we bewaard worden voor allerlei afwijkingen van dat woord waar we zo gemakkelijk toe komen, als de diepere ondergrond van kennis niet meer in de gemeenten geleerd wordt. Daarnaast zou het ook de gemeenschap van de gelovigen ten goede komen, wat in een tijd waarin de onkerkelijkheid toeneemt, zeer heilzaam zou zijn. En daarom zou het toch te overwegen zijn om de tweede dienst niet op te heffen, maar juist weer in te voeren, die een diepere geestelijke groei kan bewerkstelligen, waardoor er wellicht ook weer een groei in aantal gaat komen. Dat zal zijn tot eer van de Naam van onze Here en tot zegen van vele gemeenten.

VERDER IN DIT NUMMER

EVEN NADENKEN MET....

Henk Slaakweg

GELOOFT U DAT NOU ECHT?

In gesprekken met anderen is mij wel eens gevraagd: Gelooft u dat nou echt?
Met name als het gaat om bepaalde uitspraken die met het geloof te maken hebben. Bijvoorbeeld bij het geloof in een wonder. Geloven dat God bij machte is om in deze wereld in te grijpen op een manier die wij niet kunnen verklaren.
Zelfs het wonder van de opstanding wordt wel in twijfel getrokken. Als ik een genezing van een zieke als een wonder ervaar dan wordt er in gesprekken met ongelovigen, maar ook wel met gelovigen, alle mogelijke moeite gedaan om mij uit te leggen dat het alles te maken heeft met de voortschrijdende medische techniek. Dat ik nu zo naïef kan zijn. 'Wonderen is iets uit de oude doos, of uit de zondagsschooltijd. Wonderen daar geloof je toch niet meer in'.
Hoeveel van onze jongeren zullen ook niet van zulke opmerkingen naar hun hoofd krijgen? Maar waarom geloof ik dat nu eigenlijk? Vanuit de Bijbel leer ik dat de Heer rond ging door het land, predikende en tekens en wonderen doende. Ja, maar hoe merk je dat dan in het dagelijkse leven?
Op die vraag een antwoord geven kan je alleen maar als je er voor open staat. Je moet het willen zien. Als je er oog voor gaat krijgen dan worden je ogen geopend en zie je soms ademloos toe. Dat dat kan gebeuren, dat moet wel een wonder zijn!
Het is net zoiets als wanneer je door de stad loopt: je komt elke dag langs dezelfde huizen, maar pas als iemand je er op attent maakt dat het van die mooie gevels zijn zie je de schoonheid.
Daarom is het goed in de gemeente te staan, zodat we elkaar er op kunnen wijzen wat God in deze wereld doet. Want ik geloof dat Hij met zijn onbegrijpelijke liefde ons elke dag wil inschakelen om aan anderen te laten zien welke grote werken Hij gedaan heeft en nog steeds doet. Door getuigenis en dienstbaarheid deze wereld, zeg maar "de naaste omgeving", te laten zien wat het betekent om in Hem te geloven. De Heer stelde aan Petrus tot driemaal toe de gewetensvraag. Wat is ons antwoord als ons zo'n vraag gesteld wordt door anderen? Kunnen we dan zeggen wij dat we God liefhebben met geheel ons hart, ziel en verstand en dat we de naaste net zo lief hebben als onszelf? Dat heeft de Heer aangegeven als het grote gebod waar alle andere regels en geboden aan ondergeschikt zijn. (Math. 22:34-40).

"Europese Baptisten Zending" dit jaar in Stadskanaal

De jaarlijkse ontmoeting en vergadering van de leden van de Europese Baptisten Zending en alle daarbij betrokkenen vindt D.V. dit jaar plaats in Nederland, in Stadskanaal.

De gedelegeerden van 13 Europese landen en de afgevaardigden uit Sierra Leone, Centraal Afrikaanse Republiek en Noord- en Zuid Kameroen zullen elkaar ontmoeten. Ook aanwezig zijn vertegenwoordigers van de Zuid-Amerikaanse landen.

Tijdens deze dagen vinden er meerdere dingen plaats: o.a. de verkiezingen van het uitvoerend komité, de ontmoetingen met zendelingen, de kennismaking en aanvaarding van nieuw uit te zenden broeders en zusters. Het beleid, de structuur en de financiën zullen ook onze aandacht vragen.

Op de vrijdagmiddag, de konferentiemiddag, is voor het thema "der Geist der Mission" uitgenodigd prof. dr. Marc Spindler uit Leiden.

Alle belangstellenden, en hierbij denken wij aan leden van zendingswerkgroepen en aan predikanten zijn van harte welkom om deze dagen te bezoeken.

Van 22-25 maart 1990 te Stadskanaal - Baptistenkerk - Handelsstraat.
22 maart - aanvang. 15.00 uur thee -16.00 uur Opening 20.00 uur Ontmoeting
23 maart - aanvang 9.00 uur - 20.00 uur Ontmoeting
24 maart - aanvang 9.00 uur - 20.00 uur Ontmoeting
25 maart - aanvang 9.30 uur Eredienst - sluiting.

Heeft u vragen, belt u dan zr. J. Blaauw-van Lune tel. 05990-14345.
Voor eventuele logies - zr. I. Jager-de Haan, tel. 05990-14659.

Wij bidden en hopen dat wij allen tezamen goede, zegenrijke dagen mogen hebben.
Allen één in onze Here Jezus Christus.

Namens de Unie Zendings Commissie,

DLK

WIL JE OOK EENS ANDERE JONGEREN ONTMOETEN?

Van 6 t/m 8 april a.s. houdt de ANS-werkgroep haar jaarlijkse weekend. We zullen ons bezig houden met het huiveringwekkende thema: 'ANGST'.
Wie er welkom zijn??
Als je studeert. Maar ook als je net bent afgestudeerd. Het kan zijn dat je net het ouderlijk huis hebt verlaten en dus net 'op kamers' woont. Of je hebt een baan en je woont al jaren op jezelf. Of misschien heb je geen baan en woon je bij je ouders. Kortom: hoe je je tijd ook doorbrengt of waar je ook woont, als je zin hebt andere jongeren te ontmoeten en het thema lijkt je wel wat, dan ben je van harte uitgenodigd.
We zijn al volop bezig met het programma en het ziet er goed uit. En wees niet BANG. Er zal ook genoeg ruimte en tijd voor ontmoeting en gezelligheid zijn.
Het weekend zal gehouden worden in het NBJB-jeugdcentrum in Schoonloo.
Je kunt je opgeven door *f* 25,- over te maken op postbankrekening 5021713 t.n.v. ANS-werkgroep, Reijmerweg 48 te Renkum. De andere *f* 25,- kan bij aankomst worden voldaan.
Je aanmelding moet voor 25 maart binnen zijn. Na je aanmelding ontvang je verdere informatie omtrent juiste tijd, plaats enz.
Mochten er nu al vragen zijn, bel dan even 030-420269 (Linda).
Hopelijk zien we je op het weekend.
Namens de voorbereidingsgroep,

LINDA SCHIPPER

BIJBEL

> *Onze Vader die in de hemelen is.*
> *Matteus 6:9*

Gesprekken met God (14)

Tot nu toe hebben wij ons in deze rubriek bepaald bij gedeelten uit het Oude Testament. Vanaf vandaag willen wij ons richten op het Nieuwe Testament. Bij het nieuw-testamentisch gebed mogen wij uitgaan van de gebeden van onze Heiland zelf. Hierbij staat het 'Onze Vader'' voorop.

Misbruik

Met dat 'Onze Vader' kunnen wij op verschillende manieren omgaan. Wij kunnen dit gebed uit het hoofd opzeggen. Maar kunnen wij het ook bidden met ons hart? Als je kijkt hoe men daar mee omgaat, dan moet je constateren, dat dit gebed vaak wordt afgeraffeld, opgedreund. Gedachteloos, ja bijna automatisch, komen de woorden over de lippen. Het 'Onze Vader' is ons niet alleen gegeven om uit het hoofd op te zeggen, maar zeker ook om het met ons HART te bidden.

Mijn of onze Vader?

Wij denken vaak, dat wij het 'Onze Vader' kennen. Doch als je dit gebed wat nauwkeuriger bestudeert, dan gaan er nieuwe werelden voor je open. Er staat 'Onze Vader'! Dat, op het eerste gezicht, onnozele woordje 'ONZE' van het 'Onze Vader'' stelt ons meteen al voor een verrassing. Het is zelfs al een beslissend woord. Wanneer ik het zou moeten zeggen, dan zou ik zeggen: het beste bidden gebeurt in het enkelvoud. Maar Jezus zegt: bidden behoort te gebeuren in het meervoud. Wij vinden dat het gebed alleen een zaak is van de enkeling. Wij vinden naarmate een gebed het 'persoonlijke'' verliest, dat het ook verliest aan geest en aan kracht. Maar Jezus zet gelijk met het eerste woord ons bidden in het meervoud. Gelijk van het eerste woord af worden wij boven onszelf uitgetild. Intimiteit is goed; ook het persoonlijke is goed. Maar dat kan ook zo gemakkelijk een egoïstisch trekje hebben. Zo licht heeft dat een tendens in zich om anderen uit te sluiten.

Gemeenschap

U moet maar eens opletten hoe egoïstisch wij vaak bidden. Bijna altijd gaat het om MIJN gezondheid, om MIJN zonde, om MIJN zorgen, om MIJN moeite, om MIJN verdriet, om MIJN zwakheid. Ons bidden gaat zo vaak op in VRAGEN en dan ook nog voor onszelf. Met dat eerste woord doorbreekt de Here Jezus deze cirkelgang. Die twee woorden 'Onze Vader' slaan meteen een brug naar God en een brug naar de medemens.
Van hieruit mogen wij ontdekken, dat één mens nooit alleen hoeft te zijn, zeker niet wanneer hij bidt. Het 'Onze Vader' doet ons ontdekken: ik ben nooit alleen individu zonder meer. Ik ben altijd een deel van het geheel. Ik ben lid van één Lichaam en ik behoor bij een gemeenschap.

Ons aller God en Vader

Als je spreekt met mensen buiten de kerk, dan zijn zij vaak verbaasd, dat zo veel gelovigen een houding aannemen alsof God hun particulier BEZIT is.
Uit het 'Onze Vader' mogen wij leren, dat God nooit het eigendom van één mens alleen is. God is zelfs niet het eigendom van één bepaalde groep. Hij is onze God en Vader! Hij is Vader en daarmee worden gelijk de verhoudingen aangegeven. De ander en ik zijn kinderen van Hem. HIJ IS ONS ALLER GOD EN VADER!
Als wij naar de kerkgeschiedenis kijken, dan wordt ons zo duidelijk aangetoond, dat christenen altijd weer de neiging hebben om God voor zichzelf op te eisen. Maar het is precies andersom: God laat zich niet opeisen, maar wij worden door Hem opgeëist'!
God en godsdienst zijn geen privé-eigendom. God heeft niet alleen u en mij liefgehad, want er staat: God heeft de WERELD zo liefgehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft voor die wereld (Johannes 3:16). Wij denken wel eens, dat het persoonlijke ons rijk en sterk maakt. Maar dat klopt NIET met de bijbelse gegevens. Dat klopt zeker niet met het 'Onze Vader'.
Eén mens kan niet zonder God leven, maar een mens kan ook niet zonder zijn naaste leven. Wie dat woordt 'Onze' van het 'Onze Vader' eerlijk uitspreekt. Wie daar ernstig over nadenkt en wie probeert dat te doorleven, die krijgt daardoor een onvermoede rijkdom aangeboden. Er is niets ergers dan werkelijk alleen te staan. Vaak denken wij alleen te staan in zorgen en moeiten. Dat er niemand is, die het zo moeilijk heeft als ik. Met dat woord 'Onze' uit het 'Onze Vader' leert Jezus ons, dat er velen zijn met ons, die er precies zo aan toe zijn als wij. Er is geen vraag of anderen hebben die vraag ook. Er is geen schuld of anderen worden door die schuld ook gedrukt. Er is geen gevaar of anderen delen dat gevaar met ons.

Onze Vader

Het is wonderlijk om te gaan ontdekken, dat wij komen tot het rijke woord 'Vader' dan alleen met dat eerste woord 'Onze'. Er is geen gemeenschap met de Heilige Geest zonder de gemeenschap der heiligen. Deze twee zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Wie God vindt, vindt ook de kinderen God. Wie Vader zegt, zegt gezin. Hier komen beide lijnen samen: verticaal is er de verbinding met de hemelse Vader en horizontaal is er de verbondenheid aan onze medemens.
'Onze Vader', zo mogen wij God aanspreken als wij met Hem in gesprek gaan. Zo heeft de Here Jezus ons dat geleerd. 'Onze Vader', dat geeft uitzicht op God: wie Hij voor ONS wil zijn. ■

KMG

Drukpers voor ''dissident''

Sinds 17 januari beschikt de bekende christen dissident Alexander Ogorodnikov over een eigen offsetpers. De pers is een geschenk van ds. Dick Rogers namens Engelse christenen. Eerdere pogingen van ds. Rogers om Ogorodnikov te helpen aan een drukpers werden telkens verhinderd door bureaucratische maatregelen, maar deze keer werd hem niets in de weg gelegd. Ogorodnikov wil de drukpers gebruiken om zijn 'Bulletin van de Christelijke Gemeenschap' en andere christelijke uitgaven in grote oplagen te drukken. Tot dusverre konden zij slechts drukwerk leveren in een slechte kwaliteit en in een oplage van niet meer dan 300 stuks. (KNS)

Russisch bijbelgenootschap

In Moskou is op 17 januari een Russisch Bijbelgenootschap opgericht. Het is een initiatief van de baptistische 'Protestantse Uitgeverij'. Voorzitter van het genootschap is de orthodoxe christen S.S. Averintsev. Hij heeft het Nieuwe Testament uit het Grieks vertaald in modern Russisch. Deze vertaling verschijnt in maandelijkse afleveringen in het tijdschrift 'V Mire Knig' (Boekenwereld). Het bijbelgenootschap staat geregistreerd als een onafhankelijke organisatie onder de paraplu van het 'Sovjetfonds voor Liefdadigheid en Gezondheid'. Een deel van de opbrengst van de bijbelverkoop zal ten goede komen aan dit fonds. (KNS)

Wat is een christen?

J. SCHOTANUS

Wij sieren ons blad met de naam "DE CHRISTEN". Er zijn wel eens stemmen opgegaan en pogingen ondernomen om daarin verandering te brengen. Er zal geen behoefte zijn om de oude discussie weer op te rakelen. Toch zal het belangrijk zijn om te beseffen wat wij mogen verstaan onder deze naam en wat de oorspronkelijke naamgevers daarmee bedoeld zullen hebben.

De vraag die we kunnen stellen is: Wat is het wezenlijke van het christen-zijn. De naam heeft alles te maken met Christus. Christus in u, de Hoop der heerlijkheid, want wie de Zoon heeft heeft het leven en wie de Zoon niet heeft heeft het leven niet. Zo simpel ligt het. Met of zonder Christus. Wel of niet wedergeboren tot een nieuw leven. Voor sommigen geestelijk gezien een zware bevalling, een spectaculair gebeuren, voor anderen heeft het een heel soepel verloop. Bij dit gebeuren mogen een paar zaken verondersteld worden. Er moet kennis aanwezig zijn aangaande het verzoeningswerk van Christus. Men wordt wedergeboren door het levende en blijvende Woord.

Een persoonlijke keuze

Het kennen en begrijpen van de historische feiten over de Heer Jezus is niet voldoende om deel te hebben aan het eeuwigheidsleven. Slechts als de wil reageert op de uitnodiging om te geloven in Zijn verzoeningswerk als onontbeerlijke voorwaarde om tot God te kunnen komen en zich daarmee tevens te stellen onder de heerschappij van Christus zal iemand een christen kunnen worden. In verband met het christen worden en het christen zijn is dit de enige manier. **Als het gaat om dat wezenlijke kan men nooit spreken van verschillende manieren van geloven.** Het aanvaarden van het heil in Christus heeft nieuw leven tot gevolg.

Eeuwigheidsleven

Bij eeuwig leven denken we in eerste instantie vaak aan de tijdsduur.
Maar de Bijbel legt ook de nadruk op de kwaliteit van dat leven. Dat leven is van een ander gehalte. Dat leven probeert zich te integreren in ons dagelijks bestaan. Wij worden in een leerproces naar geestelijke volwassenheid opgenomen. Hoe jong nog in het geloof, toch zijn er een paar veelvoorkomende kenmerken uit die beginperiode.

Het begon zo goed

Allereerst kreeg je deel aan een besef van vrede met God. Gevoelens naar God toe waren gevoelens van dankbaarheid en beschikbaarheid. Zijn Geest getuigde met onze geest dat wij kinderen Gods waren. Die overtuiging werd dieper naar de mate dat we meer beseften, wat de vergeving van zonde voor ons betekende. Behalve het besef van vrede kwam het besef van toegetreden te zijn tot een heel grote en steeds groter wordende familie.
Samen met die vele broeders en zusters was je je bewust van de toegang tot je liefhebbende hemelse vader. Bovendien was er het besef van bevrijding van de angst voor de dood en van wat daarna komt. Het werd een plezier om de Bijbel te lezen en je ontdekte steeds meer dingen in de Bijbel. Je kon niet wachten tot de volgende samenkomst. Deze beschrijving zal velen van ons niet zo vreemd voorkomen.

De eerste liefde verkoelt

De eerste periode werd beheerst door het nieuwe leven, door vrede en vreugde. Toch kon daar na kortere of langere tijd verandering in komen. De belangstelling voor het lezen van de Bijbel begon af te nemen. Naar de samenkomsten gaan werd een sleur. Oude gewoonten en gedachten namen weer de overhand. Voor vele pas-gelovigen is dit vaak een heel kritieke periode. Vanuit die situatie kunnen verschillende wegen ingeslagen worden. Welke weg zal men gaan kiezen?

Mogelijkheden

Ten eerste: Als de verkoeling doorzet, kan men komen op een punt van het loslaten van contacten met medechristenen. Verlies van alle belangstelling voor de Bijbel en gebed. Men komt op de plaats van wat Paulus tegen de Corinthiërs zegt: "Leeft gij niet als onveranderde mensen". Misschien zo nu en dan een kleine opleving, maar soms wordt er getwijfeld of iemand wel echt tot bekering is gekomen.
Ten tweede: De persoon in kwestie wordt zich bewust van zijn steeds kouder wordende en opstandige hart. In wanhoop en berouw geeft hij/zij zich bij vernieuwing over aan de Heer; met of zonder hulp van de leiding in de Gemeente of van medebroeders of -zusters. Als je je nu maar eens liet dopen! Er worden verwachtingen gewekt die niet uitkomen. Het kan gebeuren dat men in een cyclus van de zich telkens (publiekelijk?) herhalende overgave aan de HEER terecht komt, zodat dit een soort levenspatroon gaat worden. Dit gaat men als het normale Christen-leven beschouwen. Men weet niet beter.
Ten derde: Misschien wel de meest voorkomende mogelijkheid. De persoon in kwestie ontdekt iets, wat miljoenen andere christenen ondertussen ook al begrepen hadden. En dat is, dat de pijn van de vernedering in het al maar weer moeten belijden van de nederlaag, voorkomen kan worden. Hoe? Door de schijn op te houden, dat het allemaal koek en ei is. Uiterlijk een christelijke levenswandel en zuiver in de leer. Ogenschijnlijk onberispelijk in de moraal. Een reputatie van een "fijne christen", actief en voorbeeldig. Weinig kans dat men ooit door de mand valt. Als je maar volop blijft meedoen aan het "kerkelijk of het para-kerkelijk" leven. Er zijn gelegenheden genoeg om je daarin te storten.

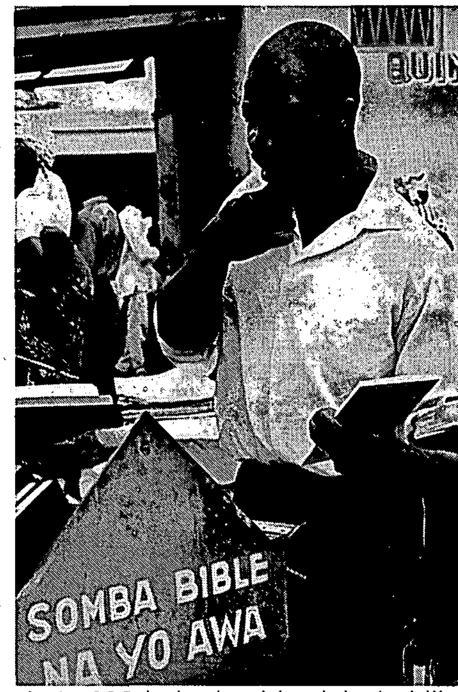
Activiteit

Deze ogenschijnlijk christelijke levensstijl wordt door zovelen aangehouden, dat men er eigenlijk geen kwaad meer in ziet. Wij kunnen er zo aan gewend raken, dat we de namaak (surrogaat) voor echt aanzien. Als je er maar een goedbedoelende ideologie op na houdt. Als je maar doet wat er van je verwacht wordt. Het LEVEN wordt bedolven onder de leer of de moraal. De GENADE wordt bedolven onder de dwang van het "moeten". Het principe van het tarwegraan, dat in de aarde valt en sterft om daarna op te staan, is abbacadabra. De geestelijke vermenigvuldiging vindt niet meer plaats.

Conclusie

Waar gezamenlijk dat christen-zijn als LEVEN ervaren wordt, daar wordt de gemeente ervaren als kracht. Dat LEVEN is meer dan de leer, meer dan de moraal, dus meer dan je netjes weten te gedragen. Dat nieuwe leven kent maar één manier van geloven: het zich volkomen afhankelijk weten van de Heer en Zijn genade. **Eigen** belangrijkheid staat dan niet centraal, maar wat de Heer voor je wil betekenen en wat je daardoor voor die ander kunt betekenen. Omdat bovenstaande verschijnselen mij intensief bezig houden, probeer ik in de rubriek Bijbel een onderbouwing te geven voor een authentiek christen-zijn.
Dit artikel wil niet meer zijn dan een ondersteuning van mijn schrijven over 2 Cor. 3 en 4. Hopenlijk zal het lezen en herlezen van die artikelen een kleine bijdrage kunnen zijn in de bewustwording van onze identiteit. In wezen is het niet meer en niet minder dan de werkelijke betekenis van onze doop.
Alles wat onecht is doet afbreuk aan dat beeld. De werkelijkheid gaat ver uit boven het teken. Het teken heeft daarbij een verwijzende functie. □

Het NBG gaat werken aan een nieuwe bijbelvertaling

Het algemeen bestuur van het Nederlands Bijbelgenootschap heeft zich tijdens zijn laatste vergadering in principe bereid verklaard te gaan werken aan een nieuwe bijbelvertaling voor gebruik in en door de kerken. Het reageert daarmee op artikelen in kerkelijke en andere persorganen en op brieven waaruit blijkt dat velen moeite hebben gekregen met de verstaanbaarheid van de gangbare vertalingen van de bijbel. Het bijbelgenootschap heeft zich evenwel nog niet uitgesproken over de te gebruiken vertaalmethode, noch over de organisatie van een dergelijk project.

Het bestuur wil eerst meer inzicht hebben in de vragen of er voor een dergelijk vertaalproject voldoende acceptatie te vinden is en welke eisen aan zo'n project gesteld moeten worden. Daarom heeft het de staf opgedragen een onderzoek naar de mogelijkheid en de haalbaarheid van een dergelijke vertaling voort te zetten en uit te breiden.
Dat onderzoek moet in goed overleg met andere betrokkenen in het Nederlandse taalgebied - zoals de Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel (RCOB), kerken, theologische faculteiten en andere bijbelorganisaties - geschieden en in het najaar van 1990 zijn afgerond.
Pas daarna zal het bijbelgenootschap definitief beslissen of het al dan niet aan een nieuw vertaalproject zal gaan werken of medewerken. Uitgesproken is al wel dat de financiering in principe niet ten koste mag gaan van de bijdragen die het bijbelgenootschap gewoon is te geven ten behoeve van het werk van bijbelvertalen en -verspreiden in het buitenland.
Het vorige jaar organiseerde de RCOB een symposium met belangstellenden uit diverse kerken over de vraag of een nieuwe vertaling voor de kerken gewenst is. Die vraag werd toen door de aanwezigen unaniem positief beantwoord.
Tijdens dat symposium stelde dr. E.W. Tuinstra, hoofd van de vertaalafdeling van het bijbelgenootschap, dat zo'n vertaling voor kerkelijk gebruik van hoge kwaliteit moet zijn. Zij zal door haar taalgebruik geschikt moeten zijn om voorgelezen te worden in de eredienst. Grote aandacht zal ook geschonken moeten worden aan de literaire vorm waarin de bijbelgedeelten zijn overgeleverd.
De (vrijgemaakt) gereformeerde hoogleraar prof. dr. J. van Bruggen gaf als wens te kennen dat, waar profeten in de bijbel zelf soms tasten 'naar wat de Geest bedoelde te zeggen', de vertaler 'deze openheid naar de verre toekomst niet zal afsluiten'.
De inleidingen die op dit symposium werden gehouden zijn inmiddels verschenen in het kwartaalblad van het Nederlands Bijbelgenootschap 'Met Andere Woorden' dat door het NBG op aanvraag gratis verstrekt wordt. (Postbus 620, 2003 RP Haarlem).

Het bijbelgenootschap hoopt, dat in het komende jaar ook anderen hun wensen ten aanzien van een eventuele nieuwe vertaling zullen formuleren, opdat daarmee in de verdere besluitvorming rekening gehouden kan worden.
Voor een dergelijk vertaalproject is minimaal tien jaar nodig, terwijl voor het persklaar maken en het drukken zeker een jaar moet worden uitgetrokken.
Als het Nederlands Bijbelgenootschap eind 1990 inderdaad besluit de bijbel opnieuw te gaan vertalen voor gebruik in en door de kerken, zal die vertaling pas in het begin van de volgende eeuw kunnen verschijnen.

Bijbeltekst nu in 1928 talen

In het afgelopen jaar werd het nieuwe testament in vijf talen en de eerste bijbelboeken in zestien talen uitgegeven, waarin tot nu toe nog nimmer iets van de bijbel was gepubliceerd. Bijbeltekst is nu verkrijgbaar in 1928 talen. Dit is bekend gemaakt door dr. Cirilo Rigos, de algemeen secretaris van de Wereldbond van Bijbelgenootschappen in Reading, Engeland.
Het totaal aantal talen dat in de wereld wordt gesproken, wordt geschat op maximaal zesduizend. De 110 bijbelgenootschappen zijn financieel en anderszins betrokken bij 424 vertaalprojecten in talen, waarin nog weinig of niets van de bijbel is gepubliceerd. In tal van die projecten werken protestantse, rooms-katholieke en vaak ook orthodoxe bijbelvertalers samen.
Voor het eerst verscheen de volledige bijbel in het Tok Pisin, de officiële taal van Papua-New Guinea; in het Bawn van Bangladesh; in het Lahu van Noord-Thailand en Myanmar, zoals Burma nu wordt genoemd en in het Trukese dat gesproken wordt op een van de eilanden in de Stille Zuidzee.
Het nieuwe testament verscheen in vijf talen, waarin nog nimmer iets van de bijbel was gepubliceerd en voor het eerst ook in achttien talen, waarin al wel een of meer bijbelboeken waren gepubliceerd.
Vertalingen van nog niet eerder vertaalde bijbelboeken verschenen onder meer in het Saame dat door Laplanders in Noord-Scandinavië en in de Sovjetunie wordt gesproken, in de Joegoslavische versie van de zigeunertaal Romani, in het Gumatj van de aboriginals in Australië; en in het Ojibwe van Noordamerikaanse Indianen.

Evagelie in het zwembad

Roemenië. Bij gebrek aan gevangenisruimte werden in Sibiu 400 mensen van de Securitate opgesloten in een leeggelopen zwembad. Onder hen was ook een christen, die per ongeluk was opgepakt. Toen hij onder zijn medegevangenen van zijn geloof begon te getuigen merkte hij tot zijn verbazing dat veel securistes belangstelling voor het Evangelie hadden.
Telkens als hij even rust wilde nemen vroegen ze hem om door te gaan. Al met al bracht hij negen dagen prekend door op de bodem van het zwembad. Christenen uit Sibiu zijn hierdoor aangemoedigd en hebben "Kruistochten" gevraagd om traktaten die ze willen gebruiken in de gevangenissen. (K)

Bulgaars Comité voor Godsdienstrechten

Op 28 december werd het Bulgaarse Onafhankelijke Comité voor de Verdediging van Godsdienstrechten bij de overheid geregistreerd. Voorzitter van het comité is de orthodoxe priester Christofor Subev. De doelstellingen van het comité zijn vele. Van godsdienstonderwijs op school op vrijwillige basis, het recht van de kerken om liefdadig werk te doen, tot afschaffing van overheidsbemoeienis met kerkelijke zaken. Volgens Subev is zelfs een christelijke begravenis verboden in Bulgarije, en zijn alle leden van het Staatscomité voor Godsdienstzaken militante atheïsten. De overheid zou de kerk gemaakt hebben tot een soort 'indianenreservaat'. (KNS)

VAN DE UNIECOMMISSIE

NIEUWS VAN 'T UNIEFRONT

Dat staat er even militant: Uniefront. Een front is immers een term uit de krijgstaal. Die taal zal ons niet bijster bekoren. Want we zijn vreedzame lieden. Veelal gesteld op vrede en rust.
Toch is bovenstaande term bewust gebruikt. Want zegt Gods Woord niet, dat er een universele geestelijke strijd woedt?
De deelnemers aan de G.B.S. (u nog niet?) bestuderen dit trimester het evangelie van Johannes en hun werkboekje is getiteld: Strijd tussen licht en duisternis.

Paulus schrijft het ook: we hebben niet te strijden tegen vlees en bloed (d.w.z. andere mensen; laat staan met elkander) maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten (Ef. 6:12). Die strijd moet gevoerd worden in individuele christenlevens, in gemeenten en in de Unie. Doeltreffend en met de grootst mogelijke inzet. Opdat velen bevrijd uit de ketenen van de boze, blijde kinderen van God worden.
Zolang dat front bestaat, moeten we goed opletten onze tijd en krachten niet te versnipperen of in te zetten voor zaken van secundair belang. Juist in organisaties en vergaderingen (hoe noodzakelijk op zichzelf ook, voor een goede afstemming op elkaar!) kan het goede zo gemakkelijk de vijand van het beste worden.
Als u bidt, (en dat doet u toch regelmatig?) voor de Uniecommissie en de brs. en zrs. werkzaam in Uniebureau en Unieorganen, bid dan alstublieft dáárvoor.
En als u bidt voor uw eigen voorganger, raad en gemeente, vraag dan ook voor hen voortdurend dit juiste onderscheid.

Ontmoetingsdagen

In alle stilte, maar gestaag doorwerkend, heeft de werkgroep die belast is met het bespreekbaar maken van de thema's Vrede, Gerechtigheid en Heelheid der schepping, haar werkzaamheden voortgezet.
Zoals u misschien al gelezen hebt, komt nu als 3e thema Gerechtigheid aan de orde.
Bemoedigd door de zeer positieve reakties op de vorige dagen, willen we ook dit thema weer (laten) belichten in een 12 tal workshops.
Als Bijbelse thema's zullen behandeld worden:

a. Gods gerechtigheid als hulp der vrome.
b. De twijfel aan Gods gerechtigheid in Psalm 73.
c. Gerechtigheid, wet en genade.
d. Gerechtigheid, in de Bergrede.

Daarnaast komen thema's aan de orde als:
Vluchtelingenwerk, Medisch-ethische gerechtigheidsproblemen bij levensbegin en levenseinde. Incest als sexuele gerechtigheidsproblematiek, strafvervolging en gerechtigheid en "over gerechtigheid kun je ook zingen".
De 1e dag wordt D.V. gehouden op 24 maart in de Baptistenkerk, Willem van Kleeflaan 6 te Arnhem. De 2e dag is D.V. op 7 april in de Baptistenkerk "De Vuursteen", Goudlaan 289 te Groningen-Noord.
Beide dagen beginnen om 10.00 uur - maar vanaf 9.30 uur bent u al welkom voor de koffie - en zijn (echt!) uiterlijk 16.00 uur afgelopen. De toegang is gratis, al wordt een deelname in de onkosten erg op prijs gesteld.

Werkmappen

De werkmappen voor de gemeenten over Vrede en Heelheid der Schepping zijn nog steeds beschikbaar. U kunt ze bestellen op het Uniebureau à *f* 5,- per stuk of *f* 4,- per ex. bij een afname van 20 ex. of meer. Het is de bedoeling, dat ook over dit 3e thema er weer een werkmap zal verschijnen, die naar we verwachten, op de regionale dagen beschikbaar zal zijn. De voorbereidingen ervoor zijn in volle gang.
Ook dit maal zal de inhoud zich kenmerken door een meerzijdige benadering, zowel op theologisch als op algemeen maatschappelijk vlak.

De Uniecommissie

Naast de gebruikelijke besprekingen, nodig voor de behartiging van het lopende werk, de diverse vertegenwoordigingen en verschillende korrespondenties, is de Uniecommissie in haar laatste vergaderingen intensief bezig geweest met de ontwerpvoorstellen van de Stuurgroep Unie Organisatie. Zowel onderling als met de Stuurgroep werd daar uitgebreid over van gedachten gewisseld, omdat sommige voorstellen best verstrekkend zijn en dus mogelijk niet onomstreden. De voorstellen zullen de gemeenten waarschijnlijk in de loop van de komende maand bereiken, vergezeld van een voorstel tot bespreking en besluitvorming.
Zeker is, dat de Sou-voorstellen uw volle aandacht qua uitgangspunten en konsekwenties ten volle waard zijn.

Nogmaals Roemenië

Veruit de meeste gemeenten hebben op één of andere wijze deelgenomen aan een aktie t.b.v. Roemenië. Diverse akties lopen ook nog.
Naast plaatselijke en/of interkerkelijke initiatieven en samenwerking met ervaren stichtingen als Kruistochten, Dorkas, Hebron, Friedensstimme etc. is het fijn dat u ook het Hulpfonds goed bedacht hebt.
Blijf dat doen, zodat we ook internationaal op gecoördineerde wijze kunnen helpen t.b.v. onze Roemeense geloofsgenoten (en anderen).
Als u wat onderneemt, lees dan ook nog even het informatieve artikel van de hand van br. H. de Winkel in D.C. nr. 7 d.d. 15-2-90.
Moge de vrucht van onze gezamenlijke arbeid velen tot lof en erkenning brengen van onze God en Heiland, Jezus Christus. ■

Namens de Uniecommissie
G. BOSVELD

"Wie zeggen de mensen dat ik ben?"

Hoe vaak heb ik met andren samen
van hem gezongen en nu,
nu ik zal spreken
ontbreken mij de woorden,
ik schiet tekort.

zelf zei van zichzelf:
méér dan de vredevorst is hier
en méér dan een profeet,
ja, meer dan zelfs de tempel,
Gods woning in Jeruzalem.

Hij is geboren Koning.
Hij is Gods eigen Stem.
Hij is de Hogepriester
en tegelijk het Lam.
Hoe kan ik van hem spreken,
van hem, die altijd méér is
dan ik vermoed, kan weten?

De berg is mij te hoog.
Ik kan de top niet zien
en zeker niet bereiken.
De lucht is er te ijl,
ik moet terug.

Beneden mij hoor ik ze zingen:
'Jezus, gij zijt alles mij in al'
en in hun midden staat hij
met zegenend gebaar.
Daar is het goddelijk erbarmen.
Beneden in de dalen zijn
de zalen vol zingend volk.

De theologen konstrueren,
passen, meten als geleerden.
Als kinderen die in de school
determineren tot alle leven
is geweken.
Dan steken ze de vinger op
en zeggen dat ze 't weten.

Zo zijn de grote, kleine theoreten.

658

LEZERS AAN HET WOORD

Vorming voor voorgangers?

Met instemming las ik het voorstel van de NBVB, dat handelde over de mogelijkheid om voorgangers vormingsdagen mee te laten maken. De vormingsdagen van de NBVB zouden zich daar uitstekend voor lenen.
Terecht wordt hier een vinger bij de zere plek gelegd. Want hoe staat het met de vorming van voorgangers in baptist Nederland? Maken voorgangers wel voldoende tijd en ruimte voor zichzelf om zichzelf te laten vormen? Ik ben geneigd mijn waardering in minnetjes uit te drukken.
Als werkgroeplid van het vormingswerk binnen de Werkgroep Jeugdwerk van de NBJB loop ik tegen dezelfde problematiek aan als die de NBVB constateert. We hebben al enkele vormingsdagen voor predikanten en jeugdouderlingen moeten annuleren. Jammer, maar het is de werkelijkheid.
Als voorganger heb ik de afgelopen 2 jaren meegedaan aan de 'Trainingsweek voor voorgangers', gekoördineerd door de docenten van het Seminarium. Uitmuntende dagen mag ik wel stellen. Het snijdt flink wat hout en een beetje in je eigen vlees. Dat laatste verondersteld ook **vorm-ing, ge-vormd** worden. Gelukkig maar! En gelukkig zijn deze vormingsplekken er nog op ons eigen erf. Er kunnen er niet genoeg van zijn. Dus.... alvast bedankt NBVB.
Over de oorzaken van absentie is genoeg aan te voeren.
Voorgangers zwemmen niet in zeeën van tijd, maar in zeeën van prioriteiten. We zullen gevormd moeten worden om eerste keuzen te maken voor het vormingswerk!
En de gemeenten: zij zullen nog wel enkele voorzetten kunnen geven, zodat hun voorgangers beter zouden scoren! Zo! Ik heb mijn balletje weer eens opgegooid. Met de NBVB natuurlijk, de NBJB en het Seminarium.

H. NOBBE, (Voorganger baptistengemeente Emmercompascuum)

Nogmaals Mission '90

Eén dag was ik met mijn man te gast op Mission '90. Natuurlijk is één dag te kort om een totaal-indruk van dit congres te kunnen geven.
Maar een paar impressies wil ik u niet onthouden, omdat ze, in tegenstelling misschien met die van br. Posthumus (De Christen 1 febr.) zeer positief waren.
Alleen al voor de oost-europese christenen moet dit grote aantal jonge christenen een enorme stimulans geweest zijn! (door speciale giften konden zij gratis deelnemen, sommigen waren liftend gekomen!).
Ook zelf vond ik het een geweldige aanblik: zoveel jonge mensen heel bewust bezig, Gods leiding voor hun leven te zoeken.
De massaliteit was goed doorbroken door de kleine nationala gebedsgroepen iedere dag.
Ook was een adviescentrum voortdurend open, waar ieder met zijn persoonlijke vragen voor praktische of geestelijke hulp terecht kon.
Het grote aanbod boeken was niet alleen voor de rijken. De gezamelijke standhouders hadden geld bijeen gelegd, zodat iedere oost-europeaan voor *f* 30,- vrij boeken kon uitzoeken! Natuurlijk was er veel engels-talige lektuur - in dat taalgebied is er enorm veel aanbod. En engels is ook één van de meest gebruikte voertalen.
Uit de mond van één van onze oudere jeugdleden, die het hele congres meegemaakt heeft:
"Ik vond Mission '90 heel erg goed. Zo'n massa mensen lijkt overweldigend groot. Maar door de gemeenschap met elkaar en de Heilige Geest ervaar je een bijzondere zegen. Natuurlijk kan je niet met iedereen contact hebben, maar dat is ook zo op andere jongerendagen.
't Was ook heel gezellig. Je maakte contact met anderen door 't spontaan zingen in kleine groepjes en 't bidden met elkaar. Zelfs voelde je de verbondenheid met elkaar door de taalbarrières heen.
Ook bijzonder was b.v. het gebedsconcert, dat 's avonds laat twee en een half uur duurde. Je zou denken: dat is verschrikkelijk lang en je zal wel ontzettend moe zijn. Maar je voelde je niet moe, maar heel fris!"
Ga je mee naar Mission '93?

E.C. van Mameren-Sasburg

WAT IS EVANGELISATIE?

Evangeliseren
is niet: dogma leren
noch ook leervrijheid.
Geen gestaag studeren,
theologiseren
of polemiseren,
doch GODS WOORD waarderen,
Schriftkritiek ten spijt.
Evangeliseren
kan dus nooit sorteren
onderlinge strijd.
't Is niet: disputeren,
maar de zonde weren;
en 't is conformeren
aan het Woord des HEREN
in gehoorzaamheid.
Evangeliseren
dat is proclameren
van 't Genadefeit;
't is GODS lof vermeêren
en zichzelf verneêren
om CHRISTUS te eren
als de HEER der heren
nu en 't allen tijd.
Evangeliseren
is nooit distantiëren,
doch: bereid tot strijd.
't Is steeds voortmarcheren
en soms veel ontberen,
maar tóch triomferen
in het Kruis des HEREN
tot in eeuwigheid!

Dordrecht W.J. VAN DER LEER

Bijbelkoeriers passen zich aan

Het waren allemaal ervaren bijbelkoeriers, die plotseling een kerstvakantie opnamen om massaal bijbels te gaan verspreiden in Roemenië. Gewend als zij het waren alles in het diepste geheim te doen, konden zij nu in het volle daglicht kontakt maken en op straat de kostbare lading uitladen. Eén kontaktman in Transsylvanië had zich nog niet aangepast. Net als vroeger stond hij erop dat de bijbels in het donker op een stille plek ver van zijn huis werden overgeladen.

BRIEF UIT ROEMENIË

De familie A. Zoethout uit Dokkum stuurde de redactie een knipsel uit de Nieuwe Dockumer Courant van 1 februari j.l.
De chauffeurs van de transport-aktie Harm en Johan Bakker uit Engwierum ontvingen van de dominee van de Basptistenkerk uit Drobeta de navolgende alleszeggende tekst:
Aan het Nederlandse volk
De Baptistenkerk van Drobeta/T. Severin en ook uit naam van onze Baptistenbroeders van het platteland Altenia, danken u voor de dierbare en kostbare hulp welke u ons heeft gezonden en wij wensen u Gods zegen toe.
U bewijst nog eens dat wij niet alleen zijn en uw hulp in deze moeilijke tijden ons versterken in het geloof dat God met ons is.
Dank u, speciaal aan al diegenen die deelgenomen hebben aan deze hulpzending en die dat ondersteunden met gebed.
God zal het Nederlandse volk zegenen met heel veel Hemelse zegeningen. Dank u dat dit hulptransport ons goed bereikt heeft. God zegene een vrij Roemenië; God zegene het Nederlandse volk; God zegene onze vriendschap.
Biceriea Baptista, Drobeta/T. Severin, 10 januari 1990, Pastor Vasile Dutu.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks;
abonnementsprijs f 48,-- per jaar; buitenland f 66,-- per jaar.

Redactie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; ds. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen vóór de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Zuid-Limburg, te huur volledig ingerichte vakantie bungalows. Rustig gelegen in een mooie omgeving. Tot 30/6 bij 14 dagen reserveren 20% korting. Inl. de Cantharel, Kem 19, 6451 GC Schinveld, tel. 045-251176.

Schöne Ferienwohnung in Deutschland! Zwischen Rhein, Mosel und Nahe ruhige waldr. ländl. Gegend, ges. Luft, ebene Wanderwege 4 Betten u K. Bett, Küche u. Bad, 40 DM pro Tag, keine Nebenkosten. Tel. 06763 2710 Ilse Adams Franz-Krotz Str. 7, 6544 Reckershausen.

herman van der graaf
VERHUIZINGEN
VERPAKKINGEN
TEL. 05910-23963
BEL GRATIS 06 - 0225910

Jonge vrouw, 30 jr. schuldl. gesch. met 2 kind. 5 en 7 jr. zoekt chr. man ± 35 jr. Voorlopig eerst schriftelijk kontakt. Ben rustige vrouw, vrij huishoudelijk en woon in het noorden des lands. Brieven onder nr. 18000 aan het Bureau van dit blad.

Opnieuw een weekend "kinderwerk"

Binnenkort is het weer zo ver. Een weekend georganiseerd door de Werkgroep Kinderwerk van de NBJB met volop ideeën voor je eigen zondagsschool of klub.

Wat gaan we doen?
Vrijdagavond: Aandacht voor geloven met kinderen. Aan de exacte invulling wordt nog hard gesleuteld. Het belooft echter een boeiend programma te worden dat uiteindelijk ook gaat over de essentie van ons werken.

Zaterdagmorgen: Na de dagopening (in het teken van Pasen) gaan we konkreet aan de slag (ook al met het oog op Pasen). Gewoon aan het werk met dingen die je ook met de kinderen zou kunnen doen. Lekker praktisch dus.

Zaterdagmiddag: Tijd voor muziek. Wat kun je met muziek? Wat zingen we met de kinderen? Wat laten we ze zingen? Tijd voor bekende en nieuwe liederen, hun melodieën, teksten en mogelijke bewegingsvormen.

Nog even een paar praktische zaken op een rijtje:
* Het weekend wordt 16 en 17 maart a.s. gehouden op Konferentiecentrum Woudschoten, Woudenbergseweg 54, 3707 HX Zeist, tel. 03439-1344.
Vanaf 19.30 uur staat de koffie klaar. Zaterdagmiddag rond de klok van 4 uur wordt het weekend afgesloten.
* Meenemen: pen, papier en een bijbel. Een slaapzak is niet nodig, de bedden zijn opgemaakt.
* Het weekend kost f 40,- p.p. Reiskosten boven f 10,- worden vergoed op basis van openbaar vervoer of f 0,18 per km.

Ben je na het lezen van het programma enthousiast geworden voor dit weekend? Geef je dan snel op. Dat kan bij het Jeugdburo NBJB, Postbus 405, 9200 AK Drachten, tel. 05120-15687 voor 12 maart a.s.

ZENDINGSVERGADERING
(Gewest Drenthe en Z.O.-Groningen)

Op zaterdag 17 maart 1990 houden deze weer een vergadering van de Zendingswerkgroepen in ons gewest. Deze keer in "De Wegwijzer" aan de Prinsesselaan te Emmen. Aanvang 14.30 uur.
We hopen op een fijne ontmoeting om elkaar te kunnen informeren en inspireren. De agenda werd al aan alle kontaktpersonen toegezonden.
Naast mensen van de zendingswerkgroepen zijn ook andere belangstellenden van harte welkom.

F.Th. Steenhuis-Deelstra
(sekr.)

Dwang

Hij was nog maar vijftien jaar. Maar iedere zondagmorgen was het een huis vol herrie, want hij had een verschrikkelijke hekel aan de kerkdienst. De hele vrede van de zondagmorgen ging er mee heen. Ten einde raad besloot de vader van het gezin maar eens daarover te spreken met de voorganger. Het resultaat was dat vader en moeder tegen deze jongeman zeiden dat als hij er zo verschrikkelijk tegen op zag om naar de kerk te gaan, hij voortaan maar thuis moest blijven. Hij mocht mee, dat graag zelfs, maar het moest niet meer. Het was de eerste zondagmorgen na dat gesprek. Er hing wat spanning in huis, bij de ouders en de andere kinderen. De jongen kwam op tijd voor het ontbijt naar beneden. Na het ontbijt trok hij zijn jas aan en ging mee naar de kerk. Nooit is er meer een woord over gesproken, maar iedere zondag ging hij mee. Twee jaar later vond hij de Here Jezus, werd gedoopt en nam sindsdien trouw zijn plaats in de gemeente in.

Getuigenis (1)

Ze werkten samen al verscheidene jaren op hetzelfde kantoor, al woonden zij niet in dezelfde plaats. Zij spraken over allerhande zaken met elkaar, over hun werk, maar ook over de sport en de politiek. Maar het duurde jaren voordat zij er achter kwamen bij dezelfde kerk te horen. Hoe zou het met hun getuigenis zijn geweest?

105e jaargang nummer 10 - 8 maart 1990

dc DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Het hakenkruis en de drie zevens

JAC. SCHOUTEN

Op maandag 19 februari was er in het aktualiteitenprogramma "Televizier" van de Avro, een reportage te zien over de recente ontwikkelingen in Zuid-Afrika.
Nu gaat het er mij niet om de politiek van dat land te beoordelen, want daartoe acht ik mij niet bevoegd en daarnaast ben ik van mening dat de voorlichting, welke wij van de media ontvangen, tamelijk eenzijdig is. Maar met vele miljoenen in deze wereld ben ik blij met de vrijlating van Mandela, nadat deze een onmenselijk lange tijd in gevangenschap heeft doorgebracht en ik hoop van ganser harte dat er in Zuid-Afrika een tijd zal aanbreken waarin blank en zwart in vrede en op gelijke voet met elkander zullen samenleven.
Waar het mij om gaat is de leider van de extreem rechtse beweging in Zuid-Afrika, die in deze reportage vrij langdurig in het beeld en aan het woord kwam. Achter deze man werd het vaandel van zijn beweging zichtbaar. Een vlag, die veel overeenkomst vertoont met de vlag van het vroegere Nazi-Duitsland.
Volgens de leider van deze beweging was er echter totaal geen overeenkomst met de hakenkruisvlag. De wat merkwaardige zwarte haken op het witte veld waren, volgens deze man, drie zevens, welke spraken van de Heilige Drie-eenheid Gods, en het rood van de vlag was de kleur van het bloed van Christus.
Het was niet het enige wat de man sprak. De manier waarop hij over de zwarte bevolking van Zuid-Afrika sprak deed mij denken aan uitspraken van Hitler in de Nazi-tijd. Het kwam erbij hem duidelijk uit dat, naar zijn mening, de zwarten tweederangsburgers waren. Hij liet er geen vraag over bestaan wat er met de zwarten zou gebeuren, als hij de macht in handen kreeg.
Terwijl ik over deze reportage nog wat zat na te denken kwam er een tekst uit de Bijbel in mijn gedachten uit Openbaring 13:11. Daar staat over de komende valse profeet dit geschreven: "Het had horens als die van het Lam, en het sprak als de draak (satan)". Het is het beeld van de komende antichrist, vroom aan de ene kant, duivels aan de andere kant. Mijn gedachten gingen nog verder.
Wat is er in de historie veel misdaan op deze wijze, onder de leuze van godsdienstigheid.
Zo zijn immers ook de kruistochten ontstaan. Een zekere Bernhard van Clairvaux maakte daar vurige propaganda voor. De paus stelde zich er achter. En onder het motto "God wil het" trokken er duizenden en duizenden op naar het heilige land om dat te bevrijden van de ongelovigen. Onnoemelijk veel Joden en Saracenen, zoals de Turken werden genoemd, zijn daarbij op een gewelddadige manier om het leven gekomen.
Het fanatisme in die dagen ging zo ver dat er zelfs een kinderkruistocht werd georganiseerd, waarbij bijna alle kinderen werden gedood of als slaven werden verkocht. Alles onder datzelfde motto "God wil het". Later in de geschiedenis zien we de Inquisitie verschijnen. Mensen werden de brandstapels opgedreven, terwijl de geestelijkheid met het crusifix in de hand er bij stond. En zelfs Hitler beriep zich er op dat hij door, wat hij noemde, de Voorzienigheid, was gezonden om een gesel voor de Joden te zijn. En zo zijn er nog heel wat beelden te noemen. We moeten helaas zeggen dat de geschiedenis ons vele taferelen laat zien waar mensen elkaar om godsdienstige redenen hebben bestreden op de meest wreede wijze. We hoopten en verwachtten eigenlijk dat die tijd nu voorbij was.
De echte christenen in Zuid-Afrika, en we weten dat er daar velen zijn, moesten een duidelijk protest laten horen tegen het op deze wijze misbruiken van de Heilige Godsnaam en het bloed van Christus. Overigens werd even later in diezelfde reportage wel zichtbaar dat er echte hakenkruisvlaggen werden meegedragen daar in Pretoria, waarbij duidelijk werd wat de echte achtergrond is van het streven van deze zeer extremistische beweging. En al zal onze stem wel niet tot Zuid-Afrika doordringen, ook wij willen, als christenen, een duidelijk protest laten horen tegen een dergelijk optreden. Want de Godsnaam is ons te heilig om voor een dergelijk streven gebruikt te mogen worden en het bloed van Christus, dat van zonden reinigt, is voor ons te kostbaar dan dat het besmeurd zou mogen worden met de verderfelijke idealen van deze extreme beweging.
Het is ons verlangen dat de Zuid-Afrikaners, blank en zwart, elkander juist zullen vinden in die heilige Godsnaam opdat zij beiden mogen weten gereinigd te zijn van zonden door het bloed van Christus.
De drie zevens in de vlag van deze beweging hebben niets te maken met de heilige Drie-eenheid Gods, maar alles met het hakenkruis. En het rood van die vlag heeft niets van doen met het bloed van Christus, maar alles met het bloed dat zal vloeien als deze mensen hun verderfelijke idealen kunnen uitleven. God behoede Zuid-Afrika daarvoor.

VERDER IN DIT NUMMER

OOK KERKEN AANWEZIG OP FLORIADE '92

De gezamenlijke kerken van Den Haag en Zoetermeer hebben het initiatief genomen om (ook) aanwezig te zijn op de Floriade in 1992, waar vier miljoen bezoekers worden verwacht. De kerken willen deze bezoekers de mogelijkheid bieden tot informatie, gesprek, bezinning en gebed.

(FOTO J. V.D. MERBEL)

....ronddwalen tussen plant en struik....

Voor dit laatste wordt een stilte-ruimte ingericht, waarin de bezoeker vanuit eigen (gelovige of misschien niet-gelovige) achtergrond stil kan zijn, kan bidden of mediteren vanuit de ervaringen die zijn opgedaan bij het ronddwalen tussen de bloemen en planten, teken van de Scheppende God en arbeidende mens.
De inrichting van de stilteruimte is erop gericht tot zo'n stil-zijn uit te nodigen.
Teksten met bezinnende gedachten zullen ter beschikking worden gesteld (onder andere psalmgedeelten, gedichten, liedteksten enz.).
Als overgang is een "kloosterhof" met omgang bedacht.
In de kloostergang tegenover het stiltecentrum zal een kleine tentoonstelling (posters en voorwerpen) worden ingericht, waarin zal worden getoond hoe een gelovige mens zijn Schepper met bloemen eert:
de hindoe brengt zijn bloemoffers, de boeddhist mediteert al bloemschikkend over leven en dood (ikebana), de Jood kent zijn plantenbundel voor het loofhuttenfeest (de loelev), tijdens welk feest hij trouwens onder een bladerdak leeft; katholieken kennen hun palmtakjes, reformatorische christenen kennen hun bloemversiering (na de dienst vaak aan een zieke gebracht) en de oogstdankdag.
Allen kennen bloemen en planten als symbool van beleefde waarden.
Voor iedere bezoeker dus iets herkenbaars uit eigen geloofsgebruiken, tevens leidend tot onderlinge herkenning.

Gesprek

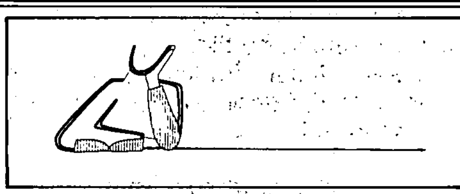
Vóór in de kloostergang is een mogelijkheid tot gesprek gedacht.
Gastvrouwen en gastheren (vrijwilligers uit de kerken) zullen daartoe aanwezig zijn. Tevoren worden deze op hun taak voorbereid.
Eén onuitgesproken uitnodiging tot gesprek zal, naar verwachting, uitgaan van het bijbels bloemschikken, dat door de vrijwilligers ter plaatse zal worden gedaan.
Hierbij wordt een bijbelgedeelte niet met papier en potlood, maar met natuurlijke materialen en bloemen geïllustreerd.

Driehoek

Voor het bouwen van een stiltecentrum is op het Floriadeterrein reeds een perceel gereserveerd. Op een driehoekig gevormd stuk grond zijn ontworpen: een stilteruimte, een stiltetuin en een loopruimte in de vorm van een kloostergang.
De plannen voor de bouw van het stiltecentrum zijn in een vergevorderd stadium. Prof. dr. D.C. Mulder, voorzitter van de Raad van Kerken in Nederland, en Ir. J.E.C. Spithoven, voorzitter van de wereldtuinbouwtentoonstelling Floriade 1992, hebben reeds hun waardering laten blijken voor dit initiatief. De gezamenlijke kerken leverden het startkapitaal. Het wachten is nu op financiële toezeggingen van de diverse fondsen die zijn aangeschreven. De inmiddels tot Stichting geworden "Commissies Kerkelijke Presentie Floriade 1992" heeft er vertrouwen in dat het stiltecentrum gebouwd zal kunnen worden.

EVEN NADENKEN MET....

Nico Schipper

TERUG ZIEN OM VOORUIT TE KUNNEN

We leven in een tijd waarin veel wordt gepraat over het moderne levensgevoel. Wanneer we naar mensen luisteren die zich voor dat moderne levensgevoel inzetten, dan blijkt snel dat het gaat over emancipatie en saecularisatie.
In feite komt het hier vaak op neer, dat de onkerkelijkheid de mensen steeds meer in de greep krijgt. Dit proces is reeds eeuwen aan de gang. In de middeleeuwen kwam een proces op gang die we de "Los van God beweging" zouden kunnen noemen.
Via de "Verlichting" kwamen we in de "God is dood" periode, om tenslotte in het "Ik tijdperk" aan te komen. Was er aanvankelijk nog sprake van enige begrenzing, spoedig werden alle vroegere kerkelijke grenzen, doorbroken. Via radio, T.V., kranten, op scholen en klubs spoelt een golf van egoïsme over ons heen, die zijn weerga in de geschiedenis niet kent. Een telkens terugkerend thema is: Iedereen heeft RECHT op: GELUK, GENOT EN GEMAK. Iedereen bepaalt ook zijn eigen grenzen. Ik ben verstandig en wijs genoeg, om te kunnen bepalen wat goed voor mij is. Als ik maar plezier in het leven heb. Het is voor iedereen klaar en duidelijk dat in zo'n situatie, waarin alles draait om de drie "g's", het gevaar groot is dat de grote G(od), op de achtergrond komt. De gemeente komt op die manier helemaal aan de rand van de samenleving te staan. Voor God is dan geen plaats meer.
*Het is alsof oude tijden weerkeren "de grote los van God beweging", is weer onder ons. In deze "los van God beweging" komen ook de mensen steeds meer los van elkaar te staan. Dat is een duidelijke en logische gevolg. De mensen worden steeds meer op zichzelf gericht: ze zien de ander bijna niet meer, en de Ander raakt ongemerkt helemaal op de achtergrond. Komt het wellicht daardoor dat bepaalde ethische kwestisch, waarbij men vroeger terdege rekening hield met wat de "God van de Bijbel" er van zei, nu overgelaten wordt aan wat "**ik**" er van zeg? We zien wel wat er van komt? Op deze wijze komen we langzamerhand in een sfeer van GODSVERDUISTERING terecht en raken het licht van de bijbel kwijt. Daarom is het goed eens te kijken wat de gemeente deed aan het begin en wat ook nu door de jonge gemeenten gedaan wordt in Afrika:*
- zij prediken: Alzo lief heeft God de wereld.
- Er wordt onderricht gegeven, opdat de mensen gaan luisteren naar de onderwijzing die de bijbel geeft.
- Er wordt troost en pastoraat gegeven, opdat mensen ontdekken wat hun enige houvast is in leven en in sterven.
Wanneer we hier mee bezig zijn brengen wij het zendingsbevel van Jezus in de praktijk (Matt. 28:19). Als we dat uitvoeren zal ook vers 20 meer en meer werkelijkheid worden.

BIJBEL

Lijden om Christus' wil

Weer zijn we de jaarlijkse lijdenstijd binnengetreden en dezer dagen zal er heel wat gesproken en geschreven worden over het lijden, sterven en de opstanding van Christus. We zijn er dankbaar voor dat dit gebeurt, want dit vormt het hart van ons geloof.
Toch kunnen we daarbij de vraag stellen hoe het staat met ons lijden om Christus wil. Daartoe wil ik u aanraden het eerste gedeelte te lezen van het eerste hoofdstuk van de eerste brief aan Petrus. Daar komen we dat lijden tegen.

De vreemdelingen in de verstrooiing, dat zijn de geadresseerden van deze brief. Het woord verstrooiing maakt direct al duidelijk dat er iets gaande is. Iets van lijden. Het was de tijd van de beginnende vervolgingen, de begintijd van keizer Nero, die bekend stond vanwege zijn wreed en hard optreden tegen de christenen. Petrus schrijft in deze brief over de vuurgloed der beproeving. Er wordt gesproken over verzoekingen, welke we ook als beproevingen kunnen vertalen.
Waartoe dient dit alles? Om te zien of de echtheid van het geloof van deze mensen zal blijken bij de openbaring van de Here Jezus Christus. De vervolging was vooral gekomen doordat de gelovigen weigerden te buigen voor de afgoden. Dat plaatste hen buiten het gewone leven en kon hen zelfs brodeloos maken. Want de verschillende ambachtslieden waren verbonden in een soort vakverenigingen, waarvan men lid moest zijn anders was het werken onmogelijk. Maar die vakverenigingen hadden allen hun eigen god, waarvoor geknield moest worden. Men moest meedoen met de feesten, met de eerbiedsbetuigingen. En zo niet, dan wachtte zware verdrukking.
Hierbij moest ik denken aan de tijd van de afgelopen jaren in Rusland, en eigenlijk in heel Oost-Europa. Er waren mensen, die zeer goede opleidingen hadden genoten en in staat om belangrijke plaatsen in de maatschappij in te nemen, maar omdat zij gelovige christenen waren, werd die plaats niet aan hen gegeven. Integendeel, het minste werk was voor hen. Dat is een stuk onderdrukking.
We zullen ons moeten afvragen hoe dit bij ons is. Welke consessies zullen wij soms moeten doen en welke compromissen moeten wij soms sluiten om onze positie te kunnen behouden? Hoe staan wij vandaag in het maatschappelijke sociale leven? Zijn wij bereid om te lijden om Christus wil? Om neen te zeggen tegen het compromis?
Er is een lied dat zegt het met deze woorden: "Achter Jezus 't kruis hier dragen, weet gij wat dat zeggen wil? Heel uw leven zonder klagen willen wat uw Heiland wil".

Ander soort lijden

Lijden dat ook hoort tot de beproevingen, waarbij het gaat te laten blijken of ons geloof wel echt is. Dat is lijden door ziekte of door zorgen. Lijden vanwege de teleurstellingen van het leven. Want er wordt heel wat geleden. Het lijden komt niet toevallig over ons heen. Het kan zijn dat God ons in een louteringsproces brengt, in de smeltkroes. Dat kan pijn doen, maar is er op gericht dat wij meer zullen stralen tot Gods eer. Soms komt het lijden van satan. Denkt u maar aan het verhaal van Job. Satan kan echter niet verder gaan dan God hem toelaat te gaan. Maar hoe het lijden ook komt, ten alle tijde doet het pijn. Of het nu om vervolging en verdrukking gaat, of dat het om allerlei tegenslagen in het leven gaat, of dat het lijden is door ziekte en zorgen. Eén van de psalmisten heeft het al gezegd: "De meeste van onze jaren zijn moeite en verdriet". Toch is één ding zeker: Het lijden is voor korte tijd.
Zo staat het hier: "Indien het moet zijn voor korte tijd door allerlei verzoekingen bedroefd".

Hoe lang is kort?

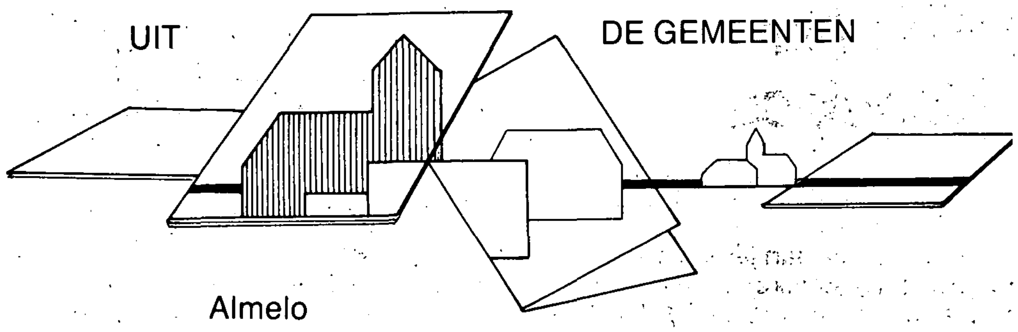
Hoe lang is korte tijd? Kan dat een maand zijn of maanden, kunnen dat ook jaren zijn? Soms horen we van predikanten in Rusland die tien jaar, vijftien jaar, in de gevangenis hebben doorgebracht vanwege hun geloof.
Nog niet zo lang geleden ontmoette ik in een verpleeghuis een dame die daar al meer dan twintig jaar was. Een ander, die ik goed kende, was kort daarvoor overleden nadat zij daar meer dan twaalf jaar was geweest. **Wat is korte tijd?** Een korte tijd kan ook ons leven lang zijn. Maar met korte tijd wordt hier bedoeld: voorbijgaande tijd.
Het is een kleine tijd met het oog op de eeuwigheid. En dan is de vraag belangrijk of wij het lijden aanvaarden. Paulus zegt het in één van zijn brieven: "Aanvaardt het lijden!" In de Statenvertaling staat het nog anders: "Lijdt verdrukkingen". Het staat er in de gebiedende wijs. Verdrukking en lijden hoort bij het geloofsleven. En daar ligt nu onze moeilijkheid.
In de tegenwoordige maatschappij wordt het lijden niet meer aanvaard. Worden vedrukkingen, zorgen en ziekten niet zo gemakkelijk geaccepteerd. Het is ook daarom dat er vandaag meer hulpverlenende instanties zijn dan ooit tevoren, waarbij de mensen in rijen voor de deur staan.
En in dit gegeven zien we ook langzamerhand de gemeente van Christus binnentrekken. Wij aanvaarden het lijden niet meer. Zoals we in de wereld het "ik" tijdperk zijn ingetreden, waar alles om de mens zelf draait, zo zien we het ook steeds meer in de gemeente. We zijn soms zo bezig met onszelf, met ons eigen lijden, dat we voor het lijden van anderen geen oog meer hebben. Ons eigen lijden is het belangrijkste van alles.

In het juiste licht

En nu gaat het er echt niet om om dat lijden te verontachtzamen. Daarmee is de lijdende mens niet geholpen, daarmee is niemand geholpen. En kunnen wij iets doen om het lijden te verlichten, ook ons eigen lijden, dan zijn we het daar van harte mee eens. Maar we moeten beginnen het lijden in het juiste licht te zien. In het licht van God.
En dan zegt de Bijbel: "Want de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand gewicht van eeuwige heerlijkheid". Het lijden, hoe zwaar ook, wordt hier een lichte last genoemd, omdat het gezien wordt in het licht van de toekomst. En hier ligt voor velen het probleem. Velen zijn de toekomst vergeten. Het zicht op de toekomst kwijtgeraakt. We laten ons zo meeslepen door al de dingen van deze wereld, dat dit leven voor ons het een en het al is geworden.
Maar wie zijn eigen leven, daarbij ook zijn eigen lijden, in het licht van de toekomst stelt, ziet hoe klein dit alles hier is en hoe groot en heerlijk dat wat ons wacht. Zo iemand kan het lijden aan, durft het ook aan om vreemdeling in de verstrooiing te zijn, durft alleen te staan en zich te onttrekken aan al datgene wat gewoonte in deze wereld is. Die gaat de weg van Jezus Christus.
Ook de Here Jezus zag het lijden dat Hij moest ondergaan en het was voor Hem een heel zware zaak. Maar de Bijbel zegt ons dat Hij met vreugde het kruis op Zich heeft genomen, de schande niet achtende, vanwege de vreugde welke voor Hem lag. De grote een oneindige eeuwigheid, waarin al de gezaligde mensen straks zullen zijn vanwege het lijden van onze Here. In dat licht zullen we ons eigen leven en lijden moeten zien. Dan zal, bij al het lijden en de pijn, die dat lijden meebrengt, toch de vreugde overheersen, omdat het maar een korte tijd is, een voorbijgaande tijd. Een tijd, waarin we gelouterd worden om des te beter in deze wereld te kunnen zijn, waartoe we geroepen zijn: Getuigen van Jezus Christus, die ons voorging op de weg van het lijden. ■

JAC. SCHOUTEN

UIT DE GEMEENTEN

Almelo

In 'Het Schakeltje' wordt een baptisten club genoemd, die ik nog niet eerder onder ons ben tegengekomen n.l. een BAPTISTEN DART CLUB. Sinds 8 december 1989 heeft de Baptisten Dart Club (B.D.C.) in Almelo zijn eigen vaste dart-honk.
Er is een afscheiding gemaakt in een loods, waar een honk is verrezen om 'U' tegen te zeggen. Het belang van het samenzijn als Christenen is en blijft de drijfveer achter deze B.D.C., zo wordt in 'Het Schakeltje' aangegeven.
Op die eerst avond bleek er al een fanclub te zijn van enkele zusters uit de gemeente, die bloemen aanboden. Echter: gezien de grootte van het dart-honk is er al een ledenstop ingevoerd. Op dit moment bedraagt het ledental: 12!

Borne

Bij een grote groep leden van deze gemeente bestaat de wens om een verenigingsgebouw te plaatsen achter de kerk. De raad der gemeente heeft twee van haar leden aangewezen om deze zaak serieus te gaan bekijken en voor te bereiden. Er zijn al officiële contacten met de burgerlijke gemeente te Borne en B en W staan niet onwelwillend tegenover het plan. De gemeente wordt verzocht om mee te denken en suggesties te doen.

Coevorden

De storm die op 25 januari over ons land raasde, heeft ook bij het kerkgebouw van de Baptisten gemeente in Coevorden schade veroorzaakt. Een behoorlijk aantal dakpannen werd van het dak gerukt en daardoor ontstond lekkage. Een groot deel van het plafond is nat geworden.

Ede

In deze gemeente zijn er daadwerkelijke contacten met gemeenten in Hongarije, Roemenië en Polen. Bart en Hetty Verkruijssen hebben namens de gemeente geld en goederen gebracht naar ds. Ferenc in Hongarije. Al jaren smokkelt deze ds. Ferenc met z'n Lada materiaal naar Rusland en Roemenië. Met negen mensen woont hij op een driekamerflat. Ze moeten van *f* 300,- per maand zien rond te komen. Op het toitlet vind je geen w.c. rollen: te duur. In deze behuizing wordt nog plek gevonden om Roemeense vluchtelingen tijdelijk onderdak te verlenen.
Ook andere gasten ontsnappen niet aan de hartelijke gastvrijheid: voor gasten wordt een van de twee slaapkamers ontruimd.
Kees van Dijken en Willem van der Kooij deden een weekendje Polen en bezochten de Baptisten gemeente te Wroclaw. In vergelijking hadden beide broeders voor een kapitaal aan goederen naar Polen meegenomen, omdat alles zo duur is in Polen en de Poolse munt bijna dagelijks devalueert. Zij roepen ons op om te blijven bidden voor Poolse en Roemeense christenen.

Enschede

De voorganger in deze gemeente schrijft heel-enthousiast over "Samen Bouwen": Dit opschrift zou zo uit het thema van het jubileum/A.V. jaar genomen kunnen zijn. Wij verwijzen hier slechts terug naar wat er daar en toen over gezegd is. Nu de bouw definitief doorgaat en vanaf 12 februari ook echt zichtbaar wordt, zullen velen denken dat hier met dit opschrift daarnaar verwezen wordt. Niets is minder waar. Hoewel samen - letterlijk - bouwen heel gemeenschapsvormend kan werken en ik u daartoe graag uitnodig, staat mij bij samen bouwen iets anders voor ogen. Met dit opschrift denk ik meer aan de gemeente in haar functioneren, in haar bezigzijn dus. Ik denk aan ons samen. Mensen die bouwen in en aan het Koninkrijk van God. Immers geen geringe aangelegenheid. Samen mag hier de betekenis hebben van **allen die kunnen.** Samen staat voor gemeentezijn. Samen geloven; samen bidden; samen bijbellezen; samen zingen; samen lachen; samen huilen; samen werken; samen kerken; samen....

Sneek

In 'Ons forum' schrijft br. J. Hamersma over: 'Baptisme.... wat is dat?'.
Hierin gaat deze broeder terug in de geschiedenis van onze geloofsgemeenschap. Ds. Feisser ondervond vele tegenslagen in zijn leven. Ondanks veel tegenwerking vanuit de gemeente die hij diende, kon ds. Feisser niet anders handelen. Hij voelde zich een geroepene en dit bewustzijn groeide en werd steeds sterker. In 1843 uitte hij zijn gevoelens in een boekwerkje getiteld: 'Waakt op', waarin hij stelde 'dat de gemeente geordend moet worden, opdat zij waarlijk het lichaam van Christus zou zijn'. Ook zijn opvattingen betreffende de doop stak hij niet onder stoelen of banken. Alleen gelovigen mogen gedoopt worden, zo was zijn mening. De kinderdoop is lang na de apostolische tijden, tegen het bevel des Heren de kerk binnengeslopen. Indien het God behagen mag wederom een kerk tot stand te brengen, die is gefundeerd op de Here Jezus en de apostelen, dan zal een eerste bepaling zijn, dat alleen gelovigen mogen worden gedoopt.

Vriescheloo

In 'De Klopper' wordt gemeld, dat 'De Herberg' nu definitief verkocht is. Een aantal jaren geleden was deze gemeente begonnen met deze stichting voor hulpverlening, maar in praktijk bleek het pand te klein. Toch gaat deze gemeente verder door het stichtingsbestuur uit te breiden en om te zien naar een groter pand, waarin het werk kan worden voortgezet. Daarvoor is een groot startkapitaal nodig. Er is in deze omgeving genoeg te koop, maar ons gebed is, dat wij niet voor de Here aan gaan lopen en ons niet in de problemen storten.

Westerhaar

In 'De Gemeentestem' staat te lezen over een GROEICLUB, dat ondergetekende wat nieuwsgierig maakte. Hier betreft het ongeveer twintig kinderen, verdeeld over drie groepjes, die samenkomen bij een leidster thuis. Er is veel zang en een gebed. Daarna wordt een verhaal verteld en de kinderen genieten daarvan. Na het verhaal wordt er een werkje gemaakt wat op het onderwerp aansluit.
In de bijna drie maanden die ze nu bezig zijn, is er een opmerkelijke groei in het geloof van deze kinderen.

Zwolle

De lezers van 'De Schalm' worden meegenomen op reis door Israël, het land van de Bijbel. Er wordt een foto geplaatst en van commentaar voorzien. De tocht is begonnen in Jeruzalem en wel bij de Gouden Poort. De Gouden Poort is één van de poorten in de muur die het oude Jeruzalem ommuurd. Er zijn verschillende poorten zoals de Damascuspoort, Stefanuspoort, Heroduspoort enz. Deze poorten zijn van een verbluffende schoonheid.
Door deze poorten komt men in de oude binnenstad van Jeruzalem. In de oude stad liggen onder meer de Klaagmuur en het Tempelplein. Aangezien het Tempelplein in handen is van de moslims is het voor de joden streng verboden dit terrein te betreden. Dat heeft te maken met het feit dat vroeger daar de tempel stond met daarin het 'heilige der heiligen' dat slechts éénmaal per jaar door de hogepriester betreden mocht worden. Het zou onvergeeflijk zijn als een jood daar zijn voetstappen op zou zetten, omdat men niet precies de juiste plaats meer weet waar het

(zie verder pag. 5)

Instruktie-weekend en de Strubben: eindeloos

Als je 'Abraham al hebt gezien', en al jaren in je Gemeente aan jeugdwerk doet, dan kun je je afvragen of het nog nodig is om een instruktieweekend te bezoeken! Ik ging er ook min of meer met de gedachte heen: "hoe zullen de N.B.J.B.-instrukteurs het doen?" Ik bedoel daarmee te zeggen; hoe zullen ze 't een en 't ander invullen, om als Baptisten een goed raakvlak te vinden tussen de E.O.- en "Timotheus"-aktiviteiten, en die van de grote protestantse kerken?

Ik kan u zeggen, dat toen we 's zaterdags om 16.30 uur afscheid namen, er een grote tevredenheid onder de twintig deelnemers was, en we allemaal zeer voldaan naar huis gingen! We waren goed geïnstrueerd, en we konden onszelf kwijt.
Op het thema; 'Eindeloos begin' hadden we vooralsnog niet veel vat, maar zo langzamerhand, mede door eigen invulling, kwam daar veel duidelijkheid in! Aan originaliteit ontbrak het ook niet, en het kennismakingsspel viel goed in de smaak! De bezinningsperikelen; waar loop je zoal tegenaan met verhoudingen - jeugdleider/gemeente, - jeugdleider/jeugdavond, - jeugdleider/jeugdseizoen, discussievormen enz., werd op een boeiende maar vooral op een open manier 'gespeeld'. Iedereen kon zijn zegje zeggen, zijn/haar ervaringen vertellen, door middel van het cirkelspel. (óók een eindeloos begin). Problemen, ervaringen, knelpunten noteren op cirkelvormige papiertjes, deze in een cirkel op de grond deponeren, en bij toerbeurt opnemen, en ter discussie stellen. Dit gaf veel gespreksstof, en we konden onze leidersharten daarbij luchten!
De sluiting van een avond, of weekend kunnen we doen d.m.v. een muziekcompilatie, waar we de vrijdagavond een half uur een voorbeeld van hebben meegemaakt. Hier werd wat verschillend over gedacht, maar de bedoeling is toch, om een bepaalde sfeer te creëren voor concentratie in gebedszaken en bezinning over datgene wat je bezighoud in je leven met de Heer! Ook hier liggen dus diverse mogelijkheden.
De zaterdag werd besteed aan workshops, het praten in groepjes over aangebrachte onderwerpen als: 'muziek en bijbel', 'discussievormen', 'een omgekeerde vorm van serieus handelen', (om schrikeffect te verkrijgen), en dan: 'Bijbelstudie-tekstbenadering'.
In de totaalgroep werd naderhand alles besproken, en op waarde beoordeeld naar onszelf toe.
Aan het eind van de zaterdagmiddag was er dan de evaluatie, waarin onze tevredenheid tot uiting kwam, en ontdekten dat we er samen iets van hadden gemaakt, en vooral veel van elkaar hadden geleerd!
De verzorging, (koffie, thee, maaltijden, overnachting), kon niet beter, en daarmee is dacht ik voldoende gezegd!
En het gebouw "De Strubben"??? We mogen er trots op zijn. De accomodatie deed ons denken dat we er al jaren kwamen. De omgeving is schitterend, en als ik m'n verslag beëindig, meen ik namens de groep, alle kaderleden te moeten bedanken voor hun inzet en aktiviteiten voor het welslagen van dit instruktieweekend!
Tot slot: Om datgene te doen in onze Gemeenten, waarin de Heer ons heeft getalenteerd in 't kader van het jeugdwerk, zullen we elkaar nodig hebben, omdat er zo eindeloos veel vanuit de jeugd zelf naar ons toekomt, en wij er een weg in moeten vinden, die in de banen van Gods Geest geleid moet worden!

GERHARDUS NOBBE, Vriescheloo

Uit de gemeenten

(vervolg van pag. 4)

'heilige der heiligen' gestaan heeft. De 'Gouden Poort' is de poort waar Jezus gezeten op een ezel op palmzondag Jeruzalem binnenging.
In de negende eeuw metselden de moslims deze poort dicht. Later werd hij door de kruisvaarders weer geopend. Enkele eeuwen later werd hij echter voor de tweede keer dichtgemetseld. Dit gebeurde uit voorzorg omdat men verwacht dat door de Gouden Poort de christenen weer Jeruzalem binnen zullen komen.
Als je dat niet wilt, dan blijft er niets anders over dan dichtmetselen, zullen de moslims hebben gedacht. ■

KMG

BOEKEN

Dr. W.H. Velema - Ethische vragen in prediking en pastoraat - Kok Voorhoeve - Kampen f 22,50.

In deze uitgave geeft de Apeldoornse hoogleraar een handreiking aan predikanten, pastorale werkers en ouderlingen, voor de omgang met ethische problemen. Hij gaat met name in op het dilemma, waar veel voorgangers (in het boek dominees genoemd) mee te maken krijgen. De één vindt dat er veel te weinig aandacht aan ethische kwesties wordt gegeven en de ander vindt dat men er in de prediking teveel mee bezig is. Aan de hand van enkele praktijk voorbeelden geeft dr. Velema een aantal overwegingen om dit dilemma te doorbreken. Ook voor de gemeenteleden die zich vaak betrokken weten bij deze vragen kan dit 112 pagina tellende boek goede diensten kunnen bewijzen. Afgezien van de wat stricte ambtsbeschouwing, heb ik het zelf met grote instemming en waardering gelezen. Het zou onder ons ook wel enige lacunes kunnen opvullen. Ik wens u veel leer- en leesplezier.

(J.S.)

Redaktie weer compleet

De verkiezing van twee leden van de redaktiecommissie van "de Christen" is nu afgerond. De uitslag van de verkiezing van een tweede lid was:
Uitgebracht 215 stemmen, waarvan op: br. B. Hofman 26 stemmen, br. W. Huizing 11 stemmen, br. H. Ploeger 13 stemmen, br. J. Reiling 34 stemmen, br. G. van 't Wout 125 stemmen, ongeldig 6 stemmen.
Op grond van deze uitslag is br. G. van 't Wout gekozen tot lid van de redaktiecommissie.

Welke gemeente wil een Noors koor te gast hebben?

Welke gemeente vindt het leuk om van 23 tot en met 26 mei een Noors koor te gast te hebben en van hun aanwezigheid en optredens te genieten? Ze zijn met 115 personen, en zoeken onderdak in een school o.i.d.

Welk Jeugdkoor ziet er wat in om in de paasvakantie van **1991** een jeugdkoor uit Wales in hun gemeente te ontvangen, en zelf - b.v. het jaar daarop - een tegenbezoek aan Wales te brengen? Het koor heet "Emmaus" en bestaat uit plus minus 40 personen.
Heb je belangstelling of wil je meer weten: **Vóór 5 april reageren!**

HET JEUGDBURO

PROGRAMMA REGIONALE ONTMOETINGSDAGEN

Het programma voor de regionale ontmoetingsdagen, voorjaar 1990, over het thema: "GERECHTIGHEID" is rond.
De bijeenkomsten vinden plaats in: Arnhem (24 maart), Baptistenkapel, Willem van Kleeflaan 6. Voor Zuid, West en Oost Nederland en in Groningen (7 april), Baptisten kerk "de Vuursteen", Goudlaan 289. Voor Noord Nederland.
Workshops naar keuze over de onderstaande onderwerpen:

A. Bijbelstudies:
1. Gods gerechtigheid als hulp voor de vromen - ds. R. Erwich.
2. Twijfel aan Gods gerechtigheid. - resp. ds. Sj. v.d. Laan en ds. J. Hofman.
3. Gerechtigheid, wet en genade - ds. O. de Vries en ds. Y. Horjus (gevr.).
4. Gerechtigheid in de Bergrede - ds. G. van 't Wout.

B. Thematische workshops:
1. Vluchtelingenwerk - dhr. J.N. Schelhaas.
2. Medisch-ethische gerechtigheidsproblemen.
 a. bij het levensbegin. dr. H. Oprel
 b. bij het levenseinde. dr. P. de Groot.
3. Gerechtigheidsproblemen rondom sexualiteit - ds. A. de Vries.
4. Gerechtigheid en ethnische minderheden. - dhr. Jimenez.
5. Gerechtigheid en strafvervolging - mr. H. Stehouwer.
6. Van gerechtigheid kun je zingen - dhr. H. Blenkers.
7. Workshop n.a.v. een verrassingsstelling - resp. ds. P. v.d. Werf en ds. C. Eijer.
8. Machtsverhoudingen in menselijke relaties - dhr. L. Drijfhamer (gevr.)

U wordt verzocht zelf uw lunchpakketje mee te nemen.
Koffie, thee en soep zullen beschikbaar zijn (al vanaf 9.30 uur).
Aanvang 10.00 uur, sluiting uiterlijk 16.00 uur.
Toegang gratis.
Namens de werkgroep gemeentelijke bezinning,

G. BOSVELD

LEZERS AAN HET WOORD

Baptisten 'verliezers'?

Zo begint en eindigt br. Dijkhuizen in de 'Christen' van 8-2-90 zijn hoofdartikel. Daar tussenin heeft br. D. zijn ongenoegen neergeschreven over de weigering van een Baptisten gemeente om mee te doen aan een interkerkelijk (gereformeerd?) projekt.
In dit artikel is niet duidelijk gemaakt welk projekt en welke bezwaren er waren bij die Baptisten gemeente, zodat de lezers niet mee kunnen oordelen.
Bovendien ben ik niet zo enthousiast met de dagelijks in de kerk- en andere bladen gemaakte propaganda dat een sterke maatschappelijke betrokkenheid zo nodig is om ons christelijk geloof te etaleren.
Hoe het dan wel zou kunnen is iets waar de E.C.U. zich wel over zal beraden nu de 'Zaaier' is uitgevallen.
Maar over 'verliezers' gesproken; de Geref. kerk verliest jaarlijks ca. 10.000 leden, al verheug ik mij daar niet over.

G.H. VAN HALL, Oosterbeek

Matiging van autoverkeer is een "daad" om mee te beginnen

Al enkele jaren geleden is opgericht de Oecumenische Vereniging 'Goed Rentmeesterschap', met als doel: behoud en heelheid van de schepping nadrukkelijker onder de aandacht te brengen van kerken en kerkmensen en ook om alle christenen op te roepen tot daden.
Veel mensen zijn bereid tot medewerking, maar weten niet waar ze moeten beginnen. 'Goed Rentmeesterschap' stelt voor gezamelijk één van de bronnen van luchtverontreiniging aan te pakken door het autoverkeer te matigen.

Toen ons land enkele malen werd opgeschrikt door een "smogalarm" en een verbod op autoverkeer dreigde, kon worden vastgesteld dat de oproepen het autoverkeer vrijwillig te matigen niet of nauwelijks werden gevolgd. Kennelijk is het persoonlijk autobezit en -gebruik van buitengewoon groot belang voor belangrijke delen van de Nederlandse bevolking.
Deze fixatie op het autogebruik - niet voor niets de heilige koe genaamd - neemt uiterst bedenkelijke vormen aan: daarbij vallen twee aspecten in het bijzonder op:
- het grote gewicht wat wordt toegekend aan de rol die de auto speelt in de economie, en vrijetijdsbesteding,
- de onwil om een offer - hoe klein ook - te brengen ter bestrijding van de verontreiniging.

De verontreiniging is er voortdurend, ook bij lagere temperaturen en een frisse noordwestelijke wind. En ieder weldenkend mens kan concluderen dat die verontreiniging beperkt moet worden.
Blijkbaar is een bijzonder effectief verdringingsmechanisme werkzaam om drastische maatregelen ter bestrijding van de milieuproblemen als gevolg van het autogebruik te verhinderen.
Collectief wordt het autogebruik verdedigd met een verwijzing naar de groei en bloei van onze economie. Een economie die haar slachtoffers vooral maakt onder de zwakkeren in de samenleving.
Individueel wordt de auto verdedigd door te wijzen op het grote goed van de persoonlijke vrijheid, zonder rekenschap te geven van de onvrijheid die we anderen: mensen, dieren en planten daarmee aandoen.
De gevolgen van het autoverkeer zijn desastreus: per jaar eist de auto wereldwijd gezien 300.000 slachtoffers, over de milieugevolgen, de enorme grondstoffenverspilling, het ruimtebeslag en het teloorgaan van ruimte voor minder mobiele mensen (kinderen, bejaarden) behoeven we hier niet uit te wijden.
Juist christenen, aldus "Goed Rentmeesterschap" zouden, beter dan wie ook, de "afgoding" van het autogeloof kunnen bestrijden, op grond van de bevrijdende Bijbelse Boodschap.
De Oecumenische Vereniging Goed Rentmeesterschap wil oproepen tot daden. Om te beginnen door het autogebruik te beperken: Individueel kunnen we kiezen voor een vrijwillige autoloze (zon)dag.
Naast individuele daden is ook een actiever overheidsbeleid nodig en een nadrukkelijker appél op ieders persoonlijke verantwoordelijkheid. In dat kader pleit de OVGR voor het instellen van een autoloze (zon)dag, die door de overheid ingesteld dient te worden. Één dag per week waarop we kunnen leren van onze verslaving af te komen. Uiteraard heeft de OVGR oog voor de belangen van specifieke groepen, die zonder auto grote vervoersproblemen ondervinden: mensen in dunbevolkte plattelandsgebieden, bejaarden, gehandicapten etc. Hun belangen kunnen en mogen niet uit het oog worden verloren.

Baptisten Wereld Alliantie stuurt telegram naar Zuid Afrika

Denken jullie aan het ANS-weekend?

6 - 8 april

bel voor informatie: 030-420269

De Baptisten Wereld Alliantie (BWA) heeft boodschappen met gelukwensen en steun voor de voortgaande strijd voor gerechtigheid gestuurd aan Nelson Mandela en aan de Zuidafrikaanse president De Klerk.
Het telegram aan Nelson Mandela zegt: "De Baptisten Wereld Alliantie, die miljoenen baptisten gelovigen vertegenwoordigt over de hele wereld, begroet met vreugde uw vrijlating uit de gevangenis. Wij voegen ons bij u door ons gebed om een democratische regering voor alle mensen en voor harmonie tussen de rassen".
In het telegram aan De Klerk, feliciteert de BWA hem met zijn besluit Mandela vrij te laten. "Wij bidden voor het voortgaande proces van gerechtigheid en vrede voor allen en de onmiddellijke vrijlating van alle politieke gevangenen", aldus het telegram.

In een resolutie dringt de BWA er bij alle baptisten op aan, bij hun regeringen een beroep te doen om een standvastige houding tegen alle mogelijke vormen van steun aan Zuid Afrika zolang daar de apartheid wordt gehandhaafd. Al in 1985 nam de BWA tijdens het Wereld Congres in Los Angeles een resolutie aan, waarin apartheid werd afgewezen. In 1986 werd deze resolutie tijdens de A.V. in Singapore bevestigd en werd er bovendien opgeroepen tot onmiddellijke vrijlating van Nelson Mandela, de erkenning van het A.N.C. als onderhandelingspartner, en van politieke bannelingen te laten terugkeren. Toen werd ook uitgesproken, dat men wilde bidden voor de christelijke broeders en zusters van de vele denominaties in Zuid Afrika, die gelovig het evangelie verkondigen van bevrijdende liefde en in het licht daarvan zich verzetten tegen apartheid.
Tijdens de vergadering van de Algemene Raad van de BWA in 1988, die vergaderde in Nassau, op de Bahama's, werd een nieuw lid met vreugde begroet: de zwarte Baptisten Conventie van Zuidelijk Afrika. In die vergadering werd een resolutie aangenomen waarin er op aan werd gedrongen bij de Baptisten Unie en de Baptisten Conventie van Zuidelijk Afrika het kwaad van de apartheid te weerstaan door het eigen voorbeeld van verzoening en het betrachten van volledige gelijkwaardigheid binnen hun eigen gemeenten, in de christen-gemeenschap daarbuiten en in hun samenleving.

"En zijn God onderricht hem" *febr. '90*

Staande voor het raam
zie ik aan de overkant van de straat
een prachtige beuk
in de tuin van de buren.
In het voorjaar lichtrose,
in de zomer roodbruin,
in de herfst vol oud goud.
En een nest rechtsboven
door eksters tussen wat takken
twee jaar geleden gebouwd.
Eksters: een harde hoekige naam,
hun kleed is half wit, half zwart;
hun vlucht mag nauwelijks vliegen heten
en voor fluiten of zingen
ontbreekt het talent.
Maar hun nest mocht er zijn.
Als een veste
hoe heen en weer de takken zwiepten.
Totdat de zware stormen kwamen.
In een nacht is de woning verdwenen.
Twee dagen later zag ik
die beiden op de naakte takken
en ik dacht: of ze nu samen wenen?
In 't grote boek las ik
over de simpele mus
en de zwierige zwaluw
die nota bene bij God
in zijn huis bij het altaar
zich metterwoon vestigden
en dacht aan Jesaja die zei:
"En zijn God onderricht hem"
over veilig wonen.

658

NEDERLANDSE BAPTISTEN JEUGD BEWEGING

PRESENTEERT

DAG

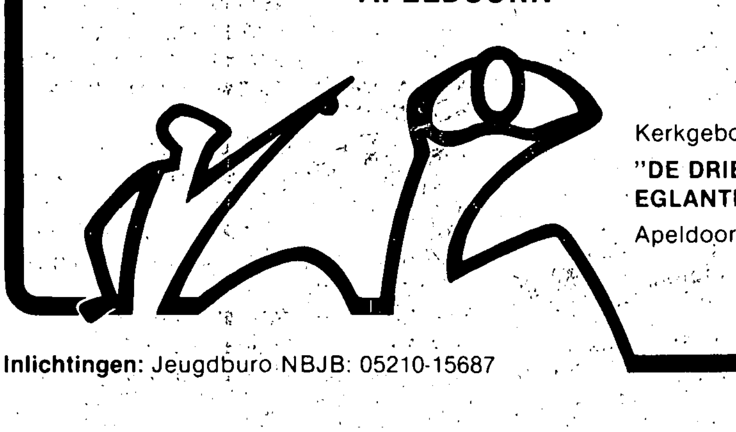
* **MUZIEK** * **ONTMOETING** * **COMPETITIE** *

optreden:	WORKSHOPS	ZANG/MUZIEK
NO FAKE		THEATER/ CABARET

ZATERDAG 10 MAART 1990

10.00 - 16.30 uur ENTREE: f 12,50

APELDOORN

Kerkgebouw
"DE DRIE RANKEN"
EGLANTIERLAAN
Apeldoorn

Inlichtingen: Jeugdburo NBJB: 05210-15687

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 48,-- per jaar; buitenland *f* 66,-- per jaar.

Redactie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; ds. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Zalig zijn de zachtmoedigen,
want zij zullen de aarde beerven.
Matth. 5:5

Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.
Openb. 21:1

Van ons is heengegaan onze liefste

Simon Noordijk

op de leeftijd van 82 jaar

M.C. Noordijk-de Bruijn
kinderen, kleinkinderen
en achterkleinkind

23 februari 1990
Zwartkoplaan 2
3722 CZ Bilthoven

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

"De Here is mijn Herder, mij ontbreekt niets"
Psalm 23

In de leeftijd van 81 jaar werd door haar Heer en Herder thuisgehaald, onze zuster

Jantina Lammechina
Niemeijer-Breider

17 februari 1990

Baptisten Gemeente Eindhoven

Op 23 februari j.l. nam de Here tot Zich onze zuster

Frederika van der Berg

in de leeftijd van 80 jaar

"De Here is mijn Herder"

Baptisten Gemeente Haulerwijk

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van N.J. van Beek luidt: Platinalaan 277, 9743 GN Groningen, tel. 050-714284.

herman van der graaf
VERHUIZINGEN
VERPAKKINGEN
TEL. 05910-23963
BEL GRATIS 06 - 0225910

Komf. vakantiewoning in Hoog Sauerland (Duitsl. Winterberg-Niedersfeld) te verhuren (max. 6 personen). Mooi gelegen aan bosrand met Panoramazicht. Aanvragen bij Manfried Schulte. Zum Berger See 91. D 5820 Gevelsberg. tel. 02332 - 60504.

Zuid-Limburg, te huur volledig ingerichte vakantie bungalows. Rustig gelegen in een mooie omgeving. Tot 30/6 bij 14 dagen reserveren 20% korting. Inl. de Cantharel, Kem 19, 6451 GC Schinveld, tel. 045-251176.

Camping "De Betteld"
Voor rekreatie die meer is dan ontspanning
Bel 08342-2528 voor een gratis info-pakket

NIEUW!!
vanaf seizoen '90

* gezellig juni-programma
* extra speeltoestellen
* zwembad overkapping
* kleine jaarplaatsen
* sportzaal

De Betteld
"De Betteld"
Aaltenseweg 11
7021 HR Zelhem

105e jaargang nummer 11 - 15 maart 1990

dc

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Een nieuwe lente....

Hoewel wij in Nederland dit afgelopen seizoen nauwelijks winter hebben gehad (stormen destemeer), breekt het voorjaarsseizoen al weer aan. Dat voorjaar geeft mensen een speciaal gevoel. Vrouwen vertonen het duidelijkst de neiging om allerlei vernieuwingen aan te brengen. De kledingzaken hebben het nieuwe goed al weer in huis en wie kan weerstand bieden aan de verleiding om zich te tooien in de nieuwe modekleuren. Een nieuw japonnetje of een paar nieuwe zomerschoentjes maken van ons weer andere mensen: vernieuwd, verjongd en opgefleurd.
Van tijd tot tijd hebben wij dat ook nodig, want na een winter voelen wij ons wat lelijk en saai. De donkere dagen hebben niet alleen op ons uiterlijk gewerkt, maar ook onze stemming beïnvloed. Een griep, die wel niet zo ernstig was, maar die toch maar niet wilde overgaan. Of na het getob met zieke en lastige kinderen voelen sommigen zich gedrukt en ongelukkig. Het dagelijkse werk begint wat zwaar te vallen. Maar in een nieuwe outfit anno 1990 krijgt een vrouw weer plezier in het leven. En zijn mannen wel zoveel anders? Zijn die ook vaak niet kinderlijk blij met hun nieuwe sportjasje of een mooie das?

Dat zijn zo onze kleine, menselijke pogingen om aan het vergankelijke bestaan met zijn slijtage, zijn stoffigheid en oudbakkenheid nieuwe glans en luister te verlenen. Mensen hebben altijd naar levensvernieuwing gehaakt. Zo zijn er die verjongingskuren ondergaan, maar ook er is gezocht naar een drankje voor onsterfelijkheid. Ieder voorjaar koesteren ouderen de dwaze illusie, dat zij toch eigenlijk zo oud nog niet zijn. Maar de tijd gaat onverbiddelijk voort en eenmaal zal ieder mens de droom van de eeuwige jeugd moeten opgeven. Want, zegt Prediker, er komt een tijd dat uw handen zullen beven van ouderdom, uw sterke benen zullen zwak worden, u niet genoeg tanden meer hebt om goed te kunnen eten en u ook langzaam blind begint te worden, dat uw oren doof worden en uw stem zachter klinkt.
Uiterlijke vernieuwing? Wij weten toch, dat het een illusie is, al zijn wij nog zo blij met het nieuwe kledingstuk. Maar er klinkt een andere boodschap over ons vergankelijk leven: de boodschap van een nieuw leven, dat gedragen wordt door Gods eeuwige trouw en gevoed door Zijn onvergankelijke liefde. Van deze boodschap wordt met Pasen getuigd in alle christelijke kerken over de gehele aarde. Dan wordt gesproken van het geheim, dat geen mens doorgronden kan: hoe God in Christus aan de mensheid getoond heeft, dat zonde en dood de wereld nooit zullen overwinnen, omdat Gods liefde sterker is dan de machten der duisternis. Er is levensvernieuwing, al gaat ook in uiterlijk opzicht het proces van vergankelijkheid onstuitbaar door. Als een mens, na tijden van verslagenheid, opstaat uit zijn verdriet of als hij na een periode van lusteloosheid zijn taak weer ter hand neemt, geeft God de genade van het nieuwe begin.
Als deze vernieuwing van binnenuit ons deel is, zodat onze uiterlijke gedaante er de weerspiegeling van is, krijgt de nieuwe voorjaarskleding een diepere betekenis.

KMG

VERDER IN DIT NUMMER

In Rusland is men niet meer bang om naar de kerk te gaan

Men is in de Sowjet Unie eindelijk niet meer bang om naar de kerk te gaan. Dat vooral is het nieuwe, zo zegt de Russische baptisten voorganger Peter Peters in een gesprek met kerknieuws-redacteur drs. K. v.d. Zwaag in het "Reformatorisch Dagblad" van zaterdag 3 maart j.l. 'De vrijheid voor de kerken onder Gorbatsjow mogen we niet zien als een tijd waarin ons nú de mogelijkheid geschonken wordt om het evangelie te verkondigen. Die mogelijkheid is er altijd geweest, ook in de tijd van de vervolging. Vervolging is geen hindernis, tenminste als het goed ligt met de gemeente, om het evangelie te prediken...."

"God verantwoordelijk voor de nieuwe situatie"

In het artikel in het 'Reformatorisch Dagblad' wordt gesignaleerd, dat Peters, ondanks het feit, dat hij nu openlijk kan spreken, niet direct in een juichstemming is en dat hij zich ook niet wil wagen aan een antwoord op de vraag of de huidige tijd slechts een tijdelijke periode is. Wel zegt hij dat hij slechts zeker is van de macht van Jezus Christus.
Het R.D. noteerde de uitspraak: "Het is God en niet Gorbatsjow die verantwoordelijk is voor de nieuwe situatie".
Over de nieuwe godsdienstwetten zei ds. Peters:
"We zijn weinig bedacht op nieuwe wetten, we verwachten er ook niets van. We geloven dat onze situatie in Gods hand ligt en daarom is onze hoop op Hem alleen en niet op de nieuwe wetgeving gericht".
Het R.D. stelt vast dat dit ligt in de lijn van de niet-geregistreerde baptisten: om elke binding met de overheid af te wijzen. Men houdt streng vast aan het standpunt dat de overheid niet de geringste inmenging mag hebben in zaken betreffende de christelijke gemeente. "We hebben nu zo veel vrijheid als we zelf nemen en ook in het verleden hebben genomen", zegt Peters. Hij benadrukt dat, als het goed is, gemeente en wereld met elkaar op gespannen voet staan.

Bijbel

Drs. v.d. Zwaag meldt dat ds. Peters vertelt van de blijvende grote behoefte aan Bijbels en geestelijke lectuur, vooral om die aan niet-gemeenteleden te geven. Vandaar ook de blijvende intentie om de ondergrondse drukkerij Christianin in stand te houden. De geregistreerde baptisten, die volgens Peters immers hun vrijheid verkocht hebben aan de overheid, moeten nu erkennen dat hun niet-geregistreerde broeders, dank zij deze in stand gehouden drukkerij, geen gebrek hebben aan godsdienstige lectuur. Mede door hun standvastigheid is het ook zo ver gekomen, dat de grenzen open zijn geworden. Het atheïsme heeft de terugtocht moeten aanvaarden, zo is de overtuiging van Peters.

Het artikel in het R.D. vervolgt: "De oude wetten hebben aan kracht ingeboet door de huidige praktijk, zo citeert Peters het ex-hoofd van de raad voor religieuze aangelegenheden Chartsjev. Die nieuwe praktijk houdt momenteel in dat er geen enkele gevangene meer is en dat leden van de Broederraad ongehinderd hun werk kunnen doen. Een ander verheugend feit is dat vele duizenden Bijbels en andere boeken nu ongehinderd per post of zelfs per auto het land binnengevoerd kunnen worden.
Maar van die nieuwe praktijk moeten we niet al te overdreven verwachtingen hebben, zo valt uit de woorden van Peters te vernemen. Hij blijft de kwestie van de registratie afwijzen zolang er in de grondwet niet een volledige vrijheid van woordverkondiging is opgenomen. "Gorbatsjov heeft vorig jaar in zijn ontmoeting met de paus slechts gesproken over de vrijheid in de Sowjet-Unie om godsdienstige behoeften te bevredigen. Dat is wat anders dan geloofsvrijheid. De vervolging is wel afgenomen", erkent Peters, "maar zij is niet verdwenen".

Voorbeelden

Hij noemt enkele voorbeelden. In Dmitrovsk-Orlovski kwam onder mysterieuze omstandigheden een gemeentelid om het leven. Aanvankelijk deed de overheid dit voorkomen als een zelfmoord, maar lijkschouwing door een Russisch pathologanatoom toonde echter het tegendeel aan. In de gemeenten Odessa en Rostov aan de Don liggen de zaken ook nog erg moeilijk. Nog zeer recent werden daar de plaatsen van bijeenkomst door de plaatselijke overheid vernield. Ook komt het nog steeds voor dat er boetes uitgedeeld worden of dat samenkomten verstoord worden. En dat is niet het gevolg van de plaatselijke overheid, zo zegt Peters, maar het geeft aan dat er landelijk nog krachten aanwezig zijn die er op uit zijn de gemeente te vernietigen. Ook komt het nog voor dat er gemeenteleden verdwijnen door een zogenaamd ongeval. Hoewel Peters zich de laatste twee jaar vrij kan bewegen, houdt hij er rekening mee dat dit soort dingen ook met hem kunnen gebeuren.

Russische voorganger even in Nederland

In de week van 6 tot 9 maart kon men in verschillende plaatsen in ons land luisteren naar de Russische baptisten voorganger Peter Peters, die op uitnodiging van de stichting Friedenstimme Nederland hier te gast was en een aantal spreekbeurten vervulde.
Peter Peters is lid van de overkoepelende Broederraad van de niet geregistreerde baptisten in de Sowjet Unie. Hij werd vijf keer veroordeeld tot een verblijf in een strafkamp. Tot twee jaar geleden leefde hij ondergedoken.

Angst is funest

Maar Peters aldus het R.D. zegt dat de gemeenten zich niet willen laten leiden door angst. Dat is in het verleden immers zeer funest geweest. "De kerkleiding had vanaf de jaren twintig angst en die werkte door onder de gelovigen. En uiteindelijk kwam die angst er ook in te zitten bij de buitenstaanders, die nauwelijks meer godsdienstige bijeenkomsten durfden te bezoeken. Het bewijst dat de angst uit de boze is".

Een van de meest positieve dingen in de huidige tijd is juist dat de angst steeds meer verdwijnt en dat er belangstelling voor maar ook grote honger is naar het Woord. Van dat laatste blijft Peters overtuigd. Hij verwacht een grote toename van gemeenteleden. Dat uit zich nu nog in beperkte mate in een groei van de huidige niet-geregistreerde baptistengemeenten, maar een dergelijke groei moet "evenals de lente" zijn tijd hebben, aldus Peters. "We weten ook niet welke vruchten de vele ontvangen Bijbels zullen opleveren. En als er nieuwe vervolgingen komen, dan moeten we bereid zijn Christus te volgen en met Hem ook de vervolging te dragen". Het laatste jaar zijn er bij voorbeeld in de vier gemeenten in de regio Moskou zo'n zestig dopelingen bijeengekomen; het aantal bezoekers is in deze gemeenten met enkele honderden gegroeid.

Aldus het Reformatorisch Dagblad, dat tenslotte Peters citeert in zijn opmerkingen over de kloof met de geregistreerde baptisten, die z.i. niet overbrugd zal worden.

BIJBEL

In voorspoed en in tegenspoed

J. SCHOTANUS

In een vorig artikel hebben we enkele opvallende kenmerken genoemd van een kind van God, aan de hand van 1 Cor. 4:1 & 2. Hij/zij verliest de moed niet, verwerpt alle schandelijke praktijken, gaat niet met sluwheid om en doet niet mee aan de vervalsing van het Woord van God. Dit is de omschrijving van één door de Geest geleid kind van God. Men zou aan dit rijtje vanuit andere schriftplaatsen nog veel meer kunnen toevoegen.

Het leven onder de heerschappij van de Geest kan ook niet los staan van de manier waarop men z'n tijd en geld besteedt. Het bepaalt ook hoe goede voornemens tot stand komen en verwerkelijkt worden. Het heeft invloed op de onderlinge verhoudingen, tussen jong en oud, man en vrouw, jongen en meisje, verloofden, getrouwden enz. In dit artikel willen we stil staan bij de doorwerking van het nieuwe leven in moeilijke omstandigheden, aan de hand van 2 Cor. 4:7-11. De verhalen over de christenen in oost-europa bepalen onze gedachten daar nog voortdurend bij.

a. Wij hebben deze schat in aarden vaten (:7a)

Deze waardevolle bediening van het Nieuwe Verbond (volgens het nieuwe principe) voltrekt zich in ons nederig lichaam, zoals de bediening van het Oude Verbond zich voltrok in de tabernakel en later in de tempel. Door deze bediening is ons lichaam een tempel van de Heilige Geest. (1 Cor. 6:19). Het speelt zich allemaal af binnen het broze vaatwerk van ons lichaam, met een invloed van binnen uit naar buiten toe.

b. Zodat de kracht, die alles te boven gaat, van God is en NIET van ons (:7b)

Er komen dingen tot stand die alleen maar toe te schrijven zijn aan een kracht, die uitgaat boven onze menselijke krachten. Er is maar één verklaring voor. God, die een werk van genade verricht in het leven van Zijn kind, dat het niet meer van zichzelf verwacht, maar van Hem alleen.
Vanuit de plaats van een wanhopen aan zichzelf, bij God terecht komen.
Het motto is geworden: "NIET VAN ONS". Dan is het ook niet meer nodig om de schuld van de misère bij anderen te zoeken. Het betekent een verlossing van alle **eigen** ideeën om uit de narigheid te komen. Vol vertrouwen mag alles gelegd worden in handen van een liefhebbende Vader.

c. In alles zijn wij in de druk, doch niet in het nauw (:8a)

Vanaf vers acht komt er een beschrijving van het gedrag van de mens die deze kracht ervaart. Hoe gedraagt zich een christen, die van alle kanten onder druk staat? Is de druk iets, dat ons zou moeten bevreemden? We kunnen denken aan de woorden van de Here Jezus: "In de wereld lijdt gij verdrukking, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen". Als we alleen maar blij kunnen zijn als het ons voorspoedig gaat, dan hebben we waarschijnlijk niet zo'n gemakkelijk leven. Doorslaggevend is niet wat er met ons gebeurt, maar hoe we er tegen aan, of beter nog hoe we er door heen kunnen kijken. Van alle kanten in moeite en druk, **maar niet in paniek.** Als we tenminste ons hart willen openen voor de vertroosting en blijdschap van de Heer (2 Cor. 1:4).

d. Om raad verlegen maar niet radeloos (:8b)

Geen uitweg zien, maar wel weten dat er een uitweg is. Leven met vragen en niet verwachten dat we altijd direct pasklare antwoorden krijgen. Leven met problemen en toch weten dat er oplossingen zijn. Zich in een donkere tunnel bevinden en weten dat je er uit gaat komen. Ondanks alles, de innerlijke rust blijven ervaren. Zo omschrijft Paulus het leven van een volgeling van Christus, de Wonderbare Raadsman.

e. Vervolgd, doch niet verlaten (:9a)

Vervolging, ook nog iets voor onze tijd? Allen, die godvruchtig willen wandelen, zullen vervolgd worden. Op de één of andere manier zal de christen, die wandelt in de Geest, weerstanden ervaren. Allereerst vanuit zijn eigen oude natuur. Soms zelfs komen er weerstanden vanwege medechristenen, die hun zelfbeschikkingsrecht (nog) niet in handen van de Heer hebben gegeven. Van buitenaf kan er ook openlijke vervolging zijn. In dit alles toch mogen weten, dat de Heer meegaat. Hij zal ons niet verlaten. Hij is de paracletos. De God aller vertroosting.

f. Ter aarde geworpen doch niet verloren (:9b)

Ter aarde geworpen, vernederd tot in het stof. De kerkgeschiedenis staat er vol van. Lees het boek der martelaren van onze "doperse" voorvaderen er maar op na. Zo kan het ook heden ten dage nog in ons land gebeuren, dat mensen niet meer echt welkom zijn, omdat ze als een lastig geweten functioneren in die kerk. Godsdienstige leiders, die zich willen ontdoen van mensen, die het gemunt hebben op hun geweten. We hoeven niet alleen te denken aan de vele kerkelijke leiders in oost-europa, die fout waren.
Wat moet het daar moeilijk geweest zijn om zich te vrijwaren van de druk. Wat is er een grote teleurstelling over de kerken in het westen, die de kant van de officiële politieke en godsdienstige leiders hebben gekozen, in plaats van de kant van de verdrukten. Het kan ook in de rest van de wereld gebeuren, vaak op een heel geraffineerde manier. Vooral als men in die kerken om des gewetens wil niet mee kan doen aan de politieke en sociale activiteiten van die kerk, heeft men het vaak zwaar te verduren. Zo niet van buiten af, dan wel van binnen uit. Ook voorgangers kunnen het zwaar te verduren krijgen, als ze door een een stemverheffende minderheid voortdurend onder druk gezet worden. Het principe, waar het hier om gaat is of men zo met de Heer en Zijn Woord overeind blijft. "Ter aarde geworpen, doch niet verloren".

Conclusie

Hoe staan we tegenover de moeilijkheden in ons leven? Wat gebeurt er als de dingen niet gaan, zoals verwacht? Hoe worden de onverwachte veranderingen in het leven verwerkt? Wie geven we de schuld? Kennen we het geheim van Paulus, in het doorstaan van al dit lijden? Hebben we onze hoop gevestigd op Hem, die ons verlost heeft en ons zal verlossen? Hierin mogen we elkaar te hulp komen in onze voorbede voor elkaar. Het is een kwestie van een voortdurende overgave. **In eerste instantie is het niet de crisis die ons probleem veroorzaakt; het is de crisis die ons probleem openbaart.** Het probleem van: ons niet dagelijks wandelen met de Heer. Het probleem van: het niet verstaan van het geheim van het principe van het nieuwe verbond. Niet naar de letter, maar naar de Geest. ■

Peter en Ria de Groot van Leiden naar Kassiri in Sierra Leone

Omdat het praktisch onuitvoerbaar is bij alle gemeenten in Nederland langs te komen, deze keer in ons weekblad 'De Christen' het kennismaken met twee jonge mensen die dit jaar naar Sierra Leone hopen te vertrekken om het daar al op gang zijnde medische werk te ondersteunen. Het zijn Peter en Ria de Groot, die samen met hun twee kinderen naar Kassiri gaan. Er is inmiddels vanuit de UZC een brief uitgegaan naar de gemeenten om toestemming tot aanvaarding van deze zendelingen. Vandaar ook deze nadere kennismaking.

Peter (31 jaar, arts) is geboren in Koog a/d Zaan als middelste van drie kinderen. Zijn ouders zijn beide gelovige mensen en aktief lid van de Gereformeerde kerk.
Toen Peter een jaar of zestien was, zag hij de kerk niet meer zo zitten en maakte zich er wat van los. Zijn besluit om arts te worden hing samen met het idee iets voor de mensheid (vooral in de 3e wereld) te gaan doen. In het tweede jaar van zijn studie ontmoette hij iemand die hem vroeg of hij ontwikkelingswerk of zendingswerk wilde gaan doen. Peter antwoordde: "Tja, ik weet eigenlijk niet of ik wel geloof". Via deze jongen kwam hij bij het studentenwerk van de Navigators terecht en door gesprekken, bijbelstudies en veel voorbede van andere mensen kwam Peter tot geloof.
Ria (31 jaar, logopediste) is de oudste van twee kinderen en komt uit een niet-gelovig gezin. Toen ze een jaar of vijftien was, dacht ze wel dat er een God moest zijn, maar hoe het allemaal precies zat was haar niet duidelijk.
Na de middelbare school ging ze de opleiding logopedie volgen en werd ook lid van de studentenroeivereniging Asopos-de Vliet.
Peter was ook lid van deze roeivereniging en zo hebben ze elkaar in 1979 leren kennen.

Peter was toen net tot geloof gekomen en toen hij verkering kreeg begon hij ook over het geloof te vertellen. Door bijbelstudies met een meisje uit het Navigatorwerk kwam ook Ria tot geloof.

In maart 1981 zijn ze getrouwd. Omdat Peter nog studeerde verdiende Ria de kost met haar werk als logopediste. Al die tijd waren ze aktief betrokken bij het Navigator-studentenwerk (bijbelstudies, bidstonden en evangelisatie).
Ze vertellen nu: "Nadat we getrouwd waren gingen we ook wat meer op zoek naar een gemeente waar we ons thuis konden voelen. In de gereformeerde kerk voelden we ons niet echt thuis. uiteindelijk gingen we steeds vaker naar de diensten in de Baptistengemeente in onze woonplaats Leiden".
In oktober 1982 is Ria daar gedoopt en in januari 1983 besloot ook Peter zich te laten dopen.
Ze zeggen: "Sinds die tijd zijn we aktief betrokken geweest bij het gemeentelijk werk (o.a. G.B.S. en evangelisatie)".

Eerst praktijk

Na zijn afstuderen wilde Peter graag als zendingsarts worden uitgezonden. Echter, de meeste zendingsorganisaties verlangen eerst wat meer praktische ervaring. Omdat het moeilijk bleek in Nederland werk te vinden teneinde die ervaring op te doen, besloten ze het in het buitenland te gaan proberen.
Zo solliciteerde Peter uiteindelijk naar een baan in het Siloamhospitaal te Venda (een thuisland in Zuid-Afrika). In december 1986 vertrokken ze naar Siloam waar Peter 2½ jaar als algemeen arts heeft gewerkt in een voormalig zendingsziekenhuis van de christelijk-gereformeerde kerk. In dit ziekenhuis werkten nog 8 nederlandse en 1 zuidafrikaanse arts.

Kinderen

Peter en Ria de Groot: "In mei 1989 zijn we teruggekomen, mede omdat we heel graan een tweede kindje wilden adopteren. Toen we een paar jaar getrouwd waren wilden we graag kinderen, maar al snel kregen we te horen dat de kans op eigen kinderen zeer klein was. We besloten toen een kindje te adopteren en na 2½ jaar wachten kwam Raoul (in september 1986). Hij was precies één jaar, toen we hem uit Sri Lanka ophaalden, erg ondervoed, onder de schurft en met een slecht geopereerde hazelip. Dit laatste is in Nederland heel mooi hersteld en Raoul is nu een heel aktief en volijk jongetje van 4 jaar.
Sinds september gaat hij naar groep 1 van de basisschool en geniet daar erg van".
"Zolang we in Zuid-Afrika woonden, mochten we geen tweede kindje adopteren via een nederlandse instantie. Na terugkeer in mei 1989 hebben we dus onmiddellijk toestemming voor een tweede kindje gevraagd en die kregen we in september. Met die toestemming besloten we ons in te schrijven bij een stichting die bemiddelt voor Ethiopische kinderen, wachttijd 1½ à 2 jaar. In die tijd moesten we officieel ook in Nederland blijven wonen. Maar de Heer had anders beschikt en half november werden we opgebeld via via- Gods wegen zijn zo wonderlijk - met de vraag of we interesse hadden voor een Braziliaans kindje. En zo is onze Jimmy bij ons gekomen, geboren september 1989 en een kerngezonde, hele lieve baby. De weg ligt nu dus voor ons open om zendingswerk te gaan doen.
Al afgelopen zomer hebben we kontakt gezocht met de U.Z.C. en alles verliep daarna zo voorspoedig dat we ons bevestigd weten op deze weg door te gaan".

12 mei 1990!!!

Dan is het weer zover.
Alle afdelingen van de NBJB worden uitgenodigd op de jaarlijkse jaarvergadering aanwezig te zijn.
Dit jaar worden niet alleen de jaarverslagen besproken, maar willen we ook samen praten over een stukje beleid binnen de NBJB.
Zo kun je je stem laten horen. En zo weten wij wat er binnen de afdelingen leeft.
Noteer de datum in je agenda.
Tot ziens in Zwolle op 12 mei!

Bijbeltelefoon voorziet in een grote behoefte

In Leeuwarden bestaat sinds ruim acht jaar de Bijbeltelefoon, via welke mensen die daaraan behoefte hebben een korte meditatie kunnen horen. ook de baptisten gemeente draagt bij in de materiële kosten, zo meldde enige tijd geleden het dagblad "Trouw".

Ruud van Haastrecht schreef in die krant, dat het fenomeen van de bijbeltelefoon in 1977 was ontdekt door een diaken uit Leeuwarden, toen deze in Zwitserland een diakonale vergadering bezocht. Daar was men al in 1973 begonnen met de "Berner Telebibel", een samenwerkingsvorm van de hervormde rooms-katholieke en de oud-katholieke kerk.

Ruud van Haastrecht schrijft dan in 'Trouw':

"Enthousiast keerde de diaken naar Friesland terug, vastbesloten om ook daar zoiets van de grond te krijgen. Toen het initiatief op de financiën dreigde te stranden, sprongen zeven kerken in Leeuwarden bij. De materiële kosten, de advertenties in de huis-aan-huisbladen en het inhuren van een technicus voor kraakvrije opnamen zijn voor de rekening van de evangelisatiecommissies van de hervormde en gereformeerde kerken, het Leger des Heils, de vrije evangelische gemeente, de baptistengemeente, de christelijke gereformeerde en de gereformeerde kerk (vrijgemaakt). De tijd en energie die de medewerkers erin steken, zijn liefdewerk oud papier. Iedere medewerker verzorgt één week per jaar de drie minuten durende dagmeditatie. Ook zit hij of zij in die week vier uur aan de telefoon om mensen te woord te staan, die door willen praten.

"Trouw' schrijft dat de coördinator G. Ottevanger heel wat tijd steekt in het inroosteren en het op peil houden van het medewerkerbestand. Momenteel heeft hij er 45, van wie er dertien predikant zijn. Een vrijgemaakt predikant in Leeuwarden was zó gehecht aan de Bijbellijn, vertelt Ottevanger, dat hij bij het aannemen van een beroep naar Buitenpost de voorwaarde stelde dat hij dat één week per jaar mag blijven doen.

Heel eenvoudig

Theologische bagage is overigens geen vereiste voor het medewerkerschap. Ottevanger heeft geen behoefte aan "dat hoogdravende", maar "aan de hele eenvoudige boodschap, in je eigen woorden verteld over de blijdschap van het christen-zijn op weg naar een betere toekomst, dé toekomst".

In weerwil van wat de naam doet vermoeden, biedt de Bijbeltelefoon geen Schriftlezing, maar een meditatie, al dan niet voortbordurend op een enkel bijbelvers. Ottvanger verhaalt bijkans in vervoering over een medewerkster die haar inspiratie put uit gedichten van Nel Benschop, Jaap Zijlstra en de Friese dichteres Tine Mulder. "Dat is geen voorlezen meer, dat is declameren. Dan draai je de Bijbellijn wel eens twee keer per dag".

Aan het eind van iedere meditatie noemt de spreker-van-de-week zijn telefoonnummer voor wie door wil praten. Een mogelijkheid waar regelmatig gebruik van wordt gemaakt. Omdat de Bijbeltelefoon "zich doelbewust op het geloofsleven richt", worden mensen met maatschappelijke problemen doorverwezen naar het maatschappelijk werk, de SOS-hulplijn, de kindertelefoon en het Riagg.

Blijkbaar ligt de drempel bij het christelijke telefoonnummer lager dan bij het welzijnswerk. Ottevanger: "Omdat we met de Bijbellijn een luisterend oor bieden, is de Bijbellijn soms een middel om het gemoedsleven, de zorgen bloot te leggen".

De medewerkers wijzen bellers ook wel op het interkerkelijk aanloophuis in de Bagijnestraat waarmee een goede samenwerking bestaat en dat wèl sociale en psychische hulp verleent. Soms gaat een medewerker persoonlijk bij iemand in nood op bezoek. "Ik weet van medewerkers die persoonlijk contact hebben gelegd, om niet alleen op de geestelijke weg maar ook op de maatschappelijke weg hun plicht te doen als christen", vertelt Ottevanger. "En het wonderlijke is dan dat de eerste zegen voor jezelf is: dat je iets hebt kunnen doen voor je medemens".

Rust-zoekers

Hij benadrukt dat het doel van de dagelijkse meditaties niet evangelisatie is. "De Bijbeltelefoon is niet zozeer gericht op de mens die nog heiden is, maar meer bestemd voor die mensen die in deze waanzinnige wereld rust proberen te vinden en houvast".

Een recente PTT-peiling over dertien werkdagen wees uit dat gemiddeld 26 à 27 keer per dag het nummer van de Bijbeltelefoon gedraaid wordt, waarvan het meerendeel buiten (!) het telefoondistrict Leeuwarden. Met name Groningen en de Achterhoek scoren hoog. Het aantal telefoontjes is sinds het begin stabiel gebleven. Piekuur was in de peiling de avond, met 109 telefoontjes. Maar ook tussen middernacht en 6 uur wordt er verrassend veel gebeld (46 keer over dertien dagen). Ottevanger, die net tevoren een bandje van de gereformeerde missionaire predikant G. van den Berg had laten horen: "Ik geloof, dat als je zo'n stukje 's nachts om drie uur hoort, je je moede hoofd weer te ruste kunt leggen. Je krijgt er een hart onder de riem door gestoken".

Voorbeeld?

Hoewel hij de afgelopen acht jaar menigmaal werd gebeld door kerken en gemeenten buiten Friesland die ook iets soortgelijks wilden beginnen, is het initiatief nog steeds uniek. Vooral het vinden van vrijwilligers blijkt een struikelblok. Voor de kerkeraad die desondanks het boude plan opvat, heeft Ottevanger maar één advies: Niet beginnen vóórdat je 65 medewerkers hebt, om het opdrogen van de inspiratiebron te voorkomen. ■

Uit de gemeenten

Leeuwarden

Als u dit leest, ligt het jaar 1990 al weer een paar maanden achter ons, maar toch willen wij u onderstaande niet onthouden.

Wij hebben in Leeuwarden het oude jaar mogen afsluiten op 31 december met een doopdienst van twee jongelui, die hadden te kennen gegeven dat Jezus ook hun Verlosser en Zaligmaker is geworden, en zij wilden dit door de doop bevestigen.

Helaas moesten wij in januari afscheid nemen van onze br. Th. Kortekaas, die door zijn Heer en Heiland werd thuisgehaald.

In februari moesten wij afscheid nemen van onze br. E. Kooistra, die ook werd opgeroepen door onze Heer en Heiland.

Dat zijn weer nare berichten. Maar Gods werk gaat door, en zo mochten we op 4 maart a.s. weer een doopdienst hebben, en tevens weer een zuster begroeten, die wederopname heeft gevraagd.

Dit zijn weer van die mooie berichten, en zo mogen we steeds weer ervaren, dat God door gaat met Zijn werk, als wij Hem maar niet in de weg staan. Met of zonder voorganger?

Het blijft ook voor ons nog steeds gelden dat mooie lied: "Voor onze Heiland strijden wij, door Hem verlost van slavernij.

J. Oosterveld, sekretaris

Jonge mensen mogen aan ouderen echtheid van geloof leren zien

In 'Gemeentebode', het maandblad van de baptisten Gemeente Emmen schreef br. Anne de Vries onder de titel 'Net echt':
Dat was het thema van de jeugddienst, die door de groep Puzzel werd gehouden in "de Bron" op 18 februari.
Het ging er om te laten zien, dat ook geloof aan de buitenkant net echt kan lijken, maar van binnen leeg kan zijn. Het werd treffend uitgespeeld in een toneelstukje met wat eigenaardige buren, waarvan de een zichzelf nogal in een hulpbehoevende positie had gebracht en de ander met vrome verhalen wel veel over had voor Roemenië (zeer aktueel!), maar niks voor de buren.
In een ander stukje werd getoond, dat je wel vrolijk en vroom in de dienst kunt zitten, maar dat doordeweeks gedrag wel een toetssteen is voor de echtheid van je geloof. Het was een thema uit het leven gegrepen.
Zolang de gemeente van de Heer bestaat, is er de verleiding geweest om er een buitenkantzaak van te maken en het innerlijke tot onechtheid te laten vervallen.
Zo gemakkelijk doe je mee met geloof als traditie, met sleur en op andermans gezag.
Pas waar geloof onder kritiek komt of in een krisis wordt duidelijk hoe echt alles is.
Soms vallen gelovigen zo door de mand, terwijl op het oog ongelovigen een innerlijke geloofsechtheid tonen, waar we verbaasd over staan.
Natuurlijk hoort binnen- en buitenkant zoveel mogelijk te zijn. Als er in ons hart de verbondenheid met Christus is en het vast vertrouwen in Zijn liefde, dan is het vanzelfsprekend, dat dat ook zichtbaar wordt, zelfs al zeg je er niet zoveel over.
Het valt mij op, dat jonge mensen vaak de neiging hebben met name de echtheid van geloof van ouderen te toetsen. Dat is ook heel begrijpelijk. Immers, dat zeggen we ook van geloof, dat het echt is, waarachtig, dat het standhoudt door alles heen; we belijden, dat het onze diepste overtuiging is. Die mag dan ook getoetst kunnen worden. Ook als je mee laat spelen, dat iedere gelovige wel eens door de mand valt, dan nog gaat dat toetsingsrecht op. Getoetst wordt namelijk ook, of Gods genade echt bron van leven is; de genade waarin je fouten weer vergeven worden.
Door de mand vallen is niet zo erg, als er erkenning van falen en vraag om vergeving is.
Het is echter dramatisch, als dat niet gebeurt, maar geloof en leven voortdurend in een leugen-verhouding blijven staan.
Zo'n gemeente, zo'n gelovige is geen waarachtig getuige van Christus en doet meer schade dan goeds aan de zaak van Gods Rijk en aan zijn eigen ziel.
Petrus schrijft: 'Zeker, in dit kortstondig heden overkomen u tot uw verdriet allerlei beproevingen.
Maar goud, dat vergaat, moet al een vuurproef ondergaan. Hoeveel te meer moet dan uw geloof, dat zoveel kostbaarder is, op zijn deugdelijkheid (echtheid) beproefd worden! Maar het zal u tot lof, roem en eer strekken, wanneer Jezus Christus zich zal openbaren" (1 Petrus 1:6, 7 in Groot Nieuws).
De gemeente van toen ondervond de beproeving in rechtstreeks lijden. Bij ons werkt het meer in de weerbaarheid tegen verborgen verleiders, die sluipend proberen de echtheid van ons geloof te ondermijnen.
Dus komt het er op aan echt te zijn in ons geloof!
Dat is nodig voor onze jeugd, die recht van toetsing heeft en dat ook doet.
Jonge mensen mogen aan oudere gelovigen echtheid van geloof leren zien.
Een gemeenschap, die dat toont, hoeft geen angst te hebben voor een gebrek aan jeugd.
Bovendien plaatst Petrus het in het perspectief van Christus.
Hij is degene, die uiteindelijk toetst en beoordeeld.
Om Hem en om onze jongeren geldt de opdracht, voortkomend uit de gave van waarachtig geloof.
Ik hoop, dat dat voor ons allen zal gelden, tot zegen voor allen en tot groei van Gods Rijk en Gemeente.

Anne de Vries

Voorjaarsconferentie Oost-Overijssel

De bond van baptisten gemeenten in de regio oost-overijssel nodigt al haar leden uit tot het bijwonen van onze voorjaarsconferentie op zaterdag 17 maart in het Trefpunt (Spechtstr.) te Enschede.
Aanvang: 10.00 uur (vanaf 9.30 uur is er koffie)
Medewerking van: Jeugdkoren Westerhaar en Enschede o.l.v. André Bijleveld, Muziekvereniging De Bazuin, Zangbundelcommissie.
Het gaat over de vraag: "Welke plaats hebben zang en muziek in onze samenkomsten?"
Voor koffie en soep is gezorgd. Wilt u zelf brood meenemen om in de pauze (12.00 tot 12.30 uur) te nuttigen?
We sluiten de bijeenkomst af met een viering, waarin vooral veel gezongen en gemusiceerd wordt.
Sluiting ongeveer 13.30 uur.

Nogmaals allen hartelijk welkom,
Het gewestelijk bestuur.

Voorgangers naar een landelijke conferentie

De Broederschap van Baptisten Voorgangers hoopt op maandag 23 en dinsdag 24 april 1990 voor haar jaarlijkse conferentie bijeen te komen. De plaats zal opnieuw 'De Nieuwe Oorsprong' te St. Nicolaasga zijn. Een persoonlijke uitnodiging volgt binnenkort, maar gelieve deze twee dagen reeds in de - volle - agenda te reserveren!
Vorig jaar ging het om 'de plaats van de gemeente in de wereld'.
Samen hebben we nagedacht over de thema's van het Conciliair Proces 'Gerechtigheid, Vrede en Heelheid van de Schepping'. Dit jaar gaat het om de verhouding tussen Pastoraat en Psychiatrie. Dus een onderwerp dat vooral de pastorale kontakten binnen de gemeente betreft. Nog afgezien van het programma is het belangrijk elkaar te ontmoeten en samen nieuwe inspiratie te ontvangen. Wij houden dat de gemeenten ook geregeld voor. Voor onszelf geldt het niet minder, we hopen dat in april weer in landelijk verband te beleven. De raden der gemeenten zullen een verzoek ontvangen hun voorganger te stimuleren de conferentie bij te wonen en zo mogelijk de kosten te vergoeden.

Namens het bestuur, N.A. van der Leer (sekr.), Roemer Visscherstraat 11, 7552 NE Hengelo (O)

HARDERWIJK JUBILEERT

De Baptisten gemeente van Harderwijk bestaat D.V. 11 april 1990 25 jaar.
Zij wil dit vieren op zaterdag 28 april met een feestelijk gebeuren en zij nodigt hiervoor alle oudleden van harte uit dit feest mee te maken.
In verband met de organisatie verzoekt zij de oud-leden die deze dag mee willen vieren zich te willen aanmelden voor donderdag 29 maart a.s. schriftelijk of telefonisch bij de onderstaande adressen:
M.B. Ekkelenkamp-Hulleman, Thorbeckelaan 9, 3843 WL Harderwijk, tel. 03410-13936 of
H. Lamain, Van Heemskerckl aan 49, 3843 XP Harderwijk, tel. 03410-20007.

Ook in ons land stichting van christelijk "bijna-thuis-huis"

Ook in ons land komt er wellicht een Christian Hospice Movement, een beweging die zich inzet voor de terminale thuiszorg. Men wil proberen te komen tot één of meer christelijke stervensbegeleidingshuizen, ook wel genoemd 'hospice'.
De in Almelo gevestigde Nederlandse tak meldt ons over het werk:

"De Christian Hospice Movement wil bevorderen dat sterven en dood, inplaats van angst en machteloosheid op te roepen, een normaal en intregaal onderdeel vormen in het dagelijks leven.
Als het thuis niet meer mocht gaan (met behulp van huisarts, wijkverpleegkundige, gezinsverzorging, terminale thuiszorg en familie), dan bestaat de mogelijkheid de zorg van deze hulpverleners te kontinueren in wat wij noemen een "BIJNA-THUIS-HUIS".
Dit is een gewoon woonhuis, ingericht voor langere of kortdurende opvang van stervenden; uitgangspunt is dat zoveel mogelijk de eigen huiselijke leefsituatie nagestreeft wordt, bijna thuis.

Dit initiatief is voortgekomen uit het wereldwijde sukses van de hospicebeweging; een sukses dat eigenlijk te danken is aan een groeiende afkeer van de wijze, waarop in ziekenhuizen en verpleegtehuizen gestorven wordt. En het overgrote deel van de sterfgevallen vindt daar plaats.
Alles is nagenoeg volledig ingericht op genezen, waardoor de zorg voor sterven op de achtergrond is gedrongen.

Een stervende patient wordt veelal beschouwd als een pijnlijke "mislukking" op medisch gebied.
Vak ontaardt ziekenhuisgeneeskunde in "mateloze" geneeskunde, ook al is deze in feite zinloos geworden.
Resultaat: Kwetsbaar, verzwakt, eenzaam, vervreemd, bang en liggende in een koude en onpersoonlijke omgeving.

De identiteit komt vooral tot uitdrukking in de sfeer die in een hospice huis heerst.
Deze moet dusdanig zijn, dat op het hospice de woorden van toepassing zijn die Moeder Teresa eens sprak: "Gelukkig zij, die werken in een tehuis voor stervenden, want zij mogen 24 uur per dag het Lichaam van Christus aanraken".
In de hospice is geen plaats voor euthanasie.

"De voorbereidingen om het werk verder gestalte te geven zijn thans in volle gang en te verwachten is dat over enige maanden een en ander is afgerond.
Ook zal binnenkort aan de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Kultuur een vergunning worden gevraagd bij wijze van experiment met een christelijke hospice met 10 bedden te mogen starten.
Van groot belang is tevens dat dit verzoek ook steun krijgt van de C.D.A., S.G.P., G.P.V. en R.P.V.-frakties in de Tweede Kamer, Provinciale Staten, kerken en gemeenten.
Daarnaast hopen wij dat de werkzame ziekenfondsen zich achter dit werk zullen scharen.

Verheugend is, dat zich vele vrijwillig(st)ers aanmelden voor het verrichten van werkzaamheden in het *hospice of in de daaraan gelieërde* thuiszorg. Toch zijn er nog vele vrijwilligers met diverse, al dan niet professionele achtergrond nodig, om dit werk landelijk, maar ook regionaal c.q. plaatselijk verder gestalte te doen geven. (artsen, predikanten, voorgangers, verpleegkundigen, ziekenverzorg(st)ers, administrateurs, e.d. maar ook huisvrouwen).

(Christian Hospice Movement, Postbus 294, 7600 AG Almelo)

Vóór de demonstratie op straat naar de kerk voor de bidstond

Steeds weer komen er nieuwe berichten uit de landen, waar de laatste maanden zulke verbazingwekkende dingen zijn gebeurd. Sommige zijn feitelijk, andere getuigend of verhelderend. Zo ook het verhaal van Irmgard Claas, echtgenote van de leidende figuur uit de Baptisten Wereld Alliantie Gerhard Claas. Zij zegt: "De veranderingen in oost-Duitsland kwamen nadat honderdduizenden in kerken waren bijeengekomen om te bidden, voordat zij de straat opgingen voor hun vreedzame demonstraties".

"We hoorden, aldus mevrouw Claas", dat er baptisten gemeenten waren, die aarzelden om hun kerkgebouw open te zetten voor deze 'politieke' bidstonden. Ze waren bang voor de gevolgen. Zeker, ze hadden in bepaald opzicht wel gelijk, want er zaten natuurlijk wel risico's aan vast. Maar de meeste gemeenten aanvaardden de uitdaging om een beroep te doen op de Heer en te vertrouwen op Zijn macht.
"Veel niet-gelovigen, die de bidstonden, hoofdzakelijk vanwege het politieke doel bijwoonden, begonnen iets te ervaren van de geestelijke kracht, die er aanwezig was. En zij wilden toen ook meer weten over de bijbel en over Jezus.
"Wat was het dan ook een geweldige belevenis toen de Muur openging!
Het is heerlijk om elkaar over en weer te bezoeken. Zelfs in onze gemeente toch honderden kilometers van de grens af, hebben we elke zondag bezoekers uit Oost-Duitsland. En net als andere kerken en organisaties hebben de beide baptisten unies grote behoefte om ervaringen en kennis uit te wisselen en dat op een breder vlak dan we tot nu toe gewend waren".

Blijkens een bericht in BWA-News (de Nieuwsbrief van de Baptiste Wereld Alliantie) vond inmiddels in Berlijn een vergadering plaats van de besturen van de Unies van West- en Oost-Duitsland. Die bijeenkomst had vooral tot doel de nieuwe mogelijkheden die er nu zijn verder te onderzoeken.

Gezocht: schrijfmachines voor Roemenen

Eén dezer dagen werd ik vanuit Parijs opgebeld door mevrouw Hodoroaba, bij meerderen van u geen onbekende. Zij maakte mij erop attent dat de Baptisten voorgangers in Roemenië grote behoefte hebben aan schrijfmachines (gewone, elektrische en elektronische) en stencil- en kopieermachines.

Zij vroeg of het mogelijk is dat vanuit onze gemeenten gebruikte, maar nog in goede staat verkerende machines, ter beschikking kunnen worden gesteld van deze voorgangers (en hun gemeenten) in Roemenië. Als u zelf of als gemeente zo'n machine hebt, die u niet meer gebruikt, wilt u die dan ter beschikking stellen van onze geloofsgenoten in Roemenië?

Het Unieburo wil als verzameladres fungeren. Wij zijn gewend om allerlei pakjes van het Unieburo, bestemd voor de gemeenten, het land door te vervoeren via leden van diverse kommissies van onze Unie. Misschien is dit voor u wel een goed kanaal om de machines naar het Unieburo te brengen.

Op zaterdag 24 maart staat een studiedag over 'gerechtigheid' gepland in Arnhem. Ik hoop daar ook te zijn. U kunt de machine(s) ook daarheen meenemen; dan kan ik die wel verder vervoeren.

P. VAN DER WERF, Rijswijk

P.S. Mevrouw Hodoroaba vertelde dat nog steeds allerlei hulpgoederen nodig zijn, vooral melkpoeder en rijst voor de kindertehuizen. Die kan ik **niet** *meenemen; daarvoor dient u gebruik te maken van andere transporten. U kunt natuurlijk ook uw bijdrage storten op de rekening van het Noodfonds van de Unie.*

DE CHRISTEN

orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs ƒ 48,-- per jaar; buitenland ƒ 66,-- per jaar.

Redactie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; ds. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Zuid-Limburg, te huur volledig ingerichte vakantie bungalows. Rustig gelegen in een mooie omgeving. Tot 30/6 bij 14 dagen reserveren 20% korting. Inl. de Cantharel, Kem 19, 6451 GC Schinveld, tel. 045-251176.

herman van der graaf
VERHUIZINGEN
VERPAKKINGEN
TEL. 05910-23963
BEL GRATIS 06 - 0225910

BEROEPINGSWERK

Beroepen te Leeuwarden W. Kos te Arnhem.

Bekende Nederlander over de bijbel

Waarom ver zoeken wat dichtbij is te vinden....?

De actrice Andrea Domburg, de komiek Frans van Dusschoten, de auteur Toon Kortooms en de zanger Pierre Kartner hebben een boodschap aan de bijbel. Ze verwoorden deze op eigen wijze, maar waarderen dat boek niet minder dan Nel Benschop, majoor Bosshardt of ds. Nico ter Linden.
Zij en 54 andere bekende Nederlanders zijn geïnterviewd door Gerard van den Berg, Violet Falkenberg, Henk Mochel en Marjolein Voorberg over de vraag wat de bijbel voor hen betekent.
Andrea Domburg was niet meer zo jong toen ze - zoekend - de Indiase goeroe Yogananda las en door hem steeds weer verwezen werd naar het evangelie van Johannes. Ze pakte de bijbel op en dacht, 'Wat zit ik eigenlijk ver weg te zoeken, wat ik dichtbij kan vinden'. Op 43-jarige leeftijd werd ze gedoopt.
Frans van Dusschoten groeide niet met de bijbel op, maar leerde dat boek door zijn vrouw kennen. Hij erkent dat hij hulp nodig heeft bij het verstaan ervan en dus gaat hij naar een bijbelkring.
Voor Toon Kortooms aan het schrijven gaat, neemt hij zijn bijbel op en altijd treft hem wel iets dat hem stimuleert voor een nieuwe werkdag.
En Pierre Kartner heeft weliswaar zijn artiestennaam 'Vader Abraham' niet aan de bijbel ontleend, maar put wel vaak moed uit een Gideonbijbel in een hotelkamer. Voor hem is de bijbel een boek 'voor pech onderweg'.
Zijn alle reacties zo positief als bovenstaande? Beslist niet. Prof. dr. J. Pen vindt de bijbel een afschuwelijk boek, waaraan hij geen boodschap heeft.
Dr. ir. P.J. Philips daarentegen vindt de bijbel een bron van geestelijk leven en praktische medemenselijkheid. 'Als zodanig ken ik geen ander boek dat deze functie zo kan vervullen', luidt zijn commentaar.
De bijbel blijft een boek dat mensen met wel heel verschillende achtergronden aanspreekt.
'Boodschap aan de bijbel', een gezamenlijke uitgave van het Nederlands Bijbelgenootschap en de NCRV, is verkrijgbaar in de boekhandel en kost ƒ 17,50.

Groot gospel-evenement met Adrian Snell

Adrian Snell heeft de laatste jaren behoorlijk aan de weg getimmerd, eerst met het thema-programma Alpha & Omega, toen Song of an Exile en nu The Passion.
Het spektaculaire zit hem in de vorm van optreden. Door de jaren kwamen er musici bij, dansers, spelers, koren. Al deze verschillende expressievormen worden nu tot een synthese gebracht in een totaal nieuwe heropvoering van The Passion, 10 jaar na het schrijven van het werk, dat toen al in vele landen groot nieuws was o.a. dankzij de TV-versie van BBC en NCRV.
Deze nieuwe versie omvat een komplete band o.l.v. Dave Bainbridge, een groep backingvocals (25 man) en de participatie van een plaatselijk koor (50 man) o.l.v. Kees Schrijver, een groep professionele dansers (6) o.l.v. Cora van Drongelen en een groep acteurs (20 man) o.l.v. Maria Boonzaaijer, die ook de totale regie doet.
Dan is er nog een technische crew van 10 man voor licht, geluid en alle effecten.
Podia, decor, etc. zijn zò omvattend, dat alle kerken en zalen te klein zijn.
De medewerkende kerken organiseren het gebeuren overal in grote sporthallen om ook het publiek te kunnen herbergen. Ca. 1500 tot 2000 mensen worden er per avond verwacht.
De slotavond in Amsterdam zal extra groots uitgevoerd worden.
De organisatie is in handen van Continental Sound/Christian Artists (tel. 010-4568688).
8 mei **Sliedrecht;** 9 mei **Joure;** 10 mei **Veendam;** 11 mei **Amersfoort;** 12 mei **Hoogeveen;** 13 mei **Goor;** 15 mei **Gorinchem;** 16 mei **Gouda;** 17 mei **Vlissingen;** 18 mei **Eindhoven;** 19 mei **Amsterdam.**

105e jaargang nummer 12 - 22 maart 1990

dc

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

De verkiezingen

J. SCHOTANUS

Met de landelijke verkiezingen in september l.l. viel deze voorpagina mij ten deel en nu in de week van de gemeenteraadsverkiezingen opnieuw. U mag dit artikel beschouwen als een vervolg daarop. Wij houden ons als christenen met politiek bezig, omdat de politiek zich met ons bezig houdt. Maar hoe?

Allereerst gaat het erom dat de direct-betrokkenen bij de actieve politiek van alle kanten goed geïnformeerd zijn. Als zij uit Naam van de Heer zullen willen spreken over politieke zaken, dan vereist dat een kennen van de Heer en Zijn bedoelingen met ons. Het is belangrijk om er morele principes op na te houden, maar dat krijgt zijn waarde pas echt als men weet waar en hoe deze toegepast behoren te worden. Wat is de toepassing in concrete en specifieke situaties? Dit vereist een kennen van die situaties. In politiek opzicht kunnen deze situaties ontzettend gecompliceerd zijn. Voor hen die zich geroepen weten om mee te doen aan het directe politieke gebeuren is kennis van zaken nummer één. Het bestuderen en aandragen van alternatieven dient met de grootste zorgvuldigheid te geschieden. In het boek Daniël b.v. vinden we in een zeer critieke situatie een voorstel van een heel wijs alternatief.

Tevens moeten christenen die zich met de directe politiek bezig houden zich bewust zijn dat wij in een door de zonde gebroken wereld leven. Omdat partijpolitieke keuzen de sporen dragen van deze gebrokenheid is ons begrijpen en ons overzien van de consequenties vaak heel beperkt. Dit besef hoeft hen niet onbruikbaar te maken, maar wel heel bescheiden. Na de ommekeer in oost-europa hoor je tegenwoordig allerlei westerse vooraanstaande kerkelijke leiders hun voormalige houding verdedigen. U zult ongetwijfeld gelezen hebben over wat men o.a. in Tsjecho-Slowakije over deze mensen en hun organisatie denkt. Zoiets moet voor ons een duidelijke waarschuwing zijn.

Ten derde moet er vooral gelet worden op de grote lijnen. Een te gedetailleerd bezig zijn met de onderdelen kan een Christen-politicus in een verlammende situatie brengen. Hij moet in eerste instantie willen werken aan enkele globale doelstellingen, anders zal het moeilijk zijn zich staande te houden. Natuurlijk zal er een getuigende werking uitgaan ook van het spreken over de details, maar als het gaat om verantwoordelijkheid dragen, dan mag er rekening gehouden worden met het haalbare. Tegelijkertijd zal het haalbare in morele kwesties nooit het eerste criterium kunnen zijn. Op het lokale vlak zullen de zaken misschien wat gemakkelijker liggen, dan op het landelijk niveau, tenzij men onnodig deze landelijke problemen naar zich toehaalt.

Lang niet iedereen onder ons zal zich betrokken weten bij de directe actieve politiek. Natuurlijk mogen wij er ook hierbij van uitgaan dat persoonlijke leiding en roeping een duidelijke rol spelen. Laten we vooral niet vergeten, dat een zo goed mogelijk te voeren politiek in grote mate afhankelijk is van de morele klankbodem die het kan vinden ook bij de niet-direct politiek betrokkenen. In ons kerkelijk landje waren wij als baptistengemeenschap in het verleden, politiek gesproken, misschien wel het meest pluriform. Dat zal te maken hebben met het feit, dat wij geloven dat onze belangrijkste opdracht ligt op het grondvlak. Ons uitgangspunt mag daarbij zijn 1 Petrus 2:9&10. Wij zijn een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die ons geroepen heeft uit de duisternis tot zijn wonderbaar licht. ■

VERDER IN DIT NUMMER

ER LIGT IN OOST-EUROPA EEN GEWELDIGE UITDAGING

De ingrijpende veranderingen in Oost-Europa hebben tot gevolg dat ook het werk van Stichting Antwoord zal veranderen. Zo valt te lezen in het maartnummer van "Berichten uit Oost-Europa", een uitgave van de stichting.
Er is een beleid ontwikkeld, dat erop gericht is om de nieuwe mogelijkheden beter te gebruiken.
Naast lektuurverspreiding zal de stichting zich meer dan ooit tevoren bezig kunnen houden met kadervorming t.b.v. Oosteuropese kerken. Zij verwacht dat wat de lektuur betreft op langere termijn het accent vooral op kinderbijbels zal komen te liggen.

Nu in vrijwel alle Oosteuropese landen Bijbels en christelijke boeken via de officiële kanalen kunnen worden ingevoerd, wordt het 'smokkelen', waarmee de stichting zich in de afgelopen jaren noodgedwongen bezighield, overbodig.
'Voor een deel kunnen die Bijbels en andere boeken zelfs in het Oostblok worden geproduceerd, wat natuurlijk heel wat transportkosten bespaart', vertelt Henk Paulson, de oprichter van 'Antwoord'.

Nu evangelisatie in de meeste landen niet meer is verboden, wordt een sterke toename van aktiviteiten op dat terrein verwacht. Stichting Antwoord wil de Oosteuropese kerken helpen hun zendingsopdracht uit te voeren. Zij richt zich daarbij vooral op kadervorming door middel van trainingskampen, cursussen e.d. en het beschikbaar stellen van studiemateriaal, alsmede op het opzetten van theologische scholen. Ook in de groeiende behoefte aan jeugd- en zondagsschoolleiders wil Stichting Antwoord helpen voorzien, nu die takken van kerkelijke arbeid - in tegenstelling tot de situatie tot nu toe - zijn toegestaan.
'We moeten Oost-Europa nu beschouwen als een zendingsveld, maar met een heel eigen karakter', zegt Paulson. Het heeft heel eigen specifieke noden. 'In samenwerking met de plaatselijke gemeenten willen we die helpen lenigen. een voordeel daarbij is dat we nu ook westerse zendingswerkers in de landen in het Oostblok zelf kunnen plaatsen, gefinancierd door hun eigen achterban'.

Kinderbijbels

Stichting Antwoord gaat door met het op grote schaal verspreiden van christelijke lektuur in heel Oost-Europa. Maar zij wil zo min mogelijk de aktiviteiten van andere organisaties overlappen. Paulson: 'Via officiële kanalen hebben ook de bijbelgenootschappen zich altijd met distributie daarvan bezig gehouden. Zodra die genootschappen aan de vraag naar Bijbels kunnen voldoen, zullen wij ons terugtrekken. De behoefte aan kinderbijbels zal veel langer blijven bestaan en met de verstrekking daarvan houden de bijbelgenootschappen zich niet bezig. Daarom ligt er op dat terrein voor ons nog een grotere taak, waarmee wij in de afgelopen jaren trouwens al veel ervaring hebben opgedaan'.
Een extra eccent krijgt de verspreiding van kinderbijbels in de Sovjetunie en Roemenië. Ook voor het trainen van lekepredikers, jeugd- en zondagsschoolleiders krijgen die beide landen extra aandacht, evenals Polen.
Paulson: 'Na het faillissement van het communisme komen veel mensen, vooral jongeren, in een geestelijk vacuum terecht, met alle daaraan verbonden gevaren. Velen staan open voor het evangelie, maar er is gebrek aan arbeiders en studiematerialen. De slechte economische situatie maakt het voor de kerken extra moeilijk in die noden te voorzien. Er ligt voor ons en onze vrienden dus een geweldige uitdaging'.

Bidden en vasten vóór de Roemeense revolutie

Niet alleen groeiende en langdurige ontevredenheid van het volk ging vooraf aan de historische omwenteling in Roemenië, maar ook veel gebed. Zo meldt de Nieuwsbrief van maart van de stichting "Antwoord". Roemeense christenen in alle delen van de wereld verenigden zich van 2 november tot 2 december 1989 in gebed en vasten voor hun vaderland. Kort daarna begon de opstand bij het huis van ds. Laszlo Tökes in Timisoara.

Onmiddellijk na de val van Ceausescu reisden teams van Stichting Antwoord naar Roemenië.
In samenwerking met o.a. Stichting Dorkas en de Stichting 'Help de Polen' zijn verscheidene trucks met zowel voedsel en kleding als (kinder) Bijbels en christelijke boeken ingezet. De transporten maakten deel uit van grotere konvooien.
In totaal werden meer dan 35.000 Bijbels, kinderbijbels en andere boeken het land binnengebracht in de afgelopen tijd. In het assortiment bevonden zich onder meer zo'n 25.000 boeken van de bekende Roemeense dissident ds. Joseph Ton, die op Oudejaarsdag voorging in twee emotionele kerkdiensten in de sporthal van Oradea. Voor het eerst sinds negen jaar had de in allerijl uit Amerika overgekomen Ton weer de kans de grootste baptistenkerk van Europa, waarvan hij lange tijd voorganger is geweest, toe te spreken. Behalve baptisten werkten ook pinkstermensen en andere christenen aan de bijeenkomsten mee. 's Morgens waren er 7.000, 's avonds 9.000 bezoekers.

De baptistenkerk in Oradea, waar de teams van Stichting Antwoord veel lektuur en voedsel afleverden, bleek een centrum van aktiviteiten te zijn in die rumoerige dagen rond de jaarwisseling. De kerk speelde zowel geestelijk als sociaal een belangrijke rol. Niet alleen in Oradea, ook in talrijke andere steden en dorpen werden massale dank- en gebedsdiensten gehouden. Sommige ervan ontstonden spontaan, nadat het nieuws over de val van het dictatoriale regime bekend was geworden. In de bangste uren van de strijd beantwoordden menigten christenen woede en aggressie van de gehate Securitate met het aanheffen van geestelijke liederen en gebed, waarin geestelijke leiders hen voorgingen.
Na jarenlang door de overheid als tweederangs burgers te zijn beschouwd, worden christenen nu gezien als helden. Men vraagt hen aktief deel te nemen aan de opbouw van het nieuwe Roemenië, door overheidsfunkties op diverse niveaus aan te bieden. 'Wij moeten ons vertrouwen meer op God stellen', heeft de minister van kultuur in de voorlopige regering gezegd.
Overal in het land werd de teams van Stichting Antwoord gevraagd méér Bijbels te sturen. Voor het eerst sinds 25 jaar klonken weer kerstliederen op de radio en is er ruimte voor het evangelie op de televisie. De eerste woorden die werden gehoord na de overname van de tv-studio's in Boekarest waren: 'God is met ons'.
Het is meer dan een slogan, vertelt een teamlid na een indrukwekkende reis door Roemenië. 'Het is het geloofsgetuigenis dat zoveel christenen tegen de verdrukking in steeds hebben vastgehouden'. Veel Roemenen komen op het ogenblik tot geloof, omdat zij de hand van God zien in de bevrijding die hen ten deel is gevallen. En overal in het land ontmoetten de teams van Stichting Antwoord christenen die zeiden: 'We leven in de eindtijd. De oogst is rijp, we hebben meer Bijbels nodig'.

BIJBEL

> *Onze Vader,*
> *die in de Hemelen zijt.*
> *Matteus 6:9*

Gesprekken met God (15)

Bidden is voor de gelovige een belangrijke zaak. Bidden is de vorm van contact met God. Dat is de manier van spreken met God. Maar er zijn vele mensen, die bidden maar moeilijk vinden. Zij praten wel honderduit tegen andere mensen., maar als het gaat om contact met de Schepper dan wordt het stil. Jezus geeft aan, dat wij als kind tot de Vader mogen spreken. Zo vertrouwd mag het contact tussen de gelovige en zijn God zijn.

Als je werkelijk beseft, dat je Gods kind bent, is er dan nog reden voor angst of voor bezorgdheid of voor minderwaardig voelen? God is zo nabij gekomen, dat wij Hem zelfs Vader mogen noemen en dat wij zijn kinderen mogen zijn. Maar aan de andere kant blijft Hij toch de Hoge en de Verhevene.... die in de hemel woont.

Waar is God?

God is nabij en God is ver. Hij zorgt voor de musjes en voor de leliën des velds. Hij weet wat wij nodig hebben nog voor wij Hem roepen. Maar tegelijk is God de Verhevene, de Hoge. In de woorden van Jezus in het 'Onze Vader' laat Hij volgen: 'die in de hemelen zijt'. Daarin ligt deze twee-eenheid. Daarin is die spanning van nabijheid en verheid uitgedrukt: rijkdom in God en afstand van God. Afstand betekent scheiding. Dat betekent verlies en armoe. De woorden 'die in de hemelen zijt' dragen inderdaad de suggestie in zich, waardoor de nabijheid in het 'Onze Vader' ontkracht wordt. Het wordt weer zo vaag, zo ongrijpbaar, zo ver. De vraag is of Jezus dat zo bedoeld heeft.

Een god naar ons beeld?

Ons probleem is vaak, dat wij zo aards denken over de hemelse majesteit van God. Ons godsdienstige leven wordt door allerlei dingen bedreigd: vormelijkheid, fanatisme, sleur. De grootste verzoeking voor ons godsdienstige leven is, dat wij een god maken naar eigen verbeelding en keus. Dat wij die god dan dienen naar eigen wil en zin. Wij denken wel vaak, dat wij, als ontwikkelde mensen, zijn uitgegroeid boven de primitieve mensen, die zich een god van hout of van steen, van goud of van zilver maakten. Als je hierover nadenkt dan moet je inderdaad constateren, dat de mensheid, in welk stadium van ontwikkeling ook, nooit boven deze aanleg is uitgegroeid. Waarschijnlijk zullen wij er nooit helemaal aan ontkomen. De zucht om een god naar ons eigen beeld te maken zit ons zo intens diep in het bloed. Dat is ons mensen zo volkomen eigen.
Je hoort wel om je heen: ja maar, zus of zo kan God beslist niet zijn. Of: zo kan God niet handelen. Of: dit of dat kan God niet willen of bedoelen. Op dat moment zijn wij al bezig een god te maken naar ons beeld en naar onze gelijkenis. God moet eigenlijk zijn, zoals wij dat willen en zoals wij dat denken.
Datgene wat wij waarnemen om ons heen, brengen wij over op een ander en in dit geval op God. Dat is de oerzonde van de mens, waaraan alle godsdienst op den duur op stuk gaat.

Die in de hemelen zijt

Als wij nu nadenken over de woorden van Jezus: Onze Vader, die in de hemelen zijt, dan mag onze reactie op deze woorden zijn: Here God, help mij om U te laten waar U bent. Ik zal U niet wringen in het keurslijf van mijn eigen, kleinmenselijke gedachten, maar ik wil U aanvaarden gelijk U bent. Ik hef tot U, die in de hemel zijt, mijn ogen op en bid.

Die woorden 'die in de hemelen zijt' willen ons brengen tot diepe eerbied voor God. Deze woorden willen ons ook diep doordringen van de hoogheid, van de macht en van de majesteit van God. Deze woorden willen als het ware de mens die bidt op het hart binden: die God, die je als Vader erkent, dat is de God die de hemel der hemelen bewoont. Zijn macht is even groot als Zijn liefde. De Here is zo getrouw als sterk.
De woorden 'die in de hemelen zijt' zijn een krachtige stimulans om groot over God te denken: groot van Zijn liefde, groot van Zijn zorg, groot van Zijn trouw. Denk groot van God, want Hij is altijd groter dan wij mensen kunnen denken.

Leren bidden

De leerlingen van Jezus vroegen Hem: leer ons bidden. Jezus begon met: Onze Vader, die in de hemelen zijt. Wij mogen bidden: leer ons af om U te willen vormen naar ons beeld; leer ons af om U neer te halen uit de hemel en om U te willen inperken in de kleinheid van ons eigen bestaan; leer ons aan om groot van U te denken.
Here God, leer ons te bidden: Die in de HEMELEN zijt! ■

KMG

PROGRAMMA REGIONALE ONTMOETINGSDAGEN

Nog eens het programma voor de regionale ontmoetingsdagen, voorjaar 1990, over het thema:
"GERECHTIGHEID"
De bijeenkomsten vinden plaats in: Arnhem (24 maart), Baptistenkapel, Willem van Kleeflaan 6. Voor Zuid, West en Oost Nederland en in Groningen (7 april), Baptisten kerk "de Vuursteen", Goudlaan 289, voor Noord Nederland.
Workshops naar keuze over de onderstaande onderwerpen:

A. Bijbelstudies:
1. Gods gerechtigheid als hulp voor de vromen - ds. R. Erwich.
2. Twijfel aan Gods gerechtigheid. - resp. ds. Sj. v.d. Laan en ds. J. Hofman.
3. Gerechtigheid, wet en genade - ds. O. de Vries en ds. Y. Horjus (gevr.).
4. Gerechtigheid in de Bergrede - ds. G. van 't Wout.

B. Thematische workshops:
1. Vluchtelingenwerk - dhr. J.N. Schelhaas.
2. Medisch-ethische gerechtigheidsproblemen.
   a. bij het levensbegin, dr. H. Oprel
   b. bij het levenseinde, dr. P. de Groot.
3. Gerechtigheidsproblemen rondom sexualiteit - ds. A. de Vries.
4. Gerechtigheid en ethnische minderheden - dhr. Jimenez.
5. Gerechtigheid en strafvervolging - mr. H. Stehouwer.
6. Van gerechtigheid kun je zingen - dhr. H. Blenkers.
7. Workshop n.a.v. een verrassingsstelling - resp. ds. P. v.d. Werf en ds. C. Eijer.
8. Machtsverhoudingen in menselijke relaties - dhr. L. Drijfhamer (gevr.).

U wordt verzocht zelf uw lunchpakketje mee te nemen.
Koffie, thee en soep zullen beschikbaar zijn (al vanaf 9.30 uur).
Aanvang 10.00 uur, sluiting uiterlijk 16.00 uur.
Toegang gratis.
Namens de werkgroep gemeentelijke bezinning.

G. BOSVELD

Eenheid in de gemeente

Eenheid in de gemeente is niet gefundeerd in dezelfde dogmatische of ethische overtuigingen. Integendeel. De geschiedenis leert ons dat dogmatische en ethische overtuigingen juist oorzaken zijn van verdeeldheid in de gemeente. Voor alle duidelijkheid: hiermede is niet gezegd, dat het er niet op aan komt wat geloofd en beleden wordt! We moeten alleen vaststellen dat dogmatische en ethische stellingname, terecht of niet terecht, niet leidt tot eenheid in de gemeente. Juist het tegenovergestelde.

Elke denominatie, elke kerk, gemeente of geloofsgemeenschap heeft zijn bepaalde dogmatische en ethische normen, geschreven of ongeschreven, waardoor ze afzonderlijk en soms zelfs concurerend opereren.
Tussen haakjes moet hierbij opgemerkt worden, dat de verschillende overtuigingen niet alleen bijbelstheologisch van aard zijn, maar ook (meestal?) een cultureel-sociale achtergrond hebben.

Dwaalweg

Het bijna onvermijdelijke gevolg van de overtuiging dat de eigen dogmatische en ethische stellingname de enig juiste is, is de gedachte de enig ware gemeente te zijn. Maar zijn we dan niet op een dwaalweg terecht gekomen? Ik hoop dat u bemerkt dat we vastlopen.
Als ik me niet vergis kennen vele christenen dat gevoel: je komt er niet meer uit. Zekerheid is voor sommigen alleen daar nog te vinden waar "gezag en autoriteit" gehandhaafd worden; of het nu de paus, een dominee of formulieren zijn. Zowel in de gemeente als buiten de gemeente wordt dan, bewust of onbewust, naar de grote leider gevraagd - de verzoeking aller tijden.

In eigen gemeente

Deze problemen spelen niet alleen een rol in de verhouding tussen verschillende kerken en geloofsgemeenschappen, maar spelen zich ook af in de eigen gemeente. "Het lijkt wel of hij een andere God heeft" zei onlangs iemand tegen mij. Zo kunnen we als christenen, en ook als baptisten van elkaar vervreemden.

De ene weg

Moeten we er niet gewoon van uitgaan, dat pluriformiteit ook verdeeldheid betekent? Het is zelfs aantoonbaar, dat gescheiden kerken groeiende kerken kunnen zijn! Als we het moeizame verloop zien van "Samen op weg" (SOW) en de verlammende uitwerking van pogingen christelijke organisaties bij elkaar te krijgen, is het dan niet beter al deze energie anders aan te wenden? Wanneer elke gemeentevergadering steeds pijnlijker de dogmatische en ethische overtuigingen zich tegenover elkaar opstellen, is het dan niet beter niet meer samen op te trekken?
Ja, dat moet dan maar! Het is beter verdrietig van elkaar te gaan dan te wachten tot het barst van wrevel! Het is echter mogelijk dat we een ander eenheidsmodel, temidden van al onze moeiten en activiteiten, niet opmerken. Het is ook niet opvallend; je zou het zelfs naïef kunnen noemen.

Stellingname niet de weg

We moeten objectief vaststellen, dat dogmatische en ehtische stellingname niet de weg is tot eenheid in de gemeente. Het kunnen wel momenten op de weg zijn maar niet de weg zelf. Jezus zegt in Johannes 14:6:
Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Even van te voren heeft hij zijn volgelingen duidelijk gemaakt: Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook gij doet, gelijk Ik u gedaan heb. Om het nu maar eenvoudig, zakelijk en objectief te stellen: er is een model! Dat klinkt koel en afstandelijk, maar dat kan bij oververhitting door wrijvingen geen kwaad. De context van de woorden van Jezus is (n.b.) onenigheid onder de volgelingen van Jezus! In deze sfeer stelt Jezus zich als voorbeeld, wijst Hij de weg die Hijzelf is en gaat. Door zelf dienaar te zijn wijst Hij zijn volgelingen de weg van dienstbaar willen zijn, de weg van de diakonia.

Diakonia

Hoe onmogelijk het ook moge klinken: de weg van diakonia is **niet** de weg van het gelijk, van de oppositie, van lobby's, van de helft plus een, van de democratie, van de orthodoxie, van het liberalisme of fundamentalisme, van het veilig stellen van een beweging, denominatie of modaliteit.
Dat is geen idealisme, maar de nuchtere vaststelling, dat er geen andere weg voor de ene gemeente van Jezus Christus is dan de weg van de dienstbaarheid, een slavenbestaan, diakonia. De weg tot en met elkaar is altijd de weg van naar elkaar **op**zien en dat is nog iets anders dan naar elkaar **om**zien. Het betekent "de ander uitnemender achten".
De gemeente is geen groep van gelijkgezinden. Paulus ging er zelfs vanuit dat iemand andersgezind is en laat dat over aan de Heer van de gemeente.
Hoe we het ook wenden of keren: diakonia is de test bij elke dogmatische en ethische stellingname. Daarbij is niet de vraag hoeveel ruimte we krijgen, maar hoeveel ruimte we geven.
Tenslotte gaat het om de ruimte van het Koninkrijk van God. Dat zou wel eens een andere invulling van onze agenda kunnen betekenen.

G. VAN 'T WOUT

Huldiging voor koordirigent Wander Mulder in Emmeloord

Op zaterdag 10 maart mochten we met acht zangkoren uit o.a. Emmeloord, Nagele, Harderwijk en Zwolle en omgeving, deelnemen aan een manifestatie in een van de grote kerken in Emmeloord. Bij elkaar waren we zo'n driehonderd zangeressen en zangers, die soms als een deel, als 'eigen' koor, soms als geheel van zangers optraden. Het was een geweldig gebeuren, waarin Gods lof werd gezongen. Daaraan deed ook nog een jeugdkoor uit Delft mee.
Reden voor deze 'happening' was het feit, dat Wander Mulder 25 jaar koren had geleid. Het waren 'zijn' koren die deze zaterdagavond lieten horen wat hij in de loop der jaren muzikaal had bereikt. De regionale omroep maakte van dit gebeuren opnames.
Voor ons als deelnemers was het duidelijk, dat Wander Mulder, met zijn vrouw Bep, gestalte heeft gegeven en nog geven kan aan wat God door het lied wil doen in het leven van een mens.
Behalve veel zang was er die avond natuurlijk ook het gesproken woord, in de vorm van korte toespraakjes en felicitaties uit Baptist Nederland.
Misschien mag ik wel even speciaal vermelden de aanwezigheid van het koor van de baptisten gemeente Harderwijk, het koor 'Immanuel', omdat met dit koor de dirigentencarrière, waarin nu een jubileum werd gevierd, is begonnen. Deze avond was ook een aardige gelegenheid om het eerste lid van dit koor, zr. Admiraal, even te huldigen.
Vermeldenswaard tenslotte is, dat de jubilerende dirigent, Wander Mulder, deelneemt in de Zangbundel Commissie. Hem kennende zien we met grote belangstelling uit naar de nieuwe zangbundel, die straks weer voor vele jaren dienst kan doen in onze gemeenten.

H.A. EKKELENKAMP, Harderwijk

Nicaragua: Oriëntatie op zending in de jaren '90

In de zomer van 1989 bezocht een groep van 16 jongeren Nicaragua. Onder hen vijf baptisten. Nog steeds zijn ze volop bezig met het tonen van dia's en het vertellen van verhalen over alles wat ze beleefd hebben. Het laat zien dat ze zelf enorm geraakt zijn door de belevenissen, maar ook dat de belangstelling van "derden" groot is.

De "Stuurgroep Jongeren naar Nicaragua" (de organisatoren) heeft het projekt inmiddels afgesloten. De nodige evaluaties zijn geweest en er is heel veel op papier gezet over de uiteenlopende ervaringen.
Al met al zijn we tot de konklusie gekomen dat we zeer tevreden zijn over het verloop van dit gebeuren.
Achteraf zijn via allerlei bijeenkomsten meer dan 10.000 mensen met het Nicaraguaverhaal bereikt. Een verhaal niet zomaar over een land waar het leven en geloven er iets anders uitziet als hier bij ons, maar een oriëntatie op zending in de 90er jaren. We hopen dat deze oriëntatie niet alleen de groep van 16, maar ook al diegenen die naderhand het verhaal hebben gehoord, zal helpen op een goede manier stil te staan, maar ook aktief betrokken te zijn, bij Nicaragua in het bijzonder en zending in het algemeen.
Als "Stuurgroep Jongeren naar Nicaragua" willen we dan ook graag nu (nu het projekt is beëindigd en de stuurgroep zich heeft opgeheven) iedereen die op welke wijze heeft bijgedragen aan het succes van dit projekt heel hartelijk bedanken voor die bijdragen.
Zelf zijn we van mening dat onze tijd en energie een investering was die ons ook veel heeft opgeleverd. Van harte hopen we dat ook u die ervaring heeft.
Tenslotte is het goed om op te merken dat projekten als deze, waarvoor vele jongeren grote interesse hebben, blijkbaar zo aanstekelijk werken dat in andere delen van ons land men inmiddels met behulp van onze ervaringen hard werkt aan het opzetten van een volgend projekt. Een projekt waarin de NBJB niet onmiddellijk zelf deelneemt, maar toch.... Het betekent dat mensen opnieuw bereid zijn tijd, energie en geld te besteden om anderen te helpen, maar ook zelf veel te leren.
En dat is een goede zaak!

Sleutelen aan Sierra Leone in Muntendam

Het is inmiddels al weer een tijdje geleden dat ik op een nacht, diep in de nacht, in mijn auto stapte op weg naar Muntendam. Nu valt er onderweg, met name 's nachts niet zoveel te beleven tussen Drachten en Muntendam en ook het nachtleven in Muntendam is niet zo interessant dat je daarvoor je bed uitkomt. Deze nacht vormde echter een uitzondering. Deze nacht (1 op 2 dec. 1989) was er namelijk de "Nacht van Muntendam".
De jeugd van de plaatselijke Baptisten Gemeente had een volleybalmaraton georganiseerd die 24 uur ging duren. Zelf zouden ze die 24 uur continu spelen tegen allerlei teams die (uiteraard tegen betaling) hun konditie mochten testen.
Zoals vermeld, ik was midden in de nacht aan de beurt met het team van het Jeugdburo van de NBJB. Zo saai als het onderweg was (Drachten-Muntendam) zo gezellig was het in de sporthal.
Volop aktiviteiten en vele min of meer slaperige bekenden en onbekenden die allemaal het er voor over hadden de jeugd van Muntendam te steunen met dit zendingsprojekt. Sportief bleek het niet eenvoudig de Muntendammers te verslaan. We bleven op een gelijk spel steken.
Maar echt onverslaanbaar lijken ze als het gaat om het organiseren van geldinzamelingen voor zendingsdoelen. Nadat al eerder de Muntendammers enorme financiële bijdragen leverden is ook deze Nacht van Muntendam weer een enorm succes geworden.
Er zat nog erg veel werk in het ophalen van alle toegezegde bijdragen, maar uiteindelijk kwam men dan toch met het prachtige bedrag van ± f 4.200,--. Muntendam bedankt!
Voor de rest van Nederland: Goed voorbeeld doet volgen!

N.W.

Aanmelding voorgangersconferentie

Ter herinnering aan allen die een uitnodiging hebben ontvangen de jaarlijkse conferentie van de Broederschap van Baptisten Voorgangers bij te wonen: aanmelding **voor 31 maart a.s.!**
Uitgenodigd zijn allen, die via de Commissie voor de Opleiding en/of via de Uniecommissie beroepbaar zijn gesteld (algemeen, plaatselijk of tijdelijk) en zij die een algemene benoembaarverklaring als pastoraal werker hebben ontvangen.
Allen die zich tijdig aanmelden (schriftelijk via de aanmeldingsstrook) en de reserveringskosten hebben overgemaakt, zullen begin april het volledige programma van de conferentie ontvangen. Ook enige dokumentatie ter voorbereiding van de besprekingen zal meegezonden worden. Voor een goede afwikkeling is het nodig de aanmeldingen voor 31 maart binnen te hebben.
Het vooruitbetalen van f 25,-- is nodig in verband met de reservering van het aantal plaatsen in 'De Nieuwe Oorsprong'. Als je erbij wilt zijn 23 en 24 april is aktie nu geboden!

N.A. van der Leer, Roemer Visscherstraat 11, 7552 NE Hengelo, sekr. Broederschap van Voorgangers (tel. 074-916007).

"Celebration", naar 15 september

Rond de volgende datum van Celebration is de nodige verwarring geweest, daar op grond van verschillende overwegingen de datum verschoven moest worden.
Dat is nu geworden zaterdag 15 september, de lokatie: Houtrust, Den Haag.
Floyd McClung, Henk Rothuizen, Peter Vlug jr., Leen La Rivière, de initiatiefnemers van Celebration en een groep ondersteunende organisaties en gemeenten buigen zich nu over een nieuwe invulling van het programma. Meer nieuws zal rond de zomer bekend zijn.

Nationale dag voor dans

Nationale dag voor dans- en expressie en wel op zaterdag 12 mei a.s.
Christian Artists organiseert voor de vijfde keer deze dag. Een buitenlandse speler: Peter Wild zal iets opvoeren en instruktie geven. Ook zal het nodige praktische werk onder handen genomen worden en is er tijd voor talentevaluatie. Landelijk gezien wordt een sterke interesse toenamen gezien voor deze expressievormen.

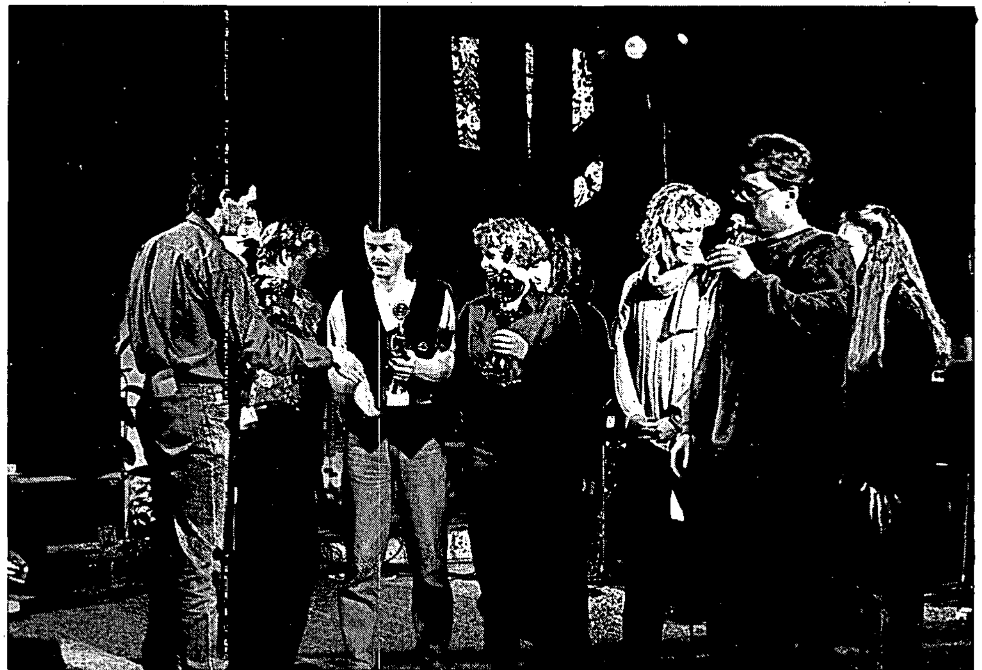
"Dag": geslaagd N.B.J.B.-evenement

(foto's: Aart van der Leer)

De met zwart plastic verduisterde ramen van de fraaie kerk 'De drie ranken' in Apeldoorns nieuwbouwwijk De Maten zal niet het enige zijn geweest dat de zaterdagse winkelbezoekers is opgevallen. De geluiden die uit het gebouw kwamen zullen ook wel de aandacht hebben getrokken. En de aard van de muziek, "lekker hard". zal wel de associatie hebben gewekt met 'jeugd'. Wie dat raadde had prijs. Hier hield de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging het jaarlijkse treffen, dat ooit 'toogdag' heette, maar nu als "DAG" was gepresenteerd.

Niet alleen de naam van het gebeuren was veranderd, maar ook de lokatie. De kerkzaal en de nevenruimten leverden een heel wat warmere, gezelliger sfeer dan de grote hal van het Hulken in Elburg, de bijna traditioneel geworden toogdagplek. De meeste deelnemers waren het daarover ook wel eens. Hal en zaal waren dan ook zeer snel 'vol'.
Het programma leek helemaal op die nieuwe omgeving en sfeer afgestemd. Geen massale bijeenkomsten en grote muziekgroepen, maar (zeer trendgevoelig!) kleinschalige onderdelen.
Het thema "Op de drempel" werd in het ochtendprogramma duidelijk gemaakt. Het kreeg aan het eind van de dag een heel concreet vervolg met de, met goede voornemens in te vullen kaart, die door een "vreemde" mee naar huis werd genomen.
De competitie was in het ochtendprogramma een boeiend onderdeel. Er deden drie vocale groepen en een mimegroep mee. De laatste, "Spiegel" uit Stadskanaal, won. Het stuk "Onderweg" werd naar het oordeel van de jury "op zeer indringende manier" gebracht, zodat "het publiek werd geraakt" door de uitgebeelde emoties. Ook de aandacht voor detail (kleding, muziek, choreografie) vond bij de jury grote waardering.
Het pauzeprogramma was zoals het behoort: zeer afwisselend, zeer veel keus, zeer veel vrijheid: infomarkt, sponsorloop, goochelprogramma, workshops (drama en discussie), en sprekershoek. Je zou je zelfs kunnen afvragen of er nog wel tijd was om even te pauzeren....
In het middagprogramma zorgde de muziekgroep "No fake" voor een ander geluid. De groep geldt als "de meest belovende nieuwe groep" en een enthousiast gehoor heeft kunnen constateren dat de platencontracten die dan een mijlpaal heten verdiend zijn.
Natuurlijk was er deze "DAG" ook veel samenzang, die op een heel andere en eigen wijze de verbondenheid illustreerde. Heel nadrukkelijk en mooi kwam dat ook tot uitdrukking in de 'viering', die deze dag afsloot.

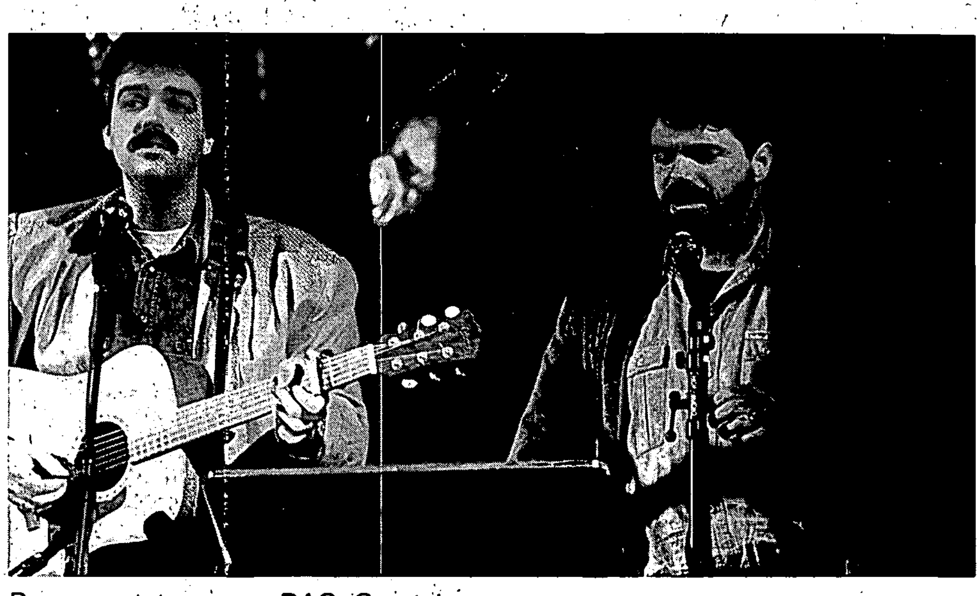
Dn

De mimegroep 'Spiegel' neemt de prijs in ontvangst

Samen zingen, samen vieren, samen delen

De presentatoren van DAG: Geert Jan Blanken en Nico Wever

A.V. van Europese Baptisten Zending levert goed beeld op van het werk

B. POSTHUMUS

In de Baptisten Gemeente te Stadskanaal-Noord hebben de broeders en zusters veel werk moeten verzetten om alle gasten uit binnen- en buitenland, t.w. Europa, Afrika en enkele Zuidamerikaanse landen te kunnen verwelkomen. U hebt reeds in 'De Christen' kunnen lezen, dat van 22-25 maart a.s. de jaarlijkse Algemene Vergadering van de Europese Baptisten Zending wordt gehouden. De laatste keer dat een dergelijke vergadering in Nederland werd gehouden, dateert van 1983.

VAN DE U.Z.C.

Ontstaan E.B.Z.

De oorsprong van de Europese Baptisten Zending ligt in het zendingswerk van de Duitse Baptisten. Zij werkten sinds 1891 in Kameroen. Na de Tweede Wereldoorlog verboden de geallieerden aan de Duitsers het werk overzee voort te zetten.
Enkele Europese Baptisten Unies, t.w. Duitsland, Frankrijk en Zwitserland besloten in 1954 gezamenlijk het zendingswerk onder de naam Europese Baptisten Zending voort te zetten. Een groot aantal Europese Unies zijn lid van deze zendingsorganisatie. Nederland is op Duitsland na de grootste Unie in dit samenwerkingsverband.

Algemene Vergadering

Eenmaal per jaar vindt er een Algemene Vergadering plaats. Zo'n jaarlijkse vergadering is enigszins te vergelijken met onze jaarlijkse Algemene Vergadering.
Uitvoerig worden de verslagen van de Europese Baptisten Zending aan de orde gesteld en daarbij spelen de financiën uiteraard een bijzonder belangrijke rol.
Over het algemeen zijn de Europese Unies klein en kunnen weinig bijdragen voor het totale werk. Eigenlijk wordt het werk gedragen door een paar Unies.
Toch moet gezegd worden, dat ook de kleinere Unies bereid zijn tot grote offervaardigheid.

Gedelegeerden

De afgevaardigden komen nagenoeg uit alle windstreken. Je zou kunnen zeggen het is een bont gezelschap. Dat komt op velerlei wijze tot uitdrukking. Dat betreft niet alleen de huidskleur, maar ook de cultuur waaruit de afgevaardigden komen.
Ondanks verschillen die er zijn, voel je toch met iedereen verbonden. Het gaat tenslotte om die ene opdracht, die de opgestane Heer heeft gegeven.
Ook op deze Algemene Vergadering is geen sprake van eenrichtingsverkeer. Het zijn niet alleen de Europese Unies die het voor het zeggen hebben. Zo zou het vroeger zijn geweest. Maar die tijd is voorbij. De Afrikaanse- en Zuidamerikaanse Unies zijn ook verantwoordelijk voor het totale werk.

Hoogtepunten

Naast de vele verslagen, die deze dagen aan de orde komen, worden de afgevaardigden goed geïnformeerd over het werk ter plaatse. Niet alleen zendelingen, die met verlof zijn vertellen over hun werkzaamheden, maar ook de afgevaardigden van de overzeese Unies. Daardoor ontstaat er een goed beeld hoe het werk wordt aangepakt en op welke wijze ook de overzeese Unies zich betrokken weten bij het evangelisatiewerk in eigen land. Het is bekend, dat in vooral in de Afrikaanse landen vele mensen bereikt worden met het evangelie.

Zendingskandidaten

Een ander belangrijk hoogtepunt op de jaarlijkse Algemene Vergadering is het voorstellen van nieuwe zendingskandidaten. Dit jaar worden zeven kandidaten aan de Algemene Vergadering voorgesteld.
We verblijden ons er over, dat dit jaar ook Nederland weer met twee zendelingen vertegenwoordigd is. U kon over onze nieuwe zendelingen, br. en zr. Peter en Ria de Groot een artikel lezen. Vervolgens zijn er drie zendelingen uit West-Duitsland en ook Oost-Duitsland draagt met twee zendelingen bij aan het zendingswerk.
Eén zendelinge zal niet aanwezig zijn, omdat zij reeds naar Sierra Leone is vertrokken.
Het is fijn, dat er altijd weer mensen zijn, die de roepstem van de Heer horen en bereid zijn voor kortere of langere tijd op een bijzondere wijze in Zijn dienst te stellen.

Wat nog meer?

Iedere morgen wordt er een bijbelstudie gehouden door twee predikanten uit resp. Kameroen en Centraal Afrikaanse Republiek. Ook vinden er verkiezingen plaats voor het Uitvoerend Komité. Het zogenaamde Dagelijks Bestuur van de Europese Baptisten Zending.
Op de konferentiemiddag (vrijdag) houdt Prof. dr. Marc Spindler uit Leiden een inleiding over 'The spirit of mission' met aansluitend een diskussie.
Tenslotte vermelden we nog, dat op zaterdagmiddag alle gedelegeerden ontvangen worden in het gemeentehuis van Stadskanaal.
Afsluitend worden op zondagmorgen diensten gehouden in Stadskanaal en omliggende Baptisten gemeenten.
We hopen u enigszins geïnformeerd te hebben over deze Algemene Vergadering.
Ongetwijfeld zult u in de komende weken meer in 'De Christen' er over lezen.
De Heer der gemeente moge Zijn zegen over deze Algemene Vergadering geven tot eer van Zijn Naam.

Evangelisatie

ZACH. 8:23

De Joden zaten, weggesleept,
aan Babels stromen, wenend.
Er klonk geen lied, er was geen lach:
God was verdwenen.

Die God bracht hen terug naar huis:
Jeruzalem, de tempel.
Met man en macht werd er herbouwd
en tussen hen die werkten
was er geen spoor van drempels.
Gezangen van verlossing, vrede
dreven door de stegen
van Gods stad
en Zacharia zag de nieuwe dag.

Van buiten kwamen ze, de mensen,
die leefden in de nacht
van vrees, onzekerheid.
Ze zeiden: we hebben het gehoord
dat God bij jullie is.
We zijn bewogen door dat woord.
Laat ons hier mogen wonen.

Hoe kunnen wij de boodschap kwijt:
het woord van Gods barmhartigheid,
van vrede en geborgenheid,
van broederschap, gemeenzaamheid?
Door liefde, mededeelzaamheid!
Dan ligt de stad van God
gelijk een berg in 't vlakke land,
een oord van licht en vrijheid.

Tien mannen staan van her en der
voor onze deur en zeggen:
't is hier en God is in uw midden,
Hem zoeken wij, wij bidden
'Laat ons binnen!'

658

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 48,-- per jaar; buitenland f 66,-- per jaar.

Redactie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; ds. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELINGEN

De nieuwe secretaris van de Baptisten Gemeente te IJmuiden is thans: R. van der Plas, Langevlak 4, 1974 XK IJmuiden, tel. 02550-33359.

De lijst met emeritus voorgangers (blz. 16 adressenboekje) dient te worden aangevuld met: J.A. Brandsma, Griffensteynseplein 26, 3703 BG Zeist, tel. 03404-13998.

Penningmeester van de Baptisten Gemeente Veendam is J.J. Steenstra, Tjariet 52, 9642 KD Veendam, tel. 05987-15283.

Penningmeester van de Baptisten Gemeente Hoogeveen is R. Karst, Ericalaan 51, 7906 NB Hoogeveen, tel. 05280-67549.

Penningmeester van de gemeente Nieuwe Pekela is B. Bellinga, Doorsneeweg 46, 9663 HJ Nieuwe Pekela, tel. 05978-46520.

Secretaris van de gemeente Makkum is J. Hoekstra, de Skarren 51, 8701 ZK Bolsward, tel. 05157-5597.

"....nochtans zal ik juichen in de HERE, jubelen in de God van mijn heil!"

Habakuk 3:18

Op de leeftijd van 74 jaar werd geroepen tot Gods Heerlijkheid onze broeder

Roelf Dost

11 maart 1990

Baptistengemeente Eindhoven

Zuid-Limburg, te huur volledig ingerichte vakantie bungalows. Rustig gelegen in een mooie omgeving. Tot 30/6 bij 14 dagen reserveren 20% korting. Inl. de Cantharel, Kem 19, 6451 GC Schinveld, tel. 045-251176.

"Want de gezindheid van de Geest is leven en vrede"

Op 84 jarige leeftijd is 30 december 1989 door haar Heer en Heiland thuisgehaald

Makke Hendrika Prenzler

Baptistengemeente Zutphen

Op 14 januari 1990 werd door haar Heer en Heiland thuisgehaald

Mita Kranenburg

Zij werd 80 jaar

Johannes 11:25

Baptistengemeente Zutphen

Op 1 januari 1990 werd door haar Heer en Heiland thuisgehaald

Annette van Selms

Zij werd 52 jaar

Baptistengemeente Zutphen

Denken jullie aan het ANS-weekend?

6 - 8 april

bel voor informatie: 030-420269

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

Gelezen in "De open deur", het maandblad van de baptisten gemeente Noordbergum van maart het onderstaande gedicht van een onbekende (?) in elk geval niet genoemde dichter(es):

Gebed in de lente

Ik dank u voor de lichte zonnestralen
en voor de merel, zingend voor mijn raam,
en voor de rust die'k in mijn hart voel dalen
omdat ik U mag noemen bij Uw naam,
en dat het lente wordt, en Gij de aarde
wilt strelen met Uw sterke scheppingshand;
omdat ik weet: mijn levenstuin heeft waarde:
U heeft er zelf Uw bloemen in geplant!
Geef, dat de bloesemknoppen niet bevriezen,
maar openbloeien in Uw lentezon
en laat mij niet de stille vreugde verliezen
dat ik, ook ik, nog voor U bloeien kon!

Getuigenis (2)

Met een hart vol liefde voor de Here Jezus en voor verloren zondaren was hij naar het zendingsveld getogen. Maar helaas, hij kon de taal van de stam waar hij moest werken niet te pakken krijgen. Dat was een groot verdriet. Want hij kon de boodschap van Jezus niet vertellen. Maar wel deed hij wat zijn hand vond om te doen. Hij hielp waar hij kon, in ziekte en nood. Na twee jaar greep een tropische ziekte hem aan en hij stierf. Enkele jaren later kwam er een andere zendeling die wel de taal van de stam kende. Hij vertelde van Jezus, die goeddoende het land doortrok, zieken genezende en helpende waar nood was. De reaktie van de mensen van de stam was: Die man, waar u het over heeft, kennen wij, die ligt hier begraven.
Is dat ook ons getuigenis?

105e jaargang nummer 13 - 29 maart 1989

dc DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Uitspraken om over na te denken

SIETZO DIJKHUIZEN

Wie kranten leest en ook via andere media de ontwikkelingen in de wereld volgt zal niet onbekend zijn met het begrip secularisatie, de verwereldlijking. Dat is een al heel lang gaande zijnd proces waarbij diverse onderdelen van het maatschappelijk leven worden onttrokken aan de invloed van kerk en geloof. In Nederland kennen we daarvoor ook het woord 'ontzuiling': steeds minder organisaties zijn of willen nog zijn specifiek protestants christelijk, rooms-katholiek of socialistisch. Kerk en geloof spelen, zo heet het dan, een steeds kleinere rol in de maatschappij.

Toch zijn er bepaalde ontwikkelingen die te denken geven. Een dezer dagen presenteerde zich het Publiciteitsbureau Christelijk Nederland, dat samen met het christelijk persbureau 'Internieuws' dat al sinds januari draait, het nieuwe week-magazine 'Kerk' gaat uitgeven.

Bij die presentatie werd het woord gevoerd door prof. dr. G. Dekker, hoogleraar aan de Vrije Universiteit te Amsterdam. die zich afvroeg of de oprichting van twee nieuwe christelijke instellingen betekenden "een laatste stuiptrekking van christelijk Nederland' of dat het signalen waren van een herleving.

Volgens prof. Dekker is dat laatste niet het geval. Het proces van verwereldlijking zet zich door. Wel constateerde hij, dat degenen die geen boodschap meer (willen) hebben aan de kerk in de geseculariseerde samenleving ontdekken dat het daar vastloopt met problemen rond armoede, honger en milieuvervuiling. Met een aantal andere factoren leidt dit er vaak toe dat mensen grote behoefte hebben aan een levensbeschouwelijk houvast.

Naar de mening van de Amsterdamse hoogleraar betekent dit niet dat de kerken weer massaal vollopen. Wel krijgen christelijke organisaties meer aandacht, omdat die over het algemeen een duidelijke basis hebben van normen en waarden. Maar die organisaties zullen niet weer onder invloed en gezag komen te staan van de kerk. Ze zullen zich los, onafhankelijk, opstellen.

Prof. Dekker voorzag, dat naast het kerkelijk christendom een cultureel christendom ontstaat. Een nadeel daarvan vond hij, dat de kerken misschien al te eenzijdig kerkelijk zouden worden, namelijk door de cultuur geen aandacht meer te geven. Een nadeel is z.i. ook, dat de christelijke organisaties niet meer wortelen in de kerk. Een belangrijk pluspunt vond hij dat zo het christendom in elk geval weer meedoet in de cultuur. Wel zijn daarin ook anderen, die een levensbeschouwing aanbieden. Hij concludeerde, dat het met de christelijke organisaties nog lang niet is afgelopen. Ze kunnen een belangrijke rol gaan spelen, aldus prof. Dekker, die over de toekomst van de kerken minder optimistisch was.

Hoewel het verhaal van prof. Dekker waarschijnlijk gebaseerd was op de situatie van de "grote kerken" kunnen zijn opmerkingen ook voor de kleinere geloofsgemeenschappen als de onze stof tot nadenken opleveren. In de Unie van Baptisten Gemeenten is de situatie dan wel tamelijk stabiel, maar de vraag is of dat wel "rooskleurig" kan heten. Wat de eigen situatie betreft leze men ook het artikel op pag. 7 onder de kop "Cijfers die tot nadenken stemmen"....

VERDER IN DIT NUMMER

Het verhaal van een Mennist

J. SCHOTANUS

Het kan gebeuren dat je op je levensweg iemand ontmoet en leert kennen met een interessant levensverhaal. Bij de eerste ontmoeting hoeft dat zich nog niet direct te openbaren. Langzamerhand wordt het je duidelijk, dat achter die bescheiden opstelling een mens met een indrukwekkende geschiedenis schuil gaat. Laten we hem vanwege die bescheidenheid maar Sicco noemen. Hij groeide op in de tradities van een doopsgezind gezin en bracht een groot deel van zijn jeugd door in het Mekka der Mennonieten, Witmarsum.

Witmarsum was de plaats waar Menno Simons in 1536, na een dagelijks toegenomen kennis van de Schrift, de beslissing nam om met het Pausdom te breken. Vanwege het historisch belang van Witmarsum komen er, elk jaar opnieuw, talrijke noord-amerikaanse mennonieten deze plaats bezoeken. Sicco ging in zijn jeugdjaren deze toeristen rondleiden en zag zich daarom genoodzaakt zich meer te verdiepen in de geschiedenis van Menno Simons. Hij werd er zeer door aangegrepen en was blij dat hij op de Rijks Kweekschool voor Onderwijzers voor het vak geschiedenis een werkstuk mocht maken over zijn dorp en het leven van Menno Simons.

Jeugdherinneringen

In zijn jeugd was de doopsgezinde gemeente van Witmarsum niet groot. Er waren vijfenvijftig gedoopte leden, met een redelijke betrokkenheid bij het gemeentelijke werk. De zondagsschool werd samen met de vrijzinnig hervormden gehouden.
Later bezocht Sicco trouw de catechisatie bij een vrouwelijke predikant, die de belangstelling voor de Bijbel en de cultuur bij hem wakker riep. Op zijn negentiende jaar is hij op belijdenscatechisatie gegaan bij een nieuwe, jonge predikant, die hem blijkbaar niet duidelijk kon maken wat het inhield om lid van de Gemeente te worden. Hij herinnert zich niet of bekering en wedergeboorte ooit ter sprake kwamen, evenmin werd er over zonde gesproken. Hij zegt nu: *"Ik wilde lid worden en het was voldoende om een eigen belijdenis op te stellen. Ik heb dat verschrikkelijk moeilijk gevonden en wist er eigenlijk geen raad mee".* Hij werd door besprenging gedoopt op grond van die geschreven belijdenis, waar de voorganger bij die gebeurtenis naar refereerde als een nog "onvolwassen" belijdenis, vanwege het egocentrische karakter ervan. Verder herinnert hij zich een vers, dat de voorganger aanhaalde uit psalm 51, waar gezegd wordt dat God behagen schept in een verbroken en verbrijzeld hart. De tekst die hij als aandenken meekreeg was Joh. 8:12 "Ik ben het licht der wereld".

Onzekerheid

Om een stuk onzekerheid weg te werken werd hij activist in het gemeentewerk en de oecumene. Toch ontstond er in die tijd een innerlijk verlangen, dat het beste weergegeven kan worden met een paar regels uit een lied waar hij maar niet los van kon komen: *"Neem Heer mijn beide handen en leidt uw kind. Tot ik aan d'eeuw'ge stranden de ruste vindt".* Ook de tekening op het kaft van de belijdenis was een weergave van een nog onvervuld verlangen: Christus te kunnen ontdekken als het Lam Gods.

De grote wereld in

Vanuit zijn beschermde wereldje kwam hij in militaire dienst. In die harde wereld, moest hij proberen staande te blijven. Het gevloek van (vooral de katholieke) soldaten, stond hem danig tegen. Evenals het leren doden van de vermeende vijand. Hij probeerde uit de Bijbel kracht en troost te putten, maar de woorden van de Schrift bleven gesloten voor zijn hart en echt bidden had hij nooit geleerd. Hij was in ieder geval erg blij toen de diensttijd erop zat.

Weg met de kerk

Hij solliciteerde naar het openbaar onderwijs en kreeg een betrekking. Hij trouwde en de belangstelling voor het gemeente-werk ging achteruit, ook al omdat er geen doopsgezinde gemeente ter plaatse was. Bovendien eiste zijn werk en zijn hobby hem dusdanig op, dat hij geen tijd meer had voor dat soort zaken. Steeds verder raakte hij er verwijderd van en het zei hem weinig meer. Het hele kerkelijk gebeuren kwam hem nogal hypocriet voor en hij vond er weinig in terug van wat hij van en over Menno Simons en andere doperse voorvaderen gelezen had.

God grijpt in

Begin 1976 was er een programma van de Evangelische Omroep, waarin men een Amerikaanse evangelist interviewde. Dit programma maakte op Sicco een onuitwisbare indruk. Zijn schoonvader maakte hem attent op een boek van die evangelist. Het boek werd gekocht en gelezen en elke aangehaalde tekst werd in de Bijbel opgezocht en gecontroleerd. Voor het eerst van zijn leven een echte Bijbelstudie, waarbij hij tot de ontdekking kwam dat er werkelijk iets mis met hem was.

Hoe nu verder?

Mede aan de hand van een tweede boek werd de Bijbel verder bestudeerd. De schrijver behandelde de verhouding tussen God en de mens. Hoe God de mens ziet en hoeveel God van de mens houdt. Hoe alles gedaan werd om de barrière tussen Hem en de mens af te breken door Zijn Zoon Jezus Christus. Het werd voor Sicco een diepgaande catechese, die hem duidelijk maakte dat hij verloren was en gered kon worden. Dit was het waardoor Menno Simons en anderen gedreven werden. Hun leven voor in de waagschaal hadden willen leggen. De weg van het lijden hadden willen gaan. Waarom was hem dat niet eerder duidelijk geworden?

De grote ommekeer

De drie weken na het programma op de televisie hadden hem meer geleerd van de Bijbel dan de dertig jaar daarvoor. Een zondaar, moreel en geestelijk helemaal vast gelopen, komt terecht bij de Heer, zich heel bewust van de redding die hij nodig heeft. Op grond van Openbaring 3:20 smeekte hij de Heer om binnen te komen in Zijn leven. *"Heer als u werkelijk bestaat en u bent daar, kom dan maar binnen Heer en help me, want ik weet niet meer wat ik moet doen, want ik schaam me zo. Dit gebed is het begin geweest van een nieuw leven. Ogenblikkelijk daalde Christus met zijn warmte van boven in mij neer en ik voelde hoe hij mij volledig in bezit nam. Op dat moment stroomden tranen van ontroering over mijn wangen, want de Heer bewees zijn heilige aanwezigheid zo duidelijk, dat ik kan stellen dat dit de grootste dag van mijn leven is geweest".*

De grote vraag

Na deze gebeurtenis las Sicco nog eens de eigen geschreven belijdenis en kon niet anders dan deze vol schaamte verscheuren. Meteen kwam hij voor de vraag te staan: Is mijn doop nu wel geldig? Een predikant probeerde hem daarover gerust te stellen. Toch liet de zaak hem niet los. Was het de Heilige Geest die hem aanspoorde om zich nu op Bijbelse wijze te laten dopen? Of waren het zijn eigen ideeën? Na twee jaar verder Schriftonderzoek laat hij zich opnieuw dopen. Het Bijbelgedeelte uit 1 Petr. 3:13-4,6, dat bij de vroege dopersen een belangrijke rol speelde, gaf mede de uiteindelijke doorslag. Het verzoeningswerk van Christus is de grond van zijn redding. Op grond van een gereinigd geweten sluit hij een verbond met God. Hij houdt de nu opnieuw ondergane doop voor zijn echte doop, want deze heeft plaats gevonden na zijn bekering. Hij wordt door zijn doopsgezinde vrienden niet altijd begrepen, maar hebben die Menno Simons misschien dan ook niet echt begrepen? Sicco reist nog altijd zijn weg met blijdschap. Hopenlijk wij eveneens en op dezelfde grond. ■

BIJBEL

De triomf van het kruis

In ons land, zowel als in heel Europa, bevinden zich vele erebegraafplaatsen. Het zijn de graven waar de vele gevallenen liggen van de beide wereldoorlogen, die Europa geteisterd hebben. Nog maar kort geleden viel het mij op dat er zoveel kruisen op die begraafplaatsen staan. Eén lange en onafzienbare rij kruisen. Nu weten wij dat het kruis het symbool geworden is van het sterven, van de dood. Dat is afgeleid van het kruis van Christus. Maar wat bedoelen de mensen daar mee, die deze kruisen geplaatst hebben? Velen die daar begraven liggen, waren wellicht geen christen. Waarom dan toch dat kruis op die graven? Is het kruis het symbool van de ondergang, van de dood, van het voorbij zijn? Of kan het kruis toch een teken van hoop zijn? Is het kruis een teken van ondergang of van overwinning?

Het boek Handelingen begint op een cruciaal moment van de geschiedenis. Nog maar kort tevoren is de Here Jezus gekruisigd. En heel wat mensen zijn daar blij om geweest. We lezen in Hand. 4 het volgende:
"Want inderdaad zijn in deze stad vergaderd tegen uw heilige Knecht Jezus, die Gij gezalfd hebt, Herodes, zowel als Pontius Pilatus met de heidenen en de volken van Israël".
Een complete macht van mensen die zich tegenover de Here Jezus hadden opgesteld. Mensen die blij waren met zijn dood. Zou dit al een soort (voor) vervulling zijn geweest van wat we in psalm 2 lezen: "De koningen der aarde scharen zich in slagorde en de machthebbers spannen samen tegen de Here en zijn Gezalfde"? Het merkwaardige doet zich voor dat hier machten samenspannen die verder niets gemeen hebben. Joden en heidenen bleven ver van elkaar. Herodes en Pilatus zagen elkander niet staan en gingen met een boog om elkander heen. Maar vanaf die dag werden zij vrienden. Vrienden in het onrecht, vrienden in de tegenstand tegen de Enige Goede.

Hetzelfde

Toch geeft de wereld van heden hetzelfde te zien. Wel anders! We kruisigen niet meer, daar zijn we te humaan voor geworden. Hoewel de laatste maanden ons wel te zien hebben gegeven dat het geweld nog lang niet tot staan is gebracht. Neen, uiterlijk zullen we Jezus niet meer kruisigen, maar innerlijk gebeurt het des te meer. En het zijn nog altijd dezelfde machten die daarmee bezig zijn.
Allereerst de wereldlijke machthebbers. O neen, we zien niet iets dat op christenvervolging lijkt. Maar de tegenstand is vandaag anders. De overheid verwijdert zich steeds meer van God en zijn woord. Er is een tijd geweest dat het woord van God basis was voor de wetten van het land. Maar vandaag gaat het om wat economisch, politiek en vooral maatschappelijk haalbaar is. De regeringen beramen vandaag hun plannen zonder God; men kan het zelf wel. We ontdekken de koude onverschilligheid welke er is ten aanzien van Gods woord. Jezus is dood! Dat is de achterliggende gedachte van alles. De ethische normen zijn in de maatschappij steeds meer aan het vervagen en de wetten worden er bij aangepast. Zaken die vroeger ondenkbaar waren worden nu toegestaan en bij de wet geregeld. Jezus, met al wat Hij deed en al wat Hij sprak, is voorbij. Hij is gekruisigd.

"Heidenen"

Zo zien we het ook bij de hier zo genoemde heidenen. Vroeger was het woord "heidenen" gewoon en gaf het onderscheid aan met Israël. Daarom kunnen we misschien beter spreken van niet-christenen. Vinden we nu verzet tegen Christus bij deze mensen? Neen, dat niet. Maar we zien wel iets dat veel erger is, een koude onverschilligheid ten aanzien van Jezus van Nazareth. We hebben Henk Binnendijk van de Evangelische Omroep zijn vragen horen stellen: "Hoe denkt u over Jezus?" En dan die antwoorden: "Neen, daar interesseer ik mij niet voor". "Jezus, neen, Jezus zegt mij niets". Zulke antwoorden snijden ons door de ziel heen. Want die Jezus, die hen niet interesseert, is juist gekomen om die mensen te redden. Om hen voor de deuren van de hel weg te slepen. En we komen de mensen wel tegen, die zeggen zelf wel uit te maken wat goed of kwaad is, wat wel of niet mag. Zo wordt Jezus vandaag gekruisigd.

Verwereldlijking

En dan de volken van Israël. Neen, laten we nu eens niet naar de Joden kijken. Dat hebben we al veel te lang gedaan. Veel meer gaat het hier over godsdienstige mensen, die menen het woord van God, de Bijbel, te kennen. En juist in onze tijd zien we een grote verwereldlijking de kerken binnenkomen. En al die zaken die we zien in de ongelovige maatschappij, zien we ook de kerken binnenkomen. Soms ben ik bang dat de kerken zich op hetzelfde vlak bevinden als de maatschappij. Wij passen de normen aan bij wat in de maatschappij normaal gevonden wordt. Zelfs wetenschappelijk gebeurt dat. De maagdelijke geboorte van onze Heiland alsmede zijn lichamelijke opstanding wordt door velen ontkend. Daarmee maakt men Jezus tot een gewoon mens, die op normale wijze verwekt en geboren is; en die, zij het met geweld, een normale dood is gestorven. Zo werkt men samen, als in oude dagen, om Jezus dood te verklaren. Maar op de grote Pinksterdag klinkt het door Jeruzalem: "God heeft Hem opgewekt". In zijn grote rede doet Petrus een appèl op al die mensen die samen vergaderd waren in hun haat tegen Jezus: **Jezus leeft!** Het kruis is niet het einde. En weer zien we die erebegraafplaatsen met al die kruisen. Neen, het kruis is niet het teken van ondergang, maar van hoop, van leven. Jezus ging wel de dood in, maar Hij deed dat om ons het leven te geven. Daarom roept Petrus het uit en zijn stem schalt door de straten en over de pleinen van Jeruzalem: God heeft Hem opgewekt! Jezus heeft de dood overwonnen.

De dood

Wat is de dood eigenlijk? Is de dood het eeuwige niets? Er zijn mensen die denken dat. Of ze proberen zich dat in te prenten. Ze staan is het crematorium en bezien de urnen die daar staan. Een klein hoopje as, dat is alles wat overblijft. Maar de dood is heel anders. Dood zijn is heel bewust van God verwijderd zijn. Het is het ergste wat een mens kan gebeuren, in zijn dood niet bij God zijn. Want dat is de eeuwige dood, een bewuste situatie zonder einde. En dat is de triomf van het kruis: Christus overwon deze dood. En Hem horen we zeggen: "Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk". Hij overwon de dood en iedereen die in Hem gelooft, dat is de voorwaarde, mag Hem volgen in het leven. Wie Jezus negeert blijft in de dood en de oordeelsdag zal zo iemand vinden.
Jezus leeft! En Petrus roept het uit: God heeft Hem en tot Christus en tot Here gemaakt.

Schok

Het was een schok voor Israël om dat te horen. Tot Christus, dat betekent, tot Koning. Deze Jezus, die zij gekruizigd hadden, is toch de grote Davidszoon, is toch de Koning. Straks zal Israël opnieuw een grote schok te verwerken krijgen als zij zullen zien Wie zij doorstoken hebben. Dat ogenblik is niet zo ver weg meer. Maar eveneens was het een schok voor de heidenen van toen, Petrus zegt: God heeft Hem tot Here gemaakt, tot Kurios. Dat was eigenlijk alleen de keizer van Rome, de-

(zie verder pag. 7)

HARTVERWARMENDE ERVANRINGEN

Na 1600 km thuiskomen in arm Roemenië

Er duikt een nieuwe vijand op

Roemenië hartverwarmend! Dat was de ervaring van mijn collega br. Henk Schaap en van mij zelf. We deden die ervaring op tijdens twee transporten van voedsel en kleding naar Roemenië. Onmiddellijk na de jaarwisseling vertrok br. Schaap met de brs. Bischop en Riksten in een overvol volkswagenbusje. Na een vermoeiende reis kwamen ze aan bij de tweede Baptisten Gemeente van Oradea, de gemeente waar ook ds. Ton voorganger was (en inmiddels weer is). Oradea ligt aan de grens met Hongarije en geldt als een van de toegangspoorten tot Roemenië.

'het kerkgebouw van de 2e Baptisten Gemeente in Oradea na de zondagmorgendienst.

Na het meemaken van een indrukwekkende samenkomst op de woensdagavond van deze grote gemeente (2600 leden!) brachten ze de hulpgoederen naar de gemeente van Alesd. Later kwamen ze in de gelegenheid ook nog een andere kleine gemeente in de buurt te helpen. Dat was de gemeente in het dorp Marca. Ze werden met grote vreugde en hartelijkheid ontvangen en er werden banden gelegd voor de toekomst.

Na terugkeer in Nederland werd in alle drie wijkgemeenten van Emmen de videoband getoond van de reis en de ontmoeting. En zo ontstond ook in de wijk zuid de impuls de Roemenen te helpen. Er werd een tweede transport georganiseerd, waarin ongeveer 70 pakketten voedsel en 50 pakketten kleding meegenomen werden.
Samen met de broeders Spreeuwers en Wijnholds vertrok ik op 23 februari naar de grens. De stakende boeren waren net te laat om ons te blokkeren; na ons kwam er nog een vrachtauto de grens over, de rest kwam vast te zitten. Na twee dagen reizen bereikten we laat op de avond het huis van br. Cornel Iova, één van de voorgangers van de gemeente in Oradea. Hij verschafte ons gedurende twee dagen onderdak, slaapgelegenheid en eten.

Indrukwekkende dienst

We maakten een indrukwekkende zondagmorgendienst mee in de grote baptisten gemeente. Het begon om half 9 met bidstond, tegen half 10 werd er massaal (met meer dan 2000 mensen) aan bijbelstudie gedaan, geleid door één van de voorgangers en tegen half 11 begon de dienst, waarin een geweldig koor zong en br. Iova een preek van meer dan 50 minuten hield. Al die tijd was de kerk mudvol. In alle gangpaden, buiten voor de open deuren en op de trap naar de galerij stonden mensen ademloos te luisteren en mee te doen. Het was een buitengewoon intensief geloofsgebeuren, waar ze alle tijd voor namen. In deze gemeente mocht ik de hartelijke groeten overbrengen van onze eigen gemeente.

's Avonds deden we mee aan een dienst van de veel kleinere gemeente in Alesd (ongeveer 120 leden). Br. Iova had ons geadviseerd om met die gemeente (35 km verder het land in) nadere contacten te leggen. Ik kreeg gelegenheid een stuk van de prediking te doen, br. Wijnholds bracht de hartelijke groeten over en we zongen met z'n drieën een paar liederen. Ook hier was het kerkje mudvol, met luisteraars buiten en in de "garderobe". De gemeente was zichtbaar verheugd over onze komst en over het contact. Buitengewoon hartelijk werd ons na afloop de hand geschud. De pakketten bleken van goede samenstelling en werden (later in de week) verdeeld onder gemeenteleden en een aantal arme gezinnen in de plaats zelf. We werden hartelijk uitgenodigd terug te komen, iets dat we zeker zullen gaan doen.

De kerk in aanbouw van de gemeente te Marca.

"Thuis"

De geloofswereld en beleving van de Roemenen is zodanig, dat je je er uitstekend thuis kunt voelen. Het is een eigenaardige ervaring 1600 km te reizen en dan thuis te komen op een plaats, waar je niemand verstaat en je nog nooit eerder geweest bent. Toch was dat het geval. Ondanks alle verschillen in taal en cultuur was er een duidelijk ervaren band van de Geest van Christus, die samenbindt.
Verschillen met onze gemeenten zijn er in de lengte van de diensten en van de verkondiging. Verder is het kennelijk gewoon, dat er allerlei medewerking is in de dienst: het zangkoor (ook is Alesd), kinderen die een gedicht doen

(zie verder pag. 5)

IN HET "LEERHUIS"

Uitdrukkingen rond de doop

J. SCHOTANUS

Als er de laatste jaren nogal wat mensen uit andere kerkgenootschappen bij ons terecht komen is het misschien goed om voor hen eens wat aandacht te schenken aan die zaken, die voor onszelf misschien niet helemaal of helemaal niet onbekend zijn. Robert Friedmann heeft een boek geschreven over de theologie van de Anabaptisten. (The Theology of Anabaptism, uitgegeven bij Herald Press, Scottdale, U.S.A. 1973). Eén en ander over de doopopvatting van de toenmalige dopersen is aan dit boek ontleend.

De z.g. "wederdopers"

De meest voorkomende bijbeltekst in dit verband is 1 Petrus 3:21, dat in de Oude Luthervertaling werd weergegeven met verbond ("Bund") van een goed geweten met God. Het Griekse woord voor Bund schijnt moeilijk te vertalen geweest te zijn. Het zou zoiets als onderpand en gelofte kunnen betekenen, hoewel dit niet door de bijbelvertalers is gebruikt. De Züricher Bijbel gebruikt het woord "Kundschaft" (bekendmaking). Onder dopersen komt men dit woord eigenlijk alleen maar tegen bij de voormalige Rooms Katholieke theoloog Hubmaier. Over het algemeen had men dus een soort "verbondstheologie" betreffende de doop, maar wel een verbond op heel persoonlijke basis.
Pilgram Marpeck (waar de onder ons bekende Dr. Kievit op promoveerde) sprak in zijn "Vermahnung" ook van "Bund" of "Verpandnuss" (onderpand).

"Versieglung"

Een andere uitdrukking in verband met de doop is de "Versieglung". De verzegeling te verstaan als een belofte van discipelschap (navolging), te vergelijken met een soort kloostergelofte. Deze opvatting schijnt erg populair geweest te zijn bij Hut en Marpeck en de mensen om hen heen. Marpeck voerde dit idee zelfs terug op Tertullianus, die in zijn "Boek van Berouw" schreef dat de doop een verzegeling van het geloof is.

"Verwilligung"

Tenslotte werd de term "Verwilligung" frekwent gebruikt, als verwerkelijking van een bepaalde keuze. Een woord dat vooral voorkomt bij Hans Hut in een zijn tractaat "Geheimenis van de doop" (1527), waarin hij allerlei aspecten van de doop beschrijft: "Aanvaard de doop als een teken, een overeenkomst (covenant of consent) ten overstaan van de Christelijke Gemeente", Weer anders gezegd: "De doop is een teken, een verbond, een gelijkenis, waarbij men telkens weer herinnerd wordt aan het te verwachten lijden van de dopeling en de eigen doopbelijdenis van de bereidheid daartoe" (geparafraseerde vertaling).

"Bund"

In de eerste tijd van het "anabaptisme" betekende de doop vanwege haar "gelofte-karakter" meer dan een ritueel. Bij de volgende generaties, als veel jonge mensen zich routinematig laten dopen, gaat dat verbondskarakter min of meer teloor.

In haar oorsprong kunnen we dus gerust spreken over een doperse verbondstheologie. Een verbond is een overeenkomst (inhoudend wederzijdse beloften en geloften), die in drie richtingen werkt:

a. Het verbond tussen God en mens
b. Het verbond tussen mens en God
c. Het verbond met de gemeente (dat men in de doop aangaat).

BEROEPINGSWERK

Bedankt: voor Leeuwarden: W. Kos te Arnhem.

Thuiskomen in Roemenië

(vervolg van pag. 4)

of een lied (solo!) zingen, ouderen, die zingen of voordragen, het hoort er allemaal bij.
Er is een intensieve betrokkenheid bij de dienst. In Oradea zat een jongetje tijdens de preek voortdurend aantekeningen te maken in een schrift. In Alesd zaten alle kinderen in de kerk en deden ijverig mee, bleven ook rustig en geconcentreerd onder de verkondiging. Hier in de kleine gemeente was nog nadrukkelijker de familiesfeer te proeven van mensen die bij elkaar horen.

Armoede

Het dagelijkse leven is er veel armoediger dan bij ons, de straten slecht onderhouden; de grote stad Oradea is 's avonds donker en onverlicht en wordt grotendeels ontsierd door flatgebouwen, die niet alleen alle kerken moesten afschermen, maar ook veel oude gebouwen hebben verdrongen. Water en licht doen het wel weer, de centrale verwarming is meestal problematisch. Mensen zijn weggestopt in gore woonkazernes. De landbouwstructuur van het platteland is door de voormalige grote leider danig beschadigd. Als er deze zomer niet een flinke oogst binnenkomt, zal ook de komende winter goed voedsel schaars zijn. We kunnen wat dat betreft nog wel even doorgaan met helpen. Ook aan literatuur, studiemateriaal en bijbels is nog steeds grote behoefte.

Nieuwe vijand

Belangrijk voor ons was ook het korte gesprek, dat we voerden met een jonge Baptist. Hij vertelde ons, dat de oude vijand duidelijk was. Maar nu komt er een nieuwe vijand, verborgen soms in goede dingen. Het rijke westen importeert niet alleen goederen, maar ook welvaartshonger. De hang naar grotere rijkdom werkt de behoefte aan geloofsgemeenschap tegen. Hij zei: "Ik besteed meer tijd aan krantenlezen en tv kijken dan vroeger: dat betekent wel, dat ik minder tijd over houd om bijbel te lezen. Hoe leer ik tegen dat soort verborgen vijanden vechten? Hoe leer ik het goede van het kwade onderscheiden? Hoe doen jullie dat?" Het was nog niet zo eenvoudig antwoord hierop te geven, hoewel wij in onze westerse samenleving inderdaad al een lange tijd met die vragen worstelen. Dat hij ernaar vroeg, geeft mij hoop. Hij zag in elk geval niet alleen het goede, maar ook de risico's van een vrij leven.

De Roemeense christenen hebben ons en hun eigen volk veel te geven: Geloofswarmte, vastberadenheid, beproefdheid in allerlei verdrukking, een kinderlijk-eenvoudig geloof, dat grote kracht heeft en velen trekt en zal trekken. Ze hebben groot gebrek aan voorgangers (slechts 140 op 1100 gemeenten!) en aan leidinggevend kader en training. Daar wordt nu nadrukkelijk aan gewerkt. We kunnen hen daar wellicht in helpen. Maar wat zij ons gegeven hebben is veel meer: geloofswarmte, hartelijkheid, een oprecht getuigenis en een volharding in moeilijke tijden. We zijn verrijkt weer teruggekeerd. ■

ANNE DE VRIES

Bijdrage en giften

VERANTWOORDING over de maand december 1989:

E.C.U.

Alkmaar 146,50; Amsterdam West 7,75; Apeldoorn 462,50; Arnhem Centrum 25,-; Arnhem Zuid 241,25; Assen 34,40; Borne 25,35; Borne 190,--; Delfzijl 1793,70; Doetinchem 1078,83; Dordrecht 996.--; Einhoven1078,80; Emmeloord 293,90; Emmen 1687,50; Emmercompascuum 1163,--; Enschede 580,25; 's Gravenhage 375,--; Groningen Noord 232,81; Haarlem 652,40; Harderwijk 23,10; Harlingen 250,55; Harlingen 188,45; Hengelo Centrum 975,65; Hengelo Venster 171,85; Kollumerzwaag 165,--; Leeuwarden 470,--; Leiden 540,82; Lelystad 107,85; Muntendam 320,65; Musselkanaal 1045,--; Nieuw Buinen 412,40; Nieuw Weerdinge 493,20; Noordbergum 416,25; Pernis 300,--; Rotterdam Zuid 282,39; Sittard 138,23; Spijkenisse 309,75; Stadskanaal Noord 1500,--; Stadskanaal Zuid 2448,90; Stavoren 58,25; Steenwijk 21,65; Utrecht Centrum 500,--; Veendam 750,05; Vriescheloo 149,35; Westerhaar 650,--; Winschoten 198,70; Workum 600,--; IJmuiden 1778,65; Zutphen 159,30; Zwolle 417,50; N.N., A. 100,--; H.J., V. 250,--; C.M., L. 50,--.

C.v.d.O.

Alkmaar 98,25; Alkmaar 98,25; Amsterdam West 83,55; Apeldoorn 425,--; Arnhem Centrum 25,--; Arnhem Zuid 251,85; Assen 41,75; Assen 58,20; Borne 103,95; Borne 60,--; Delfzijl 2378,38; Deventer 171,60; Doetinchem 694,70; Dordrecht 924,--; Eindhoven 993,95; Emmeloord 213,60; Emmen 1375,--; Emmercompascuum 1142,--; Enschede 710,15; Groningen Noord 215,92; Haarlem 775,55; Harderwijk 351,30; Harlingen 137,25; Harlingen 10,--; Haulerwijk 100,--; Heemskerk 692,30; Heerenveen 80,80; Hengelo Centrum 1426,95; Hengelo Venster 284,80; Kollumerzwaag 160,--; Krommenie 66,60; Leeuwarden 295,--; Leiden 488,90; Lelystad 60,45; Muntendam 410,70; Musselkanaal 955,--; Nieuw Buinen 446,60; Nieuw Weerdinge 530,50; Noordbergum 180,75; Pernis 400,--; Rotterdam Centrum 58,55; Rotterdam Zuid 261,98; Sittard 112,35; Spijkenisse 200,--; Stadskanaal Noord 1500,--; *Stadskanaal z. 2251,80; Stavoren 70,–;* Steenwijk 28,--; Utrecht Centrum 500,-- Veendam 470,45; Westerhaar 650,--; Winschoten 184,34; Workum 250,--; IJmuiden 1542,90; Zutphen 218,90; Zwolle 338,75; N.N., A. 100,--; P.C.D., G. 50,--; J.H., H. 600,--; H.J., V. 250,--; C.M.,L.50,–; L.P.,30,–; N.B.,A.50,–.

U.Z.C.

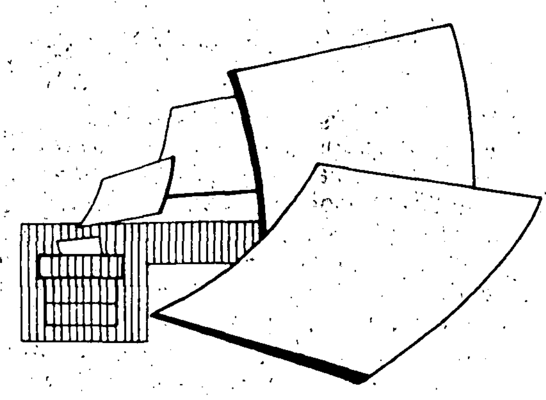
Amsterdam West 175,45; Apeldoorn 775,--; Arnhem Centrum 25,--; Arnhem Zuid 470,70; Assen 49,15; Assen 34,55; Borne 52,70; Borne 148,35; Delfzijl 1000,--; Delfzijl 1942,87; Deventer 100,--; Doetinchem 1251,06; Dordrecht 1664.--; Eindhoven 3135,30; Emmeloord 385,40; Emmen 2812,50; Emmercompascuum 2010,15; Enschede 1090,--; Groningen Noord 389,12; Haarlem 1739,20; Harderwijk 604,20; Harlingen 267,85; Harlingen 250,75; Haulerwijk 300,--; Hengelo Centrum 1807,25; Hengelo Venster 948,90; Klazienaveen 75,--; Kollumerzwaag 300,--; Krommenie 68,35; Leeuwarden 177,11; Leeuwarden 824,--; Leiden 880,03; Lelystad 73,20; Lelystad 81,25; Muntendam 885,50; Musselkanaal 2015,--; Nieuw Buinen 1600,--; Nieuw Weerdinge 450,--; Pernis 400,--; Rotterdam Centrum 122,30; Rotterdam Centrum 50,--; Rotterdam Zuid 471,79; Siddeburen 68,25; Sittard 230,84; Spijkenisse 400,--; Stadskanaal Noord 1300,- Stadskanaal Zuid 4090,50; Stavoren 200,--; Stavoren 368,70; Steenwijk 122,20; Utrecht Centrum 750,--; Veendam 435,90; Vroomshoop 937,50; Westerhaar 1300,--; Winschoten 331,97; Workum 1000,--; IJmuiden 2501,70; Zutphen 173,55; Zwolle 696,25; N.N., A. 100,--; H.J., V. 500,--; S.V., M. 25,--; R.S., S. 100,--; C.M., L. 50,--; N.N., L. 30,--; L.P., L. 50,--; N.B., A. 50,--; Friesche Bond 4500,--(projekt); Z.W. Gem. Groninger Bond 2000,--(projekt); Z.W. Gem. Groninger Bond (jeugd) 1270,30 (projekt); Amsterdam West 435,10 (projekt); Utrecht Centrum 238,10 (projekt); Zwolle 565,95 (projekt); NBJB 10000,-- (projekt); M.S., H. 60,-- (pakketten); NBVB *Leiden 160,--(pakketten); NBVB Kollumerzwaag 90,-- (pakketten).*

N.B.J.B.

Apeldoorn 112,50; Borne 15,--; Delfzijl 494,23; Doetinchem 180,44; Dordrecht 240,--; Emmeloord 185,20; Emmen 400,--; Emmercompascuum 310,--; Groningen Noord 56,03; Haarlem 213,30; Harderwijk 10,50; Haulerwijk 250,--; Heerenveen 94,85; Hengelo Centrum 421,85; Kollumerzwaag 45,--; Pernis 150,--; Rotterdam Zuid 68,05; Sittard 33,28; Stadskanaal Noord 400,- Stadskanaal Zuid 588,60; Winschoten 47,88; Zevenaar 295,80; Zutphen 60,85; Zwolle 100,--; G.F.B., B. 135,--.

U.B.S. (10-cents-fonds)

Amsterdam West 35,45; Arnhem Zuid 554,--; Assen 53,35; Delfzijl 272,67; Doetinchem 132,32; Dordrecht 176,--; Eindhoven 219,75; Emmeloord 171,15; Emmen 300,--; Emmercompascuum 229,--; Enschede 135,10; Groningen Noord 41,19; Harderwijk 139,65; Haulerwijk 50,--; Muntendam 130,50; Pernis 200,--; Rotterdam Zuid 49,90; Sittard 24,65; Stadskanaal Noord 300,--;

Stadskanaal Zuid 437,40; Westerhaar 120,05; Winschoten 35,11; Workum 50,--; IJmuiden 600,--; Zutphen 63,--; Zwolle 75,--; G.F.B., B. 135,--.

Noodfonds

Almelo-Ger.straat 1048,05 (Roemenië); Amsterdam West 350,75; Arnhem Centrum 302,95; Arnhem Zuid 1233,80; Assen 46,40; Borne 53,10; Delfzijl 312,35 Doetinchem 1700,--; (Roemenië); Dokkum 655,15 (Roemenië); Dokkum 200,-- (Bijbels); Eindhoven 572,05; Emmen 800,--; Enschede 322,85; 's Gravenhage 982,90; Haulerwijk 200,--; Heemskerk 378,70; (Roemenië); Heerenveen 187,90 (Ethiopië); Hengelo Centrum 380,--; Hengelo Venster 295,--; Kampen 104,30; Krommenie 185,-- (Roemenië); Krommenie 140,30 (Ethiopië); Leeuwarden 401,25 (Roemenië); Nieuw Weerdinge 250,--; Rotterdam Centrum 1465,90 (Roemenië); Stavoren 114,15; Stavoren 122,80; Steenwijk 24,70; Utrecht Centrum 311,20; Utrecht Noord 2000,-- (Roemenië); Zevenaar 179,60; Zwolle 92,10; Zwolle 346,80 (Ethiopië); Doetinchem 1000,--; H.J., V. 500,--; D.K., G. 2500,--; P.J.K., G. 100,--; S.V., M. 25,--; G.L.K., Z. 10,--; M.J.A.H., D. 250,--; M.G.B., B. 100,-- (Ethiopië); A.M.K., A. 100,--; R.J.V., H. 50,-- (Ethiopië); R.J.V., H. 50,--; G.F.B., B. 135,--; B.B., N. 100,--; B.T., G. 100,--(Ethiopië); G.H., B. 50,-- (Roemenië); J.K., S. 100,- (Roemenië); P.J.L., A. 55,-- (Roemenië); H.T.-S., D. 100,-- (Polen/Roemenië); P.B., O. 10,--; H.S., Z. 50,-- (Roemenië); G.T.C.-T., E. 50,-- (Ethiopië/Roemenië); G.B., H. 25,-- (Ethiopië); J.S., Z. 100,-- (Ethiopië); G.J., G. 25,-- (Roemenië); M.W.B.-B., H. 50,-- (Ethiopië); M.H.P., Z. 10,--; D.B., H. 10,--; H.J.J.B.-K., H. 10,--; J.H., G. 15,--; J.B., H. 15,--; J.S., M. 100,--; H.H., A. 200,--; J.S., M. 100,-- (Ethiopië); H.J.P., L. 100,--; L.P., L. 50,- M.H.P., Z. 10--; D.B., H. 10,--; J.H., G. 15,--; J.B., H. 15,--.

Allen die een bijdrage of gift hebben overgemaakt, hartelijk dank!
Uw bijdragen kunt u overmaken op giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin, onder vermelding van de bestemming. Bijdragen voor het Noodfonds zijn ook van harte welkom op giro 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin.

A. VAN DEN HOEF

Cijfers die tot nadenken stemmen

Eén dezer dagen was het Uniebureau in de gelegenheid een globale balans van het ledental der 83 Uniegemeenten aan de Uniecommissie voor te leggen. Daaruit blijkt, dat de gemeenten in 1989 een nettoleden**verlies** hebben opgelopen. Op 1-1-1989 bedroeg het totale ledenbestand 12.359 op 1 januari jongstleden was dat nog 12.356 leden.

a. Vierhonderd zeven maal werd het **doopvont** gebruikt, en via wederopname of correctieledenlijst voegden zich ook (weer) 57 personen bij de gemeenten.
b. Uit **andere gemeenschappen** kwamen 105 personen naar ons over, 89 personen verkozen andere geloofsgemeenschappen. Dat betekent een - op dit punt - voor ons batig saldo van 16 personen. (In voorgaande jaren liep dat van 36 in '88 tot -3, -56, -13 en +34 in 1984)
c. Het meest verontrustende cijfer is waarschijnlijk het hoge aantal leden, dat zich in 1989 **aan de gemeenten onttrokken** heeft n.l. 280. Een forse stijging ten opzichte van de laatste jaren, want dat was in 1988 224, in '87 193, in '86 218 en in '85 271.
d. Met **attestatie** verlieten 275 leden onze gemeenten, doch er kwamen er slechts 260 met attestatie de gemeenten binnen. Dat doet de vraag rijzen: waar zijn die 15 attestaties? Heeft tante Pos zo traag gewerkt, dat 15 brs. en/zrs. een (januari)maand lang gemeenteloos zijn gebleven, of spelen hier boekhoudkundige redenen een rol? Normaliter moet een dergelijk attestatieverschil zich een volgend jaar weer opheffen. Een vergelijking van de laatste 5 jaar leert echter, dat er zich in die tijd toch een netto-verlies voordoet van 30 attestaties.

Voor degenen die willen nacijferen; nog de volgende gegevens: overleden 171; uitgesloten of en/of correctieledenlijst 17. De totale aanwinst is dan 569; het totale verlies 572.

Opmerkingen

Nu gedetailleerde cijfers per gemeente nog ontbreken, lijkt het bovenstaande me voorlopig aanleiding te geven tot een drietal opmerkingen.

1. Het aantal nieuwtoegevoegde leden door de doop, is fors (n.l. 72) hoger dan vorig jaar. Dat is een verheugend gegeven voor christenen uit een belijdend kerktype, die weten dat gemeentegroei niet het primaire gevolg kan zijn van demografische trends, maar van het wederbarende werk van Gods Geest. Cijfermatige groei is mooi, maar oneindig belangrijker is het dat Gods Heilige Geest zielen wil redden en levens veranderen, en Christus de eer krijgt die Hem alleen toekomt.
2. Ook al zal het aantal leden dat zich onttrokken heeft, misschien met een vijftigtal genuanceerd moeten worden, omdat het in een bepaalde gemeente eigenlijk de stichting van een niet-geünieerde of pinkstergemeente betreft, dan nog is het verdrietig, als jaar op jaar zovelen de band met onze gemeenten verbreken. Hoewel deze opmerking al een aantal jaren gemaakt is, is er voor zover mij bekend - nooit degelijker onderzoek naar de achterliggende redenen gedaan.
3. Per saldo heeft onze Uniegemeenschap drie leden verloren. Dat kun je status quo noemen, of zelfs nog gunstiger: stabilisering. Als we echter bedenken dat dit cijfer op 2 na gelijk is aan 1-1-'85, lijkt me dit een al te rooskleurige omschrijving.

Landelijk vertoonde de bevolkingsontwikkeling immers geen stilstand maar groei. Al was het alleen al door de toevloed van nieuwe Medelanders. Daarom dienen m.i. deze cijfers ons niet slechts te brengen tot **dankbaarheid** voor wat de Heer **wel degelijk** door en onder ons heeft willen doen, maar ook tot Heilige **verootmoediging,** waarom Hij niet méér onder ons kon doen. Menige andere Evangelische gemeente kende immers wèl groei en expansie. Zou de Allerhoogste niet meer door ons willen doen tot heil en redding van onze landgenoten? Moge die vraag, elke voorganger, elk raadslid der gemeenten en elke lezer van dit blad tot inkeer, zelfonderzoek en vernieuwde toewijding aan het Hoofd der gemeente en de Heer des oogstes brengen.

Namens de Unie commissie:
G. BOSVELD

Voorjaarsconferentie in Alkmaar met N.B.J.B

Namens het bestuur van de Bond van Baptisten Gemeenten in Noord-West Nederland nodig ik u hartelijk uit voor de Gewestelijke voorjaarsconferentie op **DV 30 maart a.s.** (vrijdagavond). De conferentie wordt gehouden in de **Baptistenkerk, Hofstraat 15, in Alkmaar.**

De aanvang is **19.30 uur!!**

Een team van de N.B.J.B. hebben we voor deze avond uitgenodigd. Dit zal ons iets over het jeugdwerk vertellen. Daarom willen we ook de jeugdleiders uit uw gemeenten uitnodigen. Wilt u hen daarvan op de hoogte brengen?

Verder is iedereen die geïnteresseerd is in het werk van de N.B.J.B. van harte welkom!!!

Wilt u deze conferentie ook in uw gemeente bekend maken?

Hopelijk tot 30 maart!!!

Met vriendelijke groeten
Joke de Raaf, secr.

Een nieuw weekblad: "Kerk"

Onlangs is het eerste nummer van het nieuwe Magazine KERK verschenen. Het weekblad geeft nieuws en informatie over de christelijke wereld in de breedste zin van het woord. Naast binnen- en buitenlands nieuws en nieuws uit christelijke organisaties, bevat het wekelijks een achtergrondverhaal, een kort interview en een colomn, terwijl in een aantal servicepagina's informatie wordt gegeven over kerkelijke personalia, pas verschenen boeken en de kerkelijke pers van de betreffende week. Ook worden belangrijke vergaderingen en evenementen aangekondigd in een agenda.
KERK is geen opinieblad, het wil breed en informatief de actualiteit in kerken en christelijke organisaties volgen. Het richt zich daarmee op hen, die zo volledig mogelijk willen worden geïnformeerd over ontwikkelingen in de christelijke wereld.
Voor proefnummers en abonnementen: Magazine KERK, Postbus 321, 3770 AH Barneveld. De abonnementsprijs is f 87,75 per jaar.

Postzegels naar Zwolle

Graag wil ik die zusters die de A.V. op 24 april in Zwolle bezoeken, er even aan herinneren postzegels, kaarten, speldjes, lucifermerken, stickers enz. mee te nemen. Zelf hoop ik er aanwezig te zijn om het in ontvangst te nemen. Tevens wil ik die zrs. en brs. bedanken die postzegels naar mij toegestuurd hebben.

Br. A. Wijnand, H.W. Valckstraat 5, 1785 LJ Den Helder, tel. 02230-36034.

(vervolg van pag. 3)

Triomf van het kruis

ze werd als Kurios, als Here geëerd. Maar over de aardse Kurios stijgt de hemelse Kurios uit. Christus is Here. En straks, wie weet hoe dichtbij dit al is, zal deze Here verschijnen in heerlijkheid. Dan zal het voor heel de schepping zichtbaar worden dat het kruis niet de ondergang was, maar dat het kruis de grote triomf werd. Want Christus is Overwinnaar en zal Overwinnaar zijn! Dat zeggen ons de verhalen van Goede Vrijdag en Pasen. ■

DE CHRISTEN,
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 48,-- per jaar; buitenland *f* 66,-- per jaar.

Redactie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; ds. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELINGEN

Secretaris van de Baptistengemeente Apeldoorn is J. Riksten, Hoge Dries 301, 7335 AP Apeldoorn, tel. 055-418865

Penningmeester van de Baptistengemeente Harderwijk is D. Moens, Tuinfluiterstraat 83, 3853 WC Ermelo, tel. 03417-51079.

Secretaris van de Baptistengemeente Harlingen is E. Lascher, Grundelhof 9, 8862 PS Harlingen, tel. 05178-17939.

Penningmeester van de Baptistengemeente Harlingen is D.E. Koning, Roniaweg 8, 8861 VR Harlingen, tel. 05178-18807.

Zuid-Limburg, te huur volledig ingerichte vakantie bungalows. Rustig gelegen in een mooie omgeving. Tot 30/6 bij 14 dagen reserveren 20% korting. Inl.: de Cantharel, Kem 19, 6451 GC Schinveld, tel. 045-251176.

VAN DER GRAAF
BEL GRATIS 06-0225910
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

"Hetzij wij dan leven, hetzij wij sterven wij zijn des Heren" *Rom. 14:8b*

Met diepe verslagenheid en dankbaar voor alles wat hij voor ons heeft betekend, delen wij u mee dat van ons is heengegaan, mijn lieve man, onze vader en opa

Addo Nobbe

op de leeftijd van 76 jaar.

L. Nobbe-Trof
H. Nobbe
H. Nobbe-van Oosten
en kleinkinderen

9 maart 1990
Holtingerbrink 87
7812 ET Emmen

"De Heer kent al de zijnen".

Wij geven kennis van het overlijden van

M. Warntjes

geb. 22 febr. 1939 overl. 27 febr. 1990

Baptistengemeente Ter Apel

"Gij zult mij leiden door Uw raad, en daarna mij in heerlijkheid opnemen".

Op 13 maart is in zijn Heer en Heiland ontslapen onze broeder

Onno Derks

op de leeftijd van 70 jaar

Baptistengemeente Coevorden

Denken jullie aan het ANS-weekend?

6 - 8 april

bel voor informatie: 030-420269

Roemenië kreeg E.A.

In Boekarest hebben 40 gedelegeerden van 7 evangelische denominaties besloten tot oprichting van een EVANGELISCHE ALLIANTIE. Een comité onder voorzitterschap van de Baptistenpredikant ds. Josef Tson heeft een beginselverklaring opgesteld. Het werkt plannen uit tot opbouw van een landelijk netwerk van evangelische gemeenschappen. Op 13 maart vond de constituerende vergadering van de Roemeense E.A. plaats. De Alliantie verenigt Baptistenkerken, Vergaderingen van Gelovigen, Pinkstergemeenten, het Leger des Heren (een evangelische stroming binnen de Roemeens Orthodoxe Kerk) en plaatselijke kerken van Reformatorische en Lutherse signatuur en van de Zevende Dag Adventisten.

(J.S.)

Rehabilitatie ds. Wurmbrand?

Christenen uit de Duitse Landeskirchen zijn teleurgesteld over de vergadering van de Lutherse Wereldbond, die in februari 1990 plaats vond in Brazilië. Zij hadden tevergeefs aangedrongen op openlijk eerherstel van de Lutherse predikant Richard Wurmbrand, die in 1964 na jarenlange gevangenschap uit Roemenië werd vrijgekocht door Christenen uit Noorwegen.
De meeste Lutherse kerken hebben het verslag over zijn lijden niet geloofd of niet in overeenstemming geacht met hun politiek van toenadering tot het Oostblok via de officiële kerkleiding aldaar. Achteraf moest worden erkend dat die leiding vaak met de communistische overheid corrumpeerde.
Diverse kerkleiders zijn inmiddels al vervangen. Algemeen blijkt nu dat het getuigenis van ds. Wurmbrand over misstanden in Roemeense gevangenissen en over de vervolging van gelovigen waarheidsgetrouw is geweest. In Duitsland gaan stemmen op dat althans de Duitse Lutherse kerken ds. Wurmbrand zullen rehabiliteren.

(J.S.)

105e jaargang nummer 14 - 5 april 1990

dc

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Palmzondag

De zondag voor het Paasfeest wordt van ouds de Palmzondag genoemd, naar de intrede welke de Here Jezus heeft gedaan in Jeruzalem. Het is een zondag waarbij men niet helemaal weet wat men er mee aan moet. Moet er feest gevierd worden vanwege de glorieuze intocht van de Here in Jeruzalem of moeten we juist wat ingetogen zijn omdat de stille week begint? We zien dan ook dat in sommige streken van ons land de kinderen met hun Palmpasenstokken aan de wandel gaan, terwijl in sommige kerken deze dag is uitgekozen om belijdenis te doen.

Wat moeten we doen met Palmpasen?

Palmpasen is de middelste van de drie intochten van de Here Jezus Christus. De eerste intocht vond plaats met Kerstfeest. Dat was, zoals de Bijbel het noemt, in de volheid van de tijd. De wereld was er klaar voor. Men heeft Hem echter niet aanvaard en steeds duidelijker gaat de Here Jezus bekend maken dat het niet naar de troon maar naar het kruis zal gaan. De tweede intocht is de intocht welke op Palmzondag herdacht wordt. De profeet Zacharia had al duidelijk naar dat ogenblik gewezen. De Koning zou komen, zittende op een ezelsveulen. Koningen die met vrede kwamen, reden op een ezel, zo leert ons de Bijbel. En dan begint deze intocht. Er is een Koning, die intrede doet.

Toch was het geen echte huldiging die daar plaatsvond. Wat zouden de Romeinen gedaan hebben als het de schijn van echtheid had gehad? Met mensen die zeiden de Messias te zijn, maakte men niet veel omslag. En de stad was op dat moment vol Romeinse soldaten, met het oog op het Paasfeest. Als het een echte huldiging was geweest dan zouden de hoogwaardigheidsbekleders Hem wel tegemoet zijn getreden. Dat deden zij nu ook wel, maar ze wierpen het de Here Jezus voor de voeten: Hoe kunt U zoiets doen; om de hele stad in rep en roer te brengen? Eigenlijk wordt hier zichtbaar wat Jezus enkele dagen later zou zijn: Een Spotkoning. De vrienden huldigen Hem wel, maar de vijanden vinden het dwaasheid.

Daarom is het goed om met Palmpasen te denken aan de echte intocht die eenmaal zal plaatsvinden.

Dat moment ligt nog in de toekomst, maar het scenario van deze wereld is er al min of meer klaar voor. Zo was het trouwens met elk van deze intochten.

Iedere keer wordt de wereld er voor in beweging gebracht. Met de geboorte van de Here Jezus was alles in beweging vanwege de volkstelling welke gehouden moest worden. Opdat de Koning in Bethlehem geboren zou worden.

De tweede keer was ook alles klaar. Er waren veel soldaten in Jeruzalem. Hatende Joodse leiders die Hem zochten te doden. Maar bovenal het altaar waarop Hij geofferd zou worden voor de zonden der wereld, Golgotha.

Zo wordt alles nu klaargemaakt voor de derde intocht welke de Here zal houden.

Dat de Here niet eerder is gekomen, komt omdat het scenario er niet klaar voor was. Want de komende Koning komt tot zijn volk, tot Israël. Het was duizenden jaren verstrooid over de aarde, maar sinds enkele tientallen jaren is het weer thuis, in het land dat God hen gegeven heeft tot een eeuwige bezitting. In dat land, om precies te zijn, in Jeruzalem, zal de Koning zijn volk ontmoeten. Nu zal Hij niet komen op een ezelsveulen, maar het boek Openbaring zegt dat Hij zal zitten op een wit paard. Dat zal de glorieuze wederkomst van Christus zijn. Was de Here bij zijn eerste komst nog een hulpeloos Kind dat in de kribbe neerlag, en bij zijn tweede intocht een Koning die op weg ging naar zijn kruis, zijn derde intocht zal vol Majesteit en Glorie zijn. Dan komt Hij van de hemel, omgeven door de hemelse hofstoet. Want God heeft het gezegd: "Ik toch heb mijn Koning gesteld over Sion, mijn heilige berg". Laten we daaraan denken op Palmzondag tot bemoediging en versterking van ons geloof. Want de Koning is komende!

JAC. SCHOUTEN

VERDER IN DIT NUMMER

Het nieuwe Europa: laten we de mogelijkheden uitbuiten

Na drie oorlogen, de eerste en de tweede wereldoorlog en de koude oorlog, ontstaat een nieuw Europa. Nu kan een tijd van vrede en opbouw van een nieuwe samenleving beginnen.
Misschien vindt u het naïef, maar toen de eerste beelden van de omwenteling in Oost-Europa doorkwamen dacht ik direct aan de nieuwe wereld waar je als christen naar uitziet.

De vreugde van de mensen in de verschillende oostblok-landen herinnerde me ook aan de bevrijding in 1945. Toen ook die golf van vreugde, die iedereen meenam, zodat je wildvreemde mensen om de hals viel en samen zo maar op straat danste van vreugde.
Ik heb zoiets nog eens meegemaakt in het toenmalige Belgische Congo. De bevrijding van het kolonialisme was de oorzaak van angst en van vreugde. We hebben toen een kerkdienst in Irema gehouden, die ik nooit zal vergeten. De mensen onderbraken mijn preek over de bevrijding door spontaan liederen te zingen, die op datzelfde moment als nieuwe liederen ontstonden.
Liederen van bevrijding, van Jezus de bevrijder. De hele gemeente danste en zong, niemand bleef op zijn plaats.
Alleen ik bleef stil van verwondering voorin op mijn plaatsje in het kerkje. Daarna gingen ze allemaal weer zitten om nog meer van de blijde boodschap te horen.

Broederschap

Intussen staan we weer met beide benen op (europese) bodem. Maar ik zou die momenten van meegenomen worden en opgetild worden niet graag gemist hebben. Het waren mogelijkheden van bezieling en een beleving van vreugde zoals een samenleving weinig meemaakt. Het is goed om dat in herinnering te houden, ook als er in 1945 een "bijltjes-dag" op volgde en in Afrika toestanden van onderdrukking en tweedracht, strijd en honger. Of als straks in het nieuwe Europa de vernieuwing te langzaam of helemaal niet plaats vindt.
Temidden van alle strijd en tweedracht zijn er momenten van broederschap onder de volken, waar vijanden vrienden worden. Dat potentieel is er. Laten we die mogelijkheden uitbuiten! Waarom zouden we als christenen dat vuurtje niet aanwakkeren?
In het nieuwe Europa wonen millioenen broeders en zusters, die een actieve kern kunnen vormen van deze nieuwe samenleving. "Een lichtend licht, en een zoutend zout".
Maar zal dat nieuwe Europa niet juist een bedreiging vormen voor de rest van de wereld? Europeanen hebben wat dat betreft geschiedenis gemaakt - en hoe! Vormt het nieuwe Europa niet de contouren van het beeld dat het boek Daniël toont in het Oude Testament? Moet je niet eerder denken aan "Babylon" dan aan de nieuwe hemel en de nieuwe aarde? Wordt hier niet de antichrist voorbereid in plaats van het Koninkrijk van God?

Voorzichtig

Laten we voorzichtig zijn te snel profetisch te duiden wat nu allemaal gebeurt. Dat wil niet zeggen dat er niet profetisch over gesproken kan worden. Het nieuwe Europa is tenslotte een beeld op wankele voeten. "IJzer" vermengt zich met "kleiachtig leem". Hoe het nieuwe Europa zich ook zal ontwikkelen, het zal plaats moeten maken voor het komende Rijk van God. Dat zoiets snel kan gebeuren maken we in onze tijd mee. We hebben echter ook gezien dat het niet persé een dramatisch verloop moet hebben. De apocalyptische taal van het profetische woord moet niet leiden tot geweldadig denken. De tijden die achter ons liggen hebben ons geleerd dat een bepaalde uitleg van het profetische woord tot verkeerde politieke keuzen kan leiden.
Het jaar 2000 betekent ongetwijfeld de vorming van een nieuw Europa. Wij, als europeanen, vormen als gemeente van Jezus Christus en burgers van het Koninkrijk van God, in dat nieuwe Europa een dynamische beweging.
Omdat we weten dat het jaar twee duizend het begin kan zijn van de eeuw waarin de nieuwe hemel en de nieuwe aarde gestalte krijgen. Dan is het Koninkrijk van God aangebroken en dat zal de gehele aarde vullen. We weten nu, meer dan voorheen, dat het snel, in korte tijd kan plaats vinden.

G. VAN 'T WOUT

Zijn opwekkingsliederen alleen maar een vlag?

In toenemende mate wordt ook in onze gemeenten gezongen uit het bekende gele boekje, "Opwekkingsliederen". Dat gebeurt in Evangelisatiediensten, maar ook wel voorafgaand aan de Eredienst, en soms zelfs tijdens de Eredienst. Op zichzelf is daar niet zo veel bezwaar tegen, hoewel ik mij soms afvraag hoe we het zo lang zonder deze bundel hebben kunnen doen. Toch verlangt mijn Calvinistisch hart dikwijls naar een mooie oude psalm. Daarnaast heb ik wel wat bezwaren tegen de eenzijdigheid van deze bundel en in het bijzonder tegen een aantal liederen uit deze bundel.
Maar dat is het niet wat mij bezighoudt. Veel van deze liederen en koren worden met groot enthousiasme en overgave gezongen, soms met de handen omhoog geheven. Zelfs daar heb ik geen bezwaar tegen, als het maar geen onrust in de gemeente geeft. Het enthousiasme bij dit zingen is soms zo groot dat ik mij afvraag of de zo vurig verlangde geestelijke opwekking al begonnen is.
Maar na zulk een dienst en na dit zingen is alles weer gewoon als voorheen.
En dat is het wat mij zorgen geeft. Kan het zingen van deze opwekkingsliederen soms de vlag zijn die de lading moet dekken?
Proberen we soms deze prachtige liederen te zingen uit een soort heimwee naar een diep overgegeven geestelijk leven dat we niet ervaren? Persoonlijk ben ik daar bang voor omdat hetgeen wat we zo diep ontroerend zingen niet in de werkelijkheid van ons gemeentelijk geestelijk leven wordt omgezet.
Liederen worden niet gemaakt, zo heeft iemand eens gezegd, maar liederen worden geboren. En zo zou het ook met het zingen moeten zijn. Vanuit de toewijding waarmede we onszelf aan de Here wijden zou het lied vanuit het diepst van hart naar boven moeten komen. Dan is het lied werkelijk de vlag die de lading dekt. Maar dan gaan we dat ook zien over een breed geestelijk front. Dan zal er niet alleen gezongen worden, maar dan komt er een diepe brede geestelijke beweging op gang. Dan drommen we samen in onze zondagse kerkdiensten, maar ook op onze bidstonden om daar met elkaar te bidden om stromen van zegen. Dan zal er ook een waar getuigenis vanuit de gemeente naar de wereld gaan en zullen we zien hoe mensen de Here Jezus leren kennen. Zulk een toewijding en zulk een overgave hebben we in onze tijd nodig. En als we die toewijding ervaren en ons in totaliteit aan de Here hebben gewijd, laten we dan maar die prachtige liederen en koren zingen, desnoods met de handen omhoog geheven, dan zal de Here onze lege handen vullen met zijn zegen en zal ons enthousiasme niet tot een enkele dienst beperkt blijven, maar ons hart vervullen de ganse week door. Dan beleven wij de geestelijke opwekking.

JAC. SCHOUTEN

Sterven om te leven

2 Cor. 4:10,11

J. SCHOTANUS

Naast de nadruk op het ingedoopt worden in het lichaam van Christus door de Heilige Geest en het het ingedoopt worden in de zichtbare Gemeente met water, spraken de vroege dopersen veel over de doop van het lijden. Het fysieke en mystieke lijden hoorde erbij als een vanzelfsprekendheid. Als kind van God verwachtte men te moeten lijden.

Een oorspronkelijk niet-doperse geschiedvorser raakte bij de bestudering van de dopersen zo onder de indruk van de echtheid van hun geloof (kostbaarder dan verganklijk goud dat door vuur beproefd wordt), dat deze studie bij hem tot een radikale bekering heeft geleid. In dit artikel gaat onze Bijbelstudie verder over het lijden. (Lees eventueel aanvullend opnieuw het artikel van broeder Schouten van 8 maart j.l.)

Tarwegraan

Ten allen tijde het sterven van Jezus in ons lichaam omdragende (:10a). Het werkterrein voor de Heer is ons lichaam. Dit lichaam herbergt de oude natuur. Het nieuwe ontstaat ten koste van het oude. Er is maar één plaats waar God kan afrekenen met onze oude mens en dat is in de dood van Christus. Wat met Christus gebeurde moet ook met ons gebeuren. Het gaat om absolute zelfverloochening. Het opgeven van ons zelfbeschikkingsrecht. Daardoor worden we in geloof vereenzelvigd met de dood van Christus. Dat is niet een sacramentalistisch gebeuren. Dat is het geloofservaren als vrucht van de volkomen overgave. Het "**ten allen tijde**" is afhankelijk van een voortdurende overgave.

Onze weerstand

Wij zijn vaak meer gericht op het ervaren van de kracht van de Heer, dan op Zijn sterven oftewel het afsterven aan onszelf. Ons weerbarstige "ik" is gericht op zelfhandhaving en niet op zelfverloochening. Aan het kwade zouden we misschien nog wel willen afsterven, maar wie denkt er nu aan af te willen sterven aan het goede. Als we de nadruk leggen op de navolging van Christus, dan gaat het ook om een verbreken van alle weerstand tegen de handhaving van onze "eigen goede prestaties".

Laat Barrabas los

Waar staat Barrabas voor? De meerderheid kiest voor deze Barrabas. Hij spreekt de mensen aan. Hij staat zijn mannetje. Hij gaat de barricaden op en laat niet over zich heen lopen. Hij neemt het op voor de verdrukten. Hij neemt het misschien niet zo nauw met de moraal, maar hij pleegt in ieder geval verzet tegen het Romeinse "onrecht". Hij laat de zaak niet over zijn kant gaan. Barrabas, een politiek bewogen mannetje. De godsdienstige leiders staan zelfs aan zijn kant.

"Jesus Christ: Superstar?"

Waar staat Christus dan voor? Iemand die de linkerwang toekeert, als hij op de rechter wordt geslagen. Hij laat over zich heen lopen en staat niet op Zijn rechten. Hij lijdt liever ongelijk en verdedigt zichzelf niet. Het is afgelopen met Hem. Hij praat over dood, terwijl Hij midden in het leven zou moeten staan. Het ergst is dat Hij Zijn gaven niet massaal ten dienste van de mensheid stelt. Hij laat zoveel kansen voorbij gaan. De week daarvoor had Hij nog koning kunnen worden. En nu laat Hij een geweldige kans voorbij gaan om deze huichelachtige Pilatus de les te lezen. Wat Hij ook mag zijn, maar toch beslist geen Superstar.

Onze keuze

Christus of de "oude mens"? Alles wat er in ons uitgaat naar Barrabas moet in de dood. Dit weten wij immers, dat de oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht ontnomen zou worden. (Rom. 6:6). Zijn we bereid om naast Jezus te gaan staan en de hele weg met Hem te gaan? Of blijven we in ons hart toch kiezen voor Barrabas? Laat ons getuigenis helder en duidelijk zijn: *'k Heb geknield bij 't kruis van Jezus / En mijn keuze is gedaan: 'k Breek met oude werelds leven / 'k Wil aan Jezus zijde staan.*

De openbaring van het leven

Opdat het leven van Jezus zich in ons lichaam openbare (:10b). Het gaat hier om leven, dat zich pas kan openbaren in een afstervingsproces. Het leven van de Here Jezus in en door ons. Hij ziet uit naar de openbaring van Zijn leven door Zijn kinderen heen. Hij is de dood ingegaan om in de eerste plaats voor ons verzoening tot stand te brengen. Maar tevens om de wandel van de gelovige mogelijk te maken. Buiten het geloof in Christus om is het onmogelijk om God te behagen. Slechts op basis van de vereenzelviging met Zijn dood kan het leven van Jezus zich openbaren. Alleen in deze navolging kan Christus door ons heen Zijn heerschappij over de tegenmachten openbaren. De navolging van Christus "buiten de dood aan onszelf" om, valt buiten Gods directe plan met Zijn kinderen. Het is niet een kwestie van een verbeterd natuurlijk leven, dat de Here Jezus probeert na te doen. Het is ook niet een manier van leven, waarbij we de hulp van Christus inroepen. Het gaat om Zijn totale heerschappij over ons.

Overgeleverd aan de dood

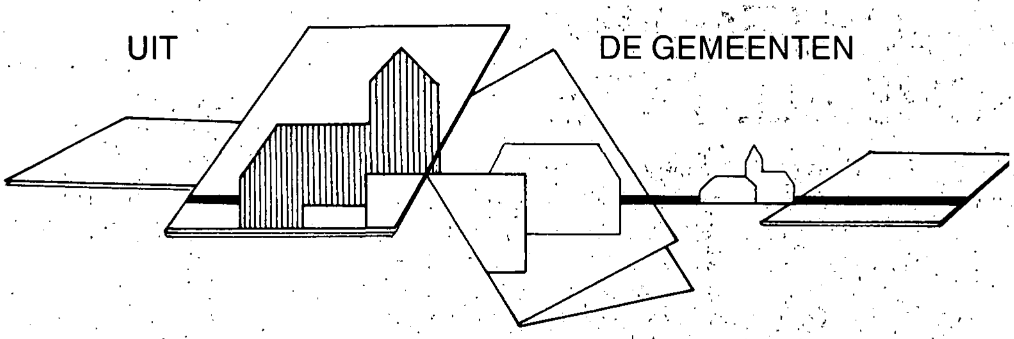
"Want voortdurend worden wij, die leven, overgeleverd aan de dood, om Jezus' wil, opdat ook het leven Jezus zich in ons sterfelijk vlees openbare" (:11). Vers elf is een samenvatting van het voorgaande. Wij moeten ophouden ons in te spannen om voor God te werken. Wij mogen Hem in ons laten werken, opdat Hij ook door ons kan werken. De vrucht van onze dood is Leven, ook in anderen. (zie vers 12). Als het leven van Jezus zich in ons openbaart, heeft dat alles te maken met het aan Hem gelijkvormig worden (Rom. 8:29). Zo veranderen wij van heerlijkheid tot heerlijkheid naar het beeld van Hem, die voor ons stierf en nu voor ons en door ons wil leven.

Samenvatting

In 1 Cor. 3:6 hebben we gezien, dat wij dienaren zijn van een nieuw verbond. Een verbond is een weergave van een bepaalde relatie tussen wederzijdse betrokkenen. Het helpt om de zaken duidelijk te stellen. Wat kan er veel verloren gaan op een dia- of film-avond als de projector niet scherp staat ingesteld. Wat kan er veel verloren gaan als een Christen geen duidelijkheid heeft over de voorwaarden voor de praktijk van zijn wandel met de Heer. Het kan een steun zijn voor een Christen een duidelijke afhankelijksheidsverklaring af te leggen om uitdrukking te geven van zijn overgave aan de Heer, zoals we dat reeds eerder in onze doop hebben beleden. Deze verklaring zou er als volgt uit kunnen zien:

Here Jezus, ik leg al mijn plannen, mijn verlangens en mijn verwachtingen bij U neer. Ik zoek alleen Uw wil voor mijn le-

(vervolg van pag. 4)

Onderstaand gedeelte komt uit het gemeenteblad 'Omgang' uit Dordrecht. Het zal niet regelmatig gebeuren, dat een in memoriam in deze rubriek geplaatst wordt. Doch de woorden maakten zo'n indruk op mij, dat ik u het niet wilde onthouden. De geschiedenis van een jong iemand wordt hierin weergegeven en het laat zien welke opdracht ook wij, als gemeente, daarin mogen hebben. De betreffende voorganger alsmede de familie van de overleden vrouw hebben toestemming gegeven voor plaatsing van dit 'in memoriam' in ons blad.

KMG

In memoriam

1956-1990 Paula Jullens

Voordat ik Paula Jullens ontmoette had ik natuurlijk al van haar gehoord. Vanaf haar zestiende verslaafd. Was dat onverbeterlijk? Wist ik veel van drugsverslaafden af? De knappe jonge vrouw die ik korte tijd later leerde kennen, beantwoordde helemaal niet aan het beeld dat ik van verslaafden had. Toen haar vader zo onverwacht stierf, sprak Paula woorden van bemoediging en troost.
Wat meer was, ze sprak de taal van een gelovige. Iemand die zo sprak en verslaafd was, kon dat wel?
Later vertelde Paula dat ze in die tijd een dubbel keerpunt in haar leven had meegemaakt. In 'de Hoop' was ze al een hele tijd 'clean' en wat meer was, men had haar opnieuw van de Heiland verteld die zondaars liefhad. Paula nam zich voor om het deze keer écht met Jezus te proberen. Ze had nog een heel leven vóór zich, de zon scheen; er was hoop.
Ze droomde van een nieuw leven, mogelijk met een lieve man en een eigen gezin.
Tot op die fatale dag dat haar werd verteld dat ze sero-positief was. (Vermoedelijk opgelopen door een besmette spuit te bruiken van een vriendin).
Paula's hele wereld stortte in. Van het ene uur in het andere werd ze van een jonge vrouw met toekomst tot een veroordeeld mens wiens dagen waren geteld. Van al haar dromen zou niets meer waar worden. Waarom dan clean blijven? Wat voor zin had dat? Paula viel terug in haar oude leven.
Op dat moment was Paula een der langst verslaafden in Dordrecht. Als zestienjarige was ze met het spul in aanraking gekomen dat uiteindelijk haar leven zou verwoesten. Ze zei eens: 'Ik was in die tijd een slecht kind. Ik deed wat ik wilde en ging in bijna alles tegen mijn ouders in'. Bewust zocht ze omgang met slechte 'vrienden'. Later zou ze daar veel spijt van krijgen.
Van Paula's leven in de daarop volgende jaren heb ik nooit een samenhangend beeld kunnen krijgen. Ze kreeg een dochtertje, was bij tijden van de dope af, maar steeds ging het ook weer fout. Totdat ze in 'de Hoop' bijna aan een ander leven was begonnen, ware het niet dat...:
Paula's gezondheid ging langzaam achteruit. Ze verloor steeds meer gewicht. De vreselijke ziekte werd steeds meer openbaar. Tenslotte kwam ze weer thuis. Dat was een veilig en geborgen oord om te leven en.... te sterven. In die tijd dacht Paula veel over haar leven na. Eens had zij bijna haar leven aan de Heiland gegeven.... zou Hij haar nu nog wel aannemen? En wat had ze de Heer te bieden? Een vergooid leven met vele zonden.... lege handen. Wat was het een heerlijk moment toen Paula mocht inzien dat Jezus juist voor zondaars was gekomen en dat Hij voor haar alles had voldaan. Zelden heb ik iemand zó zien opleven!
Korte tijd later mocht ze in de gemeente gedoopt worden. Helaas bleef die blijdschap haar niet zo bij als in het begin. Enerzijds namen de lichamelijke klachten toe, anderzijds kon ze het niet verkroppen dat ze écht met lege handen naar de hemel zou gaan.
'Ik wil nog zoveel doen; mensen helpen of meewerken aan voorlichting op scholen over de gevaren van drugs', zei ze meer dan eens. Ze heeft een lange lijdensweg moeten doorlopen met veel ziekenhuisopnamen. Meer en meer werd haar geest ook aangetast.
Voor haar moeder en haar broer waren het dikwijls heel moeilijke dagen en nachten. Paula's gedrag werd volkomen onvoorspelbaar. Na twee kort op elkaar volgende ziekenhuisopnamen kwam het einde toch nog onverwacht snel. Op 5 februari mocht Paula vanuit onze gemeente worden begraven. Dat dit 'in memoriam' zo lang is geworden komt voort uit een belofte die ik Paula eens heb gedaan. Ze zei: 'Ik zou alle jonge mensen in onze gemeente willen waarschuwen nooit met drugs te beginnen. Mijn leven laat zien wat daarvan het gevolg is. Ik heb mijn lieve vader, moeder en broertje heel veel verdriet gedaan. En ook al weet ik, dat Jezus voor mij is gestorven, toch ga ik gebukt onder een hele diepe schuld. Ik ben een slecht kind geweest en een slechte moeder. En dat allemaal door mijn verslaving. Wilt u dat aan alle broeders en zusters namens mij zeggen als ik er niet meer ben?'
Paula, die laatste wens van je heb ik hierbij mogen vervullen. We zullen je niet vergeten. Gelukkig weten we je ook veilig geborgen in Jezus' armen.

GERHARD PFLAUM

Rubriek "Bijbel"

ven. Mijn hart, mijn verstand en al mijn bezittingen leg ik in Uw hand. Zij behoren U toe. Gebruik mij, zoals en waar U maar wilt. Werk uw wil zo uit in mijn leven, opdat dat alleen mij écht voldoening geeft. Mijn voornemen is om in Uw weg te wandelen, U lief te hebben. Heer, ik hoef niet belangrijk te worden, als U maar alles voor mij betekent en ik daardoor iets voor anderen mag betekenen. Alles Heer, in afhankelijkheid van U.

Coevorden

In het maandblad van deze gemeente 'Kapelklanken' staat een alarmerend bericht: **Baptistengemeente Coevorden binnenkort failliet.** Het heeft te maken met een probleem waarmee meer gemeenten te kampen hebben. Wij volgen het artikel van de consulent van deze gemeente, br. J.W. van Weenen:
Dat zou waarschijnlijk de krantekop geweest zijn als de pers de jaarvergadering van de gemeent op 20 februari j.l. bij had mogen wonen. Nu is een jaarvergadering alleen toegankelijk voor leden, zodat een dergelijk krante-artikel - voorlopig - nog niet in de pers zal verschijnen. Nog niet. Maar onwaarschijnlijk is het niet. Omdat wij als gemeente - financiëel - zó niet verder kunnen gaan. Dat blijkt b.v. ook glashelder uit de begroting voor 1990. De inkomsten zijn namelijk beduidend **onvoldoende** om de jaarlijkse uitgaven te betalen. Zonder de huur-inkomsten van de Amerikanen zouden wij - financiëel gezien - binnen een paar jaar al niet meer bestaan. Vandaar dat wij als raad op de jaarvergadering de noodklok hebben geluid. **Het moet anders.** En zeg nou niet: dat verhaal hebben wij al vaker gehoord. Echt, het moet anders. En het kan ook anders. Want ook dat is overduidelijk. Als raad zijn wij namelijk van mening, dat een niet onbelangrijk aantal leden te weinig bijdraagt. Bij sommigen is de vaste bijdrage zelfs veel te laag. Het artikel gaat nog verder en er wordt richtlijnen voor de 'vaste bijdrage' gegeven.

Voor meer nieuws "Uit de gemeenten" zie pagina 8.

EEN BOEIENDE OCHTEND BIJ DE EVANGELISCHE ALLIANTIE

Zoals misschien bekend is, is de NBJB vertegenwoordigd in de werkgroep 'Jongeren' van de Evangelische Alliantie. In die werkgroep zitten verschillende bewegingen en kerkelijke jeugdorganisaties bij elkaar. Doel is elkaar te informeren en bezinnend bezig te zijn.

Op maandag 19 maart stond bezinning centraal. De leden van de werkgroep en verschillende andere belangstellenden (er waren vertegenwoordigers van o.a. De Navigators, Operatie Mobilisatie, Youth for Christ, IFES, de Evangelische Omroep) werden toegesproken door Auke Lemstra (ex-Navigators; momenteel direkteur van Wycliffe Bijbelvertalers).

Auke is wijsgerig-historisch pedagoog. Zijn verhaal bepaalde ons bij het feit dat in heel veel kinder- en jeugdwerk wel wordt nagedacht over theologische zaken ('Wat willen we graag overdragen?') en didaktische problemen ('Hoe dragen we het over; welke methode zullen we gebruiken?'), maar niet of weinig over pedagogische vragen.

Wie zijn nu eigenlijk precies de kinderen en jongeren waarvoor we werken? Hoe denken ze, hoe zitten ze in elkaar? Wat voor beeld hebben wij van kinderen en jongeren? Op al dat soort vragen geeft iedereen die met kinderen en jongeren werkt een antwoord. Het probleem is, dat dat antwoord vaak onbewust gegeven wordt. En als iets onbewust is, kan je er ook niet kritisch op zijn. Dan laat je je in je gedrag bepalen door iets dat je niet - b.v. op de Bijbelse waarde ervan - getoetst hebt.

Zo kan het voorkomen dat we met de beste bedoelingen volkomen voorbij gaan aan een aantal eigenschappen van kinderen die te maken hebben met de ontwikkelingsfase waarin ze zitten. En dan kunnen we wel goede dingen zeggen, en originele methoden gebruiken; de kans dat we ons doel missen is dan niet gering.

Natuurlijk is het zo dat we afhankelijk zijn van de Heer in ons jeugdwerk, maar dat ontslaat je nog niet van de verantwoordelijkheid goed doordacht te werk gaan. God geeft de wasdom, wij planten en begieten. En dat is geen geringe taak, waarvoor je heel wat vakmanschap kunt en moet ontwikkelen.

Het was een nuttige morgen. Omdat er nieuwe dingen geleerd werden. Maar ook omdat Nico Wever en ondergetekende dat wat er gezegd werd zagen als een duidelijke onderstreping van wat we bij de NBJB voor ogen hebben. Het belang van 'pedagogisch denken' staat bij de NBJB al heel lang hoog in het vaandel. Het je bewust worden van allerlei ideeën die - vaak onbewust - een rol spelen als je werkt met kinderen en jongeren is een belangrijk onderdeel van de kursussen van het kinderwerk en (de in ontwikkeling zijnde kursussen) Jeugdwerk.

Een goede zaak dus, om te ontdekken dat er ook in bredere kring in evangelisch nederland aan deze zaken meer aandacht wordt besteed.

Een prima zaak ook dat er een Evangelische Alliantie is die dit soort gesprekken stimuleert en organiseert.

GEERT JAN BLANKEN

Met korting naar Flevo?

Bestel je kaart dan via de NBJB.
O ja, (hoor ik dan steeds) ik moet nog even bellen.

Doe dat dan nu direkt!
05120-15687

Naam nieuwe jeugdcentrum N.B.J.B.: "De Strubben"....!

centrum van de NBJB "De Strubben".

Namens de beheerscommissie jeugdcentrum

FOKKO ROGAAR

Jeugd Rotterdam-Zuid wint gratis weekend voor 40 personen

De naam voor het nieuwe jeugdcentrum is er: "De Strubben"! Een vertrouwde naam voor velen en eigenlijk niet nieuw voor ons jeugdcentrum. Immers, het werd al geruime tijd in de wandelgangen zo genoemd. De jury besloot na rijp beraad uiteindelijk deze naam te houden, voor het nieuwe jeugdcentrum.

Met het kiezen van deze naam kwam er voor de mensen die de keus uiteindelijk moesten maken, een eind aan een lange reeks van overleggingen. Het was niet eenvoudig om een uiteindelijke beslissing te nemen. De vele inzendingen maakten het werk bijzonder moeilijk.

Uit de vele inzendingen kwam de jeugd uit Rotterdam-Zuid als winnaar uit de bus van de prijs die aan het bedenken van de nieuwe naam was verbonden. Zij kunnen met totaal zo'n 40 personen (max.) een weekend naar de "Strubben".

Een verraste bestuurder van de jeugdgroep, A.H. v.d. Leer vertelde dat ze juist samen met de jeugd van Rotterdam-Centrum plannen zaten te maken om een weekend te bespreken in Schoonloo. Dat hoeft dus niet meer, alleen de datum nog!

De werkzaamheden in "De Strubben" gaan vooralsnog gewoon door. Het schilderwerk zal op korte termijn worden aangepakt, zodat het geheel een andere aanblik zal verkrijgen dan dat het nu heeft.

En u weet: wanneer u nog wat tijd over heeft om mee te helpen klussen, of om een tijdje het beheer op u te nemen (bent u er lekker even tussenuit) neemt u dan even kontakt op met onze coordinator vrijwilligerswerk: Henk Pots, Borger; tel. 05998-34946.

Voor reserveringen verdere informatie: Tonnie Kemna, Haulerwijk, tel. 05161-2736 en Fokko Rogaar, Haulerwijk, tel. 05161-2251.

Graag tot ziens op het jeugd-

Voor het eerst: kamperen op De Strubben

Als je je kleinkinderen wilt vertellen dat je als eerste op "De Strubben" hebt gekampeerd.... dan moet je nu even verder lezen.

De NBJB zomerkampen bieden je de gelegenheid om met een groep leeftijdsgenoten volop te genieten van een programma rondom een thema waarin jij, de ander en God centraal staan.

En of je daarmee nu bezig wilt zijn in een tent op De Strubben, vanuit een zeilboot in Friesland of misschien zelfs wel in Frankrijk of Israël, ...dat laten we graag aan jou over!

Bijzonder in dit jaar is natuurlijk dat de tentenkampen voor het eerst op onze eigen terreinen bij De Strubben zullen plaatsvinden.

Een nieuw begin met nieuwe mogelijkheden en jij kunt er bij zijn!

Meer weten?

Bel dan nu 05120-15687.

IMPRESSIES VAN VIJF GEWESTELIJKE CONFERENTIEDAGEN

In maart zijn op verschillende plaatsen in het land de gewestelijke Conferentiedagen gehouden van de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging. Leden van het landelijk bestuur woonden die dagen ook bij en enkele van hen schreven een korte of langere 'impressie'. Hun verslagen volgen hieronder.

Bidden is één van de 'open deuren'

VEENDAM (6 maart)

Ongeveer 200 zusters vonden hun weg, die dinsdagmorgen, naar de Baptisten Gemeente te Veendam. Volgens het gewestelijk bestuur een prima opkomst.
We waren getuige van de geboorte van Zusterhulp tot Zusterhulp in het jaar 2000 zoals ds. Leuvenink het interpreteerde.
Deze dag stond in het teken van ons thema "Open Deuren", wat in eerste instantie wat vreemd overkwam toen ds. Leuvenink ging vertellen over zijn werk in de gevangenis.
De gevangenis, waar alleen maar gesloten deuren zijn.
Toch kunnen er van ons uit ook "Open Deuren" zijn naar de gevangenen toe. Hij vroeg ons hoeveel er onder ons waren die wel eens baden voor de gevangenen. Dat waren er maar bitter weinig. O ja, we baden wel voor gevangenen, die om hun geloof in de gevangenis zaten.
Dus bidden is één van de "Open Deuren". Bidden voor criminelen, maar ook bidden voor de slachtoffers van de criminelen. Want zowel in de wereld van de crimineel als ook in de wereld van het slachtoffer schuilt heel veel verdriet en pijn.
"Open Deuren"! 's Middags kregen we de opdracht te gaan zitten naast iemand die we niet kenden. We moesten deuren openen, door met elkaar te praten. Daarna moesten we een formulier invullen met allemaal vragen, die betrekking hadden op de ander. Hoeveel wist je na dat gesprek van elkaar?
"Open Deuren"! Ik heb het gevoel gehad, dat we de hele dag, op allerlei manieren, echt goed bezig zijn geweest met "Open Deuren"!

TGS-H, Kollumerzwaag

Licht zijn

NOORDBERGUM (13 maart)

Deze dag staat onder het thema: 'Open Deuren'.
Op het podium verschijnt tijdens het appèl een groot schilderij met daarop uitgebeeld een wereldbol. Hierboven staat de tekst: 'Ik heb u gesteld tot het licht der heidenen opdat gij tot heil zoudt zijn, tot aan het uiterste der aarde'.
In het openingswoord van de presidente wordt Matteus 5:13-16 aangehaald: 'gij zijt het zout der aarde.... en gij zijt het licht der wereld'.
De spreekster, mw. Annie Verdelman, zegt in haar toespraak o.a. dit: als je zelf leeft in het licht, dan ben je in staat aan een ander veel te geven.
Zo kun je een OPEN DEUR zijn.
Het programma van de ochtend, dat afgewisseld wordt met zang en declamatie, is een goed geheel.
De middag wordt opgeluisterd met de musical: Emanfrustraties. Dit gedeelte werd verzorgd door de afdeling Leeuwarden. Een knap stukje werk met hier en daar een vrolijke noot en waarin duidelijk wordt gemaakt hoe hard er gewerkt wordt door de zusterhulp, maar wel met **veel** plezier.
Ds. S.A. Wijchers uit Vriescheloo vertelt ons daarna over de hulpverlening in 'De Herberg'. Hij maakt ons duidelijk hoe dit werk zijn hart heeft en hoe belangrijk deze arbeid is. Hij hoopt dat nog dit jaar kan worden over gegaan tot de aanschaf van een groter huis. Spontaan wordt er een collecte gehouden.
De zaal is duidelijk onder de indruk. Ook dit werk heeft te maken met een 'Open Deur'-zijn voor de ander.
Wij gaan huiswaarts met het gevoel een goede dag beleefd te hebben, met veel indrukken en met het vaste voornemen te proberen een licht te willen zijn voor de mensen om ons heen en zo met deze woorden uit Matteus 5:16 onze deur voor onze medemens WIJD open te zetten.

WHG-K, Sneek

Kleuren

ROTTERDAM (6 maart)

Ik ga er alleen heen, als afgevaardigde van het Landelijk Bestuur. Per auto en al vroeg. De Rotterdamse Van Brienenoordbrug gaat net open als ik eraan kom. Dus toch nog krap met de tijd. Iedereen is er al als ik binnenkom. Eerst zie ik niemand in het bijzonder, maar allengs duiken steeds meer bekende gezichten op. Ik slurp koffie tijdens het eerste lied.
Altijd weer gezellig zo'n ontmoeting, je ziet dat de vrouwen er zin in hebben.
Na het appèl en de opening krijgen we via dia's en een verhaal een goede indruk van het werk en de organisatie van de "Wilde Ganzen".
In de pauze wordt soep geserveerd, brood gegeten, gepraat en gewandeld.
's Middags een heel ander onderwerp.
Kleuren en kleren, daar gaat het over.
Ieder mens behoort door de kleur van ogen, huid en haren tot een bepaald type en daarbij passen bepaalde kleuren.
Sommige mensen weten van nature welke kleuren hen goed staan, anderen blijven hun hele leven experimenteren.
Als u zekerheid wilt kunt u in het Gewest Holland het adres krijgen van een kleuradviseuse, die voor u een analyse maakt en u hoeft nooit meer te aarzelen in de winkel!
Kijk maar eens goed, b.v. op de Nationale Conferentie, hoe goed de hollandse vrouwen van nu af aan gekleed gaan!

A.W.L.-de G. Apeldoorn

Occultisme

ARNHEM (13 maart)

Ik speel dit keer een thuis-wedstrijd en ga gezellig met de Apeldoornse vrouwen per bus naar Arnhem. De koffie en diverse soorten eigengebakken cake gaan er na al dat "gebus" wel in.
Complimenten aan het gewestelijk bestuur voor het telkens terugkeren van het thema "Open Deuren" door het hele programma heen.
's Morgens hebben we een lezing over occultisme door dr. Van Dam.
Een onderwerp waar naar mijn idee met gemengde gevoelens naar geluisterd werd. Er waren vrouwen die het prettig vonden hierover op een rustige, nuchtere manier geinformeerd te worden, anderen hadden hieraan eigenlijk geen behoefte.
De zon lokte iedereen naar buiten in de pauze. Overal zag je groepjes keuvelende vrouwen door Arnhems dreven lopen.

Vervolg pagina 7

LEZERS AAN HET WOORD

Mission '90

Een enigszins late reactie op het artikel "In Oost-Europa ontstaan er ongekende mogelijkheden voor zending", geschreven door ds. B. Posthumus. Het stuk behandelde de zendingsconferentie Mission '90 die tussen kerst en nieuwjaar in de Utrechtse Jaarbeurshallen werd gehouden.

Jammer, dat dit stuk - vooral aan het eind - nogal negatief overkwam. Ik kreeg de indruk dat ds. Posthumus alleen de Irenehal gezien heeft met de stands en het daar aanwezige publiek. Maar Mission '90 was meer dan stands, boeken, sweaters, LP's en CD's. Het was een internationale samenkomst van (jonge) Europese Christenen uit allerlei kerken en gemeenten.

Wat te zeggen van de groepjes jongelui die je na afloop van de avondsamenkomst in groepjes zag bidden in de gangpaden? Wat te zeggen van de jongelui die zingend Hoog-Catharijne introkken om het Evangelie te verkondigen? Wat een getuigenis!

Wat te zeggen van die Poolse jongen die met een stralend gezicht zijn Nederlandse vrienden vertelde dat hij een prachtig ingebonden Bijbelcommentaar van iemand had gekregen, zomaar, als geschenk!

Wat te zeggen van de tolken die aan het eind van de Conferentie besloten een of enkele van hun mede-tolken uit Oostbloklanden te 'adopteren', of zeer specifiek die ene Portugese tolk (toch afkomstig uit een van de armste Europese landen, buiten het communistisch blok) die met zijn gemeente alle Oosteuropese tolken gaat 'adopteren'?

En is het zo erg dat de jongelui folders meenemen? Ze zijn toch gekomen met de intentie Gods wil voor hun verdere leven te horen; meer dan 6% heeft tijdens het Congres al te kennen gegeven God onvoorwaardelijk te willen volgen door aan Zijn opdracht gehoor te geven: Gaat heen....

Denkt u niet, dat ik het vanuit een heel andere hoek heb bekeken als tolk. Mijn jongste zoon van 16 is als deelnemer naar Mission '90 geweest en erg verrijkt ervan teruggekomen.

Maar als je het nog helemaal niet weet? Ja, dan is misschien juist zo'n conferentie goed om je te wijzen op de talloze mogelijkheden die er voor christenen heden ten dage zijn.

Wie Gods roepstem heeft verstaan, vindt wel een weg, ook door de doolhof van folders heen!

J.Z. Tijman-Logtenberg, Vaassen

(door de redactie bekort)

Paasbondsdag in Tweede Exloërmond

Op tweede Paasdag, **16 april a.s.** hopen we D.V. in het gewest Zuid-Oost Drenthe, de paasbondsdag te houden, onder het thema: JEZUS = OVERWINNAAR.

Naast de blijde boodschap, die gebracht mag worden, is er zang en muziek.

Er is crêche aanwezig en voor de kinderen van de zondagsschool is er een apart programma.

De dienst wordt gehouden in de Baptisten kerk te Tweede Exloërmond en begint om 11.00 uur. Vanaf 10.30 uur staat de koffie klaar.

U bent van harte uitgenodigd deze dag, die tot ± 12.45 uur duurt, mee te beleven.

Namens de voorbereidingscommisie,

J.H. Stijkel

STEIGEREN '90: jeugdmanifestatie

STEIGEREN '90 is de naam van een nieuwe manifestatie voor jongeren van 15-21 jaar, van Youth for Christ, organisator van o.m. het bekende Flevo Totaal Festival. STEIGEREN '90 vindt plaats rond Hemelvaart op de terreinen van camping Ockenburgh in Den Haag.

Het wordt een spektakel rondom het thema "vriendschap": 500-750 Jongeren beleven een spetterend programma, met veel live muziek, video, theater, sport en verrassingen.

"STEIGEREN '90 zal je zeker laten STEIGEREN", aldus Dik de Jong, koördinator van de manifestatie. "Over vriendschap valt veel meer te zeggen dan men vaak denkt: vriendschap is niet zomaar, vanzelfsprekend, het heeft met leven te maken. Vragen als 'hoe sta jij in de STEIGERS?' 'wat valt er te bouwen?' en 'waarmee bouw jij?,' komen dan ook zeker aan de orde".

STEIGEREN '90 neemt jongeren mee langs Hemelvaart, beloftes, hoop en de Vriendschap die Jezus Christus aanbiedt: "STEIGEREN '90 wordt feest, omdat vriendschap feest is", aldus Dik de Jong. STEIGEREN '90 vindt plaats van 23-25 mei. Deelnemers betalen *f* 35,--. Voor meer informatie en aanmeldingen, tel. 03438-18872.

Nog even oefenen met het koor, bestaande uit zanglustigen van alle afdelingen.

's Middags speelse, creatieve bijdragen rondom het thema.

Een goede, goed verzorgde ontmoeten!

A.W.L.-de G, Apeldoorn

Eigentijds

MUSSELKANAAL (13 maart)

De gewestelijke conferentie van Drenthe werd op 13 maart in Musselkanaal gehouden en verzorgd door de afdeling Ter Apel, die op zeer eigentijdse en concrete manier Mattheüs 25 uitbeeldde: "Want Ik had honger en u gaf Mij te eten, Ik was vreemdeling en u nam Mij op, Ik was ziek en u verzorgde Mij, Ik was in de gevangenis en u bezocht Mij".

Dit paste helemaal in het kader van het jaarthema van de NBVB: "Open Deuren".

Mevrouw van Asselt, Hervormd predikante uit Klazienaveen, sprak over de essentie van een christenleven n.a.v. het boekje: "Ja, kom binnen Heer". Dat de Heer niet pas aan het eind van ons leven belangrijk is, maar vandaag al met ons meeloopt. kwam heel duidelijk naar voren. Zij benadrukte ook, dat wedergeboorte een nieuwe leefstijl moet inhouden, dat we dan ook een nieuwe kijk op onszelf en onze naaste krijgen, die niet zonder gevolgen kan zijn.

Mevrouw Blaauw vroeg dringend ons gebed voor de zendelingen, die onder moeilijke omstandigheden hun werk doen, maar ook ons gebed voor hun medewerkers, die half in de zendingswereld én half in hun eigen cultuur leven.

De hoofdmoot van de middag was een vrolijk spel, verzorgd door de afdeling Stadskanaal-Noord: "Doet ze het, of doet ze het niet?", helemaal toegespitst op zusterhulpsituaties. De zaal leefde volop mee met de candidaten.

De presidente, mevrouw Duursma, sloot de dag af met een korte meditatie over Joh. 3:16, met de nadruk op: "een ieder".

Ik denk, dat de 250 zusters na deze dag van ontmoeting blij en dankbaar naar huis zijn gegaan.

EG-S, Drachten

VAN DER GRAAF
BEL GRATIS 06-0225910
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 48,-- per jaar; buitenland *f* 66,-- per jaar.

Redactie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; ds. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELINGEN

Secretaris van de gemeente Kollumerzwaag is M.J.G. de Vink, Klompstralaan 4, 9251 LG Bergum, tel. 05116-1561.

"De Heer is mijn Herder"
Psalm 23

Op zijn tijd en wijze heeft de Heer *thuisgehaald zijn kind en onze zuster*

Frederika Huizinga-Koopman

op de leeftijd van 88 jaar

Baptistengemeente
Hoogezand-Woldwijck

De Heer heeft thuisgehaald Zijn kind, onze zuster

Pieterke van der Laan-Puister

in de leeftijd van 72 jaar

februari 1990

Baptistengemeente
Hoogezand-Beukemastraat

Uit de gemeenten

Hoogezand - Beukemastraat

In 'De Schakel' wordt melding gemaakt van een nieuw initiatief: DE MINI-JEUGD.
Woensdag 28 maart wordt een historische dag in de geschiedenis van de Baptisten gemeente Hoogezand. Als het aan ons ligt wel. Wij willen namelijk op deze dag starten met een **mini-jeugd.** Deze oproep is bestemd voor jongelui van 5 tot en met 10 jaar. Iedere woensdag van 13.15 tot 15.00 uur gebeuren in de Baptisten kerk alleen maar leuke dingen: Er wordt begonnen met zingen. Daarna een bijbelverhaal en vervolgens aan de gang met leuke werkjes van b.v. papier, klei, brooddeeg, gips enz. Bovendien wordt er RANJA gedronken. De kosten bedragen slechts 1 gulden, waarmee de kosten voor materiaal enigszins gedekt worden.
Wij hopen dat Ina Stadens en Alie Perdok hiermee een goede start zullen maken.

Komf. vakantiewoning in Hoog Sauerland (Duitsl. Winterberg-Niedersfeld) te verhuren (max. 6 personen). Mooi gelegen aan bosrand met Panoramazicht. Aanvragen bij Manfried Schulte. Zum Berger See 91. D 5820 Gevelsberg. tel. 02332 - 60504.

Hoogezand - Woldwijck

R A A D S D A G.... 'De Strubben'....
Wij weten allen wat wij ons daarbij moeten voorstellen, immers het vorig jaar was iedereen vertegenwoordigd in Vriescheloo, waar wij onze eerste raadsdag mochten houden.
Toch was er dit jaar een aanloop in de vorm van een voorbereiding op deze dag. Wij kregen n.l. een studieboekje, samengesteld voor de Werkgroep Toerusting. Dit boekje is thuis alvast doorgelezen (!) en een verdere uitleg werd door onze voorganger op de raadsdag gegeven.
'De plaats van de vrouw in de gemeente'. Wij hebben opgesomd op welke 'plaatsen' wij vrouwen kunnen vinden in onze gemeente en wij kwamen tot de conclusie dat wij ze overal kunnen vinden, behalve op de kansel. Wij hebben verschillende situaties in scène gezet, waarbij wij ontdekten dat er grote acteertalenten onder ons zijn.
Onze voorganger dacht een 'slimmigheidje' met ons te kunnen uithalen. Wij zouden n.l. punten geven van 1 tot 10 om de belangrijkheid van b.v. oppaster bij de chèche tot diacones aan te geven. Gaat u dat bij uzelf ook eens na: Zeker komt u ook tot de slotsom dat zowel het ogenschijnlijk onbelangrijkste werk gedaan met volledige inzet (uit liefde tot de Heer), nèt zo belangrijk is als het werk van ouderling of diacones en dat het cijfer 'tien' overal op z'n plaats is.
Velen van de raadsdagbezoekers/sters hadden dit dóór, 'de droom' van ds. Wijchers kwam UIT!

Harderwijk

'Ons Kompas' meldt: Onze gemeente bestaat dit jaar 25 jaar!!!
De raad heeft een commissie in het leven geroepen en gevraagd of deze het een en ander wil organiseren. Daarom willen wij u, namens de raad, uitnodigen om met de gehele gemeente op zaterdag 28 april een tocht te maken met onze 'Plezier'-boot. Wij roepen u nu al op om deze dag vrij te houden, zodat niemand dit geweldige feest hoeft te missen.
Mogen wij t.z.t. in "De Christen" daarvan een verslag lezen?

dc

105e jaargang nummer 15 - 12 april 1990

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Het lege graf in Jeruzalem

G. VAN 'T WOUT

Het gebeurde tijdens mijn eerste reis naar Israël als reisleider van een veertigtal "pelgrims" uit verschillende kerken en geloofsgemeenschappen. We zouden met Pasen in Jeruzalem zijn en daar een kerkdienst meemaken in de bekende graftuin. We kwamen echter aan de Middellandse Zee terecht. Het joodse en het christelijke paasfeest viel dat jaar op dezelfde datum. Jeruzalem was overvol en al de besproken hotels waren bezet omdat ze driedubbel geboekt hadden!
De hotels waren daardoor verzekerd van hun bezetting, maar stelt u zich een reisleider voor die veertig mensen moet onderbrengen in zo'n situatie. Dan is het "Heilige Land" het heilige land niet meer en "pelgrims" zijn geen pelgrims meer. Er is tenslotte betaald voor een goede kamer en voldoende eten. Noch het een noch het ander was te realiseren. Ook de kerkdienst in de graftuin viel in het water. Toch kregen we het nog voor elkaar op die zondag naar de graftuin te gaan en na enig aandringen was men bereid nog een samenkomst te regelen. Op die zondag stond ik bij het open en lege graf in Jeruzalem in de graftuin. Misschien was het wel het graf van Jozef van Arimathéa. In ieder geval moest het hier niet ver vandaan geweest zijn dat de steen door engelen werd weggerold, zoals ook hier de ronde steen voor het graf was weggeschoven. Eén voor één mochten we naar binnen.
Tot mijn verwondering en teleurstelling deed het me niets. Er gebeurde niets met me en in me. Ik had ook niet veel tijd voor bezinning. De groep moest nu toch wel in Jeruzalem ondergebracht worden. Eindelijk kwamen we in een arabisch hotel terecht op de Olijfberg. Vlak naast het hotel stond een minaret van waar een moe-essin (een gebedsroeper) de aankondiging van het gebedsuur door de luidsprekers liet schallen. Eindelijk waren alle deelnemers op hun kamers. Eén dame had haar éénpersoonskamer niet gekregen en voegde me terloops even toe, dat ik een waardeloze reisleider was.
Het begon al tegen de avond te lopen en ik probeerde alle teleurstellingen van dat paasweekend, waar je je zoveel van voorgesteld had, te verwerken. Hoe kwam het dat dat lege graf me niet aansprak? Ik moest toch vlak bij Golgotha geweest zijn. De rotsformatie leek inderdaad op een hoofdschedel. En nu stond ik op de Olijfberg en keek over Jeruzalem. Ik sloop weg uit het hotel en liet me door een taxi naar de graftuin brengen. De tuin was nog open en er was bijna niemand. Toen stond ik weer bij dat lege graf. Nu, in deze stilte en op deze plaats zou Pasen toch anders moeten zijn dan alle paasdagen van mijn leven?
Toen zag ik geen engel en er sprak geen engel, maar kwam wel het Woord tot me: Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt. "Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden".

VERDER IN DIT NUMMER

Polarisatie of overtuiging?

J. SCHOTANUS

Als we denken aan de christenen uit Laodicea hoeven we niet het beeld te hebben van slechte mensen. Uit het verband kun je eerder opmaken, dat het eigenlijk wel fijne mensen waren, die zich onderling heel soepel opstelden. Zij leefden niet vanuit allerlei verkeerde en onjuiste overtuigingen. Hun probleem was, dat ze nergens van overtuigd waren of nergens meer van te overtuigen waren. Leven en laten leven. Gewoon lauw! Er was in die gemeente helemaal geen reden of zelfs maar de mogelijkheid tot polarisatie.

Onze gemeenten ontstonden, in ieder geval gedeeltelijk, vanuit het groter geheel van de Kerk. Dit was een gevolg van bepaalde vaste overtuigingen over persoonlijke bekering en doop, die men wezenlijk achtte voor gemeentevorming. Bij het openbaar worden van deze overtuigingen, kwam het tot tegenstellingen. Men beschouwde dit als een vanzelfsprekende prijs voor die overtuigingen.

Wat is polarisatie?

Het oordeel over polarisatie is afhankelijk van iemands idee over wat bij elkaar hoort en bij elkaar zou moeten kunnen blijven. Dus dat tegenstellingen opgeheven moeten kunnen worden. Of dat men van mening is dat dit beslist niet kan. De overtuiging dat men moest komen tot Nieuw Testamentische gemeentevorming achtte men zo wezenlijk, dat men meende daar voor uit te moeten komen.
Men begeerde op grond van de Schrift de ruimte te hebben om deze overtuiging om te zetten in de praktijk van het Gemeente-zijn. Die ruimte kreeg men over het algemeen niet binnen de gemeenschap, waartoe men behoorde. Een uitzondering is bij voorbeeld de Baptisten Gemeente Amsterdam Centrum, die ontstond uit de oorspronkelijke Vrije Evangelische Gemeente aldaar. Het blijft de vraag of, waar en wanneer, men het recht heeft om deze ruimte voor zichzelf op te eisen. In ieder geval heeft de kerk zich in het algemeen niet gewonnen willen geven aan deze "doperse" opvattingen. In de argumentatie rondom deze zaken ontkomt men niet zo gemakkelijk aan hete hoofden en koude harten. Zolang men nog probeert met onoverkomenlijke tegenstellingen toch één geheel te blijven is er sprake van polarisatie. Maar wanneer zijn deze tegenstellingen onoverkomenlijk?

Wie polariseert?

Als er duidelijk verschil van mening komt over wat men **nog steeds** als wezenlijk of **niet meer** als wezenlijk acht voor zijn identiteit, dan ontstaat polarisatie. Tenminste als men bij elkaar blijft, zoder dat men van plan is zich bij deze tegenstellingen neer te leggen.

Polariseert nu degene die de ander met alle geweld wil overtuigen, dat zo'n overtuiging **niet meer** past in onze tijd en een verabsolutering is van eigen standpunt of polariseert degene die wil overtuigen dat dit **nog steeds** wezenlijk is voor ons gemeente-zijn?
Op gezag waarvan zal men elkaar kunnen of willen overtuigen? Twee mensen kunnen een discussie hebben over de afmetingen van een bepaald voorwerp. Hoe lang en intensief men ook discussieert, men blijft meningsverschil hierover houden. Elk van hen krijgt zijn eigen medestanders. Zelfs als men zich beroept op de mening van een meerderheid is men er nog niet uit. Men komt er niet eerder uit, dan dat men het eens gaat worden over een te gebruiken liniaal. De ene ontstane groep onderwerpt zich zonder reserve aan de liniaal en gaat uit van de absolute juistheid van de aangegeven maatverdeling. De andere groep trekt de maatverdeling in twijfel. Men komt in een impasse terecht en de polarisatie wordt niet opgeheven, omdat men het niet eens kan worden over de aan te leggen canon (maatstaf). Ook niet over de manier, waarop deze maatstaf moet worden aangelegd. Om polarisatie te overwinnen moet men het eerst eens worden over de betekenis van het trekken van de rechte voren bij het brengen van het Woord der Waarheid.

"Ekologisch brood"

Onze (warme) bakker adverteerde deze week met, zoals hij het noemde, ekologisch brood. Het was van de zuiverste granen bereid, zonder bijzondere toevoegingen. Het was alleen wat duurder dan het gewone brood. Wij hebben dat brood gekocht en gegeten en het deed ons inderdaad aan vroeger denken. Het idee dat we zuiver brood aten deed ons goed.
Overigens ontdekken wij dat dit een bepaalde tendens is in de maatschappij. Tientallen jaren lang hebben we ons laten overheersen door de steeds voortschrijdende wetenschap en techniek, waardoor we steeds verder van het zuivere van de natuur kwamen te leven. In onze tijd wil men dat gaan veranderen. Terug naar de natuur, terug naar het zuivere leven, dat is de leuze die door ons land gaat. Met man en macht proberen we het verontreinigd milieu terug te dringen. Want het is niet allemaal zegen wat de moderne levenswijze ons heeft gebracht.
Daarover nadenkend kwam bij mij de vraag naar boven of onze moderne levenswijze en de veranderingen in het theologisch denken van de laatste tientallen jaren niet met elkander te maken hebben. Zoals men in de maatschappij openstond voor de nieuwe wetenschappelijke en technische inzichten hebben we wellicht in de kerken te veel opengestaan voor het nieuwe moderne theologische denken.
Soms heb ik de indruk dat we de zuiverheid van het woord van God omsluierd hebben met onze eigen moderne inzichten, ook op theologisch terrein en hebben we, in de kerken, wellicht teveel oor geleend aan allerlei wetenschapsmensen, waardoor de verkondiging van het woord van God veel aan kracht heeft verloren.
We hebben de indruk dat de kerkverlating, zoals men dat heeft genoemd, niet te maken heeft met het feit dat de moderne mens het woord van God niet meer verstaat, maar dat dit juist komt doordat dat woord teveel omsluierd werd. Met veel wollige woorden werden zaken die de Bijbel heel duidelijk als zonde afwijst door velen goed gepraat.
Zoals men nu in de levenswijze van onze maatschappij terug probeert te gaan naar het zuivere in levensgewoonten en voeding, zullen we wellicht ons in de kerken moeten afvragen of we niet veel meer terug moeten naar een verkondiging van Gods woord, dat ontdaan is van allerlei moderne wetenschappelijke gedachten en invloeden.
Terug naar het zuivere, ekologische, brood. Zo ook in prediking en onderricht. Het was de geestelijke kracht van de oude profeten dat zij het woord van God onverhuld en duidelijk brachten: Zo spreekt de Here! De duidelijke Bijbelse prediking was ook de kracht van de opwekkingspredikers uit de vorige eeuw. Het zal ook de kracht kunnen worden van de gemeente van de Here Jezus Christus in onze dagen, als we weer duidelijk gaan uitroepen: Zo spreekt de Here!

JAC. SCHOUTEN

Aktueel Pasen: Jezus leeft, ik leef met Hem!

Het getuigenis van de apostelen in het Nieuwe Testament kan niet tweeledig uitgelegd worden - Jezus is opgestaan uit de dood. Zo zeker als Hij na zijn kruisdood in het graf is gelegd, zo zeker heeft Hij dat graf verlaten als Heer van dood en leven. Paulus bedoelt inderdaad te zeggen: Christus is opgewekt uit de doden (1 Cor. 15:20).

Het is mogelijk dat iemand dat getuigenis van de bijbel niet gelooft. Maar te beweren dat Paulus en de andere apostelen niet bedoeld zouden hebben, dat Jezus opgewekt is uit de doden en het graf heeft verlaten, zou je onzindelijk denken kunnen noemen.
Een vrijzinnige professor in de theologie maakten tijdens een voorgangersconferentie de opmerking dat hij niet in de opstanding geloofde, maar dat hij moeilijk kon aannemen dat Paulus niet in de opstanding geloofde. Deze man had in ieder geval de zaken op een rijtje.
Jezus leeft. Als eerste is Hij opgestaan uit de dood - als de nieuwe mens. Ontelbare scharen zullen Hem volgen. Zij zullen in Christus levend gemaakt worden. "Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij zijn komst...." (:23). Dat is het getuigenis van de bijbel over wat in het verleden is gebeurd en wat in de toekomst zal plaats vinden.

Actueel

Pasen heeft echter ook aktuele betekenis. Het is niet alleen een herinnering aan wat gebeurd is in het verleden, toen Jezus opstond uit de dood, en verwachting voor de toekomst, wanneer "de dood wordt verzwolgen in de overwinning". De opstanding van Christus betekent ook levensvernieuwing hier en nu.
Nergens wordt dit duidelijker gemanifesteerd dan bij vieringen van doop en avondmaal. Het opstandingsleven, als toekomstige zegen, als verwachting van de opstanding vanuit het graf en de overwinning van de dood, deze toekomstige zegen begint reeds hier en nu!
Daarvan getuigen niet alleen de doop en de maaltijd van de Heer; daarin wordt het nieuwe leven, het eeuwige leven gemanifesteerd. We doen tekort aan de aktualiteit van Pasen, aan de realiteit van de opstanding, wanneer doop en avondmaal slechts als tekenen en symbolen worden gezien. We kunnen nauwelijks te veel zeggen wanneer we dit onder woorden willen brengen. Dit mysterie is niet in woorden te vatten. Daarom is het visueel en kan het met handen getast worden. De gelovige in Christus wordt met Christus begraven "door de doop in de dood, opdat, **gelijk** Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, **zo ook wij** in nieuwheid des levens zouden wandelen" (Rom. 6:4).

Leven

De realiteit en de aktualiteit van Pasen houdt in, dat de gelovigen in Christus mensen zijn, die dood zijn geweest, maar thans leven (:13). In de doop is God werkzaam door genade, geloof en wedergeboorte (Titus 3:5). De doop is een eschatologische gebeurtenis. Daarin belijdt en getuigt de gelovige dat Jezus Heer en Heiland is, dat hij of zij gelooft in de vergeving van zonden en het eeuwige leven. Dat kan alleen het werk van God zijn. Jezus zegt dat we opnieuw geboren worden, "van boven geboren worden" uit water en Geest (Joh. 3:5).
Wanneer over de doop gesproken wordt als geloof en vergeving en reiniging van zonden, als één zijn met Christus in zijn dood en opstanding, als wedergeboorte en nieuwe schepping in Christus, waardoor mensen ingaan in het Koninkrijk van God, dan is dat alleen mogelijk als er sprake is van een directe werkzaamheid van de Heilige Geest (1 Cor. 12:13).

Zo is de maaltijd van de Heer niet alleen illustratie maar ook realisatie. We geloven niet dat brood en wijn veranderen onder de concecratie van een priester. Er vindt echter wel een verandering van de gelovigen plaats.

Identiteit

De Heilige Geest brengt niet alleen een identiteit tussen Christus en brood en wijn tot stand, maar ook een identiteit tussen Christus en de Gemeente. De gemeente eet en drinkt wat de Schrift lichaam van Christus noemt en wordt ook zelf lichaam van Christus genoemd.
De viering van de Maaltijd van de Heer ziet niet alleen terug op het lijden en sterven van Christus, maar houdt ook een actuele beleving in van de opstanding en van het Koninkrijk van God. In de oude kerk werd het avondmaal niet op Goede Vrijdag gevierd maar op de vroege paasmorgen, als paasjubel. Tijdens de Maaltijd ontmoette men vooral de opgestane Heer. De gelovigen verwachtten zowel geestelijke als lichamelijke zegen. Chrysostomus bidt: Laat Heer de gemeenschap aan uw heilige mysteriën niet zijn tot mijn oordeel of veroordeling, maar tot genezing van mijn ziel en lichaam.
De gemeente van Jezus Christus leeft vanuit de gemeenschap met de opgestane Heer. Nu Jezus leeft, leef ik met Hem. Hallelujah!

G. VAN 'T WOUT

Het 44e congres van de Evangelisch Christenen-Baptisten in de Sowjet-Unie (dat onlangs in Moskou is gehouden) was voor de afgevaardigden een drukke tijd. De vergaderingen duurden van 's morgens 9 uur tot na 9 uur 's avonds. Toch bleken de 700 afgevaardigden het nooit te druk te hebben om te luisteren naar de mooie zang van koren van de Baptisten Gemeente Moskou en die uit de Oekraine, de republiek waar ongeveer de helft woont van de Russische baptisten. Op de foto een van de optredende koren.

> "Uw Naam worde geheiligd".
>
> Matteus 6:9c

Gesprekken met God (16)

Het gebedsonderwijs van Jezus aan zijn leerlingen toen en vandaag is belangrijk. Bidden moet!
Want zonder gebed stelt ons godsdienstige leven eigenlijk niets voor. Bidden is spreken met God. Wij mogen God aanspreken als VADER. Jezus zegt: ONZE VADER. Dat 'onze'' heeft consequenties voor onszelf en voor anderen.

Onze Vader, die in de HEMELEN woont. Wij proberen zo vaak om God naar beneden te halen. Altijd weer proberen wij om een god te maken met onze handen of onze gedachten. Maar God woont in de hemel. Aan de ene kant 'Vader'; dat is nabijheid. Maar aan de andere kant: 'in de hemelen'; dat is afstand. Wij moeten God God laten en Hem niet maken zoals wij denken, dat Hij moet zijn. Wij moeten God niet spannen voor het karretje van onze overtuigingen en gedachten.

Uw en ons

Onze Vader, die in de hemelen woont; dat is nog alleen maar de aanspraak - het voorbegin. Hierna komt het eigenlijke gebed. Dat bestaat uit zes beden. Heel opvallend: drie van deze beden richten zich op God: Uw Naam, Uw Koninkrijk, Uw wil.
De andere drie hebben betrekking op de nood van ons mensenleven: ons brood, onze schuld, onze verzoeking.
Even opletten: Jezus staat ons allereerst toe tot God te komen met GEWONE dingen van ons bestaan: met ons dagelijks brood en alles wat dat insluit. En daarna mogen wij gaan tot onze hemelse Vader met alle nood van onze ziel. Met datgene wat ons van binnen bezighoudt: vergeef ons onze schulden en leid ons niet in verzoeking. In het 'Onze Vader' wordt dus bewust een bepaalde volgorde aangehouden: eerst God en daarna de mens.

Eerst God dan wij

Maar hoe gaat vaak het bidden in eigen leven? Daarin schuiven wij als vanzelf onze noden, onze zorgen, onze moeiten bijna altijd eerst naar voren. Daarna pas loopt het mogelijk op het eind uit op een povere lofverheffing. Het volmaakte gebed van de Heer leert ons het anders. Eerst komt God en daarna komen wij pas. Als God Zijn plaats heeft gekregen in ons leven, dan mogen wij geloven, dat het andere ook aan de orde zal komen.
Zo vinden wij in deze orde van de zes beden van het 'Onze Vader' een prachtige weerspiegeling van die andere woorden van Jezus: 'Zoek eerst Zijn Koninkrijk en de gerechtigheid die daarbij hoort en dit alles zal u bovendien geschonken worden' (Matteus 6:33).

God: groot, goed en heilig

Het beklemmende 'ik' wordt in het 'Onze Vader' opgeheven in het wijde van 'Uw' en 'ons'. Zo mag ook de waarheid vervuld worden in het woord: die zijn leven wil verliezen, die zal het behouden. Het gebed begint heel hoog in de hemel bij God zelf. Zo mogen wij God ontmoeten. Dan komt vanzelf in ons gebed: 'Uw Naam worde geheiligd'. Dat zegt zo iets als: Vader, waar Gij zijt, is leven en geluk. Waar Gij niet zijt, daar is de nacht en de dood. Waar men U vindt, daar is vrede en waar men U niet gevonden heeft, is angst en duisternis. Gij zijt alles voor ieder en voor allen.
In 'Uw Naam worde geheiligd' zeggen wij eigenlijk: Vader, ik kom tot U uit deze wereld en ik behoor zelf tot die wereld, waar men U niet kent. Men weet niet, wie U bent: hoe groot, hoe goed, hoe heilig. Men heeft U vergeten, men heeft U verloren. Wij hebben Uw Naam genegeerd. Nu weten wij niet wie U bent. Wij misbruiken Uw Naam.

God verloren?

Als wij bidden: Uw Naam worde geheiligd, dan zeggen wij eigenlijk tot God: Heer neem Uw plaats weer in. Openbaar U, maak U bekend aan onze dwaze harten. Dit is de eerste en voornaamste bede. Deze bede is totalitair.
Men heeft heel wat oorzaken nagespoord en aangegeven waarom het in onze wereld zo vaak misgaat. Naar mijn diepste overtuiging is er maar één oorzaak: de mens heeft God verloren. De mens heeft God vergeten. De mens heeft God de rug toegekeerd. Een bloem verwelkt, als ze wordt afgesneden. Een boom verdort, als die wordt afgehakt van de wortel. Zo zijn wij mensen: afgesneden, afgehakt van God. De nood van onze wereld is ten diepste een religieuze nood. Als wij allen maar die Ene kenden! Als wij allen maar die Ene liefhadden. Want waar dat gebeurt, daar krijgt God weer Zijn plaats. Dan schuiven alle dingen en verhoudingen van het leven in het goede, harmonieuze verband.

De tegenstelling

Maar waar Gods Naam niet geheiligd wordt, daar erkennen de mensen elkaar niet als kinderen van één Vader. Daar leven zij als vreemden. Als God Zijn plaats heeft in ons leven, dan wordt in dat leven Zijn Vadernaam geheiligd. Wij leven en bidden op deze aarde vanuit de tegenstelling van een volmaakte hemel en een gevallen aarde. Van een goed en heerlijk God en een klein en ongelukkig mens. Vanuit deze tegenstelling wordt dit eerste gebed opgezonden. Een schreeuw om herstel!

Lees verder pagina 5

Zeer hartelijke gelukwensen kreeg Gregory Komendant (geheel links) bij zijn verkiezing tot voorzitter van de baptisten in de Sowjet-Unie. Het handenschudden kreeg een bijzondere vorm door (verder van links naar rechts): Michael Zhidkow, ex-vice-voorzitter Pavel Titera, voorzitter van de Tsjechische Baptisten; Denton Lotz, algemeen secretaris van de Baptisten Wereld Alliantie; Vasily Logvinenko, ex-voorzitter van de Unie van Evangelisch Christen Baptisten (zoals de Unie nu heet).

Koreaanse baptisten enthousiast bezig met voorbereidingen voor wereldcongres

Bijzonder accent door deelname Oost-Europeanen

De Koreaanse baptisten, die al maanden lang bezig zijn met de organisatie van het grote wereld-congres, dat in augustus wordt gehouden in Seoul, zijn weliswaar teleurgesteld over het afzeggen van Billy Graham, maar ze gaan toch enthousiast door. Ze maken nu grootse plannen voor een breed opgezet 'Koreaans Welkom' Festival. Dat moet dan worden gehouden op de maandag, voorafgaande aan de eerste dag van het congres.

Een onderdeel van dat welkom-festival is de presentatie door vertegenwoordigers van de 62 regionale unies van Koreaanse baptisten. In nationale costuums zullen ze liederen brengen en dansen uitvoeren.
Volgens insiders zal het geheel lijken op de opening van de Olympische Spelen van 1988.
Het geheel zal in elk geval, zo verwacht men, als een groots welkom een Koreaans cultureel evenement worden. Naar wat er nu en dan doordruppelt aan nieuws over de vele voorbereidingen zijn de Koreanen erg enthousiast bezig. Er is al sprake van dat elke Koreaan een geschenk meeneemt voor hun buitenlandse gasten.
Onderdeel van het congres is ook een avondmaalsviering. Deze zal nu echter, zo is het laatste nieuws, worden gehouden op de zaterdag 18 augustus. Deze verandering is voorgesteld om de deelnemers aan het congres de gelegenheid te geven Koreaanse kerkdiensten bij te wonen op de zondag.

Oost-Europa

Om tijdens het 16e Baptisten Wereld Congres in Seoul te weerspiegelen welke veranderingen er de laatste tijd in Europa zijn geweest, zal op dat congres een grote plaats worden ingeruimd voor getuigenissen van baptisten uit Oost-Europese landen.
Het is een belangwekkend feit, dat voor het eerst een wereldcongres wordt gehouden waar zoveel baptisten uit Oost-Europa aanwezig zijn.
De getuigenissen zullen de vorm krijgen van interviews, die worden afgenomen door de huidige secretaris-generaal van de Baptisten Wereld Alliantie, Denton Lotz. Hij heeft vele jaren als zendeling gewerkt in Oost-Europa en kent baptisten uit de hele wereld. Ook Baptisten uit Zuid-Afrika zullen in deze reeks getuigenissen aan het woord komen over de veranderingen in hun land.

Wereldwijde doopdiensten

Een Mexicaanse baptisten voorganger, Rolando Gutiérrez, heeft voorgesteld dat baptisten in de hele wereld hun doopdiensten zullen houden op zondag 19 augustus. Op die dag zullen in Seoul, in het kader van het Wereldcongres aldaar, meer dan 10.000 mensen worden gedoopt. Het voorstel is overgenomen door de Wereld-Alliantie.
Algemeen secretaris Denton Lotz zei daarover: 'Laten we onze saamhorigheid tonen in een wereldwijde doopdag....!
Onderdeel van het 16e Baptisten Wereld Congres is een festival van internationale muziek. Tot nu toe zijn voor dit festival aanmeldingen binnen van muziekgroepen uit Nagaland, India, Brazilie, Canada, Hongkong, Zuid-Afrika, de Sowjet Unie en de Filippijnen.
De Koreanen hebben inmiddels ook al vergevorderde plannen voor het optreden van een speciaal Congres-koor van 1000 personen, dat zal worden begeleid door een orkest van honderd man. De meeste, grote Koreaanse gemeenten hebben een eigen orkest ter begeleiding van de zang in de diensten.
Tijdens het Congres zal elke dag een Koreaans koor en orkest zingen en musiceren, tijdens pauzes, lunchonderbrekingen en de wandelganggesprekken. En natuurlijk zullen de Koreanen ook een belangrijke bijdrage leveren aan de samenzang voor en tijdens de vergaderingen.
Belangrijk repertoirestuk zal zijn het speciaal voor dit wereldcongres geschreven lied 'Together in Christ', het thema van het congres.
Het is gecomponeerd door Benjamin Harlan, docent kerkmuziek aan het Baptisten Theologisch Seminarium van New Orleans.

Vervolg van pagina 4

De godsnaam, dat is alles wat van God uit gaat. Dat is al datgene van God dat naar ons is toegekeerd. Dat is Zijn Woord. Dat is Zijn Zoon, die Hij gezonden heeft. En dan leert Jezus ons het 'Onze Vader' bidden.
Wij zeggen dan: laat Uw Woord toch gehoord worden; laat Uw Zoon, Jezus Christus, gekend worden; laten de ogen voor Hem opengaan; laat men door Hem heen U mogen zien, zoals U bent; laat uw vrede en blijdschap gevonden mogen worden; Vader in de hemelen, zeg ons wie U bent; neem Uw plaats in in ons leven; open onze mond, opdat wij Uw lof verkondigen; maak Uw gemeente tot Uw getuige en leer ons Uw Naam met blijdschap te stamelen: Uw Naam worde geheiligd!

KMG

Depressies....

1Kon. 19

Elia vierde het feest van zijn leven.
Had hij gewaagd? Geloofd, gewonnen
en rende dol als een blij kind
voor Achab uit tot waar
de grote weg begint.
De dag daarop kreeg hij een brief
getekend door Isebel, koningin:
'Morgen zul je sterven, zowaar als ik leef,
je hebt mijn dienaars gedood'.
Elia stort in, hij vlucht
en rent opnieuw, maar nu in vrees
en hijgt: wàs ik maar dood!
Een engel van de Heer gaf hem
twee keer te eten om te leven.
Hij eindigde z'n tocht
op de heilige berg
ver van de barre Karmel.
Hier op de Horeb woonde God.
Een razende storm brak los,
de berg begon te beven
en vuur was er rondom
maar waar was God?
Pas in een ademloze stilte
hoorde hij de Stem die zei:
'Elia, ga en zalf twee vorsten
en ook nog een profeet
en weet, jij bent er niet alleen.
Zevenduizend mannen buigen evenmin
voor de goden dezer eeuw!'
Toen stond hij op en dacht:
zo jaagt de Heer depressies weg
door taken voor een nieuwe dag.
Goddank dat ik nog leven mag.

658

Sovjet-Unie vergoedt in beslag genomen bijbelhuis

Geheel onverwacht ontving het Brits en Buitenlands Bijbelgenootschap van de regering van de Sovjetunie een bedrag van *f* 22.870,--. Medegedeeld werd dat dit het begin is van een herstelbetaling, wegens onteigening tijdens de Russische Revolutie van het bijbelhuis in Leningrad. Toegezegd werd dat het bijbelgenootschap nog ongeveer vijftigduizend gulden zal ontvangen.

Het Britse bijbelgenootschap heeft dit bedrag meteen doorgezonden naar de Wereldbond van Bijbelgenootschappen voor de financiering van bijbeluitgaven voor kerken in Oost-Europa.
Kort na de oprichting van het Brits en Buitenlands Bijbelgenootschap in 1804 in Londen ontstonden er overal in Europa nationale en regionale zusterorganisaties. Al in 1807 werd een bijbelgenootschap voor Moskou opgericht en in 1813 in de toenmalige hoofdstad van het Russische tsarenrijk Petersburg een overkoepelend bijbelgenootschap voor geheel Rusland. Orthodoxe metropolieten, rooms-katholieke bisschoppen en vooraanstaande protestanten vormden het bestuur.

Te westers

Dit bijbelgenootschap werd al in 1826 opgeheven door de toen nieuw aangetreden tsaar en patriarch die kozen voor een nationalistische koers en het bijbelgenootschap als een te westerse instelling beschouwden.
Pas in het midden van de vorige eeuw werd het Brits en Buitenlands Bijbelgenootschap toegestaan een kantoor in Petersburg, nu Leningrad, te openen om de protestantse kerken in Rusland van bijbels te voorzien. Ten behoeve van dat werk werd door het Britse genootschap een bijbelhuis gekocht, dat eigendom van de Britten is gebleven tot 1917.

Groot belang

Voor het Brits genootschap komt deze herstelbetaling volkomen onverwacht. Voor de Wereldbond van Bijbelgenootschapen is ze evenwel op dit moment van groot belang. In de eerste twee maanden van dit jaar zijn reeds vier regionale bijbelgenootschappen gesticht in Letland, Armenië, Moskou en Leningrad. Bovendien heeft de 'Heilige Synode', het hoogste gezagsorgaan van de Russische Orthodoxe Kerk, eind februari een Synodale Bijbelcommissie benoemd met de opdracht te streven naar moderne, interconfessionele bijbelvertalingen in alle belangrijke talen van de Sovjetunie en de oprichting van een overkoepelend bijbelgenootschap voor de gehele Sovjetunie.

Eigen genootschap

Door deze herstelbetaling voorkomt de regering van de Sovjetunie dat hetzij een dergelijk nieuw bijbelgenootschap, hetzij het Brits en Buitenlands Bijbelgenootschap eigendommen uit het verleden kan terugeisen. Daarmee heeft ook de regering van de Sovjetunie eraan meegewerkt om de voorwaarden te scheppen voor de oprichting van een eigen, nationaal bijbelgenootschap dat kan toetreden tot de Wereldbond van Bijbelgenootschappen en zich kan gaan inzetten voor het vertalen, drukken en verspreiden van de bijbel in de Sovjetunie.

Denk aan

de NBJB-Jaarvergadering

12 mei
te Zwolle

Voor meer informatie
kun jet het jeugdbureau
bellen 05120-15687

Bijna 400 vertalingen na de Statenbijbel al verschenen

"Om een verstaanbare bijbel"
(Nederlandse bijbelvertalingen na de Statenbijbel)
A.W.G. Jaakke en dr. E.W. Tuinstra
403 pag. *f* 59,50
Uitg. Nederlands Bijbelgenootschap, Haarlem

Sinds de verschijning van de Statenvertaling in 1637 zijn van de bijbel of van gedeelten ervan honderden vertalingen gepubliceerd. Vele zijn in de vergetelheid geraakt. Tot nu toe had niemand ooit geprobeerd al deze vertalingen te inventariseren en te beschrijven. We bezaten het beroemde handboek van prof. dr. C.C. de Bruin, 'De Statenbijbel, en zijn voorgangers' uit 1937, maar hadden slechts weinig informatie over latere vertalingen.
In 1974 gaf het Nederlands Bijbelgenootschap zijn oud-adjunct algemeen secretaris J.J. Kijne opdracht daarnaar een onderzoek te gaan doen. Dat werd mede mogelijk gemaakt door een subsidie van de stichting Zuiver Wetenschappelijk Onderzoek (ZWO). Helaas overleed de heer Kijne eer hij zijn onderzoek kon afronden.
Medewerkers van de afdeling Vertalen van het NBG namen zijn taak over. Op 14 maart werden de eerste exemplaren van het nieuwe handboek 'Om een verstaanbare bijbel, Nederlandse bijbelvertalingen na de Statenbijbel' aan de auteurs uitgereikt. Dit boek geeft een overzicht van bijna 400 vertalingen, protestantse, rooms-katholieke, oudkatholieke en joodse die sedert 1637 zijn verschenen.
Het was onmogelijk die allemaal uitvoerig te beschrijven. Daarom is gekozen voor een verzameling opstellen over een aantal van deze vertalingen. Prof. dr. O.J. de Jong geeft een historisch kader aan, dr. F.G.M. Broeyer beschrijft de uitgaven van de Statenvertaling en de wijzigingen die daarin in de loop der eeuwen zijn aangebracht, A.W.G. Jaakke geeft de geschiedenis weer van de Lutherbijbel van Adolf Visscher, dr. E.W. Tuinstra beschrijft drie laatzeventiende eeuwse vertalingen van het nieuwe testament, prof. dr. N. Tromp de rooms-katholieke, drs. K. Ouwens de oud-katholieke, R.C. Musaph-Andriesse de joodse vertalingen, drs. A. Heringa karakteriseert de vertalingen die tussen 1799 en 1830 gemaakt zijn voor de huiskamer, dr. C. Houtman beschrijft de Leidse en de Utrechtse vertalingen, drs. J.A. Koole de NBG-vertaling 1951 en tot slot geeft dr. H.W. Hollander inzicht in de vele vertaalprojecten sedert 1951.
Een bibliografie van alle vertalingen na 1637 completeert deze geschiedschrijving.
Zo is een informatief handboek ontstaan dat een waardig vervolg wil zijn op de studie van prof. dr. C.C. de Bruin, 'De Statenbijbel en zijn voorgangers', waarvan nog dit jaar een gewijzigde en aangevulde druk zal verschijnen.

Adresseermachine voor liefhebbers

Groningen-noord heeft voor een gemeente of instelling die het kan gebruiken beschikbaar: STIELOW ADRESSEER' machine. Er wordt gebruik gemaakt van zelf te typen kaartjes, waarvan ook nog een aantal aanwezig zijn. Belangstellenden kunnen kontakt opnemen met L. van Dam, Elzenlaan 131, 9741 NC Groningen, tel. 050-778308.

LEZERS AAN HET WOORD

Eenheid in de gemeente (1)

We zijn collega Van 't Wout dankbaar dat hij bij zijn optreden als redacteur van DC met zijn artikel over "Eenheid in de gemeente" meteen iets aansnijdt dat meer dan enkelen onder ons al heel lang bezig houdt.
Alleen al de meer dan 230 aanmeldingen voor de beweging "Ruimte" tot nu toe mogen dat duidelijk maken.
Ik zou br. Van 't Wout willen vragen nader uit te weiden over wat hij aan de orde stelde.
Een paar vragen mijnerzijds kunnen daarbij misschien helpen.
Op ons wordt een beroep gedaan de weg van de diakonia te gaan, naar elkaar op te zien en elkaar ruimte te geven.
Mijn vraag: wat staat br. Van 't Wout daarbij voor ogen? Wat is de praktische uitwerking van zijn oproep?
Daarbij de vraag: als we elkaar de ruimte moeten geven inzake geloofsdenken en geloofsbeleven - daartussen bestaat toch samenhang? - aan welke ruimte wordt dan gedacht?
Mijn laatste vraag: betekent eenheid dat we altijd en in alles samen optrekken? Of kan er ook eenheid in gescheidenheid bestaan?

H.P. DE BOER, Eefde

Eenheid in de gemeente (2)

Naar aanleiding van het artikel geschreven door br. G. v. 't Wout in "De Christen" van 22 maart j.l. mag ik misschien even reageren.
Ongeveer in het midden van het artikel staat het woord van onze vleesgeworden God "Jezus Christus". Zo mooi als u dat daar in het midden hebt geplaatst. Zo moet Hij in ons leven ook centraal staan, maar ook in het doen en laten van ons als leden van de Baptisten gemeenschap.
Het woord zoals u het aanhaalt in Joh. 14:6 luidt dus zoals onze Here Jezus het zegt, die het Hoofd is van Zijn Gemeente en dus ook van onze gemeenten "Ik ben de weg, de waarheid en het leven".
Die waarheid kunnen we vinden in Gods Woord. Nu zijn er onder ons als Baptisten broeders en zusters, die Gods Woord, de Bijbel, beoordelen als gedeeltelijk wel en niet van toepassing op deze tijd. Wat zegt de Bijbel over homofilie, de zusters in het ambt, het scheppingsverhaal, Jona in de vis enz. Misschien moet alles wat afwijkt van Gods Woord welgedekt en bedekt worden door de woorden "pluriformiteit" en/of "eigen verantwoordelijkheid?"
Als ieder over Gods Woord het zijne denkt en uitlegt komt het niet goed. Hebben Luther, Calvijn en anderen verkeerd gedaan om uit de R.K.Kerk te gaan?
Het was dan een grote eenheid in pluriformiteit geweest, tegen over de ongelovigen misschien indrukwekkend.
Gelukkig is het goddank gegaan zoals het gegaan is.
Ik vraag me af wat eigenlijk de oorzaak is van de dwalingen in onze gemeenschap. Wordt bij ons de Bijbel niet genoeg gelezen en bestudeerd? Of is de woordverkondiging te schraal zodat de gelovigen geestelijk ondervoed geraken?
Tot onze troost kunnen we zeggen dat alles wat we nu beleven reeds voorzegd is in Gods Woord.
We leven namelijk in het laatst der dagen.
God Zelf zal ons leiden door Zijn Geest door de wirwar van eigen meningen. Waardoor zullen we ons laten leiden? Door de Heilige Geest of door de Tijdgeest?
Aan ons is nu nog de keus!

H. VIJVER, Leeuwarden

Antwoord G. van 't Wout

De broeders die reageren op mijn artikel "eenheid in de gemeente" zullen begrijpen dat nu niet uitvoerig ingegaan kan worden op hun vragen. Ze vragen toch al meer dan ik geven kan; eerlijk gezegd ben ik nog niet zover!
Beide broeders delen met mij en vele anderen de zorg om de gemeente. Ik zie echter geen mogelijkheid tot verandering in de richting die de broeders aangeven. Als ik het goed heb geven ze verschillende richtingen aan, niet alleen in onze gemeenten, maar ook in de kerken en evangelische bewegingen. Ik meen echter dat deze richtingen niet **tot** elkaar maar **van** elkaar leiden.
Dan ga ik meer uit van sociaal-culturele en cultuur-historische waarneming, van het praktische verloop van de christelijke gemeente in de geschiedenis, dan van een bijbels-theologische benadering. Nog zonder enig beroep op de Heilige Schrift is aantoonbaar, dat een ruimtebeweging niet leidt tot opening naar andersdenkenden en naar andere geloofsbeleving.
Ook wanneer we ons scharen onder de tekst: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven", kan het betekenen dat we zelf de weg en de waarheid en het leven bepalen. U begrijpt, hoop ik, dat mijn opmerkingen niet persoonlijk bedoeld zijn!
De weg is niet de weg van Luther, de waarheid is niet de waarheid van Calvijn, het leven is niet het leven van Baptisten. De weg is geen ethiek, de waarheid is geen dogma, het leven is geen moraal.
Jezus stelt **zichzelf** als voorbeeld! Door dienstbaar te zijn aan mensen, wie en wat ze ook zijn. Hij veroordeelt een vooringenomenheid tegenover medemensen op grond van dogmatische en ethische vooronderstellingen.
Jezus heeft zich voor ons gegeven, als Lam van God, om de zonden weg te nemen en ons eeuwig leven te schenken. Dat is onnavolgbaar, dat deed Hij alléén, voor ons allen. Gods openbaring in Jezus Christus, als de Zoon des mensen, is echter ons ook tot Voorbeeld. Dit voorbeeld van Jezus moest tot verandering van zijn volgelingen leiden (Joh. 13:1-15 en Lucas 22:27).
Daarbij blijkt "diakonia" centraal te staan. Daarop wilde ik attenderen als we spreken over ons praktische gemeente-leven. Maar daarin ben ik evenzeer leerling als ieder ander. Dat betekent niet dat ik niet met u wil nadenken over vragen die u aan de orde stelt. Vooral op de vraag "eenheid in gescheidenheid" zullen we nog terug moeten komen.
Maar éérst staan we voor de vraag of we de weg van diakonia willen gaan. Om de diakonia van Christus te verstaan hebben we inzicht nodig, moeten we verlicht worden door de Heilige Geest. We komen er niet uit onszelf op, het moet geopenbaard worden. Ik pretendeer niet dit inzicht te hebben. Ik hoop en geloof echter dat dit het bijbelse alternatief is voor een bijna uitzichtsloze situatie waarin we ons bevinden.

G. VAN 'T WOUT

Christian Artists Seminar

Van 6 t/m 11 augustus zal voor de tiende keer het internationale congres van Christian Artists gehouden worden, traditiegetrouw weer op "De Bron" in Dalfsen. Dit internationale ontmoetingsfeest groeide van een 400 deelnemers naar zo'n 2000, komend uit ca. 50 landen. Dit seminar gaf geweldige impulsen voor creatieve vernieuwing op haast ieder denkbaar terrein in vele landen o.a. in het Oostblok.
Daar zal nu van 14-18 augustus een tweede seminar van start gaan om, gebruik makend van de nieuwe ontwikkelingen, de vorming van vele musici en kunstenaars ter hand te nemen. Het jubileum-programma zal heel indrukwekkend zijn: talloze verschillende muzikale stijlen, een grote expositie, dans, ballet, theater, een 400 workshops, radio, TV, etc. Om het seminar mee te kunnen maken moet men Engels, Frans of Duits kunnen verstaan.
Verdere informatie: Postbus 81065, 3009 GB Rotterdam.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks;
abonnementsprijs *f* 48,– per jaar; buitenland *f* 66,– per jaar.

Redactie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

---

*"Kracht voor vandaag, blijde hoop voor de toekomst
Nu schenkt Gij 't leven tot in eeuwigheid".*

(Uit: Lofzangen en Gebeden - suppl. 19)

In volledig Godsvertrouwen en in alle rust is in haar Heer en Heiland ontslapen, onze lieve zorgzame moeder, behuwd-, groot- en overgrootmoeder

Gerridina de Vries-Zoer

op de gezegende leeftijd van 90 jaar

sinds 11 december 1977 weduwe van Anne de Vries

Emmen, 28 maart 1990

Trenton (Canada): M. Lamain-de Vries
P.W. Lamain

Voorburg: U.A. de Wind-de Vries
T. de Wind

Stadskanaal: W. Smallegange-van Timmeren
M. Smallegange

Enschede: G.D. Koopman-de Vries
A. Koopman

Ter Apel: J. Heidstra-de Vries
Y.S. Heidstra

Nieuwpoort: A. de Vries

klein- en achterkleinkinderen

De begrafenis heeft plaatsgevonden op maandag 2 april j.l. op de Algemene Begraafplaats te Emmercompascuum.

Correspondentie-adres:
Hoofdkade 38
9561 JH Ter Apel

"Veilig in Jezus' armen"

Op 10 maart overleed onze zuster

Elisabeth Langenberg

in de leeftijd van 46 jaar

Baptisten Gemeente
Rotterdam Centrum

Van ons is heengegaan onze zuster

**Anna Margaretha
Kerkhoven-Dirks**
weduwe van Maarten Kerkhoven

geboren 3 januari 1901
overleden 11 maart 1990

Psalm 17:15

Baptisten Gemeente
Rotterdam Centrum

Te Huur:
Op camping te Emmen (Dr.) een geheel inger. caravan + v.t. voor max. 4 à 5 pers. Gelegen op 5 min. loopafstand van centrum en Noorder dierenpark en naast subtropisch zwembad 10 min. lopen verwijderd van bapt. kerken. Vrij met Pinksteren en gehele seizoen. Inl. W. Timmer, de Hegen 21, 7824 XA Emmen, tel. 05910-23138.

Here, Gij zijt ons een toevlucht geweest van geslacht tot geslacht.
Psalm 90:1

De Heer haalde plotseling thuis onze broeder

Antonius Maria van Prooijen

Hij werd 82 jaar

23 maart 1990

Baptistengemeente Apeldoorn

In de leeftijd van 96 jaar werd door de Heer naar huis geroepen onze broeder

Jan Brouwer

Kollum, 31 maart 1990

Baptistengemeente
Kollumerzwaag

Op de leeftijd van 76 jaar is van ons heengegaan onze broeder

Addo Nobbe

Rom. 14:8b

Baptistengemeente Emmen

MEDEDELINGEN

De gemeente te Pernis beveelt voor plaatsing op de sprekerslijst aan: zr. A. Mentink-Hoeksema, Klipperwerf 27, 2804 MP Gouda, tel. 01820-38038.

VAN DER GRAAF
BEL GRATIS 06-0225910
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

dc

105e jaargang nummer 16 - 19 april 1990

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Ons standpunt

In de straat waar ik als kind woonde, stond ook het huis van een oudere kennis van mijn ouders. De vrouw van de man was al jaren geleden overleden en hun kinderen woonden elders in het land. Mijn belangstelling ging in eerste instantie uit naar de hond van de man. Deze hond behoorde tot een wat eigenzinnig ras, maar op de een of andere manier voelde ik mij tot dit dier aangetrokken. Regelmatig belde ik bij buurman aan met het verzoek om zijn hond te mogen uitlaten. Na verloop van tijd werd ik uitgenodigd om ook bij hem binnen te komen en aan die uren, die ik in zijn gezellige kamer doorbracht, bewaar ik hele mooie herinneringen.

Het huis van deze man stond in dezelfde straat als waar ik woonde, maar het uitzicht was anders. Het was dezelfde straat, dezelfde overkant waar wij als kinderen speelden. En toch kregen die bekende huizen in mijn ogen een heel ander aanzien, omdat ik ze uit een andere hoek bekeek. En als ik mij voorover boog, kon ik op een dwarsstraat kijken, die vanuit mijn ouderlijk huis niet te zien was.

Zo deed ik in dat huis van buurman de ervaring op, dat het een groot verschil maakt van welk standpunt men de dingen in de wereld bekijkt. Later, tijdens mijn studie theologie, was het mij, alsof ik iets herkende. Wij deelden de colleges met studenten van verschillende geloofsrichtingen. Nog duidelijker werd het mij bij de colleges in de geschiedenis van de vreemde godsdiensten.
Onze docent bezat de gave om zich in de wereldbeschouwing en denkwijze van andere volken te verplaatsen. Hij benaderde hun geloofswereld met grote eerbied. Op de een of andere manier wist hij achter de vreemdste gebruiken en voorstellingen het algemeen menselijke te ontdekken. Dat laatste komen wij overal tegen: bij mensen uit de oudheid, bij primitieve volken en ook bij mensen van onze tijd.

Van onze docent hebben wij geleerd, dat eerbied voor de overtuiging van anderen en openheid voor de overwegingen van andersdenkenden de mens tot een wijze maken.

Die wijsheid ontbreekt ons helaas maar al te vaak. Wij staan nu eenmaal op ons eigen standpunt, dat dikwijls bepaald wordt door allerlei vooroordelen, ons ingegeven door de omgeving waarin wij leven. Wij bekijken de wereld, zoals men dat in onze kring, onze gemeente of onze politieke partij pleegt te doen. Wij geven ons vaak niet eens de moeite ons op de hoogte te stellen van andere opvattingen. Wat uit een andere hoek komt, is bij voorbaat al veroordeeld. Daarom kunnen wij elkaar dikwijls zo moeilijk vinden en verstaan wij elkaar zo verkeerd. Wij vergeten, dat de wereld veel wijder is dan het huis, dat wij bewonen, en dat de huizen aan de overkant er heel anders uitzien als men ze van een ander standpunt bekijkt. Wij zouden de betrekkelijkheid van ons eigen standpunt beter zien, als wij wat vaker bij onze naaste op bezoek gingen en probeerden ons in zijn kijk op de dingen te verplaatsen.

Hard en onbarmhartig oordelen wij over elkanders geloof, over elkaars handel en wandel en ook over onbelangrijker zaken. Maar doen wij ooit veel moeite om elkaar in begrip te naderen en elkaar achter de uiterlijke vooroordelen te ontdekken?

Ik bedoel niet, dat wij ons eigen standpunt zouden moeten opgeven. De echte eerbied voor een ander vindt men het meest bij hen, die zelf geworteld zijn in een vaste overtuiging. Ons standpunt in het leven is immers bepaald door God, die ieder van ons zijn eigen plaats heeft aangewezen, met de opdracht dáár te staan en dáár te dienen.

Wie bereid is in deze opdracht te geloven en die te aanvaarden, heeft zich een standpunt verworven, dat hij trouw zal verdedigen en handhaven. Maar hij zal zich tevens bewust zijn, dat God ook andere posten heeft uitgezet en dat zij, die dáár gesteld zijn, even trouw en toegewijd kunnen zijn in de dienst en daarom voor God even goed zijn.

KMG

VERDER IN DIT NUMMER

Chinese christenen moeten weer politieke lessen volgen

Volgens een reiziger, die pas is teruggekeerd uit de provincie Fujian, worden er door het Staatsbureau voor Godsdienstzaken wekelijks politieke bijeenkomsten georganiseerd in de Driezelfkerken. De voorgangers en de kerkleden zijn verplicht deze lessen bij te wonen. Er is weinig animo voor de politieke bijeenkomsten en de meeste kerkleden bedenken allerlei uitvluchten om er onderuit te komen. Sinds 1982 heeft het Staatsbureau voor Godsdienstzaken zich niet meer op een dergelijke wijze met de kerken bemoeid.

Aldus "Kruistochten Select", de maandelijkse informatie van "Kruistochten". Het maandbericht meldt voorts:

Leiders van evangelische kerkgenootschappen voelen zich gediscrimineerd door de interim-regering, omdat de minister voor godsdienstzaken in eerste instantie geweigerd heeft de Evangelische Alliantie te erkennen. De pas opgerichte Roemeense EA is een samenwerkingsverband van Baptisten, Vergadering van gelovigen, Luthersen, Pinkstergemeenten en het Leger des Heren.

Oproep tot pogrom

In drie van Ruslands grootste steden, Leningrad, Kiev en Odessa, circuleren pamfletten waarin opgeroepen wordt tot een pogrom tegen de Joden op vijf mei. Het is de geboortedag van de Jood Karl Marx. Het lijdt geen twijfel dat de fascistische Pamyat-beweging achter de oproep zit. De Pamyat, die in 1988 werd opgericht, telt veel aanhangers binnen de Russisch-orthodoxe kerk. Een Messiasbelijdende Jood gaf als commentaar: "Dit maakt het voor ons onmogelijk om met andere Joden over Jezus te spreken. Als we Joden met het Evangelie confronteren, krijgen we als antwoord: 'Zolang die Pamyat-leden zich christenen noemen heeft het Evangelie ons niets te zeggen."

Bijbel in Bangladesh verboden

Na Malaysia heeft nu ook Bangladesh een bijbelvertaling verboden, omdat daar woorden in voorkomen, die de moslims aan zichzelf voorbehouden. Het gaat om de veel gevraagde 'Injil Shariff'-uitgave van het nieuwe testament in de Bengaalse taal. Volgens een *regeringsverklaring van 13 februari* moeten exemplaren van deze uitgave die al in omloop zijn in beslag genomen worden. De Injil Shariff-uitgave is al 10 jaar in omloop en erg gewild in Bangladesh. De naam God wordt erin vertaald met Allah. Dit woord werd al gebruikt door christenen in het Middenoosten, lang voordat Mohammed geboren was. Bangladesh heeft een bevolking van 100 miljoen, waarvan 85% moslims en minder dan 1% christenen.

Atheïsme staatsgodsdienst

Eind maart is het lang verwachte voorontwerp van de Sovjet-wet op gewetens- en godsdienstvrijheid vrijgegeven en getoetst door een commissie van vier Westerse rechtsgeleerden. De commissie bestond uit prof. P. van Dijk uit Utrecht, prof. J. Collier uit Cambridge, prof. E. Grizwald en dr. Ph. Villers, beiden uit de Verenigde Staten. In Heemstede bespraken zij, op initiatief van de Nederlandse zakenman Van Eeghen, het ontwerp met de auteur ervan, de Rus Y. Rozenbaum. Prof. Van Dijk vond het wetsontwerp een flinke verbetering, "maar het atheïsme wordt erin nog steeds beschouwd als de staatsreligie, terwijl andere levensbeschouwingen getolereerd worden". Prof. Rozenbaum heeft de adviezen mee naar Moskou genomen. Het kan nog wel even duren voordat het ontwerp in al dan niet aangepaste vorm kracht van wet heeft.

Bejaarde predikant vrij

Tir Bahadur Dewan, de 78-jarige voorganger van een gemeente in Bhaktapur, die op 12 december tijdens de kerkdienst werd gearresteerd, is eind maart op alle punten vrijgesproken. Nepalese christenen zijn hierover zeer verheugd, want dit kan een precedent zijn voor de omstreeks 30 christenen, die nog gevangen zitten en de 200 christenen, tegen wie ook nog een rechtszaak loopt. Tir Bahadur Dewan zelf is er slecht aan toe. Hij heeft nog steeds lichamelijk en geestelijk te lijden van de martelingen, die hij tijdens zijn gevangenschap moest ondergaan.

Meer dan 15 miljoen bijbels verspreid in 180 landen

In het afgelopen jaar hebben de 110 nationale bijbelgenootschappen voor het eerst in hun geschiedenis in 180 landen meer dan vijftien miljoen bijbels verspreid. Dit blijkt uit de zojuist gepubliceerde verspreidingsstatistiek over 1989 van de Wereldbond van Bijbelgenootschappen.

Bovendien leverden zij bijna dertien miljoen nieuwe testamenten, 32 miljoen afzonderlijke bijbelboeken, 16 miljoen bijbelboekjes voor beginnende lezers en meer dan een half miljard kleinere bijbeluitgaven.
In alle continenten verkochten de bijbelgenootschappen meer bijbels; in Afrika in totaal bijna drie miljoen, in Noord- en Zuid-Amerika samen 5,5 miljoen, in Azië en op de eilanden van de Stille Zuidzee ruim 4,5 miljoen en in Europa 2,5 miljoen meer dan in 1988.
De toename van de bijbelverspreiding in Azië met bijna een miljoen exemplaren is vooral te danken aan een groeiende belangstelling voor de bijbel in China en India. In West-Europa bleef het aantal jaarlijks verspreide bijbels gelijk, maar werd vooruitgang geboekt in de Zuideuropese landen en vooral in de Sovjetunie.
Het aantal bijbels dat in dat laatste land door de bijbelgenootschappen ter beschikking van de kerken gesteld kon worden verdubbelde tot 337.775.
In de eerste drie maanden van dit jaar zijn daarheen al weer meer dan 200.000 bijbels gezonden door de bijbelgenootschappen gezamenlijk. De christenen in Estland ontvingen 100.000 bijbels van het bijbelgenootschap en de kerken van Finland. Bovendien stelden de bijbelgenootschappen papier ter beschikking voor het drukken van bijbels in de sovjetrepublieken Georgië en Armenië.

Stichting Kerken en Gevangenen: Het gaat om mensen

Het gaat niet om de instituten, maar om de mensen zelf, schrijft de Stichting Kerken en Gevangenen Utrecht in haar Jaarverslag over 1989. Vanuit deze Stichting zijn ruim 50 kerkelijke vrijwilligers aktief tijdens kerkdiensten en gespreksgroepen in de inrichtingen van Justitie in de provincie Utrecht. Daarnaast zijn er schrijf- en bezoekkontakten ontstaan met gedetineerden die overgeplaatst zijn of soms na vrijlating weer zelfstandig wonen.
Nieuw voor de Stichting is de oprichting van een taakgroep 'Relaties en familieleden van gedetineerden'. Deze mensen worden veelal gemeden door bevooroordeelde buren en kennissen, aldus het jaarverslag.
De Stichting Kerken en Gevangenen signaleert dat dit werk vooral mogelijk is dankzij financiële steun van kerken in de provincie Utrecht.
Het jaarverslag is voor geïnteresseerden verkrijgbaar door een briefje te schrijven naar Koningsweg 46, 3582 GH Utrecht.

Als Christus eens niet was opgestaan

Nu zal het bovenstaande voor velen van onze lezers geen enkel probleem opleveren. Want de opstanding van Christus is voor ons een geloofsstuk, waar wij niet aan twijfelen. Toch zijn er altijd mensen geweest die wel hebben getwijfeld aan de lichamelijke opstanding van Christus. Velen hebben het helemaal niet geloofd. We komen dit ook al in het Nieuwe Testament tegen. Het Joodse Sanhedrin heeft de soldaten geld gegeven opdat zij zouden vertellen dat de discipelen die nacht gekomen waren om het lichaam van Jezus weg te nemen. Het was een leugen die door velen werd en wordt geloofd. Ook binnen de gemeente kwam de twijfel al spoedig naar voren, wat gebeurde onder invloed van het Griekse denken.

Daarvan zien we iets bij het verhaal van Paulus in Athene. Op het moment dat Paulus spreekt over de opstanding vallen zij hem in de rede. Dat vond men een belachelijke zaak, opstanding uit de doden.
Ook vandaag komen we binnen de gemeente, de kerk van Christus, zulke twijfels tegen. Ook vandaag wordt door sommigen de opstanding van Christus ontkent. Vorig jaar was er een bekende professor in de theologie die veel beroering bracht, vooral in zijn eigen kerk, door te verklaren niet te kunnen geloven in de lichamelijke opstanding van Christus. En niet alleen de laatste tijd, maar al veel langer, horen we binnen de ruimte van Gods kerk, dezelfde geluiden.
Wellicht dat de gemeente van Corinthe een voorbeeld voor ons is. Ook daar werd door sommigen getwijfeld aan de opstanding. Was dat omdat men de deur wilde openhouden naar de wetenschappelijke wereld van die dagen? Men wilde in Corinthe best wel met de wetenschappers van toen discussiëren over allerhande onderwerpen, zoals het spreken in tongen, alsmede over allerlei zaken van wijsheid, dat maakte in die dagen grote opgang en als gemeente sprak je dan toch mee over de grote dingen waar de wereld mee bezig was.
Ook vandaag zijn er veel gelovige mensen, hele kerken zelfs, die met de wereld wel willen discussiëren, meepraten, over de grote vraagstukken van onze tijd, zoals de dreigende honger in veel gebieden van de wereld, de milieuproblematiek en de vredesvraagstukken. Dat doet het immers goed en is helemaal in de mode. Maar een onderwerp als de opstanding uit de doden is veel te controversieel. We moeten ons toch niet belachelijk maken door onderwerpen aan te dragen die in de moderne wereld al lang zijn afgeschreven.

Toekomst

Toch wijst de Bijbel in talloze woorden naar de dingen die in de toekomst zullen gebeuren. Als wij, als kerk, als gemeente, een evangelie zouden verkondigen dat ontdaan zou zijn van de opstanding van Christus uit de doden, dan zou dat evangelie zonder inhoud zijn. Als wij niet zouden spreken over onze Here en Heiland, die als de hemelse Hogepriester, vandaag zit aan de rechterhand van de Vader, dan zou onze boodschap een woord zonder hoop zijn.
We kunnen nog zulke mooie en imponerende gedachten ontwikkelen over hogere en mysterieuze zaken, of plannen ontwikkelen om het leven op deze aarde te verbeteren. Als we de lichamelijke opstanding van Christus uit de prediking zouden weglaten, hebben we niets meer voor de grootste en meest massale dreiging voor de mens, dat is de dood. Zoals menige arts met wanhoop in zijn hart staat als hij het leven uit de patient ziet wegvlieden, zo staan dan ook de geestelijke leiders met wanhoop in hun hart als de dood intrede doet. Want dan zou er geen enkele hoop meer zijn, geen toekomst, geen uitzicht, geen eeuwig leven, alleen maar eeuwige duisternis.

Opgestaan

Het was geen visioen dat sommigen gezien hebben dat het graf leeg was, of dat anderen hebben gezien hoe Jezus vis heeft gegeten na zijn opstanding, dat Thomas zijn vingers mocht leggen in de wonden van de Here Jezus, en dat meer dan vijfhonderd mensen een samenkomst hebben meegemaakt waar de Here Jezus aanwezig was. En dat is nu het grote en het heerlijke nieuws dat Christus is opgestaan! Hij heeft de dood overwonnen. De weeën van de dood, de smarten en de pijnen heeft Hij weggenomen. Dat is de triomf van zijn opstanding. Hij heeft de dood zijn macht ontnomen. Sinds kruis en opstanding is de dood voor allen die in Hem geloven, niet meer een zwarte onbekende duisternis, maar de overgang naar de heerlijkheid van Christus.

Toekomst zeker

In de prachtige opstandingsboodschap die Paulus in 1 Corinthe 15 heeft geschreven zien we dat Christus de Eersteling is. Een beeld uit de wereld van de akkerbouw. De eerstelingen van de oogst geven te zien dat een grote oogst zal komen. Omdat Christus als Eerste door de dood is heengegaan naar het leven zullen, straks in zijn toekomst, de anderen volgen. Allen die in Hem geloven. Zij die op zullen staan zullen dan een nieuw lichaam ontvangen, gelijkvormig aan het opstandingslichaam van Christus, en alle gelovigen die op dat moment nog leven zullen veranderd worden, zodat het sterfelijke onsterfelijkheid zal aandoen en het verderfelijke onverderfelijkheid. En allen tezamen zullen Christus ontmoeten op de wolken des hemels. Dat is de toekomst. Er is een lied dat zingt: Wat een dag, wat een dag zal dat zijn! Inderdaad, het zal een grote dag zijn. Daarnaar moet Gods gemeente uitzien. Bijna tweeduizend jaar staat deze belofte nu in de Bijbel. Maar wie het profetisch woord bestudeert en zijn oog laat gaan over de gebeurtenissen in deze wereld, weet dat het ogenblik van Zijn komst niet ver meer is. De tijd is nabij. Het bericht van de apostel eindigt hier echter niet mee. Want zo zegt hij:

Daarna het einde

In dat einde vinden we het slot van de triomf van Christus. Wel ligt er, zoals we lezen in Openb. 20, een periode van minstens duizend jaar tussen, maar dan zal ook de grote opstanding plaatsvinden dat alle doden zullen opstaan. De Bijbel zegt daarvan: "Ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend.... en de dood en het dodenrijk gaven de doden die in hen waren en de zee gaf de doden die in haar waren.... en zij werden geoordeeld!"
Ja, en dan staat er nog bij: "Wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs, dat is de tweede dood". Vanuit die dood is geen terugkeer mogelijk.
Wat wil dit alles nu zeggen! Vooral dit: We zullen geen gehoor moeten geven aan mensen die ons proberen te zeggen dat Christus niet is opgestaan, of, zo ver gaan sommigen, die ons proberen te vertellen dat er geen leven na de dood meer is. Want Christus is opgestaan. Dat was de roep die op die eerste grote opstandingsdag door Jeruzalem geroepen werd: De Here is waarlijk opgestaan. Sindsdien is deze roep duizendvoudig in de geschiedenis herhaald. En ook vandaag is dit dé boodschap van de gemeente in deze

vervolg pag. 4

Juist zending maakt duidelijk dat eenheid niet betekent: gelijkheid

Eénheid betekent niet voor iedereen hetzelfde. Eensgezind samen iets doen of beleven kan inspirerend zijn; maar een legereenheid en de gelijkheid van de paradepas kan beangstigen. Ik kan geen bewondering opbrengen voor rugby, maar zie dat toch liever dan een taptoe. Een ballet is nog iets anders dan een vlucht vogels. De bloembollenvelden hebben hun bekoring, maar de Keukenhof mag er ook zijn. Eénheid kan betekenen dat alles hetzelfde is, maar het kan ook de harmonie van de verscheidenheid weergeven.

De ene wereld

Wanneer we vragen naar de eenheid van de gemeente dan kunnen we ons niet beperken tot een baptistengemeente of de Unie van Baptistengemeenten. Het kan niet zo zijn, dat we als groep onze eigen eenheid bepalen zonder rekening te houden met medemensen, die met ons de ene Heer belijden, maar zich niet bij ons scharen. We zullen zelfs rekening moeten houden met mensen die geen christen zijn! Sterker nog - die zullen er in de eerste plaats bij betrokken zijn. In de bekende bede van de Here Jezus om eenheid in Johannes 17 is het weerkerende motief - de wereld!

Zending als voorbeeld

De eenheid van de gemeente is belangrijk terwille van de verkondiging van het evangelie (1 Cor. 1:17). Het is een missionair motief.
Juist de zending maakt ons echter duidelijk dat eenheid geen gelijkheid betekent. De zendingsroeping houdt niet in dat wij filialen van onze gemeenten stichten in andere landen.

Door de missionaire opdracht, als zendingsgemeente, komen we in aanraking met andere vormen van samenleving waarin onze gemeentemodellen niet passen. Het is onmogelijk de zendingsopdracht in de wereld te vervullen zonder rekening te houden met cultureel-antropologische factoren.
De zendeling moet een andere taal leren spreken en wennen aan andere sociaal-culturele vormen. De barrières voor de verbreiding van het evangelie liggen voor het grootste gedeelte op dit vlak. Des te meer begrip getoond wordt en aangepast wordt bij de leefgewoonten en wereldbeschouwing van een bepaald volk, des te groter is de bereidheid het evangelie gehoor te geven.
De zendeling kan daarbij echter in een cultuurcrisis geraken. Hij bemerkt de beperking van zijn eigen geloofsbeleving en de eenzijdigheid van zijn westerse opvoeding. De zendingsopdracht is niet de verbreiding van de "zegeningen" van de europese of nederlandse cultuur, maar de verkondiging van het evangelie. Dat ene evangelie krijgt echter gestalte in een veelheid van culturen. De eenheid in Christus heft de verscheidenheid van de volken niet op. Er is eenheid in verscheidenheid.

Bijbelse voorbeelden

Deze culturele verscheidenheid vinden we in de hele bijbel, maar met name in het Nieuwe Testament. We lezen over de cultuurcrisis bij Petrus als hij als Jood het huis van een Romein moet binnengaan. Er ontstaat nog al wat beroering in de joods-christelijke gemeente als ze vernemen hoe griekse en romeinse christenen leven. We zien echter dat de joods-christelijke gemeente in Jeruzalem open staat voor de verscheidenheid van andere culturen.
Daardoor is er ook de mogelijkheid van verscheidenheid in bediening. Paulus en Petrus dienen de ene Heer in verschillende culturen (Gal. 2:7). Dat leverde spanningen op tussen Paulus en Petrus. Het gaat dan niet om het evangelie maar om cultuurverschillen. Culturele verscheidenheid dreigde de eenheid tussen de apostelen te verstoren (Hand. 15).
Zo'n culturele spanning vinden we ook in Handelingen 6 als er "gemor" ontstond bij de grieks-sprekenden tegen de hebreeën.

Bij ons in de gemeente

De sociale en culturele verschillen in de kleine gemeenschap waar wij deel van uitmaken zijn misschien subtieler. Maar de voorbeelden uit de zending en de bijbel maken duidelijk dat eenheid geen gelijkheid betekent. Eenheid in verscheidenheid is een gegeven. Onze opdracht is er harmonisch mee om te gaan.
Meestal speelt de landstreek waar we geboren zijn, de opvoeding die we genoten hebben, het geestelijk milieu waarin we opgegroeid zijn, de scholing die we gekregen hebben, de belangrijkste rol bij verschillende stromingen in een samenleving. Bij verschil van inzichten moeten we elkaar niet onmiddellijk belasten met geloofsovertuigingen door er een gewetenszaak van te maken. Dan is het doorgaans moeilijk andere opvattingen en geloofsbelevingen ruimte te geven.
Er kan een moment komen van "hier sta ik, ik kan niet anders". Maar niet iedereen komt in zijn leven voor zo'n beslissing te staan. En als zo'n moment aan zou breken, dan komt het meestal maar één keer in een leven voor. Als iemand het gevoel heeft regelmatig tegen de muur te staan dan is er wat anders aan de hand.

Creatieve spanning

In iedere gemeenschap komen onvermijdelijk tegengestelde meningen voor. De opgave is er evenwichtig mee om te gaan.
Wanneer we de eenheid willen bewaren door het aannemen van voorstellen en stemming over moties dan wordt zowel de verscheidenheid als de verschillende geloofsbeleving onderdrukt. Er zal wel een gelijkschakeling plaats vinden, maar wanneer een bepaalde identiteit geen ruimte heeft dan zal er een uitbraak plaats vinden, met alle verdriet en schade van dien.
De rijen zullen zich wel weer sluiten, maar de verscheidenheid is verdeeldheid geworden. Er ontstaat een isolement. Het missionaire getuigenis wordt belemmerd. De open gemeente wordt een gesloten gemeenschap.
Verscheidenheid is echter een gegeven in een harmonische eenheid van de gemeente. Wie verscheidenheid niet accepteert, maakt dat er breuken ontstaan. Als spanningen niet verdragen worden zullen we de creativiteit van de beweging missen en treedt verstarring op.

Welke norm?

Er is nog iets dat we van de zending kunnen leren. We zullen in de gemeente rekening moeten houden met wat genoemd wordt "homogeneous units". Homogene eenheden hebben iets gemeenschappelijks dat anderen niet hebben. Dat kan de taal zijn die wordt gesproken of de traditie waaruit men komt. We kunnen hier denken aan Surinamers, messiasbelijdende Joden, christenen uit de moslimwereld; maar ook jongeren of christenen uit een be-

vervolg pag. 7

---

wereld, waarin zo weinig hoop nog wordt gevonden. Als Jezus niet was opgestaan, dan, ja dan waren wij de beklagenswaardigste van alle mensen. Dan was er geen hoop voor de wereld en de ganse schepping. Maar Christus is opgestaan. En voor ieder die gelooft, is dat een heerlijke en vaste wetenschap. En het geloof zegt ons dat de dag komt dat we Hem zullen ontmoeten. Dan zal de toekomst van Christus in alle heerlijkheid aanvangen. Zijn wij bereid voor die grote dag? Want de levende en opgestane Here staat te komen. Maranatha!

JAC. SCHOUTEN

NBJB wil plaatselijke gemeenten op allerlei wijzen helpen

Op vrijdagavond 30 maart j.l. waren Nico Wever en ik te gast op een gewestelijke voorjaarskonferentie van de bond van Baptistengemeenten in Noord-West Nederland. We waren blij met de uitnodiging; blij ook met de avond zelf. In de kerkzaal van de Baptistengemeente Alkmaar waren wel niet veel mensen bij elkaar gekomen, maar dat is niet het belangrijkste. Waar het op zo'n avond om draait: het gesprek tussen vertegenwoordigers en jeugdleiders van de plaatselijke gemeenten en de NBJB, dàt kwam goed uit de verf.

En dan rijd je met een voldaan gevoel terug de Afsluitdijk over.

Omdat een aantal mensen (ondanks alle brieven en folders die we het land insturen) voor het eerst heeft gehoord wat de NBJB allemaal in huis heeft aan materialen en mogelijkheden. Omdat je iets hebt kunnen vertellen over wat ons beweegt: de zorg om de plaats van kinderen en jongeren in de gemeente en de problemen rondom geloofsoverdracht. Zo'n avond wordt ook duidelijk dat je als plaatselijke gemeente en NBJB dezelfde basis hebt, en dezelfde doelen dient.

De NBJB komt voort uit de plaatselijke gemeenten, en wil de plaatselijke gemeenten ten dienste staan. Het is aan de plaatselijke gemeenten om van die diensten gebruik te maken, en het arsenaal aan mogelijkheden en materialen dat de NBJB in huis heeft aan te spreken.

Als u zich afvraagt wat dat voor uw gemeente kan betekenen: u kunt ons altijd uitnodigen voor een avond zoals in Alkmaar. Kostenloos.

Gelukkig gaan we al steeds vaker voor promotie 'het land in', maar het is ons niet snel te veel. Om redenen die hopelijk uit het bovenstaande wel duidelijk zijn geworden.

Tot ziens!!

GEERT JAN BLANKEN

(Als u een afspraak wilt maken: 05120-15687).

BEROEPINGSWERK

Beroepen te Veendam: K. Stap te Emmen

Aangenomen naar Amsterdam (onafhankelijke baptisten gemeente, vacature R. Reiling) W. Kos te Arnhem

Beroepen te Haarlem, in parttime-dienstverband, R. Quispel (in kader Tweede Weg Opleiding)

"PLUSMINUS", EEN BLAD VOOR DE 20+ERS

In steeds meer Baptisten gemeenten doet zich het verschijnsel van de 20+-groep voor. Niet altijd onder die naam, maar wel met een vergelijkbare doelgroep: lui die de 'oudere jeugd' achter zich hebben gelaten, maar die nog wel de behoefte hebben om met leeftijd-genoten bij elkaar te komen. Omdat dat gezellig is; omdat je in zo'n groep je ei kwijt kan; omdat je elkaar als vrienden-groep niet kwijt wilt, omdat de aansluiting bij andere klubs en verenigingen in de gemeente nog niet zo gemakkelijk gaat.... Er zijn nogal wat redenen te bedenken.

Speciaal voor die groepen is binnen de NBJB al een tijdje een "20+-werkgroep" aktief. Die werkgroep probeert zicht te krijgen op wat er zoal leeft in Baptist Nederland op dit gebied, én het nodige aan te bieden. Zo wordt er elk jaar een 20+ weekend georganiseerd (Dit jaar op 23 en 24 november).

Nieuw is, dat de werkgroep ook een programma-blad maakt: "Plusminus". Het is een blad dat vier keer per jaar gaat verschijnen, en waarin elke keer drie uitgewerkte programma-ideeën en suggesties voor een viering zijn opgenomen. Daarnaast biedt het informatie over een 20+ groep ergens in het land, en krijg je in elk nummer de visie van een voorganger op 20+ werk.

Thema van het 0-nummer is het motto van het laatstgehouden 20+ weekend: "Wat heeft God ermee te maken?" (Over het probleem van het lijden). Het thema voor het volgende nummer is 'kerkvernieuwing' (wat is dat; wat hebben jongeren daarmee te maken?).

Kortom, 'Plusminus' is een blad dat, door de thema's en de manier waarop die tot programma's zijn verwerkt, misschien wel heel geschikt is om in jouw gemeente, in jouw groep van 'plusminus' 20-jarigen te gebruiken.

Over de prijs hoef je niet te aarzelen, als het gaat om het nemen van een abonnement. Voor *f* 10,- krijg je de vier nummers per jaar in de bus. Als je 20+ groep is aangesloten bij de NBJB krijg je zelfs één abonnement per jaar gratis.

Het 0-nummer is voor iedereen gratis. Eén telefoontje naar het jeugdburo (05120-15687) is voldoende om het in huis te krijgen.

Namens de 20+ werkgroep

GEERT JAN BLANKEN

Radio-kerkdienst vanuit Delfzijl

Op zondag 6 mei a.s. zal er via de radio een kerkdienst worden uitgezonden vanuit de baptisten gemeente te Delfzijl. Nadere bijzonderheden zullen we te zijner tijd vermelden.

Eerste steen voor uitbreiding Utrecht-Noord

Op zaterdag 14 april j.l. is in Utrecht aan de Daelwijcklaan de "eerste steen" gelegd voor de uitbreiding van de kapel van de gemeente Utrecht-Noord.

STUDIEDAG OVER ISLAM

Over het onderwerp "de uitdaging van de Islam" belegt de Evangelische Alliantie in samenwerking met Evangelische Zendingsalliantie op woensdag 2 mei een studiedag voor predikanten en ambtsdragers. Rode draad in al de referaten is hoe christenen (moeten) reageren op de uitdaging.

's Morgens hoopt de heer Pieter van Kampen ("Abri Nederland) een inleiding te houden over de theologische achtergrond van de Islam, en de heer Sebastian Chan over het proces van islamisering, een wereldwijde blauwdruk.

In de middagpauze zal de uitslag bekend gemaakt worden van een enquete "hoe staan wij tegenover de Islam", welke door de E.A. gehouden is onder een groot aantal ambtsdragers.

's Middags bespreekt de heer Herman Takke (stichting Evangelie en Moslims) de situatie in Nederland en houdt de heer Abdul Masih een inleiding over de situatie in het Middenoosten.

De heren Chan en Masih zijn werkzaam onder christelijke minderheden in islamitische landen in Azië en komen op uitnodiging van de stichting Kruistochten.

De dag duurt van 10.00-16.00 uur en wordt gehouden in de Immanuëlkerk te Ermelo, Stationsstraat, (t.o. het N.S.-station). Voor koffie wordt gezorgd.

De jaarlijkse statistiek

Is de groei er uit?

Dezer dagen verscheen onze jaarlijkse statistiek. Een overzicht waarin al het wel en wee van onze Uniegemeenschap zichtbaar gemaakt wordt in cijfers. Voor velen die onze gemeenschap liefhebben een belangrijk gegeven waarnaar ieder jaar wordt uitgezien.
Nu zijn cijfers over het algemeen dorre gegevens. Maar deze cijfers spreken toch wel een taal. Er waren in het verleden tijden dat die jaarlijkse statistiek reden gaf tot dankbaarheid. Want van jaar tot jaar groeide niet alleen het aantal gemeenten, maar ook de gemeenten zelf namen toe in ledental. Het was iedere keer weer verblijdend om te zien hoevelen in onze gemeenschap de Here Jezus hadden leren kennen en als gevolg daarvan gedoopt werden.

Er waren jaren dat onze Unie, procentueel, meer groeide dan de bevolking van ons land. We hebben jaren meegemaakt dat onze Unie het enige kerkgenootschap was dat groei te zien gaf. En zelfs in (West) Europa zijn wij enige tijd de enige Baptistengemeenschap geweest, die in ledental vooruit ging.

Voorbij

Die tijd schijnt nu voorbij te zijn. En dat is een zaak die de leiders van onze gemeenschap zal moeten bezighouden. Maar niet alleen de leiders. Samen zullen we er geen genoegen mee mogen nemen te constateren dat, wat bij anderen al jaren gaande was, nu ook tot ons is gekomen. We weten het wel dat kerkverlating op grote schaal plaatsvindt. Jongeren verlaten massaal de kerk, zo las ik enige tijd geleden. En we horen inderdaad van kerken waarin nagenoeg geen jongeren meer aanwezig zijn.
Overigens zullen we het ons moeten afvragen of het nu echt waar is dat, vooral, veel jongeren de kerk de rug toekeren. Om alleen maar bij ons land te blijven, we weten dat de zo bekende jaarlijkse jongerendag van de Evangelische Omroep vele duizenden jongeren trekt, die volop betrokken zijn bij het programma dat wordt gebracht. We hebben het gehoord uit de mond van jonge mensen hoe dit hen aanspreekt. En zo zijn er ook andere Evangelische organisaties, die hun duizenden jongeren blijven trekken, waar ook veel jonge mensen tot het geloof in de Here Jezus komen.

Niet algemeen

Datzelfde doet zich in kerken en gemeenten voor. Het is geenszins waar dat kerkverlating een algemeen verschijnsel is. We horen van kerken en gemeenten, die zondag aan zondag massa's mensen trekken. De laatste jaren zijn er heel wat z.g. Evangelische gemeenten ontstaan waar veel mensen komen. En ook onder ons zijn er gemeenten waar de groei nog aanwezig is.
Waarom dan, volgens de statistiek, zo weinig of geen groei de laatste jaren? Het antwoord op die vraag zal niet zo gemakkelijk zijn. Maar om dit alleen maar te constateren is niet genoeg. We zullen in elke gemeente moeten zoeken naar de oorzaken. Missen wij misschien de warmte in onze gemeente die vroeger meer aanwezig was, waardoor mensen zich tot onze gemeenten voelden aangetrokken? We hebben het vaak van mensen gehoord dat ze het zo fijn vonden als zij begroet werden in onze diensten of meegevraagd werden op de koffie. We zouden ons kunnen afvragen of het "ik" tijdperk waar we vandaag in de maatschappij over spreken ook zijn invloed in onze gemeenten heeft waardoor we vergeten oog te hebben voor de mensen die naast ons in onze kerken zitten. We zullen ons misschien ook moeten bezighouden met het geestelijk niveau in onze gemeenten. Is dat nog wel zo als vroeger? Beleven wij en uiten wij ons nog wel over de zaken van ons geloof in de Here Jezus Christus? Ieder Baptist een evangelist, zo zeiden we vroeger. Hoe staat het daarmee? We zijn er van overtuigd dat de Evangelisatiecommissie van onze Unie, met centraal daarin ds. Chr. Eijer, er veel aan doet. Maar met alleen commissiewerk komen we er niet. Er zal een algehele geestelijke mobilisatie moeten plaatsvinden waarin heel de gemeente, van jong tot oud, betrokken is.

De beste evangelisatie

De beste Evangelisatie is nog altijd een levende gemeente: Want het is de gemeente die het getuigenis moet uitdragen. Een uitspraak van br. J. Reiling, die ik jaren geleden van hem hoorde is deze: De gemeente staat aan het front en de voorgangers fungeren daarbij als de aan- en afvoertroepen, zij moeten zorgen dat de gemeenteleden voldoende munitie hebben om te schieten. Het klinkt wat militairistisch, maar de betekenis is duidelijk. Er ligt ook een stuk verantwoordelijkheid bij hen die het woord brengen. De voorgangers en de vele anderen die van zondag tot zondag geroepen zijn om de boodschap van de Here te verkondigen. We hebben tijden gehad dat de prediking wat terughoudend was. We waren voorzichtig met het stellen van zekerheden. Want waren we wel zo zeker? Maar vandaag zullen we meer dan ooit tevoren weer een profetisch woord vanaf onze kansels moeten laten horen. Al eerder heb ik hier geschreven dat de kracht van de vroegere profeten daarin gelegen was dat zij zo duidelijk uitriepen: "Zo spreekt de Here!" Want zoals eertijds bij Israël profeten optraden in donkere tijden voor het volk, zo zijn vandaag ook donkere tijden aangebroken voor de wereld. Donkere tijden omdat in Oost en West het materialisme steeds meer doorbreekt en de mens alleen nog maar oog en oor schijnt te hebben voor amusement. Terwijl de tekenen der tijden bij ons aan de deur kloppen om ons te verkondigen dat de komst van onze Here Jezus Christus aanstaande is. Daarom zal niet het materialisme ons in zijn greep mogen hebben maar zullen we vooral ons geestelijk moeten instellen op de dag die zal verschijnen. Het is vooral de apostel Paulus die in zijn brieven de gemeenten er op wijst hoe onze levenshouding moet zijn met het oog op die naderende dag.

Groei terug?

Zal dan de groei weer terugkeren? Dat durf ik niet te zeggen. Bovenstaande zaken heb ik ook alleen maar neergeschreven om ons met elkander wat aan het denken te zetten. Maar misschien komen we er door in beweging en gaan we onze plaats weer opzoeken in de daadwerkelijke arbeid van de gemeente. Misschien zullen onze bidstonden weer beter bezocht gaan worden, en gaan we ervaren dat er een stroom van gebed tot God omhoog gaat om tijden van nieuwe zegen en opwekking. Onze voorgangers zullen ervaren dat ze gedragen worden door een biddende gemeente. En dan, ja, dan kan het haast niet anders. dan zullen we mensen zien komen, jongeren en ouderen, die opgroeien in de gemeente en die van buiten komen, die hun hart en leven aan de Here zullen geven. Dan zullen we als gelovigen zijn, waartoe wij in de Bijbel worden opgeroepen: Onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht waaronder wij schijnen als lichtende sterren in de wereld, het woord des levens vasthoudende (Filip, 2:15). Zal dan onze statistiek weer andere cijfers te zien geven? We bidden er om en geloven er in.

JAC. SCHOUTEN

Denk aan

de NBJB-Jaarvergadering

12 mei
te Zwolle

Voor meer informatie
kun je het jeugdbureau
bellen 05120-15687

Recreatie informatie voor actieve gemeenten met veel "toeristen"

In de komende zomermaanden zullen kerken in toeristische gemeenten weer actief zijn als gastvrouw van vakantiegasten. Veel kerken staan open voor de tijdelijke bewoners van recreatiegemeenten.
Op verschillende manieren worden de zomergasten uitgenodigd voor erediensten; voor avondconcerten of zangdiensten; voor tentoonstellingen of kerkepadroutes.
Dan zijn er nog de zogenaamde recreatiecommissies, die zorgen voor recreatiewerk, al of niet gekoppeld aan evangelisatieactiviteiten, op campings.
Ook het pastoraat ten behoeve van recreanten heeft grote aandacht.
Op een aantal plaatsen in ons land is in de zomerweken een recreatiepastor aanwezig op de camping.
Talloze vrijwilligers zijn met deze activiteiten in het hoogseizoen bezig. Speciaal voor hen geeft de oecumenisch opgezette stichting Interkerkelijk werkverband voor de recreatie het blad Recreatie Informatie uit.
Deze uitgave verschijnt vier maal per jaar en bevat zeer bruikbare achtergrondinformatie en praktische hulp bij het opzetten én uitvoeren van kerkelijk werk in toeristische gemeenten.
Een abonnement kost *f* 19,50 per jaar. Proefnummers zijn aan te vragen bij het secretariaat van het IWR, mevrouw A. Ter Weijden-Nouwens, Bachlaan 31, 3741 HP Baarn, tel. 02154-21008.
Voor erediensten in een recreatiegemeente heeft het IWR enkele boekjes uitgegeven, waarin thema's worden uitgewerkt, speciaal voor de doelgroep vakantiegangers. Veel is mogelijk in een recreatiedienst, onder andere ook door het creatieve gebruik van liederen, teksten en spelmogelijkheden.
De uitgaven: "Onverwachte figuren" (acht diensten over het boek Richteren) en "Drie maal David" zijn ook te bestellen bij het secretariaat van het IWR.
In juni a.s. zal een derde boekje met recreatiediensten verschijnen, t.w. acht uitgewerkte diensten over Elia.

ADRESWIJZIGING

Het adres van ds. R. Reiling is: Landmansweg 178a, 7557 XK Hengelo (O), tel. 074-915732.

GRONINGER BOND HOUDT WEER THEMA-AVONDEN

Na een periode van stilte na de Thema-avonden voor Raden en Gemeenteleden, heeft de Groninger bond besloten weer een aantal Thema-avonden te organiseren. De onderwerpen welke behandeld zullen worden, kunnen we onderverdelen in twee groepen. Onderwerpen van algemene aard, betrekking hebbende op het Gemeentelijke werk, en Pastorale onderwerpen.
De eerste avond is het onderwerp: "Missionaire Gemeente".
Hier zal ds. Eijer uit Ermelo een 3 jaren plan, "Gemeentelijke opbouw" toegespitst op de missionaire gemeente, behandelen.
Belangstellenden, raden en in het bijzonder Evangelisatie-kommissies, zijn hartelijk uitgenodigd om deze avond te bezoeken.
Deze eerste Thema-avond wordt gehouden in de Baptisten Kerk te Hoogezand, Beukemastraat, op dinsdag 15 mei 1990. Aanvang 19.30 uur.

Namens de Groninger bond,

C. PLEYSIER, Secr.

EENHEID (vervolg van pag. 4)

paald stads- of landsdeel of zelfs werelddeel. Misschien moeten we hier ook wel voorzichtig denken aan eenheden in de gemeente van mensen die een bepaalde opdracht ontvangen hebben of zich geroepen weten tot een bepaalde geloofsbeleving.
We maken allen deel uit van de ene gemeente. Er is een eensluidend getuigenis: Christus is de Here. Het Koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid staat voorop. Maar onze voorstellingen en geloofsbelevingen verschillen.
We hebben vooral nadruk gelegd op niet-theologische verschillen. Het is vanuit de zending aantoonbaar dat daardoor de meeste spanningen ontstaan. Als de vraag naar de geestelijke norm aan de orde gesteld wordt, zijn er voldoende antwoorden in de bijbel. We merkten reeds op dat er dan meerdere normen zijn.
Als Jezus naar de norm wordt gevraagd: "Wat is waarheid?", dan is zijn een-voudig antwoord: "Ik ben de waarheid". Zo treedt norm als dogma, als formulering, als stelling op de achtergrond en zien we alleen de ene Here Jezus Christus. God, die één is, maar vele malen en op vele wijzen gesproken heeft en nu tot ons spreekt in Jezus Christus. ■

G. VAN 'T WOUT

ICS richt samenwerkingsverband voor christen-pedagogen op

Het Christelijk Studiecentrum ICS in Amsterdam heeft een samenwerkingsverband voor christen-pedagogen opgericht. Dit is besloten naar aanleiding van de vele positieve reacties op de plannen hiertoe tijdens twee ICS-congressen, één voor geloofsopvoeders in januari en één voor orthopedagogen op 31 maart. Er bestaan ook concrete plannen om onder de koepel van het Studiecentrum dergelijke samenwerkingsverbanden op te richten voor juristen en economen.

Er is gebleken dat er onder christen-pedagogen een groeiende behoefte is een samenwerking en ervaringsuitwisseling. Directeur Ton Senf van het Christelijk Studiecentrum ICS hierover: "Afgestudeerden, die zo'n tien jaar hebben gewerkt, hebben behoefte aan deskundigheidsbevordering op het gebied van hun vak vanuit bijbelse noties. Daarnaast hebben ze behoefte aan een platform voor hun vak. Ze willen elkaar ontmoeten omdat ze zich een eenling voelen. Ze zoeken 'fellowship': samen staan we sterker".
De doelstelling van het samenwerkingsverband is dan ook: reflectie op de grondslagen van pedagogisch handelen vanuit christelijk optiek en het signaleren en bespreken van ontwikkelingen binnen de verschillende pedagogische disciplines vanuit bijbels perspectief.
Directeur Senf: "We maken ons sterk voor nieuwe vormen van werkzaamheden: In dit samenwerkingsverband hebben studenten en afgestudeerden zitting van verschillende niveaus.
Samen dragen ze zorg voor vakwetenschappelijke bezinning. Dit kan met verschillende methodieken: studiekringen, regionale bijeenkomsten, jaarlijkse landelijke congressen, vakgerichte publicaties waaronder een infoblad, kort lopende studiecellen om je te bezinnen binnen je vak, en zo voorts".
Op dit moment wordt er een werkgroep gevormd van mensen die de besluiten concreet gaan uitwerken. Wie meer informatie wil ontvangen, kan die opvragen bij het kantoor van het Christelijk Studiecentrum ICS: N.Z. Voorburgwal 96₁, 1012 SG Amsterdam, telefoon: (020) 257141.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 48,-- per jaar; buitenland *f* 66,-- per jaar.

Redactie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland; Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"In het huis mijns Vaders zijn vele woningen".

Op 31 maart 1990 werd door de Heer thuisgehaald onze broeder

Benjamin Nijmeijer

op de leeftijd van 83 jaar

Baptistengemeente Coevorden

"Groot is uw trouw o Heer"

Door God is thuisgehaald onze lieve vriendin

Gre Huizing-Olijslager

moge de trouw van onze Heer haar man en kinderen troosten en bemoedigen in de weg die zij nog hebben te gaan.

F. Sijbesma en G. Veenstra
Scheveningen

"Want op U Here, hoop ik"
(Ps. 38:16)

Ontslapen in haar Heer en Heiland, op de leeftijd van 72 jaar onze zuster

Willy de Jong-Meywes

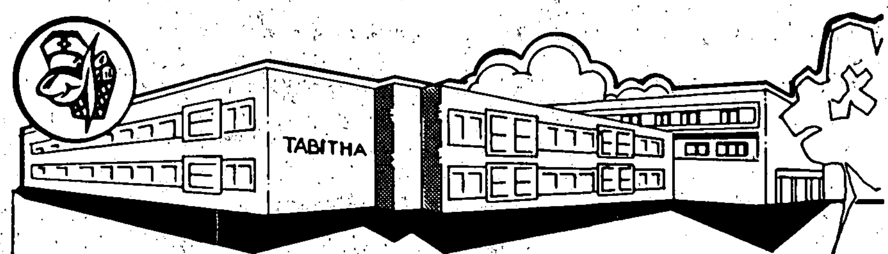
Assen, 5 april 1990

Baptistengemeente Assen

Nog geen vakantie besproken?
Wij hebben nog enkele kamers met douche-toilet beschikbaar in de weken: 19-26 mei, 23-30 juni en 2-9 september. De rest van het seizoen zijn we reeds volgeboekt.
Wij bieden u een geheel verzorgde week met excursies e.d. voor slechts *f* 495,--.
Inl.: De Nieuwe Oorsprong, Huisterheide 7, 8521 NC St. Nicolaasga.
Tel. 05134-2341.

Schöne Ferienwohnung in Deutschland! Zwischen Rhein, Mosel und Nahe ruhige waldr. ländl. Gegend, ges. Luft, ebene Wanderwege 4 Betten u K. Bett, Küche u. Bad, 40 DM pro Tag, keine Nebenkosten. Tel. 06763 2710 Ilse Adams Franz-Krotz Str. 7, 6544 Reckershausen.

VAN DER GRAAF
BEL GRATIS 06-0225910
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

Tabitha is een instelling waar een Christelijke levensovertuiging uitgangspunt en inspiratiebron is voor het scheppen van een goed leef- en werkklimaat.

Pas geslaagd?
En wat nu....

AL EENS GEDACHT AAN VERDER LEREN EN WERKEN IN DE VERZORGING/VERPLEGING?

In september 1990 begint de beroepsvoorbereidende periode (BVP) voor de

OPLEIDING TOT ZIEKENVERZORGENDE

Als je vlug bent kun je er nog bij....!

Wij zoeken jonge mensen, vanaf 17 jaar, die bewust kiezen voor het verzorgende beroep en hulpverlening aan ouderen.

De minimale vooropleidingseisen zijn:

- diploma LBO (bijvoorkeur alle vakken op C-niveau)
- diploma MAVO
- diploma INTAS, OVDB, of KMBO (richting verzorging)
- MSPO/MDGO, BVBI
- overgangsbewijs van het 3e jaar naar het 4e jaar HAVO/VWO

De beroepsvoorbereidende periode (BVP) duurt 30 weken en wordt gevolgd door een praktijkleerperiode van 24 maanden in ons psychogeriatrisch verpleeghuis gelegen in de westelijke buitenwijk "Geuzenveld".

Tijdens de BVP ontvang je *f* 395,- zakgeld per maand en een tegemoetkoming in de huisvestingskosten. Zodra je in de praktijk gaat werken, verdien je *f* 1205,- bruto per maand of het minimum (jeugd)loon als dat hoger is.

In onze personeelsflat hebben wij huisvestings-mogelijkheden en we bemiddelen zo nodig bij het zoeken naar woonruimte.

OOK NA HET BEHALEN VAN HET DIPLOMA KUN JE ALS ZIEKENVERZORGENDE BIJ ONS BLIJVEN WERKEN

Je sollicitatiebrief verwachten wij op korte termijn op onze afdeling Personeelszaken.

Als je vooraf telefonisch kontakt wilt, dan kun je vragen naar Ans Gravendaal, opleidingscoördinator, of naar de heer L.G. Nobbe, hoofd Personeelszaken.

Op jouw verzoek sturen wij graag een informatiebrochure.
Hieronder vind je ons adres en telefoonnummer:

Stichting verpleeg- en verzorgingshuizen „Tabitha"-Amsterdam
Jan Bongastraat 5 1067 HZ Amsterdam
Telefoon 020-110011

dc

105e jaargang nummer 17 - 26 april 1990

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

'Kerkverlating' en kerkgroei

SIETZO DIJKHUIZEN

De jongste cijfers over het reilen en zeilen van de baptistengemeenten in Nederland geven zo hier en daar nogal wat aanleiding tot opmerkingen. Ook in dit nummer is daar (weer) plaats voor. Misschien dat nu ook in onze kring de discussie op gang komt, die al zo lang in andere geloofsgemeenschappen plaatsvindt onder het kernwoord 'kerkverlating'. Weliswaar spreken wij over een stagnatie in de groei en niet over 'gemeenteverlating', maar het aantal mensen dat zich heeft "onttrokken" is toch niet gering!

Mocht het in de Unie komen tot een onderzoek, en dus tot weer eens een nieuwe commissie, dan zullen de commissieleden zich wellicht breed oriënteren en al wat er inmiddels geschreven is over dit soort problemen lezen. Zoals bij voorbeeld het dunne boekje "Kerkverlating is het probleem niet", dat de inleidingen bevat, die zijn gehouden op een landelijk oecumenisch congres.
Dat is boeiende lectuur. Drs. Coen Boersma bij voorbeeld stelde dat "kerkverlating in West-Europa staat tegenover een forse kerkgroei in andere delen van de wereld". Het is een feit, dat "vooral de niet-blanke onafhankelijke kerken met name in Afrika en Azie zeer snel groeien. (In 1980: 82 miljoen; in 2000 incl. Pinkstergroepen: 243 miljoen). In het jaar 2000 zal de helft van de niet-katholieke christenen behoren tot dit type christenen, d.w.z. tot christenen die niet gerekend kunnen worden tot de zgn. historische kerken die alle op Westers model geschoeid zijn en bijna alle in ledental verminderen".

"De snelst groeiende kerken", aldus drs. Boersma, "zijn kerken waarin de armen en machtelozen volledig geaccepteerd zijn, waar ze toekomst vinden, hoop, onderlinge gemeenschap en actie, gebaseerd op eigen gaven en capaciteiten. (...) Het zijn de kerken van het volk die lijken te groeien, terwijl de verburgerlijkte kerk dreigt te verdwijnen. Tegenover de Europese "godsverduistering" van de burger staat de opbloei van de op Christus georiënteerde gelovigheid met name van de machtelozen in de derde wereld en misschien ook bij ons. Als het waar is betekent kerkverlating niet alleen maar verlies. Het betekent een kans voor de kerk en voor het christendom zich grondig te heroriënteren. Niet als inhaalmanoeuvre, om verloren macht te herwinnen of met betere promotion de kerk beter te verkopen, maar als fundamentele heroriëntatie, of bijbelser: bekering".

Het ligt misschien voor de hand om, juist omdat er gesproken wordt over kerken in de derde wereld, bij 'machtelozen' en 'armen' het beeld voor ogen te krijgen dat de televisie al zoveel malen in de huiskamer heeft gebracht. Maar als we praten over ons eigen huis, dan kunnen we ons misschien ook voorstellen dat er in onze directe (gemeentelijke) omgeving van die machtelozen en armen zijn. De laatste vooral ook in niet-materiële zin.

Iemand die de regionale ontmoetingsdag in Groningen over het thema "gerechtigheid" had bijgewoond vertelde me, dat hij werkelijk geschrokken was van de nood, die duidelijk werd: Nood onder ons.... Die nood zal gezien moeten worden. En, zoals op een vrouwenconferentie is gezegd: we moeten d u r v e n zien.

Het zal dan ook nodig zijn om, bij voorbeeld ten behoeve van gerechtigheid, elkaar ruimte te geven. Opdat, net zoals in de aangehaalde karakteristiek van de groeiende kerken van de heer Boersma, men elkaar volledig accepteert, elkaar toekomst biedt, hoop en onderlinge gemeenschap. Misschien dat dan de groei er ook bij ons weer inkomt....!

VERDER IN DIT NUMMER

DE THEMA'S VAN HET CONCILIAIR PROCES

Wekgroep "bezinning" tevreden over het eindresultaat

Een heel karwei! Dat mag je 't rustig noemen, de opdracht die de Algemene Vergadering te Enschede aan de U.C. meegaf om de thema's: Vrede, Gerechtigheid en Heelheid der Schepping bespreekbaar te maken in de gemeenten en daartoe een handreiking te doen. De daartoe aangestelde werkgroep heeft toen gekozen voor twee hoofdlijnen van benadering:

1. Gewestelijke Ontmoetingsdagen rondom één der thema's (de laatste wordt op zaterdag 7 april a.s. gehouden te Groningen in "de Vuursteen").
2. De produktie van 3 werk- en informatie mappen voor gemeentelijk en/of individueel gebruik.

We hebben in de produktie van de werkmappen gestreefd naar een degelijke Bijbelse onderbouwing en naar een meerzijdige benadering.

Met alle bescheidenheid die ons uiteraard past, zien we dan ook - dank zij de uiterst welwillende medewerking van velen! - met enige tevredenheid naar het eindresultaat: 3 werkmappen die de toets der kritiek o.i. best kunnen verdragen.

Kritiek

Die kritiek is ons niet bespaard gebleven. Sommigen dachten immers, dat het niet mogelijk zou zijn materaal te produceren, dat Bijbels, evenwichtig en open naar de maatschappelijke werkelijkheid zou zijn. Elke aandacht voor de thema's van het Conciliair Proces was voor hen bij voorbaat verdacht.

Hen willen we zeggen: Met alle begrip voor uw reserves: Neem toch eens de moed om kennis te nemen van het geproduceerde. Spit de mappen eens door met 2 potloden: 1 rood potlood waarmee u alles onderstreept wat u niet goed of Bijbels verantwoord vind, en 1 blauw waarmee u alles wat Bijbels en waar is onderstreept. Durft u het aan?

Anderen dachten: "Niet aan het Conciliair Proces naar Raad van Kerkenmodel deelnemen betekent bij voorbaat de betreffende onderwerpen geen recht doen".

Ook hen willen we vragen: Schaf u de mappen toch aan. En probeer (u met een zwart potlood, maar de kleuren mogen wat ons betreft wel verwisseld worden) eens na te gaan, hoe de diverse auteurs echt geprobeerd hebben om principieel (en) diep te spitten en terzelfdertijd heen te wijzen naar praktische konsekwenties. Je behoeft het immers niet met elk woord en elke stelling onverdeeld eens te zijn, om toch te kunnen spreken van een goed werkstuk?!

Huiskerken China ernstig gewaarschuwd

Op 22 februari werd China's bekendste huiskerkleider ds. Samuel Lam tijdens de kerkdienst gearresteerd. Bijna de gehele inboedel van zijn kerk werd bij deze gelegenheid in beslag genomen. Na een dag mocht ds. Lam weer naar huis, met de waarschuwing dat hij een eind moest maken aan zijn godsdienstige aktiviteiten. Ds. Lams snel groeiende kerk trok de aandacht van zowel de Chinese als de buitenlandse autoriteiten. Sinds 4 juni werd zijn kerk overspoeld met teleurgestelde studenten. Billy Graham bezocht zijn kerk in 1988. Door zijn vele buitenlandse kontakten genoot Samuel Lam een zekere bescherming. Zijn arrestatie wordt dan ook beschouwd als een duidelijke waarschuwing aan de huiskerkbeweging.

Bekende Nederlander over de bijbel

Waarom ver zoeken wat dichtbij is te vinden....?

De actrice Andrea Domburg, de komiek Frans van Dusschoten, de auteur Toon Kortooms en de zanger Pierre Kartner hebben een boodschap aan de bijbel. Ze verwoorden deze op eigen wijze, maar waarderen dat boek niet minder dan Nel Benschop, majoor Bosshardt of ds. Nico ter Linden.

Zij en 54 andere bekende Nederlanders zijn geïnterviewd door Gerard van den Berg, Violet Falkenberg, Henk Mochel en Marjolein Voorberg over de vraag wat de bijbel voor hen betekent.

Andrea Domburg was niet meer zo jong toen ze - zoekend - de Indiase goeroe Yogananda las en door hem steeds weer verwezen werd naar het evangelie van Johannes. Ze pakte de bijbel op en dacht, 'Wat zit ik eenlijk ver weg te zoeken, wat ik dichtbij kan vinden'. Op 43-jarige leeftijd werd ze gedoopt.

Frans van Dusschoten groeide niet met de bijbel op, maar leerde dat boek door zijn vrouw kennen. Hij erkent dat hij hulp nodig heeft bij het verstaan ervan en dus gaat hij naar een bijbelkring.

Voor Toon Kortooms aan het schrijven gaat, neemt hij zijn bijbel op en altijd treft hem wel iets dat hem stimuleert voor een nieuwe werkdag.

En Pierre Kartner heeft weliswaar zijn artiestennaam 'Vader Abraham' niet aan de bijbel ontleend, maar put wel vaak moed uit een Gideonbijbel in een hotelkamer. Voor hem is de bijbel een boek 'voor pech onderweg'.

Zijn alle reacties zo positief als bovenstaande? Beslist niet. Prof. dr. J. Pen vindt de bijbel een afschuwelijk boek, waaraan hij geen boodschap heeft.

Dr. ir. P.J. Philips daarentegen vindt de bijbel een bron van geestelijk leven en praktische medemenselijkheid. 'Als zodanig ken ik geen ander boek dat deze functie zo kan vervullen', luidt zijn commentaar.

De bijbel blijft een boek dat mensen met wel heel verschillende achtergronden aanspreekt.

'Boodschap aan de bijbel', een gezamenlijke uitgave van het Nederlands Bijbelgenootschap en de NCRV, is verkrijgbaar in de boekhandel en kost *f* 17,50.

Oprichting E.A. in Roemenië

Het bericht van J.S. (wie gaat er nu precies achter deze initialen schuil: J. Schotanus of J. Schouten?) over de recente oprichting in Roemenië van een Evangelische Alliantie (zie DC van 29 maart j.l.) behoeft naar mijn mening een korte, maar voor onze lezers wellicht nuttige aanvulling:

Naar verluidt, weigeren de autoriteiten namelijk om de Evangelische Alliantie te erkennen. De Roemeense regering staat erop, dat alle besluiten van deze organisatie haar ter goedkeuring worden voorgelegd. Ook wil zij, dat alle voorgenomen aktiviteiten binnenskamers, in kerkgebouwen, zullen plaatsvinden.

Dit laatste nu wordt door de Evangelische Alliantie resoluut van de hand gewezen. Zij beschouwd het als haar voornaamste taak om met het evangelie juist naar buiten te treden. In dat kader waren er plannen om Billy Graham en Luis Palau voor het houden van massale bijeenkomsten in Roemenië uit te nodigen.

De situatie in het land is nog zeer onoverzichtelijk. De gehate "Conducator" is weliswaar definitief van het toneel verdwenen, maar er is een strijd om de macht aan de gang. Ook de spanningen tussen Roemenen en de Hongaarse minderheid in Transylvanië is een bron van voortdurende zorg.

J.A. BRANDSMA, Zeist

BIJBEL

Gebed om eenheid

J. SCHOTANUS

Men hoeft maar om zich heen te zien om te ontdekken, dat ondanks de vele pogingen om eenheid in stand te houden, dit vaak maar nauwelijks gelukt. Op allerlei gebied komt onenigheid voor. Het is begrijpelijk dat het streven naar vrede, ondanks de vele desillusies, bij de mensheid hoog in het vaandel blijft staan. Wat te denken van de hokjesgeest onder christenen? De Kerk is nu eenmaal niet het toonbeeld van een indrukwekkende eenheid. Als mensen van "goede wil" zouden we daar toch graag iets aan willen veranderen. Maar hoe?

Het aangeduide probleem van verdeeldheid en onenigheid willen we graag nader bezien in het licht van het hogepriesterlijk gebed van de Here Jezus (Joh. 17). Met grote nadruk vroeg Hij de Vader om éénheid voor degenen die Hem toebehoorden en zouden toebehoren. Dit gebed vooronderstelt een duidelijk onderscheid tussen gelovigen en de rest. "Zij zijn niet van de wereld, gelijk Ik niet van de wereld ben" (:16). "Ik bid niet voor de wereld, maar voor hen die Gij Mij gegeven hebt" (:9).

Onze betekenis

In het verband van dit hoofdstuk gaat het bij wereld om allen die zich niet aan Christus gegeven hebben. Die niet Zijn navolgers willen zijn. Het kan dus nooit zo zijn, dat er van Zijn volgelingen verwacht wordt om een eenheid te zoeken met die wereld, die Hem vijandig is. Dat houdt zeker niet in dat wij ons uit de wereld terug moeten trekken. Wij staan midden in de wereld met een getuigenis. Wij mogen alle mensen lief hebben, van welke natie of ras, stand of kleur, zoals God hen lief heeft en Zijn Zoon voor hen allen heeft over gegeven aan het vloekhout der schande. Met het oog hierop worden we zelfs opgeroepen om onze vijanden lief te hebben. (Matth. 5:44). Als het om eenheid gaat, dan bidt de Here Jezus niet voor de wereld, maar voor Zijn volgelingen. Met het oog op de redding van de wereld roept Paulus ons op om voor de wereld te bidden (1 Tim. 2:1-4). Ook om vrede te hebben met alle mensen, voorzover het van ons afhangt (Rom. 12:18). Wij hoeven dus geen aggressieve houding te hebben tegenover de wereld. Zelfs op sommige gebieden kunnen vanuit een bepaald uitgangspunt gemeenschappelijke acties ondernomen worden tegen bepaalde maatschappelijke wantoestanden. In een vorig artikel hebben we dat aangeduid met "frontgenoten".

Toch geen eenheid!

Als we Bijbels willen zijn in onze overtuigingen, moeten we erkennen, dat er een fundamenteel verschil is tussen de volgelingen van de Here Jezus en de rest van de mensheid. Jezus zei, dat Hij niet gekomen was om vrede te brengen op aarde maar het zwaard en zelfs verdeeldheid tot in de meest voor de hand liggende eenheid van het gezin. Dit is in volkomen tegenspraak met de bedoeling om met vertegenwoordigers van allerlei godsdiensten en wereldbeschouwingen om de tafel te gaan zitten met de idee, dat alle onderlinge onenigheid slechts een kwestie van graduele verschillen zijn. Christelijke eenheid kan volgens het hogepriesterlijke gebed dan slechts bestaan, als het gepaard gaat met een mate van afzondering van de wereld, die Christus en Zijn genade verwerpt.

Voor wie?

Hij bidt voor hen, die door het Woord van Zijn volgelingen, in Hem zullen geloven. Wat betekent het om "in Christus te geloven"? Het betekent meer, dan alleen maar Zijn Naam te dragen. Als we ergens moeten oppassen voor "namaak", dan is het hier. Het etiket kan soms heel wat anders aangeven dan de inhoud. Eenheid kan niet bestaan met hen, die de Here eren met hun lippen, terwijl hun hart Hem vijandig is. Geloven in Christus is zelfs veel meer dan allerlei zuivere standpunten over Hem innemen, zoals over Zijn maagdelijke geboorte, Zijn verzoenend lijden en sterven, Zijn opstanding, Hemelvaart en Wederkomst. Natuurlijk zijn deze overtuigingen onontbeerlijk voor een authentiek geloof. Toch is geloven meer dan het aanvaarden van evangelie-waarheden omtrent de Here Jezus. Geloven is een kwestie van onbetwistbaar vertrouwen. Daarom kan men, als het gaat om het wezenskenmerk van geloven, ook nooit spreken van verschillende manieren van geloven. Geloven in de Here Jezus betekent jezelf volkomen aan Hem overgeven, omdat je bent gaan twijfelen aan jezelf. Wie door deze diepe ervaring heen gaat, heeft deel aan de vergeving van zonde en de toegang tot een nieuw leven. dit zijn de mensen, die de Here Jezus wil **verenigen.**

Door hun woord

Wij moeten niet vergeten dat er staat: die door hun woord in Mij geloven. Dit is het woord van de apostelen. Dat is het Nieuwe Testament. Dit geschreven Woord is de basis voor ons geloof in Christus. Er is geen ander bron voor het leren kennen van Christus. Buiten de Schrift om kan men niet tot geloof in Christus komen. Daarom kan de eenheid, waarvoor Christus bidt ook nooit tot stand komen in het klimaat van een gebrek aan eerbied voor en onderwerping aan de Bijbel. Zonder zich te onderwerpen aan het gezag van de Bijbel kan men spreken van een sprong in het geloof of een fantasie-sprong. Het gaat dan niet meer om de Jezus van de geschiedenis, maar om de Jezus van het "(bij)geloof", zoals deze Jezus in de loop der kerkgeschiedenis is ontstaan in de gedachten van de mensen en welke in vele gevallen ook nog wordt toegeschreven aan het werk van de Heilige Geest. Waar menselijke tradities of het verstand en de menselijke ervaring het recht opeisen om tekort te doen aan de Schrift is het onmogelijk om de eenheid te hebben waar Christus om bad.

Waar zijn ze?

Als we kijken naar onze huidige situatie, kunnen we ons afvragen, waar die gelovigen, waar Christus voor bad, (nog) te vinden zijn. Zij die geloven in de Christus naar de Schriften. Zij zitten in allerlei verschillende kerken. We vinden ze in de meer liturgische kerken en in de meer informele. Meer uitgesproken bij de E.O. vaak minder geprononceerd bij de N.C.R.V. Bovendien nog in allerlei politieke partijen. Al met al een zeer gecompliceerde situatie. Zelfs de kerken met een stringent invoegingsbeleid ontkomen niet aan de huichelenden en de oppervlakkigen. Soms lijkt het er op dat men de drang naar zuiverheid heeft opgegeven, omdat de hele zaak in een klimaat van betrekkelijkheid uit de vingers is geglipt. De Bijbel spreekt hier van wolven in schaapsklederen. Wij hebben alleen maar gesproken over individuen en niet over een eenheid van kerken. Christus spreekt hier ook alleen maar over de afzonderlijke gelovigen en hun geestelijke eenheid. "Opdat zij allen één zijn". Heerlijk om die eenheid met andere gelovigen door allerlei kerkmuren heen te ervaren. Dit bevrijdt van een hokjesgeest. ■

"DURVEN ZIEN" EN GEEN OOGKLEPPEN OPZETTEN!

In het blad "De Kandelaar" van de Ned. Baptisten Vrouwen Beweging "Zusterhulp" van april lazen we het volgende verslag van een vrouwenconferentie in Doorn.
Ongeveer 60 vrouwen, afgevaardigden van 14 vrouwenorganisaties w.o. de NBVB, kwamen in conferentie bijeen.
Opzet van deze conferentie was, om vrouwen van de diverse vrouwenorganisaties meer bewust te maken en te betrekken bij het door de regering te voeren gezinsbeleid.

Ondanks de grote inzet van vrouwen wordt de stem van vrouwenorganisaties bij het opstellen van politieke nota's en rapporten nauwelijks gehoord.
Vrouwenorganisaties hebben zich daarom voorgenomen een actievere positie in te nemen door gezamenlijk mee te denken en mee te praten over het te voeren beleid.
De deelnemers vertegenwoordigden protestantse- en katholieke vrouwenorganisaties.

Gezinsbeleid

Het onderwerp "Gezinsbeleid" werd door twee inleidsters belicht: n.l. de theologe drs. Irmgard Bush, die als onderwerp van haar inleiding koos: "Vrouw-Geloof-Gezin" en mevrouw Jeltine Kraayeveld (burgemeester van Hilversum) die haar visie gaf op de verantwoordelijkheid van de overheid t.a.v. het te voeren gezinsbeleid.
Omdat vrouwen de meeste ervaring en deskundigheid hebben als het over het gezin gaat, willen vrouwenorganisaties méér gehoord worden en systematisch in het oveleg betrokken worden.
Via deze stelling, die in verschillende workshops uitgediept werden, kwam men tot een slotverklaring, die in maart 1990 overhandigd wordt o.a. aan de minister van sociale zaken de heer Bert de Vries en waar zijn reaktie hierop gevraagd zal worden.

Taken

Enkele punten uit de slotverklaring zijn:
Gezinsbeleid moet gericht worden op het dragen van verantwoordelijkheden en taken in het gezin door álle gezinsleden - mannen, vrouwen en kinderen. Er moet een betere herverdeling zijn van betaald en onbetaald werk over mannen en vrouwen. Er moet een mentaliteitsverandering komen van mannen en jongens t.o.v. hun verantwoordelijkheid t.a.v. de dagelijkse zorg voor gezin, kinderen en huishouden. Er moet een mentaliteitsverandering komen van vrouwen en meisjes t.o.v. beroepsarbeid. Er moet ruimte zijn voor individualisering - en dit op te vatten als individuele groei, die leiden moet o.a. tot gelijke kansen op de arbeidsmarkt.
De overheid en politieke en maatschappelijke organisaties dienen er voor te waken dat de posities van vrijwilligers beter geregeld wordt door scholing, onkostenvergoedingen en arbeidsongeschiktheidsuitkeringen. De overheid heeft er voor te zorgen dat er voldoende bijscholings- en stagemogelijkheden zijn voor herintredende vrouwen. Belemmerende maatregelen moeten worden weggenomen, zoals leeftijdsgrenzen.
Wat moesten wij als NBVB-sters, op deze conferentie, die zo helemaal in een politiek klimaat gehouden werd, daar doen?

Raakvlak

In onze Statuten wordt ook gesproken over sociale- en maatschappelijke betrokkenheid. Dus een raakvlak is er zeker. Voelden we ons thuis op deze conferentie? Thuisvoelen niet echt, - wel betrokken bij deze problematiek.
Er kwam heel wat op ons af. Wat ons bijzonder raakte was wel de inleiding van mevr. Irmgard Bush - theologe over "vrouw-geloof-gezin". Zij "schilderde" ons als het ware een wegennet voor, waar vele wegen lopen naar het goede - naar God. Elke vrouw loopt haar eigen weg en komt obstakels tegen - versperringen, die soms heel remmend kunnen werken.

Eigen identiteit

Door de geschiedenis heen zijn vrouwen bezig - zijn vrouwen in beweging - nemen vrouwen verantwoordelijkheden op zich. Maar hoe vaak worden deze *bewegingen niet geremd of helemaal* afgebroken. Vrouwen willen hun eigen identiteit - hun eigen mogelijkheden waarmaken - hun eigen verantwoordelijkheden dragen en bewijzen.
Eén frase uit Irmgard Bush's betoog bleef ons héél duidelijk bij: "DURVEN ZIEN" d.w.z. laten we geen oogkleppen opzetten - geen verontschuldiging van "dat is niet voor mij - of - dat raakt mij niet, dat is niet voor mij bedoeld.
Ook wij als N.B.V.B. wij moeten *"durven zien"!!*
Wanneer wij werkelijk en overtuigd "medearbeidsters in de dienst van de Heer" willen zijn, dan moeten wij "bruggen slaan" en "deuren openen".

Is er een stem in het gebeuren? Pred. 3

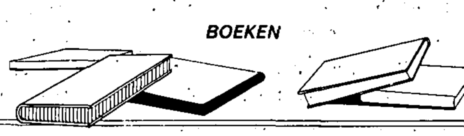
Is er een stem in het gebeuren
en staan wij achter onze deuren
op scherp om ook te horen
wat wordt gezegd door wie?
We worden overspoeld door plaatjes,
we horen machtigen met praatjes,
we zien ze lachen, ogen knippend,
wat zeggen ze voor wie?

Er wordt beloofd maar wie gelooft
nog wat hij ziet en hoort?
Is er een stem in het gebeuren
of speelt men met woord?
Wie stoot er dwars door heen
tot op de bodem van de ziel
der heren dezer aarde?

Wat is de werkelijke waarde
van wat ze plannen. En voor wie?

Heer van de heren, scherp mijn oor
en help mij dat ik hoor
uw Stem in het gebeuren.
Want gij die dit begonnen zijt,
gij zijt die de historie leidt.
Waar is uw weg in onze tijd?
We luisteren aan uw deuren.

658

Dr. W.H. Velema - Ethische vragen in prediking en pastoraat - Kok/Voorhoeve - Kampen f 22,50

In deze uitgave geeft de Apeldoornse hoogleraar een handreiking aan predikanten, pastorale werkers en ouderlingen, voor de omgang met ehtische problemen. Hij gaat met name in op het dilemma, waar veel voorgangers (in het boek dominees genoemd) mee te maken krijgen. De één vindt dat er veel te weinig aandacht aan ehtische kwesties wordt gegeven en de ander vindt dat men er in de prediking teveel mee bezig is. Aan de hand van enkele praktijk voorbeelden geeft dr. Velema een aantal overwegingen om dit dilemma te doorbreken. Ook voor de gemeenteleden die zich vaak betrokken weten bij deze vragen zal dit 112 pagina tellende boek goede diensten kunnen bewijzen. Afgezien van de wat stricte ambtsbeschouwing, heb ik het zelf met grote instemming en waardering gelezen. Het zou onder ons ook wel enige lacunes kunnen opvullen. Ik wenst u veel leer - en leesplezier.

J.S.

Twee weken met mooie dingen

Jongerenevangelisatie in Sellingen

Het is al weer een tijdje geleden, maar toch zou het leuk zijn voor die mensen die het graag willen weten, hoe het is gegaan met de camping-aktie. De samenwerking in teamverband was goed. Dit is toch iets om dankbaar voor te zijn, want ieder teamlid komt toch uit een ander deel van Nederland. Mijn teamleden waren: Ties Blaauw (Stadskanaal), Jeltje Blaauw (Stadskanaal), Peter Pruis (Roden), Carolyn Börger (Rotterdam), Rob de Breij (Zwolle), Ageeth Vos (Dwingelo) en Body Zoethout (Dokkum).
We waren dus een team van 8 mensen uit 7 verschillende streken.

De kontakten met de campinggasten waren over het algemeen goed. Maar soms gaat er een steek van pijn door je heen als bijvoorbeeld een kind graag op het ochtendprogramma wil komen (en ook komt) en dan door de ouders wordt weggehaald, omdat het niets met ons te maken mag hebben. Dit is een probleem dat je regelmatig tegenkomt en waar je niets anders voor kan doen dan bidden.
Eén van deze kinderen was op een gegeven moment zoek. De ouders hadden de hele camping al afgezocht, maar het kind was niet gevonden. Ten einde raad kwamen de ouders bij ons kijken of het kind bij ons was.
Maar nee, het kind was gehoorzaam geweest en was niet bij ons. Vier teamleden zijn toen met speaker (een soort mobilifoon) over de camping gegaan en door het bos. Na geruime tijd zoeken werd het kind gevonden in het bos, het was de weg kwijtgeraakt. Het mooie hiervan was dat het kind en z'n zusje toen wél mochten komen. Dan gaat er een blij gevoel door je heen en je bent er dankbaar voor.

We maakten nog zo iets moois mee! Maar dan met de jeugd van de camping. De jeugd zagen we alleen 's avonds in de koffiebar twee uurtjes. Voor de rest waren die contacten eerst niet zo goed. Maar tijdens die twee uurtjes per dag en later bij het volleyballen ook, gingen ze ons vragen stellen. "Waarom doen jullie dit?" "Hebben jullie niets beters te doen?" De vragen gingen steeds meer richting geloof. De jongeren gingen zelfs zo ver dat ze een half uur voor sluitingstijd van de koffiebar weggingen. De eerste keer dat ze dat deden was het de 2e zondag. Ik zou die avond de avondsluiting hebben. Ik ben toen wel weer even zenuwachtig geworden en het zweet stond in mijn handen.

Want de jeugd die altijd in de koffiebar zat was bij de avondsluiting aanwezig. Ik was doodsbang dat ik een onvergeeflijke fout zou maken. Dit is gelukkig niet gebeurd. Vanaf deze avond kwam de jeugd elke avond en elke keer namen ze weer andere mensen mee. Zodat we op een gegeven moment met 50 mensen in de tenten zaten. Dit was zoiets moois.

Dit zijn nog maar twee punten van de twee hele weken met mooie dingen, die we mochten meemaken. Ik zou dit graag met iedereen willen delen, zodat iedereen het kan weten wat voor een geweldig werk dit is, wat je voor God doet en door God, want zonder Hem kan het niet.
Mensen die er echt meer van willen weten kunnen bij mij altijd terecht voor vragen en om mijn schitterende plakboek te zien dat ik heb samengesteld.

Regina Mulder

(Uit: 'Rank', maandblad baptistengemeente Utrecht-Noord (novembernummer).

CREATIEF EVANGELISATIE TEAM

Wij zijn 8 jongelui die samen het Creatief Evangelisatie Team vormen van de Baptistengemeente Utrecht-Noord.
Het team werd ongeveer 3 jaar geleden gestart met het doel ons toe te leggen op straatevangelisatie. We kozen voor een evangelisatievorm die in onze eigen gemeente nog niet toegepast werd n.l. evangeliseren d.m.v. sketches en mimespel. Na afloop van een optreden is het de bedoeling dat er gesprekken worden aangeknoopt met mensen uit het publiek. Deze taak wordt meestal door gemeenteleden op zich genomen en als het mogelijk is ook door de teamleden. (Wanneer we geschminkt zijn spreken we de mensen liever niet aan). Is iemand echt geïnteresseerd dan bieden we hem of haar lektuur aan (uiteraard christelijke lektuur) met daarin een kontaktadres. Hierbij is niet alleen aan volwassenen gedacht, maar we hebben ook lektuur gericht op tieners en kinderen.
Een goede lokatie is bij straatevangelisatie heel belangrijk en in ons geval is dat meestal een winkelcentrum op een drukke zaterdagmorgen of op een koopavond. Tot nu toe hebben we alleen in Utrecht en omstreken opgetreden, maar wie weet dat daar in de toekomst verandering in komt.
Die toekomst gaan we in met de Heer en we hopen nog lang door Hem gebruikt te mogen worden.

Namens het CET.

Elaine

Werkgroep jongeren evangelisatie 1990

Op deze pagina zie je twee stukjes over evangelisatiewerkvormen waarmee de werkgroep jongeren evangelisatie zich de laatste jaren wat nadrukkelijker bezighoudt. Het gaat om campingevangelisatie en straatevangelisatie. In beide gevallen betreft het een boeiende wijze van bezig zijn en kontakten leggen met andere mensen.
Misschien zeg je: dat lijkt mij ook wel wat. Dan moet je gerust eens kontakt met ons opnemen. Dat lijkt me ook niet onmiddellijk de moeilijkste stap. Je moet het gewoon even doen! Eigenlijk zitten we daar ook wel wat op te wachten, want we willen graag met jongeren zoals jij in kontakt komen om te kijken of we elkaar deze zomer kunnen helpen.
Zin in twee weken campingevangelisatie? Het kan van:
7 juli - 21 juli
21 juli - 4 augustus
4 augustus - 18 augustus
Voor nadere informatie en/of opgave kun je terecht bij: ds. Chris Eijer (03417-57868) of Jeugdburo N.B.J.B. (05120-15687).
Ook als het gaat om straatevangelisatie willen we je graag verder helpen en in kontakt brengen met mensen die je er alles over kunnen vertellen.
Tenslotte willen we je graag vertellen dat de W.J.E. het niet bij deze aktiviteiten alleen wil laten. Er wordt inmiddels hard nagedacht over een werkvorm waarmee we bij de jeugdgroepen zelf in de gemeenten aan de slag kunnen. Hou ons dus maar in de gaten!

EEN EERLIJKE ANALYSE—POGING

Waarom groeien we niet meer?

De vergaderingen van de Commissie der Unie zitten vaak overvol. Er zijn zóveel af te handelen punten, dat bezinning en planning op lange termijn gemakkelijk in de verdrukking raken. Ook onze taakomschrijving legt ons in dit opzicht grote beperkingen op. We zijn immers een Unie van **gemeenten** en dáár moet het gebeuren. Toch wordt er natuurlijk wel degelijk nagedacht en overlegd: Wat is heilzaam voor onze gemeenschap? Hoe wil God dat we zijn en worden?

De jaarcijfers over 1989 gaven ons een nieuwe aansporing tot overweging. Enkele markante gegevens daaruit: a. landelijk 3 leden verloren. b. 407 gedoopten. c. 280 aan de gemeenten onttrokkenen. d. sedert 1985 geen landelijke groei meer.
Deze cijfers hebben me niet meer los gelaten sinds ik ze moest verwerken in een artikel. En ik meen, dat ze elk, die de Heer en Zijn Gemeente liefheeft zullen beroeren. Uiteraard zoek je dan ook naar oorzaken. Hoewel het vervolg van dit artikel v.n.l. persoonlijke overwegingen bevat, hoop ik, dat ze vele lezers(essen) tot zelfonderzoek en nieuwe toewijding aan de Heer brengen. Ook kunt u er zeker van zijn, dat de bezinning binnen de U.C. voortgaat.

1. Niet anderen, maar ik

De profeet Habakuk maakt een moeilijke tijd door. Een tijd waarin hij Gods handelen en toelating niet begrijpt. Wat is zijn reaktie? "Ik wil gaan staan op mijn wachttoren en mij stellen op den wal, ik wil uitzien naar wat Hij tot mij spreken zal en wat ik moet antwoorden op mijn klacht (2:1).
a. Ik (niet anderen, IK!) moet meer op God gericht zijn. Geconcentreerd luisteren, geconcentreerd uitzien, alvorens (mezelf) het antwoord te geven. Onlangs vroeg Tacco Oosterkamp in dit blad: "voorgangers, ouderlingen, lezers: houdt u wel dagelijks uw stille tijd in Gods tegenwoordigheid.
b. Ik mag een duidelijk antwoord verwachten, want Hij is de Levende God!.

2. De waarheid van het Woord

Waardoor komt iemand tot bekering? Doordat hij/zij het Woord van God gelovig gaat erkennen als de Waarheid, en zich daarom aan Christus toevertrouwt. Als dat primaire fundament daarom verlaten wordt, zal de Geestkracht, dus de groeikracht, weggaan.
Scherpslijpers hebben we nooit willen zijn. Maar als het Woord van God geen feitelijk gezag over ons uitoefent maar onder kritiek ligt, zullen leven, warmte en groeikracht wegebben. Zei Jeremia niet reeds: Zie, het Woord des Heren hebben zij verworpen; wat voor wijsheid zouden zij dan hebben! (Jer. 8:9).
De grote leugen van onze tijd is het relativisme. Maar is onze levensbelijdenis nog wel: Uw Woord is de Waarheid?!

3. Niet ik, maar Christus

Drs. Peter Kusmic schreef onlangs in Idea: "het probleem vandaag de dag is niet dat we geen geloofwaardige boodschap hebben. Het evangelie van Christus is het heerlijkste en geweldigste Goed Nieuws voor de wereld. Ons probleem is, dat we vaak geen geloofwaardige koeriers hebben; mensen wier leven in overeenstemming is met het Evangelie".
Paulus schreef: "Hoe zullen zij horen?" maar is er niet onlosmakelijk mee verbonden: "en, wat zullen zij zien"?
Zien ze de Geest der Heiligheid, de kracht en de verheerlijking van de Vader in uw leven, lezer(es)? Leeft Christus werkelijk de volle heerschappij voerend in U?

4. Wie zaait er nog?

Het maandblad "de Zaaier" is opgeheven. Een organisatorisch détail of een zorgwekkend symptoom? Hebben we er nieuwe effektievere methoden van verkondiging voor, in de plaats gekregen of geloven we niet meer met volle overtuiging in eigen boodschap?
HEBBEN WE NOG ECHT EEN BOODSCHAP? Heus?? Welke dan?
Ooit was de leus: Elke Baptist een evangelist! Omdat elk geloofde: Geen eeuwig heil buiten Christus! Dat gaf bewogenheid voor zielen. Evangelisatiedrang! Nu is het syncretistische gif en de daaruit volgende lauwheid veel verder doorgedrongen dan menigeen beseft. Hoeveel gemeenteleden geven nu nog hoeveel tijd om in gemeenteverband aktief te evangeliseren in hun woonplaats?
Spreuken 24:11 schreeuwt het uit: Redt hen die ten dode toe gegrepen zijn!

5. Gebed

Gij hebt niets.... omdat gij niet bidt! schrijft Jacobus (4:2c).
En de Heiland zelf zei: zonder Mij kunt gij NIETS doen.
Maar welk percentage gemeenteleden bezoekt trouw de gemeentelijke bidstond? Hoeveel tijd is er dan werkelijk voor gebed?
Soms is er in een gemeente zelfs geen bidstond meer!! Vergelijk dit eens met het boek Handelingen of lees eens de geschiedsschrijvingen van opwekkingen en wat daaraan vooraf ging.
Duidt die gebedsarmoede niet aan, dat we a) God ver weg of uiterst passief achten. b) weinig meer van God verwachten. c) als eigenmachtige baasjes door het leven gaan!
Is gebed voor ons de levensbehoefte van de smachtende ziel naar de Levende God, of de plichtmatig religieuze vlag voor onze zelfbepaalde lading?

6. Nee is nee!

In Maleachi 2:17a zegt de Bijbel: "Gij vermoeit den Here met uw woorden". Waarom dat? Omdat ze met allerlei slimme redenaties kwaad, goed gingen noemen. Zo overtuigden ze misschien elkaar. Maar God natuurlijk niet. Gods Geest werkt daar, waar gehoorzaamheid zonder reserve is. Anders niet! Wat Hij zonde noemt is zonde!
Wij zouden misschien wel in staat zijn om een studiecommissie in te stellen "ter bepaling van het vochtigheidsgehalte van water", of iets dergelijks, maar dat geeft dan allen het raffinement aan van de zondaar, die zich koste wat kost wil onttrekken aan Gods Woord en wet. Bezinning kan nodig zijn, maar slechts dàn, als er onduidelijkheid is. Ze is volkomen overbodig als Hij duidelijk gesproken heeft. Dan past ons slechts het "amen"!
Toegegeven, er kunnen ons uiterst gecompliceerde keuzes voorgelegd worden. Dan vraag je: wat is wijsheid?
Maar als Gods: nee, voor ons ook: nee, is, vervallen we nooit tot de cynische Pilatusvraag: "wàt is waarheid?!"

Ziedaar enkele overwegingen bij de vraag naar het waarom van stagnerende groei. Zonder enige pretentie van volledigheid, wens ik, dat ze uw denken MAAR VOORAL UW BIDDEN zullen stimuleren.

Namens de Commissie der Unie
G. BOSVELD

Chinese studenten op zoek

Lange tijd was het christelijk geloof in China geen zaak voor intellectuelen, maar daarin is plotseling verandering gekomen. In studentensteden als Beijing, Shanghai, Fuchow en Xiamen zoekt minstens 10 procent van de studenten zijn heil bij de kerk. In Fuchow bijvoorbeeld meldde de Driezelfkerk 8.000 nieuwe leden in de laatste vijf maanden van 1989. Volgens een professor in Beijing "heeft de 4e juni ons geleerd dat de mens slecht is, terwijl alle Chinese religies ons leren dat de mens goed is. Het christendom is de enige realistische godsdienst".

Verontrustende en verdrietige cijfers

Graag wil ik reageren n.a.v. het artikel "Cijfers die tot nadenken stemmen". Als je zo het aantal zusters en broeders optelt, die de laatste vijf jaar de Unie-gemeenschap hebben verlaten, dan kom je uit op 1186 en dan nog de 30 mensen die zijn zoekgeraakt bij het attestatie-vekeer, dan kom je uit op ruim 1200 leden.
Dit is 10% van de Unie-gemeenschap, en dit zijn verontrustende cijfers.
Je vraagt je af, hoe is het toch mogelijk dat mensen zich onttrekken aan de gemeente, terwijl ze zelf de bewuste keuze daartoe hebben gemaakt, om via de doop lid te worden van de plaatselijke gemeente. Helaas ben ik er ook één van die 1200. Dit was vier jaar geleden ondenkbaar voor mij en het is met veel verdriet dat ik dit schrijf.
Ds. Bosveld schrijft in het artikel dat het verdrietig is dat jaar op jaar zo velen de Unie-gemeenschap verlaten, en hij stelt de vraag of er wel al een degelijk onderzoek is geweest, naar de oorzaak. Nu vraag ik me af, stel er komt een onderzoek en de resultaten daarvan zijn bekend, wat gaat men dan ondernemen? Het is van velen bekend, waarom zij de Unie-gemeenschap hebben verlaten, maar daar wordt nu ook niets aan gedaan. De Unie-commissie zegt: "ze hebben zich aan de gemeente (Unie-gemeenschap) onttrokken", en op dat moment kun je als Unie-commissie niets meer voor die mensen doen.
Als ex-leden krijg je zelfs geen antwoord op je brieven welke je richt aan de U.C. want je wordt dan bestempeld als particulier, en wanneer je als U.C. die antwoord moet geven, dan heb je wel dagwerk! Dit zijn woorden van de Unie-commissie, en het doet pijn dat je zò wordt behandeld, terwijl je altijd voor 100% achter de Unie hebt gestaan, wat niet altijd gemakkelijk in de gemeente was.
Waarom een onderzoek, als je toch niets meer kunt of wilt doen voor de "particulieren"?
Ds. Bosveld stelt in zijn artikel: "Waarom Hij niet méér onder ons kon doen". Ik ben er van overtuigd, dat de Heer wel degelijk méér onder de Unie-gemeenschap wil doen, maar dan zullen er zich wel Herders moeten inzetten om de "afgedwaalde" schapen op te zoeken en de schapen niet verstrikt laten zitten tot ze langzaam geestelijk stikken. Helaas komt dit voor.
Ik juich een onderzoek toe, maar dan alleen als er ook wat mee gedaan wordt, want er zijn nog altijd mensen die zoekende zijn naar die gemeenschap, waar naar een ander wordt omgekeken en waar liefde voor een ieder aanwezig is, welke een mens zo nodig heeft.
Hopende dat deze bijdrage hiertoe mee mag werken.

E. VELTENS, Veendam

LEZERS AAN HET WOORD

Ken u 't ook gewóón segge?

In de 'Schakel' van aug. 1989 schrijft ds. J.J. Poort dat hij als legerpredikant een preek hield voor soldaten, naar zijn bedoelen een eenvoudige toespraak. Maar wat gebeurt? Aan het eind van het verhaal zegt een soldaat: 'Allemaal goed en wel, maar ken u 't ook gewóón segge? Ik was perplex. Ik had het gewoon willen zeggen. Geen hoogkerkelijke taal dus, maar normaal Nederlands, van deze tijd. Maar nee, 't was niet gewoon blijkbaar.
Ik ben die soldaat nóg dankbaar dat hij 't tenminste zei.

Gaarne geef ik het bovenstaande in overweging aan een ieder die 'schrijft' zodat het (eenvoudige) gemeentelid het kan lezen en begrijpen. Hierbij denk ik b.v. ook aan het boekje 'De plaats van de vrouw in de gemeente' (Werkgroep Toerusting), dat ik knap moeilijk vind om te lezen en te begrijpen.

G.H. VAN HALL, Oosterbeek

Kinder- en tienerkamp van Baptisten Gemeente Eindhoven

Ook dit jaar organiseert de Baptisten Gemeente Eindhoven weer haar jaarlijkse kinder- en tienerkamp. Het kamp wordt gehouden van 11 t/m 18 augustus in Heeze (N.Br.) op de kampeerboerderij "Ferme de Jean". (Kinderkamp 5 t/m 12 jaar; tienerkamp 13 t/m 16 jaar). De totale kampkosten bedragen *f* 115,-- per kind.
De kampweek is vol aktiviteiten zoals: sport en spel, kampvuur, barbequen, vossenjacht, creatief bezig zijn met de Bijbel, fietsen, bonte avond, enz.
Voor inlichtingen kunt u bellen met: Frans Keessen tel. 040-518680, Karin Gans tel. 040-529152, Paul Prijt tel. 040-523711.

Radiouizending bedreigd

Eind februari van dit jaar hebben gewapende criminelen het station van de oudste evangelische radiozending ter wereld overvallen. Het betreft "De Stem van de Andes" in Quito, Equador. Een tiental zenders werd onklaar gemaakt en kostbare apparatuur gestolen, waaronder schakelklokken. Onder het dreigen met verdere aanslagen eisten de overvallers geld. Als de zending een half miljoen dollars betaalt zou de gestolen waar worden terugbezorgd. Een maand na de overval hadden de boeven nog geen nader contact gezocht. De meeste zenders zijn inmiddels weer in werking.
Gezinsleden van de medewerkers wonen niet meer in of bij het station en de bewaking is verscherpt.

"De Stem van de Andes" is sinds 1931 in de lucht met roepletters HCJB. De christelijke radioprogramma's van de zenders zijn gericht op heel Latijns Amerika en delen van Europa.
De zending heeft ook een medische afdeling. De Nederlandse arts Monica van Overbeeke is werkzaam in een ziekenhuis van HCJB in Shell, Equador. Ze is verbonden met de Christengemeente te Amsterdam en "Zending en Gemeente" te Zwolle.

(EZA)

Uit de Gemeente Kampen

Onder het kopje 'Gemeenteflitsen' denkt de voorganger van Kampen na over de betekenis van het LIED:
Waarom horen wij juist tegenwoordig zoveel over opwekkingsliederen? Die vraag is gemakkelijk te beantwoorden. Omdat er vandaag een bundel liederen is die zo heet. Die bundel bevat nu 350 liederen. De liederenbundel van Johannes de Heer bevat meer dan 350 liederen, alleen die bundel heet naar de samensteller. Die bundel had destijds 'opwekkingsbundel' genoemd kunnen worden. Kortom de gemeente van Christus zong en zingt altijd opwekkingsliederen en zal dit blijven doen tot de komst van onze Heer.

Waar 't eerst en vooral om gaat: de gemeente mag met de liederen, die door de geest geïnspireerde dichters werden en worden gemaakt, de Heer lofzingen. En de gemeente mag dat doen met eigentijdse taal en woorden. Wie van ons leest de bijbel nog in de taal van 1618/19? En wie leest nog dagboekjes uit de vorige eeuw? Wie spreekt nog Nederlands uit 1890?
Omdat de taal leeft en dus verandert, verandert ook onze bijbelvertaling. Zelfs de 'nieuwe vertaling' van 1951/52 is hier en daar al weer sterk verouderd. Heel wat oude liederen zijn niet alleen oud, ze zijn verouderd en daarom minder bruikbaar geworden. Om nog eens aan dat lied uit de Schotse Hooglanden te denken: Wie gebruikt van ons nog 't woord 'gewrocht'? Wie getuigt in het dagelijks leven met: Hij heeft gans gereinigd mijn zondig gemoed?
Zoals de wetenschap voortgaat en door middel van onderzoek nieuwe ontdekkingen doet waardoor medicijnen verouderen, zo ontwikkelen zich in de taal nieuwe woorden, nieuwe manieren van zeggen.

KMG

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 48,-- per jaar; buitenland f 66,-- per jaar.

Redactie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Christelijke vakantie- en vormingscentra in Duitsland

Voor vakanties, voor plaatsen om te kuren of om op verhaal te komen, centra om gevormd te worden, om tot inkeer te komen, om vrije tijd door te brengen, om congressen te houden, enz.:

Gut Holmecke

Holmecker Weg 50, D-5870 Hemer-Ihmert

Gut Holmecke ligt in het bosrijk Noord-Sauerland, dat rijk aan wild is.
Het landgoed Holmecke biedt plaats aan 250 personen en heeft daarvoor 80 appartementen. Elke wooneenheid heeft douche en w.c. en is gerieflijk gemeubileerd.
Overdekt zwembad, sauna, solarium, bowlingbaan, ruimtes voor tafeltennis, spelletjes, club-, groepsbijeenkomsten.
Er zijn grote variabele, lichte eetzalen met smaakvolle bediening. De verblijfkosten zijn bijzonder gunstig en laag gehouden.
Volwassenen: 41,- -54,-, volledig pension - per dag
Kinderen: 23,- - 38,-, volledig pension - per dag

Informatie:
Christl. Ferien- und Bildungswerk e.V.
Karl Schumann (1. Vors.), Im Sonnenwinkel 12,
D-5800 Hagen 5, Tel.: 09-2334-56177,
Telefax: 09-2334-56269

Nog geen vakantie besproken?
Wij hebben nog enkele kamers met douche-toilet beschikbaar in de weken: 19-26 mei, 23-30 juni en 2-9 september. De rest van het seizoen zijn we reeds volgeboekt.
Wij bieden u een geheel verzorgde week met excursies e.d. voor slechts f 495,--.
Inl.: De Nieuwe Oorsprong, Huisterheide 7, 8521 NC St. Nicolaasga.
Tel. 05134-2341.

"De Here is mijn Herder" Psalm 23

In het vaste vertrouwen dat de Heer een plaats en toekomst voor haar had, is na een ernstige ziekte, die zij moedig heeft gedragen, van ons heengegaan mijn lieve vrouw, onze lieve moeder en oma

Grietje Olijslager

in de leeftijd van 62 jaar

E.J. Huizing

Franeker
Anja en Rita

Den Haag
Wout en Vera
Lenny
Jelmer

8 april 1990

8441 CS Heerenveen
Zonnebloemstraat 71

De begrafenis heeft op 12 april plaatsgehad in Heerenveen.

En Jezus zeide: Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven.

Na een ernstige ziekte nam God tot zich, onze broeder

Hendrik de Haas

op de leeftijd van bijna 67 jaar

9 april 1990

Baptistengemeente
Stadskanaal-Zuid

BEL GRATIS 06-0225910.
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

Zonder God in de wereld....
Hosea 6:1-3

Hoe zwaar moet het zijn
om zinloos, stuurloos voort te drijven
op wat men stroom des levens noemt.
Geboren ben je met een kreet
je strijdt om t'overleven
je komt tot welstand of ook niet
je ploetert voort en ziet
opeens de vraag: waarom, waartoe?
Wat is de zin van deze tocht
die niemand van ons heeft gezocht?
En als ik vraag om inzicht, licht
schudt men het hoofd en zegt:
je moet er niet te zwaar aan tillen.
Die leegte is om van te rillen.
De honger en de dorst
bij 't zoeken naar de zin
kan blijkbaar niemand stillen.
Hoe zwaar is't zonder God te zijn.
Geen Schepper, Vader, Broeder,
geen Herder en geen Hoeder,
alleen op deze wereld
en zonder God in deze tijd.
Die uit zijn eeuwigheid
ons troostend wil begroeten
met zijn: Mijn oog zal op u zijn.
Mijn boog van trouw staat in de wolken
en reikt van kim tot kim,
van Betlehem tot Golgota
van vér daarvoor en ook daarnà
van wording tot voleinding.
We gaan dus niet alleen door 't leven
en dat te weten is gena!

105e jaargang nummer 18 - 3 mei 1990

dc

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Van wie is de natuur?

SIETZO DIJKHUIZEN

Elke dag danken christenen. Elke dag is er weer veel om voor te danken. Want elke dag ervaren zeer velen, dat ze iets gekregen hebben van hun hemelse Vader. Natuurlijk wordt er daarbij wel eens iets vergeten. Men krijgt zoveel, dat er allicht iets over het hoofd wordt gezien.
Er zijn ook dingen, waarvan ik me afvraag of die inderdaad wel gegeven zijn door onze Heer. De natuur bij voorbeeld. Als ik zie hoe ook christenen omgaan met de natuur, dan vraag ik me af: kun je zo omgaan met iets wat je gekregen hebt? Nee, denk ik. Als je iets krijgt, en daarvoor "dank je wel" zegt, dan gooi je dat toch niet in een hoek, om het een poosje later maar bij de kraak te zetten of in de vuilnisemmer te gooien.
Dat gebeurt de laatste jaren met de natuur. Die is inmiddels afgeschreven en wordt bij de kraak gezet.
Afgeschreven? Inderdaad. Mijn krant meldde onlangs: Het bos wordt opgegeven. De regering ziet geen mogelijkheid de vervuiling van de lucht zodanig terug te dringen dat er nog iets voor het bos kan worden gedaan. Tachtig procent van het bos zal de komende tijd verdwijnen. Van elke honderd bomen die u nu nog ziet staan, blijven er maar twintig over. En de vraag is dan natuurlijk, hoe lang die het nog zullen volhouden.
Gingen meteen na het uitkomen van de kranten met dat bericht de mensen de straat op? Werden er verontruste telegrammen gestuurd? Riepen NCRV en EO op tot massale demonstraties? Werden er speciale gebedsbijeenkomsten gehouden?
Nee, niets van dat alles. Het bericht, dat Gods schepping wordt verwoest, deed de mensen kennelijk niets. In elk geval, er was weinig van te merken. Het bericht dat het bos, zo belangrijk voor het menselijk leven ook, was opgegeven, riep niets wakker.
Dat een geschenk van God, de natuur, een stuk van Zijn scheppingsarbeid, zo volledig geminacht wordt, dat men zonder een teken van protest het naar de knoppen laat gaan, maakt niemand wakker.
Wat heeft het voor zin gehad, dat we hebben gepraat binnen de Unie-gemeenten, over het thema "heelheid van de schepping"? Wat voor zin heeft het als de Uniewerkgroep laat weten "zeer tevreden" te zijn, als er ondertussen van alles mis gaat waar tegen geen stem zich verheft? Waar blijven nu al die mensen die zich in gespreksgroepen hebben geroerd? Wie maakt nu ernst met het laten staan van de auto? Wie houdt zich nu werkelijk en daadwerkelijk bezig met de problemen van de schepping?
Of moeten we die schepping inderdaad maar afschrijven? Moeten we concluderen, dat het geschenk voor ons te groot was? Dat we er geen raad mee wisten?
We wisten er wel raad mee. We hebben het geschenk aangepakt en gebruikt. En misbruikt. En nu het zo stuk is, dat we het niet meer kunnen "repareren", nu schrijven we het maar af. Zou er nog een "dank je wel" af kunnen ook?
Als ik hoor waarvoor christenen elke dag danken, als ik hoor hoe dankbaar ze zijn en daar ook naar willen handelen, dan denk ik te moeten concluderen, dat de schepping, dat prachtige geheel van de eerste vijf scheppingsdagen, toch niet echt als een geschenk is begrepen.
Het bos is al vast opgegeven. En we gaan gewoon door met ons dagelijks leven, net zoals "de wereld". De rest van de schepping zal dus wel dezelfde kant op gaan....

VERDER IN DIT NUMMER

Thuis theologie studeren via universitair afstandsonderwijs

Naast de mogelijkheden voor studie aan ons eigen seminarium voor zowel dagonderwijs als deeltijdstudie (Tweede Weg Opleiding) is er nu een nieuwe mogelijkheid voor iedereen, die 'eigenlijk' wel een gerichte theologische studie zou willen volgen, maar dat niet wil doen in een streng tijdschema van vaste lesuren, en verplichte periode van afstuderen.
Sinds twee jaar bestaat namelijk de Stichting Open Theologisch Onderwijs die een universitaire studie theologie biedt zonder toelatingsdrempels en zonder verplichte studieduur.

Het woordje 'open' in de naam zou doen vermoeden dat de stichting relaties heeft met de 'Open Universiteit', maar dat blijkt niet zo te zijn. De opzet van de studie is erg 'open'.
Dat betekent bij voorbeeld, dat er geen bepaalde vooropleiding wordt gevraagd. Natuurlijk moet men, om dit onderwijs op universitair niveau te kunnen volgen, zich wel een bepaalde ontwikkeling hebben eigen gemaakt. Het "open" karakter betekent ook, dat men zelf de vakken kiest en daarmee een eigen programma kan samenstellen, dat zoveel mogelijk overeenkomt met de propedeuse van een van de in O.Th.O. samenwerkende theologische faculteiten. Dat zijn die van de R.U. Groningen, de V.U. te Amsterdam, de Universiteit voor Theologie en Pastoraat te Heerlen en de Universitaire Faculteit voor Protestantse Godgeleerdheid te Brussel.
Men bepaalt ook zelf zijn studietempo. Twee keer per jaar is er gelegenheid een (niet verplicht) tentamen af te leggen in het vak dat men heeft bestudeerd. Slagen betekent een vrijstelling verwerven voor dat bepaalde vak bij in *elk geval één van de in O.Th.O. samenwerkende faculteiten*. Men kan dus na het afronden van een bepaalde studie bij O.Th.O. de theologische studie voortzetten aan een universiteit.
Wellicht dat bij een verdere ontwikkeling de nog maar sinds 1988 opererende O.Th.O. zelf mogelijkheden heeft om studenten te laten afstuderen.

Afstandsonderwijs

Thuis theologie studeren bij O.Th.O. is eigenlijk schriftelijk universitair onderwijs, al heet het hier officieel 'afstandsonderwijs'. Men ontvangt zgn. modulen (boeken van A4-formaat) van ongeveer 300 bladzijden elk, die studiestof bieden op diverse theologische vak(deel)gebieden en die per stuk ongeveer 100 studie-uren kosten. Bovendien bestaan er studiecentra voor begeleiding. Daar bevinden zich ook bibliotheken en audio-visueel materiaal.
Een interessant aspect van dit afstandsonderwijs is dat het h.b.o.-ers mogelijkheden biedt tot een universitaire vervolgstudie. Wie bij voorbeeld aan de Noordelijke Hogeschool Leeuwarden een theologische opleiding heeft gevolgd, maar geen grieks en latijn beheerst kan die talen bij O.Th.O. gaan leren zonder dat het hem officiële studiejaren kost.

Oecumenisch

Over deze nieuwe vorm van theologisch onderwijs zegt prof. dr. F. Heggen, rector van O.Th.O. en hoogleraar algemene persoonlijke ethiek aan de Universiteit voor Theologie en Pastoraat te Heerlen: "Twee belangrijke zaken liggen ten grondslag aan de totstandkoming van O.Th.O., namelijk het oecumenisch perspectief en de drempelverlaging.
Wat dat eerste betreft, het maakt groot verschil of je in de voorbereiding voor het schriftelijke studiemateriaal theologie beoefent in kritische samenspraak met collega's van andere geloofsgemeenschappen dan dat je theologie beoefent voor eigen gemeente. Met deze strikt oecumenische aanpak, is O.Th.O. geheel nieuw. Naar het oordeel van de Verkenningscommissie Godgeleerdheid is die aanpak zelfs "grensverleggend". De theologische faculteiten opereren immers primair *binnen traditionele grenzen, ze zijn afkomstig* uit een bepaalde traditie.

Drempelverlagend

'Dat bovendien O.Th.O. drempelverlagend werkt is ook duidelijk: Als je een poosje meeloopt in dit vak weet je drommels goed, dat de wetenschappelijke studie van de theologie, ondanks deeltijd-mogelijkheden en vrije studierichtingen, een behoorlijk hoge drempel heeft. O.Th.O. nu stelt geen formele eisen aan vooropleiding, diploma's of beschikbare tijd en levert zo een zinnige bijdrage aan een betere toegankelijkheid van de wetenschappelijke, kritische bestudering van de christelijke traditie.
Persoonlijk denk ik, dat de christelijke beweging alleen nog maar toekomst heeft als de christelijke kerk wordt teruggegeven aan de gemeente. Dus als de leden weer toegang hebben tot en bekend zijn met zaken als dogmatiek en ethiek. Als dat terugkomt bij de mannen en de vrouwen die feitelijk de gemeente vormen'.
(De Stichting O.Th.O. is gevestigd te Heerlen, Postbus 291, 6400 AG.
Tel.: 045-717288 of 718710.

D.

HANDREIKING BIJ STARTBIJBEL

"Een goede start" (Momenten van bezinning met kinderen) door Drs. Wonno Bleij Nederlands Bijbelgenootschap, Haarlem f 19,50.

De Startbijbel, een vertaling uit het Hebreeuws en Grieks van grote delen van de bijbel voor kinderen vanaf negen jaar, is warm ontvangen. Binnen enkele maanden na verschijning bleek al een herdruk nodig. Nu is ook de eerste handreiking bij een keuze uit deze vertaling uitgekomen: 'Een goede start. Momenten van bezinning met kinderen'.
Drs. Wonno Bleij koos uit de Startbijbel gedeelten die passen bij het kerkelijke jaar en die onder meer op de basisschool gebruikt kunnen worden. Hij wil niet alleen stimuleren dat schoolkinderen de bijbel zelf lezen, maar ook dat ze samen over het gelezen gedeelte praten. 'Want', schrijft hij in een voorwoord, 'de bijbeltekst heeft het karakter van een vraag die aan mensen wordt gesteld. Een vraag die op antwoord wacht'.
Om dat gesprek te stimuleren en om daarvoor de leerkracht een handreiking te bieden, geeft drs. Bleij bij ieder gekozen bijbelgedeelte een korte toelichting. Zelf zegt hij daarvan, 'Dat is niet een gewoon bijbelcommentaar, dat allerlei technische achtergronden behandelt. Het is een poging om door enkele overwegingen de onderwijsgevende wat materiaal in handen te geven om een achtergrondgesprek te leiden. Oneerbiedig gezegd: men kan ermee 'warmlopen'.
Dit boek is niet alleen van belang voor schoolklassen, maar leent zich ook voor gebruik in kindernevendiensten en in gezinsverband. Een voordeel is dat het niet slechts commentaar geeft, maar ook de bijbeltekst zelf biedt in de speciaal voor kinderen gemaakte vertaling in eenvoudig Nederlands. De toelichtingen zijn bestemd voor volwassenen die leiding willen geven aan het gesprek van de kinderen.
Drs. Bleij, evangelisch-luthers predikant te Amstelveen, verzorgde tussen 1967 en 1983 radiokindernevendiensten en publiceerde reeds eerder vier delen 'Kindernevendiensten', een jaargang voor kerkdiensten met kinderen. Zijn ervaring in de omgang met kinderen stelde hem in staat op geheel eigen, aansprekende wijze deze handreiking te bieden.

Nieuwe secretaris redactiecommissie

In zijn laatstgehouden vergadering heeft de redactiecommissie benoemd tot secretaris: ds. Jac. Schouten, Kustweg 26c, 9933 BD Delfzijl.

BIJBEL

Uw Koninkrijk kome.
Matteüs 6:10

Gesprekken met God (17)

Het gaat om bidden! Gebedsonderwijs van Jezus. Daar kunnen mensen het moeilijk mee hebben. Het 'Onze Vader' is een volmaakt gebed. Daarom is het goed om er over na te denken.

Koning

De eerste bede - 'Uw Naam worde geheiligd' - dat hield zich bezig met God zelf. De tweede - 'Uw Koninkrijk kome' - spreekt over Gods koningschap. Dan komt er gelijk weer een moeilijkheid voor de mens: hij wil zelf veel liever koning zijn. Dat is het grondprobleem, dat wij al tegenkomen in Genesis 3. Dat is de oorzaak geweest, dat God en de mens gescheiden wegen gingen. De mens kwam tot zonde, omdat hij als God wilde zijn. De mens wilde zelf koning zijn. Waar de mens naar dat koningschap grijpt, daar maakt hij het tot een caricatuur. Hij wil dictator worden. Hij wil niet dienen, maar hij wil heersen. Dat is eigenlijk heel wonderlijk: de mens en de duivel hebben God zijn koningschap betwist en ze hebben dat gedaan tegen beter weten in. Zij kunnen niet zonder God en toch hebben zij steeds weer geprobeerd om het leven buiten Hem te zoeken. Het werd chaos, het werd wanorde.
In het Oude Testament - in de geschiedenis van Israël - komt een merkwaardige uitspraak voor: n.l. toen was er geen koning in Israël en ieder deed wat goed was in zijn ogen. Harmonisch leven is alleen mogelijk, als dat leven afgestemd is naar boven. Zo'n leven is alleen mogelijk, als het boven af bestuurd wordt. Want wat is een volk zonder regering? Wat is een schip zonder commando? Wat is een leger zonder leiding? Wat is een mens zonder God? Wat is een mens zonder God als zijn Koning? Wat is een mens zonder Gods Koninkrijk?

Dromen Dromen

Je kunt dromen dromen over het Koningschap en Koninkrijk van God. Die droom wordt gedroomd door ieder, die zich aan God gewonnen heeft gegeven. Dat is de droom, die gedroomd wordt door ieder, die gekozen heeft voor Jezus als Koning. Degene, die vrede en blijdschap gevonden heeft in het Koningschap van Jezus over zijn leven. Voor die mensen openen zich geweldige vergezichten. Die krijgt een zicht op een nieuwe wereld. Die ziet God op de troon van Zijn heerlijkheid. Die ziet de kinderen van God spelend voor het aangezicht van hun hemelse Vader. Die ziet een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. De doden die uit het stof herrezen - een schare, die niemand tellen kan - een geordend geheel van heerlijkheid en geluk. Onder het Koningschap van Hem, die Zich tot het kruis vernederd heeft, maar die tot Heer en Koning is uitgeroepen over al wat is.
Zo'n dromer was de profeet Jesaja. Hij ziet het voor zijn ogen gebeuren. Dan zal de wolf bij het schaap verkeren en de panter zich nederleggen bij het bokje. Het kalf, de jonge leeuw en het mestvee zullen tesamen zijn en een kleine jongen zal ze hoeden. De koe en de berin zullen samen weiden. Haar jongen zullen zich tesamen nederleggen en de leeuw zal stro eten als het rund. Dan zal een zuigeling bij het hol van een adder spelen. Men zal geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg. Want de aarde zal vol zijn van kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken.
U zegt misschien: een droom is maar een droom. Gods dromers werden op de Pinksterdag gehouden voor dronkaards en gekken. Misschien zegt u wel: blijf liever met beide benen op de grond staan. Maar de dromer Jesaja zag de werkelijkheid. Gods apostelen zagen de werkelijkheid, zoals ze was. Johannes in het laatste boek van de Bijbel zag de werkelijkheid, als hij zegt: ik, Johannes, uw broeder en deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en de volharding in Jezus, was op het eiland, genaamd Patmos, om het woord Gods en het getuigenis van Jezus. Ik, Johannes, kwam in vervoering des Geestes op de dag des Heren. Johannes, de dromer, ziet de Dag des Heren.
Gods dromers zijn werkelijkheidsmensen.

Geloof

Zien wij dat Rijk van God? Geloven wij in dat Rijk van God? Geloven wij, dat God Koning is? Welke Koning dienen wij in ons leven? Dienen wij de Heer van het bijgeloof of van de dwaling of van de waan of van het egoïsme?
Dienen wij de Heer van het kwaad, van de roddel, van de hoogmoed? Of dienen wij misschien ons zelf?
Wie voor Jezus als zijn Koning gebogen heeft, voor hem gaan de ogen open voor Zijn Rijk. Hier stuit ik op het merkwaardige woord van Jezus tot Nicodémus: Tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien. Wij zien alleen het Koninkrijk van God, als wij het Koningschap van God hebben aanvaard.
Waarin geloven wij? In de macht van geld of in de leugen van het geweld? Of geloven wij in de macht en de overwinning van de waarheid, van liefde? Als wij naar Gods Koninkrijk kijken dan stuiten wij op een moeilijkheid.
Johannes de Doper, de voorloper van Jezus, verkondigde, dat het Koninkrijk nabij gekomen was. En ook Jezus zelf, in het begin van zijn optreden, die zegt: bekeert u, want het Koninkrijk is nabij gekomen. Op een andere plaats zegt Jezus: Heden is het Koninkrijk onder u. Dat is de spanning: aan de ene kant: Gods Rijk is er. Aan de andere kant: Gods Rijk is komende. Wij hebben de neiging om ons alleen over dat laatste te buigen: over dat Rijk van God in de toekomst. Maar Gods Rijk is er al voor wie ogen heeft om te zien en wie oren heeft om te horen en wie een hart heeft om te ervaren. Het is er al voor ieder, die zelf God als zijn Heer en Koning aanvaard heeft.

Bidden

Wie om de komst van Gods Koninkrijk bidt, die bidt zichzelf van de troon. Die wil niet meer heersen, maar dienen. Die wil niet meer nemen, maar geven. Die wil geen heer zijn, maar die vindt zichzelf terug als knecht van Jezus.
Wie God zegt, zegt: absoluut. Gods Koningschap is totalitair, alles overheersend.
Van Jezus werd voorspeld door de engel, toen Zijn geboorte werd aangekondigd: aan Zijn Rijk zal geen einde komen. Als Gods wil gedaan wordt, dan is daar Zijn Koninkrijk aanwezig. Als God Koning is over mijn leven, dan over mijn hele leven. Dan is Hij Koning over mijn lichaam en ziel, over mijn huis en geld, over mijn denken en voelen, over mijn willen en werken.
U Koninkrijk kome: dat mogen wij bidden in navolging van Jezus. De vraag is: willen wij dat wel? Zijn wij bereid om die arrogante, eerzuchtige mensjes in onszelf te bestrijden? Zijn wij bereid om de heerlijkheid van Jezus' Koningschap te erkennen? Heer, leer ons bidden: UW KONINKRIJK KOME...

KMG

De bijbel geloven "van kaft tot kaft"

In een interview met "Het Nieuwsblad van het Noorden" van 11 april, richt ds. J. Schuil, ziekenhuispredikant te Zwolle, zich tegen een aantal voorgangers, werkzaam in onze Baptistengemeenten, welke hij min of meer verwijt dat zij de Bijbel "van kaft tot kaft" geloven. Nu stond er veel meer in dat interview, wat best wel interessant genoeg is om daar op in te gaan, maar daar is ons blad, op dit moment, niet het aangewezen medium voor.

Aangezien ik mijzelf reken bij de voorgangers die de Bijbel van kaft tot kaft geloven, hoewel ik daar liever een andere benaming voor zou gebruiken, wil ik in dit artikel daar wat nader op ingaan. Twee zaken zijn hierbij belangrijk, dat is "geloven" en de Bijbel. Door een dergelijke uitspraak worden we gedwongen na te denken over de vraag wat en hoe wij nu eigenlijk geloven.

Wat geloven wij?

Bij deze vraag willen we duidelijk stellen dat het om de Drieënige God gaat, Vader, Zoon en Heilige Geest. We kunnen ons geheel vinden in de zin uit de geloofsbelijdenis, waar we zeggen: "Ik geloof in God, de Vader, de Almachtige, Schepper van hemel en aarde". Want daarin ligt de grond van ons geloof, dat God alles heeft geschapen. Hij sprak en het was er, Hij gebood en het stond er.

Hoewel juist de schepping in onze tijd wordt aangevochten en sommigen daar andere ontstaansmogelijkheden tegenover willen stellen, is dat toch de zaak die we willen vasthouden omdat ons innerlijk geloof ons zegt dat dit zo is. God heeft alles geschapen. En dan komt direct daarachter, vanwege de zondeval, welke heeft plaatsgevonden, het grote verlossingsplan, waarin Gods Zoon, de Here Jezus Christus, gekomen is naar deze aarde om onze zonden op Zich te nemen. We geloven met heel ons hart dat de Here Jezus Christus voor ons heeft geleden en is gestorven, maar ook lichamelijk is verrezen uit het graf, naar de hemel is gegaan om daar, zittend aan de rechterhand van de Vader, voor ons te bidden en te pleiten. En straks zal Hij in heerlijkheid wederkomen. Het is de Here Jezus Christus, die de Heilige Geest gezonden heeft in zijn gemeente, opdat de Geest ons in alle waarheid zou leiden.

Dat is de waarheid Gods, die vanuit de Bijbel tot ons komt, en wat de kerk der eeuwen altijd heeft vastgehouden. Maar nu komt het volgende:

Hoe leren wij Gods wil kennen?

Als wij met heel ons hart weten het eigendom van de Here Jezus Christus te zijn, doordat Hij ons gekocht heeft met de dure prijs van zijn bloed, dan zullen we ook willen wandelen in zijn wegen. De geloofsweg is een zaak die we moeten leren. Het kan niet mogelijk zijn dat iemand het grote punt van bekering en wedergeboorte in zijn leven ervaart, om daarna het oude (zonde) leven weer op te vatten en gewoon verder te gaan. In dat kader stelt de apostel Paulus de vraag, nadat hij heeft gejubeld dat als de zonde is toegenomen, de genade meer dan overvloedig is geworden, of we dan maar in de zonde zullen blijven, opdat die genade nog meer zou toenemen. Het antwoord, wat hijzelf geeft, is dit: Volstrekt niet! Want wij zijn gedoopt. Er heeft een omkeer plaatsgevonden. Om de geloofsweg te leren gaan, is het niet mogelijk om op ons gevoel te gaan leven. Maar er moet een richtlijn zijn. De psalmist heeft dat al begrepen toen hij het uitriep: "Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad". Het is het woord van God dat ons duidelijk maakt wat God geboden heeft. Maar ook wat God verboden heeft. En al zijn er door het verlossingswerk van de Here Jezus Christus bepaalde zaken veranderd, de Here Jezus deelt dit Zelf op verschillende plaatsen mee, we zullen toch altijd aan dat woord moeten vasthouden, want ook de Here Jezus heeft geboden gegeven. Bij het zendingsbevel horen we dit woord: "Leert hen onderhouden al wat Ik geboden heb". En de wil van God hoe wij, als gelovige mensen, op deze aarde zullen leven, is neergelegd in dat totale woord van God, dat begint bij Genesis 1 en doorgaat tot Openbaring 22. We zullen dat woord niet in ene keer tot ons kunnen nemen, nadat we tot geloof zijn gekomen, want het is een groeiproces, we groeien door het geloof in dat woord. En bij die groei gaan we het steeds meer ervaren dat het woord een lamp voor onze voet is en een licht op ons pad.

Van kaft tot kaft

Maar dan kom ik bij de vraag, als we de Bijbel niet van kaft tot kaft, of beter, niet in totaliteit, kunnen geloven, wat moet ik er dan van geloven en wat niet?

Kan ik de Bijbel een beetje geloven? Of moet ik de Bijbel half geloven? Of gedeeltelijk? Deze vragen stellen is ze ook beantwoorden. We zullen de Bijbel van kaft tot kaft geloven, we zullen aan dat woord in totaliteit moeten vasthouden, en waar dat niet gebeurt daar verliest het getuigenis van de gemeente aan kracht.

De profeten van de oude tijd riepen het uit: Zo spreekt de Here! En de Here Jezus laat een duidelijk geluid horen als de satan met de verzoekingen tot Hem komt: "Er staat geschreven". Wij leven in een tijd dat de verzoekingen aan alle kanten op ons aandringen. Verzoekingen, om het vast woord van God te ontkrachten. Om zaken, die de Bijbel heel duidelijk zonde noemt, niet meer zonde te noemen. Verleidingen die er op uit zijn om ons uit de kracht van de weg des Heren te halen. En tegenover al deze verleidingen zullen we ook vandaag moeten en mogen zeggen: Zo spreekt de Here! Er staat geschreven!

En dan lezen we het getuigenis van de Bijbel zelf in 2 Tim. 3:16: "Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing". Of het woord uit 2 Petrus 1:20,21: "Dit moet gij vooral weten, dat geen profetie des Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat; want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de Heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken".

Hier hebt u het. De ganse Bijbel is het woord van God. Maar dat betekent ook dat het woord gezaghebbend is. In onze tijd, nu we steeds meer gaan zien dat er mensen zijn die het gezag van het woord loslaten en eigen wegen kiezen, zal Gods gemeente met des te grotere kracht het getuigenis moeten laten horen dat het woord van God vast en betrouwbaar is voor alle tijden en voor alle eeuwen.

Het is dat woord waaruit we mogen leven. Het is dat woord dat brood voor het hart is. En aan dat brood voor het hart is in onze tijd grote behoefte. De Here geve dat in onze Baptistengemeenten het getuigenis van dat woord sterker zal worden opdat velen zullen komen om in deze tijd waarin velen geestelijk honger lijden, onze gemeenten en onze voorgangers uitdelers van dat levensbrood mogen zijn.

JAC. SCHOUTEN

Zondag 6 mei a.s. Radiokerkdienst

Op zondag 6 mei a.s. zal er 's middags om vijf uur een dienst worden uitgezonden vanuit de Baptistengemeente te Delfzijl.
Voorganger: ds. Jac. Schouten, Organist: de Heer J. Doff, Medewerking van het zangkoor Giol (God is ons lied) o.l.v. de Heer A.H. Scheeringa.
Orde van de dienst:
Welkom en begroeting
Samenzang: Gez. 426
Votum en groet
Samenzang: Psalm 98:1,3,4
Gebed
Zangkoor: "Heer Jezus, ik houd van U"
Schriftlezing: 1 Corinthe 15:12-28
Samenzang: Gez. 247:1,2,3,4
Prediking n.a.v. 1 Cor. 15:23
Zangkoor: "Troost nu mijn volk"
Dankgebed
Samenzang: Suppl. 32:1 en 2
Zegenbede
Samenzang: Suppl. 32:3

Kinderwerkweekend: boeiend, veel geleerd en.... gezellig

Eerlijk is eerlijk: ik vind het altijd behoorlijk moeilijk om een verslag als dit te schrijven. Je hebt samen iets beleefd, er is veel gebeurd en vervolgens moet er iets op papier komen. dat wordt dan zo gauw zakelijk en koel. En dat zijn nu net twee woorden die helemaal niet van toepassing zijn op het kinderweekend. Nee, als ik terugdenk aan het weekend is dat in termen van: boeiend, veel geleerd, gezellig, samen en ontmoeting.

Vooral dit laatste was naar mijn gevoel heel nadrukkelijk aanwezig. Er is n.l. heel veel gepraat. En nu eens niet met degenen van eigen klub of zondagsschool, maar juist met die anderen die er ook waren. Deze ontmoetingen vonden natuurlijk plaats binnen de verschillende programma-onderdelen, maar ook zeker daarbuiten. Het viel me op dat er in iedere pauze, tijdens de maaltijden, en tot laat in de avond gepraat is. En geloof me: echt niet over het weer (wat overigens heerlijk was!).

Van elkaar leren

Nee, er werd gepraat over het werken met kinderen binnen onze gemeenten. Dergelijke gesprekken is iets wat je niet kunt plannen, maar waar we als werkgroep Kinderwerk wel altijd op hopen. Want juist van elkaar kunnen we zoveel leren. Het is toch goed te ontdekken dat anderen dezelfde problemen in hun gemeente tegenkomen als het bijvoorbeeld gaat om het organiseren van een gezinsdienst. Of om te horen dat op andere klubs en zondagsscholen ook kinderen zijn die niet zo lang naar een verhaal kunnen luisteren. Je kunt elkaar vertellen wat je dan doet en hoe je het aanpakt. En niet alleen "moeilijkheden", ook mooie dingen werden gedeeld!

Geloofsopvoeding

Het weekend werd gehouden in het midden van ons land, en wel in konferentiecentrum "Woudschoten" te Zeist. Een prima onderkomen. Als groep hadden we de beschikking over de prachtige kapel van dit centrum. De groep was groot: we waren met 43 kinderwerkers uit het hele land (van Sneek tot Eindhoven)!
Het weekend werd geopend door Bram Postma, penningmeester van de raad Kinderwerk. We werden allereerst gevraagd een bijbeltekst op te zoeken rond de begrippen kind, ouderschap, geloofsopvoeding. Bram eindigde zelf met de tekst uit Rom. 8:12-17: ook in het werken met de kinderen mogen we getuigen dat we Gods Kinderen zijn.
Hierna kreeg ds. Anne Gietema het woord. Hij ging met ons aan de slag rond het thema "Geloofsopvoeding". Een heel boeiend en inspirerend verhaal.
Rond de klok van elf werd dit onderdeel afgesloten en konden we onder het genot van een glas fris nog wat doorpraten.

Wandschilderij

Na een korte nachtrust (kwart voor acht opstaan is toch wel vroeg op zaterdag!) en een werkelijk voortreffelijk ontbijt was er de ochtendwijding. Deze stond in het teken van het naderend Paasfeest. Aan de hand van een zevental gedichten, het verhaal van de intocht en de diaserie "Hij was één van ons" stonden we samen stil bij het sterven en opstaan van Christus.
Na de koffie moest er gewerkt worden. Dit weekend waren er nu eens geen workshops, we hadden gekozen voor één grote gezamenlijke aktiviteit.
Wat was de bedoeling!
Naar aanleiding van het verhaal van de intocht van Jezus moest een groot wandschilderij gemaakt worden. Er was allerlei materiaal aanwezig: verschillende soorten papier, restjes stof, garen, verf, bladeren, knopen etc.
Er werd in twee groepen gewerkt. Eén groep maakte een afbeelding van de intocht van Jezus: mensen langs de weg, Jeruzalem in de verte, takken en jassen op de weg, etc.
De tweede groep moest het verhaal in drie taferelen verdelen, zodat als het ware een soort "strip" ontstond. Het resultaat was echt verbluffend. En dan heb ik het nog niet gehad over de inzet die iedereen had bij het vervaardigen van deze grote schilderijen.

Zingen

Gelukkig was er tussen de middag ook even tijd om te genieten van het heerlijke weer. Na de lunch, zo rond de klok van half twee, kwamen we weer bijelkaar in de kapel. Nu om te zingen, en dat kon prima in deze ruimte. Voor het programma-onderdeel zingen met kinderen was Jaco Mulder uit Emmeloord uitgenodigd. Natuurlijk had hij een aantal nieuwe liederen, die hij ons leerde. Maar we hebben meer gedaan. We hebben samen nagedacht over de vraag: wat laat je kinderen zingen als je kijkt naar de tekst van een lied.
Als leid(st)ers van klub en zondagsschool is het belangrijk ook eens stil te staan bij de teksten van de liederen die we met de kinderen zingen. Tenslotte wees Jaco er op vooral ook te letten op de leeftijd van de kinderen, zowel ten aanzien van tekst als melodie.
Het was al vier uur geweest toen het weekend werd afgesloten door Bram Postma. We hebben samen God bedankt voor dit goede samenzijn.
Ben je ook enthousiast geworden door het lezen van dit verslag? Probeer dan ook eens op zo'n weekend aanwezig te zijn. In het najaar komen we weer bij elkaar in "De Strubben" te Schoonloo. En volgend voorjaar organiseren we zeker weer een weekend in het midden van het land.

ANKIE DE VRIES

Denk aan

de NBJB-
JAARVERGADERING

12 mei
te Zwolle

Voor meer informatie kun je het jeugdbureau bellen 05120-15687

De kip of het ei

J. SCHOTANUS

Enige tijd geleden las ik in een kerkkrantje, dat het goed ging in de kerk, want het bruiste er van allerlei aktiviteiten. Een hele lijst van verschillende sociale bezigheden werd opgenoemd. De meesten daarvan zouden zo door een of andere padvindersclub of wat voor club dan ook overgenomen kunnen worden.
Dankbaarheid werd uitgesproken voor het "leven" der gemeente. Er wordt dan gesuggereerd, dat de zaak van de kerk gewonnen kan worden als men de mensen in de kerk maar goed aan het werk zet en houdt. Daar zit een kern van waarheid in; onder voorwaarde dat de diakonia gestoeld is op de goede basis. Als compensatie voor die goede basis wordt in die kerk bijvoorbeeld volle aandacht geschonken aan de witte donderdag, de goede vrijdag, de stille zaterdag en een reeks van allerlei vieringen in de loop van het jaar.

Door het gebruik van het woord compensatie in dit verband hebt u al ontdekt, dat de genoemde vieringen door mij niet gezien worden als de goede basis voor een intensief en actief kerkelijk c.q. gemeentelijk leven. Toch staan we hier voor een moeilijkheid, want als dit het niet zou zijn wat is het dan wel. De reden van mijn twijfel heeft te maken met het gebrek aan openbaring van geestelijk gehalte bij dit soort gebeurtenissen, tenminste voorzover ik daar kennis van heb kunnen nemen en oordeelsbevoegd zou zijn. U weet ondertussen van mijn uitlatingen in vorige artikelen, dat ik weinig op heb met de stelling, dat er vele manieren van geloven en dientengevolge vele soorten van geloofsbelevingen zijn. Bijgevolg dus geen voorstander van dat soort pluriformiteit. Mocht u daar anders over denken dan verwacht ik ook niet dat u zult kunnen instemmen met bovenstaande conclusie. Als deze vieringen een weergave zouden zijn van de echte, zuivere en ware gemeenschap van Christus' gelovigen, dan hoeft men daar geen moeite mee te hebben. Maar als het een substituut is van de wat de Bijbel verstaat onder gemeenschap met God en met elkaar (koinonia), dan....

Diakonia of koinonia

Hier zitten we dan bij de titel. Wat komt er nu eerst: dienstbetoon of geestelijke gemeenschap? In een bepaald opzicht zitten we hier in een cirkel. Sommige aspecten van diakonia zijn min of meer voorwaarde voor het versterken van een onderlinge geestelijke band. Maar tegelijkertijd stellen we dat de ware koinonia de broedplaats is waar in zijn algemeenheid de zuivere diakonia tot stand komt. Wij komen hierbij op het gebied van de werking van de Geest en het Woord en hun onderlinge samenhang. Men kan zo gericht zijn op diakonia, dat met koinonia over het hoofd ziet. Men verwacht dan ten onrechte dat vanuit de actualisering van de diakonia de "gemeenschap der heiligen" ontstaat. Ten onrechte, want dan kan men te maken hebben met veel menselijke **acitiviteit,** maar er valt dan weinig geestelijke **productiviteit** te bespeuren. Men spreekt wel eens minachtend over koinonites, maar diakonites kan minstens even erg zijn.

De basis van onze gemeenschap (koinonia)

Er kan gemakkelijk misverstand ontstaan als we de grondvoorwaarde van onze basis uit het oog verliezen. De belangrijkste voorwaarde is een vanuit de Geest geboren onderling pastoraat. Ieder weet zich dan als een vanzelfsprekendheid verantwoordelijk voor elke schakel in het geheel. Men wil iets betekenen voor elkaar. Men is zich bewust dat elke neiging om zichzelf belangrijk te maken ten koste gaat van de "koinonia". Er wordt niet om ruimte gevraagd. Men legt zichzelf veeleer beperkingen op in gedrags- en uitingsvrijheid en zal ook anderen door dit voorbeeld tot zelfbeperkingen inspireren. In Gods gezin wordt er geleefd, gedacht en gesproken in de sfeer van een beschermende onderlinge pastorale zorg. Dit gebeurt vanuit de concentratie op de Bijbelse voorbeelden ter navolging en ter waarschuwing. Men wil de Geest niet uitblussen en bedroeven.

De onderlinge verstandhouding

Het gaat hierbij over de omgang, die binnen de sfeer van het onderling pastoraat mogelijk wordt. Als het onderling pastoraat voorop staat, dan wordt kliekvorming voorkomen. Er wordt samen gewerkt aan een geheel, waarbij de zwakkeren niet uit de boot mogen vallen. Het zich opgenomen weten in het geheel bevordert en versterkt de onderlinge relaties. Geestelijk kan men zich aan elkaar optrekken. Bovendien is er een herkenning en erkenning van binnenuit (innerlijke resonnantie) en men kan elkaar tot voorbeeld dienen.

Gelijkgerichtheid in geloven, denken en doen

In een tijd waar zo de nadruk wordt gelegd op ieders recht van een eigen manier van denken en doen, zal dit misschien wat onwezenlijk over komen. Het moet wel geplaatst worden binnen het kader van wat gezegd is over het onderling pastoraat en de onderlinge verstandhouding. Er zal een grotere mate van homogeniteit (tegenover een bepaald soort pluriformiteit) tot stand komen vanuit de aanwezigheid van de Bijbelse koinonia. Als koinonia betekent "deel hebben aan", dan wil dat ook zeggen, dat men in toenemende mate deel gaat krijgen aan elkaars gedachten, daden en gewoonten. Zoals men bij verschillende culturen spreekt van assimileren, kan men dat ook doen bij verschillende individuen. Er kan hier sprake zijn van assimileren en conformeren. Tot op zekere hoogte opgenomen worden in en voor de rest aanpassen bij. Er zijn kerkelijke denominaties, waarvan men niet zomaar lid kan worden, maar waar een ruime periode wordt genomen voor begeleiding om "ingevoegd" te worden. Helemaal uitgaande van het harmonie-model.

Saamhorigheid

Als een cirkel omsluit saamhorigheid de koinonia. Wij mogen ons bewust zijn van een Goddelijke saamhorigheid, want daaruit putten we de grondervaringen van alle gemeenschapsleven: o.a. liefde, trouw, betrouwbaarheid en vertrouwen. Door het leven in een (relatief) geordende gemeente worden we gestimuleerd tot het betonen en beleven van deze gevoelens. De gemeente is een bij uitstek geschikte oefenplaats hiertoe. De liefde is de band der volmaking. Aan de leiband der liefde is men beperkt in bewegingsvrijheid, maar dat wordt niet ervaren als een knellende band. Saamhorigheid mag gezien worden als het geheel van alle interpersoonlijke relaties op basis van geloof in de Here Jezus. Men kan dit in het klein in het geestelijk klimaat van een plaatselijke gemeente ervaren en in het groot bijvoorbeeld op een evangelisch congres of iets dergelijks.

Tot besluit

De ware koinonia oftewel de gemeenschap van wederomgeborenen (veel meer dan en veel dieper dan koffiedrinken na de dienst) is de onmisbare voorwaarde voor een zuivere diakonia. Samenvattend: de koinonia hoort meer een onopzettelijk en een vanzelfsprekend basisgegeven te zijn, waar een allesomvattende diakonia beslist niet zonder kan. Terwijl diakonia ook weer koinonia-scheppend is.

Erkennen van verscheidenheid is een grote uitdaging

Uit DC van 12 april citeer ik de volgende uitspraken:

Schotanus (Polarisatie of overtuiging?) overtuiging?)
"Om polarisatie te overwinnen moet men het eerst eens worden over de betekenis van het trekken van de rechte voren bij het brengen van het Woord der Waarheid".

Schouten (Ekologisch brood)
"Zoals men nu ..probeert terug te gaan naar het zuivere in ..de voeding, zullen we wellicht ons in de kerken moeten afvragen of we niet veel meer terug moeten naar een verkondiging van Gods woord, dat ontdaan is van allerlei moderne wetenschappelijke gedachten en invloeden".

De Boer (Eenheid in de gemeente 1)
"Of kan er ook eenheid in gescheidenheid bestaan?"

Vijver (Eenheid in de gemeente 2)
"Ik vraag me af wat eigenlijk de oorzaak is van de dwalingen in onze gemeenschap".

Van 't Wout (Antwoord)
"Hij (= Jezus) veroordeelt een vooringenomenheid tegenover medemensen op grond van dogmatische en ethische vooronderstellingen".

Niet alleen uit deze citaten, maar evenzeer uit de discussie ter AV, uit het bestaan van een Evangelisch Beraad en een Beweging Ruimte, blijkt dat er in onze gemeenschap verschillende opvattingen zijn over de Bijbel, verschillende manieren van geloofsbeleving, kortom er is sprake van verscheidenheid. Wie dat ontkent pleegt struisvogelpolitiek, evenals degene die deze verscheidenheid eigenlijk wil wegmoffelen, zo in de zin van: als je er maar niet over praat is het er niet.
Uitgaande van die bestaande verscheidenheid komt de vraag: wat doen we er mee?
Leidt dit tot polarisatie (Schotanus)? Is er pas sprake van het "zuivere Woord" wanneer dat ontdaan is van wetenschappelijke gedachten (Schouten)? Is een andere mening zonder meer een dwaling (Vijver)?

Naar mijn mening ligt de grootste uitdaging voor onze gemeenten en gemeenschap de komende jaren samengevat hierin:
- erkenning van verscheidenheid in bijbelopvatting en geloofsbeleving
- die verscheidenheid erkennen als waardevol, als SAMEN een groter deel van DE WAARHEID vormend dan elke opvatting op zichzelf
- erkennen dat ook in Gods "gezin" de kinderen verschillen van naam, van aard en karakter
- erkennen dat niet wij bepalen wie broer of zus zijn, maar dat zij het zijn vanwege dezelfde Vader.

Wanneer we deze uitdaging niet oppakken, bij alles wat we doen en laten, spreken/schrijven of zwijgen daar geen rekening mee houden, vrees ik inderdaad voor verdergaande polarisatie, voor een uitzichtsloze situatie, voor het gevaar God tegen te werken ondanks onze goede bedoelingen.

Mogen we er dan geen eigen mening op na houden? Wis en waarachtig wel, we MOETEN het zelfs! Mits dat er maar niet toe leidt een andere mening als dwaling te bestempelen. De één achte de ander uitnemender dan zichzelf!

A. VAN DER GOOT, Geldrop

Oproep voor 6 persoons fiets

Geacht Baptist-Nederland,
Mogen wij even uw aandacht? In oktober van dit jaar zal ten bate van de nieuwe zendingsaktie van de N.B.J.B. een groep van zes jongeren een fietssponsortocht houden. Op één fiets wel te verstaan.
Het trajekt van deze rit zal leiden door verscheidene Europese landen en na zo'n 900 kilometers eindigen te Lyon, als het meezit. Echter één probleek valt ons ten deel: Hoe komen wij aan een fiets waar we met z'n vijfen of zessen op plaats kunnen nemen????
Zijn er wellicht meedenkende zussen of broers die een oplossing voor dit probleem hebben? Weet iemand zo'n fiets te leen of te huur, of kan iemand ons helpen er één te konstrueren?
Hebt u of heb je ideeën of aspiraties, schrijf a.u.b. naar:
Peter & Sjoerd
Mudaheerd 35
9737 SW Groningen

Br. Lamain part-time in Workum

Hier een berichtje uit de gemeente Workum.
Na het vertrek van ds. Helderop hebben diverse broeders uit den lande hier de zondagmorgendienst geleid.
Het pastoraal werk in de gemeente werd zogoed en zo kwaad het ging verzorgd door de broeders van de raad. Zowel deze broeders als de gemeente zelf zagen dat dit niet ging, zoals het zou moeten.
Door een dubbele boeking en ziekte van een voorganger werd br. Lamain uit Harderwijk, door God op onze weg geplaatst.
Br. Lamain wilde zijn vrije tijd niet alleen voor zich zelf gebruiken doch ook zijn tijd in dienst stellen van de Heer.
Na een paar gesprekken en toestemming van de gemeente Workum werd voor het werk dat br. Lamain in de gemeente Workum zal beginnen op zondag 1e Paasdag 1990 een zegen gevraagd van Hem waar wij het alleen van mogen verwachten.
Tijdens deze feestelijke dienst waarbij ook het zangkoor Workum/Makkum - Zingend getuigen - medewerking verleende en waarin broeder Lamain voorging, werd door br. de Vries in het kort gememoreerd hoe wonderlijk Gods wegen soms kunnen zijn en hoe br. Lamain op onze weg werd geplaatst.
Nadat door de ouderlingen de handen werden opgelegd een zegen werd gevraagd en br. Lamain door de gemeente een zegen was toegezongen werd br. Lamain door br. Leenstra welkom geheten.
Het is de bedoeling dat br. Lamain 5 dagen per maand het pastoraal werk van de gemeente Workum zal verzorgen en 3 keer per maand hier de zondagsdienst komt verzorgen.
Wij wensen hem vanaf deze plaats ook God Zegen toe op het werk wat hij gaat beginnen.

K.B.

Ds. Ploeger Ridder

Sinds enkele dagen is br. H. Ploeger ridder. Hij is benoemd tot ridder in de orde van oranje nassau. Vrijdag j.l. kreeg hij op het stadhuis van zijn woonplaats Arnhem de onderscheiding uitgereikt door burgemeester mr. P. Scholten. Ds. Ploeger ontving zijn hoge onderscheiding voor zijn werk als voorganger van de Unie van Baptisten Gemeenten en voor zijn activiteiten op het gebied van de drankbestrijding.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 48,-- per jaar; buitenland *f* 66,-- per jaar.

Redactie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Christelijke vakantie- en vormings-centra in Duitsland

Voor vakanties, voor plaatsen om te kuren of om op verhaal te komen, centra om gevormd te worden, om tot inkeer te komen, om vrije tijd door te brengen, om congressen te houden, enz.:

Gut Holmecke
Holmecker Weg 50,
D-5870 Hemer-Ihmert

Gut Holmecke ligt in het bosrijk Noord-Sauerland, dat rijk aan wild is.
Het landgoed Holmecke biedt plaats aan 250 personen en heeft daarvoor 80 appartementen. Elke wooneenheid heeft douche en w.c. en is gerieflijk gemeubileerd.
Overdekt zwembad, sauna, solarium, bowlingbaan, ruimtes voor tafeltennis, spelletjes, club-, groepsbijeenkomsten.
Er zijn grote variabele, lichte eetzalen met smaakvolle bediening. De verblijfkosten zijn bijzonder gunstig en laag gehouden.
Volwassenen: 41,- - 54,-, volledig pension - per dag
Kinderen: 23,- - 38,-, volledig pension - per dag

Informatie:
Christl. Ferien- und Bildungswerk e.V.
Karl Schumann (1. Vors.), Im Sonnenwinkel 12,
D-5800 Hagen 5, Tel.: 09-2334-56177
Telefax: 09-2334-56269

Te huur
Op prachtige camping te Emmen (Dr) een 4 pers. caravan, vrij voor 9 juni (incl. Pinksteren) en na 17 aug. 1990. 5 min. lopen naar centrum, kerk en dierenpark. Inl. W. Timmer, de Hegen 21 te 7824 XA Emmen, tel. 05910-23138.

Appartementen op boerderij in Sauerland, Oberbergland. Rustige bosrijke omgeving, met wandelwegen, kastelen, grotten, meren. 11-15 DM p.p.p.d. Tel. 0949-2354-3293

"Veilig in Jezus' armen"

Ontslapen in haar Heer en Heiland, op haar 82e verjaardag, onze zuster

Margaretha Oorlog-Pleyzier

Assen, 14 april 1990

Baptistengemeente Assen

God heeft ons geen kalme reis beloofd maar wel een behouden aankomst.

Op 21 maart j.l. is in de zekerheid des geloofs in zijn Heer en Heiland ontslapen onze broeder

E. Kluin

op de leeftijd van bijna 85 jaar

Baptistengemeente Delfzijl

Op 11 april j.l. heeft de Heer tot Zich genomen onze broeder

Hendrikus (Rieks) ten Cate

in de leeftijd van 88 jaar

Jes. 43:1

Baptistengemeente Treebeek

Op 3 april j.l. heeft de Heer tot Zich genomen onze broeder

Theodorus Johannes Visser

in de leeftijd van 71 jaar

"Vol verwachting blijf ik uitzien"

Baptistengemeente Treebeek

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

..."Nu vangt het nieuwe leven aan"...

Door de Heer is thuisgehaald onze broeder

Jan Karssen

op de leeftijd van 77 jaar

Harderwijk, 4 april 1990

Baptistengemeente Harderwijk

MEDEDELINGEN

Penningmeester van de gemeente Haarlem is A. Reinders, Hamelenburg 53, 2135 EP Hoofddorp, tel. 02503-21493

Secretaris van de baptistengemeente Assen is A.J.J. Middelkamp, Kennemerland 44, 9405 LK Assen, tel. 05920-56195.

Secretaris van de gemeente Enschede is A. Oosterveen, Joke Smitlanden 13, 7542 VP Enschede, tel. 053-773760.

105e jaargang nummer 19 - 10 mei 1990

dc

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Vijftig jaar later

'k Zal gedenken, hoe voor dezen,
Ons de Heer heeft gunst bewezen.

JAC. SCHOUTEN

Dit nummer van "De Christen" valt bij u in de brievenbus op een datum die bij veel ouderen nimmer zal worden vergeten. Op de avond van de negende mei van het jaar 1940 hadden mijn ouders bezoek, en de gesprekken gingen over de gespannen situatie in Europa. Nog hoor ik mijn vader zeggen dat we er nu niet meer buiten zouden blijven, zoals in de eerste Wereldoorlog. Enkele uren later was het zo ver. Nadat ons land honderdtien jaar lang geen oorlogshandelingen had gekend, vielen nu de Duitse legers ons land binnen. We werden geconfronteerd met een overmachtige vijand, waartegen verzet onmogelijk bleek. Een donkere periode brak aan voor ons land en volk. Een periode die vijf jaar zou duren.

Steeds vaker horen wij geluiden van vooral jongeren, die deze zware tijd niet hebben meegemaakt, die zeggen dat dit altijd maar weer herdenken nu maar eens voorbij moet zijn. Zowel in Duitsland alsook in ons land is een totaal andere generatie opgegroeid, die geen enkel deel meer heeft aan dat alles wat is geweest. Waarom zullen we altijd maar weer die oude wonden open halen? Laten we nu al dat herdenken maar eens beëindigen en ons niet langer met het verleden bezighouden, maar vooral de toekomst gaan inzien, want die toekomst brengt het Verenigd Europa steeds dichterbij, en daar gaat het toch om in deze tijdsperiode.

Wie deze periode in ons eigen land is gebleven heeft deze tijd als een zeer donkere tijd ervaren. Reeds in het eerste jaar, maar vooral, in de jaren daarna, werd onze vrijheid van handelen en spreken drastisch beperkt. Alleen wat de bezetter toestond mocht nog gebeuren, verder werd er heel veel verboden. Er zijn echter ook honderdduizenden van ons volk naar Duitsland gevoerd om daar slavenarbeid te verrichten, of, zoals ons Joodse volksdeel, in concentratiekampen om te komen. Hoe erg dit was, werd ons pas in volle omvang duidelijk toen de oorlog voorbij was.

Het was niet alleen een oorlog waarbij het ging om de overwinning van het ene land op het andere. Achter de macht in Duitsland stond een demonische ideologie, die zich tot doel had gesteld om alle mensen, die niet tot het grote Germanendom behoorden, eenvoudig te vernietigen. Het volk Israël stond daarbij als nummer één genoteerd, maar ook andere bevolkingsgroepen vielen onder dit vernietigingsproces.

Na de oorlog bleek dat Hitler ook het plan had, als de oorlog door hem was gewonnen, af te rekenen met de kerken. Hitler zag zijn Nationaal Socialisme als een religie, waarnaast geen andere godsdienst werd geduld. Hijzelf was de god die aanbeden moest worden. En zoals eenmaal de Farao in Egypte begon hij met vernietiging van het volk Israël, maar daarbij zouden allen betrokken worden, die geloofden in de God van Israël. Neen, het was geen gewone oorlog, maar een demonisch grijpen naar hogere macht.

Op zondag 6 mei 1945 stroomden in heel het land de kerken vol om de Here God te danken voor deze bevrijding. En juist omdat deze bevrijding, na die donkerste periode uit onze geschiedenis zo groot was, zullen we moeten blijven gedenken. Gedenken aan wat de Here God ons heeft geschonken. Het volk Israël wordt nog altijd geplaatst voor de woorden: "Ik ben de Here, uw God, die u uit het diensthuis, uit Egypte, heb geleid". Ook het Loofhuttenfeest, herinnerd aan de tocht door de woestijn, zal zelfs tot in de toekomst worden gevierd. En daarom zullen ook wij altijd weer met dankbaarheid herdenken dat na de donkere periode van die vreselijke oorlog het licht weer opging boven ons land en in Europa. Dankbaarheid moet er in ons hart zijn voor de geallieerde volken die vele en zware offers hebben gebracht om ons te bevrijden van deze demonische ideologie. Er zal dankbaarheid moeten zijn, zeker bij alle gelovige mensen, dat God weer vrijheid heeft geschonken om ons geloof te beleven en te belijden in grote vrijheid. Daarom stelden wij deze regels boven dit artikel:

'k Zal gedenken hoe voor dezen,
Ons de Heer heeft gunst bewezen.

VERDER IN DIT NUMMER

Harderwijk vierde varend jubileum

Er zullen wel weinig baptisten gemeenten in Nederland zijn die een jubileum hebben te vieren en besluiten dat dan maar op een boot te doen. Al varend, uiteraard. Harderwijk, met in haar midden een rondvaartreder, kon dat wel. En dus scheepten zich op zaterdag 28 april j.l. zo'n tweehonderd leden en vrienden, oud-leden en oud-voorgangers in voor een varende viering van het 25-jarige bestaan van de gemeente.

Het werd een rondvaart met een splinternieuwe boot van br. K. Hoekman, over de Veluwse randmeren, waarbij een heel belangrijk onderdeel van het feest kon worden gerealiseerd: het ophalen van herinneringen. Wie nog niet zoveel herinneringen had kon een ander aspect ervaren: het onderlinge contact. Uiteraard bij koffie en feestgebak (onder de leden bevindt zich ook een leraar banketbakken!).
Uiteraard waren er enkele toespraakjes: de oud-voorgangers H.G. de Winkel en P. Jager haalden enkele herinneringen op aan hun periode, en br. Jager voegde daaraan de wens toe, dat de dynamiek en de inspiratie die hij in Harderwijk had opgemerkt, ook de komende jaren aanwezig mochten blijven. Br. H. Prins, oud-voorzitter en nu lid van de "dochtergemeente" Lelystad (begonnen als evangelisatiepost van Harderwijk) hield eveneens een korte toespraak.
Andere onderdelen van deze varende jubileumviering waren o.m. een door Zusterhulp gebracht zelfgemaakt feestlied, en het "optreden" van een spontaan gevormd koor van kinderen, die een eigen programma voorgeschoteld hadden gekregen.

Uit de oude doos

Terug voor de wal spoedde iedereen zich naar het kerkgebouw aan de Pontanuslaan, waar enkele jongeren een koud buffet hadden klaar staan. In de vorm van het plaatselijk vignet van de vis en broden gecentreerd in een kompasroos, was een fraaie, grote salade opgemaakt. Toen iedereen dat werkstuk had bewonderd kon worden toegetast. Aan een der wanden van de kerkzaal waren verder 'foto's uit de oude doos' opgehangen, zodat ook daarmee nog eens de herinneringen uit de jonge geschiedenis konden worden opgehaald.
Dat werd ook op andere wijze gedaan: Drie leden "van het eerste uur" vertelden bij "de oude doos" iets uit de geschiedenis van de eigenlijk nog jonge gemeente. Tijdens een begeleidende voordracht werden het oudste nog levende gemeentelid, het eerst gedoopte gemeentelid en het laatst gedoopte lid aan de gemeente voorgesteld. In de bijeenkomst in het kerkgebouw werd verder meegedeeld, dat de door de kinderen georganiseerde spontane collecte aan boord van het feestschip ruim *f* 300,- had opgebracht. Een extra geschenk aan de gemeente....

Spanningen en problemen

Ook in de eredienst en de prediking van de zondagmorgen lag natuurlijk het accent op verleden, heden en toekomst. Over het verleden zei ds. J.L. Muilwijk in zijn preek o.a. dat we, naar dat verleden kijkend, ons dienen af te vragen hoe wij op onze plaats hebben gebouwd op het ene fundament. Er is niet alleen danken voor alle zegen in het verleden, maar we moeten uit dat verleden ook leren, ook uit onze fouten en nalatigheden, hoe de Heer met ons in de toekomst wil verdergaan.
Stilstaande bij vandaag, en kijkend naar een breder verband, constateerde ds. Muilwijk overal spanningen en problemen. "In alle kerken die een traditie hebben, bestaan dezelfde soort spanningen en problemen", zo zei hij. Het zijn niet lokale problemen van een gemeente, maar een wereldwijde geestelijke strijd. "En die moeten we bij de naam proberen te noemen", aldus ds. Muilwijk, "te ontmaskeren, om er zodoende weerstand tegen te kunnen bieden en de boze geen kansen te geven. En ik zeg dit alles niet opdat wij dat wereldwijde probleem op onze schouders zouden moeten nemen, maar om aan te geven, dat wat wij hier in het klein aan onderlinge spanning beleven, niet aan individuele personen ligt, maar te maken heeft met de voortgang van het werk van de Heer en met de tegenstand van de boze".
Ds. Muilwijk wees er op, dat de spanning veroorzakende krachten niet zijn af te doen met wat kreten. Het ligt heel ingewikkeld en verstrengeld. "In principe zou het opgelost zijn, denken we in onze eenvoud, als ieder zich eerlijk aan Jezus Christus als het fundament zou houden. Maar het blijkt dat broeders, die zich door de Heer geroepen hebben geweten en misschien nog weten, om Hem fulltime te dienen, elkaar niet meer onbevangen blijken te kunnen ontmoeten. (....) De boze weet onze onderlinge verschillen, die zouden moeten dienen om Gods veelkleurige wijsheid te weerspiegelen, zo aan te scherpen, dat we elkaar tot karikatuur maken.

Elkaar serieus nemen

Als de zgn. moderne theologie en de zgn. bijbelgetrouwheid elkaar wederzijds zouden vasthouden, bevragen en serieus nemen, dan zou dat een weg voor de Heer zijn om vanuit zijn betrouwbare woord in deze moderne tijd tot ons te spreken. (....) De veelzijdigheid die de Heer aan zegeningen geeft en aan belevingen in ons gelegd heeft, opdat wij als een prachtig boeket voor Hem zouden bloeien, verandert in dorens en distels, als wij het onze verabsoluteren en de schoonheid van andermans aandeel niet erkennen of niet willen zien. Dat is het probleem, waarmee vandaag niet alleen wij hier, maar de gemeente van de Heer op vele plaatsen zit. En het is een wonder van Gods trouw, dat we vandaag als gemeente mogen bestaan. Dat danken we aan Jezus, ons fundament, de rots waarop wij mogen bouwen. En als we daar onze Heer voor danken - en daar is alle reden toe, - dan past het ons tegelijk, Hem ootmoedig de zonde van onze kortzichtigheid te belijden en Hem te bidden, dat Hij door Zijn geest de ogen van ons hart wil openen, opdat we leren zien, wat Hij ons in zijn genade in onze broeder en zuster geschonken heeft.
Voor de toekomst wees ds. Muilwijk er op, dat we zijn aangewezen op God, onze Rots, op Jezus, ons fundament. "Als ieder van ons zich voor vandaag en voor de toekomst echt wijdt aan Jezus en op Hem zich orienteert, dan mogen we verwachten, samen op Hem als fundament, met Hem als onze Rots, een machtige tijd tegemoet te gaan".
De dienst met dankzegging, lofprijzing en aanbidding werd afgesloten met een korte bidstond en een, met de woorden van de voorganger in het gebed, van de gemeente zich toewijden aan de Heer.

Dn.

In Sovjet-Unie nu 250.000 baptisten

Tijdens het debat over de nieuwe godsdienstwet in de USSR heeft de regering besloten de statistieken over religieuse zaken vrij te geven.
Hoewel de wet nog niet is aangenomen, zijn de statistieken toch al vrijgegeven. Zij laten zien dat een derde deel van de Sovjetbevolking bij een of andere religieuse groep hoort.
Volgens een officieel opinieonderzoek gaat het om 90 miljoen van de 290 miljoen inwoners.
De Sovjet Baptisten hebben nu ook een beter inzicht in hun aantallen. Schatten zij hun aantal eerst op 500.000, nu stelden zij dit bij naar 250.000 verspreid over 3000 gemeenten. De organisatie van Sovjet Baptisten veranderde haar naam. De nieuwe naam - Unie van Evangelische Christen-Baptisten - geeft aan dat ze een bredere samenstelling wil hebben.

Parafrase Zacharia 9:1-10

Een woord op last van Jahwe voor Syrië, want ook Damaskus moet weten dat God er is. God heeft alle mensen op het oog, dat geldt ook de stammen van Israël en het aangrenzende Libanon. Libanon dacht verstandig te handelen door zich te versterken en te verrijken. Maar let op, de Here laat hen verarmen, hun macht wordt verzwolgen en de stad wordt door vuur verslonden. De bewoners van de Gazastrook houden hun hart vast, want hun verwachtingen worden de bodem ingslagen. God wil echter dat zij blijven. Hun trots zal echter gebroken worden en de bevolking zal een gemengde bevolking zijn.
Er zal niet meer van wraak en vergelding gesproken worden. Zij zullen zelfs als leiders in Israël hun plaats krijgen en als een Jebusiet in Israël wonen.
Zo zal Ik voor mijn huis zorg dragen en er op toezien dat geen geweld meer een kans krijgt, zegt God. Jeruzalem is de stad van de komende koning. Jubelt het uit, want deze koning komt als rechtvaardige en hij zegeviert. Hij komt zonder machtsvertoon, rijdend op een ezel, op een veulen, het jong van een ezelin. Zijn heerschappij zal de vrede voor Jeruzalem betekenen, maar met Hem zal ook de vrede voor heel de wereld aanbreken.

Christenen in DDR hebben meer vrijheid dan in West-Duitsland

Tijdens een evangelisatieaktie in zeven steden in de DDR heeft Wolfgang Heiner van Missionswerk Frohe Botschaft (BRD) de indruk gekregen dat christenen in de DDR op dit moment een grotere vrijheid hebben dan in de Bondsrepubliek. Voor aktiviteiten op openbare plaatsen is in de Bondsrepubliek altijd een vergunning nodig. In de DDR is dat op dit moment niet nodig.
"De politie kijkt toe en klapt mee met de andere toehoorders", verklaarde Heiner, die met een team christenen uit Oeganda, Soedan en Zuid-Afrika een paar weken lang door de DDR trok.

BIJBEL

Kanttekeningen bij Zacharia 9:1-10

Vele malen heb ik met Palmpasen over de intocht van Jezus in Jeruzalem gepreekt. Het evangelie van Mattheüs verbindt deze gebeurtenis met de profetie van Zacharia. Toen ik enkele weken geleden naar aanleiding van de tekst in Mattheüs me voorbereidde voor de prediking op die Palmzondag heb ik me, meer dan voorheen, bezig gehouden met de profetie van Zacharia. Nog nooit eerder had ik deze profetie zó gelezen. Hoe ik deze profetie gelezen heb vindt u in de parafrase die hierbij is afgedrukt. Een parafrase is geen bijbelvertaling, het zou daarom goed zijn als u zelf de bijbeltekst er bij neemt.

Aktuele profetie

Zonder twijfel was de profetische boodschap bestemd voor de volken die toen leefden. In de geschiedenis is ook wel na te gaan waarop de profetie van Zacharia doelde. Maar daarmee is de betekenis van de profetie niet uitgeblust. De profetie reikt ver over de tijd van Zacharia - heeft eschatologische betekenis. De boodschap is bestemd voor alle mensen (1) en voor alle volken, reikt tot aan de voleinding (10).
In de totale visie op de gehele wereld en over alle tijden, getuigt de profetie van de weg van God met mensen en volken in een bepaalde tijd. In zo'n tijd geeft de profetie zicht op het aktuele handelen van God.
Zo hebben de discipelen van Jezus de profetie verstaan in hun tijd. Maar tegelijkertijd wacht de profetie nog op vervulling in de toekomst. Zo mogen ook wij in de profetie de weg van God zien, die God voorheeft met mensen en volken in onze tijd en wordt geloofsverwachting gewekt voor de toekomst.

Een situatie in het Midden-Oosten

Het oog van Jahwe is op mensen gericht. Niet: op "andere" mensen, zoals de vertaling van het nederlands bijbelgenootschap luidt. In Gods' ogen zijn er geen mensen en andere mensen.
"Al die duizend, duizend samen
Roept de Heer bij hunne namen
En niet een ontglipt zijn oog".
Zo ziet God de mensen in Damascus, in Israël, in Libanon (Hamath, Tyrus en Sidon) en in Gaza. Temidden van de mensheid deze mensen, midden in de wereld deze wereld, toen en nu. We noemen hen nu Syriërs, Israëlies, Libanezen, Palestijnen. Het zijn Islamieten, Joden en Christenen. Allen erkennen Zacharia als profeet, die het Woord van God heeft gesproken.

Anno 1990?

De profetie van Zacharia is geen Journaal of actualiteitenrubriek. Maar het zal niemand verwonderen, dat, toen ik zó Zacharia negen las, mij bekende beelden voor ogen kwamen. Een brandende stad in Libanon, angst en geweld in de Gazastrook, Palestijnen die geen terroristen meer willen zijn. Dat zijn geen fantasie-beelden - niet van mij en niet van de profeet! Net zo min als het beeld van de Koning op de ezel en de juichende Jeruzalemmers. En de Vrede, die zich uitstrekt over heel de wereld als een vloedgolf.
Maar toen begon ik te fantaseren. Wat zal het fantastisch zijn als Joden en Palestijnen in één land zullen wonen. Dat bedoelt Zacharia toch als hij profeteert dat zij voor God zullen blijven en worden als een stamhoofd in Juda? "Ekron als een Jebusiet" (7).
Koning David heeft voor God een altaar gebouwd en grond gekocht van een Jebusiet (1 Kron. 21). Hij woonde als niet-Jood in Israël en bezat, als oer-inwoner, land als eigendom. David erkende dat recht en kocht land van Ornan, de Jebusiet.
En wat is dat voor een volk dat in Asdod woont (6)? Zullen dan toch joodse en palestijnse jongens en meisjes elkaar lief krijgen en gezinnen stichten?
We moeten profetie en fantasie wel goed gescheiden houden. Maar zonder profetie leven we in een fantasieloze wereld.

Als Jezus op de ezel naar Jeruzalem rijdt roept de menigte "Hosanna", geef toch heil! Deze mnensen zullen geen kruis begeerd hebben, maar het kruis werd wel opgericht. "Opdat een ieder die gelooft, in Hem eeuwig leven hebbe". Anno 1990!

G. VAN 'T WOUT

Baptist Emmen voor 3e keer naar Roemenië

Op dinsdag 27 maart jl. vertrok voor de 3e keer dit jaar vanuit Emmen een vrachtauto met kleding en voedsel richting Roemenië. Op 3 voorafgaande zaterdagen konden de pakketten gebracht worden naar 'Het Baken', waar de Zusterhulpen klaar stonden om ze in ontvangst te nemen en alles sorteerden. De zaterdag voor het vertrek werden op alle ingepakte dozen stickers geplakt met daarop in het Roemeens de inhoud vermeld. De vrachtauto werd gratis beschikbaar gesteld door een gemeentelid. Wij zijn hem hiervoor bijzonder dankbaar. De reis verliep erg voorspoedig en donderdag 29 maart arriveerden de broeders Bischop, Koopmans, Schaap, Schipper en Hofman bij de pastorie van de baptisten predikant in Oradea.

MARCA ROEPT JEUGDHERINNERINGEN OP

Als men Marca binnenrijdt over een zandweg die zelfs nog een rivier doorkruist ontdek je de armzalige huisjes waar mensen in moeten leven. De 'wegen' (bij avond) donker en onverlicht. Water (uit de beek) en licht zijn aanwezig en gelukkig is er ook voldoende voedsel, al is dit voedsel wel erg eenzijdig. Erg schaars zijn bv. melk en melkprodukten. Men verbouwt - althans op het platteland - veel op eigen tuintjes (aardappelen, uien en wortelen). De kippen lopen vrij rond bij hun 'woningen' en de meesten houden een varken en mesten dat vet om zicht te voeden met vlees. Aan medicijnen is een enorm tekort. Men krijgt wel een recept van de arts, maar kan dit bij een apotheker niet inwisselen tegen geneesmiddelen. Ook aan (kinder)bijbels is een grote behoefte. Kortom, Marca is een plaats die sterk deed denken aan mijn jeugdjaren, ofschoon het mij daar nog een tikkeltje armoediger leek.

GROTE DANKBAARHEID VOOR MEEGEBRACHTE GOEDEREN

Met de predikant van de baptisten gemeente in Marca - begin maart aldaar tot predikant bevestigd, maar nog woonachtig in Oradea tot de pastorie in Marca klaar is - vertrokken wij om ± 15.00 uur van Oradea naar Marca. Daar kwamen wij om ± 17.00 uur aan en werden al opgewacht door broeders en zusters van deze gemeente. Deze ontmoeting was allerhartelijkst. Handen werden geschud en de broeders Bischop en Schaap - die in januari al kennis hadden gemaakt met enkele leden van deze gemeente - ontkwamen niet aan een innige omhelzing. Nadat de vrachtauto uitgeladen en alles opgeborgen was in één der bovenzalen van de kerk, waren er intussen zoveel mensen toegestroomd dat nog spontaan een (dank)dienst werd gehouden. De zondagsschool en ook de aanwezige gemeenteleden zongen enkele liederen voor ons. Het zingen heeft diepe indruk op ons gemaakt, omdat met zoveel overgave werd gezongen. Ook werd er nog een dankstond gehouden, waarin velen (wat is daar een vrijmoedigheid om in gebed voor te gaan) God de dank brachten voor alles wat hun deze avond ten deel was gevallen en gebeden waren verhoord.

BEDDEN UIT EMMEN VOOR ZIEKENHUIZEN IN ROEMENIË

De volgende ochtend brachten wij een bezoek aan 2 ziekenhuizen. Via 'De Horst' (een verpleeghuis in Emmen) waren ons 121 bedden toegezegd die wij eind mei kunnen afhalen om naar Roemenië te transporteren. Dit zijn nog in uitstekende staat van onderhoud verkerende bedden met ombouw, nieuwe matrassen en dekens. Zowel in het ziekenhuis van Oradea als Alesd troffen wij - naar westerse maatstaven gemeten - een niet te beschrijven wanorde aan. Blijkbaar is er in geen jaren onderhoud gepleegd aan de gebouwen. Bedden, met daarin matrassen die waren doorgezakt en uitgesleten en het allerergste ... geen medicijnen beschikbaar om de patiënten afdoende te kunen helpen. In feite zijn de door ons toegezegde bedden voor deze ziekenhuizen een geschenk uit de hemel. 's Avonds werd in Marca opnieuw een dienst gehouden. Ds. Schaap mocht in deze dienst voorgaan; de meegebrachte bijbels werden overhandigd en samen zongen wij - als werkgroep Marca - voor de gemeente een lied in onze eigen taal. De dienst werd wederom besloten met een bidstond.

ALTERNATIEVE LANDDAG?

De zaterdagmiddag brachten wij - samen met de zondagsschool en oudere jeugd met hun ouders - door in de vrije natuur. Het werd een onvergetelijke middag. Wie schetst onze verbazing dat een meegebracht schaap voor onze ogen vakkundig werd geslacht. Er werden vuren aangelegd, soep gekookt, zelfgebakken broodjes met uien belegd en besprenkeld met vet dat boven het vuur was verwarmd. Er werden liederen gezongen, de kinderen speelden in het groene gras, de tafel werd gedekt door kleden op de grond te leggen om daarop plaats te nemen. De schapesoep smaakte voortreffelijk. De kinderen aten met z'n tweeën uit één bord en na afloop konden wij ze nog trakteren op een banaan of sinaasappel. Deze produkten mochten Roemenië niet worden ingevoerd en er waren 'kinderen' van 25 jaar oud die voor het eerst in hun leven een banaan of sinaasappel aten.
's Avonds opnieuw een dienst, waarin ook onze voorganger het woord mocht verkondigen.

KERKDIENST VAN 4 UUR

's Morgens om 8 uur begon de zondagsschool en tijdens dit uurtje werden de werkjes - die op onze zondagsschool zijn gemaakt en die voorzien waren van pasfoto's van de kinderen die ze gemaakt hadden - overhandigd. Ook werden kleur- en tekenpotloden, viltstiften, verfkwastjes, lijm, schoolborden, krijtjes, priklappen, prikpennen, prikborden met punaises, plakborden, kleurplaten, werkjes, schaartjes en tekenpapier gegeven. Al dit materiaal is daar totaal onbekend en met grote, grote dankbaarheid werd alles in ontvangst genomen.
Hierna begon de eredienst. Het zangkoor verleende medewerking en zong enkele zeer goed ingestudeerde liederen. Ook het muziekkorps, die deze gemeente rijk is, speelde op instrumenten uit de jaren 1870-1890 enkele keren voor ons. Ds. Schaap bracht opnieuw het woord, br. Schipper zong samen met de zondagsschoolleidster een roemeens/nederlands lied en een flanelbord met -platen en kinderbijbels werden door ons overhandigd. Hoogtepunt was wel de viering van het H. Avondmaal. Zij die deelnemen aan het avondmaal gaan tijdens deze viering staan. Duidelijk ervaar je de band van Christus die samenbindt. Ook werden wij in deze dienst tot lid - dit gebeurde door handopsteking van de gemeenteleden - van de baptisten gemeente in Marca benoemd! Er werd tot slot van deze dienst een dankstond gehouden en onder het slotlied werden ons allerlei kado's - waaronder enkele prachtige kristalvazen voor onze gemeente - overhandigd. De broeders en zusters hadden onze en wij hun harten gestolen, want vele zakdoeken moesten de tranen drogen die bij hen en ons waren losgeweekt. Een dienst die wij - denk ik - nooit zullen vergeten. Aan de kerkdienst - met zondagsschool - van 8.00-12.00 uur was een einde gekomen en de lange terugreis kon een aanvang nemen.

SLOTOPMERKING

Onze ervaring de afgelopen dagen met de broeders en zusters in Marca zijn:

- O buitengewoon hartelijke mensen;
- O je proeft een familiesfeer van mensen die bij elkaar horen;
- O ze bezitten een kinderlijk-eenvoudig geloof;
- O materieel zo arm als vèr voor mijn jeugdjaren, maar enorm rijk in hun geloofsleven;
- O mensen - zeker wat hun geloofsleven betreft - om jaloers op te zijn!

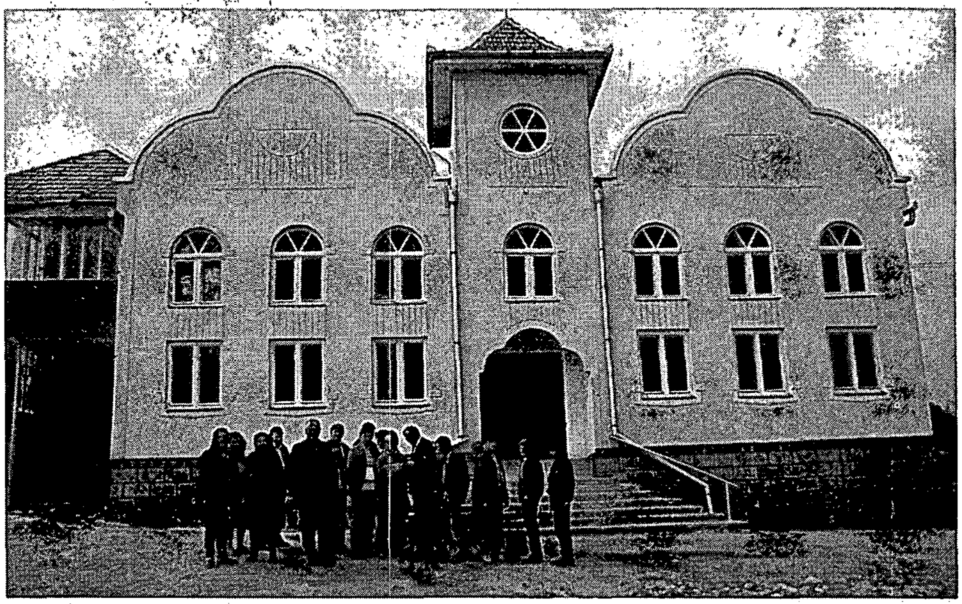
VIDEO-OPNAME

Van deze reis is een video-opname gemaakt. Deze film is inmiddels in een overvolle zondagavonddienst op een grootbeeldscherm in 'Het Baken' aan belangstellenden getoond. De extra (deur)kollekte - die na afloop van deze dienst werd gehouden - is bestemd voor de kerkbouw in Marca. Als er belangstelling bestaat voor bovengenoemde video-opname dan kunt u deze bestellen bij L. Bischop, tel. 05910-16739. Ook heeft de werkgroep Marca de beschikking over een eigen girorekening. Het nummer luidt: 2863819. Eventuele giften kunnen op dit nummer gestort worden onder vermelding van 'Werkgroep Marca Emmen'.

EMMEN — HENK HOFMAN

Hier en in Roemenië: samen delen in Jezus' naam

In de eerste week van januari mochten we contacten leggen met de Baptisten Gemeente Marca in Roemenië. Eind maart, begin april gingen we opnieuw onderweg naar Roemenië. We waren met een vijftal broeders van de wijkgemeente Emmen-Oost. We hebben indrukwekkende en onvergetelijke dagen meegemaakt in Roemenië, met name in de Baptisten Gemeente Marca, die nu onze partnergemeente geworden is. Onze ervaring was daar heel diep: gemeente van de Heer in welke situatie of omstandigheid dan ook, hoe verschillend misschien ook in theologische opvattingen, gemeente van de Heer, dan mag je met elkaar delen in Jezus' naam.

Baptisten kerk Marca

Gemeente te Jeruzalem

Dat deed de gemeente te Jeruzalem, zoals wordt beschreven in Handelingen 2 vers 41 t/m 47. De gemeente, gevormd door hen, die het Woord hadden aanvaard. Jezus, die Heiland en Heer in hun leven geworden was. Zij, die zich in gehoorzaamheid aan de Heer hadden laten dopen, ze deelden met elkaar in Jezus' naam. Hoe? Dat deden ze in geestelijk opzicht. Immers daar is bij hen sprake van een volharden bij het onderwijs van de apostelen, de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden. Niet alleen delen in geestelijk opzicht nee méér, ook met elkaar delen in materieel opzicht. Ze waren betrokken op elkaars welzijn, immers telkens waren er die hun bezittingen en have verkochten en ze uitdeelden aan allen, die er behoefte aan hadden. Met elkaar delen in Jezus' naam, dan kom je tot een loven en prijzen om dat geweldige wat je samenbindt: nieuwe mensen in en door de Here Jezus Christus in een nieuwe gemeenschap van liefde.

Onze plaatselijke gemeente

Met elkaar delen in Jezus' naam, dat mogen we in onze plaatselijke gemeente doen. In geestelijk en materieel opzicht. Waar we oog hebben voor elkaars welzijn, ook in onze welvarende samenleving. Waar we in en door de Heer betrokken zijn op elkaar. Die wondere gemeenschap van liefde waar je hoe verschillend van opvattingen ook, één in de Heer bent. Immers Hij is ons aller Heiland en Heer. Waar je met elkaar de Heer looft en prijst om dat wondere geheim, wat je samenbindt, kinderen van Hem in Zijn lichaam: de gemeente.

De gemeente Marca in Roemenië

Met elkaar delen in Jezus' naam, dat mochten we eind maart, begin april meemaken in de gemeente Marca. In geestelijk opzicht: in de gemeenschap van liefde, die we mochten ondervinden over en weer voor elkaar in en vanuit de Heer. In materieel opzicht: Wij met onze gaven voor hen, zij met gaven voor ons: de maaltijden bij hen aan huis, het eten in de kerk, de kado's, die we meekregen voor onze gemeente: twee rode kristallen bloemenvazen, brood voor onderweg.

Heilig Avondmaal

Afgelopen maand heb ik een drietal keren het Heilig Avondmaal mogen vieren en beleven. De eerste zondag van april in de gemeente Marca, de tweede zondag van april in onze wijkgemeente Emmen-Oost waar we brood met elkaar gegeten hebben wat we meekregen vanuit de gemeente Marca, op Goede Vrijdag als totale gemeente Emmen.
Met elkaar delen in Jezus' naam. Bij het Heilig Avondmaal deel je ten diepste met elkaar omdat de Heer Zich via de tekenen van brood en wijn aan ons meedeelt op heilvolle en wondervolle wijze. Waar de Heer bij ons is als de Verbrokene, als Hij, die Zijn bloed gaf ter vergeving van onze zonden.
Eén keer per jaar mogen wij als Uniegemeenschap tijdens de Algemene Vergadering met elkaar het Heilig Avondmaal vieren. Dan zijn we één in de naam van de Heer; daar delen we dan met elkaar in Jezus' naam, omdat de Heer Zichzelf zo heilvol en wondervol aan ons meedeelt.
Weet u, dit moet me van het hart: we moesten in onze kleine Uniegemeenschap daar meer oog voor hebben voor dat samen delen in Jezus' naam. Geen zaken in het middelpunt plaatsen van de 2e of 3e orde maar de Heer alleen. Kunnen we nog wel delen in Jezus' naam? Thuis hebben we een doperse spreuk, die ons als gezin veel te zeggen heeft. Deze: Dopen wat mondig is, spreken dat bondig is, vrij in het christelijk geloven en daden gaan woorden te boven.
Weet u, dat mag onze heilvolle werkelijkheid zijn. Ook als Uniegemeenschap, als we op Jezus zien. We mochten het beleven en ervaren met een gemeente in Roemenië Marca: onze partnergemeente in het vervolg. Een gemeente in een totaal andere situatie dan de onze, ook anders van opvattingen maar toch we waren en zijn één in de Heer.

H.C. SCHAAP

Bengaals verbod op N.T. opgeheven

Volgens het Bengaalse dagblad 'Daily Ittefag' heeft Bangladesh het verbod op het Nieuwe Testament opgeheven. De invoer en verspreiding van het verboden Nieuwe Testament in het Bengalees is weer toegestaan. Het ministerie van Binnenlandse Zaken heeft begin dit jaar onder druk van islamitische fundamentalisten een douanenbepaling uitgevaardigd dat de invoer van dit boek verbood. Als reden hiervoor werd aangevoerd dat in dit Nieuwe Testament voor God hetzelfde begrip wordt gebruikt als in de Koran. Vorig jaar werden van dit Nieuwe Testament ongeveer 200.000 exemplaren verkocht.
Sinds 1988 is de islam in Bangladesh de staatsgodsdienst.
Ongeveer 87% van de 100 miljoen inwoners zijn moslim en 12% hindoe. Daarnaast zijn er kleine christelijke en boeddhistische minderheden.

AV VAN EBZ IN STADSKANAAL

Zendingswerk beleefd en besproken met mensen uit dertien landen

De jaarlijkse vergadering van de Europese Baptisten Zending (E.B.M.) vond dit jaar van 22-25 maart plaats in Stadskanaal.
Zo ongeveer om de 4 à 5 jaar hebben wij het voorrecht de vertegenwoordigers van 13 Europese landen en van Afrika en Z-Amerika te ontvangen.
In een hink-stap-sprong verslag hopen wij u iets te laten weten en te laten delen van dat, wat wij samen hebben beleefd.

Deze 4-daagse ontmoeting werd geopend door ds. Joseph Mans, de scheidende president van de Baptisten Unie van Sierra Leone.
Hij bepaalde ons bij Psalm 108:1 - "Loof de Here, mijn ziel en al wat in mij is zijn heilige naam". Ds. Moses B. Khanu, de nieuw gekozen algemeen sekretaris van de Unie van S.L. las uit 1 Cor. 3:1-15 en legde de aandacht op vers 7 - "noch wie plant, noch wie begiet, betekent iets, maar God die de wasdom geeft". Zijn wens is dat we als partners, als werkers zullen zijn die samen onderweg zijn met God en naar God.

De welkomstwoorden van de plaatselijke gemeente werden uitgesproken door ds. en mevr. Pieter en Ina Jager in 4 talen. In 't kort werd verteld over de geschiedenis van de Baptisten in deze noordelijke omgeving, met recht voor ons historische bodem.

De aanvang van het vergadergedeelte ging gepaard met een aantal zakelijke aangelegenheden, zoals aanvaarding notulen, vaststellen van de agenda, presentielijst, aanstellen van een stemcommissie enz.

Het uitvoerend komité moest dit jaar helemaal opnieuw worden gekozen, voorwaar geen kleinigheid. Op dit punt werden ook de reglementen bijgesteld. Een aantal van de nu gekozen leden zitten 2 jaar, anderen 4 jaar. Zodat in de toekomst om de 2 jaar een verandering plaats vind in de gekozen leden.
De eerste avond wordt geleid door br. Dietmar Lütz, de verantwoordelijke man voor het werk in S.L. De E.B.M. werkt nauw samen met de Afrikaanse kerken en met andere organisaties. We lazen samen die avond uit 1 Thes. 2, waarna we nadachten over vers 13 - het gepredikte woord Gods.... als een woord van God. Ons gebed was en is of het woord dat gebracht wordt door mensen ontvangen mag worden als het woord van God.

De tweede dag

Op de vrijdag werd de dagopening verricht door ds. Paul Changé uit de Centraal Afr. Republiek, hij las uit 2 Cor. 4:1-5. Een ieder van ons zal een evangelist zijn waar hij ook is, op elk tijdstip. De vraag die Christus ons zal stellen: "Wanneer heb jij over Mij gesproken?"

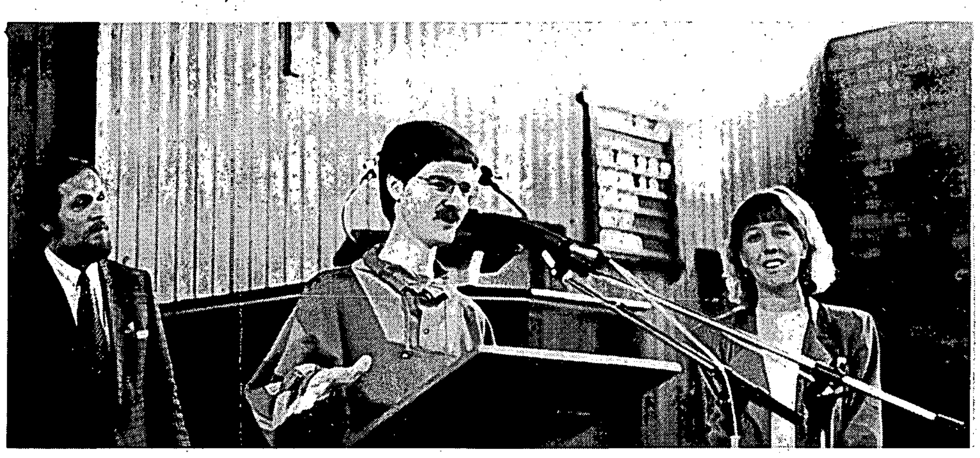
Het jaarrapport van de president, br. André Thobois werd behandeld. Benieuwd zijn we naar de ontwikkelingen van de Oost-Europese landen, tot nu toe zijn er zendelingen uit Hongarije en Oost-Duitsland, wanneer zullen bijv. Polen en Roemenië volgen?
N.a.v. het rapport van de alg. sekretaris br. Horst Niesen vraagt de afgevaardigde van Zwitserland of we ook zending moeten bedrijven in Oost-Europa? De opdracht binnen de E.B.M. tot nu toe is zending buiten Europa, is het antwoord van br. Thobois.
Binnen de E.B.F. (Europese Baptisten Federatie) is er wel door het Oost-blok gevraagd om hulp. De Oost-Duitsers vertellen het laatste jaar veel baat te hebben ondervonden van de samenwerking met de E.B.M.
Uit het rapport van br. Lütz spreekt ontmoediging en bemoediging. Er heerst angst in Afrika dat Europa de komende jaren met zichzelf bezig zal zijn en het geld gebruikt voor binnenlandse zending.
De vertegenwoordigers van de Afrikaanse en Z. Amerikaanse landen geven ook hun berichten en ervaringen door. Uit Z. Kameroen komt dank voor alle hulp, die nog enkele jaren hard nodig zal zijn. Naast de bestaande bijbelopleiding is er behoefte aan theologische opleidingen, daarvoor hebben ze hoog opgeleide mensen nodig.

Vijfjarenplan

In Sierra Leone hebben ze een plan voor 5 jaren opgesteld waarin ze een groot deel van S.L. hopen te bereiken met het evangelie.
De vertegenwoordigers, een Duitse broeder en zuster, van Brazilië werken daar reeds 26 jaren. Hij zegt dan ook van zichzelf dat hij een Braziliaan geworden is in het denken. Veel goed werk wordt daar verricht vooral in het opvangen van straatkinderen in tehuizen.
Op de vrijdagmiddag luisteren we naar een rede van prof. dr. Marc Spindler uit Leiden, "De geest van de zending". De opdracht om Gods woord uit te dragen vinden we in Math. 28:18-20, de grondslag van de zending, waar de Here Jezus zelf het zendingsbevel geeft. Wij hebben de hulp van de Heilige Geest hierbij nodig. Bij de uitvoering door mensen zonder de werking van de Heilige Geest heeft het geen waarde. De juiste manier om zending te beginnen is de "spirit" te ontvangen door de uitstorting van de Heilige Geest.
De Heilige Geest is de geest van de zekerheid, is de geest van de vrijmoedigheid.
Dit zijn enkele gedachten uit een boeiend relaas van meer dan een uur.
Ook de financiën hadden onze aandacht. In ons vergaderboek besloeg dit 52 blz. Vele vragen werden gesteld en beantwoord. De begrotingen werden toegelicht en met meerderheid van stemmen aangenomen.
In verband met het aftreden van br. Horst Niesen, de algemeen sekretaris werd er een verkiezing gehouden. Kandidaat voor deze funktie was br. Max Staübli, een Zwitser, momenteel met verlof, samen met zijn vrouw Susy, zendelingenechtpaar uit de Centraal Afr. Republiek. Hij werd met grote meerderheid gekozen.

(vervolg pag. 7)

Nieuwe zendelingen:
links: br. Dietmar Lütz
midden: Peter de Groot
rechts: Ria de Groot
Ze vertellen hier iets over zichzelf

Lezers aan het woord

"Is de groei er uit?"

In D.C. d.d. 19 april j.l. refereert ds. Jac. Schouten aan de laatste Uniestatistieken, die geen groei meer laten zien en stelt dat leiders en leden hiermee geen genoegen mogen nemen.
Zoekend naar een antwoord hoe het getij te doen keren veronderstelt hij enkele oorzaken, zet hier en daar een vraagteken en denkt het antwoord gevonden te hebben in o.a. het profetisch woord dat weer vanaf de kansels moet klinken.
Op grond van eigen ervaring ben ik van mening dat het elkaar accepteren een eerste stap in de goede richting is die voorkomt dat ledenverlies wordt beperkt. Hoe kan een gemeente de Blijde Boodschap uitdragen, wanneer zij zelf geen eenheid is?
Met een privé-beslissing (echtscheiding) en het aangaan van een nieuwe relatie ging de raad niet akkoord en de gemeenteleden toonden bij meerdere ontmoetingen zo'n onverzoenlijke houding, dat dit mij tenslotte deed besluiten mijn lidmaatschap op te zeggen en met mij nog enkelen.
Na meer dan 30 jaar werd ons besluit zonder slag of stoot geaccepteerd met als argument dat de beslissing werd gerespecteerd!
Zodoende heb ook ik er toe bijgedragen dat de laatste statistiek minder gunstig was.

JAN C. DE BRUYN
Rotterdam-Zuid

Gemeente Muntendam gaat 100 jarig bestaan vieren

In verband met het 100-jarig bestaan van de Baptisten gemeente Muntendam wil ik alle leden, oud-leden en vrienden van de Baptisten gemeente Muntendam vragen 27 april 1991 vrij te houden zodat we deze dag met zoveel mogelijk mensen kunnen vieren.
Wij zoeken nog foto's en oude verhalen voor een reportage over de Baptisten gemeente Muntendam.
Als u oude foto's en verhalen heeft kunt u die inleveren bij één van de commissie-leden.
Mocht u een foto inleveren wilt u die dan voorzien van uw naam en adres. U kunt één en ander ook opsturen naar onderstaand adres. Wij hopen dat u voor ons blijft bidden, want ook bij het organiseren van deze dag kunnen wij niet zonder Gods hulp.

zr. G. Drewes-Poelman, zr. I. Boiten-Brugge, br. H. Haan, br. W.L. Straat, Burg. Venemastraat 65, 9649 BB Muntendam, tel. 05987-26567.

Hebt u al de drie werkmappen?

De drie werkmappen, uitgebracht door de werkgroep "gemeentelijke bezinning" der Uniecommissie al gelezen?
Werkmap I handelt over het thema: **Heelheid der Schepping.**
Zes schrijvers helpen ons nadenken over Bijbelse noties en aktuele problematieken inzake het millieu. Voorts 50 praktische tips.
Werkmap II is getiteld: **Vrede.**
Zeven auteurs geven aan wat de Bijbel erover zegt, hoe het (soms moeilijk of niet) funktioneert in de politiek, en hoe het in alledaagse situaties kan zijn. Maar ze tonen ook een weg tot Vrede.
Werkmap III gaat over **Gerechtigheid.**
Liefst elf auteurs belichten allerlei terreinen waarop vaak gerechtigheid ontbreekt, en stellen het thema in Bijbels licht.
Elk van deze mappen afzonderlijk kost *f* 5,- per stuk.
Bestelt u er 20 of meer (bijv. voor gemeentelijk gebruik ofvoor de boekentafel) dan kosten ze slechts *f* 4,- per stuk.
En neemt u de 3 in 1 koop, dan betaalt u **slechts *f* 12,50 per set.**
Bestellingen kunt u zenden aan het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

Zendingsdag van gewest Holland

Op zaterdag 19 mei a.s. wordt de zendingsdag gewest Holland gehouden in de kerk van de Baptisten gemeente te Utrecht-Silo, Herenstraat 34-36. Aanvang: 10.30 uur (10.00 uur koffie). Afronding van het project: Medisch werk in Kassiri. Presentatie: Nieuw project. Gastspreekster: zr. J. de Jonge-van Oosten, namens UZC-WIN. Kennismaking met onze kandidaat-zendelingen: br. en zr. Peter en Ria de Groot.
Deze dag is behalve voor leden van zendingswerkgroepen, ook bestemd voor allen die de zending een warm hart toedragen. Neemt u een boterham mee!
Tot ziens!

(vervolg van pag. 6)

Nieuwe zendelingen

Een zeer belangrijk onderdeel van de zendingsraad is het voorstellen en aanvaarden van 8 nieuwe zendelingen: 3 zusters uit Duitsland, waarvan 1 inmiddels vertrokken naar Kassiri, 1 Duitse broeder, 2 Oost-Duitse zusters en een Nederlands echtpaar.
Dankbaarheid en blijdschap vulde ons dat ook Peter en Ria de Groot daartoe behoorden.
In deze dagen hadden wij als U.Z.C. een intensief kontakt met beiden, waarin veel gepraat is en we samen hebben gebeden om wijsheid, leiding en kracht.
De zaterdagochtend is het einde van het vergadergedeelte.
's Middags werden we allen ontvangen in het gemeentehuis door de burgemeester, waarna we een bustocht maakten door de omgeving en we een bezoek brachten in de kou en regen aan het vestingplaatsje Boertange.
De zaterdagavond zijn we zeer indringend bezig geweest met Math. 28:19 - "maakt al de volken tot mijn discipelen". Heel duidelijk kwam steeds de vraag: "Heb jij iemand tot mijn discipel, tot mijn volgeling gemaakt?"
Meerderen gaven hier antwoord op. Veel hebben we gezongen en gebeden met steeds weer de vraag voor ons allen uit vers 19 - "Heb jij iemand tot mijn volgeling gemaakt?"
Tijdens de drie avond-programma's mochten we luisteren naar zang- en muziek van meerdere mensen die allen geweldig meegewerkt hebben.
De vertegenwoordigers waren de zondagochtend-eredienst verdeeld over 4 gemeenten in de omgeving.
Het is een overweldigende ervaring om met mensen uit zoveel landen het werk van de zending te beleven en te bespreken. Te luisteren naar afgevaardigden, zendelingen, oud-zendelingen.
En het **opnieuw** te beleven dat de opdracht van Math. 28 nog steeds van kracht is.
Onze hele wereld is een zendingsveld!!!!
Voor de Unie Zendings Commissie
DLK

Buitengewone A.V. over 'Homosexualiteit' op 15 september a.s.

Blijkens een bericht in het weekblad 'Kerk', zal de buitengewone A.V. van de Unie van Baptisten Gemeenten, als gevolg van een besluit op de A.V. van 1989 te Drachten, worden gehouden op zaterdag 15 september a.s.
Het blad meldde dit bij monde van Unievoorzitter W.J. Blanken. Deze was gevraagd naar een commentaar op de uitlatingen van Jaap Boeschoten, die door het blad was geinterviewd over de beweging 'Ruimte'. Naar goed journalistiek gebruik was hier 'hoor en wederhoor' toegepast.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 48,-- per jaar; buitenland *f* 66,-- per jaar.

Redactie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van de penningmeester van de Gemeente Workum is br. Y. de Vries, Panwurk 7, 8711 BE Workum, tel. 05151-2740.

Secretaris van de gemeente Drachten-Elim is M. de Boer-Boonstra, De Telle 56, 9247 BH Ureterp, tel. 05125-2231.

Secretaris van de Friese Bond is F. de Boer, Hoornweg 92, 9363 EJ Marum, tel. 05944-2930.

Appartementen op boerderij in Sauerland, Oberbergland: Rustige bosrijke omgeving, met wandelwegen, kastelen, grotten, meren. 11-15 DM p.p.p.d. Tel. 0949-2354-3293

De Baptistengemeente Alphen-Noord organiseert ieder jaar een grandioze kampweek voor kinderen van 7 t/m 12 jaar (kinderkamp) en teeners van 13 t/m 15 jaar (jeugdkamp). In het laatst genoemde kamp zijn nog enkele plaatsen vrij.
Kosten: *f* 145,- p.p. Datum: 28 juli t/m 3 augustus 1990.
Inlichtingen: 02503-17415 of 01880-13728.

In een vast geloofsvertrouwen is door zijn Heer opgenomen in heerlijkheid, onze broeder

Pieter Hendriks

op de leeftijd van 72 jaar

Jesaja 51:12
Ik, Ik ben het, die u troost.

Baptistengemeente 2e Exloërmond

BEL GRATIS
06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

"Ik zie een poort wijd open staan...."

In volle vrede en in de zekerheid van zijn geloof, heeft de Here op Zijn tijd tot Zich genomen, onze geliefde broeder,

Johannes Hamer

op de leeftijd van bijna 71 jaar

Vroomshoop, 18 april 1990

Baptistengemeente Vroomshoop

AANKONDIGING

"Bijbelse namen" (lijst van bijbelse persoons- en plaatsnamen), N.B.G., Haarlem, f 20,--.
Onlangs is voor de vijfde keer een lijst verschenen met bijbelse namen.

Toen het Nederlands Bijbelgenootschap en de Katholieke Bijbelstichting gingen denken over de mogelijkheid van een gemeenschappelijke bijbelvertaling, dook al direct een vraag op. Protestanten en rooms-katholieken spelden de bijbelse namen verschillend.
Katholieken baseerden hun spelling op die van de Latijnse Vulgaat, protestanten gebruikten een soort transcriptie uit het Hebreeuws en het Grieks, die in de zeventiende eeuw was ingevoerd door de Statenvertalers. Katholieken spraken van Hiop, protestanten van Job; katholieken schreven Jerusalem, protestanten Jeruzalem.
Als er ooit een gemeenschappelijke vertaling zou komen, moest dat spellingverschil worden opgelost. Zo gingen geleerden van beide bijbelorganisaties aan het werk om de schrijfwijze te bepalen van iedere persoons- en plaatsnaam in zowel de canonieke als de deuterocanonieke boeken.
Uitgangspunten waren de transcriptieregels van onze tijd.

Zuid-Limburg, te huur volledig ingerichte vakantie bungalows. Rustig gelegen in een mooie omgeving. Tot 30/6 bij 14 dagen reserveren 20% korting. Inl. de Cantharel, Kem 19, 6451 GC Schinveld, tel. 045-251176.

Onze christelijke FEESTdagen....

De mateloze mens
die alles, allen meet
met de millimeterband
van zijn begrensd verstand;
die wonderen verwacht
en iedereen belacht
die nog in God gelooft
(die echte wond'ren doet);
die mens die dronken is
door bijna onbegrensd vermogen
is toch gelijk een mier,
kijk maar bij nacht naar boven.
We buigen ons voor God
en zoeken naar meer namen
voor Hem die 't al regeert.
Hij gaat zijn goddelijke banen.
En doet Hij onze aarde aan,
komt Hij van gene zijde binnen,
dan wordt het licht bij hen
die soms in raadsels gaan.
Wij vieren wonderlijke feesten:
we zwieren van een krib naar kruis,
van een verlaten graf ten hemel
en dan de pinksterdag met groot gedruis.
De hele wereld moet dit weten:
de Eeuw'ge kan ons niet vergeten!

658

dc

105e jaargang nummer 20 - 17 mei 1990

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Veertig dagen eeuwigheid

G. VAN 'T WOUT

Lucas vertelt ons in de Handelingen der apostelen, dat Jezus veertig dagen lang zich "levend heeft vertoond". Het schijnt inderdaad om een presentatie te gaan. Je zou hier meer aan het woord "openbaring" denken. Lucas blijkbaar niet. Het lijkt wel of hij aan een demonstratie denkt. "Veertig dagen lang hun verschijnende" staat er in de nieuwe vertaling; maar zijn lezers toen zullen het vrij zeker gelezen hebben als "veertig dagen liet hij zich zien". Het zou banaal zijn, maar in onze tijd zou waarschijnlijk het woord "show" vallen.

Telkens als Jezus "verschijnt" spreekt hij over het Koninkrijk van God en demonstreert dat Rijk van de Geest in de materiële, alledaagse wereld. Hij laat zien dat er gegeten en gedronken wordt en nodigt de discipelen uit met hem te eten. Ze mogen zien wie en hoe hij is als de nieuwe mens, ze mogen hem zelfs betasten (Lucas 24:39).

We kunnen ons voorstellen dat het wel even wennen was voor de discipelen. Het is blijkbaar de bedoeling vertrouwd te geraken met deze werkelijkheid. Tastbare, zichtbare, hoorbare kentekenen van een nog onbekende wereld. De eerste reaktie is dan ook angst en schrik voor het onbekende. Maar dan zullen ze na enige tijd elkaar opgetogen gezegd hebben: dat is de opstanding! Dat is het nieuwe leven, dat is eeuwig leven!

De veertig dagen als eeuwigheidscasus. Proeve van een niet-wereldse, maar wel aardse werkelijkheid. Het transcedente wordt immanent. Zo beginnen we te stotteren als wij gaan spreken over deze veertig dagen waarin Jezus verschijnt aan zijn jongeren en gesloten deuren toegang verschaffen tot de tegenwoordigheid van God. Jezus heeft zich levend vertoond, vertellen de bijbelse getuigen eenvoudig.

Als de Heer die opgestaan is uit de dood. In de ontmoetingen van de discipelen met de opgestane Heer bezitten wij authentieke berichten van loutere aanwezigheid van God; van de aanwezigheid van de Eeuwige in de tijd. Daarom zijn deze veertig dagen met geen enkele tijd te vergelijken. Hij die is en was en komen zal is tegenwoordig; hoe moet je dan nog spreken over verleden en toekomst! Deze veertig dagen doorbreken alle categorieën. De opstanding van Christus is niet iets uit het verleden en met Hem is de toekomst reeds begonnen.

In deze veerig dagen is Jezus op aarde zoals Hij in de hemel is.

Hier is dezelfde Jezus, die Johannes op de troon ziet in hemelse heerlijkheid (Openbaring 4 en 5).

Alle mensen zullen hem zien. Johannes schrijft aan de kinderen van God dat zij Hem zullen zien en Hem gelijk zullen zijn (1 Joh. 3:2).

Hij is de eerstgeborene van de doden en de overste van de koningen der aarde.

Deze Jezus is er, heeft zich levend vertoond op deze aarde, veertig dagen lang. Hij is nu in de hemel, dat wil zeggen aan onze ogen onttrokken. Ook wanneer we nog betere telescopen nog verder de ruimte in zouden sturen, we zullen deze werkelijkheid niet ontdekken. Dat heeft Jezus ons getoond in veertig dagen eeuwigheid op deze aarde.

VERDER IN DIT NUMMER

De nacht van de grote verdrukking

J. SCHOTANUS

Voor de wat ouderen onder ons zullen zo in het begin der meidagen heel wat herinneringen boven komen. Als het gaat om een vijftig jaar gedenken dan kunnen we de eerst komende vijf jaar heel wat de revue laten passeren. Alles wat je als kind, tiener of misschien wat ouder nog aan trieste, dramatische, kwetsende en zelfs avontuurlijke zaken in de oorlogsjaren hebt beleefd. Je komt er nooit helemaal los van. Wijlen ds. van Dam wijdt er in zijn boek over de geschiedenis van het Baptisme een hoofdstuk aan met de titel: **De nacht van grote verdrukking.**

Uit genoemd boek wil ik eerst graag enkele zaken en gegevens doorgeven, zoals die in genoemd hoofdstuk te vinden zijn. Zo nu en dan zal ik enkele persoonlijke herinneringen en andere zaken daaraan toevoegen.

Verwoesting en beschadiging aan kerken

"Het Duitse bombardement op Rotterdam verwoestte o.a. het eenvoudige gebouwtje 'Bethel' aan de Goudscheweg, waarin de Gemeente van Rotterdam-Centrum bijeen kwam". Kort na de bezetting vond in Zwolle een ontmoeting plaats met het driemanschap Louw-Weenink-Reiling en een Duitse voorganger, waarbij de laatste min of meer namens de Duitse Bond suggereerde dat de Bond bereid zou zijn hulp te bieden bij de bouw van een nieuwe kerk in Rotterdam. Unaniem werd deze suggestie door de drie broeders afgewezen. Zij achtten het onjuist om in die tijd een dergelijke "Liebesgabe" van de Duitse geloofsgenoten te aanvaarden. "Bij het voortduren van de oorlog zouden later nog twee baptistenkerken door oorlogshandelingen verwoest worden: t.w. de kerk van de Gemeente van gedoopte christenen in Hengelo en het gemeente-centrum van de baptisten in Delfzijl. Als bijzonderheid wordt gewezen op het feit, dat de gevel met een getuigenissteen 'God is liefde' overeind bleef na de verwoesting. Deze steen is in de nieuwe kerk aan de Marskant opnieuw in de gevel aangebracht". Elders in het boek lezen we ook nog van zodanige beschadigingen aan de vergaderplaats in Rotterdam-Zuid, dat moest worden omgezien naar een andere gelegenheid. Een bioscoopzaal werd daarop gratis ter beschikking gesteld! Verder vonden we in het boek ook nog een verhaal over Ede, wat ik u niet wil onthouden. "Men was in de moeilijke oorlogsjaren vanuit Arnhem er nog toe overgegaan om in Ede een evangelisatiepost te stichten. Tegenover de Lutherse kerk bezat men zelfs een eigen gebouwtje! Dit gebouw met erbij behorend woonhuis werd in september '44 verwoest. Wat erger was, het echtpaar Plantinga, de spil van de arbeid in Ede, en het echtpaar Groos (met kind), kwamen hierbij om het leven. Dit drama betekende ook het voorlopige einde van het werk in deze Arnhemse post". U mag weten dat er op dit moment, in april 1990, na een vermindering van het aantal leden met bijna zestig (door o.a. het vetrek van broeder Boskamp), een opnieuw groeiende baptistengemeente is van meer dan twee honderd leden.

Ons blad in de oorlog

"Het bovengenoemde driemanschap Lou-Weenink-Reiling ging de Uniegemeenschap voor in een duidelijke afwijzing van het nazisme. Zij hadden evenals andere voorgangers, reeds voor de oorlog in prediking en onderwijs, en ook via het Unie-orgaan 'de Christen', de gemeenten gewezen op het gevaar van de nationaal-socialistische ideeën. Tijdens de oorlog werd de toenmalige eindredakteur van 'de Christen', F.E. Huizinga, meerdere malen, door de controlerende instanties in 's Gravenhage, ter verantwoording geroepen ten aanzien van artikelen die de bezettende macht niet welgevallig waren. Na oktober 1942 mocht 'de Christen' niet meer verschijnen. Later werd toch weer toestemming gegeven een klein mededelingenblaadje uit te geven, op voorwaarde dat slechts mededelingen de inhoud zouden vormen".

Herinneringen

Er zijn meerdere mensen geweest uit onze gemeenschap, die op allerlei manieren de bezetter hebben tegengewerkt of beter gezegd het voor de verdrukten hebben opgenomen. Sommigen zijn daarbij omgekomen. De emeriti onder ons zullen uit persoonlijke herinneringen, daarover meer weten te vertellen, dan de samensteller van dit artikel. Ook van onze huidige emeriti hebben sommigen in de oorlog in straf- en concentratiekampen gezeten en enigen waren lid van de "Ondergrondse". Onze als gemeenschap toch wel wat pacifistische instelling bleek voor deze verzetsmensen onhoudbaar in de gegeven situatie. Het is waarschijnlijk vooral toe te schrijven aan de afschuwelijke Jodenvervolging, dat men daardoor op het spoor van het verzet terecht kwam. De later naar Canada geëmigreerde K. Baptist, in oorlogstijd voorganger van de gemeente te Zandbulten, werd een door de Gestapo gezochte. Volgens de verhalen mede door het nuchtere optreden van zijn vrouw en daarin ook de bewarende Hand van de Heer, is het gelukt uit hun handen te blijven. Als schipper vermomd kwam hij nog op huisbezoek. Zelfs werd hij zo nu en dan gesignaleerd als turftrapper. Ook gaf hij adviezen voor het bouwen van onderduikruimtes en regelde voor vele onderduikers een adres. Toen de honger-evacué's, de Arnhemmers en de Limburgers naar het noorden kwamen, konden deze onderduikers zich soms weer wat gemakkelijker bewegen, omdat men dan voor één van deze groeperingen door kon gaan. Bij ons en bij anderen uit de gemeente van Zandbulten, waren er kinderen uit de grote steden van het westen gedurende de hongerwinter opgenomen. Dat zal het geval zijn geweest in vele andere gemeenten in het noorden.

Het verhaal van de schipper

Van een schipper in ruste, lid van de baptistengemeente in Amsterdam, is het volgende verhaal uit de oorlog bekend: Vanwege zijn beroep had deze broeder erg veel kontakten in het noorden des lands. Hij was in zijn geliefde Amsterdam aan de wal gaan wonen, toen hij op kon houden met werken met het schip. Zelfs al vóór de periode van de hongerwinter kwamen er van meerdere vrienden uit het noorden voedselzendingen. Aardappelen en graan, meer dan men voor zichzelf nodig had. Als er weer zo'n zending binnen was, dan placht de oude broeder tegen zijn vrouwtje te zeggen: "**Moeke! Wat hebbe we weer veel gekrege om uit te dele!** Er moet een goed getuigenis van dit oude stel zijn uitgegaan, want bij hun begrafenis is de hele straat en omgeving (ook de godloochenaars) uitgelopen om daaraan deel te nemen.

Fout of goed

De grote vraag vandaag in het oosten is, wie is er fout geweest. Of kan die vraag niet gesteld worden? Moeten we misschien spreken van een grote grijze massa, op enkele goede uitzonderingen na? Waar moet je de mensen in het westen bij rekenen, die zodra je je stem verhief tegen het stalinistische communisme, je dan van vijanddenken beschuldigden? Dit moet ons misschien wat bescheidener maken als we oordelen over degenen die fout waren in de oorlog. Het stalinistisch communisme heeft toch niet onder gedaan voor het fascisme.

Hoe goed gaat het in de gemeente?

(Lezen: Handelingen 20:13-38)

J. SCHOTANUS

Aan allerlei zaken meet men vaak af of het goed of minder goed gaat in de Gemeente. Voor de één is dit en voor de ander weer wat anders doorslaggevend. Sommigen vinden bijvoorbeeld vooral het zingen erg belangrijk en anderen vooral de prediking. Ook zullen er zijn die erg gevoelig zijn voor de mate van gezelligheid, die men in en om de dienst kan ervaren. Zo zouden we nog wel even door kunnen gaan.

Als we nu eens zouden stellen, dat de meest belangrijke faktor voor het bepalen of het goed gaat in de Gemeente te maken heeft met het gemak en de soepelheid waarmee een goede Raad tot stand komt. Natuurlijk kunnen er heel wat redenen zijn dat een broeder zich niet beschikbaar wil stellen voor het leiding geven in de Gemeente. Toch wordt het een bedenkelijke zaak, als men van een samengestelde lijst van een tiental geschikte kandidaten er maar nauwelijks één overhoudt, terwijl er bijvoorbeeld drie nodig zijn. Dan is dat maar een zeer karige vrucht van die opgewekte sfeer en de Bijbelgetrouwe prediking. M.a..w. dan mankeert er toch nog wat aan.

Verantwoordelijkheid

De Raad draagt de gemeenschappelijke verantwoordelijkheid voor beleid en bestuur in de Gemeente. Vanuit de Gemeente wordt zij daarbij biddend ondersteund, opdat zij hun taak met wijsheid kunnen verrichten. In de Raad is er het besef dat men elkaar aanvult al naar gelang de verschillende gaven en talenten. Dit betekent dat men niet op alle gebieden bekwaam behoeft te zijn, maar dat er een bepaalde taakverdeling kan zijn. Wel zijn er enkele geestelijke eigenschappen die we aan de hand van Handelingen 20 de revue willen laten passeren.

Paulus als voorbeeld

Paulus stelt zichzelf heel bewust ten voorbeeld aan de oudsten van Efeze: Ik heb u in alles getoond, hoe.... (:35). In vers vierentwintig staat "Ik tel mijn leven niet en acht het niet kostbaar voor mijzelf als ik slechts mijn loopbaan mag ten einde brengen en de bediening, die ik van de Here Jezus ontvangen heb. Vanuit dit voorbeeld van Paulus konden de oudsten (opzieners) door de eeuwen heen tot op heden aangemoedigd worden om hun verantwoordelijkheid uit te oefenen.

Nederigheid

Het eerste kenmerk dat genoemd wordt is ootmoed. Nederigheid is een vreemde eigenschap. Op het moment dat je zou denken, dat je het bezit, ben je het kwijt. In het verband waar Paulus het gebruikt heeft het alles te maken met afhankelijkheid van de Heer. Dienende de Here "met alle ootmoed" (:19). Een christen kan niet eerder tevreden zijn dan wanneer hij niet hoger kan komen in geestelijke bevatting en niet lager kan komen in ootmoed. Daarom weet een oudste zich bij voortduring opgenomen in dat proces van vervolmaking, in blijde afhankelijkheid van de Heer. ■

Bewogenheid

Het tweede kenmerk waar het hier om gaat is bewogenheid. Er zal een hele intensieve betrokkenheid moeten zijn bij hen die aan hun zorg zijn toevertrouwd. Dienende de Here "onder tranen" (:19). Dit is niet in strijd met de bovengenoemde blijde afhankelijkheid. In vers éénendertig staat onder tranen ieder afzonderlijk terechtwijzen. Dus niet de waarheid als een voorhamer gebruiken, maar de waarheid spreken in liefde. Aan de hand van een concordantie kunt u een Bijbelstudie doen om te weten te komen in welke verbanden "terechtwijzen en terechtbrengen" voorkomt. U zult dan ontdekken, dat dit een heel andere sfeer oproept dan de gedachten die er over het algemeen zijn als we het hebben over kerkelijke tucht.

Kwetsbaar opstellen

Ten derde kunnen we weten, dat oudste zijn betekent dat men een kwetsbare positie heeft. Hij moet zich ook kwetsbaar durven opstellen. In vertrouwen op de Here, die Hem roept via de Gemeente. Er staat: Dienende de Here" onderbeproeving" (:19). Risico's nemen en niet de gemakkelijkste weg kiezen. Er op ingesteld zijn, dat het wel eens moeilijk kan zijn en worden.

Practisch

Als we de eigenschappen verder bestuderen dan komen we bij vers twintig en zien dat Paulus niets nagelaten heeft om te verkondigen wat nuttig is. Nuttig is dat waarmee de ander geholpen kan worden en daar mag men zich op concentreren. "In het openbaar en binnenshuis". Publiekelijk of op huisbezoek.

Volledigheid

Er mag verwacht worden van een oudste dat hij een drang heeft om anderen voor de Here te winnen "Joden en Grieken betuigende zich te bekeren tot de Here en te geloven in de Here Jezus Christus (:21). Daarin mag ook het voorbeeld van Paulus gevolgd worden "om al de Raad Gods te verkondigen (:27)". Daarbij stelt de oudste zich in op de wil van God. Niet zijn tegen ideeën over ethische en leerstellige zaken, maar wat zegt God ervan in Zijn Woord.

Dag en nacht

Ook het raadswerk is wel eens nachtwerk. Niet alleen omdat de vergaderingen en de bezoeken te lang kunnen duren, maar men kan er ook nog wel eens een slapeloze nacht aan over houden. Waar het hier vooral om gaat is dat men ten allen tijde beschikbaar mag zijn voor het werk. De wereld (en U?) begrijpt niet dat men met de raadsvergadering van woensdagavond niet gaat wijken voor een avondje voetballen op de televisie en dat men heel wat "vrije" tijd gaat steken in het "kerkewerk".

"Laatste vermaningen"

ZIE DAN TOE OP UZELF (:28). Opdat een oudste iets voor de Gemeente kan betekenen, moet de Heer persoonlijk veel voor hem betekenen.
ZIE TOE OP DE KUDDE (:28). Van die kudde maken deel uit: de jongeren en de ouderen en alles wat er tussen in zit. Er kunnen dingen gebeuren, waar de Gemeente tegen beschermd moet worden. Waakzaamheid is belangrijk.
WEIDT DE GEMEENTE GODS (:28). De oudsten zijn verantwoordelijk voor de goede prediking en al het andere geestelijk onderwijs in de Gemeente. De handdruk in de reformatorische kerken aan het eind van de dienst heeft (had) daarbij een speciale betekenis. De oudsten van Efeze mogen op hun beurt weer tot voorbeeld zijn door de eeuwen heen en in onze egoïstische tijd mogen de oudsten in onze Gemeenten weer tot voorbeeld dienen voor hun omgeving. Voorbeelden voor de kudde: in overgave en toewijding. Zo kan men de zegen van het zich beschikbaar stellen ervaren.

"Perestrojka" en "glasnost"

HOE STAAT HET MET DIE GROTERE OPENHEID

Sinds enkele jaren kennen wij Russische woorden: Perestrojka en Glasnost. Het eerste betekent zo iets als hervorming, terwijl het tweede woord openheid betekent. We kenden al eerder een Russisch woord, dat was een woord dat door Nikita Chroetsjof was geintroduceerd, dat was het woordje njet, wat "neen" betekent.

In vele internationale vergaderingen werd dit woord door Chroetsjof gebruikt, hij was bijna overal tegen. We herinneren ons zelfs televisiebeelden, waarbij hij het woord njet versterkte door met een tas, en soms zelfs met zijn schoen, achter elkaar op het blad van zijn schrijfbureau te slaan. De verhoudingen tussen oost en west liepen stuk op dit njet, het was de tijd van de koude oorlog.
Sinds enkele jaren waart niet meer het woord "njet" door de Sovjet-unie heen, maar het woord "perestrojka", samen met het woord "glasnost". Deze hervorming en openheid heeft niet alleen Rusland in zijn greep gekregen, maar het heeft er toe geleid dat in het laatste jaar een aantal Oost-Europese landen de communistische dictatuur hebben afgeschud, wat leidde tot meer openheid naar het westen. Muren werden afgebroken en prikkeldraadversperringen werden opgeruimd. Steeds duidelijker wordt in oost en west nu de roep gehoord om ook de bewapening terug te dringen, want in een situatie van zulk een grote openheid heeft een leger weinig of geen zin meer. In vele kerken werd dank aan God gebracht voor de grotere vrijheid waarin men in het oosten nu was gekomen.

Hoe staat het nu met de vrijheid?

Nu we een aantal maanden verder zijn is het de moeite waard om ons af te vragen hoe of het met de grotere openheid gaat. En nu blijkt dat alles er toch niet zo rooskleurig voorstaat als we gehoopt en verwacht hadden. In Roemenië is de toestand dermate rampzalig, er is aan alles gebrek, dat we ons afvragen hoeveel jaren het zal duren eer daar enigszins orde in is gekomen. En datzelfde geldt voor al die andere landen die ineens de vrijheid zijn binnen gestapt. In de Sovjet-unie zelf proberen sommige republieken zich los te maken van het grote geheel.
Terwijl op 1 mei iets gebeurde wat bijna ondenkbaar bleek, de leiders van de Sovjet-unie werden op het Rode plein uitgefloten en verdwenen na korte tijd van de balustrade waar zij zich hadden opgesteld om de jaarlijkse 1 mei parade af te nemen.

Er is reden tot zorg

En die reden is tweevoudig. Want waarom heeft men deze vrijheid zo graag gewild?
We hebben het de mensen uit het oosten horen zeggen: We willen ook graag een mooie auto, mooie huizen, genoeg geld om ons van alles te kunnen aanschaffen. We weten het natuurlijk wel, dat is de wereld van het westen, waar wij midden in zitten, de wereld van het materialisme, hoewel er ook in ons land nog armoede is. Is men in het oosten verblind door de glanzende auto's waarmee wij de autobanen vol maken en tegelijk het milieu op grote schaal verontreinigen? Is een huis, een tweede huis, een auto en lange vakanties echt het heerlijke van onze vrijheid? Of is dat toch veel meer het recht van vereniging, het recht om vrijheid van spreken te hebben?
En daarmee zijn we tegelijk bij de tweede reden tot zorg. Het communisme verdwijnt, zelfs in de Sovjet-unie, maar wat komt er voor in de plaats? Bijna twee generaties zijn opgevoed in de gedachte dat het communisme alleen zaligmakend was. Nu dat wegvalt, wat blijft er dan over. Kan het hart van de Oost-Europese mens, nu de ideologie er uit is weggehaald, alleen nog maar gevuld worden met het zo glinsterende materialisme van het westen?

En hier ligt de taak voor de kerken

Ondanks de leer van het atheisme, dat zeventig jaar lang met harde hand heeft geprobeerd de godsdienst te laten verdwijnen, is het geloof staande gebleven. Ondergronds en bovengronds, geregistreerd en niet-geregistreerd, zijn kerken en gemeenten doorgegaan met het verkondigen van de boodschap van het evangelie.
Wel wordt het duidelijk dat veel kerkleiders geheuld hebben met de atheistische machthebbers, en, naar het westen toe een totaal ander beeld van het kerkelijk en godsdienstig leven hebben gegeven, dan de werkelijkheid. Deze kerkleiders zouden zo snel mogelijk hun biezen moeten pakken om plaats te maken voor hen die in de afgelopen jaren veel keren en lange tijd in de gevangenissen hebben gezeten vanwege hun trouw in het geloof aan de Here Jezus Christus.
Door alles heen is de gemeente van de Here Jezus Christus gebleven. En wie denkt hierbij niet aan het woord van de Here Jezus dat de poorten van de hel de gemeente niet zullen kunnen overweldigen. Daarom ligt hier allereerst een taak voor de gemeenten in landen van het oosten. In deze tijd, nu het volk in een leegte, in een vacuum, terecht is gekomen, zijn de kansen groot om daar de boodschap van het evangelie voor in de plaats te brengen. Want alleen het evangelie van de gekruisigde en opgestane Here Jezus Christus is in staat om de leegte die gekomen is op te vullen. We zullen dan ook moeten bidden voor deze gemeenten in het oosten, opdat zij het profetisch getuigenis op een duidelijke wijze zullen laten horen.

Maar we hebben ook nog een andere taak

Als kerken in de vrije wereld van het westen, zullen we onze broeders en zusters van de gemeente in het oosten op allerlei wijzen moeten steunen. En met kerken in het westen denk ik niet aan de velen die niets anders dan de moderne theologie kunnen laten horen met al zijn onzekerheden. Dat zou alleen maar een nieuwe leegte brengen. Vooral denk ik hierbij aan de kerken en gemeenten die vasthouden aan het woord van God. Die het evangelie van de gekruisigde Here verkondigen die nu leeft omdat Hij de dood heeft doorbroken en overwonnen. Daarbij zal vooral de boodschap van de toekomst verkondigd moeten worden. De spoedig te verwachten wederkomst van de Here Jezus Christus. Want dat profetisch getuigenis zal pas echt de mensen in het oosten doen afzien van het klatergoud van het materialisme, opdat zij hun hart zullen laten vullen met de volheid van het geloof in de Here Jezus Christus. In het verleden zijn er veel organisaties bezig geweest met hulp te bieden aan de vervolgde kerk in het oosten. Zij hebben ingang en toegang bij die kerken, en wij zullen het hen mogelijk moeten maken dat zij nu hulp op een andere wijze gaan brengen, door de gemeenten daar te leren hoe het getuigenis van Christus naar buiten gedragen moet worden. Of, om het anders te zeggen, hen te leren hoe zij evangeliseren moeten.
En verder zullen de gemeenten in het westen, veel meer dan tot dusver gedaan werd, moeten bidden voor kracht des Geestes, kracht van Omhoog, voor de broeders en zusters in het oosten, opdat zij hun taak zullen verstaan. Op deze wijze kan er een verbondenheid groeien die naar beide kanten zegenrijk zal werken.
En als wij dan in het westen een deel van ons materialisme gaan omzetten in hulp aan onze broeders en zusters in het oosten, gaan we ontdekken welke een geestelijke rijkdom ons ditzelf zal brengen. Dan zal er een grote verbondenheid zijn tussen de gemeenten in oosten en westen. Een verbondenheid die vastligt in de wetenschap samen onderweg te zijn naar de toekomst van onze Here. ■

JAC. SCHOUTEN

Kaderweekend 1990: een impressie

Vriendschap

Het is vrijdag. De zon schijnt met haar laatste stralen door het bladerdak en werpt speelse schaduwen op de weg. Uit de autoradio komt muziek van Thesis. Terwijl ik de weg afdraai, zie ik het liggen. Daar, tussen de bomen, ergens in de buurt van Schoonloo ligt het nog nieuwe gebouw van de NBJB "De Strubben".

Voorzichtig komen de eerste deelnemers van het weekend stilletjes binnen. Hier en daar een oude bekende ontmoetend, begint een iets meer ontspannend sfeertje te ontstaan. Zo het kaderweekend 1990 is begonnen.

Hoe begin je een programma van zo'n weekend? Eerst maar eens iets kenmerkends van jezelf op papier zetten en aan een enveloppe plakken. Dat is lachen, huilen, schrikken, verbazing, een vertrouwd gevoel, herkenning, soms een geruststelling. Een eigen kenmerkend postvakje, een mogelijkheid om iemand post te sturen; aan of opmerkingen, lieve berichtjes, aanmoedigingen, bedankjes je kunt het zo gek nog niet bedenken of het kan verstuurd worden.
Op deze manier maak je de drempel kleiner om iemand iets te zeggen waarvan het moeilijk is om dat rechtstreeks te doen. Misschien het ontstaan van een boeiende briefwisseling?

Sluiting

De perfecte houding voor een dagsluiting: samen op de grond bij kaarslicht, voelen, ...luisteren. Luisteren naar Herman van Veen.
Nadenken over vriendschap. Wat is vriendschap eigenlijk. Misschien samen delen, vertrouwen of ....zelfbehoud, is dat hetzelfde als egoïsme? Allerlei gezichtspunten op vriendschap. Iets om over na te denken. Wat denk jij?

Het is nacht en de maan schijnt door de bomen. Rust ....iedereen slaapt, wat zal er morgen gebeuren? Een nieuwe dag, een nieuw programma.

Body and soul

De volgende ochtend zou je hebben kunnen denken, dat we met het een of andere verkeersspelletje bezig waren. Het zag overal rood en groen van de poppetjes. Poppetjes op de grond, poppetjes op tafel, poppetjes tegen de muur. Wat een poppetjes. Maar ondanks die vrolijk gekleurde figuurtjes, staart iedereen toch peinzend naar zijn of haar poppetjes. Waarom?...: Het lichaam bestaat uit armen, benen etc. Lichaamsdelen met verschillende functies en/of betekenissen, ook in verband met ons thema, vriendschap. Positieve, negatieve kanten of beide door elkaar. Hoe zit dat bij je zelf? Deel je eigen lichaam maar eens in en ontdek je zelf.

Leeftijd

Wat vind jij van vriendschap, maar nu wat zijn de meningen van anderen.
Assen, 15.00 u. Het is toch gezellig in de stad. Allerlei soorten en maten zonnebrillen bepalen het straatbeeld. Het toneel van ....confrontaties tussen verschillende leeftijdsgroepen.

Wat vinden de mensen van vriendschap.
Pieter van vier zegt: "Als je kunt fietsen ben je mijn vriendje". Maar twee dames van boven de zeventig hebben daar toch wel een iets andere kijk op. Je krijgt de mooiste verhalen te horen, maar ze zijn lang niet allemaal even leuk. De een is best wel eenzaam, terwijl de ander barst van de vrienden. Kinderen, tieners, volwassenen en 60+ers, allemaal kijken ze er net iets anders tegen aan.

Zondagochtend, samen in een kring een dienst vieren. Stilte, Gospels en persoonlijke ervaringen. Een heel weekend het thema vriendschap. Nu is er tijd om alles op een rijtje te zetten. Een korte evaluatie van/voor jezelf. Maar ook een andere lijn: God. God en vriendschap, God als vriend....??

Aan het eind van zo'n weekend is iedereen moe. Wat houd je er eigenlijk aan over. Misschien een boel vragen, misschien een paar antwoorden. Je leert nadenken over jezelf en over anderen. Je ontmoet nieuwe vrienden. Dat maakt het allemaal de moeite waar. Dat neem je allemaal mee naar huis.

Volgend jaar weer???

BERRY EVERTS

JAV 90 SNEEK

Vond jij de Jongeren A.V. van vorig jaar ook een onvergetelijke gebeurtenis?
Nu maak je dan maar klaar, want achter de schermen zijn de voorbereidingen voor de volgende JAV alweer in volle gang.
Jongeren tussen de 12 en 26 jaar zijn ook dit jaar weer van harte welkom en wel op

5, 6 en 7 oktober
in Sneek

Schrijf het maar vast in je agenda, want binnenkort zijn de inschrijfformulieren verkrijgbaar in jouw gemeente.

MEDEDELING VAN DE EINDREDACTEUR BIJ VERVROEGD AFTREDEN

Met ingang van nr. 22 (het nummer dat op 31 mei moet verschijnen) wordt de eindredactie van 'De Christen' overgenomen door J. Schotanus.
In de laatst gehouden vergadering van de redactiecommissie verklaarde hij zich al bereid eindredacteur te willen worden bij mijn aftreden per A.V. 1990.
Kopij voor 'De Christen' dient dus m.i.v. 21 mei a.s. naar hem te worden gestuurd. (adres: De Stichtse Rand 6, 3911 JT Rhenen).

Het vervroegde optreden als eindredacteur door br. Schotanus heeft te maken met mijn vervroegde aftreden. In een brief aan de Commissie der Unie heb ik laten weten niet meer te kunnen functioneren als lid van de redactiecommissie en als eindredacteur van ons weekblad.
Grond daarvoor is het feit, dat ik me als journalist beknot voel in een land waar persvrijheid heerst. Bepaalde informatie kan of mag ik niet doorgeven aan de lezers. Zaken en ontwikkelingen in baptist Nederland, die interessant zouden zijn om te weten, of om over in gesprek te raken, mogen niet worden doorgegeven. Iedereen weet dat het dan met name gaat om berichtgeving over de Beweging Ruimte, de groep Evangelisch Beraad, of de Stichting 'Vrienden van het seminarium'. Dat is voor een journalist bijzonder frustrerend. Misschien zou zelfs wel het grote woord 'journalistiek geweten' mogen vallen. Ook de mogelijkheden om in technische zin van 'D.C.' een goed communicatiemiddel te maken, blijven zeer gering. Ik heb niet de indruk gekregen dat met élan en voortvarendheid gewerkt wordt aan het verbeteren van HET communicatiemiddel binnen onze gemeenschap bij uitstek, een goed weekblad. Ook dat is een negatieve factor bij mijn overwegingen geweest.

SIETZO DIJKHUIZEN

ONS GEZAMELIJK ZOEKPROCES

Baptist-zijn betekent vrijheid

Historisch gezien is het zogenaamde 'vrijheidsbeginsel' fundamenteel verbonden met het Baptisme. Laat ik zeven kernpunten noemen waarin dat vrijheidsbeginsel een rol speelt:

1. We gaan uit van de vrijheid van het individu, geïnspireerd en geaktiveerd door Gods Geest binnen de gemeenschap van gelovigen, de Bijbel lezend en interpreterend, vertrouwend op de wijze waarop de kerk in de geschiedenis de Bijbel heeft onderzocht en begrepen, en vertrouwend op de beste methodes van modern bijbels onderzoek en studie.

2. Een tweede uitgangspunt is: de vrijheid van de plaatselijke gemeente die zich laat gezeggen door Jezus Christus om een eigen vorm van samen (be-)leven in te richten en het Goede Nieuws door te geven, hun eigen leidinggevenden te roepen, en diegenen aan te stellen en te wijden waar een bespeurbaar talent dienstbaar kan zijn, zowel man als vrouw.

3. We gaan uit van het Grote Lichaam van Jezus Christus, de gemeenschap van gelovigen zoals deze zich in een veelheid en veelkleurigheid van Christelijke tradities uitdrukt, en zoeken samenwerking om volledig uiting te geven aan het Evangelie.

Dienen

4. Binnen de Gemeente heeft het leiderschap een dienende funktie, waarbij het voorbeeld van de Dienende Heer gevolgd wordt, en waarbij alle kinderen van God geroepen zijn om deel te nemen aan zending en 'zorgen-voor'.

5. Op de vijfde plaats vindt de theologische scholing plaats in de Gemeente, in colleges aan universiteiten en seminaria die gekarakteriseerd worden door de eerbied en het respekt voor de zeggingskracht van de bijbel, respekt voor open onderzoek en een verantwoordelijke en gedegen wetenschapsbeoefening.

6. De Verkondiging van het Goede Nieuws van Jezus Christus, en de oproep van God aan alle mensen om 'om te keren' en te geloven, om te verzoenen en te hopen, om te werken aan sociale en economische gerechtigheid.

7. Het zevende uitgangspunt plaatst een vrije Gemeente in een vrije staat en verzet zich tegen enig voordeel in het belang van zowel de Gemeente als de staat om de ander te gebruiken voor de eigen doeleinden.

(vrij naar: "Baptist means freedom"-SBA).

Vrijheid van geweten

Thomas Helwys, een van de vroegste baptisten, schreef aan Koning James van Engeland: "De Koning is een mens en niet God, en daarom heeft hij geen zeggenschap over de onsterfelijkheid van de ziel van de mens". Voor die uitspraak betaalde Helwys met zijn leven. Deze nobele traditie volgend, kan iemand zich niet absolute gehoorzaamheid laten opleggen door een ander, wanneer het gaat over geloofszaken. De enige in wiens handen ik het waag om deze gehoorzaamheid neer te leggen, is in handen van Jezus de Christus, mijn Heer. Inderdaad, Jezus zegt: "Ik ben de waarheid".

Ik realiseer mij dat mijn leven diep doortrokken is van het principe van de vrijheid van geweten. En dat heeft alles te maken met de kern van Baptist-zijn, met datgene waar Paulus over schrijft in Galaten 5:1-10, 13-15: "Vrijheid is waartoe we geroepen zijn - Christus heeft ons bevrijd! Houdt dus stand en laat u niet weder een slavenjuk opleggen". De genade van God, zichtbaar geworden in Jezus Christus, heeft ons vrij gemaakt.

Baptisten hebben zich de eeuwen door sterk gemaakt voor dit principe. Voor de vrijheid van geweten hebben velen geleden en sommigen zijn ervoor gestorven. De lijst is te lang om op te noemen. Maar ten aanzien van dit principe hebben Baptisten een edele nalatenschap. We mogen er trots op zijn om onze plaats in te nemen als Baptist in de rij van Baptisten die ons hierin zijn voorgegaan.

"Allergisch" voor geloofsleer

Baptisten zijn 'allergisch" voor een geschreven geloofsleer, omdat het altijd een geloofsleer is van een bepaalde groep op een bepaalde plaats. Verder is de rechtstreekse inspiratiebron van de Bijbel doorslaggevend voor denken en handelen. Een geloofsleer hoeft echter niet op papier te staan, maar kan verpakt zijn in de gehanteerde taal vanaf de kansel en in het bijbelonderricht-bijv. de Gemeente-Bijbel-School-, en het is vaak verweven met de structuur van de plaatselijke gemeente en helaas, vrees ik, ook met de landelijke strukturen. Begrippen als "Gods onfeilbaar Woord", "van kaft tot kaft", enz. verduidelijken dit.

De plaats van de voorganger in de struktuur van vele gemeenten maakt het mogelijk dat theologische vooronderstellingen van de predikant dominant aanwezig zijn, en worden opgelegd aan de gemeente. In een variant op "Hoor wat de Geest tot de Gemeente zegt", klinkt dan "gehoorzaam aan wat de geest de voorganger influistert".

> ### *Enkele gedachten*
>
> *Het artikel van ds. G. van 't Wout (DC 19 april) "Juist zending maakt duidelijk dat eenheid niet betekent: gelijkheid" is me uit het hart gegrepen. Aan het eind van het artikel wordt nog even stil gestaan bij de vraag "wat is waarheid?", en als norm wordt dan aangegeven het antwoord van Jezus: "Ik ben de waarheid".*
>
> *Ik meen in onze baptisten gemeenschap ook een ander antwoord te bespeuren, n.l. de norm is "het Woord van God", Gods onfeilbaar Woord. En gezien de vragen en spanningen in onze geloofsgemeenschap worden deze twee antwoorden niet gezien als elkaar overlappende of aanvullende antwoorden.*
>
> *Is het mogelijk om bruggen van vertrouwen te slaan? De volgende gedachten houden me sterk bezig. Ze vragen om woord en weerwoord in ons gezamenlijk zoekproces.*
>
> *H.B.*

Dat we over een aantal zaken grondig van mening mogen verschillen, hoort bij het interpretatiekarakter van de Bijbel zelf. De Bijbel zelf, en Jezus, gaat ons daarin voor. Wie dat ontkent, verbergt informatie en heeft andere belangen.

Dat iemand uitspreekt, dat hij of zij - vanuit zijn of haar visie op de Bijbel - aan bepaalde zaken niet mee kan doen, heeft alles te maken met een beroep op de vrijheid van geweten. Dat iemand uitspreekt voor "Het Heilige" te staan bij discussies over onderwerpen, heeft alles te maken met de vrijheid van geweten. Maar dat je dit vervolgens als norm **dikteert** aan de ander, maakt je gevaarlijk.

Natuurlijk is verscheidenheid lastig. En natuurlijk krijg je buitensporige visies, maar dat is inherent aan de keuze voor het vrijheidsbeginsel. Het alternatief is een autoritaire machtsstruktuur, waarvan de geschiedenis ons leert, dat deze weg doodloopt.

Relaties

De vraag blijft echter liggen, of er voor mijzelf grenzen zijn aan de vrijheid van geweten: ik ben immers 'onderdak en onderweg' in relatie met broers en zussen uit de gemeenschap van gelovigen.

De grens van de vrijheid van geweten

(zie verder pag. 7)

VRIJHEIDSBEGINSEL VOOR BAPTISTEN FUNDAMENTEEL

(vervolg van pag. 6)

wordt **voor mij** bepaald door het volgende schema:
Ik ontdek in de Bijbel een viertal fundamentele relaties,
n.l. de relatie met mezelf; de relatie met de ander(en); de relatie met de aarde, de schepping, met al wat leeft; en de relatie met God.

Voor mij spelen in deze relaties een drietal bijbelse kernwoorden een rol, n.l. Gerechtigheid, Liefde en Waarheid.

De grens van mijn vrijheid van geweten, van mijn vrijheid om de Bijbel te interpreteren, wordt aangegeven door de **samenhang van deze relaties en de wijze waarop de kernwoorden daarin - vanuit de Bijbel - gestalte krijgen.**
Jezus de Christus gaat me voor als degene die harmonie aanbrengt in de relaties. Hij laat in zijn leven zien hoe je begrippen als gerechtigheid, liefde en waarheid een diepgang kunt geven die het leven de moeite waard maakt. Die gerechtigheid, liefde en waarheid is niet kapot te krijgen: ook al sla je Jezus aan een stuk hout. God zet een komma achter zo'n leven: Jezus staat op!
Jezelf oriënteren op deze Jezus, en jezelf laten inspireren door zijn leven is een onvoorstelbare energiebron, omdat je weet dat deze Weg niet doodloopt.

Vragen

Dat betekent concreet, dat ik met mijn interpretatievisie tegen een paar vragen vanuit de Bijbel aanloop: welke invloed heeft mijn interpretatievisie op de kwaliteit van de relaties? Doe ik daarmee mezelf recht? Doe ik de ander, de gemeente, recht? Doe ik God recht? Doe ik de schepping recht? En kan ik God recht doen, en het kontakt met mijn broeder en zuster op het spel zetten? Op welke wijze speelt "Agapè" - belangenloze liefde - een rol in deze relaties? Op welke wijze inspireert en oriënteert Jezus ons op dit type vragen? Kan mijn 'waarheid' groter zijn dan het belang van eenheid in de gemeente, enz.

Bij het naar buiten brengen van een visie, zal ik me zeker bewust moeten zijn van de pastorale konsekwenties. De letter van de Bijbel kan hard en liefdeloos gebruikt worden.

Bij het naar buiten brengen van een visie, zal ik me bewust moeten zijn van de gevolgen voor de gemeenschap: zwijgen over iets kun je jezelf opleggen, vanuit een dienende grondhouding. Onrust en tweespalt in de gemeente kunnen aangewakkerd worden door dit soort inbreng. Zwijgen aan iemand opleggen is echter stuitend! Het is tegen de ander zeggen, dat je weinig vertrouwen hebt in het vermogen van het individu. Het is ongelooflijk tegenstrijdig met de toonzetting die Jezus zelf zet!

Baptisten gezag (= verleend!) geeft de ruimte en is vast van plan om deze weg te blijven gaan. Het recht van de individuele interpretatie legt een enorm vertrouwen neer bij het individu. Ik geloof dat ieder individu voor God staat met verantwoordelijkheid en vermogens. We ontdekken dit principe kijkend naar de wijze waarop Jezus individuen riep. De evangeliën staan vol met illustrerende verhalen van mensen die keuzes maakten en verantwoordelijk werden gesteld voor die gemaakte keuzen. Ik denk dat dit de manier is waarop God ons allemaal tegemoet treedt. We zijn Gods kinderen met het vermogen om serieuze keuzes te maken. ■

J.H. (HENK) BLENKERS, Hoogeveen

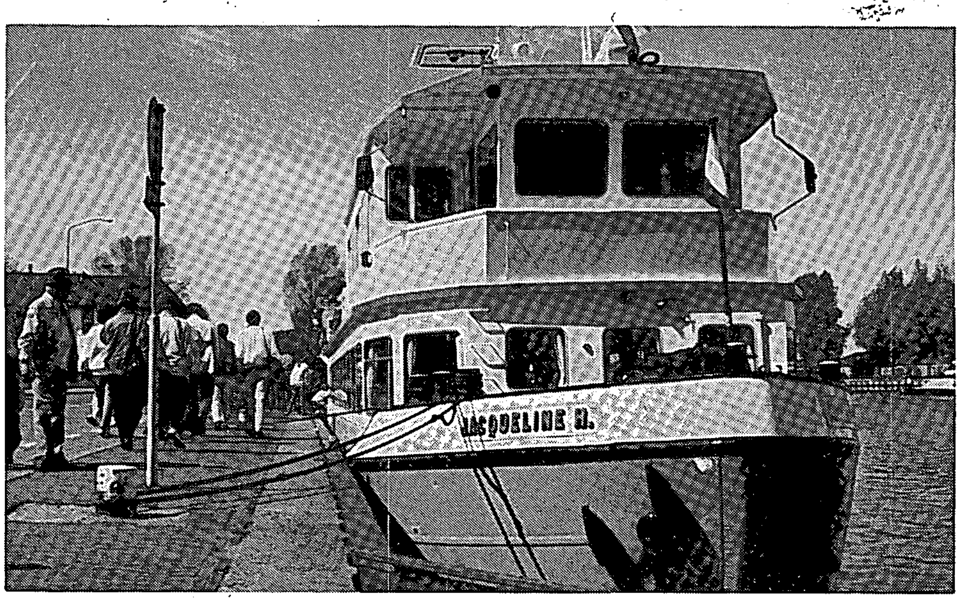
Engelse gemeenten zoeken kontakt

De Britse Unie van Baptisten Gemeenten is onderverdeeld in "associations", enigszins vergelijkbaar met onze gewesten. Ze omvatten alleen veel meer gemeenten.
Vanuit de "Eastern Area" association ontvingen wij de suggestie om wat kontakten op te bouwen tussen de gemeenten in dit district en de Belgische en Nederlandse gemeenten. De "Eastern Area" association is het zuidoostelijke deel van Engeland, het gedeelte dat het dichtst bij België en Nederland ligt.
De General Superintendent van de association, Rev. David Harper, schreef ons wat hun bij deze kontakten voor ogen staat:
- Wederzijds bezoek van gemeenten en voorgangers. Er zouden individuele kontakten kunnen komen tussen Engelse en Nederlandse gemeenten.
- Omdat het reizen in de Europese landen steeds makkelijker wordt zou het reizenden kunnen helpen medebaptisten te ontmoeten.
- Om deze kontakten op gang te brengen, zouden er mogelijk eerst ontmoetingen van voorgangers gearrangeerd kunnen worden.

Vanuit Engeland grijpt men graag elke mogelijkheid aan om mede-baptisten in Europa te ontmoeten, om zo ook van elkaar te leren.

Voorgangers en gemeenten die graag ingaan op dit voorstel om kontakten in Engeland aan te gaan, kunnen mij schrijven.

H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren.

In het vorige nummer van D.C. berichtten wij al, dat de baptisten gemeente Harderwijk het 25 jarig bestaan varende had gevierd. Het lukte niet om bij dat verslag een foto te plaatsen van deze bijzondere feestelijke jubileumviering. Daarom alsnog 'op de foto' het schip dat een tweehonderd gemeenteleden en vrienden enkele uren over de Veluwse Randmeren vervoerde en "plaats van samenkomst" was.

(foto: Dries Visser)

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 48,-- per jaar; buitenland *f* 66,-- per jaar.

Redactie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELINGEN

Secretaris van de gemeente Groningen Zuid is H.E.W. Smidt-Brinkman, van Brakelplein 32a, 9726 HE Groningen, tel. 050-132482.

Kontaktpersoon van de evangelisatiepost te Roden is M.H. van der Wiel, Statenlaan 36, 9301 RM Roden, tel. 05908-18003.

Secretaris van de gemeente Hengelo Centrum is H. ter Braak, Krabbenbosweg 48, 7555 EL Hengelo, tel. 074-429084.

Penningmeester van de gemeente Hengelo Centrum is H. Kuipers, Nic. Beetsstraat 7, 7752 HW Hengelo, tel. 074-438790.

Secretaris van de gemeente Stavoren is J. de Lang, Smidstraat 7, 8715 HS Stavoren, tel. 05149-1957.

Het nieuwe adres van A. Poutsma, secretaris van de gemeente Sittard luidt: Wassenbergstraat 35, 6132 HC Sittard, tel. 04490-80328.

VAN DER GRAAF
BEL GRATIS
06-0225910
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

Appartementen op boerderij in Sauerland, Oberbergland. Rustige bosrijke omgeving, met wandelwegen, kastelen, grotten, meren. 11-15 DM p.p.p.d. Tel. 0949-2354-3293

BEROEPINGSWERK

Beroepen te Ede: P.J. Prijt te Eindhoven.

Aangenomen naar Veendam: K. Stap te Musselkanaal.

Komf. vakantiewoning in Hoog Sauerland (Duitsl. Winterberg-Niedersfeld) te verhuren (max. 6 personen). Mooi gelegen aan bosrand met Panoramazicht. Aanvragen bij Manfried Schulte. Zum Berger See 91. D 5820 Gevelsberg. tel. 02332 - 60504.

Nog geen vakantie besproken?
Wij hebben nog enkele kamers met douche/toilet beschikbaar in de weken: 23-30 juni en 2-9 september. De rest van het seizoen zijn we reeds volgeboekt.
Wij bieden u een geheel verzorgde week met excursies e.d. voor slechts *f* 495,--.
Inl. De Nieuwe Oorsprong, Huisterheide 7, 8521 NC St. Nicolaasga.
Tel. 05134-2341.

Te huur in Zwitserland, omg. meer v. Brienz, komf. vakantiewoning, 4-6 pers., 2 wk. Sfr. 550,-; 3 wk. Sfr. 680,-. Inl.: 053-354841.

De raad van de Baptisten Gemeente Stadskanaal Noord, Handelsstraat 8a is op zoek naar een ECHTPAAR, dat de kosterswerkzaamheden binnen de gemeente wil verrichten.
Wij bieden aan:
* vrij wonen, een woning is beschikbaar,
* gas, electra en water voor rekening van de gemeente,
* een onkostenvergoeding.

Eventuele nadere inlichtingen bij de penningmeester br. C. Lamain, tel. 05990-19080.
Sollicitaties voor 1 juni a.s. aan de secretaris der gemeente, br. H.H. Aeilkema, Hoofdstraat 116a, 9501 CR Stadskanaal.

ZENDINGSDAG IN UTRECHT: 19 MEI!

Zaterdag 19 mei is het "Zendingsdag" gewest Holland. De dag wordt gehouden in de kerk van de Baptisten gemeente te Utrecht-Silo, Herenstraat 34-36.
Aanvang: 10.30 uur (10.00 uur koffie)
Afronding van het project: Medisch werk in Kassiri.
Presentatie: Nieuw project.
Gastsrpeekster: zr. J. de Jonge-van Oosten, namens UZC-WIN.
Kennismaking met onze kandidaat-zendelingen: br. en zr. Peter en Ria de Groot.
Deze dag is behalve voor leden van de zendingswerkgroepen, ook bestemd voor allen die de zending een warm hart toedragen.
Neemt u een boterham mee!

Tot ziens!

Als hier op aarde mijn werk is gedaan,
en ik kom veilig aan 's hemels kust aan,
o, dan zal daarin mijn vreugde bestaan,
dat ik heel dicht naast mijn Heiland mag gaan.

In dit zeer sterke geloofsvertrouwen, heeft de Here thuisgehaald onze innig geliefde zuster

Freemer v.d. Meer-Boonstra

in de gezegende leeftijd van ruim 93 jaar. Zij was het oudste lid van de baptisten gemeente in Noordbergum.

21 april 1990
Blijenhof Bergum

Noordbergum, Raad en Gemeente
Baptisten Kerk

105e jaargang nummer 21 - 24 mei 1990

dc

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

De ruimte van Hemelvaart

G. VAN 'T WOUT

Het Nieuwe Testament schrijft ingehouden over de hemelvaart van de Here Jezus. De hemelvaart van Elia, in het Oude Testament, wordt heel wat kleurrijker beschreven. Het sobere bericht van de hemelvaart van Jezus geeft echter wel belangrijke informatie voor ons, die zo'n gebeurtenis nog te wachten staat. Bij de hemelvaart van Jezus zendt hij zijn volgelingen in de ruimte van de wereld, belooft hij hen een leven in de ruimte van de Geest. Als hij wordt opgenomen heft hij zegenend zijn handen op, de verbinding wordt niet verbroken. Hij is in de hemel ten behoeve van ons. Als Ik heenga, zo beloofde hij, zal ik de Heilige Geest zenden. Zo worden wij gezegend met allerlei geestelijke zegen in de hemel en is hij hier op aarde met ons bij de uitvoering van zijn opdracht het evangelie door te geven aan alle mensen in de hele wereld. Hij gaat heen als een van ons, hij zegt: Ik vaar op tot mijn Vader en uw Vader, tot mijn God en uw God.

Het is indrukwekkend als je ziet wat er aan te pas komt om mensen buiten de dampkring te laten opereren. Maar wat een lawaai en drukte, wat een technisch vernuft moet ingezet worden. En dan ook nog, naast de enorme mogelijkheden, wat een bedreiging voor het milieu, wat een militaire dreiging. Jezus wordt opgenomen in de hemel, in alle rust, met de ingehouden kracht van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. De vraag of dit een zijns- of een plaatsbepaling inhoudt is niet zinvol. Hemelvaart gaat niet ten koste van de aarde, maar is tot heil en redding van de wereld. De bijbel zegt: Christus is de hemel zelf binnengegaan, om thans ons ten goede voor het aangezicht van God te verschijnen.

We hebben over de hemelvaart van Jezus duidelijke informatie. Jezus van Nazareth is opgestaan uit de dood. Hij is aan honderden mensen verschenen en van sommigen hebben we een schriftelijke bevestiging. Deze Jezus is naar de hemel gevaren en ook dat is waargenomen; we hebben informatie ontvangen die betrouwbaar geacht kan worden.

Het gaat hier om feiten, hoezeer deze ook ons denkvermogen te boven gaan.

"We zien nog niet dat Hem alle dingen onderworpen zijn" zegt de brief aan de Hebreeën, maar wij zien Jezus "met eer en heerlijkheid gekroond". Door het geloof verstaan we en ervaren we dat Jezus Heer is. Zo weten we dat er meer is tussen hemel en aarde.

De ruimte van Hemelvaart houdt in, dat, nu Jezus naar de hemel is gegaan, de barrière tussen hemel en aarde is doorbroken. We zijn geen aarde-gebonden schepselen meer. Jezus gaat als eerste van een nieuwe mensheid deze nieuwe werkelijkheid in. Nu Jezus verheerlijkt is, is onze bestemming niet meer onzeker.

De kerkvader Chrysostomus getuigt opgetogen: Wij, die der aarde niet waardig schenen, zijn heden ten hemel opgenomen, die de heerschappij hier verbeurden klimmen op tot de hoogste heerschappij hier boven. Wij gaan de hemelen door, we delen in de koninklijke troon, en de mensheid, die door de cherubim uit het paradijs werd verdreven, krijgt een plaats nog boven cherubijnen verheven.

Nu het Hoofd van de Gemeente reeds is verhoogd, kunnen de leden niet achter blijven. Nu de hemel is opengegaan voor de eerste mens, zal deze niet gesloten worden voordat de laatste is binnengegaan.

Als Jezus onttrokken wordt aan de ogen van de apostelen wordt tegelijkertijd hen meegedeeld dat dit tijdelijk is. Er komt een moment dat iedereen zal zien wie Jezus is. Bij zijn komst zullen al degenen, die Hem toebehoren, een nieuw lichaam ontvangen om zo Hem tegemoet te gaan in de ruimte van zijn Koninkrijk, de ruimte van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

VERDER IN DIT NUMMER

EEN U.C. VERGADERING

Op 7 mei was het weer een vergadering der Uniecommissie. Lang en intensief. Zoals u weet vergadert de complete U.C. (15 personen) om de andere maand. Daar tussendoor vergadert dan het Dagelijks Bestuur van de U.C. (6 personen).
Hoe verloopt zo'n dag? 't Begint om 10.00 uur. Na Schriftlezing en gebed volgen de mededelingen. Daarin moesten we o.a. met leedwezen kennis nemen van het heengaan van zr. G. Huizing-Olijslager. Toen kwamen de notulen en besluitelijsten van 2 vorige vergaderingen aan de orde. Zo ook de financiële situatie. Daarna volgden rapporten van diverse subcommissies der U.C. (o.a. de Werkgroep Toerusting, de Landelijke Ontmoetingsdagcie, de Studiecie, De Christen en de Zangbundelcie).

De S.O.U.

Geruime tijd stonden we vervolgens stil bij het werk en de nieuwe voorstellen van de Stuurgroep Unie Organisatie.
Het 3e S.O.U.rapport heeft de gemeenten - samen met het commentaar van de U.C. - waarschijnlijk al wel bereikt. Doel en inhoud van de reorganisatie vergen zorgvuldigheid, tijd en aandacht. Daarbij wil de S.O.U. ook nog graag in een redelijk tempo doorwerken.
Als S.O.U. en U.C. zijn we samen overtuigd, dat een vernieuwde organisatorische struktuur trouwens slechts zin heeft, als we wat geloof en inhoud betreft ook duidelijk op één lijn zitten.
Vandaar het grote belang van het hierna vlgd. speerpunt "de inhoud van het Baptisme".
Het kan niet genoeg benadrukt worden, dat we een gemeenschap van **gemeenten** zijn, en dat die **gemeenten** zullen moeten weten wat ze geloven en/of per sé afwijzen als strijdig met Gods Heilig Woord.

Andere vergaderpunten

Dan komen de vertegenwoordigingen aan de orde. Met name die in de Contacten inzake de Overheid vragen (en krijgen) veel tijd.
Dat geldt ook voor de rapportages van onze eigen Permanente Commissies (E.C.U., U.Z.C. en C.v.d.O.).
De nevenorganisaties N.B.J.B. en N.B.V.B. hadden dit keer weinig te rapporteren. De gemeenten zonden een bescheiden briefwisseling, waarbij o.a. een vraag om in de toekomst een A.V. te mogen ontvangen.
Bij de overige ingekomen stukken, stelden we samen nogmaals vast, dat onze Uniegemeenschap voldoende kanalen voor de gemeenten kent om verlangens of voorstellen kenbaar te maken.

Algemene Vergaderingen

Nu reeds waren er voorbereidende stukken voor het jaarboek der A.V. 1990 in Deventer. Daaropvolgend kwam de Buitengewone A.V. van 15 september a.s. in Hoogeveen aan de orde. Onze zorg is deze materie die door velen als van beslissend belang voor de toekomstige samenwerking binnen onze Unie wordt ervaren, zorgvuldig en correct voor te bereiden, zodat geen reglementaire en inhoudelijke zaken onterecht worden vermengd. Gelukkig heeft de C.v.d.O. ons in dezen goed materiaal geleverd.

Tenslotte werd de voorlaatste stap gezet voor de vernieuwde samenstelling van het Adviescollege Beroepingswerk. Ziedaar een selectie uit de agenda. Toen was het inmiddels over zessen. Na een boterhammetje moesten nog 2 subcie's vergaderen.
Het merendeel der U.C.leden zal die dag laat thuis gekomen zijn.
Ondergetekende was op die ene U.C.dag een 16-tal uren in touw.
Och, als het gevolg is, dat gemeenten beter gediend worden om mensen te winnen voor Christus de Heer om in Hem te kunnen groeien samen met en in de plaatselijke gemeente, is het dik de moeite waard.
En anders.... is het hoog tijd ons af te vragen waar we mee bezig zijn!

In Christus verbonden
Voor de Uniecommissie,
G. Bosveld

NAMENS DE UNIECOMMISSIE

Omzien en afwegen

Op de Algemene Vergadering 1988 te Enschede werd besloten dat de Uniecommissie een handreiking zou doen om de thema's Vrede, Gerechtigheid en Heelheid der schepping, bespreekbaar te maken voor onze gemeenten.
De werkgroep die daarmee belast werd, heeft zijn taak hoegenaamd volbracht. Er is veel tijd en moeite in geïnvesteerd om 6 regionale dagen - 2 over elk der thema's - te organiseren en 3 werkmappen te produceren. Gezegd moet worden, dat er ook veel medewerking verleend is. Bijvoorbeeld door de staf van het Jeugdbureau!
Voor de drie werkmappen deden ruim 20 schrijvers mee. Voor de regionale dagen waren er liefst 42 inleiders of workshop-leiders. En dan te bedenken, dat voor beide aktiviteiten nog veel meer mensen werden aangezocht, die niet (of op dat moment niet) konden meewerken.
In een kranteinterview te moeten lezen, dat de werkgroep sterk eenzijdig selektief te werk zou zijn gegaan, is een pijnveroorzakende onwaarheid, gemakkelijk te ontzenuwen door elk die zich de werkmappen aanschaft of enkele regiodagen bezocht.
Gelukkig was het waarderingscijfer dat de bezoekers voor elk der Ontmoetingsdagen konden invullen op hun evaluatieblad, steeds opvallend hoog. Gemiddeld (!!) rond de 8.
Het bezoekersaantal daarentegen was tamelijk teleurstellend. Het laagste getal kende Amsterdam-W. met 40; het hoogste Hoogeveen met ca 275 bezoekers.
Werkend onder het voortreffelijke voorzitterschap van ds. Oldeburger, die de laatste maanden vervangen werd door ondergetekende, heeft de werkgroep (voorts bestaande uit de brs. Kruizinga en Smit en zr. Nederlof) steeds in een heel prettige sfeer kunnen werken.
Afwegend is het m.i. reëel te stellen:

a. Er is veel tijd en energie in dit werk gestoken.
b. de onderlinge werksfeer was uitmuntend, de medewerking groot.
c. de waardering voor het gebodene was goed te noemen.
d. de matige belangstelling toont, dat deze materie niet of nauwelijks leefde in de gemeenten.
e. voor de toekomst hebben we de beschikking gekregen over 3 werkmappen met inleidingen over diverse maatschappelijk/aktuele problemen.

Tenslotte weten we, dat hoewel U.C. en werkgroep het werk verricht hebben ten dienste van de gemeenten, het beslissende criterium van elk werk is: wat er in de eeuwigheid van zal overblijven. Goud, zilver of kostbaar gesteente blijft immers, maar hout, hooi of stro zal vergaan.

Namens de werkgroep gemeentelijke bezinning,

G. Bosveld

BIJBEL

Uw wil geschiede
Mattheus 5:10b

Gesprekken met God (18)

In deze rubriek kijken wij naar het gebedsonderwijs van Jezus om te kunnen groeien in geloof en in gebed. Het gebed is bij uitstek iets om het geloof te beleven en te ervaren. Het gebed is het communicatiemiddel met de Here God. Voor degene, die oprecht gelooft, een uitermate belangrijke zaak.

De wil

Het 'Onze Vader' begon zeer hoog in de hemel. Het begon bij God zelf: Onze Vader, die in de hemelen zijt.
Toen sprak het afdalend: over de Naam van God, die een plaats moet krijgen hier op aarde. Daarna over Gods Koninkrijk, dat er al is voor hen, die Gods wil volbrengen in hun leven. Gods Koninkrijk dat in verborgen gestalte reeds aanwezig is in de gemeente. Maar ook: Gods Koninkrijk, dat één maal in alle heerlijkheid zal doorbreken. Gods Koninkrijk dat komt, dat zeker komt.
En nu daalt het 'Onze Vader' nog dieper af en komt tot de mens zelf. Het komt tot het binnenste van de mens. Het komt tot de wil van de mens.
Het gebed om Gods Koninkrijk spitst zich toe in dat woord: Uw wil geschiede.

Onze wil

Met dat woord 'Uw wil geschiede' komen wij gelijk in botsing, omdat wij mensen vanuit onszelf helemaal niet zo zijn, dat wij ons zo maar willen overgeven aan de wil van God. Ik durf zelfs te zeggen, dat onze wil eerder averechts gericht is. De kern van veel ellende op aarde is onze innerlijke opstand - onze eigen wil - tegenover Gods wil. Als mensen zijn wij behept met waanvoorstellingen. Wij denken en wij maken onszelf en anderen wijs, dat eigen wil doen dat dat vrijheid is en dat dat een garantie zou zijn voor geluk e.d. Vaak denken wij, dat wie zich uitleeft, dat die pas echt leeft. De keerzijde van deze waan is dat gehoorzaamheid en het verzaken van eigen wil, dat dat een teken van zwakte zou zijn en levensgeluk zou uitsluiten. Maar de Bijbel en onze Heer Jezus Christus in Zijn leven en sterven maken ons zo duidelijk, dat precies het tegendeel van dit alles waar is.
Waar een mens zijn eigen wil door alles heen volgt, daar versmalt zich zijn leven en in extreme vorm gaat het om een onuitstaanbaar mens. De mens, die consequent volhardt in het vasthouden aan de eigen wil, wordt een gebondene. Hij kan niet naar rechts en niet naar links. Op den duur kan hij alleen nog maar achter zijn eigen eigenwijze neus aanlopen. Hij is een slaaf van zichzelf geworden.

Gods wil

Omgekeerd is het zo, dat gehoorzaamheid een stuk Koninkrijk met zich mee brengt. Soms harde levenslessen leren ons dit wel. Waar de menselijke wil zich handhaven wil tegen God, daar komt onrust. Daar komt een angst, die niet wordt weggenomen. Wie zich toch tegen God wil handhaven en zich tegen Gods wil laat gelden, die botst op de Eeuwige en die botsing is vernietigend.

Gehoorzaamheid

Het wezen van ons Christen-zijn is, dat wij blij en vrij leren zeggen:
Niet ik, maar Hij! Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede. En dan gaat het in wezen om gehoorzaamheid. En als wij dan spreken over gehoorzaamheid dan hoort daar vrijwilligheid onlosmakelijk aan verbonden. Gehoorzaamheid - bewust en vrijwillig aanvaarden van een anders wil en in dit geval van Gods wil - leidt tot vrijheid.
God vraagt geen onderwerping. God vraagt gehoorzaamheid. Dat is vrijwillige, bewuste overgave: blijde aanvaarding.
Bij ons mensen is dat vaak anders. Wij mensen leggen onze wil zo graag aan elkaar op. Dwingen zit ons in het bloed. Maar God doet dat nooit. God laat ons vrij, bijna onbegrijpelijk vrij. Wie niet wil, moet het dan ook maar zelf weten. God roept en trekt en lokt. Maar God dwingt nooit!

Uw wil geschiede

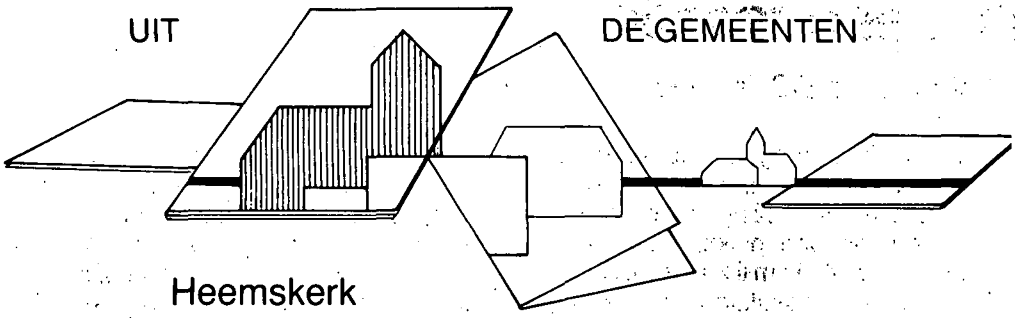
Deze bede is heel reëel en heel concreet. Deze bede confronteert ons met onszelf en deze bede dwingt ons wel om de vraag te beantwoorden: hoe is het nu met mij gesteld? Verzet ik mij tegen de wil van God of geef ik mijzelf over aan de wil van God? Geeft de wil van God in mij wantrouwen, wrevel, weerzin of is die heilige wil van God mijn blijdschap en mijn verwachting?
'Uw wil geschiede' dwingt ons tot een radicale levensbeslissing: of overgave of opstand. Hier wordt het voor een mens buigen of breken. Het is of: Uw wil geschiede, of: Uw wil geschiede niet, maar mijn wil geschiede.
Een andere mogelijkheid is niet aanwezig.
Als wij willen bidden: 'Uw wil geschiede', dan gebeurt er wat in een mensenleven. Dan bid je eigenlijk: Vader, verlos mij van mijzelf; neem mijn dwaze hoogmoed weg; Vader maak mij gehoorzaam. Want met gehoorzaamheid valt niet te knoeien. Mopperend gehoorzamen is in wezen toch alleen maar ongehoorzaamheid. Het gaat hier in deze bede om een blij en verwachtingsvol aanvaarden, zonder mopperen, zonder wantrouwen, zonder tegenzin. Hier gaat het om een totale overgave aan de Here God.

Voorbeeld

Jezus wil ons deze bede leren. Hijzelf was in de moeilijkste ogenblikken van zijn aardse bestaan toen Hij een strijd streed, zoals geen ander mens zou kunnen doen. Jezus in Gethsémané - op de Olijfberg - even buiten Jeruzalem. Hij ziet zijn einde naderen op deze aarde en Hij weet van het ongelooflijk zware, dat Hij moet gaan volbrengen. De zonde en schuld van alle mensen uit alle tijden zullen over Hem worden uitgestort. Maar in volle overgave - in totale gehoorzaamheid - bidt Hij daar: 'Vader, Uw wil geschiede'.
Willen wij dat wel bidden? En u en jij? Ben je bereid je leven te verliezen om het naar Gods wil weer in Hem te vinden?
Heer leer ons - leer mij - bewust en eerlijk te bidden:
UW WIL GESCHIEDE.
Leer mij ook, als Uw wil op mij afkomt, die wil te volbrengen in gehoorzaamheid aan U.

KMG

UIT DE GEMEENTEN

Heemskerk

In het orgaan van de gemeente te Heemskerk bericht de secretaris, br. Jaap Scholte, dat op de jaarvergadering een zeer belangrijke beslissing is genomen. Br. J.W. van der Craats uit Wormer is benoemd tot pastoraal werker op deeltijdbasis: 20%. Dit zal met ingang van 1 april van kracht worden.

Nieuw Buinen

De voorganger van deze gemeente, br. R.G. van Norel, laat weten in 'De Schakel' dat hij het beroep van de Evangelische Gemeente in Leeuwarden heeft aangenomen.
Eind juni a.s. zal hij van Nieuw Buinen afscheid nemen.

Groningen Noord

In 'Tussentijds' schrijft J.H. Baptist over 'een herinnering aan dr. J.E. Feisser'.
Op de bijbelstudie op maandagavond in de Cirkel hadden wij het over de doop. Ik wijdde wat uit en vertelde van de eerste doopdienst in het kanaal te Gasselternijveen. Samen met ds. Feisser werden zes anderen gedoopt en zo was het baptisme in Nederland begonnen. In het jaarverslag van de gouverneur van Drenthe aan de koning wordt hier melding van gemaakt. Uit dat verslag bleek, dat men er weinig van begrepen had en de feiten ook niet goed weergaf. De gouverneur schrijft dat 's nachts gedoopt werd en dat de gedoopten naakt waren en een riem om het lijf hadden om verdrinking te voorkomen. De doop vond plaats onder het roepen van driewerf hoera.

Na afloop van de bijbelstudie kwam iemand naar mij toe. Zij begon met de vraag of ik de boeken van dr. Wumkes en ds. van Dam had, die de geschiedenis van het baptisme beschrijven. En daarna vertrouwde zij mij toe: 'Wij hebben bij ons thuis de PO van feisser staan. Een mooi bewerkte stenen po. Die en die had vroeger nog bij de dochter van Feisser gewerkt en toen de dochter de po weg wilde doen, had die werkster gezegd: 'Daar hebben wij nog wel belang bij'. Via deze mevrouw is de po in het bezit van onze zuster gekomen. Het lijkt mij goed, dat wij hier op het papier vastleggen, dat dit relekwie van Feisser aanwezig is. In mijn dromen, want je denkt over zulke dingen door, zag ik het kleinood al staan op ons seminarium. Tentoongesteld in een afgesloten vitrine, want iedereen moet er met zijn vingers afblijven. Ik zie al zusterhulpreisjes georganiseerd worden. Rondom de po stelt men zich op en de docent baptistica geeft uitleg. Tja, wat moet er eigenlijk van verteld worden?
Ik dacht even: de po van Feisser zou ons als baptisten voor uiteenvallen kunnen behoeden. Zij wordt onze redder in nood. Ineens voelen wij ons weer met Feisser verbonden en met elkaar. Een merkwaardig gevoel maakte zich van mij meester, toen ik van die po hoorde. Ook vroeg ik mij af of wij Feisser op deze wijze wel de eer geven, die hem toekomt of dat wij hem onderuit halen.
Maar nieuws is die po van Feisser wel. En welke baptist zou hem niet op zijn nachtkastje willen hebben staan?

In hetzelfde blad schrijft Frits Heikens over 'Weggaan zonder groeten': Al jarenlang is er sprake van een grootscheepse kerkverlating. De cijfers liegen er niet om. De jeugd zegt: 'Wat heb ik in die kerk te zoeken?' Vele ouderen voelen zich er niet meer thuis. De overigen hebben 's zondagsmorgens een ruime keus in zitplaatsen.... Tot op heden is het niet gelukt een zondebok te vinden. Waarschijnlijk wordt die ook nooit gevonden, omdat er niet één oorzaak is doch een complex van aanleidingen.... Sommige kerkverlaters roepen luid: 'Voor mij hoeft het niet meer'. Anderen zeggen: 'Allemaal praatjesmakers, die lui'. Zij zeggen in ieder geval nog iets. De rest is weggegaan zonder te groeten.
Zo staat het te lezen op de achterkant van een boekje over kerkverlating dat ik pas heb aangeschaft. Het is een probleem waar bijna alle kerken en groepen mee te maken hebben: de Rooms Katholieke kerk, de Hervormde en Gereformeerde kerken, maar ook Baptistengemeenten en het Leger des Heils (om maar eens een paar voorbeelden te noemen). Het is duidelijk niet gemakkelijk om in de jaren negentig op een geloofwaardige en aansprekende wijze kerk of gemeente te zijn. Jongeren houden het in de kerk voor gezien. De meesten lijken als ze op eigen benen gaan staan geen zin meer te hebben om kontakt met een kerk of gemeente te houden. Zij zijn van mening dat je ook zonder kerk wel kunt geloven.
Even verder schrijft Frits Heikens: onlangs was ik te gast bij een vergadering van het Groninger Studentenpastoraat en één van de aanwezigen daar merkte op dat het moment waarop ze op eigen benen gaan staan voor veel studenten gelijk ook het moment is om 'eruit te glippen'. Alsof ze daarvóór al het gevoel hadden gevangen te zitten. Die opmerking is bij mij blijven hangen. Ik weet niet in hoe verre dit soort ervaringen ook bij ons een rol spelen, maar het zal duidelijk zijn dat de gemeente niet als een gevangenis bedoeld is. Willen wij als gemeente geloofwaardig en aansprekend zijn, ook voor jongeren, dan zullen wij er steeds voor moeten zorgen dat er ruimte voor hen is. Wij zullen open moeten staan voor vragen en ideeën die bij onze jongeren leven. Alleen dan zullen zij zich herkend voelen en dan hebben wij hen ook iets te zeggen. Onze gemeente mag nooit een gevangenis worden, waar jongeren maar liever aan ontspannen. Alle ramen en deuren moeten open blijven. Er moet ruimte zijn voor verschillende gedachten en ideeën. Dan is er een goede kans dat wij onze jongeren niet verliezen.

Arnhem Zuid

In de nieuwsbrief 'De Gemeenteklok' is sprake van een sportieve bezigheid: Baptisten SCHAAK-competitie. Wij zijn een tijdje terug een schaakcompetitie gestart. Met acht personen begonnen en nu hebben wij allemaal zes wedstrijden gespeeld. Wij zouden het erg op prijs stellen als er meer personen zouden komen die één keer per week een uurtje vrij houden om mee te doen met B.S.C. Als u twijfelt, kunnen wij alleen maar zeggen: Twijfel niet! Voor de twijfelende mensen willen wij nog één ding duidelijk maken en dat is: u hoeft zich niet verplicht te voelen als u zich hebt aangemeld, want u spreekt zelf met uw tegenstander af waar en wanneer er wordt gespeeld.
KMG: Naast vissen en dart dus nu ook SCHAKEN.... Wat volgt er meer....?

Emmeloord

In 'De Regenboog' viel mijn oog op het kopje MULDER-KOREN. Daar onder staat te lezen: Op zaterdag 10 maart gaven de gezamenlijke MULDERKOREN een concert in de Nieuw Jeruzalem kerk. Drie dirigenten Wander, Bep en Jaco zwaaiden bij toerbeurt de dirigeerstok en oogstten veel succes. Onze beroemde trompetist Gerrit te Vaarwerk voerde de boventoon. Ook de marimba van Jaco produceerde prachtige klanken. Wander Mulder, de hoofdpersoon, vierde zijn 25 jarig jubileum als dirigent en hij werd goed in de bloemetjes gezet. Als hoofdschotel kreeg hij een computerschijf aangeboden.
In hetzelfde blad staat ook de ODE aan Wander Mulder vermeld, want naast dirigeren, speelt hij ook op het orgel. In deze ode betrekken wij al onze organisten.

Tot zo ver de oogst uit de gemeentebladen. Blijft u ze inzenden naar:
K.M. Gerritsen, Zijlroede 18, 8604 BB Sneek. Wie weet, wordt uw gemeente de volgende keer vermeld.

KMG

"Van kaft tot kaft": een reactie

(N.a.v. het artikel van br. Jac. Schouten in DC, nr. 18)

Toen ik de eerste regel las van het artikel "De Bijbel geloven 'van kaft tot kaft', heb ik eerst eens diep gezucht". "In een interview met het Nieuwsblad van het Noorden van 11 april, richt ds. J. Schuil, ziekenhuispredikant te Zwolle, zich tegen een aantal voorgangers, werkzaam in onze Baptistengemeenten, welke hij min of meer verwijt dat zij de Bijbel 'van kaft tot kaft' geloven". Als voorzitter van de omstreden Beweging Ruimte heb je toch al veel wrevel gewekt bij velen en nu deze aanval op een aantal gemeentevoorgangers er nog eens bovenop. Ik realiseer mij, dat het niet mee zal vallen daar wat aan te veranderen. Toch moet ik ingaan op wat br. Schouten schrijft over mij en naar aanleiding daarvan. Immers, wat gezegd wordt mag de waarheid geen geweld aandoen.
Het gedeelte van het interview, waarop br. Schouten doelt luidt als volgt:
"Maar wij willen beslist niet gezien worden als mensen die willen polariseren. Als er echter een groepering bestaat als het Evangelisch Beraad - een nogal behoudende groep, die de bijbel van kaft tot kaft wil verstaan en die zich stelt tegenover een groot deel van de christenheid, van wie zij meent dat het als kerk niets voorsteld -, dan moet er anderzijds ook een beweging als Ruimte mogen bestaan, die vindt dat je als kerken in de oecumene elkaar iets te vertellen hebt, niet alleen wij hen, maar ook zij ons".

Duidelijkheid

Laat het voor alles duidelijk zijn dat ik geen enkele voorganger of wie dan ook verwijt dat hij de Bijbel 'van kaft tot kaft' gelooft. Daar mag een ieder mij aan houden. Hoe zou ik mij anders geloofwaardig kunnen inzetten voor ruimte in onze gemeenschap voor iedere zuster en broeder, als ik mij keer tegen ruimte voor de bijbelopvatting van bedoelde broeders.
Het begrip 'van kaft tot kaft' is niet van mij afkomstig. Het is ontstaan in kringen, die zichzelf daarmee wensen aan te duiden en te onderscheiden van andere gelovigen, die in het artikel van br. Schouten door hem geschetst zijn.
We komen met het begrip in de richting van wat "fundamentalisme" genoemd wordt. In die zin beschouw ik mij niet als een 'van kaft tot kaft' gelovige. Maar *laat het duidelijk zijn dat ik het heel legitiem* vind, dat er fundamentalistische gelovigen zijn. Ik geloof in hun oprechte zorg voor de Gemeenten en in hun liefde voor de Heer.

Verscheidenheid

Zo heb ik ook respekt voor mensen, die geloven dat God een oude, wijze man is met een lange baard of dat de straten in de hemel werkelijk van goud zijn en de zee van kristal of... vult u maar een menselijk beeld in, dat tracht de geestelijke werkelijkheid zo goed mogelijk weer te geven. Als hun 'innerlijk geloof' dit op grond van hun omgang met de Bijbel zegt, zijn zij gewetensvol en oprecht gelovig en de Heer en Zijn werkelijkheid zijn levend en kostbaar voor hen. Dat is waar het om gaat en wie zijn wij om daar aan te komen?

Zelf heb ik ook mijn geloofsbeleving waarvoor ik respekt veronderstel en vraag. Ik tracht er uit te leven. Het is zeer zeker niet eenzijdig op gevoel gebaseerd. Helaas wordt die kostbare gave van het gevoel zo nogal eens in diskrediet gebracht, maar ook mijn gevoel is in gesprek met de Bijbel van kaft tot kaft, zoals ieder mens, mijns inziens, met heel zijn wezen in gesprek moet zijn met de Bijbel om te herkennen wat God hem of haar te zeggen heeft.

Is er dan een baptist, die niet gelooft, dat God de Schepper is van hemel en aarde? Wie gelooft kent immers geen andere ontstaansmogelijkheid, geen andere oorsprong? Zijn creationisme en evolutionisme werkelijk tegenstellingen voor een gelovige en wordt hierin zichtbaar wie gehoorzaam en wie hoogmoedig is?

Moet de boom van 'kennis van goed en kwaad' werkelijk als een appelboom zijn of wijst de naam eerder in de richting van een beeld, dat het grijpen naar de 'verboden vrucht' door ons mensen aangeeft? Kan er zo niet veelmeer geloofsbeeldspraak/geloofstaal in de Bijbel aanwezig zijn? En is dit laatste bijbelverstaan minder bijbelgetrouw dan het eerste?

Is het een verzoeking of een lichtvaardige poging tot verleiding als gelovigen de opgestane Heer toch anders zien dan de Jezus voor Zijn sterven? Hij verschijnt immers in verschillende gedaanten, men herkent Hem niet; Hij komt door gesloten deuren; Hij verdwijnt zomaar weer; niemand heeft Hem gezien na Zijn opstanding dan enkel wie in Hem geloofden. Zo heeft ook niemand het engelenkoor en het geweldige hemelse licht gezien in Bethlehem dan de herders alleen.
Maar is de boodschap daarom minder betrouwbaar? Waarom elkaar als allemaal beperkte mensen, het verstaan betwisten, waar we allen zeggen: De Heer is geboren; het Woord is vlees geworden; Hij stierf voor onze zonden en voor die van de gehele wereld, Hij leeft en wij mogen met en door Hem leven; Hij is overwinnaar en zal tenslotte als zodanig zichtbaar worden in heel de schepping.

Oproep

Hierover moeten we het met elkaar hebben. Over schriftbeschouwing, om elkaar te verrijken.

In de eerste Nieuwsbrief van "Ruimte" ga ik in op de gebeurtenissen op de laatste A.V., die ons ook op de extra A.V. op 15 september a.s. weer bezig zullen houden. Ik wijs daarin op het gevaar dat we elkaar in de Unie dreigen los te laten. Als we overtuigd zijn van het absolute gelijk van de eigen bijbelbeschouwing en we het gesprek niet wensen aan te gaan, omdat je "ook niet hoeft te studeren op het vochtigheidsgehalte van water" (zie DC, nr. 17, waar br. Bosveld dit namens de Commissie der Unie schrijft) dan betekent dit dat je anderen opgeeft.

Ik hoop dat u duidelijk is geworden dat ik niet tegen 'van kaft tot kaft' gelovigen ben en dat ik met alle menselijke onvolkomenheid ook zelf met elk woord en elke letter van de Schrift in gesprek wens te zijn om te verstaan wat de Geest mij te zeggen heeft.

Ik hoop echter ook dat br. Schouten weer zoveel herkenning van mij krijgt, dat hij weer gaat spreken van br. Schuil in plaats van ds. J. Schuil, ziekenhuispredikant te Zwolle.

Tenslotte hoop ik dat een ieder, die op welke wijze de Bijbel ziet als door God aan ons gegeven, niet over het hoofd zal zien dat de tekst "oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt", daar ook deel van uitmaakt. ■

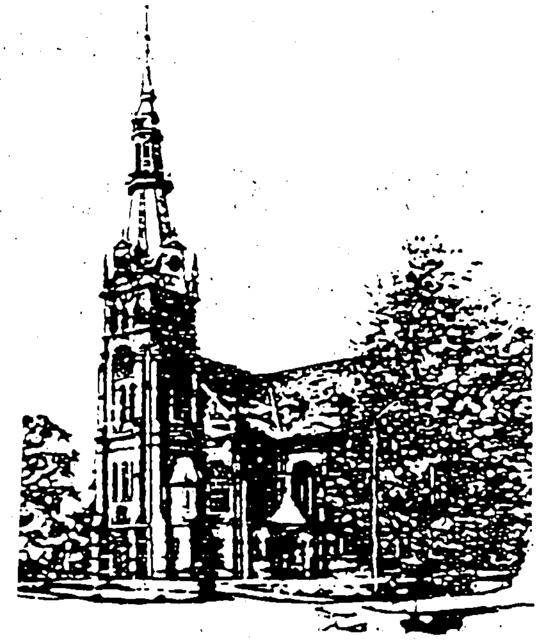
J. Schuil, Zwolle

DE ORGANIST

Zijn hoofd aandachtig naar 't klavier gebogen,
deint zachtjes mee, in wiegende cadans.
Zijn mond vertrekt, en in zijn blauwe ogen
komt langzaamaan een diepe, blijde glans.
De mensen op de voorste rij die kijken
geamuseerd naar zijn verwarde haar,
dat hij een enk'le keer poogt glad te strijken
met een verstrooid, maar reeds vertrouwd gebaar.
Hij domineert niet bij het begeleiden;
maar krachtig steunt hij de gemeentezang.
Zijn voorspel is maar kort en heel bescheiden:
de preek duurt immers ook niet meer zo lang.
Een enk'ling blijft bij de uitgang dralen,
want voor de organist de kerk verlaat,
looft hij zijn God met juichende koralen.
De Heer die luistert, de gemeente praat.

Nationale Conferentie N.B.V.B. in Apeldoorn

Een feestelijk gebeuren rond thema 'Open Deuren'

Grote kerk Apeldoorn

De N.B.V.B. nodigt alle zusters van harte uit voor het meevieren van de Nationale Conferentie N.B.V.B. op 11 september 1990.
Die conferentie wordt een feestelijk gebeuren, zo hopen we. Het programma biedt alle reden voor deze goede verwachting.
De Nationale Conferentie wordt gehouden in de Grote Kerk aan de Loolaan in Apeldoorn.

Het thema "Open Deuren" biedt gelegenheid om de verbondenheid dichtbij en veraf tot uitdrukking te laten komen, en zo bruggen te bouwen naar elkaar.
Wat is het toch een voorrecht, om als zusters op zo'n ontspannende wijze met elkaar om te kunnen gaan, open te staan voor elkaar, maar bovenal voor de Heer, en we door **die** verbondenheid ook respekt voor elkaar kunnen hebben, van elkaar kunnen leren.
Die openheid en verbondenheid wensen wij een ieder in onze Uniegemeenschap en daar buiten, van harte toe.
Het thema "Open Deuren" zal op verscheidene manieren als een rode draad door het programma lopen.
Er zal deze dag veel worden gezongen. Hoe kunnen we beter uiting geven aan onze dankbaarheid en verbondenheid, dan door en in het lied God te danken en te eren!

Het prachtige kerkorgel waarop vaak orgelconcerten worden gegeven, zal worden bespeeld door Ruth Kos.
Ook zal een groot koor medewerking verlenen.
Het programma begint om 11.00 uur, al vanaf 10.00 uur staat de koffie voor u klaar in het Wijkgebouw "Irene" vlak naast de kerk.
De kerk ligt dichtbij het paleis "Het Loo" en tegenover de bekende Schouwburg "Orpheus".
In de naaste omgeving is voldoende parkeergelegenheid.
Allen die met de voorbereiding van deze dag bezig zijn, zien biddend en vol vertrouwen deze dag tegemoet.

Reeds nu zijn er kaarten verkrijgbaar bij:
Mevr. W. Gerritsen-Kolbe
Zijlroede 18
8604 BB Sneek

De kaarten kosten *f* 10,- incl. 2 consumptiebonnen.
U wordt verzocht het verschuldigde bedrag over te maken op giro 5847032 t.n.v. Mevr. W. Gerritsen.

Graag tot ziens op 11 september in de "Grote Kerk" aan de Loolaan te Apeldoorn.

Wies Scholte-de Jonge

AV 1990

Deventer

De Algemene Vergadering van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland wordt DV gehouden op 24, 25 en 26 oktober in Deventer. De voorbereidingscommissie is uiteraard al een tijd druk bezig met de werkzaamheden welke deel uitmaken van het welslagen van deze vergadering en hoopt daar ook in te slagen. Wel is daarbij belangrijk dat de gemeenten en allen die de AV hopen bij te wonen, de nodige medewerking verlenen door het op tijd terugsturen van de aanmeldingsformulieren, welke een dezer dagen worden verzonden naar de sekretariaten van de gemeenten.

Natuurlijk staan wij ten allen tijde klaar om eventuele vragen die er bij u zijn, naar beste weten te beantwoorden. Wel willen wij dringend verzoeken de formulieren duidelijk en volledig in te vullen, dit om later moeilijkheden te voorkomen.

Namens de voorbereidingscommissie AV 1990 Deventer
L.P.J. van der Leur, sekr.
Wezenland 254, tel. 05700-28133
7415 JE Deventer

Zondag voor de Lijdende Kerk (10 juni 1990)

Bij veel evangelische Christenen is het gewoonte op de zondag na Pinksteren speciaal te bidden voor de Lijdende Kerk. Dit jaar betreft het dus zondag 10 juni. Naast aandacht voor de instabiele situatie voor de kerken in Oost Europa wordt aandacht gevraagd voor landen waar Christenen onder toenemende druk staan. Onder meer zijn dat momenteel landen als China, Napal, Maleisië, Peru, Equador, Columbia, Mexico, Liberia en landen in het Midden-Oosten. Bij deze laatsten worden met nadruk genoemd Soedan, Egypte, Turkije, Syrië, Libanon en Iran.
Een informatiemap met suggesties en ideeën om deze gebedsdag inhoud te geven is verkrijgbaar bij Kruistochten, Postbus 47, 3850 AA Ermelo, tel. 03410-17844.

(EZA)

Lezers aan het woord

"Unie? ja! Uniformiteit? nee!"

Onder deze titel schreef br. F.E. Huizinga een brochure in de serie 'Kort gezegd' (ik hoop dat zij nog te verkrijgen is).
Br. Huizinga geeft daarin de karakteristiek van onze Unie van Baptisten Gemeenten: werkgemeenschap.
"Op de keper beschouwd ligt de spits van de koöperatie in het verrichten van werken die uit het geloof opbloeien".
Over de verscheidenheid schrijft hij vervolgens: "Zoals ieder mens een unieke verschijning is met eigen achtergronden, eigen karakter en eigen mogelijkheden, zo is ook elke gemeente uniek". en "We zijn geen gelijkgeschakelden. Het woord leertucht komen we in feite niet tegen. Dus kan van uniformiteit geen sprake zijn, terwijl tegelijkertijd gezegd moet worden dat door de gemeenten een veelkleurige wijsheid van God bekend wordt gemaakt. Ieder heeft de vrijheid zijn overtuigingen en inzichten te uiten.
Het verrassende daarbij is dat alles samen niet tot wanorde leidt maar dat men naar elkaar luistert. Ook dan wanneer de meningen niet altijd gelijkluidend zijn. Er is een grote ruimte voor elkaar en niemand voelt zich gedwongen de andere zijn overtuiging op te dringen. Die uit een wereld van scherp afgebakende leringen en formules komt moet de schrik wel om het hart slaan".
"Maar wij gaan hand in hand. Het is een kleurrijke, feestelijke stoet aan het hoofd waarvan de Heer gaat die ons verlost heeft uit de macht der duisternis en ons overgebracht heeft in zijn koninkrijk".

Ik weet niet hoe het u gaat, maar als ik deze woorden lees gaat mijn baptistenhart sneller kloppen, hier wordt ik warm van!
Tegelijkertijd denk ik echter: is dit (nog) wel een reële karaktiristiek? Tegen de achtergrond van deze prachtige woorden word ik wat somber als ik in DC een artikel lees onder de kop "Erkenning van verscheidenheid is een grote uitdaging".

Ik waardeer het artikel van br. Van der Goot, maar betreur het toch wel dat tegenwoordig telkens weer gepleit moet worden voor dat wat n.m.m. juist vanouds zo baptisten-eigen is.
Ruimte en openheid, vrijheid van overtuiging en inzicht, een open dialoog, ja 'verscheidenheid' als wezenlijk element voor ons 'kerkmodel' en onze federatieve Unie-structuur.

Br. J. Reiling schreef in "Heden en toekomst" (de weg van de baptisten gemeenten in de jaren tachtig): "Als wij elkaar niet benaderen vanuit het inzicht dat wij met Christus gestorven zijn, lopen wij gevaar dat de gemeente uiteindelijk verwordt tot een gemeenschap van mensen met dezelfde geloofsovertuiging en dat vernauwt zich maar al te gauw tot een gemeenschap van mensen met dezelfde theologische en ethische opvattingen".

De jaren tachtig zijn voorbij, er is nog een 'proces van bezinning op wezen en arbeid van de Unie' gaande (althans...), maar ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat de vernauwing, waar Reiling op duidt, in toenemende mate realiteit wordt en de schitterende kenschets van br. Huizinga te mooi om nog waar te zijn.

Op de A.V. 1989 werden opvattingen van een gemeente door een aantal andere gemeenten in een motie 'onaanvaardbaar' verklaard.
Het is zeer de vraag of de veroordelende gemeenten wel echt goed kennis hadden van de gewraakte opvattingen.

Een jonge voorganger, beroepbaargesteld èn door een der gemeenten beroepen, waar hij naar tevredenheid werkt, zou niet erkend kunnen worden als Unie-voorganger vanwege afwijkende opvattingen....
De kriteria zijn verschillend: 'baptistenerfgoed' of 'het merendeel' d.i. de macht der meerderheid, maar meestal 'het Woord van God'.
De kerkgeschiedenis leert wel dat die Bijbel nog nooit volledig gelijkgeschakelden in geloof en denken heeft opgeleverd.

Het geloof en het leven van mensen is daarvoor toch wel ietwat te gecompliceerd, en wat te denken van Gods Woord?
Is de leer van het duizend-jarig-Rijk, het chiliasme, bij voorbeeld bijbels (theologen denken daar zeer verschillend over)? Past het chiliasme bij ons 'baptisten erfgoed'?
Of is een chiliast onder ons toch iemand met een afwijkend minderheidsstandpunt? Is er ruimte voor een verscheidenheid in uitleg? Het gaat toch om niet minder dan de Schrift....

Ruimte voor verscheidenheid in denken en geloven, daar gaat het om.

"Erkenning van verscheidenheid is een grote uitdaging", schrijft br. Van der Goot. Voor mij is die erkenning in de praktijk van onze Unie wezenlijke voorwaarde voor haar bestaan en voortbestaan.

De erkenning van br. Venema als Unievoorganger kan daarbij als testcase worden gezien of "wij elkaar benaderen vanuit het inzicht dat wij met Christus gestorven zijn".
Bescheidenheid siert (ook) de christenmens, die mee optrekken mag in de kleurrijke, feestelijke stoet aan het hoofd waarvan de Heer zelf gaat.

G.L. KRUIZINGA, Zeist

In Dordrecht wordt "gezaaid"!

In DC van 26 april j.l. verwijst br. Bosveld onder het opschrift "Wie zaait er nog?" o.a. naar Spreuken 24:11.
Misschien mag ik er de aandacht op vestigen, dat van Dordrecht uit nog volop g e z a a i d wordt. Dit gebeurt b.v. door enige zusters, die er thans met de Elisabethbode op uit gaan.

Verder is er iedere zaterdagmiddag en gedurende een vakantieweek openlucht-evangelisatie in de regio.
Ook bezoeken wij met de geluidswagen dit jaar weer acht wijken in onze woonplaats waar dus het Beste Nieuws uit het Beste Boek van de Weg - de WARE WEG - wordt uitgedragen.

Overigens is het verheugend, dat onze Baptistengemeente het geld beschikbaar heeft gesteld voor een n i e u w e geluidsinstallatie, omdat de oude was versleten na jarenlang dienst te hebben gedaan.

Zo zijn we met vernieuwde krachten bezig ons christelijk g e t u i g e n i s uit te dragen in stad en land op basis van Handelingen 17:30 en 31.

Immers: Er is een EEUWIG HEIL bereid, o w o n d e r e GENADETIJD!

W.J. VAN DER LEER, Dordrecht

NBG bestelt bijbelpers voor Tsjechoslowakije

Nog dit jaar zullen in Praag bijbels gedrukt kunnen worden voor de Tsjechoslowaakse kerken. Het Nederlands Bijbelgenootschap heeft een bijbelpers besteld ten behoeve van het zojuist opgerichte Tsjechoslowaakse zustergenootschap.

Tot voor kort liep de invoer van bijbels via een onderafdeling van de Tsjechoslowaakse Raad van Kerken. Onlangs werd het evenwel mogelijk een zelfstandig bijbelgenootschap op te richten dat ook de bijbelvoorziening voor zijn rekening kan nemen voor de niet bij die raad aangesloten protestantse kerken en voor de Rooms Katholieke Kerk.

Dank zij het Nederlandse geschenk zal dat nieuwe genootschap in eigen land bijbels kunnen gaan produceren. De pers werd vorig jaar maart symbolisch aangeboden in het kader van de viering van het 175-jarig bestaan van het Nederlands Bijbelgenootschap.

In het afgelopen jaar zijn contacten gelegd met de regering en met de organisatie voor staatsdrukkerijen van Tsjechoslowakije. De plotselinge politieke omwenteling vertraagde de besluitvorming echter enige maanden, omdat bleek dat het enorme staatsdrukorgaan gesplitst zou worden in kleinere, zelfstandige ondernemingen.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 48,-- per jaar; buitenland f 66,-- per jaar.

Redactie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Want wij weten, dat indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis.

God haalde thuis, Zijn kind, mijn innig geliefde man

Aant Hellingwerf

op de leeftijd van 83 jaar

na een gelukkig huwelijk van 40 jaar

Makkum: A. Hellingwerf-Blanksma

8754 CD Makkum, 9 mei 1990
C. Lenigestraat 14

De begrafenis heeft op 14 mei plaatsgevonden.

"Want wij weten, dat indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis.

God haalde thuis, onze geliefde broeder

Aant Hellingwerf

op de leeftijd van 83 jaar

Makkum, 9 mei 1990

Baptistengemeente Makkum

"De Here is mijn Herder"
Psalm 23

Kort na haar 83e verjaardag is, nog vrij plotseling, in haar Heer en Heiland ontslapen onze zuster

Grietje de Jonge-Gringhuis

Baptistengemeente Enschede

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

Appartementen op boerderij in Sauerland, Oberbergland. Rustige bosrijke omgeving, met wandelwegen, kastelen, grotten, meren. 11-15 DM p.p.p.d. Tel. 0949-2354-3293

ADRES EINDREDACTIE

Om praktische redenen kan br. J. Schotanus nog niet de eindredactie op zich nemen voor de eerstvolgende nummers. Kopij voor de nummers 22 en 23, te verschijnen op resp. 31 mei en 7 juni dient nog te worden gezonden naar S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet.

15 mei 1845 - het was op een donderdagavond!

Wie goed in het rekenen is, die heeft al kunnen constateren dat genoemde datum al 145 jaar geleden is. Wie in Baptist-Nederland heeft er één dezer dagen aangedacht, dat het Baptisme in Nederland 145 jaar oud is.
De legitieme voortzetting van die eerste gemeente te Gasselternijveen, t.w. Stadskanaal Noord, bestaat dus 145 jaar. Die gemeente is tegelijkertijd oud èn jong.
De zin op bladzijde 27 in het boek van dr. G.A. Wumkes: "De opkomst en vestiging van het Baptisme in Nederland" zou herschreven moeten worden.
"Op den stillen Zondagavond van 15 Mei 1845 begaf zich de broederschap naar de hoeve van Roelof Reiling aan den Nijveenschen mond" is niet juist wat de zondagavond betreft. Köbner heeft best wel psalm 92 gelezen, maar dat sabbatslied heeft hij niet gelezen omdat het zondag was maar hij wilde de vreugde over Gods daden - de jubel over Gods werken blijkbaar in de prediking verwoorden.
Trouwens, dr. Wumkes had de juiste dag kunnen berekenen! Een brief van ds. de Liefde aan J.E. Feisser - u vindt die in de bijlagen op bladzijde 306 - is gedateerd met: Zondag, 13 April 1845. En verderop in die brief bracht ds. de Liefde aan: Maandag, 14 April.
15 mei 1845 kon onmogelijk op een zondag zijn. Het gebeurde op donderdag 15 mei 1845. Een "eeuwigdurende" kalender 1801-1999 bevestigt dat.
U zult nog vijf jaar geduld moeten oefenen om met ons de vestiging van het Baptisme in Nederland in een groots opgezette festiviteit te herdenken.

P. JAGER
voorganger Baptisten Gemeente
Stadskanaal Noord

dc

105e jaargang nummer 22 - 31 mei 1990

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Pinksteren

G. VAN 'T WOUT

Pinksteren is het feest van de uitstorting van de Heilige Geest. Tekenen van het werk van de Geest waren er altijd geweest, maar nu wordt heel het volk van God gedoopt met de Heilige Geest. Petrus getuigt van de vervulling van de profetie: de Geest wordt uitgestort op alle mensen. Men moet echter wel omgekeerd worden! Petrus besluit zijn pinksterprediking met de uitnodiging: "Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave van de Heiligen Geest ontvangen".

De discipelen van Jezus werden met Pinksteren vervuld met de Heilige Geest. We lezen echter in het boek Handelingen der Apostelen dat dit telkens weer gebeurt. Het is geen herhaling van Pinksteren, maar wel, telkens weer, een actuele manifestatie van de Heilige Geest. De gemeente van Christus viert het Pinksterfeest en herdenkt de uitstorting van de Heilige Geest, maar verwacht tegelijkertijd een actuele manifestatie van de Heilige Geest.

God heeft zelf Pinksteren voorbereid. De Geest kan komen, omdat Jezus is: "een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld". Door zijn dood en opstanding worden mensen vernieuwd. Het bloed van Jezus reinigt van zonden om de Heilige Geest te kunnen ontvangen. Hij is naar de hemel gegaan om de Geest als hemelse gave te zenden in de harten van Gods kinderen.

Er wordt echter ook van ons voorbereiding verwacht. De Heilige Geest vervult Gods kinderen niet automatisch; we worden er bij betrokken. Het is mogelijk Gods werk te blokkeren. De Geest kan bedroefd worden, het vuur van de Geest kan geblust worden.

Jezus draagt zijn jongeren op te wachten op de belofte van God de Vader. Dat wil niet zeggen dat zij maar moeten afwachten. Het wachten is verwachten, dat God zal doen zoals hij heeft beloofd.

Eigenlijk is dit wachten een tuchtmaatregel. Ze mochten nog niets doen, omdat zij het niet konden. De dienst van God kon hen nog niet toevertrouwd worden. Zonder de Heilige Geest is de gemeente als een auto zonder benzine, als een kraan zonder water, als molenwieken bij windstilte. Het kapitaal staat wel op de bank, maar niet op naam. Er wordt op iets gewacht: de tank moet gevuld, het water moet stromen, de wind moet waaien, de uitbetaling moet plaats vinden.

Dit wachten is moeilijker dan werken. Het geloof wordt beproefd. De gemeente van alle eeuwen kent deze geloofsspanning. De psalmist zingt: Gij zijt mijn God, u verwacht ik de ganse dag. We verwachten niet iets, we verwachten de Heer zelf. Zijn belofte is evenveel waard als de vervulling. God maakt zijn beloften waar. De vervulling van de belofte is de samenwerking van de verhoogde Heer en de gelovig biddende gemeente. "Geloven is wachten in heilig vertrouwen, wie biddend verwacht, zal dankend aanschouwen".

VERDER IN DIT NUMMER

Waarom God?

G. VAN 'T WOUT

U moet in dit artikel niet een snel antwoord verwachten, bekrachtigd door een Bijbeltekst. Vele lezers zullen voor zichzelf het antwoord kunnen geven en daarvan kunnen getuigen. Er zijn echter duizenden die geen antwoord hebben en door ons getuigenis niet aangesproken worden. Het komt niet over. De hier gestelde vraag, of God er wel is, is dan ook niet bedoeld als een aanloopje. De vraag is geen retorische vraag.

Mogen we dan zo wel vragen? Moet wat God, de Bijbel en het geloof betreft niet alle waaroms het zwijgen worden opgelegd? Ik luisterde enige tijd geleden naar een jonge evangelist die met klem zijn gehoor voorhield dat zij God nooit naar het waarom mochten vragen. Toen begonnen mijn gedachten af te dwalen naar die donkere uren in de geschiedenis en in het leven van de Here Jezus, toen Hij aan het kruis uitriep: "Waarom hebt Gij Mij verlaten?"
Er zijn vaders en moeders die menen dat kinderen niet mogen vragen waarom ze dit of dat, niet of wel, moeten doen. Of waarom pa en ma zo handelen!
Toen ik op studie was stond, tijdens het onderwijs van een bejaarde leraar, een niet verlegen student op en stelde vragen. De man was zichtbaar verbluft, verloor toen zijn beheersing en stuurde de vragensteller de deur uit. De andere dag bood de eerbiedwaardige grijsaard openlijk zijn excuus aan. Dat maakte geweldige indruk.

De vragende generatie

Natuurlijk zijn waaroms lastig. En daarom vinden sommigen een vragende generatie lastig. Het is waar dat je moet vertrouwen en geloven en aanvaarden. Maar laten we alsjeblieft er aan denken dat de geest (en ook de Geest?) gedoofd kan worden door dat allemaal klakkeloos te doen.
Godsdienst kan als opium werken.
In de Bijbel wordt indringend gevraagd, vertwijfeld geroepen, fel geprotesteerd. Dáár wordt **opgeroepen** te zoeken, aan te kloppen, vragen te stellen.
Waarom zou je geen waarom mogen vragen?
Natuurlijk zijn er altijd mensen, die het geweldig vinden "kritisch ingesteld" te zijn. Het stáát ook wel als je, aan een pijp lurkend, spitse vragen weet te stellen. Het kan ook stom vervelend zijn. Er zijn zeurpieten die je best mag antwoorden: Waarom zijn de bananen krom.
Het komt echter teveel voor dat mensen met problemen het bos in worden gestuurd met dooddoeners. De vraag naar God is legitiem, kan legitiem zijn. En nu wordt niet bedoeld de vraag die vanuit het geloof wordt gesteld. De vraag die opkomt vanuit de onzekerheid en de twijfel, vanuit je ervaring met mensen en godsdienst. Het niet kunnen geloven dat God er iets mee te maken heeft.
Iemand kan nu het Bijbelwoord aanhalen: "De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God". Maar dan zegt de dwaas dat om onbelemmerd te kunnen zondigen. En zo kan het even dwaas zijn om te beweren dat er een God is! De Here Jezus zegt: "Wat noemt gij Mij Here, Here, en doet niet wat Ik u zeg?"
"God is dood", kan de roep van vertwijfeling zijn. Evengoed als een theologisch modewoord. In de Bijbel komen we de vraag tegen: Zou God het wel weten? Het is aangrijpend Jezus te horen vragen: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" En iemand uit het oude Israël kende dit "levensgevoel" ook reeds.
Onze generatie wordt de vragende generatie genoemd. Het is moeilijk om op gezag van anderen te geloven. Men wil weten wat er achter zit - waarom! En hoeveel ouderen zitten met dezelfde problemen als de jongeren? Soms wordt krampachtig vastgehouden "wat overgeleverd is". Maar er is geen zekerheid. Het kan bevrijdend zijn maar eens rustig toe te geven dat men het niet weet. Dat men afstand neemt en doet door eenvoudig te erkennen dat men geen antwoord heeft.
"Waarom?" Niet hoogmoedig, niet eigenwijs, niet genietend van "de zalige twijfel", maar gewoon om eerlijk te zijn tegenover jezelf en de naaste.
Eerlijk te zijn tegenover God.

Groeiende onzekerheid

Nu worden veel vragen over God en de Bijbel nogal eens van een wetenschappelijk etiket voorzien. Men heeft groot vertrouwen in "de wetenschap". Men gaat er gewoon van uit, zonder vragen te stellen, dat men blindelings de resultaten van de wetenschap moet aanvaarden. Dat is natuurlijk erg onwetenschappelijk. Toch komt het onder geletterden en ongeletterden veelvuldig voor dat de "laatste resultaten van de wetenschap" het voor het zeggen hebben.
Dit zelfverzekerde schermen met de resultaten van de wetenschap (wat dan ook bedoeld moge zijn), die niet te weerspreken zouden zijn, is ook tegenover de Bijbel niet op zijn plaats. Zaken, die vandaag wetenschappelijk vaststaan, worden morgen met evengrote stelligheid tegengesproken.
De bekende Zwitserse dominee Walter Lüthi geeft over dit soort eigenwijze en betweterige wetenschap een variant op een bekend woord van Nietsche: Wanneer de kritici er kritischer uit zouden zien, zou ik hun kritiek willen geloven!
Maar ook daarmee geven we onze onzekere generatie geen houvast. In tegendeel. Het betekent nog meer onzekerheid. De bekende dr. Gerhard Bergmann beschrijft met twee woorden treffend de geestelijke situatie in onze tijd: Alles wankelt.
Men weet niet meer hoe men zich moet oriënteren en wie men verantwoording schuldig is. Wie stelt nu eigenlijk vast hoe de vragen beantwoord moeten worden en hoe men verantwoordelijk gesteld kan worden? Als dat niet zeker is, dan is het maar de vraag of ik iemand verantwoording schuldig ben! Misschien ben ik wel op mezelf aangewezen. Als alles wankelt, blijft dan de troon van God tenslotte overeind staan?
Dat betekent echter absolute vereenzaming. En deze eenzame mens leeft in een wereld van eenzame mensen. Samenleving betekent dan dat je voor de ander zorgt om zelf in leven te kunnen blijven.
In het huwelijk bevredig je elkaars behoeften zonder te veel lasten te dragen en dan is eigenlijk een huwelijk overbodig. In de maatschappij zorgen we voor sociale gerechtigheid om zelf verzekerd te zijn. Een samenleving, een medemenselijkheid waar in we aan onszelf verantwoording schuldig zijn, en zo handelen.
Is het mogelijk dat een kind van deze tijd waarin godsdienstige waarheden niet meer vanzelfsprekend zijn, waarin menselijke verhoudingen verzakelijken en je op jezelf bent aangewezen nog belangstelling zou hebben voor God? Heeft God er nog wel mee te maken?
Wij belijden dat het zonder God niet kan en daar tegenover staan dan de problemen en de vragen van onze tijd. Als ons oordeel aangaande God fout is, dan gaan we fundamenteel verkeerd.
Daarom is deze vraag zo belangrijk.

BIJBEL

JAC. SCHOUTEN

Door één Geest tot één lichaam gedoopt

In onze tijd is het weer belangrijk om te vragen wat Pinksterfeest ons te zeggen heeft. Daartoe zien wij terug naar de grote gebeurtenis, die beschreven staat in Handelingen 2.
Het kenmerk van het verslag van het Pinkstergebeuren dat we daar lezen is dàt zij allen bijeen waren. Dàt waren waarschijnlijk de honderdtwintig mensen die we ook in het eerste hoofdstuk tegenkomen. We vinden hen samen vanwege de viering van het grote Joodse Pinksterfeest. Daartoe was de stad volgestroomd met vrome mannen, uit al de volken onder de hemel.

Joodse bronnen zeggen dat er toen zeventig volken waren, die allen in Jeruzalem vertegenwoordigd waren. Het moeten er vele duizenden zijn geweest. En dat is nu het decor, de achtergrond, waarop God op een bijzondere wijze aan het werk gaat.
Het Joodse Pinksterfeest werd op de vijftigste dag na het Pascha gevierd. Het was het feest van de eerstelingen van de oogst. En deze eerstelingen bracht men voor Gods aangezicht. Maar tegelijk was Pinksterfeest meer. De Joden verbonden het Pinksterfeest aan de verschijning van God op de Sinai, waarbij de wet aan Israël werd gegeven. Er zijn dan ook opvallende overeenkomsten tussen het gebeuren op de Sinai en de uitstorting van de Heilige Geest.
Op de Sinai zijn er donderslagen en bliksemstralen. Op het Pinksterfeest is er een geluid van wind en er zijn tongen als van vuur.
Op de Sinai werd Israël tot Gods eigendom door wetten en geboden. Op het Pinksterfeest worden de gelovigen tot één lichaam.
Op de Sinai werd de heilige tegenwoordigheid van God zichtbaar en hoorbaar. Op Pinksteren worden de gelovigen getroffen door de tegenwoordigheid van God.
Daarnaast is er een zaak die heel belangrijk was.
Pinksteren geschiedde op de vijftigste dag na het Pascha, nadat het Paaslam was geslacht. Dat is ook het kenmerk van de Geestesuitstorting: Deze vindt plaats na het Paasfeest, nadat het Lam van God was gestorven aan het kruis. En omdat nog even verder door te trekken:
Niemand kan iets van Pinksteren beleven en ervaren, als Pasen niet beleefd is. Als het kruis niet gepasseerd is.

Allen vervuld

Overeenkomstig het woord van de profeet, die had gezegd dat allen vervuld zouden worden, werden allen vervuld met de Heilige Geest. Hier wordt duidelijk dat er geen onderscheid meer is. Tegenover de wet, die wel onderscheid maakt, komt nu de Geest te staan. Allen horen er bij, mits aan de voorwaarde is voldaan. Die voorwaarde is dat men volgeling van Christus moet zijn. Gehoorzaam aan zijn woord. Iemand die tot bekering komt en zich laat dopen komt in de volle blijdschap van de Geest te staan, want allen werden en worden immers vervuld.
Zo komt tegenover de wet de Geesteswerking te staan. Niet meer worden de gelovigen gedreven door de woorden van de wet, van buitenaf, maar door de werking van de Geest, van binnenuit. Er hoeft geen angst meer te zijn of we ergens de wet overtreden. Maar we zijn gezet in de ruimte en de vrijheid van de Geest. Soms gebeurt het in onze tijd dat mensen een zeer angstig leven hebben omdat zij voor zichzelf weer allerlei wetten hebben ingesteld en men probeert zich angstvallig aan deze wetten te houden. Maar God wil juist dat we in de vrijheid van de Geest zullen leven. Een vrijheid die wel zijn begrenzingen kent. Begrenzingen die door Geest en woord zijn gesteld. Wie werkelijk vanuit de Geest leeft zal overtuigd worden van wat wel en niet kan. En wie niet uit de Geest leeft zal ontdekken dat de wetten ook niet helpen. De rijkdom van Pinksteren is dat God ons in de ruimte van de Geest plaatst. En door één Geest zijn wij nu allen tot één lichaam gedoopt. En weer zien we naar de Sinai. Zoals Israël, door de wet, tot Gods volk is geworden, door wet en verbond, zo worden de gelovigen één volk des Heren door de Geest.
De Geest maakte al die gelovige mensen tot één lichaam. In tegenstelling tot het volk Israël, geldt hier niet de natuurlijke afstamming. Het gaat bij dit volk des Heren niet om de natuurlijke geboorte maar om de wedergeboorte. En we ontdekken het: Allen worden tot één lichaam, Joden, Grieken, vrijen en slaven. Zo ontstaat op de Pinksterdag de gemeente van het Nieuwe Testament, het nieuwe volk des Heren, het nieuwe lichaam des Heren.
Ieder die gelooft gaat delen in de gave van de Heilige Geest. Omdat we deel worden van het lichaam. Daarom hoeft er geen nieuwe Geestesuitstorting plaats te vinden. We hoeven niet om een nieuw Pinksteren te bidden. Maar wel moeten we zorgen dat er in ons hart en leven ruimte is voor de Geest. Zonde, neiging tot wereldgelijkvormigheid, zorgen en problemen, kunnen ons leven zo beheersen dat de Geest geen kans krijgt. Dan bedroeven we de Geest, ja, dan doven we de Geest in ons leven uit. Daarom moeten we ons ganse leven stellen onder het reinigend bloed van de Here Jezus Christus. Dan zal de Geest ons vervullen en zijn wij bereid en gereed tot de taak die wacht.
Pinksteren heeft een doel. Pinksteren is niet om onszelf te verzadigen met de geestelijke zegeningen. Soms hebben wij de indruk dat mensen de Geest willen genieten. Maar wie nauwkeurig de Bijbel leest, ontdekt het anders.
En weer gaan we terug naar het volk Israël. Zoals eertijds het volk Israël geroepen was om tot een zegen te zijn, zo is het Nieuw-Testamentische Godsvolk geroepen om tot een zegen te zijn in deze wereld. Het woordt des Heren zegt: **"Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk, Gode ten eigendom, om de grote daden van God te verkondigen die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht".**
Hier hebt u de bedoeling van Pinksteren: Geroepen om Gods grote daden te verkondigen. De Heilige Geest werd uitgestort opdat de gemeente deze taak zou kunnen volbrengen: Gij zult Kracht ontvangen, zo heeft de Here Jezus gezegd. Als we de Bijbelplaatsen betreffende het werk van de Geest gaan onderzoeken dan ontdekken wij spoedig dat de Geest in de gemeente werkt tot de verkondiging. We lezen in Hand. 4 van die eerste gemeente dat men vol was met de Heilige Geest.
En dan staat er bij: Zij spraken het woord van God met vrijmoedigheid. Het boek Handelingen wordt ook wel eens genoemd: het boek van de Heilige Geest. En wie dit boek leest ziet dat het vol staat met verslagen van de verkondiging van het evangelie. Pinksterfeest is gericht op de verkondiging: Prediking, getuigenis, zending en evangelisatie.
Dat is de taak van de gemeente van onze tijd. Niets meer en niets minder! Waar zulk een getuigenis, door de Geest gedreven, aanwezig is, zullen we het zien hoe mensen zullen komen vanuit de duisternis tot het licht zoals wij zelf eertijds gekomen zijn.
Waar de gelovige werkelijk openstaan voor de doorwerking van Gods Geest, en waar de gemeente dit als een hechte eenheid des Geestes beleefd, gebeuren wonderen van genade. En dat is een Pinksterfeest dat blijvend is. De Here geve onze gezamelijke gemeenten zulk een Pinksterfeest te beleven. ■

Vrienden van Israël geschokt door verklaring Raad van Kerken

Terwijl er op vele plaatsen in ons land werd herdacht dat vijftig jaar geleden de nacht over West-Europa daalde heeft de Raad van Kerken een verklaring uitgegeven over de Palestijnen en Israël.'
Het is niet de eerste keer. In 1979 heeft de raad zich al eens uitgesproken over deze zaak. Het streven van de raad is steeds de zogenaamde "dubbele loyaliteit" geweest, d.w.z. gelijk opkomen voor Israël en de Palestijnen.

Daar is men ook altijd openlijk voor uitgekomen. Denk alleen maar aan 27 november van het vorige jaar. De P.L.O. organiseerde toen een viering waarin werd herdacht dat het twee jaar geleden was dat de palestijnse staat werd uitgeroepen én dat de intifada, de palestijnse opstand tegen Israël, twee jaar aan de gang was.

De uitnodiging tot dit "feest" bevatte het logo van de P.L.O. In dat logo wordt **geheel Israël** afgebeeld als behorende bij de palestijnse staat.

(Trouwens **alle** palestijnse organisaties voeren **geheel Israël** in hun wapen.

Dat kan ook niet anders: "Ons doel is een staat op te richten die we kunnen gebruiken om het andere deel van de palestijnse staat te bevrijden". George Habash, 9 april 1989).

Velen die betrokken zijn bij het gesprek tussen joden en christenen hebben toen gevraagd, ja gesmeekt, dat de voorzitter van de Raad van Kerken, prof. dr. D. Mulder **niet** op deze uitnodiging zou ingaan. Maar indachtig de "dubbele loyaliteit" ging Mulder toch en sprak de vergadering zelfs toe.

Voor het Overlegorgaan van Joden en Christenen in Nederland, OJEC, was dit reden genoeg om het oveleg met de raad op te schorten.

Gesprek met Israël

Dat wij in ons land zulk een overlegorgaan van joden en christenen hebben is iets om dankbaar voor te zijn. Het is een rechtstreekse vrucht van het "gesprek met Israël" dat in naoorlogse jaren op gang is gekomen.

Het waren vooral christenen die op dit gesprek aandrongen, voor de joden hoefde het niet zo erg. Een joodse woordvoerder zei in die tijd: "Altijd als de christenen met de joden zijn gaan praten is het slecht met de joden afgelopen". Er heerst in joodse kringen van oudsher één groot wantrouwen jegens de christenen: "Teveel is de christen een onbetrouwbare broeder gebleken" zei Robert Aron al vele jaren geleden.

Welnu, de nieuwe verklaring van de Raad van Kerken geeft alle voeding aan dit joodse wantrouwen. Van een "dubbele loyaliteit" kan werkelijk geen sprake meer zijn.

Zelden heb ik zo'n eenzijdig stuk gezien. Eenzijdig én onnozel. Onnozel omdat men nog steeds niet doorheeft wat er bij de palestijnen speelt.

"De raad constateert met dankbaarheid dat de P.L.O. Israëls bestaan heeft erkent en bereid blijkt te zijn met Israël te onderhandelen over de tweestatenoplossing" (punt 1).

Die erkenning is overigens een meesterstuk van onduidelijk gemompel van P.L.O. leider Arafat geweest. Andere P.L.O. leiders hebben meteen gezegd dat Arafat op eigen persoonlijke titel sprak.

De Raad van Kerken wil die P.L.O. nu door Nederland laten erkennen als de "enige georganiseerde stem van het Palestijnse volk" (punt 5).

Weet de raad nu écht niet, dat er minstens zeven "bevrijdingsorganisaties" zijn die het op de staat Israël gemunt hebben? Weet de raad evenmin dat in de ogen van veel palestijnen de P.L.O. een catastrofe is die wel wordt gevreesd maar niet wordt bemind? Wie is die raad die geen enkele critiek heeft op de P.L.O. en het palestijnse terrorisme dat zich ook tegen vredelievende palestijnen richt? Wat doet de Raad met uitspraken van P.L.O. leiders die nog steeds Israëls ondergang willen?

Grote schade

Heeft de Raad één moment gezien dat zij door haar uitspraken het contact tussen jood en christen in Nederland grote schade kan toebrengen?

Voor de vele joden voor wie Israël hét teken van hoop is in deze tijd van weer opkomend antisemitisme is deze verklaring van de Raad ronduit schokkend. Aron zou zeggen: "Opnieuw is de christen een onbetrouwbare broeder gebleken".

Ook voor de vele christelijke deelnemers aan het gesprek met Israël is het een hoogst pijnlijke zaak. Hoe maak je het je joodse gesprekspartners duidelijk dat de Raad van kerken **niet** namens alle kerken spreekt **en zeker niet namens alle christenen?**

Alle deelnemers aan het Interkerkelijk Contact Israël, waarin ook onze Unie vertegenwoordigd is, hebben toegezegd in hun eigen media een duidelijk protest te laten horen.

1. Deze verklaring zal geen enkele invloed hebben op de toestand in het Midden-Oosten, terwijl ze in ons land veel waardevols kapot kan maken.
2. Moge het vooral duidelijk zijn voor alle vrienden van Israël, dat de Raad van Kerken niet namens alle christenen heeft gesproken.
3. Wij betreuren het zeer, dat een zodanige verklaring, die de naam van onze nederlandse christelijke kerken aantast, het licht kon zien.

Het laatste woord is over deze zaak nog niet gesproken.

G.H.W. PFLAUM

Een alternatieve weg

G. VAN 'T WOUT

De volgelingen van de Here Jezus worden in het Nieuwe Testament al spoedig christenen genoemd, omdat zij navolgers van Christus waren. Er werd over hen ook wel gesproken als mensen "van de weg": ze werden herkend aan de manier waarop ze met elkaar omgingen: ze hadden elkaar lief. Paulus noemt agape, de liefde, de weg bij uitstek, de weg aller wegen, de verheven weg, de weg waarop je echt verder komt (1 Cor. 12:31).

De geloofsweg

Deze weg begint met geloof, door vertrouwen te stellen in de Here Jezus, Hem te belijden als Heiland en Heer. Aan het einde van deze weg wordt gevraagd naar de liefde, wat betekent ons leven - voor God en voor de mensen.

We belijden ons geloof, we getuigen van de hoop, maar het waarmerk is de liefde. Paulus besluit dan ook zijn beschrijving van deze weg in 1 Cor. 13 met de gevolgtrekking: "Zo blijven dan geloof, hoop en liefde, maar de meeste van deze is de liefde". Christenen zijn herkenbaar aan deze agape. Zij gaan deze weg omdat zij andere mensen zijn: zij hebben Christus leren kennen. Door deze alternatieve weg wordt de mogelijkheid geopend een alternatieve samenleving te vormen. De Here Jezus laat in de bergrede zien hoe het toe gaat bij het volk van God.

Samen op weg

Enige tijd geleden luisterde ik naar een politieke discussie. De vrees werd geuit, dat welk politiek programma ook uitgevoerd zou worden, het niet tot gevolg zou hebben dat nodige vernieuwingen tot stand zouden komen. De gespreksleider stelde toen de vraag: Hebben wij voor de vernieuwing van onze maatschappij misschien nieuwe mensen nodig? Dat veroorzaakt de crisis in vele landen in Oost Europa.

De bijbel laat ons daarover niet in het onzekere. Alleen door een totale vernieuwing leren we de weg kennen van het koninkrijk van God. Paulus waagt

(zie verder pag. 7)

AFSCHEIDSREDE VOORZITTER WANDER HOEN

Essentie van bezig-zijn in N.B.J.B.: nuttig bestede tijd in dienst van God

(De voorzitter van de NBJB, Wander Hoen, sprak op de Jaarvergadering van de NBJB, op 12 mei 1990, de volgende afscheidsrede uit)

(Bijbelgedeelte: Efeziërs 6:10-17)

Nu ik 12 jaar binnen de NBJB heb gewerkt is er vandaag een soort slot voor mij en voor de NBJB. Bij de voorbereiding kwam ik uit bij het gelezen bijbelgedeelte van de apostel Paulus. Hij geeft, in zijn brief, de mensen in Efeze nog een laatste boodschap mee. "Zoek uw kracht in de Heer, in Zijn sterke macht".

Je zou denken dat het dan wel goed moet komen, er is dan geloof in en vertrouwen op God. Maar Paulus gaat verder. Om het vol te houden, om te overleven als gelovige heb je hulp nodig. Die hulp wordt door Paulus benoemd als wapens die je kunt gebruiken in je dagelijkse omgang met je medemensen. Of het nu gaat ter verdediging of voor de aanval steeds zul je zelf ook in aktie moeten komen, je moet zelf die wapens hanteren. De waarheid en de gerechtigheid zijn de wapens die Paulus hier noemt, heel vanzelfsprekend eigenlijk voor kinderen van God maar wij zullen bij onszelf te rade moeten gaan of het ook zo vanzelfsprekend is in ons eigen leven van alledag.
Dat geldt ook nadrukkelijk voor het volgende in dit bijbelgedeelte: "Bind onder uw voeten de bereidheid om de vredesboodschap te brengen" en verderop "pak het zwaard van de geest, dat wil zeggen het woord van God".

Actueel

Je kunt rustig als vaststaand aannemen dat jij en ik niet altijd en overal bereid zijn om de vredesboodschap te brengen.
Wij hebben geen tijd of de gelegenheid doet zich niet voor en zo voort en het woord van God pakken we ook niet te vaak ter hand.
Zo zie je dat deze brief van Paulus in 1990 gericht zou kunnen zijn aan de mensen van de NBJB, aan jou en mij.
Wat voor ons als individu geldt is ook belangrijk voor onze beweging als geheel.
Al enige tijd wordt er binnen de jeugdraad de behoefte gevoeld om te praten over onze identiteit als jeugdbeweging. Waar staan we voor, waar liggen de grenzen als het gaat over zaken van geloof en leven. Of zijn er geen grenzen? De diskussie hierover zal uiteindelijk ook op deze jaarvergadering terecht komen.
Ik hoop dat we ons dan ook zullen bedienen van de wapens die Paulus in dit bijbelgedeelte neemt. Geen slimme formuleringen, niet het recht van de grootste mond, niet door emotionele overwegingen maar door waarheid, gerechtigheid en vrede met als spiegel, als referentiekader, het woord van God.

Geloofsbelijdenis

Zoals ik hier sta kan ik vrij gemakkelijk jullie toespreken en op zaken van ons gezamenlijk geloof wijzen. Op deze laatste keer, tenslotte... zou je kunnen zeggen, wil ik iets zeggen over mijn eigen manier van geloven, eigenlijk een soort geloofsbelijdenis die ook ongeveer mijn grenzen aangeeft. De woorden komen voor een deel uit een liturgie van Jaap Goorhuis.
Ik geloof in de levende God, schepper van hemel en aarde, van alle mensen planten en dieren. Hem behoren wij toe, niemand leeft voor zichzelf.
Ik geloof in Jezus de Zoon van God. Hij leefde voor armen en geringen. Hij was een herder van geslagen mensen. Hun stem was Hij, hun hoop. Daarom werd hij gedood aan het kruis, veroordeeld door overheden en machten die geen boodschap hebben aan het gewone volk. Maar God kwam tussenbeide, Jezus stond op uit de dood. Hij gaf zijn vernieuwde leven aan de zijnen, de gemeente die geroepen is en gezonden, om recht te verschaffen aan al wat leeft.
Ik geloof in de vergeving van al onze zonden door het bloed van Christus dat wit wast als net gevallen sneeuw.
Ik geloof in de Geest, de heilige van Christus, die waait waarheen hij wil, die ons leven vernieuwt en opstandig maakt tegen al wat het recht buigt, de vrede vertrapt en het leven bedreigt.
Ik geloof in de opstand uit de dood, uit de graven van onrecht, oorlog, armoede, honger en bederf.
Ik geloof dat het leven doorgaat, altijd en eeuwig en daarom houd ik goede moed en leef ik toe op de komst van het Rijk in het spoor van Christus die ons voorgaat naar het land van belofte waar de liefde van God alles in allen zal zijn.

Het doel

Als je twaalf jaar met elkaar onderweg bent dan beleef je wat en zeker als er beweging is. Je maakt elkaar op heel veel verschillende manieren mee. Naast hele goede momenten raak je ook wel eens teleurgesteld in elkaar. Soms waren we radicaal, maar vaker moesten we kompromissen sluiten. Dat mag ook, denk ik, als je bij alles je gezamenlijke doel maar voor ogen houdt en werkt aan dat doel. Dat doel zou ik globaal willen beschrijven als helpen om het kinder- en jeugdwerk binnen onze gemeenten op een verantwoorde manier te laten plaatsvinden. We ondersteunen de plaatselijke afdelingen. Het eigenlijke werk en de eigen invulling is dan aan de groepen zelf.
De twaalf jaar met elkaar richting geven aan onze organisatie heeft een band gesmeed met veel mensen, vooral als we elkaar ook in ons persoonlijk leven nodig hadden. Veel is er gebeurd dat anders had gemoeten maar ook hebben we met elkaar zaken gerealiseerd waarop we nu nog met plezier kunnen terugzien. Voor mij geldt dat ik terugkijk op een hele goede tijd met veel hoogtepunten.
Nuttig bestede tijd in dienst van God. Dat blijft voor mij de essentie van het bezig zijn binnen de NBJB, binnen onze Uniegemeenschap. Als dat uitgangspunt er niet zou zijn geweest dan had ik beter een ijsbaan kunnen gaan besturen, die is vlak bij mijn huis en met deze zachte winters is er veel gezelligheid en weinig werk.

"Langs de rand"

Tenslotte wil ik nog een gebeurtenis in jullie herinnering terug roepen die wellicht de meeste invloed heeft gehad op mijn loopbaan bij de NBJB. Eigenlijk op mijn persoonlijk leven in de laatste jaren en ik bedoel het overlijden van onze jeugdkonsulent en mijn vriend Piet Stellinga op 30 oktober 1987. Als ik ooit heb nagedacht over het leven en over God dan is het na die dag.
Het leven gaat wel verder, maar doordat Piet bij mij in het dorp woonde en ik regelmatig kontakt heb met Saskia en Hennie, merk ik dat deze woorden een aanvulling nodig hebben. Het leven gaat verder, maar nooit is het weer als daarvoor en nog steeds wordt hij gemist als man en als vader, het is een heel ander leven geworden. Ik wil nog een stukje citeren uit het boekje "Langs de rand" waarin een aantal van de verhalen van Piet zijn opgetekend.

vervolg van pag. 6

Ontvangen bijdragen en giften

JANUARI 1990

E.C.U.

Alblasserdam 124,50; Almelo-Ger. straat 361,35; Arnhem Zuid 335,43; Dordrecht 996,-; Drachten Elim 417,60; Groningen Noord 224,18; Heerenveen 113,65; Hoogezand Woldwijck 244,85; Leiden 20,85; Pernis 160,-; Treebeek 198,55; Vroomshoop 235,-; Winschoten 198,70.

C.v.d.O.

Alblasserdam 116,-; Almelo-Ger. straat 274,85; Arnhem Zuid 313,17; Dordrecht 928.-; Drachten Elim 299,60;Groningen Noord 208,74; Hoogezand Woldwijck 246,-; Leiden 19,42; Treebeek, 333,30; Vroomshoop 420,-; Winschoten 184,34; A.N., V. 60,-.

U.Z.C.

Alblasserdam 343,70; Almelo-Ger. straat 941,90; Arnhem Zuid 558,08; Deventer 10.-; Dordrecht 474,20; Dordrecht 1660,-; Drachten Elim 813,95; Groningen Noord 373,38; Hengelo Venster 165,-; Hoogezand Woldwijck 300,35; Klazienaveen 75,-; Leiden 34,73; Pernis 161,30; Siddeburen 94,75; Treebeek 1073,05; Winschoten 331,97; N.N., S. 1000,-; N.N., L. 30,-; Aktie 40 MM 1465,- (projekt); Z.W.G. B.G. Groninger Bond 5000,- (projekt); Gewest Z.O.-Drenthe 3400,- (projekt); Gewest Holland 5000,- (projekt); NBVB Noordbergum 60,- (pakketten); Z.W.G.B.G. Groninger Bond 525,-(pakketten); Den Helder 30,- (pakket).

N.B.J.B.

Alblasserdam 30,-; Almelo-Ger. straat 92,90; Arnhem Zuid 364,40; Dordrecht 240,-; Drachten Elim 144,70; Groningen Noord 53,90; Winschoten 47,88.

U.B.S.

Alblasserdam 22,-; Almelo-Ger. straat 55,50; Arnhem Zuid 60,22; Dordrecht 176,-; Groningen Noord 39,69; Winschoten 35,11.

NOODFONDS

Alblasserdam 665,60 (Ethiopië); Almelo-Ger. straat 638,45 (Ethiopië); Arnhem Centrum 381,35; Arnhem Centrum 4959,50 (Portugal); Deventer 10,-; Drachten Elim 50,-; Eindhoven 2000,-(Roemenië); Groningen Noord 807,55; Heerenveen 71,35; Hengelo Centrum 1000,- (Ethiopië/Roemenië); Hengelo Centrum 1043,80 (Roemenië); Hengelo Venster 5025,- (Roemenië); Groningen Zuid (wijkgemeente Roden) 200,-(Roemenië); Stavoren 114,10; Utrecht Noord 50,- (Roemenië); Zwolle 150,70; J.B., S. 50,- (Ethiopië/Roemenië); D.J.B., A. 10,- (Ethiopië); B.H., G. 25,-(Ethiopië); J.C.D.-V., H. 50,-(Ethiopië); H.V., H. 100,-; P.K., U. 10,-; S.V., M. 25,-J.K., S. 25,- (Ethiopië); R.V., S. 25,-(Ethiopië); G.H., B. 25,- (Roemenië); H.S., Z. 25,- (Ethiopië); A.V., E. 10,-(Ethiopië); S.V., M. 25,- (Roemenië); L.B., Z. 10,-; R.S., G. 200,- (Ethiopië); B.W.-B., D. 50,- (Ethiopië); J.G., E. 25,-(Ethiopië); N.N., N. 100,-; R.J.D., E. 25,-(Ethiopië); O.O., H. 100,-; J.P.N., E. 50,-(Ethiopië); J.A., H. 25,- (Ethiopië); H.J.H.K.-K., H. 10,-; J.H.-H., E. 30,-; J.A.S., H. 100,- (Ethiopië); H.B., H. 50,-(Ethiopië); A.N., V. 100,-; A.C.J.G.A.S.-E., E. 25,-; J.W., H. 100,-; J.K., S. 100,-(Ethiopië); F.T.H.-D., A. 25,- (Ethiopië); W.S.H., E. 25,-; H.D., S. 25,- (Roemenië); G.J., G. 25,- (Roemenië); G.J., G. 25,- (Ethiopië); E.K., K. 50,- (Ethiopië); F.A.A.-O., S. 25,- (Ethiopië); J.C.D.-V., H. 50,-.

FEBRUARI

E.C.U.

Alkmaar 120,75; Deventer 175,30; 's Gravenhage 625,-; Groningen Noord 224,18; Harlingen 168,10; Kampen 215,02; Krommenie 61,-; Leiden 485,75; Lelystad 91,70; Rotterdam Zuid 255,48; Steenwijk 25,75; Vroomshoop 180,-; Winschoten 168,82; Winschoten 198,70.

C.v.d.O.

Alkmaar 119,60; Deventer 180,45; 's Gravenhage 525,-; Groningen Noord 208,74; Heerenveen 109,55; Kampen 200,22; Leiden 452,55; Lelystad 152,95; Pernis 141,90; Rotterdam Zuid 238,03; Sneek 500,-; Steenwijk 18,25; Vroomshoop 363,-; Winschoten 157,30; Winschoten 184,34; A.N., V. 60,-; St. Vrienden van het Seminarium 10.000.-.

U.Z.C.

's Gravenhage 1075,-; Groningen Noord 373,38; Harlingen 242,50; Kampen 358,14; Klazienaveen 75,-; Krommenie 103,20; Leiden 809,-; Muntendam 441,55; Noordbergum 554,30; Rotterdam Zuid 425,79; Siddeburen 114,65; Steenwijk 31,45; Winschoten 281,37; Winschoten 331,97; A.W., H. 100,- (postzegels en kaarten); N.N., 100,-; N.N., L. 30,-; A.W., H. 200,- (postzegels en kaarten); NBVB Leiden 65,- (pakket); IJsselgewest 1295,50 (projekt); IJsselgewest 15.000,- (projekt).

N.B.J.B.

's Gravenhage 150,-; Groningen Noord 53,90; Kampen 51,70; Rotterdam Zuid 61,56; Steenwijk 18,95; Vriescheloo 202,55; Winschoten 40,68; Winschoten 47,88.

U.B.S.

's Gravenhage 125,-; Groningen Noord 39,69; Kampen 38,07; Lelystad 96,30; Pernis 122,35; Rotterdam Zuid 45,14; Winschoten 35,11; Winschoten 29,83.

NOODFONDS

Amsterdam West 200,- (bijbels Roemenië); Dordrecht 357,40; Drachten 50,- (Ethiopië); Emmen 7000,- (bijbels Oost Europa); 's Gravenhage 125,-; Hengelo Centrum 1072,55 (Ethiopië); Hengelo Venster 205,- (Ethiopië); Hengelo Venster 782,45 (Ethiopië); Hengelo Venster 30,- (Roemenië); Klazinaveen 100,05 (Ethiopië); Muntendam 1341,65; Rotterdam Zuid 536,85; Utrecht Centrum 300,-; Veendam 615,75 (Ethiopië); Winschoten 3687,- (Roemenië); Zutphen 1056,79; H.V., H. 100,- (Ethiopië); P.K., U. 10,-; H.T.-S., D. 100,-; H.J.H., G. 25,-; N.N., 500,-; A.N., S. 100,-; S.V., M. 25,- (Roemenië); L.B., Z. 10,-; D.J.B., A. 10,-; G.H., B. 25,-; C.T.-W., D. 100,- (Ethiopië); K.T., D. 250,- (Roemenië); K.T., D. 250,- (Ethiopië); D.B., H. 10,-; J.H., G. 15,-; J.B., H. 15,-; R.D., D. 50,- (Ethiopië); G.F.B., B. 135,-; R.J.D., E. 25,- (Ethiopië); H.J.H.B.-K., H. 10,-; G.M., S. 25,- (Roemenië); G.M., S. 25,- (Ethiopië); A.W., H. 25,- (Roemenië); S.V., A. 25,- (O-Europa); M.J.A.H., D. 100,-.

Allen hartelijk dank voor uw bijdrage. Bijdragen kunt u overmaken op giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin onder vermelding van bestemming. Bijdragen voor het Noodfonds kunt u eveneens overmaken op giro 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten.

A. van den Hoef

"Ik proef de spanning tussen wat we zeggen en willen en wat we vaak voorstellen. Of beter gezegd: tussen wat we zijn (een nieuwe schepping in Christus) en hoe we daar op lijken. We willen christenen zijn, volgelingen van Jezus, reizigers naar Gods Koninkrijk. En we zijn vaak nullen. Dat Koninkrijk van God, daar is wat mee aan de hand (als ik me zo mag uitdrukken). Dat Koninkrijk zet alles op zijn kop. God regeert er en dat betekent: zij die sneuvelen, vallen, stuk zitten en gebukt gaan onder schuld zullen er gedragen worden door Hem. Het Koninkrijk van God: niet een doorn voorbij mijn dromen, maar een waarheid voorbij mijn grenzen. Ik verlang naar het Koninkrijk. Ik reis erheen, met pas gedoopte jongeren uit onze gemeenten, met vrienden die in de klem zitten. Ik reis erheen met allen die Christus gevonden hebben. We zijn op weg naar Gods Koninkrijk".

Lezers aan het woord

"Beknotting" (1)

Op de mededeling van br. S. Dijkhuizen met betrekking tot zijn vervroegd aftreden als eindredacteur van "De Christen", in het nummer van 17 mei j.l. wil ik graag reageren. We kunnen daarvan kennis nemen en daarna overgaan tot de orde van de dag. Wanneer we hierover echter nadenken is het in feite een trieste konstatering, dat een medebroeder-journalist zich beknot voelt in zijn grondwettelijk recht van persvrijheid. Jammer, dat zijn talenten, in dit opzicht, niet meer dienstbaar kunnen zijn aan onze uniegemeenschap.
Uit het gememoreerde artikel blijkt, dat er bepaald wordt wat wel en wat niet goed geacht wordt (door de redaktiecommissie) om te laten lezen door de abonnee's van "De Christen". Censuur dus....!
Op deze manier blijven wij, nota bene, verstoken van de ontwikkelingen en, uiteenlopende, visies binnen onze eigen uniegemeenschap.
Met het bovenstaande verliest het blad dan ook zijn wezenlijke funktie.
Als, jarenlang, abonnee stel ik daarenboven vast, dat het blad de laatste tijd (ook vóór het nummer van 17 mei j.l.) inhoudelijk zodanig is gewijzigd, dat het inmiddels een blad is geworden waarop ik niet geabonneerd wil zijn.
Ik heb dan ook besloten het abonnement op "De Christen" op te zeggen en de toezending daarvan te doen beëindigen met ingang van heden.
Tenslotte: Sietzo, bedankt voor jouw bijdragen!

HARM TEN CATE, Harderwijk

"Beknotting" (2)

Met ontsteltenis hebben wij de reden van het vervroegd aftreden vernomen van de eindredakteur de heer Dijkhuizen: "beknotting van de persvrijheid".
In Baptisten kring is naar onze mening openheid en verdraagzaamheid een groot goed.
Indien de verkozen eindredakteur als journalist niet langer om bovenstaande reden de verantwoordelijkheid kan dragen, is naar onze mening door de overige redaktieleden een grens overschreden.
Wij zeggen daarom met ingang van heden ons abonnement op het weekblad De Christen op.

T. DE WIND, Voorburg

Een alternatieve weg *(vervolg van pag. 4)*

het te zeggen, dat besneden zijn of niet besneden zijn niets betekent, maar of men een nieuwe schepping is.
Deze uitspraak had, zeker in die tijd, niet alleen theologische maar ook politieke betekenis. In ieder geval betekent het ook voor onze tijd een relativering van vragen en problemen, die mensen van elkaar scheiden en zelfs tegenover elkaar stellen.
Als we het woord van de Here Jezus: Ik ben de weg, de waarheid en het leven; en de drieslag: geloof, hoop en liefde, stereofonisch horen, dan begrijpen we dat er slechts één geloofsrichting mogelijk is, die leidt naar een betrouwbare toekomst en een nieuwe samenleving.
Op deze weg bevinden we ons als het nieuwe volk van God. Het is de enig mogelijke weg, de enige weg die reëel is. Het is deze weg die relatie tot stand brengt met God en met medemensen. De weg van de agape leert ons God lief te hebben boven alles en de naaste als jezelf.

Het enige alternatief

Op gezag van anderen moet ik aannemen, dat Karl Marx in zijn geschriften het woord liefde heeft gemeden. Nietsche stelt eigenliefde bewust in de plaats van liefde tot de naaste; harde confrontatie brengt alleen verandering tot stand.
Ik heb enige tijd in Afrika gewerkt. In de stamtalen, die daar gesproken worden, komt het woord liefde niet voor.
Zelfs in de traditionele christelijke theologie is de naaste nauwelijks in het vizier. In vele dogmatieken wordt de liefde amper genoemd. En dat terwijl de liefde de meeste is!
Het geloof is eerste, maar de liefde is de meeste! Kan het zijn, dat we met onze geloofsovertuigingen en in onze geloofsijver van de weg zijn geraakt, en we elkaar kwijt raken, omdat de koers alleen zuiver is te houden door agape?
De bekende Nathan Söderblom wilde zijn geloof belijden door te bekennen: ik heb lief, inplaats van: ik geloof. Ik kan hem hierin niet volgen. Maar ik acht het wel mogelijk dat bij het belijden van de Here Jezus niet onze geloofsbelijdenissen de enige basis zijn voor eenheid en inhoud van ons getuigenis. Leven uit het geloof wordt zichtbaar, is te herkennen, in de liefde tot God en de naaste.
Het is te begrijpen dat Luther in zijn tijd stelde "door het geloof alleen". Maar als enige bepaling van de geloofsweg is het misleidend. De liefde is de weg in een labyrint van geloofsvragen en geloofsverschillen. Eén weg die er boven uitreikt en overzicht geeft.
Als Petrus mag zeggen wie Jezus Christus is, dan belijdt hij zijn geloof. Maar in zijn navolging en bediening wordt naar zijn liefde gevraagd: Heb je Mij lief? Hij moest zijn eigen weg verlaten om de weg achter Jezus aan te gaan.
De weg bij uitstek is de weg van agape; zeker in een generatie, die de harde generatie wordt genoemd. En daar behoren ook u en ik bij. ■

Tweede Pinksterdag: Landdag Deldenerbroek

Ook dit jaar wordt weer de Landdag Deldenerbroek gehouden. Op Tweede Pinksterdag vindt in de bossen bij Deldenerbroek de grootse gezellige familiedag plaats met een veelzijdig programma.
Sprekers op deze dag zijn: ds. N. van der Leer uit Hengelo ('t Venster) en ds. G. Goessens uit Almelo (Geraniumstraat).
Verder werken mee: de zang- en muziekgroep Sound of Glory en de organist Maarten de Groot. Nieuw in het programma is een simultaandamwedstrijd.
Verder zijn er voetbal- en volleybalwedstrijden en poppenkast voor de kinderen, voor wie er ook een aparte samenkomst is.
De bijeenkomsten beginnen om 10.30 uur en 14.45 uur. De landdag vindt plaats op een terrein aan de Almeloseweg, hoek Krudersweg in Deldenerbroek.

Beroepingswerk

Aangenomen naar Haarlem (parttime, in het kader van de Tweede Weg Opleiding) R. Quispel te Leiden.

Afscheid ds. W. Kos

Na bijna vijf jaar de Baptisten Gemeente Arnhem-Centrum gediend te hebben, heeft ds. W. Kos het beroep aangenomen naar de Onafhankelijke Baptisten Gemeente te Amsterdam.
Br. en zr. Kos zullen afscheid nemen van onze gemeente op zondag 1 juli a.s., in een dienst die aanvangt om 15.00 uur. Allen die br. en zr. Kos de hand ten afscheid willen drukken zijn hier hartelijk welkom. De dienst wordt gehouden in de kapel, Willem van Kleeflaan 6.
Voor eventuele verdere inlichtingen kunt u br. H. Kanning te Renkum bellen, tel. 08373-12971.

De sekretaris
H.G. de Winkel

"Harderwijk" begint vroeger

Nu het vakantieseizoen weer aanbreekt wil de Baptisten Gemeente Harderwijk u erop attent maken, dat de diensten in de maanden juni, juli en augustus om 9.30 uur beginnen. Mocht u in de omgeving van Harderwijk uw vakantie doorbrengen, dan bent u van harte welkom in onze bijeenkomsten op de zondagmorgen. Het adres van het kerkgebouw is Pontanuslaan 2, Harderwijk.

G. Vegter-Brouwer

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 48,-- per jaar; buitenland f 66,-- per jaar.

Redactie:
S. Dijkhuizen, ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELINGEN

De gemeente Amsterdam West wenst op de sprekerslijst te plaatsen: br. M.H. Looije, Janseniushof 28, 1216 KL Hilversum, tel. 035-16598.

Secretaris van de gemeente Amsterdam West is A. Heijnen-Drent, Bamberghof 8, 1068 VZ Amsterdam, tel. 020-191022.

Secretaris van de gemeente Amsterdam Centrum is H. v.d. Veen, Nigellestraat 108, 1032 BS Amsterdam, tel. 020-327687.

Na een liefdevolle verzorging is in zijn Heer en Heiland ontslapen onze broeder

Sebo Withoff

op de leeftijd van bijna 85 jaar

" 'k Moet de Heiland met mij hebben, Want ik kan alleen niet gaan".

13 mei 1990

Baptistengemeente
Stadskanaal Noord

In de zekerheid van zijn geloof ging naar zijn Heer en Heiland onze broeder

J. Hamer

op de leeftijd van 84 jaar

Harlingen, 15 mei 1990

Baptistengemeente Harlingen

Dankbetuiging
Na het overlijden van mijn vrouw en onze moeder, Grietje Olijslager, hebben velen ons laten weten dat ze met ons meeleefden in ons verdriet, ons in hun gebeden gedachten en hebben ze ons troost en sterkte toegewenst. Daarvoor willen we graag langs deze weg onze hartelijke dank betuigen.
Uit aller naam:
E.J. Huizing
Heerenveen, mei 1990

"Veilig in Jezus armen"

Op 7 mei j.l. is in de zekerheid des geloofs in zijn Heer en Heiland ontslapen onze geliefde broeder

Geert Folkert Lever

op de leeftijd van 85 jaar

Baptistengemeente
Nieuw Weerdinge

"Wil je graag leiding geven aan kinderen van 7 t/m 12 jaar in een kinderkamp, maar heb je geen ervaring? Geef je dan op voor het trainingskamp van de Baptistengemeente Alphen-Noord, dat D.V. van 28 juli - 3 augustus wordt gehouden in Zelhem. Inlichtingen: 01720-74789".

HANDELINGEN

We hebben 66 boeken, brieven
in wat wij bijbel noemen
en allen dragen ze een naam,
soms in een vreemde taal
of ook gewoon van mensen.
Verstrooid over de eeuwen,
terugziend in 't verleden,
verwijzend naar wat komen zal.
Een zeldzaam werk vol stemmen,
een koor van bassen en tenoren,
van alten en sopranen,
een oratorium van God
vol hemels licht
en menselijke tranen.
Eén boek heet Handelingen.
We kennen het verhaal
van stormwind en van tongen
en van bevrijde vromen.
Wij zitten in de kerken
en bidden en verlangen:
O Geest, geef ons gezangen
en voer ons tot dat leven
zo vrij en zonder vrezen,
zo vol van liefde, broederschap.
Waai over onze akkers,
vol tekenen van u.
Wij bidden het in Jezus' naam:
maak ons bijEENzijn tot een feest
en drijf ons tot de handelingen.

Te huur: woning in Hofgeismar, nabij Kassel, periode 7/7 - 28/7 huur DM 150,00 per week. R. Bohlmann, Am Hang 10, 352 Hofgeismar, West Duitsland.

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

105e jaargang nummer 23 - 7 juni 1990

dc

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Zomerrecreatie

JAC. SCHOUTEN

Wij zijn de grens van de eerste juni gepasseerd. En dat betekent dat de drie zomermaanden zijn aangebroken. De maanden waarin een groot deel van ons volk met vakantie zal gaan. Alom worden de voorbereidingen getroffen voor een goede vakantie. De caravan, de boot, het zomerhuisje, worden nog eens goed nagezien, vakanties zijn reeds besproken en de verzekeringen afgesloten. Nog even en we trekken er op uit. Nu is dat een goede zaak. De boog kan niet altijd gespannen staan. De tijd waarin wij leven is ook heel anders dan de tijden van onze voorouders. Die gingen niet of nagenoeg niet met vakantie. Aan de ene kant ontbrak het hen vaak aan de middelen daartoe. Aan de andere kant was ook de behoefte niet zo groot. Het leven was een stuk rustiger, anders dan in onze tijd. Wij hebben te maken met geestelijk en lichamelijk werk, dat soms tot grote vermoeidheid kan leiden. Maar daarnaast is de wereld veel meer open geworden. Van alle windstreken horen wij de berichten over wat zich in onze wereld afspeelt.
Het kan zo ver niet zijn, of dezelfde dag zien wij het gebeuren al op het bekende televisiescherm. En al de indrukken die we moeten verwerken leiden eveneens tot vooral geestelijke vermoeidheid. Daarom is vakantie in onze dagen een goede zaak.
Maar hoe staat het met het werk in gemeente en kerk?
Daar is het niet veel anders dan in de maatschappij. We hebben een druk gemeenteseizoen achter de rug. Veel mensen zijn betrokken bij het werk in de gemeente. Zijn ook enthousiast bezig geweest. En sommigen willen in dat enthousiasme wel doorgaan. Er is zoveel zegen en blijdschap geweest dat ze eigenlijk niet willen stoppen. Zo lezen we het ook van de discipelen van de Here Jezus. Zij waren uitgezonden door de Here Jezus, om aan het werk te zijn in de wijngaard des Heren.
En enthousiast komen ze terug bij de Here Jezus. Ze vertellen wat er allemaal is gebeurd, wat ze hebben ervaren. En dan komt het woord van de Here Jezus, we lezen dat in Marcus 6:31: "Komt hier en gaat (met Mij) alleen naar een eenzame plaats en rust een weinig".
Was dat dan niet zonde van de tijd? Kon er niet veel beter doorgegaan worden?
Neen, zegt de Here Jezus, rust een weinig. Komt tot een stuk recreatie.
Recreatie betekent, volgens het bekende woordenboek, een geestelijke opfrissing.
Het is zulk een recreatie, deze geestelijke opfrissing, die we nodig hebben.
Maar de Here Jezus zegt wel hoe wij moeten recreëren. Gaat met Mij naar een eenzame plaats. Het werk in de gemeente mag dan wel wat tot rust gekomen zijn, al wordt er ook deze zomer weer veel gedaan aan evangelisatiewerk op campings en aan de stranden, maar God gaat niet met vakantie. De Here Jezus zegt het: Gaat met Mij! Rust is goed, het is zelfs in het scheppingsplan van God opgenomen.
Maar het moet rust zijn met God, met de Here Jezus. Juist in de vakantietijd zullen wij iets meer dan anders de Bijbel moeten openen om naar zijn woord te luisteren. Juist in de vakantietijd zullen we op zondag eens een andere kerk of gemeente moeten opzoeken om ook daar de gemeenschap der heiligen te beleven. Juist in de vakantietijd is het mogelijk om in een eenzame plaats, waar we iets van de grootheid en de majesteit van Gods schepping ervaren, met God in contact te treden en Hem te danken voor zijn oneindige en grote liefde waarmee Hij ons heeft omringd, al die tijd dat we in het afgelopen seizoen voor Hem hebben gewerkt.
Juist in de vakantietijd mogen wij bidden om een nieuwe vervulling met zijn Heilige Geest, opdat we straks weer gereed zullen zijn voor het werk dat wacht. Dan beleven wij een vakantie op hoger geestelijk niveau. Dan wordt dit een ware geestelijke opfrissing. Een recreatie met de Here Jezus. Zulk een vakantie wens ik u allen toe.

VERDER IN DIT NUMMER

GEMEENTEVERNIEUWING - ONBEGONNEN WERK

De vraag om uitgerekend in het eerste nummer van een 20 + periodiek te schrijven over jongeren en gemeente vernieuwing brengt me als oudere in verlegenheid. Niet omdat er al zoveel geschreven is over kerkvernieuwing en kerkverval. Ik zou dan kunnen verwijzen naar allerlei wegen van vernieuwing die in tal van geschriften worden beschreven. Het probleem is dat er geen echte vernieuwing door ontstaat. Ook wanneer ergens in de wereld een vernieuwingsproces op gang gekomen is, blijkt het lang niet altijd mogelijk ergens anders in de wereld, met dezelfde methode, ook resultaten te zien.
Er blijkt geen vernieuwingsformule te zijn!

Uit jeugdblad

Een aantal jonge mensen uit onze gemeenten geeft een 20 + periodiek uit. Zij vroegen mij te schrijven over gemeentevernieuwing en ik heb geprobeerd daaraan te voldoen. Ik heb hen gevraagd of ik dit ook mocht doorgeven in DC. Dat was goed en hierbij kunt u lezen hoe een oudere in een jeugdblad over gemeentevernieuwing schrijft.

G. van 't Wout

Verlegen met vernieuwing

Maar misschien is er nog een heel andere oorzaak van mijn verlegenheid. Het heeft wel te maken met wat eerder is opgemerkt, maar het raakt me veel persoonlijker:
Ik heb bij mezelf en ook wel bij anderen gemerkt, dat enthousiaste vernieuwingspogingen en idealen eenvoudig stuk lopen op alledaagse vastgeroeste overtuigingen en gewoonten. Dan moet ik er wel eerlijk bij vertellen dat ik achteraf ook wel eens blij geweest ben dat mijn vernieuwings-ideeën geen doorgang gevonden hebben!

Bezin voor je begint

De vernieuwing van een gemeente, wat we ons daarbij ook voor mogen stellen, bedenk je niet op een achternamiddag. Als we al tot de overtuiging gekomen zijn dat de gemeente aan vernieuwing toe is, dan is het goed te weten dat bepaalden wegen gewoon niet begaanbaar zijn of niet leiden tot gemeentevernieuwing. Het is mogelijk op zulke wegen je eigen geloofsenthousiasme en idealisme te verliezen. Er zijn zelfs voorbeelden van verbittering en afkeer aan te geven.
Mijn generatie bestond vlak na de oorlog 40-45 uit twintig-plussers. Met verwachting en idealen trokken we de wereld in, de tijd was nu aangebroken voor een nieuwe wereldsamenleving. Ik was opgegroeid in een kleine gemeente en door de oorlogsomstandigheden was ik niet verder van huis geweest dan enkele tientallen kilometers. Na de oorlog ging de wereldwijde kerk voor je open. Met enthousiasme en verwachting gaven we ons aan de opdracht van wereld-evangelisatie met de leuze: wereld-evangelisatie in deze generatie. Natuurlijk zijn daaruit belangrijke zendings-initiatieven ontstaan en vele mensen werden bereikt met de boodschap van het evangelie. Tegelijkertijd echter keerde mijn generatie in grote getale de kerk de rug toe en kregen we te maken met kerkscheuringen, terwijl de oecumenische beweging in het slop geraakte. Andere religies maakten ook aanspraak op wereldreligie te zijn en nu is er in nederland een moslimgemeenschap, die groter is dan onze baptistengemeenten.

Einde of nieuw begin

In "onze" twintigste eeuw maakten we het einde mee van bijna alle belangrijke cultuurtijdperken, inclusief de christelijke. Zo juist hebben we het einde beleefd van het marxistische tijdperk. Hoe zal het jaar 2000 er uit zien? Er zijn eigenlijk geen goede alternatieven.
Met Europa zijn grote delen van de samenleving in de wereld in een ideologisch en geestelijke vacuüm terecht gekomen. Dat gaat onze gemeenten niet voorbij. De verschillende stromingen en vernieuwingspogingen in de gemeenten komen voort uit een algemene verontrusting en onzekerheid. Soms vraag je je af of het toch niet meer te maken heeft met cultuurcrises dan met geloofscrises.

Wanneer een jonge generatie mij de vraag voorlegt van gemeentevernieuwing dan is mijn eerste reactie: niet aan beginnen, het is onbegonnen werk. Je krijgt te maken met sub-culturen en structuren, die zich niet zo maar laten veranderen. Niet alleen de kerkgeschiedenis, maar ook de bijbelse geschiedenis leert ons dat kerkvernieuwing, gemeentevernieuwing binnen een door traditie gevormde samenleving bijna niet mogelijk is. Zelfs in de traditionele politiek en in historische sociale organisaties komt vernieuwing niet van de grond. Ik denk dat we pessimistisch kunnen zijn over geïnstitualiseerde vormen van geloof.
De vernieuwing van de gemeente door verandering van het instituut is niet alleen een afmattende bezigheid, maar leidt ook tot frustaties. Je zult al lang gemerkt hebben dat juist jongeren afhaken. Ze hebben geen zin hun kerkje in stand te houden. Een van deze jongeren zei teleurgesteld tegen me: Ik kan mijn tijd en gaven ook anders besteden. Ik denk dat veel jongeren vandaag graag zich in willen zetten voor een gemeente die als tegencultuur, als een alternatieve commune in onze huidige samenleving zou fungeren.
Ik vraag me af of jullie niet gewoon zelf opnieuw zouden moeten beginnen, zonder je veel aan te trekken van de traditie waaruit je voortkomt. Dat betekent in jullie concrete situatie, dat je de gemeente gewoon laat voor wat het is en je zelf op weg gaat om gestalte te geven aan het Koninkrijk van God in deze tijd. Want dat is natuurlijk de uitdaging van de nieuwe eeuw die voor ons ligt. Je zult dan ook ontdekken dat de traditie waaruit je voortgekomen bent en de gemeente waarin je opgegroeid bent toch nog heel veel voor je kan betekenen.
Ga daarom niet negatief in de gemeente opereren, dat is zonde van je tijd. Zie de gemeente als een gelegenheid om andere gelovigen te ontmoeten. Je bent samen met die anderen tot "één lichaam gedoopt". Maar besteedt je kostbare jonge geloofsleven niet aan verbeteringen of vernieuwingen van de gemeente. Dat is onbegonnen werk.
Een jonge voorganger zei eens tegen me dat hij zich graag voor de Heer en voor zijn gemeente wilde inzetten. Maar zijn gemeente dwong hem in een rollenpatroon waarin hij zich ongelukkig voelde. Je positief opstellen in de gemeente wil nog niet zeggen dat je je een bepaalde rol laat opdringen.

Onbegonnen werk?

Toen ik het woord "onbegonnen" in de kop van dit artikel plaatste, hield direct al een andere betekenis van dit woord me bezig. Maar ik kwam aan die alledaagse betekenis niet voorbij. We mogen gemeentevernieuwing echter ook zien als onbegonnen werk in de zin van altijd actueel.
Het Koninkrijk van God krijgt steeds weer opnieuw gestalte, het is nooit oudbakken. De gestalte van het Koninkrijk van God in 2000 is nog onbegonnen. De Here Jezus gebruikte het beeld van nieuwe wijn, die je in nieuwe zakken moet doen. Daarom zal de gemeente zich altijd weer reformeren.
We zingen in een van onze gezangen over God: Gij eeuwig, onbegonnen! De Gemeente is een steeds voortdurende beweging, een proces waar geen eind aan komt. Gemeentevernieuwing is dus altijd actueel.
Maar we zijn niet de eersten die er op gekomen zijn! We doen er goed aan rekening te houden met de traditie.
Om niet in de versukkeling te geraken. Door vernieuwing te zien als een bijbelse en gelovige creativiteit waardoor,

(vervolg zie pag. 5)

BIJBEL

J. SCHOTANUS

Eerst principe dan methode 1 Thess. 1:1-10

In Hand. 17:1-9 vinden we de ontstaangeschiedenis van de Gemeente te Thessalonica. Na de indrukwekkende gebeurtenissen in Filippi kunnen Paulus en Silas verder trekken om het werk van de Heer te doen. Bij het ontstaan van de gemeente in Thessalonica (de tweede Gemeente op Europese bodem) waren niet alleen Paulus en Silas, maar ook Timotheus (die zich vanaf Lystra bij hen gevoegd had), betrokken.

De vriendschap met de gemeente (ontstaan in een vijf maanden lange bediening) en het geloof in zijn apostelschap was zodanig, dat Paulus zich niet hoefde aan te dienen als apostel. De nadruk in de brief ligt op het gebeuren in de plaatselijke gemeente. "In God, DE VADER", geeft de nieuwe relatie aan door hun geloof in Christus de Zoon. De begroeting is het Hebreeuwse shalom, vooraf gegaan en theologisch verrijkt met het Griekse woord GENADE. (vers 1).

Een aanbevelenswaardige gemeente

In twee opzichten is de gemeente aan te bevelen:

a. Vanwege de manier waarop zij het evangelie ontvangen hebben (:2-5a)
b. Vanwege de manier waarop zij het uitgedragen hebben (:5b-10)

Een drieluik (:2&3)

Paulus heeft meerdere redenen om voor hen te danken:

a. hun werk in het verleden (werk uws geloofs)
b. hun inspanning in het heden (inspanning uwer liefde)
c. hun gerichtheid op de toekomst (volharding uwer hoop)

Paulus is er niet alleen in geïnteresseerd om mensen tot geloof in Christus te brengen, maar om hen daarna te versterken in geloof, liefde en hoop. Als deze drie kenmerken niet in groeiende mate aanwezig zijn in een gemeente, is het gemeentewerk vaak een moeizame zaak.

Het uitgangspunt bij evangelisatie

Men kan niet echt over evangelisatiemethoden spreken, als men niet eerst inhoudelijk weet wat Bijbelse evangelisatie is. Van de Thessalonicenzen kan gezegd worden, dat zij het gepredikte woord niet hebben aangenomen als een woord van mensen, maar als een woord van God (zie 2:13). De nadruk is in eerste instantie niet zozeer op het nemen van een beslissing, want wij zijn van nature dood in zonden en misdaden. Aan die beslissing gaat een werk van God vooraf. Er gaat de overtuiging van zonde aan vooraf en een verlichtend inzicht in het verzoeningswerk van Christus. Bij evangelisatie moet men hierover eerst eenstemmigheid hebben, alvorens men over de methode van evangelisatie gaat spreken.

Het bewijs van de verkiezing (:4&5a)

Het feit dat de evangelie-prediking vruchten van bekering tot stand brengt onder de heidenen is een bewijs dat zij evenzeer als de Joden verkoren zijn tot het heil in Christus. Vanuit de prediking gezien weten we dat het geen menselijke, maar een goddelijke zaak is. Het evangelie zelf is een kracht.... Het gaat niet om meeslepende woorden van menselijke wijsheid. God gaat de Bijbelgetrouwe boodschap gebruiken door de levendmakende Geest om overtuiging te bewerkstelligen. Degene die luistert moet tot de overtuiging komen, dat het geen menselijke ideeën zijn, maar dat de oorsprong rechtstreeks bij God te vinden is. Dat openbaart zich in kracht en in de Heilige Geest en in grote volheid van overtuiging en zekerheid.

Wat is de soort (:5b)

Paulus zegt: Gij weet hoedanigen wij bij u geweest zijn. Wat voor soort mensen wij geweest zijn. HET SCHIJNT DAT ER GEEN BETER MIDDEL IS VOOR DE HERE GOD OM DE ECHTHEID VAN GELOOF TE OPENBAREN DAN ONDER DRUK EN DAT DE GENADE PAS ECHT WERKZAAM IS ALS ER VERSCHRIKKELIJK VEEL TEGENSTAND IS. Naar de mate dat we meer en meer beseffen hoe broos ons bestaan is naar die mate zal de genade een grotere kans van doorwerking in ons leven kunnen krijgen. Als je geregeld bij ouderen, langdurig zieken en ook stervenden op bezoek komt, word je je steeds meer bewust van de broosheid van ons aardse bestaan en ontdek je daardoor meer van de genade van de Heer. Dan kun je niet op een luchthartige manier omgaan met de dingen van de Heer en geen goedkope praatjes verkopen over het allerhoogste en de Allerhoogste. Als het goed is dan krijgt ons leven meer geestelijke diepgang als we met het lijden en de druk geconfronteerd worden.

De uitwerking (:6&7)

En gij zijt navolgers geworden van ons en van de Here en gij hebt het woord onder zware verdrukking met blijdschap *des Heiligen Geestes aangenomen*, zodat gij een voorbeeld geworden zijt voor alle gelovigen in Macedonië en Achaje. In welke mate zouden wij ooit anderen durven oproepen om onze navolgers te zijn. Dat is toch de arrogantie ten top. Navolgers van de Here, daar hebben we geen moeite mee. Navolgers, zodat gij voorbeelden geworden zijt. Ons gebed en streven mag zijn, dat we zo op een en dezelfde golflengte met de Heer zijn, dat wij voorbeelden mogen zijn. Dit schijnt toch de weg van de Heer te zijn. *In Thessalonica beleefden ze de gemeenschap* (koinonia) van het lijden. Daarom kon er zoveel kracht van uitgaan. Hoe minder zij hadden aan menselijke mogelijkheden, hoe meer ruimte er was voor goddelijke mogelijkheden. Zij hadden geen steriele liturgie, die tot in de puntjes verzorgd was.
Paulus kon niet bij hen blijven om organisatorisch alles goed op poten te zetten, maar er was een overweldigende kracht van de Heer werkzaam in de Gemeente.

Kracht en getuigenis (8&9)

In welk opzicht waren zij dan voorbeelden? Omdat uit hun midden het Woord des Heren heeft weerklonken en **allerwegen** hun geloof, dat zich op God richt, bekend is geworden. Zij waren ook een voorbeeld vanwege de manier waarop de werkers van de Heer bij hen ontvangen werden. Tevens vanwege de radikale manier, waarop zij zich van de afgoden tot God bekeerd hebben. De afgoden waar een christen mee moet breken zijn de machten die in allerlei vormen beslag op ons kunnen leggen. Het zijn de machten van onreinheid, materialisme, humanisme en nog veel meer. Zij waren voorbeelden in de overgave, waarmee zij zich toegewijd hebben aan de levende God en de hoop waarmee zij gericht waren op de toekomst, door de levende en waarachtige God te dienen en zich in te stellen op de mogelijkheid van de wederkomst van de opgestane Heer. Om hen te vrijwaren van de komende toorn: De periode van zuivering, die over de hele wereld komen zal, alvorens het Vrederijk gestalte kan krijgen.
Tot op welke hoogte is deze evangelie-uitdragende Gemeente van Thessalonica een voorbeeld voor ons? Zijn we op dat voorbeeld gericht in ons gebed? Dat is Gods ideaal voor ons en dat mag ons ideaal zijn voor onszelf, als we gehoorzaam willen zijn aan Christus. Het eerst principieel eens zijn over wat evangelisatie is en dan pas volgt de methode.

Camping - Evangelisatie: geen hobby, maar een opdracht

Kortgeleden vond het voorbereidings-weekend voor het camping-werk plaats. Het was een goed en inspirerend weekend, waarin naast de gebruikelijke huishoudelijke zaken, het geestelijk aspect van dit werk ruimschoots aandacht kreeg. Zo kwamen achtereenvolgens de verscheidenheid in gaven, het persoonlijk getuigenis, het "ABC" van het Evangelie en de dagsluitingen aan de orde. Ook werd een bezoek aan de camping gebracht. En natuurlijk werd aandacht besteed aan de programma's voor het kinderwerk.

Het was al met al een inspannend weekend voor de camping-evangelisten van deze zomer. Onder hen is een aantal jongemensen dat dit werk al eerder heeft gedaan, maar daarnaast zijn er ook verschillenden die voor de eerste keer meedoen. In totaal een kleine twintig jongeren.

De drie teams, die onder leiding staan van de echtparen Blank, Buwalda en de Brey, hopen gedurende zes weken dit inspannende, maar mooie werk te doen. De weken van aktie vallen in de maanden juli en augustus. Er is voor dit werk door de Werkgroep Jongeren Evangelisatie een nieuwe tent aangeschaft, die vooral voor het kinderwerk zal worden gebruikt. De teams zullen deze zomer in een niet te grote, mooie lichte tent kunnen werken!

Het voorbereidings-weekend vond plaats in de gemeente Stadskanaal-Zuid, die weer op uitstekende wijze zorgdroeg voor logies en verdere verzorging van de team-leden. Op de zondagmorgen werd in de gemeente de dienst gehouden, zodat het hele gebeuren van het weekend in de werkelijkheid van de gemeente kon landen. Daar hoort het immers ook thuis. Camping-evangelisatie is niet een hobby van een aantal enthousiastelingen, maar is een opdracht voor de gemeente van de Heer. Zoals God Zijn Zoon in de wereld zond, zo is de gemeente gezondene van de Vader in de wereld. En tot dat wijdse arbeidsterrein behoren ook de campings en ook die ene camping, waar een aantal van onze jongeren deze zomer een belangrijk stuk werk hopen te verrichten. Dat de Heer hen mag zegenen en tot een zegen mag stellen voor velen!

EEN OPBOUW-PLAN VOOR DE GEMEENTE

Zending en gemeente-opbouw moeten hand in hand gaan. De gemeente van de Heer is de gezondene van de Vader en daarom zal het er in de gemeente niet spaans, maar gezond aan toe moeten gaan. Wanneer het Lichaam van de Heer ziek is, komt er van haar gezonden-zijn niets terecht. Daarom moeten we ook naar onszelf kijken en zullen we ook de moed moeten hebben dat met de nodige zelf-kritiek te doen.

Het is erg belangrijk, om eens een goede diagnose te stellen: hoe staat het er met het leven van de gemeente voor? Hoeveel deelnemers zijn er en hoeveel toeschouwers? Hoe staat het met de betrokkenheid van gemeente-leden bij het hele gemeentelijke gebeuren? Zijn er voldoende mensen die leiding kunnen geven aan het werk? Hoe funktioneren voorganger en raad? Hoe is de getals-matige groei van de gemeente verlopen over een reeks van jaren? Zijn er voldoende toerustingsmogelijkheden voor de gemeente? En is er voldoende bereidheid om tot discipelen van de Heer gevormd te worden? Is de gemeente zich voldoende bewust van haar zendings-opdracht?

Heel veel vragen, waaraan nog een reeks van vragen kan worden toegevoegd. Het is belangrijk, om hierover als gemeente doelgericht bezig te zijn. Het kan onvermoede zaken aan het licht brengen. Het kan meer zicht geven op de mogelijkheden van de gemeente, terwijl anderzijds een beter licht kan vallen op remmingen, hiaten, storingen, etc. in het gemeentelijk leven. Vanuit deze doorlichting van de gemeente kan vervolgens een plan worden gemaakt voor gemeente-opbouw. Hiermee wil niet gezegd zijn, dat de gemeenten daar niets aan doen. Gemeente-opbouw blijft evenwel te vaak steken in het zo goed mogelijk in stand houden van het bestaande. Een goed doordacht beleids-plan voor een aantal jaren, gemaakt vanuit een goede gemeente-analyse kan het gemeenteleven een nieuwe impuls geven. En zo zal ook een nieuw missionair élan de gemeente binnenkomen. Immers, als de Heer Zijn gemeente bouwt, zullen we het wel laten, angstig bij elkaar weg te kruipen. Dan zullen we de Levende ontmoeten, die eens zei: "Zoals de Vader mij gezonden heeft, zo zend ik ook u".

De ECU is druk in de weer met een nadere concretisering van de gespreksnota die onze gemeente vorig jaar werd aangeboden en waarop de gemeenten zo welwillend hebben gereageerd. Een gemeente-opbouw-plan voor drie jaren is een van de speerpunten. Een aantal gemeenten hebben reeds toegezegd, hiermee aan de slag te zullen gaan. We hopen dat meer gemeenten zullen volgen! In het komende najaar zullen in een aantal gemeenten gemeente-weekends worden gehouden, waarin het opbouw-plan centraal zal staan. De weekends zullen het karakter dragen van een start, waarna heel veel meer zal volgen!

CHRIS EIJER

Thema voor ECU-conferentie: "Evangelisatie vanuit de basis"

Het programma voor de ECU-konferentie is zo goed als klaar. Het thema luidt dit jaar "Evangelisatie vanuit de basis". Er zal aandacht worden geschonken aan het leven van de gemeente, terwijl ook een aantal werkvormen met betrekking tot de evangelisatie nader zullen worden belicht. Wat de gemeente betreft, zal ingegaan worden op het meer inhoudelijke van het gemeenteleven, terwijl daarnaast gesproken zal worden over de waarde van een gemeente-analyse.

Wat de werkvormen voor evangelisatie betreft, in workshops zal gelegenheid zijn om nader kennis te nemen van en vragen te stellen, over tentwerk, evangelie-markt, soos-werk, koffiebar, evangelisatie-huisbezoek en de open huis - beweging. De openingsbijbelstudie zal gaan over de werkwijze van de Heilige Geest en daarnaast zullen ook de jongeren-evangelisatie en een opbouw-plan voor de gemeente een plaats hebben op deze konferentie. Al met al een vol programma, waarvoor de ECU uw bijzondere aandacht vraagt. De uitnodigingen en aanmeldingsformulieren zijn de gemeenten toegezonden. We hopen ook dit jaar weer vele broeders en zusters uit onze gemeente te ontmoeten. Plaats van ontmoeting is ook deze keer het konferentie-centrum "De Bron" in Oudleusen. Het zou fijn zijn, wanneer straks ook uw gemeente vertegenwoordigd is!

Spaans sprekende Christenen bijeen in Heemskerk

Ontmoetingsdag Misión Holanda

"Wij horen hen in onze eigen taal van de grote daden Gods spreken". Aan deze woorden uit Handelingen 2 moest ik denken toen wij namens de ECU te gast waren op de ontmoetingsdag van Misión Holanda.

Joaquin en Marijke - Carolina voor de spaans sprekenden - Jiménez waren op het congres Mission '87 in Utrecht. Br. Jiménez is afkomstig uit Spanje, maar werkt al geruime tijd in Nederland. Tijdens dit congres werd de idee geboren om het evangelie te gaan brengen aan Spaans sprekende bewoners van Nederland, onder de naam "Misión Holanda".

Daar is inmiddels een groot werk uit gegroeid. Eerst rondom hun woonplaats Heemskerk. Daarna in andere plaatsen waarvan bekend werd dat er veel spaans sprekenden in de omgeving wonen. Zij ontvangen een aantal malen een brief, waarin het evangelie uiteengezet wordt. Men kan reageren en een bijbelstudie aanvragen. De respons hierop is verblijdend.

Hierbij bleef het niet. Br. Jiménez kreeg o.a. toegang tot de gevangenis in Veenhuizen, waar ook een aantal Spaanssprekenden hun straf uitzitten. Eenmaal per twee maanden reizen br. Jiménez en enkele helpers er heen, voor een gespreksgroep van 15-20 mensen. Zij worden verder geholpen met traktaten, Nieuwe Testamenten, lektuur en casettes.

Marijke Jiménez reist wekelijks naar Amsterdam, om daar in het evangelisch opvangcentrum "Het Scharlaken Koord" in de rosse buurt eenvoudige bijbelstudie te geven aan Spaans sprekende vrouwen.

Met opzet schrijf ik "Spaans sprekend". De mensen die bereikt worden komen lang niet allemaal uit Spanje, maar ook uit de Spaans sprekende landen van Midden en Zuid Amerika. Het was daarom een bont gezelschap dat op 19 mei bijeen was in de Morgensterkerk te Heemskerk. Spanjaarden natuurlijk. Maar ook mensen uit Mexico, Argentinië, Brazilië, Chili enzovoorts. De bijna 350 bezoekers toonden aan dat dit werk van nauwelijks drie jaar oud een vruchtbare bodem gevonden heeft. Er waren mensen van allerlei achtergrond en verleden. Vrouwen, losgemaakt uit de prostitutie, musici die eerder hun brood verdienden in de café's.

Enthousiasme

Wij zouden ons kunnen voorstellen dat deze Spaans sprekende mensen, komend uit zo'n andere wereld, zich niet meteen thuis zullen voelen in de ingetogen en rustige manier van samenkomen die wij gewend zijn. Bij het zingen blijf je natuurlijk niet rustig op je stoel zitten, maar je lichaam zingt net zo goed mee als je mond. Tijdens een welkomstlied huppelde iedereen rond om zoveel mogelijk mensen, al zingende, de hand te geven.

Een hoogtepunt was wel de komst van ds. José Borras. Hij was een R.K.priester. Door de lektuurverspreiding van de protestanten kwam een parochiaan bij hem met een Bijbel. Hij nam de Bijbel af en zei dat de man zich er verre van moest houden.

Vervolgens ging hij er de bladen uitscheuren. Bij het Nieuwe Testament gekomen, werd hij toch wat nieuwsgierig, en ging het Evangelie van Johannes lezen. Dat bracht hem tot nadenken en tot bekering. Dat Psalm 27:10 levende werkelijkheid is, ondervond ds. Borras, want zijn familie keerde zich van hem af. Ds. Borras studeerde aan het seminarium in Rüschlikon, en is nu rector van het baptisten seminarium in Madrid.

Banden

Misión Holanda is een zelfstandige organisatie. Br. en zr. Jiménez zijn lid van de baptisten gemeente Heemskerk, en die gemeente voelt zich nauw betrokken bij dit werk. 35 medewerkers uit de gemeente waren druk bezig met 1500 broodjes klaar te maken, kinderen bezig te houden en wat er verder te doen viel.

Ook de ECU liet zich afvaardigen. De arbeid onder buitenlandse inwoners van Nederland stond enige tijd in de beleidsnota van de ECU. Het werd echter duidelijk dat hier een groot en speciaal werkterrein lag, waar veel werk in zou gaan zitten.

Men denke alleen al aan de mensen met een islamietische achtergrond. De ECU moest dit plan laten varen.

De ECU ziet daarom met vreugde hoe hier een stuk werk opbloeit dat zij zelf moest laten liggen. Misión Holanda verdient aandacht en steun.

H.G. DE WINKEL

KOMENDE ECU-UITGAVEN

Er wordt hard gewerkt aan de uitgaven van een drietal evangelisatiekranten. Ze zullen achtereenvolgens staan in het teken van geloof, hoop en liefde.

Deze kranten zullen in een grote oplage gedrukt worden, zodat de prijs per exemplaar laag kan blijven. Het betekent wel dat ze ook alleen in grotere aantallen, en niet in enkele stuks besteld kunnen worden.

U kunt bij het maken van plannen voor akties na de vakanties al rekening houden met de verschijning van deze kranten.

Verder ligt de kopij voor het boekje "Samen Verder" vrijwel drukklaar.

De tekst voor dit boekje werd geschreven door de brs. Chr. Eijer, P. Lalleman en H.G. de Winkel. Zr. H. Lalleman-de Winkel hielp met het kritisch doorlezen van de tekst. Het boekje is voorzien van tekeningen, geleverd door br. P. Kos te Hoofddorp.

Het boekje is ingedeeld in vier hoofddelen:

Wie is God?; Vrede met God; De gemeente; Gezond leven groeit.

Elk hoofdthema is uitgewerkt in vier lessen. Na de hoofdstukken over de Vader, de Zoon, de Heilige Geest en de Drieëenheid komen diverse aspekten als bekering en wedergeboorte, doop en lid zijn van de gemeente, Bijbel en gebed aan de orde.

Het boekje is bedoeld voor nazorgwerk. Het kan gebruikt worden voor doopondernicht, maar het is al gebleken dat het ook leerzaam kan zijn voor mensen die al langer lid zijn van de gemeente.

HGdW.

Gemeentevernieuwing

(vervolg van pag. 2)

boven onze verwachtingen en bidden en denken, bewegingen ontstaan van een nog onbegonnen, serene vitaliteit. Je proeft er al iets van op de eerste bladzijde van de bijbel. Wat een radicaal nieuw begin! En dan in het laatste bijbelboek. Over de mogelijkheid van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Moet je eens lezen hoe onvoorstelbaar het nieuwe Jeruzalem er uit zal zien. Over onbegonnen werk gesproken!

En dan, midden in de bijbel, het verhaal van vernieuwing van het joodse volk, toen heel hun samenleving en cultuur instortte. De joden in de diaspora, in de verstrooiïng, maakten een vernieuwing mee, waar profeten een aandeel in hadden en zelf door geïnspireerd werden tot een geheel nieuw verstaan van de vorm, van de gestalte van Gods Rijk.

Geloof in vernieuwing

Er zijn filosofen die de menselijke natuur gelijk stellen aan een biologisch proces, dat geboorte, groei, verwelken en een onherroepelijke dood kent. Toynbee wijst dan op de "creative minority", een minderheid die in staat is een wending aan te brengen.

Als we in God geloven, geloven we ook dat mensen veranderen kunnen. Juist in de doop belijden we die onherroepelijke dood waar die filosofen het over hebben. Maar dan ook dat totaal nieuwe begin. Totale vernieuwing. Daar moet je jezelf aan houden, maar daar kun je ook de gemeente op aan spreken.

"Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping: het oude is voorbij gegaan, zie, het nieuwe is gekomen". 2 Cor. 5:17. Zo worden we als "creative minority", als kleine nieuwe samenleving, oorzaak van vernieuwing in de gemeente en komen er zelfs veranderingen in onze wereld tot stand. ■

G. van 't Wout

Waarom waren er zo weinig op de NBJB-jaarvergadering?

Met het lied "Heer, geef ons moed te luist'ren, naar wat u van ons vraagt. Wij danken U, dat U het met ons waagt" begon op 12 mei j.l. de jaarvergadering van de NBJB.
We waren bijeen met ± 70 mensen. U krijgt van mij nu geen verslag van deze vergadering, maar ik wil proberen u en jou een indruk te geven van de dag zoals ik die heb beleefd.
Buiten de vergaderstukken die je nu eenmaal moet bespreken (wat in een goede sfeer gebeurde) was er de ontmoeting met elkaar.
En tijd om in groepjes met elkaar van gedachten te wisselen over vragen als: Vind je inderdaad dat wij als Christenen een standpunt moeten innemen over de vraagstukken die vanuit de maatschappij op ons afkomen zoals: milieu, diskriminatie, emancipatie, euthanasie, scheiding, abortus? En wat wil je dat de NBJB er mee doet? En wat is een goede manier om met deze onderwerpen bezig te zijn?
Hierover zijn **geen** besluiten genomen. We wilden hierover met elkaar van gedachten wisselen en weten wat er leeft bij de achterban.
Na dit gesprek stond er op de agenda: "Viering". Het thema was: "Angst". En wat ons toen voorgeschoteld werd is niet onder woorden te brengen. Het was een non-stop geheel met liederen er tussen door. GRANDIOOS EN BEANGSTIGEND WAAR.
Ik werd er koud en warm van. Fijn, dat dit kan tussen twee vergaderblokken in. Als u/jij er niet was, kan ik zeggen: u/jij hebt iets gemist, waarvan je kunt zeggen: ook dat is de NBJB.
Toen de dag om was bleef er toch bij dat fijne gevoel wat ik had van deze dag een klein beetje pijn over. Als je weet dat er 560 stemgerechtigde leden aanwezig hadden kunnen zijn en er waren maar 40 stemgerechtigden aanwezig, dan vraag ik mij af waarom waren er zo weinig? Bij mijn eigen groep (Kinderwerk) konden er 298 stemgerechtigden zijn en er waren maar 16. Er waren 12 met kennisgeving afwezig. Dan denk ik waar zijn we mee bezig? Is er geen interesse meer? Willen wij niet meer **samen** onderweg zijn? Wat doen wij voor onze kinderen? Voor onze jeugd? Moeten die straks zelf maar zien, waar ze materiaal vandaan halen? Of hun kontakten met geloofsgenoten uit het hele land? Is het niet belangrijk genoeg meer wat er gebeurt met de toekomst van de gemeente van de Heer? Als ik bezig was voor de afdeling dan ontbrak het mij nu aan de moed om door te gaan. Maar gelukkig mag ik met mijn beperkte krachten werken voor een zaak van onze Heer. En met de fijne momenten van deze dag die gelukkig overheersen kan ik uit volle borst meezingen:

"OPDAT ONS LEVEN NOOIT, IN WEER EN WIND BEZWIJKT,
KOM SCHEPPER GEEST VOLTOOI, WAT GIJ BEGONNEN ZIJT".
Want, gezegend zij de band die is gelegd door onze Heer.
Mag ik zeggen tot volgend jaar?

TRUUS WEVER-SMID, Zwolle

Alleenstaanden in de gemeenten

In vorige jaren heeft de Werkgroep voor Alleenstaanden dagen en weekenden georganiseerd.
Momenteel zijn we ons als werkgroep aan het oriënteren op een andere wijze van werken.
Ons beleid is nu: Proberen de gemeenten bewust te maken van de situatie van de alleenstaanden in de gemeente.
U begrijpt dat dit proces van bewustwording van onze kant een stuk voorbereiding vraagt.
Daarom dit jaar geen dag of weekend, maar hopelijk in de toekomst meer begrip in uw eigen gemeente.

JANNIE VAN KLEEF,
(secretaresse)

Verhalen voor kinderen

Onder de titel "Feestverhalen" verschijnt binnenkort bij de N.B.J.B. een nieuwe bundel met verhalen, geschreven voor kinderen. De verhalen gaan, zoals de titel al aangeeft, over de verschillende feesten die we kennen en ook vieren. Jaren geleden stonden deze verhalen in "De Zaaier". In overleg met de schrijfster, Janny Kingma-van Dam, hebben we besloten ze te bundelen tot een fraai boekje geschikt voor het Kinderwerk.
Bij de verhalen zijn een aantal fraaie tekeningen gemaakt door Claire van Norel.
Verhalen hebben altijd een belangrijke plaats gehad in de geschiedenis en het is goed te konstateren dat ondanks alle videogeweld verhalen zich mogen verheugen in een toenemende belangstelling.
Kortom: Dit boekje zou in iedere afdeling Kinderwerk aanwezig moeten zijn, zodat de verhalen aan de kinderen kunnen worden verteld.
Belangstelling? Het boekje is alvast te bestellen bij het Jeugdburo. De prijs bedraagt *f* 10.- (excl. verzendkosten).
Op termijn zal er ook een tweede boekje met verhalen verschijnen, verhalen die dan niet met feesten te maken hebben.
We houden jullie op de hoogte.

Nico Wever

Dankbaarheid in Vriescheloo

In Vriescheloo zijn we als gemeente erg dankbaar dat we de leiding van Gods Geest zo rijkelijk en vreugdevol mogen ervaren!
Altijd kunnen we natuurlijk een meting maken wanneer het goed gaat, of wanneer het slecht gaat in een Gemeente, en daarbij denken we aan allerlei strukturen, organisatievormen, het invullen van werk en werkers enz. Maar of dat de juiste graadmeter is voor zegeningen, dat is de vraag. In Vriescheloo is er veel werk, en we zien nog veel meer werk, steeds moeten we de conclusie trekken dat er te weinig arbeiders zijn. Er blijft dus nog werk liggen in de wijngaard waar nodig iets aan moet gebeuren.
En toch zijn we rijkelijk en vreugdevol in ervaring met de levende Heer! We ervaren dat de Heilige Geest werkt in de harten van mensen. We ervaren dat mensen bewuste keuze's maken voor het leven met de Heer. We ontdekken de ruimte die er opeens is voor die Geest.
Als we vanaf het nieuwe jaar al 15 dopelingen mochten verwelkomen in de gemeente, en er nu op dit moment nog eens 5 de doop hebben aangevraagd, dan is er alle reden tot verbazing en dankbaarheid. Verbazing om de krachten die gaan werken, en dankbaarheid dat wij daar deel aan mogen hebben!
Jongeren en ouderen komen tot de ontdekking dat de gemeenschap met de levende Heer de beste is voor heel hun leven. Onze Gemeenschap in Vriescheloo is dus groeiende, en dat geeft meteen weer perspectief!
Wéér een groep erbij die daadwerkelijk meewerkt, en meedenkt tot opbouw en uitbreiding van Gods Koninkrijk.
In verenigingsverband, in jeugd- en bejaardenwerk, in bijbelstudie en bidstond, en ook in hulpverlening is er veel te doen in onze gemeente, maar we hebben opnieuw ontdekt dat het gebed, dus het contakt met onze Opdrachtgever, zegenrijk werkt. Als we rein voor de Heer staan, ook als Gemeente, en bepaalde zonden uitbannen in plaats van ze te tolereren, dan krijgt de Heilige Geest de ruimte, en dat zijn geen loze woorden vanuit Vriescheloo, maar een dankbare ervaring!

G.L. NOBBE, Vriescheloo

Benoeming

In zijn vergadering van 16 mei j.l. heeft de Commissie voor de Opleiding br. J. Schotanus benoemd tot lid van het Curatorium van het Seminarium. Hij zal de plaats innemen van br. R.P. v.d. Riet.

Lezers aan het woord

Te dol

In 'De Christen' van 17 mei (no. 20) - stond het bericht dat de eindredacteur er voortijdig mee ophoudt, omdat hij zich journalistiek beknot voelt.
Graag wil ik via deze ingezonden brief daarop reageren, want dit bericht sloeg bij mij in als een bom.
Hoe is het mogelijk dat zoiets anno 1990 nog kan voorkomen? Juist nu men in het Oostblok veel meer vrijheden vekrijgt, ook op het gebied van meningsuiting, gaat het in de redactie van dit blad de andere kant op....
Ik weet dat een heleboel mensen niet blij zijn met de stichting 'Vrienden van het seminarium' of de Beweging Ruimte, maar dit geldt ook voor de groep Evangelisch Beraad. Maar is 'De Christen' dan niet bij uitstek HET blad waar iedereen zijn of haar zegje mag en kan doen??
Ik weet uit informatie van de laatste A.V. dat men ook 'moeilijkere' zaken als homofilie e.d. liever niet dan wel bepraat en als het dan toch moet, dan maar later....
Ik vind dat men in het 'Baptisten wereldje' veel meer naar buiten zou moeten treden en over allerlei - inderdaad soms moeilijke of gevoelige - onderwerpen in 'De Christen' zou moeten kunnen berichten, zonder al deze onnodige problemen.
Het is toch te dol voor woorden, dat een "beroeps", die er zeer veel vrije tijd insteekt, er om genoemde reden mee wil ophouden!
Ik hoop dat de problemen, die zich schijnbaar binnen de redactie van ons blad zich voortdoen, snel opgelost worden, zodat het straks een goed leesbaar EN informatief blad is voor ons Baptisten.

ATHUR DALM, Almere

Censuur bij D.C.

Het was eigenlijk al lang bekend. Niet omdat je erin dit blad ook maar iets over had kunnen lezen, maar meer om wat je er **niet** in had gelezen.
We praten niet meer. We schrijven over niets en niets wordt meer beschreven, niets wordt zelfs benoemd. We zwijgen (dood) of worden doodgezwegen.
Persoonlijk geloof, en ideeën daaraan verbonden (iets dat eens (terecht) hoog in het Baptisten vaandel stond), lijkt plaats te moeten maken voor een groep dogmatiserende baptisten, die zichzelf tot synode lijkt te willen verheffen.
De eindredakteur, Sietzo Dijkhuizen, kan niet anders meer dan zich terugtrekken. Hij doet met de aankondiging van zijn aftreden m.i. echter meer. Hij slaakt een noodkreet.... en de rest van de redaktie zwijgt (dood). En ook 'onze' Unie Commissie geeft een 'niet-thuis' wanneer dit aftreden wordt gemeld in het ochtendblad 'Trouw': Er wordt niets meer gezegd dan "geen commentaar". Geen commentaar, m.i. een reaktie van zwakte, gegeven als er geen oprecht, eerlijk of redelijk antwoord te geven is.
Dat is wellicht ook zo. Er is (lijkt) hier sprake van iets wat niet kan en niet mag kunnen. Laten wij als lezers van dit blad, als Baptisten, iets dergelijks stilzwijgend passeren? Zwijgen we mee met de redaktie van D.C. en met de U.C.? Totdat de bom barst? Of zijn we 'mens genoeg' om onze mening **naast** die van een ander te leggen? Met A. van der Goot uit Geldrop (D.C. 3 mei) wil ik genieten van verscheidenheid. Genieten van die andere mening om **samen** dichter bij 'de waarheid' te komen. Ik heb er geen behoefte aan dat een D.C.-redaktie of de U.C. voor mij bepaalt of 'ik de discussie wel aan kan' en 'of ik er wel aan toe ben'.
Waar ik **hard** aan toe ben is **openheid** in onze gemeenschap.
Als dat langer achterwege blijft ga ik sterk twijfelen aan 'mijn' de Christen en 'mijn' Baptisme.
Zwijg me niet dood!

HARRIE KAMPINGA, Ten Boer

Een "paus"....

Toen ik in "De Christen" las over het aftreden van br. Dijkhuizen was ik zeer geschokt.
Mijn eerste rectie en gedachte was "wij hebben een baptisten Paus in ons midden die bepaalt wat wij wel en niet mogen lezen".
Ik lees De Christen vanaf mijn jeugd, ± 55 jaar nu. Vele schrijvers zijn de revue gepasseerd. De een sprak meer aan dan de ander. Helaas is het blad de laatste tijd meer een blad waarin tegengestelde meningen geventileerd worden. Ik kan mij niet indenken, dat dit in de geest van Christus is!
Baptisten kennen geen geloofsleer, wel een leven uit geloof en willen volgelingen van de Heer zijn in al hun facetten. Dit betekent ook, geen twist en tweedracht scheppen. Dat is niet uit God. De onderwerpen die niet gepubliceerd mogen worden zoals die over "Ruimte", Evang. Beraad en "Vrienden van het seminarium" zijn onderwerpen waar wij graag meer van zouden willen weten. Zij vinden plaats binnen onze baptisten gemeenschap en wij zijn mondige lezers die zelf een oordeel kunnen vormen. Ik hoop, dat deze onderwerpen nog een plaats krijgen in De Christen en dat dit weer een blad wordt met veelzijdig nieuws, zoals het Baptisten nieuws van Europese Gemeenten, van de B.W.A. en met nieuws over zending en jeugdbeweging. Misschien is er ook ruimte voor een klein rubriekje voor zieken en bejaarden en voor hen die het in deze tijd bijzonder moeilijk hebben. De Heer keek naar al deze groepen om. Misschien kunnen we ons hier meer op richten dan op allerlei voor ons belangrijke waarheden of vermeende waarheden.

D. HESSELING, Den Haag

Mondige lezers

Een bericht uit DC van 10 mei 1990 veroorzaakte nogal wat gepuzzel bij ons als argeloze lezers. We begrepen hieruit, dat de redaktie van DC na moeizaam journalistiek speurwerk in een ander blad gevonden had, dat de voorzitter van de UC zich had uitgelaten over een datum voor de voortgezette AV.
Nu wisten we wel dat het de bedoeling was dat zo'n voortgezette AV zou komen, maar we wisten nog niet wanneer en waar deze gehouden zou worden.
Blijkbaar heeft de UC het niet nodig geoordeeld zulks in DC te melden.
Het is blijkbaar niet nodig de abonnees op DC te informeren over de ontwikkelingen die in de Unie spelen. Als geïnteresseerde baptisten die op de hoogte willen blijven moeten we onze informatie maar halen uit andere bronnen. Met 'Trouw' en soms de 'Leeuwarder Courant' hebben we het gevoel redelijk op de hoogte te blijven.
Als we dan nu lezen dat br. Dijkhuizen zijn redakteurschap meent te moeten beëindigen omdat hij het gevoel heeft in zijn journalistieke vrijheid beknot te zijn, dan kunnen we ons daar wel het één en ander bij voorstellen. De afgelopen jaren waren het vooral de bijdragen van br. Dijkhuizen die DC voor ons leeswaardig maakten, zodat we hem hierbij willen bedanken voor de vele inspirerende artikelen van zijn hand.
In de 'Prawda' van vóór glasnost en perestroika was het de gewoonte alleen over positieve zaken te berichten, en problemen en moeilijkheden maar liever niet te noemen, in de naïeve gedachte dat de problemen en moeilijkheden dan blijkbaar ook niet bestaan. De struisvogel is ook bekend geworden door deze taktiek. Het is triest te moeten constateren dan DC en de Unie van Baptisten Gemeenten nog een periode van glasnost nodig heeft. Beschouw alstublieft de lezers van DC als mondige en volwassen kinderen van God en geef geen voorgekookt en geselecteerd nieuws door.

BAUWIEN EN SIP
VAN DER WERF, Zwolle

Jubileum ds. H. de Boer

Op 9 juli a.s. is het veertig jaar geleden dat br. H. de Boer, thans wonend als emeritus in Zutphen, werd bevestigd als voorganger te Deventer. Hij werkte daarna als evangelisatie-predikant in Limburg, was voorganger in Delfzijl, Enschede en Zutphen en werkte tevens als geestelijk verzorger bij de Rekkense Inrichtingen te Warnsveld.
De 40-jarige bruiloft wordt gevierd op 30 juni a.s.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 48,-- per jaar; buitenland f 66,-- per jaar.

Redactie:
Ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Want wij weten, dat, indien de aardse tent,
waarin wij wonen, wordt afgebroken,
wij een gebouw van God hebben, in de hemelen,
niet met handen gemaakt, een eeuwig huis.
II Corinthiërs 5:1

Mijn lieve man, onze lieve vader en opa

Cornelis Paulus Ambachtsheer

Rotterdam, 9 april 1911

Hardenberg, 20 mei 1990

is de eeuwige rust ingegaan, die God bereid heeft voor Zijn kinderen.

Slagharen:
G.M. Ambachtsheer-Plaisier

Rotterdam:
Adriana
Corry en Kees
David

Dronrijp:
Johan en Jeannette
Susanna, Rosa

Groningen:
Jeannette Maria

Dr. Willemslaan 106
7776 CC Slagharen

De begrafenis heeft op 25 mei j.l. plaats gevonden.

Noord-Limburg, te huur, 2 á 3 pers. caravan + voortent. Eenvoudig, op goede camping. Nog vrij in juli + aug. vriendelijke prijs. Inl. tel. 05130-29507.

Texel
Orgelspelers tijdens zomervakantie gevraagd.
Voor de aanstaande zomervakantie zoekt de Bapt. Gem. Texel vakantiegangers, die bereid zijn de gemeentezang te begeleiden met het orgel. Dit wegens onvoldoende eigen organisten. Opgave bij H. Gort, tel. 02220-14880.

"God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst".

1930 — 1990

Op 12 juni 1930 verliet de huwelijksboot van onze ouders,

S. Bakker en
Tj. Bakker-de Boer

de haven. Na zestig jaar meren zij, D.V., op di. 12 juni a.s. even af aan de kanaalkade te Alkmaar om dit te vieren.

Als u hen wilt feliciteren, dan bent u van harte welkom, tussen 16.30 uur en 18.00 uur, op het motorschip "de Friesche Poort" van rederij Woltheus. De loopplank ligt uit tegenover Kanaalkade no. 66.

Hun dankbare kinderen, schoon-, klein- en achterkleinkinderen.

Holleweg 104
Heiloo, 1851 KK

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

Zaterdag 30 juni a.s. is het 40 jaar geleden dat onze (groot)ouders, H.P. de Boer en P. de Boer-Koning, in het huwelijk traden. We hopen dit samen met familie, vrienden en kennissen te vieren.

Peter de Boer
Magreet Melman

Hans de Boer
Xandra Ladrak
Indra

Saskia de Boer

Adres: H.P. de Boer en
P. de Boer-Koning,
Spijkpad 11,
7211 AJ Eefde

Komende tijd andere verschijningsdata

Zoals gebruikelijk zal ons weekblad 'De Christen' in de maanden juni, juli en augustus veertiendaags verschijnen.
Dat betekent dat u het volgende nummer van D.C. (nr. 24) zult ontvangen rond de datum 21 juni.
De volgende verschijningsdata zijn dan: 5 juli en 19 juli, 2, 16 en 30 augustus.
Ook voor deze data geldt dat de kopij moet worden ingeleverd uiterlijk tien dagen voor de verschijningsdatum.
Kopij te zenden naar de eindredacteur: J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen.

Aanvulling Sprekerslijst

Langs deze weg deelt de gemeente Leeuwarden mee, dat br. D. v. Ruiten, Lentklokje 79, Leeuwarden, tel. 058-883032, ons verzocht heeft op de sprekerslijst te mogen worden geplaatst.
Wij willen dit verzoek ondersteunen, in de hoop dat de gemeenten in het land de naam en het adres zullen bijschrijven.

J. OOSTERVELD, Leeuwarden

Dr. J. Reiling naar Hamburg

Op uitnodiging van het Baptisten Seminarium te Hamburg vervangt br. J. Reiling daar gedurende de maanden juni, juli en augustus dr. W. Popkes als docent Nieuwe Testament.
Br. Popkes is bij velen bekend als auteur van het boek "De gemeente als ruimte van vertrouwen".

Zoekgeraakt. Wie helpt?

Tijdens het volleybaltournooi in Zwolle van de NBJB (14 april) is mijn groene trainingsbroek zoekgeraakt, ettelijke speurtochten hebben niets opgeleverd. Deze oproep is een laatste mogelijkheid. Wie weet waar hij is?
E.W. Visser-Hengeveld, Kampen, tel. 05202-25306.

dc

105e jaargang nummer 24 - 21 juni 1990

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Tijden en gelegenheden

J. SCHOTANUS

Er liggen in de laatste maanden al weer heel wat gedenk- en feestdagen achter ons. Wij zullen deze misschien meer of minder intens gevierd hebben, maar anderen zullen deze dagen gewoon als vrije dagen beschouwd hebben om eens aandacht aan zichzelf of het gezin te besteden. Laten we even stil staan bij wat de Bijbel bedoeld met tijden en gelegenheden.
Op de valreep, net voor de hemelvaart van de Here Jezus, ontwikkelt zich nog een korte discussie met Zijn discipelen. De Here Jezus heeft zich na Zijn lijden, sterven en opstanding met vele kentekenen veertig dagen lang vertoond in Zijn verheerlijkt lichaam. Hij heeft tot hen gesproken over het komende koninkrijk, maar zij hebben er nog weinig van begrepen. Alle gebeurtenissen met en rondom de Here Jezus tot nu toe, waren reeds door de Here Jezus voorspeld. Er stonden nog andere zaken op Gods programma, die voorzegd waren, maar nog niet in vervulling waren gegaan.
De Here Jezus had ze allemaal, vaak meerdere keren, genoemd. Zijn hemelvaart, de uitstorting van de Heilige Geest, het ontstaan van Zijn Gemeente en de komst van een Rijk, waarover Hij de koning zou worden en waarin Israël een heel bijzondere plaats in zou nemen.
De vraag van hen die bijeengekomen waren is dan ook: "Here herstelt Gij in deze tijd het koningschap voor Israël?" Het antwoord van de Here Jezus is dan niet: "Jullie zijn helemaal in de war, jullie moeten alles wat ik over dat koninkrijk gezegd heb en wat jullie daarover lezen in de Schriften geestelijk verstaan". Maar de Here Jezus maakt duidelijk dat zij zich daar nu niet druk om hoeven te maken, omdat de Vader de beschikking heeft gehouden over de TIJDEN EN GELEGENHEDEN.
Tijden komt van het griekse woord "chronos" en heeft te maken met een bepaalde volgorde. Wij kennen het woord chronologie, dat daarmee in verband staat. Zij waren in de war aangaande de volgorde van de gebeurtenissen. Later zouden wij, ook vanwege openbaringen aan Paulus gegeven, meer informatie krijgen over het geheimenis van de Gemeente en de volgorde der dingen.
Gelegenheden komt van het griekse woord "kairos". Dit heeft te maken met de afbakening van gebeurtenissen in een georganiseerd geheel. Het gaat om tijd dat opgedeeld is in bepaalde perioden, die zich onderling van elkaar onderscheiden. De periode van de Gemeente onderscheidt zich van de perioden van het koninkrijk. Er ontstaat verwarring als men dit door elkaar haalt.
De periode van de wet, die met Mozes begon, neemt een einde bij de hemelvaart. Al die verschillende periodes laten zien hoe God op een verschillende manier omgaat met deze wereld. De tijd waar wij in leven kenmerkt zich door een geestelijke dimensie en mist een deel van de aardse dimensie, die men in het staatsbestel van Israël kende. Het toekomstig rijk van Christus zal een vereniging en harmonie zijn van de aardse en geestelijke aspecten van deze beide periodes. Daar mogen we naar uitzien, terwijl onze geestelijke en sociale bewogenheid er nu reeds door geïnspireerd wordt.

VERDER IN DIT NUMMER

EVEN NADENKEN MET....
ds. B. Louwerse

"En onze schuld is gestegen tot in de hemel.." Ezra 9:6

Wat hebben wij het met ons zelf goed getroffen. Wij zijn verloste zondaren. God houdt van ons en heeft een plan met ons leven. Gelukkig zijn wij niet zo slecht als de wereld en zondags zitten wij knus bij elkaar als gemeente. Wij hebben beter zicht op de doop dan anderen en zingen kunnen wij als de beste. Wat afstandelijk volgen wij de afbrokkeling in andere kerken en menig Baptistengemeente vaart daar wel bij, want de toestroom komt voornamelijk uit die kerken.
Reden om zo vergenoegd te zijn is er niet. De afbrokkeling gaat onze gemeenschap niet voorbij.
Ook bij ons worden de "aloude grenzen" van de morele waarden verlegd. Ook onze levenstijl verschilt niet veel met die van de ongelovige. In tegenstelling met menig "vrije gemeente" is de toestroom reeds lang gestopt. Door het gemis aan geestelijke kwaliteit haakt ook bij ons de jongere generatie af. Er is iets fundamenteel fout.
Natuurlijk zijn wij vindingrijk in het noemen van aanvaardbare redenen, waarom het gaat zoals het gaat. Hitler zei eind 1944: 'we trekken ons volgens plan terug'. Bij Ezra vinden wij een heel belangrijk principe, dat ook in de gemeente en onze Uniegemeenschap toegepast dient te worden. Als Ezra met het volk in Jeruzalem arriveert (na 70 jaar ballingschap) treft hij de vooruitgezonden Israelieten aan in geestelijke armoede. Israel was wereldgelijkvormig; "het heilige zaad heeft zich vermengd". (vs.2) De geestelijke leiders gingen hierin voor!!
Ezra zocht geen excuus, Ezra zocht geen schuld bij anderen, hij paste zijn Godsbeeld niet aan bij het 'nieuwe denken'; ook zocht hij geen reorganisatie of stelde een commissie in. Niets van dit alles. EZRA VEROOTMOEDIGDE ZICH VOOR DE HEER!! Vanaf vers 3 zien wij op welke oosterse wijze hij zich vereenzelvigde met hen die schuld hadden en spreekt van ONZE SCHULD (vs.6). Hij belijdt zonde voor het volk. Wat een excuus, een debat of reorganisatie niet zal lukken krijgt een verootmoedigd hart wel voor elkaar: De vonk slaat over (Ezra 10) en het hele volk komt tot verbrokenheid. Het is een illustratie van hetgeen 2 Kron. 7:14-15 ons leert. Wat zal een "dag van verootmoediging en gebed" in ons midden veel teweeg kunnen brengen....

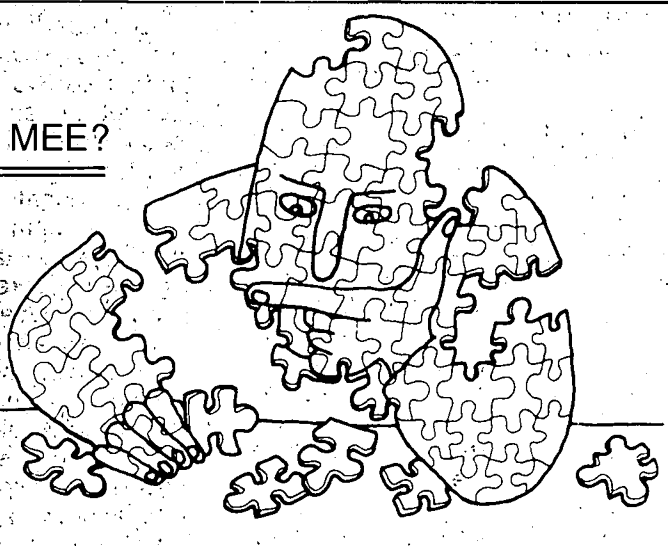
"Evangelisatie moet nummer één blijven" (EBPS)

Rüschlikon, Zwitserland (EBPS) - De baptisten zending- en evangelisatie secretarissen van 17 verschillende landen deden een oproep aan hun respectieve Unies om de hoogste prioriteit aan evangelisatie te geven.
Een dertigtal van hen kwam van 22-29 maart in Rüschlikon samen rondom het thema: "Europa met het Evangelie bereiken in de jaren 90". Het was een unieke bijeenkomst in de geschiedenis van de Europese Baptisten" en de deelnemers waren overtuigd, dat deze gebeurtenis invloed zal hebben op het leven van de Baptisten in de komende jaren.

Het eind-communiqué van de conferentie werd een oproep voor de Europese Baptisten Unies om in het licht van "snelle veranderingen in Europa" de "urgentie van de taak" onder ogen te zien. Deze veranderingen dwingen elke Unie, ondanks de verscheidenheid van Europese Baptisten, om evangelisatie een eerste plaats op de agenda te geven.
De conferentie was de vervulling van een droom voor dr. Earl Martin, directeur van het Instituut voor zending en evangelisatie, een afdeling van het Baptisten Seminarie in Rüschlikon. Hij zei in zijn openingsrede: "Sedert augustus 1987, toen ik hier aankwam, zijn er kleine groep-discussies geweest met Baptisten-leiders (uit verschillende landen) om de mogelijkheden van een conferentie over evangelisatie te bespreken en nu is het werkelijkheid geworden. Wij zijn zeer dankbaar".
David Coffey, algemeen secretaris voor evangelisatie van de Britse Baptisten Unie, noemde deze bijeenkomst een historisch gebeuren.
Verderop in het persverslag van de EBPS wordt deze broeder omschreven als iemand met een grote bewogenheid voor evangelisatie en zending. Hij omschrijft zichzelf als iemand met een hart van een evangelist en schrijft daaraan ook zijn verkiezing voor dit werk toe. (Ondanks zijn jonge leeftijd - nog maar 48!) Hij ziet zijn werk niet als een werk van achter het schrijfbureau, want dan zou hij het niet aanvaard hebben. Hij beschouwt zichzelf als volledig aan de Europese zaak toegewijd, maar hoopt bovenal om via zijn functie geestelijke leiding te kunnen geven. Hij wil als toegewijde Baptist gerekend worden tot de "evangelicals".
Mijn voorzichtige conclusie als bij het lezen en weergeven van het persbericht is dat men na de grote crisis in de zeventiger jaren in de Uniegemeenschap van Engeland toch weer bergopwaarts schijnt te klimmen.

J.S.-R.

PUZZELT U MEE?

Rapport 3 van de SOU is uit: Zoals het plaatje doet vermoeden is het een hele puzzel geweest. Dat is ook zo, maar het slaat niet zo zeer op de voorstellen. Immers die heeft u ons voor het belangrijkste deel zelf aangereikt. Het "puzzelen" zat meer in het vervolg traject.
Wij willen graag met u nadenken over heel belangrijke zaken zoals "inhoud Baptisme" en "voorgangers en communicatie". Hoe we dat willen doen staat ook aangegeven in Rapport 3.
Uw mening over de voorstellen zouden we graag voor 1 aug. '90 (dat in tegenstelling met Rapport 3) willen horen via een in het rapport meegezonden invulformulier.
Hoe kunt ook u meehelpen? Door aan uw secretaris inzage in het rapport te vragen en uw mening door te geven aan de raad of commissie unie zaken binnen uw gemeente. Tevens vragen wij u te bidden voor het proces van her-strukturering unie, immers als de Heer het huis niet bouwt, tevergeefs....
De door ons geplande gewestelijke open-bijeenkomsten zullen gedeeltelijk voor en na de zomervakantie gehouden worden.

De Stuurgroep Organisatie Unie. JAAP BOS, sekretaris

In Memoriam F.E. Huizinga

J. REILING

Op 30 mei, tien dagen na zijn drieentachtigste verjaardag, overleed broeder Friedrich Ernst Huizinga. Met hem is een van de markantste leiders van onze gemeenschap in de eerste drie decennia na de oorlog heengegaan.

Hij werd op 20 mei 1907 in Nieuw Buinen geboren. Zeven jaar later vertrok hij naar Nieuw Weerdinge, waar het gezin Huizinga zich in de pastorie vestigde en zijn vader voorganger van de gemeente werd. In 1922 werd Nieuw Weerdinge verruild voor Hengelo. Zo groeide hij op in de gemeente en in de pastorie en koos voor zichzelf dezelfde weg. Hij koos ervoor omdat hij ervoor gekozen was.

Hij studeerde aan het seminarie van de duitse baptisten in Hamburg en bracht vandaar niet alleen enige theologische kennis maar ook zijn echtgenote mee naar huis. Op 21 december 1930 werd hij, 23 jaar oud, bevestigd als voorganger van de toen nog kleine gemeente te Leeuwarden. Na twaalf jaren ruilde hij de friese hoofdstad voor Rotterdam maar Rotterdam was zijn stad niet. In 1943 werd hij predikant in algemene dienst en vestigde zich met zijn gezin in Arnhem. Het was oorlog en in september 1944 maakte de slag om Arnhem hen tot vluchtelingen. Na de oorlog keerde hij terug naar het gemeentewerk en terug naar zijn eerste gemeente. Vier jaar later, in 1950, zocht hij het Oosten van het land weer op, eerst in Enschede maar vanaf 1953 in Hengelo. Tien jaar was hij voorganger in de Jacob Catsstraat en woonde in het huis van zijn jeugd. In 1963 wisselde hij naar de gemeente in Het Venster waar hij tot 1970 werkte. Sindsdien was hij een actieve emeritus in de wijde omtrek van Hengelo.

Het lag voor de hand dat een zo begaafde en enthousiaste jonge voorganger ook al spoedig betrokken raakte bij het landelijke werk van de gemeenten en de jeugd. De juiste jaartallen en functies doen niet zoveel ter zake. Maar Huizinga had een zeer lange staat van dienst in het werk van de Nederlandse Baptisten Jeugdbeweging en vooral van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland. In 1949 werd hij na het plotselinge overlijden van Lieuwe de Haan voorzitter van de Commissie der Unie. Die taak vervulde hij vele jaren, ik denk, langer dan een van zijn opvolgers. In die periode hebben zich belangrijke ontwikkelingen in de Unie voorgedaan maar Huizinga vervulde daarbij geen voortrekkersrol. Hij had niet het bloed van een bestuurder of een ondernemer in zijn aderen. Zijn voorzitterstaak vervulde hij met verve en vaardigheid maar de details van de zaken boeiden hem niet. De algemene vergadering van de Unie bespeelde hij weergaloos. Maar hij had een andere opvatting over de taak van de Unie dan de ondernemende plannenmakers om hem heen. Jullie praten mij teveel van leiding, zei hij eens tegen mij, ik heb het liever over begeleiding. Wij zijn er om de gemeenten te begeleiden, niet om ze te leiden. Niettemin is zijn aandeel in het werk van de Unie door de jaren heen van grote betekenis geweest. Zijn betrokkenheid bleef ook daarna groot, ook al liet hij zich niet meer op vergaderingen zien. Maar hij volgde de ontwikkelingen in de Unie nauwlettend en de laatste jaren met groeiende bezorgdheid. Hij gaf daaraan uiting in de vele brieven die hij aan enkele vertrouwden schreef. De toenemende tegenstellingen binnen de gemeenschap en het aarzelende, zwakke optreden van de tot leiding geroepenen baarden hem grote zorg.

Waar lag dan wel het hart van Ernst Huizinga? Het is niet eenvoudig om dat vast te stellen bij een zo veelzijdig en tegelijkertijd zo gesloten mens. Het was niet zijn gewoonte om over zijn eigen hart te praten. Naar aanleiding van een stukje van mijn hand in De Christen ter gelegenheid van zijn tachtigste verjaardag schreef hij mij: 'Laten we het eerlijk vaststellen: wie weet eigenlijk wat er in het hart van ons mensen omgaat? Hijzelf doorgrondt het niet altijd. Hooguit achteraf en dan, als God hem genegen, mag hij diens genade prijzen'. Wij spreken hier vandaag nu ook achteraf en ik denk dat we, zijn weg overziende, mogen zeggen: zijn hart lag in de verkondiging van het evangelie. Hij was prediker, verbi divini minister, zoals het bericht van zijn overlijden hem typeert. Maar hij was dat op een volstrekt oorspronkelijke en eigen manier. Hij beantwoordde in zijn hele lange dienst niet aan enig model of portret van de ware predikant. De geijkte tale Kanaäns was hem vreemd. Hij had een volstrekt eigen taal, eenvoudig, beeldend en trefzeker. Zijn hoorders herkenden er zichzelf in. Zij herkenden er ook de vonk van de Geest in die op hem was overgesprongen. Noch altijd zie ik hem staan op de oude kansel in de Jacob Catsstraat tijdens een evangelisatiesamenkomst in de jaren dertig. Hij was de tweede spreker na een fijnzinnige toespraak uit het boek Job. Daar stond hij, de ogen dicht, de handen in de zakken van zijn colbert, al sprekende zoekend naar aansluiting met wat vooraf ging en naar de vonk voor wat komen moest. Ineens, daar was hij, geïnspireerd en gegrepen en wij luisterden ademloos. Een virtuoos van het evangelie die de woorden zocht om het Woord bij de mensen te brengen. Hij vond ze in de gewone taal van die mensen. Maar hij smeedde deze gewone taal om tot woorden die boven het gewone uitgaan en mensen iets laten zien van God.

Het spreekt wel vanzelf dat hij een geliefd en gevierd spreker werd. Menige gemeente bracht, als er beroepen moest worden, eerst een beroep op hem uit. Pas als hij bedankt had - en dat heeft hij vaak gedaan! -, werd, zoals het eens in een gemeentebericht stond, het beroepingswerk ter hand genomen. Hij bleef er tamelijk nuchter onder. Bij de begrafenis van zijn moeder zei hij: 'Zij heeft met haar kopjes koffie misschien meer mensen tot Jezus gebracht dan ik met mijn preken'.

Deze spreker was niet minder een schrijver. In Jong Leven, De Christen en De Zaaier heeft hij ongelofelijk veel geschreven. Geen uitvoerige betogen maar korte trefzekere stukjes. Hij hanteerde de pen en later de schrijfmachine op dezelfde virtuoze manier als het gesproken woord. Jarenlang had hij in De Christen een eigen rubriek Zand en Zaad waarin hij als columnist schreef over alles wat hem tegenkwam. Het schrijven, zei hij eens, is een soort levensbehoefte bij mij. Hier sta ik, ik kan niet anders. Al zou ik soms graag duidelijker willen schrijven, maar je laat het om geen ergernis te verwekken. Hij schreef altijd en de eindredacteur had altijd voorraad. Maar hij relativeerde zijn produktiviteit geregeld. Vaak stond er op de kopij een notitie in de trant van: vandaag misschien wat veel zand en weinig zaad. Als het je te zanderig wordt, dan gooi je het maar weg. Dat laatste heb ik nooit gewaagd. Maar het typeert Huizinga in zijn besef van eigen betrekkelijkheid.

Dieper dan in zijn preken en zijn geschreven artikelen sprak hij zich uit in zijn vele kleine poëtische bijdragen, ondertekend met 658. Niet iedereen wist dat deze cijfers stonden voor FEH. Ik citeer een ervan die bij mijn weten nog niet is gepubliceerd maar vandaag beter dan iets anders kan dienen om hem te typeren en te gedenken:

God.... of ook: een ééndagsvlieg opent
zijn mond om over de koningsadelaar
iets te zeggen.

De mensen aller tijden, aller oorden
hebben U gezocht, gedacht,
en vonden nimmer laatste woorden,
de weg verloor zich in het struikgewas.

We zijn door u geschapen,
we zijn uit stof gebouwd.
Uw adem gaf het dode leven,
zo is het ons beschreven,
wij hebben het vertrouwd.

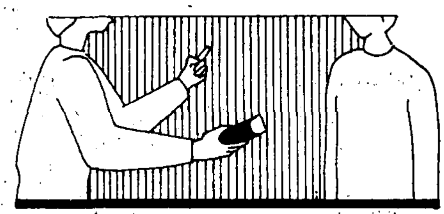
Of heb ik u gekonstrueerd,
mijn evenbeeld, maar dan volmaakt,
bezittend wat wij niet bezaten
maar al te zeer door ons begeerd?

Een eeuwig zijn met inzicht
in 't ware, goede, schone,
oprecht, vol liefde, kracht,
opdat wij daarin zouden wonen
in heerlijk evenwicht.

Het moet uw adem zijn
die ons opnieuw bereikt,
die als een lichte lentebries
over harde akkers strijkt.

Ik voel de winden Gods vandaag.
Ik wordt geraakt, gedreven,
de mist trekt op en nu nog even,
dan breekt de zon door en
begint het groter leven.

Evangelisatie in de crisis?

EVANGELISATIE

Met gepaste verwachting zien wij de verschijning tegemoet van de evangelisatiekrant van de ECU.
Tegelijk herinnert dat ons aan de teloorgang van "De Zaaier". Het kon niet meer. Te weinig mensen gingen er mee op stap. "Uit de tijd, deze methode", zullen sommigen gezegd hebben. Akkoord, maar wat doe je er dan voor in de plaats; als lid van je plaatselijke gemeente? Afwachten tot de ECU en de evangelisatie werkgroep met pakkender en meer aansprekende methodes aankomen? Zullen er straks méér mensen klaarstaan om de evangelisatiekrant aan de man te brengen, dan dat er Zaaier-verspreiders waren?
Naar de gemeente kijken betekent tegelijk naar jezelf kijken, en peilen hoe je evangeliseren ziet. Daarom enkele gedachten over mogelijke oorzaken dat onze gemeenten niet zo missionair zijn als ze krachtens hun roeping zouden moeten zijn.

Laten we lief zijn voor elkaar

De samenleving in Nederland wordt steeds pluriformer. Vroeger lagen de zuilen van onze maatschappij behoorlijk duidelijk vast. Je hoorde bij die of bij die kerk, en als je politiek bewust leefde was je ook lid van de bijbehorende partij. Anders was je "rood", hetgeen betekende dat je SDAP-er was, of communist. Als het op zakendoen aankwam maakte dat allemaal niet zoveel uit, maar als het op principes aankwam wel. Dan kroop ieder in zijn eigen vesting; stevig verschanst achter eigen overtuigingen.
Misschien heeft de tweede wereldoorlog ons geleerd elkaar niet als zulke vreemde wezens te beschouwen als de overtuigingen verschillend waren. Van kerken gingen de ophaalbruggen naar beneden voor een buurpraatje. Politieke partijen kwamen ook wat dichter bij elkaar in de buurt, de echte scherpe kanten gingen er wat af.
Christenen werden zelfs lid van socialistische partijen. De kleuren gingen wat door elkaar lopen. Er werden nieuwe kleuren toegevoegd: Spanjaarden, Marokkanen, Turken. Zij brachten hun eigen godsdienst mee. Vooral de Islam deed intrede in de nederlandse samenleving.
Zo hebben wij geleerd, en zijn wij aan het leren om samen te leven op Neerlands dierb're grond. Wij zijn aan het leren om ieder in zijn of haar eigen waarde te laten. Ook in de godsdienstige waarde. Laten we lief zijn voor elkaar. Terecht verdragen wij het niet als er minachtend gedaan wordt over "al dat vreemde volk dat hier maar mee komt eten".
Deze verdraagzaamheid lijkt er op uit te lopen dat wij anderen ook niet meer "lastig willen vallen" met ons evangelie. Wij laten immers ieder in zijn of haar eigen waarde? Wat zou ons het recht geven die ander ons geloof op te dringen?

Maatschappelijke betrokkenheid

Op een of andere manier blijkt het moeilijk te zijn om te praten over je geloof in, en je leven met Jezus Christus. Er is een zekere verlegenheid; je geloof is een privé-zaak.
Als christen hebben we evenwel de dadendrang in ons meegekregen om iets te willen doen voor de mensheid. De noodroep die uit de wereld komt raakt ons. Daar willen wij antwoord op geven. Naar ik vermoed - maar cijfers ontbreken mij - wordt er vanuit de kerken via zending en andere kanalen per hoofd meer gedaan aan hulp dan uit niet-kerkelijke bronnen. Dit afgezien wat van regeringswege gebeurt.
Het is goed dat de nood van de wereld ons wakker houdt. In de ECU denken wij er over hoe het aspekt "dienstbetoon" als onderdeel van het missionair gemeente-zijn gestalte kan krijgen.
Wij zullen echter waakzaam moeten zijn dat de nadruk niet uitsluitend komt te liggen op de hulpverlening en maatschappelijke verbetering. Het is wel eens zo gebracht: Steek de helpende hand uit waar je kunt, maar ga niet "preken". Als mensen vragen waarom je dat doet, is het vroeg genoeg om je motivatie te vertellen. Dat komt op mij over als iemand die een geschenk brengt zonder te zeggen wie de afzender is. Als wij nooit spreken over onze motivatie vanuit ons geloof in Jezus Christus, incasseren wij de waardering die Hem toekomt.
In zekere zin zijn daden gemakkelijker dan woorden en een getuigenis. Wij kunnen onze verlegenheid om er over te spreken makkelijker in daadwerkelijke hulp omzetten dan onze schroom overwinnen.
Hoe belangrijk en evangelisch de "helpende hand" ook is, wij mogen die niet losmaken van het spreken over de Zender en de Gezondene, de Vader en de Zoon.
Materiële hulp die het lichaam redt kan nooit de geestelijke hulp die de ziel redt vervangen.

Afwachten of benaderen?

Onze daden zullen evengoed een getuigenis zijn als onze woorden. Woorden blijven echter nodig om mensen duidelijk te maken wie Jezus Christus is. En hoe Gods verlossing alleen via Hem kan lopen.
Moet je er nu zelf over beginnen, of moet je "de bal maar bij de ander neerleggen" en afwachten of die misschien zelf eens over het geloof begint te praten? Moet je wachten tot je buurman vraagt waar je zondags zo vroeg naar toe gaat? Of moet je elke ontmoeting met mensen aangrijpen om een gesprek over je Heer te beginnen?
Moeilijke vraag, waar niemand een pasklaar antwoord voor elke situatie op kan geven. De een is van nature ook vrijmoediger dan de ander, ook in dingen die niet met geloof te maken hebben.
Het evangelie is een heilige zaak, en je kunt het niet te pas en te onpas overal maar rondstrooien. Geen parels voor de zwijnen werpen, leerde de Heer ons. Iemand zei eens: Er moet een nestje zijn waar je je ei in kunt leggen. Hij had gelijk, maar je kunt ook een nestje gaan bouwen om je ei in te gaan leggen.
Je kunt bewust kontakten gaan opbouwen om daar te kunnen deponeren wat voor ieder mens de redding van zijn leven betekent.
Mensen die wij ontmoeten zullen iets moeten kunnen merken van onze identiteit en ons geloof. Wij mogen mensen bewust benaderen om hen te laten delen in de verlossing. Het hoort bij ons "gezonden zijn" door onze Heer.

Wat leeft er bij onszelf?

De grote vraag op de achtergrond van het getuige-zijn is: Wat leeft er bij onszelf? Als het geloof bij onszelf niet echt leeft en bruist hebben we eigenlijk geen boodschap. Dan gaan we misschien wel op pad, maar dan uit plichtsbesef. Je kunt die mensen van de evangelisatie werkgroep toch niet alleen laten tobben. Of: De voorganger had wel gelijk, er moet méér gebeuren.
Soms ontmoet je mensen die met zo'n aanstekelijk enthousiasme vertellen over hun hobby, dat je er ook meteen aan zou willen beginnen. Bijvoorbeeld een mooie tuin aanleggen. Die mensen léven in hun hobby.
Leven met Jezus Christus is allerminst een hobby. Het omvat immers je leven in al zijn aspekten en uitingen. Het doortrekt je zoals water een spons. Het geeft je leven ruggegraat en doel.
Als wij bewust leven uit de dagelijkse diepe verwondering en dankbaarheid voor wat Christus voor ons betekent, is spreken en getuigen niet zo moeilijk. Dan valt het plichtsgevoel weg. Dan komt het enthousiasme, de geestdrift, het gedreven worden door de Geest. Het zal te lezen zijn in onze ogen, te zien aan onze handen, te horen uit onze mond.

H.G. DE WINKEL

Lezers aan het woord

Beperking niet hetzelfde als beknotting

Gelezen hebbende de 2 stukjes in De Christen nr. 22, naar aanleiding van de mededeling: beëindiging werkzaamheden van br. S. Dijkhuizen, wil ik reageren, omdat ik me daartoe genoodzaakt voel. Als er een krant gedrukt wordt dan gaat men bekijken van wat er wel of niet in moet. Censuur!?
Ook in familiebladen e.d. gaat het ongeveer op dezelfde manier.
Censuur!? Alles plaatsen is onmogelijk. Dus gaat men kijken wat voor de lezers belangrijk is om te weten. Ik stel me voor dat dat bij De Christen niet anders gaat. (zie stukje van de voorzitter van de redactie commissie (eindredacteur)). Wij hebben te maken met een hele kleine groep mensen, die de Baptistengemeenschap in beroering hebben gebracht (ik hoef alleen maar aan de verschillende A.V.'s te denken). Deze mensen willen ons via De Christen allerlei dingen voorschotelen, die we allemaal wel kunnen weten, als we goed om ons heen kijken en luisteren naar het dagelijks nieuws. Een werkgroep heeft in opdracht van de U.C. namens de A.V. 3 werkmappen vervaardigd over de thema's: vrede, gerechtigheid en heelheid van de schepping. Een stukje over het eindresultaat staat in De Christen nr. 21 van br. G. Bosveld. Veel mensen hebben er geen behoefte aan om er verder van alles van te weten (want dat maakt niet gelukkig). Verschillende keren ben ik er op een A.V. mee geconfronteerd en ben blij, dat ik er niet steeds weer in De Christen over hoef te lezen, omdat we het nu zo langzamerhand wel weten. Als iemand zich beknot voelt, moet hij er mee stoppen. Hij mag zijn gevoelens toelichten, die hem tot die stap hebben gebracht. Maar tegenover de ingezonden stukken over "beknotting" wil ik dan graag het mijne zetten.

A. ASLANDER-HABING

Graag duidelijkheid

Geachte lezers,
Graag zou ik willen reageren op het ingezonden artikel van br. Schuil in De Christen nr. 21. Hij reageert op een schrijven van br. Jac. Schouten in De Christen nr. 18. Hij gaat daarbij in op de term "Van kaft tot kaft".
Hoewel br. Schuil best wel weet, wat genoemde schrijver met deze term bedoelde en duidelijk wenste te maken, verwonder ik mij er toch ten zeerste over, hoe vindingrijk hij te werk gaat, om de aandacht af te leiden van de kern van waar het om gaat. Als br. Schuil wil reageren via ons weekblad, dan wel graag zodanig dat het ons als broeders en zusters duidelijk wordt, wat die verschillen nu precies zijn. Naar mijn mening wekt br. Schuil de suggestie, dat er bijna geen verschillen bestaan. Dit is een volstrekte verkeerde voorstelling van zaken! Laten we eerlijk zijn en toegeven, dat er grote theologische verschillen bestaan en zelfs moet ik persoonlijk vaststellen, dat deze bijna onoverkomelijk zijn.
Laat het ons als Baptistengemeenten duidelijk zijn waar het om gaat, wat er in deze discussie naar voren komt n.l. de verschillen in denken over Het Woord van God. Niets meer en niets minder. De keuzen, die voor ons als gelovigen duidelijk moeten zijn, zie ik zo:

a. "Of Gods wil, Gods Woord en Gods geboden bepalend zijn voor ons leven en willen we ons onder Gods heerschappij plaatsen en met Gods hulp (Zijn Geest) van daaruit proberen te leven.
b. Of we gaan onszelf, d.w.z. de mens centraal stellen? Dan wordt het menselijk denken bepalend voor ons in onze omgang als gelovigen met Gods Woord? Dan gaan we dat Woord aanpassen aan ons denken en aan ons handelen?

Beste broeders en zusters, dit is de keus waarvoor we staan. Een ernstige keus en het is aan ons om **die** keus te maken. En ik hoop en bid, dat wij als Unie van Baptistengemeenten de goede keus zullen maken en dat we zullen onderscheiden waar het op aankomt. Laten we blijven staan op Gods Woord en laat heel ons doen en denken daarop gericht zijn.
In Christus verbonden:

BR. W. GREVEN, Stadskanaal

Het nieuwe gebod

Geachte redakteur, brs. en zrs.,
Via het nieuwe eindredakteurschap en het zich terugtrekken als lezers van DC door enkelen, werden we weer even geconfronteerd met het feit dat christenen bepaald niet gelijk denken over allerlei dingen, waarmee wij, als kinderen van God, te maken krijgen.
Bedoel ik met deze opmerking kritisch te mikken op de zich terugtrekkende redakteur en op de mensen die stopten met hun abonnement van DC? Of op degenen die, naar het gevoel van de hier reeds genoemde broeders, alle reden daartoe gaven? Neen! Ik mik op mij zelf en op ons allemaal. Kortom: op de mensen, van wie Jezus ooit zei: "Ik ken u: gij hebt de liefde Gods niet in uzelf" (Joh. 5:42). Vanuit ons zelf vallen wij toch onder die soort? Daarom ging het volgende door mij heen.
Een stuk pure menselijkheid is, dat wij de neiging hebben om direkt in te gaan tegen iemand die op bepaalde dingen een andere kijk heeft dan wij zelf. Serieus luisteren, nadenken, biddend overwegen.... zit niet van nature in ons. En dát zullen wij wel moeten zien als dé oorzaak van alle menselijke boosheid, twist en haat.
Bekeerde, gelovige mensen zijn van deze geaardheid bepaald niet automatisch bevrijd geworden. Vandaar ook, door de eeuwen heen, al die strijd en verdeeldheid binnen de gemeente van Christus.
Natuurlijk waren bepaalde scheuringen niet te voorkomen, omdat satan soms een kerk, gemeente, grondig had verwoest.
Maar veel vaker liepen mensen emotioneel en boos bij elkaar vandaan als kinderen Gods, alsof er tussen hen en de anderen geen enkele relatie bestond vanuit de liefde van God en Christus, alsof alleen degene die teleurgesteld wegliep een echt kind van God was. Deze dingen beleefden en beleven wij ook als Baptisten, vanaf de tijd van Joh. Elias Feisser tot op vandaag.
Menigeen meent zeker te weten: **Ik** zit in het goede spoor! Die ander zit absoluut fout! Ja, dat zóu kunnen! Maar.... wie durft/mag zeggen: Ik handel christelijk, voor 100% zeker....? Wie durft en mag er vanuit gaan, als een politicus: Mijn mening is juist en dus vecht ik door....?
Is er van satans "vrome" boosaardigheid nog nooit eens iets tot ons doorgedrongen? Ja natuurlijk, bij anderen hebben we dat vaak genoeg ontdekt.... Maar zijn wij, ben ik zoveel beter, eerlijker, wijzer, barmhartiger dan die ander? Verheerlijk ik door mijn instelling werkelijk mijn Heer? Is dé achtergrond van mijn denken, reageren op andere kinderen Gods, werkelijk dé liefde? Dé liefde jegens God, mijn Vader èn de liefde voor mijn naaste? Het zou best kunnen zijn, dat die ander bepaald niet voor 100% vanuit de liefde Gods heeft gewerkt en gesproken. Maar.... wat doe ík dan nu? Wat heeft Paulus.... (mogen/moeten we niet zeggen: Gód....?) daarover nadrukkelijk geschreven in 1 Cor. 13....
Een beetje vrij vertaald, zegt hij (v.1): Hoe wijs ik ook probeer te spreken, als ik de liefde niet heb, dan ben ik een galmende gong, een rinkelende bel! Dan veroorzaak ik veel lawaai, maar bepaald geen goddelijk feest/resultaat.
En v.2: Hoeveel profetisch inzicht ik ook mag hebben, hoe sterk ik mij ook mag voelen in mijn geloof, zonder liefde ben ik niets.... geen cent waard.
V.4: Ben ik, tegenover die anders denkende broeder/zuster, geduldig, vriendelijk, niet eigenzinnig? Kwets ik het gevoel van die ander niet? Gaat het mij echt niet om eigen gelijk en eer? Zit ik die ander niet konstant zijn fouten te verwijten? Enz. enz....
Leest u die woorden eens serieus.... biddend: "Heer, als ik zó niet ben, laat dat dan tot mij doordringen. Want waar geen liefde is, daar bent U niet; ook niet in mijn hart!

Al schrijvende zat ik mij zelf af te vragen: Heer, schrijf ik dit alles echt wel vanuit uw liefde en opdracht? **Ik** heb een ander niets te vertellen: ik ben een mens als iedereen.... Maar.... wat mij niet loslaat, zijn de leven-gevende en beschermende, opbouwende woorden van God! Zoals Joh. 13:34, woorden van onze Heiland en Heer: "Een nieuw gebod geef ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb"....
En 15:9: "Blijft in mijn liefde! Bewaart mijn geboden"!
Daarbij sloten de apostelen zich voortdurend aan: "Weest allen eensgezind.. heb de broeders lief, weest barmhartig en ootmoedig en vergeldt geen kwaad met kwaad, maar zegent, wijl gij hiertoe geroepen zijt.." (1 Petr. 3:8vv) En...: "Indien wij elkander liefhebben, blijft God in ons..." (1 Joh. 4:12).
God zegene en versterke ons! "Heer, ik geloof! Kom mijn ongeloof te hulp"! Ik weet dat Uw woorden dé garantie voor onze veiligheid zijn.... Maar in ons zit vaak de neiging om vanuit eigen gevoelens te handelen.

C. VAN WIER, Harderwijk

Jezus op non-actief? met de vut?

Gedurende al de 65 jaar, dat ik trouw ons "Christen-krantje" lees, is dit de eerste keer dat ik zo vrij ben daar zelf iets in te schrijven. 'k Weet niet eens of dat zomaar mag? Dat blijkt dan wel (Er zullen velen erg blij zijn met uw schrijven en misschien zelfs wel een traantje wegpinken, (er)). Wat mij al zo lang bezig houdt? Nou, dat wat hier boven staat. Maar wat bedoel ik daar nu mee en hoe verwoord ik dat...? In heel veel wat ik lees en ook in preken, die ik hoor wordt zeker terecht gewezen op de grote liefde van God, maar ten diepste en ten hoogste in Zijn Zoon, Jezus Christus. Ook het sterven van Jezus en Zijn opstanding krijgen alle aandacht. Fijn en terecht. Maar dan.....? Het lijkt er vaak op dat daarmee het werk van de Here Jezus klaar is, dat Hij afgedaan heeft en verder uitgeschakeld is. De weg naar God is vrij en open voor iedereen. Maar bij mij leeft nog altijd heel sterk de gedachte, dat de weg naar God ook nu nog via Jezus loopt. Dat ieder met eigen zonde en schuld naar Jezus moet, om bij Hem vergeving en verzoening te ontvangen om als kind van God verder te kunnen. U weet wel: "Zovelen Hem aangenomen hebben....." "Niemand komt tot de Vader, dan door Mij". Denk aan de oproep van Petrus in Hand. 2.
Ook nu nog is Jezus redder, de zaligmaker. Hij alleen, maakt ook nu nog zondaren tot Gods kinderen. De weg naar God loopt via Jezus.
Toen ik zelf een meisje van 12 jaar was ontdekte ik, ondanks al mijn proberen, dat ik niet in staat was volkomen naar Gods wil te leven. Toen was het Jezus, die mij te hulp kwam, al mijn onvolkomenheden op zich nam en mijn hart reinigde. Hij was het die mij toen verzekerde, dat ik kind van God mocht zijn. In mijn grote vreugde vroeg ik toen, hoe ik verder moest. Tot mijn schrik kreeg ik toen als antwoord: "Nu hoor je bij mijn Gemeente, nu moet je gedoopt worden". Nee Here, daarvoor moet men groot zijn! Het bleek toch mogelijk. Ik weet nog dat ik tegen de ouderling zei: "Als Jezus mij aanneemt, dan neemt u mij toch ook wel aan?" Ik kan mij niet voorstellen, hoe mijn leven geweest zou zijn, zonder deze ontmoeting met Jezus, zonder Gods leiding en liefde. Ook het totale tekort van mijn volgen en dienen, neemt Jezus van mij af. **Het is heerlijk te mogen leven als kind van God en als lid van Zijn Gemeente.** (Altijd een onvolkomen gemeente, vandaar dat ik daar zo goed bij pas) Op weg naar de volkomenheid!

Uw zuster: L. SPEELMAN-KRUIT

Hou toch eens op!

Wordt het nu uiteindelijk eens geen tijd dat brs. in onze gelederen in de Christen ophouden elkaar te bestrijden, tegenstellingen op te roepen en soms ook wel elkaar te beschuldigen? Zonder in te gaan op al deze zaken genoemd in de Christen kan ik niet anders vaststellen dan dat het net kinderen zijn, die hun zin niet krijgen en maar blijven doorzeuren. Wanneer ik de laatste nummers van ons blad lees, dan rijzen mij soms de haren ten berge en vraag ik mezelf af: is daar nu de Christen voor? Moeten al die brs., waarvan sommigen vroeger en ook nog wel de laatste jaren vooraan liepen in onze Unie, nu met hun soms eigen gedachten en inzichten de Christen gebruiken als een springplank naar de landelijke pers en de regionale bladen? Met het gevolg: grote koppen in genoemde bladen, waarvan een buitenstaander de indruk krijgt, dat de Baptisten constant elkaar bestrijden....
Met name naar aanleiding van de bijdragen van de brs. Schuil (juiste aanduiding br.!) en Kruizinga meende ik dit stukje op te moeten stellen.
Ik zou graag de vraag voorleggen of men zich realiseert waarmee men bezig is. Zou dit nu de eenheid in de Baptisten Gemeente bevorderen?

M.N. LOOIJE, Hilversum

MEDEDELING VAN DE REDACTIECOMMISSIE

In 'De Christen' van 17 mei j.l. deed de eindredacteur, br. S. Dijkhuizen, mededeling van het feit, dat met ingang van 31 mei de eindredactie van 'De Christen' zou worden overgenomen door br. J. Schotanus. Bij deze mededeling schreef br. Dijkhuizen in zijn toelichting op dit besluit, dat hij zich als journalist beknot voelde, daar hij bepaalde informatie niet kon of mocht doorgeven aan de lezers.
In 'De Christen' van 31 mei j.l. reageerden br. Harm ten Cate uit Harderwijk en br. T. de Wind uit Voorburg op de genoemde toelichting van br. Dijkhuizen, waarbij de andere redactieleden van 'De Christen' worden genoemd.
In dit verband wil de redactiecommissie het volgende opmerken:

1. In de Statuten der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland is in artikel 11c geregeld dat iedere redacteur verantwoordelijk is voor het door hem verzorgde gedeelte.
2. Op 9 januari 1989 heeft er een gesprek plaats gevonden tussen het dagelijks bestuur van de Commissie der Unie en de redactiecommissie van 'De Christen'.
   In dat gesprek heeft het dagelijks bestuur van de UC ons duidelijk gemaakt dat
   * wij hebben te handelen en te schrijven conform de uitspraken van de Algemene Vergadering;
   * wij ons redactiebeleid t.a.v. vrije nieuwsgaring moeten terugdraaien;
   * wij ons zullen onthouden van informatie en opinie over zaken en ontwikkelingen in Baptist Nederland, waarover verschillend wordt gedacht zoals EB en Ruimte.

Wij hopen onze lezers voldoende informatie te hebben verschaft over de achtergronden van het vervroegd aftreden van br. Dijkhuizen. Het aftreden van br. Dijkhuizen spijt ons en wij danken hem bijzonder voor zijn inzet en werk voor ons blad 'De Christen'.

Namens de redactiecommissie

K.M. GERRITSEN (voorzitter)

Noot van de eindredakteur

Wij sluiten hiermee onze discussie over bovengenoemde zaak, voorzover er geen nieuwe aspecten aan het licht komen. Mij dunkt dat we deze keer er extra veel ruimte voor beschikbaar hebben gesteld.

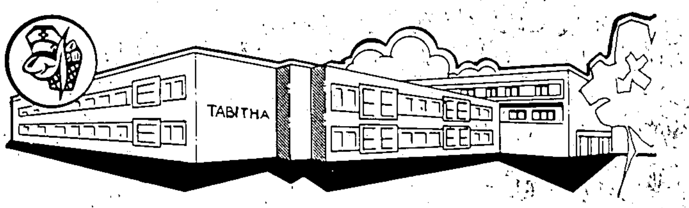
J.S.-R.

ATTENTIE

Ds. en mevr. Gerritsen zijn op hun reis in Israël van al hun spullen beroofd, waaronder ook hun agenda's! Mocht u afspraken met hen hebben, wilt u dan opnieuw contact met hen opnemen, om deze te vernieuwen.

Beroepingswerk

Ds. P. Prijt uit Eindhoven heeft het beroep, op hem uitgebracht door de Baptistengemeente Ede, niet aangenomen.

Tabitha is een instelling waar een christelijke levensovertuiging uitgangspunt en inspiratiebron is voor het scheppen van een goed leef- en werkklimaat.

In september 1990 begint de beroepsvoorbereidende periode voor de:

OPLEIDING TOT ZIEKENVERZORGENDE

Wij zoeken jonge mensen, vanaf 17 jaar, die bewust kiezen voor het verzorgende beroep en hulpverlening aan ouderen.

De minimale vooropleidingseisen zijn:

- diploma LBO (bij voorkeur alle vakken op C-niveau)
- diploma MAVO
- diploma INTAS, OVDB of KMBO (richting verzorging)
- MSPO/MDGO, BVB 1
- overgangsbewijs van het 3e naar het 4e jaar HAVO/VWO

De beroepsvoorbereidende periode duurt 30 weken, gevolgd door een praktijkleerperiode van 24 maanden in ons psycho-geriatrisch verpleeghuis.
Gedurende de beroepsvoorbereidende periode ontvang je *f* 395,- zakgeld.
Zodra je in de praktijk gaat werken verdien je *f* 1.205,- bruto per maand of het minimum (jeugd)loon als dat hoger is, en daarboven nog toeslag voor onregelmatige diensten.
Tevens beschikken wij over huisvestingsmogelijkheden.

Op jouw verzoek sturen wij je graag een informatiebrochure!

Je kunt natuurlijk ook gewoon bellen en vragen naar de afd. Personeelszaken of naar de opleidingscoördinator Ans Gravendaal.
Hieronder vind je ons adres en telefoonnummer.

Stichting verpleeg- en verzorgingshuizen „Tabitha"-Amsterdam
Jan Bongastraat 5 1067 HZ Amsterdam
Telefoon 020-110011

Mensen helpen?

Kun je dat? Wil je dat? Wil je leren hoe dat het beste kan?
De gezondheidszorg zit te springen om man/vrouw-kracht. Het ziet er gelukkig naar uit dat de overheid, of eigenlijk onze Nederlandse maatschappij, meer geld wil steken in de zorg aan zieke medemensen. En dat werd ook hoog tijd!
Meer geld ("budgettaire ruimte" heet dat tegenwoordig heel deftig....) betekent niet alleen meer salaris maar ook meer personeel. Meer kansen, ook voor jonge mensen die een goed vak willen leren.
- Die anderen net zo serieus nemen als zichzelf,
- Die er willen **zijn**,
- Iets willen **doen,**
- Iets willen **betekenen** voor **anderen,**
- **Zelf** iets willen betekenen.

Die grote wereld van Gezondheids-, Welzijns-, Bejaarden en Gezinszorg is vooral afhankelijk van de aanstormende jongere generatie.
De laatste tijd is die zorg-wereld veel in de publiciteit en dat is maar goed ook! We horen in ons land met elkaar te weten welke zorgen er zijn en waar de problemen liggen. Jongeren ervaren het als een uitdaging om nou juist dáár te willen zijn waar je je energie kwijt kunt.
Ziekenverzorgende is zo'n uitdaging, vooral als je wat te bieden hebt aan veelal oudere mensen die verzorging en begeleiding nodig hebben. Ziekenverzorging is nog steeds een specialisme, want het gaat om langdurige zorg voor en betrokkenheid met de hulpvragende mede-mens.
Als je het diploma ziekenverzorging hebt behaald door middel van de inservice-opleiding in een verpleeghuis dan ben je een veel gevraagde professional geworden. Dan heb je een stevige basis gelegd voor een carrière in bijna alle vormen van gezondheids- en bejaardenzorg. Gespecialiseerd en toch "all-round" en veel gevraagd: van welk beroep kun je dat nog meer zeggen?
Ook het verpleeghuis "TABITHA" in Amsterdam-Geuzenveld heeft inmiddels een 20-jarige reputatie als opleidings-instelling.
Tabitha is een sfeervol ingericht verpleeghuis waar het prettig werken is, waar je elkaar als **méér dan collega's** ervaart, waar een sfeer is van **aandacht voor elkaar**; waar je niet behoeft op te gaan in de massa, waar ook de mening en de invloed van jonge mensen wordt gewaardeerd.
Dus: **Als je wilt werken en leren tegelijk:** laat de advertentie hiernaast dan eens goed op je inwerken, vraag meer informatie of meld je aan voor een sollicitatie-gesprek.

"Zij is verlost, God heeft haar welgedaan".

In volle zekerheid des geloofs is overleden onze zuster

Tallena Derks

in de leeftijd van 78 jaar

Sinds 7 december 1977 weduwe van Leendert Addo Kruizinga

Vlagtwedde, 8 juni 1990

Baptistengemeente
Vriescheloo

Op de leeftijd van 83 jaar is van ons heengegaan onze broeder en oud-voorganger

Friedrich Ernst Huizinga

Hengelo, 30 mei 1990

Baptistengemeente
Hengelo 't Venster

In haar Heer en Heiland is ontslapen onze zuster

Anna Hamer Gorter

Dit 12 dagen na het overlijden van haar echtgenoot op de leeftijd van 85 jaar.

"Haar leven was een getuigenis".

27 mei 1990

Baptistengemeente Harlingen

Nette vrouw, 49 jaar, Baptist, zoekt kennismaking met gelovige man. Brieven onder nur. 18.050.

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

Mededeling

Het nieuwe adres van W. Veenstra luidt: Bloknaalden 4, 1531 PG Wormer, tel. 02982-5290.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 48,-- per jaar; buitenland f 66,-- per jaar.

Redactie:
Ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Der Anfang, das Ende, o Herr, sie sind Dein,
die Spanne dazwischen, das Leben war mein.
Und fand ich nicht ein und fand ich nicht aus,
bei Dir, Herr, ist Klarheit, und Licht ist Dein Haus.

Onverwacht maar in vrede is ontslapen mijn man, onze vader, schoonvader en grootvader

Friedrich Ernst Huizinga, VDM

geboren op 29 mei 1907
te Borger

overleden op 30 mei 1990
te Hengelo (O)

Hengelo (O):
G.K. Huizinga-Schneider

C.J. Huizinga

Nijverdal:
A. Leijssenaar-Huizinga
F. Leijssenaar
Erika Ruth

Bornsestraat 72
7556 BH Hengelo (O)

Een Dienst van Woord en Gebed, werd dinsdag 5 juni gehouden in de Baptisten Gemeente Hengelo " 't Venster", waarna de teraardebestelling op de Algemene Begraafplaats plaats vond.

Met dankbaarheid delen wij u mede dat onze ouders

Leendert Groeneveld

en

Teitje de Vries

op D.V. 13 juli a.s. hopen te gedenken dat zij 50 jaar getrouwd zijn.

Als u hen met deze mijlpaal wilt feliciteren dan kan dat des middags van 16.00-18.00 uur in het kerkgebouw van de Baptistengemeente te Haulerwijk.

8433 MJ Haulerwijk
Dr. Beumerstraat 36

Haulerwijk
J. Groeneveld
F. Groeneveld-Ree

Bilthoven
K. Groeneveld
M. Groeneveld-Kwint

Donkerbroek
L. Groeneveld
L. Groeneveld-Ree

Utrecht
H.H. Groeneveld
J. Groeneveld-Kind

't Harde
J. Groeneveld
A. Groeneveld-Verhoek
en kleinkinderen

Ps. 103:17
"Maar de goedertierenheid des Heren is van eeuwigheid tot eeuwigheid over wie Hem vrezen".

Op 3 juni j.l. mochten wij gedenken dat onze ouders en grootouders

Cornelis Blaak

en

Minke Blaak-Klement

40 jaar geleden in het huwelijk zijn getreden.

Hun dankbare kinderen:

J. Dozeman-Blaak
D. Dozeman
Edwin en Viona
Emand

J. Blaak
A.G. Blaak-Springer
Dennis
Martijn
Jeffrey

Klazienaveen, juni 1990

Lektuur-evangelisatie 'Leven en Kracht'

geeft het evangelisatieblad 'Leven en Kracht' uit. Verschijnt maandelijks en is geschikt voor rand- en buitenkerkelijken. De bijbelse boodschap voor de mens van onze tijd en in de taal van onze tijd. Verder: traktaten voor alle leeftijdsgroepen; kaarten en boekjes voor bezoekwerk, etc.

Vraag een oriëntatiepakket aan.

Inl. postbus 4, 3958 ZT Amerongen, tel. 03434-53444. (Een onderdeel van het Zendings-Diaconessenhuis).

Op vrijdag 29 juni is het 50 jaar geleden dat onze lieve ouders en grootouders

Jan Wijnsma

en

Maaike Nieuwenhuis

in het huwelijk zijn getreden.

Dankbaar en blij hopen we deze dag als kinderen en kleinkinderen in de familiekring met hen te vieren.

M.H. Trompstraat 54,
8921 GJ Leeuwarden

dc

105e jaargang nummer 25 - 5 juli 1990

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

DE TABERNAKEL AAN DE RAND VAN DE VELUWE

Van 14 mei tot en met 15 september staat op het terrein van kasteel Rhederoord aan de Veluwezoom dichtbij Arnhem een model van de Tabernakel. Dit honderden vierkante meters grote model van de verplaatsbare Joodse tempel vormt de belangrijkste attractie van de heel bijzondere manifestatie "Expo-Exodus 1990", die onder verantwoordelijkheid staan van de Stichting "Wat zegt de bijbel". Bezoekers kunnen onder andere kennis nemen van schaalmodellen van taferelen zoals beschreven in de eerste boeken van de bijbel. Belangstellenden kunnen zelf actief deelnemen aan bepaalde educatieve programma-onderdelen.

De "Expo-Exodus 1990" toont een beeld van de tijd die beschreven staat in de eerste bijbelboeken. Zo wordt er onder meer een expositie ingericht die een overzicht biedt van de vele in de bijbel genoemde bloemen en planten. In het expo-paviljoen worden verschillende schaalmodellen opgesteld, zoals bijvoorbeeld de ark van Noach. Hierin overleefden volgens het eerste bijbelboek Noach met zijn familie en een groot aantal dieren de zondvloed.

Tevens zijn er in dit expo-paviljoen modellen te zien die betrekking hebben op de uittocht (ofwel: Exodus) van de Israëlieten uit Egypte.

Natuurgetrouw

Maar de belangrijkste attractie is toch de nagebouwde Tabernakel. De oorspronkelijke mobiele tempel, die ruim 3000 jaar geleden het dagelijkse middelpunt vormde van de Israëlieten op hun reis door de woestijn, bestaat al lang niet meer. Enige tijd geleden bouwde een groep docenten en studenten van de "Freie Theologische Fachschule" uit Duitsland aan de hand van de beschrijvingen in de bijbel de Tabernakel zo natuurgetrouw mogelijk na. Het model beslaat, net als het oorspronkelijke exemplaar, maar liefst twaalfhonderdvijftig vierkante meter.

Tienduizenden bezoekers

Het op het terrein van Kasteel Rhederoord getoonde 1:1 model was eerder in het West-Duitse Breckerfeld te zien en trok daar tienduizenden toeschouwers. Een vergelijkbaar aantal bezoekers verwacht de organisatie van de "Expo-Exodus 1990" de komende zomer op het Gelderse Kasteel Rhederoord. Algemeen coördinator van de "Expo-Exodus 1990" de heer B. Ottens: "Die grote belangstelling verwachten we niet alleen omdat er zovéél te zien is. Ook de kwaliteit en de inhoudelijke waarde, met inbegrip van het cultuurhistorische belang van wat getoond wordt, speelt een belangrijke rol. Voor geïnteresseerden in deze materie is deze expositie zeker aan te raden. Het unieke karakter van de hele tentoonstelling ligt met name in het bijeenbrengen van her en der verspreid educatief materiaal op het gebied van de bijbelse geschiedenis. Voeg daar nog aan toe de mogelijkheden die deze omgeving biedt voor een dagje uit, dan kan ik zonder overdrijven zeggen dat dit een publiekstrekker zal worden".

Naast het onder leiding van gidsen bezoeken van de verschillende objecten, wordt tevens de mogelijkheid geboden actief en spelenderwijs deel te nemen aan enkele educatieve programma-onderdelen.

VERDER IN DIT NUMMER

EVEN NADENKEN MET...

G.J. Goessens

Eerlijkheid

'Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here' *Rom. 6:23*

De vergadering was al geruime tijd bezig toen zich, onder het genot van een kopje koffie en koek, de vraag aandiende in hoeverre je eerlijk moet/mag zijn in het pastoraat. Er werden verschillende antwoorden hierop gegeven. Daar was ook wel alle aanleiding toe, want het was een gevarieerd gezelschap dat daar bijeen was. Nu ging het niet erom of je als zielzorger iemand nou wel of niet moest vertellen wat voor een ziekte hij had. Neen, het gesprek spitste zich toe op de nood die men kan hebben ten gevolge van een bepaalde levenswijze.
Concreter: als iemand voor een bepaalde levenswijze kiest, die niet in overeenstemming is met de Bijbel, mag je dan vertellen dat dit zonde is? Nu waren er die vonden dat dit eenvoudigweg niet kon. De persoon in kwestie moet zelf uitmaken of zijn handelwijze al dan niet Bijbels is. Wij dienen hem te helpen en ervoor te zorgen dat hij zichzelf volledig kan ontplooien. De vraag of zijn levenswijze zonde is, is hier niet op haar plaats. We zouden dan onbarmhartig, ja liefdeloos bezig zijn.
Ik heb gezegd dat ik moeite had met dit antwoord. Immers, als zielzorgers hebben we de plicht om mensen datgene te geven, wat ze nodig hebben. Doen we dat niet dan maken we onszelf ongeloofwaardig en blijven we in gebreke. Mijns inziens, zullen we eerlijk moeten zijn in het pastoraat. Daarmee is hij of zij die van ons een hulpbiedend woord verwacht, geholpen, en met eerlijkheid eren we de Heer, Die ons geroepen heeft.
Wat houdt die eerlijkheid dan in? Wel, dat we zonde noemen, wat zonde is. We laten ons hierin leiden door hetgeen God in Zijn Woord geopenbaard heeft.
Wanneer we dit doen, laten we hem die een beroep op ons doet niet in de kou staan. We komen immers dan pas verder indien we toegeven dat er gezondigd is. Dit doen we dan niet in de sfeer van 'we zullen je wel eens even de waarheid vertellen' om vervolgens na deze moralistische zedenpreek de oren van het pastorale slachtoffer te wassen. Neen, dit doen we uit liefde. Uit bewogenheid in het besef dat ook wij niet zonder zonde zijn. Wanneer we dan vanuit deze pastorale grondhouding in gesprek zijn, mogen we luid en duidelijk de genade van de Heer laten klinken. Dan zijn we eerlijk bezig. Voor zondaren is er immers genade! Op zo'n wijze wordt iemand geholpen. Op zo'n wijze zijn we barmhartig en liefdevol, en geven we wat nodig is. Dan zorgen we ervoor dat we geloofwaardig zijn. Dan ervaart degene, die in nood verkeert de troost van de Heer. Immers, de Heer betoont ook aan hem Zijn genade. En dat maakt ons blij!
Alleen met eerlijkheid zijn we geholpen.

Een engelse baptist over samen op weg

Het is al weer dertig jaren geleden dat we uit het roerige Belgische Congo door engelse militairen werden overgevlogen naar het rustige Nairobi in Kenia. Het Rode Kruis had vluchtelingenkampen ingericht. We werden goed verzorgd, maar we wisten niet waar ons gezin terecht gekomen was en wat er met de gemeente in Irema gebeurd was. Konden we weer terug? Moesten we hier blijven? Alles was onzeker. Toen werd op zekere dag gevraagd of er baptisten zendelingen in het kamp waren.
Bij de ingang stond ons iemand op te wachten. Het bleek de voorganger te zijn van de baptistengemeente in Nairobi. Een jonge engelsman en stelde zich voor als Tom Houston. Hij en zijn vrouw en de toen nog kleine baptistengemeente hebben van alles gedaan om onze omstandigheden te verbeteren. Zijn naam ben ik nogal eens tegengekomen. Door zijn arbeid in internationale en interkerkelijke organisaties werd hij een bekende persoonlijkheid.
Dit allemaal kwam weer bij mij boven toen ik zijn naam tegenkwam in Idea Bulletin. Ds. Tom Houston is nu de nieuwe internationale directeur van de Lausanne Beweging voor Evangelisatie. Idea Bulletin neemt een toespraak van hem op, die hij gehouden heeft tijdens het wereldcongres van die beweging. Ik denk dat het belangrijk is als nederlandse baptisten naar deze engelse baptist te luisteren.

Samen op weg

Als jong predikant, zegt Tom Houston, was ik een echte zwart-wit denker. Als er ergens twee polen waren, wilde ik een van die twee uitschakelen of buitensluiten. Tot ik begon te beseffen dat God werkt met magnetische polen - het Noorden en het Zuiden. Zij scheppen in het midden een spanningsveld waarbinnen van alles gedaan kan worden. Ik ben een engelse Baptist, maar ik ben blij dat er Anglicanen zijn.
Ik kan me mijn land, of zelfs mijn stad, zonder hen niet goed voorstellen.
Hij schets dan, in navolging van de bekende Zuidafrikaanse theoloog David Bosch, de verschillende kerktypen in het perspectief van zes heilsdaden welke God in Christus heeft verricht.

Gods heilsdaden en de kerken

De eerste is de Menswording. Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond. Anglicanen en Rooms Katholieken beschouwen dit als de centrale waarheid. Zij leggen nadruk op de aanwezigheid van Christus en op de continuïteit daarvan in Gods volk.
De tweede heilsdaad is het Kruis, de Verzoening. Hij die geen zonde kende, werd door God voor ons tot zonde gemaakt opdat wij voor God rechtvaardig zouden zijn in Hem. Lutherse en Evangelische kerken plaatsen de verzoening in het middelpunt. Zij benadrukken de vergeving in Christus en de discontinuïteit van de bekering.
De derde heilsdaad van God is de opstanding. Christus is uit de dood verrezen. Voor de Russisch en Grieks orthodoxe kerken is dat de belangrijkste waarheid. Hun Paasdiensten zijn diep ontroerend. Hun theologie plaatst het nieuwe leven in Christus in het middelpunt.
De vierde heilsdaad is de Hemelvaart. Christus is koning. Dat is de belangrijkste waarheid van de Presbyterianen en van de Reformatorische kerken. Daarom zijn zij permanent ontevreden met de status quo.
De vijfde heilsdaad is Pinksteren, de uitstorting van de Heilige Geest. Dit is de centrale waarheid voor de Pinkstergemeenten en de Charismatici. Zij spreken voortdurend over de kracht van Christus.
De zesde heilsdaad ligt nog voor ons. Dat is de wederkomst van Christus. Het centrale thema van de Adventisten. Zij presenteren de wederkomst van Christus als "de hoop der heerlijkheid" na dit tranendal. Ze doen veel moeite om aan de hand van de tekenen der tijden te verstaan wanneer Christus terug zal komen.

Spanningsvelden

Natuurlijk geeft de uitwerking van zulke visieverschillen een bepaalde spanning concludeert ds. Houston. Diegenen, die nadruk leggen op de heerschappij van Christus over alle dingen, willen in het heden allerlei veranderingen zien. Adventisten zien de wereld als een hopeloze zaak, die wacht tot Christus alles in orde komt maken. Deze visies botsen behoorlijk als het om sociale betrokkenheid gaat.
Iedere kerk draagt een eigen fakkel, maar we lopen in dezelfde optocht.
We hoeven ons niet te verontschuldigen voor onze eigen fakkel. Laten we hem hoog houden, maar laten we niet denken dat het de hele waarheid is. Laten we de hele optocht en allen die meelopen bemoedigen. Laten we een kracht zijn die leidt tot fusie en niet tot scheiding.

G. VAN 'T WOUT

> *Geef ons heden ons dagelijks brood.* *Matteus 5:11*

Gesprekken met God (19)

Zowel met de wereldvrede als met ons dagelijks brood mogen wij naar God gaan. Het christelijk geloof zweeft niet als een mooie droom boven en buiten het leven, maar het staat als een werkende kracht midden in het leven.

In dit bijbelgedeelte zegt de Here Jezus ons: ga gerust met je boterham tot je hemelse Vader. Daarmee wil Jezus zeggen: er is niets wat je niet tot je Vader brengen mag; vraag Hem zelfs maar om de materiële dingen van het leven. Hoewel.... ik ben een tijdje toeziend voogd geweest over de jongste baptisten in Nederland. Een amerikaanse vrouw van hollandse afkomst met twee zoontjes van 7 en 8 jaar waren lid geworden van de baptisten gemeente waar ik toen bij behoorde. Die vrouw en haar kinderen waren vlak voor hun vertrek naar Nederland gedoopt in een amerikaanse baptisten gemeente. In sommige amerikaanse baptisten gemeenten worden ook jonge kinderen op belijdenis van hun geloof gedoopt. Maar die betreffende vrouw reed in een oude brik van een volkswagen. Dat ding was inmiddels al twaalf jaar oud en vertoonde veel gebreken. Met haar auto zouden wij ergens naar toe gaan, maar het starten van de motor gaf problemen: hij kon niet op gang komen. Er werd niet meer gestart, maar als afgesproken gingen de vrouw en haar kinderen spontaan in gebed of God de auto weer aan de gang wilde laten gaan. Ik zat er stomverbaasd bij te kijken. Toen zij klaar waren met bidden, ging de vrouw weer proberen te starten en de motor liep meteen. Wat moet je daar nou mee als nuchtere hollander?

Afhankelijk van God

Geef ons heden ons dagelijks brood.... Toen Jezus deze woorden uitsprak, sprak Hij tot arme vissers, kleine boeren, sandalenmakers en timmerlui. Hij sprak deze woorden tot mensen, die allen hard voor hun brood moesten werken. Jezus kende de angstige dreiging van armoede, gebrek en honger. Wat dat betreft is de situatie voor vele mensen op deze wereld nog niet veranderd. Vele mensen die niet één dag van hun leven het gevoel van een volle buik meemaken. Maar ook ons levensonderhoud hangt aan een zijden draad. Er hoeft niet zo heel veel te gebeuren of het loopt vast en mis. Een kleine onregelmatigheid in het klimaat en zomaar een doorbraak van dijken. Wat te veel zon en te veel regen en ons land wordt bedreigd. De barometer hoeft maar een paar graden boven het normale af te wijken en één gedeelte van Nederland komt onder water te staan.

Geef ons heden ons dagelijks brood: daarmee wil Jezus aangeven, dat wij mensen niet onafhankelijk zijn. Maar wij zijn diep afhankelijk, zeer kwetsbaar en uiterst zwak.

Wie deze bede bidt, die begint met te erkennen, dat hij alles van God heeft te verwachten. Het is goed, dat eens rustig te overdenken voordat je je zet aan een rijke maaltijd.

Geef ons

Het begint met het woord 'geef'. Geven is niet gemakkelijk, maar ontvangen is nog moeilijker. Vragen is het moeilijkst van alles. Dat eerste woord 'geef' komt ons niet zo gemakkelijk over de lippen. Naarmate een mens armer is, wordt vragen moeilijker, want vragen is een erkennen van eigen kleinheid en gebrek.

Jezus leert ons dat korte woord 'geef' uit te spreken. Niet gebiedend, maar biddend. Niet eisend, maar vragend.

Eigenlijk zeggen wij: mijn brood is niet mijn recht, maar een gave van Uw liefde. In dat korte woord zeggen wij ook: anderen hebben niet de laatste beslissing over mijn brood, maar de laatste beslissingen liggen alleen bij U.

Geef: dat wil ook zeggen, dat ik niet zal vertrouwen op een vast salaris of op mijn goede positie. Ik zal het niet verwachten van een erfenis of van de gunst van mensen. Ik zal mijn vertrouwen niet zetten op dat veilige pensioen. Ik zal niet bouwen op een goede gezondheid en niet vertrouwen op mijn verstand. Ik wil alleen bouwen en vertrouwen op U, o God! Van U zijn alle dingen, van U, o God alleen.

Tot twee maal toe wordt in deze bede het woordje 'ons' gebruikt. Het is alsof de Heer ons wil leren: vergeet toch de anderen niet. Als het gaat om ons levensonderhoud dan zijn anderen daarbij betrokken. Als ik uitspreek: geef ons, dan zeggen wij daarmee: ik vraag dit niet alleen voor mijzelf, maar ik vraag het net zo goed voor de ander. Heer zorg voor die ander net zo goed als voor mij. Op aarde is er de eeuwige strijd tussen rijk en arm. Tussen hen die het hebben en hen die het niet hebben. Jezus leert nu de rijken te bidden: geef ons. Hij leert de rijken te bidden voor degenen, die minder bedeeld zijn. Jezus leert de werkgevers hier bidden voor de werknemers en andersom. Jezus leert de ene concurrent hier bidden voor de andere.

Heden

Wij mensen zijn vaak maar domme wezens. De tijd is te onderscheiden in verleden, heden en toekomst. Het verleden is voorbij. Het verleden is ongrijpbaar, onveranderlijk en onherroepelijk. Wat geweest is, is geweest!

Wat de toekomst betreft: de toekomst is onbepaald en onzeker. Wij weten nog voor geen onderdeel van een seconde wat ons overkomen gaat. Verleden en toekomst liggen buiten onze macht. En nu hebben mensen altijd weer de neiging om zich juist met die twee dingen bezig te houden: verleden en toekomst. Niet dat wij niet rekenen moeten met het verleden. Ook niet dat de toekomst onbelangrijk zou zijn. Maar het heden komt met een bijzondere roeping op ons af. Daarom zegt Jezus zo nadrukkelijk: wat maakt u zich zorgen over de dag van morgen. Jezus leert ons bij de dag te leven. Er zijn te veel mensen, die het heden verknallen en de toekomst vermoorden, omdat zij eenzijdig en dwaas in het verleden leven. Er zijn ook mensen genoeg, die zo met de toekomst bezig zijn, dat het heden hun door de vingers glipt.

Jezus zet ons in het heden. Hij drukt ons met de neus op de taak, die hier en nu voor ons ligt. Jezus leert ons bidden: geef ons heden.

Onze bereidheid

Geef ons heden ons dagelijks brood.... Deze woorden van de Here Jezus mogen wij uitspreken met een hart, dat beheerst wordt door afhankelijkheid. Door een hart dat beheerst wordt door nederigheid, door liefde, door gemeenschapszin en door vertrouwen. Maar de vraag is: zijn wij daartoe bereid? Willen wij deze woorden echt wel bidden en uitspreken? Wij zwakke mensen met onze fantasieën vluchten zo gemakkelijk van de ene naar de andere zekerheid. Wij hamsteren zo graag in velerlei vormen. Er is maar één levenszekerheid, die nooit teleurstelt. Deze levenszekerheid rust in de God en Vader van onze Heer. Hij heeft gezegd: uw hemelse Vader, die weet, dat u al deze dingen behoeft. Zo leert Jezus ons bidden: 'GEEF ONS HEDEN ONS DAGELIJKS BROOD'. Zijn wij bereid om zo temidden van mensen te staan met rechts en links een hand die geeft van datgene wat God ons in overvloed heeft geschonken?

KMG

Topconferenties

Menigmaal werden en worden er in deze wereld topconferenties gehouden, waarbij de groten der aarde elkander ontmoeten om bepaalde politieke zaken te regelen. Soms houdt de wereld de adem in bij zulke ontmoetingen, want wat zullen deze gaan brengen. We herinneren ons dat er in de jaren voor de tweede wereldoorlog ook zulke conferenties werden gehouden, waarbij de Engelse premier Chamberlain en de Duitse leider Hitler elkander ontmoetten en bepaalde afspraken werden gemaakt over landen in Europa, waarover beiden niets te zeggen hadden, maar die om de wille van de vrede wel werden verkwanseld.

In de week dat ik dit schrijf worden er verschillende topconferenties gehouden. De media richten zich vooral op de grote top, waarbij de Amerikaanse en de Russische leiders elkander ontmoeten. Daarbij gaat het immers om wapenvermindering. In een wereld waarin tientallen jaren dreigingen aanwezig zijn geweest vanwege de grote hoeveelheid gevaarlijke wapens is dit een belangrijke zaak. Daarnaast gaat dit gesprek over de eenwording van Duitsland.

Toch zijn er twee, misschien iets minder belangrijke, conferenties, in de ogen van velen, maar die wel alle mensen die de Bijbel kennen zouden moeten interesseren.

Daar is de vergadering van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties. Deze keer kwam deze vergadering niet in New-York bijeen, omdat men bang was dat Jasser Arafat, die de Veiligheidsraad zou toespreken geen visum zou ontvangen om Amerika binnen te komen. Daarom trok de hele karavaan welke hoort bij de Veiligheidsraad naar Europa om in Geneve een bijzondere zitting te houden. Daar zou men luisteren naar de rede van Arafat.

De andere topconferentie welke werd gehouden was de vergadering van de regeringen van Arabische staten. Men wilde zich beraden over de situatie in Israël en tevens over de gehele situatie in het middenoosten.

Twee topconferenties in dezelfde tijd, over dezelfde zaak. De reden dat de Veiligheidsraad bijeen kwam, was de uitbarsting welke in de bezette gebieden van Israël had plaatsgevonden, nadat een overspannen Israëlieër in het wildeweg was gaan schieten en daarbij zeven mensen had gedood en velen gewond. Een tragische gebeurtenis. Het gebeurt helaas vaker, in verschillende landen, dat er een amokmaker tot dergelijke wandaden komt. Maar nog nimmer werd daarvoor de Veiligheidsraad bijeen geroepen. Het was een zaak waarbij de dader werd gegrepen en overeenkomstig de wetten van het land werd berecht. Zulks zou ook in Israël geschieden, volgens de strenge wetten welke daar heersen. Maar de Arabieren vonden het noodzakelijk om daarvoor de Veiligheidsraad bijeen te roepen.

Nu is het merkwaardige dat beide topconferenties, van de Veiligheidsraad en van de Arabische staten weinig resultaat boekten. In de Veiligheidsraad werd vooral geprobeerd om de emigratie van Joden uit Rusland naar Israël stop te zetten, maar men vond geen overeenstemming. De Arabische staten kwamen wel tot een veroordeling, maar deze werd afgezwakt omdat een aantal Arabische leiders niet aanwezig wilden zijn op deze conferentie.

Vergaderen over Israël

Terwijl ik deze week de verschillende berichten op mij liet inwerken moest ik denken aan de woorden van de profeet Zacharia, in hoofdstuk 12:2. Daar lezen we hoe God zegt: "Zie, Ik maak Jeruzalem tot een schaal der bedwelming voor alle volken in het rond". Juist dat laatste is zo treffend, de volken in het rond. Dat zijn de volken rondom Jeruzalem, rondom Israël. Sinds de stichting van de staat Israël, en eigenlijk al daarvoor, hebben de Arabische staten zich met alle kracht en ook met hun legers verzet tegen de vestiging van die staat Israël. Oorlogen, die steeds door Israël werden gewonnen, hebben niet hun ogen kunnen openen voor de realiteit. Ze zijn, zoals hier geschreven staat, bedwelmd. Ze zien het niet meer. Nu staat er iets verder in deze zelfde profetie dat God zegt: "Te dien dage zal Ik Jeruzalem maken tot een steen, die alle natiën moeten heffen; allen die hem heffen, zullen zich deerlijk verwonden".

Hier vinden we reden waarom er topconferenties worden gehouden over Israël, over Jeruzalem. De natiën zijn bezig om die lastige steen te heffen. Maar het lukt hen niet. En de reden daartoe is dat God bezig is dat volk vanuit al de landen dezer wereld thuis te brengen. We zeggen niet dat alles wat de regering van Israël doet goed is. Voor dat volk is belangrijk wat eveneens in Zacharia staat, en wat ook op de grote Menorah staat, welke voor het gebouw van het Israëlische parlement staat, Zach. 4:6: "Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest! zegt de Here der heerscharen. En dat is een zaak welke Israël nog moet leren. Maar ook de staten in deze wereld zouden veel meer naar het woord der profetie moeten luisteren.

Want al de topconferenties welke in de loop van de laatste tientallen jaren zijn gehouden over het middenoosten, hebben aan de situatie van Israël niets veranderd. De emigratie van de Joden uit Rusland naar Israël gaat onverminderd door. Met duizenden zullen ze in de komende maanden gaan komen, want God heeft gezegd: "Ik zal ze halen uit het Noorderland".

Daarom moet ik telkens weer denken aan een andere Topconferentie, welke verre uitstijgt boven welke topconferentie ook in deze wereld gehouden.

Dat is de hemelse topconferentie, waar de heilige God deze woorden heeft gezegd:

"Waarom woelen de volken en zinnen de natiën op ijdelheid?" en even verder in Psalm 2: "Ik toch heb mijn Koning gesteld over Sion, mijn heilige berg".

Hier hebben we de oorzaak van het grote belang van dat kleine stukje land in het middenoosten. Daarom is dat land en dat volk altijd in het nieuws. Daarom worden er vele conferenties gehouden van welke instantie ook. Het land is Gods land en het volk is Gods volk. God heeft een plan met dat land en met dat volk. In onze dagen zien we de vervulling van Gods profetieën.

Daarom is het zo noodzakelijk dat allen die bij het woord van God willen leven, letten op het woord der profetie. God heeft immers aan zijn knechten, de profeten, bekend gemaakt wat Hij zal doen op deze aarde.

Daarom kan ik mij niet losmaken van dat andere woord uit Psalm 2, waar God zegt: Die in de hemel zetelt, lacht". Het is de enige keer dat wij in de Bijbel lezen dat God lacht. We denken aan al die topconferenties waar grote en kleine mensen zich geweldig druk maken, en waar heel de wereld naar kijkt. Zouden wij in staat zijn met al onze conferenties het werken Gods in onze dagen tegen te kunnen houden?

Heel Gods gemeente die vasthoudt aan het woord van God en alle politieke leiders in deze wereld, die ergens nog belijden te geloven in de God van de Bijbel, zouden vandaag de Bijbel opnieuw moeten gaan lezen om te zien welke grote dingen God in onze dagen doet, opdat men zich niet zal verwonden aan Jeruzalem, de lastige steen, die men bezig is te heffen, wat niet zal lukken, omdat God een machtig plan heeft met Jeruzalem en met zijn volk.

We zien steeds duidelijker de dag naderen dat ook de wereld het zal zien, want in Jesaja 2 lezen wij dat er een tijd zal komen dat alle volkeren naar Jeruzalem zullen trekken om de wet van God te leren en te luisteren naar het woord des Heren dat van Sion zal uitgaan. Die tijd komt steeds naderbij.

JAC. SCHOUTEN

Nieuw adres:

De fam. C.C. Stavleu uit Oud Beyerland woont nu op: Vogelweide 45, 3941 ND Doorn, tel. 03430-76513.

Beroepingswerk

De baptistengemeente Ede heeft een beroep uitgebracht op broeder G. de Jonge, voorganger te Doetinchem.

Spurgeon - meer calvinist dan baptist?

J. SCHOTANUS

Kregen we van de kerkhistoricus Bakker als Nederlandse Baptisten een compliment over de drang naar Bijbelse zuiverheid en over onze bewogenheid tot evangelisatie, dan moeten we ontdekken dat de zaken zo'n honderd jaar geleden in Engeland toch wel enigszins anders lagen. Als we een studie maken over de bezorgdheid van Spurgeon over het gebrek aan Bijbelse zuiverheid van zijn tijdgenoten dan gaat het ook om medebaptisten. Wij komen dan terecht bij de zeer aangrijpende discussie over het geestelijk verval in de kerken uit zijn tijd (downgrade controversy).

Een Hervormde Predikant uit Veenendaal, die gepromoveerd is op een studie over Spurgeon, meent te moeten stellen dat Spurgeon meer Calvinist dan Baptist was. Misschien kunnen we de vraag enigszins anders formuleren: In hoeverre is datgene wat wij als Baptisten in de Bijbel ontdekt hebben meer en anders dan dat wat Calvijn ontdekt heeft? Er zal een hele grote gemene deler zijn, want in zijn algemeenheid staan we toch op reformatorische bodem. Voor de één is dat gemeenschappelijke wat meer dan voor de ander. Aan de hand van een boek over "Het leven van Spurgeon" door Charles Ray, gepubliceerd in 1903 ontdekken we in hoofdstuk 29 (met als titel "downgrade controversy) veel over de leerstellige positie van Spurgeon. Dit gaat over het wel of niet kunnen blijven samengaan in een samenwerkingsverband, als men leerstellig niet (meer) op dezelfde golflengte zit:

Een bespoedigde dood

De hele discussie moet Spurgeon erg aangegrepen hebben, want er wordt aangenomen dat menselijkerwijs gesproken zijn dood door de bitterheid van de discussie bespoedigd is. Toch bleef hij sterk overtuigd dat de positie die hij ingenomen had de juiste was. Na het optrekken van de dampen van de strijd over de situatie in de Britse Baptisten Unie, concludeerde hij dat de situatie zelfs ernstiger was dan dat hij vermoed had toen hij erover schreef. Hij kon er geen woord van intrekken en stelde dat hij alles wat hij erover geschreven had met grote nadruk zou blijven onderschrijven.

De negentiende eeuw

We weten dat de negentiende eeuw de eeuw van de opkomst is van de vrijzinnigheid. Bijna overal wordt getornd aan de betrouwbaarheid van de Schriften. In eerste instantie had Spurgeon de grootste moeite met mensen, die afweken van de leer, maar ambtshalve hun handtekening hadden gezet als bewijs van onderschrijving en erkenning van de orthodoxe leer. Dat werden er steeds meer en dit verval (downgrade) werd in zijn eigen kerkblad beschreven. Hij gaf in augustus 1887 een overzicht van deze ontwikkeling en de invloed daarvan op zijn eigen tijd. Hiermee kwam de controverse in de openheid.

De onderwerpen

Spurgeon geloofde dat voor hem de tijd gekomen was om duidelijkheid te brengen, omdat mensen uit zijn eigen kring en nog meer daarbuiten onder invloed waren gekomen van de vrijzinnige leer. Het ging hierbij om afwijkingen aangaande de inspiratie van de Schriften, de Persoon van Christus en Zijn verzoeningswerk, 's mensen uiteindelijke bestemming en andere zaken in strijd "met het geloof, dat eenmaal aan de heiligen was overgeleverd" (Judas :3). Hij beschouwde toegewijde atheïsten als een minder groot gevaar voor de kerk dan de twijfelzaaiers in de kerk. "De kerkverlating en het gebrek aan eerbied voor heilige zaken, kan grotendeels toegeschreven worden aan het scepticisme van de predikers, die twijfel brengen. Het is mogelijk dat zij niet van plan zijn om afbreuk te doen, maar de gevolgen zijn funest". (vrij weergegeven)

De grote vraag

De vraag die in Spurgeon's laatste artikel hierover gesteld wordt is: "In hoeverre kan men broederlijk blijven omgaan met mensen, die niet blijven bij het geloof, dat altijd zo wezenlijk is geweest voor de gemeenschap, maar zich gewend hebben tot een ander evangelie?" "Christelijke liefde mag zijn aanspraken doen en scheuringen moeten gemeden worden als een ernstig kwaad, maar in hoeverre is het geoorloofd om in confederaal verband te blijven leven met hen die de waarheid geweld aandoen?" "Het is ons een zaak om juist terwille van de waarheid ons kerkelijk veel ruimer op te stellen (en we hopen dat vele godvruchtige mensen dat zullen doen). Het is een totaal andere zaak om de waarheid ondergeschikt te maken aan gemeenschappelijk welzijn en de éénheid!" "Mensen zonder onderscheidingsvermogen nemen een loopje met de dwaling, als deze maar komt van een vriendelijke broeder, die zulke fijne eigenschappen heeft". "Laat ieder voor zichzelf beslissen, maar wij hebben persoonlijk nieuwe sloten op de deur laten zetten; want er zijn er die onder het mom van vriend te zijn van de huisknecht binnen willen komen om de Heer des huizes te beroven". De artikelenserie eindigde met de vrees, dat het welhaast onmogelijk zou zijn om een gemeenschap te hebben, waarin geen mensen meer binnen zouden kunnen komen, die wat anders geloven dan wat zij belijden; maar de hoop werd geuit dat een sterke verbondenheid zichtbaar mocht worden onder degenen, die niet wilden afwijken van het geloof hunner vaderen. "Het minste wat ze kunnen doen is protesteren en zich zoveel mogelijk losmaken uit de zwijgende meerderheid".

Grote consternatie

Dit artikel uit de pen van de grote prediker bracht grote consternatie, niet alleen in de Baptisten Unie, maar in de kerk in zijn algemeenheid.

Velen dachten dat dit de eerste stappen van hem waren in dit verband. Zij namen hem kwalijk dat hij niet eerst naar de leiders in zijn eigen kerk was gegaan om de zaak aanhangig te maken. Toch had Spurgeon deze zaken reeds vele malen onder de aandacht gebracht van meerdere opeenvolgende Unievoorzitters. Dit was in de la terecht gekomen en Spurgeon maakte zijn publieke protest pas toen bleek dat er verder geen actie werd ondernomen. Hij geloofde zelfs dat wat de Baptisten betrof het maar op weinigen van toepassing was. Pas uit de reacties ontdekte hij dat het veel erger was dan hij had vermoed. Spurgeon was overtuigd dat deze twee stromingen niet konden samengaan, omdat er te weinig was waarin zij nog overeen konden stemmen. De mensen die zich opstelden tegen Spurgeon, waren het onderling ook niet met elkaar eens. Uit ingezonden brieven bleek dat er waren die beweerden, dat het probleem niet bestond en er waren er die beweerden dat het helemaal geen probleem was of behoefde te zijn. Voor Spurgeon en zijn gemeente viel toen het doek. "Ons is één zaak duidelijk: van ons kan niet verwacht worden dat wij een federatief verband vormen met andere gemeenten, waarin het onderwijs fundamenteel het tegenovergestelde is van wat wij als zeer kostbaar beschouwen". Dat hij zich daarmee afscheidde van hen die dat nog wel konden, heeft hem het meest smart gedaan.

Calvinist of Baptist

Spurgeon zegt hier zelf het volgende over: "Ik heb nooit geprobeerd om de Unie te brengen onder welke Calvinistische leerstelling dan ook, maar onder die geloofsbelijdenis, waarin wij ons in de Evangelische Alliantie verbonden weten met vele andere geloofsgemeenschappen".

Wereldwijd

"Overal waar mensen zijn"

San Salvador, Roemenië, Sierre Leone, Afghanistan, Mozambique, Armenië, Polen zo zijn er nog vele landen toe te voegen aan de rij waar mensen wonen - althans vertoeven - in uiterst moeilijke omstandig heden. Over Sierre Leone bent u hopelijk ruimschoots geïnformeerd via "Gemeente en Zending". Daar, en ook in Kameroen, hebben we als nederlandse baptisten een speciale verantwoordelijkheid op ons genomen. Dat ontslaat ons niet van de plicht zo mogelijk ook elders hulp te verlenen.

Vergaderingen bijwonen van de SOH betekent, al is het nog op grote afstand, geconfronteerd worden met vele, indringende vragen om hulp. Levend in één van de rijkste landen ter wereld is het nauwelijks voor te stellen wie degene is die om hulp vraagt en vanuit welke omstandigheden die vraag komt. De mondelinge verslagen van de stafmedewerkers die regelmatig van het "front" terugkomen brengen de harde werkelijkheid wat dichter bij huis. Eén ding is wel duidelijk: niet mijn/onze kijk op de hulpverlening is doorslaggevend, maar de **vraag** van de **ander** (en) is bepalend. Zelfs al lijkt vanuit onze situatie de toestand hopeloos en is zelfs na jaren nog weinig verbetering zichtbaar, of moet er zelfs weer helemaal opnieuw worden begonnen. Zei Jezus niet: "**je hebt de armen altijd bij je**". En de armen, vluchtelingen, daklozen.... roepen door de hulpvragen heen: Help ons! Bid voor ons of liever met ons! Laat ons niet alleen!

Als we dan ook bij herhaling in DC aandacht vragen voor mensen in nood, dan is er de hoop dat we niet moe worden te luisteren en gehoor te geven, omdat we weten dat de roep om meeleven (meegeloven) een roep van de Heer zelf is. Nuchterheid gebiedt ons te beseffen dat we, als kleine gemeenschap, maar beperkt zijn in onze mogelijkheden en er soms moeilijke keuzes gemaakt moeten worden. Het is hartverwarmend zoals vanuit vele gemeenten is gereageerd op de nood in Oost-Europa, in het bijzonder Roemenië. Individuen, gemeenten (soms samenwerkend met regionale organisaties), kleinere chr. hulporganisaties hebben veel **acute** hulp kunnen verlenen. Het is goed te weten dat naast Baptisten (wereldwijd) vele andere christenen en niet-christenen hulp boden en nog bieden. Op dit moment wil ik twee "brandhaarden" noemen waar Baptisten ter plaatse direct betrokken zijn bij de hulpverlening.

Roemenië

Vorige week (eind mei) werden we opgeschrikt door de berichten dat Roemenië getroffen was door een aardbeving. Toen een bekende medewerker van een chr. hulporganisatie werd gevraagd hoe het stond met de hulpverlening (financieel) zei hij: I'm just praying for a disaster - "Ik bid dat er nu een ramp zal gebeuren -. V.w.b. Roemenië zou hij op z'n wenken bediend zijn. (Al klinkt het wat oneerbiedig). De euforie van de vrijmaking is wel voorbij en nu komt het er op aan dat in 't bijzonder de kerken - niet wachtend op een ramp - met kracht de verdere hulpverlening voortzetten, zodat na de **acute hulp**, de aandacht meer gericht kan worden op meer **structurele hulp**.

Vandaar dat de jonge Roemeense baptisten predikant Paul Negrut kort geleden samen met de EBF sekr. Karl-Heinz Walter een klemmend beroep op de gemeenten heeft gedaan om voor de komende tijd (jaren) de hulp aan Oost-Europa goed op elkaar af te stemmen. Een paar dagen geleden zijn daarvoor een aantal baptistenleiders uit Oost-Europa in Duitsland bijeen geweest. Er wordt door de europese baptisten een hulpprogramma ontwikkeld waarvoor voorlopig *f* 16.000.000.- nodig is. Er wordt gedacht aan kerkbouw, administratieve hulpmiddelen, nieuwe bijbels (samen met de bijbelgenootschappen), literatuur, trainingen, hulp aan kinderen (vooral aan kindertehuizen in Roemenië), medische zorg etc.

Zonder uw hulp en gebed is dit plan niet uitvoerbaar.

Sommige plannen zijn al in een eerste fase van uitvoering, zoals b.v. het **poot- en zaaigoed project in Bacau** (Moldavië/Roemenië).

De voorzitter van dit project is de plaatselijke baptisten predikant. Tijdens de revolutie (dec. '89) zijn de graan silo's geopend en was daarna geen zaaigoed over voor maart/april. Vandaar dit project, dat uitermate belangrijk is voor de mensen in en rondom Bacau. SOH heeft inmiddels 30.000 DM vrijgemaakt voor dit project (vooral vervoerskosten). Dit project zal waarschijnlijk nog langer onze aandacht vragen. (De EBF werkt in dit project samen met de Southern Baptists).

Het gehele project kost ongeveer ± *f* 750.000.-. Er wordt een beroep gedaan op Interchurch Aid (SOH), Tear Fund e.a.

Als er nieuwe gegevens komen over de voortgang van dit project dan houden we u via DC graag op de hoogte.

El Salvador

In dit kleine middenamerikaanse land is na 10 jaar burgeroorlog en ongeveer 60.000 doden de ontreddering onvoorstelbaar. En dat nog wel in het land van De Redder (El Salvador). Hulpverleners van o.a. SOH wijzen er met nadruk op dat we naast Oost-Europa de rest van de wereld nu niet moeten vergeten. De problemen zijn verre van opgelost en nemen helaas nog steeds toe in omvang en complexiteit. Om ons wat te beperken tot de kleine baptisten gemeenschap. Naast de vraag om hulp is er steeds de oproep: Vergeet ons niet. Bid voor ons. Schrijf ons en bezoek ons zo mogelijk om ons verhaal de wereld in te brengen.

Bij de laatste geweldsuitbarsting (dec. 89) zijn alle hulpprojecten mbt. onderwijs, ziekenzorg, woningbouw en voedingshulp onder dwang stopgezet. Tijdens de gevechten moesten ± 160 mensen een week lang schuilen in het kerkgebouw van de baptisten gemeente (Emmanuel), werden huizen doorzocht, studenten van het seminarie opgepakt en hardhandig verhoord. Onder hevig mortier vuur heeft men slachtoffers in de kerk gebracht en zo goed mogelijk verpleegd, waarbij regeringssoldaten de redders met de dood bedreigden. Gelukkig mogen we vaststellen dat de Britse baptisten via allerlei kanalen hier hulp proberen te bieden.

De Salvadoraanse baptisten dragen onder deze zware omstandigheden ook de verantwoordelijkheid voor een groeiend aantal weeskinderen, waarbij soms ook kinderen zijn waarvan de ouders gevlucht zijn of onvindbaar. Door SOH is al vele malen hulp verleend, de laatste keer betrof dit hulp bij de terugkeer van Salvadoraanse vluchtelingen.

Uit één van de rapporten valt te lezen: 'In november/december 1989 laaide de burgeroorlog ongekend hevig op. Doordat vooral hulporganisaties het zwaar te verduren kregen werd het onduidelijk of zij nog in staat zouden zijn terugkeer te begeleiden en ook of de vluchtelingen wel terug konden keren gezien de oorlog in El Salvador. Toch wisten in november en december twee groepen op eigen gelegenheid het land binnen te komen, deels ook doordat de strijd rond de hoofdstad en elders in het land de aandacht wegtrok.

14 januari keerde de eerste van een aantal groepen terug onder bescherming van UNHCR en internationale hulporganisaties'.

Eén van de leden van de baptistengemeente zei: "Je bent al verdacht als je een bijbel in huis hebt". Vanuit haar geloof kiest ze voor de armen (wezen), de vluchtelingen, maar wel met gevaar voor eigen leven. "Vergeet ons niet en bid voor ons" (Baptist Times 25 jan. 1990). Mocht u (individueel of als gemeente) een groet willen sturen naar El Salvador, dan volgen hier de adressen van twee baptisten gemeenten:

Vervolg op pag. 7

MEDEDELING OVER LEZERS AAN HET WOORD

Van verschillende kanten is mij gevraagd om zorgvuldig om te gaan met de rubriek "Lezers aan het woord". In zijn algemeenheid hebben de onlangs ontvangen brieven geen nieuwe gezichtspunten opgeleverd over de betreffende materie. Wat ik gepubliceerd heb is op volgorde van binnenkomst gebeurd.

U moet weten dat om zich te abonneren op ons blad u zich rechtstreeks moet wenden tot de administratie op het Unie-bureau (zie colofon). Dit gebeurt niet via mij of de lezers-rubriek. Het onverhoopt opzeggen evenmin.

Advertenties rechtstreeks naar het Unie-bureau!!!!

Verder moet u weten dat ik de drukker beslist geen geschreven brieven kan sturen. Dit betekende, dat ik de vorige keer (mijn eerste keer) bijna een halve dag bezig geweest ben met het overtypen.

Uw eindredacteur

Gemeentebericht Stavoren

Het is al weer een lange tijd geleden, dat u iets uit de Gemeente Stavoren hoorde. Onder de bezielende leiding van onze voorganger br. J. Stukker gaat het werk Gods door bij ons hier. Droefheid en vreugde wisselen elkaar af in de Gemeente. Drie van onze oudste leden werden door de Heer thuis gehaald. Daarvan was er één meer dan 65 jaar trouw lid van de Gemeente. Maar de vreugde was groot toen er 5 jonge mensen te kennen gaven de Heer te willen volgen in het watergraf. Gods werk gaat door. Wij zijn dankbaar voor de goede opkomst in de diensten van de zondagmorgen. Zeer verheugend is dat van onze kleine Gemeente ongeveer 50 mensen deelnemen aan de G.B.S. Ook gaat het goed met de jeugd, zangkoor, zusterhulp en zondagschool. Wij zijn samen onderweg in Zijn Naam.

Nog even een bericht voor de vakantiegangers, die hier in de buurt zijn. Onze zondagse dienst begint om 9.30 uur en u bent daar van harte welkom.

Het adres is Voorstraat 97, Stavoren.

Met hartelijke groeten en Gode bevolen:

J. de Lang

Vervolg van pag. 6.

1. Iglesia Bautista/El Cordero de Dios/ Calle Principal de Colonia Zacamil/ San Salvador/El Salvador C.A.
2. Iglesia Bautista Emmanuel/Ave Cuba y Calle/Mexico 826/San Salvador El Salvador C.A.

En u weet, het gironummer van het Noodfonds is: 81255.

J. Aaldring

Nogmaals Roemenië

Enige tijd geleden heeft er een oproep in de "Christen" gestaan voor schrijf- en stencilmachines voor de gemeente in Roemenië.

Op een geweldige wijze is daar op gereageerd. Heel wat apparatuur is er op de Vinkenhof gebracht. Een boekhandel belde op om schrijfmachines en papier op te halen.

Maandag 2 juli a.s. hopen we met deze zending en meerdere goederen, o.a. levensmiddelen, medicamenten, bijbels enz., af te reizen naar Roemenië. We zullen Baptistengem. bezoeken in Ploiesti en Boekarest. We zullen ook een bezoek brengen aan het Bapt. seminarium.

Dit alles wordt verzorgd door de stichting "Noaberplicht" uit Hoogezand. Deze stichting werkt al ruim 11 jaar in de Oostbloklanden.

We willen u allen heel hartelijk danken voor uw spontane medewerking.

Geeft u niet alleen maar blijft ook bidden voor de broeders en zusters in Roemenië.

Voor meer informatie kunt u contact met ons opnemen.

Br. H. Verheul, secr.
Deventer, tel. 05700-44414

Rectificatie

Geachte Red.,

Naar aanleiding van mijn naam in de Christen voor de sprekerslijst wil ik er op wijzen dat deze naam luidt M.N. Looije (niet M.H.)

Tevens is het tel. nr. onjuist vermeld. Het is 216598. Sinds enige tijd moest er een 2 voor.

Gaarne even een herstelling.

Met dank,

M.N. Looije

Rectificatie

Uit wat u schrijft over mijn jubileum leid ik af dat u niet de beschikking hebt over de bronnen die u juiste informatie kunnen geven.

Geschiedenis van het baptisme in Nederland, het adressenboekje van de Unie en Namen en Jaren hadden u aan deze gegevens kunnen helpen.

Ter correctie geef ik daarom maar het volgende aan u door:

1. mijn voornamen zijn H.P.
2. ik was nimmer voorganger van de gemeente Zutphen
3. mijn vrouw en ik zijn niet woonachtig in Zutphen doch in Eefde
4. de Rekkense Inrichtingen heten vandaag de dag De Van Ouwenaller Vereniging en hadden nooit Warnsveld als domicilie.

   Ik was werkzaam als geestelijk verzorger bij de Eefdese Tehuizen, een tak van zorg van de Van Ouwenaller-vereniging, n.l. de zorg voor verstandelijk gehandicapten.

Groetend,

H.P. de Boer

P.S. De nieuwe eind-redacteur is in bezit van genoemde bronnen.

(J.S.-R.)

EXAMEN

Op 19 juni legde br. H.D. Huiting met succes het doctoraalexamen af aan de Theologische Faculteit van de rijksuniversiteit te Utrecht. Als hoofdvak had hij het Oude Testament, als bijvakken Nieuwe Testament en Catechetiek. Hij schreef een doctoraalscriptie "Geloven in het Oude Testament". Eén dag later - een unieke opeenvolging! - slaagde br. Huiting voor het seminariumexamen.

Wij feliciteren hem van harte.

dr O.H. de Vries.

Van de C.V.D.O.

De Commissie voor de opleiding deelt mee: dat **br. H.D. Huiting,** na met goed gevolg afgelegd seminarium-examen op 20 juni j.l., beroepbaar is gesteld. Zijn adres is: Kostersgang 50, 3991 EH Houten (tel. 03403 - 78320)

Groeps-egoïsme

Ds. H. van der Werf zei in de openingsrede van de A.V. van mei 1962 o.a. het volgende: Vrij zijn van die zelfzucht en dat groeps-egoïsme, dat ons zou verhinderen buiten onze eigen gemeente te dienen. (Uit De Christen van 11 mei 1962).

VAN DER GRAAF
BEL GRATIS
06-0225910
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 48,-- per jaar; buitenland f 66,-- per jaar.

Redactie:
Ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"Bij U, o Here, schuil ik" *Psalm 71:1a*

Op 19 juni 1990 is overleden onze lieve moeder en oma

Geessien Elzina Nijland-Manrho

op de leeftijd van 86 jaar

sinds 28 september 1987 weduwe van Jan Hendrik Nijland

Borger: L.G. van Lingen-Nijland
P. van Lingen
Dirk Jan en Henriëtte
Geke en Robert

Zetten: G.O. Nijland

Ridderkerk: T.A. Lukkenaer
Jan Hendrik

Verzorgingstehuis "Avondrust"
Prinsenlaan 71, Emmen

De begrafenis heeft op zaterdag 23 juni j.l. plaatsgevonden.

Werpt al uwe bekommernissen op Hem, want Hij zorgt voor u.
(1 Petrus 5:7)

Dankbaar vierden wij op 12 juni het 50-jarig huwelijksfeest van onze ouders en grootouders

S.A. Brolsma
en
F.A. Brolsma-Brandenburgh

Dat de Heer hen in goede gezondheid wil sparen voor elkaar, de kinderen en kleinkinderen.

Dokkum:
Simon en Grietje
Anja en Rene (verl.)
Antonetta

Makkum:
Gerrie en Marten

N. Wijk:
Dirk en Gieny
Makkum:
Sybren

Adres: Dr. Nic. Radbodusstraat 3,
9101 AK Dokkum

"De Heer is mijn Herder
mij ontbreekt niets"

In volle zekerheid des geloofs heeft de Here tot Zich genomen onze zuster,

Willemtje de Ruiter-Boltjes

op de leeftijd van 80 jaar

20 juni 1990

Baptisten Gemeente Winschoten

Voor de vele blijken van medeleven die wij ontvingen na het overlijden van

F. Ernst Huizinga
in leven predikant

zijn wij bijzonder erkentelijk.

Namens de naaste nabestaanden
C.J. Huizinga

Hengelo (O), juni 1990

Vakantiewoningen op de boerderij, rustige omgeving, bos, wandelpaden in Sauerland-Oberberg v.a. 11 DM, 15 DM en 18 DM p.p. Ruth Hornbruch, Drieberhausen 5270 Gummersbach 1, tel. 0949-2354-3293/2128.

"Wie op Hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen"
1 Pterus 2:6

Op 5 juni j.l. is in de zekerheid des geloofs in haar Heer en Heiland ontslapen onze zuster

J. Mulders-Buurma

op de leeftijd van 78 jaar

Baptistengemeente Delfzijl

MEDEDELINGEN

Secretaris van de baptisten gemeente Alblasserdam is J.F. Bazuin, De Wetstraat 76, 2987 AD Ridderkerk, tel. 01804-11560.

Op de sprekerslijst staat achter de naam van br. J. de Vries, Ten Oeverstraat 30, 8012 EV Zwolle een onjuist telefoonnummer. Het juiste nummer is: 038-225872.

Het nieuwe adres van W. Veenstra (emeritus voorganger) luidt: Blokmaalder 4, 1531 PG Wormer, tel. 02982-5290.

Jonge vrouw, pos. christ., Bapt. Gem. (Z-H), 38 jr. zou graag in kontakt komen met wedergeboren man. Brieven met foto (o.e.r.) zenden aan het bureau van dit blad onder nummer 18100.

Te huur: gemoedelijke vakantiewoning voor 2-4 personen in een historische stad. Gunstige prijs. Erich Pilz, Breslauerstraat 28, 3558 Frankenberg/Ederbergland, BRD, tel. 0949 6451 6485.

105e jaargang nummer 26 - 19 juli 1990

dc

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

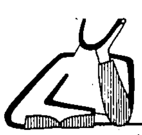
De SOU - en wij

Op 13 april 1987 werd de SOU (Stuurgroep Organisatie Unie) geïnstalleerd. Met het doel om de Unie-structuur op knelpunten door te lichten en met voorstellen te komen tot eventuele herstructurering. Voorstellen die zouden moeten kunnen rekenen op een brede steun van de A.V. Na een (voor)onderzoek komt men medio 88 tot eerste voorstellen hierover. De herstructurering moet gestalte krijgen op procesmatige wijze. Door de SOU wordt in de rapportage aangegeven, dat er zich op vele terreinen knelpunten voordoen. Het zou blijken een moeilijke "operatie" te worden. Veranderingen roepen weerstanden op. Met grote voortvarendheid heeft de SOU e.e.a. ter hand genomen. Met inzet van veel tijd en energie zijn ze te werk gegaan. De verwerking van de gegevens in de Unie Commissie en in de gemeenten heeft daar vaak geen gelijke tred mee kunnen houden, zodat er ook wel eens spanningen ontstonden. Op dit moment ligt het derde rapport voor ons met 11 voorstellen, zoals dat door de U.C. met hun eigen kanttekeningen aan de gemeenten is toegezonden. Als men geen tijd of gelegenheid heeft gehad om zich vanaf het begin te verdiepen in de informatie en de procesgang van de SOU, dan bestaat de kans, dat men zich klakkeloos bij deze kanttekeningen aansluit. We weten ieder voor onszelf hoe verleidelijk het is om in zo'n geval het standpunt van "de mensen die het kunnen weten" over te nemen. Natuurlijk is het niet ondenkbaar dat we bij dezelfde conclusies als de U.C. terecht komen.

Het zou de mensen van de SOU (en al hun inspanning) geen recht doen, als het alleen maar napraterij is. Het zou best eens mogelijk kunnen zijn, dat bepaalde zaken nog niet echt boven water zijn gekomen, maar waar de SOU wel een goede aanzet voor gegeven heeft. Een van de hete hangijzers zou ik er nu even uitwillen lichten. Een volgende keer weer eens een ander onderwerp.
Eventueel graag door u bijgestaan en/of in de geest der liefde gecorrigeerd:
Gewestelijke vertegenwoordiging. Een soort "classis" tussen gemeente en Unie. Het moet vanuit de inventarisatie en de vergaderingen met de SOU wel sterk naar voren zijn gekomen, anders zou SOU niet tot een voorstel gekomen zijn over deze tussenlaag. Maar van wat ik hier en daar opvang wordt dit voorstel toch als "onbaptistisch" ervaren, omdat we hiermee als A.V. weer een trapje verder van de plaatselijke gemeenten af komen te staan. Deze vrees blijkt ook uit de kanttekening van de U.C. Natuurlijk heeft dit ook weer alles te maken met de manier, waarop ruggespraak met de gemeenten gehouden zal worden. Kunnen daarvoor garanties ingebouwd worden? Hoe gaat het op dit moment? Heel verschillend soms. In sommige gemeenten is het een spraakmakende minderheid (een soort denkende elite-groep), die "brainstormend" het voorwerk zodanig doet, dat zelfs de Raad daar alleen maar dankbaar gebruik van kan maken en er verder ook niet meer aan durft te komen. In andere gemeenten is het een "benoemde" Uniewerkgroep, die jaar in jaar uit met goede kennis van zaken, de raad en de gemeente heel wat werk uit handen neemt. Soms ook via de katrol van het gewest komt het weer terug in de gemeente. Ook in onze huidige situatie is het dus al verschrikkelijk moeilijk om het "grondvlak" tot zijn recht te laten komen. Ook al omdat we de jarenlange klacht kennen, dat de gemeentevergaderingen, die de A.V. voorbereiden zo slecht bezocht worden. In mijn fantasiën zou mijn tussenvoorstel kunnen zijn dat b.v. de U.C. een "gewestelijke raad" instelt, die door de individuele gemeenteleden en gemeenten geraadpleegd kan worden. Dus men komt dan ter A.V. om zijn standpunt kracht bij te zetten met de uitspraak: **de gewestelijke raad gehoord hebbende.** De verantwoordelijkheid blijft daarmee bij de gemeenten. Misschien zit er wat in. U moet ook mij niet napraten.

J. SCHOTANUS

VERDER IN DIT NUMMER

EVEN NADENKEN MET....

G. Leuvenink

De "leugenaar" loochent, dat Jezus de Christus is.
(1 Joh. 2:22)

De komst van de antichrist is een veel besproken onderwerp geweest in de kerkgeschiedenis. In kerken en groeperingen werden telkens weer geprobeerd lijnen te trekken naar wat over de antichrist geschreven staat.
Het is goed te onderzoeken wat de Bijbel daarover zegt.
Veel is niet zo duidelijk omtrent de persoon van de antichrist. Er zijn telkens situaties of personen in de wereld geweest welke, voor een deel, overeenkwamen met de gegevens die we in de Bijbel vinden. Daarbij moeten we ook opmerken dat er soms beweringen werden gedaan die meer afbreuk deden dan dat deze meewerkten aan een dieper inzicht in dit onderwerp.
Letten we op het bijbelgedeelte uit 1 Joh. 2 dan valt het ons onmiddellijk op dat er ook gesproken wordt over een duidelijke ontmaskering van de antichrist.
Centraal staat het wel of niet belijden van Jezus als de Zoon van God. Johannes is zo rechtuit dat hij schrijft, "wie de Zoon loochent heeft ook de Vader niet. Wie de Zoon belijdt, heeft ook de Vader".
Zonder dat we nu precies aanwijzen wie of wat de antichrist is, kunnen we ons reeds wel van heel veel distanciëren. Helaas zijn er nogal wat opmerkingen te beluisteren die er op duiden dat niet de Bijbel maar menselijke opvattingen onze visie bepalen op b.v. de wereldgodsdiensten...
Het is daarom van groot belang de belijdenis van Jezus als de Christus, de Zoon van God centraal te stellen.
We mogen uit sympathie voor andere mensen niet deze belijdenis verdraaien of achterwege laten.
Het zal telkens weer duidelijk moeten zijn. dat deze belijdenis scheiding tot gevolg heeft. Om onderscheid te hebben en doortastendheid als het gaat om het getuigenis, aangaande deze belijdenis is het belangrijk te weten dat de gelovige de zalving van de H. Geest heeft.
Zonder deze Geest is het niet mogelijk waarheid en leugen te onderscheiden. Daar zouden we meer rekening mee moeten houden!
Het komt er dus op aan zo te leven dat de Geest ons kan onderwijzen en leiden te midden van een wereld vol war en dwaalgeesten.
Een wereld waarmee we, als het goed is, in conflikt komen, omdat we een "Andere" belijdenis hebben.
De boodschap dat Jezus de Christus is, is ons als ZIJN Gemeente toevertrouwd. Het gevolg daarvan is dat we niet in dialoog moeten gaan met andere godsdiensten, maar we hebben een verkondiging.
We zullen ons dat ook moeten realiseren, dat bespaart ons veel verdriet en geeft een duidelijker levenshouding.
Ik bedoel niet fanatiek, maar vanuit de liefde van Christus voor alle mensen. Bewogen met het feit dat er maar één Naam gegeven is onder de hemel waardoor de mens behouden wordt.

Het Oude Testament in de Koran

Ze zijn met duizenden naar ons land gekomen. We noemen hen mohammedanen en ze komen uit verschillende werelddelen. Het kan onze buurman zijn of collega op het werk of het is de moeder van de kinderen waar onze kinderen mee spelen. Meestal weten we weinig over hun afkomst en religie. Ze willen zelf liever geen mohammedaan maar moslim genoemd worden, afgeleid van het woord "islam", dat onderwerping aan God betekent. Mohammed is de profeet. De fundamentele moslimse geloofsbelijdenis omvat twee delen: "Er is slechts één God, en Mohammed is zijn gezant".
De islam is gefundeerd op de aanspraak van Mohammed, de koran als openbaring van God ontvangen te hebben. In deze openbaring wordt zowel over het Oude Testament gesproken als over Jezus. We willen nu nagaan wat de betekenis is van het Oude Testament in de Koran, en een volgende keer welke plaats Jezus inneemt in de islam.

Mohammed

Toen Mohammed ongeveer veertig jaar was, had hij een ervaring waardoor hij zich van God (Allah) geroepen voelde de openbaringen die hij ontving te verkondigen. Dat gebeurde in kleine kring; het heeft jaren geduurd voordat hij het aandurfde openlijk op te treden.
Het Oude Testament moet een belangrijke invloed gehad hebben op Mohammed en het vormt de achtergromd van de islam. Mohammed kon echter nauwelijks lezen of schrijven en het Oude Testament was nog niet in het arabisch vertaald. Inwoners van Mekka, de geboorteplaats van Mohammed, vonden de overname van oudtestamentisch gedachtengoed verdacht en hielden de openbaringen van de koran voor bedrog.
Het verweer van Mohammed klinkt weinig overtuigend. Hij was er echter zelf heilig van overtuigd dat ook de weergave van andere teksten voor hem echte openbaring betekende.
Men krijgt de indruk dat Mohammed overtuigd is dezelfde boodschap van het Oude Testament ontvangen te hebben, maar dan in het arabisch.
We lezen in sura 43: "Bij de duidelijk sprekende Schrift, Wij hebben haar gemaakt tot een arabische oplezing".

De Koran

Niet het hemelse boek zelf, maar delen daarvan zijn aan Mohammed bekend gemaakt. Daarvoor wordt het woord "koran" gebruikt. Gezag en bestaansrecht van de koran staan niet op zichzelf. De "oplezing" vindt bevestiging in wat voorgaande profeten verkondigden: "Niet wordt er iets anders gezegd dan wat reeds gezegd is voor uw tijd" (sura 41:43).
Vooral Mozes is één van de grote voorgangers: "En vóór deze was er de Schrift van Musa als leiding en barmhartigheid, en dit is de Schrift die haar bevestigt" (sura 11:17 (20)).
Het Oude Testament is volgens de koran een openbaringsboek: "Wij gaven Mozes de rechte leiding en Wij maakten de kinderen Israëls erfgenamen van het boek". De psalmen zijn aan David gegeven. De koran bevestigt de tora in het arabisch "om hen die onrecht doen te waarschuwen en een blijde boodschap te brengen aan degene die goed doen" (sura 46:12).

Het Oude Testament

De koran is aan Mohammed geopenbaard door inspiratie. De koran geeft dan ook de ware uitleg van het Oude Testament, godvrezenden vinden hier ware leiding (sura 2:2). De joden zijn ongelovig geworden: "Zijn zij niet ongelovig geworden aan wat Mozes te voren gegeven was?" (sura 28:48).
De relatie van de Koran met het Oude Testament is duidelijk. Het Oude Testament wordt echter zelden geciteerd.
Voor de moslim heeft de koran het laatste en volstrekte gezag als Woord van Allah in letterlijke betekenis. De profeet heeft het Woord van Allah alleen maar doorgegeven. Zelfs de volgorde van de suras (de teksten) zijn geïnspireerd. Voor een orthodoxe moslim is de koran door Allah geopenbaard en niet te vergelijken met het werk van een menselijke auteur.

G. VAN 'T WOUT

Anecdote

Van mijn vader heb ik bij overlevering een verhaaltje van voor de tweede wereldoorlog. De Vrije Evangelische en de Baptistenkerk in Leeuwarden staan elk aan een kant van de (ondertussen gedempte) Vliet. De toenmalige Baptistenvoorganger ds. F.E. Huizinga en de Vrije Evangelische ds. H. Veldkamp aldaar, staan samen gebroederlijk op het podium van de maranatha-conferentie in Zalen Schaaf. Ds. Huizinga refereert naar zijn medevoorganger met: "Het is slechts het water dat ons scheidt".

(J.S.-R.)

BIJBEL

Het draagvlak der prediking

Dinsdag na Pinksteren zaten enkele voorgangers bij elkaar om de arbeid van de Here te bespreken. Eerst ging het gesprek over de verregende Landdag, maar langzamerhand bewoog het gesprek zich naar het echte en grote Pinkstergebeuren, zoals dat in Handelingen 2 beschreven staat. Er werd nagedacht over de aanbidding en de lofprijzing welke gekomen was in de harten van allen die vervuld waren met de Heilige Geest. Lofprijzing en aanbidding, waarin de grote daden van God bezongen werden. Daden van Gods verlossing, daden van genade. Vreugde was er op dat eerste grote Pinksterfeest, omdat die tijden van genade nu waren aangebroken.

In het gesprek wat ik noemde werd ook nagedacht over de verschillende uitingen van de Heilige Geest, zoals het spreken en bidden in tongen, de profetie en de gave van genezing, om er maar enkele te noemen. Deze gaven van de Geest komen we in Handelingen 2 niet tegen.

Maar wat was nu de echte bedoeling van de uitstorting van de Heilige Geest?

Is dat nu om te genieten van de gaven welke de Here geeft of moeten we dat toch nog op een ander terrein zoeken. Voortgaande met ons gesprek kwamen we terecht bij de opdracht welke de Here Jezus heeft gegeven op de dag van zijn Hemelvaart: "Gij zult kracht ontvangen wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn".

De lofprijzing waartoe allen kwamen die vervuld werden met de Heilige Geest, was niet direct de verkondiging. Wel werden de grote daden van God bezongen, dat zou in de gemeenten van vandaag veel meer moeten gebeuren, maar de verkondiging, de echte prediking, was anders.

Dat begint als Petrus gaat staan met de elven, zoals de Statenvertaling dat zegt. En hier zijn we bij een punt dat erg belangrijk is. Hoe wordt de prediking gedragen in onze kerken en gemeenten. Hier staan de apostelen met elkaar. Eén doet het woord, maar samen staan ze er voor. Allen vervuld met de Heilige Geest. Is dat niet het draagvlak dat de prediking moet dragen. Paulus spreekt ergens van mensen die deel gehad hebben aan de prediking van het evangelie. Het gaat niet over het deelnemen aan de prediking, zodat zij zelf gepredikt zullen hebben, maar aan hun deelhebben aan de prediking. Zij droegen de prediking en vormden zo het draagvlak. Van Spurgeon staat er geschreven dat toen er een verslaggever wilde weten wat toch de kracht was van zijn prediking, hij deze verslaggever wees op zijn kerkeraad, welke, tijdens de prediking, onder het podium, geknield was voor het aangezicht des Heren. Dat was deelhebben aan de prediking. Zo zouden we de vraag kunnen stellen in hoeverre onze raden van de gemeenten deelhebben aan de prediking. Daarbij denk ik niet aan de voorbereiding van de dienst, zoals we dat vandaag wel eens horen als een commissie, samen met de voorganger, de dienst voorbereid. Maar aan een geestelijk dragen van de prediking, voor de dienst en tijdens de dienst. Nu hoeft de Raad van de gemeente niet tijdens de dienst ergens in de constitoriekamer of onder het podium te verblijven, zoals bij Spurgeon, maar een Raad die met een biddend hart in de dienst aanwezig is, zal zeker een grotere zegen uitwerken. Want dan krijgt de Heilige Geest meer gelegenheid om een zegenrijk werk te doen.

En zo zal ook de gemeente deel moeten hebben aan de prediking

Vaak zijn onze kerken een soort gehoorzalen waar de ene man die op de preekstoel staat zijn woorden over de gemeente laat komen, terwijl de gemeente die woorden ontvangt als een soort concert, waarvan dan achteraf wordt gezegd: Het was mooi of het was niet mooi; het heeft mij wat gedaan of het heeft mij niets gedaan. Hoort ook de gemeente niet een biddend draagvlak te zijn en met een biddend hart naar de kerk te komen en neer te zitten? Waar dit gebeurt zal de zegen zichtbaar en tastbaar aanwezig zijn. En daarbij spreken we niet over allerlei geestesuitingen, waar sommigen in onze dagen zo op gesteld zijn, maar op bekering van mensen. Want wat gebeurt er in het Pinksterverhaal?

Verslagen harten, een oproep tot bekering en een toetreding tot de gemeente

Drie zaken die nog steeds gebeuren waar de Heilige Geest kan doorwerken in de gemeente.

De verslagen harten zien we hier nog niet bij mensen die God totaal niet kenden, maar juist bij hen die zich wisten te behoren tot Gods volk. Deze mensen waren met zoveel zaken bezig geweest, ook met godsdienstige zaken, dat zij de kern van de zaak uit het oog verloren waren. Zij hadden zelfs de Here der heerlijkheid, die tot hen gekomen was, afgewezen. Soms ontmoeten wij mensen die zo druk bezig zijn met allerhande kerkelijke zaken, maar die in wezen de kern van de evangelieboodschap niet raken, dat zij buiten de zegen komen te staan. Totdat God hen door zijn Geest het goed duidelijk maakt dat het anders moet in hun leven. Dat gebeurt nu in Jeruzalem. Daar waar het draagvlak van de prediking gedeeld wordt door mensen die vervuld zijn met de Heilige Geest, worden harten verslagen en mensen zien hoe verkeerd zij bezig waren. Wel alleszins godsdienstig, maar aan de kern gingen voorbij. En dan blijft er maar één vraag over:

Wat moeten wij doen? Het is ons verlangen om deze woorden in onze gemeentesamenkomsten vaak te horen: Wat moeten wij doen? En daarop is maar één antwoord mogelijk:

Bekeert u

Het valt niet mee om tegen mensen die denken godsdienstig bezig te zijn te zeggen; Bekeert u! Maar soms moet het gebeuren. Omdat het godsdienstig bezig zijn nog niet de zekerheid geeft in de weg des Heren bezig te zijn. Maar als Gods Geest gaat doorwerken gebeuren er wonderen. Dan wordt de vraag geboren: Ben ik wel bezig op de weg van het geloof of is het de weg die ik zelf heb uitgekozen om te gaan? Dan gaat gebeuren zoals een broeder eens tegen mij zei: Jarenlang dacht ik dat het wel goed zat met mij, maar nu pas ben ik door de kracht van de Heilige Geest wedergeboren. Dat is de omkeer die mensen kunnen meemaken, zoals men dat ook in Jeruzalem beleefde.

En dan volgt de toetreding in de gemeente

"Zij werden toegevoegd" zo lezen wij. Toegevoegd aan die eersten die er al waren.

Zo zijn ook de eeuwen voorbij gegaan, en velen werden toegevoegd, doordat zij tot bekering kwamen en zich lieten dopen. God wil niet dat zijn kinderen ergens hun weg alleen gaan. Soms, als het moet, als de weg zo geleid wordt, dan kan het niet anders. Maar de gemeente is de plaats waar we als gelovige mensen in moeten leven. Daar zullen we moeten groeien in het geloof. Daar zullen we deel moeten hebben aan de arbeid. Daar ook zullen wij deelhebben aan de verkondiging van het evangelie. Want de gemeente moet het draagvlak van de prediking zijn, zodat

Vervolg op pag. 4

korte berichten:

Dokkum

Onze broeder en zuster Boschma (oud-voorgangersechtpaar) maken spannende tijden door. Op een niet geheel van gevaar ontblote plaats openbaart zich weer zo'n lelijke huidplek. Binnenkort zal onze broeder, die reeds door een team van artsen is onderzocht, moeten worden geopereerd. Ook hem en zijn vrouw wensen wij veel sterkte en Gods onmisbare zegen toe. (Uit de Koerier).

Enschede

Feestelijke (her)opening van 'Het Trefpunt'. Dat zal geschieden op 28, 29 en 30 september a.s. Vrijdagavond is er de officiële opening met aansluitend een receptie voor genodigden. Zaterdagmorgen: open huis, zaterdagmiddag: iets voor de kinderen, zaterdagavond: iets voor de jeugd.
De zondag staat in het teken van FEEST voor de gemeente. (Uit 'De Lens')

Heerenveen

Op 1 mei j.l. was er een gemeentevergadering, waarin br. Timmer een brief van br. H. Numan voorlas. Broeder Numan schreef daarin dat hij vanwege het pluriforme karakter van de gemeente ontslag nam als voorganger van de gemeente. Voorwaar een bericht dat insloeg als een bom en waarover binnen de gemeente het laatste woord nog niet is gezegd. (Uit Pniëlbode)

Utrecht 'Silo'

Op zondag 22 april j.l. werd onze broeder Eduard Groen bevestigd tot voorganger in bijzondere dienst ten behoeve van zijn werk als predikant-direkteur van het Nederlands Bijbel Instituut te Bosch en Duin. Op de jaarvergadering van de gemeente eind maart heeft de gemeente een beroep op hem uitgebracht met algemene stemmen. Wij mogen terugzien op een goede dienst waarin de gemeente door de voorzitter van het bestuur van het NBI, ds. A. Vos, van harte werd bedankt, dat zij op die manier wilde meewerken aan het bevestigen van een predikant op het NBI. Aan de andere kant filiciteerde hij de gemeente met de band die er nu ontstaan was met het NBI, waardoor de horizon van de gemeente werd vergroot, op het interkerkelijk erf. (Uit Regelrecht)

Maassluis

Onze oud-voorganger, br. C. v.d. Vlis, wordt nu al weer enige weken verpleegd in het Zonnehuis te Vlaardingen. Het lopen gaat op dit moment erg moeilijk en men zal proberen hier iets aan te doen. (Uit Groot-Rotterdam)

Haarlem

Br. R. Quispel is beroepen te Haarlem en heeft dit beroep aangenomen.
De dienst van bevestiging en intrede zal D.V. plaatsvinden op 9 september om 15.00 uur. Wij hopen dat ds. Broertjes de bevestiging kan leiden.
Een week later, op zondag 16 september, eveneens om 15.00 uur zal er een begroetingssamenkomst zijn, waarin van alle verenigingen medewerking wordt verwacht.

Veendam

Op 26 augustus a.s. zal ds. K. Stap in de morgendienst (9.30 uur) worden bevestigd als voorganger van onze gemeente. De bevestiging vindt plaats door ds. G. Bosveld uit Musselkanaal. De intrededienst is om 15.00 uur.
Deze dienst wordt dus geleid door onze nieuwe voorganger. Voor het bijwonen van deze dienst zullen tevens verschillende 'hoogwaardigheidsbekleders' een uitnodiging ontvangen. 's Avonds om 19.30 uur vindt dan de begroetingsdienst plaats. Het woord 'dienst' is hier eigenlijk niet op zijn plaats, want het is een avond in de informele sfeer. Een gezellige avond die de familie Stap de gelegenheid geeft kennis te maken met onze gemeente, haar aktiviteiten, haar leden en vrienden. (Uit 'Kontakt')

KMG

Dit jaar nog **geen** maandblad ontvangen van de volgende gemeenten:
Almelo-Nw.str., Alphen a/d Rijn, Delfzijl, Deventer, Klazienaveen, Nieuwe Pekela, Sittard, Treebeek, Valthermond, Zuidlaren.
U kunt het gemeenteblad opsturen naar: K.M. Gerritsen, Zijlroede 18, 8604 BB Sneek.

Vervolg van pag. 3

anderen, onze kinderen, vrienden en familieleden, met verslagen harten zullen komen tot de vraag: Wat moeten wij doen?
Daartoe heeft God nu zijn Geest uitgestort. Geestesgaven, uitingen des Geesten het is allemaal prachtig, maar de diepe kern van het Pinkstergebeuren is: Gij zult kracht ontvangen, want gij zult Mijn getuigen zijn. Waar nu Gods Geest kan doorwerken en waar Raad en gemeente het draagvlak van de prediking zullen zijn doordat men deel heeft aan de prediking van het evangelie, gebeuren wonderen van genade, want daar komen mensen tot bekering. Dat is wat de gemeente van de Here Jezus Christus vandaag nodig heeft. Niet alleen Pinksterfeest vieren, maar Pinksterfeest beleven.

JAC. SCHOUTEN

Een bijzondere dag in Coevorden

Op de verjaardag van De Gemeente werd er in Coevorden een extra dimensie van vreugde aan het Pinksterfeest toegevoegd. Veel is er voor gebeden en op gehoopt dat het opnieuw zou mogen gebeuren en op zondag 3 juni was het dan zover: Vijf jongelui zijn op deze gedenkwaardige dag gedoopt op hun persoonlijk geloof. Het was zo'n groot feest dat het eigen gebouw niet groot genoeg was om ons met alle familieleden en gasten van deze jongeren te herbergen. Daarom werd er uitgeweken naar een aula van een school. Met behulp van veel organisatorische kennis bij enkele van onze gemeenteleden en verder veel helpende handen kon de doop plaats vinden in een mobiel doopvont. Het is een groot feest als jongeren hun leven aan de Heer geven en van onze blijdschap wilden wij u als lezers graag deelgenoot laten zijn d.m.v. dit berichtje in 'De Christen'.

Joop ten Caat, Coevorden

Jubileumviering ds. G. Vegter Gemeente Zutphen

Onze consulent ds. G. Vegter is D.V. op 25 augustus a.s. 50 jaar voorganger. Wij willen hieraan aandacht schenken in een jubileumviering.
Deze zal plaats vinden op 16 september 1990 in het Hervormde Gemeente centrum "De Brug", Emmerikseweg te Zutphen van 15.30 tot 17.00 uur.
Na de viering wordt u koffie aangeboden. Wenst u gebruik te maken van een broodmaaltijd, dan verzoeken wij u dit schriftelijk door te geven aan ondergetekende.
Namens de raad van de Baptistengemeente te Zutphen,

H.H.J. Kroes (secretaris)
Braamkamp 140, 7206 HG Zutphen

Voordeeltje!!

Je bent van plan naar het Flevo-festival te gaan, maar je hebt geen kaart in de voorverkoop besteld, en voor de grote-groepen-koring is het te laat. Dat wordt dus *f* 140,- betalen!?
Misschien heb je geluk. Op het Jeugdburo hebben we - door omstandigheden - nog één kaart uit de kortingslijst beschikbaar.
Als je snel reageert kost Flevo je maar *f* 90.50!!
Bel even 05120-15687
Tot ziens op Flevo!
Namens de kampkommissie,

Geert Jan Blanken

VANUIT VRIJHEID INSPIRATIE EN MOTIVATIE VOOR 'ZUSTERHULP'

Het is een stralende voorjaarsdag op deze 24e april de dag van de Algemene Vergadering van "Zusterhulp" te Zwolle. Meer dan 250 vrouwen hebben zich al in de vroege morgen "opgemaakt" om naar Zwolle te gaan. Mevr. Stuut begroet ons dan ook hartelijk en somt een lange lijst van afgevaardigden op, die het óók de moeite waard vonden om deze dag mee te maken.
Margriet Heddema en haar verloofde Eckhard krijgen een extra begroeting.

Het thema van de inleiding ter opening van deze vergadering is n.a.v. Numeri 9 "Vier het feest van de bevrijding". Geen wetten of verboden, waardoor schuldgevoelens abusievelijk kunnen ontstaan, maar wees vooral een vrij mens!
Op deze Algemene Vergadering hopen we dan ook met z'n allen inspiratie op te doen om vanuit deze vrijheid de motivatie te vinden voor al het werk dat door en in "Zusterhulp" gedaan wordt.
Veel afdelingen hebben de postzegels en kaarten meegebracht voor de postzegelman br. Wijnands.
Zoals op iedere Algemene Vergadering moeten er jaarverslagen worden behandeld.
De secretarissen en penningmeesters geven nog enige mededelingen door, waardoor er op sommige punten wat extra accenten worden gelegd.
De morgenuren worden verder besteed aan alle zakelijke dingen.
Wel wil ik nog even vertellen, dat onze begroting voor de zending ruim *f* 2.400.- werd overschreden, ook de opbrengst van het Dankoffer was boven de begroting. De vergadering stemt er mee in om deze meeropbrengst te bestemmen voor de Bapt. Unie in Roemenië en het Noodfonds voor de D.D.R.
Onze voorzitster geeft aan iedereen gelegenheid zich over de diverse voorstellen vanuit de afdelingen te uiten.
Eén voorbeeld: Over het sturen van pakketten naar Sierra Leone, de hoeveelheid, de grootte van de dozen, het moeilijk te vinden adres in Amsterdam enz. doen mij bijna terugverlangen naar de aloude "kerstkisten".
Eén gedeelte van de middag moet nog gebruikt worden voor zakelijke besprekingen.
Margriet Heddema vertelde iets over haar werk en toekomstplannen.
Na haar huwelijk hoopt zij met haar man naar Burkino Fasso te vertrekken.
Ook Ria en Peter de Groot met hun 2 kinderen maken kennis met ons en wij met hen.
De presidente dankt alle 2200 zusters die hun schouders onder het werk zetten en de besturen, die zulke belangrijke schakels hierin zijn. Het werk van Zusterhulp wil een stukje van Gods Koninkrijk laten zien in woord en daad.
Na deze zeer drukke vergadering hebben we ter afsluiting "de Viering" met als thema: Open deuren is geven en ontvangen.
Mevr. Stuut hield n.a.v. Lucas 19, het verhaal van Zacheüs, haar inleiding.
Zij stond daarin stil bij de vrouw van Zacheüs. Hoe zij mogelijk alles beleefde en verwerkte. Hoe ook wij door omstandigheden, vaak buiten onszelf, gevormd en geleefd worden.
De schuldbelijdenis, waarbij wij allen het Kyrie eleison, Heer ontferm U, zongen, maakte diepe indruk. Een kwartet zorgde verder voor de muzikale omlijsting.
Nadat wij elkaar de zegenbede hadden toegezongen werd dit prachtige uur afgesloten.
Het heeft ons allen bijzonder goed gedaan om zo'n zakelijke vergadering op deze stijlvolle manier af te sluiten.

M. Oosterloo-de Jong

VAN HET UNIEBUREAU

VERANTWOORDING van de in de maand maart 1990 ontvangen bijdragen en giften.

E.C.U.

Assen 64,55; Deventer 195,70; Dordrecht 1120,50; Drachten 270,65; Groningen Noord 251,63; Groningen Zuid 689,25; Harlingen 366,20; Heerenveen 107,55; Hoogezand Beukemastraat 547,80; Krommenie 78,50; Leeuwarden 625,-; Lelystad 93,55; Makkum 200,-; Musselkanaal 535,-; Noordbergum 225,95; Pernis 167,80; Rotterdam Centrum 96,65; Vroomshoop 190,-; Winschoten 198,70; Zevenaar 124,50; Drachten 112,09 (deel batig saldo Algemene Vergadering).

C.v.d.O.

Alkmaar 34,95; Assen 5,-; Deventer 229,55; Dordrecht 1044,-; Drachten 244,90; Groningen Noord 234,30; Groningen Zuid 488,65; Hoogezand Beukemastraat 514,80; Krommenie 66,15; Leeuwarden 500,-; Lelystad 80,55; Makkum 200,-; Musselkanaal 600,-; Rotterdam Centrum 91,65; Stavoren 100,15; Vroomshoop 250,-; Winschoten 184,34; Zevenaar 116,-; Drachten 112,09 (deel batig saldo Algemene Vergadering); O.H.V., B. 350,-.

U.Z.C.

Alkmaar 162,85; Alphen aan den Rijn 250,-; Assen 5,-; Deventer 248,35; Dordrecht 1867,50; Drachten 328, 50; Groningen Noord 419,10; Harlingen 201,90; Hoogezand Beukemastraat 917,40; Klazienaveen 75,-; Krommenie 162,05; Leeuwarden 1000,-; Lelystad 155,50; Makkum 200,-; Musselkanaal 950,-; Noordbergum 267,25; Pernis 155,15; Rotterdam Centrum 192,75; Stavoren 245,-; Valthermond 700,-; Vroomshoop 500,-; Winschoten 331,97; Winschoten 120,-; Zevenaar 207,50; Zuidlaren 400,-; G.F.B., B. 135,-; N.N., L. 30,-; J.S., M. 50,-; Drachten 112,09 (deel batig saldo Algemene Vergadering); S.L., H. 25,- (WIN); P.K., U. 10,- (Gemeente en Zending); Ter Apel 45,- (pakket).

N.B.J.B.

Assen 51,20; Dordrecht 270,-; Drachten 181,60; Groningen Noord 60,50; Hoogezand Beukemastraat 132,-; Leeuwarden 125,-; Lelystad 96,70; Rotterdam Centrum 58,35; Winschoten 47,88; Zevenaar 30,-.

U.B.S.

Dordrecht 198,-; Drachten 88,85; Groningen Noord 44,55; Hoogezand Beukemastraat 132,-; Rotterdam Centrum 125,50; Winschoten 35,11; Zevenaar 22,-.

NOODFONDS

Arnhem Centrum 1448,45 (Roemenië); Assen 67,35; Coevorden 100,-; Groningen Noord 286,75; Groningen Zuid 154,20; Heerenveen 138,45; Hoogezand Beukemastraat 134,70; Rotterdam Centrum 334,65 (Nicaragua); Stavoren 151,20; Vroomshoop 365,-; J.W., H. 100,-; P.K., U. 10,-; H.T.-S., D. 50,-; S.V., M. 25,-; G.H., B. 25,-; L.B., Z. 10,-; N.N., A. 100,-; D.B., H. 10,-; J.H., G. 15,-; J.B., H. 15,-; Y.H., B. 130,-; H.J.H.B.-K., H. 10,-; J.S., M. 50,-; NBVB Deventer 120,- (Ethiopië).

Hartelijk dank voor alle bijdragen en giften.
Bijdragen kunt u overmaken op giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin, onder vermelding van de bestemming. Bijdragen voor het Noodfonds kunt u eveneens storten op giro 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin.

A. VAN DEN HOEF

Sprekerslijst

Per abuis is broeder P. Smit, Zuiderkruis 90, 3902 XB Veenendaal (tel. 08385-29141), van de sprekerslijst verdwenen. De raad van de Baptisten gemeente te Ede wil hem daarvoor opnieuw bij u aanbevelen.

Het evangelie

Het evangelie is de vreugdevolle verkondiging van Gods verlossingswerk in Christus Jezus, tot behoud en redding voor de mens verslaafd aan de zonde.

(Bavinck)

"Een voorbeeldige week...." (1)

R. ERWICH

Zo zouden we de week kunnen noemen, die we als pasbeginnende voorgangers beleefden op "De Nieuwe Oorsprong" van 19 t/m 23 maart j.l. We kwamen een week samen rondom het thema: **"De voorganger als voorbeeld"**. Het was een goede week, waarin we elke gelegenheid aangrepen om op een constructieve manier met elkaar in gesprek te zijn, te luisteren naar elkaars ervaringen.
Op een hele intensieve manier zijn we aan de slag gegaan. We hebben onze oren en onze harten goed te luister gelegd bij het Bijbels getuigenis over 'hoe we voorbeelden mogen zijn'. (Anne Gietema zal daarover iets meer vertellen).

Maandag 19 maart ontmoetten we elkaar en praatten we in op de week.
We hadden allen de opdracht om iets voor te bereiden in relatie tot het thema. Op die manier bracht iedereen iets in, vanuit zijn ervaringen in het gemeentewerk tot nu toe. De bijdragen variëerden van een getuigenis tot een verslag van ervaringen rondom raadswerk. Wanneer je daar samen mee aan de slag gaat, dan vormt dat een kleurrijk geheel. Genoeg stof tot gesprek in ieder geval. In de besprekingen die we voerden over de verschillende bijdragen kwam steeds weer de brandende en zo belangrijke vraag naar boven: 'hoe ben ik voorbeeld in deze situatie?'.
De besprekingen rondom onze bijdragen werden afgewisseld door een aantal werkcolleges over "De voorbeeldigheid van de voorganger" vanuit Bijbels-theologisch perspectief. Verder hadden we allen het boekje "Een levende heenwijzing" van H. Nouwen bestudeerd hetgeen ook een bron voor gesprek vormde. We waren getroffen door de video-film die we zagen over de schrijver van het hierboven genoemde boek. We konden zien hoe de woorden die hij schreef in zijn boek in overeenstemming waren met zijn daden, met zijn levenshouding.
Een aantal gedachten daaruit: de pastor is allereerst 'genezende heenwijzing': mensen (met blijdschap, verdriet, lichamelijke of psychische handicaps, in armoede en onderdrukking) helpen hun levensverhaal te ervaren als deel van Gods voortgaande verlossingswerk in deze wereld. We wijzen heen naar de Levende Heer vanuit mate waarin ons eigen leven met God in Christus is verbonden. Je kunt alleen maar pastor zijn door dicht bij de Heer en dicht bij jezelf en die ander te leven.
Ten tweede is de pastor ook 'steungevende heenwijzing': zowel in de aanwezigheid (bezoekwerk) als ook in de afwezigheid komt de steun aan de orde. Evenwichtig omgaan nabij-zijn en afstand nemen is van groot belang.
Weggaan, afstand nemen kan ook ruimte scheppen voor Gods Geest, waardoor God zelf ook in het leven van die ander weer aanwezig kan zijn en kan werken. Tenslotte is de pastor ook 'leidende heenwijzing': hij confronteert (we zijn niet 'arrivé') en inspireert. Meditatie, gebed, stille tijd zijn fundamentele zaken om te blijven inspireren en confronteren, mensen op te roepen op weg te zijn naar Gods Koninkrijk. Aldus Nouwen.
We ontdekten dat hier nog veel te leren valt als het om ons functioneren gaat! Al met al hebben we - niemand uitgezonderd - de week als heel inspirerend ervaren. Het zou goed zijn en zinvol wanneer we elkaar vaker en meer op deze wijze kunnen ontmoeten. Vandaar dat we ook als deelnemers van deze week alle collega's oproepen om te overwegen aan deze week deel te nemen!
Zie hier, een verslag van een week vol inspiratie. Een week die ons verder helpt op de weg van de voorbeeldigheid als voorgangers. Vandaar de titel: **Een voorbeeldige week.**

"U.Z.C.-werk", machtig werk!

(impressies van een uzc-lid)

Vanaf het moment dat de gemeente Hoogezand-Woldwijck zich bemoeide met de perikelen tussen UZC en de werkgroep Wereld In Nood, is UZC-werk vertrouwde kost geworden op m'n buroblad.

Een ver-van-m'n-bed-show?

Wie zich verdiept in de wereld die er schuil gaat achter de lange agenda's van UZC-vergaderingen rolt van de ene verbazing in de andere.
Zoals zoveel andere baptisten was ik de mening toegedaan dat ons zendingswerk zich beperkte tot wat kontakt met een paar mannen en vrouwen op een zendingspost van de in Duitsland gestationeerde Europese Baptisten Zendingsraad.
"Ons zendingswerk" was, wat dat betreft, voor mij een "ver-van-m'n-bed-show".
Via betrokkenheid als voorganger bij de plaatselijke en gewestelijke zendingswerkgroep werden de zendingsplaatjes helderder en meer levend.
Bleek het wis en waarachtig een stuk werk te zijn dat het, veel meer dan nu het geval is, verdient om aandacht te krijgen binnen onze gemeenschap.

Missionsrat Stadskanaal 1990

Deze overtuiging werd nog eens versterkt toen ik, als lid van de U.Z.C., deelnam aan de "Missionsrat" die dit jaar in Stadskanaal werd gehouden.
Achter in de maand maart ontmoetten, zuid-amerikanen, afrikaners en europeanen uit maar liefst 13 bij de ebm aangesloten unies van Baptisten gemeenten op het europese kontinent (waaronder ook Roemenie en Oost Duitsland) elkaar voor de algemene vergadering van de EBM.
Deze dagen hebben me de ontdekking gegeven dat ebm-zendingswerk zonder enige schroom ONS zendingswerk mag heten.
We hoorden verslagen van het zendingsveld. Bemoedigende verhalen van mannen en vrouwen die hun gaven en talenten ter beschikking stellen ten diensten van de uitvoering van het zendingsbevel.
Ze maken melding van groei, groei in zorg en groei in het aantal mensen dat, mede dankzij onze inspanningen, de weg naar de gemeente en het kruis hebben gevonden.

Een kinder(t)huis

We hoorden van nieuwe initiatieven van een duits echtpaar dat een kinderhuis bouwt even buiten Sao Paulo (Brazilië), waar op korte termijn kinderen tussen de drie en tien jaar, die nu in kartonnen dozen op straat leven, een echt thuis zullen kunnen vinden. Een huis waar de Here Jezus als de kindervriend en goede Herder thuis is.
Dankzij direkte ontmoetingen en intensieve gesprekken met de leiders van onze zusterunies in Afrika weet ik nu dat UZC-werk echt machtig werk mag heten, simpel omdat het dat is.

Handen tekort

Een mooi stuk arbeid in Gods wijngaard waar handen tekort komen. Wat dat betreft roep ik mensen op om het gesprek (wanneer je je geroepen weet tot zending) met de uzc niet uit de weg te gaan. Want, ook al lukt het je niet om via de Unie Zendingscommissie uitgezonden te worden, onze kontakten met zusterorganisaties zijn van dien aard dat we je goed zouden kunnen (en ook willen!) helpen bij het vinden van de goede plek om "handen en voeten" te geven aan je roeping.
UZC-werk?: machtig werk!
met nog veel te doen.
Te doen aan de betrokkenheid van onze broeders en zusters binnen de eigen unie in Nederland.
Dat betekent dat de UZC "aan de weg moet timmeren" met een goed verhaal (want dat heeft ze!) over EBMzendingswerk als ten volle ONS zendingswerk.
Zal ze mensen moeten weten "over te halen" om kennis te nemen van de mo-

Vervolg op pag. 8 3e kolom.

Wereldwijd

McLean, Virginia, USA

Dr. Heather Margaret Vose, echtgenote van dr. G. Noel Vose, president van de BWA, werd op 3 juni j.l. plotseling getroffen door een hersenbloeding en verblijft in kritieke toestand in het Parkview Memorial Hospital, Fort Wayne, Indiana.
Mw. Vose verbleef in Indiana voor het bijwonen van de tweede ontmoeting tussen de Baptist World Alliance en de Mennonite World Conference. Zij had juist haar getuigenis gegeven waarna zij terugkeerde naar haar zitplaats. Toen zij was gaan zitten, greep zij naar haar hoofd en werd niet goed. Daarna kwam zij in coma.
Voor haar toestand wordt om voorbede gevraagd.

Budapest

Gabor Viczian, zoon van ds. Janos Viczian, president van de Baptisten Unie in Hongarije, heeft op 6 juni j.l. een zware hersenoperatie ondergaan in Budapest. Gabor was verantwoordelijk voor het technische gedeelte op het congres van de Europese Baptisten Federatie in 1989 te Budapest. Ook voor hem wordt voorbede gevraagd.

Rüschlikon

Op 25 april j.l. werd op het Baptist Theological Seminary te Rüschlikon diploma's uitgereikt aan studenten uit drie landen, die nog geen studenten hadden op dit seminarium. Uit Birma br. K.D. Tu Lum, die drie jaar op Rüschlikon heeft gestudeerd. Uit de DDR br. Friedemann Heinrich, die predikant wordt in de Baptisten gemeente te Meiningen. De derde student uit Kenia br. Dan Warria, die ook terugkeert naar zijn eigen land om betrokken te worden bij pastoraat en onderwijs.
Daarnaast kregen studenten uit Zweden, Brazilië en Engeland hun diploma's.

Nigaragua

Ondanks de onzekere, politieke toestand in dit land meldt de Unie dat 558 mensen in 1989 zijn gedoopt en dat 4 nieuwe gemeenten zijn gesticht.

Roemenië

Op 3 februari j.l. vormden HONGAREN, wonend in Roemenië, de Hongaarse Baptisten Unie.

Beiroet

Volgens de laatste berichten hebben onze zusters en broeders in Libanon het erg moeilijk. Ondanks gevaar voor eigen leven gaan zij door zich in te zetten voor de zwaar verwoeste stad Beiroet. De BWA heeft hulp gezonden naar de Baptisten Unie.

Korea

Het zestiende Baptisten wereldcongres wordt van 14 t/m 19 augustus a.s. gehouden in Seoel. Het thema luidt: "Samen in Christus". Ook uit Europa zullen er bezoekers komen: 32 uit Zweden, 113 uit Canada, 23 uit Jamaica en 13 uit Nigeria. Tot voor een paar weken geleden hadden zich al 1500 mensen aangemeld uit 73 landen. Vooral zondag 19 augustus belooft een bijzondere dag te worden. Op die dag worden er in Seoel meer dan 10.000 mensen gedoopt.
De Mexicaanse predikant Rolando Guttierrez roept alle Baptisten gemeenten over de gehele wereld op om op die dag ook in hun eigen gemeente de doop aan mensen te bedienen. Dat zal een gevoel geven van eenheid en solidariteit met alle Baptisten, waar ook ter wereld op die zondag bijeen.

Volgen en leiden

Wij komen nooit op een plaats waar we niet meer behoeven te volgen, maar wij kunnen komen op een plaats waar we kunnen leiden en volgen beide.

Het is zover!

De bundel "FEESTVERHALEN" is uit en vanaf nu verkrijgbaar bij het Jeugdburo, Postbus 405, 9200 AK Drachten, tel. 05120-15687. De prijs van het boekje is *f* 8,--.
Verhalen vertellen doen we allemaal en zeker als er feesten worden gevierd. Verhalen vinden is echter wel eens wat moeilijker.
We hopen daarom van harte dat deze bundel een bijdrage kan leveren bij het vertellen van verhalen aan kinderen.
Kortom: VAN HARTE AANBEVOLEN!

Eerst met vakantie en dan bidden

Gelezen in een kerkbode ergens in Friesland: 'Daarom gaan we vol moed verder, bouwend met uw hulp aan Zijn Rijk, biddend of Hij spoedig wil komen. Eerst gaan we echter nog veertien dagen met vakantie....'.
(De Waarheidsvriend 22-3-1990)

17 november 1990

Landelijke zendingsdag

U.Z.C. werk — **Machtig werk**

* aandacht voor Europese Baptisten Zending - de mogelijkheid om als europese baptisten - gezamenlijk - zendelingen uit te zenden!
* zendingswerkgroepen helpen de basis te motiveren
* viering

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 48,– per jaar; buitenland f 66,– per jaar.

Redactie:
Ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Thuisgehaald voor eeuwig onze zuster

Beike Brink
weduwe van Albertus Jacob Dehn

op de leeftijd van 87 jaar

Baptistengemeente Emmen

Nog zeer onverwacht is van ons heengegaan op de leeftijd van 88 jaar onze zuster

Jantina Withoff
echtgenote van Otto de Jonge

Baptistengemeente Emmen

"Voorwaar, voorwaar Ik zeg u, indien iemand mijn woord bewaard heeft, hij zal den dood in eeuwigheid niet aanschouwen". Joh. 8:51

Jacobus Manschot

79 jaar

26 juni 1990

Baptistengemeente Apeldoorn

Op de leeftijd van 73 jaar, is in haar Heer en Heiland ontslapen onze zuster

Gepke Vegter-Blaak

Baptistengemeente Enschede

Op de leeftijd van 92 jaar heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

Klasina Breider
echtgenote van Reinder Reintsema

Baptistengemeente Emmen

"Bij U, o Here, schuil ik"

In die wetenschap is van ons heengegaan onze zuster

Geessien Elzina Manrho
weduwe van Jan Hendrik Nijland

op de leeftijd van 86 jaar

Baptistengemeente Emmen

Mijn hart is gerust, o God, mijn hart is gerust
want hemelhoog is Uw goedertierenheid
tot aan de wolken reikt Uw trouw.
Psalm 57:8 en 11

In zijn Heer en Heiland is ontslapen, onze broeder

Fedde Snippe
echtgenoot van Geertje ter Braak

op de leeftijd van 42 jaar

3 juli 1990

Baptistengemeente Westerhaar

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van mw. M.W.G. Stavleu-Schuller luidt: Vogelweide 45, 3941 ND Doorn, tel. 03430-16513.

Het nieuwe telefoonnummer van het kostersechtpaar van de gemeente Zwolle (fam. H. de Vries) luidt: 038-548664.

BEROEPINGSWERK

Br. G. de Jonge uit Doetinchem heeft het beroep van Ede aangenomen.

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

Vervolg van pag. 6 UZC.

gelijkheden die het ebm-werk biedt, wanneer ze zoeken naar een concrete invulling van hun eigen roepingsbesef. En heeft ze het voornemen om, samen met de ECU, de gemeenten te helpen zicht te krijgen op de taak van de gemeenten op kortere en grotere afstand verwijderd van de eigen plek van samenkomst.

Bij deze taken is de funktie van de werkgroep Wereld In Nood in de naaste toekomst van onschatbare waarde.

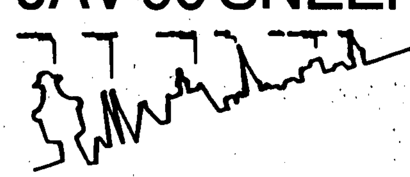
In het afgelopen jaar is er hard gewerkt aan een blijvende en structurele verbetering in de onderlinge samenwerking. De sfeer over en weer is uitstekend te noemen. De organisatie klopt goed en het werk vindt goede voortgang, zo blijkt uit de rapportage uit de diverse gewesten.

Kortom:

Over UZC-werk kun je eigenlijk alleen maar enthousiast zijn, want UZC-werk, da's machtig werk!
Niet in de laatste plaats omdat de Machtigste (met een hoofdletter!) er leiding aan wil geven.

M.vr.gr. A. Wijchers

JAV 90 SNEEK

Al een nieuwe schoolagenda aangeschaft?
Vergeet dan niet de data van

5, 6 en 7 oktober

aan te kruisen, want dan verwachten we jullie in Sneek voor de Jongeren A.V.!

Tot ziens!!!!

105e jaargang nummer 27 - 2 augustus 1990

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Brood en spelen

JAC. SCHOUTEN

We hebben een aantal indrukwekkende weken achter de rug op sportgebied. De wereldkampioenschappen voetballen hebben indringend hun aandacht gevraagd. En deze waren nog niet voorbij of het motorevenement van de TT meldde zich al weer, direct gevolgd door de drie weken durende Tour de France. Voorwaar, een indrukwekkende lijst.
Het is natuurlijk prachtig dat mensen met sport bezig zijn. En dat daarin geprobeerd wordt de beste te zijn, de snelste of de sterkste, is een goede zaak. De Bijbel spreekt ook van sportgebeurtenissen, waarin het gaat om het behalen van de louwerkrans. Op zichzelf hebben wij daar geen bezwaar tegen. Maar die bezwaren zijn er toch wel.
Miljoenen in de hele wereld hebben deze sportgebeurtenissen gevolgd op de televisie. We lazen in de krant dat mensen hun vakantie daarvoor hadden uitgesteld, om toch maar vooral niets te missen. Sommige vergaderingen werden uitgesteld en andere aktiviteiten opgeschoven, want de sport was op dat moment het belangrijkste.
We zien bij dit alles iets naar boven komen, van wat we heel vroeger wel eens hebben gehoord, de roep om brood en spelen. Deze roep is vandaag de wereld aan het veroveren.

Nu leven wij in een tijd die niet zo vrolijk is. Het nieuws dat er is, is vaak slecht nieuws. We hebben gezien hoe de verslaggevers zich veel moeite hebben gegeven om het voetbalgebeuren én de verschrikkelijke aardbeving in Iran samen op de televisie te brengen. Het was een pijnlijke tegenstelling.
Al dat slechte nieuws komt ook, via de moderne apparatuur, direct in onze huiskamers. En dat maakt mensen wat somber. Het is één van de redenen dat mensen grijpen naar de verdovende middelen zoals drugs en alcohol. Men wil de ellende niet zien, of, als het enigszins mogelijk is, even wegzinken in een soort verdoving. Weg van alle ellende, weg van alle verdriet.
De grootste verdoving welke wij echter kennen is ons televisietoestel. We hebben geen bezwaar tegen het apparaat op zichzelf. Er zijn vele leerzame en opbouwende programma's. Maar juist in onze moderne maatschappij vindt dit medium zijn plaats om mee te werken aan die grote verdoving. De Romeinse keizers hadden het al goed begrepen toen zij zeiden: Geeft het volk brood en spelen, dan zal het doen wat wij willen en niet in opstand komen.

Brood en spelen

Het zijn twee zaken die we in onze westerse wereld een steeds grotere plaats zien innemen. Financiële welvaart en verstrooiing. Daar zet menigeen alles voor in. En we menen ook er recht op te hebben. Recht op een goed leven, recht op verstrooiing.
Toch leert de Bijbel ons dat er belangrijker zaken in het leven zijn. We lezen dat de mens niet bij brood alleen zal leven. En op een andere plaats dat lichamelijke oefening tot weinig nut is. Tot weinig nut als het ons leven zo beheerst, zoals het dat bij velen doet en in de afgelopen weken heeft gedaan. Bij brood alleen niet, omdat het leven diepere waarden kent, waarom het in werkelijkheid gaat. De sport, hoe prachtig ook, voert ons niet tot die diepere waarden die nodig zijn om het doel van God met ons leven te bereiken. De welvaart, hoe mooi ook dat we dit mogen en kunnen beleven, is maar een tijdelijke zaak en we hebben zelfs de indruk dat die welvaart de weg naar de toekomst van Christus velen in de weg staat.
Daarom zal de gemeente van de Here Jezus Christus in dit alles een andere positie moeten innemen. We zullen het de wereld duidelijk moeten maken dat de ware welvaart daarin gevonden wordt dat de mens zijn heil niet van dit aardse goed moet verwachten maar van de Here Jezus Christus en dat de ware verstrooiing gevonden wordt in het bezig zijn met de dingen van het Koninkrijk van God.

VERDER IN DIT NUMMER

EVEN NADENKEN MET....

Br. L. Mulder uit Emmen

En dezen onderscheiden zich gunstig met die van Thessalonica.
Hand. 17:11

Als je dit vers leest dan vraag je je af, waarom zijn zij beter dan de gelovigen in Thessalonica. Het gaat in dit vers over mensen uit Berea die het woord wat Paulus heeft gebracht, met alle bereidwilligheid aangenomen hadden. Maar naast dat zij de boodschap hadden aangenomen, onderzochten zij ***dagelijks*** *de schriften of deze dingen alzo waren. Het onderzoeken van het woord van God wordt als gunstig beoordeeld. En dan te bedenken dat men in die tijd alleen het oude testament had. Als ik daar over na denk dan komt de gedachte bij mij boven, hoe is het onder ons Baptisten?*
Zijn we alleen maar mensen die het woord wat gebracht wordt zomaar accepteren en er dan verder weinig mee doen of.... gaan wij ook dagelijks de schriften onderzoeken of alles wat er verkondigd wordt wel in overeenstemming is met het woord van God, toetsen wij de prediking aan de bijbel. Wij hebben niet voor niets het woord van God ontvangen, we kunnen eruit leren dat schrijft Paulus duidelijk aan de Romeinen 15:4: Al wat namelijk van tevoren geschreven is werd ons tot onderricht geschreven, opdat wij in de weg der volharding en van de vertroosting der schriften de hoop zouden vasthouden. In 2 Kronieken lezen wij hoe Hiskia opnieuw het Pascha met het volk wil gaan vieren. Oh ze vierden het wel, maar niet zoals voorgeschreven in de wet, ze deden het een beetje anders. Hiskia zendt boden het land in opdat men het op de juiste wijze zal gaan vieren. Ze werden uitgelachen en bespot, maar Hiskia ging door, dan is het verheugend te lezen dat er veel volk kwam om het feest van de ongezuurde broden te vieren. Waren er dan geen geestelijke leiders, priesters die het volk de weg wezen, ja die waren er wel, maar vonden het niet nodig om verandering te brengen in de situatie. Totdat Hiskia, ondanks hun tegenwerking zijn plan doorzette, dan lezen we in het 15e vers: Toen schaamden zich de priesters en de Levieten, zij heiligden zich en brachten brandoffers in het huis des Heren. Het hoofdstuk eindigt vers 26: Er was grote vreugde in Jeruzalem, want sinds de dagen van Salomo, de zoon van David, de koning van Israël, was iets dergelijks in Jeruzalem niet geschied. Hiskia is het woord van God gaan lezen, hoe wil God het, hij was niet tevreden hoe ze het deden. Door te doen wat de gelovigen in Berea deden, terug tot de bijbel, zouden wij misschien ook ontdekken dat traditie niet altijd goed is, maar dat wij alles doen in overeenstemming met Gods woord.

Een halve eeuw in de ban van het evangelie

Ds. G. Vegter 50 jaar actief in onze gemeenschap

Wie ds. Vegter wil karakteriseren, heeft heel wat namen nodig: prediker, pastor, evangelist, leraar, docent, bestuurder, redacteur, schrijver, raadgever, bouwer. Gedragen door een sterke liefde tot de Heer en de gemeenten, aangevuurd door een diepe belangstelling voor mensen, voorzien van een nooit aflatende interesse voor de theologie heeft Gerard Vegter zich onder ons bewogen op een wijze, die groot respect verdient. Behalve tegen gemeenten, die hem als voorganger beriepen, hebben we hem vrijwel nooit "neen" horen zeggen tegen andere beroepen op zijn werkkracht. Eindeloos bereidwillig om te helpen en te dienen met een geweldige inzet.

Hierbij mogen we meteen zijn echtgenote Manny in het zonnetje zetten. Ze heeft deze halve eeuw niet slechts aan zijn zijde geleefd en hem op heel wat tochten vergezeld, maar hem zo gesteund, dat hij vele taken op zich kon nemen. Nu ze op 22 augustus a.s. 50 jaren getrouwd zijn - Gerard kwam uit Ter Apel, Manny uit Hengelo, samen trokken ze eerst naar Stavoren (intrede op 25 augustus 1940) - danken we hen voor alles wat ze deden. We feliciteren hen, hun kinderen en kleinkinderen van harte met dit gouden trouwfeest.

De viering van het gouden dienstjubileum zal de Zutphense gemeente haar consulent op zondagmiddag 16 september (3.30 tot 5.00 uur) in de "Hanzehof" te Zutphen aanbieden. Een heerlijke tijd breekt aan vol van herinneringen en vol van ontmoetingen en liefdebetoon.

Een korte levensbeschrijving laat zien, hoeveel er in die halve eeuw gedaan is. In Stavoren kreeg de jonge voorganger herhaaldelijk beroepen naar elders, maar verbondenheid met de gemeente, goede interkerkelijke contacten, en mogelijkheden om zijn studietijd in Hamburg en Groningen te "verlengen" met thuisstudie deden hem in Stavoren blijven.

In de laatste oorlogswinter hielp fam. Vegter ondergedoken spoorwegpersoneel, wat werd "bestraft" met een langdurig verblijf van ds. Vegter in een Duits gevangenkamp. Groot was de vreugde voor zijn behouden terugkeer. Zijn verkiezing als Zaaier-redacteur lag op hem te wachten - het begin van een veeljarige opdracht.

Kort daarna verhuisde het gezin naar Groningen, waar ds. Vegter (voor "Noord") naast ds. Louw (voor "Zuid") het wijdvertakte werk leiding gaf. De toen in Groningen studerende "Uniekwekelingen" kwamen bijeen onder leiding van br. Louw, secretaris van de Commissie voor de Opleiding, maar br. Vegter droeg de stof voor de "colleges" aan.

Intussen koos de NBJB br. Vegter in november 1945 in de Jeugdraad. Hij werd eerst alg. adjunct en kreeg de leiding van kamp- en vormingswerk. Het kampwerk nam een hoge vlucht en de eerste jeugdleiderscursus vond in 1948 in Meppel plaats. Vijftig kaderleden hebben daar - op wetenschappelijke wijze - de helpende hand ervaren bij de vragen rondom ontstaan en gebruik van de Bijbel. Een generatie jeugdleid(st)ers is daarmee bijzonder gediend geweest. Ds. Vegter sloot zijn werk in de Jeugdraad af als voorzitter in 1951.

In 1949 was hij secretaris van de Opleiding geworden. Als voorzitter van de betreffende studiecommissie gaf hij later stevige ondersteuning aan de stichting van een eigen seminarium. In 1958 installeerde hij bij de opening de eerste rector br. J. Reiling. Kort daarna werd hij zelf geroepen om meer dan twintig jaren docent te zijn in de systematische theologie en de geschiedenis van het Baptisme.

Zijn hoofdwerk was steeds de gemeente: na Groningen Rotterdam-C vanaf 1958 en Deventer van 1975 tot 1980. In Groningen werden bouwplannen gekoesterd, die pas later gerealiseerd zijn. In Rotterdam werd de semi-permanente Feisserkapel vervangen door een blijvend gebouw. Evangelisatiearbeid, bijbelwerk kregen daar veel aandacht.

Als emeritus is ds. Vegter actief gebleven: vijf jaren consulent in Amsterdam-West en nu al weer enige jaren in Zutphen. Hij schreef drie boeiende "geschiedenissen" (de moeite van het hebben en lezen waard!) over onze gemeenten in Deventer en Rotterdam-C en over het seminarium. Bovendien vertegenwoordigt ds. Vegter onze Unie in de Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel (RCOB) - een raad van kerken en bijbelorganisaties - waar zijn visie en inbreng veel waardering genieten.

Hoogtepunten - voorzover ik die meemaakte: intrede-diensten en andere bijzondere bijeenkomsten in de gemeenten - gloedvolle toespraken op jeugdconferenties en toogdagen - leiding van kampen en later van theologische bijeenkomsten - bij bepaalde gelegenheden indrukwekkende inbreng op unievergaderingen - afscheidscollege van het seminarium - afscheidsdienst van Deventer na veertig jaren gemeentedienst.

Graag heb ik op verzoek van de redactie dit stuk geschreven, mede als weerslag van een veeljarige wederzijdse vriendschap.

Rijswijk, juli 1990 JAAP BROERTJES

"Een voorbeeldige week...." (2)

A. GIETEMA

In een vorig artikel heeft br. Erwich geschreven over een week, waarin pasbeginnende voorgangers bij elkaar waren.
Na een tekening van de sfeer en de ervaringen is nu de vraag aan de beurt wat er inhoudelijk over het thema gezegd is.

Het ging over de voorgangers als voorbeeld. Als voorganger moet je soms erg voorbeeldig zijn. De gemeente verwacht dat je een x aantal kwaliteiten hebt. Persoonlijk kan een voorganger niet altijd aan deze verwachtingen voldoen. Soms valt hij in de ogen van anderen door de mand. Mensen schrikken ervan dat hij ook maar een gewoon mens is.
Gelukkig staat of valt het werk van de voorganger in de gemeente niet met zijn christelijke kwaliteiten. D.w.z. ook wanneer hij soms minder 'christelijk' blijkt te zijn, is het de Heer zelf die het werk in de gemeente draagt.

Een voorganger is daarmee nog wel voorbeeld. Hij zal in zijn leven een heen-wijzer naar Christus dienen te zijn. Maar daarin staat hij niet alleen. Veel eerder hebben mensen van de apostel gehoord dat ze zijn voorbeeld moeten navolgen. Daarna zijn er tal van mensen geweest, die anderen door hun voorbeeld naar Christus verwezen hebben. Ook de voorganger heeft in zijn eigen nabijheid mensen die voor hem een voorbeeld zijn. Zo staat hij ook zelf in een traditie van mensen die voor elkaar een voorbeeld zijn.

God openbaart zich blijkbaar niet alleen in Jezus Christus, maar ook in mensen van vlees en bloed. Hij is de God van mensen als Abraham, Izaäk en Jakob. Maar ook nu nog worden mensen door God ingeschakeld om Hem te leren kennen.
Door de inwonende Geest inspireert God mensen, zodat zij een voorbeeld voor anderen kunnen worden. Dat deze voorbeeldigheid dwars door onze afvalligheid en ontrouw heen, tòch werkzaam is, gaat ons begrip te boven. Het is het wonder van God dat knullige voorbeelden toch de weg naar Hem kunnen wijzen.

Mozes en Henoch waren grote voorbeelden. Maar zij waren zich daar zelf nauwelijks van bewust. Zeker achteraf kun je zeggen dat Mozes meer voorbeeld geworden is, dan hij zelf ooit heeft kunnen vermoeden.

In 1 Kor. 4 schrijft Paulus over zichzelf als voorbeeld. Dat is bepaald niet aantrekkelijk. Apostelen nemen de laatste plaats in, schrijft hij. Daarin ligt tenslotte het geheim van het christelijke voorbeeld. Een voorbeeld is geen ideaal. Ook al hebben wij onze dromen gemaakt over het leven van onze christelijke idolen: M.L. King, Moeder Theresa e.a. In zulke dromen ver-idealiseren wij hen en maken hun leven aantrekkelijker dan het geweest is. De werkingskracht van een christelijk voorbeeld ligt echter niet in de aantrekkelijkheid ervan, maar is het wonder van de geschiedenis van God met de mensen.

Uiteindelijk sta je er altijd weer van te kijken dat God door mensen heen zichzelf bekend wil maken. Enigszins beschaamd constateer je dat de Heer je leven gebruikt om een voorbeeld voor anderen te zijn.

Verslag Ouderenkamp N.B.J.B.

Zaterdag 9 juni was de dag dat wij werden verwacht in het ouderenkamp van de N.B.J.B. Wij werden hartelijk welkom geheten door de leiding van dit kamp, ds. en mevr. Wijchers uit Vriescheloo.
Het gebeuren vond plaats in een huis van de Doopsgezinde Broederschap midden in de bossen bij Steenwijk. Een prachtig huis met veel accomodaties, alles gelijkvloers, dus geen trap lopen en aangepast voor mensen met een rolstoel. Alles werd goed verzorgd, ook de keuken was prima en de mensen met een dieet kon ook niet beter.
De dag indeling was als volgt:
's-ochtends werden wij gewekt door onze leider die ons zingende wakker maakte om 7.30 uur
om half negen ontbijt
waarna we om half tien bijeen kwamen voor de speurtocht in de Bijbel met o.a. een Bijbel kwis
om half elf was er koffie en dan gingen we meestal een boswandeling maken tot half één
dan was er de warme maaltijd
daarna rusten tot 3 uur
dan was er weer thee
dan maar weer gezellig keuvelen of wandelen in de natuur
om 6 uur brood eten
om half acht kwamen we weer bij elkaar voor een gezellig bij één zijn in de vorm van voordracht, zang of spel. Naast een ernstig woord ontbrak ook de vrolijke noot niet
waarna om half tien onze leider de dagsluiting hield
wie daarna nog wilde napraten of vroeg naar bed wilde, was ieders eigen keus.
Ook hebben we nog twee middagen een bustocht gemaakt. Op dinsdagmiddag een prachtige tocht door drie hoeken van Overijssel, Friesland en Drenthe waar we in Westerbork in een museumboerderij de koffie of thee nuttigden met eigen gebakken koek. Donderdagmiddag ging het richting Giethoorn, waar we een uur hebben geren, waarna de koffie gereed stond in een restaurant met voor allen een plak krente-wegge of beschuit met aardbeien.
Alles met elkaar een prachtige week.
Zaterdagochtend was het weer afscheid nemen met een dankbaar hart voor al het goede wat we genoten en voor de fijne gemeenschap met elkaar.

J.B. Buntjer

Charlotte Hoglünd in ons land

De bekende zweedse zangeres Charlotte Hoglünd is op 7 september voor een éénmalig optreden in ons land. Het konsert wordt gegeven in het kader van haar europese tournee en wordt georganiseerd door Flevo Concerts in samenwerking met Stichting Tabitha in konsertzaal Marcanti, Jan van Galenstraat 6-10, te Amsterdam.

Charlotte Hoglünd geniet in ons land grote bekendheid door haar optredens op het Flevo Totaal Festival, Christian Artists Seminar en de talrijke radio- en TV-shows waaraan zij heeft meegewerkt.
Vele duizenden jongeren bezitten een L.P. van haar ('Free'/'Changing'), Charlotte is één van de populairste gospelartieste van het moment. Vorig jaar bezochten ruim 2000 bezoekers de konserttour die zij toen in ons land hield. Dat Charlotte tot één van de belangrijkste vertegenwoordigers van de hedendaagse gospelmuziek gerekend mag worden blijkt onder meer uit het feit dat zij in 1989, tijdens de jaarlijks in Nashville gehouden conventie van de Gospel Music Association, de 'Internationale Dove Award' in ontvangst mocht nemen.

Tijdens het konsert op 7 september kan men kennis maken met de nieuwe band van Charlotte waar grotendeels de oorspronkelijke bandleden van de Charlotte Hoglünd-band weer in deelnemen. Naast songs van de eerste twee elpees zal Charlotte ook nieuw materiaal ten gehoren brengen.

Flevo Concerts en Tabitha Amsterdam zijn in het kader van dit konsert een samenwerkingsverband aangegaan. Flevo Concerts is een initiatief van het Flevo Totaal Festival. Stichting Tabitha geniet landelijk, m.n. in de regio Amsterdam, grote bekendheid met haar verpleeg- en verzorgingshuizen.

Kaarten voor dit konsert kosten *f* 20,- en kunnen gereserveerd worden op nummer: 08380-23334.

Unie en Oecumene

De Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland onderhoudt nauwelijks contacten met andere kerken of geloofsgemeenschappen. Men krijgt de indruk dat de problemen over de eenheid binnen de eigen gelederen zo groot zijn dat de aandacht voor wat buiten de Unie plaats vindt minimaal is. Toen een poosje geleden in ons blad geschreven werd over onze roeping deel te nemen aan de Raad van Kerken, was, volgens een krantenbericht, de reactie van de Uniecommissie dat onze gemeenten daar geen behoefte aan hebben. Zowel de oproep als het antwoord is merkwaardig.

Wanneer het over Unie en Oecumene gaat komt de discussie niet verder dan de vraag over deelname aan de (Wereld) Raad van Kerken - als er al over wordt gesproken! Ik heb echter de indruk, dat de vraag over deelname aan de Raad van Kerken, de vraag naar de Oecumene blokkeert. De vraag naar de Oecumene houdt in: interesse en deelname aan de wereldwijde gemeente van Jezus Christus. Slechts een derde van de protestantse christenheid neemt echter deel aan de Wereldraad van Kerken.
Als Unie van Baptisten Gemeenten zouden we inderdaad meer onze roeping moeten beseffen de ene Here Jezus Christus te belijden samen met gelovigen in andere kerken en geloofsgemeenschappen. Daarover mag geen verschil van mening bestaan en ik denk dat we hier moeten spreken van een tekortschieten in onze roeping. We zouden echter een oecumenische beweging niet moeten koppelen aan de Wereldraad van Kerken. Ook binnen de Wereldraad leeft de gedachte, dat het instituut "Wereldraad" de beweging van de Oecumene belemmert. De beleving van de eenheid onder christenen, de ware oecumene, is eerder te danken aan bewegingen dan aan instituties. De rooms-katholieke theoloog prof. dr. A.W. Houtepen merkt hierover op: "Als het gaat om de oecumenische eenheid van de kerk moeten we de spirituele eenheid van de kleine groepen voor ogen houden. Want zo is het ooit begonnen. Het gaat niet om kerkstructuren, maar om liefde tussen mensen".

Met name aan het instituut Wereldraad van Kerken worden indringende en kritische vragen gesteld, terwijl de Wereldraad zelf op zoek is naar andere vormen. De beoordeling van de wereldraad van de positie van de kerken in Oost Europa was fout. Het verwijt is dat de Wereldraad slechts contact heeft onderhouden met kerken en niet met oecumenische basisgroepen. De houding van de Raad van Kerken in het conflict tussen Israël en de PLO brengt grote beroering te weeg, zowel in de kerk als in de synagoge. In het Commentaar van het dagblad Trouw van 15 maart j.l. wordt de vraag gesteld of het programma van het conciliair proces het gevolg was van een door het evangelie geïnspireerde visie over wat onrecht en onmenselijk is of het produkt van een ideologische voorsortering. Al deze geluiden komen niet van evangelicalen of tegenstanders van de Wereldraad van Kerken.
De meest schokkende kritiek stond enige tijd geleden in "Hervormd Nederland". Een voormalig medewerker, Charles Elliot, econoom, theoloog en televisiemaker, heeft slechte herinneringen aan de Wereldraad van Kerken en het Vaticaan. Het HN magazine citeert: "Het was een schokkende en weerzinwekkende ervaring om van binnen uit te zien hoe die twee instituten werken: De corruptie, de leugens, de manipulatie, de wijze waarop agenda's worden vastgesteld". Zo gaat het nog even door en Elliot vraagt zich dan af of er een vorm van geïnstitutionaliseerd geloof mogelijk is die de essentie van het christelijk geloof laat zien.

We zouden dat allemaal niet in ons orgaan laten afdrukken wanneer het niet te lezen zou zijn in tal van andere bladen. Het is echter niet onbelangrijk wanneer we de vraag stellen naar Unie en Oecumene. Wanneer we bemerken dat we als baptisten te veel in het isolement leven, moeten we dan het lidmaatschap van de Raad van Kerken aan de orde stellen?
Maar voordat we ingaan op de vraag naar onze houding ten opzichte van gelovigen in andere kerken en kringen, zou het goed zijn, in het licht van het voorgaande, ons af te vragen hoe het er bij onszelf uitziet. Jarenlange ervaring in landelijke en internationale organisaties heeft de indruk achter gelaten, dat, wat gesignaleerd wordt bij de Wereldraad, ook kan voorkomen in onze commissies, verenigingen, genootschappen. Bij de duitse baptisten ben ik de uitdrukking tegengekomen: Ein Komitee hat kein Gewissen. Een commissie en zelfs de Raad van de Gemeente kan gewetenloos handelen. Ik heb zojuist in de gemeente waar ik lid van ben een fijne gemeentevergadering meegemaakt. Het komt echter ook voor dat men met vreze en beving zo'n avond tegemoet ziet. Vanwege onmenselijke voorstellen of vanwege onmenselijke taktieken of onmenselijke opstelling van leden tijdens de vergadering. Om nog maar niet te spreken over de besluiten en besluitvorming.

Wanneer onze gemeentevergaderingen en Unievergaderingen gekenmerkt worden door statische besluitvorming inplaats van dynamische beweging zal er geen inspiratie van uitgaan; noch naar binnen, noch naar buiten. Dan sluiten we ons af voor elkaar en voor gelovigen in andere kerken en kringen.

De reeds genoemde Charles Elliot noemt pinkstergemeenten en baptistengemeenten als gemeenten die leven brengen en zich openstellen voor anderen. Hoewel hij dat moeilijk vindt om te erkennen (waarom?) stelt hij deze gemeenten een paar vragen die we ons best aan mogen trekken: Stelt wat in die gemeenten gebeurt mensen in staat een nieuwe kwaliteit van leven te ontdekken? Brengt het "leven", niet alleen voor de eigen groep, maar voor de hele samenleving? Hij concludeert dan: Op dat examen zouden pinkstergemeenten en baptistengemeenten waarschijnlijk niet erg hoog scoren.
Wat denkt u?
Als Unie geen Oecumene betekent - wat stelt het dan voor?

G. VAN 'T WOUT

Een Psalm

De Heer is mijn herder:
ik heb alles wat ik nodig heb.
Hij toont mij een land van
gerechtigheid en vrede
en leidt mij in de richting van
dat land.

Hij geeft mij kracht.
Hij voert mij naar de overwinning
die Hij beloofd heeft.

Zelfs als een hel van geweld
over mij losbreekt,
zal ik niet bevreesd zijn, Heer,
want U bent mèt mij.
Uw herderlijke zorg en liefde
beschermen mij.

U nodigt mij aan de tafel der
vrijheid,
terwijl al mijn vijanden het zien;
U ontvangt mij als een ere-gast
en vult mijn beker met gerechtigheid
en vrede.

Ik weet dat uw goedheid en
liefde
mij heel mijn leven vergezellen
en dat uw bevrijdende liefde
mijn tehuis zal zijn, zo lang ik
leef.

Pastor Kameeta, Namibië

Nieuwe hetze tegen de Joden?

De grotere openheid in de Sovjet-Unie heeft er toe geleid dat diverse verschillende stromingen zich kunnen ontwikkelen. Dat zal waarschijnlijk nodig zijn opdat ook daar de "zegeningen" van de democratie zullen kunnen doorbreken. Maar vanuit dat land komen geluiden die ronduit schokkend zijn. Er is een organisatie, die zich Pamjat noemt, die het antisemitisme luide verkondigd. We horen dezelfde geluiden opklinken welke ook in de dertiger jaren, en daarvoor, in Duitsland werden gehoord. Men spreekt daarbij over het internationale Jodendom dat de wereldmacht in handen wil hebben en in onze dagen al de macht van het geld heeft. Men wijst naar Joden uit het Communistisch verleden als Trotzki e.d., die in het verleden een grote rol hebben gespeeld bij de Russische revolutie. Men gebruikt uitdrukkingen als het internationale Zionisme, en meer van dat fraais.

Nu weten we dat het maar een kleine groep is in Rusland, maar toch hebben zij al opgeroepen om progroms tegen de Joden te houden. Juist omdat het een kleine groep is zijn wij geneigd dit alles wat te bagatelliseren. Maar dat werd in de twintiger en dertiger jaren ook gedaan, en we hebben gezien waarop dit is uitgelopen.
Daarom zal de wereld waakzaam moeten zijn en zeker zal Gods gemeente waakzaam moeten zijn, want er speelt zich nog iets anders af in Rusland, en dat betreft eveneens de Joden.

Het is merkwaardig dat God diverse keren in zijn woord zegt dat Hij de mensen van zijn volk vanuit de gehele wereld zal halen om hen terug te brengen in het land dat de Here God zijn volk geschonken heeft tot een eeuwige bezitting. Maar bij deze beloften van terugkeer wordt het land van het Noorden, diverse keren met name genoemd. We lezen in Jeremia 31:8: Zie, Ik breng hen uit het land van het noorden en verzamel hen van de einden der aarde; onder hen blinden en lammen, zwangeren en barenden tezamen; in een grote schare zullen zij hierheen terugkeren".

Het is duidelijk dat de terugkeer uit het land van het Noorden een grote en massale zaak zal worden, die de wereld zal aanspreken. Is deze terugkeer nu begonnen? We weten dat sinds kort de verbindingen tussen Israël en Rusland weer aan het herstellen zijn. En daarmee zijn er ongekende mogelijkheden geopend voor de ongeveer drie miljoen Joden in Rusland. Tot volgend jaar zijn de vliegtuigen van Moskou naar Jeruzalem al volgeboekt, maar er wordt ijverig gezocht naar andere mogelijkheden om de Joden naar Israël te brengen. Het zou wel eens kunnen zijn dat we op dit gebied binnen korte tijd wonderen gaan beleven. Is de totale omkeer in het oosten wellicht een wonder dat, in de hand van God, gebruikt zal worden om Zijn beloften aan Israël te vervullen? Voor de gemeente van de Here Jezus Christus is het een oproep om waakzaam te zijn, want dit alles vertelt ons duidelijk dat de komst van de Her Jezus Christus nabij is.
God is zijn belofte aan het vervullen ten opzichte van het volk Israël. En geen macht der wereld zal Hem daarvan kunnen tegenhouden, ook niet een nieuwe, duivelse organisatie in Rusland, die zich tooit met de oude leuzen van het Nationaal-Socialisme. Want God ziet om naar zijn volk, het is nog altijd, en het zal het blijven, Gods oogappel.

JAC. SCHOUTEN

Opening nieuwe cursusjaar Seminarium

Het is ons dit jaar niet mogelijk de opening van het nieuwe cursusjaar te laten plaatsvinden in de vertrouwde omgeving van De Vinkenhof. Het laat zich aanzien dat het gebouw niet toegankelijk is omdat het Ministerie van Defensie juist in onze tijd met een omvangrijk isolatieprojekt gaat beginnen om het geluidsoverlast van laagovervliegende straaljagers te trachten te reduceren.

Het stemt ons buitengewoon verheugd dit jaar gebruik te mogen maken van de accomodatie van de Baptisten Gemeente Zwolle. De gemeente was op ons verzoek dadelijk bereid ons voor deze dag te ontvangen.

De opening van het 33e cursusjaar zal daarom op zaterdag 8 september plaatsvinden in het kerkgebouw "De Samenhof", Zamenhofsingel 15, te Zwolle. De aanvang is om 10.30 uur. Na ontvangst met koffie begint om 11.00 uur het programma. Deze dag is toegankelijk voor de leden en vrienden van al onze gemeenten.

Het programma omvat een openingswoord door de voorzitter van het Curatorium, ds. J.H. Hofman; een verslag over het afgelopen cursusjaar door de rector, dr. O.H. de Vries; een tweetal studentenbijdragen; en een openingscollege door de docent 'Geschiedenis van het Baptisme', dr. O.H. de Vries, getiteld:

'BAPTISTEN GEMEENTEGROEI: MEEGROEIEN MET DE EVANGELISCHE BEWEGING?'

Br. De Vries gaat in dit openingscollege nader in op de resultaten van de studiewerkgroep Zending West-Nederland. Deze studiewerkgroep heeft een rapport samengesteld over gemeentegroei en gemeentestructuur, dat tijdens deze bijeenkomst aan de gemeenten zal worden gepresenteerd.

Het zangkoor van de Baptisten Gemeente Zwolle zal een vocale bijdrage aan deze dag geven.

In verband met de broodjes die na afloop genuttigd kunnen worden, is het voor ons van belang van uw komst op de hoogte te zijn. U kunt zich telefonisch aanmelden via het nummer 030-284823 of ons een kaarjte sturen: Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

Het kerkgebouw is per openbaar vervoer vanaf het NS-station te bereiken met buslijn 4.

Voor het Curatorum,
Y. HORJUS

Nationale Conferentie N.B.V.B. in Apeldoorn op 11 september 1990

EEN FEESTELIJK GEBEUREN ROND THEMA "OPEN DEUREN"

De N.B.V.B. nodigt alle zusters van harte uit voor het meevieren van deze conferentie, welke wordt gehouden in de Grote Kerk aan de Loolaan in Apeldoorn. Aanvang 11.00 uur, vanaf 10.00 uur staat de koffie voor u klaar.

In het programma zal vooral onze verbondenheid tot uitdrukking komen. Verbondenheid dichtbij en buiten onze grenzen. Het ochtendprogramma zal grotendeels verzorgd worden door mevr. Ank van Opstal (van de stichting Santenkraam). Het thema hiervan zal zijn "lied van licht en duister" naar aanleiding van het boek Job.

's Middags houden we ons bezig met de vrouw anno 1990. Het sleutelwoord hiervan zal zijn "Schepping". Verdere onderwerpen zijn "E.B.V.U. in breder verband" en ds. A. v.d. Beek met het onderwerp "Wereld". Ans Lindenborn vertelt het verhaal van een alleenstaande. Het geheel zal worden omlijst met verschillende soorten zang en muziek en attracties. Ook wacht u een leuke verrassing.

De onderwerpen van deze dag bieden volop gelegenheid hier ook in het komende winterseizoen met uw afdeling verder mee te werken. De bedoeling is het thema "Open Deuren" op de komende Gewestelijke Voorjaarsconferenties af te sluiten.

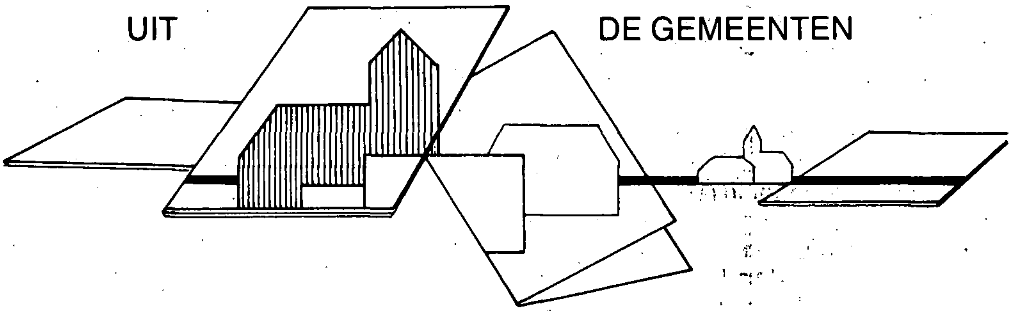
De zusters die zingen in het grote koor, worden verzocht om 10.30 uur aanwezig te zijn op het podium voor de repetitie.

Wij stellen het op prijs als u uw toegangsbewijzen à f 10,- bestelt bij:
Mevr. W. Gerritsen,
Zijlroede 18,
8604 BB Sneek,
en het verschuldigde bedrag overmaakt op haar girorekening nr. 5847032.
De kaarten worden dan voor u gereserveerd en bij aankomst overhandigd. Dit bevordert een vlotte doorgang bij binnenkomst.

Graag tot ziens!

Wies Scholte-de Jonge

UIT DE GEMEENTEN

Hengelo

In het maandblad 'Onze Gemeentebode' van de gezamenlijke gemeenten in Hengelo wordt op bijzondere wijze aandacht geschonken aan het werk van de koster. Hoewel hierin geen Hengelose Baptisten koster aan het woord komt, zou het er wel een kunnen zijn.

,,'t Liefst heb ik het zo druk dat ik geen stoel meer heb''.

'Winters begin ik later. Anders moeten de lampen aan.
De energie begrijp je. Ja, ja, je moet overal op letten.
't Mag niks kosten.

,,'t Kosterschap moet iets wezen waar je echt voor voelt''.

DE KOSTER WEET VEEL, MAAR HIJ MAG NIKS ZEGGEN....

Kijk, daarin wordt de koster bijzonder ondergewaardeerd. Hij zou veel meer inspraak moeten hebben. Als koster weet je gewoon veel. Ouderlingen en diakenen plegen na drie, vier jaar op te stappen.
Predikanten willen ook nog wel eens vertrekken. Maar die koster blijft maar zitten. Die zou een volgende kerkeraad een heleboel dingen kunnen vertellen, waardoor problemen worden voorkomen.
Maar daarnaar wordt 'm juist niet gevraagd. Integendeel!

HET KEUKENTJE VAN DE KOSTER IS DE BIECHTSTOEL VAN DE PROTESTANTSE KERKEN.

De koster is de schuurpaal van de gemeente. Daar zit wat in hè? Als je in de kerk je woede, verdriet, blijdschap niet een twee, drie kwijt kunt en je komt de koster tegen, dan ga je tegen hem te keer, je huilt of je lacht.

Was er een kerkdienst die niet bij iedereen even lekker viel. In de hal staat een welkomstcommissie van ouderlingen. Maar waar komen de mensen met hun woede naar toe? Niet naar de ouderlingen maar naar de koster. Dat is realiteit, in elke kerk.

Ondanks de schaduwzijden van zijn beroep heeft de betreffende koster oog voor de lichtpunten. Voor hemzelf is dat het contact met de gemeenteleden: 'Ik zeg wel eens: het keukentje van de koster is de biechtstoel van de protestantse kerken'.

'Als je als koster je vrouw niet mee hebt moet je direct ophouden, zeg ik altijd.
't Wil wel eens gebeuren dat een predikant een andere psalm laat zingen dan hij ons heeft opgegeven. Maar dt moetie er dan wel bij zeggen. Anders ga ik de preekstoel op. Ho even, dat was niet afgesproken, zeg ik dan. Anders heeft de koster het gedaan, zie je. Dan heeft die de borden niet goed ingevuld'.

''Als koster ben je ook in dienst van de Koning''.

'De diepste oorzaak waarom je wat wilt doen voor de kerk.
Als dat er niet is, dan is het een slavendienst. Als het er wel is, dan is het een liefdedienst. Het ouderlingschap heeft altijd de liefde van m'n hart gehad, het kosterschap meer. Ook al geeft het laatste minder aanzien, je bent in dienst van de Koning'.

Voor zover de Hengelose gemeentebode.

KMG

Mededeling

Het telefoonnummer van de fam. Stavleu uit Doorn is in ons blad van 5 juli j.l. onjuist vermeld. Het is niet 76513, maar 16513.

Feestelijke dienst in Enschede

Voor de gemeente Enschede begint het nieuwe seizoen na de vakantie al direct met een bijzonder feestelijke dienst.
We verheugen ons namelijk over de mogelijkheid om als gastgemeente te kunnen dienen voor de fam. de Boer, die in de maand juli een dubbel jubileum hebben mogen vieren en wel hun 40 jarig huwelijksjubileum, alsook het 40 jarig ambtsjubileum van ds. H.P. de Boer.
Vooral dit laatste zal centraal staan in een bijzondere dienst op zondag 19 augustus a.s. In deze dienst, die om 10.00 uur begint, zal ds. H.P. de Boer de verkondiging doen, terwijl de leiding in handen is van de plaatselijke voorganger.
De gemeente te Enschede verheugt zich des te meer over het voorrecht dat dit jubileum in haar midden gevierd kan worden, daar ds. H.P. de Boer in haar midden ziek werd en noodgedwongen het dienen van gemeenten moest staken.
Nu ruim 40 jaar na zijn bevestigingsdienst op 9 juli 1950 te Deventer, hopen we samen met hem, zijn vrouw en kinderen dankbaar te gedenken.
Graag nodigen we belangstellenden uit deze dienst mee te maken.
Bovendien kunt u dan al kennis maken met ons vernieuwde en uitgebouwde gemeentecentrum, waarover later meer, door aansluitend op de dienst de fam. de Boer in de nieuwe jeugdzaal persoonlijk de hand te drukken.

Berichten van de U.Z.C.

Momenteel is zr. Ducky Rosier voor een 3 maanden durende vakantie in Nederland.
Vanwege de korte periode zal zij deze keer geen gemeenten bezoeken, maar alleen genieten van een zeer verdiende rust. Ze hoopt begin september weer te vertrekken.
Ook omstreeks die tijd zullen D.V. eveneens br. en zr. de Groot met beide kinderen afreizen naar Sierra Leone. Zoals nu bekend is komen zij ook in Kassiri te wonen.
Over een uitzenddienst hopen wij u spoedig te kunnen berichten.

Vanuit Sierra Leone komt een jonge broeder Abu Bakarr Kamara naar Nederland om te gaan studeren aan de medische faculteit te Amsterdam. Voor dit gezin vrouw en een kind, zijn we op zoek naar woonruimte in de wijde omgeving van Amsterdam. Helaas is dit tot op heden nog niet gelukt.
Rondom de begeleiding van dit gezin komen we voor vele vragen te staan die nog opgelost moeten worden. Gelukkig hebben we zr. C.J. Edens-Veldman bereid gevonden "kontaktpersoon" te willen zijn.

Volgend jaar van april tot oktober hopen br. en zr. Hans Willem en Aisha Oosterloo met verlof in Nederland te komen. Ze willen dan graag een zelfstandige woonruimte, en indien mogelijk centraal in Nederland. Wilt u ons helpen, heeft u suggesties of weet u iets te huur voor deze periode?
Graag horen wij dat van u!!

Namens de UZC DLK

Pionieren of bijblijven?

Dit is het thema waarmee we aan de gang gaan op 5, 6 en 7 oktober tijdens de JAV in Sneek.
Vind je bijblijven voldoende of wil je ook wel graag pionieren, misschien vind je dit zelfs noodzakelijk?!
Laten we er samen over praten tijdens deze dagen.
Wij zijn blij jullie allemaal uit te kunnen nodigen onder ons eigen dak, de Baptisten kerk aan de Willem Lodewijkstraat.
Voor slaapplaatsen wordt gezorgd.
We rekenen er op dat jullie ook weer meezingen in het JAV-koor, misschien krijgen we zelfs een JAV-band!!
Maar dat wachten we nog even af.
Wat we wel zeker weten is dat we gaan volleyballen.
Je kunt je als kompleet team opgeven (minimaal 7 personen, waarvan twee dames), maar ook als eenling, want dan delen we je wel met anderen in.
Eén en ander staat ook vermeld op het inschrijfformulier, dat je t.z.t. kunt krijgen bij de sekretaris van jouw gemeente.

16de Baptisten Wereld Congres
14 - 19 augustus 1990
Seoul - Korea

'Samen in Christus'

De Baptisten in Korea hebben zich ingespannen om alle bezoekers van dit congres op een goede wijze te ontvangen. Zij hebben een welkomfestival voorbereid met meer dan 100.000 Koreaanse Baptisten in het Olympisch Stadion op de openingsavond op maandag 13 augustus a.s.
Het zal een grootse samenkomst worden waarin de Heer zal worden geprezen; veel zingen en een gebedssamenkomst.
Er zullen 50 workshops zijn waarin het thema van het congres op verschillende manieren aan bod komt. Koren en orkesten uit Korea, Hong Kong, India, Canada, USA en Zuid Amerika zullen hun medewerking verlenen. Het zal een grote belevenis worden wanneer aan 10.000 mensen de doop bediend zal worden. Een getuigenis van geloof van de Koreaanse Baptisten aan hun land. Een getuigenis van hun geloof in Jezus Christus.
Uit Moskou kwam bericht, dat 154 Russische baptisten met een vlucht van Aeroflot zullen komen om het congres bij te wonen. Uit Venezuela komen 3 mensen, uit Zaïre 6, uit Japan 98, uit Nieuw Zeeland 11 etc.
Voor zover mij bekend uit Nederland niemand.
Toch mogen wij, ook hier in Nederland, betrokken zijn bij dit wereldcongres en zeker voor dit gebeuren onze voorbede doen.

KMG

Regionale ontmoetingsdag Drenthe e.o.

Weet u het nog, zusters en broeders uit Drenthe en aanbepalende gebieden? Weet u het nog, die twee regionale ontmoetingsdagen die wij mochten hebben, eerst in Hoogeveen en het vorige jaar in Emmen?
Velen van u weten het natuurlijk nog. En zij zullen weer uitzien naar de volgende ontmoeting. En degenen, die het nog niet weten.... ook die hopen we op onze volgende ontmoetingsdag te mogen ontmoeten.
De werkgroep voor de regionale ontmoetingsdag organiseert weer een **Ontmoetingsdag** op zondag **23 september** in de **Zuidoosthal** te **Emmen.**
Het thema voor die dag is: Samen in de naam van Jezus.
Sprekers op die dag zullen zijn ds. Van Berkel en ds. R. Reiling.
Muzikale medewerking wordt verleend door de groep Mirte. 's Avonds zingen de gezamenlijke koren uit Emmen.
De aanvang is 's middags om half vier en het duurt tot 's avonds half acht.
Op dezelfde tijd worden er ook aktiviteiten georganiseerd voor de rijpere jeugd, de tussenjeugd, de zondagsschooljeugd, terwijl er voor de allerkleinsten een crèche zal zijn in de Zuidoosthal.
Het belooft weer een fijne dag te worden voor iedereen, voor groot en klein, voor jong en oud, voor het hele gezin en voor iemand alleen. Want op die dag zijn we allemaal samen: **Samen in de naam van Jezus.**

Namens de werkgroep regionale ontmoetingsdag,

W. Wijnhoud

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 48,-- per jaar; buitenland f 66,-- per jaar.

Redactie:
Ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Vakantiewoningen op de boerderij, rustige omgeving, bos, wandelpaden in Sauerland-Oberberg v.a. 11 DM, 15 DM en 18 DM p.p. Ruth Hornbruch, Drieberhausen 5270 Gummersbach 1, tel. 0949-2354-3293/2128.

Baptistengemeente Groningen-Noord, zoekt voor haar kerkgebouw de Cirkel, Korreweg 47 een
KOSTER OF KOSTERES
die in deel-tijd arbeid dienstbaar wil zijn in het werk van de gemeente.
Zij die hiervoor belangstelling hebben kunnen schriftelijk of telefonisch kontakt opnemen met L. van Dam, Elzenlaan 131, 9741 NC Groningen, tel. 050-778308.

"De Heer is mijn Herder, mij zal niets ontbreken".

Op de leeftijd van 80 jaar is naar de Heer gegaan onze zuster,

Hendrika van Zeist-Ham

11 juli 1990

Baptistengemeente Apeldoorn

VAN DER GRAAF
BEL GRATIS 06-0225910
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

MEDEDELING

Penningmeester van de gemeente Winschoten is D. Hummelman, Vissersdijk 13g, 9671 EG Winschoten, tel. 05970-13807.

Dankbaar en blij hopen wij op woensdag 22 augustus in familiekring te vieren, dat onze (groot)ouders

G. Vegter

en

H. Vegter-ter Braak

50 jaar getrouwd zijn.

"Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen: Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid: Amen".
Rom. 11:36

Renkum:
Geeky en Martien
Wim, Erik en Saskia

Ridderkerk:
Hans en Soh Jung

adres:
G. Vegter, Wezenland 356, 7415 JH Deventer.

Charismatische verwarring

Hermann Zeisz, een pinksterprediker uit Duitsland in de jaren vijftig, voorspelde dat hij nooit een bril zou dragen. "Auf diese Nase kommt keine Brille". Dat is ook uitgekomen, want hij is niet lang daarna bij een auto-ongeluk omgekomen. Zo'n stelling is toch niet zo onschuldig als dat het lijkt, want meerdere andere (pinkster-)evangelisten, dachten daarna dat het geen goed getuigenis was om een bril te dragen. Zij hebben dan ook eventjes van alles geprobeerd, met alle spanning van dien, om het zonder bril te stellen. Op een verrassende manier kwam de oplossing. In het begin van de jaren zestig kwam een bekende Amerikaanse pinksterprediker, Oral Roberts, om in Utrecht ook een samenkomst te hebben met speciaal de voorgangers, evangelisten, oudsten en andere christelijke werkers. De ontspanning kwam toen deze broeder de Bijbel opende om daaruit voor te lezen en uit zijn brillekoker zijn bril nam met de woorden: "Zou u mij als opa willen toestaan om deze bril op mijn neus te zetten?" Het evenwicht was weer hersteld!.... Wacht even!
Ondertussen is diezelfde Oral Roberts onlangs weer volop in het nieuws geweest. Zijn millioenen-bedrijf dreigde failliet te gaan. Hij vertelde toen aan het televisie-publiek, dat het hem duidelijk was gemaakt, dat de Here hem weg zou nemen als het nodige geld er niet zou komen. Het geld kwam er, want dat wilde het luister-publiek niet op hun geweten hebben. Dus alles weer in balans. Althans voorlopig. Wel allemaal een beetje vreemd, hè? Zoiets brengt net zo goed verwarring als de moderne theologie.

J.S.(R)

Groei World Evangelical Fellowship

De evangelische stroming binnen het Christendom groeit. De World Evangelical Fellowship (WEF) verbindt meer dan 100 miljoen evangelicals uit ruim 60 landen.
In Latijns Amerika hebben Evangelische Allianties uit Bolivië, Columbia, Uruquay en Venezuela het lidmaatschap van de WEF aangevraagd. Ook de EA van Chili zal het lidmaatschap aanvragen.
Binnen Europa hebben nu ook in Bulgarije Christenen uit 5 verschillende kerken naar het voorbeeld van Roemenië een comité gevormd tot oprichting van een nationale Evangelische Alliantie.
In de Verenigde Staten van Amerika hebben in de jaren sinds 1980 11 kerkgenootschappen met in totaal ruim 4 miljoen volwassen leden zich bij de 33 kerkgenootschappen gevoegd die lid zijn van de National Association of Evangelicals, de nationale EA van de Ver. Staten. Onder de nieuwe leden van de NAE zijn er twee die tevens lid zijn van de nationale oecumenische Raad van Kerken.

(EZA)

105e jaargang nummer 28 - 16 augustus 1990

dc DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

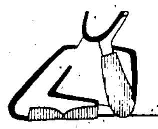
Een nieuw Europa?

G. VAN 'T WOUT

Gelijktijdig vonden in Europa twee conferenties plaats die aangeduid worden als de belangrijksten na de tweede wereldoorlog, misschien wel van deze eeuw: de NAVO-top in Londen en het partijcongres van de communisten in Moskou. De enige zekerheid die deze bijeenkomsten uitstralen is echter dat zowel de Navo als het communisme, in hun huidige vorm, hun tijd hebben gehad. Verder is alles onzeker.
Wat verouderd is en verjaard, is niet ver van de verdwijning, zegt de brief aan de Hebreeën. Het oude is voorbij, maar het nieuwe is nog niet in zicht (een variant op 2 Cor. 5:17). Zou de waarschuwing van de Here Jezus ook hier niet op zijn plaats zijn: niemand doet jonge wijn in oude zakken!
Ik ben nu in de verleiding dit al te letterlijk toe te passen op figuren in deze verouderde systemen. Zo ziet u maar hoe je op moet passen als je politiek en de bijbel met elkaar wil verbinden.
Laten we in ieder geval ontzettend dankbaar zijn voor de bereidheid oude vijandschap in nieuwe vriendschap om te zetten. De gevolgen zijn echter nog niet te overzien.
Betere verhoudingen tussen Oost en West in een nieuw Europa kunnen niet los gezien worden van de verhouding Noord-Zuid in de wereld. Hoe het nieuwe Europa er ook uit zal zien, het oude Europa zal in herinnering blijven. De derde wereld kijkt ook nu weer, om wat voor reden ook, met vrees en ontzag naar Europa.

VERDER IN DIT NUMMER

Meer dan eens heb ik blijk gegeven van onrust over onze europese cultuur en aandacht gevraagd voor waarden van andere culturen. Niet iedereen deelt deze gevoelens, maar iedereen heeft zich ook niet zo geschaamd, zoals ik, toen ik voor het eerst voet zette op afrikaanse bodem. Het schip, dat ons naar onze bestemming bracht, meerde enige tijd in de haven van Angola. We hadden tijd om de havenplaats wat te bekijken en gingen ergens op een bank zitten om wat te rusten. Er zaten reeds enkele Angolezen. Toen we hen groetten en bij hen gingen zitten stonden ze schuw op, verontschuldigden zich en verdwenen stil en nederig. Ze mochten niet met blanken samen op een bank zitten. Wat heb ik me geschaamd! Ik kwam kersvers in Afrika aan voelde nu pas aan den lijve de betekenis van "alleen voor blanken". Nu wist ik het - en ik ben nooit weer oorzaak geweest dat een zwarte voor mij moest wijken.
Een soortgelijk gevoel moet de cultuurfilosoof Ton Lemaire gekend hebben toen hij in zijn afscheidscollege aan de Katholieke Universiteit Nijmegen het zo tot uitdrukking bracht: "Lange tijd heb ik me ervoor geschaamd een Europeaan te zijn. Europa was voor mij verantwoordelijk voor de slavernij van miljoenen Afrikanen, de afslachting van evenzovele Indianen, de decimering van de Australische Aborigenes en van zoveel andere volken; was verantwoordelijk, kortom, voor genocide en ethnocide, voor uitbuiting en onderdrukking, voor kolonialisme en imperialisme. Europa betekende ook heksenvervolging en jodenvervolging, uitroeing van de Katharen, inquisitie, godsdienstoorlogen en een waanzinnig nationalisme dat in twee wereldoorlogen bijna tot onze zelfmoord leidde".
We moeten daarbij bedenken dat Europa lange tijd door de rest van de wereld als het christelijke Europa werd gezien. Het christendom heeft verdacht veel te maken gehad met kapitalisme en kolonialisme. De huidige crisis van het communisme "doet bijna vergeten dat ook het kapitalisme in een crisis verkeert". Het nieuwe Europa zou de kans kunnen missen "eindelijk los te komen van de fatale markt en van de samenhang van geest en macht".
Ook de kerk in het nieuwe Europa verkeert in een crisis. Het is de vraag of de historische kerken een rol van betekenis kunnen vervullen.
Heeft ook de kerk, als instituut zichzelf niet overleefd? Instituut en inspiratie schijnen nauwelijks samen te gaan. Zal het mogelijk zijn dat Europa nog eens of voor het eerst in aanraking komt met de vernieuwende kracht van het evangelie van Jezus Christus? Dank zij of ondanks de kerk?

EVEN NADENKEN MET....

Br. D.M. Stichter

'En zij niets bemerkten....'
Mattheus 24:39

De Here Jezus geeft een duidelijke overeenkomst in de houding van de mensen bij het oordeel van de 'toenmalige wereld' door de zondvloed en Zijn komst als Koning en Rechter op de Olijfberg (Zacharia 14) straks in de zeer nabije toekomst.
Die overeenkomst luidt: 'en zij niets bemerkten...'.
Net als toen zal ook straks tot aan de komst van de Zoon des mensen het dagelijkse leven volledig beheerst worden door de zgn. kringloop van eten en drinken, huwen en ten huwelijk geven! Wat dat betreft is er niets nieuw onder de zon. Het meest jammerlijke is dat deze ernstige woorden van de Here Jezus ook betrokken kunnen worden op de gelovigen van vandaag. Bemerken wij aan de 'tekenen der tijden' dat Jezus' komst nabij is? Leven wij op grond van de bijbelse profetische vervulling in de levende verwachting dat Hij spoedig komen zal? Of vallen wij onder de catagorie van mensen die niets bemerken?
Kunnen wij aan de veelvuldige aardbevingen van de laatste tijd zomaar voorbijleven, zonder te denken aan Jezus' woorden dat dezen het begin der weeen inluiden? (Mattheus 24:7).
Is het uitlopen van de 'vijgeboom' (beeld van Israel Lukas 13:6-9) en het uitlopen van al de bomen (landen rondom de middellandse zee) niet een teken aan de wand? Wij beleven de grootste exodus van de Joden naar het land der belofte sinds 2000 jaar!! Kunnen wij aan de ontwikkeling van de politieke éénwording van een verenigd Europa en de enorme vooruitgang van de computer-technologie - welke noodzakelijk is voor de grote wereldwijde persoonsregistratie onder het bewind van het beest (Openbaring 13) - zomaar voorbijgaan? NEEN!!!
Wij leven in een tijd dat het thans voor ons de ure is om uit de slaap te ontwaken! De nacht is ver gevorderd. Laten wij OPMERKZAAM zijn! en aandoen de wapenen van het licht. (Romeinen 13:11-12).
Ja, Ik kom spoedig. Amen, kom Here Jezus! De genade van de Here Jezus zij met allen.

ATTENTIE

Dr. H.M. Vose is, enkele dagen na genoemde datum in bericht van nr. 26 van ons blad, overleden.

Jezus in de Koran

Mohammed heeft zichzelf gezien als de laatste profeet. Met hem werd de rij van oudtestamentische profeten, waaronder ook Jezus, afgesloten. De Islam beschouwt Jezus als een van de grootste profeten, maar Mohammed was **de** profeet en de woordvoerder van de religie van Abraham. De belijdenis van elke moslim luidt dan ook: God is enig en Mohammed is de van God gezondene. Mohammed kon zich niet voorstellen dat een profeet niet zou slagen in deze wereld. Vooral daarom was het voor hem onmogelijk te geloven dat Isa, Jezus, die hij uitsluitend als profeet zag, aan het kruis was gestorven en slachtoffer was geworden van de tegenstand van de Joden. Volgens Mohammed moet Allah wel zeer verbolgen zijn wanneer de Joden zeggen: "Wij hebben de Messias, Jezus gedood". Met nadruk stelt de koran: "Zij hebben hem niet gedood en zij hebben hem niet gekruisigd.... zij hebben hem zeker niet gedood, waarlijk niet.... (sura 4:156). Vele moslims menen dat op een of andere manier Jezus tijdig werd weggenomen, zodat hij niet gekruisigd kon worden. De Joden en Romeinen werden misleid, een ander stierf aan het kruis. De koran ziet Jezus als profeet wiens *volgelingen hem, tegen zijn wil, vergoddelijkten.* Mohammed geloofde dat Christus de komst van een andere profeet had aangekondigd, Ahmad, een variant van Mohammed. Moslims menen dat de woorden van Jezus in Johannes veertien, over de komst van de parakleet als trooster, door de christenen vervalst zijn. Jezus spreekt hier, volgens de islam, over de komst van Mohammed. De profeet Mohammed leidt in alle waarheid. Alles wat niet in overeenstemming is met zijn woorden, is een vervalsing door joden of christenen.
De koran geeft Jezus een groot aantal benamingen die we ook in het Nieuwe Testament tegenkomen. Twee maal wordt de geboorte van Jezus verhaald en de aankondiging daarvan, en er wordt verwezen naar zijn leer en genezingen, zijn dood en zijn opstanding.
De koran spreekt altijd met eerbied over Jezus, want hij is de messias van God. Vooral in de hoofdstukken (sura's) 3,5 en 19 vinden we zowel nieuwtestamentische gegevens als ook legendarische verhalen. De oorzaak moet wel gezocht worden in het feit dat Mohammed overgenomen heeft wat joden en christenen hem verteld hebben. Zo heeft hij bijzonderheden verkeerd begrepen of haalt ze door elkaar.
Hij verwart bijvoorbeeld Maria, de moeder van Jezus, met Mirjam de zuster van Mozes. Als de joden hem attenderen op onjuistheden in zijn berichten, wijst hij hen terug met de opmerking dat het zo aan hem is geopenbaard en Allah kan zich niet vergissen.
De koran noemt Jezus op vele plaatsen "zoon van Maria". God heeft zijn Geest in Maria geblazen en haar "uitverkoren en gereinigd" en "uitverkoren boven de vrouwen van de wereldwezens". De koran vergelijkt de geboorte van Jezus met de schepping van Adam.
De verhalen over Jezus in de koran zijn fragmentarisch en ook legendarisch. Zo lezen we dat Jezus vanuit zijn wieg de mensen heeft toegesproken. Opmerkelijk is wel wat Jezus, volgens de koran, dan zegt: "....En vrede over mij de dag dat ik geboren werd, de dag dat ik zal sterven, de dag dat ik tot leven wordt opgewekt". Zo spreekt de koran niet alleen over de geboorte, maar ook over de dood en de opstanding van Jezus. Door de eeuwen heen is het echter zowel voor moslims als voor christenen een probleem geweest wat de koran nu eigenlijk bedoelt met de woorden die hij wijdt aan de dood van Jezus. De grootste weerstand in de koran is tegen de gedachte dat God een zoon zou hebben. Geloof in het bestaan van een zoon van God komt moslims voor als een belediging van de eenheid van God. Het is daarom belangrijk tegenover moslims met nadruk er op te wijzen dat ook voor christenen de uitdrukking *"zoon van God" elk vaderschap in fysieke* zin uitsluit. Voor christenen is het geloof in Christus als de zoon van God "de kiem en wortel van ons geloof dat de ene levende en eeuwige God het op zich genomen heeft zich aan de mensen mee te delen".
Tegenover de christenen benadrukt de koran, dat Jezus slechts dienaar van God was. Jezus is wel de messias en wordt zelfs behalve Gods boodschapper ook "Zijn Woord" en "Geest van Hem" genoemd.
Moslims zullen vooral in christenen "leesbare brieven van Christus" moeten vinden.

G. VAN 'T WOUT

Wie is de grootste leugenaar?

Een predikant in een Noordamerikaanse stad zei in zijn preek:
'Mijne hoorders, gij herinnert u dat ik heb aangekondigd, vandaag te zullen preken over de grootste leugenaar ter wereld en dat ik u verzocht ter voorbereiding Deuteronomium 35 na te lezen. Wie dit gedaan heeft, steke zijn hand op'.
Talloze handen gingen omhoog.
'Geliefde toehoorders', vervolgde de predikant, 'het boek Deuteronomium telt maar 34 hoofdstukken. Zo ziet ge hoe nodig het is te preken over het thema van vandaag'.
(De Waarheidsvriend 22-3-1990)

De rechte poort

"Het was ons alsof wij nu door de rechte poort waren ingegaan, waarvan Bunjan in zijn "Christenreis" spreekt en niet over de muur geklommen, ofschoon die gewoonte reeds meer dan duizend jaar oud is".

Het was dr. Johannes Elias Feisser die deze indrukwekkende woorden heeft neergeschreven nadat Hij, en met hem nog zes anderen, door onderdompeling gedoopt waren in de Nijveense Mond. Daarmee was de eerste Baptistengemeente in Nederland gevestigd. Het was in het jaar 1845.

Een gebeurtenis als deze vindt niet van de ene op de andere dag plaats. Uit de geschriften die ons hierover ten dienste staan wordt duidelijk welk een strijd daaraan is vooraf gegaan. Bovendien ontdekken we dat er ook een groei geweest is naar dit gebeuren. Een groei, die een aantal jaren heeft geduurd. Een tijd, die door veel en innig gebed en vooral veel bijbelstudie werd doorgebracht. Het zal een grote ontdekking zijn geweest toen deze broeders en zusters ontdekten dat de weg welke zij moesten gaan een weg was die hen zou losmaken van de plaatselijke kerk waar zij tot dan toe hadden behoord. Daarom kunnen wij ons de strijd voorstellen waarin deze mensen terecht zijn gekomen. Een strijd, die hen zou doen vervreemden van de mensen waarmee zij tot dan toe bevriend waren geweest, en ook nog van hun familie. Toch hebben zij in Gods kracht de strijd aangedurfd. Het ging immers om de waarheid van het woord van God.
Ook uit andere kringen van die dagen bereikten ons de lezingen hoe men in de strijd stond om het woord van God weer tot zijn recht te laten komen en vooral om aan dat woord vast te houden. Alom was de kerk in ons land, en niet hier alleen, in beweging. Uit die tijd komen niet alleen de Baptisten naar voren, maar we horen ook van de Vergadering van gelovigen, de Vrije Evangelische gemeenten, Gereformeerden en anderen. Men was alom in beweging.

De rechte poort, de rechte weg

De strijd welke gevoerd werd, was om de rechte weg te bewandelen, opdat men door de rechte poort zou binnengaan. Het was in diezelfde tijd en de jaren daarna dat de wetenschap naar voren kwam, waarbij twijfel werd gezaaid aan het woord van God.
Nu kennen wij veel wetenschappers die door alles heen vasthouden aan het woord van God, en daar zijn we dankbaar voor. Velen hebben hun grote kennis en wetenschap in dienst gesteld van Gods woord. Maar er waren ook anderen. Twijfel werd er gezaaid aan het bijbelse scheppingsverhaal, aan de wonderen en aan de opstanding van de Here Jezus Christus. Er kwamen vragen naar voren of men zich wel moest houden aan datgene wat in de Bijbel geschreven staat. Dat was de strijd welke gevoerd in die dagen, met als resultaat de afscheiding en doleantie, het vormen van vrije gemeenten. En de historieschrijvers vertellen ons hoe moeilijk die strijd is geweest.

Toch was die strijd niet nieuw

We komen deze al tegen bij het volk Israël. God vond het geweldig belangrijk dat zijn woord gegrift stond in de harten van de mensen. Het moest van dag tot dag aan de kinderen worden ingeprent, zodat zij de woorden des Heren zouden kennen. Het was Gods wil dat zijn volk dat woord zou meedragen de geschiedenis door, zodat men uit dat woord zou leven en dat woord ook zou doorgeven aan andere volken.
Desondanks zien we hoe ook het volk Israël is afgeweken van het woord van God. Waar dat gebeurde verzwakte het volk, de zegen van God week terug, en het is zover gekomen dat God het volk niet meer in zijn land kon handhaven. De grote verstrooiing begon.
Ook de gemeenten in het Nieuwe Testament stonden in die strijd om het woord van God vast te houden. Het is de apostel Paulus geweest die in zijn brieven wijst op de grote waarde van het woord van God. Maar vooral de zeven brieven uit Openbaring 2 en 3 laten ons zien hoe moeilijk de strijd was. Bijna alle zeven gemeenten waren bezig met afwijken van Gods woord. Eén gemeente echter komt als een Bijbelgetrouwe gemeente naar voren, dat is de gemeente te Filadelfia. Hier wordt niets ten nadele van gezegd. Integendeel.

Deze gemeente heeft Gods woord bewaard

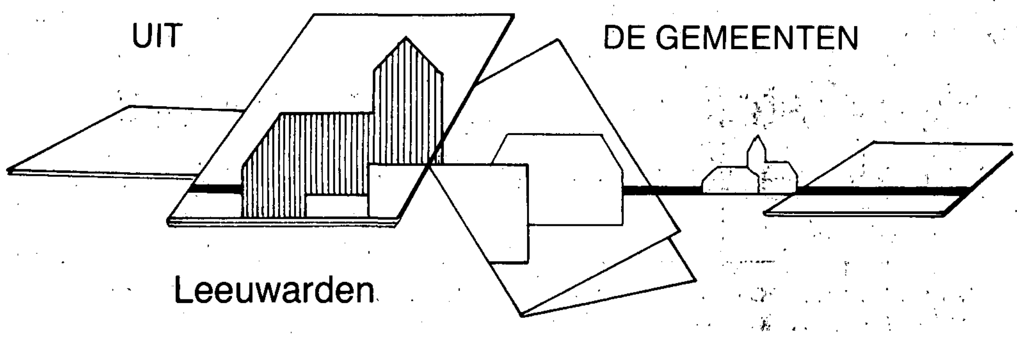
Het zijn twee zaken die ons hier worden genoemd: het woord Gods bewaren en het bevel om de Here Jezus Christus te blijven verwachten.
Het zijn ook twee zaken die samengaan. Daar waar Gods woord wordt bewaard daar leeft de gedachte aan de wederkomst van de Here Jezus Christus. In het uitzien naar die komst zal de gelovige mens niets anders willen dan wandelen in de weg van het woord. Dat voert tot heiliging en reiniging, tot het gereed zijn voor die grote dag die komt.
Het is de gemeente van Filadelfia die een beeld is van de gelovigen van onze dagen die vasthouden aan Gods woord. Neen, we komen daar niet alleen Baptisten bij tegen. In vele kerken en gemeenschappen zien we de mensen die naar het woord willen leven.
Soms schijnt dat niet meer mogelijk te zijn en verlaat men de kerk, waarin men is opgegroeid, om nieuwe bijbelgetrouwe gemeenten te vormen. De kerk, of de gemeente, verlaten, moet men niet spoedig doen. Maar het kan gebeuren dat het niet anders kan, zoals ook eertijds Feisser en de zijnen hebben beleefd. Maar het geeft een diepe innerlijke rust om te kunnen zeggen dat men de rechte poort is binnengegaan, de rechte weg, de weg van het woord, heeft bewandeld.

Vandaag staan we in de strijd om dat woord

De aanvechtingen komen van alle kanten. Nog niet zo lang geleden zaaide een hooggeleerde heer twijfel in het hart van vele gelovigen door te verkondigen dat de Here Jezus Christus niet lichamelijk zou zijn opgestaan. Maar dat is niet het enige waar we vandaag mee te maken hebben. Er is op grote schaal twijfel aan het woord van God. Het is of we het woord, gesproken door de slang in het Paradijs, weer horen: "Heeft God wel gezegd?" Zaken die vele eeuwen door God in zijn woord werden neergeschreven, die heilige mensen Gods, door de Heilige Geest gedreven, hebben geschreven, worden vandaag in twijfel getrokken. Zaken, die vele eeuwen lang zonde werden genoemd, omdat de Bijbel dat zonde noemde, worden vandaag goed gepraat. De gemeente is in de strijd. Een strijd, die ons als Baptisten niet voorbij gaat.
In deze strijd mogen we zien naar die eerste pioniers, Feisser en de zijnen. Wellicht was het voor hen nog moeilijker dan voor ons. Maar ze kozen de weg van het woord dat God aan hen had geschonken. Het heeft hen veel strijd en moeite gegeven, maar het schonk hen ook de rust dat zij de rechte weg bewandelden, door de rechte poort waren binnengegaan.
De weg van het geloof is niet altijd de gemakkelijkste. Het is niet de weg van toegeven aan gedachten welke de cultuur van onze tijd ons probeert op te dringen. De weg van het geloof is de weg waarin vastgehouden wordt aan het woord der waarheid. En als we deze weg gaan, dan zal ook van ons gezegd kunnen worden dat wij de rechte weg bewandelden en door de rechte poort zijn binnengegaan.
Daarin wordt de ware geloofsrust gevonden. Daarin zullen wij trouw zijn aan het woord dat de Here ons heeft gegeven om een lamp voor onze voet te zijn en een licht op ons pad en aan het bevel om de Here te blijven verwachten, want de tijd is nabij.

JAC. SCHOUTEN

UIT DE GEMEENTEN

Leeuwarden

Onlangs heeft de raad van Leeuwarden besloten om voortaan doopkandidaten/ nieuwe leden te (laten) begeleiden gedurende ongeveer een jaar. Vaak bestond er wel behoefte aan om verder geholpen te worden op de weg van het geloof en in de gemeente, echter men moest zelf maar zien hoe. Het ontbrak aan een bepaalde structuur hiervoor.
In deze behoefte wil men nu op de volgende manier voorzien:
Door de raad zal voor elke doopkandida(a)te - zo mogelijk al vóór de doop - een mentor of mentrix worden gevraagd om hem of haar te begeleiden.
Uiteraard zal e.e.a. wel onder verantwoordelijkheid van de raad blijven vallen.
Elk meelevend lid, goed op de hoogte met de gemeente, kan er in principe voor in aanmerking komen, mits die belangrijke taak maar serieus en konsekwent zal worden gedaan. Per mentor/mentrix zullen niet meer dan twee personen tegelijkertijd begeleid worden.
De begeleiding zal geschieden door (gezamenlijk) de twaalf lessen uit het boekje 'Met Christus op weg' door te nemen; minimaal één keer per maand een les. Een zekere regelmaat hierbij is belangrijk. Genoemd boekje bevat een 'begeleidingsplan voor mensen die het leven met Christus willen beginnen' en is een al jaren bestaande (!) uitgave van de Unie.

KMG: een waardevol initiatief dat zeker navolging verdient!

Krommenie

Op 13 mei j.l. heeft de gemeente Krommenie herdacht, dat zij 15 jaar geleden als Baptisten Gemeente te Krommenie werd geïnstitueerd.
In een feestelijke eredienst om 10 uur, waarin ds. W. Veenstra voorging, mochten wij terugblikken op 15 jaar arbeid op allerlei gebied.
Het zangkoor zong o.l.v. br. A. Horst feestelijke liederen. Carolien Klein Kranenbarg speelde naar hartelust op haar dwarsfluit. Ds. W. Veenstra sprak vol vuur en met een groot enthousiasme over de Gemeente van Jezus Christus. De tekst van de toespraak was als volgt:
....Enige malen werd door mij het woord 'Gemeente' gebruikt. Want dat willen wij toch zijn: Gemeente van Jezus Christus. Daarom is het goed en noodzakelijk ons te bezinnen op de Nieuwe Testamentische kenmerken van een gemeente.
De eerste gemeente kenmerkte zich door:
- HET APOSTOLAAT - HET PASTORAAT - HET DIACONAAT.

Het APOSTOLAAT is: bereid zijn tot het getuigenis betreffende Jezus Christus. Het getuigenis van Zijn grote Verlossingswerk moet verkondigd worden, dichtbij én veraf.

HET PASTORAAT, dat is de dagelijkse geestelijke zorg en hulp die je elkaar bewijst. Sommige christenen zijn het ouderwetse speelpaardje van kinderen. Ze gaan alleen vooruit als je ze meetrekt. Zo mag dat bij ons niet zijn.

HET DIACONAAT, dat is de maatschappelijke zorg die je elkaar betoont. 'k Heb een broeder gekend die vanuit z'n kantoor een goed overzicht had op vele arbeidershuizen in z'n buurt.
Als het koud was in de wintertijd keek hij er naar of hun schoorstenen rookten. Zo niet, dan liet hij daar turf voor de kachel brengen.
Diaconaat is: van de eigen warmte en bezit anderen laten profiteren.

Gemeenteleden van Krommenie toets uw christen-zijn aan deze drie wezenlijke kenmerken.

Na de dienst was het een gezellig samenzijn in de aktiviteitenruimte.
Wij mogen terugzien in dankbaarheid op de jaren die achter ons liggen en vol vertrouwen verder gaan met de opdracht van onze Heer.

KMG: ook namens ons allen nog van harte gelukgewenst met uw jubileum!

Groot Rotterdam

Operatie Joanna geslaagd! Begin dit jaar werd via het blad van Groot-Rotterdam een oproep gedaan voor financiële hulp aan een vijfjarig pools meisje, Joanna Kawala, dat dringend een hartoperatie moest ondergaan. Een operatie die niet in Polen kon worden gedaan. Daarom zette de hulporganisatie Krimpen/Koscian zich in, samen met een aantal 'steunpunten', om de benodigde gelden bijeen te brengen. Ondanks het feit dat een team artsen had toegezegd de operatie zelf zonder berekening van honorarium te zullen verrichten, zijn de bijkomende kosten voor reis en verblijf, het ziekenhuis en de nazorg zeer aanzienlijk.
Uit gesprekken met de ouders was inmiddels gebleken dat er niet alleen zorgen waren om Joanna, maar ook om het jongste kind, de vierjarige Gregor. Ook bij hem was een hartgebrek geconstateerd. Met deze wetenschap werden de hulpaktiviteiten voortgezet om te zien of wellicht eveneens hulp zou kunnen worden geboden aan Gregor.
Wij kunnen u nu met grote dankbaarheid melden dat de aktie *f* 80.000.- heeft opgebracht! Een bedrag dat mogelijkheden biedt voor de beide kinderen.

Inmiddels zijn beide kinderen weer gezond. De lang gebruikte tweelingwandelwagen kan (moet!) de deur uit en moet plaats maken voor zaken als fietsjes, rolschaatsen, een springtouw en een voetbal.

KMG: Wat een voorrecht voor een gemeente om ook hierin te mogen helpen!

Haulerwijk

Jarenlang was onze gemeente verstoken van een gemeentelijk zangkoor. Vanaf 4 september a.s. niet meer, want vanaf die datum zullen wekelijks de leden van het koor bij elkaar komen om te repeteren. Het geheel zal onder deskundige leiding staan van br. L. Groeneveld sr.
Br. Groeneveld heeft echter wel te kennen gegeven om nu alvast naar opvolging uit te zien, zodat er eventueel begeleiding mogelijk is.
Opvallend was het lage aantal mannen dat zich aanmeldde als lid.
Binnen de gemeente is inmiddels een oproep gedaan om een naam voor het koor te bedenken.

KMG

Zendingsvergadering van het gewest Drenthe en Zuidoost Groningen

Op zaterdag 1 september a.s. wordt in "Meerzicht", Haagjesweg 204 in Emmen, wijk Emmermeer, een vergadering gehouden van de zendingswerkgroepen in ons gewest.
We beginnen om 14.00 uur (vroeger dan anders dus!).
Er zal weer heel wat te horen én te zien zijn over de zending en de nieuwe folders liggen klaar om mee te nemen. De kontaktpersonen hebben de agenda al ontvangen.
Mensen van de zendingswerkgroepen, maar ook andere belangstellenden zijn van harte welkom!

Flora Th. Steenhuis
sekretaresse

Bedden uit Emmen voor Roemenië

Verpleeghuis 'De Horst' stelt 121 gebruikte bedden beschikbaar voor ziekenhuizen in Roemenië

Door de onverwachte ontwikkelingen in het Oostblok zijn er ongekende mogelijkheden van kontakt gekomen met landen, die lagen achter het IJzeren Gordijn. Zo werd begin januari dit jaar vanuit de wijk Oost van de Baptisten Gemeente Emmen een reis ondernomen naar het verre Roemenie. Daar werd via de baptisten gemeente Oradea kontakt gelegd met twee kleine baptisten gemeenten en wel in de plaatsen Alesd en Marca. Een tweede en een derde reis volgden. Op de tweede reis, die georganiseerd was vanuit de wijken Zuid en West werden de banden aangehaald met de baptisten gemeente Alesd en op de derde reis werd de wijk Oost partner van de baptisten gemeente Marca. Voedsel en kleding gingen op alle reizen mee. De bedoeling is om via de twee gemeenten de plaatselijke bevolking van Marca en Alesd waar mogelijk te helpen. Daarom riep de wijk Oost een werkgroep Marca in het leven en de wijken Zuid en West een werkgroep Alesd, die waar mogelijk nauw met elkaar samenwerken.

Verpleeghuis 'De Horst'

Afgelopen jaar werden alle verpleegafdelingen van het 'Huis' grondig vernieuwd. Daardoor lag er de mogelijkheid om vrijgekomen gebruikte ziekenhuisbedden beschikbaar te stellen voor ziekenhuizen in Roemenië.
Door uitzendingen op de televisie kwam het hoofd van de civiele dienst de heer W. Potdijk op dat idee.
Via de heer M. Blaak, lid van de wijk Oost en met zijn bedrijf Project Groep Emmen B.V. betrokken bij de vernieuwing van 'De Horst', werden kontakten gelegd met de werkgroep Marca van de wijk Oost.
In een eerste kontakt aan hen de konkrete vraag of zij als werkgroep kontakten met ziekenhuizen in Roemenië wilden leggen en de organisatie van het beddentransport voor hun rekening wilden nemen, wat werd toegezegd.

Kontakten

Zo werd begin april dit jaar tijdens de derde reis en wel vanuit de wijk Oost naar de plaats Marca ook twee ziekenhuizen bezocht te weten het Roemeense Spoorwegziekenhuis in Oradea en het kleinere plaatselijke ziekenhuis van Alesd. Onvoorstelbaar is de nood en het gebrek aan alles op vrijwel elk gebied. Meegebrachte kleurenfoto's moesten een indruk geven van de te leveren bedden.
Aan het spoorwegziekenhuis in Oradea werden 90 bedden toegezegd en aan het kleinere plaatselijke ziekenhuis in Alesd 31.

De chef-arts van het Roemeens Spoorwegziekenhuis dr. D. Sirca schrijft o.a. in een brief gericht aan de werkgroep Marca: *'Tot nu toe hebben wij geen humanitaire medische hulp ontvangen, misschien zijn wij vergeten omdat wij behoren tot het ministerie van Transport en Telecommunicatie terwijl het merendeel van de ziekenhuizen valt onder het ministerie Gezondheidszorg waar wel al in vele gevallen hulp geboden is. Het bezoek uit Emmen, Holland heeft onze harten vervuld met hoop'.*

Beddentransport

In mei zijn op een aantal woensdagavonden door verpleeghuis 'De Horst' de bedden ter beschikking gesteld. Opslagruimte werd gevonden in de hallen van het bedrijf Second Life. De heer Klein stelde de ruimte, noodzakelijk voor opslag tot aan de data van transport, gratis ter beschikking. Waar nodig zijn de bedden gerepareerd, geverfd, etc. De bedden worden geleverd met alle toebehoren: nachtkastjes, matrassen, dekens, lakens, slopen, etc.
Op 25 juni a.s. vertrok een transport vanuit de wijk Oost naar het Spoorwegziekenhuis in Oradea met de negentig toegezegde bedden, alles verzorgd door de werkgroep Marca en op 27 juni a.s. vertrok een transport vanuit de wijken Zuid en West naar de plaats Alesd met naast de dertig toegezegde bedden voor het plaatselijke ziekenhuis kleren, voedsel, etc. voor de plaatselijke bevolking.
De beide werkgroepen Marca en Alesd zijn dankbaar voor de concrete mogelijkheden geboden door 'De Horst' en zijn ervan overtuigd dat de vrijgekomen bedden nog vele jaren uitstekend dienst zullen doen daar in dat verre Roemenië.

Namens de werkgroep Marca en Alesd:
DS. H.C. SCHAAP

Onze opleiding

Hoeveel voorgangers nodig?

Naast het toezicht op het onderwijs behoort het ook tot de taken van het Curatorium om zicht te hebben op de langere termijnontwikkelingen van het seminarium. In het voorjaar van 1990 stelde het Curatorium daartoe een onderzoek in naar de toekomstige behoefte aan voorgangers. Dit zou naar haar oordeel een gefundeerd beeld kunnen geven van de wijze waarop het seminarium aan deze behoefte tegemoet zou moeten komen.

Tussen nu en 2000

In dit onderzoek werd gekeken naar de situatie van onze voorgangers. Welke van onze voorgangers zullen in verband met het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd tussen nu en het jaar 2000 hun werk neerleggen? Hoeveel voorgangers zullen naar een zo reëel mogelijke schatting vroegtijdig de gemeenten verlaten?
Hierbij kan het gaan om arbeidsongeschiktheid, het aanvaarden van een andere werkkring of overlijden.
Daarnaast werden vragen gesteld en beantwoord over het aantal bestaande vakante gemeenten. Hierbij moet gesproken worden van vakatures op full-time en vakatures op half-time basis.
Het cijfermateriaal dat aldus voor ons beschikbaar kwam leverde het beeld op van een grote behoefte aan nieuwe voorgangers.

Kan het seminarie de vraag aan?

Natuurlijk werd de huidige situatie van het seminarie in het onderzoek betrokken. Welke van de studenten aan de dagopleiding en de tweede Weg opleiding bereiden zich voor op een voorgangerschap in een van onze gemeenten? Het cijfer dat uit deze vraag tevoorschijn kwam werd afgezet tegen het resultaat van de gemeente- en voorgangersanalyse. Wij kwamen tot de conclusie dat het aantal inschrijvingen per jaar drastisch omhoog zou moeten om aan de vraag naar voorgangers tegemoet te kunnen komen. Anders dreigt op termijn een nijpend tekort aan goed opgeleide voorgangers.

Het Curatorium ziet zijn verantwoordelijkheid

Geconfronteerd met deze zorgwekkende situatie nam het Curatorium verantwoordelijkheid voor een gericht P.R.-beleid om het aantal inschrijvingen aan onze beide wegen van opleiding in

Vervolg op pag. 8

VAN HET UNIEBUREAU

VERANTWOORDING van de in de maand april 1990 ontvangen bijdragen *en giften.*

E.C.U.

Alkmaar 155,70; Amsterdam West 226,10; Apeldoorn 462,50; Assen 10,-; Borne 36,05; Coevorden 119,52; Deventer 209,80; Doetinchem 373,50; Dokkum 535,-; Ede 1830,80; Emmen 1687,50; Groningen Noord 233,33; Harderwijk 553,15; Hengelo 't Venster 462,05; Hoogezand Beukema 547,80; Hoogezand Woldwijck 271,95; Kampen 215,03; Steenwijk 23,-; Veendam 497,65; Westerhaar 450,-; Winschoten 198,70; Zwolle 425,-; G.F.B., B. 135,-; S.L., H. 25,-; G.L.K., Z. 10,-.

C.v.d.O.

Alphen aan de Rijn 107,25; Amsterdam West 105,35; Apeldoorn 425,-; Assen 58,65; Borne 82,25; Coevorden 111,36; Deventer 171,80; Doetinchem 348,-; Dokkum 500,-; Ede 1711,40; Emmen 1575,-; Groningen Noord 217,26; Harderwijk 467,80; Harlingen 222,15; Hengelo 't Venster 477,60; Hoogezand Beukema 514,80; Hoogezand Woldwijck 175,55; Kampen 200,22; Noordbergum 282,80; Pernis 135,40; Steenwijk 18,20; Veendam 356,10; Westerhaar 450,-; Winschoten 184,34; Winschoten 292,05; Zwolle 400,-.

U.Z.C.

Alkmaar 99,85; Amsterdam West 367,25; Apeldoorn 775,-; Assen 54,55; Borne 220,10; Coevorden 199,20; Deventer 171,75; Doetinchem 622,50; Dordrecht 291,20; Ede 3044,70; Emmen 2812,50; Groningen Noord 160,-; Groningen Noord 388,62; Harderwijk 588,95; Harlingen 209,65; Hengelo 't Venster 556,05; Hoogezand Beukema 917,40; Hoogezand Woldwijck 289,85; Kampen 358,14; Klazienaveen 75,-; Nieuw Weerdinge 550,-; Noordbergum 270,70; Siddeburen 130,25; Steenwijk 20,30; Ter Apel 1000,-; Veendam 844,80; Vriescheloo 350,-; Vroomshoop 325,-; Westerhaar 900,-; Winschoten 331,97; Zwolle 700,-; Apeldoorn 65,- (WIN); N.N., L. 30,-; A.W., H. 500,- (kaarten en postzegels); IJsselgewest 4500,- (project); Amsterdam West 137,50 (project); Veendam 1000,- (project); N.B.V.B. 2e Exloërmond 60,- (pakketten); N.B.V.B. Muntendam 90,- (pakketten).

N.B.J.B.

Apeldoorn 112,50; Assen 5,-; Coevorden 28,80; Doetinchem 90,-; Ede 437,80; Emmen 400,-; Groningen Noord 56,10; Hengelo 't Venster 200,90; Hoogezand Beukema 132,-; Hoogezand Woldwijck 82,15; Kampen 51,70; Steenwijk 22,10; Utrecht Centrum 108,-; Veendam 386,60; Winschoten 47,88; Zwolle 100,-.

U.B.S.

Alblasserdam 200,-; Alphen aan den Rijn 263,80; Apeldoorn 30,-; Coevorden 21,12; Doetinchem 66,-; Ede 328,35; Emmen 300,-; Groningen Noord 41,31; Harlingen 110,25; Hoogezand Beukema 97,80; Hoogezand Woldwijck 89,90; Kampen 38,07; Pernis 222,70; Valthermond 120,-; Veendam 197,75; Westerhaar 74,70; Winschoten 35,11; Zwolle 75,-.

NOODFONDS

Amsterdam West 174,55; Apeldoorn 1726,25; Apeldoorn 200,- (Roemenië); Assen 67,80; Deventer 124,35; Hengelo Centrum 45,- (Ethiopië); Hengelo Centrum 10,-; Hengelo 't Venster 212,50; Hoogezand Woldwijck 106,10; Stavoren 129,55; Steenwijk 25,10; N.B.V.B. Westerhaar 1250,- (Ethiopië); H.V., H. 100,-; A.B.-P., R. 100,-; S.V., M. 25,-; M.J.D., H. 75,-; L.B., Z. 10,-; D.B., H. 10,-; J.H., G. 15,-; J.B., H. 15,-; H.J.H.B.-K., H. 10,-.

Hartelijk dank voor alle bijdragen en giften.
Bijdragen kunt u overmaken op giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin, onder vermelding van de bestemming.
Bijdragen voor het Noodfonds kunt u eveneens storten op giro 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin.

A. VAN DEN HOEF

VERANTWOORDING van de in de maand mei ontvangen bijdragen en giften.

E.C.U.

Alblasserdam 124,50; Arnhem Zuid 335,43; Deventer 127,70; Enschede 773,30; 's Gravenhage 625,-; Groningen Noord 233,33; Haarlem 381,45; Harlingen 228,40; Hoogeveen 1300,-; Kollumerzwaag 160,-; Leeuwarden 625,-; Leiden 485,75; Lelystad 182,20; Noordbergum 224,95; Pernis 165,-; Rotterdam Zuid 225,48; Treebeek 241,- Utrecht Centrum 450,-; Vroomshoop 665,-; Winschoten 198,70; Zutphen 190,65.

C.v.d.O.

Alblasserdam 116,-; Alkmaar 165,65; Alkmaar 142,50; Arnhem Zuid 313,17; Deventer 141,40; Enschede 418,80; 's Gravenhage 525,-; Groningen Noord 217,26; Haarlem 197,25; Harlingen 275,75; Hoogeveen 1200,-; Kollumerzwaag 150,-; Krommenie 52,25; Leeuwarden 500,-; Leiden 452,55; Lelystad 303,-; Rotterdam Zuid 238,03; Treebeek 445,35; Utrecht Centrum 450,-; Vroomshoop 154,-; Vroomshoop 135,-; Winschoten 184,34; Zutphen 164,95; S.L., H. 25,-.

U.Z.C.

Alblasserdam 207,50; Alkmaar 139,55; Arnhem Zuid 558,08; Deventer 129,05; Enschede 499,55; 's Gravenhage 1075,-; Groningen Noord 388,62; Haarlem 609,20; Harlingen 100,-; Heerenveen 78,35; Hoogeveen 2200,-; Klazienaveen 75,-; Kollumerzwaag 300,-; Krommenie 81,80; Leeuwarden 1000,-; Leiden 809,-; Lelystad 188,15; Nieuw Weerdinge 75,-; Pernis 108,25; Rotterdam Zuid 425,79; Stadskanaal Noord 750,-; Treebeek 311,05; Utrecht Centrum 750,-; Winschoten 331,97; Zutphen 186,65; H.G., H. 100,-; N.N., L. 30,-; J.V., W. 125,- (postzegels); N.B.V.B. Lelystad 64,50; N.B.V.B. Het Baken, Emmen 150,- (pakketten); N.B.J.B. 7500,- (project); Coevorden 174,- (project); Zendingswerkgr. Bapt. Gem. Groninger Bond 2500,- (project); Zendingswerkgr. Bapt. Gem. Groninger Bond 504,45 (project).

N.B.J.B.

Alblasserdam 30,-; Arnhem Zuid 80,30; Enschede 203,25; 's Gravenhage 150,- Groningen Noord 56,10; Harlingen 151,60; Hoogeveen 400,-; Kollumerzwaag 40,-; Leeuwarden 125,-; Pernis 103,90; Rotterdam Zuid 61,56; Utrecht Centrum 50,-; Winschoten 47,88; Zutphen 55,45.

U.B.S.

Alblasserdam 22,-; Arnhem Zuid 60,22; 's Gravenhage 125,-; Groningen Noord 41,31; Haarlem 134,05; Hoogeveen 300,-; Leeuwarden 200,-; Rotterdam Zuid 45,15; Utrecht Centrum 125,-; Winschoten 35,11.

NOODFONDS

Alblasserdam 148,75; Ede 50,-; Enschede 257,-; Haarlem 185,60; Heerenveen 92,75; Hoogeveen 800,-; Krommenie 95,20; Nieuwe Pekela 260,-; Stavoren 130,75; N.B.V.B. Delfzijl 2000,- (Ethiopië); S.V., M. 25,-; H.T.-S., D. 25,- H.G., H. 100,-; H.T.-S., D. 50,-; D.B., H. 10,-; J.H., G. 15,-; J.B., H. 15,-; H.J.H.B.-K., H. 10,-.

Hartelijk dank voor alle bijdragen en giften.
Bijdragen kunt u overmaken op giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin, onder vermelding van de bestemming.
Bijdragen voor het Noodfonds kunt u eveneens storten op giro 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin.

A. VAN DEN HOEF

Blijvende aandacht voor Oost Europa

Europese Baptisten helpen Oost-Europa

De snelle politieke veranderingen van eind 1989 openbaarden een geweldige humanitaire en geestelijke nood in de Oost-Europese landen.
Maar terzelfdertijd ontstond toen de mogelijkheid om daadwerkelijk hulp te bieden.
Dat werd gedaan. Allerlei plaatselijke gemeenten en christelijke organisaties ondernamen spontane onafhankelijke initiatieven. U hebt er ook in ons blad wat over kunnen lezen.
Waar er zo'n grote behoefte schier aan alles was, kwam die hulp haast altijd goed terecht. De hulp kwam overigens niet alleen uit het Westen, ook Oost-Europese Baptistengemeenten trachtten elkaar te helpen. Evenals allerlei interkerkelijke organisaties, waarvan sommigen - zoals de Stichting Kruistochten - met jaren ervaring en een netwerk van eigen betrouwbare kontaktadressen.
Toch bleek al spoedig, dat overlapping of hulpverlening aan dichterbij gelegen gemeenten, terwijl véél behoeftiger maar verderaf gelegen gemeenten werden verwaarloosd, meermaals voorkwam.

Bundeling

Daarom kwamen vertegenwoordigers van de Europese Baptisten Federatie en van de Baptisten Wereld Alliantie samen met afgevaardigden van Oost-Europese Baptistengemeenten in januari bijeen te Dorfweil om krachten te bundelen en informatie uit te wisselen en die af te checken.
De bundeling maakte ook mogelijk voordelige aankopen te kunnen doen; transport op goedkope en efficiënte wijze te organiseren en goed te onderzoeken welke van de vele hulpaanvragen het dringendst of het meest gewenst waren.
De E.B.F. heeft daarom een oproep doen uitgaan naar alle aangesloten Unies en gemeenten, versnippering van geld en krachten zoveel mogelijk te voorkomen, maar de hulpverlening centraal via haar te laten verlopen.

Reeds verleende hulp

Wat is er dan inmiddels voor hulp verstrekt?
a. Onmiddellijke financiële hulpverlening aan Baptistenvoorgangers in Polen en Roemenië.
b. Aan de Bulgaarse Baptistenunie is een reis-budget toegestaan teneinde kontakten met het buitenland te kunnen onderhouden. (Zeer belangrijk na 45 jaar isolement!) Aan hen zijn ook beurzen ter beschikking gesteld.
c. 70.000 Bijbels en Nieuwe Testamenten werden verzonden naar Roemenië.
d. Voor Bulgarije en de Sovjet Unie werden 6 overheadprojectors ter beschikking gesteld. (als je geen zangbundels hebt!).
e. Als onderdeel van een uitgebreid landbouwkundig en medisch hulpprogramma werd zaaigoed ter waarde van meer dan 800.000 D.Mark naar Roemenië verzonden.
f. Naar het Baptistenseminarium in Estland werd een theologische bibliotheek verzonden.
g. Elke Oost-Duitse predikant ontving een kleine selektie van goede theologische boeken. Daarheen werden ook grote hoeveelheden drukpapier verzonden (voor traktaken, brochures etc.).
h. 30.000 D.Mark werd naar Joegoslavië gezonden om de druk van een Kroatische Bijbel te kunnen voltooien.
i. baptisten tijdschriften en trainingsmateriaal werd via Onckenpers naar Bulgarije gezonden.
Het toaal van de onderhanden zijnde projekten beloopt een bedrag van ruim 12 miljoen gulden (!!).

Wat is er nog nodig?

1. Het meest gevraagd worden Bijbels en christelijke lektuur.
De vraag naar deze zaken is zo groot, dat de westelijke instituten die in produktie en distributie hiervan gespecialiseerd zijn, eenvoudig fondsen en middelen tekort komen.
De **behoefte** *is werkelijk* **zeer groot,** maar we hebben **geen geld** om eraan te voldoen.
2. Allerlei materiaal voor evangelisatieakties is dringen nodig. De mogelijkheden zijn onbeperkt! En dát op plaatsen waar evangelisatie tot voor kort absoluut verboden was! Gemeenten in het oosten vragen dringend om: luidsprekers, synthesizers, draagbare orgels, projektoren, bestelwagentjes om als rijdende boekenwinkel te dienen en ander transportmateriaal.
3. Harde valuta zijn ook nodig om kerken die het meest dringend onderhoud nodig hebben, enigszins op te lappen. Basisbehoeften als b.v. verwarmingsapparaten worden dringend gevraagd. (zowel voor kerken als b.v. voor een bejaardentehuis!).
4. We rekenen ermee, dat we de komende winter nog voedsel- en kledinghulp voor Roemenië en Polen moeten verstrekken.
5. Ook is er grote vraag om medicijnen en medische uitrusting. Maar daar moeten we goed opletten niet lukraak, maar slechts het specifiek gevraagde (en dat is nù al heel wat) te zenden.
6. Voorgangers vragen om schrijfmachines, copieerapparatuur en bureau-uitrusting. En zo zou er een lange lijst genoemd kunnen worden.

25-jarig Trans World Radio Nederland en België houdt jubileumconcert op DV 6 oktober 1990, 19.30 uur in de "Doelen" te Rotterdam

Trans World Radio Nederland en België bestaat dit jaar precies 25 jaar. Al deze jaren heeft zij deel uitgemaakt van de wereldwijd werkende radiozendingsorganisatie Trans World Radio International.
Om dit feit te gedenken en te vieren is er een Zang- en Samenzangavond gepland in Concertgebouw "De Doelen", Kruisplein 2 te Rotterdam.
Het concert zal plaatsvinden op 6 oktober 1990 en aanvangen om 19.30 uur.
Medewerkenden aan deze avond zullen onder meer naar verwachting zijn:
* Dr. Paul Freed, Oprichter en President van Trans World Radio International
* Kinderkoren van Jennifer van de Hoek uit Ridderkerk e.o.
* Koor "Deo Cantemus" van Arie Pronk (of Arie Pronk zelf dirigeert is door zijn recente ziekte nog onzeker)
* Jacob Jambazian, de Armeense producer voor TWR, in een muzikale bijdrage
* Hans van der Steen, oprichter en oud-directeur van TWR Nederland en België.

Toegangsprijs: *f* 16,50.
De opbrengst van het concert zal worden bestemd voor kinderprogramma's van TWR naar de Sowjet-Unie en Roemenië.
Kaarten vanaf heden te bestellen bij:
Trans World Radio
Postbus 61
3740 AB Baarn

Concluderend

Oost Europa is misschien wat uit de aandacht verdwenen, maar onze hulp is nog steeds dringend gewenst!
U hebt al heel wat gedaan (b.v. voor Roemenië) maar misschien is de aandacht toch inmiddels wat verflauwt. Er is immers zoveel....
Namens de Uniecommissie wil ik graag alle lezers en gemeenten hartelijk uitnodigen dóór te gaan met akties voor Oost-Europa.
En laten we het dan proberen zo effektief mogelijk via de Europese Baptisten Hulpverlening te laten lopen.
Dat wil voor ons zeggen, dat giften voor Oost-Europa die u in het NOODFONDS stort, op deze wijze snel en effektief worden doorgesluisd. Laten onze Oost-Europese broeders en zusters kunnen rekenen op kreatieve akties en trouw volharden in gebed.
Voor de Uniecommissie,

G. BOSVELD

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 48,-- per jaar; buitenland *f* 66,-- per jaar.

Redactie:
Ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Vervolg van pag. 5

gunstige zin te beïnvloeden. Allereerst werd het initiatief genomen een enquete in te stellen naar de houding van onze gemeenten ten opzichte van de opleiding. Deze enquete vindt in de zomermaanden plaats en biedt naar wij hopen een aantal goede aanknopingspunten voor verder beleid. In de vragen wordt onder meer ingegaan op de wijze waarop in de gemeente aandacht wordt gegeven aan de opleiding. Ook wordt daarin geïnformeerd naar mensen die er de voorkeur aan gegeven hebben om elders te studeren. Het is voor ons van groot belang dat de raden deze enquete serieus beantwoorden.

Roepingenzondag 13 januari 1991

Verder heeft het Curatorium zich ervoor uitgesproken eenmaal per jaar in de gemeenten bijzondere aandacht te vragen voor de voorgangersopleiding. Om (jonge) mensen te bepalen bij de mogelijkheid dat de Heer van de gemeente hen zou kunnen roepen tot de bijzonder dienst van het voorgangerschap, kan een speciale "Roepingenzondag" een waardevolle bijdrage vormen. Natuurlijk beperkt het woord "roeping" zich niet uitsluitend tot de dienst van voorganger. Wij zijn allen geroepenen door het evangelie. Het materiaal dat het Curatorium voor deze zondag - 13 januari 1991 - voor de gemeenten en de voorgangers beschikbaar stelt, zal in deze ruime zin op het woord "roeping" ingaan. Toch hoort daarbij ook de oproep zich beschikbaar te stellen voor de bijzondere dienst, waartoe de Heer sommigen roept.

Nieuw lid belast met P.R.-zaken

Het Curatorium prijst zich gelukkig met de aanstelling van br. J. Schotanus uit Rhenen als nieuw lid van het Curatorium. Bij zijn benoeming heeft naast andere kwaliteiten die iemand voor deze functie zou moeten hebben, ook een zekere gevoeligheid voor P.R.-zaken een rol gespeeld. Br. Schotanus bleek bereid deze extra taak binnen het Curatorium op zich te willen nemen en zal in de toekomst de spreekbuis zijn van het Curatorium naar de gemeenten.

Y. HORJUS

Noodhulp Oost-Europa

In DC van 5 juli hebt u - onder de titel "wereldwijd" - iets kunnen lezen over een zaaigoedproject in **Bacau** (Moldavië/Roemenië). Op haar vergadering van 2 juli j.l. heeft het bestuur van SOH definitief besloten om *f* 50.000.- vrij te maken voor dit project. Genoemd project wordt uitgevoerd onder de verantwoordelijkheid van **Baptist Response Europa** (BRE), een coördinatiecommissie voor hulp aan Oost-Europa, waarin EBF en BWA nauw samenwerken.
Baptist Response Europa, in het vervolg **BRE,** investeerde zelf voor meer dan 1,3 miljoen dollar in agrarische projecten en gezondheidsprojecten in Roemenië. Midden april hadden ze nog een bedrag van DM 750.000 open staan voor voederbietenzaad voor 71 coöperaties in het district Bacau. Mits dit zaad onmiddellijk aangekocht en verscheept kon worden, zou het alsnog tijdig de grond in kunnen.
De SOH is toen door de Unie van Baptisten Gemeenten benaderd met de vraag of SOH de financiering van de vrachtkosten voor haar rekening zou kunnen nemen.
Het toegezonden onderzoeksverslag en projectbeschrijving zagen er professioneel uit. Gezien de tijdsdruk heeft de staf van SOH onmiddellijk besloten te reageren en het grootste bedrag bij te dragen wat mogelijk was.

Tijdens een kort bezoek aan Bacau, door één van de stafleden van SOH, bleek de plaatselijke baptistenpredikant één van degenen te zijn die het meest bereid was tot oecumenische samenwerking.

In aanvulling op dit bericht kan nog vermeld worden dat het uitvoerend comité van de EBF in september zal vergaderen in "De Bron" te Dalfsen en dan graag na wil gaan of een verdere nederlandse hulp voor genoemd project is te verkrijgen.

J. Aaldring

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

Zoeklicht-Toogdag op zaterdag 25 augustus a.s.

De Vereniging Het Zoeklicht, gevestigd te Doorn, belegt op zaterdag 25 augustus a.s. haar jaarlijkse **Zoeklicht-Toogdag** in de Expohal te Hilversum.

Het algemeen thema voor deze dag zal zijn:

"Gods woord voor de negentiger jaren"

De aanvang van de bijeenkomsten is 10.00 uur en 14.00 uur en de toegang is vrij.
Er is tijdens de bijeenkomsten Kindersamenkomst en Kindercreche.

Als sprekers zijn uitgenodigd: Prof. dr. Paul D. Feinberg uit Amerika, docent aan de Trinity Bible College; ds. Jac. Schouten uit Delfzijl; dhr. D. Steenhuis uit Nijverdag en Theo Niemeyer uit Maarssen, die de algehele leiding van deze dag verzorgd.

Muzikale medewerking wordt verleend door:
Het groot gemengd evangelisatiekoor Deo Juvante uit Huizen o.l.v. Bert Moll, Esther Tims, Jany van Campen en Peter Kits, Het Karstkwartet; Maarten de Groot bespeelt het concertorgel.

Vorig jaar bezochten zo'n 4500 mensen de Zoeklicht-Toogdag, die toen in het teken stond van het 70 jarig bestaan.
De Vereniging Het Zoeklicht is opgericht door de evangelist/componist Johannes de Heer.

Voor inlichtingen: 03430-13300/12332.

105e jaargang nummer 29 - 30 augustus 1990

dc DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Inclusief denken

J. SCHOTANUS

Voor de meesten van onze jonge mensen zal de vakantie er weer opzitten. Ze gaan weer naar een school. Niet zomaar een school hopenlijk, maar de school van **hun** bewuste keuze. Of mogen we nog zeggen: de bewuste keuze van de ouders. Gelet op de verschillende signatuur van scholen, zijn er heel wat keuzemogelijkheden. Er is trouwens een tendens in de richting van oecumenische gemeenschapsscholen. Deze tendens heeft te maken met de doelstelling van opvoeding en onderwijs en die kan weer alles te maken hebben met de titel van dit artikel.

Doel van opvoeding en onderwijs

Een gezaghebbende stem in de Protestantse onderwijswereld, beschrijft het doel van de opvoeding als een gericht zijn: op het helpen van het kind, bekwaam te worden tot **zedelijke zelfbepaling.** Dit is een doelomschrijving, die ook voor humanisten aanvaardbaar is. Dit loopt parallel met de zogenaamde nieuwe theologische inzichten: Jezus bevrijdt de mens ertoe om zichzelf zedelijk te bepalen. De autonomie van de mens, aannemelijk gemaakt met een religieus sausje. Je mag je zelfgeschapen zedelijke plichten van binnenuit aanvaarden als goddelijke geboden. In elke cultuur en tijd zullen die plichten er weer anders uit kunnen zien. Zo gevariëerd als een landschap zo gevariëerd de vormgeving van onze plichten. Dit is de invloed die onze jonge mensen van onze scholen vaak ondergaan. De werkelijkheid om ons heen wordt hiermee tot op zekere hoogte normatief. Deze werkelijkheid drukt ook op de Gemeente van Christus. Er zijn hogere onderwijsinstellingen, die voorbereiden op een taak in de Gemeente en een heel extra eerste jaar ingesteld hebben, dat er op gericht is om hun studenten uit deze jarenlange inkapseling vrij te maken.

Want hoe kun je een Gemeente vrijwaren van genoemde invloeden als je zelf het onderscheidingsvermogen daarin niet hebt, vanwege een jarenlange beïnvloeding.

De pedagogische situatie

In de huidige pedagogiek wordt heel sterk de nadruk gelegd op de werkelijkheid, waarin het kind zich bevindt. Deze zienswijze heeft een belangrijke bijdrage geleverd aan ons huidig onderwijs en aan de unieke plaats van het kind-in-zijn-situatie. Dit kan tot op zekere hoogte positief gewaardeerd worden. De problemen ontstaan daar waar de situatie doorslaggevend gaat bepalen wat zinvol en waar is. Ook datgene wat we **niet** in onze situatie en in onze mede-mens ontdekken kan mede-bepalend en soms misschien allesbepalend zijn. Als men de zichtbare wereld als de afgesloten totaliteit beleeft, dan drijft dat naar een soort eenheidsgedachte, die de menswording van het kind gaat bepalen. Dit moet ruimte scheppen voor en leiden tot "**inclusief denken**".

Men moet altijd kunnen komen tot een consensus: Conflicten onder ogen zien en door blijven zoeken tot een oplossing is gevonden. Men moet komen tot een evenwicht tussen aanpassing en toch zijn eigen onafhankelijkheid ("zedelijke zelfbepaling") niet prijsgeven. Het inclusieve denken bevordert het luisteren naar elkaar. Dit heeft weer alles te maken met de grote nadruk op eenheid en verscheidenheid. Het eist veel geduld en flexibiliteit om dit in een leef- en werkgemeenschap te verwerkelijken. Het klinkt allemaal zo aantrekkelijk en het is dan ook geen wonder dat er velen zijn die proberen met de beste bedoelingen op deze wijze gestalte te geven aan de eenheid, ook in de Gemeente. Het zou de oplossing kunnen zijn van veel onenigheid en tweedracht, ware het niet dat de "eenheid van de Gemeente" gebaseerd is op "exclusief denken" en daarover schrijf ik in het artikel "Een verdieping lager".

VERDER IN DIT NUMMER

EVEN NADENKEN MET....

Br. J. Bouritius

Jezus als Loketbediende?

"Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem" 1 Joh. 4:9
"Maar Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde verzaakt hebt"
Openb. 2:4

Wat kun je er blij van worden, wanneer je het enthousiaste getuigenis hoort van mensen, die pas tot geloof gekomen zijn. Wat een liefde voor God en Zijn gemeente spreekt daaruit. Velen denken dan: zo enthousiast ben ik ook geweest, eens.., maar wat is het moeilijk om die eerste liefde vast te houden. Echte liefde tot de Heer, toewijding aan Zijn gemeente en hartelijke bereidheid om Hem in en door ons Zijn werk te laten doen, het schijnt allemaal aan slijtage onderhevig te zijn. Natuurlijk zijn en blijven we dankbaar voor de verzoening met God door Jezus Christus, maar het dreigt in ons leven te verstarren tot een formeel weten. De Here Jezus begint soms te lijken op een loketbediende, die ons regelmatig onze (geestelijke) uitkering verstrekt zonder dat ons hart daarbij zingt. Zo'n beamte doet zijn werk, betaalt ons uit waar we recht op hebben, maar interesseert zich er niet voor wat wij er mee doen. Hij kan ook onmogelijk een persoonlijke relatie aangaan met alle mensen met wie hij te maken krijgt.
Maar Jezus wil dat juist wel. Hij heeft Zich volkomen gegeven in de dood, opdat wij daardoor weer kinderen van God zouden worden en zouden gaan ***leven door Hem.*** *De vergeving van al onze zonden is niet het einddoel van Zijn offer. Hij ruimt al die rommel op, opdat wij zouden komen tot een heel echte, levende, liefdevolle relatie met Hem. Wij mogen en kunnen de Heer door Zijn Woord en Geest steeds beter leren kennen en gaan ervaren dat het doen van Zijn wil heel erg blij maakt en ons heel dicht bij Zijn hart brengt. Wanneer wij het allemaal "wel geloven", misschien nog bidden om vergeving van zonden en veel zegen op onze weg en de rest van ons geloofs "bezit" reservere voor de eeuwigheid, dan wordt onze eerste liefde al gauw bijgezet in een safe-loket, dat alleen in onze verbeelding bestaat, want zo werkt het niet. Wat we het allermeeste nodig hebben is eën steeds dieper en rijker wordende relatie met God. Leven dóór Hem, ook hier en nu al. Jezus zit niet achter een loket, maar wil met ons door het leven gaan als Heiland én Heer én Vriend. Dan is onze eerste liefde geen snel wegslinkend tegoed op de bank, maar een werkelijkheid die blijft en groeit. Jezus neemt het ons kwalijk wanneer Hij voor ons een soort loketbediende wordt en geen wonder. Hij wil Zich laten kennen door wie werkelijk naar Hem verlangen.*
Dát maakt alle verschil, in ons eigen leven en in de gemeente.

Een vervelend West Europa?

Opnieuw zullen velen in Oost Europa last hebben van de superieure houding van het Westen. Jaren geleden zond de Uniecommissie ons naar baptistengemeenten in Oost Europa om tot een beter begrip te komen tussen Oost en West. We probeerden er achter te komen waar de knelpunten zaten, maar de leiding van de gemeenten ontweek onze vragen. Toen we enkelen van hen mee namen in onze auto, om vrijer te zijn in onze gesprekken, kwam het hoge woord eruit: Jullie zijn zo superieur.

Ik moet daar vaak aan denken als ik lees van goedbedoelde akties vanuit West Europa om de Oosteuropese christenen te scholen in vaardigheden van het Westen. Zouden wij niet veel meer kunnen leren van de broeders en zusters in Oost Europa? De kop van een artikel in een krant luidde: West moet van Oost leren voor een menselijk Europa.
Dat werd me bijzonder duidelijk toen ik iets las over en van, een in Parijs woonachtige Russisch filosofe, Tatjana Goritschewa, in het blad Beweging uitgegeven door de Stichting voor Reformatorische Wijsbegeerte. Zij stelt: "Wij in Rusland hebben het lijden gekozen, de Westerlingen de sleur. De mens in het Westen is er aan gewend, niet te leven".
Tijdens haar studie was zij atheïste. Later liet zij zich in met boeddhisme en yoga. De grote verandering in haar leven kwam toen ze 26 was, en Jezus Christus leerde kennen als de weg, de Waarheid en het Leven.
In 1980 werd ze haar geboorteland uitgewezen.

Goritschewa kenschetst het geestelijk klimaat in Europa als cynisme. Dit cynisme, als post-nihilisme, "gelooft niet in waarden en waarheden, maar ook niet in ideologie-kritiek. Het vecht en trapt niet meer, zoals het nihilisme nog deed. Het is moe en verveelt zichzelf. In een cynisch klimaat leeft er geen hoop, is er geen scheppende energie. Het is liefdeloos".
Zij ziet in dit cynisme, de Langeweile, de verveling, geen uitweg door het boeddhisme, gnosticisme of Islamitische mystiek. Maar ook niet door het christendom van het Westen, dat zij typeert als gezichtsloos, burgerlijk, oppervlakkig, ondankbaar en humorloos. De uitweg die Tatjana wijst noemt ze smal en moeilijk begaanbaar. Het vergt geduld en lijden. Mensen die deze weg gaan zijn de "dwazen in Christus". "Want de dwaasheid van God is wijzer dan mensen, en de zwakheid van God sterker dan mensen" (1 Cor. 1:25). Een van haar boeken geeft ze de titel: De kracht van christelijke dwaasheid.
Kenmerken van de "christen-dwaas" zijn: nederigheid, opoffering en een gebedsleven. Groei en zuiverheid van geloofs- en gemeenteleven gaat gepaard met vervolging en lijden. In de Sowjet-Unie hebben christenen geleden en werden ze als dwazen behandeld.

In het Westen treft Goritschewa vaak ingeslapen, conservatieve christenen aan. Ze heeft de indruk dat er weinig schuldbesef is, men is koud noch heet. Het ontbreekt aan moed om voor dwaas aangezien te worden. Het christendom in het Westen is vastgeroest; bepaalde tradities worden herkauwd, tot vervelens toe.
Westerse theologie is voor haar meer filosofie: "beroepsmatig gefantaseer over religieuse vragen, dat niet stoelt op geloofservaring".
Tatjana vindt dat een theoloog veel moet vasten en bidden, zodat God door hem tot de mens kan spreken.

In Oosteuropese landen zijn veel voorbeelden van geestelijk leven.
De gelovigen zijn vaak gelouterd door een dagelijks lijden onder een systeem van onderdrukking. Ze hebben een sterk geloof in Christus, dat gedragen wordt door gebed.
Is het mogelijk, dat wij westerlingen lijden aan verveling en daardoor vervelend overkomen?

G. VAN 'T WOUT

Landelijke ontmoetingsdag 1991

Op 25 mei 1991 zal D.V. weer een landelijke ontmoetingsdag worden gehouden, deze keer in de IJsselhallen in Zwolle.
De ontmoetingsdag-commissie (LOC) is al geruime tijd bezig met de voorbereidingen en inmiddels zijn ook de plaatselijke werkgroep en de commissie voor het kinderprogramma van start gegaan.
Nadere berichten omtrent deze dag volgen.
De secretaris van de LOC,

J. de Boer
G. Terborchstraat 39
8932 MB Leeuwarden

Een verdieping lager

J. SCHOTANUS

Het is mogelijk dat mensen over een bepaald punt discussiëren en er maar niet uit kunnen komen. In een artikel over polarisatie of overtuiging heb ik daar eerder over geschreven. Het probleem is dat men de werkelijke oorzaak van het verschil blijft zoeken op een niveau, waar het probleem in wezen niet ligt. Men kan op een bepaald niveau blijven steken in een discussie over de doop bijvoorbeeld. Zou men een verdieping lager gaan en terecht komen bij de keuze van een andere visie op het verbond, dan kan dat al direct veel meer duidelijkheid scheppen. Dit geld ook voor vele andere zaken.

De crisis in de ethiek

Men spreekt van een crisis in de wetenschap van de ethiek, die ook onze gemeenschap niet onberoerd laat. Dit zou wel eens samen kunnen vallen met de moeite, die we hebben met onze identiteit. Wij hebben nooit anders geweten dan dat voor de kennis van het ethische we rechtstreeks aangewezen waren op Openbaring. **Uit onszelf** konden we toch **niet** echt weten van goed en kwaad. We moesten eerst van God en Zijn Openbaring met zekerheid weten, voordat we konden weten wat Hij van ons wilde. In ons weten van goed en kwaad belijden we toch afhankelijk van het christelijk geloof te zijn. Dit blijkt echter niet meer zo vanzelfsprekend. Ook en vooral op het gebied van de pedagogiek (zie voorpagina-artikel), kom je totaal andere geluiden tegen.

Wie mag nog meepraten?

Als het werkelijk zo is, dat wij niet afhankelijk zijn van Openbaring, in het kennen van goed en kwaad, maar alleen nog maar een beroep mogen doen op algemeen aanvaarde menselijke leefregels, is er dan nog wel plaats voor die andersdenkenden, die er vaste normen en waarden op na houden? Als de kleinste gemene deler, van dat algemeen menselijke, als vertrekpunt geldt voor de zedelijke zelfbepaling van individuele mensen en in strijd is met de geopenbaarde wil van God, waar zijn we dan?

Hebben we dan nog een been om op te staan? Verspelen we op deze manier niet ons recht om mee te mogen spreken? Stel, dat we wakker geworden zijn en de stem van de Bijbel ook op ethisch gebied willen laten horen. Zou dat dan niet aangezien kunnen worden als een streven naar macht?

Stel, dat we gaan inzien, dat bepaalde zaken een verkeerde koers nemen en we zouden blijven zwijgen. Mag dat dan niet geduid worden als onverantwoordelijk? Staan wij niet voortdurend onder druk om ons maar aan te passen? Verbreken we, met de aanvaarding van de Bijbel als openbaringsbron en hoogste gezag op het gebied van de moraal, niet tegelijkertijd de communicatie met de moderne medemens? De medemens die tot een soort universele zedelijke zelfbepaling is gekomen.

Assimileren en conformeren

Blijft er voor ons niets anders over dan assimileren en conformeren? Tot op zekere hoogte kan men opgaan in die algemeen menselijke moraal en dat heet assimileren. We krijgen de laatste tijd zoveel op ons bord, waar we niet echt raad mee weten. Dan maar aanpassen? Waar blijven we dan met ons "niet gelijkvormig worden in ons denken aan het inclusieve denken van deze wereld" en met ons exclusief "gij geheel anders"? Wat doen we met al dat nieuwe, wat we in Christus hebben leren kennen?

Zedelijkheid en levensheiliging

De moraal en de levensheiliging zijn voor een christen toch onlosmakelijk aan elkaar verbonden. Wie in de kerk van Christus de moraal tot een van het geloof onafhankelijk gegeven maakt, brengt daarmee een diepe kloof aan. Daarmee komen we voor de keuze te staan of we daaraan mee willen doen. Voor die keuze stonden ook Adam en Eva: "Buiten God om beslissen over goed en kwaad!" We mogen zeker weten, dat wat God wil goed is. Wat wij verstaan onder het algemeen menselijke, hoe goed het ook moge schijnen, kan radikaal ingaan tegen Gods wil. Onze liefde tot God, in het verlengde daarvan de liefde tot Zijn wil, bepaalt ons Gemeente-zijn en ook de vormgeving van onze liefde tot de naaste. In die weg der heiliging weten we van zelfhandhaving als het begeren van het vlees en we herkennen in de Gemeente het voldoen aan de geboden als de vrucht van de Geest. Eenmaal christen geworden, is er **voor ons** geen zedelijkheid buiten Christus om. Hiervan leggen we getuigenis af, als wachters op de muur. Dit heeft alles te maken met het in-praktijk-brengen van een Bijbels standpunt. Dit heeft toch niets te maken met "een streven naar invloed en macht" voor onszelf, maar alles met de visie op het hiervan afhankelijke streven naar het bestaansrecht van een gereinigde Gemeente. Christus heeft Zich gegeven, om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid, en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken (Titus 2:14).

De trant van mijn betoog

In onze huidige maatschappij gaat men uit van een bepaalde mensbeschouwing, waarbij de mens aan zijn eigen rede en zedelijk besef genoeg zou hebben, als gemeenschappelijk uitgangspunt voor christen en niet-christen. Als wij ons hierbij aansluiten, zullen we geen moeilijkheden ondervinden. Maar als we ons Bijbels standpunt niet discutabel willen stellen, dan sluiten wij onszelf bij voorbaat uit van de communicatie. Men wil ons graag terecht brengen bij een gemeenschappelijk vertrekpunt. Niet het nulpunt van de Bijbelse overgave en het opgeven van je eigen beschikkingsrecht: zich stellen onder een gezag van Boven. Hun vertrekpunt is ook uit een punt nul, maar één richting is daarvan bij voorbaat absoluut uitgesloten: "Een van buiten de mens komende bovennatuurlijke gezagsinstantie".

Andere geluiden

Zouden we uit bepaalde geluiden, die onder ons gehoord worden, moeten concluderen, dat er zijn die niet meer uitgaan van een onbetwistbaar Bijbels gezag op ethisch gebied? Waren we zo ingedommeld, dat we nu pas tot die ontdekking komen? Het zou toch heel normaal moeten zijn, dat wij op grond van het Woord, ten allen tijde bereid zijn ons aan de zedelijke maatstaf van de Bijbel te onderwerpen. Als het goed is, dan gebeurt dat in de prediking en in het pastoraat toch ook bij voortduring. Daartoe zijn en worden onze voorgangers toch toe opgeleid?

De titel

De verdieping lager is het vertrekpunt vanuit de eeuwenlang beleden normatieve Bijbelse gegevens. De aanvaarding van **dat** (gemeenschappelijk) vertrekpunt gaat vooraf aan de behandeling van welk ethisch probleem dan ook. Hier moet een ondubbelzinnige keuze gedaan (of heel bewust **opnieuw** gedaan) worden. Hier moet een ééndui-dige afspraak over komen, alvorens aan gedetailleerde ethische problemen of over exegese ook maar één woord te besteden. De ethische problemen liggen een verdieping hoger, maar daar zijn we ogenschijnlijk nog niet aan toe. Ik wenste wel dat ik daarin **niet** gelijk zou hebben. Misschien lig ik wel heel ver achter. Laat mij de illusie, dat het gros van onze gemeenschap zich in mijn conclusie herkent, maar dat merken we hopenlijk binnenkort vanzelf. Duidelijkheid is toch wel een eerste vereiste.

De vakantievreugde is voorbij. En nu?

Velen hebben een goede tijd achter de rug. Enkele weken van heerlijke rust en ontspanning. Misschien dat sommigen het wat warm hebben gehad, en anderen hebben het misschien wat slechter getroffen met het weer, maar nu is alles weer voorbij.

Nu keren wij terug tot het leven van alle dag. Het dagelijks gezinsleven wacht weer, de fabrieken, kantoren en scholen zijn weer geheel bezet. Het leven is weer normaal geworden. Toch zullen we er voor moeten waken dat we niet in een soort sleursituatie terechtkomen. Er zijn heel wat mensen die leven van vakantie tot vakantie, van vrije tijd tot vrije tijd en wat daar tussen in zit is niet zo erg in tel. We zijn dan echter wel verkeerd bezig. Want ons leven zal er op gericht moeten zijn dat we vreugde beleven in de dagelijkse dingen, in de opdracht waarin we staan, in alles wat we te doen hebben. Niet voor niets staat er in de Bijbel: "Al wat gij doet, met woord of werk, doet het alles in de Naam des Heren Jezus, God, de Vader, dankende door Hem" (Col. 3:17). Als zo ons leven is, zullen we ontdekken dat we met veel meer vreugde de dagelijkse dingen gaan doen. Dan is wel de vakantie voorbij, maar de vreugde gaat door. Een dergelijke levenshouding zal ons bewaren voor stress en meer van dergelijke zaken. Het is dan immers een vreugde om te leven en te werken.

Zijn we ook geestelijk toegerust?

De vakantietijd is voor de gemeente nooit zo'n beste tijd. Heel wat kerkbanken blijven leeg, omdat zij die er anders op plegen te zitten, nu elders zijn. Het zijn enkele gemeenten in ons land, gesitueerd in toeristencentra, die er wat vakantiegangers bij krijgen, maar dat geldt niet voor de meesten van onze gemeenten. Daarom wordt er in menige gemeente opgelucht gereageerd als de vakantietijd voorbij is, want nu kan de arbeid weer in volle kracht beginnen. De lege kerkbanken stromen weer vol, het zangkoor begint de repetities en al het verenigingswerk, voor jong en oud, is weer van start gegaan.
Maar zijn we ook geestelijk toegerust? Wat is vakantie een prachtige tijd om eens wat meer in de Bijbel te lezen en om eens enkele goede geestelijk opbouwende boeken aan te schaffen om daarmede bezig te zijn. Maar doen we dat ook? Bekend is het verhaal van de Bijbel, die samen met de vakantiespullen in de koffer verdween, maar zich na drie weken afvroeg waarom hij toch mee moest op vakantie. Het is jammer als onze vakanties zo voorbij gaan. Maar daarom is het belangrijk om ons in de nieuwe tijd, die nu is aangebroken, te gaan inzetten voor een goed geestelijk leven.
De opbouw daartoe zal in de gemeente moeten plaatsvinden. In de kerkdiensten, maar vooral ook tijdens de Bijbelstudies. Nu weten we best dat het leven erg veel van ons vraagt. Maar zullen we niet eens wat meer overeenstemming moeten aanbrengen in de tijd welke we geven aan ontspanning en de tijd welke wij geven voor onze geestelijke groei? We zullen er in onze gemeenten steeds op gericht moeten zijn dat we bij de Bron moeten leven. Bijbelstudie en gebed zijn zeer belangrijke zaken. We kunnen met van alles bezig zijn, en heel veel doen in de arbeid van de gemeente. Maar als we Bijbelstudie en gebed verwaarlozen dan zal ons leven onvruchtbaar en dor worden.
Laten we in dit nieuwe seizoen, dat nu is aangebroken, ons daarnaar uitstrekken, dan gaan we ontdekken hoe rijk en verkwikkend de stromen van levend water zijn welke God ons wil geven. Dat is ook nodig voor onze taak in de wereld.

Want we willen toch evangeliserende gemeenten zijn

"Iedere Baptist een evangelist" is een woord dat al vele jaren geleden vanuit het naburige Duitsland tot ons is overgewaaid. Voor velen in het verleden was dit het levensmotto. We hebben ze wel gekend en we kennen ze gelukkig vandaag ook nog wel, mensen, die altijd een woord van getuigenis gereed hadden. Nu gaat het niet alleen om het persoonlijk getuigenis, maar ook om het getuigenis van de gemeente. Zijn al onze gemeenten nog evangeliserende gemeenten?
Soms horen we dat onze evangelisatiemethoden verouderd zijn. Misschien is dat zo, maar zoland er geen betere methoden zijn gevonden, zullen we de oude methoden niet moeten wegdoen. Er zijn echter wel moderne methoden waarbij het toch om de oude boodschap gaat. De Evangelisatiecommissie van de Unie is al jaren bezig om onze gemeenten toe te rusten voor hun taak in deze tijd. Ook andere Evangelische organisaties zijn bereid om ons nieuwere methoden aan de hand te doen. Het is belangrijk om te zoeken wat voor onze gemeente het beste is. Maar wel willen we opmerken dat een levende gemeente de beste Evangelisatie is. Waar de liefde van de Here Jezus als een blij getuigenis zichtbaar is zullen anderen tot die liefde worden aangetrokken. Zal de nieuwe tijd die nu is aangebroken onze gemeenten aan deze arbeid doen gaan in de kracht des Heren?

Zo zal ook onze Uniegemeenschap in de diepte moeten groeien

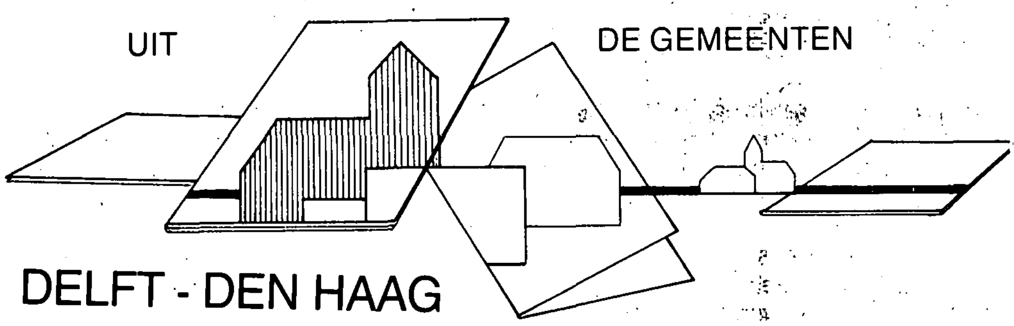
Onze gemeenschap is niet zo maar een organisatie of iets dergelijks, maar een verbond van gemeenten van de Here Jezus Christus. Daarom hoort er vooral een geestelijke band te zijn. Het was het verlangen van de oprichters van de Unie dat op deze wijze, in het samengaan, de arbeid van Gods Koninkrijk beter gediend zou worden.
Dat verlangen zal ook ons moeten vervullen. Nu maakt de Unie op dit moment een moeilijke tijd door, we zijn ons dat bewust. Maar ook zijn we ons bewust, dat, als we samen in het rechte spoor wandelen van het woord dat God ons geschonken heeft en samen de blik richten op Hem, die de Leidsman en de Voleinder van ons geloof is, de moeilijkheden overwonnen kunnen worden. En dan? Ja, dan zullen we verder mogen gaan bouwen aan het Koninkrijk van God. "Samen in de Naam van Jezus", zo zingen we tegenwoordig vaak. Maar dan zal dat ook werkelijk in de Naam van Jezus moeten zijn, luisterend naar zijn woord en wandelend in zijn voetstappen. Zulk een samengaan zal ons in de komende tijd veel zegen brengen.

Zo mogen we ook omzien naar andere gelovigen

Er wordt wel eens gezegd dat wij, als Baptisten, in een soort isolement leven, omdat we ons verre houden van de hedendaagse eucumene. Toch ben ik zo vrij om dat te betwijfelen. Natuurlijk, ik weet dat wij in 1963 uit de Wereldraad van kerken zijn getreden en dat we in 1970 geweigerd hebben mee te doen met de toen op te richten Raad van kerken in Nederland. We hebben daar toen onze redenen voor gehad en hebben deze redenen nog. Maar in deze wereld zijn er miljoenen gelovigen, en in ons land vele duizenden, die behoren tot kerken en gemeenschappen die eveneens, en dikwijls om dezelfde redenen als wij, geen lid zijn geworden van bovengenoemde Raden van kerken. Wat geloofsbeleving betreft zijn het vaak kerken die heel dichtbij ons staan. Op plaatselijk niveau wordt er soms al contact beleefd met zulke gemeenten en gemeenschappen. Misschien zouden we het ook op wat hoger niveau moeten gaan zoeken. We zouden samen met Evangelische gemeenten en gemeenschappen in de dienst van onze Here kunnen staan. Soms zijn er plaatselijke gemeenten die contacten onderhouden met geloofszendingen, soms zelfs zendelingen ondersteunen die via zulke geloofszendingen werken.
Contacten zijn er echter veel. Misschien zouden we dit alles wat moeten gaan bundelen om samen met anderen die dezelfde belijdenis hebben als wij in de dienst des Heren te kunnen staan. Daarin zullen we moeten groeien. Maar

Vervolg pag. 5 1e kolom

UIT DE GEMEENTEN

DELFT - DEN HAAG

Na enkele maanden van voorbereiding, gesprek en toeleven met elkaar naar deze reis, kon op 28 maart j.l. vertrokken worden naar de DDR. Vanuit Delft en Den Haag gingen 17 mensen vol verwachting samen op reis. Wat zou hen deze dagen brengen? Br. Wout Huizing schrijft: vreugde, vrijheid en verbondenheid zijn dan de eerste trefwoorden die bij mij opkomen.

Vreugde

Vreugde was er om samen op pad te zijn. De sfeer was goed. Het was een belevenis om samen in een hotel vlakbij de grens met de DDR te dineren, de avond door te brengen en te overnachten. De kamers waren goed, het eten smaakte opperbest en de stemming zat er goed in. Een jarige hadden wij bovendien in ons midden: Piet(er) Dijk. Natuurlijk werden er slingers voor hem opgehangen en werd hij hartelijk toegezongen.
Bij de grens was het druk, maar de controle was in vergelijking met de jaren daarvoor minimaal. Heel ontspannen verliep alles. Veel vreugde beleefden wij ook aan de ontmoeting in Lübbenau, waar wij een warme maaltijd nuttigden en een boottochtje konden maken in de schitterende omgeving.
Om ongeveer zes uur kwamen wij in Guben aan. Vreugde was er om elkaar weer te zien of elkaar voor het eerst te ontmoeten.

Vrijheid

De gesprekken gingen al snel over de grote ommekeer sinds november 1989. De muur was gevallen. Vrijheid voor de mensen in de DDR. Deze vrijheid werd door hen het sterkst gevoeld door nu te kunnen zeggen dat het wellicht mogelijk is een keer een tegenbezoek te brengen aan de gemeente in Holland. Niet meer afhankelijk te zijn van de good-will van mensen uit het westen of ze langs willen komen. Maar aan de vrijheid hangt een prijskaartje, zo zou steeds duidelijker worden tijdens het weekend.

Verbondenheid

Verbondenheid is een ander trefwoord, dat veel uitdrukt van de ervaringen in deze dagen. De gezinnen die ons ontvingen waren zonder uitzondering allemaal heel hartelijk. Veel had men er voor over om ons goede dagen te geven.
Hoe langer je met elkaar optrok, hoe beter je elkaar leerde kennen, hoe sterker je je ook verbonden voelt met elkaar.
Die verbondenheid kreeg ook vorm in de gemeenteavond op vrijdagavond en de kerkdienst op zondagmorgen. Samen zingen, samen bidden, samen luisteren naar woorden uit de Bijbel, samen het avondmaal vieren. Het zijn momenten om niet snel te vergeten. Momenten waarop je kon voelen dat God overal aanwezig is en met mensen onderweg. Om uitdrukking te geven aan die onderlinge verbondenheid werd een menorah aan de gemeente te Guben gegeven opdat het Licht kan stralen en tegelijk kan deze zevenarmige kandelaar ook blijvend herinneren aan de ontmoeting van deze dagen.
Verslagenheid, verwarring en vriendschap zijn een tweede serie trefwoorden die bij mij opkomen.

Verslagenheid

Verslagenheid was toch wel bij meerderen te bespeuren. De veranderingen in de afgelopen maanden hebben veel goeds gegeven, maar er minstens zo veel problemen bij gegeven.
Meerdere families hebben er mee te maken dat familieleden naar het Westen zijn gevlucht, of later daarnaartoe zijn vertrokken. Dat geeft spanningen.
Verslagenheid was er ook te bespeuren bij sommigen dat de politieke beloften die zijn gedaan wellicht niet na worden gekomen. De geldkoers bijvoorbeeld was een belangrijk gespreksonderwerp. Beloofd was dat de DDR-mark omgewisseld zou worden voor een koers van één op één. Maar steeds meer lijkt het te gaan in de richting van één op twee of zelfs op drie. Dat betekent concreet dat de toch al niet hoge salarissen worden gehalveerd. Verslagenheid bij sommigen dat de harde westerse D-mark zo'n beetje het belangrijkste leek te zijn geworden voor de mensen in de DDR.

Verwarring

Verwarring is nog volop aanwezig. Hoe moet het verder? Daarover werd gesproken tijdens de gemeenteavond. Voor sommigen leven er veel vragen en is er grote onzekerheid: zal men de baan wel kunnen behouden? Hoe gaat het financiëel allemaal verder? Zal het mogelijk zijn de voorganger te onderhouden?
Op zaterdag werd een uitstapje gemaakt naar Dresden. Al vroeg vertrok er een bus - speciaal voor ons gehuurd! - naar deze beroemde duitse stad. Om zeven uur 's ochtends ontmoetten wij elkaar al!
In Dresden werd stilgestaan in een wijk, waar vroeger de stasi's woonden. Alle dosiers van de burgers waren hier opgeslagen en de mensen die werkten voor de stasi hadden hier riante woningen. Op de muur, die langs de weg liep, stonden veel leuzen die duidelijk maakten hoeveel haat er heerst t.o.v. de mensen die zich hebben ingezet voor de stasi. Heel verwarrend is het nu voor mensen te bedenken dat er zóveel mensen waren die diensten voor de staatspolitie hebben verricht. Wie kon je vertrouwen? Hoe stel je je nu open naar elkaar toe op? Sommigen gaven eerlijk aan dat nog niet te kunnen. In de middag werd een rondleiding gegeven in de staatsopera. Uniek dat het mogelijk was om hier een rondleiding te krijgen. Er zijn wachtlijsten van enkele jaren! Via familierelaties was het mogelijk ons er tussendoor te plaatsen. Een indrukwekkend gebouw, een prestigeprojekt van de duitse regering. Een belevenis om er rond te kijken!

Vriendschap

Vriendschappen zijn gegroeid in deze dagen. Het afscheid op maandagmorgen viel dan ook niet mee. Toch was het anders als in de voorgaande jaren. Je kunt nu leven met de hoop dat het mogelijk zal zijn dat ook mensen uit Guben eens naar Nederland zullen komen. Een enkeling is al op bezoek geweest! Wellicht zal het nodig zijn een fonds te stichten om een reis vanuit de DDR naar Delft - Den Haag mogelijk te maken. Maar het is eerst afwachten hoe het één en ander zich ontwikkelt. Dat gaat in snel tempo en het is niet te overzien welke beslissingen allemaal nog genomen worden. Ondertussen wordt er veel over en weer geschreven en getelefoneerd. Banden zijn ontstaan en wij voelen ons één.
Een volgend jaar gaan wij wéér. Inmiddels is al duidelijk dat dan nóg meer mensen mee zouden willen. Ze hebben gelijk, want het is een ervaring die je rijker maakt.

KMG: dit verslag, dat zo aktueel en leerzaam is, bijna letterlijk overgenomen.

Vervolg van pag. 4

nu we terug zijn van vakantie is dat wellicht de goede tijd daarvoor om er mee te beginnen. Het is de hoogste tijd dat we de hand aan de ploeg zullen slaan om samen te gaan werken in de wijngaard des Heren. We hopen dat het voor ieder persoonlijk, voor iedere gemeente, maar ook voor de gemeenten tezamen een goede en gezegende tijd zal worden.

JAC. SCHOUTEN

Agenda

!! 1 sept. - 2.00 uur (za):
Open Bijeenkomst (SOU) - Gewest Oost Overijsel - Trefpunt Enschede
idem
Zendingsvergadering Drenthe & Zuidoost Groningen "Meerzicht" Emmen

2 sept. - 15.30 uur (zo):
Afscheidsdienst Peter en Ria (Rijnsburgerweg 124, Leiden)

8 sept. - 10.30 uur (za):
Opening Cursusjaar Seminarium "De Samenhof" Zwolle

!! 8 sept. - 2.00 uur (za):
Open Bijeenkomst (SOU) - Gewest Zuid en West - Vrieseweg 64 - Dordrecht

11 sept. (begin progr. 11 uur)
Nationale Conferentie NBVB Grote Kerk Loolaan Apeldoorn

15 september (za):
Extra Algemene Vergadering te Hoogeveen

16 sept. - 3.30 uur (zo):
Jubileumviering ds. G. Vegter, Herv. Gem. Centrum "De Brug", Emmerikseweg (dus niet de Hanzehof) te Zutphen

21, 22 & 23 sept. (vr-za-zo):
Kaderweekend II (NBJB)) Schoonloo

23 sept. (zo)
Jubileumviering ds. Chr. Eijer

23 sept. (zo)
Ontmoetingsdag Drenthe e.o. Zuidoosthal te Emmen

26 sept. (wo)
Uitvoerend comité EBF "De Bron" Dalfsen

5, 6 & 7 okt. (vr-za-zo):
JAV 90 te Sneek

24, 25 & 26 okt. (wo-do-vr):
Alg. Vergadering te Deventer

17 nov. (za)
Landelijke Zendingsdag

13 januari 1991
Roepingenzondag

N.B. De meeste van deze gegevens vindt u in aankondigingen vermeld in ons blad. We hebben ze even voor u op een rijtje gezet!!
De nog te houden open gewestelijke bijeenkomsten van de SOU, zullen binnenkort aangekondigd worden.
Het bericht over de bijeenkomst van 23 aug. voor de Groninger Bond kwam te laat binnen.

(J.S.-R.)

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

Uitzenddienst zendelingen-echtpaar Peter en Ria de Groot

De zendingscommissie van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland nodigt u uit voor het bijwonen van de uitzenddienst ten behoeven van de zendingsarbeid die br. en zr. Peter en Ria de Groot zullen gaan verrichten in het verre Sierra Leone.
Deze dienst zal worden gehouden op 2 september a.s. in de Aula van Nieuwerhoord, Rijnsburgerweg 124, Leiden (omgeving station en acad. ziekenhuis).
De dienst welke om 15.30 uur aanvangt zal worden geleid door ds. A.H. Agtereek namens de Baptisten gemeente Leiden en door ds. C. Molema, voorzitter van de Unie Zendings Commissie.
In deze dienst waarin we de Heer van de zendingsopdracht om een Zegen over de aanstaande arbeid zullen mogen vragen, hopen we velen van u te mogen ontmoeten.
Gaarne tot ziens op 2 september a.s.
Namens de U.Z.C.

D. Lindeman-Kolbe

Kaderweekend II in september

Plannen, organiseren en vergaderen; het gaat allemaal gewoon door, voor een deel zelfs in de vakantie-tijd.
Met de herinnering aan een heel goed eerste kaderweekend (over vriendschap) nog in het achterhoofd heeft de werkgroep Jeugdwerk van de NBJB zich inmiddels gestort op de voorbereiding van het "kaderweekend II".
Dit weekend vindt plaats van 21-23 september op het nieuwe (en inmiddels prachtig opgeknapte) jeugdcentrum van de NBJB in Schoonloo.
Het thema is: "SPIEGELS"
- Waaraan spiegelen we ons?
- Hoe kijken we in de spiegel?
- Zouden we niet eens wat vaker in de spiegel van God moeten kijken?

Rondom die vragen willen we samen nadenken, praten, bidden, de Bijbel lezen en ons geloof vieren.
Welkom is iedereen vanaf 16 jaar die aktief betrokken is bij de jeugdgroep in zijn/haar gemeente.
(Lid zijn van de NBJB is geen voorwaarde. We kunnen ons zelfs goed voorstellen dat je zo'n kaderweekend gebruikt om de NBJB eens wat beter te leren kennen).
De prijs bedraagt slechts *f* 55,- (Reiskosten boven *f* 10,- worden vergoed).
Aanmelden kan via het Jeugdburo (05120-15687). Je krijgt dan meer informatie toegestuurd.
Namens de werkgroep Jeugdwerk,

Geert Jan Blanken

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van W. Huizing, voorganger van de gemeente Den Haag luidt: Mandarijnstraat 55, 2564 SW Den Haag, tel. 070-3256218.

Penningmeester van de gemeente Makkum is G. Reinsma-Langeveld, Kerkeburen 17, 8754 CZ Makkum, tel. 05158-1861.

Het nieuwe adres van br. en zr. W. Kos luidt: Egelantierstraat 56, 1171 JP Badhoevedorp, tel. 02968-95555.

Het nieuwe adres van zr. I van de Burgh-de Graaff luidt: Jan van Arkelstraat 8, 4121 EK Everdingen, tel. 03472-1705.

Secreatris van de gemeente Zutphen is S. Kluin, Sint Antoniehof 70, 7232 EB Warnsveld, tel. 05750-21557.

Penningmeester van de gemeente Zutphen is H.H.J. Kroes, Braamkamp 140, 7206 HG Zutphen, tel. 05750-22503.

MEDEDELING

Na een zegenrijke periode van ruim 7 jaar in onze gemeente in Doetinchem, hoopt ds. G. de Jonge, die het beroep naar Ede heeft aangenomen, in de zondagmorgendienst van 16 september a.s. afscheid te nemen.

Opbouw- en toerustingsdag van de vereniging "De Christenvrouw"

D.V. dinsdag 25 september 1990 te Utrecht, Singelkerk, Wittevrouwensingel 128.
Spreekster: mw. J. Verheij: **"Donorcodocil, ja of nee".**
Ieder is hartelijk welkom. Toegang vrij. De dag duurt van 10.15 tot ca. 14.30 uur.
Koffie aanwezig: s.v.p. zelf lunchpakket meenemen.

'Wie in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, vernacht in de schaduw des Almachtigen.
Ik zeg tot den Here: Mijn toevlucht en mijn vesting, mijn God, op wien ik vertrouw'. *Psalm 91:1,2*

Door de Here Thuisgehaald, onze zuster

Ida Keizer-Kip

in de leeftijd van 81 jaar

16 juli 1990

Baptistengemeente Winschoten

OPGAAN OF KLEUR BEKENNEN?

Opgaan in de massa is kiezen voor de makkelijkste weg. Naar buiten komen met een eigen mening die zich onderscheidt van de massa is moeilijker.

Toch is kleur bekennen de beste manier om te laten zien dat u het niet eens bent met de normvervaging in de gezondheidszorg. Dat euthanasie en abortus behoren tot de ontoelaatbare medische handelingen.

Kies daarom voor de ziektekostenvoorziening die op geen enkele wijze meewerkt aan omstreden medische handelingen. Beken kleur met de 'Schone' polis van Pro-Life.

Kies voor het leven, kies voor Pro-Life

JA, INFORMEER MIJ

Naam: ....

Adres: ....

Postcode: .... Plaats: ....

Geb. datum man: ....

Geb. datum vrouw: ....

Aantal kinderen: ....

Huidige verzekering: ....

Deze bon uitknippen en in ongefrankeerde envelop sturen naar: Pro-Life Ziektekostenvoorziening, Antwoordnummer 6140, 3700 VB Zeist

Stuur de bon in of bel voor informatie: Pro-Life Ziektekostenvoorziening, Postbus 540, 3700 AM Zeist, tel. 03404-12314.

PRO-LIFE
ZIEKTEKOSTENVOORZIENING

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 48,-- per jaar; buitenland f 66,-- per jaar.

Redactie:
Ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

De Heer is mijn Herder

In die wetenschap moest onverwacht onze broeder

Scholte Blank

echtgenoot van Grietje Dol

het leven met het eeuwige verwisselen op de leeftijd van 69 jaar.

Baptistengemeente Emmen

"Zijn geloven is aanschouwen geworden"

Door God is thuis gehaald broeder

Wytze Hiemstra

op de leeftijd van 65 jaar

"Daar geen rouw meer en geen tranen in het nieuw Jeruzalem".

22 juli 1990

6862 CB Oosterbeek,
Paasberg 7

Baptistengemeente
Arnhem-Zuid

Zijn leven was Dienend

Als hier op aarde mijn werk is voldaan.
En ik kom veilig aan 's hemels kust aan,
O, dan zal daarin mijn vreugde bestaan,
Dat ik heel dicht naast mijn Heiland mag gaan.
Lied 319 bundel Joh. de Heer

Na een kortstondige ziekte is overleden, onze broeder

Jan Visser

Op de leeftijd van 84 jaar

Harlingen, 16 juli 1990

Baptistengemeente Harlingen

Will Buyser en Chien van Beek verhuizen op 28 augustus naar: Ed. Schilderinkstraat 352, 7002 JS Doetinchem, tel. 08340-44131.

Nooit zag ik een vriend die zo trouw was als Jezus

Op de leeftijd van 76 jaar werd thuisgehaald onze zuster

Grietje Smit

weduwe van Staas Wieringa

Baptistengemeente Emmen

De Heer zal uw uitgang en uw ingang bewaren
van nu aan tot in eeuwigheid.

Heden is plotseling overleden onze lieve zuster

Trijntje (Nienke)
van der Meer-van Wieren

geboren 4-3-1920

Ruim 45 jaar hebben we samen lief en leed mogen delen.
We zijn dankbaar voor alles wat ons in haar is gegeven.

9257 VM Noordbergum
Zevenhuisterweg 40

De rouwdienst is gehouden op donderdag 2 augustus in de Baptistenkerk te Noordbergum.

Baptistengemeente Noordbergum

Op 18 juli 1990 is door haar Heer en Heiland thuis gehaald

Anna Geertruida Addink-Scholten

Zij mocht 72 jaar worden

Baptistengemeente
Zutphen

Vakantiewoningen op de boerderij, rustige omgeving, bos, wandelpaden in Sauerland-Oberberg v.a. 11 DM, 15 DM en 18 DM p.p. Ruth Hornbruch, Drieberhausen 5270 Gummersbach 1, tel. 0949-2354-3293/2128.

"Vrees niet, want Ik heb u verlost;
Ik heb u bij uw naam geroepen,
gij zijt Mijn". Jes. 43:1

Toch nog onverwacht heeft de Here tot zich genomen Zijn kind, onze zuster

Jantje Zoer-van Huffelen

op de leeftijd van 69 jaar

Hoogezand, 26 juli 1990

Baptistengemeente
Hoogezand-Woldwijck

Wij zijn blij en dankbaar dat onze ouders, opa en oma

Ties Smid

en

Nel Smid-van Dijk

op 14 september D.V. 40 jaar zijn getrouwd. Als u hen hiermee wil feliciteren, bent u van harte welkom.
En wel op zaterdag 15 september tussen 10 en 12 uur, in de "Smidse" Merwedestraat 1 (hoek Parkweg) te Groningen.

9725 BP Groningen, sept. 1990
Achterweg 86

De kinderen en kleinkinderen
Jurjen, Dina en Thijs Jan,
Truus, Herman en Esther en
Petra

Baptisten Gemeente
Deventer

Uitnodiging

Deventer, augustus 1990

Na vijf maanden van arbeid is het eindelijk zover dat wij ons geheel verbouwd kerkgebouw, aan de Binnensingel 16 te Deventer, weer in gebruik kunnen nemen.

Wij nodigen u hierbij uit de heropening mee te maken en wel op zaterdag 1 september 1990 om 14.00 uur.

Namens de raad van de gemeente,
R. Verdoes, secretaris

dc

105e jaargang nummer 30 - 6 september 1990

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Het gaat om geld en om de olie

De mensen die zeggen verstand te hebben van de wereldpolitiek, vertellen ons naar aanleiding van de inval van Irak in Koeweit, dat het gaat om geld en om de olie.
Een groot land, Irak, machtig aan militair potentieel, heeft een klein land, Koeweit, dat rijk is aan olie en geld, overvallen.
Het was een schok voor de hele wereld. Het ging immers allemaal zo mooi. Door de veranderingen in Oost-Europa was de wereldvrede heel dichtbij gekomen. Vredesbewegingen liepen alom te verkondigen dat de wapens en de legers in deze wereld opgeruimd konden worden, want het vijand denken was voorbij. Maar Saddam Hoessein, de sterke man van Irak, gooide roet in het zo heerlijk etentje. Vanaf dat moment vliegen de groten der aarde door deze wereld heen om, als het nog mogelijk is, deze vuurhaard te blussen. Maar.... het gaat om geld en olie. En geld en olie geeft macht in deze wereld. Gaat het de andere volken misschien ook om die macht?
Dezer dagen hebben we ook geluiden gehoord die we menen al eens eerder gehoord te hebben. Irak verklaarde de inval op Koeweit door te zeggen dat men op verzoek van een "nieuw gevormde regering" was gekomen. In 1937 werd voor de inval van Hitler in Tsjechoslowakije dezelfde verontschuldiging gebruikt, later bij het binnentrekken in Oostenrijk eveneens. Ook toen was er veel diplomatiek wereldverkeer.
En wat was het resultaat? Wat zal nu het resultaat zijn? Zal Koeweit, of zal de Emir van Koeweit, opgeofferd worden ten behoeve van de wereldvrede? Het gaat immers om geld en om de olie!

Deze tijden zijn voorzegd

Lang geleden hebben de profeten des Heren al naar deze tijden gewezen. Wat is het belangrijk om vandaag het profetisch woord te kennen. Bij deze gebeurtenissen heb ik moeten denken aan een woord van niemand minder dan de Here Jezus Christus zelf.
In zijn profetische rede, onder meer opgetekend in Lucas 21, zegt de Here Jezus: **"Let op de vijgeboom en al de bomen".**
De vijgeboom is in de Bijbel het beeld voor het volk Israël. Dat de Here Jezus daarop wijst is een belangrijk teken voor onze tijd. De vijgeboom, een veel voorkomende boom in het midden-oosten, verliest namelijk in de winter al het groen wat daaraan is, en geeft de indruk dood te zijn. Kan er van zulk een dood stuk hout nog iets terecht komen? Maar dan komt het voorjaar en ineens blijkt die vijgeboom aan alle kanten te gaan uitbotten. Juist daarom is het zulk een prachtig beeld voor het volk Israël.
Zoals eens de vijgeboom heeft ook het volk Israël in bloei gestaan. Prachtige tijden zijn er geweest onder koning David en zijn zoon Salomo en ook nog wel andere koningen. Maar het grote probleem is dat Israël niet trouw gebleven is aan God. En daarom is het volk uit het land verdreven de vreemde in. De grote diaspora van Israël is eeuwen geleden begonnen. Als volk, als natie, hield Israël op te bestaan. Het was als zodanig dood. Er was niets meer van te verwachten. Dat het volk dit zelf ook zo zag vertelt ons Ezech. 37, waar in dat indrukwekkende beeld van het dorre doodsbeenderendal, Israël zegt: "Onze beenderen zijn verdord en onze hoop is vervlogen; het is met ons gedaan". Gods beloften falen echter niet. Er zijn vele beloften die spreken van een herstel van Israël in het land dat God hen gegeven heeft.
Een herstel als natie, een herstel in het land. De Here Jezus zegt nu dat wij daar op moeten letten. Als de vijgeboom, Israël, weer gaat bloeien, dan staat de komst des Heren voor de deur. Vandaag, en dat al enkele tientallen jaren lang, bloeit de vijgeboom.
Maar de Here Jezus zegt ook: **Let op al de bomen.**
Van een Messias belijdende Jood hebben we geleerd dat we de Bijbel altijd moeten verstaan vanuit Jeruzalem. En zo is het ook met het beeld van deze bomen. Die bomen beelden de rond Israël wonende volken uit. Het zijn de Arabische volken. Eeuwen lang hebben ook deze Arabische volken in rust verkeerd. Het midden-oosten was altijd een arm woestijngebied, in deze wereld niet zo erg in tel. Totdat er olie werd gevonden. En vanaf dat moment werd dit gebied een strategisch belangrijk gebied. Ook de daar wonende volken kwamen tot leven. En na de oorlog in 1973 hebben zij de wereld hun macht laten voelen door de olieboycot. Nu zijn deze Arabische volken nog hopeloos verdeeld. Maar één ding hebben zij gezamelijk, hun haat tegen Israël.
"Let op al de bomen", zo heeft de Here Jezus gezegd. We zullen er op moeten letten, want het gebeuren in het midden-oosten vertelt ons dat we aangekomen zijn in de tijden welke reeds lang geleden door de profeten zijn voorzegd. Wanneer zullen de volken der wereld naar het midden-oosten optrekken om hun grote belangen daar veilig te stellen?

Het gaat naar de wederkomst van de Here Jezus Christus

Want al de dingen die gebeuren zijn de geboorteweeën van de nieuwe tijd die komen zal als straks de Here Jezus Christus zijn rijk op deze aarde zal vestigen. Eenmaal heeft de engel Gabriël tegen Maria gezegd: "God zal Hem de troon van zijn vader David geven". Die troon heeft eenmaal in Jeruzalem gestaan en die troon zal weer opgericht worden. Dan zal de wereld zien dat het niet om geld en olie gaat, maar om de macht van de Here Jezus Christus.
De gemeente van de Here Jezus Christus zal alert moeten zijn op deze dingen, want voordat het dieptepunt van deze wereld is gekomen zal de Here Jezus verschijnen op de wolken des hemels, om zijn gemeente tot Zich te nemen. En dan gaat het er om of wij bereid zullen zijn om onze Here en Heiland te ontmoeten. Er is een lied dat zegt het met deze woorden: "Wat een dag, wat een dag, zal dat zijn".
Is Gods gemeente bereid om haar Here te ontmoeten?

JAC. SCHOUTEN

EVEN NADENKEN MET....

Br. C. Molema, Harlingen

Let op de tekenen van de tijd

In Daniël 4 lezen we over de machtige koning van Babel, Nebukadnessar.
Misschien begrijpt u meteen waarom we juist nu op dit hoofdstuk wijzen. Het is immers niet zo moeilijk om het in verbinding te brengen met de aktualiteit van vandaag.
In dit hoofdstuk gaat het over de hoogmoed van Nebukadnessar, maar ook over de waanzin zoals die hem heeft getroffen.
Het begint met een droom. Hij zag een boom waarvan de top tot aan de hemel reikte en te zien tot aan het einde van de aarde. Maar Nebukadnessar zag ook een wachter uit de hemel komen. Iemand die riep: 'houwt de boom om en vernietigt hem....'.
Het is begrijpelijk dat de koning heeft nagedacht over de betekenis van deze droom. Daarom werden de geleerden ontboden. Zij waren echter niet in staat om de droom te verklaren. Daarom riep de koning Daniël. Leest u eens Daniël 4:20-22;24 en 25 en vervolgens 28-31.
Met name het laatste gedeelte is zeer bizonder. Een hoogmoedige uitspraak van deze koning. 'Is dit niet het grote Babel dat ik gebouwd heb'.
Schitterende bouwwerken had hij inderdaad tot stand gebracht.
De indeling van de stad en de kolossale muur met de schitterende poorten. Het was geweldig. Maar hier zien we iemand die zichzelf wilde eren. In Jesaja 13:11 zegt de Here:'Ik zal de hoogmoed der geweldenaars vernederen'. Hoogmoed is de zonde die in de Satan zijn ontstaan heeft. Hoogmoed heeft hij in het hart van de mens gebracht. In het paradijs sprak de Satan tot de mens: 'Gij zult als God zijn....'.
Daarmee plantte hij zijn hoogmoed over in ons leven.

Nu hebben we al geschreven dat het niet zo moeilijk is om dit bijbelgedeelte met de aktualiteit van vandaag in verbinden te brengen, want er is een man die bezig is om het grote Babel van Nebukadnessar te laten herbouwen. Wilt u zijn naam? Saddam Hoessein!
Een naam die vandaag door vriend en vijand wordt uitgesproken.
Maar zien we hier nu dezelfde hoogmoed? Moet het tot meerdere glorie van zijn leiderschap? Het lijkt er op. Het merkwaardige daarbij is, dat hij een afstammeling blijkt te zijn van koning Nebukadnessar.
Naar deze leider van Irak kijkt vandaag de hele wereld.
Wat wordt het in het Midden-Oosten? Een nieuwe oorlog? De totale instorting van de economie aan de vooravond van een verenigd Europa? Of denken wij dat het wel mee zal vallen?
Met ons gezin zaten we te kijken naar een uitzending over de situatie in het Midden-Oosten. Iemand uit Jordanië zei tegen een verslaggever: 'Jullie eten kaas en drinken bier, en het brand'. En hij voegde er aan toe: 'Doe wat'. Een rake typering van de situatie.
Maken we ons misschien meer druk om onze welvaart, dan om ons welzijn? Meer druk om een goed gevuld bord, dan om vrede, geluk en harmonie in de samenleving?

In Mattheüs 24 zegt Jezus: 'Ook zult gij horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen. Want volk zal opstaan tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk en er zullen nu hier, dan daar, hongersnoden en aardbevingen zijn'. En in Matteüs 16 lezen we: 'Bij het vallen van de avond zegt gij: Goed weer, want de lucht ziet rood. En des morgens: Vandaag ruw weer, want de lucht ziet somber rood. Het aanzien van de lucht weet gij te onderscheiden, maar kunt gij het de tekenen der tijden niet?'.
Daarom nu ook de vraag wat de huidige ontwikkeling in het Midden-Oosten ons heeft te zeggen. Zien we het als een nieuwe stap naar het moment van de wederkomst van de Here Jezus Christus? De wereld maakt zich daar echter niet druk om. Een goed gevuld bord is belangrijker. Of als u wilt: 'Kaas en bier'. En wij, waar maken wij ons als christenen druk om? Het materiële of het geestelijke?
Het valt denk ik niet te ontkennen dat we vandaag een tijd van geestelijk verval beleven.
Ook onze gemeenten zijn meen ik toe aan een nieuwe bezieling. Een opnieuw openstaan voor de werking van de Geest van God.
En als u weet - mijn broeder en zuster - dat u in uw leven een nieuwe toewijding nodig hebt, bid daar dan om.
Daniël 4 wijst op de hoogmoed van Nebudkadnessar, maar de nederigen geeft God genade.

E.B.F. vergadering in Nederland

De jaarlijkse vergadering van de Europese Federatie zal dit jaar in Nederland gehouden worden, in De Bron te Dalfsen. Deze vergadering duurt van 25 tot 29 september a.s.
In deze vergadering komen de vele zaken in bespreking waar de EBF bij betrokken is. Een groot aandeel heeft de hulp aan Oost Europa, waarover in dit blad reeds eerder geschreven werd.
Enkele belangrijke terreinen zijn: Het seminarium te Rüschlikon, de nieuwe academie in Budapest die niet-voorgangers gaat vormen voor de dienst in gemeenten, en de radiodiensten voor Roemenië, verzorgd door het echtpaar Hodoroaba in Parijs. Ook de drie europese baptisten zendingsgenootschappen brengen hier verslag uit. De sectie "Books and Translations" heeft reeds ontzaglijk veel lectuur voor Oost Europa verzorgd. Het europese vrouwen- en jongerenwerk is eveneens vertegenwoordigd.
Deze keer is er ook plaats ingeruimd voor een inleiding en gesprek over de identiteit van de baptisten. De vergadering duurt tot zaterdagavond. Daarna zullen de deelnemers de nacht doorbrengen in diverse gastgezinnen. Zondagmorgen zullen zij dan de dienst bijwonen in verschillende gemeenten, om dan na de maaltijd weer naar huis te vertrekken.

HGdW

Welk muziekkorps in Nederland speelt (nog) op instrumenten uit het jaar 1870?

In het kader van een aktie voor hulp aan Roemenië, bezochten wij tijdens ons verblijf aldaar ook een kerkdienst in het plaatsje Marca.
Het plaatselijke muziekkorps verleende medewerking aan deze dienst en de muziek die ten gehore werd gebracht klonk redelijk. Na afloop van deze dienst vertelde men dat gespeeld wordt op instrumenten die dateren uit de jaren 1870-1880. Ook liet men ons weten dat bij toerbeurt door muzikanten op de instrumenten wordt gespeeld, omdat er wèl voldoende musici zijn, maar géén instrumenten. Geld om muziekinstrumenten te kopen heeft men eenvoudig niet.
Muziek-minded Nederland: staat bij u in de kast of op zolder nog een instrument die nooit meer wordt gebruikt of waaraan u zo gehecht bent dat u er moeilijk afstand van kunt doen, dan zult u er geen spijt van krijgen uw instrument af te staan aan het muziekkorps in Marca. Als u belt met Albert Schipper, tel. 05910-28871, dan zorgt hij er voor dat uw instrument bij u wordt gehaald om deze met het volgend transport naar Roemenië in Marca te bezorgen.

Namens de werkgroep Marca Emmen:

HENK HOFMAN

Floppiebijbel en bijbelgelovige

Het is helemaal waar - floppiebijbel klinkt heel anders dan Statenbijbel. Toch is het dezelfde bijbel. Er komen alleen andere technieken aan te pas om de tekst leesbaar te maken. De drukpers en de computer reproduceren de tekst. Het zijn tekstverwerkers, die ongeacht tijd en omstandigheden, de tekst weergeven die er ingezet of ingetoetst wordt.
Om te lezen wat er staat moet het boek opengeslagen worden of een floppie in de computer gestopt worden. De gevraagde en voorgeprogrammeerde tekst ligt voor ons waar het boek open ligt of flitst over het computerscherm. Telkens als je het boek open doet ligt dezelfde tekst voor ons, telkens als je de nodige toetsen aanslaat vliegen dezelfde woorden over het beeldscherm. Bijbeltekst als een statisch resultaat van een technische procedure.

Franciscus en tekstverwerking

Wij, mensen van deze tijd, die zo met letters en woorden omgaan begrijpen weinig van Franciscus van Assisi. Voor hem was elk woord heilig, zelfs een schuttingwoord! Van hem wordt verteld: Als hij ergens op weg, in een huis of op de vloer een gewijde of profane tekst vond, raapte hij hem op en legde hem op een heilige of nette plaats, want misschien stond er de naam van de Heer in of iets dat er verband mee hield. Toen hem op zekere dag een broeder vroeg waarom hij even ijverig heidense teksten verzamelde, waar de naam van de Heer niet in voorkwam, antwoordde hij: 'Omdat er letters in staan, waarmee de glorievolle naam van de Heer onze God gevormd kan worden.
Ook behoort het goede wat erin staat, niet aan de heidenen of aan welk mens ook, maar aan God, aan wie alle goed toebehoort'. Als hij, tot groet of vermaning, enkele regels liet schrijven, stond hij niet toe dat een letter of een woord werd doorgehaald, ook al waren ze overbodig of foutief. Voor Franciscus bestonden gezegden als "alleen maar woorden" of "men moet niet elk woord op een goudschaaltje wegen" niet. Hij heeft een hoge opvatting van het woord, van de taal, omdat Jezus het Woord van God is, het Woord van de Vader. Voor hem verwijst elk woord naar het eeuwige Woord van God, waardoor wij zijn geschapen, waardoor de hele wereld in stand wordt gehouden. Zo wordt de tekst de con-tekst waardoor de eigenlijke tekst, het Woord van God, verstaan kan worden.

Woordbeeld en wereldbeeld

Zowel de boekdrukkunst als de computer hebben de wereld veranderd.
Ik weet niet of Franciscus de cultuurshock te boven gekomen zou zijn als hij zo overgezet zou zijn in onze wereld. In ieder geval zou hij tot een andere "tekstverwerking" moeten komen om opnieuw weer het Woord van God te horen in de context van de wereld waar we nu in leven.
Maar ook in onze moderne wereld zijn woorden meer dan papier en inkt, meer dan de output van de computer. Woorden brengen ook nu en bij ons iets tot stand. Het woord als loutere informatie of traditie is ook nu een miskenning van het woord. De "tekstverwerking" van de bijbel betekent voor een bijbelgelovige dan ook iets anders dan de tekstverwerking van de floppie-bijbel door de computer. De tekstverwerking van de computer is statisch, de tekstverwerking van de bijbelgelovige is dynamisch. De verwerking van de bijbeltekst door de bijbelgelovige wordt mede bepaald door het wereldbeeld van de gelovige. Een enkel voorbeeld kan dit duidelijk maken. Er is onderzoek gedaan naar de verwerking van de tekst van de bijbel in verschillende culturen. Als voorbeeld werd de geschiedenis van Jozef genomen. In het "westen" blijkt dan een belangrijke vraag te zijn of het verhaal historisch is. De toepassing wordt vooral gevonden in de persoonlijke ethiek, in de persoonlijke moraal van Jozef.
In de sfeer van de traditionele religies, van bijvoorbeeld in Afrika, wordt het verhaal van Jozef vooral gezien als een familiegebeuren.
De ethiek van de familie treedt op de voorgrond. Jozef was een man die trouw bleef aan de familie, aan de clan, hoe deze hem ook behandelde. God zegent hen, die zich loyaal gedragen tegenover de clan.
De Schrift wordt gelezen en verwerkt door het te verbinden aan een actuele en relevantie situatie.
Voor Aziaten verdient de bijbeltekst alleen al waardering en respect vanwege de eerbiedwaardige ouderdom. Ze hebben echter geen behoefte aan historische bewijzen. Hun belangstelling gaat meer uit naar het gezag van de tekst om als voorbeeld te kunnen dienen voor het alledaagse leven. Het verhaal van Jozef maakt vooral indruk omdat hij succes oogstte op alle levensterreinen.

Het levende woord

De bijbelse boodschap is universeel en het heil van God is "supra-cultureel". God staat boven de culturen. De unieke bijbelse boodschap komt tot ons in een grote variatie van communicatie.
Niet alleen in het overbrengen van de boodschap, maar ook inhoudelijk.
De boodschap is essentieel kwalitatief gelijkwaardig, ook al zijn er verschillen in kwantitatieve informatie. De boodschap wordt echter weergegeven en ontvangen in verschillende culturele en psychologische vormen. Daarom zijn er twee testamenten en vier evangeliën. Het Woord geschiedt door Jesaja en Jeremia, door Paulus en door Jacobus, door Johannes en Petrus.
Juist omdat het Schriftwoord van God is ingegeven is het Geest en Leven en geen floppie. Het verstaan van de boodschap van God wordt mogelijk door de verlichting van de Heilige Geest; terwijl het volk van God van alle tijden en in alle culturen functioneert als een hermeneutische gemeenschap, waarin het Woord geschiedt.

G. VAN 'T WOUT

ATTENTIE NBVBers

Br. Wijnand uit Den Helder zal aanwezig zijn om de door u meegenomen postzegels in ontvangst te nemen.

Jezus' mooiste naam

Zoveel zinnen, zoveel namen,
ieder van ons denkt aan hem,
ziet z'n leven, hoort z'n woorden,
vraagt zich af: hoe noem ik hem?

Koning, priester en profeet,
Heiland, Heer, Verlosser,
brood des levens, bron van God,
weg en waarheid, goede Herder.

Ja, dat is het: Herder.
Die de honderd schapen heeft
en in zorg is over 't ene,
of die ene nog wel leeft?

Ja, dat is hij: Herder.
Al zijn aandacht is nu ginds
bij die ene stille zwerver
die zal sterven, ver van huis,
prooi zal worden van 't gespuis.
hij stond op en ging de nacht in.

Dat is Jezus, goede Herder,
die zich waagt in weer en wind,
die 't verlorene zal vinden
en het thuis brengt als een kind.

658

God laat zich niet delen

We leven in een wat merkwaardige wereld. Of, misschien moet ik wel schrijven, een merkwaardig christendom. Want soms horen wij uitspraken van vooraanstaande christenen, die zeggen het niet nodig te vinden dat er evangelie verkondigd wordt aan Mohammedanen. Anderen gaan nog verder met de bewering dat alle godsdiensten min of meer gelijk zijn. Het valt mij daarbij op dat zoveel mensen, die zeggen in God en in de Here Jezus Christus te geloven, daar zo gemakkelijk in meegaan.

Dat bracht mij in mijn gedachten terug naar het geweldige ogenblik dat het volk Israël heeft beleefd op de berg Horeb, toen God Zichzelf aan het volk bekend maakte. Daar klonken die machtige woorden: Ik ben de Here!

Ja, God maakte zelfs zijn naam bekend aan Israël. Eerder had God dat al gedaan aan Mozes. Deze had naar Gods naam gevraagd, en het antwoord was geweest: "Ik ben, die Ik ben". Ik ben Jahweh, de God van het Verbond. Het moet voor Israël een grote vreugde zijn geweest dat de God, die met hen een verbond had gesloten, zich zo aan hen bekend maakte. Nu gaat het in deze geschiedenis allereerst om het volk Israël. Maar achter Israël zien wij de totale wereld staan. Ook aan deze wereld heeft God zichzelf bekend gemaakt door middel van het Boek, de Bijbel, dat bijna in de gehele wereld te verkrijgen is. Er zal een tijd komen dat de mensen zullen zeggen: Wij hebben U niet gekend. Dan zal God wijzen op zijn boek, daar heeft men het kunnen lezen. Maar nog duidelijker heeft de Here Jezus Gods Naam dichtbij ons gebracht. Hem horen wij zeggen: Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien.

Vanuit die gebeurtenis op de Horeb wordt duidelijk dat God een relatie met Israël heeft. Het is een persoonlijke relatie. Maar die relatie met Israël had tot bedoeling dat God op deze wijze bekend zou worden aan deze wereld.

Want deze God is een verlossende God

Direct wordt het al tot Israël gezegd: "Ik ben de Here, uw God, die u uit het diensthuis, uit Egypte, heb uitgeleid". God is een verlossende God. Het wordt ook duidelijk dat God met deze zelfpresentatie enkele stations passeert. Er wordt niet gezegd dat God de God is die de aarde en de hemel heeft geschapen, zoals we dat wel elders horen. Ook niet dat God de God is van Abraham, Isaäk en Jakob. Neen, God refereert hier aan de verlossing.

Naar mijn mening zal dat ook in de toekomst gebeuren. In het boek Openbaring wordt God ons getoond als de verlossende God, maar wel naast al de oordelen die over de wereld zullen komen. Zo was het trouwens ook in Egypte. Het oordeel daverde over het goddeloze Egypteland, maar het volk van God, Israël, werd uitgeleid, de vrijheid tegemoet.

Als gelovigen horen wij bij het volk dat door Hem werd verlost. Zoals Israël verlost werd uit slavernij en knechting, zo zijn de gelovigen verlost uit de slavernij van de zonde. Ook tot ons zegt God: "Ik heb u verlost".

Hoe diep waren wij de zonde binnengedrongen. Hoe vast waren wij aan de zonde gebonden, maar God verloste ons in de Here Jezus Christus.

Hoe dikwijls heeft Israël dat woord gehoord? Honderden jaren later zal de profeet Jesaja het zeggen in Gods naam: Ik heb u verlost. Altijd weer als de wet gelezen wordt zal dat volk er aan herinnerd worden: "Ik ben de Here, uw God, die u heeft verlost".

Herinneren is goed. Zeker het herinnerd worden aan de verlossing, anders bestaat er het gevaar dat we terugvallen in de wereld, waaruit we nu juist verlost zijn. Soms hebben we de indruk dat er veel gelovigen zijn die hun verlossing vergeten zijn. En we zien ze terugvallen in het oude leven.

Wij zullen altijd weer herinnerd moeten worden aan Golgotha waar onze Heiland heeft geleden en is gestorven. Als we die herinnering kwijt zijn, is het gevaar groot dat we ons openstellen voor allerlei dwalingen, die steeds meer gehoord worden. En hiermede zijn we terug bij wat ik aan het begin schreef:

Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben

En daarmee geeft God een duidelijke beperking aan. Daarmede werd Israël tot een geheel apart volk, wat het tot de dag van heden is. Het geheim van Israël is dat God had gezegd dat zij geen andere goden mochten dienen. Dat maakte Israël exclusief. Dat maakte Israël totaal anders dan alle andere volken.

Alle volken, althans de meeste, kenden een meer godendom. In Babel mocht men eertijds gerust de God van Israël dienen als ook de goden van Babel maar erkend werden. En zo was het bij vele andere volken. Maar zodra Israël zei: Onze God is de Enige, barstte de vijandschap los.

Het lijkt wat op onze tijd. O, het christendom mag best bestaan in deze wereld, als ook de andere godsdiensten maar door ons erkend worden. Het christendom mag best verkondigen de weg te kennen naar de verlossing, als we ook die andere wegen van die andere godsdiensten maar erkennen. Maar zodra we gaan zeggen: Er is geen andere weg, geen andere Naam onder de hemel gegeven door welke wij behouden moeten worden, breekt de vijandschap los. Dan worden we als christenen arrogant genoemd. Dan zegt men dat wij discriminatie toepassen.

Maar God laat Zich niet delen met anderen

Dat deed God niet temidden van het volk Israël, zo laat God zich ook vandaag niet delen met anderen. Daarom moet het christendom als een exclusieve gemeenschap in deze wereld staan. God laat zich niet verbinden met welke godsdienst dan ook. God laat zich niet verbinden met één van de ideologieën in deze wereld. Zo laat God zich ook niet binden aan welke politieke richting ook. God laat zich nimmer delen met anderen.

Waar dat wel gebeurt, komen de problemen. Waar de wereld, op welke wijze ook, invloed gaat krijgen in de gemeente, verzwakt de gemeente en raakt haar getuigende kracht kwijt.

Het is dat wat wij vandaag te zien krijgen. Niet alleen dat sommigen gaan zeggen dat de andere godsdiensten ook wegen zijn om God te bereiken, maar men gaat verder. Steeds meer zien we hoe Gods gemeente haar exclusiviteit kwijt raakt. De grensen tussen gemeente en wereld zijn steeds meer aan het vervagen.

Steeds gemakkelijker neemt de gemeente de cultuur van deze wereld over. Maar de verzwakking neemt toe. In de loop der eeuwen dat het bij het volk Israël fout ging en men ook andere goden ging vereren, kwamen de profeten, en zij riepen het uit: Terug tot de wet en de getuigenis.

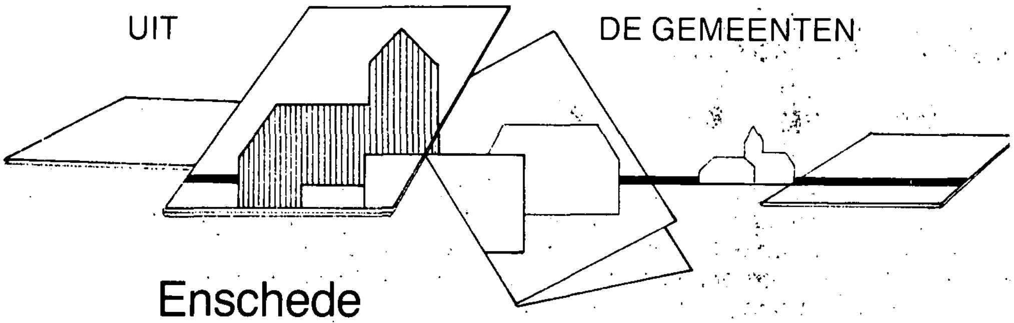
Wat de gemeente vandaag nódig heeft is een nieuw geestelijk ontwaken. Een terugkeer tot God en zijn woord. Ja, dat zal ons in deze wereld niet in dank worden afgenomen. Want de wereld wil dat de gemeente steeds meer verwereldlijkt. Maar het is Gods wil dat de gemeente steeds meer geheiligd zal worden.

Niet voor niets staat er aan het einde van de Bijbel, in het laatste hoofdstuk van het boek Openbaring, dit woord: "Wie heilig is, hij worde nog meer geheiligd".

Dat zegt Gods woord over de gemeente van de eindtijd. Een eindtijd die staat onder het geweldige woord van onze Here Jezus Christus, die het gezegd heeft: "Ik kom spoedig". De Here zal spoedig komen, maar is Zijn gemeente voor die komst gereed? Zijn wij gereed voor die dag van zijn wederkomst? Laten we er toch aan denken: God laat zich niet delen met anderen, noch met de goden die er zijn, noch met de wereld.

JAC. SCHOUTEN

UIT DE GEMEENTEN

Enschede

In deze gemeente verschijnt eens per twee maanden een JONGERENCOURANT.
Daarin trof ik het volgende artikel:

Oordelen....

zonder te luisteren

Op 21 april j.l. hadden we op de T.J. een avond die ging over hoorspelen.
Rond een verhaaltje moest je met behulp van een cassetterecorder een echt hoorspel maken met allerlei geluiden.
In het woord 'hoorspel' zit het werkwoord 'horen' en horen heeft alles te maken met luisteren. Voor het luisteren zijn er altijd minimaal twee personen voor nodig. De één vertelt en de ander luistert en omgekeerd.
Iedereen wil graag zijn verhaal kwijt, want als je niet kunt vertellen wat in je omgaat, dan kan dat allerlei gevolgen hebben. Je kunt elkaar wel helemaal niet meer begrijpen, elkaar vermijden.
Zo zijn er veel mensen, die hun levensverhaal niet kwijt kunnen. Mensen zeggen vaak: dat heb ik nou al zo vaak gehoord, je moet niet zo zeuren of kop op, je moet vertrouwen op God. Zo kun je dichtklappen. De ander luistert toch niet. Je kunt niet kwijt wat je graag wilt vertellen. Mensen oordelen vaak zo gauw zonder geluisterd te hebben. Wij zetten de mensen vaak al in een hokje nog voordat wij aan het luisteren zijn toegekomen.
Maar ieder mens is anders. Mensen moeten trouwens niet in benauwde hokjes geplaatst worden. Ze hebben ruimte, licht en lucht nodig om te kunnen ademen en vooral om zichzelf te kunnen zijn.
Luisteren naar een ander kan heel veel betekenen voor de ander. Een klein beetje belangstelling, een praatje is nooit weg. In de Bijbel zien we dat dat heel goed kan, vooral als we naar Jezus kijken. Als Jezus praat met anderen, dan kijkt hij niet eerst naar wat de ander allemaal verkeerd heeft gedaan, maar Jezus luistert. Hij zet mensen niet in hokjes; Hij laat hen in hun eigen waarde. Vaak hebben wij geen tijd om te luisteren, maar denk aan Jezus. Hij nam de tijd of zijn we bang dat we te nauw bij moeilijkheden van anderen betrokken raken?
Wij mensen hebben elkaar nodig ook in het luisteren naar elkaar. Laten we Jezus dan als grote voorbeeld nemen. Luisteren naar het verhaal van de ander, die niets heeft dan die éne stem en door één woord misschien weer op verhaal kan komen.

Eindhoven

Ook deze gemeente heeft internationale contacten: leest u maar mee....

De Roemeense dr. Paul Negrut in Eindhoven

Het was een blij voorrecht om br. Paul Negrut uit Oradea - Roemenië in ons kerkgebouw te verwelkomen: op woensdagavond 18 april sprak hij in onze kerk voor gelovigen uit verschillende Eindhovense kerkgemeenschappen.
Zijn boodschap was eenvoudig, bescheiden zonder sensatie. Wél een boodschap vol van kracht, overtuiging en volharding. Wij hebben goed begrepen, dat de zorgen nog lang niet geweken zijn in het nieuwe Roemenië. Er is nog een heel lange weg te gaan, maar er zijn nù kansen, die goed benut moeten worden!
Met een helder overzicht van verleden en heden gaf onze baptisten broeder duidelijk weer hoe het er voor staat vandaag de dag in zijn land. Wij waren in de woestijn, wij staken de Jordaan over en bevinden ons op weg naar nieuwe toekomstmogelijkheden, aldus onze baptisten voorganger van de gemeente te Oradea met ca. 4000 leden!
Blijft ù ook strijden in gebed voor onze medegelovigen daar en elders in landen van grote zorg, maar ook nú met grote kansen? Hoe lang nog?
Grijp daaròm de kansen door God ons gegeven!

Lelystad

In de uitgave van 'de Lichtenlijn' uit Lelystad wordt een heel artikel gewijd aan ons weekblad 'De Christen' en zelfs een hele pagina wordt gebruikt om stukjes van artikelen weer te geven.
Henk Sikkema en Albin Pfeiffer schrijven:
Veel lezers van ons gemeenteblad zijn geabonneerd op 'De Christen'. Dat weten wij. Maar het zouden er best wel wat meer kunnen worden. Voor de prijs hoeft u het niet te laten: het blad kost amper één gulden per exemplaar.
Wij weten natuurlijk heel erg goed dat niet elk artikel dat in DC verschijnt altijd ieders goedkeuring heeft. Met welke krant of met welk tijdschrift komt dat trouwens wèl voor? DC geeft altijd de ruimte om op artikelen te reageren.
Daar wordt dan ook vaak gebruik van gemaakt. En juist dat - zo vinden wij - maakt het blad nog meer interessant dan het al is. Niet alleen voor de leden van de gemeente maar ook voor de vrienden.
Soms vinden wij het ook wel eens jammer dat niet meer vakbekwame mensen in onze unie hun medewerking verlenen. Dat alles neemt niet weg dat je met het blad goed voor de dag kunt komen. De redacteuren werken hard. Zij doen flink hun best om iedere week met een goed tijdschrift voor de dag te komen. Dat valt zeer te prijzen, want het is dan toch maar een bezigheid die zich wekelijks voordoet en vaak verricht moet worden onder een zware druk van de tijd.
Wij hebben grote bewondering voor de redactie van DC.

KMG: mede namens de andere redacteuren: dank u wel!

Dokkum

Op 8 en 11 mei j.l. was er weer, voor de tweede keer, een MINIKERKEPAD in Dokkum. Dit is een vorm van samenwerken tussen de basisscholen en de kerken. Dit is een activiteit die uitgaat van de plaatselijke Raad van Kerken.
Ook de Baptisten gemeente te Dokkum doet daar van harte aan mee.
Er was de beschikking over een videoband met een doopbediening. Er werd koffie geschonken en voor de kinderen limonade. Degene die op de video gedoopt werd, was aanwezig voor de koffie en de limonade en dat betekende, dat de kinderen aan haar vragen konden stellen. 'Was u erg zenuwachtig?' en 'Had u het niet erg benauwd?'
De plaatselijke voorganger vond vooral het volgende erg humoristisch. Hij vertelde ook iets over de doopkleding en liet de kleding ook zien en bevoelen, ook het lood onderin. Over de toga vertelde hij dat het nog een spoor is uit de kerk waaruit de Baptisten zijn voortgekomen (een zwarte toga), maar dat er niet in wordt gepreekt en alleen maar wordt gebruikt bij het dopen.
Aangekomen bij de doopkleding van de doopkandidaten vroeg hij de kinderen of ze ook enig idee hadden waarom de kleur van de doopkleding wit is.
Eén van de leerlingen: 'Wit is de kleur van de engelen. Daaraan kun je zien dat ze van God zijn, rein en schoon. Zij die van de duivel zijn, gaan in het zwart, omdat ze 'kwaad' zijn.

KMG: leuk nadenkertje!

KMG

Jubileum echtpaar D. Boschma te Dokkum

Gij dan, mijn kind, wees krachtig in de genade van Christus Jezus, en wat gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, vertrouw dat toe aan vertrouwde mensen, die bekwaam zullen zijn om ook anderen te onderrichten.

"Lijd met de anderen als een goed soldaat van Christus Jezus" *2 Tim. 2:1-2*

60 jaar soldaten van Christus Jezus.

Zo mogen wij onze broeder en zuster ds. Dooitzen Boschma en Fokje Boschma-Balt betitelen en zo mogen wij ze kennen: Soldaten van Christus Jezus. Het was in het jaar 1930 dat, in de zaal van het Amsterdamse congresgebouw, het Leger des Heils zijn afgestudeerde kadetten bevorderde en uitzond naar diverse posten. Onder hen bevond zich ook de jongste luitenant die tot dan toe werd uitgezonden: Dooitzen Boschma en ook Fokje Balt.
Dooitzen werd uitgezonden naar Harlingen en Fokje nam haar taak op de beruchte Walletjes in Amsterdam, ter hand. Dooitzen wist van wanten en het duurde niet lang toen de leiding van het LdH. hem (in 1931) als zendeling uitzond naar het toenmalig Nederlandsch Indië. Na de opleiding aan de kweekschool kregen de officieren Dooitzen en Fokje in het geheim (dat ging in die dagen zo!) meer dan collegiale belangstelling voor elkaar. Na het nodige overleg werd ook zij uitgezonden naar het verre land, waar haar geliefde vol verlangen naar haar uitkeek (1932). Drie jaar later, op 20 september 1935 traden de beide soldaten in het huwelijk, om gezamenlijk de strijd voort te zetten en de boodschap door te geven aan vertrouwde mensen. Tot aan de tweede wereldoorlog hebben zij daar zeer zegenrijk mogen werken. In de oorlog hebben ze aan de lijve moeten ondervinden wat het zeggen wil met anderen mee te lijden als goede soldaten van Christus. In het jappenkamp is het verdriet niet aan hen voorbij gegaan. Na de oorlog hebben ze elkaar weer gevonden met behulp van het Rode Kruis en in 1946 vertrokken beide met hun kinderen naar Nederland, waar ze werden gestationeerd in het corps te Winschoten.
Vanaf die tijd hebben zij hun krachten gegeven aan diverse corpsen in Nederland, waaronder ook in Leeuwarden. Officier (inmiddels Kapitein) D. Boschma was ook interkerkelijk zeer actief en in Leeuwarden ontmoette hij een bijna naamgenoot ds. J. Bosma, predikant van de Baptisten gemeente in die plaats. Er ontstond een warme vriendschap die op den duur door de Legerleiding als ongewenst beschouwd werd want Kapitein Boschma kreeg meer dan gewone belangstelling voor de Baptisten samenkomsten en voor de doop. Het gevolg was een overplaatsing naar Enschede. Na zegenrijke jaren aldaar werden onze soldaten overgeplaatst naar het corps Haarlem waar zij door het werk spoedig een ontmoeting hadden met wijlen ds. J. van Dam en zijn vrouw. Hoe wonderlijk werkt de Heilige Geest want mede door de overplaatsing naar Haarlem en het overtuigend werk van de Heilige Geest in de persoon van ds. van Dam kwamen de Boschma's tot de beslissing om zich te laten dopen. Groot was de vreugde zowel in de gemeente Haarlem als bij de dopelingen, die door ds. Jan van Dam gedoopt werden in het jaar 1959. Echter naast de vreugde moest er ook weer geleden worden. Lijden met anderen als een goed soldaat van Christus Jezus is onlosmakelijk verbonden met de keuze vóór Hem. Het zich laten dopen betekende ontslag uit het Leger en werkloos op straat staan, van de ene op de andere dag. Maar Hij laat niet varen het werk Zijner handen en in het leven van de Boschma's bleek voor de zoveelste keer dat het Woord betrouwbaar is: immers, indien wij met Hem gestorven zijn, zullen wij ook met Hem leven. Spoedig had onze broeder een baan in de burgermaatschappij waar hij met plezier zijn werk deed maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan, de roep om het evangelie te blijven dienen, bleef. Halverwege 1959 kwam er een beroep van de Baptisten gemeente Treebeek en na de intrede en bevestiging ging het kapiteins echtpaar verder als Dominee en Mevrouw Boschma. Hoewel de aanspreek titel zich wijzigde bleven wij soldaten van Christus. We kunnen stellen dat vanaf dat moment het voorgangersechtpaar Boschma hun gaven en krachten in dienst hebben gesteld van onze Baptisten gemeenschap. Verschillende gemeenten mochten onder leiding van een geïnspireerde voorganger luisteren naar het Woord en komen tot groei doordat velen gehoor gaven aan de oproep om zich te laten dopen. Graag laat ik u weten welke gemeenten dit waren:
Na Treebeek:
1963: Coevorden
1966: Zandbulten (het huidige Kollumerzwaag) en Dokkum
1970: Verbonden aan het ziekenhuis de "Sionsberg" in Dokkum en parttime predikant van de gemeente Dokkum.
1975: Met emeritaat.
Wie echter gemeend heeft dat hiermee een periode van diepgaande rust aanbrak heeft het mis. Veel gemeenten deden nooit te vergeefs een beroep op dominee Boschma, op vele wijzen heeft hij hen gediend, als consulent (Haulerwijk) maar bovenal als prediker van de blijde boodschap.

Uit bovenstaande mag blijken dat 1990 een zeer bijzonder jaar is voor het echtpaar Boschma, 55 jaar gehuwd, 60 jaar soldaten van het kruis, hoogte- en diepte-punten markeren het leven van onze broeder en zuster. Met hen en hun kinderen en kleinkinderen mogen wij ons verheugen want er is alle reden om dankbaar te zijn.
Graag willen wij die dankbaarheid uitspreken in een dienst en wel op 23 september a.s. in onze gemeente Dokkum, de dag dat onze broeder zijn tachtigste verjaardag viert DV.

Graag heb ik op verzoek van de redactie dit stuk geschreven, mede omdat ik de Boschma's veel verschuldigd ben.

NICO SCHIPPER

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van A. Alting, secretaris van de gemeente Nieuw Weerdinge luidt: 1e Kruisdiep O.Z. 65, 7831 BB Nieuw Weerdinge, tel. 05911-1694.

Mededeling

Broeders en zusters

Hierbij delen wij u mee dat het voor br. Chr. Eijer, evangelist in dienst van onze uniegemeenschap, deze zomer 25 jaar geleden was dat hij met zijn taak als voorganger van een Baptisten Gemeente mocht beginnen.

Om deze gebeurtenis niet onopgemerkt te laten voorbijgaan is, in overleg met br. Eijer, besloten dit jubileum te vieren op **zondag 23 september 1990** in de gemeente Lelystad.

De bijzondere dienst waarin aandacht besteed zal worden aan dit jubileum zal worden gehouden in de **Ontmoetingskerk** te **Lelystad** aanvang **15.30 uur.** Direct na de dienst zal een receptie worden gehouden in het gebouw van de Baptisten Gemeente te Lelystad.

We hopen dat velen van u in de gelegenheid zullen zijn hierbij aanwezig te zijn.

Evangelisatie Commissie der Unie,
BaptistenGemeente Harderwijk
Baptisten Gemeente Lelystad

Korte agenda van deze week

zaterdag 8 september
SOU-bijeenkomsten
ZUID EN WEST NEDERLAND
Vrieseweg 64, Dordrecht

zaterdag 8 september
Opening cursusjaar Seminarium
"De Samenhof" Zwolle

dinsdag 11 september NVBV
Grote Kerk Loolaan
Apeldoorn

Problemen door grote toestroom

De enorme toestroom van studenten sinds 4 juni stelt de kerken voor grote problemen. Hebben de voorgangers van de Driezelfbeweging al moeite met de vele vragen van de studenten; de doorgaans slecht opgeleide huiskerkleiders weten er helemaal geen raad mee. Zij worden voor het eerst geconfronteerd met een intellectuele benadering van het geloof. Behalve een snel groeiende behoefte aan bijbels is er nu ook een enorme vraag naar bijbelse studieboeken. In Beijing worden al apologetische werken met de hand overgeschreven. (Kruistochten)

Kandidaten voor de verkiezingen Algemene Vergadering 1990

Voorzitter Algemene Vergadering

br. W.J. Blanken, IJmuiden, 60 jaar, lid van de gemeente IJmuiden, bestuurslid stichting Tabitha, bestuurslid Unie Bouw Stichting en voorzitter van de Commissie der Unie.

Commissie der Unie (vacatures br. O. Oldenburger Rzn.):

br. G. Leuvenink, Appingedam, 50 jaar, voorganger van de gemeente Delfzijl (wijkgemeente Appingedam). Geen taken binnen de Unie.

br. J. Riksten, Apeldoorn, 59 jaar, voormalig beroep: bedrijven assurantieadviseur Beurs-makelaardij, heeft gebruik gemaakt van de regeling tot vervroegd uittreden, lid van de gemeente Apeldoorn en is daar secretaris van de gemeente en tevens voorzitter van de commissie Unie-zaken.

Evangelisatie Commissie der Unie (vacatures br. P. van der Werf en br. H.G. de Winkel):

br. G.J. Goessens, Almelo, 33 jaar, voorganger van de gemeente Almelo-Geraniumstraat, schrijver voor de Gemeente Bijbel School.

br. P. Jager, Stadskanaal, 48 jaar, voorganger van de gemeente Stadskanaal Noord, lid van de Werk- en Studiegroep voor Evangelisatie, lid van de Stuurgroep Gemeente Bijbel School en lid van de Werkgroep Voorlichting Gemeente Bijbel School.

br. F. Koster, Spijkenisse, 46 jaar, ambtenaar Havenpolitie, lid van de gemeente Spijkenisse en is daar ouderling, voorzitter van de gemeente en lid van de commissie Unie-zaken. Geen taken binnen de Unie.

br. Sj. van der Laan, Deventer, 48 jaar, voorganger van de gemeente Deventer, lid van de Werk- en Studiegroep voor Evangelisatie.

br. D.M. Stichter, Westerhaar, 36 jaar, voorganger van de gemeente Westerhaar, lid van de Werkgroep Voorlichting Gemeente Bijbel School.

br. R. Venema, Utrecht, 36 jaar, voorganger van de gemeente Utrecht Centrum. Geen taken binnen de Unie.

Unie Zendings Commissie (vacature zr. J. de Jonge-van Oosten):

zr. A.M. Blaauw-Tijman, Emmen, 50 jaar, docente nederlands, lid van de gemeente Emmen en is daar lid van de plaatselijke zendingswerkgroep. Is verder voorzitter van de zendingswerkgroep gewest Drenthe/Zuidoost Groningen. Geen taken binnen de Unie.

zr. M.J. Olijslager, Arnhem, 62 jaar, voormalig beroep: ambtenaar van een dienst Bedrijfsmaatschappelijk werk van het Min. van Financiën, heeft gebruik gemaakt van de regeling vervroegd uittreden, lid van de gemeente Arnhem Zuid en is daar voorzitter van de plaatselijke zendingswerkgroep en secretaris van de commissie Unie-zaken. Is verder voorzitter van de zendingswerkgroep IJsselgewest en is binnen de Unie lid van de Werkgroep Voorlichting Gemeente Bijbel School.

Redactie Commissie "De Christen" (vacature: br. S. Dijkhuizen):

br. B. Hofman, Ter Apel, 48 jaar, voorganger van de gemeente Ter Apel. Geen taken binnen de Unie.

br. J.H. Stijkel, 2e Exloërmond, 39 jaar, voorganger van de gemeente 2e Exloërmond, lid van de redactiecommissie voor de gespreksstof Gemeente Bijbel School.

Financiële Commissie der Unie (vacature br. T.W.J. Rozema):

br. M. Baas, Arnhem, 43 jaar, opperwachtmeester Kon. Marechaussee, lid van de gemeente Arnhem Zuid en is daar voorzitter van de commissie Unie-zaken en voorzitter van de commissie bijzondere diensten. Is tevens bestuurslid van het IJsselgewest.

br. F. Rogaar, Haulerwijk, 37 jaar, pastoraal werker gemeente Haulerwijk, lid beheerscommissie jeugdcentrum NBJB "De Strubben". Is student aan de Tweede Weg Opleiding.

br. W. Schraa, Borne, 57 jaar, administrateur, lid van de gemeente Borne en is daar penningmeester van de gemeente.

br. H. Wierda, Harderwijk, 33 jaar, kantoorbeheerder spaarbank, lid van de gemeente Harderwijk. Geen taken in de gemeente en de Unie.

23 september a.s. Regionale Ontmoetingsdag

15.30 - 19.30 uur Zuidoosthal Emmen

thema: Samen in de Naam van Jezus

We herinneren u nog maar even.
De dag belooft ook dit jaar weer opbouwend en gezellig te worden.
's Middags wordt het thema uitgewerkt in: Samen in de naam van Jezus.... groeien en getuigen. De spreker is ds. Van Berkel, de muzikale medewerking van Mirte en de algehele leiding in handen van ds. Schouten.
's Avonds spreekt ds. R. Reiling over: Samen in de naam van Jezus.... waken en verwachten. De gezamenlijke koren uit Emmen verlenen hun medewerking en de algehele leiding heeft ds. Kroeze.
Ook voor de jeugd van klein tot groot zullen er die dag allerlei aktiviteiten zijn. De crèche is zelfs in de Zuidoosthal zelf en de zondagsschooljeugd komt samen in Het Baken. De organisatie van aktiviteiten voor de andere jeugdgroepen is in handen van de jeugd zelf en zij informeren elkaar daarover op de gebruikelijke manier.
De werkgroep heeft er alles aan gedaan om deze dag te maken tot een fijne en bemoedigende dag. Of het dat ook echt wordt, hangt natuurlijk af van de zegen van onze Heer Jezus. Daar wil Hij ons allen bij gebruiken en in laten delen.
Komt dus zoveel mogelijk; **Samen in de naam van Jezus.**

Namens de werkgroep regionale ontmoetingsdag,

W. WIJNHOUD

Jubileum In Zutphen

N.a.v. het stuk van ds. J. Broertjes in D.C. van 2 aug. j.l. over onze consulent ds. G. Vegter "Een halve eeuw in de ban van het evangelie", wil ik een wijziging doorgeven.

Daarin wordt als plaats voor de jubileumviering de Hanzehof te Zutphen genoemd, **dit moet zijn:** Hervormde gemeentecentrum "De Brug", Emmerikseweg te Zutphen.

De viering zal plaatshebben op zondagmiddag 16 september a.s. van 15.30-17.00 uur; daarna is er gelegenheid om ds. en mevr. Vegter te feliciteren met hun 50-jarig ambtsjubileum, maar ook met hun 50-jarig huwelijk.

Na afloop is er voor wie dat wil een broodmaaltijd, gaarne schriftelijke opgave bij onze secretaris dhr. H.H.J. Kroes, braamkamp 140 te Zutphen.

Wilt u telefonische informatie, dan kunt u bellen naar W. Davidse (tel. 05750-21500).

In het gebouw "De Brug" is er crèche voor kinderen van 0 tot 6 jaar.

Ook zal er medewerking van diverse sprekers zijn en het zangkoor van Deventer en Zutphen; de algehele leiding is in handen van ds. H.P. de Boer en organist zal zijn: dhr. K. Noordhoek uit Westervoort.

Met vriendelijke groet,

M. Davidse-Terwel (namens de commissie voorbereiding jubileumviering)

Denken jullie aan de Jongeren A.V. op 5,6 en 7 oktober 1990 in Sneek?

Een aanmeldingsformulier is verkrijgbaar bij de sekretaris van jouw gemeente.

Vakantiewoningen op de boerderij, rustige omgeving, bos, wandelpaden in Sauerland-Oberberg v.a. 11 DM, 15 DM en 18 DM p.p. Ruth Hornbruch, Drieberhausen 5270 Gummersbach 1, tel. 0949-2354-3293/2128.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 48,-- per jaar; buitenland *f* 66,-- per jaar.

Redactie:
Ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Mededeling

De Commissie der Unie heeft in augustus het besluit genomen om een buitengewone zitting van de Algemene Vergadering te houden.

Deze vergadering zal worden gehouden op **zaterdag 15 september a.s. om 10.00 uur** in de "Goede Herderkerk" te Hoogeveen, Lomanlaan 2, telefoon 05280-64028.

Aanmelding en registratie is mogelijk vanaf 9.00 uur.

De agenda voor deze vergadering ziet er als volgt uit:

1. Opening door de voorzitter van de Commissie der Unie, br. W.J. Blanken.
2. Opneming van de presentielijst.
3. Verkiezing van een voorzitter; door de U.C. wordt hiervoor kandidaat gesteld br. W.J. Blanken.
4. Benoeming van een notulen-commissie.
5. Mededelingen.
6. Voortzetting van de behandeling van punt 45 van de agenda "Mededelingen van de Commissie voor de Opleiding"
   De hierop betrekking hebbende stukken zijn reeds aan de gemeenten gezonden.
7. Sluiting.

Men wordt verzocht zelf brood mee te nemen, voor koffie en thee zal worden gezorgd.

A. Niessink, algemeen adjunct

Op 7 augustus j.l. nam de Heer tot Zich onze zuster

Wilhelmina Nieborg-Meijer

in de leeftijd van 77 jaar

Psalm 118:1a

Baptistengemeente Treebeek

"De Heer is mijn Herder"

Na een langdurige ziekte heeft God op 20 juli j.l. tot Zich genomen onze broeder

Jacob Baartse

op de leeftijd van 75 jaar

Baptistengemeente Haarlem

Op 21 mei 1990 is door haar Heer en Heiland thuisgehaald in de ouderdom van 84 jaar onze zuster

N. Roggen

Baptistengemeente Leeuwarden

In de ouderdom van 57 jaar is door zijn Heer thuisgehaald onze broeder

C. de Bruin

24 maart 1990

Baptistengemeente Leeuwarden

"Vaste rots van mijn behoud"

Op 23 augustus 1990 heeft de Heer thuisgehaald onze broeder

Jan Dijkhuizen

op de leeftijd van 88 jaar

Baptistengemeente
Groningen Zuid

Wij zijn dankbaar en blij met het feit dat onze ouders en grootouders

C. van Wier

en

R. van Wier-Grondsma

op 13 september D.V. 40 jaar getrouwd zijn.

Op dezelfde dag zal vader dan ook de 65-jarige leeftijd bereiken.

Wij hopen deze dag in familiekring te vieren.

Deuteronomium 33:25b
"Uw sterkte moge zijn als uw levensduur"

Jacob en Annie
Rommie
Jipke en Ger
Boukje
Johan en Acsa
en kleinkinderen

Adres: C. van Wier
Kubbepad 3,
3844 KH Harderwijk

---

20 september a.s. is het 55 jaar geleden dat onze ouders

Dooitze Boschma

en

Fopkje Boschma-Balt

elkaar in Menado (Noord Celebes) het jawoord gaven en zondag 23 september a.s. wordt onze vader en grootvader 80 jaar.

Dat zij nog lang voor elkaar en voor ons allen gespaard mogen blijven is de wens en bede van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Correspondentie adres:
Mevr. K. Reitsma-Boschma
De Woudhorne 6,
9101 DD Dokkum.

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

105e jaargang nummer 31 - 13 september 1990

dc DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Uit de brievenbus

J. SCHOTANUS

Uit het verleden herinner ik me dat verschillende eindredacteuren schreven over alles wat de vrijheid nam om ongevraagd hun brievenbus binnen te komen.
Er schijnt een wet op komst te zijn om daar paal en perk aan te stellen. Het gaat hier echter niet om de vrijheid van meningsuiting, maar om het ongevraagd bij de mensen aan te (laten) dragen. Van dat ongevraagde krijg je toch nog vaak teveel. Natuurlijk is het niet gemakkelijk om te bepalen wat mensen wel of niet waarderen. Met het feit dat je de moeite neemt om het in te zien en niet ogenblikkelijk terug te zenden, maak je jezelf eigenlijk al een beetje medeschuldig.

Maar als het nu gaat om zaken uit eigen "geloofsomgeving"? Als eindredacteur vraag je je dan wel eens af: Zit ik wel op de goede stoel? Maak ik het mezelf nu zo moeilijk? Hoe hadden mijn voorgangers dat? Van wijlen ds. Van Dam is bekend, dat hij heel zorgvuldig de ingezonden stukken bestudeerde en deze aan de hand van een nummering voorzag van allerlei kanttekeningen. Anderen deden het weer anders. Misschien wat minder opzichtig, maar het gewicht van een eigen accent was wel merkbaar. Dat eigen accent kwam ook al tot uiting in het wel of niet plaatsen van de toegezonden persberichten en overgenomen stukjes uit andere bladen. Zulke dingen krijg je dan ook van onze lezers toegezonden. Soms zelfs met de vraag: Wilt u dit in het eerstvolgende nummer plaatsen. Als het gaat om de onder ons officieel erkende instanties, dan doe ik dat met het grootste plezier, **als het ruim op tijd komt** voor de gestelde datum en **als er op dat moment ruimte genoeg voor is.** Als men eens wist hoeveel er de afgelopen zomer telkens opnieuw weer doorgeschoven is vanwege gebrek aan ruimte. Er blijft ook altijd de onzekere factor van het aantal advertenties.

Over die **advertenties** ga ik niet. Die moeten **rechtstreeks naar het Uniebureau** gezonden worden. Laat dit maar in de instructie-lijst van de secretarissen opnemen. De verzenders van het gemeenteblad moeten ook goed weten dat het gemeenteblad naar ds. K. Gerritsen gezonden moet worden. Hij heeft ook op zich genomen om ons te voorzien van het "eruit springende" nieuws van het internationale front. Hopenlijk ben ik weer even duidelijk geweest, zonder al te nadrukkelijk te zijn, want dat is zo onderwijsachtig, nietwaar? Waar ik veel meer mee zit is dat waar de AV heel duidelijk **het ongewenst** over uitgesproken heeft en wat ook blijft komen. Het is alsof men daar helemaal geen kennis van heeft genomen of men legt het zodanig uit dat men hier helemaal geen scrupules over heeft. Zou dit met een of ander Freudiaans afweermechanisme te maken hebben? Men gaat gewoon door alsof er helemaal geen uitspraak over is geweest. Hun publikaties komen ook ongevraagd terecht bij de eindredacteur van "De Christen". Zouden ze nu echt verwachten, dat hij propaganda zal maken voor de "Gay European Baptist federation"? of voor de andere zaken, die men ons probeert op te dringen (van hun kant bezien: "duidelijk te maken"). Hoe drammerig moet drammerig zijn om drammerig te zijn? Ook krijg ik uit die hoek knipsels uit kerkebladen toegezonden, met het directe verzoek om die in ons blad te plaatsen. Inhoudelijk veelal in de lijn van het inclusieve denken, waar we m.i. juist zo bedacht op moeten zijn, omdat men zaken bij elkaar wil brengen, die in wezen tegenovergesteld zijn aan elkaar.

Zouden we ons maar even terug kunnen trekken tot het meest wezenlijke van ons Christen zijn. Konden we al het bijkomstige even tussen haakjes zetten.
Konden we maar vanuit die wezenlijke kern, heel langzaam: biddend, denkend, getuigend en schrijvend, het bezette gebied uit de handen van de Vijand terugwinnen. Vanuit die houding komen we vanzelf terecht bij de onderliggende problematiek.

Ondanks zo hier en daar een hobbel doe ik mijn werk wel met genoegen, mocht u een andere indruk gekregen hebben vanwege dit artikel.

VERDER IN DIT NUMMER

EVEN NADENKEN MET....

Gert de Jonge

"Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken. Wie in Mij blijft, gelijk Ik in hem, die draagt veel vrucht"

(Johannes 15:5)

De Heer heeft ons uitgekozen opdat we Zijn discipelen zouden zijn (Joh. 15:6). Hij vraagt niet om mensen die op zondag kerkbanken willen vullen of die zich willen laten plaatsen op de ledenlijst van een gemeente. Nee, de Heer vraagt om ***discipelen.*** *Dat zijn mensen die Hem willen volgen, die zich door Hem willen laten onderwijzen en die zich in de omgang met Hem door Hem willen laten vormen.*
Dicipelschap zal worden gekenmerkt door ***vrucht dragen*** *(15:8). Het soort boom of struik is bepalend voor de vrucht die er aan zal groeien. Zo zal een appelboom alleen maar appels opleveren en geen kersen of peren. Een wijnstok zal aan z'n ranken druiven voortbrengen.*
Nu vergelijkt de Here Jezus Zich met een wijnstok, waarmee wij als discipelen verbonden zijn als ranken. De vrucht die wij voortbrengen zal daarom dan ook gekenmerkt worden door de Here Jezus (de wijnstok). Onze woorden en daden, ons karakter en onze houding zullen gestempeld worden door onze omgang en verbondenheid met de Here Jezus!
Soms zal de Heer in ons leven datgene moeten snoeien wat dit vruchtdragen in de weg staat (15:2,3). Dit snoeien (of reinigen) doet Hij d.m.v. Zijn woord, Zijn onderwijs (15:2). Geven wij de Heer de gelegenheid om ons te snoeien? Nemen we dagelijks tijd om bewust met de Heer om te gaan d.m.v. bijbellezen en gebed? Kan de Heer onze stille tijd zo invullen dat er een stuk discipelschapstraining in ons leven plaats kan vinden?
Vruchtdragen kunnen we echter niet uit ons zelf. Echte vrucht groeit alleen maar vanuit de verbondenheid met de Here Jezus, wanneer er een levensverbinding tussen ons en de Heer bestaat. Zoals gezang 90 zegt: Ik kan mijzelf geen wasdom geven. Niets kan ik zonder U, o Heer! In uw gemeenschap kiemt het leven, dat groeit en vrucht draagt tot uw eer.
Floyd Mc Clung heeft eens gewezen op het verschil tussen een appelboom en een kerstboom. Aan een kerstboom hangt versiering, maar een appelboom brengt vrucht voort. De belangrijke vraag is dan ook: dragen wij (vanuit de verbondenheid met de Here Jezus) vrucht of is er enkel wat christelijke versiering en franje?

Het werk van een evangelist

Ds. Chris Eijer 25 jaar voorganger

"Dit werk heb ik altijd met vreugde gedaan, en ik zou ook niet anders willen". Ds. Chris Eijer kijkt zo terug op zijn loopbaan van 25 jaar voorganger in onze gemeenten. Een jubileum dat gevierd zal worden op zondag 23 september, om 15.30 uur in de Ontmoetingskerk te Lelystad.
Het duurde even voor br. Eijer kon beginnen aan zijn studie op De Vinkenhof. Na de mulo was hij te jong. Pas na een paar baantjes bij PTT en verzekering en na zijn militaire dienst was hij oud genoeg om de poorten van het seminarium binnen te gaan. De opleiding was nog "breed", er was nog geen samenwerking met de Universiteit van Utrecht. Drie jaar Vinkenhof en nog twee jaar Baptisten seminarium Rüschlikon vormden hem voor zijn taak. In 1965 deed hij intrede in Nieuw Weerdinge, in 1968 in Hoogezand, vandaar in 1975 naar Treebeek en in 1984 naar Enschede. Daar haalde de ECU hem weg om voorganger in algemene dienst te worden, in de funktie van evangelist; een taak die hij sinds 1985 vervult. Samen met zijn vrouw Jannie voedde hij vier kinderen op, en inmiddels zijn er ook al drie kleinkinderen.
Het huis is nog niet leeg, want er zijn ook nog twee pleegkinderen.
Wat heeft br. Eijer in die 25 jaar zien gebeuren? De pluriformiteit van de gemeente is duidelijk toegenomen, er was vroeger veel meer eenheid in beleving. Hij ziet de oorzaak daarvan niet alleen in de instroom uit andere geloofsgemeenschappen, ook onder de "oude baptisten" neemt de verscheidenheid in denken toe. Er wordt soms gezegd dat er tegenwoordig minder vrijheid in de gemeenten is dan vroeger. Br. Eijer ziet dat niet zo, men kon vroeger wel streng zijn. Een zondagsschoolleider moest stoppen omdat hij zondags wel eens bij het voetballen ging kijken.... Wij moeten vroeger niet idealiseren.
Verandert de plaats van de voorganger in de gemeente? Nauwelijks, meent Eijer. De voorganger blijft toch de sleutelfiguur, die sterk de toon van de muziek bepaalt. Er blijkt soms de behoefte aan een sterke figuur, waar mensen tegen aan kunnen leunen. De voorganger is bestemd om mensen te begeleiden, zodat zij hun taak als gemeentelid, op welke plaats dan ook, goed kunnen vervullen. Hij is er om toe te rusten. Daarbij moet de voorganger zelf ook leerling willen blijven, lerend uit zijn werk en ervaringen, om dat werk steeds beter te kunnen doen.
Wat is het mooie van het voorgangerschap? De gemeente tot gemeenschap smeden, zegt br. Eijer. Het is mooi als je de mensen kunt helpen om samen ge-

loof en leven te versterken. Met vreugde heeft hij alle werk gedaan zonder voorkeuren: Jongerenwerk en bejaardenwerk, pastoraat. Het pastoraat is overigens beduidend zwaarder geworden vanwege de veelvuldiger problemen, zoals echtscheiding, incest.
Verdrietig voor een voorganger is het als mensen in de gemeente tegenover elkaar staan zonder dat er gepraat kan worden, polarisatie. Dan gaat het niet meer om mensen, maar om standpunten. Daarbij komt de mens in het gedrang.
Vindt br. Eijer als evangelist dat de evangelisatie leeft in de gemeenten? Neen, zegt Eijer ronduit. Er gaat weinig missionaire aktiviteit van de gemeenten uit. De gemeenten hebben zelf moeite om geestelijk op de been te blijven en te overleven. Men is vaak naar binnen gericht bezig.
De 18e Werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie staat voor de deur - 24-26 september. Br. Eijer heeft ze allemaal, vanaf het begin, bijgewoond. Hij is verbaasd en verblijd dat deze conferentie nog bestaat en zelfs een levendige belangstelling geniet.
In het kader van het ECU-werk wil br. Eijer de gemeenten graag aansporen vooral te werken aan en met een gemeente-opbouwplan. De verwachting van het werk van de Heilige Geest hoeft een planmatige opzet beslist niet in de weg te staan.
Vanaf deze plaats graag een hartelijke gelukwens aan broeder en zuster Eijer. Met de wens dat hij zijn gaven, waaronder ook zeer muzikale, nog lang ten dienste van de gemeenten zal mogen stellen.

H.G. de W.

Punt 6

Jaarverslag van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland over 1989

uitgebracht door de Commissie der Unie aan de 110e Algemene Vergadering te houden op 24, 25 en 26 oktober 1990 te Deventer.

Inleiding

Wie zich zet aan het schrijven van een jaarverslag houdt een ogenblik de pas in en kijkt een ogenblik terug in het jonge verleden. Dat willen wij ook doen nu wij het jaarverslag over 1989 presenteren.
1989 een jaar waarin veel is gebeurd:
- een jaar waarin gemeenten bezig zijn geweest met het werk van de Heer;
- een jaar waarin de Unie getracht heeft om hen daarbij behulpzaam te zijn;
- een jaar waarin vreugdevolle zaken gebeurden;
- een jaar waarin ook zaken gebeurden die aanleiding waren voor teleurstelling;
- een jaar waarin mensen zich inzetten voor het werk van de gemeenten en de Unie en daarmee voor het werk van de Heer;
- een jaar waarin mensen werden geboren;
- een jaar waarin mensen overleden; daarbij willen wij met name de brs. A. Bosma en S.H. v.d. Werf gedenken; broeders die vele jaren hun krachten mede hebben gegeven aan het werk van de Unie.

Laten we nu samen een ogenblik terugkijken naar datgene wat ons, door middel van het werk van de Commissie der Unie, bezig heeft gehouden:

Ledental

Aan het eind van het verslagjaar was het aantal leden 12.358, tegenover 12.359 bij het begin van 1989. Een teruggang van 1 lid.
Cijfermatig laat deze teruggang zich als volgt verklaren:

Ledental per 1 januari 1989			12.359
Toename door:			
doop	407		
attestatie	260		
overgang uit andere gemeenschappen	107		
wederopname	49		
correctie ledenlijst	6		
bruto toename		829	
Afname door:			
overlijden	171		
attestatie	275		
overgang naar andere gemeenschappen	89		
onttrekking	278		
uitsluiting	6		
correctie ledenlijst	11		
bruto afname		830	
netto afname			1
Ledental per 31 december 1989			12.358

COMMISSIE DER UNIE

Samenstelling

De Commissie der Unie was tot aan de Algemene Vergadering op 25, 26 en 27 oktober als volgt samengesteld:

Dagelijks bestuur:

br. A. de Vries	voorzitter
br. O. Oldenburger Rzn	vice-voorzitter
br. W.J. Blanken	algemeen adjunct
br. G. Bosveld	
br. A. Scheerhoorn	
br. A. van den Hoef	adviserend lid

Overige leden:

zr. W.H. Gerritsen-Kolbe	namens de N.B.V.B.
br. J. Kruizinga	namens de N.B.J.B.
br. A. Niessink	
br. A. Nijland	
br. B. Posthumus	namens de U.Z.C.
br. J. Chr. Schipper	
br. H. Schouten	namens de C.v.d.O.
br. P. Wijchers	namens de E.C.U.

Na de Algemene Vergadering veranderde de samenstelling van de uniecommissie door het feit dat de brs. S. Scheerhoorn en A. de Vries aftredend en niet-herkiesbaar waren en br. A. Nijland tussentijds aftrad.
In hun plaatsen werden respectievelijk de brs. A. v.d. Berg, T.F. Smit en W. Hessels gekozen.
Tevens nam de commissie afscheid van br. B. Posthumus als gevolg van het feit dat hij bij de U.Z.C. aftredend en niet-herkiesbaar was.
In zijn plaats werd br. C. Molema door de U.Z.C. naar de Commissie der Unie afgevaardigd.
Op grond daarvan was de samenstelling na de Algemene Vergadering als volgt:

Dagelijks bestuur:

br. W.J. Blanken	voorzitter
br. G. Bosveld	vice-voorzitter
br. A. Niessink	algemeen adjunct
br. W. Hessels	
br. T.F. Smit	
br. A. van den Hoef	adviserend lid

Overige leden:

br. A. van de Berg	
zr. W.H. Gerritsen-Kolbe	namens de N.B.V.B.
br. J. Kruizinga	namens de N.B.J.B.
br. C. Molema	namens de U.Z.C.
br. O. Oldenburger Rzn	
br. J.Chr. Schipper	
br. H. Schouten	namens de C.v.d.O.
br. P. Wijchers	namens de E.C.U.

Br. H.G. de Winkel beeindigde per 1 januari 1989 zijn werkzaamheden als waarnemend algemeen secretaris.
Vanaf 1 januari tot de Algemene Vergadering verzorgde zr. A.M. Nederlof-Grobben de notulering van de vergaderingen van de Commissie der Unie en van het dagelijks bestuur.
Langs deze weg willen wij hen dank zeggen voor het vele werk dat zij hebben verricht.

Vergaderingen

De Commissie der Unie vergaderde in 1989 8 maal en wel op: 16 januari, 13 maart, 24 april, 5 juni, 3 juli, 18 september, 27 oktober en 11 december.
Het dagelijks bestuur vergaderde op 9 januari, 20 februari, 3 april, 22 mei, 26 juni, 28 augustus, 9 oktober en 13 november; totaal 8 maal.
Tijdens de vergaderingen werden de volgende gesprekken gevoerd:

9 januari
met de redaktiecommissie van De Christen; daarbij is, uiteraard met inachtneming van de eigen verantwoordelijkheid van de redaktiecommissie naar de Algemene Vergadering, het beleid van de redaktie aan de orde geweest in het kader van het feit dat De Christen het officiele orgaan van de Unie is.

16 januari
vond een gesprek plaats met de Stuurgroep Organisatie Unie; met name werd gesproken over de voortgang van de werkzaamheden, de verdere uitwerking van de speerpunten die in het rapport van de SOU werden genoemd en het bezinningsproces, zulks mede in verband met de in het rapport van de SOU opgenomen speerpunten met betrekking tot "Inhoud Baptisme" en "Unie-gemeenschap".

13 maart
kwam een delegatie van de U.Z.C. op bezoek; gesproken werd over zaken de E.B.M. betreffende en de nieuwe opzet van de werkgroep "Wereld in nood".

24 april
vond een gesprek plaats met twee broeders van het bestuur van Tabitha; gesproken werd over de opheffing van de landelijke stichting Tabitha; de verkoop van de Strubben aan de N.B.J.B. en als gevolg daarvan de terugtrekking van het kapitaal van de N.B.J.B. uit de Nieuwe Oorsprong.

22 mei
met een delegatie van de Jeugdraad van de N.B.J.B.; voornaamste onderwerp van bespreking was de aankoop door de N.B.J.B. van de Strubben; tevens kwamen de brs. Chr. Eijer en H.G. de Winkel voor een gesprek over de situatie rond het seminarium in Rüschlikon; met name in verband met de plannen van de E.B.F. om het seminarium over te nemen van de Foreign Mission Board.

5 juni
vond een uitvoerig gesprek plaats met de Stuurgroep Organisatie Unie over de voortgang van hun werkzaamheden en de ideeën die bij de stuurgroep leefden ten aanzien van de organisatie en dan met name voor wat betreft de Algemene Vergadering en de financien.

26 juni
kwam opnieuw een delegatie van de Jeugdraad van de N.B.J.B. op bezoek; onderwerpen van bespreking waren:
- de invulling van de conferentiemiddag van de Algemene Vergadering;
- de Jongeren AV;
- de voorlichting aan gemeenten met betrekking tot de vrijwillige bijdragen voor de N.B.J.B. en
- de benoeming van een vertegenwoordiger van de N.B.J.B. in de Werkgroep Toerusting.

3 juli
werd in een extra vergadering het gesprek van 5 juni met de S.O.U. voortgezet.

28 augustus
vond een gesprek plaats met leden van de Zangbundelcommissie; onderwerp van gesprek was uiteraard de voortgang van de werkzaamheden met betrekking tot de nieuwe zangbundel.

18 september
werd opnieuw gesproken met de S.O.U. en in dit gesprek werd de behandeling van het tweede rapport afgerond.

11 december
werd met de Commissie voor de Opleiding gesproken over de uitvoering van de op de Algemene Vergadering aangenomen motie van orde met betrekking tot de behandeling van punt 45 van de agenda.

Daarnaast vroegen verschillende zaken de aandacht van de commissie. Daarvan zijn te noemen:
- de vraag hoe we als Unie omgaan met levensvragen en als uitvloeisel daar-

van de werkzaamheden van de werkgroep voor het organiseren van het gesprek met betrekking tot vragen over "Heelheid van de schepping", "Vrede" en "Gerechtigheid";
- de vraag welk beleid de Commissie der Unie op grond van de statuten mag en kan voeren ten aanzien van de onder ons levende vragen en ten aanzien van in onze gemeenschap aanwezige stromingen; de gedachten hierover mondden uit in een notitie die aan de Algemene Vergadering werd aangeboden;
- de vraag hoe het verder moet met "De Christen"; gesproken werd over de opzet van het blad; dit resulteerde in een verzoek aan de onderzoekscommissie "De Christen", die in 1988 werd ingesteld voor de uitvoering van het in 1987 aangenomen voorstel van de gemeente Zutphen, de in haar rapport genoemde mogelijkheid van "De Christen" als "unieorgaan" verder uit te werken; de commissie gaf gehoor aan dit verzoek en heeft haar werkzaamheden voortgezet;
- de verdere afhandeling van de beeindiging van de arbeidsverhouding met de algemeen secretaris; deze resulteerde medio 1989 in een definitieve overeenstemming;
- de invulling van de personeelsbezetting op het uniebureau, hierover werd een commissie ad-hoc ingesteld die regelmatig overleg voerde met de U.C.
- de vaststelling van arbeidsvoorwaarden voor werkers in dienst van de Unie;
- het zoeken naar een goede regeling voor een nieuw in te stellen adviescollege voor het beroepingswerk; de uiteindelijke regeling werd eind 1989 vastgesteld;
- het via de rapportage van vertegenwoordigers van de U.C. en via verslagen van hun vergaderingen volgen van de werkzaamheden van de verschillende sub-commissies;
- het voorbereiden en evalueren van de gewone zitting van de Algemene Vergadering;
- contacten met gemeenten; in bijzondere omstandigheden, via de gemeentebezoeken of bij bijzondere gelegenheden;
- aandacht voor voorgangers die om redenen van ziekte of anderzins hun werk niet konden verrichten;
- de U.C. was door middel van een afgevaardigde vertegenwoordigd bij:
  * de herdenkingsdienst ter gelegenheid van het 175-jarig bestaan van het Nederlands Bijbel Genootschap;
  * de opening van het huis Tabitha-Amsteldijk van de Stichting Verpleeg- en Verzorgingshuizen Tabitha Amsterdam;
  * de Algemene Vergadering van de N.B.V.B. "Zusterhulp";
  * de officiele start van de Stichting Interkerkelijke Ledenadministratie;
  * de dienst waarbij de Baptisten gemeente Driebergen en omstreken werd geinstitueerd;
  * een symposium van het N.B.G. over het onderwerp "De Bijbel aan bod";
  * de bijzondere dienst in Stadskanaal Noord ter gelegenheid van het vertrek van zr. A. Oppenhuizen;
  * bijeenkomsten van de NCRV ter gelegenheid van het 65-jarig jubileum en de wisseling van voorzitter;
  * intredediensten, jubilea en begrafenissen.

SUBCOMMISSIES

Onder verantwoordelijkheid van de Commissie der Unie werkten de volgende subcommissies:
- de Publiciteitscommissie;
- de Radio- en televisiecommissie;
- de Studiecommissie "De Christen"
- de Stuurgroep Gemeente Bijbelschool;
- de Stuurgroep Organisatie Unie;
- de Werkgroep Toerusting;
- de Zangbundelcommissie;
- de werkgroep voor de bespreking van de onderwerpen van het conciliair proces.

Met betrekking tot hun werkzaamheden geven we graag het volgende aan u door:

Publiciteitscommissie

De samenstelling van de commissie veranderde in de loop van 1989 door het feit dat br. E.J. Huizing aftredend was; hij werd opgevolgd door br. A. de Vries. Tevens werd de commissie door de benoeming van br. H.G. de Winkel uitgebreid met een lid.
De commissie vergaderde dit jaar vier keer.
In de loop van dit jaar verschenen drie folders en wel over de onderwerpen:
- rentmeesterschap en onze zorg voor de derde wereld door br. J.G. Brongers;
- rentmeesterschap en ons bezit door br. C. van Wier;
- rentmeesterschap en onze zorg voor de schepping door br. Y. Horjus.

Besloten werd een nieuwe folder over de doop uit te geven. Tevens werden plannen gemaakt voor het uitgeven van een boekje over "hetgeen er rond het sterven gebeurd" en een boekje over "de baptisten gemeenten" waarin aspecten van het gemeenteleven aan de orde komen.

Radio- en televisiecommissie

In de kleinste subcommissie werd br. P.J. Prijt benoemd in de vakature van br. J.A. Brandsma. Zodoende bestond de commissie uit de brs. J. Bouritius, E.J. Huizing en P.J. Prijt. In verband met zijn gezondheid kon br. E.J. Huizing zich niet praktisch met het werk van de commissie bezighouden.
De voornaamste werkzaamheden waren:
- het bijwonen van de vergaderingen van de groep kerken waarvan de uitzendingen ressorteren onder de "Zendtijd voor de Kerken";
- het bijwonen van de vergaderingen van de Programmaraad van de N.O.S. en
- de praktische voorbereiding van de uit te zenden kerkdiensten.

De zakelijke en technische begeleiding van de kerkdiensten wordt verzorgd door het IKON, waarvoor we langs deze weg onze erkentelijkheid willen uitspreken.
In principe heeft de Unie recht op de uitzending van vier radiokerkdiensten per jaar en een t.v.-dienst per twee jaar. Om redenen van billijkheid is afgesproken dat in het jaar waarin een dienst via de televisie wordt uitgezonden een radiodienst wordt afgestaan aan de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten.
Dit jaar werden via de radio de volgende diensten uitgezonden:
- 5 maart uit Leeuwarden met als voorganger br. W.J. de Zwart;
- 4 juni uit Kampen, daarin ging br. J.M. Zijlstra voor;
- 20 augustus uit Hengelo-C. in verband met verhindering van br. O. Oldenburger ging br. P. Wijchers voor in deze dienst;

Op 29 oktober werd vanuit de gemeente Emmen-Zuid een doopdienst via de televisie uitgezonden. Daarin ging br. A. de Vries voor. Het is een goede zaak dat we op deze manier iets van onze identiteit konden laten zien.
Naast bovengenoemde zaken vroeg ook het relatieve deel van de zendtijd dat voor de kerken (via IKON en ZvK) bestemd is de aandacht. In de loop der jaren is dit aandeel namelijk zeer sterk gedaald. Het radio-aandeel daalde van 3,25% in 1955 tot 1,3% in 1989 (in 34 jaar is het aantal uren niet uitgebreid). Het televisie-aandeel daalde van 4,38% in 1966 tot 2% in 1989. Tot nu toe is steeds afwijzend gereageerd op het verzoek tot uitbreiding van de zendtijd.

Studiecommissie De Christen

Aanvankelijk leek het dat de werkzaamheden van deze commissie, die bestond uit de brs. G.J. Blanken, S. Dijkhuizen, K.M. Gerritsen, J. Kruizinga en H. Ploeger in de loop van het verslagjaar konden worden beeindigd.
De commissie diende eind 1988 haar rapport in en daarmee was in principe aan de opdracht voldaan. In de loop van 1989 vonden naar aanleiding van dit rapport een aantal besprekingen plaats met vertegenwoordigers van de U.C. en de redaktiecommissie. Daarin werd met name gesproken over een herziene opzet van De Christen. Dit leidde er toe dat de U.C. de commissie vroeg nog eens verder na te denken over de in het rapport genoemde optie van "De Christen als unieorgaan". De commissie ging in op dit verzoek en heeft in verband daarmee haar werkzaamheden voortgezet. Het rapport hiervan mag in de loop van 1990 tegemoet worden gezien.

Stuurgroep Gemeente Bijbelschool

De stuurgroep bestond in het verslagjaar uit br. K. Corporaal, br. P. Jager, zr. M. Kanis-v.d. Werf, br. J. Kruizinga, br. P.J. Lalleman en br. W.J. de Zwart. Br. Corporaal was voorzitter en zr. Kanis secretaresse. De overige leden van de stuurgroep vertegenwoordigden de vier werkgroepen.
In het verslagjaar werd drie maal als stuurgroep vergaderd. Tevens vond op 20 november een "breed beraad" plaats. Daarbij waren ook de schrijvers uitgenodigd.
De lay-out van de G.B.S. boekjes veranderde in de loop van het jaar, terwijl aan het eind van het jaar de boekjes ook in een nieuw jasje werden gestoken. Zoals boven al werd aangegeven fungeren in de G.B.S. vier werkgroepen, namelijk voor:

Voorlichting
bestaande uit zr. R. de Boer-Aikema, br. P. Jager, zr. M. Olijslager en br. D.M. Stichter;

Redaktie
per 1 januari 1989 bestaande uit br. J. Broertjes, br. K.M. Gerritsen, br. J. Kruizinga en br. H.G. de Winkel; in de loop van het jaar beeindigde br. Broertjes om gezondheidsredenen zijn lidmaatschap, in zijn plaats werd br. T.F. Smit benoemd;

Instructie
deze werkgroep bestond per 1 januari 1989 uit de brs. P.J. Lalleman, B. Louwerse, B. Stuut en J.B. v.d. Veen; br. Louwerse beeindigde zijn lidmaatschap in de loop van 1989; daat het moeilijk bleek een opvolger te vinden werd doorgewerkt met drie leden;

Jeugdlessen
de samenstelling van deze werkgroep was zr. F. Hemmen-Duursma, br. H. Stijkel, br. D. v.d. Veen, zr. L. Westendorp-Baptist en br. W.J. de Zwart. Aan het einde van het verslagjaar werd de werkgroep uitgebreid met zr. M. Kemna-Hof.

De werkgroep voorlichting vergaderde drie maal. Er werden enkele publicaties voor "De Christen" verzorgd en er was een stand op de Algemene Vergadering.
Gezien het feit dat er slechts 23 van de 80 gemeenten werken met het materiaal van de G.B.S. werd een enquete onder gemeenten gehouden met betrekking tot bijbelstudie.
Besloten werd een videoband te maken, met als thema "Samen rondom de Bijbel". De verwachting is dat deze band in de loop van 1990 voor gebruik gereed zal zijn.
De werkgroep redaktie is verantwoordelijk voor het samenstellen van de lesboekjes.
In de loop van 1989 verschenen de volgen delen:
"Door het geloof gerechtvaardigd", naar aanleiding van Romeinen 1-6, in een oplage van 1225 exemplaren en 225 leskranten;
"Gehoorzaamheid en ongehoorzaamheid", naar aanleiding van 1 Samuel 2-15, in een oplage van 1100 boekjes en 200 leskranten en
"Hogepriester en Losser", naar aanleiding van de brief aan de Hebreeen, in een oplage van 1100 boekjes en 200 leskranten.
De werkgroep is dankbaar dat er voldoende schrijvers waren om voor de lessen te zorgen.
Het maken van de leskrant is de taak van de werkgroep instructie. Door de be-

perkte samenstelling van deze werkgroep kwam veel van het werk op de schouders van br. Lalleman neer. Gelukkig kon hij daarbij enige hulp krijgen.

Zoals de naam al zegt zorgde de werkgroep jeugdlessen voor de lessen voor de jongeren. Zij vergaderde daartoe elk kwartaal. Uit reakties is gebleken dat ook veel ouderen deze lessen graag ter hand nemen ter verduidelijking van de stof.

De stuurgroep kijkt dankbaar terug op 1989 en denkt daarbij aan allen die zich hebben ingezet voor het werk van de G.B.S. Er is echter ook zorg ten aanzien van de teruglopende oplage en het feit dat gemeenten afhaken.
Laten we ook in 1990 bezig zijn met het woord van de Heer en moge het materiaal van de G.B.S. daartoe ten goede bijdragen.

Stuurgroep Organisatie Unie

De stuurgroep bestond per 1 januari 1989 uit br. J. Bos, br. J. Grootenhuis, br. H. Stellinga en zr. H. Wijnholds-Mulder. Namens de U.C. waren de brs. G. Bosveld en A. de Vries aangewezen als waarnemers.
Br. J. Grootenhuis trok zich om persoonlijke redenen in augustus terug als lid van de stuurgroep.
De vertegenwoordiging van de U.C. wijzigde in de loop van het jaar enkele malen. In maart is br. G. Bosveld opgevolgd door br. J.Chr. Schipper, terwijl br. A. de Vries zijn functie na de A.V. moest neerleggen in verband met de beeindiging van zijn lidmaatschap van de U.C. Zijn opvolger werd begin 1990 benoemd.
Br. A. de Vries werd na de A.V. benoemd tot adviseur van de stuurgroep.

De stuurgroep hield zich in het verslagjaar uitvoerig bezig met de speerpunten "Algemene Vergadering" en "financien". Dit werd gedaan door middel van een enquete, gewestelijke bijeenkomsten, gesprekken met deskundigen en gesprekken met de commissie der Unie.
Kort voor de A.V. verscheen het tweede rapport waarin concept voorstellen ten aanzien van de A.V. en gedachten met betrekking tot de financien waren opgenomen. Hierover werd op de A.V. kort gesproken. De gemeenten kregen de gelegenheid ook na de A.V. hun gedachten hierover bij de stuurgroep kenbaar te maken. In de loop van 1990 zullen definitieve voorstellen worden aangeboden.

Werkgroep Toerusting

De samenstelling van de werkgroep was per 1 januari 1989 br. M.G. Boeschoten, br. Chr. Eijer (namens de E.C.U.), zr. A.W. Lindenborn-de Graaf (namens de N.B.V.B.), zr. A.M. Nederlof-Grobben (namens de U.C.) tevens secretaris, br. B. Posthumus (namens de U.Z.C.) en br. O.H. de Vries (namens de C.v.d.O.) en tevens voorzitter.
In de loop van 1989 trok zr. Nederlof zich terug als lid van de werkgroep.
Als secretaris werd zij opgevolgd door br. B. Posthumus en als vertegenwoordiger van de U.C. door br. J.Chr. Schipper. Door de benoeming van br. G.J. Blanken was ook de N.B.J.B. weer vertegenwoordigd in de werkgroep.
Wegens zijn aftreden als lid van de U.Z.C. moest br. B. Posthumus de werkgroep na de A.V. verlaten. Hij heeft nog wel het secretariaat na deze periode waargenomen.
Door de werkgroep werd zes maal vergaderd.

Het bespreken en herschrijven van het werkschrift "De plaats van de vrouw in de gemeente" heeft in 1989 veel tijd gevraagd. De eerste oplage van 600 exemplaren was spoedig uitverkocht, zodat een tweede oplage van 350 exemplaren werd gedrukt.

Eind 1989 werd de aanmelding opengesteld voor regionale cursussen over het onderwerp "Polarisatie". Hiervoor meldden zich 126 cursisten aan. De cursus zal op in 1990 drie zaterdagen worden gegeven op vier plaatsen.

Tevens werd grote aandacht gegeven aan de vraag hoe de hedendaagse ethische vraagstukken bespreekbaar kunnen worden gemaakt en welke rol de Bijbel hierin speelt.

Zangbundelcommissie

Deze commissie werd per 1 januari 1989 gevormd door zr. I. v.d. Burgh-de Graaf en de brs. Joh. Fischer, K.M. Gerritsen, W. Mulder, A. Nijland, H. Prins en S. v.d. Werf.
In de loop van het jaar trok br. A. Nijland, die als lid van de U.C. in de commissie was benoemd, zich terug. In zijn opvolging werd eerst in 1990 voorzien.

De commissie werd uitgebreid door de benoeming van br. Joh. Winterink, die speciaal belast is met de beleidvoering en de externe contacten rond de nieuwe bundel.
De commissie vergaderde vier keer en had een gesprek met het d.b. van de U.C.

De vergaderingen van de Z.B.C. stonden in het teken van beleidszaken en bespreking van het programma van en de gang van zaken in de bundelwerkgroep.
Deze werkgroep heeft zich bezig gehouden met het selekteren van de liederen uit Lofzangen en Gebeden en het zoeken van aanvullingen uit andere bundels.
In het gesprek met het d.b. van de U.C. werd de gang van zaken verder doorgesproken. Door de U.C. werd ingestemd met het opnemen van de Psalmberijming van het Liedboek voor de kerken.

Zoals hieruit blijkt was 1989 het jaar waarin veel aandacht werd besteed aan de nieuwe bundel waarvan nog steeds wordt gehoopt dat deze op de A.V. van 1992 kan worden gepresenteerd.

Werkgroep voor de bespreking van de onderwerpen van het Conciliair Proces

Deze werkgroep die werd ingesteld na de Algemene Vergadering van 1988 bestond uit br. G. Bosveld, br. J. Kruizinga, zr. A.M. Nederlof-Grobben en br. O. Oldenburger Rzn. Daar br. Oldenburger in verband met ziekte zijn werkzaamheden voor de werkgroep moest beeindigen werd br. T.F. Smit voorlopig daarin benoemd.

In het verslagjaar werden de onderwerpen "Heelheid van de schepping" en "Vrede" aan de orde gesteld. Daartoe werd voor elk onderwerp een werkmap samengesteld en werden per onderwerp twee regionale dagen gehouden.
De werkmap over de "Heelheid van de schepping" verscheen in een oplage van 600 exemplaren. De hierop betrekking hebbende regionale dagen werden gehouden in Dordrecht (ca. 75 bezoekers) en Hoogeveen (ca. 275 bezoekers).
Over het onderwerp "Vrede" verschenen 500 werkmappen. De regionale dagen werden gehouden in Emmen (ca. 75 bezoekers) en Amsterdam-West (ca. 40 bezoekers).
De behandeling van het onderwerp "Gerechtigheid" zal in 1990 plaats vinden.
Het voert te ver in dit verslag de lange lijst van namen op te nemen van hen die op enigerlei wijze hebben meegewerkt aan de produktie van de werkmappen of aan de regionale dagen. Langs deze weg willen wij hen danken voor hun spontane medewerking.

Vertegenwoordigingen

In het verslagjaar was de Commissie der Unie vertegenwoordigd in de volgende instanties:

— Baptisten Wereld Alliantie
  br. H.G. de Winkel; secundus br. Chr. Eijer
— Europese Baptisten Federatie:
  br. H.G. de Winkel; secundus br. Chr. Eijer
— Interkerkelijk Contact inzake Israel:
  br. G.H.W. Pflaum; secundus br. S.P. van der Steen
— Interkerkelijk Contact in Overheidszaken:
  br. J.Chr. Schipper; secundus br. J. Broertjes
— Interkerkelijk Overleg in Schoolzaken;
  br. J.J. Pabon
— Nederlandse Zendingsraad;
  zr. D. Lindeman-Kolbe; secundus br. B. Posthumus
— Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel;
  br. G. Vegter; secundus br. J. Broertjes
— Stichting Oecumenische Hulp;
  br. J.A. Aaldring
— Tabitha-Amsterdam
  br. A. Scheerhoorn / br. A. v.d. Berg

De verslagen van de vertegenwoordigers werden met de "Zending aan de gemeente" aan de gemeenten toegezonden.

Algemene Vergadering

De gewone zitting van de Algemene Vergadering werd op 25,26 en 27 oktober gehouden in Drachten. De openingstoespraak van de voorzitter, br. A. de Vries, had als thema "De Unie krijgt gestalte in wat we samen doen". Daarbij ging hij uit van 2 Corinthiërs 3:1-3.
De presentielijst werd getekend door 229 afgevaardigden en 38 overige leden van de Algemene Vergadering. De gemeenten Alkmaar, Siddeburen en Zuidlaren zonden bericht van verhindering.
Als gasten waren (een deel van de vergadering) aanwezig vertegenwoordigers van de Broederschap van Pinkstergemeenten in Nederland en België en de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten in Nederland.
De dagopeningen werden verzorgd door de brs. H.G. de Winkel, Marcus 4:21-25 en O.H. de Vries, Efeziërs 3:18-19 en 4:11-13.

Naar aanleiding van het voorstel van de ECU om het evangelisatieblad "De Zaaier" per 1 januari 1990 op te heffen werd door de gemeente Apeldoorn een motie ingediend waarin werd gevraagd alsnog pogingen te ondernemen om de uitgave van het blad veilig te stellen. Na een uitvoerige bespreking amendeerde de ECU het voorstel zodanig dat daarbij rekening zal worden gehouden met de motie. Het aldus geamendeerde voorstel werd aangenomen.
Het voorstel van de gemeente Arnhem-Zuid tot wijziging van artikel 4 van de statuten werd aanvaard, terwijl het voorstel van de gemeente Drachten om een onderzoekscommissie in te stellen met betrekking tot "De Vinkenhof" werd verworpen.
Als Unie-voorgangers werden erkend de brs. J.H. Stijkel, A. Wijchers en Joh. Zijlstra. Br. H.D. Huiting werd definitief tot de opleiding toegelaten.
Naar aanleiding van de mededeling van de Commissie voor de Opleiding dat zij geen voorstel heeft kunnen indienen om br. R. Venema als voorganger te erkennen werd door de gemeente Delfzijl, mede namens twaalf andere gemeenten, een motie ingediend. Tijdens de eerste ronde van bespreking voerde een groot aantal sprekers het woord en werden verschillende standpunten naar voren gebracht en toegelicht.
Dit was voor de Commissie der Unie aanleiding om een motie van orde in te dienen waarin werd besloten de verdere behandeling uit te stellen tot een volgende vergadering. Daarbij werd de Commissie voor de Opleiding verzocht nader commentaar te geven. Deze motie werd aanvaard.
In de vacatures wegen aftreden werden gekozen voor:
de Commissie der Unie: br. A. v.d. Berg, br. W. Hessels en br. T.F. Smit;
de Financiële Commissie der Unie: br. J. Kraster;
de Evangelisatie Commissie der Unie: br. P.W.M. Egberts;
de Unie Zendings Commissie: br. A. Wijchers.
Degenen die aftredend en herkiesbaar waren werden allen herkozen.
De conferentiemiddag werd voorbereid en verzorgd door de N.B.J.B. Begonnen werd met een poppenspel waarin we veel van onszelf in konden herkennen.
Daarna was er een wijding met zang en gebed.
De plaatselijke voorganger, br. G. Liebe, leidde de avondmaalsdienst. Naar aanleiding van Efeziërs 2:14-18 bepaalde hij de aanwezigen er bij dat er heel wat muren moeten worden weggebroken.

Permanente Commissies en Stichtingen

Een algemeen jaarverslag als dat van de Commissie der Unie is niet volledig zonder te memoreren dat een deel van het werk dat in en door de Unie werd verricht werd voorbereid en begeleid door de Permanente Commissies en besturen van de Stichtingen. *Hun verslagen vindt u elders in dit boek en zij zullen tijdens de Algemene Vergadering aan de orde komen.*
In dit verband is er dank voor de betrokkenheid van de gemeenten voor het totale werk. Betrokkenheid die zich uit in het tonen van belangstelling voor het werk, in het meewerken in activiteiten, in het meedenken en in het gebed voor het werk. Een betrokkenheid die zich ook uit in het willen dragen van de financiële lasten. Het is verheugend dat dit jaar voor het werk dat uit de vrijwillige bijdragen moet worden bekostigd in totaliteit ruim *f* 422.00.-- is bijeengebracht.

Jaarkroniek

januari
8 Afscheidsdienst zr. Ducky Rosier in de gemeente te Leeuwarden.
Br. N.A. van der Leer neemt afscheid van de gemeente te Rotterdam Zuid.
15 De gemeente Hengelo 't Venster verwelkomt br. N.A. van der Leer als haar voorganger.
Br. H. Ploeger neemt afscheid van de gemeente Arnhem Zuid vanwege het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.
29 Br. C. Helderop neemt afscheid van de gemeenten Makkum en Workum.
30 Op 63-jarige leeftijd overlijdt te Arnhem br. A. Bosma, lid van de Financiële Commissie der Unie.

februari
12 Br. C. Helderop verbindt zich als part-time voorganger aan de gemeente Amsterdam Centrum.
Br. Y. Horjus wordt in de gemeente Utrecht Noord bevestigd als voorganger in bijzondere dienst.

maart
5 Radiokerkdienst vanuit de gemeente te Leeuwarden, geleid door br. W.J. de Zwart.
16-19 In Roubaix (Frankrijk) wordt de jaarlijkse vergadering van het Europees Baptisten Zendingsgenootschap gehouden.
17 Het nieuwe Tabitha verzorgingshuis aan de Amsteldijk te Amsterdam wordt officiëel geopend.

april
1 Regionale bezinningsdag te Dordrecht met als thema "Heelheid van de Schepping".
8 Regionale bezinningsdag te Hoogeveen met als thema "Heelheid van de Schepping".
10-11 Conferentie van de Broederschap van Baptisten Voorgangers in Sint Nicolaasga.
23 Br. H. Numan doet intrede in de gemeente te Heerenveen.
25 Algemene Vergadering van de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging te Zwolle.

mei
4 Toogdag van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging te Elburg.
21 Br. T.F. Smit neemt afscheid van de gemeente te Hoogezand (Beukemastraat).
27 CC-vergadering van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging te Zwolle.

juni
4 Radiodienst vanuit de gemeente te Kampen, voorganger br. J.M. Zijlstra.
De gemeente te Noordbergum verwelkomt br. T.F. Smit als haar voorganger.
Br. G. Goessens doet intrede in de gemeente te Almelo-Geraniumstraat.
Br. F. Rogaar wordt als lerend ouderling verbonden aan de gemeente te Haulerwijk.

juli
25-30 In Boedapest (Hongarije) wordt de council meeting van de Europese Baptisten Federatie gehouden, met aansluitend het congres van de E.B.F.

augustus
1-5 In Zagreb (Joegoslavië) houdt de Baptisten Wereld Alliantie haar counsil meeting.
20 Radiodienst vanuit de gemeente Hengelo Centrum, voorganger br. P. Wijchers.
27 Br. W.J. de Zwart neemt afscheid van de gemeente te Leeuwarden.

september
3 Br. K. Corporaal neemt afscheid van de gemeente te Sneek.
10 Br. W.J. de Zwart verbindt zich aan de gemeente te Arnhem Zuid.
Br. G.H.W. Pflaum herdenkt in een dienst in de gemeente te Dordrecht het feit dat hij 25 jaar voorganger is.
16 Opening van het Seminarium te Den Dolder.
17 Br. K. Corporaal doet intrede in de gemeente te Zwolle.
Br. R. Erwich wordt als voorganger bevestigd in de gemeente te Hoogezand (Beukemastraat).
25-27 Werkbijeenkomst voor gemeente & evangelisatie te Oudleusen uitgaande van de Evangelisatie Commissie der Unie.
30 Regionale bezinningsdag te Emmen over het thema "Vrede".

oktober
6-8 Jongeren Algemene Vergadering van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging te 's Gravenhage.
7 De gemeente Valthermond neemt het nieuwe gemeentecentrum officiëel in gebruik.
8 Br. K. Stap wordt als tijdelijk voorganger (parttime) in het kader van de Tweede Weg Opleiding verbonden aan de gemeente te Emmen.
14 Regionale bezinningsdag in de gemeente te Amsterdam West over het thema "Vrede".
25-27 Algemene Vergadering der Unie te Drachten.
29 Televisiedienst vanuit de gemeente te Emmen Zuid, voorganger br. A. de Vries.

november
11 Zendingsdag van de Unie Zendings Commissie te Zwolle.
De gemeente te Alphen aan den Rijn Noord opent een nieuw ontmoetingscentrum.
12 Br. C. Mostert neemt afscheid wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.
26 Afscheidsdienst zr. Anneke Oppenhuizen vanuit de gemeente te Stadskanaal Noord.
29 Te Sneek overlijdt in de leeftijd van 76 jaar, br. S.H. van der Werf, oud voorzitter van de Commissie der Unie.

december
18 De Evangelisatie Commissie der Unie bericht de gemeenten dat het evangelisatieblad "De Zaaier" per 1 januari 1990 niet meer zal verschijnen.

Uniebureau

Het is normaal dat de leden van de Unie, de gemeenten dus, op de hoogte willen blijven van datgene wat er in de Unie gebeurt. Bovendien willen ook de commissies, werkgroepen en andere instanties binnen de Unie informatie verstrekken. Daarnaast is er een grote stroom van correspondentie van personen en instanties van buiten de Unie.
Een groot deel van deze "papierberg" moet worden verwerkt op het uniebureau. Tot onze spijt is het, als gevolg van onderbezetting en ziekte, niet altijd mogelijk geweest alles op tijd af te handelen.
Wel willen wij allen die zich hebben ingezet om het werk van de Unie zo goed mogelijk voortgang te laten vinden - en daarbij denken wij aan hen die op een of andere plaats in dienst van de Unie werken en hen die zich als lid van een commissie, stichtingsbestuur, werkgroep, of dergelijke daarvoor inzetten - hartelijk danken voor datgene wat zij hebben gedaan om daarmee het werk van de Unie, het werk van de gemeenten en uiteindelijk het werk van de Heer te dienen.
Hiermee kan in principe het jaarverslag worden afgesloten. Samen hebben we een ogenblik gekeken naar het nabije verleden. We hebben in vogelvlucht het jaar 1989 de revue laten passeren en we hebben nog eens gelezen wat er zoal gebeurd is.
Als we dat gedaan hebben kunnen we weer terug gaan naar het "heden". Op dat moment is het zinnig ons af te vragen hoe de situatie in het heden is.
We moeten dan constateren dat sprake is van een uiteengroeien van de standpunten; dat broeders en zusters tegenover elkaar komen te staan en met elkaar van mening verschillen.
Dit geeft aanleiding tot zorgen. Zorgen omdat hierdoor het werk niet wordt gediend en soms niet ter hand wordt genomen. Zorgen omdat broeders en zusters in de gemeenten uit elkaar groeien en soms ook dat gemeenten uit elkaar groeien.

De vraag is dan of en hoe hiervoor een oplossing kan worden gevonden. Naar onze mening zullen we er in ieder geval aan moeten werken dat we weer met elkaar in gesprek komen over datgene wat aanleiding geeft tot verwijdering. Misschien moeten we samen wel zover komen dat op een voorzichtige manier grenzen worden afgebakend. Daarbij zal er wel op moeten worden gelet dat deze grenzen niet als een "dwangbuis" gaan werken.
Alleen als we samen verder willen nadenken, spreken en werken kunnen we uitvoering geven aan datgene wat in de statuten als doel staat opgenomen namelijk:
- onder de leden liefde, achting en samenwerking te bevorderen;
- de gemeenten behulpzaam te zijn in de uitvoering van hun taak en gelegenheden te scheppen om de beginselen der gemeente bekend te maken en het evangelie te verbreiden;
- mede te werken tot verbreiding van het evangelie in binnen-en buitenland.
In het vertrouwen dat de Heer der gemeente ons wil helpen, ons wil zegenen en tot een zegen wil stellen gaan we verder in de wetenschap dat wij, als wij ons openstellen voor de leiding van de Heer, samen verder kunnen en willen gaan.

De Commissie der Unie

Met de muziek en zang mee!

Op zaterdag 10 november vertrekt er uit de Baptisten gemeente te Muntendam een autobus met een aantal muzikanten en zangers/zangeressen richting Rotterdam. In het kader van een ontmoetingsweekend tussen de Baptisten gemeenten te Rotterdam-C en te Muntendam is er een boeiend programma opgezet. Zo zal de bekende christelijke brassband Elad uit Muntendam 's avonds in de Refaja kapel van het Diakonessenhuis Refaja in Dordrecht een concert verzorgen voor de in dit ziekenhuis opgenomen patienten. Voorafgaande aan dit concert zullen de gasten uit Muntendam en een aantal leden uit de gemeente te Rotterdam-C met elkaar een broodmaaltijd gebruiken in het restaurant van het ziekenhuis. Bij koffie en Groninger koek zal na afloop van het concert de ontmoeting worden voortgezet. Na de nachtrust, zal er op zondagmorgen een bijzondere kerkdienst worden gehouden in Rotterdam-C. De wederzijdse ontmoeting als Baptisten uit Muntendam en Rotterdam-C zal daarbij centraal staan in het teken van de ontmoeting met de Here Jezus. Op het middagprogramma staat uiteraard de lunch maar ook een bezoek aan het centrum en de havens van Rotterdam. Precies om 17.00 uur zal er in de dr. J.E. Feisserkapel, het kerkgebouw van Rotterdam-C, een evangelisatiedienst worden gehouden. De brassband Elad en een jeugdkoor uit Muntendam zullen hieraan hun medewerking verlenen. De voorgangers tijdens het concert in het ziekenhuis te Dordrecht en in de beide diensten te Rotterdam-C zijn ds. Joh. Scholtens en ds. A. v.d. Berg. Op deze wijze proberen de gemeenten te Muntendam en Rotterdam-C vorm en inhoud te geven aan het streven 'de unie dichterbij'! Ongetwijfeld zullen er meerdere gemeenten in onze unie in de gelegenheid zijn, om dergelijke ontmoetingsweekenden te organiseren, waarbij we elkaar mogen ontmoeten en getuigenis mogen geven van ons geloof.
Het is een zegen dat wij ook in het jaar 1990 nog steeds kansen hebben om het evangelie van Jezus Christus te verkondigen in woord-zang-muziek.

Bapt. gem. Rotterdam-C.
en Muntendam

Stadskanaalster Mannenkwartet werkt mee aan C.D.

In juni zijn er in de Martinikerk te Bolsward opnames gemaakt voor een C.D. (én Muziek-Cassette) van het Christelijk Mannenkoor "Stadskanaal" o.l.v. Johan W. Pots. Ook van het Stadskanaalster Mannenkwartet (van de Bapt. Gem. Stadskanaal-N) zijn opnames gemaakt. Het kwartet zingt drie liederen alleen en het zingt één lied samen met het mannenkoor. Aan de C.D., die "Lof aan de Heer" gaat heten, werken verder mee: de tenor Henk Jonker, de trompettist Lubertus Leutscher, de panfluitist Fred Mann, de pianist Loek van der Leeden en de organist Jan Zwanepol.
Belangstellenden kunnen contact opnemen met Joh. W. Pots, tel. 05990-14601.
De promotie-concerten voor deze C.D. vinden plaats op 22 september in Stadskanaal (Ger. Kerk) en op 28 september in Terapel (R.K. Kerk).

Zondagavondzang in Stadskanaal-Noord

Evenals het vorig jaar in september, toen de kerk tot de laatste plaats bezet was, is er op zondagavond 16 september weer een zangavond in de Baptisten Kerk te Stadskanaal-Noord, aanvang 19.00 uur.
Medewerkenden zijn:

* de gezamenlijke koren Looft den Heer (Muntendam), Polyphonie (Stadskanaal) en Zingend Getuigen (Nieuw Buinen) o.l.v. Johan W. Pots
* de bekende organist Jan Zwanepol uit Kampen
* de sopraan Luthine Postuma, eveneens uit Kampen
* de solo-trompettist van het Noord Nederlands Orkest Lubertus Leutscher.

We hopen veel broeders en zusters uit wijde omgeving te ontmoeten.

Korte agenda van de week

15 september (za)
Extra AV in Hoogeveen

16 september (zo)
Afscheidsdienst br. G. de Jonge, 10.00 uur Doetinchem

16 september (zo)
Jubileumviering ds. G. Vegter, 3.30 uur De Brug in Zutphen

Correctie op agenda nr. 29

25,26,27,28 september
EBF - De Bron - Dalfsen

Drie nieuwe folders Rentmeesterschap

Veelzijdig is het rentmeesterschap dat God de mensen heeft toevertrouwd. Dat mag blijken uit de drie nieuwe folders die de Publiciteits Commissie der Unie nu heeft uitgebracht, onder de volgende titels:
Rentmeesterschap en onze maatschappelijke verantwoordelijkheid, door W. Huizing
Rentmeesterschap en tijd, door O.H. de Vries
Rentmeesterschap en de vrede, door A. de Vries.
Met deze nieuwe folders is het totaal gebracht op negen; de serie is daarmee afgesloten.
De negen titels tonen de veelzijdigheid aan van het rentmeesterschap en daarmee onze verantwoordelijkheid op allerlei terrein. Zij kunnen vanzelfsprekend dienst doen om zich eens persoonlijk te verdiepen in die verschillende aspekten. Maar ook voor groepsgesprekken kan men er een goede binnenkomer aan hebben. Bijvoorbeeld voor een weekend over rentmeesterschap, of een serie avonden.
Leg ze ook op uw boekentafel in de kerk!
Alle negen titels zijn in voorraad. De titels van de overige folders zijn:
Rentmeesterschap en het evangelie, E.J. Huizing
Rentmeesterschap en het leven, A. Lindenborn
Rentmeesterschap en onze talenten, H.G. de Winkel
Rentmeesterschap en ons bezit, C. van Wier
Rentmeesterschap en onze zorg voor de derde wereld, J.G. Brongers
Rentmeesterschap en onze zorg voor de schepping, Y. Horjus.
De prijs is *f* 0,15 per exemplaar, de minimum afname is 20 stuks. De folders kunnen besteld worden bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-284457 of 284494.

H.G. de Winkel
sekretaris Publiciteits Commissie

Bestuderen van falsificaties

Het is niet nodig om eerst alle falsificaties van het geld te bestuderen om te weten wat echt of onecht is, maar men moet in eerste instantie goed weten hoe het echte eruit ziet. Zo ook met de leer. Eerst weten wat de gezonde leer is en van daaruit ontdekken wat ongezond is.

(J.S.)

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 48,-- per jaar; buitenland *f* 66,-- per jaar.

Redactie:
Ds. K.M. Gerritsen, J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

WAT ZEGT DE BIJBEL VAN DEZE TIJD?

Het Zoeklicht is gewijd aan het onderzoek van het Profetisch Woord en het letten op de tekenen der tijden.
Neem nu een proefabonnement voor slechts *f* 8,88 en u ontvangt minimaal 3 maanden elke 14 dagen Het Zoeklicht. Stort het bedrag op giro 283888 t.n.v.
Het Zoeklicht, postbus 99, 3940 AB Doorn.

Beroepingswerk

De Baptistengemeente Hoogeveen heeft een beroep uitgebracht op ds. W.P. van Berkel uit Stadskanaal, om samen met ds. H. Schouten het gemeentewerk in Hoogeveen te behartigen.

Lektuur-evangelisatie

LEVEN EN KRACHT

organiseert zat. 27 sept. '90

konferentie voor lektuur-evangelisatie

Thema: VAN HART TOT HART

Eén praktisch seminar over bezoekwerk in verbinding met lektuur-evangelisatie.

Toerustings-, bemoedigings- en ontmoetingsdag voor allen die een brandend hart hebben voor lektuurverspreiding in Nederland en België.

Programma en info: 03434-53444
Zendings-Diaconessenhuis Amerongen

Wie in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, vernacht in de schaduw des Almachtigen.

Heden heeft de Here thuisgehaald
Zijn kind, onze broeder

Freerik Klein

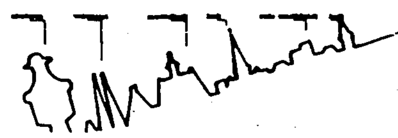
op de leeftijd van 75 jaar

14-8-90.

Baptisten Gemeente
Hoogezand-Beukemastraat

Christenvrouw van 68 jaar z.k.m. christenman 65/70 jaar. Om nog een fijne tijd mee te hebben.
Brieven onder nr. 18150.

JAV 90 SNEEK

UITNODIGING

WIE? JIJ
WAT? JAV
WAAR? SNEEK
WANNEER? 5,6 en 7 OKT.

EurECA wil Europese christenen helpen op onderwijsgebied

Brummen (INS) - In West-Duitsland is kortgeleden de internationale organisatie EurECA (European Educators' Christian Association) opgericht. EurECA wil een christelijke oriëntatie op opvoeding en onderwijs in Europa bevorderen, bruggen slaan tussen christenen die betrokken zijn bij opvoeding en onderwijs en daarop een christelijke visie ontwikkelen. De organisatie is opgericht door vertegenwoordigers van christelijke groepen uit de DDR, Frankrijk, Groot-Brittanië, Nederland, Oostenrijk, Roemenië, Tsjechoslowakije, West-Duitsland en Zwitserland. Volgens de Nederlandse voorzitter drs. R.H. Matzken zal zij zich in de eerste plaats richten op de Oosteuropese christenen, die jarenlang totaal verstoken waren van christelijk onderwijs. Matzken meent dat de EurECA in een Europese behoefte zal voorzien. "Wij zijn van plan om cursussen godsdienstonderwijs en financiële hulp geven en (wetenschappelijke) kennis over te dragen. Ook zullen kerken gestimuleerd worden tot bezinning en hulp en zal geprobeerd worden tot de oprichting van nieuwe christelijke scholen te komen. De bestaande nationale organisaties kwamen aan veel van deze dingen niet toe door problemen als gebrek aan mankracht en tijd", aldus de kersverse voorzitter. Hij meent dat de nationale organisaties politiek gezien weinig betekenen, terwijl EurECA als Europese organisatie haar stem kan laten horen in het Europarlement.
In EurECA-verband zijn werkgroepen gevormd die onder meer studie doen op het gebied van 'Bijbels-genormeerde pedagogiek' en nascholingscursussen voorbereiden.
Overigens wil EurECA zich niet tot Europa beperken. Matzken: "Wij willen proberen een brug te slaan tussen het christelijk onderwijs in ons werelddeel en dat in Amerika. Wij hopen zo de internationale christelijke onderwijsorganisatie ACSI en de diverse Europese nationale onderwijsorganisaties met elkaar in contact te brengen".
Voor het komend jaar heeft de nieuwe organisatie maar liefst drie internationale conferenties - in het Franse Straatsburg, Timisoara in Roemenië en het Deense Jutland - op het programma staan. Daar worden zaken besproken als 'integratie van de bijbelse waarheid in het schoolwerkplan' en 'wie is verantwoordelijk voor onze kinderen?'.

Voor aanmeldingen en informatie:
EURECA, attn. Henry Toews, Postfach 1109, 7842 Kandern-1, Duitsland

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

dc

105e jaargang nummer 32 - 20 september 1990

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

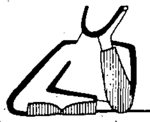
Communicatie en ons blad

J. SCHOTANUS

De Stuurgroep Organisatie Unie (SOU) houdt zich ook bezig met onze onderlinge communicatie, waarbij het gaat om te komen tot effectieve besluitvorming en een goed functioneren van het geheel. Er is een voortdurende klacht in onze gemeenschap over communicatie. Waar ik op duid is de kritiek op de manier waarop concrete besluiten tot stand komen. Hoe zorgvuldig men dat ook probeert te doen, toch blijken er vaak hele lacunes in het proces voor te komen. Hoe werkt onze vertegenwoordiging. In theorie pretenderen we democratisch te zijn. Maar hoe democratisch is democratisch? In de praktijk betekent het dat iedereen die wil meedoen ook mee kan doen in het proces, maar diezelfde praktijk wijst uit, dat vaak lang niet iedereen meedoet. Dit kan heel wat redenen hebben. Een niet voor de hand liggende gedachte kan zijn dat men bewust buiten het proces gehouden zou zijn. Een meer voor de hand liggende gedachte is dat er heel wat mensen zichzelf buiten sluiten door gebrek aan belangstelling. Hoe kunnen we hen over de drempel helpen? Het kan ook zijn dat de raad van en gemeente alle hoop opgegeven heeft voor een mogelijke betrokkenheid van de gemeenteleden en de zaak maar even kort sluit vanwege een betere efficiëntie.

Vanuit mijn huidige positie als eindredacteur van ons blad, zit ik daarover mijn dromen ook wel eens wat concreter uit te werken. Als ons blad het orgaan is van de Unie, dan moet datgene wat erin gebracht wordt niet in flagrante tegenstelling en tegenspraak zijn met hetgeen waar ze voor staat en voor wil staan. Een niet gepubliceerde "Lezer aan het woord", zegt het volgende ervan: Als we gezamenlijke afspraken maken en die vervolgens aan de laars lappen, waarvoor vergaderen we dan nog? Hoe zou ons blad er uit kunnen zien als het in alle opzichten het orgaan was van de Unie? Kunt u zich daar iets bij voorstellen? Laten we het eens proberen. Een jaar lang opgenomen worden in een proces van besluitvorming over de agenda-punten van de A.V. Voor het gemak even een tweedeling. Eén blad vooral toegespitst op geloofsopbouwende artikelen. De frekwentie van verschijning hiervan laten we nog even open. Het andere blad een maandblad met mededelingen en bijdragen voor de inhoudelijke voorbereiding van de A.V. Deze bijdragen krijgen dan een procesmatige vorm, met de nodige terugkoppeling naar de meedenkers. De titel van een bepaald proces zou kunnen zijn: **In twaalf stappen met de UZC naar de A.V.** Voor UZC kunt u nu de naam van elke andere commissie of instantie invullen. Dit maandelijkse besluitvormende mededelingenblad zou elke Baptist automatisch moeten krijgen. Elke instantie en commissie heeft hiervoor een eigen P.R. man en begrotingspost of als het gemakkelijker is dan maar uit de gezamenlijke pot. Het blad kan worden ingevoegd bij het maandblad van elke gemeente. Iedereen komt dan goed voorbereid op een gemeentevergadering en op de A.V. Dan zijn het niet meer alleen de voorgangers, commissieleden of andere specialisten, die het kunnen weten. Het lijkt me ook goed om dit te doen aan de hand van het door de SOU voorgestelde wisselschema van een periode van informatie, waarna de meningen gevormd kunnen worden, zodat we komen tot een verantwoorde besluitvorming. Het op wat tegenstand stuitende voorstel van de tussenfase van gewestelijke vertegenwoordiging zou hiermee misschien ook wel opgelost zijn. Ik wil u er even aan herinneren, dat ik aan het dromen was, maar soms komen dromen uit. Zelfs lijken mij op deze manier de financiële konsekwenties niet onoverkomelijk.

VERDER IN DIT NUMMER

EVEN NADENKEN MET....

A.J. van de Wetering, Alkmaar/Alblasserdam

Wie is ruimdenkend....?

"....bij ons vindt gij niet te weinig ruimte,
maar in uw binnenste is het te eng".

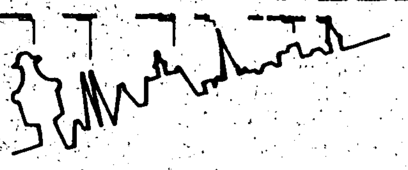
2 Cor. 6:12

Wie de brieven van de apostel Paulus aan de gemeente in Corinthe leest, die ontmoet een gemeente met de meest wonderlijke en trieste tegenstellingen.
Enerzijds gaat men prat op de vele "uitingen van de Geest" en beweert men veel betere predikers te hebben dan Paulus.
Anderzijds laat men de bijbelgetrouwe boodschap, die Paulus daar gepredikt heeft, los, (1 Cor. 1:23).
Er komen predikers, die met hun meeslepende en tolerante boodschap de grens tussen de gemeente en de wereld vervagen.
De gevolgen blijven dan niet uit: deze "gemeente-van-gedoopte-christenen" laat het gezag van God's Woord los en gaat op een ánder fundament bouwen. Zij zijn wel gedoopt, maar leven als onveranderde mensen, (3:2).
Er is bij hen geen ruimte meer voor Paulus en zijn prediking. "De heiliging van het leven, zonder welke niemand de Here zien zal", wordt als achterhaald beschouwd.
De tucht ontbreekt en er worden zonden toegelaten, die zelfs onder de heidenen niet voorkomen, (5:1).
Bijbelse principes voor het christen-zijn en het leven der gemeente, worden losgelaten, (6:6).
O ja, zij spreken veel over de Heilige Geest en zoeken het in emotie en extase. Maar bij hen is géén ruimte voor de heerschappij van Christus en het gezag van Zijn Woord.
Dat ***de liefde tot Christus blijkt uit het bewáren van Zijn geboden,*** *(Joh. 14:5,10) vindt men krampachtig, wettisch en ouderwets.*
Zij willen modérne mensen zijn. Bij hen is ruimte voor allerlei gedachte en wijze van leven (6:10). Alles kan en alles mag....! ***Vooral op het gebied van de christelijke normen en zeden vinden gehele aardverschuivingen plaats!***
Zij vergeten de betékenis van hun doop (10:6) en ook, dat de grootste vrijheid bestaat in gebóndenheid aan Christus.
Dan roept Paulus hen op om zonde en wereld - het oude zuurdeeg (5:7) - uit hun midden weg te doen en bijbelse normen en tucht toe te passen.
En zij mogen ervan overtuigd zijn, dat hij hen een warm hart toedraagt, zij hebben een gróte plaats, veel ruimte in zijn hart, (2 Cor. 6:12). Daar mag geen twijfel over bestaan!
Maar hét grote probleem bij deze "ruimdenkende" mensen - die overal de ruimte voor willen - is, dat ze vanuit Gód bezien zo ontzettend éng zijn. In hun binnenste is geen ruimte voor God, Zijn Wil en Zijn Woord....
Daarom roept hij hen, die pretenderen ruimte te willen, op met de woorden: "gij moet ook ruimer worden"!
En hoe is het in onze tijd?
Moet van "de gemeente-van-gedoopte-christenen" (deze naam droegen wij immers vroeger!) in onze tijd ook gezegd worden, dat zij ook zo vaak niet meer heeft dan een bijbelse vórm, maar dat de inhoud van de doop, die o.a. toch ook bestaat uit "het belijden van zonde en schuld, de breuk met de wereld en het oude leven en het beginnen van een nieuw leven", niet meer gekend worden.
Is er wel een bijbelse vórm maar geen bijbelse nórm....?
En geven ook wij onder de dekmantel van Heilige Geest opgeklopte emotie ruimte aan wereld en zonde?
Willen ook wij - evenals de Corinthe-gemeente - ***overal ruimte voor,*** *behalve voor een vollédige onderwerping aan het onfeilbare, betrouwbare en gezaghebbende Woord van God, richtsnoer voor geloof en leven....?*
We moeten goed beseffen, dat déze dingen zo vaak een doorbraak van Gods zegen en het beleven van het rijke leven in Christus in de weg staan.
Immers, wij kúnnen geen kanalen van zegen zijn, als door zonde ons leven onrein is.
Tegen de Corinthe-gemeente moest Paulus zeggen:
"....de droefheid naar Gods wil brengt onberouwlijke inkeer tot heil, *maar de droefheid der wereld brengt de dood", (2 Cor. 7:10).*
Wat een heerlijk evangelie horen ook wij in deze woorden!
Er is nog een weg terug, terug naar het rijke leven met Christus, terug naar de Bijbel en terug naar een rijk leven onder Gods vólle zegen.
Dán pas zullen wij weer tot zegen kunnen zijn voor velen rondom ons en een werktuig in Gods hand zijn voor een wereld in nood! En laten wij daarbij niet vergeten:
"de heiliging van het leven, zonder welke niemand de Here zal zien!"

(Her)opening van Het Trefpunt te Enschede

In het weekend van 28, 29 en 30 september heeft de baptisten gemeente te Enschede een aantal activiteiten georganiseerd m.b.t. de heropening van haar kerkgebouw.
Al langere tijd was duidelijk dat het kerkgebouw te weinig zaalruimte had. Bovendien beperkte de kleine entree de gemeente in haar mogelijkheden elkaar te "ontmoeten".
Nu na veel vergaderen, breken en bouwen willen we graag van de gelegenheid gebruik maken om u uit te nodigen ons uitgebouwde gemeentecentrum te bewonderen. Een uitstekende gelegenheid is natuurlijk het "Open huis" op zaterdagmorgen 29 sept. a.s. U kunt en passant ook nog genieten van een openluchtconcert van onze muziekvereniging de Bazuin van 12.00 uur tot 13.00 uur.
Houdt u meer van iets officieels dan nodigen we u graag uit voor de officiële heropeningsbijeenkomst op vrijdag 28 sept. 's avonds om 20.00 uur met aansluitend een receptie.
De uitbreiding heeft met name ten doel om het verenigingsleven betere ontplooiingskansen te geven en dan vooral ons jeugdwerk.
Dat laatste komt tot uitdrukking in de verdere invullingen van zaterdag. 's Middags komt het poppentheater "De Speelplaats" van de N.B.J.B. op bezoek voor de kinderen van 4-12 jaar en 's avonds is er een concert van het jongerenkoor ICHTUS uit Nijverdal.
We willen de gerealiseerde verdubbeling van zalen (nu 4), keuken (nu 2), toiletten (nu 6) en halruimte op zondag 30 september aansluitend aan een evangelisatiedienst samen met de gemeente nog één keer feestelijk onder elkaars aandacht brengen.
Daarna rest ons niets anders dan nuttig gebruik te maken van de vele nieuwe mogelijkheden om in en vanuit de gemeente dienstbaar te zijn voor God en Zijn rijk.
Hem zijn we dankbaar voor de ons gegeven mogelijkheden.
Wilt u iets van dit alles meemaken? U bent welkom!!

JAV 90 SNEEK

Op vrijdagavond 5 oktober staat in Sneek de koffie klaar voor jongeren die zich hebben opgegeven voor de JAV.
Hoor jij daar ook bij?
WEES WELKOM!!!!

Mededeling

Ds. K.M. Gerritsen heeft ons laten weten, dat hij in een uitvoerig schrijven aan de U.C. mededeling heeft gedaan van het feit, dat hij zijn redacteurschap van De Christen met ingang van heden heeft beeindigd.

Redactie

Niet van ophouden weten

J. SCHOTANUS

Als wij ons vanuit de Schriften een beeld vormen van de apostel Paulus, dan is het toch beslist niet het beeld van strakke organisator, iemand die op mechanische wijze gericht zou zijn op het volbrengen van een bepaalde taak. In hoofdstuk twee van zijn eerste brief aan de Thessalonicensen kunnen we zien "wie en hoe" Paulus is.

Vastbesloten

Want zelf weet gij broeders, dat ons komen bij u niet zonder vrucht is geweest. Immers ondanks de mishandeling en de smaad, die wij, zoals gij weet, te Filippi tevoren ondergaan hadden, hebben wij u in onze God vrijmoedig het evangelie Gods gebracht.

(1 Thess. 2:1,2)

De proef op de som voor de doeltreffendheid van iemands werk kan meestal niet in het heden, maar vaak pas in de toekomst bepaald worden. Na het noodgedwongen vertrek van Paulus uit Thessalonica, heeft het werk op bijzondere wijze voortgang mogen vinden. Een bewijs van Gods Hand in dit alles. In dit hoofdstuk refereert Paulus naar van alles wat hij op zijn tweede zendingsreis heeft meegemaakt. Dat was niet iets wat hij zomaar van zich af kon schudden, maar iets wat hem in alle opzichten zeer had aangegrepen. Hij was ziek geweest in Galatië, de Geest had hem verhinderd verder in Klein-Azië te blijven werken, uit het visioen van de Macedonische man werd het hem en zijn team duidelijk dat hij naar Macedonië moest oversteken, waar hij al heel spoedig in Filippi in de gevangenis terecht kwam. Door dit alles moest hij de smaad niet alleen als een Jood, maar ook als een Romeins staatsburger ondergaan. Hij wilde en kon dit lijden verdragen vanwege het Evangelie. Hij was vastbesloten om het niet op te geven.

Zijn drijfveer

Ons vermanen (prediken) komt niet voort uit dwaling, noch uit onzuivere bedoeling; het gaat ook niet met list gepaard (vers 3).

Eén van de grootste problemen die wij ook tegenwoordig kennen in het werk voor de Heer is het probleem van meervoudige motieven. Deze motieven kunnen in allerlei situaties openbaar worden. Er zijn aspecten in het "kerkewerk" en zelfs in het zendingswerk, die een aantrekkingskracht op ons "oude natuur" kunnen uitoefenen. Paulus maakt wel heel duidelijk dat dit bij hem niet het geval is. Zijn motief was enkelvoudig. Hij noemt drie mogelijke verkeerde motieven in dit derde vers. Er is een mogelijkheid van een soort religieuse prostitutie, door overvloedige winst te willen maken uit het werk voor God of om hierdoor een bepaalde status te kunnen verkrijgen. Het kan met zoveel list gepaard gaan dat dit niet doorzien wordt. Bij anderen die als een soort pronkende pauw rondwandelen in de Wijngaard van de Heer, is het erg doorzichtig. Ieder kan aan dit soort verleidingen bloot staan. Wie meent te staan, zie toe dat hij niet valle. Naast die ene paus zijn er nog vele andere pausjes. Dit is absoluut in strijd met de beginselen van het Evangelie.

De boodschap is van God

Integendeel, daar God ons waardig heeft gekeurd om ons het evangelie toe te vertrouwen, spreken wij, niet om mensen te behagen, maar Gode, die onze harten keurt. Want wij hebben ons niet afgegeven met vleitaal of met enig baatzuchtig voorwendsel: God is getuige! Ook zochten wij geen eer bij mensen, noch van u noch van anderen; hoewel wij als apostelen van Christus ons hadden kunnen laten gelden (vers 4 t/m 6).

Waar het op aankomt is het besef dat God een bediening gegeven heeft. Het gaat niet om **onze** boodschap, maar om Gods boodschap. Wij zijn slechts de mond van Hem. Paulus maakt telkens weer duidelijk dat **hij** de boodschap niet bedacht heeft. Hij is slechts instrument. Hij was zelf ondergeschikt aan de boodschap.

Daarom kon hij deze ook niet zodanig wijzigen om daarmee mensen te behagen. Hij gaat ook niet zorgvuldig allerlei criteria aanleggen om te zien of de boodschap wel aangepast is aan de mensen uit zijn tijd. Of aangepast was bij wat hij meende te moeten verstaan onder een paar kernwoorden uit het Evangelie. Of dat het wel paste bij zijn eigen ideeën over wat hij zou moeten betekenen voor zijn medemens. God had hem een boodschap van verlossing toevertrouwd en deze moest hij doorgeven in de Naam van de Here Jezus. Hij hoefde geen nieuwe manier van verklaren te ontwikkelen om aan de termen uit het oude testament een andere inhoud te kunnen geven dan de oorspronkelijk bedoelde. Hij zou weten, dat dan zijn leer aangaande de Christus ook op de helling zou moeten en dat was het hart van zijn boodschap.

Vaderlijk en moederlijk tegelijk

Wij gedroegen ons in uw midden vriendelijk, zoals een moeder haar kinderen koestert.... Gij weet trouwens, hoe wij als een vader u hoofd voor hoofd vermaanden, aanmoedigden,.... Maar wij, broeders, die een tijdlang naar het oog, niet naar het hart, van u beroofd zijn geweest, hebben met zeer veel ijver en groot verlangen begeerd u te zien. Wij, of liever: ik, Paulus, heb namelijk een en andermaal tot u willen komen, doch de satan heeft het ons belet. Want wie is onze hoop of blijdschap of erekrans voor onze Here Jezus bij zijn komst, wie anders dan gij? (vers 7,11,17-19).

Hoe was Paulus' houding tegenover hen, die hij bereikt had met het evangelie? Allereerst zien we dat hij de pasbekeerden omgeeft met grote moederlijke zorg. Het zijn voor hem geen statistische gegevens. Mensen van vlees en bloed, die een bijzondere zorg nodig hebben. Hij weet zich verantwoordelijk voor de ontwikkeling van hun geestelijk leven. Hij was niet alleen bereid hen het evangelie, maar ook zijn eigen leven mede te delen. Er was een intense persoonlijke betrokkenheid met de ontvangers van het evangelie, omdat zij hem lief geworden waren.

Paulus is niet alleen als een koesterende moeder. Hij heeft een dubbelrol, want hij is ook als een vermanende vader. Het is voor hem geen afstandsonderwijs, maar hij ziet de individuele mens voor zich. Hij schenkt hen hoofd voor hoofd de nodige aandacht. Er bestaat een groot gevaar dat wij in het werk van de Heer ons concentreren op de organisatie, op de ideologie of op het instituut en dat we daarbij de mens uit het oog verliezen. Wij kunnen een "grote-gemeente" visie hebben, maar als dat ten koste gaat van het pastoraat aan de individuele gelovigen, dan zitten we niet op goed spoor. Ook in dit opzicht kunnen we veel van Paulus leren. Ondanks vele teleurstellingen, wist hij niet van ophouden.

Agenda van de 110e A.V. te Deventer

1.
Opening door de voorzitter van de Commissie der Unie, br. W.J. Blanken te IJmuiden.

2.
Verkiezing van een voorzitter van de Algemene Vergadering.
Kandidaat: br. W.J. Blanken, IJmuiden.

3.
Opneming van de presentielijst.

4.
Mededelingen.

5.
Benoeming van twee leden van de notulen-commissie.

6.
Jaarverslag van de Unie over 1989 (blz. 11)

7.
Verslag van de werkzaamheden van de Financiële Commissie der Unie (blz. 26)

8.
Rapport van de Financiële Commissie der Unie.

9.
Verklaring van de controle-arbeid der financiële administratie (blz. 26)

10.
Resultatenrekening van "De Vinkenhof" over 1989 (blz. 27)

11.
Balans van "De Vinkenhof" per 31 december 1989 (blz. 31)

12.
Reslutatenrekening van de Unie over 1989 (blz. 28)

13.
Balans van de Unie per 31 december 1989 (blz. 32)

14.
Verkiezing van vier leden van de Commissie der Unie.
Aftredend en herkiesbaar: br. W.J. Blanken, IJmuiden; br. G. Bosveld, Musselkanaal; br. W. Hessels, Huizen.
Kandidaten: dezelfden.
Aftredend en **niet**-herkiesbaar: br. O. Oldenburger Rzn., Hengelo.
Kandidaten: br. G. Leuvenink, Appingedam; br. J. Riksten, Apeldoorn.

15.
Verkiezing van een lid van de Financiële Commissie der Unie.
Aftredend en **niet**-herkiesbaar: br. T.W.J. Rozema, Linne.
Kandidaten: br. M. Baas, Arnhem; br. F. Rogaar, Haulerwijk; br. W. Schraa, Borne; br. H. Wierda, Harderwijk.

16.
Stuurgroep Organisatie Unie.

De agendapunten 17 t/m 38 worden in sectie A behandeld.

17.
Jaarverslag van de Unie Bouw Stichting over 1989 (blz. 35)

18.
Resultatenrekening van de Unie Bouw Stichting over 1989 (blz. 37)

19.
Balans van de Unie Bouw Stichting per 31 december 1989 (blz. 37)

20.
Mededelingen van de Unie Bouw Stichting.

21.
Jaarverslag van de Evangelisatie Commissie der Unie over 1989 (blz. 39)

22.
Resultatenrekening van de Evangelisatie Commissie der Unie over 1989 (blz. 45)

23.
Balans van de Evangelisatie Commissie der Unie per 31 december 1989 (blz. 46)

24.
Resultatenrekening van "De Zaaier" over 1989 (blz. 46)

25.
Balans van "De Zaaier" per 31 december 1989 (blz. 47)

26.
Verkiezing van twee leden van de Evangelisatie Commissie der Unie.
Aftredend en **niet**-herkiesbaar: br. P. van der Werf, 's Gravenhage en br. H.G. de Winkel, Dieren.
Kandidaten: br. G.J. Goessens, Almelo; br. P. Jager, Stadskanaal; br. F. Koster, Spijkenisse; br. Sj. van der Laan, Deventer; br. D.M. Stichter, Westerhaar; br. R. Venema, Nieuwegein.

27.
Mededelingen van de Evangelisatie Commissie der Unie.

28a.
NOTA van de Evangelisatie Commissie der Unie en de Unie Zendings Commissie met betrekking tot samenwerking van beide commissies.
In het achter ons liggende jaar is er zowel binnen de Unie Zendingscommissie als binnen de Evangelisatie Commissie der Unie nagedacht over de uitgangspunten van beleid en de daaruit voortvloeiende praktische consequenties.
Op dit punt is er tussen beide commissies overleg geweest en dit overleg heeft geleid tot de volgende conclusies:

A. In beide Permanente Commissies gaat het om het eenduidige begrip zending. Hoorbaar en zichtbaar in getuigenis en dienst.
De Unie Zendings Commissie heeft zich geconformeerd aan de nota van de Evangelisatie Commissie der Unie (zie A.V.-boek 1989, punt 21, bladzijde 45 e.v.), zoals vastgesteld in de gezamenlijke vergadering van de commissies op 30 november 1989.

B. Beide Permanente Commissies doen hun werk vanuit, voor en met de gemeenten. Willen de E.C.U. en de U.Z.C. hun werk goed doen, dan zal hun werk moeten gebeuren vanuit en gedragen worden door **missionaire gemeenten.**

C. Beide Permanente Commissies hebben dus belang bij geïnspireerde, gemotiveerde en toegeruste missionaire gemeenten. Anders gezegd: beide commissies vinden dat zending - als getuigenis en dienst - ingebed moet zijn in een gezond gemeentelijk leven!

D. Er zijn geen specifiek te onderscheiden zendingsgebieden. De hele wereld is zendingsgebied. Binnen de gehele wereld als zendingsgebied gaat het in het werkveld om partnerschap. Deze gedachte moet al tot werkelijkheid gebracht kunnen worden in een krachtige samenwerking tussen de E.C.U. en de U.Z.C. Hierbij is de gedachte aan Nederland als zendingsgebied stormenderhand naderbij gekomen en als zodanig door beide commissies onderkend.
Daarenboven onderkennen we een vanuit de gemeenten naar ons toekomende vraag welke luidt: Permanente Commissies, kunt u ons helpen bij het zicht krijgen op en vorm geven aan missionair gemeentezijn? Deze vraag nodigt ons uit de handen ineen te slaan.
Ergo: Hoewel in de toekomst een aantal praktische problemen zullen moeten worden overwonnen, hebben bovenstaande overwegingen de commissies de zin van samenwerken van beide Permanente Commissies overtuigd.

28b.
Voorstel van de Evangelisatie Commissie der Unie en de Unie Zendings Commissie.
De Evangelisatie Commissie der Unie en de Unie Zendings Commissie stellen de Algemene Vergadering voor beide commissies mandaat te verlenen om te onderzoeken in hoeverre beide commissies tot nauwe samenwerking kunnen komen.
Toelichting: Zie nota met betrekking tot samenwerking (punt 28a)
Pre-advies Commissie der Unie:
De Commissie der Unie kan zich met dit voorstel verenigen.

29.
Jaarverslag van de Unie Zendings Commissie over 1989 (blz. 48)

30.
Resultatenberekening van de Unie Zendings Commissie over 1989 (blz. 53)

31.
Balans van de Unie Zendings Commissie per 31 december 1989 (blz. 54)

32.
Verkiezing van een lid van de Unie Zendings Commissie. Aftredend en **niet** herkiesbaar: zr. J. de Jonge-van Oosten, Maastricht.
Kandidaten: zr. A.M. Blaauw-Tijman, Emmen; zr. M.J. Olijslager, Arnhem.

33.
Mededelingen van de Unie Zendings Commissie.

34.
Jaarverslag van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds over 1989 (blz. 56)

35.
Resultatenrekening van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds over 1989 (blz. 57)

36.
Balans van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds per 31 december 1989 (blz. 58)
37.
Begroting van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds voor 1991 (blz. 57)
38.
Mededelingen van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds. De agendapunten 39 t/m 57 worden in sectie B behandeld.
39.
Jaarverslag van de Redactie Commissie van "De Christen" over 1989 (blz. 60)
40.
Resultatenrekening van "De Christen" over 1989 (blz. 61)
41.
Balans van "De Christen" per 31 december 1989 (blz. 62)
42.
Notitie Commissie der Unie inzake "De Christen".
43.
Verkiezing van vijf leden van de redactiecommissie "De Christen".
Aftredend en herkiesbaar: br. K.M. Gerritsen, Sneek; br. J. Schotanus, Rhenen; br. Jac. Schouten, Delfzijl; br. G. van 't Wout, Renkum.
Kandidaten: dezelfden.
Aftredend en **niet** herkiesbaar: br. S. Dijkhuizen, Elspeet.
Kandidaten: br. B. Hofman, Ter Apel; br. J.H. Stijkel, 2e Exloërmond.
44.
Mededelingen van de redactiecommissie "De Christen".
45.
Begroting van "De Christen" voor 1991 (blz. 61)
46.
1 Jaarverslag van de Commissie voor de Opleiding over 1989 (blz. 62)
2a Jaarverslag van het Seminarium over 1989 (blz. 65)
2b Jaarverslag van het Curatorium over 1989 (blz. 69)
2c Jaarverslag van de Seminariumraad over 1989 (blz. 70)

47.
Resultatenrekening van de Commissie voor de Opleiding over 1989 (blz. 73)
48.
Balans van de Commissie voor de Opleiding per 31 december 1989 (blz. 73)
49.
Voorstel van de Commissie voor de Opleiding om de broeders Tj. de Graaf, Huizen en F. Kooistra, Bosch en Duin te aanvaarden als unie-student.
50.
Voorstel van de Commissie voor de Opleiding om br. P.W.M. Egberts te erkennen als Unie voorganger.
51.
Verkiezing van een lid van de Commissie voor de Opleiding.
Aftredend en herkiesbaar: br. A.C. Spier, Emmeloord.
Kandidaat: dezelfde.
52.
Mededelingen van de Commissie voor de Opleiding.
53.
Mededelingen van de stichting Tabitha.
54.
Jaarverslag van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging over 1989 (blz. 74)
55.
Resultatenrekening van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging over 1989 (blz. 79)
56.
Balans van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging per 31 december 1989 (blz. 79)
57.
Mededelingen van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging.
58.
Begroting van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging voor 1991 (blz. 81)
59.
Voorstel van de gemeente 's Gravenhage inzake de Stuurgroep Organisatie Unie.

De Algemene Vergadering besluit dat de Stuurgroep Organisatie Unie verder fungeert als AV-commissie die rechtstreeks aan de Algemene Vergadering verslag uitbrengt.

Toelichting: Het werk van de Stuurgroep Organisatie Unie heeft veel waardering opgeroepen. Met grote vaart zijn speerpunten geformuleerd en een tijdschema opgesteld om te komen tot reorganisatie van het uniewerk.
Het is van belang dat de Stuurgroep met grote slagvaardigheid te werk kan blijven gaan. Dit voorstel wil de Stuurgroep Organisatie Unie groter zelfstandigheid geven, waardoor zij rechtstreeks verslag kan doen aan de Algemene Vergadering, zonder allerlei voorbesprekingen en beraadslagingen met commissies, die vertragend kunnen werken.

Pre-advies Commissie der Unie:
De Commissie der Unie heeft de Algemene Vergadering 1986 te Harderwijk medegedeeld dat zij, mede naar aanleiding van een voorstel van de gemeente te Hengelo, besloten heeft om voor 1 januari 1987 een stuurgroep te benoemen die de gehele Unie-structuur op knelpunten zal doorlichten en in overleg met de U.C. met werkbare plannen c.q. voorstellen tot herstructurering zal komen.
Op grond van deze mededeling heeft de U.C. de S.O.U. ingesteld als subcommissie van de U.C.

Het is voor de samenhang van het gezamenlijke Unie werk van het grootste belang, dat de U.C. in een vroegtijdig stadium kennis kan nemen van de voorstellen van de S.O.U. en dat de U.C. een inbreng heeft, met name als het gaat om het aangeven van knelpunten die ontstaan bij de doorvoering van de gedachten van de S.O.U.
De U.C. heeft haar subcommissie de S.O.U. steeds de gelegenheid gegeven om de eigen gedachten en voorstellen onverkort aan de Algemene Vergadering voor te leggen.
Indien nodig zijn de voorstellen van de S.O.U. van een pre-advies voorzien. Vervolgens worden de voorstellen aan de gemeenten c.q. de Algemene Vergadering voorgelegd, waarna de Algemene Vergadering uiteindelijk het besluit zal nemen.

Het wijzigen van de status van de S.O.U. bergt het nadeel in zich dat een veel scherpere afscheiding kan ontstaan tussen de gedachten van de S.O.U. en de U.C. Dit kan tot gevolg hebben dat verschillen van inzicht die nu in het onderlinge overleg tussen U.C. en S.O.U. kunnen worden opgelost aan de Algemene Vergadering worden voorgelegd. Als gevolg hiervan kunnen de voorstellen een veel kleiner draagvlak hebben dan in de huidige situatie.

Tevens willen wij wijzen op het feit dat aanvaarding van dit voorstel tot gevolg zal hebben dat de voortgang van de werkzaamheden van de S.O.U. belemmerd wordt, want na aanvaarding van het voorstel zal de Algemene Vergadering een werkorde voor deze commissie moeten vaststellen waarin de opdracht, de werkwijze en de samenstelling van deze commissie worden geregeld.

Op grond van het vorenstaande ontraden wij u in het belang van de voortgang van de werkzaamheden van de S.O.U. en in het belang van de Unie aanvaarding van dit voorstel.
60.
Voorstel van de gemeente 's Gravenhage tot wijzigingen van het Huishoudelijk Reglement der Unie.

De gemeente 's Gravenhage stelt de Algemene Vergadering voor artikel 2f te wijzigen en na de eerste volzin invoegen: "De concept-notulen bevatten naast een verslaglegging van het verhandelde ter Algemene Vergadering, de schriftelijke vragen van de gemeenten over de stukken en de beantwoording daarvan".

Toelichting: Meerdere gemeenten stellen voor 1 oktober vragen aan de verschillende commissies en ontlasten daarmee de bespreking ter Algemene Vergadering. Deze vragen en de beantwoording zijn echter niet alleen van belang voor de vragende gemeente, maar voor iedereen.
Deze regeling maakt het mogelijk dat deze vragen en antwoorden officieel zijn vastgelegd.
Pre-advies Commissie der Unie:
Ten aanzien van dit voorstel merken wij het volgende op:
Notulen van een vergadering geven datgene weer wat in de vergadering onderwerp van bespreking is geweest en

Vervolg op pag. 8

Het kind in de gemeente

Het aantal kinderen zal steeds meer afnemen in onze gemeenten. Niet alleen omdat jonge mensen onze gemeenten verlaten; de jonge gezinnen blijven over het algemeen klein. Toch zijn er gemeenten waar het gonst van kindergeluiden. Meestal blijven ze in de kerk tot aan de preek. Wanneer ze tijdens het zingen de plaats van samenkomst verlaten, om op een andere plaats weer samen te komen met hun leidsters en leiders, ontstaan er heel wat lege plaatsen in de kerkzaal. Er zijn (nog) kinderen in onze gemeenten; peuters, kleuters, "groten" en tieners. Ze geven hun ogen en oren de kost - anders dan wij denken!

Kleine potjes hebben grote oren

Het kind in de gemeente hoort veel en ziet nog meer. Kinderen nemen op: hoe we als gemeente zijn, de sfeer, de geloofsbeleving; hoe we met elkaar omgaan, hoe we spreken, zingen en bidden. Ze nemen niet zozeer op wàt er gezegd of gezongen wordt. Dat wordt of niet begrepen of anders geïnterpreteerd. Een van onze kinderen zong inplaats van "elk kind dat mij zijn hartje geeft", elk kind dat mij een kwartje geeft.

Toen ze thuis kwamen met het "vierkleurenboekje" was het alleen maar voor de zondagsschoolleiding duidelijk dat ons hart zwart is vanwege de zonde, voor de kinderen was de kàchel (toen!) zwart. Het kind heeft geen weet van onze gemeenteprincipes en dogma's. Tot in hun ouderdom blijven echter de "plaatjes" ingeprent van wat ze opgenomen hebben in de gemeente.

Laten we bij alle gemeenteperikelen het kind in de gemeente niet vergeten. Het kind dat opneemt en signaleert, zonder dat we er erg in hebben.

Jezus stelde het kind centraal - als waardemeter!

Kinderen behoren bij de gemeente

Het opdragen van kinderen in de gemeente is zinvol. Niet alleen omdat zij er bij behoren. Als het goed is spreekt de gemeente daarmee ook uit dat ze medeverantwoordelijk is voor de geloofsopvoeding van het kind.

De plaats en de taak van de kinder- en jeugdwerkers in de gemeente is dan ook van vitaal belang. Gaan zij verantwoord om met de kinderen in de gemeente? Krijgen zij voldoende steun van de gemeente en met name van de ouders in de gemeente?

Vanuit de praktijk weet ik dat de belangstelling, zelfs van de ouders, teleurstellend is. Je moet er niet aan denken, dat zelfs de ouders van onze kinderen, leden van de gemeente, geen interesse zouden hebben voor de geloofsopvoeding van hun kinderen in de gemeente! De zondagsschool, die nu meestal plaats vindt tijdens de samenkomst van de gemeente, is toch meer dan een "bewaarschool"?

Opvoedingsgemeente

Het belang van de relatie tussen gezin en gemeente voor de geloofsopvoeding kan moeilijk overschat worden. Het is nodig dat de geloofsopvoeding van de ouders is ingebed in een gemeente, die als opvoedingsgemeenschap functioneert. Er zijn gemeenten nodig waar "de kinderen met naam en toenaam worden gekend.... op straat worden gegroet.... waar een open deur en een vriendelijk hart voor hen is".

De eredienst op zondagmorgen geldt nog steeds als het belangrijkste vormende element van onze gemeenten. Dat geldt echter ook voor onze kinderen! De voorganger van de gemeente zal terecht grote aandacht besteden aan de eredienst. Houdt dat ook niet in dat hij grote aandacht heeft voor de zondagsschoolwerkers? Een kinderverhaal tijdens de dienst kan heel aardig zijn. Meestal meer voor de ouderen dan voor de kinderen.

Ik heb naar "kinderverhalen" zitten luisteren, waar ik echt de moraal van het verhaal niet snapte. Het was echter wel grappig. Het geeft wel een ontspannen sfeer. Het kan daarom best een goede indruk achterlaten.

Maar heeft de voorganger niet vooral de taak de kinderwerkers te helpen bij hun vorming? De LZC geeft goed materiaal uit voor zondagsschool en kinderclubs, naast andere instellingen. Maar regelmatige ontmoetingen met kinderwerkers, onder leiding of met medewerking van de voorganger, is nodig. De vorming van onze jeugdleiders is belangrijk met het oog op het kind in onze gemeente.

De gemeente is de eerstaangewezene om ouders en andere primaire opvoeders bijeen te roepen om zich samen toe te rusten en elkaar te bemoedigen bij de godsdienstige opvoeding van onze kinderen.

Drs. H. Geleijnse is pedagoog en lid van een evangelische gemeente. Hij geeft leiding aan het vormingswerk in zijn gemeente. Hij spreekt zijn zorg uit over de manier waarop onze kinderen met het evangelie in aanraking komen en noemt enkele criteria waar een evangelische geloofsopvoeding minstens aan moet voldoen. Je beluistert er de vakman in, maar vooral toch de gelovige, die als lid van de gemeente medeverantwoordelijkheid draagt voor de geloofsopvoeding van het kind in de gemeente.

Criteria voor een evangelische geloofsopvoeding

* zij dient "kindwaardig" te zijn en het kind centraal te stellen (niet de volwassene);
* de waarden, die zij aanreikt, dienen pedagogisch aanvaardbaar te zijn (niet verwerpelijk);
* de geloofsopvoeding dient de opvoeding tot volwassen-persoon-zijn te bevorderen (niet te belemmeren);
* zij dient erop gericht te zijn, dat mensen in vrijheid kunnen kiezen voor fundamentele levenswaarden (en niet te "indoctrineren" of "volkomen vrij te laten");
* een kind heeft als mens de opdracht om zelf iemand te zijn en niet een kopie van ouders, jeugdleider, voorganger te worden;
* zij dient ertoe bij te dragen dat de mens in deze wereld zelfstandig en in overgave kan leven en deze wereld leert hanteren (en niet ervan vervreemd);
* zij dient ingebed te zijn in een gemeenschap van gelovigen, die hun geloof en verwachting vieren. Het kind moet in de gemeente kunnen zien hoe gelovigen geïnspireerd worden door dienstbetoon aan God, aan elkaar en aan de wereld;
* zij dient situaties te creëren, waarin het kind Jezus Christus kan ontmoeten;
* zij dient in te leiden in een beteleniskader, dat is ontleend aan de bijbelse traditie en woorden aan te reiken, waarmee de vanzelfsprekendheid van de bestaande werkelijkheid tot zwijgen kan worden gebracht.

Voor alle duidelijkheid: het gaat hier dus niet over het eigen maken van een specifiek "evangelisch (of baptistisch) jargon, zoals bijv. een 4-jarige (!) Johny "geleerd" wordt "naar Jezus te luisteren" en zo gesocialiseerd wordt tot het leren spreken in de toch wel zeer eigen tale evangelie-lands.

Tot zover broeder Geleijnse. Misschien een aardig programma voor een bespreking met zondagsschool- en jeugdwerkers en de voorganger.

Als u er wat meer van op wilt steken kunt u het lezen in "Soteria", het septembernummer van 1989. Soteria wordt uitgegeven door Merweboekuitgeverij, Postbus 217, 3360 AE Sliedrecht.

G. VAN 'T WOUT

LEZER AAN HET WOORD

Exclusief denken(1)

De eindredacteur van DC meent blijkens zijn artikelen in het nummer van 30 augustus dat de eenheid van de Gemeente gebaseerd is op "exclusief denken" en hij gelooft dat het gros van onze gemeenschap zich daarin herkent. Hij verwacht dat wij dat binnenkort vanzelf zullen merken, maar hij geeft niet aan hoe dat in zijn werk zal gaan. Bereidt de redactie een enquête onder de lezers voor. Moet de bijzondere AV op 15 september die duidelijkheid brengen? Het wordt ons niet geopenbaard hoe hij zich dat voorstelt.(2)
Wat wel duidelijk wordt is wat br. Schotanus onder "exclusief denken" verstaat.(3) Het is de aanvaarding van "eeuwenlang beleden normatieve Bijbelse gegevens", voordat ook maar een woord besteed is aan de exegese van die gegevens. Voor broeder Schotanus is de uitleg van de Schrift waarschijnlijk niet meer nodig. Die staat blijkbaar vast met de aanvaarding van de Bijbelse gegevens. Zo vallen de aanvaarding en de eigen uitleg samen en krijgt de eigen uitleg het gezag van Gods openbaring. Daarom kan hij mensen die tot andere gevolgtrekkingen komen dan hij, ook alleen maar zien als mensen "die niet meer uitgaan van een onbetwistbaar Bijbels gezag op het ethisch gebied". Zijn exclusief denken bestaat daarin, dat hij voor zijn uitleg van de Schrift (want ook hij legt de Schrift uit, net als ieder ander christen!) het gezag van Gods Woord opeist en andere geluiden, alleen maar - zij het nog vragenderwijs - kan toeschrijven aan het loslaten van het gezag van de Schrift. Voor een andere bijbeluitleg dan de zijne is geen ruimte.(4)
Het is zeer te hopen dat deze opvatting niet door het gros van onze gemeenschap wordt onderschreven, want dan is het met onze eenheid in Unie en gemeente snel gedaan. Zij is in wezen onvedraagzaam ten opzichte van eveneens bijbelgetrouwe medegelovigen, die ook kinderen van de Heer zijn en leden van de Gemeente.(5)
Het lijkt mij in overeenstemming met de Schrift te stellen, dat de eenheid van de gemeente niet berust op enige vorm van denken, maar op een gemeenschappelijk belijden van de ene Naam boven alle namen. Dat belijden is niet exclusief maar inclusief. Het maakt allen die dit belijden tot mijn broeders en zusters in Christus en daarom mag ik ze niet afschrijven als mensen die zich niet aan de zedelijke maatstaf van de Bijbel onderwerpen als ze niet al mijn ehtische opvattingen delen. Ik mag ze blijven aanvaarden. Dat is oneindig veel moeilijker dan het exclusieve denken van br. Schotanus. Het vraagt voortdurende verootmoediging en terugkeer naar het nulpunt van het kruis van Christus, want alleen daar kan ik een ander werkelijk aanvaarden als broeder of zuster in Christus. Maar dat is dan ook voldoende grond voor onze eenheid en de eenheid van de Gemeente.
En hoe moet het dan verder? Niet de weg van de uitsluiting, waar broeder Schotanus voor pleit en die de Commissie voor de Opleiding is ingeslagen. De weg is aangegeven door niemand minder dan Paulus. Hij beschrijft hem in de hoofdstukken 14 en 15 van zijn brief aan de gelovigen in Rome. Neem en lees!(6)

J. Reiling

(1) Ik heb meerdere reacties gehad op mijn schrijven in het nummer van 30 augustus. Dr. Reiling verbond geen voorwaarden aan de plaatsing en ging echt inhoudelijk op mijn schrijven in.

(2) Ik had heel ongecompliceerd gedacht aan mijn wel of niet herkozen worden op de AV in oktober.

(3) Ik waan mij wat die exclusiviteit betreft in het goede gezelschap van de apostel Paulus (zie Gal. 1:8 en 1 Tim. 2:5).

(4) Uit deze alinea blijkt dat br. Reiling de zaak op zijn kop zet. Bij nauwkeurig lezen van mijn schrijven zal men ontdekken, dat ik stel dat men het eerst eens moet zijn over de gezagswaarde van een tekst en dat men pas daarna het eens behoeft te worden over de exegese.

(5) In het licht van mijn uitleg in voetnoot nr. 4 kan zij nooit onverdraagzaam zijn tegenover andere bijbelgetrouwe medegelovigen.

(6) Neem en lees! En u zult ontdekken, dat het hier gaat om bepaalde taboes en enkele twijfelachtige zaken.

AGENDA VAN DE WEEK

zaterdag, 15 september
Extra AV te Hoogeveen

zondag, 16 september
Jubileumviering ds. G. Vegter

Niet klagen, maar dragen
en vragen om kracht
niet zorgen voor morgen
bij vallende nacht
niet beven voor 't leven
gegeven door God
maar 't heden besteden
naar plicht en gebod.

Nic. Beets

De SOU - en de gewesten

In DC van 19 juli j.l. schreef br. J. Schotanus, over het derde SOU-rapport en hij richt dan met name de schijnwerper op 'gewestelijke vertegenwoordiging'.
Hij noemt dit: "Een soort 'classis' tussen gemeente en Unie en spreekt de vrees uit dat we hiermee als AV weer een trapje verder van de plaatselijke gemeenten af komen te staan.
In de toelichting bij dit voorstel schrijf de SOU o.m.:
"In een proefperiode zal het functioneren van dit communicatie-platform uitgeprobeerd worden, waarbij de 'winst' voor de gemeenten ligt in veel nadrukkelijker betrokkenheid bij het beleid, dat ontwikkeld wordt en voor de bestuurslaag in de vroegtijdigheid en hoeveelheid van reakties".
Uw vrees (en ook die van de UC) is nu juist dat het precies andersom uit zal pakken: nog minder betrokkenheid van de plaatselijke gemeenten en nog groter afstand tussen de leden der gemeente en de Unie.
In DC van 27-3-1964 (!) schreef wijlen ds. J. van Dam over "De funktie van het gewest".
Hij schreef daar over de Bondsdagen en vervolgt dan:
'Ze zijn ontstaan uit de behoefte van regionale gemeenten om gemeenschap met elkaar te hebben en met dat doel werden de verschillende gewestelijke bonden dan ook gesticht.
Aanvankelijk dus alleen maar om eens per jaar een 'bondsdag' te houden, later ook om 'radenconferenties' te organiseren.
En tot voor kort is dat eigenlijk de enige funktie van de gewesten geweest. We geloven, dat het mogelijk moet zijn de gewesten ook nog op een andere wijze te laten funktioneren, door ze bijvoorbeeld op direkte wijze bij de gezamenlijke arbeid in te schakelen.
Daarom pleiten we voor een bredere en wezenlijker funktie van het gewest. Het moet, geïntegreerd in onze landelijke arbeid mogelijk zijn - en het zou voor de gemeenten en de Unie heilzaam zijn - het werk van de ECU, van de zending, misschien zelfs van de UBS, vanuit de gewestelijke verantwoordelijkheid op te bouwen".
Terecht schrijft br. Schotanus, dat we niet alleen maar napraten moeten.
De SOU wil dat ook niet, maar ze luistert wel veel.
Wat we herhaaldelijk hoorden:
'de Unie leeft niet in de gemeenten' - 'de Unie staat te ver van de gemeenten af' - 'de Unie doet maar', enz. enz.
Met dit voorstel proberen wij de gemeenten dichter bij de Unie te brengen.
Wij menen als SOU niet, dat dit voorstel het ei van Columbus zal blijken te zijn,

→

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 48,-- per jaar; buitenland f 66,-- per jaar.

Redactie:
J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Weduwe, 59 jr, baptist, spontaan en blijmoedig type zou graag met een lieve gelovige man in kontakt komen. Brieven onder nr. 18.200 aan het bureau van dit blad.

Baptistengemeente Groningen-Noord, zoekt voor haar kerkgebouw de Cirkel, Korreweg 47 een
KOSTER OF KOSTERES
die in deel-tijd arbeid dienstbaar wil zijn in het werk van de gemeente. Zij die hiervoor belangstelling hebben kunnen schriftelijk of telefonisch kontakt opnemen met L. van Dam, Elzenlaan 131, 9741 NC Groningen, tel. 050-778308.

Lektuur-evangelisatie

LEVEN EN KRACHT

organiseert zat. 27 sept. '90

konferentie voor lektuur-evangelisatie

Thema: VAN HART TOT HART

Een praktisch seminar over bezoekwerk in verbinding met lektuur-evangelisatie.

Toerustings-, bemoedigings- en ontmoetingsdag voor allen die een brandend hart hebben voor lektuurverspreiding in Nederland en België.

Programma en info: 03434-53444
Zendings-Diaconessenhuis Amerongen

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

Vervolg SOU pag. 7

uit onze toelichting blijkt dat al, als we voorzichtig formulerend zeggen:
"In een proefperiode zal het functioneren van dit communicatieplatform uitgeprobeerd worden".

Wij als SOU denken, dat het een goede ontwikkeling kan zijn, als de Uniezaken in kleiner verband (regionaal) aandacht zouden krijgen.
Daar krijgt - naar onze mening - de onderlinge gedachten-wisseling een kans, een kans die we moeten grijpen.

Henk Stellinga (lid van de SOU)

Vervolg van pag 5. Agenda AV.

datgene wat daarover is besproken: het is al jaren een goed gebruik dat voorafgaande aan de vergadering correspondentie plaatsvindt tussen gemeenten en commissies ten aanzien van punten die niet geheel duidelijk zijn en waarover enige informatie wordt verlangd; als de beantwoording van deze informatieve vragen duidelijk en voldoende is, wordt dit als afgehandeld beschouwd en wordt hierop ter vergadering niet meer teruggekomen; is de beantwoording niet duidelijk of niet voldoende dan kan daarop alsnog worden gereageerd; deze reactie wordt uiteraard in de notulering meegenomen; naar onze mening is de correspondentie tussen gemeenten en commissies geen onderdeel van het verhandelde ter vergadering en het kan daarom niet in de notulen worden opgenomen.

Op grond van het vorenstaande ontraden wij aanvaarding van dit voorstel:

61.
Begroting voor 1991:
1. Van de Evangelisatie Commissie der Unie (blz. 45)
2. Van de Unie Zendings Commissie (blz. 53)
3. Van de Commissie voor de Opleiding (blz. 72)
4. Van "De Vinkenhof" (blz. 27)
5. Van de Unie (blz. 28)

62.
Rondvraag.

63.
Sluiting.

INGEBRUIKNEMING GEBOUW

In de afgelopen jaren was onze kapel door het groeiende ledental en bloeiende jeugdwerk te klein geworden voor de gemeente. Daarom werd in maart j.l. gestart met een ingrijpende verbouwing en uitbreiding van het gebouw. Wij zijn verheugd dat het vernieuwde gebouw nu officieel ingebruik kan worden genomen.
Graag nodigen wij leden, oud-leden en vrienden uit voor de officiele ingebruiksneming van het gebouw, welke zal plaatsvinden in een feestelijke dienst op zondag 23 september a.s. om 10.00 uur.
Adres: Daelwijcklaan 3
Plaats: Utrecht

R. Kidjo, secretaris
De Weide 52,
3993 DX Houten

105e jaargang nummer 33 - 27 september 1990

dc

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Een verhaal over Wumkes

J. SCHOTANUS

In een fries boek "Kostgongers fan de Hear" (uitgever: De Tille) kunt u er over lezen. Als u ooit gedacht zou hebben dat alle Friezen altijd en overal ingenomen zijn (waren) met hun eigen taal, dan vergist u zich. Zo nu en dan wordt ook buiten Friesland aangekondigd, dat er een speciale dienst zal zijn. Heel vaak is dan het speciale van zo'n dienst dat deze in het Fries gehouden wordt. Maar zo'n 80 jaar geleden was zoiets in ieder geval een unicum. Toch waren er zo nu en dan enige "buitenissige" dominees, die dat deden. Dr. Geart Wumkes, de schrijver van het boek over de baptisten, was er zo één.

Als gastspreker komt hij enigszins aan de late kant op 3 januari 1915 de kerk binnen in het Friese Tzum. Men was blij dat deze veel besproken spreker gekomen was. Hij preekte Bijbels en had iets profetisch. Er wordt van hem verteld dat hij nogal wat weg had van de Baptisten. Hij was ook een felle drankbestrijder.

De kerkeraadsleden keken wel vreemd op, toen hij die morgen de consistorie binnen kwam en meedeelde dat hij in het Fries zou preken.

Niemand durfde of wilde op dat moment de discussie nog aan of dat wel zo verstandig was, maar ze waren er niet erg gelukkig mee. Ze hadden het eigenlijk wel graag van te voren geweten, want hoe zou de reactie van de kerkgangers hierop zijn?

Tot nu toe waren het vooral de vrijzinnigen geweest, die de "euvele" moed hadden om in het Fries te preken, maar dat een orthodoxe hervormde dominee dat deed werd ervaren als in strijd met de heilige traditie. Het onder klokgelui naar binnengestroomde kerkvolk schrok, toen de "beruchte" dominee het votum in het Fries uitsprak en behalve het zingen van de Hollandse psalmen de dienst verder in het Fries deed. Geartsje, de vrouw van Jan Visser, was de enige die de kerk uitliep. Ze was helemaal over haar toeren en riep: "Het is komedie in de kerk".

Er is nog wel lang over nagepraat. De grote vrees was, dat het meer om de taal dan om het Evangelie zou gaan. Het doel van dr. Wumkes was om de Friezen te raken in het teerste plekje van hun Friese ziel. Sommigen waren dan ook wel erg geraakt, maar niet in overeenstemming met de gedachten van de goedbedoelende prediker. Gelukkig waren er ook die Wumkes bijvielen en misschien hebben die dan toch nog een zegen ontvangen op die bewuste zondagmorgen. Opvallend is dat er nogal wat niet-Friezen instemden met dit gebeuren. Ondanks dat het ondertussen veel vaker gebeurt en dan met de Friese Bijbel en het Friese liedboek er bij, is het toch niet zo dat het Fries de officiële voertaal in de kerk is geworden.

Ik heb op 8 juli j.l. in Burgumerheide (Noordbergum) gepreekt. Dat was voor mij een bijzondere ervaring, ook al omdat mijn vader daar in 1935 in het toenmalige kleine kerkje is gedoopt en later in de grote kerk zelfs nog heeft gepreekt, zoals men mij daar vertelde.

Ik heb het maar niet in het Fries gedaan. Er was wel een broeder-ouderling die bij de voorbereiding van de dienst in het Fries bad. De import zal er aan gewend zijn. De meesten doen het een verdieping hoger, dus in het Hollands. Bij de toenemende internationale contacten en het verenigd Europa in het vooruitzicht, moeten we ons misschien wel meer instellen op nog een verdieping hoger in ons kerkelijke voertaal. Toch maar niet terug naar het Latijn!

VERDER IN DIT NUMMER

EVEN NADENKEN MET....

br. B. Hofman

"huis Gods, dat is de gemeente van de levende God, een pijler en fundament der waarheid". 1 Tim. 3:15

Huis Gods

In 1 Kor, 3:16 en 17 wordt de gelovige een tempel Gods genoemd.
De tempel Gods is heilig.
De tempel Gods heeft geen gemeenschappelijke grondslag met afgoden. 2 Kor, 6:14-18:
In 1 Petr. 2:5 worden we opgeroepen om ons als levende stenen te laten gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers.
En zo krijgen we een indruk van het huis Gods: de gemeente.
Hoe het er toe gaat en wat de gedragingen van de huisgenomen zijn.
Daarmee staat of valt het "huis Gods" zijn.
Zijn huis zijn wij, indien wij de vrijmoedigheid en de hoop, waarin wij roemen, tot het einde onverwrikt vasthouden. Hebr. 4:6.

Pijler en fundament der waarheid

Daar waar de waarheid in het geding is, verliest de gemeente haar identiteit en worden pijler en fundament aangetast waardoor het gebouw scheuringen vertoont of instort.
In de brieven aan de zeven gemeenten in Klein-Azie, is het, de Heer die spreekt (dit zegt Hij! Opb. 2:1,8,12 enz.), is het, het woord dat geschreven moet worden (schrijf! Opb. 2:1,8,12 enz.), is het, de Geest die het tot de gemeenten zegt. (Wie een oor heeft die hore wat de Geest zegt! Opb. 2:7,11,17 enz.).
Waar de waarheid in het geding is, is Christus Jezus in het geding, want Hij is de waarheid. Joh. 14:6.
Waar de waarheid in het geding is, is de Heilige Geest in het geding, want Hij is de Geest der waarheid. Joh. 16:13.
Waar de waarheid in het geding is, is het woord in het geding, want het is het woord der waarheid. Joh. 17:17.
Waar de waarheid pijler en fundament is, wordt Jezus Christus beleden, zijn vrucht en gaven van de Geest werkzaam en woont het woord rijkelijk in de gelovigen, hetgeen zichtbaar wordt in woord en werk. Kol. 3:16-17.

Verslag van de Nationale Conferentie van de N.B.V.B. op 11 september 1990 in de grote Kerk te Apeldoorn

Deze conferentie wordt iedere twee jaar gehouden. Al heel lang van te voren is deze conferentie aangekondigd. Maar wat gaat de tijd snel. Vooral als er nog een paar maanden van vakantie aan vooraf gaan. Op de zusterhulp afdelingen moet zoveel geregeld worden. Wie gaat er mee? Hebben we genoeg mensen om een bus te huren? Kunnen we het met andere afdelingen combineren? Misschien een klein busje huren of toch maar met de trein? Als het dan zover is, dat het vervoer geregeld is, zijn er ongeveer 900 vrouwen, die thuis ook nog van alles moeten regelen, voor ze een dag weg kunnen. De één moet misschien een snipperdag nemen van haar werk. De ander oppas voor de kinderen. Ook moet er nog eten klaargezet worden, want met etenstijd zijn we zeker niet thuis. Sommigen, die alleen zijn hebben het misschien wel even aan de buren verteld, dat zij een dagje weg zijn. Allemaal zijn we er vantevoren mee bezig geweest.

En dan komen bussen en auto's vol vrouwen richting Apeldoorn. We worden "ontvangen" met koffie. Het is daar wel een heel gedrang. Het leuke van zo'n conferentie is de ontmoeting.
"Ja, jou ken ik nog van de trainingsdagen in Doorn".
"Jou zag ik laatst nog op de A.V."
Ook begroet je mensen, die je helemaal niet kent.
Hier een kus, daar een schouderklopje of een stevige handdruk.

In de kerk wordt inmiddels al gezongen. Onze presidente mw. I. Stuut-Kloppenburg heet ons allemaal welkom. We zingen veel en leren ook nieuwe liederen. Het Groot Koor helpt ons daarbij.
Mevr. Ank van Opstal verzorgt een gedeelte van het ochtendprogramma. Zij is van de Stichting Santekraam.
Het thema hiervan is "Het lied van licht en duister".
Zij probeert door middel van het vertellen van verhalen, gedichten en muziek verschillende culturen dichter bij ons te brengen.
Hierbij staan de woorden: "Wie is het toch, die het raadsbesluit verduistert met woorden zonder verstand" uit Job 38:2 centraal.

Bij de mededelingen voor de pauze wordt ons o.a. verteld hoe we het beste op een redelijk geordende manier onze koffie en soep kunnen krijgen.
Hopelijk heeft toch iedereen koffie gekregen..

Voor het middagprogramma staan er 4 deuren op het podium.
Deze zijn het teken van:

Verbondenheid met de schepping.
Ons wordt een oorkonde voorgelezen. De titel hiervan is "De lof der degelijke huisvrouw anno 1990. Dit gaat over de Groene Vrouw. Hoe zij omgaat met het milieu.

Verbondenheid met de E.B.V.U.
De vlaggen van 25 landen verschijnen één voor één op het podium. Het is fijn te weten, dat ook in deze landen vrouwen bezig zijn met elkaar het Evangelie gestalte te geven.

Verbondenheid met de wereld.
Mw. A. Lindeborn-de Graaf vertelt een aangrijpend verhaal van een alleenstaande, dat door velen wordt herkend.

Verbondenheid met de wereld.
Ds. A. van der Beek vertelt ons over de armoede en ziekte in de wereld.

Deze 4 onderwerpen worden omlijst door zang en muziek.
De verbondenheid met de mensen over de hele wereld loopt als een rode draad door het programma van deze conferentie.
Als aandenken aan deze dag krijgen we allemaal een linnentas met het Logo van de Wereld Vrouwen Alliantie en de letters N.B.V.B.
Deze tassen kunnen we gebruiken in plaats van al die plastiek tasjes. Er in zit nog wat materiaal, waarmee we kunnen gaan werken op onze afdelingen.

Er komt op zo'n conferentiedag heel wat op je af.
Sommige dingen snap je misschien niet zo goed, andere onderwerpen spreken je heel erg aan.
Zeker is, dat er op nog heel wat afdelingen zal worden nagepraat over alles wat we hebben gehoord en gezien.

Ik wil graag afsluiten met het 2e couplet van ons Zusterhulp lied.

Uw stem, Heer heeft weerklank gevonden
wij hebben uw opdracht verstaan.
Wij willen door één geest verbonden,
den weg, welken Gij wijst nu gaan.
Uw voetstappen willen wij drukken;
geef ons uwen Heiligen Geest;
ach, blijke 't, als Gij eens zult komen,
dat wij ook getrouw zijn geweest!

(L en G 476:2)

Hartelijke groeten,

Anneke Tessers, Spijkenisse

Israël, Gods uitverkoren volk

Nu het Midden-Oosten zo in het brandpunt van de wereldbelangstelling staat, is het goed dat wij, als gemeente van de Here Jezus Christus, ons bezig houden met dat kleine land in dat gebied, dat kleine volk Israël, dat in het geheel, en waarschijnlijk ongewild, toch een belangrijke rol speelt. In enkele artikelen willen we daar aandacht aan schenken. En we beginnen met:

Israëls roeping en verlossing

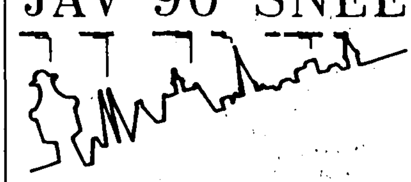
Voor de roeping van dit volk moeten we terug naar de roeping van Abraham, waar God zeer verstrekkende woorden zegt: "Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken en gij zult tot een zegen zijn".
Deze woorden zouden we het fundament kunnen noemen van de roeping van het volk Israël. Deze roeping begeleidt dit Israël op haar weg door de geschiedenis.
De roeping van Israël als volk wordt echter werkelijkheid in Egypte. Het woord van God zegt: "Toen Israël een kind was, heb Ik het liefgehad, en uit Egypte heb Ik mijn zoon geroepen". Hoewel dit woord ook op de Here Jezus wordt toegepast, geldt dit vooral het volk Israël.
In Egypte werd het volk verdrukt en met uitroeiing bedreigd. De nazaten van de eens zo machtige herdersvorsten, Abraham, Isaäk en Jakob, waren geworden tot slaven van Egypte. Wat was daar toch de oorzaak van?
Het wordt ons in het boek Exodus verteld. Er was een nieuwe koning gekomen, die Jozef niet gekend had. Een koning die het een gevaarlijke zaak vond dat zulk een groot volk zich binnen de grenzen van Egypte ontwikkelde. En de politiek van Egypte was er op gericht om dat volk machteloos te maken.
Het is niet zo moeilijk om achter deze koning van Egypte een andere macht te zien, de satan, die vanaf het begin de grote tegenstander is geweest. Deze duistere macht heeft zeer goed geweten dat God door middel van het volk Israël aan zijn doel zou komen in deze wereld. Dat is ook de reden waarom de satan zich alle eeuwen door en zeker in onze tijd heeft gekeerd tegen het volk Israël.
Want al is Gods doel, de komst van de Verlosser, in de Here Jezus Christus, bereikt, God gaat met Israël verder, en in de toekomst, die we niet zo ver weg meer zien, zal dat oude volk Israël nog een belangrijke rol spelen in al de gebeurtenissen die over deze wereld zullen komen. Ook de gebeurtenissen van het heden, rondom de Perzische Golf, hebben daarmede te maken en het zou mij niet verwonderen als Israël op een of andere wijze duidelijk partij gaat worden in dit hele conflict.
Er was ook nog een andere reden waarom Israël in verdrukking was. We lezen later in de Bijbel dat Israël in Egypte de afgoden heeft gediend. Ondanks de beloften welke God aan de aartsvaders had gegeven, en waarvan het volk zeker op de hoogte was, heeft Israël zich gebogen voor de goden van Egypte. Wie denkt hierbij niet aan het woord: Wie God verlaat heeft smart op smart te vrezen.
Dit alles laat ons zien in welk een grote spanning dit volk altijd heeft geleefd. Aan de ene kant de dreiging van satan, aan de andere kant de drang van het eigen hart om te zijn als de andere volkeren op aarde. Alleen door Gods liefdemacht werd dit volk telkens weer op het goede spoor gezet. De Nieuw-Testamentische gelovigen bevinden zich eigenlijk in een gelijke situatie. Ook de gemeente is geroepen om een heilig, een apart gesteld volk te zijn. Maar in de strijd tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, wordt dikwijls het onderspit gedolven. Wat zien wij bij veel gelovigen een verlangen om te zijn als de mensen om hen heen. Heel dikwijls zien we de wereld in opmars in de gemeente en de gemeente in de wereld. Hoe noodzakelijk is het om ons telkens weer te plaatsen voor die ernstige woorden van God: "Weest heilig, want Ik ben heilig".
Als in Israël de nood groot geworden is dan stijgt het hulpgeroep tot God omhoog. En God hoorde die klacht en dat gaat resulteren in een wonderlijke bevrijding. Een zaak zo groot, dat de herinnering daaraan eeuwen later nog zeer levend is bij het volk Israël. Altijd weer wordt Israël daarheen gevoerd door de woorden: "Ik ben de Here, uw God, die u uit het land Egypte, uit het diensthuis, geleid heb". Die bevrijding is niet gemakkelijk gegaan. God moest het volk van Egypte teisteren met vele plagen voordat Israël kon vertrekken. Vele van die plagen hebben het volk Israël, dat leefde in Egypte, niet gedeerd. Zij gingen aan het land Gosen voorbij. Maar met de laatste plaag zou dat niet zo zijn. Dat geeft al aan dat die laatste plaag anders was. Dat was een oordeel over allen die zich niet neerbogen voor de almachtige God. De scheiding moet zichtbaar worden. Wie bereid is nauwkeurig te handelen naar Gods bevel zal de verlossing beleven.
Een Lam moest geslacht worden, en het bloed van het lam gestreken worden aan de zijposten en bovendorpel van de woningen. Alleen wie geborgen was achter het bloed zou gered worden. God had gezegd: "Als Ik het bloed zie, ga Ik voorbij". Daarna moest het volk ook op weg gaan. Niets of niemand zou dit volk kunnen tegenhouden. Als God deuren opent wie zal dan sluiten. Opnieuw is dit gebeuren een profetische zaak. In de vroege eeuwen van de geschiedenis wordt hier al de weg getekend voor de verlossing van de mens. Eenmaal zou het ware Godslam komen, Jezus Christus. En Hij zou Zichzelf ten offer stellen. Wie achter zijn bloed de toevlucht neemt zal behouden worden. Maar daar moet het dan niet bij blijven. De behouden mens moet ook op weg gaan. De wereld achter zich laten en de geloofsweg gaan bewandelen.
Zo zien wij het volk Israël gaan. De grenzen gaan open en het volk gaat op weg.
Later zal de schrijver van de brief aan de Hebreeën dit vermelden als een grote geloofstriomf: Door het geloof!
In de vuur- en wolkkolom is God Zelf bij zijn volk aanwezig. Hij baant het pad door de zee. Hij doet de vijanden ondergaan. God geeft water uit de rots en brood uit de hemel.
Israël gaat op weg! Op weg naar de Sinai, waar God zich aan zijn volk zal openbaren. Op weg naar het land, dat God voor hen heeft bestemd. Op weg naar die wonderlijke gang door de geschiedenis. Op weg naar een rijke en heerlijke toekomst, die ook nu nog voor hen ligt. Daarom is het vandaag heel belangrijk om acht te geven op wat met Israël gebeurt, want Israël is en blijft Gods uitverkoren volk.

JAC. SCHOUTEN

Rectificatie

Bij het voorstellen van de kandidaten voor de verkiezingen Algemene Vergadering 1990 is bij zr. M.J. Olijslager als voormalig beroep vermeld: ambtenaar van een dienst Bedrijfsmaatschappelijk werk van het Min. van Financiën. Dit moet zijn: coördinator van een dienst Bedrijfsmaatschappelijk werk bij het Min. van Financiën.

JAV 90 SNEEK

Het eerste weekend in oktober gaan de deuren van de baptisten gemeente Sneek wijd open voor ± 200 jongeren vanuit het hele land.
Wij verwachten ook jou!!!

Buitengewone zitting van de Algemene Vergadering

Deze term uit het huishoudelijk reglement van de unie bleek een toepasselijke omschrijving van de vergadering van de geünieerde gemeenten in Hoogeveen op 15 september jongstleden. Buitengewoon was de zitting niet alleen vanwege het tijdstip. Tussentijdse vergaderingen zijn de laatste jaren schering en inslag. Buitengewoon was het onderwerp van vergaderen: Op het eerste gezicht ging het om het beleid van de commissie voor de opleiding ten opzichte van br. Venema, voorganger van Utrecht-Silo. De hoofdvraag was, of de Commissie voor de Opleiding ten opzichte van hem reglementair haar boekje te buiten was gegaan of niet. Maar er waren veel meer lagen van gesprek. Zijn omstreden opvatting over een mogelijk inzegening van homofiele paren was eveneens een deel van de beraadslaging. Daarnaast was er de vraag of de unie in een ethische zaak een geloofsuitspraak zou mogen doen. Het bleek in de vergadering, dat ook over de verstrengeling van al die vragen afgevaardigden en gemeenten bepaald niet gelijk dachten.

Nadat br. Niessink als algemeen adjunct de vergadering van ongeveer 450 aanwezigen een aantal liederen had laten zingen, nam br. Blanken als voorzitter van de uniecommissie behoorlijk tijd om de vergadering te openen.
Hij bepaalde ons bij Matt. 8:18-27. In zijn openingstoespraak zette hij de toon voor de vergadering. Hoe kan het gebeuren, dat je samen Jezus wilt volgen en dan vervolgens in de storm bijna vergaat? Gelukkig laat Christus zich wekken door zijn volgelingen. Hoe kunnen we vandaag het gezag van Jezus Christus ervaren in onze beraadslagingen? Daar moet je samen om vragen en je ervoor openstellen. In de daaropvolgende bidstond werd daar ook om gebeden door een aantal aanwezigen. Het komt mij voor, dat deze opening uitstraling heeft gehad op het vervolg van de vergadering; ook al waren er momenten van pijn en verdriet.

Uit de presentielijst bleek, dat er 233 afgevaardigden waren uit in 81 van de 83 gemeenten; daarnaast nog 31 niet-stemhebbende leden van de vergadering. De meeste volgende agendapunten verliepen snel, br. Blanken werd als voorzitter aanvaard, een notulencommissie werd ingesteld, br. Hessels bleek benoemd door de uniecommissie tot secretaris van de vergadering. De snelle afwerking van deze punten zou in een andere vergadering ongetwijfeld tot hilariteit hebben geleid, maar dat werd in deze situatie kennelijk als ongepast ervaren.

Vanwege de gelaagdheid van de bespreking was er ook een variatie aan moties, waarover de vergadering zich diende uit te spreken. Sommige daarvan beoogden voor de verdere bespreking van de motie Delfzijl c.s. eerst andere uitspraken uit te lokken. De uniecommissie maakte via haar woordvoerder br. Smit duidelijk, dat dat niet ging, wat nog eens onderstreept werd door de voorzitter. Br. Smit riep de vergadering op tot een gemeenschappelijke discipline, waaraan vrijwel volledig gehoor werd gegeven in de loop der besprekingen. Br. Prijt als woordvoerder van de Commissie voor de Opleiding leidde de beraadslagingen in met het noemen van de gezamenlijke onmacht om hier uit te komen zonder van elkaar te vervreemden. Er zou een vertrouwenskrisis kunnen ontstaan; de commissie was bereid daaruit konsekwenties te trekken. Hij zei verder nog, dat de commissie wel degelijk ook juridische adviezen had ingewonnen over de reglementaire kwestie. Nadat br. Blanken had aangekondigd over de motie in gedeelten te laten stemmen, kregen de afgevaardigden het woord. Een greep uit wat er door hen gezegd werd:
- Het gaat niet om de homofiele mens, maar om homofilie op zich; gezien het standpunt van de bijbel leeft bij ons een hevig verzet tegen de opvattingen van br. Venema.
- Het gaat niet om homofilie, maar om het beleid van de Commissie voor de Opleiding.
- De unie is er niet om dogmatische uitspraken te doen.
- De plaatselijke gemeente beantwoordt de geloofsvragen, de unie niet.
- Het gaat om meer dan alleen maar erkenning.
- De hartelijke groeten uit Roemenië! (Br. Venema uit Valthermond, niet te verwarren met de gelijknamige broeder uit Utrecht-Silo, riep hiermee enige hilariteit op).
- Een commissie mag en kan geen geweten hebben; een beroep op gewetensnood van de commissieleden is onmogelijk. Als ze niet met de regels kunnen leven, moeten ze of de regels veranderen of opstappen.
- Een gemeente mag niet al vooraf zwaaien met haar lidmaatschap.
- Beroepbaarstelling en erkenning gelden niet voor 1 gemeente, maar voor de hele unie.
- Het gezag van de Schrift is aan de orde en de kloof in het denken daarover.

Onder een intense stilte werd geluisterd naar br. Kruizinga van Utrecht-Silo. Hij vroeg aan de vergadering en de gemeente, wie eigenlijk de opvattingen van de gemeente precies kende. Waarom was er geen mogelijkheid voor Utrecht-Silo haar gedachten in een sfeer van openheid uit te leggen?

Nadat de sprekers van de eerste ronde waren geweest, werd de vergadering geschorst en werd er gehoorzaam gehandeld naar de aanwijzingen van br. Stok, die zoals gebruikelijk met de mensen uit Hoogeveen de zaak weer voortreffelijk geregeld had.
Na de heropening stelde br. Prijt vast, dat de sfeer in de vergadering goed was, maar dat er bij hem zorg bestond over de verdeeldheid in de vergadering. Verder zei hij, dat de Commissie voor de Opleiding de laatste beslissing bij de AV neerlegde, dat er wat de commissie betrof geen "herkeuring" van voorgangers zou komen en dat een commissie niet bestaat uit gewetenloze lieden.
In de tweede sprekersronde werd stevig gedebatteerd over de aanloopgeschiedenis. Br. Corporaal verweet de commissie niet geluisterd te hebben naar de stem van de AV in '84, die een motie verwierp, waarin toetsing op het punt van homofilie werd gevraagd. Br. Prijt citeerde uit de notulen van die vergadering een aantal uitspraken van de Commissie voor de Opleiding, waarin toen al gezegd werd beter naar de gemeenten te zullen luisteren. Dat hebben we nu gedaan, stelde hij vervolgens vast.

Na verloop van tijd werd er gestemd over de onderdelen van de motie Delfzijl c.s. en wel in omgekeerde volgorde. Over het gedeelte, waarin het beleid van de Commissie voor de Opleiding in dezen goed werd genoemd, werd als volgt gestemd: 127 voor, 78 tegen. Over de reglementaire kwestie was de uitslag: 107 voor en 79 tegen. Tenslotte werd het deel gestemd over het deel dat stelde: "dat de standpunten van de Gemeente Utrecht "Silo" en ds. Venema voor een belangrijk deel van onze gemeenschap niet aanvaardbaar zijn" De uitslag daarvan was: 120 voor en 65 tegen.
Vervolgens kwamen er een stel andere moties aan de orde. De motie van Arnhem-Zuid, die stelde "dat vraagstukken van bijbelse, principiële en/of ethische aard niet in besluitvormende zin op een Algemene Vergadering dan wel een Algemene Vergadering in buitengewone zitting aan de orde gesteld dienen te worden", werd met een krappe meerderheid verworpen (86 voor, 95 tegen). De motie van Dokkum werd met overgrote meerderheid aanvaard. Daarin werd gevraagd om een zodanige regeling, dat ook bij de erkenningsfase een afgewezen voorganger een beroepsmogelijkheid heeft. Vervolgens werden een paar andere moties weer ingetrokken vanwege eerdere beslissingen of vanwege toezeggingen van bestuurlijke kant.

Br. Smit sloot de bespreking af namens de uniecommissie. Hij zei, dat hiermee een behoedzaam begin gemaakt is met de beantwoording van de identiteits-

De SOU en onze identiteit

De SOU heeft zich in de achter ons liggende periode ernstig bezig gehouden met datgene wat er aan knelpunten in onze Unie werd ervaren door gemeenten en besturen van de diverse commissies.
Hieruit zijn gedachten en plannen ontwikkeld waarvan twee speerpunten thans zijn afgerond n.l. een voorstel voor een herziene opzet van de AV en een voorstel om tot een efficiënter financieel beleid te komen binnen het Uniebestel.

Toch heeft al het werk dat door de SOU is verricht zich nog niet kunnen ontwikkelen tot een nieuwe structuur.
Want in alle gevoerde gesprekken op de open gewestelijke bijeenkomsten, maar ook met de deskundigen en ook uit de antwoorden op de gehouden enquêtes klinkt de identiteitsvraag door.
Er is sprake van een geestelijke crisis, in die zin dat wij ons afvragen wat wezenlijk is voor ons. Er is de roep om helderheid, niet alleen in organisatorisch opzicht maar vooral op het geloofsvlak.
Eén van de vele malen gehoorde vraag is, of de grondslag van de Unie zoals deze in artikel 2 der Statuten is neergelegd voldoende onze identiteit waarborgt, dan wel dat we opnieuw zouden moeten kiezen.
Het is de leden van de SOU inmiddels duidelijk geworden dat de identiteitsvraag gesteld en beantwoord moet worden vóórdat de struktuurvraag wezenlijk kan worden ingevuld.
Zullen we door een proces van gesprek, bijbelonderzoek en zelfonderzoek geraken tot een sterk ervaren eenheid op een aantal onvervangbare geloofspunten met ruimte voor verschil in visie op andere punten, of zal door gebrek aan goede en open communicatie tussen de voorgangers en de gemeenten er langzaam maar zeker een onderlinge vervreemding opkomen waardoor telkens op zich zelf staande gemeenten tot de conclusie komen dat zij zich niet meer verbonden weten met de overige gemeenten?
Dit zo schrijvende roept de gedachte op of een afprocederen van de twee genoemde speerpunten op de AV 90 zin heeft zolang wij als gezamenlijke gemeenten nog zo worstelen met onze identiteit.
Eén onzer docenten gevraagd naar een beschrijving van het eigene van het Nederlandse baptisme gaf daarop de volgende formulering: de Nederlandse baptisten kenmerken zich als
- een warme innige en praktische vroomheidsbeweging
- met een biblicistisch bijbelgebruik
- piëtistisch van sfeer, klank en kleur

Belangrijk voor de baptisten is:
- hoe de Schrift hen aanspreekt
- wanneer men die biddend leest, hier en nu.

Indien wij ons zouden herkennen in deze identiteitbeschrijving kan er een gezamenlijke uitweg gevonden worden en eerst dan kan de SOU verder met de struktuur vragen.

J.CHR. SCHIPPER
(UCwaarnemer bij de SOU)

---

vraag en verwees naar de Stuurgroep Unie Organisatie, die dat proces verder moet gaan behartigen. Het is nodig, dat leden van de plaatselijke gemeenten betrokken worden bij die vraag. Alleen zo kan er goed antwoord op gegeven worden. Het gaat om herkenning en erkenning van elkaar in de Geest van Jezus Christus. Hij bedankte de voorzitter, die vervolgens na Hoogeveen bedankt te hebben de vergadering met gebed eindigde.
Tijdens de bespreking moest ik denken aan de gemeentevergadering in Emmen voorafgaande aan deze AV. Ook daar was die mengeling van onderwerpen; ook daar was de behoefte om elkaar zo min mogelijk pijn te doen, maar wel helderheid te geven. Ook daar werd het kruis van de gemeenschap ervaren. De Heer zelf heeft dat kruis al gedragen, toen wij nog zondaren waren. Onze gemeenschap wordt beslissend bepaald door die kruisdragende Heer. Daarom zijn we opgeroepen ook het kruis van de gemeenschap met elkaar te dragen. Ik heb de indruk, dat ondanks de pijn en moeite, die de vergadering voortbracht, toch daarvan heel wat te proeven viel. Onze enige hoop is daar ook op gevestigd. Glasheldere theologie kan dodelijk zijn; allesomvattende tolerantie is gemeenschapvernietigend. Maar de eenheid in de Christus van de Schrift is allesbepalend. Ik hoop, dat onze uniegemeenschap van daaruit voort zal gaan met leven en werken.

ANNE DE VRIES

BEROEPINGSWERK

De Baptistengemeente Emmeloord heeft voor een parttime functie een beroep uitgebracht op br. S.A. Wijchers uit Vriescheloo, die dit beroep heeft aangenomen.

De Baptistengemeente Winschoten heeft een beroep uitgebracht op ds. A. de Vries uit Emmen.

Zendingskalender 1991

"DE KALENDER HANGT ER WEL, MAAR IK ZIE HEM NIET.
'k Zal heel eerlijk zijn, zo is het mij jaren vergaan.
Ik kocht de kalender ieder jaar (omdat ik de mevrouw van de zendingscommissie niet wilde teleurstellen). Soms vond ik de platen mooi, maar er waren ook jaren dat ik er niets van begreep!
Totdat.... ik werd gevraagd mee te helpen werkmateriaal te maken bij de kalender.
Inderdaad, wanneer je er 'iets mee gaat doen' gaan je ogen open.
Ik ontdekte hoe inspirerend het is om b.v. een Zuidamerikaanse, een Afrikaanse en dit jaar een Japanse bril op te zetten en te kijken naar je eigen geloof".
Met bovenstaande woorden begint het werkboek dat is uitgegeven bij de ZENDINGSKALENDER van 1991. Ik weet niet hoe het u vergaat, maar mij kwamen deze woorden heel bekend voor.
Ook nu hebt u weer een kalender kunnen bestellen, of bent u nog van plan dat te doen.
TWIJFELT U NOG.... ZEGT HET U NIET ZOVEEL....
Bedenk dan dat de zendingskalender meer wil zijn dan alleen een fraaie, goedkope (van de *f* 8.- is de helft voor ons eigen zendingswerk!) kalender.
De zendingskalender wil ons laten zien hoe mensen elders in de wereld omgaan met het Evangelie. Dat 'laten zien' gebeurt via de afbeeldingen en in de teksten aan voor- en achterzijde van de kalenderbladen.
Bent u echt geinteresseerd dan kunt u naast de kalender een werkboek bestellen. Dit werkboek vult de kalender aan met foto's, verhalen en doe-suggesties. U kunt er thuis mee aan de slag, maar het is ook heel geschikt voor jeugd- en kinderklubs.
De kosten van dit werkboek bedragen *f* 3.- per stuk.
De kalender kost evenals vorig jaar *f* 8.- waarvan zoals ook boven al vermeld staat de helft is voor ons eigen zendingswerk.
U kunt de kalender nog bestellen, via de zendingswerkgroep of de secretaris van uw gemeente.
Het werkboek kan gelijk meebesteld worden.
DOET U HET WEL ZO SPOEDIG MOGELIJK??
Wilt u nog iets meer weten, dan kunt u kontakt met mij opnemen.
De ontwerpers van de kalender en het werkboek, hopen dat u ook zult zeggen; DE PLATEN VAN DE KALENDER HEBBEN MIJ IETS TE ZEGGEN.

Namens de UZC/WIN
Jannie Addens-Siems
tel. 05980-94421

De opdracht van missionaire gemeenten

Er zijn intensievere contacten ontstaan tussen de evangelisatiecommissie en de zendings-commissie, de ECU en de UZC. In een gezamenlijke nota, aangeboden aan de Algemene Vergadering, wordt o.a. voorgesteld: "dat beide Permanente Commissies hun werk doen vanuit, voor en met de gemeenten. Willen de ECU en de UZC hun werk goed doen, dan zal hun werk moeten gebeuren vanuit en gedragen worden door **missionaire gemeenten**". Beide Commissies vinden dat zending en evangelisatie - als getuigenis en dienst - ingebed moet zijn in een gezond gemeentelijk leven.
Ik denk, dat terecht een samenhang wordt aangegeven tussen missionaire gemeente en gezonde gemeente. Dat zal onze gemeenten tot bezinning moeten nopen. Meer dan eens is door meerderen onder ons tot deze bezinning opgeroepen, omdat onze gemeenten geen missionaire opdracht omschreven wordt als "getuigenis en dienst". Daar zou ik nog wat nader op in willen gaan.

Een dubbel mandaat

Niet dat met de omschrijving van de zendingsopdracht als "getuigenis en dienst" iets nieuws of iets anders wordt geïntroduceerd. De verkondiging van het evangelie is altijd gepaard gegaan met dienstverlening. Toch kan niet ontkend worden dat er altijd een zekere spanning heeft bestaan tussen wat we noemen het cultuur-mandaat en het geestelijke- of het zendingsmandaat. Het is nogal eens voorgekomen dat de geestelijke en de sociale roeping van de gemeente tegenover elkaar werden uitgespeeld.
Het internationale congres van evangelicalen, bekend als Lausanne II, legde een groter accent op de sociale verantwoordelijkheid van de kerk en de noodzakelijke geestelijke vernieuwing van de gemeente met het oog op de missionaire taak in onze tijd. Evangelisatie en sociale betrokkenheid, zo wordt gesteld, horen wezenlijk tot het zendingsmandaat van de gemeente. Evangelieverkondiging heeft boven alles voorrang; een bijbels gefundeerd sociaal programma is echter onlosmakelijk onderdeel van een betrouwbaar getuigenis van Jezus Christus.

Een bijbels mandaat

In de bijbel vinden we de beide "mandaten" duidelijk weergegeven in Genesis 1:26-28; 2:15 en in Mattheüs 28:19,20; Markus 16:15 en Lukas 24:46-48.
Het eerste mandaat werd aan Adam gegeven als representant of hoofd van de mensheid. Het zou ook een natuurmandaat genoemd kunnen worden; de opdracht geldt het welzijn van de schepping in de ruimste zin van het woord. De "hof van Eden" moest bewerkt en bewaard worden. Mensen, geschapen naar Gods beeld, wordt de aarde met de dieren en planten toevertrouwd; de schepping van God.
Het tweede mandaat wordt ingeleid door de woorden van de opgestane Heer: "Mij is gegeven alle macht in **hemel** en op **aarde**". De opdracht luidt: "Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb". Het is onder ons bekend als het zendingsbevel.
In het zendingsbevel in het Nieuwe Testament wordt het culturele mandaat niet herhaald, maar de opdracht "te onderhouden al wat bevolen is" houdt dit wel in.
De Gemeente van Jezus Christus ontvangt echter de opdracht het evangelie te verkondigen in de gehele wereld. De opdracht aan Adam en later ook voor Israël betekende zorg voor de wereld en voor de volken. De volgelingen van Jezus krijgen deel aan deze opdracht, maar krijgt door de dood en opstanding van de Here Jezus en de uitstorting van de Heilige Geest bijzondere betekenis.

Zonde en Heil

Tussen het mandaat in Genesis en het mandaat in Mattheüs ligt de geschiedenis van het falen van de mens. Het kan niet kernachtiger en duidelijker gezegd worden dan: de zonde van de wereld. De zonde van alle mensen, van alle tijden, in heel de wereld.
Het bijzondere van de opdracht van Jezus is, dat hij dit mandaat verleent, nadat hij de zonde van de wereld heeft weggenomen. Johannes getuigt van Hem: "Zie, het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt" (1:29). Het heil van God breekt aan voor alle mensen.
Dat mag als goede tijding, als blijde boodschap worden geproclameerd! Aan alle volken! Mensen worden uitgenodigd, in overgave aan Jezus Christus als Heer en Heiland, Hem te volgen; door in Hem te geloven en te onderhouden al wat Hij heeft bevolen.
Daarin zijn beide mandaten begrepen, zowel het geestelijke of zendingsmandaat als ook het cultuur en natuurmandaat. Of zoals de nota van de UZC en ECU het weergeeft: getuigenis en dienst. Het houdt zowel de prediking van het evangelie in als ook de sociaal-culturele opdracht.
Het heil van God voor alle mensen en heel Gods schepping.
Als dat niet de boventoon van de agenda's is van Unie en Gemeenten kunnen we niet heilzaam functioneren; dat is ongezond.

G. VAN 'T WOUT

Eerste studio van Trans World Radio in Leningrad (Sowjet-Unie) definitief geopend

De eerste studio in de Sowjet-Unie van Trans World Radio is geopend en kan nu worden gebruikt voor het maken van Russische programma's in de Sowjet-Unie zelf met behulp van lokale Christenen.
De opening werd verricht door de oprichter en president van Trans World Radio International, dr. Paul Freed (72), en werd bijgewoond door Paul Semenchuck, Hoofd van de Russische Afdeling van TWR, verder door vertegenwoordigers van de organisaties Words of Hope en Thru the Bible, die ook voor TWR radioprogramma's samenstellen en ondersteunen.
De radiostudio in Leningrad is de eerste TWR-studio in de Sowjet-Unie; de studio bevindt zich in het gebouw van de Baptistengemeente te Leningrad. Naar verwachting zullen later in dit jaar nog méér studio's van Trans World Radio in de Sowjet-Unie worden geopend: in Moskou, Minsk en Brest.
Enige dagen voor de opening is TWR gestart met het houden van een seminar in de Sowjet-Unie, om plaatselijke Christenen te trainen in de productie van Russische programma's.
Het hoofddoel van deze studio is samenwerken met plaatselijke Christenen, zodat de programma's, die via TWR Monte Carlo worden uitgezonden, meer betrokkenheid met de luisteraars kunnen geven.
Tevens heeft men nu de mogelijkheid om muziek. interviews enz. direct ter plaatse op te nemen.
Trans World Radio is een internationale wereldwijdwerkende radio-zendingsorganisatie (protestant-Christelijk), die het Woord van God in ongeveer 80 talen vanaf zeven zendstations verspreid over de aardbol, uitzendt, met het doel de medemens te bereiken met het Evangelie van de Here Jezus Christus en om Christenen te ondersteunen in hun geloofsleven.
Meer informatie:
Drs. J.G. Pellegrom
Public Relations
TWR Nederland en België

Opening van het 33e cursusjaar van het Seminarium

Traditiegetrouw werd het nieuwe cursusjaar van het Seminarium van de Unie van Baptisten Gemeenten begonnen met een openbaar openingscollege. Bijdragen van het curatorium en studenten vormden ook dit jaar weer de omlijsting. De samenzang en de vocale bijdrage, deze keer van het zangkoor van de Baptisten Gemeente Zwolle, geven aan zo'n college het karakter van een samenkomst. Je verwacht dan ook niet anders dan dat er gebeden en gedankt wordt. Dit jaar was het dankgebed zelfs in de vorm van een voorbededienst; voor het seminarium, maar ook voor de gemeenten en de voorgangers. Ik betrapte me er op dat ik na de slotzang in afwachting was voor de zegen!
Een bijzonder moment was de presentaite van het rapport van de studiewerkgroep Zending West-Nederland.

Seminarium van de Baptisten Gemeenten

De opening van het cursusjaar van het Seminarium is vooral bedoeld voor de gemeenten. Natuurlijk worden ook andere theologische opleidingen uitgenodigd afgevaardigden te sturen, evenals de verschillende commissies en stichtingen van de Unie. Verscheidene gemeenten zenden dan ook elk jaar trouw hun afgevaardigden, terwijl anderen laten weten deze keer zich af te moeten melden.
Ik heb de indruk dat, merkwaardig genoeg, er gemeenten zijn die menen dat het hen niet aangaat. De colleges zijn elk jaar afgestemd op de gemeenten; in ieder geval zou elk lid van de Raad van de gemeente kennis moeten nemen van deze colleges.
De opening van het cursusjaar vond deze keer voor het eerst plaats in een Baptistenkerk. De kerk in de buurt van de Vinkenhof, die voor deze gelegenheid steeds werd gebruikt, was nu vanwege restauratiewerkzaamheden niet beschikbaar. Ik vraag me af of het niet zinvol zou zijn elk jaar in een andere gemeente bijeen te komen, zoals ook bij de Unievergadering. In Zwolle was het nog niet merkbaar dat nu meer gemeenten vertegenwoordigd waren - maar wie weet?

Belangrijke fase

De voorzitter van het curatorium, ds. J.H. Hofman uit Groningen, leidde zijn openingswoord in met het lezen van Johannes 4:35-39 en Mattheüs 9:35-38: "De oogst is groot, maar arbeiders zijn er weinig".
Hij merkte op dat het seminarium een belangrijke fase doormaakte. Voor het eerst sinds jaren was er een batig saldo en waren er, dank zij de aktie "Vrienden van het Seminarium", geen schulden meer. Het docentencorps heeft geen vacatures meer, zodat een goed en volledig onderwijspakket aangeboden kan worden.
Juist nu dient zich echter een probleem aan dat een gezamenlijke aanpak vraagt. In de jaren negentig is er behoefte aan dertig nieuwe voorgangers. Door de eigen opleiding kan echter niet in de helft voorzien worden, doordat er te weinig aanmeldingen van studenten zijn. Ds. Hofman stelde voor een belangrijk deel de gemeenten verantwoordelijk. Het curatorium denkt nu aan werving o.a. via "roepingszondagen". De voorzitter besloot zijn openingswoord met een oproep tot gebed: het probleem kan "simpel" opgelost worden - "Bidt de Heer van de oogst".

Gezegend en gezonden

Het thema van het openingscollege van dr. O.H. de Vries was: "Baptisten Gemeente-groei-meegroeien met de evangelische beweging?"
Broeder De Vries maakte deel uit van de studiewerkgroep Zending West-Nederland. Zijn college was een uitwerking van het rapport van deze werkgroep.
Het rapport zelf werd eerst aangeboden aan de Unie-voorzitter, broeder W.J. Blanken, door de eindredacteur drs. N.A. van der Leer.
Het rapport gaat over gemeenteopbouw en gemeentegroei binnen het nederlandse baptisme en kreeg als titel mee: Gezegend en Gezonden.
De studie gaat over de spanning tussen het bewaren van de traditie en de missionaire vernieuwing van de gemeente. Het is voor elk lid van de gemeente een makkelijk te lezen boekje geworden en zou in elk gezin voor het grijpen moeten liggen. Voor allen die leiding geven in een baptistengemeente is dit rapport en het daaraan verbonden openingscollege verplichte literatuur! Voor alle duidelijkheid: dit is één uitschieter van uw verslaggever.

Gemeentegroei

Jaren geleden gaf de Baptisten Wereld Alliantie reeds vlugschriften uit over "Church Growth". De groei van de Baptistengemeenten in Nederland was opvallend temidden van de Europese Baptistengemeenten. Telkens weer werd gevraagd naar het waarom van deze groei, maar tot nu toe bleven we het antwoord schuldig.
Broeder De Vries geeft in zijn college, op zijn bekende grondige en degelijke wijze, een scherpe analyse en een duidelijke formulering.
Groei van Baptistengemeenten vindt plaats binnen de invloedssfeer van de evangelische beweging. Het typisch baptistische in baptisten gemeentegroei zit in het woord "gemeente". In de nadruk op de zichtbare en geordende gemeenschap ligt de baptisten identiteit. Het baptisme heeft de ware gemeente van Jezus Christus altijd zichtbare gestalte willen geven.
Broeder De Vries maakt duidelijk dat de groei van Baptistengemeenten voor een belangrijk deel te danken is aan de Evangelische Beweging. Wat ik miste in zijn college is de grote invloed van baptisten op de Evangelische Beweging. Het was echter al een hele zit volgens de inleider. Voor mij vloog de tijd om en had hij nog wel even door mogen gaan.
Het werd voor mij weer duidelijk dat een "Evangelische Ruimte" (als u begrijpt wat ik bedoel) een goed klimaat blijkt te zijn voor de ontwikkeling van een bijbelse-, dus ook voor een baptistengemeente.

G. VAN 'T WOUT

Verslag uit Siddeburen

Zondag 2 september was het voor de Baptistengemeente te Siddeburen een bijzondere dag. Het was op 27 augustus n.l. 60 jaar geleden, dat het kerkgebouw in gebruik werd genomen.
De kerkdienst op zondag 2 september werd voorafgegaan door de onthulling van een gedenksteen in de voorgevel van de kerk, waarin staat geschreven **"In de naam van Christus vragen wij u, laat u met God verzoenen (2 Cor. 5;20)** 1930-1990.
De onthulling werd gedaan door zr. M. Laan-van der Laan, als oudste lid van de gemeente. Het woord werd gesproken door de consulent br. G.W. Rovers. Hierna ging de gemeente naar binnen voor de door br. Rovers geleide kerkdienst, die werd besloten met een gezamenlijke broodmaaltijd, waarbij enkele gemeenteleden het woord voerden. Het was een rijk gezegende dienst, waarin de Heer werd geprezen voor Zijn weldaden.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 48,-- per jaar; buitenland f 66,-- per jaar.

Redactie:
J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

NOOIT WAREN DE BIJBELSE PROFETIEËN ZÓ AKTUEEL!

Ruim 70 jaar na de oprichting van het tijdschrift Het Zoeklicht door Johannes de Heer zijn de Bijbelse profetieën meer aktueel dan ooit tevoren.

Neem nu een proefabonnement voor slechts f 8,88 en u ontvangt minimaal 3 maanden elke 14 dagen Het Zoeklicht. Stort het bedrag op giro 28.38.88 t.n.v. Het Zoeklicht, postbus 99, 3940 AB Doorn.

"De Heer is mijn Herder"
Ps. 23:1

Op zijn tijd nam God tot Zich onze zuster

Okkelina Molema-Timpener

Op de leeftijd van 81 jaar

9 september 1990

Baptistengemeente
Stadskanaal-Zuid

"De Heer is mijn Herder"

Op 6 september 1990, na een langdurige ziekte, nam de Heer tot zich onze broeder

Albert Doornbos

op de leeftijd van 70 jaar

Baptistengemeente
Nieuw-Weerdinge

Jonge vrouw, 38 jaar, met kinderen zoekt langs deze weg een partner op HBO niveau. Leeftijd tot 46 jaar. Om een serieuze duurzame relatie op te bouwen. Brieven onder nummer 18250 aan het bureau van dit blad.

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

Mededeling

"OPENING BAPTISTENGEMEENTECENTRUM — NIEUW WEERDINGE"

Eindelijk is het dan zover. Na een jaar van hard werken, kunnen we u verheugd meedelen, dat onze nieuwe Baptistengemeentecentrum aan het Gedempte Achterdiep 18, in het weekend van 6 en 7 oktober officieel zal worden geopend.

Het programma is als volgt:

zaterdag 6 oktober:
10.30 uur - officiële opening en naamsonthulling
14.00-16.30 uur - open dag

zondag 7 oktober:
9.30 uur - feestelijke openingsdienst
19.30 uur - openingsconcert (toegang gratis)

A. Alting

kort en goed: kerk
KERK: wekelijks magazine met nieuws en achtergronden over kerken en christelijke organisaties
Bel voor 3 gratis proefnummers: 03420-10790

Mededeling voor Gemeenteblad-samensteller!

Nu wij de zeer gewaardeerde medewerking van br. Gerritsen voor de rubriek "Uit de Gemeenten" moeten missen, willen wij de eindredacteuren van de Gemeentebladen vragen, om van naar uw mening ook voor De Christen geschikte kopij, een kopietje te maken en aan mij als eindredacteur van De Christen toe te zenden, zodat ik daar keuzes uit kan doen voor plaatsing in ons blad.

J. SCHOTANUS

Landelijke zendingsdag

17 november 1990

Deze dag wordt gehouden in de Baptisten Kerk - Bosweg - te Apeldoorn.
We verwachten velen van u! Zendingswerk is gemeentewerk!
Het thema van deze dag is:
......U.Z.C.werk.......Machtig werk.......
vanuit het zendingsbevel:
"Aan Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde".
We willen deze dag aandacht besteden aan het werk van de Europese Baptisten Zending - de mogelijkheid om als europese baptisten gezamelijk zendelingen uit te zenden!
We willen aandacht besteden aan het werk van de zendingswerkgroepen, hoe motiveren we de basis, de gemeenten!
We willen dit alles afsluiten met een viering!
Aanvangstijd: 9.45 uur schenken we koffie
10.15 uur opening met het zingen van liederen

105e jaargang nummer 34 - 4 oktober 1990

dc

DE CHRISTEN

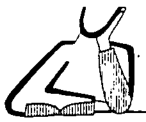
ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

De hete brij

Zaterdag 15 september waren we in Hoogeveen in bijzondere AV bijeen rond een pijnlijke situatie: de al-dan-niet erkenning als Unie-voorganger van een broeder met een uitgesproken opvatting over een ethische vraag.
Voor de betrokkene(n) geen kleinigheid, maar voor ons allen is dit zo'n signaal van het daaronder liggende vraagstuk, waar we maar niet mee klaar komen.
Op diezelfde dag haalden we weereens de landelijke pers met een wat gekleurd verhaal over redaktieleden van "De Christen", ons weekblad, die opstapten of geen redaktionele verantwoordelijkheid meer kunnen dragen; dat soort berichten doet onze gemeenschap geen goed.
Ik schaam me nog steeds in het geheel niet, erbij te horen, maar naar buiten toe maken we zo geen sterke indruk. Overigens is ook dit natuurlijk één van die vele signalen.
Tijdens die AV gingen we, na het gebruikelijke over en weer ventileren van meningen en gevoelens, gevolgd door het afstemmen over een paar moties, zoals dat aan het slot van een motie zo treffend staat, "over tot de orde van de dag". Veel nieuws is er niet gezegd; met wat aanpassingen van reglementaire en procedurele aard, hopen we "incidenten" als deze in de toekomst te voorkomen. Wél slepen we nog steeds dat lastige vraagstuk achter ons aan.
De oplossing zal vast ook niet gevonden worden in het opvatten van onze Unie als een "federatie van autonome gemeenten". Zo goed als we binnen de gemeente aan elkaar gegeven zijn om elkaar aan te vullen en over en weer bij te sturen enzo, zijn we dat als gemeenten onderling; ik kan dat niet anders zien. We zoeken immers naar onze identiteit en dat bedoelen we toch niet alleen als autonome plaatselijke Baptisten Gemeente.
Als Broederschap van Baptisten Voorgangers hebben we eens, op verzoek van de UC tijdens een AV, pogingen gedaan om het vraagstuk te lijf te gaan. We vormden studiegroepen, die zich in verschillende niet te "hete" thema's zouden verdiepen, om zo de verschillen in benadering en in omgaan met de Bijbel op het spoor te komen en bespreekbaar te maken. Maar het vraagstuk bleek te hardnekkig; of de aanpak was niet goed. Of geloofden we toen al niet meer zo in elkaars vermogen of bereidheid om over de kloof te komen?
We konstateren dat mensen met duidelijk verschillende opvattingen grote moeite of weinig zin hebben, om eerlijk van gedachten te wisselen; dat we het veel prettiger vinden, om met gelijkgezinden bij elkaar te kruipen en onszelf en elkaar te bevestigen en te versterken in de eigen opvattingen en gevoelens.
Daardoor brengen we een steeds toenemende spanning aan tussen de beide (of meerdere) "polen". Uit die spanning barsten nu en dan, hier en daar konflikten los. Of we keren ons, als we liever geen spanning hebben, van de anderen af en verwerpen mét hun opvattingen henzélf. En dat is nog veel erger.
Toch weiger ik, na te zeggen, wat ik op 15 september in de pauze opving: "de breuk is onherstelbaar". Dat is niet waar. We hebben nog lang niet alles geprobeerd. En we moeten de hoop nog niet (nee: nóóit) opgeven.
We hebben nog altijd een potentiëel leger van meer dan 12.000 bidders; als dat hele leger in de gebedsstrijd gaat en blijft staan, dan kan álles.
Als ons gebed tenminste niet is, dat de ánderen veranderen, maar dat wijzelf allemaal serieus uit zijn op het verstaan en doen van de wil van onze Heer.
En verder móét er een manier te vinden zijn, waarop "bijbelgetrouwen" en "ruimen" elkaar eerlijk uitleggen, hoe ze met de Bijbel omgaan en waaróm zij over de dingen denken zoals ze doen; niet roepend voor microfoons of schrijvend in felle artikelen, maar elkaar in de ogen kijkend en naar elkaar luisterend als naar broeders; op de manier van Jezus, zal ik maar zeggen.

J.L. MUILWIJK, Harderwijk

VERDER IN DIT NUMMER

EVEN NADENKEN MET....

Br. G. Bosveld

Martha, Martha, gij maakt u bezorgd en druk over vele dingen, maar weinigen zijn nodig of slechts één". Lukas 10:41b

Het N.R.C. is bepaald geen christelijke krant. Vaak bespeur ik het tegendeel. En een van zijn voornaamste columnisten mr. Heldring beschouwd zichzelf dan ook niet als gelovige, schreef hij onlangs.
Maar toen de secretaris van de Raad van Kerken in overweging gaf: "hebben we ons in de achter ons liggende tijd niet te veel verloren in de dingen van de dag", reageerde hij alert en ter zake. En toen citeerde hij dit Bijbelvers in zijn column.
Ja, kerken en christenen hebben in de ontwikkelingen van het laatste jaar heel wat redenen om zich af te vragen: hadden we niet wat bescheidener moeten zijn? Hoeveel tijd en moeite, hoeveel predikingen en kerkdiensten zelfs, zijn niet gewijd geweest aan (politieke) thema's, die fel gekleurd bleken te zijn door de waan van de dag?
Bezorgd en druk zijn - al je tijd en energie steken in zaken waarvan je vindt dat ze snel verzorgd of geregeld moeten worden: Kennen wij dat ook niet?
Bezorgd en druk zijn.... Voor politieke of maatschappelijke zaken. Of voor hobby. Of voor Unie-aangelegenheden. Of zelfs voor het gemeentelijke reilen en zeilen.
En al rennend, vergaderend en beredderend irriteert het ons mateloos, dat die broeder, die zuster van me maar niet inziet, dat hij/zij ook de handen moet laten wapperen en mee moet doen....!
*Want anders redden **we** het natuurlijk nooit.... op tijd....!!*
Martha. Van nature heeft ze vast onze sympathie.
Wat herkennen we veel prijzenswaardigs in haar. Mogelijk wel veel van onszelf en onze eigen denkwijze/handelwijze.
*Maar Matha's zorg en drukte gingen **buiten Jezus opdracht om**. Haar zorg en drukte gingen **buiten Jezus' verlangen om**. En haar zorg en drukte **verhinderden haar om te doen wat de Heer belangrijk achtte!***
Dit blad wordt vast niet door het lauwste, meest passieve deel van Baptist Nederland gelezen. Misschien wel door de leidinggevende "crême der natie".
Aktief.... in gemeente. Aktief in Unieland. Aktief in de maatschappij. Volle agenda's. Net als schrijver dezes.
En wat je doet, doe je niet als een koele kikker, maar met je hart. Soms offer je er zelfs je nachtrust voor op....
Maar als de tijd voor gebed en overdenken.... van stille persoonlijke gemeenschap met de levende Heer.... het waarachtig horen van Zijn stem, de gemeenschap met de LEVENDE HEER er door in het gedrang gekomen is.... hoort het dan niet tot de "vele dingen", terwijl volgens Christus eigen woord maar weinige nodig zijn of slechts één?!
't Zal de boze waarschijnlijk weinig uitmaken waarààn we precies of waardóór we precies dat "ene nodige" zullen verzaken en missen. Als we het maar missen.
Dat "ene nodige" - de hunkering naar de liefdevolle verborgen omgang met de Meester - dat NU, EERST en VOOR ALLES te zoeken, wens ik u en mezelf toe.

Uit de gemeente Haarlem

Zondag 9 september is voor de Baptisten gemeente Haarlem een onvergetelijke dag geworden. Op die dag werd namelijk br. R. Quispel uit Leiden bevestigd als voorganger van deze gemeente.
Het was drie uur 's middags, toen onder orgelspel de familie van br. Quispel, de genodigden en gemeenteleden plaatsnamen in een zeer druk bezette kerk.
Ds. Broertjes heette iedereen hartelijk welkom, er was helaas wel een domper op de feestvreugde, n.l. het overlijden van twee oude zusters uit de gemeente.
Het zangkoor van onze gemeente verleende ook haar medewerking, door het zingen van een aantal toepasselijke liederen.
De eerste schriftlezing kwam uit Marcus 1:1-8, de verkondiging van ds. Broertjes ging over Marcus 1:7, waarin staat geschreven: "Na mij komt die sterker is dan ik".
Na samenzang werd door ds. Broertjes de gemeente gewezen op haar rechten en plichten. Door op te gaan staan en hun 'ja-woord' te geven, gaven gemeente en raad instemming met de beroeping van de nieuwe voorganger.
Hierna werd aan br. Quispel gevraagd of hij zich in de naam van de Heer wilde inzetten voor de Gemeente, en na een krachtig 'ja-woord' knielde onze nieuwe voorganger en werd hij, door handoplegging, door ds. Broertjes en twee raadsleden bevestigd.
Hierna begon de intrededienst.
Gezongen werd Psalm 127, vers 1 en 2, waarna ds. Quispel de schriftlezing hield, over Psalm 127:1 en 2, en over 1 Petrus 2:1-10.
Thema van de Prediking was: "als de Heer het huis niet bouwt....".
Ds. Quispel illustreerde zijn verhaal door het stapelen van enkele blokken, die tezamen een muur vormen, die als geheel wel stivig is, maar wanneer er enkele verwijderd worden, wordt de muur als geheel zwakker.
Zo is ook de gemeente een muur, waarin wij elkaar moeten steunen en zonodig versterken....
Er werd tijdens deze dienst veel gezongen, o.a. ook opwekking 249.
Na dankgebed en zegenbede werd het tijd voor het informele gedeelte, met de verwelkomingstoespraak namens de gemeente Haarlem. Hierin werd ingegaan op het part-time voorgangersschap, wat ook van het gezin wat meer vraagt.
Ds. Quispel zal nu vaker van huis weg zijn en men krijgt zo een nog drukker leven. Mevrouw Quispel wordt in deze niet vergeten en zij krijgt een prachtige bos bloemen.
Br. Blanken spreekt dan namens de Unie van Baptisten gemeenten en heet ds. Quispel hartelijk welkom in de Unie.
De volgende spreker, rector br. De Vries spreekt over de grote toewijding en opoffering, die het gekost heeft de Tweede Weg opleiding tot een goed einde te brengen.
Dan volgt de vader van de nieuwe predikant, die een brief voorleest van een broer, waarna hij ook nog enkele hartelijke woorden namens de familie spreekt.
De voorganger van de gemeente Leiden, ds. Achtereek, wenst ds. Quispel veel goede tijden en zegt hem te zullen missen.
Namens de Tweede Weg studenten spreekt br. Kos jr. over de gemeente en het samen bidden voor de dominee en zijn gezin.
Dan komt mevr. mr. De Jong, namens de Waalse kerk, met de wens dat de samenwerking tussen beide gemeenten vruchtbaar mag zijn en wenst de nieuwe voorganger veel sterkte en Gods rijke zegen toe.
Namens de Gezamenlijke Kerken van Haarlem wenste de spreekster dat de gemeente een uitstraling naar buiten toe mag hebben, en hoopt op een goede verstandhouding beiderzijds.
Hierna beantwoordt onze voorganger de toespraken en is er na het zingen van L&G 15:1-3, gelegenheid de voorganger en zijn gezin te feliciteren.
De dienst is omgevlogen, we wensen onze voorganger veel zegen toe en de steun van onze Heer en Herder, Jezus Christus.

H.H. LEEWIS

De zieke in de gemeente

Veel zieken hebben me verteld, dat juist nu ze ziek waren, ze beseften wat het betekende bij de gemeente te behoren. Het gebeurde dat ik midden in de nacht naar een ziekenhuis moest omdat een jong lid van de gemeente een auto-ongeluk was overkomen. Het eerste wat ze zei was: Nu weet ik wat het betekent lid van de gemeente te zijn. Ze deed die ervaring niet op toen ze mij daar midden in de nacht zag verschijnen als vertegenwoordiger van de gemeente!! Het gaf haar echter wel de gelegenheid om een bijzondere ervaring in een noodsituatie te vertellen: temidden van pijn en gevaren, de bemoedigende en vertroostende ervaring - ik ben niet alleen. De tegenwoordigheid van de Heer kreeg betekenis in de gemeenschap van de gemeente.

Als een lid lijdt

Onze gemeenten zijn klein en daarom is het al gauw bekend wanneer iemand ziek is. Dan zijn er in sommige gemeenten wel vier soorten "hulpverlening", die aandacht besteden aan de zieken. In willekeurige volgorde: de voorganger, de ouderlingen, de diaconessen en zusterhulp.

De gemeente is op de hoogte doordat er mededeling en voorbede gedaan wordt tijdens de samenkomsten van de gemeente. In elk gemeenteblaadje is er wel een rubriekje "onze zieken". Veel zieken betuigen dan ook tijdens of na hun ziekte hun dank aan de gemeente in datzelfde blad.

Voor veel zieken is het nieuw-nabij ervaren van God en van de broeders en zusters de zegenrijke ervaring van hun ziekbed. Vinet heeft eens opgemerkt: "Elke ziekte is een bezoek van God". Dat is heel iets anders dan een bezoeking!

Kan ook de gemeente zo met ziekte en met de zieke omgaan? De gemeente zal de "gemeenschap der heiligen" dan intens moeten beleven. Wanneer er geen belangstelling zou zijn voor oude en zieke broeders en zusters kan men nauwelijks spreken van gemeente. De gemeente, als lichaam van Christus, is solidair met de leden, die in het lichaam ziek zijn.

"Als één lid lijdt, lijden alle leden mede" (1 Cor. 12:26). In de ene zieke is heel de gemeente aangesproken.

Gemeente als gemeenschap

Dat kan de diepe betekenis zijn van handoplegging. Het is een uiting zowel van deelname, van mee willen dragen, als van zegenen, van mee willen laten delen. Juist in de gemeenschap met de zieke wordt de gemeenschap met de Heer en met gemeente op bijzondere wijze ervaren.

Het is, vooral bij langdurige zieken, dan ook van grote betekenis, dat met de zieke het brood wordt gebroken en de beker wordt gedeeld - de maaltijd van de Heer wordt genoten.

De nabijheid van God en van de broeders en zusters is voor de zieke van eminent belang en heeft therapeutische waarde. Ziekte houdt reeds isolement in, contactstoornis, vereenzaming en vervreemding. De gemeente kan kanaal zijn waardoor de zieke de zegen van de Heer ervaart en zo een helende gemeenschap vormt.

Echter ook dan wanneer er geen genezing plaats vindt kan de gemeenschap bijzonder intens beleefd worden. Door de strijd die samen gestreden wordt en waar men samen afgebroken wordt, kan de Heer zijn gemeente bouwen.

In een van de gemeenten, die ik heb mogen dienen, werd de vrouw van een ouderling ernstig ziek. Het werd een lange tijd van pijn en lijden. In deze tijd vertelden ze mij dat dit het mooiste jaar was van hun huwelijk.

Wanneer onze gebeden om genezing niet in vervulling gaan, worden er wel beloften van God vervuld!

Bidden met de zieke

Dat brengt ons bij "Jacobus 5": "Is er iemand bij u ziek? Laat hij dan de oudsten der gemeente tot zich roepen, opdat zij over hem een gebed uitspreken en hem met olie zalven in de naam des Heren".

Hier wordt duidelijk aangegeven hoe in de gemeente de zieke wordt geholpen. In de Rooms Katholieke Kerk vinden we de betekenis van "redding door de dood heen" in het heilige of laatste oliesel. Het wordt door de priester als sacrament toegediend aan een zieke, die in gevaar van sterven verkeerd. Dat is echter een beperkte weergave van wat Jacobus 5:15 bedoelt. Het griekse woord (sooizein) heeft een brede en diepe betekenis, dat ook voor de bevrijding van zonde en dood wordt gebruikt.

Wanneer in onze bijbel het woord genezing wordt gebruikt dan moet dit gezien worden in het perspectief van de ganse verlossing door de Here Jezus Christus. Een ander woord dat gebruikt wordt (egéirein) zet de genezing in het perspectief van opstanding uit de dood; oprichten, opstaan tot een nieuw leven, een nieuwe schepping. Het derde woord (iaomai) is een gewoon woord voor genezing. Merkwaardig is dat nooit gesproken wordt van genezing van ziekten maar alleen van zieken. Het gaat niet om een ziektegeval, maar om die ene, bepaalde mens. Die moet "geholpen" worden, zoals een bijbelvertaling luidt.

Dat kan betekenen dat iemand geneest. Bij de zalving wordt gebeden om genezing. En dat geschiedt ook! Soms onmiddellijk, soms gedurende een periode van herstel, soms na een medische behandeling of een chirurgische ingreep. Het behoeft geen betoog dat dit een diepe en rijke geloofsbeleving betekent, zowel voor de zieke als in de gemeente. Maar ook wanneer de zieke niet op deze wijze wordt "geholpen" laat de praktijk ons zien dat de zieke altijd op bijzondere wijze wordt gesterkt en gezegend. Ook dan wordt de gemeenschap met de Heer en in de gemeente op bijzondere wijze ervaren.

Ik heb deze indruk niet van zogenaamde genezingsdiensten, soms zelfs het tegendeel. Dat heeft ongetwijfeld een nadelige invloed gehad op de praktijk van het bidden voor zieken in de gemeente. Heel anders functioneert de "Dienst der genezing" in charismatische kringen, maar ook dan vraag ik me af of dit wel de aangewezen weg is om met zieken in de gemeente om te gaan. Het gaat in Jacobus 5 niet om bijzondere kerkdiensten of samenkomsten.

Het kan echter zijn dat er in de gemeente geen ruimte is om met of voor zieken te bidden; of het nu gepaard gaat met handoplegging en zalving of niet. De gemeente kan in een geestelijke verschraling geraken, waardoor men vervreemd is van een leven vanuit de Geest van God en gebed. Nog niet zo lang geleden bezocht ik een zieke, die me teleurgesteld vertelde dat nog niemand met hem gebeden had; ook de voorganger niet, die hem wel bezocht had.

Mogen we met Vinet ervaren, dat een zieke in de gemeente een bezoek van God kan betekenen.

G. VAN 'T WOUT

Doorgrond mij, o God! en ken mijn hart
toets mij en ken mijn gedachten
en zie of bij mij een heilloze weg is
en leid mij op de eeuwige weg.

PSALM 139:23,24

't Verliezen van de verworvenheden uit
't verleden
opent de deur voor de verdorvenheden
van 't heden.

(J.S.-R.)

Gemeenteopbouw (1)

Leren van de 'buren'

De redaktie van DC heeft mij gevraagd bij te springen in de invulling van het blad. Onderstaand artikel is de eerste bijdrage die ik lever.
Waarom ik voor het thema **gemeenteopbouw** heb gekozen leest u hieronder.

Over Schwarz en een studiekring

Het is opvallend dat de laatste jaren in allerlei kerken het woord **gemeenteopbouw** vaak te horen is. Niet in het minst in de 'grote kerken' zoals de Nederlandse Hervormde en de Gereformeerde. Sinds een jaar maak ik deel uit van een kring van predikanten, overwegend uit de Gereformeerde Kerk, waarin over dit onderwerp gesproken wordt. Onder leiding van ds. E. Veenhuizen, Gereformeerd predikant en voorzitter van de Evangelische Alliantie, hebben we het afgelopen jaar een boek van een jonge Duitser bestudeerd. Deze man, Christian Schwarz, schrijft boeken over gemeenteopbouw. Indertijd is zijn inmiddels overleden vader begonnen programma's voor en boeken over gemeenteopbouw in de publiciteit te brengen en zijn zoon zet dit werk voort. Christian heeft veel onderzoek gedaan naar het funktioneren van gemeenten. Hij verwijst dan ook regelmatig naar statistieken. Het boek dat wij van hem gelezen hebben heet **Praxis des Gemeindeaufbaus**, vertaald is de titel: De praktijk van gemeenteopbouw. Een praktisch boek, dat bedoeld is om mee aan het werk te gaan. De schrijver heb ik in januari ontmoet en ik hoop hem eind september weer mee te maken op een studiedag. Ondanks zijn jonge leeftijd is hij ter zake kundig en er valt veel van hem te leren. Wie het blad **Soteria** leest, komt zijn werk in het septembernummer uitgebreid tegen. Dit nummer is gewijd aan gemeenteopbouw en bevat onder andere ook een bijdrage van de eerder genoemde ds. Veenhuizen. Als ik dit artikel schrijf heb ik dat allemaal nog niet onder ogen gehad.

Belangrijk voor Baptisten

Waarom ik in DC hierover schrijf?
Omdat in het genoemde boek van Schwarz genoeg aspekten aanwezig zijn die voor ons als Baptisten van belang zijn. Niet dat ik het met alles eens ben. Schwarz is zeker beïnvloed door amerikaanse richtingen op dit gebied. En u weet, dat kan bepaalde eenzijdigheden opleveren. Amerikanen zijn weleens wat al te praktisch ingesteld, in de zin van: "Als het maar werkt is het goed...." Maar de gemeente is geen bedrijf....
Toch zou het jammer zijn als we zo blijven steken in de dingen waar we het niet mee eens zijn, dat we niet aan het werk gaan met datgene waarmee we het wel eens zijn. En het boek houdt zich zo duidelijk bezig met gemeente-zijn in de relatie tot Jezus Christus, geworteld in de Bijbel als Woord van God, dat het ons kan helpen in ons gemeente-zijn.
Bovendien heeft Schwarz bepaalde amerikaanse eenzijdigheden ook wel onderkend. Zijn programma voor gemeenteopbouw is beslist óók bedoeld voor de duitse Lutherse kerk, die enorm veel 'papieren leden' heeft.
Mensen die bij de kerk horen, maar er nauwelijks ooit komen. Schwarz schrijft eveneens met het oog op de 'vrije kerken', zoals wij.
Op het gebied van de Gemeente Bijbelschool hebben we veel geleerd van onze duitse 'buren' en toen bleek eveneens dat de duitse aanpak ons beter lag dan de amerikanse. Die kultuur ligt dichter bij de onze.

gemeenteopbouw is geen EHBO-post

De details van het boek van Schwarz over de praktijk van gemeenteopbouw wil ik hier niet bespreken. Als ik iets weglaat, ben ik onvolledig omdat het een kompleet programma betreft. Als ik alles noem, vul ik wel twintig nummers van DC en is het boek bij deze vertaald....
Waar het mij om gaat is een aantal dingen te noemen die mij leerzaam lijken voor onze gemeenten. Als u een beetje Duits leest kunt u het boek zelf proberen te lezen, het is geen wetenschappelijk geschreven boek. In Duitsland kwam ik deze zomer in een Freie Evangelische Gemeinde (nauw verwant met de Baptisten Gemeenten in Duitsland) waar de predikant dit boek met een aantal gemeenteleden besprak.

Positieve ontwikkelingen

Ik vind het opvallend dat zoveel mensen uit de 'grote kerken' zich bezighouden met gemeente-zijn, gemeenteopbouw, enzovoorts. Als Baptist ben je gewend aan de gemeente een grote plaats toe te kennen. Dat onderscheide de ons naar ons gevoel van die andere kerken, waar het allemaal veel onpersoonlijker toeging. Als ik dan Gereformeerde predikanten hoor praten over de relatie tot Christus, over gemeentekringen en dergelijke, dan moet ik het beeld dat ik als kind van deze kerken had zo hier en daar wel herzien.... (Wat overigens al gebeurd was door de vele ontmoetingen met kinderen van God in allerlei kerken). Komt het door de leegloop in deze kerken dat men zich met deze zaken bezighoudt? In bepaalde gevallen wel. Schwarz wijst er echter op dat gemeenteopbouw hóórt bij gemeente-zijn en dat je niet alleen vragen over je funktioneren als gemeente moet gaan stellen op het moment waarop het misgaat. Gemeenteopbouw is geen EHBO-post. Daarover later.
Komt het door onze geïndividualiseerde samenleving, waarin mensen weer behoefte krijgen aan de warmte van een gemeenschap die met hen meeleeft? Hoe het ook zij, het is een positieve ontwikkeling dat mensen op een nieuwe manier aan de slag willen in hun kerk/gemeente.

Vragen met het oog op groei

Gemeente-opbouw: ben je als Baptist bij zo'n onderwerp niet konstant in het voordeel?
Enerzijds wel. Bepaalde aspekten uit het boek van Schwarz hebben vanaf het begin bij Baptisten gehoord: persoonlijk geloof, betrokkenheid op elkaar, kleinere kringen in de gemeente, gemeenteleden die een taak hebben in de gemeente (niet een predikant die alles doet), gerichtheid op het als gemeente getuige-zijn in de wereld.
Anderzijds bestaat bij ons het gevaar van gewenning hierin. Bepaalde patronen van gemeenteleven zijn ontstaan en we vragen ons nauwelijks meer af of ze nog wel aan hun doel beantwoorden. We denken dat bepaalde vormen van werk bij gemeente-zijn horen, maar is dat altijd wel zo?
Onze gemeenten zijn van oudsher georganiseerd in verenigingen. Bijna elke avond kun je een bepaalde aktiviteit bijwonen, aan een vereniging deelnemen. Maar zijn onze verenigingen soms geen doel in zichzelf geworden? Blijft er tijd over om ons bezig te houden met de wereld om ons heen? En spreken we met elkaar nog wel wezenlijk door over ons eigen geloof of 'verschuilen' we onszelf in de aktiviteiten?
Mag je zulke vragen eigenlijk wel stellen? Er zullen vast mensen zijn die vinden van niet. Mijns inziens moet een gemeente zichzelf altijd vragen durven stellen, namelijk **met oog op het groeien in Christus.** De gemeente is Lichaam van Christus en als zodanig is ieder van ons volmaakt **in Hem.** Maar tegelijkertijd is daar het Woord om je aan te toetsen en is er de mogelijkheid van groei en rijping. God heeft ons ook ons verstand gegeven om nuchter na te denken over alle dingen in het leven, ook het gemeente-leven.

ons beleid geestelijk,
ons geestelijk leven praktisch.

Ds. Veenhuizen noemde eens op onze kring (in **Uitdaging** van september komt hij er op terug) het voorbeeld van de apostelen in Handelingen 6. De Grieks sprekende weduwen kwamen tekort in vergelijking met de hebreeuwse. Dat wordt door de apostelen opge-

Schoolstrijd

Soms kan het gebeuren dat bij onze wandelingen door wat oudere stads wijken of door onze dorpen wij ineens komen te staan voor een wat ouder schoolgebouw, met als opschrift boven de ingang van de school: **School met de Bijbel.**

Achter dat opschrift ligt een lange geschiedenis, welke in de vorige eeuw is begonnen. Doordat in de kerk de vrijzinnigheid steeds meer opkwam, vond dit ook zijn plaats in het onderwijs op de scholen. Het was een grote zorg voor velen in de kerk, wat er toe heeft geleid dat in de vorige eeuw een aantal vrije kerken zijn ontstaan, waarbij men door alles heen vast wilde houden aan het woord van God en aan een leven in waar geloof. Dat werkte ook door naar het onderwijs en het verlangen ontstond om scholen te hebben waar de kinderen niet alleen zouden leren uit de Bijbel, maar de Bijbel moest door heel het onderwijs aanwezig zijn. Dat leidde de schoolstrijd in. Het waren vooral "de kleine luyden" zoals zij vroeger genoemd werden, die met grote offers, het bijeenbrengen van dubbeltjes en centen, het onderwijs met de Bijbel hebben mogelijk gemaakt. Daarnaast waren het de onderwijzers, gelovige mensen, die voor heel weinig beloning zich geroepen zagen het werk aan die scholen te verrichten. Grote offers zijn door velen gebracht, maar met een goed resultaat, het zaad van het evangelie, gestrooid in het kinderhart, heeft veel vrucht gedragen.
Dit alles is nu al lang voorbij, alleen de opschriften boven de ingangen van die oude scholen herinneren ons er nog aan. We zijn daar dankbaar voor. Maar gaat het nu zoveel beter?
Van regeringszijde komen er berichten dat ons onderwijs te duur is geworden en dat er op grote schaal bezuinigd zal moeten worden. En deze bezuiniging houdt in dat een groot aantal kleine scholen gesloten zullen moeten worden. En dat is een zorgelijke zaak. Want het zijn dikwijls de christelijke scholen die dit zullen moeten ontgelden. En daarom komen er steeds meer gedachten op om het schoolwezen te veranderen.

De Eucumenische school

Ingezonden brieven in onze dagbladen zeggen ons dat men in deze richting denkt. Scholen, waarin alle kerken zullen samenwerken, waar kinderen van alle demoninaties hun plaats zullen vinden. Op zichzelf zou het misschien goed zijn om zulk een samenwerking te creëren, maar toch vraag ik met zorg af in hoeverre het oude ideaal, de school met de Bijbel, nog vervuld zal worden. Zelf ben ik in mijn jonge jaren op een Gere. School geweest, waar ik nog met grote dankbaarheid aan terugdenk. Het was echt een school met de Bijbel, want de Bijbel speelde in heel het onderwijs een grote rol. Later werd die school wat ruimer en werd Christelijk Nationaal. Nog weer later heeft men een samenwerking gezocht met de Rooms-Katholieken, zodat de eucumenische school een feit was. Van dergelijke scholen, er zijn er al velen in ons land, horen we wel hoe het onderwijs afwijkt van de eerste beginselen van de school met de Bijbel.

De school voor alle godsdiensten

In verschillende ingezonden brieven heb ik gelezen hoe er mensen zijn die vinden dat alle godsdiensten, ook de niet-christelijke, een plaats moeten kunnen vinden op onze scholen. Het woord "christelijk" zou dan moeten verdwijnen en ook de heenwijzing naar de Bijbel in het onderwijs. Men vindt dat de kinderen op gelijke wijze geïnformeerd zouden moeten worden over de verschillende wereldgodsdiensten die er zijn, zonder dat er een bepaalde keuze wordt gemaakt. Het kind zou dan later zelf maar tot een keuze moeten komen. Hier zijn we al heel ver verwijderd van het ideaal van de school met de Bijbel en komen terecht bij datgene waarvoor men juist eertijds de schoolstrijd is begonnen.
Dat zou alle ouders, die hun kinderen in het geloof willen grootbrengen, ernstig moeten verontrusten. En hoewel we geen nieuwe schoolstrijd willen zouden we ons toch ernstig moeten inspannen om vast te houden aan de school met de Bijbel.

Want wat is de school met de Bijbel?

Het gaat daarbij niet alleen om het verhaal dat iedere morgen uit de Bijbel wordt verteld, hoe wel dat al heel erg belangrijk is. Maar de Bijbel, het woord van God, zal heel het onderwijs moeten doortrekken, zoals het gist het brood doortrekt.
Dat betekent dat we geen specialisten op het gebied van onderwijs moeten aantrekken, maar elke onderwijskracht op zulk een school zal zijn werk moeten doen vanuit het diepe geloof in de Here Jezus Christus. En op velerlei gebied zal dan het woord van God aan de kinderen bekend worden gemaakt. Daar horen dan ook de regels bij welke God heeft gegeven voor het leven van de mens, voor het geloofsleven.
In het zendingsbevel van de Here Jezus komen deze woorden voor: "Leert hen onderhouden al wat Ik u geboden heb". Soms hebben we de indruk dat men dit woord, met alle geboden, vergeten heeft. Menigeen, die zich ook christen noemt, leeft of er geen regels en geboden van God zijn gegeven. In de school met de Bijbel zal dit weer aan onze kinderen geleerd moeten worden. En misschien zullen we dan weer onze offers moeten gaan brengen om zulke scholen in het leven te roepen en in het leven te houden.

JAC. SCHOUTEN

---

pakt en de zaken worden anders georganiseerd: zeven mannen zijn voortaan verantwoordelijk voor die praktische taak. Onder andere Stéfanus is daarbij, "een man vol van geloof en heilige Geest". Dat kan dus goed samengaan met bezig-zijn in de praktijk, op het sociale vlak.... Er wordt gebeden, de handen worden deze mannen opgelegd en een nieuw soort werk is begonnen.
Je kunt het als volgt zeggen: het beleid wordt gewijzigd onder leiding van de Heilige Geest. Als Hij ons leidt, wordt ons beleid geestelijk en ons geestelijk leven praktisch. Een volgende keer meer hierover.

HETTY LALLEMAN

Bede

Mijn God leer mij U kennen,
gelijk Gij zelf mij kent,
als kind mij te gewennen,
aan wat g'als Vader zendt.
Wil mij dien eenvoud geven,
die op niets anders ziet,
dan dat in heel mijn leven
Uw heil'ge wil geschiedt.

H.W.S.

SOS van SOH

Vragen en problemen. Al weken lang. Wie weet het antwoord op de crisis in het Midden Oosten? Deskundigen op de beeldbuis. Diskussies op de radio. Gesprekken in de bus. Pleidooien in het parlement. Overleg bij de NATO. Topontmoeting in Helsinki.... Er wordt gepraat. Er wordt gedacht. Er wordt gelukkig niet geschoten. President Bush, president Gorbachov, de machtigen der aarde denken. Koning Hussein reist en tast af. De druk op Irak neemt gestaag toe. De wereld vaart op hoop en vertrouwen.

De brandhaard: midden in de woestijn. Een bundeling van verdriet, wanhoop en onzekerheid. Van het ene op het ander moment arm. Straatarm. Jaren voor niets gewerkt. Een toekomst voor de boeg die er twee maanden geleden nog heel anders uitzag. De Filippijnse computerdeskundige, de Indiaase loodgieter, de Sri Lankeese boekhouder, de Egyptische stratenbouwer, de Bengaalse pomptechnicus.... nog kort geleden een goede baan, een goed salaris en optimistische plannen voor de toekomst. Nu samen in een tentenkamp. Eén van de tienduizenden op een plek die 'niemandsland' wordt genoemd. Niemandsland. Is er een treffender benaming te bedenken voor de situatie van een vluchteling?

Beste vluchteling. De hele wereld kijkt naar jou. De televisiecamera's registreren genadeloos hoe je je geduld verliest en in een gevecht verwikkelt raakt om een beetje water, een handvol rijst voor je kind. Hoe je van de vrachtwagen wordt geslagen door de ordebewakers. Hoe je vraagt om begrip voor jouw persoon, jouw gezin, jouw cultuur. Hoe je botst met andere personen, andere culturen. Hoe je worstelt om het behoud van leven en waardigheid.

Beste vluchteling. De hele wereld kijkt naar jou. Wij kijken mee. Wij worstelen mee.

Een gemakkelijke worsteling ja. Thuis, veilig. Zonder de gesel van de zandstorm. Maar toch. Beste vluchteling, hou je sterk!

'Ons vertrouwen is geworteld in ons geloof en in de creatieve en spirituele potentie van de mensen en hun oprechte streven naar het handhaven van de menselijke waardigheid en vrede'.

Kon Gabriel Habib de hoop van de vluchtelingen beter verwoorden? Habib is secretaris generaal van de Raad van Kerken voor het Midden Oosten (MECC; Middle East Council of Churches).

Overleg had hij met de Jordaanse Koningin Nour, met Jordaanse overheidsfunctionarissen, met vertegenwoordigers van de Verenigde Naties, met kerkleiders, met niet-gouvernmentele organisaties, maar vooral met de vluchtelingen zelf.... De afspraken, de werkverdeling en de doelstellingen waren gemaakt: ieder nam een deel van de opvang voor zijn rekening, ieder mobiliseerde zijn achterban voor financiële ondersteuning, ieder deed een pleidooi voor het mobiliseren van vliegend materieel. Eensgezindheid is wat telde. Hulp werd geboden: onafhankelijk van godsdienst, status, ras, leeftijd of geslacht. De operatie liep.

In Niemandsland werd en wordt gezorgd voor iemand. Tienduizenden 'iemanden'. De Raad van Kerken van het Midden Oosten (MECC, Middle East Council of Churches) zorgde vorige week voor zevenduizend, vandaag voor tienduizend, volgende week voor twintigduizend mensen. Ga er maar aanstaan. Tenten, dekens, water, medicijnen, rijst, suiker, meel, thee. Ervaren werkkrachten zijn aangesteld, werkschema's gemaakt en verantwoordelijkheden verdeeld. Via het netwerk van de Wereldraad van Kerken worden de concrete vragen neergelegd bij de hulporganisaties in de verschillende landen. Een ieder draagt wat gedragen kan worden. Omdat de roomskatholieke kerk in het Midden Oosten sinds kort deel uitmaakt van de MECC, steunt ook de katholieke organisatie CARITAS dit werk volop.

Vanuit het oecumenisch netwerk is het SOH dat het voortouw nam. Dinsdag 28 augustus ging vanuit SOH een eerste financiële ondersteuning richting Jordanië. Denemarken, Duitsland, Engeland, Noorwegen, Zweden, IJsland, Nieuw Zeeland en Australië volgden. Nu is het zaak dit vol te houden.

Het lot van de vluchteling is verbonden aan de daadkracht van organisaties als MECC. De daadkracht van de MECC is verbonden met de steun die wij vanuit Nederland kunnen bieden.

SOH droeg namens de protestantse kerken in Nederland in augustus 50.000 gulden bij. Inmiddels is besloten die bijdrage te verhogen tot *f* 250.000,-. Een eerste ondersteuning om de hele operatie mee van de grond te tillen. Nu moet de operatie uitgebreid worden en overeind blijven. Twintigduizend mensen vertrouwen daarop. De onzekere en onvoorspelbare crisis maakt dat niemand vandaag zeggen kan hoeveel er daarna nog op zullen moeten kunnen vertrouwen. De daadkracht van organisaties als de MECC is een van de weinige zaken waarop ze kunnen vertrouwen.

Trans World Radio opent dit najaar een opnamestudio voor radioprogramma's in Mozambique

Trans World Radio in Afrika heeft van de regering in Mozambique toestemming gekregen tot de bouw van een radiostudio, zodat vanaf eind dit jaar prgramma's naar Mozambique in dit land zelf kunnen worden geproduceerd.

Al een groot aantal jaren zendt Trans World Radio in Afrika via het TWR-zendstation in Swaziland uit naar Mozambique. Nu de formele toestemming van Mozambique is gekomen tot productie in het land zelf, kan Trans World Radio starten met de bouw van de faciliteiten te Maputo.

De TWR-studio zal worden ondergebracht in het gebouw van de Baptisten Unie Educational Centre in deze stad.

De producers van de diverse programma's in de verschillende talen zullen nu ook in Maputo gaan werken. De uitzendingen in het Lomwe, Macua, het Shangaan en Tshwa zullen dus voortaan daar worden voorbereid. Vele jaren werden de Portugeestalige programma's in Brazilië (Radio Trans Mundial) geproduceerd en via Swaziland uitgezonden.

Ook de productie in het Portugees komt naar Maputo.

Het doel van de bouw van de studio in Mozambique zelf is, om op deze wijze plaatselijke Christenen méér bij het radiowerk te kunnen betrekken en om beter te kunnen inspelen op actualiteiten. Doelgebieden van de uitzendingen zijn vooral de Moslimgebieden in Noord-Mozambique: Nyasa en Nampula.

Eerder dit jaar kreeg Trans World Radio ook toestemming tot het bouwen van studio's in de Sowjet-Unie, in Minsk, Kiev, Moskou en Leningrad.

Meer informatie: 02154-12649
Drs. J.G. Pellegrom
Public Relations
TWR Nederland en België

Werk door en woeker met uw uren
spaar gaaf noch kracht
straks daalt de nacht
de roest verslijt nog
meer dan 't schuren.

BEETS

UIT DE GEMEENTE

Veendam

Een gemeente laat meestal via "De Christen" eerst iets horen als er bijzondere gebeurtenissen, en dan het liefst nog positieve, te vermelden zijn. De gemeente van Veendam maakt hierop geen uitzondering. Aanleiding tot dit bericht is de komst van een nieuwe voorganger.

Na het vertrek van ds. B. Louwerse naar IJmuiden op 15 november 1988, moest de gemeente proberen zonder voorganger haar koers te varen. Wel direct een beroepingscommissie instellend, maar zonder veel haast te maken met het beroepingswerk. De zondagse diensten (morgen- en avonddienst) stagneerden niet omdat steeds broeders, al dan niet predikant, bereid werden gevonden als gastspreker voor te gaan. Vanaf deze plaats willen wij deze broeders daarvoor nog hartelijk dankzeggen.

Toch deed al spoedig zich de behoefte aan een eigen voorganger voelen. Niet dat eigen kader ontbreekt, maar het totaal van het gemeentelijke werk, met name geestelijke zorg en toerusting, vraagt toch een daartoe bekwame vrijgestelde. Ds. K.M. Gerritsen was tot eind 1989 consulent van de gemeente, met een beperkte taak. Het laatste halfjaar van ons vacant-zijn werd de raad, die met een onderbezetting aan ouderlingen te maken heeft, bijgestaan door br. L. Mulder uit Emmen, die het bezoekwerk aan zieken en ouderen voor zijn rekening nam.

Nadat op ds. A. de Vries en later op ds. Joh. Zijlstra een beroep, die tot een bedanken leidde, was uitgebracht, bracht de gemeente met een positief resultaat een beroep uit op br. K. Stap te Musselkanaal. Br. Stap volgt de tweede-wegopleiding; hij kreeg vorig jaar na voltooiïng van het studiedeel van de TWO een tijdelijke beroepbaarstelling. Na eerst een klein jaar parttime de gemeente Emmen-Oost te hebben gediend, heeft hij op 26 augustus j.l. zijn intrede gedaan als (fulltime) voorganger van de gemeente te Veendam. Ds. Stap (38) heeft daartoe zijn leraarschap aan een basisschool te Stadskanaal beëindigd, om nu dus als voorganger van een gemeente dienstbaar te zijn.

Na de voorgangers Ph. Lindeman Wzn., A. Kik, J. van der Geer, A. Visscher, G. Leuvenink en B. Louwerse, is hij de zevende voorganger in het 31-jarig bestaan van de gemeente.

Ds. Stap en de gemeente hopen dat ze samen langere tijd de Here God mogen dienen. Dit werd ook uitgesproken door ds. G. Bosveld, die ds. Stap als voorganger bevestigde: het doel van de verbintenis, en de belangrijkste opdracht is sàmen de Heer te dienen.

Ds. Stap bepaalde in zijn intredepredikіng de aanwezigen bij de tekst uit Marcus 1, waar Jezus zijn discipelen roept (vs. 17). Jezus stelt daarbij slechts één voorwaarde: komt achter Mij. Meedoen in zijn heilsplan. En zijn belofte is: Ik zal maken dat u vissers van mensen wordt. Ds. Stap deed aan de gemeente de oproep ernst te maken met het volgen van Jezus, en zich te laten vormen tot vissers van mensen.

Er waren vele genodigden aanwezig, van wie een zestal een kort woord sprak. Onder andere namens de Uniegemeenschap ds. T.F. Smit uit Noordbergum; en br. L. Mulder namens de zieken en ouderen van de gemeente die de dienst niet konden bijwonen. Br. H. Hesseling, voorzitter van de gemeente, verwoordde tenslotte het welkom namens eigen gemeente.

Nog diezelfde avond van die warme zondag 26 augustus presenteerden alle takken van arbeid zich aan ds. Stap en zijn gezin, in een drie uur durende begroetingsbijeenkomst.

Vermeld mag nog worden dat één der hoogtepunten in de vacante periode is geweest een uitwisseling met de gemeente te Vriescheloo op zondag 29 april van dit jaar. Een ontmoetingsmiddag, waarbij een grote schare broeders en zusters uit die gemeente de gast was van onze gemeente, en een programma werd afgewerkt waarin de in beide gemeenten aanwezige zang- en muziekgroepen en koren optraden en ds. S.A. Wijchers sprak. Een fijne ontmoetingsdag. Reeds meerdere gemeenten binnen de Groninger Bond van Baptisten gemeenten hebben een dergelijke uitwisseling gehad.

Wij staan voor de opdracht, gemeente en voorganger sàmen, in de liefde van de Heer, die vereent en bindt, zó te werken dat de gemeente een positieve uitstraling heeft in de komende periode.

U groet de Baptisten gemeente Veendam.

J. Brongers

Weekend Alleenstaanden

Eerste aankondiging van ons weekend, dat gehouden zal worden op zaterdag 4 en zondag 5 mei 1991.

De plaats is: "Fredeshiem" in De Bult-Steenwijk.

Als u nog enthousiast bent van een vorige keer (keren), neemt u dan alstublieft anderen mee!

Noteert u deze data alvast?

Ook u, die nog nooit naar zo'n weekend is toegeweest, u bent van harte welkom!

Verdere informatie omtrent het programma, de kosten en de aanmelding leest u in een volgend berichtje van de werkgroep.

Met vriendelijke groet,

JANNIE VAN KLEEF
(secretaresse v.d. W.A.S.)

Van de Publiciteitscommissie

Gezegend en Gezonden

Het thema van een van onze toogdagen keerden terug in de titel van een boek over "gemeenteopbouw en gemeentegroei binnen het nederlandse baptisme", zoals de ondertitel luidt. "Gezegend en Gezonden" is de samenvatting van een onderzoek dat een groep voorgangers deed naar het functioneren van baptisten gemeenten in de context van de verstedelijkte nederlandse samenleving, tussen kerk en vrije groep. Het is een rapport van de studiewerkgroep "Zending in het Westen van Nederland", in opdracht van het Seminarium van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland.

Het onderzoek heeft hoofdzakelijk plaatsgevonden in de gemeenten van het westen.

Dat neemt niet weg dat er voor veel raden en andere geïnteresseerden in den lande ook veel uit te leren valt.

Aan het boek werkten mee ds. Chr. Eijer, drs. W. Huizing, ds. W. Tamboer, dr. O.H. de Vries en drs. N.A. van der Leer. De Publiciteits Commissie der Unie geeft het uit en het Jeugdburo van de NBJB verzorgde de druk. De prijs is *f* 9.-- per exemplaar, exclusief porto. Te bestellen bij het Uniebureau, Biltseweg 10, Bosch en Duin, tel: 030-284457.

H.G. DE WINKEL

BEROEPINGSWERK

Ds. Anne de Vries uit Emmen heeft het beroep naar Winschoten aangenomen.

Aan al wat er groots volbracht wordt
ligt trouw aan kleine dingen ten grondslag.

C. WAGNER

In een huis waar tweedracht heerst
kan het vuur niet branden
de een blaast het aan
de ander blaast het uit.

TONY DE RIDDER

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks;
abonnementsprijs *f* 48,-- per jaar; buitenland *f* 66,-- per jaar.

Redactie:
J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

'De Heer is mijn herder....
Ik zal in het huis des Heren verblijven
tot in lengte van dagen'.
Psalm 23:1a,6b

Tijdens onze vakantie in Spanje, waarvan hij genoot, is op 16 september toch nog plotseling overleden

Hendrik de Vries

geboren te Arnhem op 10 november 1924

D.H. de Vries-Heilbron

Wij hebben geen afscheid kunnen nemen, maar zullen hem blijven gedenken.

J.D. de Vries
C.N. Reuvecamp
Nadia Reuvecamp

E.H. de Vries
J. Dubbelboer

R.O. de Vries
M. Koekkoek

Paduaweg 39,
3734 GH Den Dolder

Dinsdag 25 september heeft de begrafenis plaats gehad op de Algemene begraafplaats "Brandenburg" te Bilthoven.

Hartelijk dank....

Voor, tijdens en na onze 40-jarige trouwdag en 65ste verjaardag, ontvingen we van zeer veel broeders, zusters en collega's hartelijke en bemoedigende wensen.
Het waren er zoveel, dat het niet te doen is om iedereen persoonlijk te bedanken. Vandaar dus even een hartelijke dankbetuiging via ons weekblad. Ook wij wensen u allen veel sterkte en zegen, teneinde met moed en vertrouwen verder te kunnen gaan.

Een hartelijke groet van uw br. en zr.

C. van Wier en
R. van Wier-Grondsma

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

Op 3 september nam God tot Zich onze zuster

Maria Christina Leewis-Klijnveld
weduwe van Wessel Leewis

op de leeftijd van 86 jaar

en op 7 september 1990 onze zuster

Renske v.d. Weide-Mulder
weduwe van Jacob v.d. Weide

op de leeftijd van 91 jaar

Baptistengemeente Haarlem

"Veilig in Jezus armen".

Na een moedig gedragen lijden is tot de Heerlijkheid van haar Heer ingegaan onze zuster

Hendrika (Hettie) Boerman-Pot

op de leeftijd van 57 jaar.

Harderwijk, september 1990

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van br. J. Huizing, voorkomend op de sprekerslijst, luidt: Duurwoldselaan 86, 9501 ST Stadskanaal, tel. 05990-12975.

In het nieuwe adressenboekje is het telefoonnummer van br. J. Broertjes niet juist vermeld, het moet zijn 070 in plaats van 020.

Het nieuwe adres van br. G. de Jonge luidt: B. Zweerslaan 12, 6711 GE Ede, tel. 08380-16697.

Secretaris van de wijkgemeente Delft is J. Griffioen, Korvezee 87, 2628 DD Delft, tel. 015-621187.

Samen in de Naam van Jezus

Uit alle streken van het land waren ze zondagmiddag 23 september gekomen naar de Zuidoosthal in Emmen om daar deel te nemen aan de regionale ontmoetingsdag. Ds. Schouten mocht broeders en zusters begroeten uit Groningen en Treebeek, uit Enschede en het westen en natuurlijk velen uit Emmen en de naaste omgeving. Ruim 500 broeders en zusters waren er om samen te zingen: Samen in de naam van Jezus. En dat samen hebben we ook sterk ervaren samen. Juist ook omdat Jezus zelf liet voelen er bij te zijn. Dat klonk in de liederen die we samen zongen, het klonk in het woord waar we samen naar luisterden en het klonk door in de blijde klanken van Mirte 's middags en de gezamenlijke koren uit Emmen 's avonds. Ze bezongen de heerlijkheid van de Heer in het nederlands. Wat fijn was dat, iedereen kon het verstaan en in zijn hart mee zingen. Tussentijds ontvingen we blijde berichten van de oudere jeugd, de tussenjeugd en de zondagsschooljeugd die op andere plaatsen in Emmen waren samen gekomen. Met grote blijdschap en dankbaarheid dankte ds. Kroeze in ons gezamenlijke dankgebed. We waren samen met ds. van Berkel gegroeid in het getuigen en met ds. R. Reiling bemoedigd in onze waakzaamheid en verwachting. Samen met de naar ons toegekomen zondagsschooljeugd klonk blij ons slotlied:
SAMEN IN DE NAAM VAN JEZUS.
Namens de werkgroep regionale ontmoetingsdag,

W. Wijnhoud.

dc

105e jaargang nummer 35 - 11 oktober 1990

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

"Gezegend en Gezonden"

J. SCHOTANUS

In de afgelopen tijd bent u in ons blad als meerdere malen attent gemaakt op deze nieuwe uitgave van de publicatiecommissie van de Unie. Het is het rapport van de studie-werkgroep "Zending in het Westen van Nederland" (ZWN), waarvan de eindredaktie in handen was van drs. N.A. van der Leer. Bij de opening van het nieuwe cursusjaar is hier al volop aandacht aan geschonken (zie verslag van br. G. van 't Wout in nr. 33 van ons blad). Het lijkt me goed er nog wat uitvoeriger over te schrijven.

Het is een beschrijving van de resultaten van een onderzoek naar het functioneren van baptistengemeenten in de context van de verstedelijkte nederlandse samenleving. Met tevens de vraag naar de reden van bestaan van de baptistengemeente tussen kerk en vrije groep. Het is een practisch-theologische studie vanuit een historisch perspectief. De uitkomsten van dit onderzoek kunnen ook van belang zijn voor gemeenten die niet gevestigd zijn in de Randstad. In de rest van ons landje blijven we ook niet verschoond van de leef- en denkwereld van de grote stad. In het onderzoek is men uitgegaan van de analyses van een aantal baptistengemeenten, vooral met het oog op hun plaats in de wereld van de grote stad. Drie aspecten over hun functioneren worden in het rapport belicht:

1. als missionnaire gemeente
2. als hoedster van de traditie
3. als toevluchtsoord voor gelovigen uit andere kerken en groepen

In hoofdstuk 2 worden deze redenen van bestaan theologisch door dr. O. de Vries onderbouwd. In hoofdstuk drie wordt de missionaire gemeente behandeld door genoemde eindredacteur. Ds. C. Eijer belicht de gemeente als hoedster van de traditie en in hoofdstuk vijf wordt punt 3 behandeld. U vindt in dit hoofdstuk ook de verschillende gemeenteanalyses. Dit hoofdstuk is samengesteld door drs. W. Huizing. Hij belicht vooral de pluriformiteit van en in de gemeente(n).

De hoofstukken drie, vier en vijf worden behandeld in het licht van de onderstaande dimensies:

leiderschap
gemeentelijke structuur
verhouding tot para-kerkelijke bewegingen
elementen van de eredienst: vieren-leren-delen-dienen
spanning tussen bewaren en vernieuwen
maatschappelijke en kerkelijke context van de gemeente

Verder vindt u geschikte discussie-vragen. Misschien dat in uw gemeente de Raad of de Werkgroep Toerusting voor geïnteresseerden een wintervullend programma wil opstellen om waar nodig en mogelijk aan de hand van de bestudering van "Gezegend en Gezonden" inzichten bij te brengen voor verdere "gemeente-opbouw". Het lijkt mij dat het zich daar goed voor zou lenen. Een leerzaam en niet al te duur boekje. Bij het Unie-bureau te bestellen voor *f* 9,- (exclusief porti).

Mededeling over Gezegend en Gezonden

De publicatie "Gezegend en Gezonden" wordt verkocht voor *f* 9,- (exclusief porti). Maar bij een bestelling van meer dan tien exemplaren betaalt u: *f* 8,50.
Om portikosten te besparen (vooral bij meerdere exemplaren) kunt u het door u gewenste aantal vooraf bestellen bij het Unie-bureau (zie colofon) en door een afgevaardigde van uw gemeente op de A.V. mee laten nemen. Verder gaat men er van uit dat elke afgevaardigde er in Deventer minstens een voor zichzelf zal aanschaffen.

VERDER IN DIT NUMMER

Even nadenken met....

ds. Fred Nijland

Valt er vandaag nog wat te leren?

Wat zou u er van zeggen als we iedere dag het nieuwe licht met bovenstaande vraag zouden begroeten? Zou dat niet geweldig zijn? Iedere dag opnieuw klein en kwetsbaar, maar ook leergierig beginnen.

"De Here Here heeft mij als een leerling leren spreken om met het woord de moede te kunnen ondersteunen. Hij wekt mij elke morgen, Hij wekt mij het oor, opdat ik hore zoals leerlingen doen".

(uit: de derde profetie aangaande de Knecht des Heren, Jes. 50).

Bovenstaande gedachte spreekt ons "natuurlijk" aan. We zetten het woord natuurlijk tussen aanhalingstekens, want het is de vraag of dat onze natuur wel is!

De natuurlijke mens is immers eigen baas, eigen leraar en eigen leidsman. De mens, die Christus heeft leren kennen heeft de eeuwige waarde van de Heer, de Leraar en Leidsman ten leven ontdekt en zal zich juist vanwege de vernieuwing van denken en leven als leerling willen opstellen. Vandaar dat de gedachte aan het leerling-zijn ons als geestelijke mensen zal aanspreken. De Here wekt ook ons iedere morgen opdat wij horen en spreken als leerlingen.

Wakker worden, het licht begroeten en je afvragen "valt er vandaag nog wat te leren?"....

Van God willen we altijd leren. Als we maar van God geleerd zijn.... Willen we dan ook van Gods leraren leren?

De Here heeft ook leraren geschonken ten einde Zijn lichaam, de gemeente toe te rusten en tot volle wasdom te laten komen (Eph. 4).

Het valt op dat gezag van leraren in dit tijdperk gedaald is. Dat is in deze wereld zo en het ziet er soms naar uit dat die tijdgeest ook al de gemeente des Heren is binnengedrongen. Daar waar ons de gedachte aan het leerling-zijn aanspreekt, daar zal de geestelijke mens overeenkomstig Gods Woord dan ook zoeken naar en rekening houden met het gezag van God geleerde mensen. Natuurlijk zal de gemeente de leer van leraren moeten toetsen aan de Norm: Gods Woord. Is de leer van de leraar "normaal, normerend", dan valt er vandaag weer veel te leren.

Waar is de Heilige Geest gebleven?

We hebben, denk ik, allemaal wel zorg om onze Uniegemeenschap. Gemeenten en leden van gemeenten groeien geestelijk uit elkaar en we hebben vaak het gevoel, dat we elkaar niet echt meer kunnen bereiken. De vraag, die bij mij opkomt - en waarschijnlijk bij veel meer broeders en zusters - is, of wij daarin maar moeten berusten en aanvaarden dat wij binnenkort (en misschien is dat al wel grotendeels het geval) nog wel samen in één unieverband leven, maar ons geestelijk maar nauwelijks meer aan elkaar verbonden weten. Of zou er, door Gods genade, nog een andere weg zijn!

Met het oog daarop zette ik de vreemde vraag boven dit stukje: "Waar is de Heilige Geest gebleven?". Het is toch zo, dat wedergeboren mensen zich in hun denken en leven laten leiden door de Geest van God. Rom. 8:14 zegt: "Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods". Dáár kun je het aan merken, dat ze kinderen van God zijn. En in II Cor. 4:13 staat dat "wij dezelfde Geest des geloofs hebben". Wanneer wij allemaal vervuld zijn met die éne Geest van God, dan kunnen we toch onmogelijk op heel belangrijke punten zo hopeloos verdeeld zijn. Waar is dan de Heilige Geest gebleven. Die ons allen wil leiden in hetzelfde spoor van Gods waarheid? Hebben wij Hem bedroefd of uitgedoofd?

Ik vrees, dat we dáár allemaal wel eens schuldig aan (geweest) zijn en ernstig zelfonderzoek in dezen is voor ons allemaal erg nodig.

Maar er is nog iets anders dat een grote rol speelt. In het geleid worden door Gods Geest zit ook altijd iets subjectiefs. Het is niet zo gemakkelijk altijd te onderscheiden wat de Heilige Geest ons duidelijk maakt en wat uit onze eigen geest naar boven komt.

Ieder mens, ook degene, die ernstig zoekt naar de leiding van God, kent dit probleem toch. Wellicht kunnen de woorden van Jezus uit Joh. 16:12-14 ons hier helpen. Jezus zegt daar, dat Hij nog veel te zeggen heeft, dat op dat moment voor de discipelen nog te zwaar, te moeilijk is; ze zijn daar nog niet aan toe. Maar "wanneer de Geest der waarheid komt, zal Hij u de weg wijzen naar de volle waarheid". Dat betekent natuurlijk niet, dat Jezus tot nu toe slechts een "halve waarheid" heeft doorgegeven, maar dat mensen de volle betekenis en uitwerking van Zijn woorden pas ten volle kunnen verstaan, wanneer de Heilige Geest hen vervuld heeft. In het werk en het woord van Jezus is heel veel, dat een mens niet kan begrijpen en omvatten, wanneer hij er alleen met zijn oren naar luistert en er van buiten af tegenaan kijkt. Het wordt pas echt duidelijk, wanneer de Heilige Geest die duidelijkheid van binnen uit werkt en het werk en het woord van Jezus op het leven gaat toepassen. Maar de Geest zal "niet uit Zichzelf spreken" en "Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen". De Heilige Geest doorlicht de woorden van Jezus en past ze toe op het leven van Gods kinderen. En Hij inspireert mensen, met name de apostelen en hun leerlingen, om de woorden van Jezus verder uit te werken (door de Heilige Geest gedreven hebben mensen van Godswege gesproken, II Petr. 1:21).

Jezus heeft gezegd: "Gij zijt Mijn vrienden, indien gij doet wat Ik u gebied" (Joh. 15:14) en dat begint met luisteren naar heel de Schrift, die door God geïnspireerd is (zoals in II Tim. 3:16 letterlijk staat) aan de hand van de Heilige Geest, Die in ons wil wonen.

Dan moet er bij ons wel de bereidheid zijn om dat, wat de Heer ons voorhoudt, heel ernstig te nemen en er naar te handelen, want "God geeft Zijn Geest aan hen, die Hem gehoorzaam zijn" (Hand. 5:32). Wanneer wij allemaal oprecht verlangen Gods wil te doen, dan zullen wij, meer dan we ooit deden, samen de Schrift moeten onderzoeken in een geest van ootmoed en gebed. Dat is helaas voor ons een moeizaam proces geworden, want we zitten elkaar en onszelf daarbij vaak in de weg. Soms hebben we elkaar eigenlijk al afgeschreven.

Maar we naderen tot een punt, waarop we moeten besluiten of we écht samen verder willen of alleen maar formeel. Kiezen we voor het eerste, dan is er veel verootmoediging en gebed nodig, maar ook concrete gehoorzaamheid aan Gods Woord - want hoe zouden we anders de wil van de Heer kunnen verstaan?

Waar de Heilige Geest gebleven is? Hij staat aan de deur, ook aan onze deur en Hij wacht op de uitnodiging. Wat zou het heerlijk zijn, wanneer Hij weer alle ruimte zou krijgen en er onder ons weer een rijke oogst aan vrucht van de Geest zou kunnen groeien. Immers: "indien wij door de Geest leven, laten we ook door de Geest het spoor houden" (Gal. 5:25). Dat spoor is recht en zegenrijk. Voor ons allemaal. J. BOURITIUS

Radio-uitzending

Namens de sekretaris van de Radio en Televisie Commissie, ds. P.J. Prijt, deel ik u mee dat de zondagmorgendienst van de baptistengemeente Drachten 's middags om 17.00 uur uitgezonden zal worden op radio 5.

Volgende week hopen we de liturgie in ons blad aan u door te kunnen geven.

De sekretaris betuigt tevens zijn spijt over het feit, dat vanwege een communicatie-stoornis de radio-dienst van Harderwijk, niet in ons blad is vermeld. U kan deze preek alsnog aanvragen onder vermelding van: A-318 (kerkdienst Zendtijd voor de Kerken, 12 augustus 1990, baptistengemeente Harderwijk) bij:

DE IKON/ZVK Postbus 10009
1201 Hilversum

Israël, Gods uitverkoren volk (II)

Reeds eerder schreven wij in ons blad over de wonderlijke roeping en uitverkiezing van Israël. Het volk dat door God verkoren was en nog steeds is om zijn naam te verkondigen in deze wereld. Dat volk, dat op een wonderlijke wijze eertijds bevrijd werd uit Egypte en in al zijn daden de wereld, ook de wereld van vandaag, aanspreekt. Over dat volk willen we schrijven.

Met dat volk sloot God een verbond

Het volk Israël is in deze wereld in een unieke situatie geplaatst. Het is het enige volk, waarmee God een verbond heeft gesloten. Daardoor heeft Israël een aparte plaats ontvangen in Gods heilsplan. Een plaats, waar men in de loop der geschiedenis te weinig aandacht aan heeft geschonken. De gemeente had het volk Israël behoren te dragen in het gebed. Ja, de opdracht van de gemeente was om het volk Israël tot jaloersheid te verwekken. Maar wat is daar weinig van terecht gekomen. Integendeel, dikwijls zijn de kerken vooraan gegaan bij de vervolging van het volk der Joden. Daardoor heeft de kerk een schuld op zich geladen, die voorlopig nog niet is afgelost.

Israël werd geroepen tot zegen

Israël werd Gods verbondsvolk. Dat verbond is een veelomvattende zaak, wat niet in een artikel te beschrijven is. We zullen ons dan ook beperken tot enkele hoofdgedachten.
De sluiting van het verbond heeft plaatsgevonden op de Sinai. Het volk was nog maar pas verlost uit de slavernij van Egypte, maar bij de Sinai werd het duidelijk gemaakt welk een unieke plaats dat volk zou innemen. Daar werden ook de regels van het verbond gegeven. Al eerder, tegenover Abraham, had God verklaard wat de plaats van Israël zou zijn. Daar werden de fundamenten gelegd van het latere verbond met het volk Israël. God heeft aan Abraham duidelijk gemaakt dat zijn nageslacht onder Gods zegen zou leven. Nu is zegen in de Bijbel meer dan een woord alleen. Als God zegent dan wordt die zegen ook zichtbaar. Dan komt dit tot uiting in de vruchtbaarheid van de mens, het dier en de akker. Dan komt dit tot uiting in vrede en veiligheid.
Dit alles zou God aan zijn volk geven mits het volk de door God gestelde regels in acht zou nemen. Om werkelijk God te dienen. Toch zou het daar niet bij blijven. Het volk ontving ook de opdracht van God om tot een zegen te zijn voor de andere volkeren. Het zegendragende volk zou tegelijk ook tot een zegen zijn. In zijn trouw aan God moest Israël de andere volken tonen, dat niet de goden van hout of steen werkelijke goden waren, maar dat de God, die hemel en aarde geschapen had, en Israël had verlost uit Egypte, werkelijk de enige God was.

Het volk was niet trouw

O, soms waren er tijden dat het volk volkomen op God vertrouwde en in Hem geloofde. Dan waren de volken waarmee Israël in aanraking kwam vol ontzag voor de God van Israël. Maar dikwijls is het volk afgeweken van de God van Israël en ontrouw geworden aan de God van het verbond. Inplaats dat men de volken probeerde tot God te brengen, boog het verbondsvolk zich neer voor de afgoden. God heeft de profeten gezonden die als brandende getuigen temidden van het volk stonden om dat volk op te roepen tot bekering. Maar het verlangen om de afgoden te dienen was groter dan het verlangen om terug te keren tot God. Totdat de dag kwam, dat God, bij monde van zijn profeten, liet zeggen: **"Zij hebben Mijn verbond gebroken"**.
En Israël werd, eerst in ballingschap, later in de grote diaspora, de verstrooiing, verdreven uit het beloofde land. Want het verbond en het land horen bij elkaar. Nu weten wij dat de zegen van Israël toch naar deze wereld is doorgegaan, doordat de grote Zoon uit dit volk, Jezus Christus, is gekomen, als Heiland en Zaligmaker der wereld. Alleen al daarom moest de gemeente Israël dankbaar zijn, want het heil is uit de Joden.
Aan de andere kant moeten we zeggen dat het volk Israël de zegen van God niet heeft doorgegeven aan de wereld. Het volk was ontrouw aan God, ontrouw aan de roeping waarmee God hen had geroepen.

Heeft Israël nu bij God afgedaan?

In de loop der tijden zijn er in de gemeente belangrijke mensen opgestaan, die het hebben verkondigd, dat de zegen van Israël overgegaan was op de gemeente. De gemeente was nu Israël geworden. Omdat het hierbij om mensen ging die rechtstreeks van de aartsvaders afstamden, sprak men dan ook van het geestelijk Israël. Van deze gedachte komt men, onder de indruk van datgene wat de laatste tientallen jaren met Israël gebeurt, steeds meer terug. Steeds meer gaan de gelovigen van verschillende kerken zich afvragen of het wel waar is dat Israël heeft afgedaan.
De Bijbel schrijft echt niet in geheimtaal over de toekomst van Israël. Dit volk heeft niet afgedaan. Israël moet immers nog de roeping vervullen om tot een zegen te zijn! In Jezus Christus is die roeping en zegen voor een deel vervuld. Maar juist door Jezus Christus zal ook Israël tot een zegen worden. Daarom zegt God in Jeremia 31:31 dat Hij met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten. En dat is iets dat nog moet gebeuren. Al de profetieen zullen vervuld worden.
En dit nieuwe verbond zal gesloten worden als de Geest van genade en gebed over Israël zal worden uitgestort. Dan zal God hen een nieuw hart geven. Hij zal het hart van steen wegnemen en daarvoor in de plaats een hart van vlees geven.

Deze tijd is zeer belangrijk

De unieke situatie van Israël wordt daarin duidelijk, dat heel het wereldgebeuren op weg is naar het moment dat God dat nieuwe verbond met Israël zal sluiten. Alles wacht, bewust of onbewust, op dat grote moment. De wereld waarin wij leven geeft een rampzalig beeld te zien. Eind vorig jaar waren we blij dat er kansen op een tijdperk van vrede aanwezig waren door al de dingen die in Oost-Europa gebeurden. Maar het werd ons al spoedig duidelijk dat daar nog heel wat mis is wat niet zo gemakkelijk te herstellen is. Daarnaast gebeuren er veel zaken in deze wereld die tot steeds grotere problemen voeren. We denken daarbij aan de toenemende wereldbevolking met een tegelijk toenemend voedseltekort in de derde wereldlanden. En bijzonder de gespannen situatie in de Perzische Golf geeft aanleiding tot grote zorgen. Economen en politici proberen koortsachtig plannen te maken ter oplossing van al die problemen.
De problemen zullen echter pas echt opgelost worden als God een nieuw verbond zal sluiten met Israël. Zover is het nog niet, daarom wordt het in deze wereld alleen maar donkerder. Toch is er een belangrijk lichtpunt. Israël is op weg naar huis. Na tweeduizend jaar verstrooiing heeft de wandelende Jood zijn voet weer geplaatst in het land van belofte. God opende zelfs de grensen van Rusland waar veel Joden begonnen zijn aan de reis naar het land dat God hen heeft gegeven tot een eeuwige bezitting. De vijgeboom, het beeld voor het volk Israël, is weer gaan bloeien. En dat betekent dat grote dingen voor de deur staan. Straks zal het volk Israël zijn Messias aanschouwen. Dan zal aan het volk duidelijk worden Wie zij eenmaal hebben doorstoken. In diepe schuldbelijdenis en groot berouw zullen zij zich voor Hem neerbuigen. Maar dan gaat het ook beginnen. Dan zal Israël tot een zegen worden. De vrede, de veiligheid en de gerechtigheid van Jeruzalem zal dan worden tot vrede, veiligheid en gerechtigheid voor deze wereld. En vanuit heel de wereld zal de roep klinken: "Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de weg uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem (Micha 4:2). Dat zal het resultaat zijn van de sluiting van het Nieuwe Verbond tussen God en Israël, want Israël is en blijft Gods uitverkoren volk.

JAC. SCHOUTEN

Verbeter de wereld.... breng het evangelie

Verbeter de wereld, begin bij jezelf. Met deze spreuk van de Bond Zonder Naam hebben wij als protestanten nooit zo goed uit de voeten gekund. Je wilt best de wereld verbeteren, maar wij voelen - terecht - de onmacht om onszelf te verbeteren. Daarvoor moeten wij zijn bij Iemand die boven ons leven staat. En zelf zijn we zo bescheiden om te zeggen: Is mijn leven nu zoveel verbeterd door het geloof? Nee, eerst zelf een beter mens worden en dan de wereld gaan verbeteren, dat zien we niet zo zitten.
Op de vraag naar de motivatie om mensen het evangelie te brengen hebben we wat sneller een antwoord klaar. Wij prediken het evangelie opdat mensen gered zullen worden voor de eeuwigheid. Opdat zij later in de hemel komen. Opdat hun zonden vergeven zullen worden, en zij met God in het reine zullen komen.
Daar is geen verkeerde gedachte bij. Maar het is niet alles. Als wij mensen in aanraking brengen met de Here Jezus Christus is dat niet alleen van belang voor hun toekomst na dit leven, maar van even groot belang voor het leven van vandaag. Voor hun eigen leven, maar omdat niemand op een eilandje leeft ook voor hun omgeving. Het leven met Christus verandert de richting van het leven. Het verandert de beginselen die het leven beheersen.

Gerichtheid

De richting van je leven wordt bepaald door je gerichtheid. Van de natuurlijke gerichtheid van de mens kunnen we een paar kanten noemen. De gerichtheid op geld en bezit. En de gerichtheid op zichzelf. Er is nog wel meer te noemen, maar wij beperken ons even tot deze twee.
Geld en bezit zijn twee machtige faktoren in het leven. Geld hebben is mooi, want het geeft je het fijne gevoel dat je niet gebonden bent aan een bestaansminimum, maar je vleugels kunt uitslaan. Geld geeft het gevoel iets, iemand te zijn. Met geld kun je bepaalde verlangens vervullen, als je daar zin in hebt. Het maakt je wat vrij en onafhankelijk. Soms is er véél geld nodig om alle wensen ingevuld te krijgen.
Bezit zit in dezelfde categorie als geld. Bezit geeft een veilig gevoel, kan ook status geven, aanzien brengen.
De gerichtheid op geld en bezit maakt mensen echter rusteloos. Terwijl in de Tien Geboden gewaarschuwd wordt tegen de begeerte - gij zult niet begeren wat van uw naaste is - maakt juist de gerichtheid op bezit de mensen jaloers. Die jaloersheid wordt soms op een nette manier omgezet in hard werken om maar meer te verdienen. Soms op de criminale manier door roof en diefstal.
Bij de gerichtheid op jezelf gaat het er om iets te worden, iets te zijn, mee te tellen in het leven. Nu heeft vrijwel ieder mens een drang zich boven anderen uit te werken en meer te worden dan een ander. Zichzelf waarmaken, zich een treedje hoger voelen dan een ander.
Ook dat kan op een nette manier gebeuren, in een soort competitie met anderen.
Met hard werken en studeren kun je je opwerken tot een hoogte, van waaruit je op anderen neer kunt kijken die het niet zover gebracht hebben. Dan ben je wat geworden. Maar wie daartoe niet in staat is kan ook weer in het criminele circuit terechtkomen. In criminele groepen gaat het soms niet eens om wat er te halen is, maar wie het meeste durft. Wie de gewaagdste dingen uithaalt stijgt ook boven de anderen uit.

Van richting veranderen

Wie het evangelie van Jezus Christus op zich laat inwerken, verandert van richting. Soms worden er direkt dingen openbaar waar die mens mee moet afrekenen.
Met andere dingen is het een proces van losgemaakt worden van oude gerichtheden en verlangens.
De zekerheid, de basis van het leven blijft niet meer geld en bezit, niet meer het materiële. Die basis wordt het vertrouwen op de zorg van God als Vader. De criminaliteit zal als zonde ervaren worden, maar mogelijk net zo goed de vroegere drang om zoveel mogelijk bezit bij elkaar te schrapen.
In de ontmoeting met Jezus Christus wordt de mens geconfronteerd met wie hij werkelijk is. Niet zoals hij zichzelf zo graag wil zien. Niet zoals anderen hem bekijken, maar zoals God hem onthult. Daar blijft dan niet veel overeind staan. Een zondaar, meer niet. Maar tegelijk wordt hem duidelijk gemaakt welke oneindig hoge waarde deze mens in Gods ogen heeft. Een waarde zo groot, dat Hij daarvoor bereid was het leven van zijn Zoon in te zetten...
Vanuit dit gezichtspunt verdwijnt de drang om maar wat te lijken en wat te worden in het oog van de mensen. Je weet je aanvaard door God, de Vader van Jezus Christus en daarmee ook jouw Vader. Daarom heb je ook jezelf aanvaard, zoals je bent.
Met Christus wordt het leven anders. Dat heeft zijn uitstraling in de omgeving. Dat verandert niet alleen het leven van die mens, die met de Heer op weg is. Het verandert ook de omgeving.
Het evangelie verandert mensen, vaak zonder dat zij dit zichzelf zo bewust zijn. Maar waar mensen veranderen, verandert ook het leven, verandert de maatschappij. Wellicht zullen wij bij ons evangeliseren nooit gedacht hebben aan die verandering van het openbare leven, maar het zal er wel een vrucht van kunnen zijn.

H.G. DE WINKEL

DE ZAAIERKRANT

De gemeenten hebben er al bericht van gehad: De Zaaierkrant is uit. Het eerste nummer kwam van de persen, en het tweede volgt spoedig.
De leidraad voor het eerste nummer is "geloof". Dat komt in de verschillende artikelen verborgen of openlijk aan de orde.
Dank zij de grote oplage kon de prijs laag gehouden worden: Tot 1000 ex. f 0,12 per ex., tot 2000 f 0,11 per ex., en 2000 of meer f 0,10 per ex., dit alles exclusief portokosten. De kranten kunnen besteld worden bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-284457.
Het is een krant geworden, en daarom moet men ook niet gaan vergelijken met de vroegere "De Zaaier". De opzet is anders, kortere artikelen, nog meer illustraties.
Wij hopen met dit blad nog meer mensen te kunnen bereiken dan met "De Zaaier" het geval was, o.a. omdat de prijs veel aantrekkelijker is.
Dit jaar zullen er totaal vier nummers verschijnen. Overigens zijn de bladen niet genummerd, ze zijn dus tijdloos en u kunt ze later nabestellen, zolang de voorraad strekt. Dit met uitzondering van het nummer dat aan Kerst gewijd zal zijn.

H.G. de W.

"Samen Verder" ligt voor u klaar

Met genoegen kan de ECU de verschijning aankondigen van het boekje "Samen Verder". Juist op tijd, want in de gemeenten is veel gewerkt met het boekje "Met Christus op weg" van Andrew Macrae. De voorraad hiervan is op.
"Samen Verder" heeft eenzelfde doelstelling als "Met Christus op weg": Het is in de eerste plaats bedoeld voor nazorgwerk. Dat neemt niet weg dat ook gemeenteleden die al langer mee optrekken er wat aan kunnen hebben.
Het boekje bevat 16 hoofdstukken. Het is verder ingedeeld in vier blokken van vier hoofdstukken: Wie is God? Vrede met God. De gemeente. Gezond leven groeit.
Als doelgroepen hebben wij op het oog gehad: Mensen die tot geloof gekomen

vervolg pag. 5

zijn, en die al dan niet gedoopt zijn, en mensen uit andere kerken, die onze gemeenten binnenkomen. Voor deze laatste groep zullen een aantal dingen reeds vertrouwd zijn, maar bijvoorbeeld onze visie op de gemeente kan voor hen erg belangrijk zijn.
De gebruiksmogelijkheden van het boekje zijn:
- De voorganger formeert een groepje belangstellenden en behandelt een les per week of per veertien dagen. (Geen langere periode dan veertien dagen, want dan raakt men de draad kwijt). De groep moet niet te groot zijn, liefst niet meer dan 10-12 personen, zodat er voldoende ruimte is voor gesprek.
- Wat hier voor de voorganger staat, kan ook gedelegeerd worden aan een ervaren broeder of zuster uit de gemeente.
- Er is veel voor te zeggen om mensen die pas op weg zijn met de Heer een persoonlijke begeleider mee te geven, een mentor. Hiervoor kieze de voorganger of de raad een evenwichtige broeder of zuster die al langere tijd in geloof en gemeente leeft. Als het kan moet er geen te groot leeftijdsverschil zijn, men voelt elkaar dan het best aan. Ook hier is het weer van belang de regelmaat aan te houden, eenmaal per week of per veertien dagen. Zo'n persoonlijke begeleiding is heel effektief om mensen te helpen met de eerste stappen op de weg van geloof en leven, en om ze in te voeren in die nieuwe wereld van de gemeente.
Aan het boekje werkten mee de broeders Chr. Eijer, P.J. Lalleman, en H.G. de Winkel.
Hetty Lalleman hielp de tekst nog eens critisch te bekijken en Peter Kos leverde de tekeningen. Hans voor de Poort maakte er een aardig drukwerkje van, en de prijs is vastgesteld op *f* 7,50 per exemplaar, excl. porto. Te bestellen bij het Uniebureau.

H.G. de W.

Gemeenteopbouw-plan

Gemeente-opbouw is een begrip dat de laatste tijd weer voluit in de belangstelling staat. Dat wil zeggen: het heeft ruime aandacht in het veld van de praktische theologie. Zo verschenen er een tweetal boeken van de hand van Fritz en Christian Schwarz (vader en zoon) over gemeente-opbouw.
Ze deden veel onderzoek naar het funktioneren van gemeenten in Duitsland, onderzoek dat veel aan het licht gebracht heeft over storingen, remmingen, hiaten, maar ook mogelijkheden in de opbouw van de gemeente. De ECU concentreert zich momenteel heel bijzonder op dit terrein. Dat is niet verwonderlijk. Willen we missionaire gemeenten zijn, dan zal de opbouw van de gemeente voortdurende aandacht moeten hebben. Immers, de gemeente is de basis van waaruit de uitvoering van de zendings-opdracht gestalte moet krijgen.

In de gemeente-opbouw komt in feite het gehele gemeentelijk leven aan de orde, waarbij het erom gaat dat er zaken aan het licht komen die vooràl aandacht nodig hebben. Hierbij zal iedere gemeente weer haar eigen accenten moeten leggen. Om hierachter te komen is een zo'n grondig mogelijke gemeente-analyse van groot belang. Die analyse zal moeten aantonen, waaraan in de komende jaren met name gewerkt moet worden. Hierbij komen natuurlijk ook vragen aan de orde die te maken hebben met het wezenlijke van de gemeente: wie zijn we eigenlijk en waar staan we voor?

De ECU wil behulpzaam zijn bij het maken van het opbouw-plan. Het gaat dus niet om een pasklaar programma dat door de ECU aan de gemeenten wordt aangeboden. De gemeente moet haar eigen plan trekken en de ECU wil materaal aanreiken, met behulp waarvan het nadenken hierover kan worden bevorderd. Dit kan helpen om te komen tot een meer beleidsmatige aanpak van de gemeente-opbouw. Als we eerlijk zijn, dan schort het hier nogal eens aan. Toch is het planmatige ook in het werk van de Heer uitermate belangrijk. Dat is niet in strijd met het werk van de Heilige Geest. Ten onrechte wordt wel eens gesuggereerd dat we werken naar de bedoeling van de Geest als we gevoelsmatig en intuïtief in de gemeente bezig zijn.
Duidelijke doelen voor ogen stellen - inclusief het na verloop van tijd stellen van de vraag: wat is er nu van terecht gekomen - zou wel eens veel meer in het spoor van de Geest kunnen zijn!

Het ligt in de bedoeling dat de gemeente-weekends zullen staan in het kader van het Gemeente Opbouw Plan. Ze zullen er eigenlijk niet los van mogen staan. Dit betekent dat voorafgaande aan het weekend en ook nadien overleg zal moeten plaatsvinden over gemeente-opbouw. De ECU is hierover momenteel in gesprek met een zevental gemeenten. In het kader van een opbouw-plan voor de gemeente vonden de laatste tijd weekends plaats in de gemeente Utrecht-Centrum, Hoogezand-Beukemastraat, Lelystad en Coevorden. Er zullen dit najaar meerdere van zulke weekends volgen. De ECU hoopt hiermee een bijdrage te kunnen leveren aan de verdieping van het leven van de gemeente, de gemeente die bedoeld is om, bewust van haar zending, te leven in deze wereld.

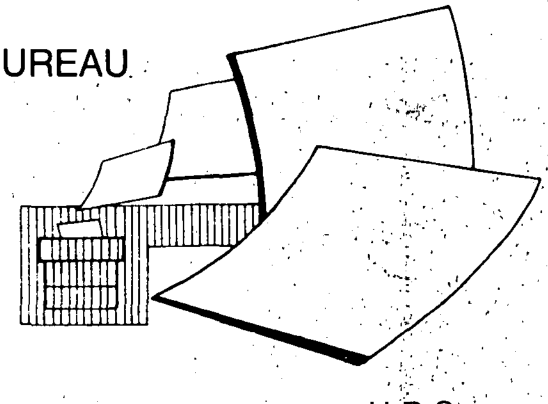
C. EIJER

LEZERES AAN HET WOORD

Jaren geleden maakte ik mee, dat de leerkrachten over het nieuwe hoofd spraken, dat we op school zouden krijgen. Een meisje, dat dit gesprek opving, riep toen angstig: "Ik wil geen nieuw hoofd!" en ze was maar moeilijk tot bedaren te brengen.
Als volwassenen kun je dan even glimlachen: een goeie mop.
Het misverstand ontstond, doordat zij de andere betekenis van hetzelfde woord niet kende.
Zo kwam ook het artikel "Wie is ruimdenkend....?" van br. A.J. v.d. Wetering (DC 32) op mij over.
In de brieven aan de gemeente te Corinthe (uitgangspunt van de overdenking) wees Paulus erop, dat de christenen allerlei zonden moesten nalaten, eigen normen moesten loslaten en zó ruimte maken voor Gods wil en Zijn Geest in hun leven.
Maar als de schrijver dan angstig meent, dat van diezelfde "ruimdenkendheid" in onze tijd en in onze gemeenten sprake is, dan vraag ik mij af of hij nooit aan de andere betekenis van dit woord heeft gedacht.
Ruimte namelijk voor verschillen van inzicht over wat wel en wat niet cultuurgebonden is in de bijbel.
Alle ruimte voor de liefde, die Christus ons heeft voorgeleefd en die in onze gedachten, woorden en daden weer gestalte moet krijgen.
Ruimte ook voor de vraag: "Wat zou de Here doen in dit geval, in onze tijd?"
Maar geen ruimte voor de zonde, zoals in de gemeente te Corinthe.
Geen ruimte voor eigen normen als uitgangspunt.
Zulke "ruimdenkende" mensen zijn dus al bekeerd; zij geven Christus reeds alle ruimte in hun leven. Het lijkt mij, dat uw oproep dan kan vervallen.
Misverstanden over "ruimdenkendheid" doen niemand glimlachen, zoals in bovenstaand voorbeeld, maar geven verdriet en verwijdering.
Daarom wil ik de schrijver en zovele andere christenen vragen: "Laat die argwaan en angst maar varen. Doe de waarschuwende vinger maar omlaag. Zet liever uw oren en uw hart open om die andere betekenis van "ruimdenkendheid" te ontdekken. Mogelijk krijgt ieder dan weer de ruimte om onze God te loven, te danken en sámen Zijn Wil te doen".

Zr. T.W. v.d. Werf

VAN HET UNIEBUREAU

VERANTWOORDING van de in de maand juni 1990 ontvangen bijdragen en giften.

E.C.U.

Alkmaar 147,30; Arnhem Zuid 265,45; Deventer 181,40; Groningen Noord 233,33; Harlingen 224,15; Hengelo Centrum 746,85; Hoogezand Woldwijck 124,50; Krommenie 75,60; Musselkanaal 535,-; Spijkenisse 200,-; Stavoren 100,-; Veendam 422,45; Vroomshoop 265,-; Westerhaar 425,-; Winschoten 198,70; Zevenaar 124,50; NBVB 2000,-.

C.v.d.O.

Amsterdam West 250,-; Deventer 93,95; Groningen Noord 217,26; Harlingen 135,50; Heerenveel 79,10; Hengelo Centrum 685,95; Hoogezand Woldwijck 116,-; Musselkanaal 600,-; Pernis 110,35; Spijkenisse 200,-; Stavoren 95,-; Veendam 499,15; Vroomshoop 192,-; Westerhaar 425,-; Winschoten 184,34; Zevenaar 116,-; NBVB 2000,-; J.R., E. 500,-; G.F.B., B. 135,-.

U.Z.C.

Alkmaar 334,95; Alphen a/d Rijn 250,-; Amsterdam West 327,90; Deventer 165,90; Groningen Noord 388,62; Harlingen 207,10; Hengelo Centrum 883,10; Hoogezand Woldwijck 207,50; Klazienaveen 75,-; Krommenie 98,55; Musselkanaal 950,-; Nieuw Weerdinge 600,-; Noordbergum 276,65; Siddeburen 108,15; Spijkenisse 400,-; Stavoren 200,-; Veendam 774,75; Vroomshoop 245,-; Westerhaar 900,-; Winschoten 331,97; Zevenaar 30,-; S.V., M. 50,-; J.R., E. 500,-; P.K., U. 10,-; N.N., L. 30,- NBVB 15000,- (dankoffer); NBVB 6000,- NBVB 28000.- (projekten); R.J.D.-W., K. 25,- (grote projekt); Bijbelkring Zoetermeer 100,- (grote projekt); Gewest Z-O Drenthe 1000,- (projekt); NBVB Nieuw Weerdinge 30,- (pakket); NBVB Zutphen 60,- (pakket); Hoogezand Woldwijck 114,25 (pakketten).

N.B.J.B.

Groningen Noord 56,10; Hoogezand Woldwijck 30,-; Winschoten 47,88; Zevenaar 30,-.

U.B.S.

Groningen Noord 41,31; Hoogezand Woldwijck 22,-; Pernis 100,15; Westerhaar 66,60; Winschoten 35,11; Zevenaar 22,-; S.L., H. 25,-.

NOODFONDS

Amsterdam West 171,70; Arnhem Zuid 1468,65; Groningen Noord 254,45; Hoogezand Beukemastraat 122,30; Leiden 541,15 (Oost Europa); Lelystad 67,30; Sneek 1437,10 (Iran); Stavoren 126,95; Stavoren 147,55; Veendam 100,-; NBVB 1000,- (DDR); L.B., Z, 10,-; S.V., M. 25,-; D.B., H. 10,-; J.H., G. 15,-; J.B., H. 15,-; H.J.H.B.-K., H. 10,-; J.C.D.-V., H. 50,-; J.K., S. 100,- (weeshuis Oeganda); G.H., B. 25,- (Roemenië).

Graag dank ik allen hartelijk die een bijdrage overmaakten. Uw bijdragen zie ik bij voorkeur tegemoet op rekening 9260 t.n.v. Unie van Baptisten gemeenten, Bosch en Duin, ondervermelding van bestemming. Bijdragen voor het Noodfonds kunt u eveneens overmaken op rekening 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin.

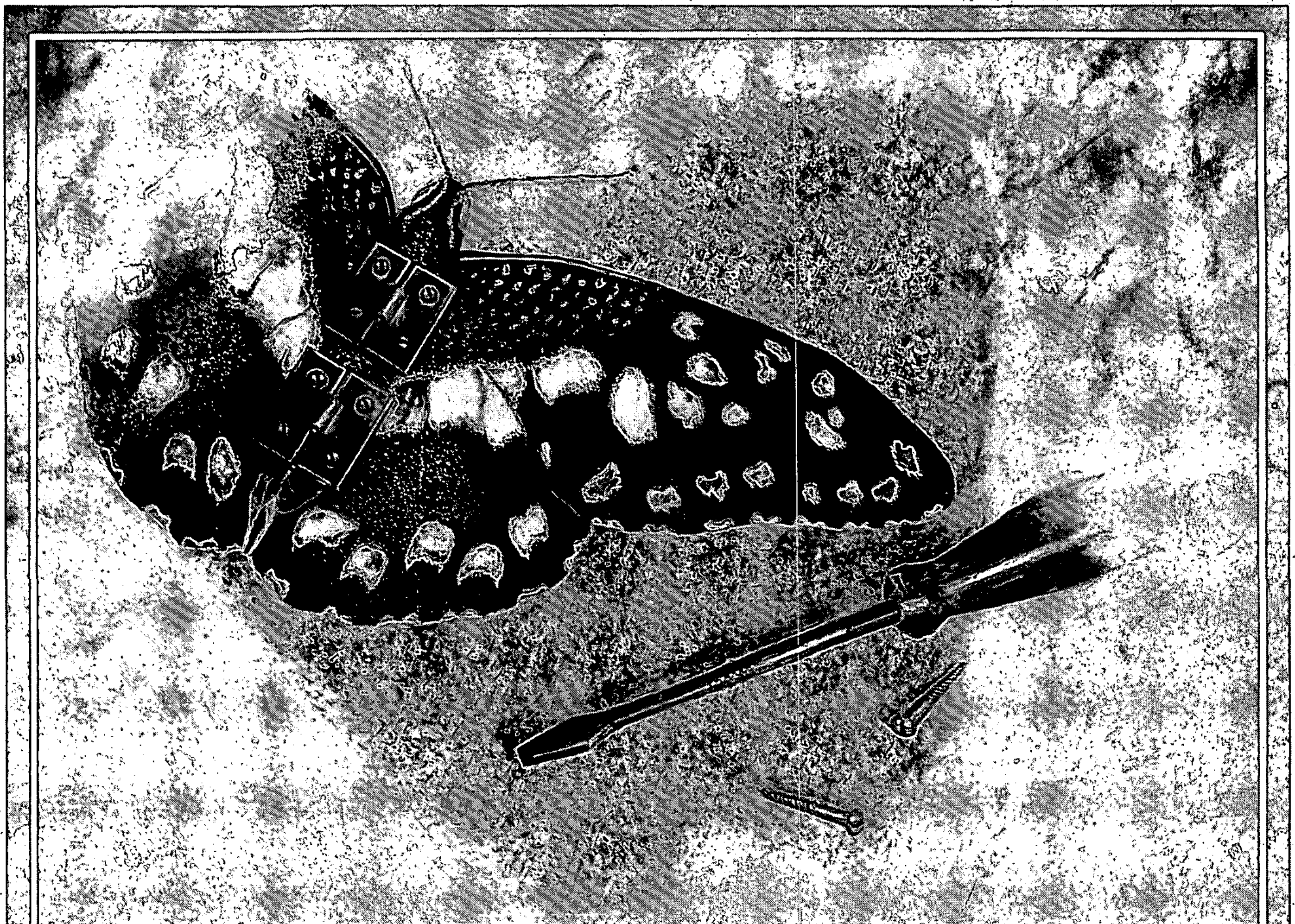
A. VAN DEN HOEF

Nederlands Bijbelgenootschap

Iran heft bijbelgenootschap op

Na maanden van plagerijen, beperkingen en verboden heeft de Iraanse regering zes maanden geleden de deuren van het kantoor van het Iraanse Bijbelgenootschap gesloten en alle bezittingen inclusief de voorraad bijbeluitgaven in beslag genomen. Pogingen van kerkelijke leiders in Iran en van parlementsleden, om het besluit herroepen te krijgen haalden niets uit. Daarom heeft de Wereldbond van Bijbelgenootschappen besloten dit verbod nu wereldkundig te maken, deelde dr. Chan-Young Choi, secretaris van de bijbelgenootschappen voor Azië dit weekend mee in Hongkong.

Sinds het begin van de islamitische revolutie zijn herhaaldelijk schendingen van godsdienstvrijheid in Iran gerapporteerd en werden activiteiten van godsdienstige minderheden sterk beperkt. Het Iraanse Bijbelgenootschap werd regelmatig ter verantwoording geroepen door het regeringsbureau voor godsdienstige minderheden.
Het bijbelgenootschap werd verboden bepaalde bijbeluitgaven te laten drukken en mocht op den duur ook het nieuwe testament niet langer publiceren. Het kreeg opdracht in een uitgave met gedeelten uit de evangeliën de uitdrukking 'Zoon van God' en het woord 'Heer' te vervangen door 'profeet'. Het bijbelgenootschap weigerde dit omdat deze benamingen voorkomen in de oorspronkelijke Griekse tekst van het nieuwe testament.
In de afgelopen twee jaar mocht het bijbelgenootschap ook niet langer verslagen sturen aan de kerken in Iran die zijn werk steunen. Sinds begin 1989 werd de algemeen secretaris, ds. Sadegh Sepehri herhaaldelijk ondervraagd door de officier van justitie. Het bijbelgenootschap werd keer op keer beschuldigd van misdaden tegen de regering.
Omdat tijdens deze ondervragingen steeds vaker bedreigingen geuit werden, adviseerde de Wereldbond van Bijbelgenootschappen ds. Sepehri begin dit jaar buiten Iran verder te werken aan een nieuwe bijbelvertaling in het Perzisch. Als er een nieuwe officier van justitie en een nieuwe hoofd van het bureau voor godsdienstige minderheden zouden zijn benoemd, zou hij naar zijn land kunnen terugkeren. Een maand later werd het kantoor van het bijbelgenootschap gesloten en werden alle bezittingen in beslag genomen.
De bijbelgenootschappen besloten op dat moment deze gang van zaken nog niet wereldkundig te maken, maar eerst via kerkelijke leiders in Iran en parlementsleden die christelijke minderheidsgroepen vertegenwoordigen te proberen dit verbod opgeheven te krijgen. Zij stuitten keer op keer op onwil en kregen alleen te horen dat het bijbelgenootschap is opgeheven en dat het besluit definitief is.
Bijbelwerk in Iran begon al in 1814. Sedert 1871 had het Amerikaans Bijbelgenootschap een kantoor in Teheran. In 1967 werd een nationaal bijbelgenootschap opgericht dat in 1972 door de Wereldbond van Bijbelgenootschappen als lid werd aanvaard.

LEVEN MET KUNST- EN VLIEGWERK?

De kwaliteit in de Nederlandse gezondheidszorg neemt af. Bezuinigingen en normvervaging werken medische handelingen in de hand die haaks staan op de zorg voor het leven.

Kiest u ook voor dat soort kunst- en vliegwerk? Of kiest u voor het ongeschonden behoud van het leven zoals het ons in oorsprong is gegeven?

Pro-Life kiest voor het laatste en biedt u een ziektekostenvoorziening die op geen enkele wijze meewerkt aan omstreden medische handelingen.

Wie kiest voor het leven bekent kleur met de 'Schone' polis van Pro-Life.

Kies voor het leven, kies voor Pro-Life

JA, INFORMEER MIJ

Naam: ....

Adres: ....

Postcode: .... Plaats: ....

Geb. datum man: ....

Geb. datum vrouw: ....

Aantal kinderen: ....

Huidige verzekering: ....

Deze bon uitknippen en in ongefrankeerde envelop sturen naar: Pro-Life Ziektekostenvoorziening, Antwoordnummer 6140, 3700 VB Zeist

143.01011

Stuur de bon in of bel voor informatie: Pro-Life Ziektekostenvoorziening, Postbus 540, 3700 AM Zeist, tel. 03404-12314.

PRO-LIFE
ZIEKTEKOSTENVOORZIENING

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 48,-- per jaar; buitenland f 66,-- per jaar.

Redactie:
J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van de secretaris van de gemeente Zuidlaren luidt: Hofakkers 81, 9471 HZ Zuidlaren, tel. 05905-2624.

Hartelijk dank!

Allen die op de een of andere wijze van hun vriendschap hebben laten blijken bij ons 50-jarig huwelijksfeest en het 50-jarig ambtsjubileum zeggen wij heel hartelijk dank.
Het was overweldigend!

H. Vegter-Ter Braak
G. Vegter

Gevraagd: "Lofzangen en gebeden" door gemeentegroei zoekt bapt. gem. Driebergen extra exempl. bundels, wie kan ons helpen?
Lex van Bochove, tel. 03430-16005 b.g.g. 03430-13300.

kort en goed: kerk

KERK: wekelijks magazine met nieuws en achtergronden over kerken en christelijke organisaties

Bel voor 3 gratis proefnummers: 03420-10790

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

WAT ZEGT DE BIJBEL VAN DEZE TIJD? HZ

Het Zoeklicht is gewijd aan het onderzoek van het Profetisch Woord en het letten op de tekenen der tijden.
Neem nu een proefabonnement voor slechts f 8,88 en u ontvangt minimaal 3 maanden elke 14 dagen Het Zoeklicht. Stort het bedrag op giro 283888 t.n.v. Het Zoeklicht, postbus 99, 3940 AB Doorn.

Weekend voor geloofsopbouw dove christenen

Doorn - Dove christenen die meer willen weten over hce je mensen in aanraking kunt brengen met het Evangelie, kunnen deelnemen aan een geloofsopbouwend weekend van 16 tot 18 november a.s. in Woerden.

Gesprek, gebed voor alle doven in Nederland, informeel samenzijn en bijbelstudie over o.a. evangelisatie staan op het programma, net als voor het in mei 1990 gehouden weekend. Tijdens dit weekend zal er nog wat meer tijd voor ontspanning zijn.

René Spruit zegt: "Dat weekend is heel fijn en gezegend geweest. Daarom wilden wij graag opnieuw zo'n weekend organiseren".

De studies worden weer gegeven door Rolf van Beugen, voorganger van de Evangeliegemeente "De Weg". In het gebouw van deze gemeente, aan de Minkemalaan 10 in Woerden, komen de deelnemers ook bij elkaar. Maar zij overnachten deze keer in gastgezinnen en hoeven geen beddegoed of slaapzak mee te nemen.

Er is geen deelnemersprijs vastgesteld; voor de onkosten wordt tijdens het weekend een collecte gehouden. (Telefonische inlichtingen 03430-15741).

Samenwerking gebedswerk

Driebergen - De EA-gebedsweek schuift een week op. Dat is een van de gevolgen van afspraken tussen de Evangelische Alliantie, Jeugd met een Opdracht en Agapè (voorheen Instituut voor Evangelisatie). Genoemde organisaties hebben besloten samen te gaan werken in de Nationale Dag van Gebed (Agapè), de Week van Gebed (EA) en Stads-/regiogebed (EA/JmeO). Deze samenwerking is versneld door de behoefte om na Explo '91 (eind 1990) het gebedswerk beter te coördineren.

De samenwerkende organisaties werken aan een gezamenlijke gebedskrant voor 1991, die de gebruikelijke afzonderlijk publicaties gaat vervangen. In deze krant zullen o.a. 'gebedsthema's' voor het komende jaar geïntroduceerd worden.

Arnold van Heusden, directeur van de EA, verwacht dat dit pas een eerste aanzet is tot een bredere samenwerking aan het 'gebedsfront'. "In de gebedskrant willen we ons zeker niet beperken tot alleen de gebedsactiviteiten van ons drieën. We zoeken de gelegenheid om breder overleg te voeren. Explo '91 - waarin we overigens ook breed samenwerken - dwingt ons om nu spijkers met koppen te slaan", aldus Van Heusden.

De Week van Gebed wordt jaarlijks ook in tientallen andere landen uitgeschreven.

Het is een initiatief van de gezamenlijke Evangelische Allianties wereldwijd. In 1846 werd er voor het eerst een week van gebed gehouden. Daarmee is de EA-gebedsweek de oudste nog bestaande vaste periode van voorbede door christenen. In Nederland vallen de acht gebedsdagen nu in de tweede "volle" week van januari. Daardoor gaat de op de tweede zaterdag van januari in Amersfoort gehouden Nationale Dag van Gebed voortaan aan de gebedsweek vooraf en vormt er de inleiding voor.

105e jaargang nummer 36 - 18 oktober 1990

dc

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Algemene Vergadering 1990 in Deventer

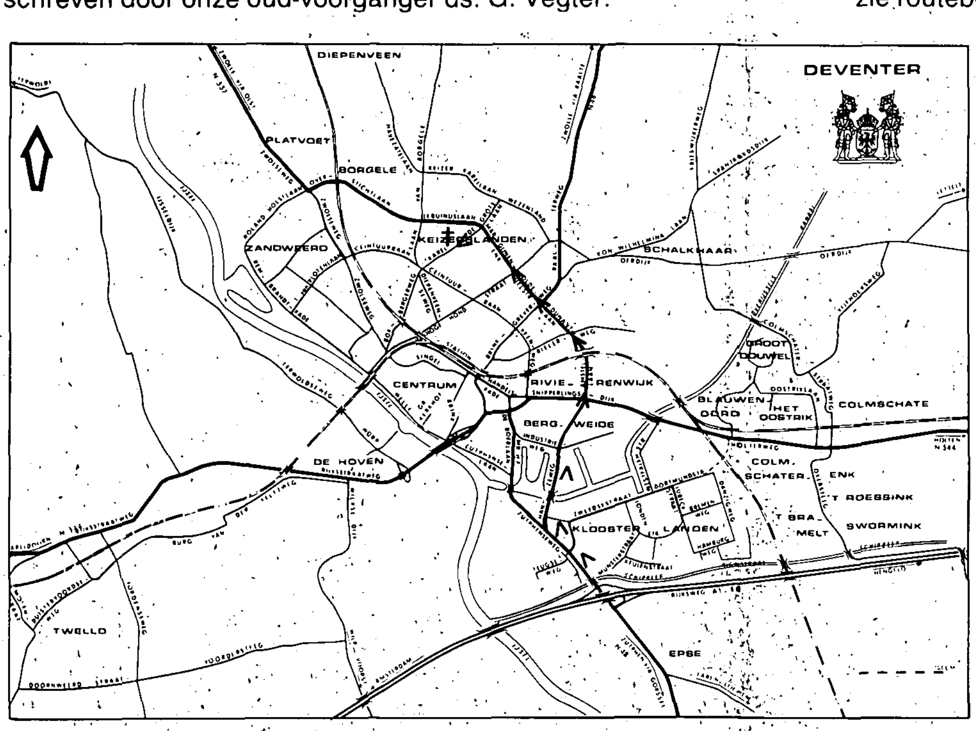

De Baptisten gemeente in Deventer heeft de organisatie op zich genomen van de Algemene Vergadering van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland, op 24, 25 en 26 oktober a.s.
Het lijkt ons daarom zinvol u een korte samenvatting te geven van het ontstaan van onze gemeente.
Reeds in 1875 werden de eerste leden gedoopt in de Stadsgracht in Deventer. Het waren ene br. Cornelis Peters en zijn vrouw Jansje Peters-Elfers. Zij waren degene die zich vanaf dat moment volledig inzetten voor hun geloof en zelfs een doopvont lieten bouwen in hun eigen huis, wat weer tot gevolg had dat de vervaardiger van dit doopvont ene Gerrit Hulleman ook zelf de weg vond naar de Heer en in zijn 'eigen' doopvont werd gedoopt. In 1882 telt Deventer een tiental baptisten, die het aandurfden om ds. B. Roeles met zijn vrouw naar Deventer te halen, opdat het werk beter aangepakt kon worden.
In 1884, toen de gemeente uitgebreid was tot zo'n dertig leden werden pogingen ondernomen om te komen tot een eigen kerkgebouw, wat gebouwd werd door de reeds eerder genoemde timmerman br. G. Hulleman. De inwijding van de kerk vond plaats op 15 december 1884.
Op 14 oktober 1884 werd Koninklijke goedkeuring verkregen door koning Willem III, waarvan de authentieke akte bewaard is gebleven in het archief van de baptistengemeente Deventer.
In 1984 hebben wij dan ook een geweldig fijn 100-jarig bestaan van onze gemeente mogen vieren ter gelegenheid waarvan toen een 168 pagina's omvattend gedenkboek is geschreven door onze oud-voorganger ds. G. Vegter.

Van dit boek zijn nog enkele exemplaren beschikbaar voor de prijs van 10 gulden per stuk. Hierin vindt u de volledige geschiedenis van onze gemeente opgetekend onder de titel "Omzien in dankbaarheid".
En omzien in dankbaarheid willen wij ook graag doen na afloop van de in onze stad te houden Algemene Vergadering van de Unie, waarbij wij allen die komen goede en gezegende dagen toewensen.
Wilt u ook nog even denken aan het meenemen van "Lofzangen en Gebeden"? Dit voor het zingen tijdens de vergaderdagen bij het (opnieuw) aanvangen van de vergaderingen na pauzes.

L.P.J. van der Leur,
sekr. van de voorbereidingskommissie
A.V. Deventer 1990

zie routebeschrijving en routekaart

VERDER IN DIT NUMMER

Even nadenken met....

M. Hessels

"Niemand, die de hand aan de ploeg slaat en ziet naar hegeen achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk Gods"

Lucas 9:62

Vele gezegden in ons spraakgebruik komen uit de Bijbel. Wij kennen de uitdrukking "de hand aan de ploeg slaan". Dat betekende dat je je aan het werk begeeft. De uitdrukking komt van de Here Jezus en Hij zei er iets bij over de wijze waarop men bezig moet zijn.

God roept zijn kinderen tot dienst. We moeten aanpakken, de hand aan de ploeg slaan. De ouderen onder ons, die nog uit de practijk weten wat achter de ploeg lopen is, weten dat dit zwaar werk was wat de volle inzet vroeg. Als de ploeg maar even over een bepaalde kant ging, dus als je hem van boven iets te veel naar links of naar rechts hield werd de vore scheef. Daarbij was het ook goed om een doel aan het eind van de akker in het oog te houden waar men op aan liep. Wilde men goed werk leveren dan kon men zich niet permiteren om regelmatig achterom te zien.

Zo ook wij. We moeten het werk doen dat God ons te doen geeft. Ieder op zijn plaats, maar ook in de gemeente en in de gemeenschap waar we gesteld zijn. Dan moeten we vooruit zien. Achter ons ligt de herinnering, de ervaring. Mogelijk wel fijne ervaringen, misschien wel geweldige ervaringen met de Here, maar dat was gisteren. Daar moeten we niet bij stil blijven staan; want wanneer we dat doen ligt het werk van heden stil. Wat we in de ervaringen geleerd hebben mag wel in de practijk van het werk gebruikt worden, maar laten we niet stil staan bij wat geweest is. In het achterom-zien worden de dingen ook zo gemakkelijk verïdealiseert. Het was toen meestal beter, maar ook toen was er strijd. We moeten verder. Daarbij dienen we het doel in het oog te houden. In Hebr. 12:2 staat dat we ons oog alleen gericht moeten houden op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof. Het werk wacht, we hebben mogelijk nog maar weinig tijd. Laten we in de taak die we hebben te doen, ons richten naar het Woord des Heren. We moeten terwijl we bezig zijn, de ogen ook goed open houden en er op letten dat we niet afwijken, noch naar links, noch naar rechts. Laten we bedenken wie ons tot de bediening geroepen heeft. Hij is het die zegt niet om te zien tijdens de arbeid, maar voort te gaan tot het werk voleindigd is.

"Evangelisatie vanuit de basis"

Werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie

Ruim 100 zusters en broeders uit meer dan veertig gemeenten (!) waren op 24, 25 en 26 september j.l. op het conferentiecentrum "De Bron" te Oudleusen bij elkaar om na te denken over "Evangelisatie vanuit de basis".

Wat deze zusters en broeders **beleefd** en **doorleefd** hebben is niet in letters weer te geven. Zelfs mondelingen, zeer enthousiastische verhalen van de aanwezigen zouden niet in staat zijn het werkelijke gebeuren te verwoorden.

Het was een gebeuren op hoog nivo! En toch bleven wij met de beide benen op de grond. De werkelijkheid om ons heen werd niet uit het oog verloren.

Het begin

Na de traditonele wijze van ontmoeting, echt baptistisch, - kompleet met koffie en koekjes - werd onze aandacht indringend bepaald bij "werkwijzen van de Heilige Geest". Hoewel wij niet over **één bepaalde** of **de** werkwijze van de Heilige Geest kunnen spreken, ontdekken wij in het werk van de Heilige Geest struktuur: o.a. wekt het verlangen om God te leren kennen, bewerkt het overwinnen van bepaalde gedachten over, leidt mensen tot geloof en doop.

Maar.... de Heilige Geest schakelt mensen in: Hij zoekt bases van waaruit Hij kan werken!

Vragen kwamen naar boven drijven: n.l. ben ik een basis, is de plaatselijke gemeente een basis van waaruit de Heilige Geest kan werken?

Vervolg

De toon was gezet! Hoe zou de muziek verder klinken?

Uiteraard kwam "het leven van de gemeente als basis" ter sprake. Want voor het vervullen van de zendingsopdracht is dat leven van de gemeente als basis uiterst belangrijk. Wij kwamen in aanraking met woorden als: gemeente-opbouw, bouwen van een geestelijk huis, groei van de gemeente naar volwassenheid.

Vieren wij? Leren wij? Dienen wij? En hebben wij de gezindheid en de bereidheid om met elkaar te delen?

Een stelling om over na te denken: "Wil een gemeente vruchtbaar evangeliseren, dan zal het leven van de gemeente er naar moeten zijn".

Vanuit de opbouwplan kijken wij naar de situatie in de gemeente. Wat hebben wij aan gaven? Welke werkzaamheden worden gedaan? En.... wat laten wij liggen? Wat zou eigenlijk door de gemeente gedaan moeten worden?

Als gemeente hebben wij een hulpmiddel nodig! Wij moetn een gemeente-analyse maken!

Een vraag om over na te denken: "Waarom komen volgens u in uw gemeente bepaalde mogelijkheden/gaven niet tot hun recht?

Wij spraken over een driejarig opbouwplan voor de gemeente. De E.C.U. wil de gemeenten graag behulpzaam zijn bij het maken van een opbouwplan, maar de gemeenten zelf dienen een principieel besluit tenemen ten aanzien van een aantal vooronderstellingen.

Werkwinkels

Een zestal werkvormen van evangelisatie kregen in drie werkwinkels ruime aandacht. Iedereen kon twee werkvormen kiezen. U vraagt: welke werkvormen aan de orde kwamen? Het ging over: tentwerk/evangeliemarkt, instuif (soos)werk/koffiebar; evangelisatie huisbezoek/open huis.

Gelukkig het volk dat de deskundigen in haar midden heeft. En wij hadden ze! Op indrukwekkende wijze gaven zij hun bevindingen aan ons door.

Wat gebeurde er nog meer?

Teveel om op te noemen. Een kleine greep uit de hoeveelheid. Een belangwekkende inleiding over jongeren beevangelisern of gelovig opvoeden. Wellicht kan br. G.J. Blanken, jeugdconsulent van de N.B.J.B., die inleiding publiceren in ons weekblad. Hartelijk uitgenodigd!

Een sfeervolle, open wijdingsavond, samen bidden en bijbellezen, repetities en een goede uitvoering van het Landelijk Evangelisatie Koor, z.g. L.E.K., en vooral niet te vergeten de pastorale gesprekken in de wandelgangen (daar gebeurt dan ook nog iets anders dan....) en rondom orgel en piano je verzamelen om vol overtuiging liederen te zingen.

Ook dat is: VIEREN, LEREN, DIENEN en DELEN.

Belangstelling gewekt?

Was uw gemeente vertegenwoordigd op deze konferentie? Probeer een gemeenteavond met de zusters en broeders te organiseren, waarin het inhoudelijke van de konferentie besproken wordt.

Wilt u persoonlijk opgebouwd en bemoedigd worden? De volgende konferentie zal zeker eind september 1991 gehouden worden.

Ondertussen, blijft in de gemeente als basis: vieren, leren, dienen en delen!

P. Jager, Stadskanaal

Verslag jubileumviering ds. Eijer

Goed om samen Baptist te zijn

Vijfentwintig jaar heeft br. Chris Eijer onze gemeenten als voorganger mogen dienen. In De Christen van 13 september heeft u daarover al kunnen lezen. Op 23 september werd het jubileum gevierd tijdens een feestelijke dienst en een receptie in Lelystad. Een persoonlijk verslag van een feestganger.

De gemeente te Lelystad, waarvan br. Eijer konsulent is, was gastvrouw bij deze viering. De kerkdienst werd echter niet in het eigen gemeentecentrum gehouden, maar in een Gereformeerde kerk. Met rond de 300 aanwezigen was dit gebouw een goede keus. En het bood nog een voordeel: een prachtig pijporgel, voor deze gelegenheid bespeeld door br. Johan Pots; dat maakte de samenzang extra mooi. Regelmatig speelde ook Roelf Jager mee op de trompet. Het was bemoedigend om met zoveel broeders en zusters uit het hele land samen de Heer groot te maken.

Mooier nog dan de 'gemeente' zong het koor van de gemeente te Treebeek, 'Sursum Corda'. Baptisten met een zachte 'g', die ter gelegenheid van het feest van hun vroegere voorganger met een bus en een paar auto's de lange reis gemaakt hadden. "Wat mooi is komt vaak van ver", zei ds. P. Wijchers die de dienst leidde, en hij had gelijk. We genoten en aarzelden geen moment om na het laatste lied krachtig maar kort te applaudiseren. Dirigent br. Harry Niemeijer wees omhoog. Daarmee gaf hij uitdrukking aan wat deze hele dienst beheerste: mensen doen goede dingen en zijn vaak heel trouw. Dat mag gezegd en ook gevierd worden. Maar de eer voor dit alles komt toe aan God.

De verkondiging werd gedaan door ds. A. de Vries en hij deed dat in drie punten. Voorop ging ook bij hem de dankbaarheid dat God br. Eijer aan ons heeft gegeven en hem ook werkelijk heeft gebruikt in de afgelopen periode. Daarna volgde het evangelie, dat ons verbindt en dat br. Eijer vanuit een speciale positie mag doorgeven. Tenslotte sprak br. De Vries over de gemeente. Als schriftlezing had hij Efeziërs 4:1-16 gelezen en hij bepaalde ons bij de kenmerken van de gemeente van de Heer die Paulus daar noemt. Met name legde hij nadruk op vers 12: 'om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon'. Dat is de huidige roeping van de jubilaris. In de loop van de tijd is br. Eijer het werk van evangelist in algemene dienst met name gaan inkleuren als het toerusten van de plaatselijke gemeenten. Onder andere werkt hij aan een plan voor gemeenteopbouw. Het eigenlijke evangeliseren kan dan door de leden van de gemeente gebeuren.

Geen veelheid van toespraken gelukkig, maar namens allen br. W. Blanken, de voorzitter van de U.C. Hij sprak woorden van gelukwens en dank en overhandigde een enveloppe met inhoud.

Br. Eijer bedankte in een korte toespraak. Hij riep ons allen op om steeds te blijven leven bij de 'amazing grace' (wonderlijke genade) van het evangelie. Onze roeping als Baptisten is niet om stellingen te betrekken en elkaar waarheden te vertellen, maar om binnen en buiten de gemeenten Gods woord te laten horen.

De weg naar het eigen gebouw van de gemeente Lelystad was niet voor iedereen even eenvouding te vinden, maar uiteindelijk stroomde De Hoeksteen overvol. Ook hier had ds. Wijchers de leiding en terwijl het gebak namens de gemeente te Harderwijk nog werd ronddgedeeld, sprak reeds een afgevaardigde van Nieuw Weerdinge. Vervolgens was het woord aan de gemeente te Hoogezand en namens deze gemeente verschenen heren in zwarte pakken op het podium die ook de koffie van zr. Eijer niet onvermeld lieten.

Het was duidelijk dat het laat zou worden en dat onze dochter dat niet zou volhouden - de rest van de toespraken en sketches heb ik moeten missen. Wat ik mee naar huis nam was de herinnering aan een fijne dankdienst, zo goed dat Hetty en ik tegen elkaar zeiden: "Het is toch goed om samen Baptist te zijn".

Pieter J. Lalleman

De wet van het tegenwicht

De wet van het tegenwicht beschrijft een verschijnsel waarin een actie een even heftige tegenreactie oproept.

Als twee mensen in een roeibootje zitten en de een neemt plotseling op de rand plaats, dan zal de ander onwillekeurig van schrik opschuiven naar de andere kant. Het is een schrikreactie.

De wet van het tegenwicht is ook zichtbaar bij twee touwtrekkende mensen. Hoe meer de een zich schrap zet en achteroverhelt, in diezelfde mate zal zijn tegenstander aan het andere eind van het touw zich schrap moeten zetten en achteroverhellen om het touwtrekken niet te verliezen. De positie van de een roept een identieke positie van de ander op. Dat is de wet van het tegenwicht.

De oude Grieken kenden deze wet als de wet van de 'antholke' en zij beschreven dit verschijnsel al in de omgang tussen de mensen.

Iemand die een radikaal standpunt inneemt en uitdraagt kan er zeker van zijn geconfronteerd te worden met een tegengesteld standpunt. Hoe radikaler dit standpunt, des te radikaler ook het tegenstandpunt.

De wet van het tegenwicht is werkzaam geweest in de vele eeuwen van kerkgeschiedenis. In de strijd om de twee naturen van Christus hebben sommigen met verwaarlozing van Zijn goddelijke afkomst de menselijke natuur van Jezus benadrukt. Daartegenover ontstond de tegenreactie van hen die de goddelijke natuur van Jezus onderstreepten en de belijdenis van Zijn mens-zijn geheel naar de achtergrond verdreven. Pas op een bepaald concilie kon met de woorden 'onvermengd en onveranderd, ongedeeld en ongescheiden' de wet van het tegenwicht ongedaan worden gemaakt.

In het samenleven van onze gemeenten is het mechanisme van deze wet volop werkzaam. Onze gemeenschap levert het beeld op van twee touwtrekkende ploegen die hun voeten diep in het zand hebben geplant en aan beide kanten schuin achterover hellen. Dit is een 'scheefgetrokken' beeld. Standpunten zijn veel meer geprofileerd, posities scherper afgetekend, meningen veel meer geradicaliseerd dan in een ontspannen situatie het geval zou zijn geweest. Nuances en grijze vlakken worden nauwelijks meer geduld. Waarheden aan beide kanten van het touw zijn langzamerhand 'scheefgetrokken' waarheden omdat er menselijke krachten op worden uitgeoefend.

De kerkgeschiedenis heeft geleerd dat er weinig heil valt te verwachten van situaties waarin de wet van het tegenwicht werkzaam is. Het zijn doorgaans gemeenschapsvliedende krachten.

Ontspanning treedt op wanneer men oog krijgt voor de positie van de tegenstander. Wanneer men zijn waarheid als deel van de waarheid erkent. Dan verliezen posities hun scheefgetrokken radicaliteit. Is het geheim van dit gemeenschapszoekende evenwicht niet even eenvoudig als helder: 'doch in ootmoedigheid achtte de een de ander uitnemender dan zichzelf en ieder lette nit slechts op zijn eigen belang, maar ieder lette ook op dat van anderen'?

Y. Horjus

Bovennatuurlijke "In" bij Russen

Moskou - Als reactie op het 'wetenschappelijk materialisme' is er momenteel in de Sowjet-Unie een ongekonde belangstelling voor 'extrasens'. Met dit woord geeft men alles aan wat bovennatuurlijk is. Volgens een bericht van Kruistochten vond in juni in Kiev een 'extrasens'-optreden plaats in een stadion dat plaats bood aan 120.000 mensen. Het stadion zat vol. Een evangelisatie-actie van de baptisten in dezelfde maand trok niet meer dan 6000 belangstellenden.

Persdienst EA

Baptisten in Oost en West Europa hebben elkaar hard nodig

(Na de veranderingen in Oost Europa)

Sinds '86 heeft de baptistengemeente in Arnhem-Zuid een partnergemeente in Jena, de DDR.
In augustus jongstleden waren Christian en Hanna Mittenzwei met hun beide dochters in hun Trabant op bezoek in ons land. Hun tweede bezoek na de afbraak van de muur. Sinds '62 zijn zij lid van een baptistengemeente. Christian was toen veertien jaar, Hanna 18 jaar.
Christian volgde aan de technische hogeschool een opleiding tot ingenieur fijnmechanica. Hanna werkte tot voor kort als medisch assistente in een oogkliniek. Om gezondheidsredenen moest ze met dit werk stoppen.
Zij vertellen hier iets over zich zelf en hun betrokkenheid bij de gebeurtenissen die tot 'Die Wende', de verandering in de DDR leidden.

Christen zijn, een kwestie van kiezen

Al vroeg was ik me bewust van de maatschappelijke nadelen die aan het christen zijn in onze samenleving vastzitten. Aldus Christian. Ik had om geloofsredenen geweigerd in militaire dienst te gaan en ben daarom zgn. bouwsoldaat geweest. Daarmee kreeg je in feite het etiket landverrader opgeplakt. Een universitaire opleiding kon je dan ook wel vergeten. Toch is dat gelukt. We hadden er een gebedszaak van gemaakt, toen de firma Zeis in Jena kandidaten vroeg die naast hun werk ook een ingenieursstudie wilden volgen.
Ik schreef erop, kreeg die kans en nog een woning bovendien. Puur verhoring van ons gebed, helemaal toen ik ondanks mijn vervangende dienstplicht, de studie toch af mocht maken.
Ik heb er temidden van mijn collega's geen geheim van gemaakt dat ik christen was, aldus Hanna; maar er geen nadelen van ondervonden.
Wij zetten ons al jaren in voor de zaak van de mensenrechten via o.a. de beweging "Zwaarden in Ploegscharen".
De komst van Gorbatsjov in Rusland deed bij ons de hoop op verandering groeien. Op mijn werk hing ik regelmatig knanteknipsels met uitspraken van Gorbatsjov op het prikbord. Bepaalde op verandering gerichte passages onderstreepte ik. Dat viel op, een christen die uitspraken van Gorbi ophangt.
Ik kreeg vanwege mijn rode baard de bijnaam, de rode kapelaan.
In oktober '89 kwam Gorbatsjov naar de DDR. Bij ons was toen de vrees groot dat de zgn. 'hemelse vrede' van de chinese leiders ook over ons zou neerdalen. Onze leiders gaven immers erg snel hun bijval aan het gewelddadig optreden op het plein van de hemelse vrede in Peking. Gorbatsjov gaf onze leiders echter te kennen dat ze moesten veranderen, zo niet dan zou de geschiedenis hen straffen.
Tijdens de vredesweek in september dat jaar, brachten ook christenen in Jena deze zaken in aanhoudend gebed bij God. De zoon van onze oudvoorganger en zijn vrouw waren de eersten uit onze gemeente die ons opriepen aan deze gebedsdiensten mee te doen. Later preekte hij een keer bij ons en legde uit waar het om ging en riep ons op mee de straat op te gaan om vreedzaam te demonstreren.
Verschillende leden van onze gemeente deden dat, wij ook. Anderen vonden dit niet passend. Tijdens de bijbelstudiekring bij ons aan huis spraken we er over. Sommigen vonden dat er pas echt vrede kon komen, als Christus terugkomt en dat het nu geen zin heeft voor vrede te ijveren. Wij menen echter dat als we vrede met God gevonden hebben we ook om vrede in de relatie met anderen mogen bidden. Zelf zul je dan ook een vredemaker moeten zijn, om te beginnen bij jezelf, in je gezin, familie, je gemeente en de samenleving om je heen. Ook meenden we dat nu aktie nodig was om ons verzuim als christenen in de Hitlertijd, enigszins goed te maken. Wij zijn blij dat zovelen zich voor verandering hebben ingezet. Het heeft het aanzien van de kerken goed gedaan en de geloofwaardigheid van het evangelie vergroot.
Genoemde gebedsbijeenkomsten begonnen in Leipzig en Dresden. In Jena deden er eerst 5000 op het laatst wel 15.000 à 20.000 mensen aan mee. In het begin was meedoen riskant. Leraren verboden leerlingen, op straffe van school gestuurd te worden, mee te doen.
De dreiging van politiegeweld was sterk. Verantwoordelijke predikanten hadden het niet eenvoudig de zaak in de hand te houden en op provocaties niet in te gaan. Op het eind vertelde één van onze leden, werkzaam in het ziekenhuis, dat van overheidswege een ziekenhuisvleugel ontruimd was om slachtoffers van politiegeweld op te nemen.
De deelnemers aan de gebedsdiensten behielden hun waardigheid en lieten zich niet bang maken. De kerken vingen hun mensen goed op.
Toen kwam 'die Wende' en gingen in november de grenzen open!

Na de ommkeer: tussen vrees en hoop

We leven nu een jaar later bijna. De hereniging tussen Oost en West Duitsland is een feit. Ook wij zijn vóór de ontwikkeling naar één duitsland, maar dan wel met behoud van ook het goede uit de DDR.
Bijvoorbeeld de goede kinderopvang, lage huren, zekerheid in het werk, kosteloos en voor ieder toegankelijk onderwijs. Velen van het eerste uur zijn teleurgesteld over de sterke orientatie op alleen maar de materiele kant. Ook christenen lopen dat risico. Alles draait om de Mark. Het zal moeilijk zijn het evenwicht te bewaren. Het spook van langdurige werkloosheid waart al rond. Zelf ben ik mijn baan ook niet zeker. We gaan nog moeilijke tijden tegemoet, dat is zeker.
Ook een tijd van nieuwe uitdagingen. Als gemeente neigden we er toe ons in het isolement te verstoppen. We mochten immers niet naar buiten treden. Nu mag het, dan moeten we dat ook doen. Veel gemeenteleden voelen zich nog geremd anderen voor een samenkomst uit te nodigen of tractaten te verspreiden of plakkaten op te hangen. Ook zullen we onze houding moeten leren te bepalen t.o.v. andere geestelijke stromingen die zich aandienen zoals Mormonen Bahais, het omgaan met macht en geld en sexuele uitingsvormen.
We zullen moeten leren wat onze plaats in deze samenleving is en niet om het geld nu naar het Westen trekken. Belangrijk is dat we ook in de komende moeilijke jaren ons geloof en vertrouwen vasthouden in elkaar, de gemeente en de Heer van de Gemeente.

Van elkaar leren

Wij in de DDR denken weleens dat jullie in het Westen ons best willen helpen, maar zó, dat het jullie niet te na komt. Wel met allerlei hulpgoederen (en daar zijn we ook erg blij mee) maar niet met jullie hele bestaan. In West Duitsland groeit de vrees dat wij straks met ons allen de welvaart van de westduitsers komen inpikken. Het zou erg jammer zijn als dat zo is, en van een echt geestelijk samentrekken geen sprake is. Daarom is het nodig dat wij onze relatie in Jena met Arnhem voortzetten. Dat kan nu ook van twee kanten. Jullie kunnen ons leren om te gaan mt de 'vrijheden' van jullie westerse samenleving. Wij hebben jullie ook heel wat te bieden: onze ervaring van het christen zijn in minderheidssituaties, in het meer aandacht en tijd hebben voor elkaar. (Tijd is bij ons nog geen geld). Wij zijn ook nog minder individualistisch ingesteld.
Redenen genoeg om de band met elkaar als partnergemeenten te onderhouden, in de wetenschap dat de Heer Zijn Gemeente niet vergeet!

Joop G. Brongers

Gemeenteopbouw (2)

Gemeenteopbouw is aktueel, schreef ik in mijn vorige artikel over dit onderwerp. En een paar dagen later bleek dat bij de opening van ons seminarium "De Vinkenhof". Het openingskollege van br. O.H. de Vries ("Baptisten gemeentegroei: meegroeien met de evangelische beweging?") zet aan tot verder denken over dit onderwerp evenals het rapport van de studiewerkgroep Zending West-Nederland, dat op deze dag gepresenteerd werd. Dat rapport heeft alles te maken met gemeenteopbouw en het is daarom een werk-rapport. De gemeenten moeten ermee aan de slag.
Besteedt u er maar eens een aantal gesprekavonden aan en probeert u daaraan dan praktische konsekwenties te verbinden.
Genoemd rapport, het openingscollege, het werk van Christian Schwarz en de gesprekken daarover met predikanten in Apeldoorn: het zet allemaal aan tot nadenken over het wezen en de funktie van de gemeente. En dat is geen afgerond verhaal, want elke gemeente en elke tijd vraagt om bepaalde konkrete stappen die niet zomaar even op papier te geven zijn. Toch zijn er algemene dingen aan te wijzen die voor elke gemeente gelden.

Geloof - Gemeenschap - Dienst

De definitie die Schwarz van de gemeente geeft in zijn boek **Praxis des Gemeindeaufbaus** luidt vrij vertaald als volgt: de gemeente van Jezus Christus houdt in: de persoonlijke gemeenschap met Jezus en met broeders en zusters, van wie het geloof werkzaam wordt in de liefde.
Persoonlijke gemeenschap met Christus - gemeenschap met andere gelovigen - geloof geuit in daden van liefde. Je kunt het nog korter zeggen: het gaat om **geloof-gemeenschap-dienst.**
Graaf von Zinzendorf, van de Herrnhutters, zei eens: "Een mens moet zich driemaal bekeren: tot God, tot de gemeente en tot de wereld".
Voor Baptisten zijn die eerste twee woorden altijd van grote betekenis geweest. Persoonlijk geloof en daaraan verbonden het daadwerkelijk deel uitmaken van een gemeente. Niet een onzichtbare, maar een konkrete, plaatselijke gemeente. Soms met alle moeiten van dien. Bij het derde woord denkt Schwarz aan evangelisatie, maar ook aan sociaal en politiek bezig-zijn. Het eerste vinden Baptisten wel belangrijk, het tweede minder. Ik kom daar nog op terug.
Schwarz lijkt het bijna te hebben over Baptisten gemeenten als we het bovenstaande tot ons door laten dringen. Toch is dat niet het geval, zoals ik de vorige keer al schreef. Hij schrijft juist ook met het oog op de Lutherse Kerk waarvan hij het zo dringend nodig vindt dat mensen er persoonlijk gaan geloven.
Als ik zijn werk lees en erover praat in de predikantenkring, heb ik voortdurend de indruk dat wij als Baptisten, met onze identiteit, in het voordeel zijn, maar daarvan niet optimaal gebruik maken. We kunnen onze struktuur veel beter uitwerken dan we nu vaak doen. Daarvan enkele voorbeelden.

Kadertraining

Schwarz benadrukt dat je mensen in de gemeent ehun gaven laat ontdekken en 'kader' opleidt. Gaven zijn er op allerlei gebied, minder of meer in het oog springend, maar allemaal even belangrijk. Hier wil ik vooral iets zeggen over dat 'kader'.
Daarbij kun je denken aan mensen die gespreks-/Bijbelstudiegroepen kunnen leiden. Mensen die als ouderling de gemeente kunnen dienen.
Mensen die een pastorale taak ter hand kunnen nemen. Wij denken vaak dat mensen dat 'vanzelf' kunnen, nou ja, uiteraard omdat ze daartoe geroepen zijn. Maar ook als iemand een roeping heeft, moet hij/zij zich wel oefenen om aan die roeping zo goed mogelijk gestalte te kunnen geven. Een aanstaande voorganger krijgt in onze kring een jarenlange opleiding. Maar een ouderling, die soms jaren in de raad van een gemeente zit en dus veel invloed kan hebben, beleidsmatig en op pastoraal gebied, wordt vaak geacht het 'zomaar' te kunnen. Training van gemeenteleden, van raadsleden en anderen, het lijkt mij een noodzaak.

ontdekken van de schatkamer die 'gemeente' heet

Een ander aspekt hieraan is dat er ook kader met het oog op de toekomst nodig is. Hoe vaak zitten we niet om raadsleden verlegen? We gaan hard op zoek als er een vakature is en komen dan vaak uit bij mensen, die trouw zijn in de gemeente en wel wat van de Bijbel lijken te weten.
Maar echt **kennen** doe je ze lang niet altijd. Eigenlijk zouden mensen al zo ingeschakeld moeten worden in een gespreksgroep of wat dan ook, dat ze hun gaven kunnen ontdekken. Van een aantal van hen zal dan waarschijnlijk blijken dat ze goed zouden passen in de funktie van ouderling of diaken. Anderen blijken weer andere gaven te hebben. Als je in een bepaalde groep in de gemeente al hebt kunnen nagaan waar je eigen gaven liggen en die van de ander, zullen we wat minder 'paniekerig' hoeven zijn bij raadsverkiezingen. Er moeten toch genoeg gaven aanwezig zijn in een gemeente? We moeten ze alleen leren ontdekken en ermee aan het werk gaan, getraind worden en onderwezen. Ontdekken van wat er aan schatten in de gemeente ligt.

Serieus nemen van een Baptisten beginsel

Dit brengt met tot de vraag: hoe serieus nemen wij het **algemeen priesterschap der gelovigen?**
Dat is een zeer Baptistisch uitgangspunt geweest, altijd al. De gemeente bestaat uit mondige leden. Iedereen heeft evenveel recht van spreken, omdat iedereen een persoonlijke relatie met de Heer heeft en Zijn Geest ontvangen heeft. Bij zo'n gemeentebeeld past een beleid van het serieus nemen en stimuleren van wat ieder persoonlijk meegekregen heeft aan gaven en talenten. Het één is niet meer waard dan het ander.
Bij zo'n gemeentebeeld past ook de voorganger als vrijgestelde, die mensen probeert te stimuleren hun eigen plaats in te nemen in de gemeente. Dat betekent dat hij naar die eigen plaats gaat zoeken met zijn gemeenteleden. Dat betekent ook dat hij mensen onderwijst om hun gaven zo goed mogelijk te kunnen gebruiken. Dat betekent ook dat hij kan delegeren. In zijn hoofdstuk over "de predikant" noemt Schwarz deze dingen. Twee gaven noemt hij daarbij als wezenlijk voor een predikant die zich inzet voor gemeente-opbouw: de gave van geloof en van leiding geven. De eerste gave is niet hetzelfde als geloof in Jezus als Verlosser, wat elk kind van God heeft. De predikant heeft dat uiteraard óók, maar de gave van geloof betekent nog iets anders. Hij heeft het geloof ontvangen dat God grote dingen kan doen met zijn gemeente. Hij richt zich naar de toekomst en heeft verwachtingen van Gods handelen daarin ten aanzien van de gemeente.

de predikant als 'trainer'

Leiding geven, de tweede gave, betekent volgens Schwarz niet 'autoritair leiderschap', maar mensen zo begeleiden en leiden dat ze zelfstandig taken kunnen uitvoeren in de gemeente. Er naar toe werken dat ze die zelfs beter kunnen uitvoeren dan jijzelf. Op die manier wordt echt gebruikt wat er aan schatten ligt opgeslagen in een gemeente.
Schwarz zegt: De belangrijkste taak van een voorganger bestaat er niet in zelf alle schapen te weiden, maar het pastorale werk zó te verdelen, dat geen schaap onopgemerkt blijft. Hij moet wel bezoekwerk blijven doen, zodat hij weet waarover hij praat, maar hij kan anderen daarvoor ook een voorbeeld geven van hoe je een pastoraal bezoek aflegt.
Hier lijken mij aanzetten te liggen die de moeite van het overdenken waard zijn voor onze gemeenten. Ze passen bij onze struktuur. Alleen zij we in de praktijk vaak geneigd helemaal op onze voorgangers te leunen alsof we onmondig zijn. Of voorgangers laten zich die rol aanleunen.... (maar zijn er ook niet altijd even blij mee....). Vaak hebben wij heel onrealistische verwachtingen van een voorganger: hij moet zo'n beetje alles kunnen. Dan kan het beeld dat Schwarz van hem schildert, waarbij hij helemaal niet zegt dat hij èn herder èn leraar èn voorzitter van de raad èn een goed spreker moet zijn, weleens een opluchting betekenen voor een predikant.
Een volgende keer verder.

HETTY LALLEMAN

Uitnodiging Instruktieweekend Kinderwerk

Beste mensen,

Zoals we inmiddels al wat gewend zijn volgt er ieder jaar in november het tweede instruktieweekend kinderwerk. Dit jaar zal dat niet anders zijn. Het belooft opnieuw een weekend met volop ideeën voor je eigen zondagsschool en club te worden, georganiseerd door de werkgroep kinderwerk van de NBJB.

NIEUW NIEUW NIEUW NIEUW

Voor het eerst zullen we als kinderwerkers elkaar ontmoeten op ons eigen jeugdcentrum "De Strubben" te Schoonloo.

Een uitstekende mogelijkheid dus om ook dit zeer fraai opgeknapte eigen jeugdcentrum eens van binnen te komen bekijken.

Wat gaan we doen!

Vrijdagavond:
Aandacht voor geloven met kinderen. Gedacht wordt aan het uitnodigen van een spreker over dit onderwerp. Uiteraard kunnen we ook al onze eigen ervaringen hierbij kwijt. Kortom, aan de exacte invulling wordt nog gewerkt maar het belooft zeker een boeiend onderdeel te worden.

Zaterdagmorgen:
Na de dagopening gaan we weer konkreet aan de slag. We hebben geprobeerd opnieuw een aantal "workshops" in elkaar te zetten die je opnieuw aand e nodige ideeën voor je eigen plaatselijke situatie kunnen helpen.

Zaterdagmiddag:
Tijd vóor muziek!
Dit keer ook met een accent op de Kerstmuziek.
Alleszins de moeite waard om eens mee te maken.

We hopen van harte dat velen zich voor dit weekend zullen aanmelden zodat we ook volop kunnen profiteren van elkaars ervaringen in het werken met kinderen binnen onze gemeenten.

Zoals gezegd, het weekend wordt gehouden op "De Strubben" en wel op **9 en 10 november** aanstaande. Je bent op de vrijdagavond welkom vanaf 19.30 uur (de koffie staat klaar) en we hopen op zaterdagmiddag rond 16.00 uur het weekend af te sluiten.

De kosten voor het weekend bedragen *f* 30,- p.p. terwijl de reiskosten boven de *f* 10,- p.p. worden vergoed.
Naast alles wat je zelf denkt nodig te hebben in dit weekend is het verstandig een slaapzak en kussensloop mee te nemen.
Voor alle nadere informatie en om je aan te melden kun je uiteraard bellen met het Jeugdburo (05120-15687).
Tot ziens op "De Strubben".

Werkgroep Kinderwerk,
Nico Wever

ALLEMACHTIG!! Een 20 + weekend

Op 23 en 24 november a.s. organiseert de 20 + werkgroep van de NBJB een weekend op de Strubben.
Thema van dat weekend is 'MACHT'.
Macht die over je wordt uitgeoefend, macht die je zelf uitoefent.
Hoe wordt je je bewust van die invloeden? Is macht altijd negatief? Hoe ga je als christen met macht om? Met welke machtsspelletjes kun je wel of niet meespelen?
Kortom, genoeg om over na te denken en te praten. Waarschijnlijk hebben we aan die twee dagen nauwelijks genoeg, maar we gaan het proberen. Als je erbij wilt zijn, houd dan even goed de verdere aankondigingen in de gaten (half oktober liggen er uitnodigingsbrieven in elke gemeente), of meld je nu vast aan bij het jeugdburo. Dan ben je in ieder geval verzekerd van een plaatsje.

Namens de 20 + werkgroep,
Geert Jan Blanken

Werkgroep Toerusting (W.T.)

De cursus 'Polarisatie' heeft al een lange geschiedenis. In eerste instantie heeft de W.T. de cursus aangeboden aan de gemeenten. De reactie op dit aanbod was zeer matig.
Vervolgens is de cursus in 1990 regionaal georganiseerd. De belangstelling was toen groot. Zo groot dat een aantal mensen teleurgesteld moest worden.
Vandaar dat de cursus in 1991 nogmaals gegeven wordt, op 23 maart, 6 april en 20 april. De inschrijving voor de cursus is in principe individueel, hoewel ook groepen uit één gemeente zich kunnen aanmelden. De cursusprijs bedraagt *f* 25,- p.p. De cursusplaatsen worden nader vastgesteld aan de hand van de inschrijvingen.
U kunt zich aanmelden via een formulier dat bij de secretaris van uw gemeente ligt. De inschrijving moet voor 1 december a.s. in het bezit zijn van de W.T.

De cursus is geen wondermiddel tegen gemeentelijke polarisatie. Zij is bedoeld om gemeenteleden, in het bijzonder de leidinggevenden, gevoeligheid te geven voor hetgeen zich afspeelt in het proces dat begint met de aanwezigheid van verschillenden meningen en eindigt met de verabsolutering door groepen van hun eigen mening. Dit proces wordt met name vanuit bijbels perspectief nader bekeken.

O.H. de Vries, voorzitter

Routebeschrijving

Het is het beste voor alle richtingen om Deventer binnen te rijden vanaf de autosnelweg A1. Tot dusver is er nog maar 1 afslag, zodat u zich wat dat betreft niet kunt vergissen, dus AFSLAG DEVENTER.
Na het plaatsnaambord Deventer volgen 13 verkeerslichten. Direct na het eerste verkeerslicht staat een richtingsaanduiding met 'centrum' en N48 'Doorgaand verkeer'. U neemt dan de richting N48 'Doorgaand verkeer' wat de 2e keer wordt aangegeven met 2 pijlen naar rechts.
Deze weg blijft u volgen. Na het 6e verkeerslicht de richtingaanduiding 'Raalte-Zwolle-Olst' volgen en na het 10e verkeerslicht de aanduiding 'Olst-Wijhe'. Bij het 13e en voor ons laatste verkeerslicht ziet u links van u een winkelcentrum ('Keizerslanden') en rechts een shell benzinestation. Hier gaat u linksaf en na het afslaan ziet u rechts van u de Gereformeerde kerk 'Het Open Hof'. Tegenover deze kerk is een groot parkeerterrein, waar u uw vervoermiddel kwijt kunt, evenals in de parkeerhavens van de Karel de Grotelaan waaraan deze kerk is gelegen.
De vergadering wordt dus gehouden in:
Gereformeerde kerk 'Het Open Hof'
Karel de Grotelaan 361
7401 JC Deventer
Telefoon 05700-28572

Attentie

Broeder Wijnand uit Den Helder verwacht dat u uw gespaarde postzegels, kaarten enz. meeneemt naar de A.V. in Deventer. Daar kunt u ze meegeven aan de afgevaardigden van Harlingen. Hij laat verder weten dat tot nu het mooie bedrag van *f* 1.700.- is opgebracht.
(J.S.-R.)

Liturgie voor de radiodienst op 21 oktober 1990 in de Baptisten Gemeente "Elim" te Drachten.

Lofzangen en Gebeden 426
Begingebed
Supplement 43
Opwekkingsliederen 125
Gebed
Kwartet: Verkondig alle mensen
Schriftlezing: Deuteronomium 30:11-19
Liedboek 7
Verkondiging
L en G 165
Dankgebed
Kwartet: Als gij naar de woorden luistert
L en G 550

Voorganger in de dienst is ds. G. Liebe. Het orgel wordt bespeeld door Jan Kooij en de schriftlezing wordt verzorgd door Mettie de Boer. Het kwartet bestaat uit Joke Wever en Ria, Arend en Geert Liebe.

Adreswijziging

Tweede-Weg student broeder Tjeerd de Graaf is verhuisd naar:
Friesewal 20, 1274 HD Huizen, tel. 02152-41084.

Sekretaris: Utrecht-N.

Nieuwe secretaris in Ede

De nieuwe secretaris van Ede is broeder L.G. Gramberg, Diedenweg 93, 6717 KS Ede, tel. 08380-20963.

Wereldwijde zendingsdag

Op zaterdag 27 oktober wordt de wereldwijde zendingsdag weer door de EZA georganiseerd in de Veluwehal in Barneveld, aanvang 10.30 uur.

Gemeentebladen

Drs. P.J. Lalleman, Tichelaarsdonk 308, 7326 BC Apeldoorn (Tel. 055-422507) heeft zich bereid verklaard om interessante berichten e.d. uit gemeentebladen te selecteren totdat de bezetting weer volledig is. Stuurt u hem uw gemeenteblad.

Georgy Vins weigert Russisch staatsburgerschap

Moskou - Georgy Vins heeft geweigerd weer het Russisch staatsburgerschap aan te nemen, evenals eerder de dissident Alexander Solzenitsjin. Vins vindt de rehabilitatie van dissidenten, die president Michael Gorbatsjov in augustus afkondigde, nog niet ver genoeg gaa.

In een open brief roept Vins, secretaris buitenland van de niet-geregistreerde baptisten, de president op zich te verontschuldigen voor alle religieuz vervolging die sonds 1918 heeft plaatsgevonden en rehabilitatie te geven voor alle offers die mensen gegeven hebben. Gorbatsjov moet openlijk toegeven dat de religieuze wet van 1929, die nog steeds van kracht is, inhumaan en onderdrukkend is, zo eist de baptistenpredikant.

Vins werd in 1979 uitgewezen naar de Verenigde Staten, na vijf jaar strenge gevangenschap. Het Russisch staatsburgerschap werd hem echter ontnomen.

Persdienst EA

Nigeriaanse christenen bezorgd over islamisering

Lagos - Nigeriaanse christenen zijn, volgens een bericht van de Evangelische Zendings Alliantie, bezorgd over de voortschrijdende islamisering van hun land. De moslims verdrijven systematisch alle niet-moslims uit leidende posities in de regering, het leger en het ambtenarenkorps. President Ibrahim Babangida wil zijn land lid laten worden van de Organisatie van Islamitische Staten. Volgens dr. David Barrett, samensteller van de World Christian Encyclopeadia, is 49 procent van de 100 miljoen Nigerianen christen, 36 procent moslim en behoort 15 procent tot de overige godsdiensten.

Persdienst EA

Toekomstig Europa: Christelijke ethiek voor grote uitdagingen

Bazel(idea) - De christelijke ethiek staat met het oog op een zich nieuw vormend Europa voor enorme uitdagingen. Dit was de conclusie van de deelnemers van de jaarlijkse conferentie van de Fellowship of Eurepean Evangelical Theologians (FEET) in Bettingen bij Bazel. De voorzitter van de Westduitse "Arbeitskreis für evangelikale Theologie (AfeT)". Dr. Helmut Burkhardt verklaarde na de conferentie tegenover jounalisten "indien in een toekomstig Europa een 'overtuigend christelijke getuigenis' ontbreekt, blijft het westers materialisme wel het enige alternatief voor de communistische ideologie". Terwijl in het Westen een verdere afval van traditionele christelijke waarden wordt vastgesteld, is de situatie in het Oosten anders. Na tientallen jaren van atheïstische ideologie komen daar vragen op naar echte menselijkheid, naar geldende waarden en God. De 70 deelnemende Europese theologen waren het er over eens dat "de christelijke ethiek en theologie zich opnieuw op het getuigenis 'God als schepper van de wereld' bezinnen moet". De FEET werd in 1974 na het internationale congres voor Wereldevangelisatie in Lausanne (Zwitserland) opgericht. Voorzitter van het uitvoerend-comité is prof. dr. K. Runia (Kampen).

Persdienst EA

Hartelijk dank

We denken met heel veel vreugde terug aan de jubileum-viering op 23 september j.l. Het was een feest om zoveel broeders en zusters uit onze gemeenschap te mogen ontmoeten!

U zult hopenlijk kunnen begrijpen dat het voor ons ondoenlijk is iedereen die op dit feest aanwezig was persoonlijk te bedanken. Daarom doen we het op deze manier.

Hartelijk dank voor uw aanwezigheid, voor de felicitaties, voor de attenties. Dank ook aan hen die een brief of een kaartje stuurden. Uw belangstelling, op wat voor manier ook, maakte dat het voor ons een onvergetelijke dag is geworden.

Met u verbonden in de Heer en zijn werk,

Jannie en Chris Eijer

Hoogleraar: Bonhoeffer was conservatief theoloog

Basel - De bekende Westduitse theoloog Dietrich Bonhoeffer was een criticus die het verval van waarden en van het christendom analyseerde. Hij heeft niet de moderne theologische kritiek en filosofie bedacht. Tot deze conclusie komt de evangelische theoloog en publicist prof. G. Huntemann. Zijn standpunt gaat in tegen de gangbare interpretatie van Bonhoeffers theologie.

Volgens Huntemann, hoogleraar aan de Vrije Theologische Academie in Basel, was Bonhoeffer "een conservatieve belijder van de waarheid, tegen de dwaalwegen van de moderne theologie in". In navolging van Bonhoeffer zouden evangelische christenen ook politieke verantwoordelijkheid op zich moeten nemen.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 48,-- per jaar; buitenland *f* 66,-- per jaar.

Redactie:
J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

BEROEPINGSWERK

D.M. Stichter uit Westerhaar heeft een beroep ontvangen van de Baptistengemeente in Leeuwarden.

MEDEDELINGEN

Secretaris van de Bond van Baptisten Gemeenten IJsselgewest is: I. Krol-Mulders, Hoek van 't IJ 1, 8223 BH Lelystad, tel. 03200-28660.

Secretaris van de gemeente Ter Apel is R. Schouwstra, Vinkenslag 61, 9561 CN Ter Apel, tel. 05995-3051.

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

LEVEN EN KRACHT

Lektuur-evangelisatie

Veel nieuw materiaal!
Vraag proefnummers aan.
Kerstblad: God is onder ons!
Een puur evangelisatieblad voor rand- en buitenkerkelijken.
Foto-kerstkaarten met evangeliserende inhoud. Iets bijzonders. Leven en Kracht: specialist in evangelisatiemateriaal. Eigentijds, aktueel, modern en toch bijbels. Vraag inlichtingen. Postbus 4, 3958 ZT Amerongen. Tel. 03434-53444.

Vrees niet, want Ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt mijn.
Jesaja 43:1

Op de leeftijd van 78 jaar is door de Heer thuisgehaald onze broeder

Jakob Leinenga

25 september 1990

Baptistengemeente
Rotterdam-Zuid

"Al den weg leidt mij mijn Heiland"

Voor ons nog onverwacht is door zijn Schepper thuisgehaald onze broeder

Tjeerd Diepstra

weduwnaar van Jantina Helena Sippina Westerhof

op de leeftijd van 89 jaar

Baptistengemeente Emmen,

Toch nog onverwacht is na een langdurig ziekzijn van ons heengegaan onze broeder

Lukas Meijer

op de leeftijd van 75 jaar

De Here is mijn herder, mij ontbreekt niets.
Psalm 23

30 september 1990

Baptistengemeente
Stadskanaal Noord

De Here is mijn kracht en mijn schild; op Hem vertrouwde mijn hart en ik werd geholpen.
Psalm 28:7

Op Zijn tijd heeft de Here tot zich genomen Zijn kind, onze broeder

Luurt Wolgen

op de leeftijd van 67 jaar

Veendam, 30 september 1990

Baptistengemeente Veendam

Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.
Joh. 3:16

In zijn Heer en Heiland is ontslapen, onze broeder

Peter Klos

echtgenoot van Derkje Benjamins

op de leeftijd van 52 jaar

11 september 1990

Baptistengemeente Westerhaar

"Groot is Uw trouw, o Heer, aan ons betoond"

Op 2 november D.V. zijn onze lieve ouders en grootouders,

Willem Stuut

en

Geeske Viel

50 jaar getrouwd

Deze dag willen we graag met hen vieren.
Als u hen wilt feliciteren bent u van harte welkom tussen 15.00 en 17.00 uur in de Baptisten kerk "Het Venster", Azaleastraat 16a, Winschoten.

Hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Adres: W. Stuut
Plantsoenlaan 7
9679 HA Scheemda

105e jaargang nummer 37 - 25 oktober 1990

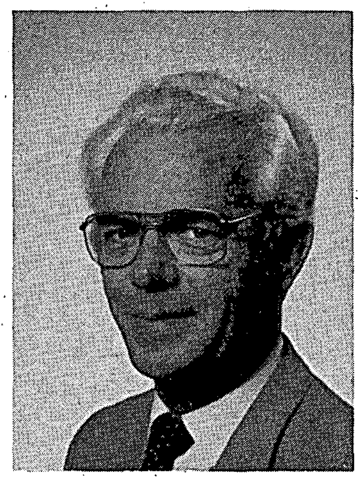
DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

"Weest dankbaar"

Toespraak van de voorzitter van de AV 1990

En de vrede van Christus,
tot welke gij immers in één lichaam geroepen zijt,
regere in uw harten;
en weest dankbaar.
Het woord van Christus wone rijkelijk in u,
zodat gij in alle wijsheid elkander leert en terechtwijst
en met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen zingende,
***Gode dank brengt** in uw harten.*
En al wat gij doet met woord of werk,
doet het alles in de naam des Heren Jezus,
*God, de Vader, **dankende** door Hem.*
(Kolossenzen 3:15-17)

Broeders en zusters, leden van de Algemene Vergadering, gasten en genodigden,

In zijn openingsrede van de Algemene Vergadering van 1989, heeft ds. A. de Vries onder meer het volgende gezegd;
"Daarom ben ik dankbaar voor het gezamenlijke getuigenis van 83 autonome Gemeenten in de storm van de tijd, die zich opnieuw ingezet hebben om het getuigenis van Christus metterdaad waar te maken. Ik ben me bewust van allerlei belemmeringen en niet geslaagde acties. Dat mag echter nooit de dankbaarheid voor wat er wel is ondersneeuwen".
Ik was en ben dit van harte met hem eens.

In de gelezen verzen 15, 16 en 17 uit het derde hoofdstuk van de brief aan de Kolossenzen komen de woorden "dankbaar zijn", als een opdracht voor. Nadrukkelijk wil ik in deze openingstoespraak nog eens onderstrepen, dat naast vele zorgen en moeilijkheden er heel veel is in onze Unie om intens dankbaar voor te zijn.
Wanneer ik alles zou moeten noemen, waarvoor we dankbaar mogen en moeten zijn, dan zou dat teveel tijd vergen. Ik moet me dus beperken.
De agenda van onze vergadering van de komende dagen volgend, komen we allereerst bij;

het Unie-bureau:
Dankbaar mogen we zijn voor de mensen die op ons bureau werkzaam zijn onder leiding van br. Van den Hoef. Er wordt daar zeer gemotiveerd en hard gewerkt.

de Evangelisatie Commissie van de Unie:
Een commissie die voortdurend bezig is om op eigentijdse wijze de Gemeenten te helpen bij het Evangelisatiewerk. Zeer dankbaar mogen we zijn voor onze Evangelist ds. Eijer. Zijn inzet en ijver dwingen telkens weer respect af.

het Pensioen- en Invaliditeitsfonds:
Een fonds dat zich beijvert om er voor te zorgen, dat zij die wij hebben vrijgesteld voor de dienst aan de Heer en de Gemeen-

ten, zich geen zorgen hoeven te maken over het inkomen bij emeritaat of arbeidsongeschiktheid. Als er iets is, waar we elkaar als Gemeenten nodig hebben, dan is het wel onze gezamenlijke zorg voor onze voorgangers en voor onze medewerkers in algemene dienst.

de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging:
Dankbaar zijn we, dat we mogen beschikken over een goed georganiseerd jeugdwerk. Een jeugdbureau met goede gekwalificeerde medewerkers.
We bezitten twee jeugdconsulenten, Nico Wever en Geert Jan Blanken, die de Gemeenten op professionele wijze behulpzaam zijn bij het jeugdwerk.

de Unie Bouw Stichting:
Wanneer we bij het Pensioen- en Invaliditeitsfonds iets hebben gezegd over onze gezamenlijke inspanning, dan geldt dat wel heel in het bijzonder voor de Bouw Stichting van onze Unie. Het bruist momenteel van de bouwactiviteiten in onze Gemeenten. En dat is mogelijk omdat we als Gemeenten ook op dit terrein de handen ineen mogen slaan. Reden tot grote dankbaarheid.

de Commissie voor de Opleiding
Een onderdeel van ons gezamenlijke werk, dat de laatste tijd nogal in de belangstelling staat. Hier zijn de nodige zorgen. Maar heel nadrukkelijk zou ik willen stellen, dat we reden tot dankbaarheid hebben, omdat we mogen beschikken over twee docenten in voltijdse dienstverband, dr. O. de Vries en ds. Y. Horjus, die ieder op hun eigen specialisme bezig willen zijn om onze toekomstige voorgangers op te leiden voor hun belangrijke taak in de Gemeenten.

de Unie Zendings Commissie:
Zending heeft altijd onze warme belangstelling genoten. We mogen biddend, gevend en dankend achter onze zendelingen Ducky Rosier, Anneke Oppenhuizen, Hans Willem en Aisha Oosterloo en Peter en Ria de Groot staan.
Wil ik de agenda van onze vergadering blijven volgen, dan kom ik nu bij ons weekblad De Christen. Mag ik volstaan met op te merken dat we de komende dagen intensief over ons blad met elkaar zullen moeten overleggen.

de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging:
Een zeer inventieve en actieve Beweging in ons midden. Op vele terreinen zijn de zusters daadwerkelijk bezig met de opdracht waarvoor ze zich gesteld weten.
Ook op financieel gebied is er reden tot dankbaarheid.
Nog nooit is in onze geschiedenis zoveel aan vrijwillige bijdragen voor ons gezamenlijke werk bijeen gebracht als in 1989.
Soms wordt de vraag gesteld; "wat betekent de Unie voor ons".
In het hiervoor genoemde hebt u het antwoord. Dat antwoord is nog maar ten delen, want er zijn ook nog negen subsommissies van de Commissie der Unie werkzaam. Deze sub-commissies verzetten enorm veel werk op diverse terreinen. Het vergt teveel tijd om van alle sub-commissies iets te zeggen.
Een uitzondering wil ik toch maken, en wel voor de Gemeente Bijbel School. Vers 16 van de gelezen verzen geeft mij daartoe de aanleiding.
Het Woord van Christus - het Woord van God wone rijkelijk in U.
In een onlangs gehouden bespreking met de Stuurgroep Gemeente Bijbel School, hebben we samen opnieuw vastgesteld, dat we alles in het werk moeten stellen om onze Gemeenten nog meer dan nu het geval is, samen rond de Bijbel te krijgen, zodat we in staat zullen zijn om in alle wijsheid van elkaar te leren en elkaar terecht te wijzen.
Nogmaals wil ik herhalen wat de rector van ons Seminarium onlangs heeft gezegd;
"De Gemeente is geen volk dat zichzelf regeert. Christus is de Heer der Gemeente. Maar Zijn wil en gezag worden niet openbaar in het optreden van enkele leiders, maar in de beoefende geloofsgemeenschap van de leden".
Die beoefende geloofsgemeenschap zal veel van ons vragen. Daarvoor zullen alle zeilen moeten woren bijgezet. Op onze voorgangers en op allen onder ons, die zich met toerusting en dienstbetoon bezig houden, en dat zijn er velen, rust een zware en belangrijke taak in deze.
Van elkaar leren en elkaar terechtwijzen moet in een dusdanige sfeer kunnen plaatsvinden, dat wij te allen tijde met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen zingende, God kunnen danken.

Dat is echt Gemeente van Jezus Christus zijn.
Naast de leden van de Raden, zetten duizenden broeders en zusters onder ons zich in door leiding te geven in onze zondagsscholen, in onze koren en muziekgroepen in het jeugdwerk, het werk van zusterhulp. het dienstbaar zijn onder de bejaarden en ales wat er verder nog gebeurd. Zij doen dit uit liefde voor de Heer en voor de Gemeente.
Het is voor deze duizenden en voor bijna heel onze Gemeenschap dan ook een verdrietige zaak, dat er over de Gemeenten, die ze lief hebben, de laatste tijd zoveel negatieve publiciteit in de dagbladpers is geweest.
Discussie moeten wij primair in direct contact in de Gemeente met elkaar voeren en niet via de media. De "buitenwacht" mag best weten, dat Baptisten over sommige dingen verschillend denken, maar het moet niet zo zijn, oat de Baptisten het beeld gaan oproepen van rivaliserende groepen. Dat trekt de feitelijke situatie bovendien scheef.
Een publieke discussie heeft sterk de neiging verschillen aan te scherpen tot felle tegenstellingen.
"De vrouw op de kansel" zal in de nabije toekomst het onderwerp zijn waarover we met elkaar in gesprek moeten komen. Van harte hoop ik, dat de "buitenwacht" zal ervaren, dat wij hierover op waardige wijze met elkaar kunnen spreken.
Als Gemeenten in de Unie hebben wij, door het aanvaarden van de grondslag en de doelstelling van de Unie een gemeenschappelijke discipline, zowel in hun onderlinge verhoudingen als in hun gedrag naar de wereld toe.
Dit betekent, dat elke Gemeente zich zal moeten afvragen of datgene wat zij doet of nalaat de Gemeenschap dient, of juist het tegenovergestelde veroorzaakt, namelijk de Gemeenschap misschien beschadigt of in een verkeerd daglicht stelt.
Binnen onze Geloofsgemeenschap bestaat geen uniform leergezag, zodat er binnen het kader van onze grondslag en doelstelling, voor de plaatselijke Gemeente mogelijkheden bestaan tot het voeren van een eigen beleid. Bij de feitelijke realisering van het eigen beleid, dient de plaatselijke Gemeente zich echter steeds te realiseren, dat door het lidmaatschap van de Unie er sprake is van een beperking van de autonomie. De Gemeenten zullen zich, met name in de uitersten moeten beperken.
Leden van de Algemene Vergadering, de recente geschiedenis van de Unie bepaald ons heel duidelijk bij de vraag, "wat is onze identiteit".
De Stuurgroep Reorganisatie Unie, de SOU, is bij haar werkzaamheden hier voortdurend tegenaan gelopen.
Wij zullen in deze dagen de behandeling van de identiteitsvraag aansnijden. De tijd die wij daarvoor nodig zullen hebben, wordt mede bepaald door de materie zelf en de gedachten van de Gemeenten hierover.
Mag ik tot slot, als een voorzichtige aanzet in de beantwoording van onze identiteitsvraag de aan het begin gelezen verzen uit de brief aan de Kolossenzen nog eens samenvatten.
De vrede van Christus heeft ons in één lichaam geroepen.
Niet wij hebben elkaar gezocht, maar het is de vrede van Christus die ons aan elkaar geeft. In die vrede mogen wij elkaar aanvaarden en accepteren. Die vrede moet ons leven beheersen. Begin met dankbaar te zijn. Het Woord van God moet rijke aandacht krijgen. Wij mogen, wijs geworden door dit Woord van elkaar leren en elkaar terechtwijzen, op een dusdanige wijze, dat we altijd met lofliederen God kunnen danken. En alles wat we doen, met woorden en met werken, het moet gebeuren in de Naam van de Here Jezus, God de Vader dankende door Hem.
Met deze woorden, verklaar ik de 110de Algemene Vergadering van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland voor geopend.

W.J. BLANKEN

Prefetisch spreken

Jeremia bijvoorbeeld

In onze traditie neemt de spreker een dominante plaats in. Tijdens de erediensten domineert de predikant als spreker en de preekstoel als centrum van de liturgie. Gemeente- en Unievergaderingen zijn ondenkbaar zonder de bekende woordvoerders, die sfeer en beleid aangeven. Ook op deze Algemene Vergadering wordt weer met aandacht, verveling of humor geluisterd naar de verschillende sprekers. Ook nu weer zullen sprekers de vergadering interesseren, irriteren en amuseren.

Als ik het goed heb verwachten we nauwelijks dat iemand profetisch spreekt; noch op de kansel, noch tijdens vergaderingen. Zo vaardig we het woord voeren, zo onmondig zijn we als het op profetisch spreken aankomt. Je hebt het ook zelf niet in de hand, je kunt niet zeggen: daarover wil ik nu eens profetisch wat zeggen.
Profetisch spreken is geen verhandeling over het "profetische woord", wat daaronder ook verstaan mag worden. We weten eigenlijk niet goed wat we ons bij profetisch spreken moeten voorstellen en zijn er beducht voor. Voor een goede communicatie en beleidsvorming is het echter onontbeerlijk.
Jeremia 1:9 en 10 geeft kort en bondig aan wat profetisch spreken inhoudt:
"Toen strekte de Here zijn hand uit en roerde mijn mond aan, en de Here zei tot mij: Zie ik leg mijn woorden in uw mond; merk op, Ik stel u heden over volken en koninkrijken om uit te rukken en af te breken, om te verdelgen en te verwoesten, om op te bouwen en te planten".

Jeremia als profetische spreker

Profetische sprekers melden zich over het algemeen niet als eersten om het woord te voeren. Jeremia bijvoorbeeld schrikt er voor terug om te spreken. Sommige uitleggers menen dat Jeremia, als een onmondige jongen, denkt dat hij geen geoefend spreker is. Zij zijn waarschijnlijk zo onder de indruk van het fenomeen "spreker" in ons wereldje, dat ze menen dat profetisch spreken betekent "van de tongriem gesneden zijn".
Jeremia zit echt niet om woorden verlegen, hij moet een begaafd spreker geweest zijn. Tot over de grenzen is hij bekend geworden; zelfs in het portaal van het paleis van Farao in Egypte heeft hij gepredikt (Dan. 9:2, Jer. 25:11 en 29:10, 2 Kron. 36:21).
Jeremia begrijpt echter wat profetisch spreken betekent; het gaat om spreken met volmacht en dat maakt hem beschroomd. De profeet ontvangt een woord voor de wereld, wat God bevolen heeft moet hij spreken. God zegt hem dan ook toe: Ik ben met u (1:7,8).
Alle elementen van deze teksten vinden we terug in het zogenaamde zendingsbevel in Markus 16 en Matthéus 28: de volmacht, de opdracht, de belofte, de volken. Het profetische woord is dan ook missionair geladen.
God raakt de mond van de profeet aan. De causatieve vorm geeft de mogelijke betekenis aan van: "legde zijn hand op mijn mond" of "nam bezit van mijn mond". Vers 9b omschrijft de handeling als: God legt zijn woorden in de mond van de profeet (vgl. Jes. 6:6,7, Ezech. 2:9-33. Openb. 10:8-11). Jeremia spreekt omdat God gesproken heeft.

Profeet voor de volken

Profetisch spreken geldt de volken, heeft politieke betekenis. De profetische uitspraken over de volken zijn *geen randverschijnsel*, maar maken deel uit van de roeping en de prediking van Jeremia. Het betekent niet alleen dat hij de heidenen het evangelie verkondigde (wat hij inderdaad gedaan heeft), maar ook, dat zijn profetisch spreken over de volken, Israël inbegrepen, politiek geladen is. Nebukadnezar (voorbeeld voor Saddam Hoessein) is op de hoogte geweest van Jeremia en zijn boodschap.
Hij bereikte de leiders van de volken Edom, Moab, Ammon, Tyrus en Sidon, die naar Jeruzalem gekomen waren en door hun bemiddeling de koningen van die volken (Jer. 27; het huidige Jordanië, Libanon en de Sinaï). Hij had schriftelijk contact met de ballingen in Babel (Jer. 29).
Moge het in onze situatie moeilijk zijn de uitvoering van de zendingsopdracht van Jeremia te reconstrueren, het is duidelijk dat de profeet niet alleen in relatie tot zijn volk en de volkeren gesteld wordt, maar dat "profeet voor de volken" universele en missionaire betekenis heeft. Hij heeft deel aan de Missio Dei, aan de zending van God zelf. De profeet wordt een dienende volmacht toegekend over volken en koninkrijken. Hij is een universele persoonlijkheid met een zendingsvisie.

Afbraak en opbouw

Profetisch spreken houdt afbraak en opbouw in, of, om het andere beeld te gebruiken, er moet gewied en geplant worden. Jeremia spreekt het Godswoord tot de volken en de koninkrijken; dat woord heeft vernietigende en scheppende kracht.
De profeet heeft moeite met deze opdracht (1:17-19, vgl. 17:14-16).
De mogelijkheid van profetische spreken, om zowel af te breken als op te bouwen, brengt innerlijke spanning te weeg.
Profetisch spreken kan zowel heil als onheil betekenen, brengt zowel rust als onrust teweeg.
Het woord van Jahwe, als opdracht voor de profeet, blijft niet beperkt binnen de grenzen van Juda, het eigen volkje, maar dringt door tot de einden der aarde. Het profetische woord is missionaire prediking in de context van historische situaties.
De profetische visie ziet na het oordeel het heil dagen, zowel voor Israël als voor de volken. Het profetische woord geeft uitdrukking aan de werkzame tegenwoordigheid van God in gericht en genade.

Geen mondjesmaat!

In het Nieuwe Testament wordt profetie als een eminente gave beschouwd, waar de gemeente van de Heer aanspraak op kan maken (1 Cor. 14:1-4). Het kenmerk van profetisch spreken bij Jeremia: afbraak en opbouw, uittrekken en planten, krijgt voor de gemeente de eigen betekenis van: vermaning, stichting en bemoediging.
Profetisch spreken waarschuwt voor doodlopende wegen en opent nieuwe wegen naar de toekomst. Het gaat om de komst van het Koninkrijk van God - geestelijke, sociale en politieke vernieuwing. Als geschenk van God - door gericht en genade. Alleen in dat perspectief kunnen we gemeente van Jezus Christus zijn. Het is mogelijk dat leden van de AV profetisch spreken! Ik moet bekennen dat bij het schrijven van deze zin er een cynisch lachje om mijn mond speelt; maar dat wordt anders als God zijn hand op je mond legt!
"Och, ware het gehele volk des Heren profeten, doordat de Here zijn Geest op hen gave" (Mozes in Numeri 11:29).
Wanneer een afgevaardigde opmerkt: "Broeder voorzitter, dit is buiten de orde", dan heeft hij profetisch gesproken.

G. VAN 'T WOUT

Wat is pastoraat?

Pastoraat is geestelijk werk aan de ziel van een mens. Een pastoraal werker zal er dan ook altijd van uit moeten gaan dat degene aan wie pastoraat bedreven wordt in een juiste relatie tot God komt te staan.

Het uitgangspunt om pastoraal werk te doen

Het uitgangspunt moet altijd zijn liefde tot de ander. We zingen soms " 'k Heb je lief met de liefde van de Heer". Met minder kan het niet toe en als iemand een ander uitgangspunt heeft om pastoraal werk te doen dan faalt hij. Die liefde geldt de verloren ziel die gered moet worden voor de eeuwigheid, die liefde geldt ook broeders en zusters, dus zij die al behouden zijn. Pastoraal werk moet in de liefde en in de kracht van de Heer worden verricht.
Pastoraal werk wordt gedaan in contact met de ander, maar voor alles in contact met God. Pastoraal werk begint dan bijvoorbeeld ook niet op een huisbezoek, maar thuis in de kamer waar de knieën gebogen worden en waar gebeden wordt voor de persoon die men wil bereiken. Iemand die niet kan bidden moet geen pastoraal werk doen.

Plaatsbepaling van het woord pastoraat

Het latijnse woord "pastor" betekent herder. Daarmee verbonden is het woord "kudde".
De Here Jezus noemde zichzelf de Goede Herder en spreekt ook over de oudsten van de gemeente als herders. (1 Petr. 5:2 en Hand. 20:28). Pastoraat is toezien op de kudde. Dat betekent dus dat het heil voor de kudde in het oog gehouden moet worden en niet alleen maar het eigen heil. Dat betekent zich inzetten. We moeten bedenken dat de kudde 'terecht' moet komen.
Pastoraal is te zorgen dat de kudde beschermd wordt, dat het eten en drinken krijgt en dat hij bestand is tegen het leven in grazige weiden, maar ook in de woestijn.
In het pastoraat gaat het om drie personen God, de pastor en de medemens. Die staan in een bepaalde relatie tot elkaar.

Pastoraat in de Bijbel

We zien in het Nieuwe Testament niet alleen een oproep tot pastoraal werk. We zien het ook daadwerkelijk getoond.
De Here Jezus verrichtte pastoraat. De apostelen eveneens.
De brieven van Paulus was pastoraat, soms aan personen zoals aan Timotheüs en aan Titus, in andere gevallen aan gemeenten. Hij gaf hen ook de opdracht om pastoraal werk te doen.
De brieven van Petrus en Johannes eveneens. Van de brieven van Johannes kunnen we dunkt me zeggen dat de eerste brief pastoraat aan de gemeente is, de tweede brief pastoraal aan een gezin en de derde brief pastoraat aan een persoon.
We ontdekken in de Bijbel, en dat zal ook onze persoonlijke ervaring moeten zijn dat pastoraat bedreven wordt in de prediking, in groepsgesprekken, denk aan de practische toepassing van de Bijbelstudiegroep en in persoonlijke gesprekken.
In het pastoraat moet men kunnen luisteren, men moet de nood van de ander kunnen analyseren en er moet een doel zijn. Het is niet aan de pastor om te bepalen of hij bij dat doel terecht komt.

Omdat het handboek, ook voor ons handelen, waar we ons altijd naar moeten richten de Bijbel is, wil ik graag een paar voorbeelden aanhalen waar pastoraat bedreven wordt en daar even bij stilstaan.
In Joh. 4 hebben we de geschiedenis van de Samaritaanse vrouw.
De Here Jezus zag haar. Een vrouw die alleen kwam om water te putten. Als je dat ziet dan weet je dat er iets aan de hand is, want de put was de plaats waar de vrouwen elkaar ontmoetten. Zij lag er waarschijnlijk uit bij de anderen. Kunt u zich voorstellen dat de Heiland verlangend was om haar te redden? Wilde zij komen tot aanvaarden van het heil dan zou er een pastoraal gesprek moeten plaats vinden waarin haar het evangelie duidelijk gemaakt werd en dan zou er aanvaarding van het heil moeten zijn door op de Here te vertrouwen. De Here Jezus zag dus haar nood en was met ontferming over haar bewogen. Hij sprak niet over haar leven, daar zou Hij wel terecht komen, maar hij vroeg haar om een slok water. Daarmee brak Hij het ijs. Zij was verbaasd. Hoe kunt u mij, een samaritaanse vrouw, om water vragen. Toen sprak de Heiland over water waarvan je nooit meer dorst krijgt en hij bepaalde haar bij haar zonde door te zeggen: Roep je man. Hij ontdekte haar aan zichzelf en dat leidde er toe dat ze in Hem ging geloven.
In Joh. 3 had er een heel ander gesprek plaats gevonden. Daar was pastoraat in de nacht. De Heiland sprak met Nicodemus, de geleerde over wedergeboorte en kwam tot de vraag in :10 "Gij zijt de leraar in Israël en ge weet deze dingen niet?". Wat zou er gebeurd zijn als iemand zonder die inleiding tot Nicodemus gezegd zou hebben: "Man je weet er niets van". Hij had zijn geleerdheid ten toon gespreid, maar de Here Jezus deed hem zichzelf ontdekken. Toen bracht de Heiland hem het evangelie. Nicodemus moest er toen zelf mee aan de gang.
Johannes 19:39 toont ons dat hij Jezus lief had.
Datzelfde zien we ook bij de rijke jongeling. Matth. 19:16-26. Hij kwam tot Jezus en knielde voor hem. De Here Jezus bracht hem tot daar waar hij zich aan zichzelf ontdekte en toen was de prijs voor het volgen van Jezus hem te hoog.
Dat bedroefde de Here Jezus, maar Hij liet hem gaan. Was de Heiland niet verlangend om Hem te redden? Zeker wel.
Nog een voorbeeld. Jezus zocht Petrus op toen hij Hem verloochend had. Joh. 21:15-23. Kunt u zich voorstellen hoe Petrus zich voelde toen hij aan het meer van Tiberias de Here Jezus zag? Toen kwam Jezus naar hem toe en Hij verweet niet. Hij zei ook niet "Petrus ik heb je desondanks lief". Dan zou Petrus dat misschien wel heel fijn gevonden hebben, maar Hij zei: "Petrus, hou je nog wel van me?". Daarmee raakte de Heiland Petrus direct in het hart. En de Heiland prikte door en dat deed Hij nog eens. Toen zei de Here: Petrus doe er je winst mee. Vroeger regelde je zelf de dingen en nu zie je dat je dat niet kunt :18.
In Handelingen 20 zien we dat Paulus mensen opleidt om pastoraal werk te doen. Mogelijk wel in de openlucht of op het strand van Milete. Paulus had mensen in Efeze tot de Here geleid. Daar was een gemeente ontstaan doordat hij niet meteen, toen de mensen tot geloof gekomen waren, weer weggegaan is. Hij heeft daar gewoond en ook een paar jaar pastoraal werk gedaan. Toen hij later in Milete moest overnachten ontbood hij de oudsten en gaf hen instructies voor pastoraal werk. Deze mensen wilden zich laten vormen voor de taak die er in de gemeente te doen was. Ik denk dat dit verlangen ook aanwezig moet zijn bij ieder die zich in de gemeente op de een of andere wijze met het pastoraat bezig houden. Dat zijn de voorgangers en de oudsten, maar ook anderen denk aan medewerkers van evangelisatiecommissies, jeugdleiders, zondagsschoolwerkers enz. Zij allen hebben hier mee te maken. Het is een geweldige taak die de Here ons toevertrouwt. We moeten daar niet te licht over denken.

W. HESSELS

De identiteitsvraag

J. SCHOTANUS

De SOU heeft voorlopig haar laatste gewestelijke-bijeenkomst (in Apeldoorn) gehouden. Van de 12 gemeenten tussen Zevenaar en Kampen waren er tien aanwezig. Als bijzonderheid mag vermeld worden dat Harderwijk aanwezig was met een bijna voltallige Raad (inclusief voorganger) en de werkgroep Unie-zaken. Wat er gepresenteerd werd was inhoudelijk goed.

De toekomstmogelijkheden van de Unie

Uit zeven keuze-mogelijkheden kregen we in een soort enquête de gelegenheid om met het toekennen 3, 2 en 1 punt onze prioriteiten aan te geven. Met de resultaten viel het IJsselgewest niet uit de toon bij de andere gewesten. Ik heb begrepen dat de SOU op de conferentie-middag op de A.V. in Deventer hier nog even op terugkomt.

De discussie

Aan het begin van de discussie kwam al direct naar voren, dat de dingen nu maar eens openlijk gezegd moesten worden. Dat werd dan ook gedaan. Er werd een soort karikatuur van een fundamentalist gegeven, die beheerst door vijanddenken, teksten uit zijn verband rukt en die als pijlen gebruikt om zijn tegenstander te vloeren. Het ging hierbij om degenen die geloven, dat er geen fouten in de Bijbel voorkomen en die ook niet geloven, dat de Bijbel tevens een gewoon menselijk boek is. Dit werd niet echt door de aanwezigen opgepikt (misschien wel genegeerd). Toch werd het door dezelfde broeder later in de discussie nog eens benadrukt. In feite zouden we niet tot een oplossing kunnen komen, zolang dit soort mensen (voorgangers) in een Gemeente de boventoon voeren, want de afgevaardigden uit de Gemeenten met dat soort voorgangers brengen dienovereenkomstig hun stem uit op een A.V. Ondertussen zat ik me af te vragen hoe het toch komt dat er nog altijd vraag is naar dat soort. Er werd, bewust of onbewust, tamelijk behoedzaam omgegaan met die opmerkingen. Waarschijnlijk om polarisatie te voorkomen. Misschien wel behoedzamer, dan ik met dit schrijven.

De voorspelbaarheid van onze discussies

Een beetje voorspelbaar is dit soort avonden wel. Er is altijd wel een lieve zuster, die de nadruk legt op het feit, dat de Bijbel ons oproept om elkaar lief te hebben. Vaak wordt dat ook nog wel knikkend aangehoord. Verder zal er naar voren komen dat we respect moeten hebben voor elkaars mening. Natuurlijk wordt er voor gewaarschuwd, dat je je eigen mening niet absoluut moet stellen. We moeten elkaar vrij laten. We mogen ons verwonderen over God, die zo groot en zo inclusief is. Ik krijg dan wel de neiging om een preek te houden over de God, die zo heilig is, dat Hij niets met ons van doen kan hebben. Met tegelijkertijd de keerzijde van de liefdevolle God, die alles met ons van doen wil hebben, als wij op grond van het verzoeningswerk van Christus tot Hem komen. Voor zoiets moet je eigenlijk een heel weekend bij elkaar komen. Je voelt je al schuldig als je voor de tweede keer de aandacht vraagt, terwijl anderen nog geen beurt gehad hebben om iets te zeggen. Bovendien is het voorspelbaar, dat er in een dergelijke discussie veel nadruk wordt gelegd op het luisteren naar elkaar. Dan moeten natuurlijk niet altijd dezelfden het woord voeren.

Het verloop

Dan kom je in de enquête van de SOU iets tegen, wat je uit het hart gegrepen is. Bovendien ontdek je, dat waar het om gaat staat onder een punt, dat voor bijna iedereen de grootste prioriteit had. Globaal weergegeven met "voortgaand gesprek", maar in de details aangegeven met Bijbelstudie, zelfonderzoek, éénheid in onvervangbare geloofspunten.
Dit laatste sprak mij vooral aan, omdat ik daarover meerdere keren in ons blad heb geschreven: De vaste kern van onze Bijbels-ethische basis, tegenover de sociologische en culturele wisselingen in tijd en ruimte.
Wat zou je dan graag samen willen ontdekken of je het min of meer eens zou kunnen worden over de onvervangbare grenzen, die hier liggen. Wat een teleurstelling als je dan niet verder komt dan het aanhoren van een paar opmerkingen van de aanwezigen over de onmogelijkheid om hiervoor lijnen aan te geven. **We zijn toch mondige mensen met elkaar.** Met de opmerking over onze mondigheid worden we voor de details van het genoemde punt toch wel een beetje monddood gemaakt. Natuurlijk zou ik hier niet zo over schrijven, als de tijd er voor geweest was om hier verder met elkaar van gedachten over te wisselen. Misschien gebeurt dat op de A.V. Afgezien daarvan, geloof ik dat we hier te maken hebben met het huidige levensgevoel en de zogeroemde democratische levenshouding.

Democratie als levenshouding

Via een bekende Amerikaanse pedagoog (1) is het begrip "democratie als levenshouding" bij de onderwijsmensen terecht gekomen. Men gaat er van uit dat politieke, economische en culturele democratie redelijk op gang gekomen zijn, maar dat er nog wel veel hapert aan de democratische levenshouding van mensen. Voor genoemde pedagoog is ethiek een ethiek der democratie. Dit houdt in: eerbied voor de menselijke persoonlijkheid en een grote bereidheid om naar anderen te luisteren. Als sociaal wezen bestaat het leven van de mens uit permanente interactie en intercommunicatie. Die mens is opgenomen in een voortdurend proces van verandering. In de opvoeding is het dan niet zozeer de vraag waartoe men opvoedt, maar hoe men het proces van verandering gaande kan houden in en via de opvoeding. Iedereen is mondig op zijn eigen niveau en moet ingeschakeld worden om het gebeuren gaande te houden. De ervaringen en belevingen staan centraal. Dit veroorzaakt groei en via deze groei komt men terecht op een steeds hoger niveau. De groei is doel op zichzelf. Hierdoor krijgt men een hele instrumentalistische en pragmatische kijk op het leven. De levensbeschouwing is dan niet meer doorslaggevend. De ervaring van de ontmoeting met elkaar (interactie) en met de omgeving (intercommunicatie) staat voorop.

Fundamentalisten de grote dwarsliggers

Hoe je ook genoemd wordt: fundamentalist of evangelisch: Als je een openbaringsgezag buiten en boven jezelf erkent ben je voor de rest van de wereld en voor velen in de kerk vaak taboe. Dit openbaringsgezag had voor dr. Feisser grote persoonlijke waarde en daarmee werd hij de dwarsligger in de toenmalige Hervormde Kerk, zelfs lang voor hij in conflict kwam met die kerk over de doop. In de omgang met die andere denkwereld mist men dan vanaf een bepaald moment die inschikkelijke en toegeeflijke, democratische levenshouding. Het is dan: tot hier toe en niet verder! Hiermee wordt men een dwarsligger.

(1) U zult het mij hopenlijk niet kwalijk nemen, dat ik niet elke keer de bronnen aangeef, als ik in algemene zin verwijs naar mensen en stromingen. Ons blad is niet wetenschappelijk en zelfs niet eens semi-wetenschappelijk van aard. Vermelding van details bevordert de leesbaarheid niet.

Op de kruispunten van onze geschiedenis spreekt de Algemene Vergadering

Nadat op 15 september de bijzondere Algemene Vergadering is gehouden werd in verschillende reakties gehoord dat de Unie een Synodaal karakter had gekregen. Het is wellicht goed om daar op deze plaats wat op in tegaan.

De Baptistengemeenten hebben elkander in de Unie gevonden om samen met de arbeid van de Here Jezus Christus bezig te zijn. De gemeenten bleven daarbij wel zelfstandig, maar men ging meer samenwerken. Om dat te kunnen doen moest er een basis zijn, een grondslag, waarop men elkander kon vinden en waarop men elkander ook kon aanspreken. Dat werd geen uitgebreid belijdenisgeschrift, maar in enkele woorden werd het gezegd dat deze gemeenschappelijke grondslag de Bijbel zou zijn, het woord van God. Dit was ook de grondslag welke in de Statuten van de gemeenten stond en bij sommige gemeenten werd daar ook het woord "Onfeilbaar" bij gevoegd.
Dat was de grondslag waarin men het met elkaar eens moest zijn. Daarom is de Unie ook niet een wat losse federatie van gemeenten, maar er is wel degelijk een hechte geloofsband. Op de Algemene Vergaderingen van de Unie werd daar ook niet aan getornd. Men kon het oneens zijn over heel veel verschillende zaken, maar aan de grondslag kwam men niet. Dat gaf soms wel eens wat problemen, maar grote schokken werden in het leven van de Unie niet gevonden.
Dat veranderde toen er diep ingrijpende zaken aan de orde kwamen. Enkele daarvan willen we hier beschrijven.

Uittreding uit de Wereldraad van kerken

In 1948, bij de oprichting daarvan, was ook de Unie van Baptistengemeenten in Nederland toegetreden tot de Wereldraad van kerken. Het is te ver terug voor schrijver dezes om te weten wat er allemaal aan had meegewerkt dat de Unie deze stap deed, maar we kunnen het ons wel ongeveer voorstellen. Reeds voor de oorlog, werd vooral op het zendingsveld gepoogd om tot wat eenheid te komen omdat de landen waarin zending werd bedreven soms voor het evangelie gesloten worden vanwege de verdeeldheid der kerken, bovendien was het heel moeilijk uit te leggen waarom er zulk een verdeeldheid was. Men zocht naar eenheid. Ook de oorlogssituatie werkte er aan mee dat men naar die eenheid op zoek was. Men ontmoette elkaar in het verzet tegen de gemeenschappelijke vijand en soms zat men naast elkaar in de gevangenis of concentratiekamp. Er zijn veel meer zaken te noemen, maar dit alles werkte er toch aan mee dat de Wereldraad werd opgericht en dat de Unie toetrad.
Hoewel de Unie op een goede wijze de plaats innam in het geheel der kerken werden er in de gemeente meer en meer geluiden van bezwaren gehoord. Soms vanwege uitspraken van leiders van de Wereldraad, soms doordat men in andere kerken dingen zag, waar men het op grond van de Bijbel niet mee eens was. Dit alles leidde er toe dat twee gemeenten, onafhankelijk van elkaar in 1962 een voorstel indienden om uit de Wereldraad te gaan.
Op verzoek van de Commissie der Unie werden die voorstellen een jaar lang ingetrokken opdat er eerst een uitvoerige studie over gemaakt kon worden. Dat is ook gebeurd, maar een jaar later stonden deze voorstellen op de agenda van de Algemene Vergadering. In dat jaar was er wel een studiecommissie geweest die zich met dat onderwerp had beziggehouden, maar ook in de vergaderingen van de gemeenten was deze zaak besproken. De beslissing welke in 1963 werd genomen om uit te treden was dan ook geen synodale beslissing, van boven af opgelegd, maar een zaak die in de gemeenten was beslist en van onderaf was gekomen. Op dit belangrijke kruispunt van onze geschiedenis had de Algemene Vergadering gesproken, hadden de gemeenten gesproken.

De Raad van kerken

In 1970 werd in Nederland de Raad van kerken opgericht, waarin meerdere kerken hun plaats zouden kunnen vinden dan in de wereldwijde Wereldraad van kerken. De Commissie der Unie had een voorstel op de agenda van de Algemene Vergadering geplaatst om mede toe te treden tot deze Raad van kerken. Weer werd dit alles besproken op gemeentevergaderingen. En samen beslisten de gemeenten om niet mee te doen. Opnieuw geen beslissing van bovenaf, maar in de gemeenten werd deze beslissing genomen. Opnieuw had op een kruispunt van onze geschiedenis de Algemene Vergadering zo duidelijk gesproken dat wijlen ds. J. van Dam in "De Christen" schreef dat de Uniecommissie tot in lengte van jaren zulk een voorstel niet meer op de agenda behoefde te plaatsen.

Zo ook in 1990

Het is een wijs besluit geweest van de Commissie der Unie om in 1989 het punt mededelingen van de Comm. v.d. Opleiding uit te stellen tot een latere Bijzonder Algemene Vergadering. Daarom kon deze hele zaak en de daarbij ingediende motie van twaalf gemeenten rustig in de gemeenten en op de gemeentevergaderingen overdacht worden. Daarom heeft er op 15 september geen synode gesproken, maar hebben de gemeenten duidelijk gezegd welke *richting men wilde gaan.*
Een uitspraak van de Algemene Vergadering op een belangrijk kruispunt in onze geschiedenis.

Maar nu gaan we ook weer verder

Na de beslissing van 1963, die sommigen echt pijn heeft gedaan en na de beslissing van 1970, die eveneens voor sommigen erg moeilijk te aanvaarden was, hebben we de handen ineen geslagen, want we wilden samen verder gaan, samen staan in de arbeid des Heren.
Nu opnieuw de Algemene Vergadering gesproken heeft zal dit sommigen pijn hebben gedaan, maar de gemeenten hebben gesproken. Een duidelijke uitspraak.
Maar we zullen weer samen verder moeten gaan. Want we horen bij elkaar in die ene Unie, waarvan de oprichters hebben gezegd dat het moest dienen tot werk in de wijngaard des Heren.
Niet een synode, of, zo u wilt, een commissie, heeft gesproken, maar de gemeenten hebben deze belangrijke beslissing genomen. Daarom zijn we ook dankbaar dat deze beslissing niet overhaast is gekomen maar een jaar heeft kunnen rijpen. Het was een doordachte beslissing. We zijn van mening dat moties en voorstellen van verstrekkende aard te alle tijde zouden moeten rijpen opdat de beslissingen daarover in goed en diep overleg genomen kunnen worden.

JAC. SCHOUTEN

AGENDA

10 en 11 november a.s.
Ontmoetingsweekend Muntendam en Rotterdam-Centrum

dinsdag, 13 november a.s.
Groningerbond (zie aankondiging in dit nummer)

zaterdag, 17 november a.s.
LANDELIJKE ZENDINGSDAG in de baptistenkerk te Apeldoorn

zaterdag, 17 november a.s.
Eerste-jaarsdag (zie aankondiging in dit nummer)

13 januari 1991
Roepingenzondag

4 en 5 mei 1991
weekend alleenstaanden

25 mei 1991
Landelijke Ontmoetingsdag

maandag 15 mei 1995
Groots opgezette festiviteiten in Stadskanaal-Noord
(zie artikel van P. Jager in nr. 21)
Akkoord: Van mijn kant een beetje voorbarig, om dit nu al in de agenda te plaatsen.

(J.S.-R.)

LEZER AAN HET WOORD

Aan iemand, van wie ik gelezen heb, dat er een nieuwe geloofsbelijdenis gemaakt moet worden voor de Baptisten in Nederland.
Daar hebt u een groots plan op stapel gezet. Mooi en belangrijk werk. Moeilijk ook; maar u kunt vele helpers krijgen: er zijn in Nederland immers talloze 'theologen'. U gaat ook in het voetspoor van de man, die de stichter van het Baptisme wordt genoemd; toen hij zijn geloofsopvattingen moest bekend maken, stelde hij een stuk op van wel 100 artikelen. Ook in onze tijd zijn vele gelovigen bezig zich te bezinnen op de verwoording van hun geloof. Samen met elkaar zouden ze hun stellingen kunnen vergelijken, waardoor er voor ieder weer een nieuwe periode van bezinning zou moeten volgen.
Zo gaat het immers; er zal ook een boekwerkje moeten verschijnen met de uitleg van de gebruikte termen en met de variatie's, die daarop mogelijk zijn. - Zo weet u dus wel, waar u begint, maar nog lang niet, waar u uitkomt.
Belangrijk zal het zeker zijn.

Nu lees ik echter ook nog, dat de belijdenis zal moeten dienen als "grondslag" van onze unie. En daar sta ik perplex van.
Op z'n gronings zou er gezegd kunnen worden: "Wat een verstand". (Het tegendeel, wordt dan wel bedoeld).
Ons fundament is immers niet een kunstig geformuleerd schriftstuk.... we mogen weten van de levende werkelijkheid, die in Jezus Christus aan ons geschonken is: door zijn Geest heeft dat ook in onze dagen actualiteit.
Het is een geloofsdaad om hierop onze levenstaak en ook onze samenwerking te enten. Elkaar in dit vertrouwen en in deze toewijding te versterken lijkt me *de meest dringende opdracht.*
Daarbij zullen onze woorden-van-belijdenis niet ontbreken; ze zullen dan wel compact en sober zijn.

Van Beek, Groningen

Eerste-Jaarsdag

Op zaterdag 17 november a.s. organiseert de ANS-werkgroep een eerstejaarsdag.
Deze dag is bedoelt als ontmoetingsdag voor jongeren die dit jaar zijn gaan studeren, op kamers zijn gaan wonen of bijv. in militaire dienst zijn gegaan.

De dag begint om 10.30 uur en wordt gehouden in de Samenhofkerk, aan de Samenhofsingel in Zwolle.

Mocht je je willen aanmelden of wil je eerst meer informatie bel dan of Esther (03404-57695) of Linda (030-420269).

Dr. Harry Kamstra omgekomen in Tanzania

Op dinsdag 9 oktober is dr. Harry Kamstra bij een vliegtuig-ongeluk bij Mwanza in Tanzania (samen met de Canadese piloot en twee paters) omgekomen. Bij het weer opstijgen na het uitwerpen van een postzak, moet het vliegtuig een boomtak hebben geraakt. Dr. Kamstra is vooral bekend in de Vrije Baptistengemeeten, maar velen onder ons zullen ook van hem en zijn werk weten of hem en zijn vrouw Jantina kennen. Jiska doet de verpleegsters opleiding in Ede en is in de Baptistengemeente Ede voor velen geen onbekende. Op het moment van het ongeluk was zij in Tanzania om stage te doen in het ziekenhuis van haar vader. Jesse studeert aan het Letourneau College in Texas. Wij willen zijn vrouw en kinderen ten zeerste aanbevelen in uw voorbede.

JOOP SCHOTANUS

Geachte broeders en zusters,

Na het verschijnen van het A.V.-boek 1990 zijn in de druk een aantal onjuistheden/onvolledigheden ontdekt.
Wilt u onderstaande korrekties en aanvullingen in uw A.V.-boek opnemen?

Blz. 8, agendapunt 43: tekst moet luiden: Verkiezing van **vier** leden enz. Br. K.M. Gerritsen is tussentijds afgetreden en kan derhalve **niet** herkozen worden.

Blz. 8, agendapunt 49: toevoegen T. van der Leer, Dordrecht.

Blz. 11, punt 6: LEDENTAL. De juiste tekst van de eerste drie zinnen luidt: Het aantal leden was aan het eind van het verslagjaar gelijk aan dat per 1 januari, namelijk 12.359. Wel deden zich de volgende mutaties voor:

Blz. 16, punt 6: Studiecommissie De Christen. In de tweede regel moet de naam van br. K.M. Gerritsen worden doorgehaald.

Blz. 18, punt 6: De laatste zin moet luiden: In de loop van 1989 nam zr. Nederlof als secretaris afscheid van de werkgroep.

Blz. 33, punt 13: Toelichtingen. Punt 6 moet zijn punt 7.

Blz. 85, (jaarverslag NBVB): De laatste alinea moet luiden: Dit alles, **ingebed** in de Liefde van God....

Met hartelijke broedergroet,

A. VAN DEN HOEF

Van de Groninger bond

De laatste thema-avond van 1990, zal gehouden worden te Hoogezand op dinsdag 13 november in de Bapt. kerk aan de Beukemastraat.
Het onderwerp van deze avond zal zijn: "Vrijheid en Tucht in de Gemeente".
Bovengenoemd onderwerp zal behandeld worden door ds. Horjus uit De Bilt.
De thema-avond is niet alleen bedoeld voor Raden van de Gemeenten, iedereen is hartelijk uitgenodigd om deze avond aanwezig te zijn en mee te denken en te spreken.
De aanvang van de avond is 19.30 uur.

C. Pleysier, Secr.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 48,-- per jaar; buitenland *f* 66,-- per jaar.

Redactie:
J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

BEL GRATIS 06-0225910

VAN DER GRAAF

TOP VERHUIZERS

VERHUIZINGEN HULPDIENST

NOOIT WAREN DE BIJBELSE PROFETIEËN ZÓ AKTUEEL!

Ruim 70 jaar na de oprichting van het tijdschrift Het Zoeklicht door Johannes de Heer zijn de Bijbelse profetieën meer aktueel dan ooit tevoren.

Neem nu een proefabonnement voor slechts *f* 8,88 en u ontvangt minimaal 3 maanden elke 14 dagen Het Zoeklicht. Stort het bedrag op giro 28.38.88 t.n.v. Het Zoeklicht, postbus 99, 3940 AB Doorn.

HZ

kort en goed:
kerk

KERK: wekelijks magazine met nieuws en achtergronden over kerken en christelijke organisaties

Bel voor 3 gratis proefnummers: 03420-10790

LEVEN EN KRACHT

Lektuur-evangelisatie

Veel nieuw materiaal!
Vraag proefnummers aan.
Kerstblad: God is onder ons!
Een puur evangelisatieblad voor rand- en buitenkerkelijken.
Foto-kerstkaarten met evangeliserende inhoud. Iets bijzonders. Leven en Kracht: specialist in evangelisatiemateriaal. Eigentijds, aktueel, modern en toch bijbels. Vraag inlichtingen. Postbus 4, 3958 ZT Amerongen. Tel. 03434-53444.

De Baptisten Gemeente te Zutphen zoekt een vaste organist m.i.v. januari 1991. Een vast vrij weekend in de maand en vervanging bij ziekte e.d. is mogelijk. Reacties graag bij M. Davidse-Terwel, Frederikseplein 20, 7231 KG Warnsveld. Tel. 05750-21500.

"'k Ben nu gered en rein door 't Heilig offerbloed"

In volle zekerheid des geloofs is overleden onze zuster

Grietje Schuur

In de leeftijd van bijna 78 jaar

Sedert 23 oktober 1978 weduwe van Berend Jan Kiewiet

Vriescheloo, 5 oktober 1990

Baptistengemeente Vriescheloo

Hoop voor de toekomst

Er is een zeer meelevende broeder in het land, die de eindredacteur van hele goede zaken op de hoogte houdt. Er zouden verschillende zaken tussen wal en schip kunnen vallen, als ik als eindredacteur voortdurend overal zelf attent op zou moeten zijn. Je zou de eigenschappen van alomtegenwoordigheid en alwetendheid moeten hebben om zoiets volmaakt te doen. In die dankbaarheid voor deze meelevende broeder komt dan toch wel enige kentering als het gaat om de toezending van allerlei krantenknipsels. Hij schijnt er het grootste plezier aan te beleven als de redactie van De Christen op de korrel genomen wordt in de landelijke pers. Ik ervaar dat als het strooien van zout in een open wonde. Met dikke pijlen wordt aangegeven dat de redactie-commissie van De Christen van de JAV in Sneek een dikke onvoldoende verdient. Vierenzeventig van de tachtig afgevaardigden zouden dat vinden. Wat de jeugdige baptisten (die het afgelopen kwartaal aan sommige reacties te merken ons blad waarschijnlijk niet gelezen hebben) vooral in het verkeerde keelgat schoot was het feit dat de redactie-commissie geen kans gezien had een vertegenwoordiger te sturen. Ik kan nu reeds voorspellen als de JAV het volgend jaar weer in de eerste week van oktober gehouden wordt, dat ik er dan niet kan zijn. Verder was er voor ds. G. van 't Wout een ziekenhuisopname gepland in die periode en had onze redactie-secretaris reeds lang geleden in deze tijd zijn vakantie gepland, ook niet wetende dat de redactie-commissie zo verschrikkelijk onderbezet zou raken. De Sneker pastor en de leiding van de JAV was hiervan al maanden geleden op de hoogte. Wie hier geen begrip voor op kan brengen en hierom een redactie-commissie ongecorrigeerd laat verketteren door de aanwezige jeugdige baptisten mag van mij gaan twijfelen aan zijn eigen integriteit. Als dit dan de hoop zou moeten zijn voor onze toekomst dan heb ik daar een zeer zwaar hoofd in. Ik hoop voor de welbedoelende jongeren van ganser harte dat de onvolledigheid en nalatigheid ligt bij de verslaggever van het Friesch Dagblad. Hoewel dat voor mij als Fries ook niet zo gemakkelijk te verteren is. (voor de insiders: oprjochte Friezen bleauwe wy). Ik wil niet graag vanuit de loopgraven die ander tegemoet gaan, maar liever met open vizier. Mocht u denken dat ik met mijn artikelen in het speciale A.V. nummer wel wat vriendelijker had kunnen zijn, dan laat ik u weten, dat om niet de indruk te geven bij mensen in het gevlij te willen komen, ik eerder de neiging heb om de andere kant wat door te slaan.
Volgende week hoop ik weer normaal te zijn.

J. SCHOTANUS

"....mijn leven is verborgen met Christus in God" *Coll. 3:3*

Geheel onverwacht werd thuisgehaald onze broeder

Jurjen Kranenborg

In de leeftijd van 90 jaar

Sedert 13 februari 1977 weduwnaar van Japien Kruize

Winschoten, 6 oktober 1990

Baptistengemeente Vriescheloo

dc

105e jaargang nummer 37 - 25 oktober 1990

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

"Weest dankbaar"

Toespraak van de voorzitter van de AV 1990

> *En de vrede van Christus,*
> *tot welke gij immers in één lichaam geroepen zijt,*
> *regere in uw harten;*
> ***en weest dankbaar.***
> *Het woord van Christus wone rijkelijk in u,*
> *zodat gij in alle wijsheid elkander leert en terechtwijst*
> *en met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen zingende,*
> ***Gode dank brengt** in uw harten.*
> *En al wat gij doet met woord of werk,*
> *doet het alles in de naam des Heren Jezus,*
> *God, de Vader, **dankende** door Hem.*
> *(Kolossenzen 3:15-17)*

Broeders en zusters, leden van de Algemene Vergadering, gasten en genodigden,

In zijn openingsrede van de Algemene Vergadering van 1989, heeft ds. A. de Vries onder meer het volgende gezegd; "Daarom ben ik dankbaar voor het gezamenlijke getuigenis van 83 autonome Gemeenten in de storm van de tijd, die zich opnieuw ingezet hebben om het getuigenis van Christus metterdaad waar te maken. Ik ben me bewust van allerlei belemmeringen en niet geslaagde acties. Dat mag echter nooit de dankbaarheid voor wat er wel is ondersneeuwen".
Ik was en ben dit van harte met hem eens.

In de gelezen verzen 15, 16 en 17 uit het derde hoofdstuk van de brief aan de Kolossenzen komen de woorden "dankbaar zijn", als een opdracht voor. Nadrukkelijk wil ik in deze openingstoespraak nog eens onderstrepen, dat naast vele zorgen en moeilijkheden er heel veel is in onze Unie om intens dankbaar voor te zijn.
Wanneer ik alles zou moeten noemen, waarvoor we dankbaar mogen en moeten zijn, dan zou dat teveel tijd vergen. Ik moet me dus beperken.
De agenda van onze vergadering van de komende dagen volgend, komen we allereerst bij;

het Unie-bureau:
Dankbaar mogen we zijn voor de mensen die op ons bureau werkzaam zijn onder leiding van br. Van den Hoef. Er wordt daar zeer gemotiveerd en hard gewerkt.

de Evangelisatie Commissie van de Unie:
Een commissie die voortdurend bezig is om op eigentijdse wijze de Gemeenten te helpen bij het Evangelisatiewerk. Zeer dankbaar mogen we zijn voor onze Evangelist ds. Eijer. Zijn inzet en ijver dwingen telkens weer respect af.

het Pensioen- en Invaliditeitsfonds:
Een fonds dat zich beijvert om er voor te zorgen, dat zij die wij hebben vrijgesteld voor de dienst aan de Heer en de Gemeen-

ten, zich geen zorgen hoeven te maken over het inkomen bij emeritaat of arbeidsongeschiktheid. Als er iets is, waar we elkaar als Gemeenten nodig hebben, dan is het wel onze gezamenlijke zorg voor onze voorgangers en voor onze medewerkers in algemene dienst.

de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging:
Dankbaar zijn we, dat we mogen beschikken over een goed georganiseerd jeugdwerk. Een jeugdbureau met goede gekwalificeerde medewerkers.
We bezitten twee jeugdconsulenten, Nico Wever en Geert Jan Blanken, die de Gemeenten op professionele wijze behulpzaam zijn bij het jeugdwerk.

de Unie Bouw Stichting:
Wanneer we bij het Pensioen- en Invaliditeitsfonds iets hebben gezegd over onze gezamenlijke inspanning, dan geldt dat wel heel in het bijzonder voor de Bouw Stichting van onze Unie. Het bruist momenteel van de bouwactiviteiten in onze Gemeenten. En dat is mogelijk omdat we als Gemeenten ook op dit terrein de handen ineen mogen slaan. Reden tot grote dankbaarheid.

de Commissie voor de Opleiding
Een onderdeel van ons gezamenlijke werk, dat de laatste tijd nogal in de belangstelling staat. Hier zijn de nodige zorgen. Maar heel nadrukkelijk zou ik willen stellen, dat we reden tot dankbaarheid hebben, omdat we mogen beschikken over twee docenten in voltijdse dienstverband, dr. O. de Vries en ds. Y. Horjus, die ieder op hun eigen specialisme bezig willen zijn om onze toekomstige voorgangers op te leiden voor hun belangrijke taak in de Gemeenten.

de Unie Zendings Commissie:
Zending heeft altijd onze warme belangstelling genoten. We mogen biddend, gevend en dankend achter onze zendelingen Ducky Rosier, Anneke Oppenhuizen, Hans Willem en Aisha Oosterloo en Peter en Ria de Groot staan.
Wil ik de agenda van onze vergadering blijven volgen, dan kom ik nu bij ons weekblad De Christen. Mag ik volstaan met op te merken dat we de komende dagen intensief over ons blad met elkaar zullen moeten overleggen.

de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging:
Een zeer inventieve en actieve Beweging in ons midden. Op vele terreinen zijn de zusters daadwerkelijk bezig met de opdracht waarvoor ze zich gesteld weten.
Ook op financieel gebied is er reden tot dankbaarheid.
Nog nooit is in onze geschiedenis zoveel aan vrijwillige bijdragen voor ons gezamenlijke werk bijeen gebracht als in 1989.
Soms wordt de vraag gesteld; "wat betekent de Unie voor ons".
In het hiervoor genoemde hebt u het antwoord. Dat antwoord is nog maar ten delen, want er zijn ook nog negen sub-sommissies van de Commissie der Unie werkzaam. Deze sub-commissies verzetten enorm veel werk op diverse terreinen. Het vergt teveel tijd om van alle sub-commissies iets te zeggen.
Een uitzondering wil ik toch maken, en wel voor de Gemeente Bijbel School. Vers 16 van de gelezen verzen geeft mij daartoe de aanleiding.
Het Woord van Christus - het Woord van God wone rijkelijk in U.
In een onlangs gehouden bespreking met de Stuurgroep Gemeente Bijbel School, hebben we samen opnieuw vastgesteld, dat we alles in het werk moeten stellen om onze Gemeenten nog meer dan nu het geval is, samen rond de Bijbel te krijgen, zodat we in staat zullen zijn om in alle wijsheid van elkaar te leren en elkaar terecht te wijzen.
Nogmaals wil ik herhalen wat de rector van ons Seminarium onlangs heeft gezegd;
"De Gemeente is geen volk dat zichzelf regeert. Christus is de Heer der Gemeente. Maar Zijn wil en gezag worden niet openbaar in het optreden van enkele leiders, maar in de beoefende geloofsgemeenschap van de leden".
Die beoefende geloofsgemeenschap zal veel van ons vragen. Daarvoor zullen alle zeilen moeten woren bijgezet. Op onze voorgangers en op allen onder ons, die zich met toerusting en dienstbetoon bezig houden, en dat zijn er velen, rust een zware en belangrijke taak in deze.
Van elkaar leren en elkaar terechtwijzen moet in een dusdanige sfeer kunnen plaatsvinden, dat wij te allen tijde met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen zingende, God kunnen danken.

Dat is echt Gemeente van Jezus Christus zijn.
Naast de leden van de Raden, zetten duizenden broeders en zusters onder ons zich in door leiding te geven in onze zondagsscholen, in onze koren en muziekgroepen in het jeugdwerk, het werk van zusterhulp. het dienstbaar zijn onder de bejaarden en ales wat er verder nog gebeurd. Zij doen dit uit liefde voor de Heer en voor de Gemeente.
Het is voor deze duizenden en voor bijna heel onze Gemeenschap dan ook een verdrietige zaak, dat er over de Gemeenten, die ze lief hebben, de laatste tijd zoveel negatieve publiciteit in de dagbladpers is geweest.
Discussie moeten wij primair in direct contact in de Gemeente met elkaar voeren en niet via de media. De "buitenwacht" mag best weten, dat Baptisten over sommige dingen verschillend denken, maar het moet niet zo zijn, oat de Baptisten het beeld gaan oproepen van rivaliserende groepen. Dat trekt de feitelijke situatie bovendien scheef.
Een publieke discussie heeft sterk de neiging verschillen aan te scherpen tot felle tegenstellingen.
"De vrouw op de kansel" zal in de nabije toekomst het onderwerp zijn waarover we met elkaar in gesprek moeten komen.
Van harte hoop ik, dat de "buitenwacht" zal ervaren, dat wij hierover op waardige wijze met elkaar kunnen spreken.
Als Gemeenten in de Unie hebben wij, door het aanvaarden van de grondslag en de doelstelling van de Unie een gemeenschappelijke discipline, zowel in hun onderlinge verhoudingen als in hun gedrag naar de wereld toe.
Dit betekent, dat elke Gemeente zich zal moeten afvragen of datgene wat zij doet of nalaat de Gemeenschap dient, of juist het tegenovergestelde veroorzaakt, namelijk de Gemeenschap misschien beschadigt of in een verkeerd daglicht stelt.
Binnen onze Geloofsgemeenschap bestaat geen uniform leergezag, zodat er binnen het kader van onze grondslag en doelstelling, voor de plaatselijke Gemeente mogelijkheden bestaan tot het voeren van een eigen beleid. Bij de feitelijke realisering van het eigen beleid, dient de plaatselijke Gemeente zich echter steeds te realiseren, dat door het lidmaatschap van de Unie er sprake is van een beperking van de autonomie. De Gemeenten zullen zich, met name in de uitersten moeten beperken.
Leden van de Algemene Vergadering, de recente geschiedenis van de Unie bepaald ons heel duidelijk bij de vraag, "wat is onze identiteit".
De Stuurgroep Reorganisatie Unie, de SOU, is bij haar werkzaamheden hier voortdurend tegenaan gelopen.
Wij zullen in deze dagen de behandeling van de identiteitsvraag aansnijden. De tijd die wij daarvoor nodig zullen hebben, wordt mede bepaald door de materie zelf en de gedachten van de Gemeenten hierover.
Mag ik tot slot, als een voorzichtige aanzet in de beantwoording van onze identiteitsvraag de aan het begin gelezen verzen uit de brief aan de Kolossenzen nog eens samenvatten.
De vrede van Christus heeft ons in één lichaam geroepen.
Niet wij hebben elkaar gezocht, maar het is de vrede van Christus die ons aan elkaar geeft. In die vrede mogen wij elkaar aanvaarden en accepteren. Die vrede moet ons leven beheersen. Begin met dankbaar te zijn. Het Woord van God moet rijke aandacht krijgen. Wij mogen, wijs geworden door dit Woord van elkaar leren en elkaar terechtwijzen, op een dusdanige wijze, dat we altijd met lofliederen God kunnen danken. En alles wat we doen, met woorden en met werken, het moet gebeuren in de Naam van de Here Jezus, God de Vader dankende door Hem.
Met deze woorden, verklaar ik de 110de Algemene Vergadering van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland voor geopend.

W.J. BLANKEN

Prefetisch spreken

Jeremia bijvoorbeeld

In onze traditie neemt de spreker een dominante plaats in. Tijdens de erediensten domineert de predikant als spreker en de preekstoel als centrum van de liturgie. Gemeente- en Unievergaderingen zijn ondenkbaar zonder de bekende woordvoerders, die sfeer en beleid aangeven. Ook op deze Algemene Vergadering wordt weer met aandacht, verveling of humor geluisterd naar de verschillende sprekers. Ook nu weer zullen sprekers de vergadering interesseren, irriteren en amuseren.

Als ik het goed heb verwachten we nauwelijks dat iemand profetisch spreekt; noch op de kansel, noch tijdens vergaderingen. Zo vaardig we het woord voeren, zo onmondig zijn we als het op profetisch spreken aankomt. Je hebt het ook zelf niet in de hand, je kunt niet zeggen: daarover wil ik nu eens profetisch wat zeggen.

Profetisch spreken is geen verhandeling over het "profetische woord", wat daaronder ook verstaan mag worden. We weten eigenlijk niet goed wat we ons bij profetisch spreken moeten voorstellen en zijn er beducht voor. Voor een goede communicatie en beleidsvorming is het echter onontbeerlijk.

Jeremia 1:9 en 10 geeft kort en bondig aan wat profetisch spreken inhoudt:

"Toen strekte de Here zijn hand uit en roerde mijn mond aan, en de Here zei tot mij: Zie ik leg mijn woorden in uw mond; merk op, Ik stel u heden over volken en koninkrijken om uit te rukken en af te breken, om te verdelgen en te verwoesten, om op te bouwen en te planten".

Jeremia als profetische spreker

Profetische sprekers melden zich over het algemeen niet als eersten om het woord te voeren. Jeremia bijvoorbeeld schrikt er voor terug om te spreken. Sommige uitleggers menen dat Jeremia, als een onmondige jongen, denkt dat hij geen geoefend spreker is. Zij zijn waarschijnlijk zo onder de indruk van het fenomeen "spreker" in ons wereldje, dat ze menen dat profetisch spreken betekent "van de tongriem gesneden zijn".

Jeremia zit echt niet om woorden verlegen, hij moet een begaafd spreker geweest zijn. Tot over de grenzen is hij bekend geworden; zelfs in het portaal van het paleis van Farao in Egypte heeft hij gepredikt (Dan. 9:2, Jer. 25:11 en 29:10, 2 Kron. 36:21).

Jeremia begrijpt echter wat profetisch spreken betekent; het gaat om spreken met volmacht en dat maakt hem beschroomd. De profeet ontvangt een woord voor de wereld, wat God bevolen heeft moet hij spreken. God zegt hem dan ook toe: Ik ben met u (1:7,8).

Alle elementen van deze teksten vinden we terug in het zogenaamde zendingsbevel in Markus 16 en Mattheus 28: de volmacht, de opdracht, de belofte, de volken. Het profetische woord is dan ook missionair geladen.

God raakt de mond van de profeet aan. De causatieve vorm geeft de mogelijke betekenis aan van: "legde zijn hand op mijn mond" of "nam bezit van mijn mond". Vers 9b omschrijft de handeling als: God legt zijn woorden in de mond van de profeet (vgl. Jes. 6:6,7, Ezech. 2:9-33. Openb. 10:8-11). Jeremia spreekt omdat God gesproken heeft.

Profeet voor de volken

Profetisch spreken geldt de volken, heeft politieke betekenis. De profetische uitspraken over de volken zijn geen randverschijnsel, maar maken deel uit van de roeping en de prediking van Jeremia. Het betekent niet alleen dat hij de heidenen het evangelie verkondigde (wat hij inderdaad gedaan heeft), maar ook, dat zijn profetisch spreken over de volken, Israël inbegrepen, politiek geladen is. Nebukadnezar (voorbeeld voor Saddam Hoessein) is op de hoogte geweest van Jeremia en zijn boodschap.

Hij bereikte de leiders van de volken Edom, Moab, Ammon, Tyrus en Sidon, *die naar Jeruzalem gekomen waren en* door hun bemiddeling de koningen van die volken (Jer. 27; het huidige Jordanië, Libanon en de Sinaï). Hij had schriftelijk contact met de ballingen in Babel (Jer. 29).

Moge het in onze situatie moeilijk zijn de uitvoering van de zendingsopdracht van Jeremia te reconstrueren, het is duidelijk dat de profeet niet alleen in relatie tot zijn volk en de volkeren gesteld wordt, maar dat "profeet voor de volken" universele en missionaire betekenis heeft. Hij heeft deel aan de Missio Dei, aan de zending van God zelf. De profeet wordt een dienende volmacht toegekend over volken en koninkrijken. Hij is een universele persoonlijkheid met een zendingsvisie.

Afbraak en opbouw

Profetisch spreken houdt afbraak en opbouw in, of, om het andere beeld te gebruiken, er moet gewied en geplant worden. Jeremia spreekt het Godswoord tot de volken en de koninkrijken; dat woord heeft vernietigende en scheppende kracht.

De profeet heeft moeite met deze opdracht (1:17-19, vgl. 17:14-16).

De mogelijkheid van profetische spreken, om zowel af te breken als op te bouwen, brengt innerlijke spanning te weeg.

Profetisch spreken kan zowel heil als onheil betekenen, brengt zowel rust als onrust teweeg.

Het woord van Jahwe, als opdracht voor de profeet, blijft niet beperkt binnen de grenzen van Juda, het eigen volkje, maar dringt door tot de einden der aarde. Het profetische woord is missionaire prediking in de context van historische situaties.

De profetische visie ziet na het oordeel het heil dagen, zowel voor Israël als voor de volken. Het profetische woord geeft uitdrukking aan de werkzame tegenwoordigheid van God in gericht en genade.

Geen mondjesmaat!

In het Nieuwe Testament wordt profetie als een eminente gave beschouwd, waar de gemeente van de Heer aanspraak op kan maken (1 Cor. 14:1-4). Het kenmerk van profetisch spreken bij Jeremia: afbraak en opbouw, uittrekken en planten, krijgt voor de gemeente de eigen betekenis van: vermaning, stichting en bemoediging.

Profetisch spreken waarschuwt voor doodlopende wegen en opent nieuwe wegen naar de toekomst. Het gaat om de komst van het Koninkrijk van God - geestelijke, sociale en politieke vernieuwing. Als geschenk van God - door gericht en genade. Alleen in dat perspectief kunnen we gemeente van Jezus Christus zijn. Het is mogelijk dat leden van de AV profetisch spreken! Ik moet bekennen dat bij het schrijven van deze zin er een cynisch lachje om mijn mond speelt; maar dat wordt anders als God zijn hand op je mond legt!

"Och, ware het gehele volk des Heren profeten, doordat de Here zijn Geest op hen gave" (Mozes in Numeri 11:29).

Wanneer een afgevaardigde opmerkt: "Broeder voorzitter, dit is buiten de orde"; dan heeft hij profetisch gesproken.

G. VAN 'T WOUT

Wat is pastoraat?

Pastoraat is geestelijk werk aan de ziel van een mens. Een pastoraal werker zal er dan ook altijd van uit moeten gaan dat degene aan wie pastoraat bedreven wordt in een juiste relatie tot God komt te staan.

Het uitgangspunt om pastoraal werk te doen

Het uitgangspunt moet altijd zijn liefde tot de ander. We zingen soms " 'k Heb je lief met de liefde van de Heer". Met minder kan het niet toe en als iemand een ander uitgangspunt heeft om pastoraal werk te doen dan faalt hij. Die liefde geldt de verloren ziel die gered moet worden voor de eeuwigheid, die liefde geldt ook broeders en zusters, dus zij die al behouden zijn. Pastoraal werk moet in de liefde en in de kracht van de Heer worden verricht.

Pastoraal werk wordt gedaan in contact met de ander, maar voor alles in contact met God. Pastoraal werk begint dan bijvoorbeeld ook niet op een huisbezoek, maar thuis in de kamer waar de knieën gebogen worden en waar gebeden wordt voor de persoon die men wil bereiken. Iemand die niet kan bidden moet geen pastoraal werk doen.

Plaatsbepaling van het woord pastoraat

Het latijnse woord "pastor" betekent herder. Daarmee verbonden is het woord "kudde".

De Here Jezus noemde zichzelf de Goede Herder en spreekt ook over de oudsten van de gemeente als herders. (1 Petr. 5:2 en Hand. 20:28). Pastoraat is toezien op de kudde. Dat betekent dus dat het heil voor de kudde in het oog gehouden moet worden en niet alleen maar het eigen heil. Dat betekent zich inzetten. We moeten bedenken dat de kudde 'terecht' moet komen.

Pastoraal is te zorgen dat de kudde beschermd wordt, dat het eten en drinken krijgt en dat hij bestand is tegen het leven in grazige weiden, maar ook in de woestijn.

In het pastoraat gaat het om drie personen God, de pastor en de medemens. Die staan in een bepaalde relatie tot elkaar.

Pastoraat in de Bijbel

We zien in het Nieuwe Testament niet alleen een oproep tot pastoraal werk. We zien het ook daadwerkelijk getoond.

De Here Jezus verrichtte pastoraat. De apostelen eveneens.

De brieven van Paulus was pastoraat, soms aan personen zoals aan Timotheüs en aan Titus, in andere gevallen aan gemeenten. Hij gaf hen ook de opdracht om pastoraal werk te doen.

De brieven van Petrus en Johannes eveneens. Van de brieven van Johannes kunnen we dunkt me zeggen dat de eerste brief pastoraat aan de gemeente is, de tweede brief pastoraal aan een gezin en de derde brief pastoraat aan een persoon.

We ontdekken in de Bijbel, en dat zal ook onze persoonlijke ervaring moeten zijn dat pastoraat bedreven wordt in de prediking, in groepsgesprekken, denk aan de practische toepassing van de Bijbelstudiegroep en in persoonlijke gesprekken.

In het pastoraat moet men kunnen luisteren, men moet de nood van de ander kunnen analyseren en er moet een doel zijn. Het is niet aan de pastor om te bepalen of hij bij dat doel terecht komt.

Omdat het handboek, ook voor ons handelen, waar we ons altijd naar moeten richten de Bijbel is, wil ik graag een paar voorbeelden aanhalen waar pastoraat bedreven wordt en daar even bij stilstaan.

In Joh. 4 hebben we de geschiedenis van de Samaritaanse vrouw.

De Here Jezus zag haar. Een vrouw die alleen kwam om water te putten. Als je dat ziet dan weet je dat er iets aan de hand is, want de put was de plaats waar de vrouwen elkaar ontmoetten. Zij lag er waarschijnlijk uit bij de anderen. Kunt u zich voorstellen dat de Heiland verlangend was om haar te redden? Wilde zij komen tot aanvaarden van het heil dan zou er een pastoraal gesprek moeten plaats vinden waarin haar het evangelie duidelijk gemaakt werd en dan zou er aanvaarding van het heil moeten zijn door op de Here te vertrouwen. De Here Jezus zag dus haar nood en was met ontferming over haar bewogen. Hij sprak niet over haar leven, daar zou Hij wel terecht komen, maar hij vroeg haar om een slok water. Daarmee brak Hij het ijs. Zij was verbaasd. Hoe kunt u mij, een samaritaanse vrouw, om water vragen. Toen sprak de Heiland over water waarvan je nooit meer dorst krijgt en hij bepaalde haar bij haar zonde door te zeggen: Roep je man. Hij ontdekte haar aan zichzelf en dat leidde er toe dat ze in Hem ging geloven.

In Joh. 3 had er een heel ander gesprek plaats gevonden. Daar was pastoraat in de nacht. De Heiland sprak met Nicodemus, de geleerde over wedergeboorte en kwam tot de vraag in :10 "Gij zijt de leraar in Israël en ge weet deze dingen niet?". Wat zou er gebeurd zijn als iemand zonder die inleiding tot Nicodemus gezegd zou hebben: "Man je weet er niets van'. Hij had zijn geleerdheid ten toon gespreid, maar de Here Jezus deed hem zichzelf ontdekken. Toen bracht de Heiland hem het evangelie. Nicodemus moest er toen zelf mee aan de gang.

Johannes 19:39 toont ons dat hij Jezus lief had.

Datzelfde zien we ook bij de rijke jongeling. Matth. 19:16-26. Hij kwam tot Jezus en knielde voor hem. De Here Jezus bracht hem tot daar waar hij zich aan zichzelf ontdekte en toen was de prijs voor het volgen van Jezus hem te hoog.

Dat bedroefde de Here Jezus, maar Hij liet hem gaan. Was de Heiland niet verlangend om Hem te redden? Zeker wel.

Nog een voorbeeld. Jezus zocht Petrus op toen hij Hem verloochend had. Joh. 21:15-23. Kunt u zich voorstellen hoe Petrus zich voelde toen hij aan het meer van Tiberias de Here Jezus zag? Toen kwam Jezus naar hem toe en Hij verweet niet. Hij zei ook niet "Petrus ik heb je desondanks lief". Dan zou Petrus dat misschien wel heel fijn gevonden hebben, maar Hij zei: "Petrus, hou je nog wel van me?". Daarmee raakte de Heiland Petrus direct in het hart. En de Heiland prikte door en dat deed Hij nog eens. Toen zei de Here: Petrus doe er je winst mee. Vroeger regelde je zelf de dingen en nu zie je dat je dat niet kunt :18.

In Handelingen 20 zien we dat Paulus mensen opleidt om pastoraal werk te doen. Mogelijk wel in de openlucht of op het strand van Milete. Paulus had mensen in Efeze tot de Here geleid. Daar was een gemeente ontstaan doordat hij niet meteen, toen de mensen tot geloof gekomen waren, weer weggegaan is. Hij heeft daar gewoond en ook een paar jaar pastoraal werk gedaan. Toen hij later in Milete moest overnachten ontbood hij de oudsten en gaf hen instructies voor pastoraal werk. Deze mensen wilden zich laten vormen voor de taak die er in de gemeente te doen was. Ik denk dat dit verlangen ook aanwezig moet zijn bij ieder die zich in de gemeente op de een of andere wijze met het pastoraat bezig houden. Dat zijn de voorgangers en de oudsten, maar ook anderen denk aan medewerkers van evangelisatiecommissies, jeugdleiders, zondagsschoolwerkers enz. Zij allen hebben hier mee te maken. Het is een geweldige taak die de Here ons toevertrouwt. We moeten daar niet te licht over denken.

W. HESSELS

De identiteitsvraag

J. SCHOTANUS

De SOU heeft voorlopig haar laatste gewestelijke-bijeenkomst (in Apeldoorn) gehouden. Van de 12 gemeenten tussen Zevenaar en Kampen waren er tien aanwezig. Als bijzonderheid mag vermeld worden dat Harderwijk aanwezig was met een bijna voltallige Raad (inclusief voorganger) en de werkgroep Unie-zaken. Wat er gepresenteerd werd was inhoudelijk goed.

De toekomstmogelijkheden van de Unie

Uit zeven keuze-mogelijkheden kregen we in een soort enquête de gelegenheid om met het toekennen 3, 2 en 1 punt onze prioriteiten aan te geven. Met de resultaten viel het IJsselgewest niet uit de toon bij de andere gewesten. Ik heb begrepen dat de SOU op de conferentie-middag op de A.V. in Deventer hier nog even op terugkomt.

De discussie

Aan het begin van de discussie kwam al direct naar voren, dat de dingen nu maar eens openlijk gezegd moesten worden. Dat werd dan ook gedaan. Er werd een soort karikatuur van een fundamentalist gegeven, die beheerst door vijanddenken, teksten uit zijn verband rukt en die als pijlen gebruikt om zijn tegenstander te vloeren. Het ging hierbij om degenen die geloven, dat er geen fouten in de Bijbel voorkomen en die ook niet geloven, dat de Bijbel tevens een gewoon menselijk boek is. Dit werd niet echt door de aanwezigen opgepikt (misschien wel genegeerd). Toch werd het door dezelfde broeder later in de discussie nog eens benadrukt. In feite zouden we niet tot een oplossing kunnen komen, zolang dit soort mensen (voorgangers) in een Gemeente de boventoon voeren, want de afgevaardigden uit de Gemeenten met dat soort voorgangers brengen dienovereenkomstig hun stem uit op een A.V. Ondertussen zat ik me af te vragen hoe het toch komt dat er nog altijd vraag is naar dat soort. Er werd, bewust of onbewust, tamelijk behoedzaam omgegaan met die opmerkingen. Waarschijnlijk om polarisatie te voorkomen. Misschien wel behoedzamer, dan ik met dit schrijven.

De voorspelbaarheid van onze discussies

Een beetje voorspelbaar is dit soort avonden wel. Er is altijd wel een lieve zuster, die de nadruk legt op het feit, dat de Bijbel ons oproept om elkaar lief te hebben. Vaak wordt dat ook nog wel knikkend aangehoord. Verder zal er naar voren komen dat we respect moeten hebben voor elkaars mening. Natuurlijk wordt er voor gewaarschuwd, dat je je eigen mening niet absoluut moet stellen. We moeten elkaar vrij laten. We mogen ons verwonderen over God, die zo groot en zo inclusief is. Ik krijg dan wel de neiging om een preek te houden over de God, die zo heilig is, dat Hij niets met ons van doen kan hebben. Met tegelijkertijd de keerzijde van de liefdevolle God, die alles met ons van doen wil hebben, als wij op grond van het verzoeningswerk van Christus tot Hem komen. Voor zoiets moet je eigenlijk een heel weekend bij elkaar komen. Je voelt je al schuldig als je voor de tweede keer de aandacht vraagt, terwijl anderen nog geen beurt gehad hebben om iets te zeggen. Bovendien is het voorspelbaar, dat er in een dergelijke discussie veel nadruk wordt gelegd op het luisteren naar elkaar. Dan moeten natuurlijk niet altijd dezelfden het woord voeren.

Het verloop

Dan kom je in de enquête van de SOU iets tegen, wat je uit het hart gegrepen is. Bovendien ontdek je, dat waar het om gaat staat onder een punt, dat voor bijna iedereen de grootste prioriteit had. Globaal weergegeven met "voortgaand gesprek", maar in de details aangegeven met Bijbelstudie, zelfonderzoek, éénheid in onvervangbare geloofspunten.
Dit laatste sprak mij vooral aan, omdat ik daarover meerdere keren in ons blad heb geschreven: De vaste kern van onze Bijbels-ethische basis, tegenover de sociologische en culturele wisselingen in tijd en ruimte.
Wat zou je dan graag samen willen ontdekken of je het min of meer eens zou kunnen worden over de onvervangbare grenzen, die hier liggen. Wat een teleurstelling als je dan niet verder komt dan het aanhoren van een paar opmerkingen van de aanwezigen over de onmogelijkheid om hiervoor lijnen aan te geven. **We zijn toch mondige mensen met elkaar.** Met de opmerking over onze mondigheid worden we voor de details van het genoemde punt toch wel een beetje monddood gemaakt. Natuurlijk zou ik hier niet zo over schrijven, als de tijd er voor geweest was om hier verder met elkaar van gedachten over te wisselen. Misschien gebeurt dat op de A.V. Afgezien daarvan, geloof ik dat we hier te maken hebben met het huidige levensgevoel en de zogeroemde democratische levenshouding.

Democratie als levenshouding

Via een bekende Amerikaanse pedagoog (1) is het begrip "democratie als levenshouding" bij de onderwijsmensen terecht gekomen. Men gaat er van uit dat politieke, economische en culturele democratie redelijk op gang gekomen zijn, maar dat er nog wel veel hapert aan de democratische levenshouding van mensen. Voor genoemde pedagoog is ethiek een ethiek der democratie. Dit houdt in: eerbied voor de menselijke persoonlijkheid en een grote bereidheid om naar anderen te luisteren. Als sociaal wezen bestaat het leven van de mens uit permanente interactie en intercommunicatie. Die mens is opgenomen in een voortdurend proces van verandering. In de opvoeding is het dan niet zozeer de vraag waartoe men opvoedt, maar hoe men het proces van verandering gaande kan houden in en via de opvoeding. Iedereen is mondig op zijn eigen niveau en moet ingeschakeld worden om het gebeuren gaande te houden. De ervaringen en belevingen staan centraal. Dit veroorzaakt groei en via deze groei komt men terecht op een steeds hoger niveau. De groei is doel op zichzelf. Hierdoor krijgt men een hele instrumentalistische en pragmatische kijk op het leven. De levensbeschouwing is dan niet meer doorslaggevend. De ervaring van de ontmoeting met elkaar (interactie) en met de omgeving (intercommunicatie) staat voorop.

Fundamentalisten de grote dwarsliggers

Hoe je ook genoemd wordt: fundamentalist of evangelisch: Als je een openbaringsgezag buiten en boven jezelf erkent ben je voor de rest van de wereld en voor velen in de kerk vaak taboe. Dit openbaringsgezag had voor dr. Feisser grote persoonlijke waarde en daarmee werd hij de dwarsligger in de toenmalige Hervormde Kerk, zelfs lang voor hij in conflict kwam met die kerk over de doop. In de omgang met die andere denkwereld mist men dan vanaf een bepaald moment die inschikkelijke en toegeeflijke, democratische levenshouding. Het is dan: tot hier toe en niet verder! Hiermee wordt men een dwarsligger.

(1) U zult het mij hopenlijk niet kwalijk nemen, dat ik niet elke keer de bronnen aangeef, als ik in algemene zin verwijs naar mensen en stromingen. Ons blad is niet wetenschappelijk en zelfs niet eens semi-wetenschappelijk van aard. Vermelding van details bevordert de leesbaarheid niet.

Op de kruispunten van onze geschiedenis spreekt de Algemene Vergadering

Nadat op 15 september de bijzondere Algemene Vergadering is gehouden werd in verschillende reakties gehoord dat de Unie een Synodaal karakter had gekregen. Het is wellicht goed om daar op deze plaats wat op in tegaan.

De Baptistengemeenten hebben elkander in de Unie gevonden om samen met de arbeid van de Here Jezus Christus bezig te zijn. De gemeenten bleven daarbij wel zelfstandig, maar men ging meer samenwerken. Om dat te kunnen doen moest er een basis zijn, een grondslag, waarop men elkander kon vinden en waarop men elkander ook kon aanspreken. Dat werd geen uitgebreid belijdenisgeschrift, maar in enkele woorden werd het gezegd dat deze gemeenschappelijke grondslag de Bijbel zou zijn, het woord van God. Dit was ook de grondslag welke in de Statuten van de gemeenten stond en bij sommige gemeenten werd daar ook het woord "Onfeilbaar" bij gevoegd.
Dat was de grondslag waarin men het met elkaar eens moest zijn. Daarom is de Unie ook niet een wat losse federatie van gemeenten, maar er is wel degelijk een hechte geloofsband. Op de Algemene Vergaderingen van de Unie werd daar ook niet aan getornd. Men kon het oneens zijn over heel veel verschillende zaken, maar aan de grondslag kwam men niet. Dat gaf soms wel eens wat problemen, maar grote schokken werden in het leven van de Unie niet gevonden.
Dat veranderde toen er diep ingrijpende zaken aan de orde kwamen. Enkele daarvan willen we hier beschrijven.

Uittreding uit de Wereldraad van kerken

In 1948, bij de oprichting daarvan, was ook de Unie van Baptistengemeenten in Nederland toegetreden tot de Wereldraad van kerken. Het is te ver terug voor schrijver dezes om te weten wat er allemaal aan had meegewerkt dat de Unie deze stap deed, maar we kunnen het ons wel ongeveer voorstellen. Reeds voor de oorlog, werd vooral op het zendingsveld gepoogd om tot wat eenheid te komen omdat de landen waarin zending werd bedreven soms voor het evangelie gesloten worden vanwege de verdeeldheid der kerken, bovendien was het heel moeilijk uit te leggen waarom er zulk een verdeeldheid was. Men zocht naar eenheid. Ook de oorlogssituatie werkte er aan mee dat men naar die eenheid op zoek was. Men ontmoette elkaar in het verzet tegen de gemeenschappelijke vijand en soms zat men naast elkaar in de gevangenis of concentratiekamp. Er zijn veel meer zaken te noemen, maar dit alles werkte er toch aan mee dat de Wereldraad werd opgericht en dat de Unie toetrad.
Hoewel de Unie op een goede wijze de plaats innam in het geheel der kerken werden er in de gemeente meer en meer geluiden van bezwaren gehoord. Soms vanwege uitspraken van leiders van de Wereldraad, soms doordat men in andere kerken dingen zag, waar men het op grond van de Bijbel niet mee eens was. Dit alles leidde er toe dat twee gemeenten, onafhankelijk van elkaar in 1962 een voorstel indienden om uit de Wereldraad te gaan.
Op verzoek van de Commissie der Unie werden die voorstellen een jaar lang ingetrokken opdat er eerst een uitvoerige studie over gemaakt kon worden. Dat is ook gebeurd, maar een jaar later stonden deze voorstellen op de agenda van de Algemene Vergadering. In dat jaar was er wel een studiecommissie geweest die zich met dat onderwerp had beziggehouden, maar ook in de vergaderingen van de gemeenten was deze zaak besproken. De beslissing welke in 1963 werd genomen om uit te treden was dan ook geen synodale beslissing, van boven af opgelegd, maar een zaak die in de gemeenten was beslist en van onderaf was gekomen. Op dit belangrijke kruispunt van onze geschiedenis had de Algemene Vergadering gesproken, hadden de gemeenten gesproken.

De Raad van kerken

In 1970 werd in Nederland de Raad van kerken opgericht, waarin meerdere kerken hun plaats zouden kunnen vinden dan in de wereldwijde Wereldraad van kerken. De Commissie der Unie had een voorstel op de agenda van de Algemene Vergadering geplaatst om mede toe te treden tot deze Raad van kerken. Weer werd dit alles besproken op gemeentevergaderingen. En samen beslisten de gemeenten om niet mee te doen. Opnieuw geen beslissing van bovenaf, maar in de gemeenten werd deze beslissing genomen. Opnieuw had op een kruispunt van onze geschiedenis de Algemene Vergadering zo duidelijk gesproken dat wijlen ds. J. van Dam in "De Christen" schreef dat de Uniecommissie tot in lengte van jaren zulk een voorstel niet meer op de agenda behoefde te plaatsen.

Zo ook in 1990

Het is een wijs besluit geweest van de Commissie der Unie om in 1989 het punt mededelingen van de Comm. v.d. Opleiding uit te stellen tot een latere Bijzonder Algemene Vergadering. Daarom kon deze hele zaak en de daarbij ingediende motie van twaalf gemeenten rustig in de gemeenten en op de gemeentevergaderingen overdacht worden. Daarom heeft er op 15 september geen synode gesproken, maar hebben de gemeenten duidelijk gezegd welke richting men wilde gaan.
Een uitspraak van de Algemene Vergadering op een belangrijk kruispunt in onze geschiedenis.

Maar nu gaan we ook weer verder

Na de beslissing van 1963, die sommigen echt pijn heeft gedaan en na de beslissing van 1970, die eveneens voor sommigen erg moeilijk te aanvaarden was, hebben we de handen ineen geslagen, want we wilden samen verder gaan, samen staan in de arbeid des Heren.
Nu opnieuw de Algemene Vergadering gesproken heeft zal dit sommigen pijn hebben gedaan, maar de gemeenten hebben gesproken. Een duidelijke uitspraak.
Maar we zullen weer samen verder moeten gaan. Want we horen bij elkaar in die ene Unie, waarvan de oprichters hebben gezegd dat het moest dienen tot werk in de wijngaard des Heren.
Niet een synode, of, zo u wilt, een commissie, heeft gesproken, maar de gemeenten hebben deze belangrijke beslissing genomen. Daarom zijn we ook dankbaar dat deze beslissing niet overhaast is gekomen maar een jaar heeft kunnen rijpen. Het was een doordachte beslissing. We zijn van mening dat moties en voorstellen van verstrekkende aard te alle tijde zouden moeten rijpen opdat de beslissingen daarover in goed en diep overleg genomen kunnen worden.

JAC. SCHOUTEN

AGENDA

10 en 11 november a.s.
Ontmoetingsweekend Muntendam en Rotterdam-Centrum

dinsdag, 13 november a.s.
Groningerbond (zie aankondiging in dit nummer)

zaterdag, 17 november a.s.
LANDELIJKE ZENDINGSDAG in de baptistenkerk te Apeldoorn

zaterdag, 17 november a.s.
Eerste-jaarsdag (zie aankondiging in dit nummer)

13 januari 1991
Roepingenzondag

4 en 5 mei 1991
weekend alleenstaanden

25 mei 1991
Landelijke Ontmoetingsdag

maandag 15 mei 1995
Groots opgezette festiviteiten in Stadskanaal-Noord
(zie artikel van P. Jager in nr. 21)
Akkoord: Van mijn kant een beetje voorbarig, om dit nu al in de agenda te plaatsen.

(J.S.-R.)

LEZER AAN HET WOORD

Aan iemand, van wie ik gelezen heb, dat er een nieuwe geloofsbelijdenis gemaakt moet worden voor de Baptisten in Nederland.
Daar hebt u een groots plan op stapel gezet. Mooi en belangrijk werk. Moeilijk ook; maar u kunt vele helpers krijgen: er zijn in Nederland immers talloze 'theologen'. U gaat ook in het voetspoor van de man, die de stichter van het Baptisme wordt genoemd; toen hij zijn geloofsopvattingen moest bekend maken, stelde hij een stuk op van wel 100 artikelen. Ook in onze tijd zijn vele gelovigen bezig zich te bezinnen op de verwoording van hun geloof. Samen met elkaar zouden ze hun stellingen kunnen vergelijken, waardoor er voor ieder weer een nieuwe periode van bezinning zou moeten volgen.
Zo gaat het immers; er zal ook een boekwerkje moeten verschijnen met de uitleg van de gebruikte termen en met de variatie's, die daarop mogelijk zijn. - Zo weet u dus wel, waar u begint, maar nog lang niet, waar u uitkomt.
Belangrijk zal het zeker zijn.

Nu lees ik echter ook nog, dát de belijdenis zal moeten dienen als "grondslag" van onze unie. En daar sta ik perplex van.
Op z'n gronings zou er gezegd kunnen worden: "Wat een verstand". (Het tegendeel, wordt dan wel bedoeld).
Ons fundament is immers niet een kunstig geformuleerd schriftstuk.... we mogen weten van de levende werkelijkheid, die in Jezus Christus aan ons geschonken is: door zijn Geest heeft dat ook in onze dagen actualiteit.
Het is een geloofsdaad om hierop onze levenstaak en ook onze samenwerking te enten. Elkaar in dit vertrouwen en in deze toewijding te versterken lijkt me de meest dringende opdracht.
Daarbij zullen onze woorden-van-belijdenis niet ontbreken; ze zullen dan wel compact en sober zijn.

Van Beek, Groningen

Eerste-Jaarsdag

Op zaterdag 17 november a.s. organiseert de ANS-werkgroep een eerstejaarsdag.
Deze dag is bedoelt als ontmoetingsdag voor jongeren die dit jaar zijn gaan studeren, op kamers zijn gaan wonen of bijv. in militaire dienst zijn gegaan.
De dag begint om 10.30 uur en wordt gehouden in de Samenhofkerk, aan de Samenhofsingel in Zwolle.
Mocht je je willen aanmelden of wil je eerst meer informatie bel dan of Esther (03404-57695) of Linda (030-420269).

Dr. Harry Kamstra omgekomen in Tanzania

Op dinsdag 9 oktober is dr. Harry Kamstra bij een vliegtuig-ongeluk bij Mwanza in Tanzania (samen met de Canadese piloot en twee paters) omgekomen. Bij het weer opstijgen na het uitwerpen van een postzak, moet het vliegtuig een boomtak hebben geraakt. Dr. Kamstra is vooral bekend in de Vrije Baptistengemeeten, maar velen onder ons zullen ook van hem en zijn werk weten of hem en zijn vrouw Jantina kennen. Jiska doet de verpleegsters opleiding in Ede en is in de Baptistengemeente Ede voor velen geen onbekende. Op het moment van het ongeluk was zij in Tanzania om stage te doen in het ziekenhuis van haar vader. Jesse studeert aan het Letourneau College in Texas. Wij willen zijn vrouw en kinderen ten zeerste aanbevelen in uw voorbede.

JOOP SCHOTANUS

Geachte broeders en zusters,

Na het verschijnen van het A.V.-boek 1990 zijn in de druk een aantal onjuistheden/onvolledigheden ontdekt.
Wilt u onderstaande korrekties en aanvullingen in uw A.V.-boek opnemen?

Blz. 8, agendapunt 43: tekst moet luiden: Verkiezing van **vier** leden enz. Br. K.M. Gerritsen is tussentijds afgetreden en kan derhalve **niet** herkozen worden.

Blz. 8, agendapunt 49: toevoegen T. van der Leer, Dordrecht.

Blz. 11, punt 6: LEDENTAL. De juiste tekst van de eerste drie zinnen luidt: Het aantal leden was aan het eind van het verslagjaar gelijk aan dat per 1 januari, namelijk 12.359. Wel deden zich de volgende mutaties voor:

Blz. 16, punt 6: Studiecommissie De Christen. In de tweede regel moet de naam van br. K.M. Gerritsen worden doorgehaald.

Blz. 18, punt 6: De laatste zin moet luiden: In de loop van 1989 nam zr. Nederlof als secretaris afscheid van de werkgroep.

Blz. 33, punt 13: Toelichtingen. Punt 6 moet zijn punt 7.

Blz. 85, (jaarverslag NBVB): De laatste alinea moet luiden: Dit alles, **ingebed** in de Liefde van God....

Met hartelijke broedergroet,

A. VAN DEN HOEF

Van de Groninger bond

De laatste thema-avond van 1990, zal gehouden worden te Hoogezand op dinsdag 13 november in de Bapt. kerk aan de Beukemastraat.
Het onderwerp van deze avond zal zijn: "Vrijheid en Tucht in de Gemeente".
Bovengenoemd onderwerp zal behandeld worden door ds. Horjus uit De Bilt.
De thema-avond is niet alleen bedoeld voor Raden van de Gemeenten, iedereen is hartelijk uitgenodigd om deze avond aanwezig te zijn en mee te denken en te spreken.
De aanvang van de avond is 19.30 uur.

C. Pleysier, Secr.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks;
abonnementsprijs f 48,-- per jaar; buitenland f 66,-- per jaar.

Redactie:
J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

NOOIT WAREN DE BIJBELSE PROFETIEËN ZO AKTUEEL!

Ruim 70 jaar ná de oprichting van het tijdschrift Het Zoeklicht door Johannes de Heer zijn de Bijbelse profetieën meer aktueel dan ooit tevoren.

Neem nu een proefabonnement voor slechts f 8,88 en u ontvangt minimaal 3 maanden elke 14 dagen Het Zoeklicht. Stort het bedrag op giro 28.38.88 t.n.v. Het Zoeklicht, postbus 99, 3940 AB Doorn.

HZ

kort en goed: kerk

KERK: wekelijks magazine met nieuws en achtergronden over kerken en christelijke organisaties

Bel voor 3 gratis proefnummers: 03420-10790

LEVEN EN KRACHT

Lektuur-evangelisatie

Veel nieuw materiaal!
Vraag proefnummers aan.
Kerstblad: God is onder ons!
Een puur evangelisatieblad voor rand- en buitenkerkelijken.
Foto-kerstkaarten met evangeliserende inhoud: iets bijzonders. Leven en Kracht: specialist in evangelisatiemateriaal. Eigentijds, aktueel, modern en toch bijbels. Vraag inlichtingen: Postbus 4, 3958 ZT Amerongen. Tel. 03434-53444.

De Baptisten Gemeente te Zutphen zoekt een vaste organist m.i.v. januari 1991. Een vast vrij weekend in de maand en vervanging bij ziekte e.d. is mogelijk. Reacties graag bij M. Davidse-Terwel, Frederikseplein 20, 7231 KG Warnsveld. Tel. 05750-21500.

"'k Ben nu gered en rein door 't Heilig offerbloed"

In volle zekerheid des geloofs is overleden onze zuster

Grietje Schuur

In de leeftijd van bijna 78 jaar

Sedert 23 oktober 1978 weduwe van Berend Jan Kiewiet

Vriescheloo, 5 oktober 1990

Baptistengemeente Vriescheloo

Hoop voor de toekomst

Er is een zeer meelevende broeder in het land, die de eindredacteur van hele goede zaken op de hoogte houdt. Er zouden verschillende zaken tussen wal en schip kunnen vallen, als ik als eindredacteur voortdurend overal zelf attent op zou moeten zijn. Je zou de eigenschappen van alomtegenwoordigheid en alwetendheid moeten hebben om zoiets volmaakt te doen. In die dankbaarheid voor deze meelevende broeder komt dan toch wel enige kentering als het gaat om de toezending van allerlei krantenknipsels. Hij schijnt er het grootste plezier aan te beleven als de redactie van De Christen op de korrel genomen wordt in de landelijke pers. Ik ervaar dat als het strooien van zout in een open wonde. Met dikke pijlen wordt aangegeven dat de redactiecommissie van De Christen van de JAV in Sneek een dikke onvoldoende verdient. Vierenzeventig van de tachtig afgevaardigden zouden dat vinden. Wat de jeugdige baptisten (die het afgelopen kwartaal aan sommige reacties te merken ons blad waarschijnlijk niet gelezen hebben) vooral in het verkeerde keelgat schoot was het feit dat de redactie-commissie geen kans gezien had een vertegenwoordiger te sturen. Ik kan nu reeds voorspellen als de JAV het volgend jaar weer in de eerste week van oktober gehouden wordt, dat ik er dan niet kan zijn. Verder was er voor ds. G. van 't Wout een ziekenhuisopname gepland in die periode en had onze redactie-secretaris reeds lang geleden in deze tijd zijn vakantie gepland, ook niet wetende dat de redactiecommissie zo verschrikkelijk onderbezet zou raken. De Sneker pastor en de leiding van de JAV was hiervan al maanden geleden op de hoogte. Wie hier geen begrip voor op kan brengen en hierom een redactie-commissie ongecorrigeerd laat verketteren door de aanwezige jeugdige baptisten mag van mij gaan twijfelen aan zijn eigen integriteit. Als dit dan de hoop zou moeten zijn voor onze toekomst dan heb ik daar een zeer zwaar hoofd in. Ik hoop voor de welbedoelende jongeren van ganser harte dat de onvolledigheid en nalatigheid ligt bij de verslaggever van het Friesch Dagblad. Hoewel dat voor mij als Fries ook niet zo gemakkelijk te verteren is. (voor de insiders: oprjochte Friezen bleauwe wy). Ik wil niet graag vanuit de loopgraven die ander tegemoet gaan, maar liever met open vizier. Mocht u denken dat ik met mijn artikelen in het speciale A.V. nummer wel wat vriendelijker had kunnen zijn, dan laat ik u weten, dat om niet de indruk te geven bij mensen in het gevlij te willen komen, ik eerder de neiging heb om de andere kant wat door te slaan.
Volgende week hoop ik weer normaal te zijn.

J. SCHOTANUS

"....mijn leven is verborgen met Christus in God" Coll. 3:3

Geheel onverwacht werd thuisgehaald onze broeder

Jurjen Kranenborg

In de leeftijd van 90 jaar

Sedert 13 februari 1977 weduwnaar van Japien Kruize

Winschoten, 6 oktober 1990

Baptistengemeente Vriescheloo

105e jaargang nummer 38 - 1 november 1990

dc

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Themanummer 'Soteria' over gemeenteopbouw

Het zal niet de eerste keer zijn dat u in De Christen iets leest over het blad 'Soteria'. Al eerder is dit blad onder uw aandacht gebracht als een tijdschrift voor evangelische theologische bezinning. Het blad dat vanaf maart 1984 verschijnt, wil een platform zijn van gesprek tussen evangelische theologen en gaat ook de dialoog met andere theologische tradities niet uit de weg.

Iedere baptistenvoorganger die zichzelf respecteert, zou een abonnement moeten hebben op dit kwartaalschrift. Ook voor andere theologische geïnteresseerde leden van onze gemeenten biedt dit blad veel lezenswaardigs. Zo ook nu weer in het laatst verschenen nummer van september 1990, dat in zijn geheel gewijd is aan het belangrijke onderwerp 'Gemeenteopbouw'.

Het is opvallend dat in de zelfde periode waarin veel is gepubliceerd over secularisatie en kerkverlating, in de theologische literatuur als het ware een tegenbeweging is ontstaan in de vorm van een toenemende stroom boeken en artikelen over gemeenteopbouw.

Ds. C. van Andel schreef onder de titel 'Als de Here het huis niet bouwt....' in dit nummer over een eventueel misplaatst optimisme: 'misschien vinden sommigen dat ik de crisis waarin we als kerken hier in het Westen zitten niet voldoende ernstig neem.... Mijns inziens moeten we de malaise in onze kerk(en) zeer ernstig nemen en niet minder de ervaring van steeds meer mensen, dat God volstrekt afwezig is. Maar nog ernstiger wil ik nemen de vaste belofte van God, dat daar waar een gemeente zich verootmoedigt voor Hem en vertrouwt op Zijn Woord, zij ook door Hem vastgehouden én gebouwd wordt, is het niet in de breedte dan nog wel in de diepte'.

In het recente verleden verschenen in 'Soteria' artikelen over Gemeenteopbouw vanuit de angelsaksische wereld. In dit nummer is de aandacht vooral gericht op het Duitse taalgebied. Ds. Erik Veenhuizen, voorzitter van de Evangelische Alliantie, onze 'eigen' Nico van der Leer, voorganger in Hengelo, en dr. L. Westland geven hun commentaar op het werk van vader en zoon Schwarz, die over Gemeenteopbouw schreven vanuit de situatie van de Duitse volkskerk, de Evangelisch Lutherse Kerk. Over deze belangwekkende bijdrage heeft u van de hand van zr. Hetty Lalleman-de Winkel al een tweetal artikelen in De Christen kunnen lezen. Bij Gemeenteopbouw gaat het deze Duitse auteurs om drie wezenlijke nieuwtestamentische noties die in de gemeente tot ontplooiing moeten komen: het persoonlijke geloof in Jezus Christus, de gemeenschap van de christelijke gemeente en het geloof dat door de liefde actief is (dienst).

Naast de bijdrage van ds. C. van Andel, die in een twaalfjarige dienst zijn hervormde plattelandsgemeente van Bergschenhoek tot bloeiende gemeenschap zag uitgroeien is er ook een boeiend artikel van een voorganger in een typische grote stadssituatie. Ds. W.L. Terlouw vertelt daarin hoe zijn gemeente in Rotterdam-Delfshaven door haar eenvoudige getuigenis steeds meer mensen op haar weg gebracht zag.

Het openingsartikel heb ik hier even voor het laatst bewaard. Daarin schrijft de hervormde theoloog A.A. Noordegraaf over modellen van Gemeenteopbouw. Heerlijke kost voor theologische fijnproevers onder u! Hij geeft een heldere analyse van drie concepten van gemeente-zijn zoals die ook al wel in de christelijke wereld worden aangetroffen.

Na het bovenstaande begrijpt u dat ik dit nummer warm bij u aanbeveel. Een los nummer kost *f* 9.- en een abonnement per jaar *f* 32,50. Opgave bij Merweboek, uitgeverij, Postbus 217, 3360 AE Sliedrecht, postbank 5702031 of RABO 35.93.67.003.

ds. Y Horjus

VERDER IN DIT NUMMER

M.G. Boeschoten veertig jaar predikant

Op de twaalfde november van het jaar 1950 werd Marinus Gijsbertus Boeschoten door K. Reiling bevestigd als voorganger van de gemeente te Staveren. Daaraan was voorafgegaan zijn jeugd in de gemeente te Utrecht en zijn studie aan ons eerste (kortstondige) seminarie aan de Maliesingel in die stad en aan de theologische faculteit van de rijksuniversiteit ter plaatse. In 1956 verruilde hij de rust van het vissersdorp voor het pionierswerk in Amsterdam West en Noord. Hier werden twee gemeenten geboren en een kerk gebouwd, de uiterlijke tekenen van een geestelijk opbouwwerk. Boeschoten was bij uitstek de voortrekker die dit werk nodig had. Altijd inventief en nooit versagend.
In 1965 beriep de Nederlandse Baptisten Jeugdbeweging hem als jeugdconsulent. Nu begon een geheel nieuwe fase in zijn leven, eveneens pionierend maar met het hele land als werkgebied, niet in dienst van een heel direct bij het werk betrokken gemeente maar van een organisatie die onvermijdelijk meer op afstand van het gebeuren staat. Dat was een werkvorm die hem minder goed lag maar niettemin hield hij het vijf jaar vol. Toen stapte hij over naar een heel ander pastoraat; n.l. bij Justitie. Daar behoorden jongeren en ouderen tot zijn gemeente die met de samenleving en met zichzelf waren vastgelopen. In dit heel directe werk met deze mensen was Marinus Boeschoten op zijn plaats, al had hij ook wel eens problemen met het ambtelijk apparaat waarbinnen hij moest werken. In 1985 ging hij officieel met VUT maar niet om uit te treden. In werkelijkheid ging hij in VVT, voortgezette en versnelde toetreding, want nu ging hij zich inzetten voor de nederlanders die in het buitenland gevangen zitten. Aangezien voor deze VVT geen leeftijdsgrens is gesteld gaat hij met dit werk nog even door.
Toen hij in het jeugdwerk zat kwam hij tot de ontdekking dat hij verdere studie nodig had in de sociale wetenschappen. Zonder er over te praten volbracht hij de doctorale studie in de sociale pedagogiek. Het vak stond hem op het lijf geschreven want het is een vak dat gaat over mensen.
Ook bij zijn drukke en veeleisende arbeid in het gevangenispastoraat heeft br. Boeschoten onze gemeenschap nooit uit het oog verloren. Dat geldt in de eerste plaats voor de plaatselijke gemeente Utrecht Silo waar hij op vele manieren heeft meegewerkt. Maar ook andere gemeenten en de Uniegemeenschap hebben er gewin aan gehad.
Marinus Boeschoten is in alles wat hij aanpakt creatief. Zijn preken zijn altijd vol verrassingen, niet in de zin van 'waar haalt hij het vandaan?' maar vol verrassende openingen naar God en de mensen toe. Zijn leven en zijn dienst worden gedragen door een bijne grenzeloze solidariteit met de medemens. Hij laat nooit mensen vallen. Vanwege de Ene die hem niet laat vallen.

J. Reiling

Roepingen-zondag 13 januari 1991

"De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig.
Bidt daarom de Heer van de oogst, dat Hij arbeiders uitzende in zijn oogst".
Matth. 9:37,38

Uit een intern onderzoek dat het Curatorium heeft ingesteld naar de toekomstige behoefte aan opgeleide voorgangers, drong zich de ernst van bovenstaand bijbelwoord aan ons op. Het is ons namelijk gebleken dat op grond van de prognoses voor de toekomst het Seminarium bij lange na niet aan de te verwachten vraag zal kunnen voldoen.
Het is ons verlangen (jonge) mensen te mogen opleiden voor de dienst van de Heer in onze gemeenten. Wij zouden ons verheugen in een grotere toeloop van studenten aan ons Seminarium om hen tot deze bijzondere taak in onze gemeenschap te kunnen toerusten. Om dit ook onder de aandacht van de leden van onze gemeenten te brengen, heeft het Curatorium overwogen of het niet zinvol zou zijn voor dit doel een speciale 'roepingen-zondag' vast te stellen. Nu zijn we ons heel goed bewust dat het begrip 'roeping' zich niet beperkt tot de bijzondere dienst, maar dat wij ons allen mogen beschouwen als 'geroepenen' door het evangelie van de gekruisigde en opgestane Heer. In het materiaal dat wij als een handreiking aan de raden en voorgangers ter beschikking willen stellen, wordt 'roeping' dan ook in deze ruime zin opgevat. Toch zal daarin een spits naar de roeping voor bijzondere dienst niet mogen ontbreken.
Het Curatorium wil graag zondag 13 januari 1991 aanwijzen als roepingen'-(of: 'roepings'-)zondag. Wij hopen dat dit in uw gemeentelijk rooster wordt opgenomen, zodat op deze zondag in heel onze Uniegemeenschap niet alleen gesproken wordt, maar ook gebeden dat de Heer arbeiders zal uitzenden in zijn oogst. Graag bevelen wij dit van harte bij u aan.
In Zijn dienst met elkaar verbonden,

Namens het Curatorium,
ds. Y. Horjus

Noodkreet

Een konkreet hulpprojekt op de maat van uw gemeente.
Gezien de uiterst slechte voedselsituatie in Bulgarije en O. Roemenië, stelt E.B.R. voor dat W. Europese gemeenten rechtstreeks voedselpakketten verzenden naar O. Europa.
Zo'n pakket van ± 5 kg. Zou het allernodigste moeten bevatten. Suiker, meel, margarine, rijst, olie, worst in blik of droge worst, cacao, melkpoeder, zeep of waspoeder.
Hoe te werk gaan?
1. De sekretaris van uw gemeente vraagt namens uw gemeente bij de E.B.F. te Hamburg het adres van een gemeente, met een lijst van adressen. (opgeven hoeveel u aankunt).
2. Die wordt hen toegezonden samen met een gelijk aantal stickers voor belastingvrijstelling.
3. Per gemeente verzendt u 10,30,100 voedselpakketten. Aanschaf, inhoud en porto zijn voor uw rekening. (U bepaalt hoeveel).
4. Op moment van verzending verwittigt u de voorganger van de betreffende O. Europese gemeente. Die heeft de adressen geleverd, en kan toezicht houden op een goede en feitelijke aankomst. Dan weet u zeker:
Deze pakketten komen op de meest behoeftige adressen.
Er vindt een rechtvaardige verdeling plaats.
Verzending en goede aankomst worden gecontroleerd.
Een O. Europese voorganger: De situatie is echt vreselijk. We vrezen de winter. Moeders durven er niet meer over te praten om niet in tranen uit te barsten.
ZOU DIT GEEN WAARDEVOLLE KERSTAKTIE ZIJN??

ATTENTIE

De Baptisten gemeente in Deventer heeft pastor Ioan Cîmpean en gezin uit Ploiesti, Roemenië, uitgenodigt om in de week van 9 tot 18 nov. in Nederland te komen. Pastor Ioan Cîmpean is Baptist pred. Het is voor het eerst dat hij in het westen komt.
Zijn wens is om in enkele gemeenten te spreken. Wanneer er belangstelling is om hem en zijn gezin een avond in uw gemeente te ontvangen dan kunt u contact opnemen met br. H. Verheul, Bredenhorst 93, 7414 HC Deventer. Tel. 05700-44414.

BIJBEL

Belangstelling voor mensen (1 Thess. 3-4:12)

J. SCHOTANUS

Paulus kon het evangelie met gezag verkondigen aan de massa, maar wist zijn aandacht ook te versmallen naar de mensen, die positief op dat evangelie reageerden. Als de gemeente in Thessalonica tot stand is gekomen, dan blijft hij hen bij voortduring bemoedigen. In het aantrekken van een voorganger voor een gemeente is daar vaak eerst de vraag of hij goed kan preken, maar tevens de vraag hoe hij is in zijn pastorale taak. In het voorafgaande hoofdstuk zien we de apostel als de vermanende vader en de koesterende moeder, die ondanks alle tegenstand niet van ophouden weet. De grote vraag in het gemeentewerk is: Hoe intensief is onze belangstelling voor de geloofsopbouw in de gemeente!

Volharding en geloof (:1-5)

Telkens opnieuw kunnen we onder de indruk komen van die persoonlijke betrokkenheid van Paulus bij de pasbekeerden. Als hij zelf verhinderd is om zich te vergewissen van hun standhouden in de verdrukking en van hun geloof, laat hij zich vervangen door Timotheus. Ook kan een raad van oudsten als een hecht team gezamelijke verantwoordelijkheid hebben voor het opzicht over de gemeente. Is de nood ons opgelegd voor het geestelijk welzijn van onze medebroeders en -zusters? Als er soms verslag gedaan wordt van een of andere gemeente waar iets mis is, dan kan het nogal eens gebeuren dat je in die verslaggeving een soort ondertoon ontdekt, die vaak het tegenovergestelde is van droefheid. Op een triomfantelijke manier wordt men dan ingelicht over de narigheid. Waar blijft dan "als één gemeente lijdt, lijden anderen mede"? Als heel wat bijkomstigheden de plaats gaan innemen van de zo noodzakelijke geloofsopbouw, dan zal er van het gemeente-zijn weinig overblijven en verdwijnt de persoonlijke betrokkenheid op elkaar. De vraag is niet alleen: "Houdt u van de Here Jezus, maar tevens houdt u van elkaar?"

Wederzijdse betrokkenheid (:6-8)

De liefde komt niet van één kant. Timotheus is teruggekeerd naar Paulus met de goede tijding over hun geloof en liefde. Zij hadden uitdrukking gegeven van hun sterk verlangen om Paulus opnieuw te mogen verwelkomen. Als het om ons geloofsleven gaat, mogen we hen die iets voor ons betekend hebben "in goede herinnering houden" (:6). Dat is geen persoonsverheerlijking. Er zullen mensen bij zijn die zelf niet eens weten, dat zij voor ons een zegen zijn geweest. Een bron weet ook niet waar de stroompjes terecht komen en hoe hier en daar weer nieuwe bronnen ontstaan, die weer nieuwe stromen van zegen veroorzaken. Paulus zou zijn werk als vruchteloos beschouwen als het cement niet een authentieke geloofsbeleving en niet een echte vroomheid zou zijn. Kennen we het woord vroomheid nog of kunnen we er alleen maar schampere opmerkingen over maken? Paulus wordt vertroost als de Thessalonicensen staande blijven in hun geloof. Er is een intensieve wisselwerking tussen hem en de gemeente. Door de eeuwen heen zijn er mensen geweest, die de onderlinge betrokkenheid in het instituut van de officiële kerk gemist hebben. In de kerk werd dan vaak de nadruk gelegd op de trouw aan het instituut in plaats van trouw aan de Heer van de Gemeente. Daarmee verloor men ook elkaar uit het oog. Zo zijn er ook altijd weer opnieuw, ook vanwege de bestudering van het Nieuwe Testament, geloofsgemeenschappen ontstaan, die het cement van de liefde weer ontdekt hebben.

Dankbaarheid en beschikbaarheid (:9-13)

Vanaf vers negen vinden we opnieuw een uitdrukking van blijde dankbaarheid. Wat heerlijk als men zo blij kan zijn over de groei en de bloei in de gemeente. Toch is er geen reden om te denken, dat men het doel bereikt heeft. Er is een constant verlangen van de broeders "in het werk des Heren" om de gelegenheid te hebben als coach en als trainer, een werk van afronding en vervolmaking te kunnen doen. Dankbaarheid mag niet een vrijblijvend gevoel zijn. Welgemeende dankbaarheid moet uitlopen op "beschikbaarheid". De reformatorische drieslag van ellende, verlossing en dankbaarheid is onvolledig en moet aangevuld worden met beschikbaarheid. Liefde gedijt alleen op de basis van een integere afzondering van de wereld en een integere toewijding aan de Heer. Dit heet in de Bijbel onberispelijk wandelen.

Leven bij voorschriften? (1 Thess. 4:1-8)

Nu gaat de schrijver een en ander concretiseren. Hij spreekt over vermanen en de Here waardiglijk wandelen. Paulus, nu zet je ons toch op het verkeerde been! De liefde is toch de vervulling van de wet? Moet je nu toch weer negatief worden? Heb je nog niet ontdekt: de kracht van de positieve benadering? Wat moeten we vandaag aan de dag met je ethische voorschriften? Met je direct beroep op de wil van God. Hier haken we af. In onze moderne tijd kunnen we hier niets meer mee. Wij geloven in de liefde. Wij kiezen voor de liefde. Wij prediken de liefde. Wij leven bij de unieke maatstaf van de liefde. Iedereen gaat vanuit zijn eigen persoonlijke situatie zijn eigen invulling wel geven aan de concretisering van die liefde. Wij kunnen onze eigen uitleg wel vinden voor: het in heiliging en eerbaarheid bezitten van ons vat (:4). Daar hebben we jouw gedetailleerde Joodse exegese niet bij nodig. Paulus je discrimineert! Je moet wel wat anders bedoelen, dan dat wij zo hier op het eerste gezicht concluderen. **Vergeet het maar, Paulus zegt wat hij bedoelt en bedoelt wat hij zegt.** Hij en de rest van de Bijbel heeft geen enkele boodschap aan al onze "liefdeloze" ontsnappingsclausules, ook al dragen wij ze aan onder het mom van de liefde. Want God heeft u niet geroepen tot onreinheid, maar tot heiliging. Daarom wie dit verwerpt, verwerpt niet een mens, ook al is dat dan een zogenaamde evangelisch conservatieve mens, maar die verwerpt God, die ons immers ook Zijn "HEILIGE" Geest gegeven heeft. In dit gedeelte zien we dat de liefde beschermd moet worden en de liefde wordt beschermd door heel concrete en directe voorschriften, zoals ontvangen van de Here Zelf.

Liefde toch belangrijk (4:9-12)

Mocht u op grond van het bovenstaande tot de conclusie zijn gekomen, dat de liefde niet belangrijk zou zijn. Als een soort vanzelfsprekendheid ontdekken we de van God gegeven echte liefde, die nooit in strijd kan en mag zijn met de geboden. Dit is de liefde, dat wij naar Zijn geboden wandelen (2 Joh.:6). Het leven naar de geboden van de Heer is een getuigenis van onze liefde voor de Heer en voor onze mede-broeder en -zuster. Het niet leven in overeenstemming met de uitdrukkelijke voorschriften van het Woord, maakt altijd iets kapot in onszelf, in de ander en in onze relatie met de Heer, ook al gebeurt het in naam van de liefde. Goddelijke liefde los van Zijn waarheid is waardeloos. De liefde zoals omschreven in de aangegeven verzen hierboven is van een totaal ander gehalte dan de liefde waar men in de wereld over zingt en spreekt.

Joodse presentie in de christelijke gemeente

Het Interkerkelijk-Contact-Israël heeft zich de afgelopen tijd bezonnen op de vraag van de Joodse presentie (tegenwoordigheid) in de christelijke gemeente. Met deze bewoording is bedoeld, dat er binnen de gemeente leden zijn van joodse afkomst, die èn Jezus als Messias belijden èn hun identiteit als Joods ervaren.
Het is niet voor de eerste keer dat het ICI zich op deze indringende vraag bezint. De vraag naar de positie van Joodse volgelingen van Jezus wordt regelmatig aan het ICI voorgelegd en door de vertegenwoordiging van "De Nederlandse Vereniging van Jesjoea Hammasjiach belijdende Joden" in het ICI is de vraag ook permanent aanwezig.
Als resultaat van onze jongste bezinning willen we u met het oog op de positie van Joden binnen de gemeente de volgende drie aanbevelingen voorleggen. Vooraf schetsen wij met een enkele lijn de bijbels-theologische fundering van de Joodse presentie in de gemeente.

Elk verstaan van de christelijke gemeente dient terug te gaan op de bijbelse twee-deling van de mensheid in Israël en de volken. Deze onderscheiding - geen scheiding - tussen Joden en niet-joden is als een grondtoon in de Schriften te horen. Een illustratie vanuit de drie delen van de Hebreeuwse Bijbel, uit Tora, Profeten en Geschriften: in de roeping van Abraham (Israël) zullen alle geslachten van de aarde zich gezegend mogen weten (Genesis 12), de overgeblevenen van de strijdlustige volke der aarde zullen van jaar tot jaar optrekken naar Jeruzalem om met Israël het feest van Loofhutten mee te vieren (Zacharia 14) en alle volken van deze aarde worden geroepen om met Israël de lofprijzing voor de Eeuwige in te zetten en gaande te houden (Psalm 117).
Echter niet alleen in het "Oude Testament", ook in de Evangelieën en de Apostolische geschriften blijven we deze twee-klank van Israël en de volken vernemen. Zo blijft Simeon, terwijl hij het kind Jezus in zijn armen houdt over de ene mensheid met "twee woorden" spreken: hij gewaagt van licht tot verlichting van de volken èn van de heerlijkheid voor het volk Israël (Lucas 2:29-32).
In de loop van de geschiedenis, zoals getekend in het boek van de Handelingen van de apostelen, zien we de gemeente groeien vanuit Jeruzalem naar Rome, en wel door "de verstrooiing" heen. In het uitvoerig vertelde verhaal van de Jood Petrus en de (Godvrezende) heiden Cornelius is de spanning tastbaar en voelbaar wanneer de gemeente uit de besnijdenis en de gemeente uit de volken met elkaar verbonden worden (Handelingen 10 en 11). De ene gemeente is die uit Israël en de volken.
Ook in de Brieven klinkt de grondtoon door. Zo worden door de Paulus Joden en niet-joden binnen de gemeente opgeroepen elkaar te aanvaarden. Daarbij wordt de ene naam van Jezus "met twee woorden" gespeld: Jezus is een dienaar van de besnijdenis geworden (en gebleven) om de gegeven beloften aan Israël vast te maken, en wel zó, dat langs deze weg de volken God zullen loven. Een citatencollectie uit de drie delen van de Hebreeuwse Bijbel ondersteunt de blijvende twee-deling van de mensheid tot binnen in de ene gemeente van Christus (Romeinen 15:7-13).
Ook het laatste bijbelboek, de Openbaring van Jezus Christus aan Johannes, laat de twee-eenheid van Israël en de volken zien. Zo wordt door Johannes eerst de verzegelden uit de twaalf stammen van Israël gezien, en daarna de grote schare uit de niet te tellen menigte van de volken der aarde (Openb. 7).
Samenvattend kunnen we dus zeggen dat van Genesis tot Openbaring de ene doorgaande grondtoon wordt aangeslagen: de geschiedenis wordt in beweging gehouden door de twee-deling van Israël en de volken. En de gemeente mag daarvan teken zijn: van het samenkomen van Joden en niet-joden in het perspectief van de uiteindelijk verwachte eenheid van de mensen, van Joden en heidenen (Efeze 2:11vv.). Dat zal zijn, wanneer God zal wonen bij de mensen.
Met deze toon van de Schrift in de oren, zouden we u met het oog op de concrete situatie van uw gemeente de volgende aanbevelingen willen doorgeven.

1.
Aan de raadsleden van onze gemeenten leggen we de vraag voor of men weet heeft van gemeenteleden van joodse afkomst. Is dat het geval dan luidt de tweede vraag: Hebben leden van joodse afkomst in uw gemeente voldoende ruimte om èn hun joodse zelfverstaan èn hun volgen van Jezus te kunnen beleven? Omdat de bestaande kerk (en ook onze Uniegemeenschap) voor nagenoeg honderd procent van niet-joodse huize is, wordt vaak als gewoon ervaren dat een overweldigende meerderheid van heiden-christenen vanzelfsprekend is. Het komt er daarom op aan in elke generatie opnieuw binnen de gemeente een fijngevoeligheid te ontwikkelen voor "de Joodse presentie in de gemeente". Immers, al zijn met name sinds de vierde eeuw de christen-Joden als gemeenschap uit het zicht van de bestaande kerk verdwenen, in elke generatie opnieuw is er de vraag naar hun presentatie. Daarbij komt dat in onze tijd door het onbeschrijfelijke leed van Auschwitz en door de stichting van de staat Israël het beleven van de eigen identiteit van joodse volgelingen van Jezus een ongekende impuls heeft gekregen.
We menen dat hiermee in de plaatselijke situatie een bij uitstek pastorale vraag aan de orde is gesteld. De ruimte, die gevraagd wordt, is dan ook met name open aandacht en oprechte belangstelling van de kant van de bestaande gemeente voor hen in haar midden, die te kennen geven hun joodse identiteit ook binnen de gemeente meer gestalte te willen geven.

2.
Wanneer mogelijk, zou het overweging verdienen om eens na te gaan of het zinvol zou kunnen zijn een permanente vertegenwoordiging van joodse leden in onze Uniegemeenschap als lid van de Algemene Vergadering op te nemen.
Tegelijker tijd beseffen we, dat met deze aanbeveling een bijna onmogelijke opdracht aan joodse leden van de gemeente wordt aangegeven. Het is mogelijk, dat het nog te vroeg is; om in onze geloofsgemeenschap met een dergelijk voorstel te komen. Tot nu toe hebben niet veel van onze joodse broeders en zustrs de behoefte (of de moed) gehad om voor hun Jood-zijn uit te komen.

3.
In de loop van negentien eeuwen kerkgeschiedenis zijn er binnen de wereldkerk verschillende beslissingen genomen, die de kerk uit de volken onnodig hebben vervreemd van haar joodse oorsprong. Het zijn binnen de gemeente de joodse leden, die de eerstaangewezenen zijn om de kerk te helpen de gemaakte misstappen op te sporen en vooral een leerproces in te zetten en gaande te houden, waarbij eens gevallen historische beslissingen en "scheefgroeiingen" wellicht in de toekomst gecorrigeerd kunnen worden.
We denken in dit verband aan concrete zaken als de verhouding van sabbat en zondag, de verhouding van de besnijdenis en de (kinder)doop, de verhouding van de joodse feesten en de christelijke feestdagen en de bezinning op de vragen van christologie en theologie.

Tenslotte:
Met recht kan verdedigd worden dat de Joodse presentie in de christelijke gemeente gewaarborgd is door de aanwezigheid van Jezus in haar midden.
Maar in onze tijd beginnen we, in het licht van het presente Israël in onze geschiedenis, te ontdekken dat Jezus niet los van zijn volk aan hen, die behoren tot de volken der wereld, verschijnt. Jezus is het Hoofd van de gemeente, maar Hij is ook de Koning (Messias) van Israël. (Lucas 1:30-33).
De aanwezigheid van joodse volgelingen van Jezus herinnert de heiden-christenen aan dit mysterie. Maar niet

Vervolg op pag. 5

Oosteuropese Baptisten en wij

Van 26 tot 29 september j.l. vond in Dalfsen de bijeenkomst plaats van de **E**uropese **B**aptisten **F**ederatie. Afgevaardigden van Baptisten Unies uit heel Europa ontmoetten elkaar daar en bespraken aktuele zaken van geestelijk en gemeenschappelijk belang.
Het was erg bemoedigend en inspirerend een gedeelte van de vergaderingen mee te mogen maken. Vanwege de goede sfeer, maar ook vanwege het duidelijke verlangen van de O. Eurepese brs. hun nieuwe kansen zo goed mogelijk te benutten en de ontelbare moeilijkheden zo doeltreffend mogelijk het hoofd te bieden.

Moeilijkheden

Een aparte bespreking werd gewijd aan een dringend landbouwprojekt in Roemenië, in de streek van Bracau. Een van de armste, oostelijk gelegen gebieden, waar veel Baptisten wonen. Om dreigende hongersnood te voorkomen, hadden Baptistengemeenten met behulp van de E.B.F. en o.a. bijdragen uit Nederland (de St. Oecumenische Hulp aan vluchtelingen schonk f 50.000.- voor dit projekt) zaaigoed en landbouwmateriaal ter beschikking gesteld. Het werd effektief gebruikt. Dat bleek uit rapportage en inspektie ter plaatse. Maar door een aardbeving en aanhoudende droogte, zakte het grondwaterpeil dermate, dat de uiteindelijke opbrengst slechts 33% bedroeg. Toch voorzag het projekt in een dringende behoefte. Het was ook de enige hulpverlening die in dit gebeurde. Enkele Roemeense gemeenten (w.o. de grote gemeente van Oradea) hebben dan ook besloten het projekt voort te zetten en er ook enkele christenmedici heen te zenden. Want hier, evenals in andere delen van Oost Roemenië en Bulgarije is de voedselsituatie UITERST ZORGELIJK! Zowel E.B.R. als S.O.H. zegden toe ernaar te streven deze projekten te blijven steunen.

Vervolg van pag. 4

alleen daarom zijn ze present.
Ze mogen er ook zijn voor zichzelf. Vaak zijn ze terechtgekomen tussen de wal van de synagoge en het schip van de kerk. Laat in de plaatselijke situatie die nood herkend zijn vanuit een nieuw ontwikkelde fijngevoeligheid van de kant van heiden-christenen.
We hopen van harte, dat u in uw eigen en voor u concrete situatie deze aanbevelingen kunt vertalen op een wijze, dat joodse volgelingen van Jezus voluit de ervaring zullen kennen dat ze er mogen zijn als de oorspronkelijke broeders en zusters van Jezus.

Mede namens het Interkerkelijk-
Contact-Israël,
G.H.W. Pflaum

Mochten leden van onze gemeenschap van joodse afkomst zich aangesproken voelen en eens willen praten dan sta ik graag voor hen klaar. Mijn adres is: Marslaan 45, 3318 JE Dordrecht. Tel. 078-173490.

Goed bedoeld maar....

In de afgelopen tijd is heel wat voedsel en kleding naar o.a: Roemenië verzonden. Vaak bleef dit echter in West Roemenië steken, kwam het van diverse zijden op dezelfde adressen aan, of was het niet van te beste kwaliteit. Andere streken, waar de nood (nog) veel groter was (en is!) bleven soms van enige hulp verstoken.
De Europese Baptisten Federatie heeft mede op verzoek van de Oost Europese Unies daarom een werkgroep in het leven geroepen onder de naam European Baptist Response (E.B.R. d.i. Antwoord van de Europese Baptisten) om hulp beter te verdelen en hulpverlening te coördineren en te stimuleren.
Deze werkgroep heeft al veel goed werk mogen doen. Het Bacau-projekt is er slechts een deeltje van. In 8 maanden mocht de E.B.R. voor ruim 1½ miljoen D.M. aan hulp doorsluizen.

Afstemmen a.u.b.

In Dalfsen werd dringend gevraagd, lopende kontakten en hulpakties te signaleren bij het kantoor van de E.B.F. (adres hieronder) en nieuwe akties alleen te starten in overleg met de E.B.F. (onze Unie heeft br. Aaldring uit Hengelo gevraagd als kontaktpersoon te willen fungeren).
Nog voor de hand liggender is het vanzelfsprekend om gelden ingezameld voor O. Europa via het Noodfonds voor de E.B.R. hulpverlening te bestemmen.
Daar is een dringende bijkomende reden voor. Roemenië heeft besloten particuliere hulptransporten voortaan te belasten. Slechts een beperkt aantal charitatieve instellingen waaronder E.B.R. hebben vrijstelling van deze belasting gekregen. Ook zendingen die onder het label van E.B.R. gebeuren kunnen hiervan genieten. Alle reden dus tot zorgvuldige afstemming.

Kerkbouw

Hoewel de aandacht van de grote publiciteit zich alweer op andere gebieden richt, is de economische, maar vooral ook de geestelijke toestand van O. Europa deplorabel. Maar gemeenten van Christus bruisen van verlangen om gemeente- en evangelisatiewerk uit te breiden. Gezien het klimaat is een goed gebouw daarbij erg belangrijk.
Bij E.B.R. zijn dan ook al veel verzoeken om hulp bij kerkbouw binnengekomen. Er zouden vele millioenen nodig zijn om dit te honoreren. Gevraagd is nu, per land en Unie een soort U.B.S. in te stellen waarvan men dan renteloos kan lenen en later terugbetalen.
Logisch zegt u? Ja, maar voor onze O. Europese brs. dikwijls revolutionair en "kapitalistisch". Ze vonden het heel goed, maar vragen toch tijd om deze nieuwe gedachtengang besproken en ingeburgerd te krijgen. Zeker is, dat hulp dringend gevraagd wordt en nodig is.
Hulp voor kerkbouw in O. Europa via E.B.R. (noodfonds) gegeven kun je naar waarheid dubbele hulp noemen.

Help!!

De indrukken van deze vergadering waren teveel om in dit artikel te beschrijven. Nog een enkele greep:
- Poolse voorgangers ontvangen in deze tijd van hyper-inflatie slechts 40% van het gemiddelde inkomen (als er al geld is!).
- O. Roemenië en Bulgarije: basisbehoeften niet beschikbaar (zie artikel Noodkreet!).
- Al 10 weken geen olie, rijst, suiker of i.d.
- Basismedicijnen als aspirine's en vitaminen en verband ontbreken.
- Bulgarije: slechts enkele uren per dag electriciteit vanwege gewijzigde leveringsvoorwaarden door de U.S.S.R.
- Radiowerk naar O. Europa leverde in 2 mnd. 1000 brieven met verzoeken om voedsel, medicijnen, maar vooral (!!) Bijbel en geestelijke lektuur op. (Gelukkig is de Bijbelsituatie de laatste 6 mnd. wel aanmerkelijk verbeterd).
- Christenen willen heel graag leren van hun Westerse brs. en zrs. Kontakten met een W. Europese gemeente worden erg gewaardeerd.

E.B.F. Hamburg wil graag bemiddelen in kontaktname.
Adres: E.B.F. Süntelstrasse 11a, D ''000 Hamburg 61 Dld.

Namens de U.C.
G. Bosveld

Evangelisatie vanuit de basis (II)

Dat was het thema voor de werkbijeenkomst voor gemeente en evangelisatie die van 24 tot en met 26 september 1990 werd gehouden op de Bron in Dalfsen. Uit een aantal inleidingen kwam min of meer een sub-thema naar voren, namelijk VIEREN, LEREN, DELEN EN DIENEN. Aan de hand van deze vier onderwerpen wil ik proberen een impressie van de bijeenkomst te geven.

Vieren

Hebben we tijdens de bijeenkomst veel gedaan. Tijdens elke "zitting" was er wel een moment om door middel van lied en gebed de Heer te loven, te prijzen en te aanbidden.
Bijzondere momenten van viering waren de wijdingsavond op dinsdag en de lofprijzing bij het afsluiten van de bijeenkomst. Het is goed om zoiets mee te maken, om samen met broeders en zusters, die soms heel verschillend denken, te zingen, te bidden en te luisteren.
Het was zoals een van de deelnemers zei: "Als ik dit meemaak ben ik weer blij dat ik Baptist ben".

Leren

Hebben we veel gedaan tijdens deze dagen. Daarvoor waren we ook naar de Bron gekomen. We hebben samen nagedacht over:
- de werkwijze van de Heilige Geest;
- het leven van de gemeente;
- de situatie van waaruit de gemeente de missionaire opdracht vervult.

Maandagavond hebben we geluisterd naar een boeiende lezing van br. G.J. Blanken over jongerenevangelisatie. Deze was zo indringend dat we br. Blanken hebben gevraagd deze in "De Christen" te publiceren. We bevelen hem te zijner tijd graag in uw aandacht aan.
Dinsdagmiddag werd in workshops aandacht besteed aan tentwerk, evangelisatiemarkt, sooswerk, koffiebar, evangelisatiehuisbezoek en open huis. Al met al was er veel om te leren en om over na te denken.

Delen

Is iets dat bijna "automatisch" bij een dergelijke bijeenkomst hoort. Je deelt met elkaar in de gebedsgroepen, in de gespreksgroepen en tijdens de wijdingsavond. Bovendien moeten daarbij de "wandelgangen" niet worden vergeten. Juist daar wordt veel met elkaar gepraat en worden vreugde, verdriet en zorgen om priveomstandigheden, de gemeente of de Unie met elkaar gedeeld.
Het delen kreeg een bijzondere dimensie door het feit dat maandag en dinsdag al de eerste deelnemers aan de vergadering van de Europese Baptisten Federatie (E.B.F.) arriveerden. Met name met de broeders en zusters uit Oost Europa hebben we de vreugde om de veranderingen in hun landen gedeeld, maar ook de zorgen en de vragen over de toekomstige ontwikkelingen.
Woensdagmorgen, tijdens het ontbijt heeft de president van de E.B.F. ons wat verteld van het werk van de E.B.F. Hij begon met de mededeling dat het parlement van de Sowjet Unie de wet met betrekking tot de godsdienstvrijheid had aangenomen. Een mededeling die, met name bij de Oost-Europese broeders en zusters, reden tot blijdschap was. Verder vertelde hij dat tot op dit moment door het noodfonds van de E.B.F. voor 1.100.000 DM hulp is verleend aan landen in Oost Europa. Ongeveer 50% van dit bedrag komt, via de Unies, van de plaatselijke gemeenten (bij ons via het Noodfonds). Het andere gedeelte komt van verschillende instanties zoals in Nederland bijvoorbeeld de Stichting Oecumenische Hulp.

Dienen

In de zin waarin dat meestal wordt verstaan hebben we tijdens de bijeenkomst niet gedaan, al zorgden we wel bij toerbeurt voor de koffie en de thee.
Het dienen dat we gedaan hebben gebeurde meestal in de vorm van een belangstellend en luisterend oor en waar nodig in de vorm van een bemoediging.
In dit verband mag niet vergeten worden dat een flink aantal zusters en broeders ons hebben gediend door samen weer het L(andelijk) E(vangelisatie) K(oor) te vormen. Het is een belevenis om te merken hoe men, onder de bezielende leiding van br. A. de Vries, in staat is in drie repetities een zevental liederen (waaronder een lied van Bach) in te studeren en daarmee een bijdrage te geven aan de wijdingsavond. Daarnaast moeten we de broeders noemen die ons gediend hebben met hun inleidingen en zr. M. Kanis-v.d. Werf die de zorg voor de organisatie had.
Al met al een bijeenkomst waarop we met dankbaarheid terugzien en waarvan we hopen dat het geleerde op enigerlei wijze van dienst kan zijn voor het werk van de gemeenten.

Een deelnemer,
A. Niessink

Dode stenen konden het levende huis niet langer bevatten

De Baptistengemeente Utrecht-Noord heeft op 22 en 23 september j.l. de vernieuwde en uitgebreide kapel officieel in gebruik genomen. Op 22 september werd "open huis" voor de buurtbewoners en de burgerlijke overheid gehouden. De dag erna vond een feestelijke dienst met talloze genodigden plaats, 's middags gevolgd door een gezellige bijeenkomst voor de eigen gemeenteleden. Aanleiding voor de verbouwing was de groei van de gemeente.

"Groei is een geschenk van God - geen reden om trots op te zijn", zo memoreerde br. J.S. Sussenbach, voorganger van de gemeente, bij de officiële ingebruikneming. "Veel kerkgebouwen worden verlaten, Utrecht-Noord werd verblijd met een toenemend ledental **en** kindertal dat onder het oude dak geen plaats kon vinden".
Toen de gemeente ruim 25 jaar geleden werd gesticht voldeden de bestaande ruimten aan de gestelde eisen. Bovendien kon voor het kinderwerk gebruik gemaakt worden van een christelijke kleuterschool om de hoek. Totdat de kleuterschool een andere bestemming kreeg en de kinderen bijna van de ene op de andere dag naar nieuw onderdak moesten omzien. De kapel zelf beschikte niet over voldoende of geschikte ruimten om enkele tientallen kinderen tijdens de zondagochtenddienst te herbergen. Geruime tijd werd gebruik gemaakt van ruimten in de naburige bibliotheek (waar een groep kinderen zondagschool had in een hal met een levensgevaarlijke open trap) en van kamers in een Dienstencentrum (om daar te komen moesten ze een drukke weg oversteken).
Voorts bleek het vrijwel onmogelijk verschillende verenigingsactiviteiten op hetzelfde tijdstip te laten plaatsvinden zonder elkaar te storen. Ook het koffiedrinken na de dienst (voor een streekgemeente als Noord erg belangrijk) was altijd een probleem. De hele gemeente moest na de dienst in weer en wind op de stoep staan totdat de stoelen en tafels in de kerkzaal zodanig herschikt waren dat je er gezellig kon zitten. Kortom, redenen te over om uit te zien naar iets anders.

Verbouwen, niet verhuizen

Een andere, redelijk grote kerk met flink wat bijruimten in Utrecht bleek niet voorhanden. Gelukkig was de burgerlijke gemeente bereid extra grond rondom de kapel aan te bieden zo-

Vervolg op pag. 7

Mededeling

Als u dit leest ligt de A.V. achter ons en weet u waarschijnlijk al veel meer dan wij op dit moment van schrijven. Wij weten nu nog niet veel over de richting van de ontwikkelingen in verband met ons blad. We verwachten dat er veranderingen zullen komen en willen zolang dat van ons verwacht wordt en ons niet onmogelijk gemaakt wordt graag op onze post blijven. De tijd die ons nog vergund wordt om verantwoordelijkheid te hebben willen we graag zo soepel mogelijk doorkomen. Wij hebben daar weinig moeite mee, zolang wij zelf nog enige inbreng hebben, van wat er wel en niet in ons blad moet komen te staan. We hadden de deur weer een beetje op een kier gezet voor "Lezers aan het woord". We hebben daar nu spijt van, want nadat we daar opnieuw enige ruimte voor maakten, werden we weer overstelpt met de meest uiteenlopende instemmende en afkeurende reacties. **Deze beide soorten reacties zullen we niet meer plaatsen, omdat zij weer nieuwe reacties zullen uitlokken.** Ondertussen hopen we wel van de verschillende gemeenten (zie aankondiging over gemeentebladen in nr. 36) erkende commissies en door de A.V. ingestelde organen veel berichten, verslagen en artikelen te mogen ontvangen (ook al zullen die soms wel even moeten wachten op plaatsing als er teveel tegelijk zou komen). Zorg dat de tijdgebonden berichten vooral ruimschoots op tijd komen. Ook anderen mogen het altijd proberen om een artikel op te zenden, **maar laat u ons alstublieft de vrijheid om het zonder opgaaf van reden niet te plaatsen.** Het is een absoluut onmogelijke zaak om tijd en energie te vinden om al die tientallen inzenders een brief met opgaaf van reden te schrijven. Dit heeft ons al veel teveel tijd en energie gekost. Onze eigenlijke taak neemt ons op dit moment meer dan volledig in beslag. Wij vragen (tot de betere tijden aanbreken) daarvoor enig begrip.

J. Schotanus

BEROEPINGSWERK

Ds. D.M. Stichter uit Westerhaar heeft bedankt voor het beroep, door de baptistengemeente Leeuwarden op hem uitgebracht.
Inmiddels heeft ds. Stichter weer een beroep ontvangen van de baptistengemeente Delfzijl.

Ds. W.P. van Berkel uit Stadskanaal heeft het beroep naar Hoogeveen aangenomen.

MEDEDELING

Broeder Van 't Wout is in de tweede week van oktober geopereerd en moet op dit moment van schrijven voor verder onderzoek naar het ziekenhuis. U zult begrijpen dat in deze tijd van spanning uw voorbede ten zeerste op prijs gesteld wordt.

De redactie

Vervolg van pag. 6

dat de oude kapel uitgebreid kon worden. Dit voorjaar werd door de aannemer V.d. Poel en Van Rhenen (Lopikerkapel) met de bouw begonnen. Het werk vlotte goed. Toen de aannemer aan het begin van de zomer klaar was, gingen de gemeenteleden aan de slag: schilderen, c.v. aanleggen, vloerbedekking leggen, keuken installeren enz.
Bij de voormalige kerkzaal werden enkele kleine bijruimten en de hal getrokken. Nieuwe stoelen, een nieuw verfje en een grondig gereinigde vloerbedekking gaven het geheel een fris aanzien. Langs de hele lengte van de kerkzaal werd een hal met lichtkoepels aangelegd waarop de bijruimten aansluiten. Er is nu een "babyslaapkamer" met aangrenzend een creche-ruimte met vrolijk geschilderde peutermeubeltjes en leuk speelgoed. Daarnaast liggen drie ruimten die door geluidsdichte vouwwanden van elkaar gescheiden zijn. In deze ruimten komen de groepen van de zondagschool samen. Bij het koffiedringen na de dienst gaan de vouwwanden open. Er werd ook een keuken gebouwd met een uitgiftepunt naar de hal en naar de bijruimten.

Officiële ingebruikneming

Op zaterdag 22 september kwamen buurtbewoners nieuwsgierig kijken wat er nu allemaal vertimmerd was aan de kapel.
Tijdens de zondagochtenddienst was de kerkzaal tot op de laatste meter bezet. Talloze genodigden en vertegenwoordigers van plaatselijke baptistengemeenten, landelijke baptistenorganen en bevriende gemeenten "van andere signatuur" uit de wijk waren daar te gast. Br. P. Egberts preekte over: "En komt tot Hem, de levende steen, door de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en kostbaar, en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis" (1 Petrus 2:4-5).
Namens de bouwcommissie droeg br. F. Boonstra vervolgens de kapel over aan de gemeente (vertegenwoordigd door br. J.S. Sussenbach).
Laatste spreker was br. W.J. Blanken van de Unie Bouw Stichting.
's Middags was er een feest voor jong en oud, waarbij het veel minder officieel aan toe ging dan 's ochtends. Elke groep, vereniging of ander clubje (bijv. schoonmaakploeg) in de gemeente droeg letterlijk zijn steentje bij in de vorm van totaal 40 kartonnen dozen die op elkaar gestapeld werd bij wijze van muur en levende stenen. Maar voordat iedere groep een korte presentatie van de eigen werkzaamheden mocht geven, werd eerst een breed fundament gelegd van dozen met daarop vermeld "verlossing, geloof, genade enz.".
Want het werk van Jezus in de gemeente is het belangrijkst. Het gaat erom dat de gelovigen van Utrecht-Noord zich als levende stenen door de Heer laten gebruiken. Dat daarvoor het oude gebouw te klein werd, is eigenlijk van ondergeschikt belang.

Geen juistere naam dan: sterke drank
'Gezondste lichaam maakt hij krank,
Hij slaat de zwaarste man terneer,
Berooft de braafste van zijn eer
Hij doodt de liefde voor 't gezin
Hij voert de man het tuchthuis in,
Hij rooft de kinderen het brood
En drijft de vrouw in wanhoopsnood.

Jan Lighthart

Die mijns harte vrede zijt
En de enig ware luste
Reine bron van klare ruste
Zuiv're bron van zaligheid
Laat mij willen en niet willen
Wat gij wilt en niet en wilt
Blijde gaan door 't stille leven
In uw vreê verstild
Buiten u is niets dan strijd
Niets dan moeiten, niets dan zorgen
Laat mij in uw vreugd geborgen
Rusten gaan in eeuwigheid
"nieuwe verzen"

Jacqueline van der Waals

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 48,-- per jaar; buitenland *f* 66,-- per jaar.

Redactie:
J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELING

Het nieuwe adres van br. K. Stap, voorganger van de gemeente Veendam, luidt: Continentenlaan 41, 9642 BC Veendam, tel. 05987-27725.

Weduwe, 50 jaar, baptist, zou graag in kontakt komen met man om samen een goede relatie op te bouwen.
Bij reactie krijgt u beslist antwoord.
Brieven onder nr. 18.300 aan het bureau van dit blad.

Op 11 september 1990 heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

Hendrika Paalman-Tobij

in de leeftijd van 75 jaar

"Wie in Mij gelooft zal leven, ook al is zij gestorven".

Baptistengemeente Zwolle

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

Christelijke ontwikkelings-organisaties: samenwerking met kerken essentieel

Bangkok - De interkerkelijke alliantie van hulp- en ontwikkelingsorganisaties IRDA heeft tijdens haar laatste vergadering in Bangkok uitgesproken dat steun aan de kerken essentieel is. Daarbij moeten de organisaties prioriteit geven aan evangelisatie die de boodschap zichtbaar maakt, aan de centrale rol van de kerk en aan samenwerking. "De kerk moet in staat gesteld worden om op fijngevoelige wijze taken te verrichten die de houding en het gedrag van mensen in de maatschappij veranderen om zoveel mogelijk met en via de kerk te werken", aldus de verklaring.
IRDA is een koepel van zo'n dertig christelijke ontwikkelingsorganisatie uit twintig land.

EA

Initiatief gezamenlijke Duitse kerken: 1992 'Jaar met de Bijbel'

Arnoldshain - Protestantse, katholieke en evangelische christenen in Duitsland hebben het jaar 1992 uitgeroepen tot 'een jaar met de Bijbel'. Dit doen zij onder het thema 'Meer dan een boek'. Men wil twee tot vier miljoen nieuwe bijbellezers erbij krijgen door middel van officiële acties. Onder andere zullen op het Bodenmeer, de Rijn en de Elbe 'bijbelschepen' met tentoonstellingen en christelijke lectuur varen. Gedurende een week zal een omgebouwde restauratiewagen van de spoorwegen als bijbeltrein door heel Duitsland rollen.
De vrije groepen zullen speciaal voor dit jaar een Nieuw Testament uitgeven, waarin suggesties worden gegeven om de Bijbel systematisch te lezen. Bestaande initiatieven zoals de wereldgebedsdag voor vrouwen worden in het jaar geïntegreerd.

EA

40 jaar geleden

Het onlangs jubilerende echtpaar C. van Wier gedenken tevens hoe zij officiëel aan het werk in onze gemeenschap begonnen zijn.
Br. Van Wier kwam in volle dienst van de ECU op 1 sept.' 1950. Hij preekte toen een paar maanden in Drachten en na de overgang van br. Hofhuis van Alkmaar naar Drachten, werd Alkmaar vanaf 12 november de eerste standplaats voor br. en zr. Van Wier.

Tot het geluk kan behoren een goede gezondheid,
maar bovenal een goede gezindheid.

Wij slijpen liever de scherpe puntjes van het Evangelie af dan van onszelf.

Ik geef mij geheel aan U over
Mijn leven, mijn toekomst, mijn lot.
Met rustig, blijmoedig geloven.
O, Jezus, mijn Heer en mijn God!
En ik voel, dat de Heer aan mijn zij gaat
En ik zie Zijn vertroostend gezicht.
En als Zijn Liefde mij bijstaat
Dan wordt ook het duisterste licht.
"Verzen"

Jacqueline van der Waals

Het allerdierbaarst goed
Is vrede van 't gemoed
In voor- en tegenspoed

Bilderdijk

dc

105e jaargang nummer 39 - 8 november 1990

DE CHRISTEN

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

De reformatie

J. SCHOTANUS

Bij een ondervraging op een theologie-examen over een boek met de titel: "Inleiding tot de Bijbel" riep een ondervraagde student verontwaardigd uit: "Dat is geen ingeleid worden in de Bijbel, maar dat is uitgeleid worden uit de Bijbel". In de theologiestudie komt men, in het bijzonder na de reformatie, heel wat verschillende ideeën tegen en wie zich daarin begeeft, zal zichzelf een weg moeten hakken door dit oerwoud van meningen. Hoe kan men op dit gebied ooit uitkomen bij duidelijke, zekere en betrouwbare kennis.

Het echte of onechte biljet

Als een stoppertje bent u dit verhaaltje al eerder in ons blad tegengekomen. Wanneer men te maken krijgt met valse munters en men moet het vermogen aankweken, om de echte van de onechte biljetten te onderscheiden, dan kan men het best in de eerste plaats een echt en onvervalst biljet goed bestuderen. Dus in eerste instantie moet het gaan om een monolitische benadering. Van daaruit neem je dan langzamerhand stappen om te weten te komen, waar de verschillen liggen. Je moet dan wel geloven, dat er één biljet is, dat als echt beschouwd kan worden.

Toegepast op de theologie

Bij de reformatie ging men nog uit van het feit dat er één theologie als de echte beschouwd kon worden. Bij de meeste huidige theologische opleidingen wordt niet echt uitgegaan van het feit dat er één echte basistheologie is. Daardoor studeert en werkt men dan ook vanuit een onjuist perspectief. Uiteindelijk kan de student in vrijheid kiezen voor welke theologie dan ook. Wat het beste bij hem en zijn situatie past.
Als vrouw kies je dan misschien voor de feministische theologie en als Zuid-Amerikaan misschien wel voor de bevrijdings-theologie. In de meeste gevallen mag iemand bij een eindexamen daarop niet aangezien worden. Als zijn/haar theologie maar geplaatst kan worden in het geheel van een theologisch referentie-kader. De omgeving, waarin hij terecht komt en waarin hij zijn pastorale werk gaat doen, zou een beslissende factor kunnen zijn in zijn keuze. Als die omgeving met hem min of meer voor hetzelfde kiest, dan kan hij (neem me niet kwalijk ook zij) zich daarin waarmaken.

De reformatorische benadering

De reformatoren maakten op grond van de Bijbel duidelijk dat men, globaal gezien, te doen had met een vervorming van de Bijbelse leer. Even afgezien van bepaalde reformatorische interpretaties, werd de Bijbel als de rechtstreekse toetssteen voor leer en leven beschouwd. (Dit gold met enkele uitzonderingen ook voor de dopersen, waar zo nu en dan het werk van de Heilige Geest gesteld werd boven en buiten het Woord).
Er wordt dan een reformatorische theologie ontwikkeld als grondslag voor de Gemeente (in de wereld), waarbij het grootste gewicht toegekend wordt aan de Gemeente (niet aan de wereld). Deze theologie (waarvan de moreelbeschermende invloed overigens in onze kringen vaak onderschat wordt) krijgt dan zoveel nadruk, dat men in een soort verstarring terecht komt.
Het doel van vele theologen uit onze eeuw (en enigen zelfs daarvoor) was om een antwoord te vinden op die verstarring. Men heeft een verouderd en versleten biljet uit de roulatie gehaald en er iets anders voor in de plaats gegeven, dat dan in vele gevallen (met uitzondering van de echte evangelische vernieuwingen) blijkt de toets van oorspronkelijke reformatorische echtheid niet meer te kunnen doorstaan.

VERDER IN DIT NUMMER

Toespraak voorzitter voorbereidingskommissie op de A.V. te Deventer

Geachte Leden van de Uniekommissie, Genodigden, Afgevaardigden en Gasten.

Namens de Baptistengemeente te Deventer mag ik u allen recht hartelijk welkom heten op deze 110e Algemene Vergadering van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland.

Ik doe dit met een hart vol dankbaarheid. De Baptistengemeente Deventer heeft het zeer op prijs gesteld dat de U.C. de uitnodiging heeft aanvaard en wij u nu hier mogen begroeten.

Helaas biedt ons eigen Baptistencentrum aan de Binnensingel - nu geheel gerenoveerd - niet voldoende accomodatie om u daar te ontvangen. In de presentatie van onze gemeente zult u daar nog wel iets van zien. Wij menen nu een geschikte ruimte te hebben gevonden in deze Open Hof, het mooie gebouw van de Gereformeerde Kerk.

Het is niet de eerste keer, dat Deventer de Unie Commissie ontvangt. Wij mogen spreken van een lustrum, het is n.l. de 5e keer dat wij als Gemeente de Algemene Vergadering in ons midden hebben. Wel zit er tussen de laatste vergadering en nu een periode van 66 jaar. Toen ik hier zo mee bezig was en in de oude notulen dook en niet te vergeten het boekwerkje t.b.v. ons 100-jarig bestaan in 1984 geschreven door ds. Vegter nalas, kan ik niet nalaten u hiervan deelgenoot te maken.

De 1e vergadering was in 1888, de vorige eeuw. De notulen geven letterlijk weer: "De vergadering wordt in alle opzichten geslaagd en gezegend genoemd en Beth-El werd aangeduid als een net en gezellig gebouw".

De 2e vergadering was 18 jaar later in 1906 en toen werd de 26e A.V. verwelkomd in onze stad. Er waren echter twee stemmingen nodig om hiervoor toestemming te verkrijgen van de gemeente, dit om financiële redenen. Er was n.l. nog een tekort. Gelukkig kon de penningmeester van de Regelingscommissie in zijn eindverslag mededelen, dat er een batig saldo was. van *f* 43,80 ct.

De 3e vergadering was daarom misschien al in 1917 - 11 jaar later. Dit was in de periode van de Eerste Wereldoorlog 1914-1918. Er moesten toen broodbonnen worden ingeleverd voor de gastgezinnen.

In die tijd was er een 60-tal afgevaardigden. Van de zijde van de U.C. werd gesproken over "het oude antieke stedeke, maar dat verjongd is".

Men was echter weer zeer tevreden over Beth-El, het kleine kerkje aan de Binnensingel. Dit gebouwtje leende zich uitnemend voor zo'n vergadering volgens de U.C. Het is toch geworden: eind goed, al goed!

Het verslag gaf een batig saldo van *f* 8,69½ ct. Men lette toen op de kleintjes! Het was kennelijk goed toeven in dat oude antieke stedeke want

de 4e vergadering werd 7 jaar later gehouden in 1924. Dat was de 33e A.V. De notulen vermelden: heerlijke gezegende dagen voor de Gemeente en voorzeker wel tot volle tevredenheid van de U.C. en de afgevaardigden en gasten. Immers er staat verder: Hoe werden onze zielen verkwikt-om met zo'n grote schare te mogen aanzitten aan des Heeren Avondmaal.

En verder: Onze hartelijke dank aan de regelingscommissie en de dienende Martha's!

Dit was zo in kort bestek de voorgeschiedenis van die tijd waarin Deventer de Hanzestad aan de IJssel, ook wel koekstad genoemd, de vier A.V.'s ontving. Wij als commissie van voorbereiding A.V. 1990 hebben ook ons best gedaan om deze drie dagen van vergaderen voor u zo goed mogelijk te verzorgen.

Tot slot wil ik graag besluiten met de tekst uit Ps. 110 vers 5a: "De Here is aan Uw rechterhand".

Zo wens ik u en ons allen dat deze A.V. 1990 door God gezegend mag worden t.b.v. alle gemeenten met wie wij zo nauw verbonden zijn.

Zr. G.F.T.A. Eijkenaar

Landelijke zendingsdag

17 november 1990

Deze dag wordt gehouden in de Baptisten Kerk - Bosweg - te Apeldoorn.

We verwachten velen van u!

Zendingswerk is gemeentewerk!

Het thema van deze dag is:

....U.Z.C.werk....Machtig werk....

vanuit het zendingsbevel:

"Aan Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde'.

We willen deze dag aandacht besteden aan het werk van de Europese Baptisten Zending - de mogelijkheid om als europese baptisten gezamelijk zendelingen uit te zenden!

We willen aandacht besteden aan het werk van de zendingswerkgroepen, hoe motiveren we de basis, de gemeenten!

We willen dit alles afsluiten met een viering!

Aanvangstijd: 9.45 uur schenken we koffie

10.15 uur opening met het zingen van liederen

Golfcrisis bemoeilijkt werk bijbelgenootschap Libanon

Beiroet - De Golfcrisis heeft nieuwe problemen geschapen voor zowel het onderwijs als het bijbelwerk in Beiroet, meldt Lucien Accad, secretaris van het Libanese bijbelgenootschap. In de afgelopen weken zijn steeds meer wegen afgesloten voor civiel verkeer. Zelfs voetgangers krijgen geen toestemming om van het ene gebied naar het andere te gaan. Het gevolg is dat een aantal medewerkers van het bijbelgenootschap niet meer op kantoor kan komen. Een nieuw probleem is dat door de Golfcrisis de benzineprijs bijna verdubbeld is tot *f* 2,50 per liter. Hierdor dreigt het vervoer van levensmiddelen in de knel te komen. Ook de schoolbussen, de enige overgebleven manier om leerlingen naar school te vervoeren, kunnen door geldgebrek niet meer rijden. De leiding van rooms-katholieke scholen heeft al aangekondigd dat hun scholen niet meer open zullen gaan na de zomervakantie. Dat besluit treft een half miljoen leerlingen.

Accad vreest dat het voor volgens jaar niet mogelijk zal zijn de populaire bijbelkalender te drukken, die jaarlijks in een oplage van honderdduizenden verschijnt. "Maar", voegde hij eraan toe, "in de afgelopen vijftien jaar hebben we zoveel wonderen zien gebeuren, waarom dan nu niet opnieuw".

De secretaris van het Libanese Bijbelgenootschap meldt ook dat de Arabische Groot Nieuwsvertaling erg populair is. Het bijbelgenootschap heeft zich tot nu toe nog niet uit Libanon teruggetrokken, omdat het de complete bijbel in het Arabisch wil produceren. "Wij blijven, omdat we geloven dat we ons midden in een geestelijke strijd bevinden, aldus Accad.

IDEA

Reïncarnatie

Ds. Hans Stolp, radiopastor bij het Ikon, heeft verschillende kerkelijke gemoederen danig in beweging gebracht met zijn bewering te geloven in de reïncarnatie. Hij belijdt daarmee te geloven in de zielsverhuizing. Het lichaam sterft, maar de ziel komt weer terug op aarde in een ander lichaam. Zo zegt hij van zichzelf te weten dat hij in een vroeger bestaan priester van Delphi is geweest en wat later als monnik, behorende tot een kloosterorde in Italië. En nu is hij er dan als predikant en vanwege die vroegere levens had hij zelfs in zijn vroegste jeugd één doel voor ogen, namelijk om theologie te gaan studeren.

In zijn geschriften probeert hij zijn gedachten te verklaren zowel uit het Oude alsook uit het Nieuwe Testament. Dat daar niet zo duidelijk over wordt geschreven komt, zo zegt deze pastor, omdat de reïncarnatie voor de mensen van de Bijbel helemaal geen ongewone zaak was.
Naast dit alles beweert deze pastor ook contacten te hebben met lichtende gestalten, die hij engelen noemt. Ook heeft hij twee maal een ontmoeting met zijn overleden broer gehad.
Bij het lezen van de verschillende artikelen over deze zaak en bij het beluisteren van het interview voor de N.C.R.V.-televisie kregen we de indruk met een gevaarlijke dwaalleer te doen te hebben, welke afkomstig is uit de oosterse godsdiensten, zoals het Hindoeïsme en het Boeddhisme. We zijn van mening dat hier niet genoeg tegen gewaarschuwd kan worden. En het is te begrijpen dat de Hervormde kerk en de Gereformeerde kerken, die beide hun zendtijd in het Ikon hebben ondergebracht, met deze zaak omhoog zitten. Een beëindiging van het radiopastoraat van deze pastor zou dit zeker tot gevolg moeten hebben.

Hoe kunnen dergelijke gedachten nu ontstaan?

Het is niet zo maar dat dergelijke gedachten temidden van de gemeente kunnen worden neergelegd. Daar zijn voorbereidingen aan vooraf gegaan. En daarbij denk ik niet meer aan ds. Stolp, maar aan allerlei gedachten die werkelijk van Gods woord afwijken en die toch min of meer hun plaats in het kerkelijk of godsdienstig leven krijgen. Het is al vele tientallen jaren geleden dat op deze weg de eerste schreden werden gezet. Het begon met de vraag te stellen of het Bijbelse scheppingsbericht nog geloofd moest worden omdat de natuurwetenschappen toch andere theorieën lieten horen. En van daar is men verder gegaan. De wonderen, althans vele, werden naar het rijk der fabelen verwezen, en zeker zeer indringende zaken zoals de maagdelijke geboorte van Christus, alsmede, van recenter datum, de lichamelijke opstanding van onze Here Jezus Christus.

Het bleef daar niet bij, want zeer duidelijke richtlijnen welke God in zijn woord heeft gegeven, opdat wij op deze aarde echt als gelovige mensen zouden leven, werden terzijde geschoven, en kerk en gemeente gingen door de knieën voor de cultuur van deze wereld, zonder op te merken dat deze cultuur zich steeds meer in antichristelijke richting aan het ontwikkelen is.
De gevolgen zijn dan ook niet uitgebleven. De kerkverlating heeft zich ingezet en is voor menige gemeente desastreus geweest. Vandaag hebben we meer en meer te maken gekregen met mensen die van Gods woord nog maar heel weinig afweten. Tegelijkertijd zijn er velen op zoek naar diepere zaken welke het hart en de ziel kunnen bevredigen. En waar de bazuin van het evangelie geen duidelijk geluid meer geeft zijn er andere richtingen die hun kans krijgen. Het is opvallend dat veel oosterse richtingen voet aan grond krijgen in ons land en in heel Europa. Daaraan werkt mee dat er christelijke theologen zijn die beweren dat God ook via de andere godsdiensten zijn heil brengt.

Wat zegt de Bijbel van reïncarnatie?

We zouden een kort antwoord kunnen geven. Want de Bijbel zegt daar niets over, de Bijbel kent de reïncarnatie niet. Wel zijn er enkele belangrijke Bijbelplaatsen die op de onmogelijkheid van reïncarnatie wijzen. De eerste tekst vinden we in Handelingen 17:26, waar we lezen - ik citeer uit de Statenvertaling, omdat deze daarin zeer duidelijk is -: "Hij (God) heeft uit één bloede het ganse geslacht der mensen gemaakt, om op de gehele aardbodem te wonen, bescheiden hebbende de tijden te voren geordineerd, en de bepalingen van hun woning". Uit één bloede! Daar zitten geen herhalingen bij, geen andere richtingen. Het is een opéénvolging van de geslachten. Een nog belangrijker tekst vinden we in Hebr. 9:27, waar de Bijbel dit zegt: "Het is de mensen beschikt, éénmaal te sterven en daarna het oordeel".
Deze woorden moeten eigenlijk al genoeg zijn om de dwaling van de reïncarnatie tegen te gaan. Maar we zien in heel de Bijbelse boodschap hoe ongerijmd dit alles is. De mens leeft eenmaal op deze aarde en zal dan sterven, om daarna voor God te verschijnen. Daar is geen terugkomen bij. In dit leven zal de mens zich bewust moeten worden van zijn zonden en gaan zoeken naar redding en vergeving, welke alleen gegeven wordt door het geloof in de Here Jezus Christus, die voor de zonden der wereld de weg naar het kruis is gegaan. Hij gaf zijn leven in de dood opdat wij eeuwig zouden leven. En de Bijbel maakt het ons duidelijk dat er maar één Naam onder de hemel gegeven is door welke wij moeten behouden worden. Er is geen andere weg, er is geen andere Naam dan de Naam van Jezus.

Wat moet de gemeente van Christus met dit alles?

We kunnen natuurlijk doen of dit buiten ons omgaat en wij er niets mee te maken hebben. We kunnen ons terugtrekken in onze kerken en daar pogen ons geloof vast te houden, met de kans dat we onze gemeente steeds maar kleiner en kleiner zien worden. We kunnen doen of deze dwaalleer, samen met andere dwaalleren, ons niet aangaat, maar zijn we dan trouw aan onze Here en Heiland die ons met een duidelijke boodschap in deze wereld heeft geplaatst?
Meer dan ooit is het vandaag nodig dat Gods gemeente tot ontwaken komt: Dat we een geestelijke opwekking gaan ervaren, waardoor we gaan getuigen in deze wereld van de werkelijkheid dat er verzoening is door het bloed des kruises en waarin de gemeente stelling neemt tegen al zulke dwalingen, waarbij ik niet alleen denk aan de reïncarnatie, maar aan veel meer zaken, die we steeds maar oogluikend hebben toegelaten, soms ook binnen onze gemeenten en kerken, maar die afwijkend zijn van het woord van God.
Niet de cultuur van de wereld mag bepalen hoe we in Gods gemeente zullen leven, niet de stem van een of andere dwalende pastor, maar Gods woord alleen zal in deze tijd, zoals het sinds eeuwen is geweest, een lamp voor onze voet en een licht op ons pad moeten zijn. De gemeente van Filadelfia krijgt dit woord van de verhoogde Here te horen: "Omdat gij mijn woord bewaard hebt". De gemeente kan alleen in het goede spoor blijven en opnieuw zegen beleven als zij teruggaat naar het woord. Om vanuit dat woord te leven. De profeten van vroegere tijd riepen het volk toe: "Terug tot de wet en de getuigenis". Is dát het niet wat we vandaag moeten beleven?

JAC. SCHOUTEN

Gemeenteopbouw (3)

Over groei en aantallen

Gemeente-opbouw is niet bedoeld als EHBO-post. stond in mijn eerste artikel over dit onderwerp. Als gemeente moet je niet pas na gaan denken over je eigen funktioneren als de kerk al bijna leeggelopen is. In de praktijk gebeurt dat wel: men heeft een nulpunt bereikt en er moet iets gebeuren. In principe hoort gemeente-opbouw echter bij elke gemeente. Omdat het gaat om een zo goed mogelijk funktioneren ervan. Hoe groei je als gemeente verder naar Christus toe? Groeien we in geloof, in liefde?
En in aantal? Moeten we daar ook over praten of niet?

Het zit niet in het aantal
(of toch wel?)

Schwarz spreekt regelmatig over een planmatig werken aan de gemeente. Maak maar eens een gemeente-analyse. Zet op papier wat je doel is voor de komende paar jaar en doe dat zo konkreet mogelijk. Kijk ook naar de getalsmatige groei van de gemeente.
Ho, nu schrikken we. Is dat niet erg Amerikaans? Het gaat toch niet om het getal? Hoe meer dopelingen hoe liever? Het gaat toch niet om de kwantiteit, maar om de kwaliteit?
Uit een onderzoek van Schwarz blijkt dat beide juist meestal samengaan. Gemeenten die inhoudelijk goed funktioneerden, groeiden ook in aantal. We moeten ervoor oppassen dat de gedachte van: "het zit niet in het aantal" geen vlucht is om eerlijk onder ogen te zien dat we als gemeente stilstaan, dat er weinig mensen "van buiten" in onze gemeenten komen en dat we met bepaalde aktiviteiten ons doel weleens voorbij konden schieten. Als je jaren op een bepaalde manier evangeliseert en er komt nooit iemand de gemeente door binnen, waarom zou je dan niet eens een andere manier proberen te ontdekken!
Een gemeente-analyse maken, durven we dat aan? Hier en daar is dat al eens gebeurd. Ik herinner me de analyse die ds. Anne de Vries ooit van de gemeente Leeuwarden heeft gemaakt. Deze werd uitgelegd op een ECU-konferentie en is te vinden in het Werkboek voor Gemeente en Evangelisatie. Trouwens, ook in het (reeds een aantal keren in dit blad aangehaalde) studierapport **Gezegend en Gezonden** wordt gesproken over het maken van een gemeente-analyse. Er staat ook uitgebreid in hoe je zoiets aan moet pakken.

> in de spiegel kijken

Ds. de Vries heeft indertijd onder andere onderzocht wat de leeftijdsopbouw is van de gemeente. Waar zullen over een paar jaar de gaten vallen en bij welke takken van werk mag je veel aanwas verwachten? Wat betekent dat voor de verschillende takken van gemeentewerk?
'In de spiegel kijken' - zo zou je dat kunnen noemen. Letterlijk doen we dat heel regelmatig, maar in de gemeente durven we dat vaak niet.
Misschien ook omdat we vinden dat dat niet zo 'geestelijk' is? God is toch niet na te rekenen?

Voorbeelden uit de natuur

Toen Schwarz, aan de hand van wiens boek ik deze artikelen schrijf, op 25 september j.l. in Apeldoorn sprak voor zo'n 35 predikanten, wees hij op bepaalde wetmatigheden die je in de natuur aantreft en die volgens hem ook voor de gemeente gelden. Jezus gebruikte ook vaak voorbeelden uit de natuur. Daardoor maakte Hij zaken duidelijk over de groei van het Koninkrijk. Waarom zou je als gemeente niet rekening houden met bepaalde wetmatigheden, net zoals je rekent met de opkomst en het ondergaan van de zon?
Aan de ene kant noemde Schwarz op deze dag nog eens de zeven punten die hij in zijn boek **Praxis des Gemeindeaufbaus** behandelt. Die hebben te maken met kwaliteit, hoewel het groeien in aantal er zeker een rol in speelt. Deze zeven punten zijn door uitgebreid onderzoek bevestigd. Ten aanzien van de kwantitatieve groei, het groeien in aantal, werkt Schwarz met een bepaalde hypothese, een veronderstelling die nog niet duidelijk bewezen is.
Eerst iets over die zeven punten. Aan de hand daarvan kun je de gemeente 'bekijken'. In groeiende gemeenten zijn ze meer aanwezig dan in minder bloeiende. En dan moet u bij groei niet denken aan volle kerken, want dat zegt volgens Schwarz nog weinig over gemeente-opbouw. Al die mensen kunnen alleen op de spreker afkomen en vervolgens zie je ze de hele week niet meer.
Ik noem die punten even kort, niet in volgorde van belangrijkheid, want ze zijn allemaal even essentieel voor gemeente-opbouw. Een paar zijn al aan de orde geweest, op een paar komt ik nog terug. Schwarz gaat er uitvoerig op in in zijn boek.
Ten eerste: de predikant van een gemeente moet weten wat hij wil, hij moet doelgericht werken. Dat is iets anders dan autoritair!
Ten tweede: allerlei mensen werken mee in de gemeente, volgens de gave die ze hebben (en niet omdat er geen ander te vinden was....).
Ten derde: het persoonlijk geestelijk leven van de leden is bloeiend. Men is enthousiast.
Ten vierde: de struktuur van de gemeente is van dien aard dat zij zo goed mogelijk kan funktioneren. Dingen die de groei belemmeren, moet je durven veranderen/herzien.
Ten vijfde: in de gemeente funktioneren allerlei kleinere groepen, waarbinnen men echt aandacht voor elkaar kan hebben.
Ten zesde: het evangeliseren moet werkelijk gericht zijn op de mensen die je wilt bereiken.
Ten zevende: er is veel liefde in de gemeente, geuit in daden.

> een diagnoze: en dan verder....

Deze punten hebben dus te maken met kwaliteit, maar natuurlijk ook wel met kwantitatieve groei, groei in aantal. De hypothese die Schwarz voor dat laatste gebruikt luidt als volgt: de gemeente groeit tot ze aan haar zwakste punt komt. Dan heeft het geen zin, steeds voort te bouwen op het sterkste punt, je moet eerst werken aan de zwakke punten.

Tot de laagste duig

Schwarz vergeleek dit met een ton, die bestaat uit opstaande duigen. Er kan zoveel water in de ton als de laagste duig. Het heeft geen zin de hogere duigen hoger te maken, want het water dat je er meer in laat lopen zal er ook weer uitlopen. Maar als je de laagste duig een paar milimeter hoger maakt, kan er over het geheel meer water in.
Bijvoorbeeld: als je een goede struktuur hebt in je gemeente, zodat de gemeente optimaal kan funktioneren, maar er wordt weinig gebeden en het geestelijk leven van de gemeenteleden staat 'op een laag pitje', dan helpt het niet nog meer aan de struktuur te doen. Je zult aan dat andere punt moeten werken. Het omgekeerde is ook waar. In eerste instantie dacht Schwarz: "Voor gebed geldt dat niet. Bidden kun je nooit teveel doen". Maar hij kwam er achter dat dat soms wel kan.
Namelijk als mensen steeds bidden om groei in de gemeente, maar niets doen aan bijvoorbeeld de struktuur of welk andere zwakke punt maar. Dan kunnen ze enorm gefrustreerd raken, want ze bidden toch? Ze gaan nog harder bidden en kunnen daar nog meer ontmoedigd van raken, terwijl er aan een bepaald aspekt gewoon gewerkt zou moeten worden.
Schwarz gebruikte het voorbeeld van een akker. Je hebt zon, mest en water nodig. Als de akker het niet goed doet, kan teveel zon gevaarlijk zijn als je daar al voldoende van hebt. Als je de mest of het water vergeet zal het ook niet veel helpen.
Ga dus eerst maar eens kijken waar je zwakke punt ligt als gemeente. En probeer dan maatregelen te nemen om dat te veranderen. Dat hoeven geen spektakulaire dingen te zijn. Als de diagnose goed is, werken kleine maatregelen vaak ook al. En dat bemoedigt om verder te gaan.

HETTY LALLEMAN

De gang van onze ondergang

J. SCHOTANUS

Wij spreken graag en de laatste tijd gelukkig veel over gemeenteopbouw. Op zichzelf kan dat positief gewaardeerd worden. U hebt gemerkt dat we daarvoor nogal wat ruimte beschikbaar stellen in ons blad. We doen dat met groot genoegen. Toch zit er tegelijkertijd een kwalijke kant aan. De noodzaak om er veel aandacht aan te moeten geven ligt in het feit dat gemeente-groei niet zo vanzelfsprekend is als dat het zou moeten zijn... Het wijst min of meer op een degeneratie-verschijnsel. Zoals opvoedkunde meer aandacht krijgt, omdat de opvoedkundige problemen toenemen, zo ook deze aandacht enigermate vanwege ongezonde ontwikkelingen in de gemeente. Terecht proberen wij vaste patronen te ontdkken in de gemeenteopbouw. Er zit evenwel ook een patroon in de achteruitgang van ons huidige kerkelijk leven. Als we daar geen oog voor hebben als we over gemeente-opbouw spreken, is het dweilen met de kraan open. Die achteruitgang voltrekt zich min of meer in bepaalde fasen.

Fase I is objectieve opstelling

Natuurlijk kun je zonde niet openlijk propageren, nog helemaal afgezien van het feit of je het ook echt als zonde beschouwt. Wat je wel kunt doen is een objectieve beschrijving geven van de werkelijkheid. Je beschrijft een verschijnsel, maar verbindt daaraan geen enkel oordeel. Een bepaald verschijnsel wordt onderzocht: partnerruil, buitenechtelijke relaties, pedofilie, enz., enz. Wil je het onderzoek ook nog een beetje wetenschappelijk aanvaardbaar maken, dan maak je gebruik van citaten van mannen/vrouwen van naam. Jammer genoeg, soms uit het verband gehaalde citaten van mensen, die voor de doelgroep (enig) gezag hebben. Al met al krijgt de werkelijkheid, die op deze objectieve manier omschreven wordt, een soort normatieve kracht. Statistische gegevens spelen hierbij vaak ook een rol.

Fase II is de vergelijking

Het geheel van het verhaal wordt geplaatst binnen het kader van allerlei ogenschijnlijke oorbare en verklaarbare zaken. Er kan ook een vergelijking gemaakt worden met dingen, die zoveel erger zijn of er wordt verwezen naar structuren, die aan de basis liggen van allerlei verschijnselen. Een verschijnsel kan bijvoorbeeld verklaard worden uit het feit, dat er zoveel nadruk gelegd werd (en wordt) op het gezin als de hoeksteen van de maatschappij. Hunner inziens wordt een bepaald iets dan ten onrechte als abnormaal gezien, omdat men de "verkeerde" zaken als normaal ziet. Incest wordt dan bijvoorbeeld verklaard vanuit bestaande gezagsstructuren, die maar zo snel mogelijk zouden moeten verdwijnen. Een bepaalde uitleg van de Bijbel over de één of andere zonde wordt krachteloos gemaakt, door te stellen dat slavenhandel e.d. vroeger ook op grond van de bijbel werd verdedigd. Of de aandacht wordt verschoven naar een of ander taboe of iets waar je op grond van de Bijbel ogenschijnlijk verschillende kanten mee uit kunt. Vergelijking heeft een verschuiving van de aandacht tot gevolg. Met heel extreme voorbeelden en karikaturen worden de mensen op een afstand gehouden.

Fase III is de nieuwe exegese

In het verlengde van fase II moet het verhaal ook nog ergens binnen het raamwerk van de Bijbel passen. Daarvoor worden allerlei theologieën in het aanzijn geroepen. We krijgen dan een feministische theologie, een bevrijdingstheologie, een flikkertheologie en ga zo maar door. Daarmee is dan de Bijbelse leer aangepast aan de situatie van bepaalde categorieën mensen. Bij de nieuwe exegese hoort ook een nieuw woordgebruik, of een nieuwe inhoud wordt gegeven aan oude bekende woorden. "Kruis en verrijzenis" staan dan niet meer voor het plaatsvervangende verzoeningswerk van de Here Jezus, maar hebben een nieuwe inhoud gekregen.

Begeleidende criteria

In dit alles wordt het Bijbelse criterium "oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt" zogenaamd zeer hoog gehouden. Alsof de Here Jezus hiermee bedoeld zou hebben, dat men op grond van het Woord Gods niet zou mogen constateren wat zonde of niet zonde is. Verder is een sterk individualistische (egoïstische) gerichtheid merkbaar in het "ieder is voor zichzelf verantwoordelijk", ook weer Bijbels ondersteund. Daarbij gaat het dan om de autonome mens, die zichzelf tot wet is.
Verdraagzaamheid is het één en het al.

Conclusie

Eigenlijk zou ik in de lijn van bovenstaande omschrijving geen conclusies hieraan mogen verbinden. Wij zijn toch mondig genoeg!? Alsof die mondigheid ons allen op een verschillend spoor zou kunnen zetten, wanneer het gaat om het onderscheiden van goed en kwaad (Hebr. 5:14).
Zouden wij mogen stellen, dat wij in onze gemeenschap gevrijwaard zijn van "wereldgelijkvormigheid"? Waar ik die wereldgelijkvormigheid ontdek hoop ik dat te blijven signaleren om met een zuiver geweten verder te kunnen.
Mochten wij het Paulus allen na kunnen blijven zeggen: "Daarom nu wij deze bediening hebben, (....) verliezen wij de moed niet, maar hebben wij verworpen alle schandelijke praktijken, die het licht niet kunnen zien, daar wij niet met sluwheid omgaan of het Woord Gods vervalsen, maar de waarheid aan het licht brengen en zo bij elk menselijk geweten onze eigen aanbeveling te zijn voor het oog van God (2 Cor. 4:1 & 2).

TER CORRECTIE:

In haast en in grote verontwaardiging heb ik nog ter eventuele bladvulling mijn artikel "Er is nog hoop" meegezonden voor nummer 37 van ons blad. Het artikeltje stond op de plaats waar het normaal vol staat met advertenties. Ergens had ik een stukje onrust over dat artikel en hoopte maar dat er genoeg advertenties zouden zijn, zodat het niet geplaatst zou worden. Het heeft niet zo mogen zijn en ik heb het op de AV geweten. Met de betrokken leiding van de JAV heb ik gesproken.
Natuurlijk heb ik begrip voor hun uitleg. Zij hadden het onderwerp "De Christen" op de agenda staan en daarom hadden de jonge mensen op de JAV dan ook het volste recht om te vragen dat agenda-punt wel te behandelen.
Ik weet nu dat de leiding beslist niet anders kon en spreek het "mea culpa" uit over mijn reactie.
In een persoonlijk gesprek met Geert Jan Blanken heeft hij dat ook aanvaardt en hoop dat de andere betrokkenen dat ook kunnen.

J. SCHOTANUS

Ds. C. van Wier 40 jaar predikant

Op 13 september 1925 in Hoensbroek (Limburg) geboren. Vanaf zijn tweede levensjaar opgegroeid in Harlingen, waar hij zijn HBS-A opleiding volgde om na de oorlog aan het Baptisten Seminarium (Tolöse) in Denemarken te gaan studeren. Hij trad na deze studie in dienst van de ECU en na enkele maanden in Drachten de verantwoordelijkheid voor de zondagse diensten gehad te hebben werkt hij, na op 9 november 1950 bevestigd te zijn, twee jaar in het kader van de ECU in Alkmaar. Vervolgens tot 1956 in Hoogezand om die standplaats in te ruilen voor Leeuwarden, waar hij verbleef tot 1959. Tot 1964 in Nieuw Weerdinge en daarna Almelo om in 1971 naar Emmen en in 1977 naar Zwolle te gaan om daar in 1980 de moeilijke beslissing te moeten nemen om met vroegtijdig emeritaat te gaan.

Als je zo hier en daar inlichtingen vraagt dan ontdek je dat in de gemeenten, waar hij diende, groei ontstond en velen onder zijn bediening een beslissing voor de Heer en de Gemeente hebben genomen. Zijn prediking was vooral op het persoonlijk geloof in Christus gericht met een sterke nadruk op een dagelijkse wandel met de Heer. De luisteraars werden door zijn duidelijke en begrijpelijke verkondiging gesterkt en opgebouwd in hun geloof. Broeder van Wier wordt gekenschetst als een gemeentenbouwer, de gemeente was hem dierbaar en hij arbeidde daarin met hart en ziel.

Ook in de pastorale zorg leerde men hem kennen als een voorganger, die met tact en liefde vaak weer herstel kon brengen, als er situaties waren, waarin mensen in het ongerede met God, zichzelf of de medemens waren geraakt. Vooral is er veel waardering onder de ouderen voor zijn pastorale bediening.

Ook de jeugd in de gemeente droeg hij een warm hart toe. Vaak heeft hij leiding gegeven aan het gemeentelijke jeugdwerk. "De Bijbelklas" was meestal een vast onderdeel van zijn bediening als wel de zondagavond jeugdsamenkomsten.

In de gemeente gaf hij zelf het voorbeeld om aan bepaalde acties zelf actief mee te doen. Velen zullen hem ook als zodanig herinneren.

Verder was hij op evangelisatie gericht. Tijdens een "zaaieractie" reed hij met een geluidswagen door de woonwijken en verkondigde ook het Evangelie in openluchtdiensten. In Emmen (samen met ds. Schouten) en later in Zwolle deed hij mee aan de interlandevangelisatie acties met behulp van Amerikaanse broeders.

Broeder en zuster Van Wier hebben vijf kinderen. Een hoogtepunt voor hem was dat hij drie van zijn kinderen op één en dezelfde zondag mocht dopen, samen met nog negen andere jongeren uit Almelo.

In organisaties en commissies van de Unie heeft hij weinig taken gehad, maar des te meer op redactioneel gebied. Eerst als eindredacteur van "Jong Leven" en ook lange tijd als schrijver in de "Zaaier" en als redactielid van "De Christen" heeft hij daarin veel gepubliceerd.

Vanwege een afnemende gezondheid begon het gemeentewerk hem zwaar te vallen en werd hij gedwongen om met vervroegd emeritaat te gaan. Gelukkig heeft hij tot op heden vaak nog wel genoeg energie om zondags voor te gaan in de gemeenten die daartoe een beroep op hem doen.

In al dit werk heeft de Heer hem in zijn vrouw een grote steun gegeven. Dat broeder en zuster Van Wier onder de zegen van de Heer, met hun kinderen en kleinkinderen, de vruchten van hun bediening mogen zien vermeerderen in onze gemeenschap. In dat licht moet u ook nog eens lezen de bijdrage van onze broeder in "De Christen" van 21 juni j.l. over het "nieuwe gebod".

J. SCHOTANUS

Licht, laat het schijnen!

Ongezochte aandacht

Onze Uniegemeenschap heeft de laatste tijd helaas meermaals de krantenkoppen gehaald. Helaas, want de berichtgeving was zelden in gunstige of complimenterende zin.

Degenen die die publiciteit gezocht hebben, dan wel er zich toe geleend hebben, hebben onze gemeenschap en zichzelf dunkt me, geen goede dienst bewezen, omdat journalisten nu eenmaal zelden het belang van het Koninkrijk van God of de "onderlinge opbouwing" nastreven, maar eenvoudig de journalistiek vette kluif willen.

En die ligt in deze gebroken wereld helaas niet in het harmoniemodel, maar in het konflikt. En ook niet in het stille werk van Gods Geest, maar in het schreeuwende en aandachttrekkende.

Of kun je zeggen, dat kerken toch weer bezig zijn "nieuws" te worden als ze er (nog) mee worstelen naar Gods Woord te handelen?

Permanent nieuws

De aandacht van de media concentreert zich meestal rond een A.V. Als u dit leest ebt het dus al weer weg. Onterecht! Want het evangelie van Jezus Christus is **blijvend** Goed NIEUWS! En wie door de Heilige Geest **Nieuw** geboren is, is een **nieuwe** schepping.

De belofte van de Heer: "Zie, Ik maak alle dingen **nieuw**", richt zich op de eindtijd, maar christenen mogen de werking van de kenmerkende krachten van die grandioze toekomst nu al ten dele ervaren. Onze opdracht is dan ook: verbonden te zijn met de Krachtbron. Dagelijks te leven in Zijn gemeenschap.

Vandaar dat Christus in Matth. 5:14 zegt: Gij zijt het licht der wereld. Hijzelf was en is het.

Maar Zijn discipelen zijn het ook - door Hem.

Licht straalt rondom. Straalt het uit.

Het trekt aan en het verlicht. Het openbaart.

Licht ontmaskert en verdrijft alle werk(ers) van de duisternis.

Licht openbaart en concentreert op hetgeen aandacht behoeft. Voert terug naar de Lichtbron. Tot Hem die het Licht is.

Dat alles doet het licht van het Evangelie. Ononderbroken.

En Jezus discipelen, de gemeente van Christus, onze gemeenschap van gemeenten is geroepen om dat Licht te beleven en te verspreiden.

Jezus is het Licht

Het lijkt me dan ook hoog tijd afstand te nemen van alle negatieve publiciteit en gehakketak. Zeker, Baptisten zijn ook zwak. Soms ook verdeeld. We hebben geen reden tot zelfverheffing. Er zijn teveel restanten der duisternis in eigen boezem....

Maar toch hebben we het Licht ontdekt: JEZUS CHRISTUS!

Het heeft ons gegrepen! In menig opzicht (al) veranderd. En we hunkeren naar meer!!

Dat Licht, dat **Nieuws**, dat willen we aanprijzen en uitstralen. Het is onze hoogste roeping!

Laat **niets** ons afbrengen van de aandacht voor Hem. Voor wat Hij voor ons deed en kan doen door ons.

Laten we ons ten volle concentreren op Jezus, - Gods antwoord op alle menselijke duisternis.

Laat het schijnen!

En gebeurd dat ook niet in veel gemeenten?!

In hoeveel gemeenten is in de herfstvakantie niet aan honderden kinderen verteld van het Blijde Nieuws in Vakantie Bijbelschool of Werkweek?!

In hoeveel gemeenten is in de afgelopen maanden niet regelmatig het doop-

vervolg op pag. 7

A.V. voor vijfde maal in Deventer

Nenno: "Grote mensen, geen ruzie maken hoor!"

De poppenkastpop Nenno had aardig in de gaten waar de pijn zou kunnen zitten op de 110e Algemene Vergadering van de Nederlandse Baptisten.
Tijdens de openingsavond richtte hij zich ineens van de kinderen vlak voor hem naar de hele zaal en verzocht ons om de vrede te bewaren. De zaal voelde zich hoorbaar aangesproken.

De openingsavond van de A.V. in Deventer werd geleid door br. G. Bosveld, de vice-voorzitter van de U.C. In de goed gevulde kerk "De Open Hof" liet hij ons als openingslied zingen uit gezang 12:
"Lof zij de Heer,
die uw twijfel en vrees zal beschamen;
noem Hem uw Vader:
de kroon van zijn heerlijke namen!"
De spanning die er ondanks is tussen wat God wil doen en wat ons mensen opgedragen is, bleek niet alleen uit de oproep van Nenno maar ook uit een ander lied dat we zongen, gez. 362:
"Zou ik dan mijn geloof
op uw beloften bouwen
en weigeren te doen
wat Gij uw volk gebiedt?"

Openingstoespraak

De tekst van de openingstoespraak van br. W. Blanken hebt u reeds in dit blad gelezen. Ik wil nu alleen even aangeven dat mij daarin drie dingen opvielen. In de eerste plaats Blankens overtuigde uitspraak over het belang van bijbelstudie en, konkreet, van het werk van de Gemeente Bijbel School voor onze gemeenschap; verder de nadruk waarmee hij zei dat de A.V. diepgaand zou moeten spreken over ons Unie-orgaan De Christen. Hierbij bedacht ik me dat, zoals een wijze vrouw in mijn omgeving zegt, De Christen slechts de barometer van de Unie als geheel is.... En ten derde is het vermelden waard de opmerking dat er gesproken zal moeten worden over de positie van vrouwen die voorganger willen worden.

Gasten

Het aantal gasten van buiten onze Unie was niet erg groot. De meeste andere kerken in Deventer hadden bericht van verhindering gestuurd.
Alleen de voorganger van de plaatselijke Pinkstergemeente beklom de kansel en wenste ons vanuit Efeziërs 3:14-21 een gezegende vergadering. De andere gast die ons toesprak was de voorganger van de Internationale (engelstalige) Baptistengemeente in Eindhoven, dr. Thurnadge; hij sprak ook namens de zending van de Amerikaanse Southern Baptists. Br. Bosveld vertaalde zijn woorden vlot in het Nederlands, maar desondanks sprak hij de hoop uit de A.V. volgend jaar zelf in het Nederlands toe te spreken.
Bepaald ontstemd toonde br. Bosveld zich over het ontbreken van Burgemeester en Wethouders van de stad Deventer. De regelingskommissie had hen tot tweemaal uitgenodigd, maar geen officiële reaktie ontvangen. "Misschien moeten B&W hun minderhedenbeleid nog eens nader overwegen", opperde Bosveld. En hij kwam nogmaals op de zaak terug, toen de voorzitter van de regelingskommissie, br. Verheul, de afgevaardigden adviseerde om de volgende ochtend de parkeerplaatsen voor het winkelcentrum tegenover de kerk maar te bezetten voordat de winkels zouden opengaan. Er kwam verontwaardigd, gezoem en verlegen gelach uit de zaal maar br. Bosveld zei dat de burgemeester het hier zelf naar gemaakt had door op deze avond niet te verschijnen.

Deventer

De voorzitter van de Deventer regelingskommissie, zr. Eijkenaar, heette iedereen welkom met een toespraak waarin ze verwees naar de vier eerdere A.V.'s die in Deventer gehouden zijn; de laatste was overigens in 1924 zodat de ooggetuige-herinneringen daaraan ontbraken.
De Baptistengemeente Deventer presenteerde eerst via een fraaie diaserie de stad waarin zij leeft en een stuk van haar eigen werk. Wie de kerkzaal in de vroegere staat gekend heeft, kent deze niet meer terug na de verbouwing van begin dit jaar. Opvallend is dat men in Deventer elk jaar een echte tentkampagne houdt; voor zover ik weet gebeurt dat verder alleen door Baptistengemeenten in het Noorden des lands. Onderdeel van deze aktie zijn ochtenden voor de kinderen, waar de genoemde pop Nenno optreedt.
Op traditionele wijze stelden verschillende verenigingen binnen de gemeente zich voor: zangkoor, zusterhulp, jeugd, 20+. Hoewel het al bijna negen uur was, was er nog een elftal jonge kinderen in de kerk om samen met Nenno en een andere pop een lied van de Vakantie Bijbelweek te zingen.
De voorganger van de gemeente, br. Sj. van der Laan, sloot met dankgebed. De avond werd muzikaal opgeluisterd door het Deventer Christelijk Mannenkoor.

PIETER J. LALLEMAN

---

vervolg pag. 6

vont opengegaan, omdat ouderen en jongeren het Nieuwe leven in Jezus ontdekten en ontvingen!
In Zuid Oost Drenthe was een formidabele Gewestelijke Ontmoetingsdag. Na een jubileumdienst en een drukbezochte evangelisatieconferentie zeiden bezoekers: Het is fijn hierbij te mogen horen.
De offervaardigheid voor Oost-Europese christenen door middel van allerlei plaatselijke akties en/of het Noodfonds gaat onverminderd door.
Sommigen zeggen: 6 Baptistenzendelingen is niet veel. Misschien hebben ze wel gelijk. Maar sedert dit jaar september hebben we meer Ned. Bapt. zendelingen tegelijk op het veld dan ooit tevoren! En dan zeg ik nog niets over de tientallen jonge mensen uit onze gemeenten, die uitgingen in het kader van een zg. geloofszending.
Nee er is geen reden tot ontmoediging of défaitisme.
Als we ons maar niet door het duister laten bevangen, maar het Licht van Jezus laten schijnen. Toegewijd en biddend: Shine Jesus shine.
Fill this land with Your Father's Glory!

Namens de Commissie der Unie,

G. BOSVELD

Conferentie ontwikkelingssamenwerking evangelischen en reformatorischen

Driebergen - Het Overlegorgaan Christelijke Hulpverleningsorganisaties in Nederland, het OCHIN, organiseert voor het eerst in zijn bestaan een conferentie. Tijdens deze dag willen evangelische en reformatorische christenen zich met elkaar buigen over de thema's 'Ontwikkelingssamenwerking vanuit Europees standpunt bezien' en 'Urgentie, identiteit en samenwerking'. Spreker voor dit laatste onderwerp is de heer M.L.O. de Bruijne. In het OCHIN zijn de stichtingen Goed Werk, Redt een Kind, TEAR Fund, Woord en Daad en ZOA Vluchtelingenzorg vertegenwoordigd. De themadag heeft tot doel de onderlinge bezinning te verbreden, de deskundigheid van betrokkenen te bevorderen en standpuntbepaling over trends in de ontwikkelingshulp, vanuit een christelijke invalshoek. De dag wordt op 6 december gehouden in Nijkerk. Meer informatie kan verkregen worden bij TEAR Fund, telefoon 03438-14844.

IDEA

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks;
abonnementsprijs f 48,-- per jaar; buitenland f 66,-- per jaar.

Redactie:
J. Schotanus; ds. Jac. Schouten; drs. G. van 't Wout.

Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

VAN DER GRAAF
BEL GRATIS 06-0225910
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

WAT ZEGT DE BIJBEL VAN DEZE TIJD?
Het Zoeklicht is gewijd aan het onderzoek van het Profetisch Woord en het letten op de tekenen der tijden.
Neem nu een proefabonnement voor slechts f 8,88 en u ontvangt minimaal 3 maanden elke 14 dagen Het Zoeklicht. Stort het bedrag op giro 28 38.88 t.n.v. Het Zoeklicht, postbus 99, 3940 AB Doorn.

Mededeling

De gemeente Utrecht Noord wenst op de sprekerslijst te plaatsen: W.D. Huiting, Kostersgang 50, 3991 EH Houten, tel. 03403-78320.

kort en goed: kerk
KERK: wekelijks magazine met nieuws en achtergronden over kerken en christelijke organisaties
Bel voor 3 gratis proefnummers: 03420-10790

"Strijd de goede strijd des geloofs"
1 Tim. 6:12a

Vrij plotseling heeft de Here tot Zich geroepen onze broeder

Geert van Wattum

op de leeftijd van 79 jaar

19 oktober 1990

Baptistengemeente
Stadskanaal-Zuid

BOEKBESPREKINGEN

Lame Effe. 10 jaar AKTIE columns door Johan ten Brinke. Uitg. Merweboek, Sliedrecht, 1990. 136 blz., f 15,--.
Dit boekje is de bundeling van columns die tussen 1980 en 1990 - verschenen in AKTIE, het maandblad van Youth for Christ. Rake stukjes over allerlei zaken van leven en geloof, kerk, politiek en samenleving.
Ten Brinke schrijft vanuit het gevoel dat we vaak onszelf en onze godsdienstigheid serieuzer nemen dan de Heer zelf. "Christelijke satire waarvan er in ons land niet al teveel te vinden is", zegt de achterkant van het boek. Op een vaak humoristische manier wordt de lezer met de neus op de feiten gedrukt. Ik lachte me af en toe tranen!
De schrijver is duidelijk en positief in zijn geloof. Toch zal niet iedereen de scherpte van zijn stukken waarderen: daarvoor moet je jezelf kunnen relativeren.
De stijl van Ten Brinke doet hier en daar aan Godfried Bomans denken, vooral in het laatste stukje, de memoires van een koffiebar-leider.
Nier iedereen in de wereld van de gospelmuziek heeft dit verhaal gewaardeerd. Af en toe is de taal onparlementair. De stijl is ook heel direkt. Met name jongeren, maar zij niet alleen, zullen worden aangesproken.
Een citaat tot slot:
"Ze zijn er weer! De theologen die niet geloven. Na de God-is-dood-theologie leek het even te bedaren. Nu wordt de opstanding van Jezus (weer) in twijfel getrokken.
Het is in de kerk vaak net zoals in de politiek. Het ideaal is zoekgeraakt, het Maximaal Haalbare is de norm geworden. Moeite met de hemel? Dan doen we die weg! Moeite met de hel? Dan doen we die weg! Moeite met wonderen? Ook maar weg! Moeite met de opstanding? Bij het grof vuil zetten!
Het zijn niet de ayatholla's, de communisten of de holisten, die het christendom tot schertsgodsdienst maken. Het zijn bedrijfsblinde theologen die hun eigen ongeloof tot norm verheffen. (...)".

HETTY LALLEMAN

Een paar boekjes om weg te geven

De redaktie ontving een paar kleine, fraaie boekjes die ik samen wil bespreken. Het eerste is:
E.Th. Thijs, **Waar woorden tekortschieten**. Ark Boeken (Ver. tot Verspr. der Heilige Schrift/BVK). Amsterdam 1990. 24 blz., met prachtige foto's.
Een boekje voor mensen die rouwen. Het bevat gedichten, liederen en foto's, maar vooral schrijft ds. Thijs heel persoonlijk, in briefvorm, woorden ter overweging en tot troost. Er staan behartenswaardige dingen in. Een 'warm' boekje, dat hopenlijk warmte biedt aan mensen die de kilte van de dood gevoeld hebben.

Verder in de Parel-serie van uitg. Gideon: **Verdriet.** Een boekje van 32 bladzijden vol foto's, overdenkingen en bijbelteksten, over droefheid, pijn, onzekerheid, teleurstelling. Af en toe wat vluchtig door de vele onderwerpen; het boekje van ds. Thijs gaat dieper.

Tenslotte **Een kerstgroet met woorden van hoop,** ook weer een Ark Boek van de VVHS/BKV in Amsterdam. Het is bedoeld als kadoboekje voor Kerst, eventueel om te versturen. Het bevat bijbelgedeelten, twee liederen en een gedicht, en natuurlijk mooie tekeningen. Een mooi kadootje, bijvoorbeeld in de plaats van een kerstkaart voor iemand in uw vriendkring die nog niet gelooft.

H.L.

105e jaargang nummer 40 = 15 november 1990

dc De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

NABESCHOUWING ALGEMENE VERGADERING

Door de redactie van "De Christen" zijn verschillende personen uitgenodigd om een verslag te geven van delen van de Algemene Vergadering. Wat wij in dit artikel willen doen is een wat algemene beschouwing geven over het jaarlijks hoogtepunt van ons Uniegebeuren.

Soms hebben we de indruk dat er broeders en zusters zijn die de AV niet meer zo'n feestelijk gebeuren vinden als een aantal jaren geleden. Dat zal ongetwijfeld te maken hebben met de problemen die zich in onze tijd in heel het kerkelijk gebeuren afspelen en die ook ons niet voorbijgaan.

Toch willen we hier vaststellen dat deze AV wel degelijk van die momenten kende die ons iets feestelijks gaven.

Een woord van dank aan de organiserende gemeente is ook zeker hier op zijn plaats. Reeds bij het naderen van de oude Hanzestad werd op een duidelijke wijze aangegeven hoe men moest rijden. Dat hebben wij ook wel eens anders meegemaakt en dan wordt het zoeken. Maar ook hulde aan de gemeente Deventer voor de goede verzorging in heel de vergadering.

Wat de vergadering zelf betreft willen we enkele opmerkingen maken over zaken die ons bijzonder hebben getroffen en hebben beziggehouden. U zult het dan niet vreemd vinden als we beginnen met de motie welke tegen de redaktie van uw blad werd ingediend.

Deze motie was zowel onbegrijpelijk alsook merkwaardig. Onbegrijpelijk omdat deze motie werd ingediend nog geen uur later nadat bekend was geworden dat de zittende redacteuren met ruime meerderheid waren herkozen. Merkwaardig omdat "De Christen" op het moment van indiening nog geen onderwerp van gesprek was geweest, waardoor niet duidelijk werd waarom de huidige redactie dan zou moeten verdwijnen. Wel is ons blad duidelijk onderwerp van gesprek geweest in de plenaire vergadering. We hadden de indruk dat het verlies van abonnee's aan de huidige redactie werd toegeschreven. Maar de teruggang van het lezersaantal heeft zich tien jaren geleden al ingezet, terwijl de huidige redacteuren nog maar heel kort met dit werk bezig zijn. In de notitie van de Uniecommissie over ons blad werden bepaalde wegen aangewezen, waardoor het blad een breder draagvlak zal krijgen. We zijn benieuwd hoe zich een en ander zal ontwikkelen. Een andere belangrijke zaak was de

CONFERENTIEMIDDAG

Dit keer verzorgd door de sympathieke en hardwerkende Stuurgroep Unieorganisatie, kortweg genoemd SOU, wat we dan ook nog eens verfranst hebben doordat we het uitspreken als soe.

Maar dat daargelaten, deze commissie had veel werk verricht om de structuren van onze Unie te doorlichten. Hoeveel vergaderingen, besprekingen, interviews en enquêtes zijn er wel gehouden. Om heel de Unie in kaart te brengen moest er diep gegraven worden en dat heeft deze Stuurgroep dan ook gedaan. We hebben er echt bewondering voor.

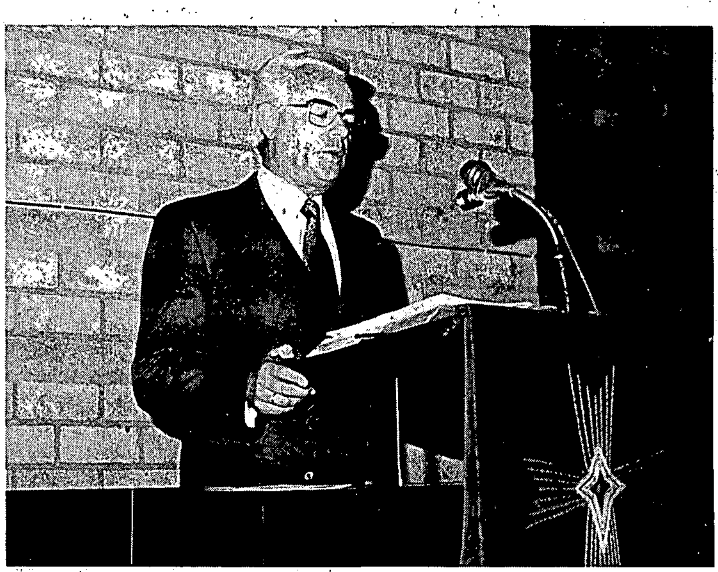
Toch willen we hier een enkele critische kanttekening plaatsen en wellicht kan ook dit dan meewerken aan het nog beter zicht krijgen op het geheel.

Met twee zaken van deze commissie hadden we wat moeite. Dat was allereerst

DE VRAAG NAAR ONZE IDENTITEIT

Onze Baptistenidentiteit. Schrijver dezes heeft zich afgevraagd of we deze dan niet hebben, of dat we die identiteit zijn kwijtgeraakt. Hebben we ons dan niet kortere of langere tijd geleden op ons diepe geloof laten dopen, daarmee belijdende dat we gestorven, begraven en opgewekt zijn met Christus. Zijn we op deze zelfde grond geen lid geworden van een Baptistengemeente, juist omdat onze geloofsidentiteit ons daarheen voerde?

En geldt dit zelfs niet voor een gemeente die lid is van de Unie, omdat we vanuit bovengenoemde identiteit wisten bij elkaar te horen?

Col 3 : 15-17

Om ons te dienen!

Als we dit zouden zijn kwijtgeraakt, ja, dan zullen we hard aan het werk moeten gaan om dit weer terug te vinden, maar we kunnen ons dit eigenlijk van onze broeders en zusters in onze Baptistengemeenten niet voorstellen. Een tweede zaak welke ons op de conferentiemiddag bezighield was:

DE VLEUGELTHEORIE

Of was het wellicht vleugeltheologie? Natuurlijk werd dit in de bespreking en in de vertoonde dia's wat in het ongerijmde getrokken, maar dat was nodig om de zaken scherp te stellen. Daar hadden we geen moeite mee. Maar bestaan er echt vleugels in onze gemeenschap? Zeker, er zijn enkele gemeenten die wat radicaal naar buiten treden, dat bleek ook tijdens de vergadering. Maar kunnen we dan van vleugels spreken? Heeft juist deze Algemene Vergadering in zijn stemgedrag niet duidelijk gemaakt waar we met elkaar staan en waarheen we op weg willen?
Hopelijk neemt de SOU dit niet al te critisch op. Zij moeten maar denken dat het een inbreng is in de studie waarmee zij bezig zijn. Overigens alle hulde voor het vele werk dat deze Stuurgroep heeft gedaan.

EN VERDER

Bij de analysering van deze Algemene Vergadering is het ons weer opgevallen, dat bij min of meer alle zaken die werden aangeboden, de overgrote meerderheid geheel gelijk stemde. Ook anders dan de sprekers op deze vergadering zouden doen vermoeden.
Er was vertrouwen. Vertrouwen in de Commissie der Unie. Duidelijk staan onze gemeenten in grote lijn achter deze leidinggevende commissie. Soms hebben we de indruk dat er nog meer leiding van deze commissie wordt verwacht.
Zelfs werd er vertrouwen uitgesproken in de redaktie van "De Christen", hoewel de redaktie heel wat heeft moeten aanhoren.
Opvallend was ook het grote aantal stemmen dat de Commissie voor de Opleiding ontving, toen het jaarverslag werd goedgekeurd en daarmee ook het beleid over 1989. Toch het jaar waarin deze commissie een belangrijke beslissing heeft genomen.
Al met al een goede vergadering, waarin de zeer grote meerderheid van gemeenten ons heeft duidelijk gemaakt verder te willen gaan in de richting welke eerder is ingeslagen. Een richting die, én op 15 september; én op deze Algemene Vergadering, duidelijk is aangegeven. Daarom moesten we de vleugeltheorie maar snel vergeten, alsmede de uitdrukkingen links en rechts. Samen in de naam van Jezus verder gaan, dat moet ons vervullen.

AVONDMAAL

Dit laatste brengt mij bij de viering van het Avondmaal dat op een fijne wijze werd gevierd. Geen overladen liturgie, maar precies goed om het van harte mee te kunnen vieren. We zijn dankbaar voor het zangkoor dat op een fijne wijze heeft gezongen en voor de goede leiding van Ds. Sj. van der Laan. We wensen vanaf deze plaats de gemeente Deventer een goede en gezegende tijd toe.
Dit was een wat algemeen overzicht. In de detailverslagen krijgt u wellicht wat meer inzicht in al het besprokene. Tenslotte willen we dank zeggen aan de voorzitter van deze AV, Br. W. Blanken, die zeer goede leiding heeft gegeven.

Jac. Schouten

ALLEMACHTIG!! EEN 20+ WEEKEND

Op 23 en 24 november a.s. organiseert de 20+ werkgroep van de NBJB een weekend op de Strubben. Thema van dat weekend is 'MACHT'.
Macht die over je wordt uitgeoefend, macht die je zelf uitoefent. Hoe word je je bewust van die invloeden? Is macht altijd negatief? Hoe ga je als christen met macht om? Met welke machtsspelletjes kun je wel of niet meespelen?

Kortom, genoeg om over na te denken en te praten. Waarschijnlijk hebben we aan die twee dagen nauwelijks genoeg, maar we gaan het proberen. Als je erbij wilt zijn, houd dan even goed de verdere aankondigingen in de gaten (half oktober liggen er uitnodigingsbrieven in elke gemeente), of meld je nu vast aan bij het jeugdburo. Dan ben je in ieder geval verzekerd van een plaatsje.

De kosten voor het weekend bedragen f 30,00 p.p.!
Reiskosten boven de f 10,00 p.p. worden vergoed.

Namens de 20+ werkgroep, Geert Jan Blanken

Nu nog namens.... maar straks....

LEUK OM KADO TE GEVEN;
FEESTVERHALEN
LANGS DE RAND
ZING EEN LIED
GOSPELS, te bestellen bij het jeugdburo

NENNO, geen ruzie maken, hoor!

VERSLAG SECTIE A

Voorzitter br. Niessink roept om 10.38 uur de afgevaardigden op om hun plaatsen in te nemen.
Met br. Eier aan het orgel, zingen we samen Sup. 3 "Almachtig God, o heilig God..."
Daarna gaat br. Niessink voor in gebed om deze vergadering aan die Almachtige God op te dragen.
Welgeteld blijken er 98 stemgerechtigde afgevaardigden te zijn. Later bleek de telling niet zo "wel" en noteerden we 101 stemgerechtigde leden.

DE UNIE BOUW STICHTING

Er blijken geen noemenswaardige vragen te zijn.
Br. Bijleveld geeft een aantal mededelingen door;
De U.B.S. heeft een druk jaar achter de rug. Veel gemeenten bouwen of hebben plannen daartoe en dat is verheugend.
Een minder verheugende bijkomstigheid is dat hierdoor "vreemd" geld moet worden aangetrokken.
Daarom is het van groot belang dat alle gemeenten minstens eens per jaar een bijdrage storten in het "10 ct. fonds".
Daarnaast wijst br. Bijleveld op het "spaarfonds" van de U.B.S. Zowel gemeenten als particulieren kunnen hun "reserves" beleggen bij de Unie Bouw Stichting, waardoor de U.B.S. in staat is om gemeenten te helpen.
Van belang is ook dat gemeenten tijdig aankloppen bij de U.B.S. Na een woord van dank aan het adres van de U.B.S. wordt overgegaan tot het bespreken van het werk van de E.C.U.

DE EVANGELISATIECOMMISSIE DER UNIE

Br. P. Wijchers, voorzitter van de E.C.U. geeft vooraf informatie over de recente aktiviteiten.
Het belangrijke thema "Missionaire Gemeente" wordt op allerlei manieren onder de aandacht gebracht.
Missionair voor-onderstelt een gezonde gemeente.
Kenmerken van een missionaire gemeente zijn: getuigenis en dienstbetoon. De nieuwe editie van "De Zaaier" blijkt in een grote behoefte te voorzien.
Br. Eier geeft vervolgens wat nadere informatie over de "zaaierkrant". De eerste zaaierkrant is verschenen in een oplage van 50.000 st. Er zijn nog plm. 20.000. Een aantal gemeenten heeft nog niet besteld. Reageer dus snel.
De kerstkrant komt in december. Bestellingen moeten z.s.m. binnen zijn.
Het is technisch mogelijk om een eigen tekst toe te voegen. De Zaaierkrant leent zich uitstekend voor huis aan huis verspreiding.
Wat een geweldige mogelijkheid om nu in veel grotere getale mensen d.m.v. deze krant te bereiken met het Evangelie.
De prijs kan geen belemmering zijn. Als vervolgens de verslagen en begrotingen aan de orde komen, blijkt dat er nauwelijks vragen zijn, behalve o.a. "Wat kost zo'n krant?".
"Uit welke middelen wordt de krant gefinancierd?"
Vader Wijchers denkt z'n zoon te moeten wijzen op het feit dat deze met z'n mededelingen te hard van stapel loopt (vanwege de mededelingen betreffende de huidige aktiviteiten), doch het tempo van br. Wijchers Sr. mag er ook zijn.
Hoewel de resultaten zijn achtergebleven bij de begroting is er toch een mijlpaal bereikt; voor het eerst is er meer dan f 100.000,- binnengekomen. Met name wordt dank voor hun bijdrage uitgesproken aan het adres van de N.B.J.B. en N.B.V.B.
Na bespreking van de nota en het voorstel van de gezamelijke commissies van de E.C.U. en U.Z.C., wordt het voorstel zonder stemming aangenomen.

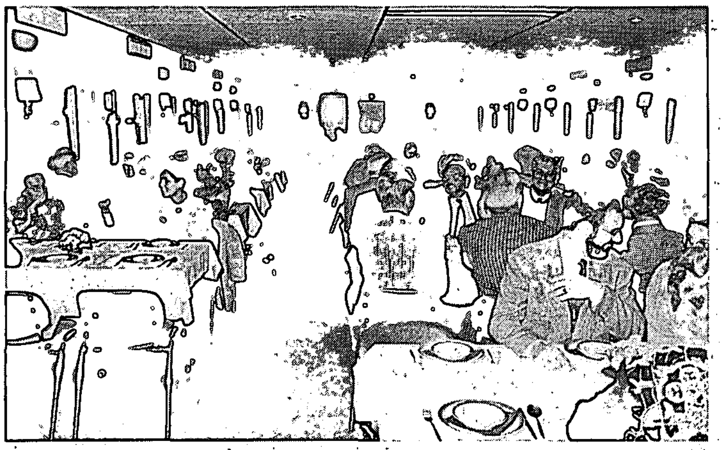
DE UNIE DER ZENDINGSCOMMISSIE

Br. Molema, voorzitter van de U.Z.C. deelt het volgende mee;
Het werkbezoek van zr. Blaauw-van Lune aan Sierra Leone was voor onze zendelingen erg bemoedigend. Met name hebben de zendelingen de interesse op het persoonlijk vlak als zeer positief ervaren.
Br. en zr. Oosterloo komen van april tot oktober '91 naar Nederland. Voor deze periode wordt nog woonruimte voor hen gezocht. Graag melden aan U..Z.C
Op zaterdag 17 nov. zal er in Apeldoorn een zendingsdag gehouden worden.
Een bijzonder woord van dank wordt uitgesproken aan het adres van Janneke de Jonge-van Oosten voor haar inbreng in de U.Z.C.

PENSIOEN EN INVALIDITEITSFONDS

Voor het P.I.F. was 1989 in tweeërlei opzicht een historisch jaar. In 1989 was de rente voor het eerst hoger dan de premies. In 1989 hebben de uitkeringen voor het eerst de premies overtroffen.
Het jaarverslag, de resultatenrekening en de begroting worden zonder stemming aangenomen.
Dan blijkt dat er waarschijnlijk nog een historische gebeurtenis bijgeschreven kan worden want we zijn om 12.30 uur door de agenda heen.
We zingen samen gez. 568; "U geldt de zaak, Uw roem en eer, de zaak waarvoor wij staan."
Br. Scholte uit Westervoort gaat voor in dankgebed en vraagt een zegen voor de broodmaaltijd.

B. Hofman

Niet vegetarisch, maar wel lekker.

WIJ HEBBEN GEEN EXTRA AV NODIG

EEN REISVERSLAG

Toen ik vrijdagavond in de auto met anderen terugreed naar huis, schrok ik ineens. Ik was gevraagd om van de vrijdagzitting een verslag te maken, en tijdens de zitting had ik daar geen moment aan gedacht. Ik heb er niet rondgelopen met een rood pennetje in mijn hand en mijn ogen en oren stonden niet op scherp om alles waar te nemen. Vrijdagavond thuis heb ik snel wat indrukken op papier gezet om die op zaterdagmorgen uit te typen.

Ik moet zeggen, dat ik de laatste jaren de vergaderingen anders onderga. Ik zit er gespannen. Er gebeuren zo af en toe best mooie dingen, maar ik durf niet meer enthousiast te zijn. Ik ben vooral bang. Er zijn teveel verdrietige dingen gebeurd. Velen zijn verwond geraakt. En het einde van deze manier van met elkaar omgaan lijkt nog niet in zicht te zijn. Ik zit er met gemengde gevoelens. Een ongeremd enthousiasme in mij is verdwenen; een kinderlijk vertrouwen in mij is teveel geschokt. Dit leeft bij meerderen. In de woorden van de afgevaardigde van Drachten proefde ik dat. De gemeente Zwolle ging nog verder. Men zag in de Unie een wereldse machtsstrijd gaande.

DAGOPENING

Al vroeg begon de vergadering op vrijdagmorgen. Met een opening van br. F. Smit. Zijn woorden deden mij goed. Zijn woord vond ik een knap in elkaar grijpen van uitleg en toepassing, zoals dat hoort. Het was naar aanleiding van Galaten 5:13-15. Hij had het over vrijheid van geweten; over niet heersen, niet elkaar bijten en vereten, niet elkaar verslinden, maar elkaar dienen vanuit de liefde.

ORDE VAN DE DAG

Wij gingen over tot de orde van de dag. Wij waren de vorige dag halverwege het jaarverslag van de UC blijven steken, en wij pakten de draad daar weer op. Dit jaar werd per onderdeel het jaarverslag in bespreking gegeven, dat de direktheid en de duidelijkheid van het gesprek bevorderde.

ZANGBUNDELCOMMISSIE

De zangbundelcommissie vermeldde in haar verslag de vorderingen om te komen tot een nieuw liedboek. De UC had besloten, om alle psalmen in het liedboek op te nemen volgens de berijming en de melodie van het Liedboek der kerken.
Het motief was, dat onze kinderen op de scholen ook met het Liedboek der kerken werken.
Br. F. Nijland uit Treebeek had daartegen bezwaren. De dichters van het Liedboek der kerken waren niet altijd bijbel- en tekstgetrouw, en in hun werk kwam dat dan ook tot uitdrukking. Hij wees op onjuistheden in hun teksten. De voorzitter van de Zangbundelcommissie vroeg zich af, of de liederen uit de bundel van Johannes de Heer ooit aan zo'n kritisch bijbelonderzoek onderworpen zijn geweest en of die liederen dan allemaal overeind zouden kunnen blijven.
De UC en de Zangbundelcommissie riepen alle gemeenten op om vragen en suggesties aan haar door te geven.

WERKGROEP TOERUSTING

De UC had de problematiek naar "de onder ons levende vragen en stromingen" doorgespeeld aan de werkgroep Toerusting. Het is een hele klus voor de werkgroep om in deze materie een weg te vinden. Na rijp beraad heeft de werkgroep besloten, volgens br. O.H. de Vries, de voorzitter van de werkgroep, zich vooral te richten op de middengroepen binnen onze Unie. De uitersten, de vleugels binnen onze Unie, hebben geen vragen. Zij hebben hun antwoorden duidelijk geformuleerd. De middengroepen zijn in verlegenheid. Moeten zij kiezen tussen links of rechts? Heeft hij of zij gelijk? De werkgroep wil proberen de situatie van de middengroepen in kaart te brengen om daarna die mensen in hun situatie verder te helpen.

MIJN EIGEN ROL

Naarmate het punt dichterbij kwam, dat onze eigen gemeente een vraag over het jaarverslag had, en daarbij twee moties in wilde dienen, gleed mijn aandacht van de vergadering weg, om mij te kunnen concentreren op mijn eigen inbreng in de discussie. De spanning begint op te lopen. Weer eens heb ik ervaren hoe moeilijk het is voor afgevaardigden om adequaat in te spelen op het onderwerp. En het is nog moeilijker om als afgevaardigde invloed op het beleid te kunnen hebben. Want als je je zegje gedaan hebt, heeft dat natuurlijk nog geen effect. Dan moet je met moties komen en dat spel moet knap gespeeld worden. Ik kan mij een betere werkvorm voorstellen. En de SOU ook.
Wij waren het niet eens met de eindtekst in het jaarverslag van de Unie, waarin gesproken werd om grenzen af te bakenen. Groningen-N wil die kant niet op en bracht dat door middel van een motie in stemming. Die motie is weliswaar verworpen, maar de afgevaardigden van de UC zeiden, dat zij bij die woorden alleen maar dachten aan de grondslag en de doelstelling van de Unie. Aan binnengrenzen hadden ook zij geen behoefte.

NOTA VAN DE UC OVER DE CHRISTEN

Al een aantal jaren vraagt men zich binnen de Unie af, naar aanleiding van een verzoek daartoe door de gemeente Zutphen, hoe wij met ons weekblad verder moeten. Nu, met een jarenlange achteruitgang van het aantal abonnees, en met veel spanningen rond het blad, was dit onderwerp uiterst aktueel. De UC was met een nota gekomen, in plaats van een toegezegd voorstel, en die ook pas in oktober de gemeenten toegestuurd. De UC wilde graag de meningen van de gemeenten over de nota horen, voordat zij met definitieve voorstellen komt. Er kwam kritiek op het late verschijnen van de

nota, zodat vele gemeenten deze nota niet meer konden bespreken.
Vooraf aan de besprekingen kwam de gemeente Winschoten met een motie van wantrouwen tegen de redactie. Velen vonden dat wij op deze manier niet met elkaar om moeten gaan. De motie werd verworpen. Veel nuttige opmerkingen werden gemaakt over de nota. Over de tweewekelijkse verschijning, over een tijdelijk betaalde eindredacteur, over de samenstelling van de redaktie, en over de inhoud van het blad. Hierover werd een motie met grote meerderheid aangenomen, waarin gevraagd wordt een blad uit te geven met een gevarieerde berichtgeving, meer informatie over Uniezaken, en om een grote variatie aan geloofsopbouwende artikelen.
Ook werd de UC bij motie gevraagd, voor 1 april 1991 de gemeenten een voorstel over deze materie toe te sturen, zodat ter AV van 1991 te Muntendam hierover besluiten genomen kunnen worden.
De meeste indruk op mij maakte br. T. v.d. Leer uit Dordrecht. Als journalist was dit natuurlijk ook zijn onderwerp. Hij vroeg de UC scheiding te maken tussen de uitgever en de redactie. Maar als de UC ook als eindredacteur wil optreden, kan zij beter een PR-blad uitgeven, of een partijkrant, maar dan moet zij de abonnee hiervoor niet langer laten betalen. En zolang de abonnee geld voor de krant opbrengt, moet de abonnee ook een bepaalde inbreng kunnen hebben.
De krant zal een zekere openheid en ruimte moeten bieden, waarin veel nieuws geboden wordt. Het mag niet zo zijn, dat wij op alle mogelijke dagbladen geabonneerd moeten zijn om gewaar te worden wat zich in Unieland afspeelt. Al dat nieuws moeten wij in ons eigen blad kunnen lezen. Wij mogen niet te censurerend optreden. Pas na de glasnost werd de Pravda een lezenswaardige krant.
Opmerkelijk was ook wat br. R. Venema van Utrecht-C opmerkte. De schrijvers van nu moeten hun verhaal in het blad kwijt kunnen, want het zijn geluiden die onder ons leven. Hij vergeleek de inhoud van de Christen met een symphonieorkest. Maar nu hoor je daarin alleen de bastonen. Er zullen ook andere klanken in het blad gehoord moeten worden om het tot een symfonisch geluid te maken.
Br. J. Bouritius van de gemeente Vroomshoop vroeg vooral aandacht voor de jongeren, opdat het blad ook door de jongeren gauw uit de brievenbus gehaald zal worden.

FINANCIEN

Opvallend is, dat op de laatste AV's maar weinig meer over de financien gesproken wordt. Daar liggen op dit moment ook geen problemen. Dat bleek ook al daaruit, dat de Commissie Financieel Overleg het afgelopen jaar niet bijeen geweest was. Er was bij de UC, vanwege een aantal omstandigheden, zelfs een flink batig saldo. Een groot gedeelte daarvan heeft de UC in een fonds "veiligsteling van salarissen" gestopt. Br. S. Wijchers, nu nog van Vriescheloo, vond dit geen stijl. De UC had hierover met een apart voorstel moeten komen, vond hij.

OVER PERSONEN

Hoogtepunten zijn voor mij altijd als het over personen gaat. Zr. J. Blaauw-van Lune gaf ons het laatste nieuws van de zendelingen door. De fam. De Groot moest nog enkele dagen zonder bagage stellen, toen zij in Sierra Leone aankwam. De fam. Oosterloo hoopt het volgend jaar met verlof terug te komen. Met Amanda gaat het erg goed, maar er zijn daar veel meer van dit soort kinderen. En kinderen, waarvan de moeder is overleden, lopen het gevaar verstoten te worden.

Bij het punt van de erkenning van br. P. Egberts tot Uniepredikant werd door enkelen een poging ondernomen om de CvdO te vragen, waarom de voorganger van Assen niet voor erkennig werd voorgedragen. Met name de gemeente Assen was hierover zeer ontstemd. De voorzitter liet niet toe, dat hierover gesproken werd. Op de vraag, hoe de tot erkenning voorgedragen broeder dacht over de zaaak homofilie, werd door de CvdO uit het verslag hierover voorgelezen. Ik schrok toen dit gebeurde. Dit kan niet, dacht ik. Dit mag iemands privé zijn. Zo zet je niet een voorganger te kijk. Dit is iemand open en bloot portretteren. Ook de taal van het gesprek verbaasde mij.
Br. A. Spier, als woordvoerder van de CvdO, stelde na de erkenning br. P. Egberts, als Unievoorganger, aan ons voor en tevens de drie studenten die als student door de Unie erkend waren, te weten de broeders Tj. de Graaf, F. Kooistra en T. v.d. Leer. Nadat br. Spier nog enkele woorden gesproken had, waarin hij ook inging op de moeilijkheden die er zijn, bad hij om een zegen.
Br. Egberts sprak toen zijn dank aan de gemeenten uit. Ondanks de erkenning was hij geen blij mens. Naast hem hadden anderen, die hij goed kent en waardeert, kunnen staan. Men hen voelde hij zich verbonden. Daarna vertelde hij zijn levensloop. Hij zei de dingen met grote openheid en eerlijkheid. Dat maakte indruk.
Met diezelfde openheid sprak br. T. v.d. Leer. Ook naast hem hadden drie anderen kunnen staan, maar zij worden niet voorgedragen, omdat zij vrouw zijn. Toch hebben deze vrouwen dezelfde roeping en hetzelfde verlangen om de Heer in de gemeente te dienen. Ten aanzien van deze zaak had hij moed geput uit de openingstoespraak van de voorzitter.

DANKWOORDEN

Br. W. Blanken bedankte alle personen die in Commissies gezeten hadden en aftraden. Hij vroeg ook speciale aandacht voor diegenen die tussentijds hun werkzaamheden gestopt hadden. Deze mensen hebben onder grote druk gestaan en hebben uiteindelijk hun taak neer moeten leggen. Hier is aan geleden en eigenlijk zouden wij dat elkaar niet aan mogen doen.
Hij bedankte ook de gemeente Deventer, die na de verbouwing van het eigen kerkgebouw ook nog in staat was om ons op zo'n voortreffelijke wijze te ontvangen. Afgevaardigden van de gemeente kregen een staande ovatie. In die dank had de voorzitter van mij ook de gastgezinnen mogen betrekken, die op een zorgzame en vriendelijke wijze ons ontvangen hebben.
Ook de voorzitter werd dank gezegd voor zijn inzet en leiding. Br. P. Wijchers ging aan het eind van de vergadering voor in dankgebed. Hij dankte ook voor de pijn, waaraan wij lijden.
Br. W. Blanken besloot zonder hamerslag de vergadering. Na afloop praatte ik nog wat met deze en gene en nam afscheid van hen. De AV verschafte weer vele en fijne ontmoetingen.
We reden terug naar Groningen. Ik zat met gemengde gevoelens terug te denken aan de AV, en besefte toen nog niet, dat mijn AV er nog niet opzat. De komende zou het volgend jaar weer zijn. Te Muntendam. We hebben geen extra AV nodig!

J.H. Hofman

Namens zijn residentie

SOU: klaar en duidelijk

VERSLAG SECTIE B

De agendapunten 39 t/m 58 werden, tijdens de Algemene Vergadering, op donderdag 25 oktober 1990, in sectie B behandeld.
Op zo'n tien minuten lopen vanaf "De Open Hof" in Deventer waren we met 121 stemgerechtigde afgevaardigden en een behoorlijk aantal gasten in "Selamat" om onder voorzitterschap van br. G. Bosveld twintig agendapunten met elkaar te bespreken.
Na het zingen van L & G 166, Blijf Hem maar trouw, en gebed werd het woord gegeven aan een vertegenwoordiger van de Stichting Tabitha. Door hem werd ons medegedeeld, dat op 13 mei 1989 de arbeid van de stichting beëindigd is, de lopende zaken afgehandeld zijn en men thans verkeert in de liquidatiefase.
Na deze mededelingen werd er uitvoerig gesproken over het jaarverslag van "De Christen" over 1989; een hierbij ingediende motie werd doorgeschoven naar de plenaire vergadering. Het jaarverslag, de resultatenrekening, de balans en de begroting van "De Christen" werden voor aanvaarding aanbevolen.
Bij monde van br. Spier van de Commissie voor de Opleiding werd medegedeeld, dat br. Bijleveld zich teruggetrokken heeft uit deze commissie. Hem werden woorden van dank en waardering toegesproken.
Eveneens werd br. Schuil bedankt, die zich teruggetrokken heeft uit het Curatorium.
De jaarverslagen van de Commissie voor de Opleiding, het Seminarium, het Curatorium en de Seminariumraad werden, nadat er vragen over waren gesteld en beantwoord, voor aanvaarding aanbevolen, evenals de resultatenrekening en de balans van de Commissie voor de Opleiding.
Ook werden, na voorlezing van het uigebrachte rapport, de broeders Tj. de Graaf, F. Kooistra en T. van der Leer tot aanvaarding als Uniestudent aanbevolen.
Het voorstel tot erkenning als Unie-voorganger van br. P.W.M. Egbert werd, omwille van de tijd, doorgeschoven naar de plenaire vergadering. De Commissie voor de Opleiding deelde ons tot slot mede, dat br. Groen, thans directeur van het Nederlands Bijbel Instituut te Bosch en Duin, zijn studie beëindigd heeft.
Ook werden we "verrast" met een folder, uitgegeven door het Seminarium, met als titel "Hoezo, de Vinkenhof?"
Hopelijk mag deze folder zijn weg vinden naar mensen, die de gemeente van morgen willen leiden. Een goede opleiding is erg belangrijk en dat is wat de Vinkenhof mensen wil bieden, die zich willen voorbereiden op een toekomst in de gemeente.
Ter kennisneming werd het jaarverslag, de resultatenrekening, de balans en de begroting van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging aanbevolen. Van de kant van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging werd gewezen op een door hen uitgebrachte folder, het belang dat de plaatselijke afdelingen kinder- en jeugdwerk lid zijn van de N.B.J.B., de wenselijkheid dat alle gemeenten ook bijdragen aan het werk en tot slot, dat de opening van "De Strubben" op 29 december 1990 zal plaats vinden.
Aan het einde van deze sectievergadering werd door br. Blanken om een zegen gevraagd voor de redactiecommissie van "De Christen", door br. Muilwijk voor de Commissie voor de Opleiding en door br. Stap voor de Nederlandse Baptisten Jeugd en het eten, dat we aansluitend mochten gebruiken.
In een fijne sfeer mocht sectie B de agendapunten bespreken en we zijn er de Heer dankbaar voor, voor degenen die Hij ons schenkt, om met inzet van tijd en gaven Hem en elkaar te dienen tot opbouw van zijn gemeente.

Tweede Exloërmond.
br. J.H. Stijkel

Geen and're pleitgrond hebben wij

UIT DE GEMEENTEN

100 JAAR BAPTISTENGEMEENTE MUNTENDAM

Aan alle oud-leden van de baptistengemeente Muntendam.
Hierbij nodigen we alle oud-leden uit om op D.V. 27 april 1991 ons jubileumfeest met ons te vieren in het dorpshuis de Menterne te Muntendam.

Programma:
13.00 uur ontvangst leden en oud-leden
14.00 uur receptie (Tijdens de receptie is er poppenspel voor kinderen door André Verhagen)
16.00 uur tijd om foto-reportage te bekijken
17.00 uur broodmaaltijd
20.00 uur feestelijke avond (met o.a. een musical)
Wilt u deze dag met ons meemaken, dan kunt u zich opgeven bij:
W.L. Straat, Burg. Venemastraat 65,
9649 BB Muntendam
Bent u eventueel in het bezit van oude foto's van ons gemeentelijk gebeuren, dan kunt u deze ook aan bovenstaand adres kwijt.
Uw jubileumbijdrage kunt u zenden aan de Bondsspaarbank onder vermelding van; Jubileum Commissie. Het banknummer van de Baptistengemeente is: 9670 01 897. t.n.v. mw Boiten-Brugge, Oldambtlaan 34, Muntendam.
Het gironummer van de bank is 310031

DE JUBILEUMCOMMISSIE

GESLAAGDE KORENDAG IN HEEMSKERK

Op 30 september j.l. was het weer zover. Voor de 14e keer kwamen 11 koren uit het gewest Holland, met als gast het koor uit Utrecht, bij elkaar om te zingen.
's Middags zongen de koren apart, ieder bracht twee liederen ten gehore, waarvan geweldig werd genoten.
Na een uitstekende broodmaaltijd en een korte repetitie werkten we 's avonds als één massaal koor mee aan de evangelisatiedienst die onder leiding stond van ds. M. van der Vlugt.
Het was een heerlijke avond waarin Gods naam werd grootgemaakt. Het zingen in zo'n massaal koor is iets fantastisch, er werd door iemand het vergelijk gemaakt "hoe heerlijk zal het zijn als we straks met elkaar in het hemelse koor mogen zingen". Gezegend namen we afscheid van elkaar 'tot volgend jaar' als God het wil en dan zullen we er zijn.

Bea Veenstra-Vredeveld Den Helder

GOED NIEUWS UIT COEVORDEN

Opnieuw zijn er goede berichten uit Coevorden. In DC van 19 juli kon u al lezen dat er met Pinksteren vijf jongeren gedoopt zijn in deze kleine gemeente. Langs betrouwbare weg hoorde ik dat er binnenkort weer een doopdienst zal zijn. Maar het gemeenteblad Kapelklanken bevat nog meer goed nieuws.
Halverwege september is er een bezinningsweekend gehouden, waarbij de opkomst goed was. "Onder de bezielende leiding van ds. Eijer worden de programma's afgewerkt. Doordat er veel medewerking is, wordt iedereen erbij betrokken. Veel aandacht wordt gegeven aan het samen zingen. Enkele nieuwe liederen worden voorzichtig aangeleerd. De jeugd laat zich op haar manier 'horen' in een rollenspel. Veel dingen worden samen aangepakt en besproken. Er heerst een sfeer van saamhorigheid en iedereen vindt, dat dit de ware geloofsbeleving is!"
"De vraag is nu wel, moeten we in de toekomst, in de diensten, plaats inruimen om deze sfeer te kunnen blijven vasthouden? Het zou jammer zijn als we na enkele weken het week-end weer vergeten zouden zijn en we als gemeente weer afzakken naar het gevoel van alledag," schrijft Henk Veen.
Er is een gemeente-opbouw-plan aangenomen dat drie jaar duurt en dat draait rond de begrippen vieren, leren, dienen en delen. De bijbelstudie gaat dit jaar over vieren en delen. In verband met het vieren is er n'a het opbouwweekend ook alweer een lofprijzingsdienst geweest. Nog een nieuwigheid heeft men in Coevorden ingevoerd: een vakantiebijbelweek in de herfstvakantie. En tenslotte heeft men met louter eigen mensen in twee weken het dak van de kapel helemaal vernieuwd.

LELYSTAD

Dacht u dat Baptistengemeenten in februari hun jaarvergadering houden? In Lelystad gebeurt het in oktober! Uit het verslag leren we verder dat de Raad van deze gemeente bij het IJsselgewest is aangesloten,maar dat de Zusterhulp bij het gewest Friesland hoort.
Volop aktiviteiten in Lelystad. De vakantiebijbelweek wordt goed geslaagd genoemd. De medewerkers genoten net zoveel als de kinderen zelf. Verder meldt Lichtenlijn dat er een Broederhulp in oprichting is. De schrijfster-opvoedkundige Else Vlug komt een avond spreken in de gemeente. En één van de leden is betrokken bij werk in Almere.

ALMERE

Een kleine groep mensen komt regelmatig samen rondom het woord van God. De gemeente is nu nog een huiskring met bijeenkomst op donderdagavond, bidstond op zondagavond en koffie-wip-in op maandagmorgen. Op de laatste zondag van de maand is er een zondagochtenddienst. Vanuit de gemeente te Lelystad is zr. Helen Oprel bij dit werk betrokken.
Bidt u mee voor dit werk? Wijst u mensen die het aangaat erop?

PJL

P.S. Stuurt u mij uw gemeenteblad ook?

POSTZEGELS MEENEMEN NAAR ZENDINGSDAG

De broeders en zusters die de landelijke zendingsdag op zaterdag 17 november in Apeldoorn bezoeken kunnen postzegels en kaarten meenemen voor de zending. Zr. Joke de Graaf uit Alkmaar zal ze meenemen.

EERSTE-JAARSDAG

Op zaterdag 17 november a.s. organiseert de ANS-werkgroep een eerstejaars dag.Deze dag is bedoeld als ontmoetingsdag voor jongeren die dit jaar zijn gaan studeren, op kamers zijn gaan wonen of bijv. in militaire dienst zijn gegaan.
De dag begint om 10.30 uur en wordt gehouden in de Samenhofkerk, aan de Samenhofsingel in Zwolle.Mocht je je willen aanmelden of wil je eerste meer informatie bel dan of Esther (03404-57695) of Linda (030-420269

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 48,- per jaar; buitenland f 66.- per jaar
Redactie:
J. Schotanus, ds Jac. Schouten,ds. T.H. Stijkel, drs. G. van 't Wout
Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 3910 AB Rhenen. Alle kopij naar de eindredakteur.
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"Stel uw vertrouwen op de Here Jezus en gij zult behouden worden."
Hand. 16: 31

In dit vertrouwen is overleden onze zuster

Martje van der Zwaag

Op de leeftijd van 85 jaar

31 oktober 1990

Baptistengemeente
Stadskanaal-Zuid

Want wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis.
2 Corr. 5: 1

Plotseling is van ons heengegaan onze broeder

Lieuwe Zoethout

op de leeftijd van 68 jaar

18 oktober 1990

Baptisten Gemeente Harlingen.

"Veilig in Jezus armen"
Onverwacht heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

Henderika Schut

echtgenote van Geert Springer

op de leeftijd van 58 jaar.

Baptisten Gemeente te Emmen

Op 25 oktober 1990 werd toch nog onverwacht door de Heer thuisgehaald onze vader en grootvader

Johannes Veenstra

op de leeftijd van 82 jaar

weduwnaar van Hilly Buurma

De begrafenis heeft op 30 oktober 1990 plaatsgevonden.

Groningen:
Geert Veenstra
Anneke Veenstra-Kalkhuis
Janneke
Johannes
Sarina
a/b OOSTENWIND

Zwolle:
Paulien de Breij-Veenstra
Henk de Breij
Frits en Carla
Rob
Erik

Corr. adres: Fam. H. de Breij
Beukenstraat 80, 8021 XC Zwolle

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

REDACTIEBERICHT

Ds. Jac Schouten, Kustweg 26C, 9933 BD, Delfzijl, heeft op zich genomen om de eventuele correspondentie bestemd voor de redactie in ontvangst te nemen, zodat de eindredacteur zich kan concentreren op de verzorging van de eigenlijke kopij.

NOGMAALS ATTENTIE GEMEENTEBLADEN

Wij zijn erg dankbaar dat in de crisis van de onderbezetting Drs. P.J. Lalleman zich inzet voor de verzameling van de nieuwtjes uit de gemeentebladen.
Hij bezit goede kennis van het persklaar afleveren.
Wij vermelden nogmaals zijn adres voor het toezenden van uw gemeenteblad:
Tichelaarsdonk 308,
7326 BC Apeldoorn
(tel. 055-422507)

NOODKREET

Een konkreet hulpprojekt op de maat van uw gemeente. Gezien de uiterst slechte voedselsituatie in Bulgarije en O. Roemenië, stelt E.B.R. voor dat W. Europese gemeenten rechtstreeks voedselpaketten verzenden naar O. Europa. Zo'n pakket van ca. 5 kg. zou het allereenvoudigste moeten bevatten. Suiker, meel, margarine, rijst, olie, worst in blik of droge worst, cacao, melkpoeder, zeep of waspoeder. Hoe te werk te gaan?
1. De sekretaris van uw gemeente vraagt namens uw gemeente bij de E.B.F. te Hamburg het adres van de gemeente; met een lijst van adressen. (opgeven hoeveel u aankunt).
2. Die wordt hen toegezonden samen met een gelijk aantal stickers voor belastingvrijstelling.
3. Per gemeente verzendt u 10, 20, 100 voedselpakketten. Aanschaf, inhoud en porto zijn voor uw rekening. (U bepaalt hoeveel).
4. Op moment van verzending verwittigt u de voorganger van de betreffende O. Europese gemeente. Die heeft de adressen geleverd, en kan toezicht houden op een goede en feitelijke aankomst. Dan weet u zeker; deze pakketten komen op de meest behoeftige adressen.
Er vindt een rechtvaardige verdeling plaats. Verzending en goede aankomst worden gecontroleerd. Een O. Europese voorganger: De situatie is echt vreselijk. We vrezen de winter. Moeders durven er niet meer over te praten om niet in tranen uit te barsten. Zou dit geen waardevolle kerstaktie zijn? Het adres van de E.B.F. voor het aanvragen van toezendadressen is: Süntelstrasse 11a, D2000 Hamburg 61, Duitsland.

dc

105e jaargang nummer 41 - 22 november 1990

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

JUICHT EN JUBELT!!

Onder bovenstaand motto werd op zondag 28 oktober de jaarlijkse korendag gehouden van de Groninger bond van Baptistengemeenten. Dit keer was de opdracht tot organisatie daarvan gegeven aan het zangkoor GIOL (God is ons Lied) van de gemeente Delfzijl. Er werd besloten om deze jaarlijkse dag te houden in de zeer oude maar prachtige Nicolaikerk in Appingedam. Een grote kruiskerk met een prachtige acoustiek.
De gezamenlijke koren stonden onder leiding van Br. A.H. Scheeringa, terwijl het grote kerkorgel werd bespeeld door Br. Jan Doff en het Johannesorgel, ter begeleiding van de koren, door Br. Wim Renkema.
Reeds zondagmiddag kwamen de zangers en zangeressen vanuit heel de provincie bij elkaar om in deze prachtige oude kerk de generale repetitie te houden. Het was een vreugde om elkaar te ontmoeten en bij deze repetitie was het al gejuich en gejubel wat te horen was, hoewel er gerepeteerd werd voor de avond die stond te komen.
Reeds heel vroeg begon de kerk vol te stromen met mensen die gekomen waren om te luisteren, maar dat niet alleen, ook om zelf te juichen en te jubelen. Toen Ds. G. Leuvenink, die de leiding van de avond had, om zeven uur de zangdienst kon openen, was de kerk geheel gevuld. Als Baptisten voelden we ons wellicht wat onwennig in zo'n grote en oude kerk, maar dat ging spoedig voorbij toen wij daar onze eigen liederen ten gehore mochten brengen.
En er werd gezongen. Uit vele honderden kelen klonken de lofliederen ter eer van onze God en Heiland. We kregen de indruk dat iedereen zijn best deed, niet alleen om hard te zingen, maar ook om met alle overtuiging te zingen. Heel de samenzang was indrukwekkend. Een enkele keer zongen koor en gemeente tezamen, wat bijzonder goed ging. Maar de hoogtepunten waren de liederen welke door de tweehonderdvijftig zangers en zangeressen werden gezongen. Aan Br. Scheeringa alle eer dat hij in de korte repetitietijd van deze elf koren zo'n prachtig geheel heeft gemaakt. Hoewel uw verslaggever van zang en muziek niet veel verstand heeft en daarom ook niet bevoegd is tot oordelen, heeft hij, en met hem zeker al de aanwezigen, genoten van de prachtige zuivere zang die door de koren werd gebracht.
Midden in deze dienst hebben we ook met vreugde geluisterd naar de orgelsolo, welke gespeeld werd door Br. Jan Doff.
De organiserende commissie had besloten dat deze dienst vooral een evangeliserend karakter moest hebben. Uw verslaggever was uitgenodigd om de boodschap van de Here te verkondigen wat met vreugde werd gedaan. Ook daarvan was het thema "Juicht en Jubelt". Juichen en jubelen kunnen wij als de Here Jezus kennen als onze Heiland en Verlosser. Dan mogen we zijn leiding ervaren in dit leven en hebben een blijde toekomst voor ogen.
De zangkoren besloten de avond met het zingen van de Ambrosiaanse lofzang, waarna iedereen naar huis kon gaan met een blij en dankbaar hart.
Terwijl de kerk leegstroomde zongen de koren "Ga niet naar huis zonder Jezus". Dit werd diverse keren herhaald totdat bijna alle aanwezigen de kerk hadden verlaten. Het was een fijne avond en we willen dank zeggen aan alle zangers en zangeressen, aan de dirigent en aan het organiserende comite, maar vooral willen we dank zeggen aan onze God en Heiland, die ons het lied in hart en mond heeft gegeven.

Jac. Schouten

VERDER IN DIT NUMMER

VERSLAG JAV

In een regelmatige cadans dendert de trein over de rails. Ik probeer nog iets in me op te nemen dat als een versnelde film aan me voorbij trekt. Al snel wordt het uitzicht echter belemmerd door de invallende duisternis en de voortdurende stroom van regen, die met bakken uit de hemel neervalt. Om de tijd enigszins te doden, pak ik het JAV-boek uit m'n tas en begin te lezen.

PIONIEREN OF BIJBLIJVEN?

Langzaam laat ik de vraag op me inwerken. Pionieren of bijblijven? Het thema van deze JAV. Twee woorden die aangaven of je voorop wilt lopen, zoekend en onderzoekend naar het beste voor iedereen, of dat je alleen wilt volgen in de grote massa.
Twee woorden waarbij je je kunt afvragen wie en wat je bent? Welke plaats en/of positie je in wilt nemen? In je eigen omgeving, maar ook binnen onze Uniegemeenschap!
'De JAV is een mogelijkheid', lees ik, 'om voor jezelf, maar ook met een heleboel anderen, over deze zaken na te denken. Niet om te ontdekken dat je gelukkig een pionier of slechts een bijblijver blijkt te zijn, maar om te ontdekken, dat we jongeren zijn binnen de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, jongeren die midden in het leven staan, maar die weten dat we niet kunnen blijven staan. We moeten verder, we moeten vooruit!
Dat vraagt tijd, inzet en energie. We moeten bijblijven om geinformeerd te zijn, om op een verantwoorde wijze onze plaats te bepalen. Het vraagt ook creativiteit en pioniersgeest om op frisse wijze voort te gaan in deze 90-er jaren.'
Met die verwachting ga ik de komende drie dagen in....

De trein mindert vaart en naar buiten kijkend zie ik de blauwe borden waarop in witte letters het woord 'Sneek' staat afgebeeld. Dit is de plaats waar dit jaar de zesde Jongeren Algemene Vergadering wordt gehouden. Zodra ik uitstap snijdt een ijskoude wind door me heen. Zo snel mogelijk probeer ik de plaats van bestemming te bereiken. Na een wandeling van ongeveer vijf minuten schijnt het licht vanuit het kerkgebouw me tegemoet en binnengekomen is het welkom en de temperatuur hartverwarmend. Na de inschrijving neem ik plaats in de kerkzaal, waar ik met zo'n tweehonderd andere jongeren en de gemeente Sneek een schitterende openingsdienst meemaak. Een sprankelende ontmoeting met elkaar en met onze Heer en Heiland Jezus Christus!

's Avonds slaap ik bij een gastgezin en ontdek de gastvrijheid van de gemeente Sneek. Samen met twee andere jongeren voel ik me dan ook meteen thuis en gaat de ontmoeting met elkaar tot in de kleine uurtjes door.

Al vroeg schijnt de zon de kamer in en maken we ons klaar voor de vergaderingen die vandaag zullen worden gehouden. Na een heerlijk ontbijt gaan we op weg naar het kerkgebouw.
Achtereenvolgens komen alle Unie-instanties aan de beurt. Er worden duidelijke, verhelderende en scherpe vragen gesteld. Er worden antwoorden gegeven en er wordt gereageerd.

De hele vergadering vindt plaats in een klimaat waarbij ruimte is voor ieders inbreng en waarbij de woorden respect, acceptatie en liefde centraal staan. Op deze dag blijkt hoe groot de betrokkenheid van ons, als jongeren, bij het Uniegebeuren blijkt te zijn en hoe belangrijk wij het vinden dat de gemeenschap goed functioneert.

Na de vergaderingen vinden de verschillende workshops plaats. 's Avonds na het eten - wat overigens heerlijk was - vindt het volleybaltoernooi plaats. Op een ontspannende en sportieve manier ontmoeten we elkaar, onder veel belangstelling van de gemeente Sneek.

Zondagmorgen, de kerk zit helemaal vol en zelfs de bijzalen zijn door middel van een intern video-circuit met de grote zaal verbonden. Zoveel mensen, jong en oud, die op deze morgen onze Heer en Heiland groot willen maken en willen luisteren naar Zijn Woord.
Ik word getroffen door de gemeenschap die we met elkaar beleven en geraakt door de boodschap van Ds. Gerritsen. Pionieren en bijblijven! Daar draait het om. We moeten baanbrekers zijn voor Gods Koninkrijk. Dat hoeven we niet alleen te doen. Jezus heeft ons de Heilige Geest gegeven om BEZIG te zijn in de wereld, waar God ons heeft geplaatst. Ga aan het werk met datgene dat de Heer jou geschonken heeft... !
Aan het eind van de overdenking krijgt iedereen een goudklompje als aandenken aan deze JAV en ter herinnering, om aan de slag te gaan.

In de evaluatie die 's middags plaatsvindt, blijkt dat wij, als jongeren, op deze JAV iets hebben beleefd wat niet met woorden is te omschrijven. Een gevoel van eenheid, liefde en gemeenschap. Woorden waar iedereen een bepaalde waarde aan hecht, maar die maar heel beperkt weergeven wat voor fantastische drie dagen ik, en met mij vele anderen hebben meegemaakt.

Ik zit op m'n kamer en ben bezig met het schrijven van bovenstaand verslag. De zon schijnt naar binnen en opeens valt m'n oog op het goudklopmje wat op de vensterbank ligt te blinken. Ik loop ernaar toe en pak het op. Tot mijn grote schrik zie ik dat er een stukje goud is afgeslagen. Onder het dunne laagje goud zit een gewone kiezelsteen. Ik voel me bedrogen en het stukje goud heeft voor mij opeens geen waarde meer en vertwijfeld kruip ik weer achter m'n bureau.
De ontdekking zet me aan het denken. Opeens besef ik dat de waarde van een goudklompje maar betrekkelijk is, maar dat de waarde van deze JAV niet in woorden is uit te drukken.

'We walked hand in hand!!!' drie dagen lang in Sneek.

Voor de toekomst hoop en bid ik dat wij als jongeren onderling, jong en ouder, als gemeente en als Unie-gemeenschap kunnen en durven zingen 'We'll walk hand in hand'. In Sneek heb ik gezien dat het mogelijk is en met die inzet ga ik aan de slag. Niet alleen, maar met Jezus Christus, Gods toekomst tegemoet...

Peter Wijntje

Ermelo

HET BEGIN IS EEN VERHAAL

Handreiking 25 voor dagopeningen in het voortgezet onderwijs 1990-1991. Uitg. NBG, Haarlem. f 15,25

Deze bespreking komt natuurlijk te laat, want het schooljaar 1990-1991 is al een flink eind op weg. Toch kunnen mensen die met het onderwijs te maken hebben er nu hun voordeel mee doen. Dit is een goed moment om u af te vragen: de dagopeningen, hoe gaat dat op mijn school? U zou nu eens kunnen navragen of er behoefte aan verandering bestaat. En eventueel voor volgend jaar Handreiking 26 kunnen aanschaffen. Handreiking is voor de hogere klassen; voor de lagere klassen verschijnt een ander boekje.
Handreiking behandelt een thema per week en bevat naast een bijbel gedeelte met een korte uitleg ook een suggestie voor een lied (uit het liedboek voor de kerken) en per week een verwerkingsmogelijkheid.
De uitleg is kort en nodigt vaak uit tot een gesprek van leerlingen en leraar. Mensen uit bijna alle kerken zullen ermee uit de voeten kunnen. Van het NBG, dat zich op alle kerken richt, was dat ook te verwachten. De grote heilsfeiten van het geloof worden beleden. De vele niet gelovige leerlingen van onze "christelijke" scholen kunnen het meeste begrijpen.
En wie af en toe wat méér wil zeggen vindt genoeg aanknopingspunten.

PJL

DE TIEN GEBODEN

We hebben ons voorgenomen om, met geregelde tussenpozen, een artikel te publiceren over de tien geboden. Deze tien geboden vormen het hart van de wet welke God aan Israël heeft gegeven. Nu wordt er door gelovigen nog wel wat verschillend gedacht over de wet. Er zijn stromingen en kerken waarin de tien geboden een zeer grote rol hebben gespeeld en dat vandaag ook nog doen. Maar er zijn ook gelovigen die zeggen dat wij ons van die Oud-Testamentische Wet niet zoveel behoeven aan te trekken. Bekend is het lied wat vroeger in de zangbundel van Johannes de Heer stond, en wat begon met deze woorden: "Vrij van de wet, o vreugdevol leven".Toch ben ik van mening dat, hoewel de gedeelten van de wet zeker in Christus vervuld zijn, wij toch zullen moeten luisteren naar de wet, omdat deze behoort tot het gehele woord van God. We zullen dit echter altijd in het licht van het Nieuwe Testament moeten doen.

HET BEGIN DER WET

De wet van God is een Goddelijk, koninklijk woord. Het was niet alleen een woord voor het volk Israël, maar al veel eerder, bij de schepping, heeft God deze wet in het hart van de mens gelegd, opdat de mensen van nature, vanwege de ingeschapen geboden, God zouden dienen.
Nu weten wij, dat vanwege de zondeval, er een breuk is gekomen tussen God en mensen. Maar toch, als we de geschiedenis bezien, dan bemerken wij toch dat veel van wat in de wet staat, ook door andere volken, buiten Israël, werd toegepast. Niet doen, niet stelen, niet echtbreken, niet begeren, het waren maatschappelijke zaken, die in het hele leven een belangrijke rol speelden, zonder dat de mensen de geschreven wet kenden. Min of meer is dit altijd zo geweest, totdat wij in onze tijd zijn gekomen. We vragen ons af of we nu bezig zijn om die door God ingeschapen wet los te laten. Dit gebeurt in de maatschappij om ons heen. En als christenen zullen we er voor moeten waken ons niet door de opdringende, antichristelijke cultuur te laten meenemen. Gods woorden, in het verleden gesproken, zijn geen woorden van het verleden. Zoals God zelf de Eeuwige is, zo zijn ook zijn woorden eeuwig.

IK BEN DE HERE, UW GOD

Het is één van de grote en belangrijke zaken in het volksbestaan van Israël geweest, toen God zich aan hen bekend maakte. Eeuwenlang had God gezwegen. Zich zeer niet aan een heel volk bekend gemaakt. Met de zondeval was er een kloof gekomen tussen God en mens. Incidenteel waren er wel mensen die een ontmoeting met God hadden, zoals Henoch, Noach, Abraham en anderen. Nu is het echter anders. Israël krijgt een ontmoeting met God. God treedt uit het duister te voorschijn. Er blijft nog wel een duidelijke afstand. De ontmoeting met God is gegrond op deze afstand. Het volk mag niet tot de berg komen, deze ook niet aanraken. Alleen Mozes mag met een groep oudsten de berg beklimmen, totdat er ook voor die oudsten een halt komt, en Mozes alleen verder moet gaan. Want God blijft, ondanks al zijn liefde, altijd de Heilige, de volle Majesteit, die geen gemeenschap kan hebben met iets of iemand, die onrein is. Maar juist daarom is dit woord dat hier klinkt zo indrukwekkend.

GOD ZEGT: IK BEN

Dat is de heerlijkste openbaring welke er is. God stelt Zichzelf voor aan de mensen en maakt Zich bekend. Het zou kunnen zijn dat er mensen aan zijn bestaan zouden kunnen gaan twijfelen. Daarom heeft God zich bekend gemaakt.
Die machtige bestaanszekerheid van God kan ook wel eens schrikaanjagend zijn. In de toekomst, als God zich zal openbaren, zullen de mensen het tot de bergen en tot de rotsen uitroepen: "Verberg ons voor het aangezicht van Hem, die op de troon zit. Toch is de Godsopenbaring niet altijd schrikaanjagend. Meestal zien we in Gods spreken ook zijn liefde. Zo is het ook hier voor het volk Israël. God zegt het "Ik ben". Daarin ligt de grote troost die wij ook in dit leven mogen hebben. Bij al wat gebeurt in deze wereld, wat ons soms tot twijfelen kan brengen, zegt God het ook vandaag: "Ik ben".
Het is hetzelfde woord waarmee ook de Here Jezus Christus deze wereld binnenkomt: Ik ben de goede Herder, Ik ben de Deur der schapen, Ik ben het brood des levens.
Hier zegt God het: "Ik ben de Here."
Daarmee maakt God zijn naam bekend aan Israël. Eertijds had Mozes aan God gevraagd "Zeg mij toch Uw naam?" Gods antwoord was: "Ik ben, die Ik ben". Nu wordt opnieuw Gods naam bekend gemaakt, nu aan het volk. Het is of we God horen zeggen: "Ik ben Jahweh, de God van het verbond". Het moet voor Israël een grote vreugde zijn geweest dat God zich zo aan hen bekend maakte. Maar achter het volk Israël zien we de hele wereld staan. God heeft zich aan deze wereld bekend gemaakt, door middel van zijn woord, door middel van zijn volk, door middel van zijn gemeente. Straks zullen er menzen zijn die het zullen zeggen: "Wij hebben U nooit gekend". Dan zal God wijzen op zijn geweldige openbaring door Zijn woord. En het is de Here Jezus Christus, die ons God heel dichtbij heeft gebracht. "Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien".

IK BEN DE HERE, UW GOD

In dit laatste wordt uitgedrukt dat er een relatie is tussen God en Israël. God spreekt hier heel bijzonder tot Israël. Dat is vooralsnog een beperking. Een beperking die wij niet graag willen horen. Er zijn tijden geweest in de geschiedenis van de gemeente, dat men Israël totaal heeft uitgeschakeld. Velen doen dat vandaag nog. Maar we zullen nimmer mogen vergeten dat Gods heil voor deze wereld, voor u en mij, tot ons komt via Israël. Het heil is uit de Joden. Want ook bij deze openbaring van God heeft God de redding van de wereld voor ogen.

WANT ONZE GOD IS EEN VERLOSSENDE GOD

Als God tegen Israël zegt dat Hij het is die hen verlost heeft uit het diensthuis, uit Egypte, passeert God enkele stations. God zegt niet: "Ik ben de God, die de wereld heeft geschapen." God zegt hier niet: "Ik ben de God van Abraham, Isaäk en Jakob". God herinnert aan de verlossing welke Israël heeft beleefd. Ook in de toekomst, zo laat het boek Openbaring ons zien, wordt God ons getoond als de verlossende God, zelfs naast al de oordelen welke in het laatste Bijbelboek beschreven staan. Zo was het eertijds ook in Egypte. Het oordeel daverde over Egypteland, maar Israël, Gods volk werd uitgeleid.
In de toekomst zal het oordeel over deze wereld komen, maar God zal bij zijn volk, bij zijn gemeente, zijn, welke Hij heeft verlost.
Israël werd verlost uit het diensthuis, uit Egypte. Wij mogen ons verlost weten, uit slavernij en zonde. Egypte is in de Bijbel het beeld van wereld en zonde, waaraan we vastgeketend zitten, maar Gods woordt klinkt ons tegemoet: "Ik heb u verlost. Hoe diep waren wij soms de wereld binnengedrongen, hoe vast waren ook wij geketend aan de zonde. Voor velen was de zonde tot slavernij geworden. Maar Gods Woord klinkt ons tegemoet: Ik ben de Here, die u verlost uit zonde en wereld. Hoe dikwijls heeft Israël dit woord gehoord?
Honderden jaren later zal Jesaja Gods woorden laten horen: "Ik heb u verlost". Altijd weer wordt Gods volk herinnerd aan de verlossing welke God heeft gebracht. Dat herinneren is belangrijk, want als dat niet meer gebeurt bestaat het gevaar dat we gaan terugverlangen zoals Israël het heeft gedaan. Soms hebben we de indruk dat ook gelovigen zijn vergeten waaruit de Here hen verlost heeft. Ze zijn vergeten dat zij met al hun zonden gekomen zijn aan de voet van het kruis van Golgotha. Daarom is herinnering aan de verlossing goed. Dat zal ons dankbaar stemmen. Een volgende keer gaan we hiermede verder.

Jac. Schouten

NOGMAALS AV DEVENTER

EERSTE PLENAIRE ZITTING AV '90

Na de samenzang uit Supplement 18: "God heeft het eerste woord", werd de tweede dag van de Algemene Vergadering geopend door br. A. van den Berg.
Zijn openingswoorden waren gekozen uit 2 Joh. 12 en 13 waarin onze broeder voornamelijk stil stond bij de woorden. "Ik wil u niet schrijven met inkt en pen: maar ik hoop u spoedig te zien".
Woorden die op onze gemeenschap van toepassing zijn omdat we elkaar graag ontmoeten en elkaar niet alleen willen schrijven. Het is ook goed om gemeenschap met elkaar te hebben en zeker als dit samenzijn ook een ontmoeting met de Heer zal zijn.
Na de openingswoorden werd gebeden voor het samenzijn van deze tweede dag. Lied 19 uit het Supplement werd gezongen: "Groot is Uw trouw, o Heer", waarna br. W.J. Blanken, voorzitter van de Commissie der Unie, het woord nam en de eerste zitting opende.

Allereerst is het gebruikelijk om een voorzitter van de AV te kiezen. De stemcommissie liet even op zich wachten, maar kon toch meedelen dat br. Blanken werd verkozen tot AV-voorzitter.
De presentielijst werd opgenomen en zo waren we alweer bij punt 4 van de Agenda "de Mededelingen".
Het belangrijkste wat er van de mededelingen op mij overkwam was de bekendmaking van de officiële opening van de "Strubben", het nieuwe gebouwencomplex van de NBJB.
Na de benoeming van twee leden van de Notulen-Commissie kwamen we aan het Jaarverslag van de Unie waarover de rest van de eerste plenaire zitting werd gesproken.
Na enkele redactionele wijzigingen kwamen diverse gemeenten aan het woord die toch nog inhoudelijk enkele vragen hadden die in de meeste gevallen tot tevredenheid, vanuit de Uniecommissie, konden worden beantwoord.
Zo'n eerste plenaire zitting geeft mij altijd een gevoel van opstarten of erin komen. De openhartige sfeer geeft mij dan altijd weer een gevoel van elkaars stemmen weer horen en de neuzen even weer bij de namen zien.
Overigens niets ten nadele van de vragenstellers. Zo'n eerste plenaire zitting is zo weer achter de rug en br. Blanken moet dan ook punt 6 van de agenda afbreken om de vergadering in twee groepen te splitsen voor de sectievergaderingen en zo gaan we op naar de eerste koffiestop.

TWEEDE PLENAIRE ZITTING AV '90

Br. Blanken opent de tweede plenaire zitting door lied 47 uit het Supplement op te geven: "Zingt een nieuw lied voor de Koning". Samenzang in onze kerkdiensten is altijd geweldig, maar samenzang in dit verband geeft mij toch altijd een bijzonder gevoel zo tussen de zakelijke beraadslagingen door.
De stemcommissie deelt nog even een paar stembriefjes uit voor de verkiezing van een lid in de FCU en een lid in de ECU.
Buiten alle Baptisten broeders en zusters hebben we regelmatig gasten die een gedeelte of de gehele vergadering bijwonen. Zo wordt ds. Westra van de Vrij Evangelische Gemeente welkom geheten in de vergadering.
In verband met een eerder aangenomen voorstel om de tweede plenaire zitting geheel te wijden aan de activiteiten van de SOU (Stuurgroep Organisatie Unie) vervolgen wij deze tweede zitting in afwachting van de inleiding door zr. H. Wijnholds, voorzitter van de SOU.
Zoals u weet gaat deze stuurgroep al enkele jaren zeer voortvarend te werk om alle facetten van de Unie onder de loep te nemen om te zien of er wellicht enige verbetering is aan te brengen zodat we niet verzanden in allerlei subcommissies, werkgroepen enz., nee het is uiteindelijk de bedoeling dat de Uniegemeenschap slagvaardig haar taken kan uitvoeren.

De voorzitter stelt de stuurgroepleden aan de AV voor en somt achtereenvolgens de aktiviteiten op die onder de aandacht zijn geweest of nog liggen te wachten op aandacht waarbij een welhaast onmogelijk aantal vergaderingen wordt genoemd.
Hoewel de SOU de indruk heeft dat haar aktiviteiten landelijk niet geheel worden gedragen, moet ik constateren dat zij er alles aan doen om de gemeenten erbij te betrekken.
In de gewesten worden avonden georganiseerd om inzicht en duidelijkheid te verschaffen over de vaak moeilijke keuzes die gemaakt moeten worden.
Ook themamiddagen en het uitwerken van enquetes behoorden tot de hoofdonderwerpen. Bij alle informatie en besprekingen kwam de SOU uiteindelijk tot een conclusie die menigeen niet zal verbazen. Zr. Wijnholds vroeg zich namens de SOU af wat de "dragende balken" zijn waarop we verder kunnen bouwen.
Uiteindelijk bleef de SOU met een aantal punten zitten waarover zij graag duidelijkheid wil hebben nl.: De identiteitsvraag. Communicatie en Overleg met de voorgangers.
Aan de hand van een in schema gezet overzicht van twee speerpunten t.w. de AV en de Financiën, gaf br. A. de Vries namens de SOU een toelichting.
In een vragenronde kon de vergadering haar reacties en opmerkingen kwijt waarna de SOU vele vragen kon beantwoorden en nieuwe ideeën kon meenemen.
Hoewel prioriteiten stellen een moeilijke zaak blijft, gaat de SOU verder met de volgende grondvragen:
Wie zijn wij: Wat willen we en Waar gaan we naar toe?
Vervolgens hield zr. Wijnholds een korte inleiding op de conferentiemiddag die ook door de SOU was voorbereid.

vE.

AFRIKAANSE KIJK OP ZIEKTE EN GEZONDHEID

DOMINEE VAN DER VEEN HAALT DOCTORAAL

Op 28 september j.l. bereikte ds. J.B. van der Veen een mijlpaal waar hij lang naar toe had gewerkt: aan de Vrije Universiteit behaalde hij het doctoraalexamen in de theologie. Een hartelijke gelukwens, ook in ons blad, is zeker op zijn plaats.
Dominee Jan van der Veen kennen de meesten van u als onze oud-zendeling, samen met zijn vrouw. Tegenwoordig is hij ziekenhuispredikant in Dordrecht en als voorganger in bijzondere dienst verbonden aan de gemeente Rotterdam-Centrum. Binnen de Gemeente Bijbel School is hij lid van de Werkgroep Instructie.

HET LEVEN VAN EEN EENHEID

Het onderwerp van Van der Veens doctoraalscriptie is de afrikaanse kijk op ziekte en genezing. Aanleiding om dit onderwerp te kiezen was een vraag die hem in Zaïre werd gesteld: "Heeft die Christus waar in jullie geloven eigenlijk wel macht in dit leven? Of geldt zijn macht pas als jullie gestorven zijn?" Het antwoord dat de scriptie geeft is een volmondig ja. Dat staat dan wel haaks op het westerse denken van na de verlichting, waarin het bestaan en ook de mens zelf in tweeën gedeeld is. Het geloof als privézaak is losgehaald van het dagelijks leven. Christus is niet langer Heer over hemel en aarde.
In een wereldbeeld van de Afrikaan is alles wel één. Ziel en lichaam zijn één, geesten en mensen horen bij elkaar, enz. wanneer een mens ziek is heeft dat niet alleen een causale

verklaring maar ook een geestelijke. Om de zieke gezond te laten worden moeten dan ook die beide aspecten aandacht krijgen: de dokter komt en er wordt een geestelijke oplossing gezocht.

OOK IN DE BIJBEL

Van der Veen stelt dat dit denken, veel meer dan het westerse, aansluit bij de Bijbel. Het beste voorbeeld is dit: wanneer Jezus tegen iemand zegt: "Uw geloof heeft u behouden", dan betekent het griekse woord behouden zowel "genezen" als "voor eeuwig gered". Bij de ziekte van deze mens was alles betrokken, zowel wat wij "geestelijk" als wat wij "lichamelijk" noemen. De Bijbel kent ons onderscheid amper.
In onze moderne gezondheidszorg wordt alleen naar het lichaam gekeken en dat is enorm eenzijdig. Bij zijn werk in het ziekenhuis komt ds. Van der Veen dan ook mensen tegen die hij voluit gezond noemt, terwijl er mensen zijn die door de dokters worden ontslagen maar die innerlijk ziek weggaan. "Een zieke kan geestelijk heel gezond zijn", zegt hij. Mensen hebben invloed op elkaars gezondheid. Wat medicijnmannen in Afrika doen kent het rijke Westen ook: mesen maken elkaar geestelijk ziek, maar ook gezond. Heel veel onderlinge relaties zijn ziekmakend, ervaart de ziekenhuisdominee.
Voor belangstellenden heeft ds. Van der Veen voor tegen de twintig gulden (druk- en verzendkosten) nog exemplaren van deze scriptie beschikbaar.

PJL

Algemene Vergadering Deventer 1990 Exit

Volgens het woordenboek der Nederlandse taal betekent "EXIT" hij of zij treedt af. En dit geldt dan ook voor de voorbereidingscommissie van de ALGEMENE VERGADERING DEVENTER 1990. Het karwei is geklaard, de A.V. is voorbij. Een periode van voorbereiding die begon met de eerste vergadering op 12 september 1989, is afgesloten op 26 oktober 's middags tegen zes uur, toen de laatste gasten nog terugkwamen voor het afhalen van een verloren dasspeld en het podium, de bloemstukken, de wegbewijzigingsborden, de naambordjes waren verwijderd en de buttons van de revers gehaald.
Natuurlijk verliep niet alles vlekkeloos en hadden wij sommige dingen liever anders gezien, maar ondanks dat alles kunnen we terugzien op een goede A.V., waar echter het nadeel aan zit dat de leden van de voorbereidingscommissie van het inhoudelijk deel van de vergadering lang niet alles meekrijgen. Dat neemt niet weg dat wij dankbaar zijn dat door de gemeente in Deventer dit evenement verzorgd mocht worden. Dit alles had echter niet plaats kunnen vinden zoals het plaats gevonden heeft zonder de hulp van U, afgevaardigden, gasten en leden van de Algemene Vergadering.
Daarvoor zeggen wij u dan ook heel hartelijk dank en wij hopen dat u, evenals wij, heeft ervaren dat met Gods hulp veel, zo niet alles mogelijk is, want Hem komt de dank toe dat Hij ons in staat heeft gesteld dit alles te realiseren.
Wij willen ook vanaf deze plaats de broeders en zusters in Muntendam heel veel sterkte wensen voor de organisatie van de volgende A.V. Het is veel werk, maar echt de moeite waard!

Namens de voorbereidingscommissie,
(nu EXIT) A.V. Deventer 1990
G.F.T.A. Eijkenaar, voorzitter
L.P.J. van der Leur, secretaris

Ds. Wijchers 65 jaar

Terwijl onze Gemeente in Vriescheloo al 113 jaar bestaat, en 17 voorgangers heeft gekend, is het de eerste maal dat bij ons een voorganger 65 jaar wordt!
Op zich is dat voor ons iets bijzonders, maar het is ook iets bijzonders voor onze Br. Wijchers. Terwijl menigeen vanaf z'n 60ste gaat afbouwen, en zich moeizaam naar z'n "eindtijd" begeeft (en dat hoor je toch ook van Baptisten voorgangers), zegt Sip Wijchers: "Hoi!!!", volgend jaar ga ik beginnen in Emmeloord!"
Het is maar hoe je alles beleeft, doorleeft, en hoe je er mee omgaat. En dat zijn dan z'n eigen woorden vaak.
Wij in Vriescheloo hebben in elk geval een prachtige zondagavond voor hem en z'n vrouw georganiseerd, en groot feest gevierd!
En nou is het woord "georganiseerd" eigenlijk niet op zijn plaats, want de Secr. v.d. Gemeente; Br. J. Rendering had gewoon iedereen uitgenodigd, en om 7 uur 's avonds zat de kerkzaal bomvol! De Gemeenteleider; Br. G. Oost leidde deze avond, en vele verenigingen (jeugd, zang, en 't muziekkorps) hadden spontaan medewerking aangeboden, om hun voorganger even in het zonnetje te zetten. Het ging er erg gezellig toe, en onze gemeenschap houdt zo af en toe erg veel van dat soort festiviteiten. Onder elkaar, en dan zo'n feestvarken, en de avond kan niet stuk!!
Aan 't eind van de avond bedankte Ds. Wijchers iedereen voor alles wat hem en zijn vrouw was aangeboden, en wat hem nog even van het hart moest, dat was dat het hem een grote vreugde was om op zo'n manier Gemeente te zijn, en daarin te mogen delen!
Namens de Gemeente bood de penningmeester; Br. L. Timpener hem de bekende envelopppe met inhoud aan, en aan Zr. Wijchers een boeket bloemen.

Namens de Gemeente: G.L. Nobbe

"Berlijnse Muur" sneuvelt in Drachten

En de Muur sneuvelde opnieuw... Dit keer niet in Berlijn, maar in Drachten, waar in dit weekeinde meer dan tachtig voormalige Oost-Duitsers uit het Berlijnse Köpenick te gast waren bij baptistengemeente Elim. Er bestaan al meer dan vijf jaar banden tussen de baptisten in Köpenick en Drachten, maar dit was de eerste keer dat de Duitsers in staat waren een tegenbezoek te brengen.
Het contact tussen beide gemeenten dateert uit 1985 toen jongeren van Elim een bezoek brachten aan de baptistengemeente van Köpenick. Het begon allemaal met een kaars, een geschenk van Drachten aan Köpenick. Een lichtje in de Oost-duitse duisternis. Elim bracht de kaars. "En we komen weer terug met een nieuwe als de kaars opgebrand is".
Organisator Piet Brongers en Jan Willem Hofhuis herinneren zich dat eerste bezoek nog als de dag van gisteren. De sinistere sfeer, de angst van de mensen, het baptistenkerkje, weggestopt achter grote gebouwen. De Drachtster jongeren waren zeer onder de indruk. Bij hun afscheid schreven ze met een spuitbus een tekst op de westerse kant van de muur. "There won't be a wall in himmel".
"Zo lang hebben we er gelukkig niet op hoeven wachten", zegt Leo Breurer uit Köpenick. Maar hij had eigenlijk niet verwacht de val van de Muur nog tijdens zijn leven mee te maken.
Het is een Godswonder. Ik moet nog vaak denken aan de preek die Piet Brongers bij ons gehouden heeft. Hij sprak toen over muren, gebouwd door mensenhanden: Zulke muren houden geen stand. De muur van Jericho viel. De muur van Berlijn is eveneens gevallen."
Toch had die Muur ondanks alles ook iets goeds, meent Leo. Zijn vrouw Helga en Irma Blankenburg vallen hem bij. De Muur hield veel slechte invloeden tegen. Er was geen sprake van geweld op straat. Het was niet nodig om ons te wapenen tegen westerse sekten die ons nu met veel geld proberen in te palmen. De prijzen van produkten waren overal hetzelfde. En er was geen werkloosheid. Tja, die Muur....
Maar terug willen ze niet. Daarvoor is er teveel gebeurd. En bovendien, het zoet van de vrijheid smaakt goed. "Al moeten we leren om met die vrijheid om te gaan. We zijn nog zo onervaren. Er komt ook zo veel nieuws op ons af."
Maar er zijn tekenen van hoop. De afgelopen maanden was het kwakkelen, maar nu neemt de economische bedrijvigheid rond Köpenick al steeds meer toe.

CONTACT

De relatie met Drachten is voor ons altijd erg belangrijk geweest, vinden Leo, Helga en Irma. "Het was voor ons het eerste contact met een westerse gemeente. Elim heeft ons uit het isolement gehaald. Het was wel eens moeilijk te accepteren dat het door alle beperkingen van de DDR-regering tot

eenrichtingsverkeer beperkt bleef, maar toch.... het was de moeite waard."
Komt er met de herwonnen vrijheid nu een einde aan het contact tussen Drachten en Köpenick? De Drachtsters geloven daar niets van. "Zij zijn onze vrienden. Die laten we niet in de steek."
De Duitsers reageren furieus op de vraag. Kom nou, nu begint het pas. Nu kunnen wij eindelijk onze eigen inbreng hebben - zonder beperkingen. Bovendien, zegt Irma, in de contacten met Elim heb ik het gevoel dat ik een gelijkwaardige gesprekspartner kan zijn. "Dat was tijdens mijn eerste bezoek aan West-Duitsland heel anders. Ik voelde me ten opzichte van die rijke en hautaine Westduitsers een arme sloeber. Ik voelde me vernederd. Net alsof wij niets te bieden zouden hebben."
Wat ze dan te bieden hebben? De Duitsers hoeven er niet lang over na te denken. "Wij hebben geleerd hoe je een hechte gemeenschap met elkaar kunt vormen. Wij hebben geleerd met elkaar te leven zonder veel geld. Maar als we nu niet oppassen, dan gaat wat wij opgebouwd hebben aan geld ten onder. Dat willen wij voorkomen."

R. van Woestijne

Dankbaar en beschikbaar

Op 19 juni legde br. H.D. Huiting met succes het doctoraal-examen af aan de theologische faculteit van de rijkuniversiteit te Utrecht. Als hoofdvak had hij het Oude Testament, als bijvakken het Nieuwe Testament en Catechetiek. Hij schreef een doctoraalscriptie "Geloven in het oude Testament".

Zo staat het in ons blad van 5 juli j.l. en daar vlak onder staat de mededeling van de C.V.D.O. dat dezelfde broeder een dag daarna met goed gevolg het seminarium -examen heeft afgelegd en door genoemde commissie beroepbaar is gesteld.
Afkomstig uit een kerk waar domineeworden bijna het hoogste is wat je zo'n beetje kunt bereiken, begint Erik aan de theologie-studie. De V.U. of Kampen zou het meest voor de hand gelegen hebben. Toch kiest hij voor de Christelijk Gereformeerde opleiding in Apeldoorn.
Hij was niet meer zo sterk verankerd in zijn eigen Gereformeerde kerk. Ook al vanwege de moeite die zijn ondertussen overleden vader daar als ouderling had meegemaakt. Zo kwam hij terecht in de Baptistengemeente van Nieuwe Pekela. Samen met zijn eveneens van oorsprong gereformeerde vriendin Christa werd hij daar in 1983 gedoopt door br. B. Hofman. De beslissing om zich te laten dopen op belijdenis had tot gevolg, dat hij slechts één jaar in Apeldoorn studeerde en hij probeerde verder te gaan op de Vinkenhof, maar omdat dit niet direct rond was te krijgen, kwam hij terecht op de Theologische Faculteit van de rijkuniversiteit te Utrecht. Wel gaf die verandering aanvankelijk enig tijdverlies.
Bovendien vroeg het al spoedig tot stand gekomen huwelijk en gezinnetje (nu met drie kinderen) een deel van zijn aandacht. maar toch werd binnen redelijke tijd, later in samenwerking met "De Vinkenhof", het bovenvermelde resultaat bereikt.
In zijn studietijd was hij verbonden met het werk van Ichtus. In hun woonplaats Houten zijn ze betrokken bij de aldaar gevormde wijk van Utrecht-Noord (van welke gemeente ze lid zijn). Zijn speciale belangstelling gaat uit naar Gemeente-opbouw en evangelisatie. Hij helpt ook mee aan de verzorging van het GBS materiaal. Hij is dankbaar voor de leiding van de Heer in zijn leven en wil beschikbaar zijn voor zijn dienst.
Wat hij als nadeel ervaart is het feit, dat hij vanwege zijn studieweg nog maar weinig bekendheid heeft in onze gemeenschap.
In het nummer van 8 november is aangekondigd, dat hij door Utrecht-Noord op de sprekerslijst is geplaatst. Misschien mag nu verwacht worden, dat vooral de vakante Gemeenten, hem spoedig eens zullen uitnodigen.
Nogmaals zijn telefoonnummer
03404-78320

J. Schotanus

Baptisten vrouwen wereldgebedsdag

"Verbonden in Christus" willen wij bidden, aanbidden, lofprijzen, ons bezinnen op, antwoorden, ons wijden aan Zijn dienst...

Het raakt je diep, dat gevoel van verbonden te zijn in Christus met Baptisten vrouwen over de gehele wereld tijdens de 24 uren van de 5e november jl.
In staat en in de gelegenheid te zijn samen te komen om te bidden voor o.a. de leiding van de BWA, voor een visie op de wereld zoals God die bedoelt, voor moed en bezieling om hieraan te bouwen. Te bidden voor o.m. de projecten van het Noodfonds, waar een deel van onze bijdragen voor bestemd is.
Met elkaar en voor elkaar biddend was op onze afd. die sterke verbondenheid in Christus aanwezig die je dankbaar stemt daar deel van uit te mogen maken.

Voor Arnhem-Centrum,
Gerda Kip-Grobben.

Vrouwen van Stavoren

De zusterhulpafdeling van Stavoren telt momenteel 17 leden, waarvan er op de Baptisten Vrouwen Wereldgebedsdag door omstandigheden maar 7 aanwezig waren. maar dat weerhield ons er niet van om deze middag intens te beleven.

Het programma in de kandelaar sprak ons niet zo aan, zodat we voor een andere opzet gekozen hebben. Voor de pauze werden de zieken en de verjaardaglijstjes behandeld, met aansluitend een inleiding over Tamar, die ondanks haar moeilijk te aanvaarden levensweg, een belangrijke vrouw in de Bijbel was. Ze is de eerste van de vijf vrouwen, die in het geslachtsregister van de Here Jezus voorkomt.
Na koffie of thee te hebben gebruikt werd de boodschap van de wereldpresidente en de projecten van het Noodfonds doorgegeven. Als je dat alles goed op je in laat werken, word je verdrietig door al die ellende die plotseling weer een stukje dichterbij gekomen is, en blij tegelijk omdat je weet, dat je, waar je ook woont of leeft je niet alle lasten alleen hoeft te dragen, maar voor en met elkaar tot de Hemelse Vader mag bidden, hetgeen ook op indringende wijze gebeurde. Het sluitstuk van deze middag was een lied uit het supplement, wat precies onze gedachten en gevoelens vertolkte: Gezegend zij de band, gelegd door onze Heer, w'ontvangen uit Zijn milde Hand, Gods liefde meer en meer" De collecte werd gehouden en iedereen ging diep onder de indruk huiswaarts. Tot zover even een berichtje uit Stavoren. De vriendelijke groeten en in Christus verbonden.
Namens ons allen:

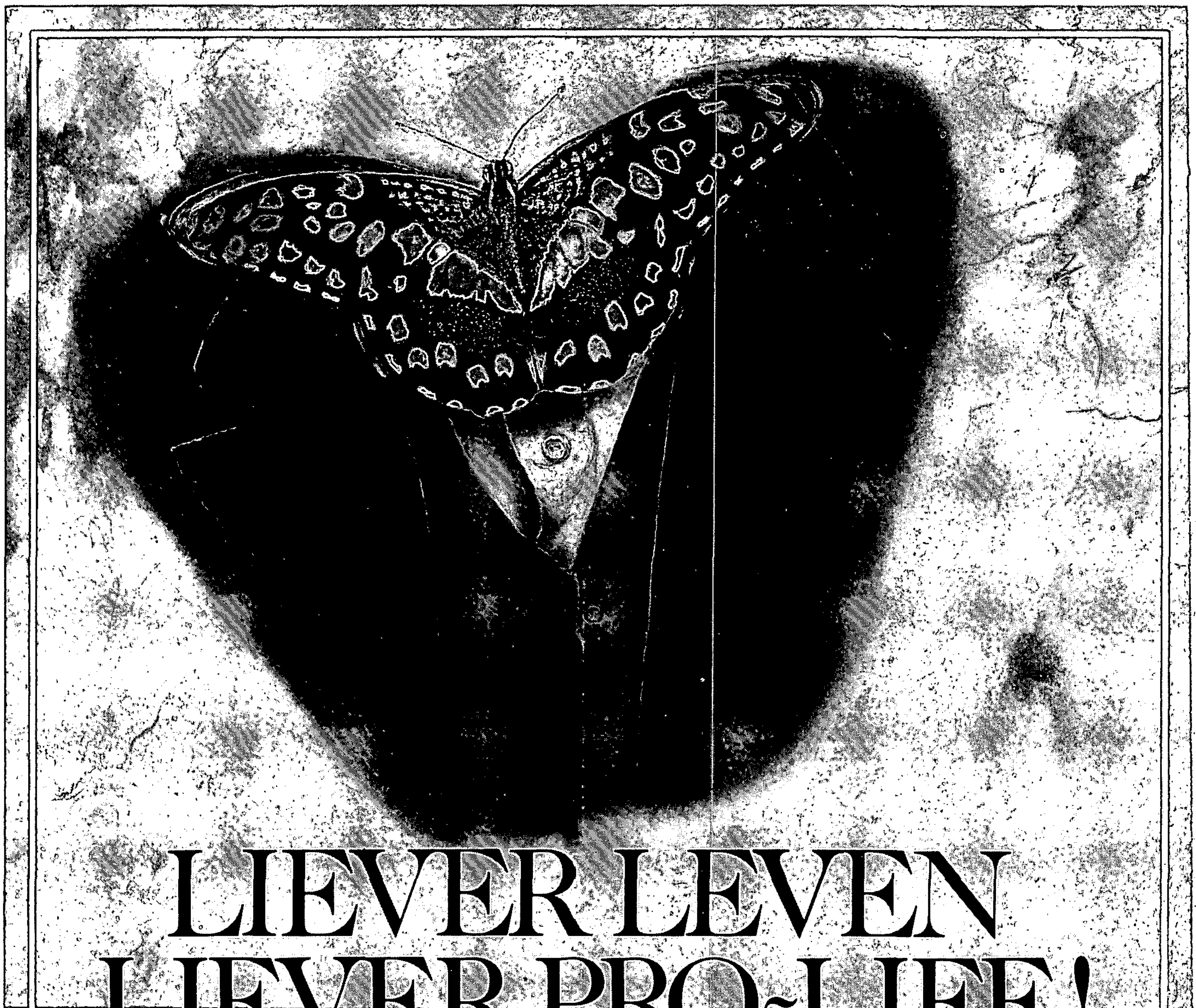
Wilma Stukker-Huizing

Humor onder de kansel

Dolf Kloek. Uitg. Boekencentrum B.V., 's Gravenhage, 1990. 71 blz. geïllustreerd en met harde kaft, f 17,50

Humor onder de kansel bevat vijftien verhalen over allerlei voorvallen tijdens kerkdiensten. Je zou het anekdotes kunnen noemen. Ze hebben een humoristische ondertoon. Als "milde humor" zou ik ze willen typeren; niet scherp, maar om te lezen met een glimlach.
Vaak gaan de verhalen over mensen die niet regelmatig in de kerk komen. Duidelijk komt naar voren dat God blij is als mensen kontakt met Hem zoeken.
De schrijver, die 45 romans op zijn naam heeft staan, kerkt al jaren in een Baptistengemeente. Ook een voorval in een Baptistenkerk wordt beschreven.
Het boekje lijkt me goed geschikt om aan randkerkelijke en zelfs buitenkerkelijke mensen te geven, als dezen tenminste iets over een kerk willen lezen. Op deze manier kan het een evangeliserende werking hebben.
De schrijver vertelde mij dat hij hoopt dat dat ook een funktie van het boekje zal zijn.
Het zal, vermoed ik, vooral volwassenen aanspreken.
Weer een idee om op het lijstje voor een vrijgevige man uit Spanje te zetten...

Hetty Lalleman

LIEVER LEVEN LIEVER PRO-LIFE!

Natuurlijk kunt u zwijgend en kleurloos door het leven gaan. Dan valt u in elk geval niet op. U kunt ook uitkomen voor uw mening. Openlijk bekennen dat u zich zorgen maakt over de ontwikkelingen in de Nederlandse gezondheidszorg. Dat euthanasie en abortus volgens u behoren tot de ontoelaatbare medische handelingen.

Kies dan voor ziektekostenvoorziening die op geen enkele wijze meewerkt aan omstreden medische handelingen en beken kleur met de 'Schone' polis van Pro-Life.

Kies voor het leven, kies voor Pro-Life

JA, INFORMEER MIJ

Naam: ....

Adres: ....

Postcode: .... Plaats: ....

Geb. datum man: ....

Geb. datum vrouw: ....

Aantal kinderen: ....

Huidige verzekering: ....

Deze bon uitknippen en in ongefrankeerde envelop sturen naar: Pro-Life Ziektekostenvoorziening, Antwoordnummer 6140, 3700 VB Zeist

143.01122

Stuur de bon in of bel voor informatie: Pro-Life Ziektekostenvoorziening, Postbus 540, 3700 AM Zeist, tel. 03404-12314.

PRO-LIFE
ZIEKTEKOSTENVOORZIENING

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 48,- per jaar; buitenland f 66.- per jaar
Redactie:
J. Schotanus, ds Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel, drs. G. van 't Wout
Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 3910 AB Rhenen. Alle kopij naar de eindredakteur.
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

kort en goed: **kerk**
KERK: wekelijks magazine met nieuws en achtergronden over kerken en christelijke organisaties
Bel voor 3 gratis proefnummers: 03420-10790

Op 5 november is door zijn Heer
en Heiland naar huis gehaald

Henny Julius Heilbron

geboren te Paramaribo op
15 augustus 1897

J.E. Heilbron-Reeder
Kinderen en kleinkinderen

Huize Margriet
Middenpad Kwatta
Paramaribo, Suriname

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

NOOIT WAREN DE BIJBELSE PROFETIEËN ZO AKTUEEL!
Ruim 70 jaar na de oprichting van het tijdschrift Het Zoeklicht door Johannes de Heer zijn de Bijbelse profetieën meer aktueel dan ooit tevoren.

Neem nu een proefabonnement voor slechts f 8,88 en u ontvangt minimaal 3 maanden elke 14 dagen Het Zoeklicht. Stort het bedrag op giro 28.38.88 t.n.v. het Zoeklicht, postbus 99, 3940 AB Doorn.

"Wien God bewaart, is wel bewaard"

Voor ons zeer onverwacht is
door de Heer tot Zich genomen
onze broeder

Albertus Reuvekamp

op de leeftijd van 58 jaar

De Baptisten Gemeente te Emmen.

Op het Godslam rust mijn ziele, vol bewond'ring bidt zij aan.

Heden is ingegaan in de vreugde van zijn Heer, die hij zovele jaren
getrouw en in alle eenvoud mocht dienen,
mijn innig geliefde man, onze geliefde vader en opa

Frederik Gerrit Jan Hofhuis

op de leeftijd van 84 jaar

Hoogeveen: S. Hofhuis-Steennis

Hoogeveen: André Hofhuis, Baukje Hofhuis-Ongersma
Wilma Venema-Hofhuis, Wim Venema

Harlingen: Marian Lascher-Hofhuis, Evert Lascher
Bob, Frits, Ineke

Drachten: Hans Hofhuis, Wimmy Hofhuis-Douwstra
Freddy, Jan Willem en Anke, Marike

Hoogeveen: Netty Balk-Hofhuis, Otto Balk
Paul, Alex

Hoogeveen, 12 november 1990
Huize "Beatrix" C/1
Alteveerstraat 140, 7907 AC Hoogeveen

De rouwdienst werd gehouden op donderdag 15 november in de Baptistenkerk "Bethel", Boekweitlaan 65a te Hoogeveen, waarna aansluitend de begrafenis plaatsvond op de Nieuwe begraafplaats te Hoogeveen

De Heer heeft tot Zich genomen

Br. H. Hille

De begrafenis heeft plaatsgevonden
op 29 oktober j.l. te Ter Apel

"De Heer is mijn Herder"
Ps. 23

Baptisten Gemeente Ter Apel.

105e jaargang nummer 42 - 29 november 1990

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

LOOFHUTTENFEEST 1990

Tijdens het Loofhuttenfeest braken geweldige onlusten uit op de Tempelberg. Georganiseerde Palestijnse groepen vielen een politiepost, geparkeerde auto's en toeristenbussen, en grote groepen biddende Joden bij de Klaagmuur aan.

Opnieuw wordt Israël aangerand op een van zijn heilige feestdagen. Wie herinnert zich niet de Iom Kippuroorlog, de oorlog die uitbrak op de Grote Verzoendag? En nu dan op het Loofhuttenfeest. Het feest waarop volgens Zacharia 14:16 e.v. ooit de volkeren naar Jeruzalem zullen optrekken om zich daar neer te buigen voor de Koning, de Here der heerscharen. Oorlog is het op dit moment - 9 oktober 1990 - nóg niet. Maar de dreiging is alom aanwezig. En de stemmen in de internationale politiek om de crisis in de Golf te koppelen aan Israël, worden steeds luider. En zo zie je opnieuw gebeuren dat wat er ook in de Midden-Oosten gebeurt, het tenslotte toch om Israël gaat. Jeruzalem is een steen die door alle volken geheven moet worden, zegt Zacharia 12:3, maar allen die hem heffen zullen zich deerlijk verwonden.

De berichtgeving in de Nederlandse media is meteen uiterst tendentieus. NOS-laat, laat meteen de vertegenwoordigster van de PLO in Nederland aan het woord, en reageert verontwaardigd als de vertegenwoordiger van het CIDI in diezelfde uitzending het een schandelijke voorstelling van zaken noemt. Premier Mitterand van Frankrijk haast zich te verklaren dat weliswaar de crisis in de Golf en de door Israël bezette gebieden niet rechtstreeks met elkaar te maken hebben, maar: recht is recht, zegt hij, ook voor de Palestijnen in Israël En steeds meer hoor je: laat Israël zich uit de 'bezette' gebieden terugtrekken, dan trekt Irak zich vast wel uit Koeweit terug.

Het gerucht dat ging (of bewust verspreid werd?), was dat Joodse gelovigen symbolisch de eerste steen voor de herbouw van de tempel zouden willen gaan leggen.

Zien we het tekenkarakter in al deze gebeurtenissen? Nú trekken de volken naar het Midden-Oosten om slag te leveren. Straks om de Koning, de Here der heerscharen te aanbidden. Nú ontsteken de vijanden van Israël in grote woede en haat als er een heiligdom zou worden opgericht voor de God van Israël op de plaats waar Abraham zijn zoon Izak bereid was te offeren, straks zullen ze er de Koning der koningen aanbidden. Nú zullen ook de kerken wel weer met de vinger naar Israël wijzen, straks zal de Zoon des mensen zeggen: wat gij aan één van deze mijn minste broeders gedaan hebt, hebt ge Mij gedaan. (Mattheüs 25:40), en dan wijst Hij op die gewone Joodse mensen om Hem heen. En daarna spreekt Hij over de eeuwige straf of het eeuwige leven.

Juist nu heeft Israël onze steun nodig. Geen discussies over 'het profetische Woord', maar positieve daadkracht. Want door dit alles heen, horen we de voetstappen van Hem die komt.

In haast,
ds. W.J.J. Glashouwer,
voorzitter
Uit: 'Christenen voor Israël'

VERDER IN DIT NUMMER

ONZE IDENTITEIT

Twee belangrijke onderwerpen kwamen ter sprake op de jaarlijkse vergadering van de Europese Baptisten Federatie, gehouden van 25-29 september in De Bron te Dalfsen. Het eerste was de coördinatie van de hulp aan Oost Europa, waarvan u via een andere weg informatie krijgt. Het tweede onderwerp was een gesprek over de identiteit van de baptisten. Rev. Grenville Overton uit Newbury, Engeland hield hierover een inleiding, en later was er, na een inleiding van Denton Lotz, de algemeen secretaris van de Baptist World Alliance, een panelgesprek.

Kwamen we er uit? Lukte het een "profielschets" te maken waaraan "De Baptist" te herkennen is?
Nee, schrijft de EBF-persman Stanley Crabb aan het eind van zijn verslag. "Terwijl ik luisterde werd het mij duidelijk hoe moeilijk het is om, als je eenmaal de basis van ons geloof vastgesteld hebt, een element te vinden voor onze specifieke identiteit als baptisten christenen waar wij allemaal mee in kunnen stemmen."
Opeens ging hem echter een licht op. "De openheid van zo'n gesprek op zichzelf was een kenmerkend element van onze baptisten identiteit. Onze grote verscheidenheid en de vrijheid daarover te spreken is een blijk van de onmetelijke rijkdom die de Heilige Geest onder ons verspreid heeft". Dat was de conclusie van Crabb. De vraag naar onze identiteit kwam onder ons ook in het licht te staan door de Stuurgroep Organisatie Unie, de SOU. Deze werkgroep had al enkele voorstellen klaarliggen, ter behandeling op de AV in Deventer. Maar al pratend en nadenkend over onze situatie was men tot de conclusie gekomen dat wij eerst maar eens klaar moesten komen met onze identiteit. Zolang wij die niet weten heeft een herstructurering van de Unie geen zin.
Niet iedereen was daar gelukkig mee. Het gesprek over de identiteit kan best plaats hebben naast de uitwerking van plannen voor verandering van de Unie, vond men.
Gezien de inleidingen en het panelgesprek tijdens de EBF-vergadering in De Bron heb ik mijn twijfels of wij er wel in zullen slagen om een voor allen herkenbaar beeld van "De Baptist" te boetseren. Er over nadenken kan echter nooit kwaad.

IDENTITEIT

In het woord identiteit zit het begrip identiek, gelijk zijn aan: Een identiteitsbewijs dient om te kunnen vergelijken of men wel de persoon is waarvoor men zich uitgeeft. Voor het vaststellen van iemands identiteit is dus nodig dat er buiten die persoon iets aanwezig is waarmee hij of zij vergeleken kan worden.
Nu heeft broeder Sj. van der Laan, voorganger in de avondmaalsdienst van de AV, aan de hand van Romeinen 6 een mooie gedachte doorgegeven. Onze identiteit is dat wij als nieuwe mensen leven, geschapen en levend naar het beeld van Jezus Christus. Er zal, als het goed is, in ons leven iets herkenbaar zijn van Jezus. Dat beeld delen wij echter - gelukkig - met veel andere christenen. Het maakt ons niet expliciet tot baptisten. Maar wat dan wel? Het feit dat wij op onze belijdenis gedoopt zijn? Onze traditie? De manier waarop wij onze diensten houden, waarvan toch blijkbaar vaak wel een aantrekkingskracht uitgaat? Onze omgang als broeders en zusters? Onze gemeenteopvatting? Onze vrijheid die niet de omheining kent van een dogmatische geloofsbelijdenis?
Het volgende is maar een poging tot een antwoord. Elke aanvulling of correctie kan helpen er wat zicht op te krijgen, en onder ons zullen verschillende mensen zich daar wel eens in verdiept hebben.

PROFIELSCHETS

Over het fundament behoeven wij nauwelijks te spreken. Basis van onze identiteit is het geloof in Jezus Christus, die wij niet alleen kennen als Verlosser, maar ook erkennen als Heer over ons leven. Daarbij aanvaarden wij de Bijbel als de openbaring van zijn wil voor ons leven, en die wordt ons verklaard door het licht van de Heilige Geest.
Die basis delen wij met alle wedergeboren mensen, die maakt ons dus nog niet tot baptisten.
Onze wijze van dopen brengt al een contourlijn aan: Eerst de Heer belijden, dan pas dopen, als gevolg van een heel persoonlijke keuze.
Een volgende omtrekslijn van ons profiel is de verbinding tussen doop en gemeente. Wij zien de gemeente in de eerste plaats als een plaatselijke, zichtbare gemeenschap, waar mensen lid van worden. De Heilige Geest, die op de grote Pinksterdag de bekeerden-tot-Christus bijeenbracht tot een gemeente, doopt ook wedergeboren mensen tot de gemeente. Doop op belijdenis kent men ook buiten onze kring; de relatie doop-gemeente wordt lang niet overal gelegd.
In onze gemeente-opvatting ligt verder de verantwoordelijkheid voor gedragslijn en besluiten niet bij de raad of de voorganger, maar bij de gemeente, die in vergadering bijeen is. Een raad van "sterke mannen, die hun gezag laten gelden" en belangrijke beslissingen nemen buiten de gemeentevergadering om, is geen erg baptistische gedachte. Een raad heeft leiding te geven, maar de beleidslijn dient door de gemeente erkend en bevestigd te worden. Op het moment dat de gemeentevergadering plannen voor de raad goedkeurt, is de gemeente ook mee verantwoordelijk voor de uitvoering ervan.
Raad en voorganger hebben leiding te geven aan het gesprek over levensvragen. Waar beslissingen genomen moeten worden zal de gemeente zich echter moeten uitspreken.
In zijn inleiding in De Bron heeft Rev. Overton nog wel de vraag gesteld of in alle gevallen de meerderheid van het aantal stemmen doorslaggevend moet zijn. Een stemming kan een minderheid soms behoorlijk in het nauw drijven. Misschien is het soms beter om nog maar wat langer met elkaar in gesprek te blijven.
Om nog even wat omtrekslijnen van de "Baptisten gemeente" weer te geven: Fundament is Jezus Christus, wegwijzende factor het woord van God. Doop op belijdenis, die ons tot lid van de gemeente-lichaam van Christus-maakt. In die gemeente word je een deel van het geheel, om daar samen met de andere leden de verantwoordelijkheid te dragen voor het werk, dat Christus op aarde begonnen is. Nu is zo'n profielschets van "De Baptist" of "De Baptisten Gemeente" niet zo moeilijk te maken. Met het geschetste beeld zal een grote meerderheid zich wel kunnen identificeren.
Als ik het goed aanvoel is dit ook niet de moeilijkheid. De vraag is veeleer: Hoe ga je binnen deze profiellijnen met elkaar om? Welke consequenties heeft het om in dit kader lid van de gemeente te zijn?
Daar is een volgend artikel voor nodig.

KANAAL 23

Mijn TV-toestel is mijn herder.
Mijn geestelijke groei komt tekort.
Hij doet me neerzetten en niets doen voor de zaak van de Naam omdat het al mijn vrije tijd kost.
Het weerhoudt me mijn plicht als christen te doen, omdat het zoveel goede shows biedt, waarnaar ik moet kijken.
Het herstelt mijn kennis van de dingen van de wereld en houdt me af van de studie van Gods Woord.
Het leidt me op paden waardoor ik de avondgodsdienstoefening misloop en waardoor ik niets doe voor het Koninkrijk van God.
Ja, zelfs al zou ik honderd jaar worden, dan zal ik nog TV blijven kijken, zolang het apparaat het blijft doen.
Want het is mijn meest naaste compagnon. Zijn geluid en zijn beelden vertroosten me. Het biedt entertainment en het behoedt me ervoor belangrijke dingen te doen voor mijn gezin.
Het vult mijn hoofd met ideeën, die verschillen van die in het Woord van God uiteengezet worden.
Zeker, het goede zal mijn leven niet volgen, omdat mijn TV mij geen goede gelegenheid biedt om de wil van God te doen.
Daarom zal ik in geestelijke armoede verblijven, al de dagen van mijn leven.

DE TIEN GEBODEN (II)

Ons vorige artikel zijn we geëindigd met er op te wijzen dat er heel wat gelovigen zijn, die hun verlossing vanuit zonde en duisternis vergeten zijn. Het is juist daarom dat het volk Israël bij de presentatie van de geboden te horen krijgt dat God hen verlost heeft uit het diensthuis, uit de slavernij van het land Egypte. De herinnering aan onze verlossing is een goede zaak. Maar het moet niet alleen iets theoretisch zijn, iets uit een boekje, maar datgene wat we zelf geleerd hebben. Enige tijd geleden als ik in de krant dat de serie "De bezetting" in de eerste helft van dit jaar op de televisie gebracht, alleen nog maar door ouderen werd bekeken. Door hen die de strijd én de verlossing zelf hadden meegemaakt. Zo is het voor gelovigen goed om altijd weer herinnerd te worden aan Golgotha. Als we die herinnering kwijt zijn, zijn we immers alles kwijt.

Als het volk Israël de herinnering aan de verlossing kwijt is, als de verlossing hen niet meer duidelijk voor ogen staat en zij diep in de zonde leven.
Alsook het woord van de profeten in de wind wordt geslagen, als zelfs de door God gezonden Messias, de Here Jezus Christus, is verworpen, dan gaan ze de weg weer terug naar Egypte.
In Deut. 28 had Mozes het gezegd: "De Here zal u op schepen terugbrengen langs de weg, waarvan Ik u gezegd had: Gij zult die nooit weerzien; gij zult daar als slaven en slavinnen te koop worden aangeboden".
In het jaar zeventig is dit woord realiteit geworden. Ze werden teruggevoerd naar Egypte. En bij grote hoeveelheden werden de Joden als slaven en slavinnen te koop aangeboden. Zoveel waren er dat het massale aanbod maakte dat de prijs voor een Joodse slaaf of slavin bijna nihil was.

IK BEN DE HERE, UW VERLOSSER

Toch houdt dit woord ook een belofte in. God zal blijven verlossen. Zoals zoveel mensen zijn ook de nazaten van Abraham, Isaäk en Jakob niet standvastig geweest in hun geloof. Ontelbare malen hebben zij zich in zonden laten neerzinken. En eveneens ontelbare malen heeft God hen verlost.
En ook nu, in deze tijd, terwijl de spanningen rondom het volk Israël toenemen, blijft dit woord boven hun volksbestaan staan: Ik ben de Here, uw Verlosser. Eens zal Israël definitief verlost worden. Vanuit heel de wereld zullen ze dan samengekomen zijn in het land dat God hen als een eeuwige bezitting heeft gegeven. Als zij dan Hem zullen zien, die zij eenmaal doorstoken hebben, zullen zij tot diep berouw komen, maar ook tot herkenning en erkenning van de Messias Israëls. Naar dat ogenblik is Israël op weg.
Maar dat ogenblik is nog duizenden jaren weg als de woorden van Gods heilige wet op de berg Sinai klinken. Vanaf dat ogenblik is Israël geroepen om deze wet Gods nauwkeurig te houden. En de woorden van het eerste gebod heel duidelijk:

GIJ ZULT GEEN ANDERE GODEN VOOR MIJN AANGEZICHT HEBBEN

Voor het volk, en eigenlijk voor heel de mensheid, wordt hier een duidelijke beperking aangegeven. Doordat Israël geen andere goden mocht vereren, wordt dit volk tot een heel bijzonder volk, geheel apart gesteld. Er zijn wel eens mensen die zich afvragen wat toch het bijzondere van dit volk is. Hier hebt u het: Geen andere goden! Dat maakte Israël tot een exclusief volk. Totaal anders dan de ander volken. De meeste volken van de oude tijd kenden een meer godendom. Israël had in Babel geen moeite met God te dienen, als daarnaast ook maar de god Mardoek, de god van Babel, werd erkend en geëerd. En zo was het in Assyrië, in Egypte en in Tirus en Sidon, om maar enkele namen te noemen.
Zodra echter Israël de belijdenis uitsprak: Onze God is de Enige. Dan barstte de vijandschap los. Dat is de grote strijd geweest van het volksbestaan van Israël. Altijd weer was daar de keuze tussen God en de Baäl. Bij de Baälsdienst schoof men de Here God niet aan de kant, maar stelde Jahweh naast Baäl. Dat was het grote probleem.
Maar God heeft gezegd: "Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben".
Soms heb ik de gedachte dat onze tijd zich ook naar dergelijke situaties ontwikkelt. Het christendom mag best bestaan in deze wereld, als we ook de andere godsdiensten maar erkennen. We mogen best zeggen de weg naar de verlossing te hebben, als we ook die andere wegen maar erkennen.
Zodra we als christenen gaan zeggen; Er is geen andere Weg, dan de Here Jezus Christus. Er is geen andere Naam onder de hemel gegeven waardoor wij behouden moeten worden, dan breekt de strijd los.
Dat kan wel eens het volgende strijdpunt zijn waarin de gemeente van Christus terecht kan komen.
We zullen dan wel moeten weten dat ook voor ons dit woord geldt: Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben.

GOD LAAT ZICH NIET DELEN MET ANDEREN

In Israël wilde God Zich niet laten delen met anderen, dat wil God ook in onze tijd niet. Daarom staat het christendom als een exclusieve geloofsgemeenschap in deze wereld. God laat Zich niet verbinden met welke stroming in deze wereld dan ook. God laat zich niet verbinden met welke ideologie ook in deze wereld. God laat Zich niet verbinden met welke politieke stroming ook in deze wereld. God laat Zich nimmer delen met anderen.
Waar het het gebeurt, komen er grote problemen. Waar de wereld, op welke wijze ook, invloed gaat krijgen in de gemeente van Christus, verzwakt de gemeente en zij raakt haar geloofskracht en haar getuigenis kwijt. Waar men gaat proberen om een samengaan met andere godsdiensten te verkrijgen, hoe aarzelend men dat ook probeert, zal dit uitwerken in een verlies van het getuigenis van de gemeente. Ook de gemeente, evenals eertijds Israël, is geroepen om een uitverkoren geslacht te zijn, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, om de grote daden te verkondigen van Hem, die ons uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht.
Dat is de exclusiviteit van de gemeente. Laten we er voor waken dat wij deze exclusiviteit vasthouden, want het hoort bij onze roeping.
Zo staat Israël ons ten voorbeeld. Gij zult geen andere goden hebben. En we horen de Here Jezus zeggen: "Wie zijn vader en moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waardig; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waardig; en wie zijn kruis niet opneemt en achter Mij komt, is Mij niet waardig".
Deze woorden zouden met vele uit te breiden zijn. Het betekent allemaal dat God Zich niet laat delen met anderen. Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.

GOD BLIJFT GETROUW

Het volk Israël heeft het ervaren dat ondanks hun ontrouw God toch getrouw bleef aan zijn woord. En zij zullen het weer ervaren. En Gods woord klinkt ons tegemoet met de woorden: "Zelfs als wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw". Zo getrouw is God aan zijn eens gegeven woord. Maar God verwacht van hen met wie Hij een verbond sluit dat zij trouw zullen zijn aan dat verbond.
Daarom: Geen andere goden.
Zo staat het in de koninklijke wet, zo staat het in het woord dat God ook aan ons heeft bekend gemaakt. Maar tegelijk staat er dat God trouw is.
Met deze eerste woorden, op stenen tafelen geschreven, heeft God Zichzelf bekend gemaakt aan het volk Israël, en via hen, ook aan ons. Er zullen meerdre woorden volgen. Deze woorden mogen wij meedragen in onze harten en zij zijn het die ons de weg zullen wijzen door dit leven. Want Gods woord is een lamp voor onze voet en een licht op ons pad.

Jac. Schouten

Op 20 juni 1990 legde student Erik Huiting met goed gevolg het seminariumexamen af.
Eén van zijn beide eindscripties was gewijd aan de situatie van het bijbelonderricht in onze gemeenten. Door middel van een ingestelde enquête is hij veel aan de weet gekomen over de wijze waarop het bijbelonderricht in onze gemeenten verloopt. Sommige van zijn bevindingen zijn best onthullend te noemen en zullen ons te denken moeten geven. Gelet op het belang van deze catechese beveel ik zijn artikel van harte bij u aan.

ds. Y. Horjus
docent praktische theologie.

DE CATECHESE AAN JONGEREN IN ONZE GEMEENTEN

Het woord 'catechese' is bij ons niet zo'n bekend begrip. Als we catechese echter vertalen met 'het doorgeven of overdragen van het christelijk geloof', zullen er wellicht meer lezers zij die zich aangesproken voelen. Want geloofskracht houdt ons immers allemaal bezig, zeker als het om onze kinderen gaat. Maar hoe moeten we nu precies ons geloof overdragen aan kinderen of aan jongeren? Aan welke voorwaarden moet een goede geloofsopvoeding eigenlijk voldoen (zie artikel "Het kind in de gemeente" van G. van 't Wout in DC van 20 september j.l.)?

INZICHT IN DE PRAKTIJK

In de studie op het Seminarium wordt aan deze vragen ook aandacht gegeven. Van wezenlijk belang daarbij is echter een goed inzicht in de praktijk. D.m.v. een enquête heb ik getracht een analyse te maken van de catechese aan jongeren in onze gemeenten.
Van de 87 aangeschreven voorgangers of secretarissen van gemeenten reageerden 31 (incl. 7 vakante gemeenten). De vragen van de enquête hadden betrekking op de volgende drie gebieden: a. deelname; b. inhoud en vorm; c. plaats van de catechse in de gemeente.

A. DEELNAME

In onze gemeenten nemen jongeren vooral deel aan catechese, die als onderdeel van een (jeugd)avond plaatsvindt. De opkomst ligt in plm. 70% van de gemeenten boven 65%. Aparte 'catechisatie-uren' komen veel minder voor en scoren qua deelname ook duidelijk lager. Voor de verschillende leeftijdsgroepen (12-14; 15-17; 18-20 jaar) is er in plm. 16 van de 31 gemeenten een apart catechese-uur. In circa 12 (van deze 16!) gemeenten ligt de opkomst lager dan 65%.
De jeugdavond biedt dus nog steeds een goede mogelijkheid tot geloofsoverdracht. De ruimte is echter beperkt. Want een jeugdavond is duidelijk niet alleen bedoeld voor catechese. En daarom is het misschien te overwegen in een apart uur ook iets aan geloofsoverdracht te doen.

B. INHOUD EN VORM

De meeste catecheten (voorgangers of jeugdleiders of anderen) vinden als leerstof vooral de bijbel en de geloofsleer van belang. Als leermateriaal gebruikt men daarbij de bijbel, bijbelstudieboekjes (bv. van de NBJB of GBS) en eigen stencils.
Onderwerpen uit de ethiek en het dagelijks nieuws komen slechts in plm. 25% van de gemeenten aan de orde. Incidenteel worden de gemeente of het christelijk handelen in de wereld genoemd.
D.m.v. gesprek - al dan niet in groepen - vindt meestal de verwerking van de stof plaats. Creatieve verwerkingsvormen krijgen duidelijk minder aandacht.
Wat de leerstof betreft ligt de nadruk op kennisoverdracht of wel het *leren door te denken.* Het hangt van de jongerengroep af, of dit een goede vorm van leren is. Immers leren doe je ook door *nadoen/meedoen* of zelf iets te *ontdekken.* Alle drie vormen van leren zouden eigenlijk structureel aan bod moeten komen in de catechese. En het is duidelijk dat we dan niet genoeg hebben aan het gesprek als verwerkingsvorm.

C. DE PLAATS VAN DE CATECHESE

De meeste invullers van de enquête melden een matige interesse vanuit de gemeente voor de catechese. De gemeente stelt dan wel de faciliteiten beschikbaar, maar toont over het algemeen weinig tot geen belangstelling. Ook de raden blijken volgens de meeste catecheten te lijden aan gebrek aan visie op de catechese.
De voorgangers besteden gemiddeld bijna 3 uur per week - inclusief de voorbereiding - aan cathechse aan jongeren. Slechts 5 van de 24 voorgangers, die de enquête hebben ingevuld, besteden meer dan 4 uur per week aan catechese. Verontrustend daarbij is, dat de meeste voorgangers de bestede tijd wel voldoende vinden.
Voor de duidelijkheid: in geen enkele gemeente berust de catechese uitsluitend bij de voorganger. In alle gemeenten werken er ook anderen mee, in 12 niet-vakante gemeenten zelfs uitsluitend anderen.!
Een ander verontrustend resultaat was, dat in 21 (van de 31!) gemeenten geen dooponderricht of doopnazorg wordt geheven. Kortom het gaat niet goed met het catechetisch klimaat in onze gemeenten. Er gebeurt wel van alles, maar er zit weinig visie achter. Het is enigszins eenzijdig en de catechese berust vooral bij anderen dan de voorganger, die echter weinig tot geen begeleiding of toerusting ontvangen.

EEN LEERPLAN

Het leren in de gemeente vraagt om een uitgebreide aanpak in de vorm van een meerjaren leerplan. Een catechesewerkgroep - samengesteld uit leiders, voorganger en andere deskundigen - zou, na analyse van de bestaande situatie, doel, opzet en organisatie van de catechese moeten vastleggen. Dus niet alleen van de jongerencatechese, maar van ál het leren in de gemeente. Doelstellingen, leefstofkeuze, werkvormen en materiaal zouden in zo'n leeplan moeten worden opgenomen.

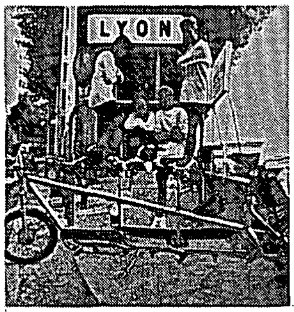
Tot slot: Een Leerplan heeft iets dwangmatigs, iets verpichtends. Dat moet in zekere zin ook. Want doelstellingen moeten bijvoorbeeld concreet geformuleerd zijn en niet vaag. In anderen opzichten moet het leerplan open zijn. Er moet steeds weer naar de jongeren worden geluisterd.
Een leerplan is dus geen van bovenaf opgelegd iets. Het neemt de jongeren serieus, niet als nog-niet-volwassene, maar als mens-in-ontwikkeling, zoals wij allemaal. Dat vraagt ook om een eigen plek en eigen verantwoordelijkheid voor de jongeren in ons midden. Hoe? Dat moeten we aan hen zelf vragen! Maar ook aan de Heer van de Gemeente, Jezus Christus, want Hij is Degene Die juist ook door goede plannen Zijn Gemeente wil bouwen.

Wie geïnteresseerd is in alle exacte cijfers en percentages en in m'n pleidooi voor een leerplan, kan de scriptie bij mij aanvragen.

H.D. Huiting, Kostersgang 50,
3991 EH Houten, 03404-78320.

Beroepingswerk

Ds W.E. Stichter uit Westerhaar heeft het beroep in Delfzijl aangenomen

SPONSORTOCHT NAAR LYON BRENGT MEER DAN f 5000,- OP

In de eerste week van september trokken vier fietsfanaten er op uit op een vierpersoonsfiets van Bertus Ridder uit Nijkerk. Hun doel was het verzamelen van een som geld om te helpen de ondervoeding in Kameroen te kunnen bestrijden. Twee maanden later wordt de voorlopige balans opgemaakt: de 1086 kilometers ploeteren brachten ruim 5500 gulden op, een fantastisch resultaat.

Twee september begon, na maanden van voorbereiding, de monstertocht.
De fiets, omgedoopt tot "Quatrum", was door fietsenmaker Bertus geheel gereviseerd en verstrekt, om zo de tocht door de bergen te kunnen volbrengen. Met een doos vol reserve-onderdelen en een volgauto met tent en eten vertrokken Jaco (Utrecht), Tryntsje (Nijbeets), Peter (Groningen) en Sjoerd (Groningen) die dag om kwart voor één vanuit Utrecht.
Jaco: "We dachten dat het ongeveer 900 kilometer zou zijn naar Lyon. Uiteindelijk bleek dat bijna 1100 te zijn. Maar we hebben het gehaald, in de zes-en-een-halve dag die we hadden."
Sjoerd: "Er waren sponsors gezocht door heel Nederland, die voor een vast bedrag of per kilometer geld gaven. De opbrengst gaat naar het projekt 'Gezond, Gekleed, Gevoed... Het Moet', van de Nederlandse Baptisten Jeugdbeweging."
Al met al viel het nog niet mee om 'even' naar Midden Frankrijk te fietsen.
Tryntsje: "De vijfde dag dachten we echt dat we het niet zouden halen. We waren de dag ervoor rond Parijs getrokken, en daar heuvelde het flink. Hellingen van meer dan zeven procent moesten we lopen, we hadden immers geen versnellingen. Maar daarna konden we bijna een hele dag de Loire volgen, en dat was toen een verademing."
Jaco: Als je achterop zat hoorde je het freewheel kraken, maar doordat de fiets een grandioze opknapbeurt had gekregen bleef het bij één gebroken remkabel."
De vier bleven natuurlijk niet verstoken van zadelpijn. De derde dag stak deze al de kop op.
Peter: "Af en toe zaten we echt stuk. Maar je bent een team. Als je alleen fietst en je hebt het even gehad, dan sta je gelijk stil.
Op deze fiets blijf je gaan, je moet wel. Dat is ook de reden dat we zo ver gekomen zijn. Al heeft Marco daar ook een groot aandeel in gehad."
Marco was de bestuurder van de volgauto. Hij reed telkens een flink eind vooruit en zorgde dan op de rustplek voor een lekker soepje, brood of een visje. Enkele keren was hij echter ook niet op de afgesproken plek.
Marco: "Door een koördinatiefoutje op de kaart stond ik op een gegeven moment op een weg parallel aan de weg die zij reden. Na een uur wachten ben ik toen maar eens her en der gaan vragen of de mensen 'quatre personnes sur une bicyclette' gezien hadden. Aangezien je dat niet elke dag ziet, of beter gezegd eigenlijk nooit, had ik al vlug beet. Toen ik dacht dat ik het spoor bijster was, reed ik ze stom toevallig op een boerenlandweggetje achterop. Dat scheelde weer een paar uur zoeken."
De laatste etappe, die op zaterdag verreden werd, was tevens de vermoeiendste. Door de uitlopers van het Centraal Massief, onder een fel zonnetje, waarbij er heel wat afgelopen werd. De topsnelheid werd verlegd van 54 naar 65 kilometer per uur, en tegen vieren werd de stad Lyon bereikt. Het fietsen zat erop, nu maar eens zien wat de sponsors er van maken!

OPENING JEUGDCENTRUM N.B.J.B.

DE STRUBBEN

29 december 1990

* vanaf 15.00 uur welkom
- openingsaktiviteiten
- open huis
- ontmoeting
- gratis attentie

* vanaf 19.30 uur
- groot feest
- optreden Just S.U.R. - Emmen

Zo'n feest beleef je in 1990 niet meer!!! Wel even komen dus!

De Strubben, Hoofdstraat 4, 9443 TJ Schoonloo
Informatie: Jeugdburo - tel. 05120-15687

BELEIDSTRAINING N.B.V.B.

Op 1 en 2 november werd in het Slotemaker de Bruine Instituut te Doorn de tweejaarlijkse kadertraining gehouden voor het landelijk bestuur, de vertegenwoordigsters van de gewestelijke besturen en de commissies van de N.B.V.B.

Onder de voortreffelijke leiding van Mariët van Hoogevest, cursusleider van het S.B.I., kwamen de volgende punten aan de orde:
a. Evaluatie van de werkplannen 1988
b. Vaststelling van het beleid der N.B.V.B.
c. Oriëntatie en richtingbepaling m.b.t. het jaarthema 1991
Bij de evaluatie bleek dat er goede vorderingen waren gemaakt. Getracht zal worden om met behulp van een concreet jaarthema nog dichter bij de afdelingen te brengen. Samen bespreken we de positie der N.B.V.B. t.a.v. de Unie en de samenleving. Vervolgens hielden we ons bezig met het Beleidsplan.
Bij de koersbepaling van de N.B.V.B. kwam duidelijk naar voren dat we willen zoeken naar een goede richting, waarin we als verschillend denkende mensen doelgericht samen kunnen werken. We oriënteren ons spelenderwijs op het jaarthema: "Spoorzoeken".
Verrassend waren de ervaringen die hierbij werden opgedaan. Samen spoorzoeken, samen opdrachten uitvoeren en samen het einddoel bereiken, geven een gevoel van saamhorigheid en echte blijdschap.
Na veel inspanning lukte het de beleidsideeën te verwerken in de doelstelling van het jaarthema.
Aan het concreet uitwerken in een activiteitenplan en een tijdschema kwamen we niet meer toe. Besloten werd dit in eerst instantie aan een werkgroep over te laten en vervolgens de diverse commissies en besturen dit te laten afronden.
Deze training kenmerkte zich door fijne onderlinge contacten en een goede werksfeer. De bereidheid om gezamelijk binnen de N.B.V.B. te werken aan de opdracht van de Heer was duidelijk aanwezig.

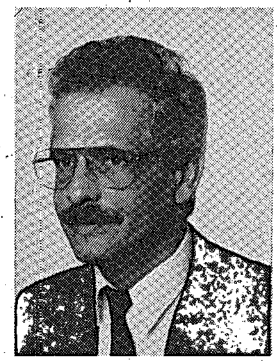
S.W.F. Sikkema, Harteveld

DAMES OPGELET

Zoals eerder vermeld: Kopij getypt op één kant aanleveren, ander brengt het ongewenste vertraging of zal ik mij genoodzaakt zien het u terug te zenden. In dat geval zult u iemand in uw omgeving kunnen moeten vinden die bereid is u hierbij, zo nodig, te helpen om het uit te typen.

J.S.-R

EVEN VOORSTELLEN

Als je mensen niet kent of voor het eerst ontmoet, dan is het plezierig, dat ze zich even voorstellen.
Nu ik op de Algemene Vergadering, die in oktober j.l. werd gehouden, gekozen ben in de redactiecommissie van "De Christen" is het ook voor u misschien plezierig te weten wie mede de pen ter hand zal nemen.
Sinds april 1987 ben ik voorganger van de Baptisten Gemeente in Tweede Exloërmond.
Voordien ben ik een aantal jaren in het bedrijfsleven werkzaam geweest.
Mijn studie heb ik part-time gevolgd aan het Nederlands Bijbel Instituut te Bosch en Duin en aan de "Vinkenhof".
Ik hoop als redactielid van "De Christen" een positieve bijdrage te kunnen leveren, dat we elkaar kunnen bemoedigen in het geloof in Jezus, onze Heer, die voor ons stierf aan het kruis van Golgotha, de Levende is, de Heer die komt.
Ook kunnen bemoedigen met de zovele positieve dingen, die er in onze gemeenten gebeuren. Immers, zo vaak mogen we ervaren, dat de Heer nog steeds met zijn zegen werkt.
In Christus verbonden en met een hartelijke broedergroet,

J.H. Stijkel, Tweede Exloërmond

UIT DE GEMEENTEN

BAPTISTEN EREDIENST

"Dat was een echte baptisten eredienst." Zo zei iemand ergens uit 't land dat onlangs tegen mij. En die uitspraak was voor mij reden om mijn oren te spitsen; mijn nieuwsgierigheid was gewekt en geprikkeld. Al doorpratend over "echte baptisten eredienst" constateerden we wat zo'n dienst dan wel was en dat kwam eigenlijk neer op: voorspelbaar.

Dat betekent: de liturgie, en vooral de volgorde, staat vast. Je weet het verloop van a tot z. Zelfs 't aantal te zingen liederen staat vast; je weet exact wanneer de bezoekers met hun kollektegeld gaan rammelen. Elders, in een jonge baptistengemeente, merkte iemand laatst op: "Ik moest hier erg wennen. Je weet nooit precies hoe de dienst verloopt. Ik was gewend dat we volgens een vast programma werkten, je wist precies wanneer je moest zitten, staan en geld geven.
Tegen u gezegd, lezers, ik vind 't mooi zulke dingen te horen en er over na te denken. Ik verbaas me er echter ook over. Hebben wij 't woord "eredienst" gemaakt tot een statische, dus echte baptistendienst? Voelen we ons pas vertrouwd als alles gaat naar de wegen van de traditie?
Maar dan nog: in onze baptisten geschiedenis hebben wij nog nooit afgesproken hoe de dienst op zondag er uit moet zien. Van liturgische regels, van een programma waar je niet van af mag wijken, van dat alles waren wij, baptisten, aanvankelijk wars.
Wij wilden juist zo graag iets spiritueels in onze dienst beleven, wij wilden juist zo graag de ruimte geven aan de Geest van God. (...)
Wij moesten ons durven afvragen: Wat mag de Geest van God doen onder ons? Waar is de actualiteit en de relevantie van het woord? Wat bedoelen wij te vragen, te bidden als we L&G 4923 zingen:
"Vernieuw ons door uw kracht, betoon ons uwe macht, vervul ons dag en nacht, met uwen Geest."?

J.M. Zijlstra
(uit Schalmei, maanblad Kampen).

Want hoewel gij, naar de tijd gerekend, leraars behoordet te zijn, hebt gij weer nodig, dat men u de eerste beginselen van de uitspraken Gods leert, en gij hebt nog melk nodig, geen vaste spijs."

Hebreeën 5:12

LICHAAM OF LEDEN

De schrijver van de Hebreeënbrief windt er geen doekjes om en bakt geen zoete broodjes. Hij geeft tussen de regels duidelijk aan wat er van de gelovigen in de gemeente verwacht wordt.
De gemeente van Jezus Christus lijkt zo vaak op een vereniging met leden. Je bent een braaf christen als je netjes op zondagmorgen op de training komt en keurig op tijd de contributie betaalt. Je kan je hele leven lang in de kerk zitten, geïnteresseerd naar de preek luisteren en zelfs een brok in je keel krijgen, maar toch niet verder komen dan 'lid' zijn.
De Here Jezus vraagt niet om leden en Hij vraagt niet om toehoorders. Zijn opdracht was om discipelen te maken. Deze volgelingen plaatst hij in een gemeenschap (de gemeente) en dat wordt in de bijbel vergeleken met een lichaam, waarvan de Heer het hoofd is. De Hebreeën-schrijver gaat er van uit dat je een bepaalde tijd, een groeiproces nodig hebt om anderen te vertellen van de Heer, kortom, om je plaats in het lichaam in te nemen.
"Melk" is dus niet eenvoudige prediking en "vaste spijs" moeilijke theologische vraagstukken, veelomvattende bijbelse structuren of zelfs bijbelkennis. Vaste spijs wil zeggen: geloof in de praktijk en geen theorie, geen toebehorend lid van een club, maar functionerend deel van het lichaam van Christus, inzet gepaard gaande met liefde en anderen vertellen van de Heer. Sjoerd (6) heeft Bas (3) tot tien leren tellen. Dat is pas gemeentestructuur. Je halve leven in de kerk zitten, tot miljoen kunnen tellen en niemand vertellen, dat is zonde. Leerling of leraar, melk of vast voedsel, het is onze eigen keus.
Je kan direkt aan de slag.

G. Hobelan
(Uit Gemeenteberichten Doetinchem

VERSLAG BAPTISTEN VROUWENGEBEDSDAG TE EMMEN

Onze presidente opende deze middag met een welkom aan de aanwezige zusters, waarna we op de wereldkaart keken naar alle landen waar op deze middag zoveel vrouwen bijeen waren. We zongen lied 480: Zend Heer uw licht en waarheid. Daarna gebed waarbij elke zuster bij naam bij de Heer werd gebracht. Daarna volgden we de liturgie van de kandelaar met als thema "Verbonden in Christus!"

Uit opwekking zongen we lied 167 vers 1 en 2 en na de aanbidding vers 3, waarna de boodschap van de wereldpresidente werd doorgegeven. Met dankzegging en een heel mooi gedicht "De Heer is met u" gingen we verder. Het Onze Vader werd met z'n allen gebeden en daarop aansluitend de aanvulling van de liturgie:
Voorbede voor het vrouwenwerk in de diverse kontinentale unies; voor alle verlaten kinderen; voor misbruiken van vrouwen, ontheemden, verminkten en allen die geminacht worden.
Daarna werden de bestemmingen voor ingezamelde gaven voorgelezen. We gingen verder met een gebed van toewijding en lied 40 uit supplement. Verder werd gebeden voor de verschillende kontinenten met hun specifieke noden, situaties en personen. In aansluiting hierop zongen we het zusterhulplied. Iedereen kreeg de gelegenheid voor een persoonlijk gebed. Onze zieken, de gemeente, de voorganger en z'n gezin werden bij de Heer gebracht. Daarop zong onze presidente het gedicht van Nel Benschop "Nu allen maar amen zeggen" We eindigden (hand in hand) met de zegenbede, waarna we supplement nr. 16 zongen: "Gezegend zij de band, die ons samenbindt in Christus, door ons gebed trekt U overwinnend voort!

Namens Zusterhulp Emmen-Zuid:
Janny Kruize-Veenstra

VERANTWOORDING VAN DE INDE MAAND JULI 1990 ONTVANGEN BIJDRAGEN

E.C.U.

Alblasserdam 124,50; Alkmaar 111,95; Alphen a/d Rijn 125,45; Apeldoorn 462,50; Arnhem Zuid 335,43; Assen 142,35; Delfzijl 890,60; Deventer 93,20; Emmen 1575,00; Groningen Noord 233,33; Harderwijk 632,40; Harlingen 162,00; Kampen 215,02; Lelystad 120,15; Nieuw Weerdinge 400,00; Pernis 97,45; Steenwijk 44,75; Treebeek 565,80; Vriescheloo 149,95; Winschoten 198,70; Zwolle 425,00; N.B.V.B. 1515,00 (kookboeken).

C.v.d.O

Alblasserdam 116,00; Apeldoorn 425,00; Arnhem Zuid 313,17; Assen 128,05; Delfzijl 1059,35; Deventer 142,70; Emmen 1687,50; Groningen Noord 217,26; Harderwijk 174,15; Harlingen 169,45; Kampen 200,22; Krommenie 51,55; Lelystad 63,00; Nieuw Weerdinge 400,00; Steenwijk 35,40; Treebeek 257,40; Vroomshoop 407,00; Winschoten 184,34; Zwolle 400,00; N.B.V.B. 1515,00 (kookboeken).

U.Z.C.

Alblasserdam 322,75; Alkmaar 144,90; Apeldoorn 775,00; Arnhem Zuid 558,08; Assen 103,95; Delfzijl 1992,85; Deventer 229,35; Dokkum 450,00; Emmen 2812,50; Groningen Noord 388,62; Harderwijk 545,60; Harlingen 247,90; Heerenveen 71,50; Kampen 358,14; Klazienaveen 75,00; Kollummerzwaag 105,20; Krommenie 117,55; Lelystad 136,10; Noordbergum 239,65; Pernis 140,95; Steenwijk 32,50; Treebeek 448,05; Vroomshoop 1400,00; Winschoten 331,97; Zwolle 700,00; L.P., L. 50,00; N.N., L. 30,00; M.J.O., A. 25,00; (grote project) N.B.V.B. 1515,00 (kookboeken); Steenwijk 81,60 (project); N.B.V.B. 30, 00 (pakket); S.E., W. 30,00 (pakket); N.B.V.B.; Harlingen 90,00 (pakketten).

N.B.J.B.

Alblasserdam 30,00; Apeldoorn 112,50; Arnhem Zuid 80,30; Assen 65,70; Delfzijl 862,50; Dokkum 150,00; Emmen 400,00; Groningen Noord 56,10; Harderwijk 200,90; Kampen 51,70; Winschoten 47,88; Zwolle 100,00; S.L., H. 25,00.

U.B.S.

Alblasserdam 22,00; Arnhem Zuid 60,22; Assen 45.00 Dokkum 100,00; Emmen 300,00; Groningen Noofd 41,31; Harderwijk 156,45; Kampen 38,07; Leeuwarden 200,00; Winshoten 35,11; Zwolle 75,00

Noodfonds

Dokkum 197,20 (Ethiopië); Ede 50,00; Harderwijk 474,45; Pernis 519,10; Steenwijk 10,45; D.B., H. 10,00; J.H., G. 15,00; J.B., H. 15,00; R.D., D. 20,00; H.J.H.B.-K.H. 10,00; L.B., Z. 10,00; A.V., E. 25,00; P.J.K., G. 100,00 A.T.-B., W. 25,00 H.T.-S., D. 50,00; S.V., M. 25,00; H.V. H. 100,00; L.B., Z. 10,00; H.J.H., G. 50,00 (El Salvador); H.J.H., G. 50,00 (Roemenië); H.V., D 200,00 (Roemenië); N.J.B., G. 10,00 (Iran); B.L., L 100,00 (Roemenië); G.J., G. 25,00 (Iran); L.P., L 50,00; H.V.,V., E. 50.00; N.B.V.B. 2661,75 thiopië); N.B.V.B., Veendam 50,00 (Roemenië).

Allen hartelijk dan voor uw bijdragen. U kunt uw bijdragen overmaken op postgiro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin, onder vermelding van bestemming. Bijdragen voor het Noodfonds kunnen ook worden overgemaakt op postgiro 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van baptisten Gemeenten, Bosch en Duin.

VERANTWOORDING VAN DE IN DE MAAND AUGUSTUS 1990 ONTVANGEN BIJDRAGEN

E.C.U.

Borne 72,25; Coevorden 239,00; Deventer 122,80; 's-Gravenhage 625,00; Groningen Noord 233,33; Groningen Zuid 689,25; Harlingen 137,20; Hengelo Venster 511,85; Hoogezand Woldwijck 94,55; Krommenie 72,35; Leeuwarden 625,00; Leiden 485,75; Noordbergum 187,30; Pernis 82,65; Rotterdam Centrum 160,40; Utrecht Centrum 450,00; Vroomshoop 490,00; Winschoten 198,70.

C.v.d.O.

Alkmaar 102,20; Borne 33,30; Coevorden 224,00; Deventer 121,35; Emmen 360,00; 's-Gravenhage 525,00; Groningen Noord 217,26; Groningen Zuid 488,65; Harlingen 116,50; Hengelo Venster 536,10; Hoogezand Woldwijck 305,65; Krommenie 70,50; Leeuwarden 500,00; Leiden 452,55; Lelystad 114,45; Noordbergum 194,30; Rotterdam Centrum 217,30; Utrecht Centrum 450,00; Vroomshoop 267,00; Winschoten 184,34.

U.Z.C.

Alkmaar 126,10; Alphen a/d/ Rijn 250,00; Borne 117,15; Coevorden 398,00; Delfzijl 600,00; Deventer 182,10; Dordrecht 497,34; 's-Gravenhage 1075,00; Groningen Noord 388,62; Groningen Zuid 722,60; Harlingen 186,65; Hengelo Venster 498,00; Hoogezand Woldwijck 494,60; Klazienaveen 75,00; Krommenie 145,55; Leeuwarden 1000,00; Leiden 809,00; Lelystad Centrum 750,00; Vriescheloo 650,00; Winschoten 331,97; A.L.,H. 25,00; A.W., H 400,00;(postzegels en kaarten); N.N., L. 30,00; J.A.H., 100,00 (grote project); H.T.-S.D. 32,00 (grote project); N.B.V.B. Nieuwe Pekela 60,00 (pakketten).

N.B.J.B.:

Borne 48,40; Coevorden 57,00; 's-Gravenhage 150,00; Groningen Noord 56,10; Gronigen Zuid 521,35; Harlingen 122.90; Hengelo Venster 25,00; Hogezand Woldwijck 83,40; Leeuwarden 125,00; Pernis 103,00; Rotterdam Centrum 159,25; Utrecht Centrum 100,00; Winschoten 47,88.

U.B.S.

Borne 46,65; Coevorden 42,00; '-Gravenhage 125,00; Groningen Noord 41,31; Harlingen 5,00; Hengelo Venster 130,35; Lelystad 205,60; Pernis 122,70; Utrecht Centrum 75,00; Winschoten 35,11.

Noodfonds:

Groningen Zuid 154,20; Heerenveen 43,50; Rotterdam Centrum 255,95; Stavoren 382,60; Treebeek 671,98 (Oost-Europa); D.B., H., 10,00; H.H., G. 15,00; J.B., H. 15,00; W.B., H. 100,00 (Nicaragua); H.J.H.B.-K., H. 10,00; S.V., M. 25,00; H.T.-S., D. 50,00; G.H., B. 10,00; M.W.B.-B., H. 50,00; W.S.-H., E. 25,00; P.H.J.O., H. 3000,00 (O. Europa); H.S., Z. 25,00; A.B., M. 100,00; A.T.-B., W. 25,00; J.R. E. 500,00 (O. Europa); B.W.-B., D. 10,00; L.B., Z. 20,00; H.T.-S., D. 50,00; A.G.S.-W. H. 25,00.

Tot zover de verantwoording van de maand augustus. Bijdragen kunt u overmaken op postgiro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Bosch en Duin, onder vermelding van bestemming. Bijdragen voor het Noodfonds kunt u eveneens overmaken op postgiro 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin. Allen die een bijdrage overmaakten in deze maand, hartelijk dank.

VERANTWOORDING VAN DE IN DE MAAND SEPTEMBER 1990 ONTVANGEN BIJDRAGEN

E.C.U.

Alkmaar 131,20; Arnhem Centrum 2297,50; Arnhem Centrum 75,00; Assen 105,90; Delfzijl 1544,35; Deventer 156,45; Enschede 651,20; Groningen Noord 233,33; Haarlem 214,55; Haulerwijk 300,00; Heerenveen 71,60; Hengelo Centrum 203,10; Hoogeveen 1500,00; Hoogezand 547,80; Kollumerzwaag 320,00; Lelystad 112,00; Musselkanaal 535,00; Pernis 767,90; Rotterdam Centrum 99,20; Sneek 1300,00; Stavoren 120,00; Utrecht Noord 1219,98; Winschoten 198,70; Zevenaar 124,50; NBVB Emmercompascuum 75,00

C.v.d.O.

Arnhem Centrum 2145,00; Arnhem Centrum 25,00; Assen 61,10; Delfzijl 611,25; Deventer 149,65; Enschede 853,80; Groningen Noord 217,26; Haarlem 324,70; Harlingen 183,95; Haulerwijk 300,00; Heerenveen 76,40; Hengelo Centrum 297,70; Hoogeveen 1500,00; Hoogezand 514,80; Kollumerzwaag 300,00; Lelystad 105,75; Musselkanaal 600,00; Noordbergum 451,50; Rotterdam Centrum 75,10; Sneek 1300,00; Stavoren 119,35; Utrecht Noord 1138,99; Winschoten 184,34; Zevenaar 116,00; NBVB Emmercompascuum 60,00.

U.Z.C.:

Arnhem Centrum 3822,50; Arnhem Centrum 919,60; Assen 117,30; Delfzijl 1580,25; Deventer 194,80; Dokkum 450,00; Enschede 1208,30; Groningen Noord 388,62; Haarlem 281,10; Harlingen 210,15; Haulerwijk 500,00; Hengelo Centrum 689,70; Hoogeveen 3000,00; Hoogezand 917,40; Klazienaveen 75,00; Kollumerzwaag 495,00; Musselkanaal 950,00; Noordbergum 353,65; Pernis 128,05; Sneek 3653,10; Stavoren 250,00; Zevenaar 207,50; Winschoten 331,97; W.F.S., W. 10,00; N.N., L. 30,00; Zondagsschool Coevorden 30,00; Nederlands Comité Wereldgebedsdag 1250,00; Gewest Z-O Drenthe 3000,00 (projekt); Zendingswerkgroepen Groningen Bond 3500,00 (projekt); WIN Twenthe 10000,00 (projekt); NBJB 8261,51 (projekt) H.K., L. 10,00 (grote projekt).

N.B.J.B.

Arnhem Centrum 550,00; Assen 51,80; Delfzijl 20,00; Enschede 202,50; Groningen Noord 56,10; Haarlem 79,50; Haulerwijk 200,00; Hengelo Centrum 270,60; Hoogeveen 500,00; Hoogezand 132,00; Kollumerzwaag 80,00; Utrecht Noord 292,05; Winschoten 47,88; Zevenaar 30,00.

U.B.S.

Arnhem Centrum 412,50; Assen 5,00; Delfzijl 297,40; Enschede 273,40; Groningen Noord 41,31; Haarlem 40,15; Harlingen 137,80; Hoogeveen 300,00; Hoogezand 97,80; Utrecht Noord 216,38; Winschoten 35,11; Zevenaar 22,00.

Noodfonds

Alblasserdam 93,40; Arnhem Centrum 980,85; Assen 45,05; Delfzijl 290,00; Ede 50,00; Enschede 358,65; Groningen Noord 291,25; Haulerwijk 200,00; Hengelo Centrum 256,50; Hoogeveen 1000,00; Hoogezand Woldwijck 192,55; Rotterdam Centrum 227,90; Sneek 1005,15; P.K., U. 10,00; J.M.C.-D., G. 50,00; S.V., M 25,00; A.A.J., L. 50,00; G.H., B. 30,00 (Roemenië); M.W.B.-B., H. 50,00; P.C.A., A.100,00; C.M., L. 100,00 (Midden Oosten); J.G., E. 50,00; R.S., G. 200,00; H.T.-S., D. 50,00; H.V., H. 100,00; D.B., H. 10,00;J.H., G. 15,00; J.B., H. 15,00; H.J.H.B.-K., H. 10,00; G.M., S. 50,00; E.A.D., 200,00.

Allen die een bijdrage zonden hartelijk dank. Bijdragen kunt u overmaken op de u bekende girorekeningen 9260 en 81255.

A. van den Hoef

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 48,- per jaar; buitenland f 66,- per jaar
Redactie:
J. Schotanus, ds Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel, drs. G. van 't Wout
Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 3910 AB Rhenen. Alle kopij naar de eindredakteur. De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Ingegaan, in de vreugde van zijn Heer; mijn lieve man, onze lieve vader, schoonvader en opa

Geert Hamster

in de leeftijd van 74 jaar

Hand. 2: 42
En zij bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden.

9697 NA Blijham,
14 november 1990
Hoofdweg 9

J. Hamster-Aeilkema

Zwartsluis:
Martha Terwel-Hamster
Egbert Terwel
Hermen, Geert, Lennert

Stadskanaal:
Henk Hamster
Akkie Hamster-Oppenhuizen
Anja, Geert, Johan

De dienst van Woord en Gebed en de begrafenis heeft plaatsgevonden op 19 november 1990

De fam. W. de Vries, wonend in "de Vinkenhof" is telefonisch bereikbaar onder nummer 030-291005.

Het bestuur van de stichting "De Nieuwe Oorsprong" heeft A. Kik, thans wonende te Utrecht, met ingang van 1 januari 1991 benoemd tot direkteur van "De Nieuwe Oorsprong" te Sint Nicolaasga.

OPPASSEN

In het Algemeen Dagblad van 30 oktober stond vermeld dat in de negentiger jaren de reclamewereld zich moest gaan richten op het geloof, want dit zullen de jaren worden dat de religie, zoals dat in de krant stond, zal toenemen.
Het zal voor de reclamemensen even wennen zijn, want met gelovigen hebben zij in de afgelopen jaren niet zoveel rekening gehouden. In veler ogen was dit immers een uistervende groep, waar niet zoveel rekening mee behoefde gehouden worden.
Overigens vragen we ons af wat met toenemen van geloof en religie bedoeld wordt. Zullen de kerken weer voller worden of bedoelt men, zoals vandaag vaak wordt gezegd, dat de mens een meer algemeen religieus gevoel zal hebben zonder dat dit tot uiting komt in het behoren bij een kerk en het uitspreken van een belijdenis.
Hoe dan ook! Laten we de reclame in de volgende jaren meer nauwgezet gaan volgen om te zien op welke wijze men zich bijzonder op het geloof kan richten.

Jac. Schouten

"Veilig in Jezus armen"

Op 7 januari 1990 werd zij gedoopt en nu heeft de Heer haar thuisgehaald, onze zuster:

Tijtje Huizing-Stoker

op de leeftijd van 78 jaar

De Baptisten Gemeente te Emmen.

Bedroefd, maar dankbaar voor alles wat hij voor ons gedaan en betekend heeft, geven wij U kennis, dat de Heer heeft thuisgehaald, mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa

Marten Delfsma

echtgenoot van ROLINA TRIP

op de leeftijd van 77 jaar

R. Delfsma-Trip

Harm en Diny
Erik en Angelique
Renate en André

7555 CV Hengelo ov, 7 november 1990
Asterstraat 131

Overeenkomstig zijn wens heeft de begrafenisplechtigheid op vrijdag 9 november 1990 in besloten kring plaatsgevonden.

VAN DER GRAAF
BEL GRATIS
06-0225910
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

dc

105e jaargang nummer 43 - 6 december 1990

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

ADVENT IS...

Advent is dromen, dat Jezus zal komen.
Advent is verwachten.
We mogen weer de adventstijd beleven.
En misschien meer dan anders, mogen we stil staan bij Jezus' komst.
We mogen dan de komende zondagen eerst één, dan twee, dan drie en tenslotte vier kaarsen laten branden.
Kaarsen, die een licht verspreiden, als teken van het licht, dat door Jezus in de wereld is gekomen.
Immers, Hij kwam als het Licht der wereld.
In de duisternis van deze wereld, in de duisternis van ons bestaan. En we geloven, dat eens ten volle, voluit zijn licht zal schijnen op de dag van zijn komst.
Daar mogen we vol verwachting naar uitzien: Jezus komst in heerlijkheid.
Het is Jezus, die we verwachten op de wolken, Hij is de Komende, onze Verlosser.
Wij zien uit naar de komst van onze Heer, want in Hem ligt onze hoop.
Jezus zelf heeft ons geroepen tot zijn wonderbaar licht.
Overgezet uit de duisternis in zijn licht.
In Johannes 8:12 zegt Jezus zelf: "Ik ben het Licht der wereld, wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben." Een geweldig woord: het licht. Een woord, waarvan Psalm 27 zegt: "God is mijn licht en mijn heil". Ja, God schenkt ons in Jezus het licht.
Johannes spreekt over de wereld, als een duister huis en over het menselijk bestaan, als een schreeuw om licht, om leven.
En daarin komt God in Jezus tegemoet.
Als een machtige Redder treedt Jezus de duisternis binnen.
Hij breekt het duistere huis open. Hij brengt het licht in het leven van mensen.
Jezus, die uit God geboren is, is gekomen als het Licht; door Hem wijkt de duisternis.
Hij is de Lichtbrenger en wij mogen lichtdragers zijn.
Op een niet erg gewone plaat werd eens de kerstdrukte afgebeeld. Winkelende mensen, mannen en vrouwen beladen met inkopen. Mensen, die etalages bekijken en de aanplakbiljetten bij de schouwburg.
Niemand ziet Jezus die over het plein wandelt.
Behalve en klein meisje, die Hem bij de hand pakt.
Onder de plaat staat: "Hij is gekomen tot het Zijne, maar de zijnen hebben Hem niet aangenomen".
Het woord van de Heer mag ons aanmoedigen in zijn licht te blijven. En we mogen weten, dat de lichte tijd, zijn komst, steeds dichterbij komt.
Nog éénmaal zal Hij komen, Jezus onze Heer.
Die dag mogen we gelovig verwachten. Wachten tot de grote morgen aanbreekt van zijn komst.

J.H. Stijkel

VERDER IN DIT NUMMER

IN MEMORIAM FREDERIK GERRIT JAN HOFHUIS

Maandag 12 nov. j.l. is hij overleden. 84 jaren vertoefde hij op deze aarde. Hij was een pelgrim, maar dan vooral een evangeliserende en gemeente-opbouwende pelgrim. Als kind wist hij het al: ik wil van Jezus vertellen. De bijbelscholen te Brussel en Wiedenest gaven hem een stevige, bijbelse ondergrond. In 1930 begon hij - met steun van enkele broeders van de Vergadering van Gelovigen - te evangeliseren. Met een omgebouwde vrachtauto! Zo trok hij heel het land door. Niet gebonden door een gezin. Hij trouwde echter in 1939. Maar het werk ging door. Alleen de oorlog kon hem dwarszitten. Dat deed de oorlog dan ook. Het jonge paar vestigde zich in Brummen, later in Geldermalsen. Gepreekt bleef er worden, en de vruchten kwamen. In de oorlog preekte hij ook in enkele van onze gemeenten: Utrecht, Arnhem, Eindhoven. Men leerde hem zeer waarderen!
Na de oorlog werd Frits Hofhuis voorganger van de jonge gemeente Alkmaar (1947). Weer moest hij veel reizen, want ook Den Helder behoorde tot zijn gemeentegebied. In 1950 begon Hofhuis in Drachten. Met grote volhardingsinzet heelde hij daar breuken. Van 1961 tot 1971 diende het echtpaar de gemeenten in Workum en Makkum. Met grote trouw, zoals men dat van hen mocht verwachten.

Na zijn emeritering kon br Hofhuis nog een jaar of vijf verscheidene gemeenten dienen. Toen lieten zijn krachten hem meer en meer in de steek. Zo kwam er tijd voor zijn gezin, zijn kleinkinderen, vrienden. Sinds 1983 leefden onze broeder en zijn vrouw in Hoogeveen, waar zij op 19 mei 1989 hun vijftigjarig huwelijksfeest vierden.

De Heiland, Die hij beminde met heel zijn hart, heeft nu tot hem gesproken: Kom in Mijn vreugde.
Deze Heiland zal ook zr. Hofhuis en de kinderen en de kleinkinderen troosten.

Arnhem, H. Ploeger

VAN DE NOOD GEEN DEUGD MAKEN

Steeds meer organen uit het menselijk lichaam lenen zich voor overplanting in het lichaam van een ander. Daarmee - met een overplanting - wordt een mensenleven gered. In ieder geval wordt een mens geholpen beter te kunnen functioneren. Alleszins belangrijk, ongetwijfeld.
Maar hoe kom je aan die organen? Als regel zijn die pas beschikbaar na het overlijden van een mens. Dan blijkt zijn lichaam een soortement wandelend magazijn van reserve-onderdelen te zijn. Althans, als dat lichaam niet al te oud en niet door een ziekte ontredderd is.
Mensen kunnen bij hun leven bepalen dat zij delen van hun lichaam na hun overlijden beschikbaar stellen voor transplantatie. Zij stellen zich beschikbaar als orgaandonor. Maar lang niet iedereen wil dat. En toch is er gebrek aan organen.
Kortgeleden heeft het hoofdbestuur van de Koninklijke Maatschappij voor de Geneeskunst besloten het volgende standpunt in te nemen:
Wie niet uitdrukkelijk nee heeft gezegd, heeft dus ja gezegd.
Dus: wie zwijgt stemt toe. Stemt toe in het wegnemen van organen uit zijn lichaam, na zijn dood.
Met de familie wordt wel overlegd, maar de familie krijgt geen beslissingsrecht.
Het is een bijbels principe dat een mens bereid moet zijn, desnoods zijn leven te geven voor de medemens(en). Jezus Christus heeft in dezen een onnavolgbaar voorbeeld gegeven. Vele anderen hebben hun leven niet liefgehad boven alles: zij zijn als martelaren gevallen; tot in onze dagen toe vallen er gelovigen vanwege hun verbondenheid met Jezus Christus.
Jezus sprak uit dat een mens zijn naastenliefde op het duidelijkst uitzegt, als hij sterft voor zijn vrienden.
Maar dit alles betekent nog niet dat daarom het stoffelijk overschot zonder meer voor anderen is.
Zo goed als een mens het - in Nederland - grondwettelijke recht heeft op eerbiediging van de heelheid (integriteit) van zijn lichaam, zo geldt dat ook voor wat van de mens overblijft.
Dus verwerpen we het - in andere landen al gangbare - principe: wie zwijgt, stemt toe.
Vanuit de Bijbel zijn geen steekhoudende argumenten aan te voeren tegen de medische handeling van de orgaantransplantatie (bloedtransfusie is ook een vorm van transplantatie!). Wie over een gezond lichaam beschikt, kan zeker gaan nadenken over de vraag of hij/zij als orgaandonor zich bekend wil maken. Wie zich echter niet als zodanig bekend wil maken, moet de zekerheid hebben dat zijn na(ast)bestaanden niet geconfronteerd worden met de verwijdering van geschikte organen uit zijn lichaam/lijk. De wetgevende macht in ons land zal zich zeker nog - of steeds weer - bezig moeten houden met de vraag: wanneer is de mens dood? Pas na het intreden van de dood kan immers begonnen worden met de wegneming van organen.
In ons land komt - gelukkig! - een wet niet zomaar tot stand. Als de aangeroerde zaken hun wettelijk beslag krijgen, is het goed dat de christenen - ook dus de baptisten - hun visie bekend maken.
De medische wetenschap mag van de nood geen deugd maken.

Ploeger

LEZER OVER IDENTITEITS-VRAAG

Uit diverse bijdragen in DC van 15 november krijg ik de indruk dat het thema van onze identiteit als baptisten op de AV in Deventer nogal enige aandacht heeft gekregen. Eveneens krijg ik de indruk dat redacteur br. J. Schouten zich daarover enigszins verwondert. Hij ziet onze identiteit in 'ons diepte geloof' waarop wij ons hebben laten dopen en van waaruit wij tot een Baptisten gemeente zijn toegetreden. Als wij dit zijn kwijtgeraakt, dan moeten we ons inzetten om het weer terug te vinden maar br. Schouten kan zich eigenlijk niet voorstellen dat dit het geval is.
Ik geloof niet dat op deze wijze recht wordt gedaan aan de velen onder ons die hun vragen over hun baptist zijn samenbrengen onder het woord identiteit. Over dat woord kan eindeloos worden gediscussieerd maar het heeft in ieder geval te maken met twee dingen, afgrenzing en invulling. Alleen reeds het feit dat velen die op hun geloof zijn gedoopt zich niet bij een baptisten gemeente aansluiten, wijst erop dat er meer aan de hand is. Waarom ben ik baptist en niet lid van een Pinkstergemeente of van een evangelische gemeente? Hun leden zijn net als ik op hun belijdenis gedoopt. Hetzelfde geldt voor de Doopsgezinden en van nog veel meer kerken die in ons land niet worden gevonden. Als het over onze identiteit gaat dan is de vraag waarom wij baptist zijn en niet..., vult u maar in.
Maar het eigenlijke probleem van de identiteit ligt m.i. niet op het gebied van de afgrenzing maar van de invulling. Gegeven dat ene uitgangspunt, door br. Schouten trefzeker omschreven, blijft de vraag waarom wij aan de geloofsrelatie met Christus die bepalend is voor ons christen- en ons gemeente-zijn, toch in allerlei opzicht zo'n verschillende invulling geven. Ik hoef hier niet in details te treden; wij weten allen waarom het gaat. Aan een gesprek hierover zijn wij nog steeds niet begonnen hoewel het onderwerp al jaren op de agenda staat.

J. Reiling

IDENTITEIT

Tamelijk onverwacht en temidden van alle discussie over zaken waar we verschillende meningen over hebben, duikt de vraag op naar onze identiteit. Ik heb de indruk dat deze vraag hoge prioriteit verleend wordt. Voordat andere problemen aan de orde komen moet eerst bezinning plaats vinden over de identiteit van baptistengemeenten in het algemeen en van de Unie in het bijzonder. Het woord identiteitscrisis heb ik nog niet opgevangen, maar nu zo de nadruk gelegd wordt op onze identiteit, zou je een crisis kunnen vermoeden.

Er zouden twee oorzaken te noemen zijn van een eventuele identiteitscrisis: of we herkennen onszelf niet meer bij alles wat er in ons midden plaats vindt, of we weten ons onvoldoende te profileren temidden van de huidige kerkelijke en geestelijke stomingen.

MENTALITEIT

Het is niet mijn bedoeling in te gaan op bovengenoemde waarnemingen. Het is echter wel aanleiding om enkele aantekeningen te plaatsen bij de identiteitsvraag.
De vraag naar identiteit lijkt voor de hand te liggen - voordat iets ondernomen wordt, moet men weten wie men is en waar men voor staat. Het is echter niet zo vanzelfsprekend als het voorkomt; het is zelfs mogelijk op een totaal verkeerd spoor te geraken. De identiteitsvraag kan zo naar binnengericht zijn, zo egocentrisch gesteld worden, dat het tot individualisme leidt. Het gevolg daarvan is het isolement.
Ik heb de tijd meegemaakt dat de slogan opgeld deed: "In het isolement ligt onze kracht". Zo'n mentaliteit blijkt echter meer een ontbindende dan een bindende kracht te zijn.
Individualisme is het baptisme niet vreemd en meer dan eens is geconstateerd dat baptistengemeenten het gevaar lopen een geisoleerd bestaan te leiden. Dit is de laatste decennia nog versterkt door de invloed van zogenaamde vrije kringen en de evangelische beweging. Veel gemeenten, vooral in west-nederland, zijn ontstaan vanuit vrije kringen. Broeder Olof de Vries heeft in zijn onlangs gehouden openingscollege aandacht besteed aan de verhouding evangelische beweging en baptistengemeenten. Hij merkt op, dat verschillende onderzoekers hebben vastgesteld, dat de evangelische beweging op een aantrekkelijke manier inspeelt op de individualisering van de maatschappij. Het is niet mogelijk hier verder op in te gaan, maar er moet wel aan toegevoegd worden dat zowel in onze maatschappij als in de evangelische beweging het gevaar van het individualisme wordt onderkend.
Ik ben door de jaren heen in onze gemeenten bij evangelische broeders en zusters ideeën over vrijheid tegengekomen, die meer aan de Franse revolutie (vrijheid, gelijkheid en broederschap) doen denken dan aan bijbels gemeenteleven. Het denken over de gemeente heeft in onze kringen soms meer socialistische en kapitalistische trekken dan bijbelse kenmerken.
Baptisten leggen nadruk op de autonomie, de zelfstandigheid van de plaatselijke gemeente en op de persoonlijke geloofsbeslissing van de leden van de gemeente. Dat is echter geen garantie voor bijbels gemeenteleven. Bijbels gemeenteleven staat in het perspectief van het Koninkrijk van God, waar de nadruk valt op het volk van God als het lichaam van Christus. De identiteit van de gemeente krijgt profiel "in het aangezicht van Jezus Christus" (2 Cor. 4:1-15). Identificatie met Christus vormt de identiteit van de gemeente: "Gij geheel anders: gij hebt Christus leren kennen" (Ef. 4:20).
De gemeente is herkenbaar aan de gezindheid van Christus: "Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was..." (Fil. 2:1-10). De vraag naar onze mentaliteit bepaalt de vraag naar onze identiteit.

GEZINDHEID VAN CHRISTUS

Identiteit heeft niet alleen te maken met wie we zelf zijn, maar vooral met wie we zijn ten opzichte van de ander. In Filippenzen 2 lezen we dat "Christus Jezus, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, maar zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk is geworden." Christus legt grotere nadruk op mentaliteit dan op identiteit. In Marcus 9 lezen we dat de discipelen moeite hebben met mensen die Jezus niet volgen zoals zij dat doen. De ontspannen reactie van de Here Jezus is: "Wie niet tégen ons is, is vóór ons."
Jezus leeft zich in in de situatie van de ander. Deze empatieke levenshouding wordt duidelijk als Hij, als jood, te maken krijgt met de joogde identiteit. Schriftgeleerden en Farizeeën confronteren Jezus met een vrouw die in de fout is gegaan. Volgens de wet van Mozes moest ze gestenigd worden. Joden vinden hun identiteit in de Tora. Jezus opent echter een andere, een nieuwe mogelijkheid door de empatieke vraag te stellen: wie van u is zonder zonde? Daarmede stelt hij de wet niet buiten werking, maar past deze toe zoals die oorspronkelijk bedoeld is: tot behoud en redding. Jezus zegt: Ik veroordeel u niet. Maar dan ook: Ga heen, zondig van nu af niet meer. Ook hier staat niet de vraag naar de identiteit voorop, maar naar de mentaliteit. De gezindheid van Christus houdt beide in.

BIJBELSE IDENTITEIT

Elke identiteit is gedoemd te verdwijnen wanneer men niet in staat is het eigene te delen met anderen en over te dragen aan een volgende generatie. De vraag naar onze identiteit kan ten koste gaan van de openheid naar de ander, kan leiden tot een verstikkend isolement.
Wanneer we vragen naar de identiteit van de baptistengemeenten zullen belangrijke items als de plaatstelijke gemeente, de doop van gelovigen, de Maaltijd van de Heer, het priesterschap van gelovigen identificatie betekenen met de Heer van de gemeente, met medegelovigen en met medemensen.
De gemeente van Jezus Christus wordt geverifieerd, haar echtheid wordt aangetoond door dienende liefde. De forse en oerbijbelse begrippen voor de identiteit van de gemeente zijn Diakonia en Agape.

G. van 't Wout

Het artikel over onze identiteit in nr 42 was van de hand van ds H. G. Winkel

MEDEDELING

Reeds eerder vermeldden we u iets over de gezondheid van br. Van 't Wout. Uit verdere onderzoeken bleek dat opnieuw ziekenhuisopname voor verdere operatie noodzakelijk was. Wij willen u graag aanmoedigen hem en alle direct betrokkenen in uw voorbede te gedenken.

De redactie

WEES GEWAARSCHUWD

Vanuit verschillende delen van het land hebben ons berichten bereikt over een oplichter. Iemand die op bezoek komt bij dominees en vertelt dat hij uit het Midden-Oosten komt. Lid is van een Baptistengemeente. Terug moet naar de plaats van zijn studie ergens in Europa. En zoals u al begrepen heeft: in geldnood is. Misschien is het goed dat als u een dergelijke ervaring onlangs hebt gehad, dat u dat even meldt aan het Unie-bureau., De politie heeft ondertussen de identiteit vast kunnen stellen en heeft de zaak in onderzoek.

GEMEENTE-OPBOUW (4) - DIENST

Eén van de vorige keren heb ik de drie aspekten genoemd die in het boek van Christian Schwarz ten aanzien van de gemeente worden genoemd. Ik bedoel: persoonlijke gemeenschap met Christus - gemeenschap met broeders en zusters - geloof geuit in daden, oftewel: geloof - gemeenschap - dienst.
Het laatste aspekt is tot nu toe alleen zijdelings aan de orde geweest.
We kunnen bij "dienst" denken aan evangelisatie en zending, maar Schwarz betrekt daar ook heel duidelijk sociale en politieke betrokkenheid bij.

NAAR BUITEN TOE - EVANGELISATIE

Eerst iets over evangelisatie. Uit onderzoeken van Schwarz blijkt iets wat door anderen de laatste jaren ook sterk wordt benadrukt: persoonlijke kontakten tussen mensen zijn enorm belangrijk in het proces van tot geloof komen. Schwarz vertelde eens dat je op twee manieren aan kunt kijken tegen je leven als christen.
Je kunt zeggen: ik heb niets met de wereld te maken, want ik ben een christen. Mijn werkelijkheid staat haaks op de werkelijkheid van een niet-christen. Schwarz zegt: dat is ook zo, waar het het centrum van je leven aangaat. Maar een christen doet voor een deel dezelfde dingen als een niet-christen, hij heeft bijvoorbeeld een hobby gemeenschappelijk, of hij heeft ook een gezin, net als de buren. Hij heeft dus ook vragen over opvoeding, enzovoorts. Probeer die raakvlakken nou eens te vinden en houd op die manier kontakt met niet-christenen.
Via vriendschappen kunnen mensen Christus leren kennen. Waarbij je ze dan niet, zei Schwarz, mag laten vallen als blijkt dat ze niet tot geloof komen. Dan lijkt het alsof je niet zonder meer van hen houdt, maar alleen met een bepaald doel.
De meeste mensen komen tot geloof, zei Schwarz, via vrienden en familie. Schrijf maar eens op met wie je op die manier allemaal in kontakt komt. Je kunt daarbij ook denken aan buren, kollega's enzovoorts.
Bid voor deze mensen en werk er met je gemeente aan hoe je hen kunt bereiken.
Als iedereen met bestaande kontakten aan het werk gaat, zou dat al een enorme uitbreiding van de gemeente kunnen betekenen.

OP EEN NATUURLIJKE MANIER

Volgens onderzoek van Schwarz heeft ongeveer tien procent van de gemeenteleden echt de gave van evangelisatie. Daarme bedoelt hij mensen die bijvoorbeeld graag in het openbaar, op straat of langs de deuren, over hun geloof vertellen. Die mensen hebben daar helemaal geen moeite mee. Zulke mensen kun je heel goed inzetten bij evangelisatieakties. Maar denk niet dat iedereen in de gemeente op een 'zeepkist' moet gaan staan. De meeste mensen zullen evangeliseren via bestaande kontakten, op een natuurlijke manier.
Op die mogelijkheden moeten ze natuurlijk wel attent worden gemaakt. En mensen moeten leren hun eigen geloof onder woorden te brengen.
Dat je inspeelt op wat mensen, die je met het evangelie wilt bereiken, echt beweegt, is een ander punt van belang.

VISSEN MET HET GOEDE AAS

Je kunt van alles over iemands hoofd uitstorten zonder te weten wat die ander bezighoudt in zijn leven, welke vragen hij heeft.
Vaak vissen wij, zei Schwarz, met het deeg dat we zelf lekker vinden, maar niet waar de vissen op happen. Of de visser gebruikt het deeg dat de vriend van de visser lekker vindt. Want als we nieuwe vormen van evangelisatie vinden, vinden sommigen in onze omgeving dat niet leuk.

NAAR BUITEN TOE - SOCIALE EN POLITIEKE BETROKKENHEID

Volgens Schwarz kan niemand a-politiek zijn. Door niets te doen, ondersteun je namelijk óók een bepaalde gang van zaken. De rijken blijven bijvoorbeeld rijk en de armen in de Derde Wereld arm. Ik ben me ervan bewust dat er over politiek heel verschillend wordt gedacht in onze gemeenten. Er zijn mensen die niet stemmen, anderen zien dat juist als hun verantwoordelijkheid.
Maar ook al heb je het niet direkt over politieke partijen, je leeft in deze wereld en hebt de verantwoordelijkheid om de liefde van Christus daarin daadwerkelijk te laten zien.
Een paar konkrete voorbeelden. Een gemeente kan zich gaan bezighouden met begeleiden van vluchtelingen of asielzoekers. Op de studiedag in Arnhem (in maart) over gerechtigheid bleek dat verschillende Baptisten dat ook doen.
Afgelopen zaterdag hoorde ik op de landelijke zendingsdag in Apeldoorn een voorbeeld van sociale betrokkenheid vanuit de gemeente Muntendam. Men heeft daar in het verleden een volleybalnacht gehouden ten bate van de zending. Maar de volgende keer zal er van alles georganiseerd worden (volleybal, muziek, enzovoorts) voor een busje voor de Stichting Welzijn Ouderen in Muntendam.
En deze aktie voor het welzijn van burgers in Muntendam, wordt door de burgerlijke gemeente van die plaats duidelijk op prijs gesteld. Bij die aktie geven de Baptisten ook informatie over hun eigen gemeente en waarom ze zo'n aktie op touw zetten. Je inzetten voor een sociaal doel? Jazeker. Evangelisatie? Ook dat...
Nog een voorbeeld. In Engeland hebben evangelische christenen vaak wat verder nagedacht over allerlei sociale en politieke problemen dan in Nederland, heb ik de indruk.
Er zijn centra waar mensen vragen van deze tijd bestuderen.
Deze zomer ontmoette ik zo'n 'evangelical', een econoom die werkte bij een instituut dat adviezen geeft aan politici. Dezen vragen daar zelf om. Zo was er eens een politicus bij deze man om advies gekomen in verband met de abortus wetgeving. Zij praten in zo'n geval de situatie uitgebreid door en bidden ook uitvoerig met elkaar over zo'n kwestie.
Een goed voorbeeld van het feit dat geloof, gebed en dienst aan de wereld heel goed samen kunnen gaan. Ik was echt verbaasd over de voorbeelden die mij genoemd werden, over het feit dat christenen op die manier invloed kunnen hebben op de samenleving, dat ze een serieuze rol daarin spelen.
Dat het Baptisme in Nederland vanaf het begin ook sociale gevolgen had, is het duidelijk.
Het alkoholmisbruik werd in het begin sterk aangepakt. Op dit moment zijn er ook andere sociale problemen in de maatschappij aan de orde.
Waarom zou onze invloed nu minder moeten zijn dat toen?

Hetty Lalleman

HET FEEST, DAT BLIJFT

Op de voorkant van het blad, dat ik las: staan vier brandende kaarsen afgebeeld. En er boven staat: "De kaarsen zijn aan, het feest kan beginnen: God kwam onder de mensen wonen". De achterkant van het blad toont vier uitgeblazen kaarsen; de walm komt er nog vanaf. Daar staat bij: "Als de kaarsen weer uit zijn, gaat het feest gewoon door, want God blijft onder ons mensen wonen".
Met die woorden wordt, zoals we weleens zeggen, de spijker op z'n kop geslagen. Want het is mooi, dat kaarslicht met advent en straks met kerst, maar advent en kerst is meer dan het licht van een kaars en de lampjes die branden in een boom.

WAT IS HET DAN WEL?

Het is feest vieren elke dag.
het is herboren zijn.
Het is het licht van God dragen door heel ons leven.
Het Kind, de Heer, het Woord, dat vlees geworden is, mag in ons wonen. Niet alleen vanwege de gezelligheid, de sfeer, de versiering, maar bovenal om wat God ons geeft in zijn Zoon, mag er in ons leven blijdschap zijn, feestvreugde.
Het wordt een geweldig feest, als we ons te binnen brengen, wat het betekent dat God zijn Zoon naar de wereld heeft gezonden. Zijn Zoon, die geboren werd, voor Wie anders geen plaats was, dan in een stal. Die ik doeken gewikkeld en in een kribbe werd gelegd. Een Kind is geboren: de Heiland.
In Hem richt God zijn licht op alle harten en in alle mensen mag de vreugde beleefd worden, die Hij geeft in het Kind, geboren in Bethlehem.

HET GOEDE NIEUWS

Dat is Gods liefde voor een wereld verloren in schuld. Dat is Zijn licht, dat ons overzet uit de duisternis. Dat is, dat onze Heiland geboren is en geboren mag worden in ons hart. Bij zijn kribbe, bij zijn kruis mogen we knielen, bij de heer die ons lief heeft, die ons bestemd voor het leven. Voor een eeuwig Thuis bij Hem. Een leven geborgen in zijn liefde. Kerstfeest mag een feest zijn om nooit te vergeten. Mag betekenis hebben in en voor ons leven. Kerstfeest is: Jezus is geboren ook in mij. Het is feest, omdat God mij lief heeft. Omdat ik door het Kind een kind van God mag zijn.

HET KIND

Dat is Hij, die van Godswege zijn naam krijgt. Die groot zal zijn, een bron van vreugde voor vele anderen. Die genoemd zal worden: Zoon van de Allerhoogste, Koning op de troon van David. De vreugde, de blijdschap die dit Kind zal brengen komen we veelvuldig tegen; met name in het Lukas-evangelie. Ook wordt er veel gezongen, en dat is dan een gevolg van het eerste. De blijdschap mondt uit in een lied, in een lofzang. In Gods geschenk, in Jezus, worden onmogelijke dingen mogelijk.
Wat verloren was, wordt gevonden.
Wat gebroken was, wordt heel.
En mensen die nog buiten stonden, worden binnen gehaald. En wie dat éénmaal heeft verstaan kan blij zijn en komt er niet meer los van.
De blijdschap krijgt gestalte in een lofzang.

LOFZINGEN

Ja, dat deden Paulus en Silas toen ze in de gevangenis zaten. Daar zongen ze tot eer van God.
En toch waren de apostelen verblijd, ondanks dat ze smadelijk behandeld werden. Want het ging immers om de naam van Jezus. De blijdschap krijgt gestalte in een lofzang.
Zoals die van Maria, die de reddende kracht van God bezingt. In haar lofzang verheerlijkt Maria God, om de grote daden die hij deed en nu opnieuw doet. En dat juist zij, een onbekend meisje uit een achteraf plaatsje, als Nazareth, daarvoor werd uitgekozen laat, net als in het Oude Testament, weer eens zien, dat de grote daden van God gestalte krijgen in kleine levens.
In Maria's lofzang zit een overgang van oud naar nieuw. De profetie komt tot vervulling. Daar waar op gehoopt is, wordt levende werkelijkheid. Staat op het punt te verschijnen.
Het is nog schemerig, totdat de morgen aanbreekt en het licht straalt.

WAT EEN GEWELDIG FEEST

Om te vieren. Dat ons blij mag maken. Dat ons doet zingen. Als een kind werd Jezus geboren en Hij ging een weg via het kruis op Golgotha naar het open graf met zijn afgewentelde steen. Hij overwon, om ons de eeuwige vreugde te geven. Daarom kan en mag er feest zijn in ons hart. Daarom kunnen we feest vieren. Een blijvend feest hebben, als we bij zijn kribbe, zijn kruis ons leven geven aan Hem.
Hij wil ons leven vullen met moed en kracht en geeft ons die blijde hoop naar zijn komst op de jongste dag. We mogen blijvend vieren wat in Jezus is begonnen, ook in ons hart. Ook als straks de versiering is opgeruimd en de kaarsen zijn gedoofd. Want: het feest blijft.

J.H. Stijkel

EVANGELISATIE-AKTIVITEITEN

Van eind maart tot half oktober hebben wij ook dit jaar (1990) door middel van de geluidswagen geëvangeliseerd waarbij geestelijke liederen met een toelichtend woord ten gehore werden gebracht. Zo mochten wij getuigen van de Naam boven alle naam, ook boven alle kerknamen, getuigen van de Heer Jezus Christus, waardoor de mensen moeten behouden worden. (Hand. 4:12)

Wij deden dit iedere zaterdagmiddag en tevens in de vakantieweek van 31 juli t/m 4 augustus.
In totaal bezochten wij 20 plaatsen inclusief Eindhoven waarvoor wij een doorlopende vergunning hebben. Bovendien evangeliseerden wij op deze wijze, gewoontegetrouw, in de 8 wijken van Dordrecht.
Uiteraard werden we geconfronteerd met tegenstand en onverschilligheid, maar we ontvingen ook vele bemoedigingen van mensen, die onze komst een verademing vonden. Wij stonden met de wagen bij een aantal winkelcentra en o.a. ook bij het veer van Schoonhoven en bij de haven waar veel toeristen aanwezig waren.
Dank zij de financiële steun van onze plaatselijk baptistengemeente konden wij gelukkig na jaren een nieuwe geluidsinstallatie aanschaffen en die heeft steeds prima gewerkt!
Wat de weersomstandigheden aangaat, heeft de Heer ons bijzonder gezegend; want slechts éénmaal heeft het op een zaterdagmiddag te hard geregend.
Op marktdagen konden wij aan zeer veel mensen het Evangelie verkondigen!
Intussen hebben wij, zoals ieder jaar, voor zaterdag 22 december a.s. vergunning aangevraagd om bij winkelcentra in Leerdam de zo unieke kerstboodschap te brengen.
Voor het nieuwe seizoen in 1991, Deo Volente, blijven medewerkers Hartelijk welkom!
Laten we onze verantwoordelijkheid beseffen om ons getuigenis in de openlucht te geven in alle vrijmoedigheid tot zegen van vele medemensen, die immers met ons op weg zijn naar een onherroepelijke eeuwigheid!

Wilt u dan met ondergetekende contact opnemen? Vriendelijk dank!

In Christus' liefde verbonden,
Namens het team:
Wim J. van der Leer
Haringvlietstraat 93
3313 EB Dordrecht
Tel.: 078-160528

KUNSTWERK TABITHA AMSTELDIJK

De stichting Verpleeg- en Verzorgingshuizen Tabitha, opende op 17 maart 1989 haar jongste verzorgingshuis aan de Amsteldijk.
Dit huis heeft een capaciteit van 100 bedden, waarmee het totaal aantal verpleeg- en verzorgingsplaatsen voor Tabitha Amsterdam op 588 kwam (100 bedden Amsteldijk; 128 bedden in het Verzorgingshuis in Amsterdam Oost en 360 bedden in het Verpleeghuis in Amsterdam West)

Al in een vroeg stadium werd erover gedacht om iets te doen met de blinde muur aan de zijkant van het nieuwe verzorgingshuis; de ruimte vraagt er gewoon om.
Ruim een jaar geleden heeft het stichtingsbestuur aan mevrouw M. Christensen (beeldend kunstenaar) en de heer B. Staal (architect) opdracht gegeven een kunstwerk te realiseren waarbij de identiteit - doelstelling - van de stichting als vertrekpunt gold.
Op vrijdag 31 augustus jl. is op feestelijke wijze gevierd dat het kunstwerk op de gevel van het verzorginghuis Tabitha aan de Amsteldijk is aangebracht.
Ds. W. Veenstra, bestuurslid en een van de mede oprichters van Tabitha Amsterdam heeft de 'onthulling' verricht.
De afbeelding die is gebruikt voor het kunstwerk, is gebaseerd op een fragment uit het schilderij 'de verloochening door Petrus' vervaardigd door schilders uit de school van Caravaggio, een Italiaanse meester uit de 17e eeuw.

Deze schilder is beroemd vanwege zijn omgaan met het licht; zelfs Rembrandt bewonderde hem daarom.
Als je maar goed naar de afbeelding kijkt zie je dat grote contrast tussen licht en duisternis; aan Petrus wordt een gewetensvraag gesteld, maar Petrus liegt - uit schaamte - drie keer.
Het fragment dat gebruikt is, laat de vragenstelster zien; en steeds opnieuw wordt op een eerlijk antwoord gewacht.
In de opdracht van het bestuur, voor het vervaardigen van een kunstwerk, lag tevens de wens besloten de doelstelling en het werk van Tabitha tot uitdrukking te laten brengen.
De afbeelding laat een paar open handen zien waar veel mee gedaan kan worden.
De zorverlening die Tabitha zich ten doel stelt binnen haar huizen - en ook daarbuiten - mag gezien worden als die uitgestoken handen die licht en verlichting willen geven in vaak moeilijke omstandigheden.
Tabitha en haar medewerkers willen een eerlijk antwoord geven op de behoefte en nood van anderen.
Anamorphose, de naam voor deze manier van afbeelden, kan het best omschreven worden als een spel met perspectief. Alleen vanuit één bepaalde plaats zal de toeschouwer vanuit de chaos van het frontale beeld het verstopte motief kunnen ontdekken.

J.H. Meijer

BOEKBESPREKING

D.B. van der Waals, Het heilige communiceren Kampen (Kok) 1990. 132 blz. f 24,90.

Mijn eerste reaktie op dit boek was: wat een rare titel!
Hoe moet ik die titel opvatten? Dat bleek zo te zijn; "Het communiceren van het heilige". Het boek gaat over geloofsoverdracht bekeken vanuit de communicatie; het gaat ook over public relations van de kerk. Dus was mijn tweede reaktie; Ha, dat boek komt net op tijd! De Uniecommissie heeft voorstellen over ons weekblad ingediend en is eigenlijk met een heel plan voor betere communicatie binnen de Unie gekomen. En wanneer in de gemeenten en gewesten over deze voorstellen gedacht gaat worden, zou dit boekje ons misschien kunnen helpen. Vol verwachting las ik verder.
Het eerste hoofdstuk gaat over de Hervormde kerk en het tweede over een paar theologen met diepe gedachten. Pas in het derde hoofdstuk komt Van der Waals ter zake. En dan blijkt dat hij eigenlijk schrijft over methoden om het evangelie uit te dragen. Voor DC hebben we weinig aan dit boekje. Het moet naar raden en evangeliatiewerkgroepen.
Ik heb een aantal bezwaren tegen dit boek:
1. Het gaat eigenlijk alleen uit van de situatie in de Hervormde en Gereformeerde kerken.
Dat maakt veel dingen voor Baptisten onbruikbaar.
2. De schrijver bemoeit zicht met de inhoud van wat we geloven, van wat pastoraat is, enz. en ook met de organisatie van de gemeente. Daar is op zich niets tegen, maar
a). hij belooft in zijn allereerste zin dat hij dat niet zal doen; en
b). het maakt zijn plannen onhaalbaar.
3. Af en toe (blz 61!) brengt Van der Waals de inhoud van het Evangelie terug tot een communicatiegebeuren. Op die manier kan een dokter het Evangelie reduceren tot een genezingsproces en kan een natuurkundige het samenvatten als het doorbreken van natuurwetten!
4. Het 'communicatieplan' dat hij uiteindelijk presenteert is allesomvattend en heel hooggegrepen. We zouden veel meer hebben aan een aantal kleine maar bereikbare stapjes. Evangelisatie is al moeilijk genoeg!
Toch is het de moeite waarde, met name voor onze gemeenten, om dit boek eens door te worstelen.
Soms, in een paar regels, staat er ineens een goed idee dat misschien wel haalbaar is en dat ons dus wel kan helpen om het Evangelie door te geven.
Eén voorbeeld: via de lokale omroep nu eens niet preken, maar een pastorale rubriek uitzenden.

Pieter J. Lalleman

FRIESE RADIODIENST VANUIT LEEUWARDEN

Eenmaal in de vier weken zendt Omrop Fryslân via de FM-zender Irnsum een Friestalige kerkdienst uit. Niet alleen andere kerken en geloofsgemeenschappen, maar ook de Baptistengmeente in Friesland komen van tijd tot tijd voor uitzending van een "Fryske tsjinst" in aanmerking.

Op 9 december a.s. de 2de Adventszondag, vindt er een dergelijke dienst vanuit onze gemeente hier in Leeuwarden plaats, die van 11.03 tot 12.00 uur op FM-kanaal 88,6 MHz - en via de kabel - wordt uitgezonden. Het gaat hier namelijk om de opname van een dienst in ons kerkgebouw, die om 9.15 uur begint).
Voorganger in deze dienst is ds J.A. Brandsma te Zeist, die zal spreken over het onderwerp: "As wetter yn wyn feroaret" (Als water in wijn verandert). Gezongen worden uit het "Lieteboek foar de Tsjerken" Psalm 65:2, 3, 5; Gezang 170: 1, 2, 3; Gezang 120: 1, 2, 4; Gezang 462: 1, 2, 3; Gezang 281: 1, 2, 3, 4. Organist is br. G. van Vliet te Leeuwarden.

J. Oosterveld, sekretaris

AFSCHEID VAN EEN TWO-ER

Na bijna een jaar onder ons werkzaam te zijn geweest nam ds K. Stap begin augustus als TWO-student van de wijkgemeente Emmen-oost, in verband met de aanvaarding van het beroep van de baptisten gemeente Veendam als full-time voorganger.

Ruim een jaar geleden vonden de eerste gesprekken plaats met docenten van het seminarium, en later met student Stap, die er toe hebben geleid dat de baptisten gemeente Emmen kennis ging maken met een nieuw fenomeen binnen onze Unie: het beroepen van een TWO-er als tijdelijk beroepbaar gesteld voorganger. Immers, het seminarium bood de gemeenten de mogelijkheid tot het beroepen van een TWO-er, die dan in het kader van zijn/haar studie gedurende een periode van 4 jaar een deeltijd funktie vervult van 2 dagen per week in de te beroepen gemeente.
Als baptisten gemeente Emmen zijn wij ds Stap dankbaar voor het werk dat hij voor onze gemeente heeft mogen verrichten.
De arbeid door het in onze gemeente verricht is de basis waarop het seminarium verder kan bouwen aan zijn opleiding.
Wij vinden het alleen jammer - en dat lag indit geval niet aan Emmen (een goed salaris, prettige werkomstandigheden en dito woon- en leefomgeving) - dat zijn voorgangersschap maar zo kort is geweest.
Toch behoeft dit niet te betekenen dat het vertrek van br. Stap bij andere gemeenten de idee zou hebben doen post vatten, dat het uiterst riskant is een TWO-student als tijdelijk beroepbaar gesteld voorganger te beroepen.
Het vertrek van br. Stap, na één jaar, is gelukkig een uitzondering op de regel.
De baptisten gemeente Emmen heeft in haar besprekingen, die vooraf gingen aan het op br Stap uitgebrachte beroep, de mogelijkheid opengelaten dat hij een beroep aan zou (kunnen) nemen naar een andere gemeente, vóór zijn afstuderen en het verstrijken van de termijn van tijdelijke beroepbaarstelling.
Deze mogelijkheid hield verband met de kwetsbare sociaal-economische positie van br. Stap als parttime leerkracht aan een basisschool en parttime voorganger. We wensen br. Stap veel geluk met zijn nieuwe werkkring in Veendam en vanzelfsprekend Gods zegen voor de toekomst. Geve de Heer der Gemeente zegen op zijn arbeid.

Henk Hofman, Emmen

ALSTUBLIEFT, EEN TIENTJE

....een tientje, zomaar voor jou!
En je hoeft er niet eens wat voor te doen.
Je kunt er wel iets mee doen!

Zo begint de brief die ik ontving van de koffiebarwerkgroep. In de envelop vond ik inderdaad een tientje. De koffiebar heeft financiële problemen en de werkgroep besloot tot actie over te gaan. Een tientjesactie. Naar aanleiding van de gelijkenis van de ponden uit Lucas 19:11-27 ontvingen de leden van de oudere jeugd en de 20+ groep tien gulden. Net zoals de koning die op reis gaat en aan 10 van zijn slaven elk een pond geeft. En hij zegt dan: drijft handel totdat ik terugkom. De eerste maakte tien pond winst, de tweede 5 pond. De derde echter borg z'n pond op en deed er niets mee.
Omdat ik dit zo'n originele actie vond, schreef ik een brief naar "De Christen". Enerzijds om in financiële nood verkerende groepen en verenigingen op een nieuw idee te brengen en anderzijds om handel te drijven. Voor mijn tientje "kocht" ik deze ruimte in "De Christen". Ik vraag u, lezer, van dit verhaal, deze actie te steunen, door 1 gulden over te maken op mijn girorekening.
Uw storting komt ten goede aan koffiebar "Hosabaje" (Hogezand-Sappemeer Baptisten Jeugd), van de baptisten gemeente Hoogezand-Beukemastraat.
U kunt uw gulden overmaken op giro 646361 t.n.v. H. Bos, onder vermelding van: "tientjesacte".
Bij voorbaat hartelijk bedankt voor uw medewerking.

Harm Bos, Sappemeer

Oproep Europese Evangelische Alliantie: NAUWE SAMENWERKING EVANGELISCHEN BIJ HEREVANGELISATIE VAN EUROPA

Evangelische christenen in Europa willen in sterkere mate hun eigen accenten leggen op het proces vande Europese eenwording.

Die oproep ging uit van een vergadering van de Europese Evangelische Alliantie, die onlang gehouden werd in het Engelse Eastborne.
Negentig afgevaardigden uit twintig verschillende landen waren daar bijeen.
Een rapport van de Britse EA vond brede instemming. Hierin wordt opgeroepen tot nauwe samenwerking van alle evangelischen bij de herevangelisatie van Europa.
Ook moeten zij duidelijk en bijbels gefundeerd stelling nemen in politiek-maatschappelijke kwesties en hun mening kenbaar maken aan hun respectievelijke landelijke overheden. Te denken valt aan de mensenrechten.
Om een gezamelijke optreden te bewerkstelligen stelde de Britse EA de opening van een klein Europees AE-kantoor voor.
Aan de conferentie namen voor het eerst afgevaardigden uit de Sowjet-Unie, Roemenië en Bulgarije deel. Zij vroegen om ondersteuning bij de opbouw van hun nationale Evangelisch Alliantie. Ook bestaat er grote behoefte aan evangelisatie- en theologische lectuur. Midden volgende jaar zullen naar alle waarschijnlijkheid EA in Polen en Tsjecho-Slowakije gesticht worden.

TELEFOONNUMMER HR. HUITING

Het kengetal van de woonplaats van E. Huiting is verkeerd vermeld in nummer 42

Het moet zijn
03403-78320

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 48,- per jaar; buitenland f 66.- per jaar
Redactie:
J. Schotanus, ds Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel, drs. G. van 't Wout
Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopij naar de eindredakteur. De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

'Veilig in Jezus' armen'

De Heer heeft thuisgehaald onze zuster

G. van de Muts-Pen

op de leeftijd van 91 jaar

Baptisten Gemeente Harderwijk

WAT ZEGT DE BIJBEL VAN DEZE TIJD?
Het Zoeklicht is gewijd aan het onderzoek van het Profetisch Woord en het letten op de tekenen der tijden.
Neem nu een proefabonnement voor slechts f 8,88 en u ontvangt minimaal 3 maanden elke 14 dagen Het Zoeklicht. Stort het bedrag op 28.38.88 t.n.v. Het Zoeklicht, postbus 99, 3940 AB Doorn.

VAN DER GRAAF
BEL GRATIS 06-0225910
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

Want wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin we wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis.
2 Cor. 5:1

Op 11 november is overleden onze broeder

Pieter Kooy

echtgenoot van Jannigje de Zeeuw op de leeftijd van 73 jaar

Baptisten Gemeente Rotterdam Zuid

'k Volbreng mijn tocht door 't aardse dal.
Gij schenkt mij moed en kracht.
En 'k weet, dat in uw Vaderhuis m'een eeuw'ge woning wacht.

Na een tijd van ziekte nam de Heer op 13 november 1990 tot Zich onze zuster

Sonja Maria Postma-Jacobs

in de leeftijd van 59 jaar

Zij was echtgenote en moeder van J. en R. Postma, diakones van onze gemeente en trouw lid van ons zangkoor "Com nu met Sangh".
We gedenken haar met ere.

Baptisten Gemeente Arnhem Centrum

Thuisgehaald door zijn Heer en Heiland

Geert Hamster

in de leeftijd van 74 jaar

Geliefde echtgenoot van J. Hamster-Aeilkema

Blijham, 14 november 1990

Baptisten Gemeente Vriescheloo

105e jaargang nummer 44 - 13 december 1990

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

IS ER NOG VERWONDERING?

Opnieuw vieren we straks kerstfeest.
En zoals elk jaar gaan er, als we om ons heen zien, heel wat voorbereidingen aan vooraf.
Na Sinterklaas, soms al haast tegelijk, worden bijvoorbeeld de etalages van de verschillende winkels omgetoverd in kerstsfeer en in menige winkel hoor je op de achtergrond een vrolijk kerstwijsje.
Als je door de straat loopt, is in menig huis te zien, dat het kerstfeest voor de deur staat. Een kerstboom, een ster, kaarsen, het lijkt of er iets te vieren valt, net als iemand jarig is en de slingers worden opgehangen.
Als alle voorbereidingen gedaan zijn, de nodige inkopen in huis zijn, zijn we er klaar voor om kerst te vieren.

ALLES IS GEREED

Maar zijn we er ondanks al die voorbereidingen echt klaar voor? Hoe vaak hebben we al geen kerstfeest gevierd?
En werd ons verteld over de herders, die 's nachts op het veld de boodschap hoorden, dat de Heiland geboren is?
Een Kind gewikkeld in doeken en liggend in een kribbe.
Geboren in de stad van David, in Bethlehem. Voor Wie anders geen plaats was dan in een stal.
Hoe dikwijls ging zijn ster ons voor? De ster waar wijzen naar op weg gingen, die hun bracht in Bethlehem, waar ze de Heer hun hulde bewezen.
Kennen we nog die woorden van de engelenzang of lijkt het vandaag zo ver weg?
Is er in onze wereld, ons land, ja in ons leven plaats voor Hem?
Is er nog verwondering over Gods liefde, die tot ons komt in Jezus?
Nog zoekt de Heer een open deur, om bij ons binnen te komen.
Wil zijn ster ook ons leiden en mag die ons brengen bij het Kind, geboren in Bethlehem.
Dan kunnen we kerstfeest vieren. Mag de zin van Jezus' geboorte voluit voor ons opengaan.
En opnieuw, met verwondering te luisteren naar die boodschap, het evangelie, wat ook alles met ons leven te maken heeft.

DE STER IN ONS LEVEN

In heel wat kranten en tijdschriften staat een horoscoop afgedrukt. Gerubriceerd onder de tekens van de dierenriem.
Voor de nieuwe dag of nieuwe week staat er per dierenriemteken te lezen wat je te wachten staat.
Er zijn mensen, die hun horoscoop, als eerste artikel in de krant of in een tijdschrift lezen.
Als je het daar van moet hebben voor de nieuwe dag of de nieuwe week, als je het moet hebben van die simpele verzonnen regeltjes, dan ben je eigenlijk te beklagen.
Waar we het wel van mogen verwachten in ons leven, is dat geweldige, verrassende, wonderlijke teken van Gods liefde.
Ons dag aan dag laten leiden, door het licht van de Ster, die is opgegaan. Met verwachting, verwondering mogen we opnieuw op weg gaan naar het licht van de Ster.
Want dat licht mag ook in ons leven stralen.
Als de wijzen, mogen we de Heer vinden en het grootste geschenk, dat we Hem kunnen geven, is plaats te maken voor Hem, die ons lief heeft en een plaats bij Hem heeft voor u en mij.

ZIE, HOE GOD U BEMINT

Dat wonder mogen we zien en er blij mee zijn, dat de Heiland geboren werd.
Hoe Gods stem klinkt in de geschiedenis van Bethlehem tot Gethsemané. Van kribbe tot kruis.
Onmisbaar voor ieder mens, hoe Hij zich aan ons geeft.
Hoe vaak mochten we kerstfeest vieren en is er nog steeds weer die verwondering over het Kind, die onze Zaligmaker is?
Ieder jaar opnieuw, door de tijden heen, mogen we het vieren, totdat Jezus terug komt.
Dat is het eeuwige Christusfeest.
Totdat dat grote feest begint, mogen we met verwondering vieren, dat God ons lief heeft en wij kinderen van Hem mogen zijn, die hun Heer verwachten.
In die feeststemming en met verwondering mogen we kerstfeest vieren.
Thuis en in de gemeenten mogen we gezegende kerstdagen beleven.
KOMT, VERWONDERT U HIER, MENSEN!
ZIET, HOE DAT U GOD BEMINT!

J.H. Stijkel

VERDER IN DIT NUMMER

EVEN NADENKEN MET DS. CORPORAAL

Opdat de wereld door Hem behouden worde

We gaan weer de adventstijd in. Nog even en we vieren weer kerstfeest. Elk jaar staat dit te gebeuren. Het is goed dat deze feestdagen steeds weer gevierd worden. Wel moeten we oppassen, dat we door al de drukte, in de gemeente, in ons gezin, aan de intentie van het feest niet voorbijgaan. Alles is ons zo bekend. Het verhaal van Lucas hebben we al zo vaak gelezen. We zijn zo vaak in gedachten met de herders meegegaan naar de stal. We hebben ook in gedachten de engelen horen zingen van 'vrede op aarde', maar...
We worden somber gestemd als we naar de dingen zien, die op aarde gebeuren. De wereld is bezig steeds donkerder te worden. De Golfcrisis brengt veel spanning mee en dreiging van oorlog. We horen steeds van geweldpleging, onverdraagzaamheid die vele slachtoffers vraagt. Vele mensen komen om van de honger. Er is veel lijden in de wereld. En toch... elk jaar weer vieren we kerstfeest. Het is een feest dat eigenlijk niet meer past in deze wereld. Daarom zal dat feest ten volle gevierd worden op de nieuwe aarde.
Dit feest zegt ons nu: geef de moed niet op. God is begonnen aan een nieuwe weg, waarop de vrede van God gestalte krijgt. Het Kind van Bethlehem is Man van Smarten, maar ook de komende Koning, de Vredekoning. Van Hem is gezegd: "God heeft Hem in de wereld gezonden, opdat de wereld door Hem behouden worden." God wil met de wereld deze weg op, maar de volkeren en de wereldmachten willen niet. Toch zal Zijn Rijk gebouwd worden.
In de duisternis straalt een licht. Dat licht moeten we ontdekken. Daarom geeft het kerstfeest ons hoop voor de toekomst. Het laatste is niet de ondergang, niet de duisternis, maar de nieuwe dag, de nieuwe wereld, de nieuwe stad waar Christus Licht zal zijn. Kerstfeest geeft ons weer moed om verder te gaan.
God is aan de nieuwe weg begonnen en wij willen die nieuwe weg bewandelen. Dan willen wij in ons leven en in het werk van de gemeente gestalte geven aan de kerstboodschap, dat God de wereld zo lief heeft gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft opdat een ieder, die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar het eeuwige leven heeft.

Het geldt nog:
"Opdat de wereld behouden worde."

uit De Schalm (gem. Zwolle)

FRIESE ZENDELINGE DUCKY ROSIER EVEN TERUG UIT SIERRA LEONE

"Wonderen gebeuren nog steeds"

Door Gerrit Geerds

"Molke" en "sûkar" brabbelt de driejarige Amanda uit Sierra Leone. Ze imiteert met succes haar "moeder" Ducky Rosier, als die bij het koffie inschenken bij haar ouders thuis in het Fries vraagt of er ook suiker en melk in moet. Amanda is samen met Ducky even terug in het Friese Anjum. De woorden "pake" en "beppe" kent ze tot groot genoegen van de ouders van Ducky ook.

In Kassiri, in het noordwesten van Sierra Leone, geeft Ducky samen met Anneke Oppenhuizen uit Stadskanaal, leiding aan een Kliniek voor zwangere vrouwen. Ze zijn uitgezonden door de Baptistenzending. Amanda kwam bij Ducky en Anneke in huis omdat haar ouders haar niet meer wilden hebben. "Vijf of zes maanden na de bevalling werd Amanda ziek", vertelt Ducky. Deze ziekte, waarschijnlijk hersenvliesontsteking, is niet goed behandeld. Als gevolg daarvan begon het hoofd van Amanda te groeien. De ouders dachten dat het kind gehandicapt was en wilden haar niet meer hebben.

MARIAMA

"Ze zijn bang voor alles wat ongewoon is", aldus Ducky die met Anneke besloot om het meisje in huis te nemen. "Ze kon niets", herinnert Ducky zich als de dag van gisteren. Dankzij fysiotherapie is Amanda echter in de loop der jaren geweldig opgeknapt.
Naast Amanda namen Anneke en Ducky nog enkele andere kinderen en babies op in hun gezin. Eind april kwam Mariama. Ze woog 2,4 kilo en was drie maanden oud. Haar ouders vonden het kind niet normaal en wilden het niet meer. Ducky en Anneke mochten het proberen. Ze heeft zich ontwikkeld tot een leuke actieve baby die normaal lacht, huilt, speelt en slaapt.
Veel kinderen die in Sierra Leone gehandicapt geboren worden, zijn ten dode opgeschreven: "Daar wordt niets aan gedaan. Het is een soort euthanasie." Ook kinderen van een moeder die bij de bevalling overlijdt, zijn niet welkom.
Het baby- en kinderopvangwerk is een persoonlijk initiatief van Anneke en Ducky. De plaatselijke baptistenkerken willen hen hierbij helpen en bidden tot God om duidelijkheid te krijgen over hoe ze dat moeten doen.
"Het geld is geen probleem", meent Ducky, "maar wel het krijgen van geschoolde krachten uit het land zelf".

ZENDING

Van jongs af aan heeft het voor Ducky Rosier als een paal boven water gestaan dat zij in de zending zou gaan: Tijdens haar opleiding tot vroedvrouw in Londen verpleegde ze mensen uit Pakistan. Toen groeide bij haar het verlangen om naar Pakistan te gaan. "De Heer liet mij echter zien dat ik naar Sierra Leone moest", vertelt ze. Haar moeder voegt eraan toe: "Haar oom zei eens: Ducky is een beetje getrouwd met God."
Ze voelt zich in het Afrikaanse land als een vis in het water. Ondanks het beetje dat de mensen hebben - in deze tijd van het jaar heerst er honger - zijn ze eigenlijk gelukkiger dan hier. Het leven is er menselijker, vindt Ducky.
Alles speelt zich in Kassiri buiten af. De hoge temperaturen maken dit mogelijk. Als Ducky een baby uit de kliniek terugbrengt naar de ouders, dan komt het hele dorp kijken. Bij een sterfgeval is het geweeklaag reeds van ver te horen. "Als ik het dorp inga om vlees en vis te kopen dat zou je in een kwartier klaar kunnen zijn. Je moet echter iedereen groeten. Het is onfatsoenlijk als je zo maar doorloopt. Al met al ben je wel een uur weg."

MOSLIM

Ofschoon Ducky en Anneke hun christelijke geloofsovertuiging niet onder stoelen of banken steken, worden ze door de dorpsbewoners, in grote meerderheid moslim, volledig geaccepteerd. "Ze vonden het eigenlijk niet goed dat wij een paar maanden met vakantie in Nederland gingen." Geen geloof zonder daden, is de overtuiging van Ducky. In de kliniek zetten ze zich met hart en ziel in voor de plaatselijke bevolking. God speelt in hun dagelijkse werk een belangrijke rol. Elke morgen is er een dagopening waar de patiënten en het personeel aan deelnemen. Als er problemen onoverkomelijk lijken - bijvoorbeeld bij een ingewikkelde bevalling die eigenlijk in een goed uitgerust ziekenhuis zou moeten plaatsvinden - wordt er tot Hem gebeden. En niet tevergeefs. "Er gebeuren nog altijd wonderen", weet Ducky uit ervaring.
Zo'n bijzonder verhaal is de genezing van een "bezeten" jongen. Deze jongen uit het dorp was verschrikkelijk overstuur en wild. Nadat medisch onderzoek niets aan het licht had gebracht, groeide bij Ducky de overtuiging dat hij bezeten was. "Wij hebben toen in Jezus' naam gebeden. Na een paar minuten werd hij rustig."

(Dit interview-artikel verscheen in de Zwolse Courant van 22 september j.l. en werd door mij ontleend aan het Zwolse gemeenteblad De Schalm. In een iets andere vorm heeft dit verhaal ook in het Friesch Dagblad gestaan.

PJL)

VAN DE UNIE

OP DE KNIEEN

De ingrijpende veranderingen van het afgelopen jaar in Oost-Europa, hebben veel publicitaire aandacht gekregen. Terecht. Ook is het zeker niet onjuist dat Michail Gorbatsjov, de nr. 1. van het Kremlin, heel wat lof is toegezwaaid.

ZUID-AFRIKA

Terzelfdertijd hebben zich ook heel wat veranderingen voltrokken in Zuid-Afrika. De liquidatie van het apartheidssysteem gaat velen in Nederland weliswaar lang niet snel genoeg, maar dat zou wel eens samen kunnen hangen met onvoldoende besef van de politieke en ethnische weerbarstige werkelijkheid.
Ook daar, in Zuid Afrika is het trouwens een leider, die een zeer prominente rol heeft gespeeld en veel lof verdient, en recentelijk dan ook door politiek vriend en vijand geprezen werd als een zeer integer man: de Zd. Afrikaanse president: F.W. de Klerk.

OP MIJ KNIEEN

In een verslagje van br. M. Leerling las ik, dat hij samen met nog enkelen dhr. de Klerk tijdens diens staatsbezoek van eind oktober aan ons land ontmoette en hem Gods kracht en zegen toewenste. De heer De Klerk reageerde op de volgende ontroerende wijze: "Ek dank jullie. U mag daarvan versekerd wees, *dat ek vir alles die strijd op mij knieen strij.*
Inderdaad, wat een ontroerend antwoord. Wat geweldig dat van een politiek leider te horen.
Begint waarachtige hervorming, waarachtig streven naar gerechtigheid niet dáár en daar alleen? Is dit niet hetgeen wat elke machthebber of invloedrijke nodig heeft?
O, wat zou het er goed voor ons land en volk uitzien, als ook ons staatshoofd en alle kabinetsleden en parlementariërs zó het landsbelang wilden dienen. Wat mogen we God trouwens danken voor hen die nu al de kracht van het gebed tot de Koning der koningen kennen en zoeken.

GEBEDSDAGEN

Zowel de Verenigde Staten als Duitsland beleefden onlangs hun nationale gebedsdagen: (respectievelijk Thanksgivingday en Buss und Betetag). Ons volk kent dit gegeven niet meer. Hoewel in het grijze verleden de overheid wel eens opriep tot verootmoediging en gebed, bijvoorbeeld bij nationale rampen of bedreiging, wordt dit kennelijk al lang niet meer dienstig of noodzakelijk geacht.
Nu heeft de Evangelische Alliantie, in overleg met een aantal zgn. para-kerkelijke organisaties 12 januari 1991 uitgeroepen tot Nationale Gebedsdag. Een voortreffelijke zaak. In een tijd van vervlakking en vervoozing, van ontstellend materialisme en relativisme, de roep om samen te komen tot gebed. Waar zoveel kerken en christenen kennelijk geneigd zijn eerder meegesleurd te worden door de tijdgeest, dan een profetisch geluid te laten horen, geeft dit een heilrijk signaal:
Er is er Eén Die het antwoord heeft.
Eén, Die het tij kan keren!
Eén, Die nieuwe dingen kan doen!
Nationaal en internationaal. In theologische inzichten zowel als in plaatselijke gemeenten (de onze ook!) En van Hem moet het antwoord komen. Van Hem het réveil. Van Hem de redding.
Dat zeggen ons Adventsverwachting en Kerstnacht. En het is nog onverminderd van kracht!

BOETE EN GEBED

Buss und Betetag. Zo noemen de Duitsers het. Denkend aan hun oorlogsverleden denken we misschien: terecht. Maar wie zijn wij in Gods ogen? Zou er voor ons enige reden zijn om recht overeind te blijven staan, in het Licht van de Heiligheid der Allerhoogste? Zouden wij ons niet dienen te verootmoedigen? Zijn wij dan schuldeloos en rein, volkomen toegewijd en daadkrachtig voor de Here God?
Hebben we als gemeenschap geen moeizaam jaar doorgemaakt?
Boete doen is weliswaar een in onbruik geraakt begrip. 't Zou best eens irritatie op kunnen wekken, want het hangt samen met schulderkenning, berouw, het verlangen niet langer weg te kruipen of te vergoeilijken, maar te belijden en zoveel mogelijk te herstellen. Daarvoor moet er dus eerst zondebesef zijn. Waarachtige inkeer en verootmoediging. Geen zelfhandhaving of holle frasen. Maar dát was toch de prediking van Johannes de Doper?
We hebben toch als Baptisten meer met hem gemeen dan de doopvorm alleen!

WE HEBBEN ZIJN BELOFTE!

Als Mijn volk zich verootmoedigt....
Hij is Dezelfde! Hij is bij machte!
Hij wil Zijn Gemeente Réveil, Reformatie, Opwekking geven! Want alleen die bij Hem schuilen zullen niet boeten (psalm 34:23). Gelukkig dat dat niet 12 januari pas van kracht wordt, al geldt het dan ook. Voor volk, Uniegemeenschap en gemeente, laat het voor elk van ons een vast voornemen, ja een verbond met de Allerhoogste zijn: "dat ek vir alles die strijd op mij knieen strij."

Namens de Commissie der Unie,
G. Bosveld

HULP OOST-EUROPA

Vele gemeenten namen de afgelopen weken het initiatief om voedselhulp te verlenen aan m.n. baptistengemeenten in Roemenië en Bulgarije. Helaas was de communicatie met "Hamburg" (sekr. EBF) nogal moeilijk en op dit moment (begin dec) zijn er nog geen EBF stickers ontvangen - voor vrije passage der grenzen. Niemand hoeft zich echter te laten ontmoedigen. In overleg met "Hamburg". en de Uniekommissie stellen we het volgende voor:
- Laat elke gemeente die een adres van het sekr. EBF heeft ontvangen en wegen heeft gevonden om pakketten te verzenden (via b.v. Kruistochten, Mensen in Nood) - al of niet met EBF stickers - dit afwerken en daarna wachten met een verzending in de tweede ronde totdat er een antwoord van de desbetreffende gemeente in Roemenië of Bulgarije is terugontvangen.
- Elke gemeente die wel een adres heeft ontvangen, maar nog geen goede wegen heeft gevonden voor verzending en in de komende weken ook nog niet vindt wacht op een volgende ronde. De "postweg" is veel te duur en vaak ook nog niet betrouwbaar.
- De initiatieven die genomen zijn door gemeenten en die goed lopen kunnen dan hopelijk in begin 1991 verder worden uitgebouwd, want we hebben wel het plan om te helpen tot mei/juni 1991. (op dit moment is er o.a. medewerking toegezegd door de Bulgaarse ambassadeur persoonlijk voor één-wekelijkse voedselzending naar Sofia. Als blijkt dat de logistieke problemen vanaf de luchthaven in Sofia kunnen worden opgelost, kunnen we gebruik maken van dit uitzonderlijke aanbod).
- Op Europees nivo wordt moeite gedaan om transporten met vrachtwagens te organiseren vanaf jan. 1991. We wachten de informatie hierover af. Er wordt tevens een beroep gedaan op de Europese regeringen om de verzending per post port vrij te maken.
- Het lijkt verstandig om op dit moment geen nieuwe adressen op te vragen in Hamburg. Wie EBF stickers heeft besteld zal ze met grote vertraging ontvangen (pakketpost). Binnen enkele weken zullen ze op het Unieburo voorradig zijn.
- Nu vanuit geheel West-Europa en USA de hulp aan de USSR grootscheeps wordt aangepakt is het goed de mensen in Roemenië en Burlgarije niet te vergeten. (We zullen moeite doen langs andere wegen o.a. SOH, EBF en BWA de baptisten te betrekken bij de voedselverdeling in USSR.)
- In een schrijven aan de gemeenten zullen we nog enkele gegevens toevoegen en een enquête formulier toevoegen om een zo goed mogelijk overzicht te krijgen m.b.t. de verleende en nog te verlenen hulp vanuit de gemeenten.

U hartelijk groetend, J. Aaldring

BUNDELBUITELINGEN

WELKE PSALMBERIJMING KIEZEN WE?

De vraag is eenvoudig, de haken en ogen aan het antwoord zijn echter meervoudig. In het jaarverslag van de Commissie der Unie over 1989 stond de instemming van de UC vermeld met het opnemen van de psalmberijming van het Liedboek voor de kerken. Opmerkingen vanuit de Algemene Vergadering (onder meer van ondergetekende) leidden er toe dat de gemeenten meer tijd ontvangen om na te denken over de vraag hoe ons nieuwe zangboek voor wat het psalter betreft er uit komt te zien. Indien de reacties vanuit de gemeenten van enige importantie zijn - zo stelde br. Gerritsen, de voorzitter van de Zangbundelcommissie - zal deze zaak heroverwogen worden. Het is overigens een goede zaak om over een zo belangrijke beslissing zorgvuldig en gedegen na te denken aan de hand van goede argumenten.

BERIJMING OF DICHTEN?

Is het mogelijk om de psalmen zoals ze in onze Bijbel (vertaling) voorkomen te zingen zonder daaraan toe of af te doen?
Dat is mogelijk. Echter, de daarbij passende toonzetting zou niet aanslaan in onze gemeenten. Er zouden er teveel ijlings hun heil elders zoeken. We zijn groot geworden met psalmen in de vorm van strofische liederen afkomstig uit de Reformatietijd met onmiskenbare Gregoriaanse invloeden. Deze vorm legt beperkingen op aan de inhoud. Het is niet mogelijk om alle elementen van een Psalm onder te brengen in het strakke keurslijf dat bepaald wordt door de regels van deze muziek en van de dichtkunst. *Een psalm in ons gezangboek is dus altijd een psalm-bij-benadering.* In de geschiedenis van het berijmen van de psalmen zien we dan ook dat men bezig is geweest om eigen berijmingen te verbeteren ten einde het ideaal, de bijbelse psalm zo dicht mogelijk te benaderen. Marnix heeft tot zijn dood toe zijn berijming verbeterd. Ook Hasper is een voorbeeld van de velen die hun berijmingen bijgesteld hebben. De vertaling dient dus bewerkt te worden met inachtneming van wat er in de Hebreeuwse grondtekst staat. Moet nu de tekst berijmd of opnieuw gedicht worden? Voor de specialisten op dit gebied een oude strijdvraag. Voor de leek is het niet helemaal duidelijk.
Een berijming houdt het midden tussen een vertaling en een vrij gedicht. Voor hen die over dit onderwerp discussiëren staat een berijming dichter bij de letterlijke tekst van een psalm dan een psalm die opnieuw gedicht is. In de laatste zouden de dichterlijke elementen te snel dichterlijke vrijheden zijn.

DICHTERLIJKE VRIJHEDEN?

Zoals boven aangegeven, een psalm in ons liedboek is altijd de psalm bij benadering. Of je het nu een berijming of een gedicht noemt, er dient een compromis gesloten te worden. Wanneer dit echter betekent dat we ons gecompromitteerd gaan voelen dan is er iets aan de hand.
Een goede psalmberijming dient te voldoen aan de volgende criteria:

1. zij moet Bijbelgetrouw zijn, in overeenstemming met het getuigenis van de gehele Schrift,
2. zij moet tekstgetrouw zijn, een getrouwe weergave van de onberijmde psalm,
3. zij moet hedendaags nederlands zijn,
4. en zij moet voldoen aan een aantal muzikale criteria.

Ieder psalmboek dient getoetst te worden. Bij keuze van een psalmboek hebben we bij uitstek de mogelijkheid om een zorgvuldige afweging te maken. Op elke keuze en op iedere berijming zal uiteindelijk wat aan te merken zijn. Wie op het volmaakte psalmboek wacht zal de liederen van Israël pas voor de troon van God meezingen. Intussen hebben we wel de opdracht om de afweging zo goed mogelijk en op basis van juiste argumenten te maken. Schrijver dezes heeft in bovenstaande vier punten zijn argumenten op tafel gelegd. De veel gehanteerde argumenten 'aansluiting bij andere kerken' en 'gebruik van het Liedboek op de scholen' zijn voor hem niet doorslaggevend. Het belangrijkste blijft of de gekozen berijming dichterlijke vrijheden bevat in de zin van vrijheden die de letterlijke tekst van de psalm of het getuigenis van de Schrift geweld aandoen.

EEN ENKEL VOORBEELD

Laat ik bij voorbaat stellen dat het Liedboek voor de kerken veel schitterende liederen bevat. Als je een cijfer zou moeten toekennen aan het dichterlijke gehalte van de psalmberijming dan zou dat cijfer voor mij zeer hoog uitvallen. Er staan schitterende vondsten in. Dat neemt niet weg dat we ook in dit geval de tekst met de Tekst dienen te vergelijken.
Wat dan te denken van psalm 46, het derde couplet in het Liedboek voor de kerken waar gedicht is "aanbidt zijn toorn en zijn genade". Het is niet zo moeilijk om je iets voor te stellen bij deze zinsnede. Natuurlijk zijn we blij met het vermogen Gods om de oorlog te verslaan. Hoe we Gods toorn die 't oorlogstuig verslindt dan kunnen aanbidden is de vraag. Onze aanbidding moet op de Heer zelf gericht zijn.
Ook tegen psalm 121, het vierde couplet "De Heer zal u steeds gadeslaan, Hij maakt het kwade goed", heb ik bezwaar. Dichterlijk gezien een prachtige woordspeling van een taalkunstenaar. Maar wat staat er nu? En wat belangrijker is, stond dit nu in de (Hebreeuwse) grondtekst? De vertaling luidt "de Here zal u bewaren voor alle kwaad". De zin in het Liedboek voor de kerken is voor meerdere uitleg vatbaar. Geloven we in die god die (de macht van het) kwade goed maakt (of noemt)? Je zou zelfs kunnen parafraseren "die zonde tot niet-zonde maakt". Natuurlijk heeft de dichter het niet zo bedoeld. De zin, hoe schitterende vondst ook, sluit niet aan op de tekst van de Bijbel en is theologisch gezien zeer dubieus. Voor het overige ben ik van mening dat ik aan de verdienste van de liedboekdichters te kort doe indien ik nu mijn lijst van punten van kritiek zou gaan afmaken. Het is mijn kritiek, anderen hebben weer andere punten van kritiek. En uiteindelijk blijft er bij ieder psalmboek een verlangen bestaan naar een nog zuiverder weergave van de bijbelse psalmtekst.

EEN VERGELIJKING EN EEN VERGELIJK

De Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt) hebben een vergelijking getroffen tussen verscheidene psalmberijmingen. In deze kerk voldeed de berijming van 1773-1773 niet meer. Zoekend naar een nieuwe berijming werd eveneens de berijming van het Liedboek voor de kerken bekeken. Ondanks de mogelijkheid om dit psalter integraal op te nemen werd hiertoe niet overgegaan. Eerst werd een proefbundel samengesteld, waarin geen enkele psalm uit het Liedboek. Later bleek ook een gedeeltelijke overname vanuit het Liedboek mogelijk. En zo hoort het onder broeders en zusters. Resultaat een grotendeels eigen berijming, het Gereformeerd Kerkboek, waarin een 30-tal Hasper-psalmen ("onze berijming"). Hiermee was men tegemoet gekomen aan bezwaren binnen eigen kring van hen die van mening waren dat de berijming van het Liedboek voor de kerken te ver van de letterlijke bijbeltekst verwijderd was. Echter, o ironie, psalm 121, de vierde strofe "Hij maakt het kwade goed", staat wel in het Gereformeerde Kerkboek...

ARGUMENTEN?

Invoering van het complete Liedboek voor de kerken betekent voor velen een sympathieke aansluiting bij andere christelijke gemeenten, onder een andere naam levend en bij dezelfde Naam bekend. We kunnen daar een aantal vragen bij stellen. Betekent dan alleen de overname van het psalter niet te weinig? Moeten we - indien dit een wezenlijk argument is - dan niet gewoon het Liedboek voor de kerken invoeren? En willen we dat? Is "aansluiting" bij anderen aanwezig wanneer we dezelfde liederen zingen? We zouden wat dat betreft ook massaal uit "Opwekking" kunnen gaan zingen of stapels knielbanken in onze gebouwen neerzetten. Dergelijke zaken betekenen toch niet dat we qua denken en geloofsbeleving sterkere aansluiting bij de andere kerken gevonden hebben. Ten dele is die aansluiting er al, al jarenlang. Niet alleen in ons liedboek, maar ook in het erkennen en herkennen van broeders en zusters in Christus in vele kerken en,

gemeenten. Er blijft echter een verschil in opvatting en beleven. Dan mag er ook verscheidenheid van muzikaal verwoorden van de beleving zijn. We behoeven dan niet te kiezen voor aansluiting bij één traditie. We mogen onze eigen traditie behouden, welke deels aansluit bij het milieu van het Liedboek en welke ook onmiskenbaar bepaald wordt door het opwekkingslied.
Een tweede argument dat voor invoering van het psalter van het Liedboek lijkt te pleiten is het gebruik van dit gezangboek op lagere (nu: basis-)scholen. Daarop valt echter heel wat af te dingen. Een onderzoek naar dit gebruik zou op z'n plaats zijn. Mijn twee jongsten bezoeken een prot. christelijke school en... ze kennen geen versjes uit het Liedboek. Daarnaast zou een onderzoek naar de vraag welke liedboekjes nog meer op de christelijke scholen gebruikt worden ook op z'n plaats zijn. Persoonlijk hebben we door verhuizingen met verschillende scholen over een forse periode ervaring en we hebben ontdekt dat er veel onderwijzend personeel is dat creatief bezig is met zang en muziek aan de hand van verschillende boekjes. Verder bezoekt een deel van de jongeren uit Baptisten gezinnen de Openbare scholen. Ook gaat een gedeelte naar de Gereformeerde scholen waar het Gereformeerd Kerkboek gehanteerd wordt. Met nadruk wil ik er op wijzen dat niet het gebruik maar de inhoud van een psalmboek op z'n merites, d.w.z. op tekst- en schriftgetrouwheid bekeken moet worden. Vandaar dat genoemde argumenten voor ondergetekende niet doorslaggevend zijn.

WAAR ZIJN DE KLACHTEN?

Keuze voor een nieuwe berijming betekent dat de oude niet (meer) voldoet. We hebben jarenlang met de Stichting Geestelijke Liederen uit den schat van de Kerk der Eeuwen een goede relatie gehad. We mochten gebruik maken van het levenswerk van ds. Hasper. Als één der weinigen erkenden we zijn verdiensten. Wie nu het Gereformeerd Kerkboek openslaat ziet dat ook daar het werk van Hasper gewaardeerd wordt. Indien nu deze lijn verlaten wordt - de financiële consequenties kan ik niet overzien - dan moet er een gegronde reden zijn. Mij zijn wel verzuchtingen op het terrein van de psalmen bekend, zeker inzake onzingbare melodieën. Zeker, ook het psalter van Hasper mag en moet op tekst- en schriftgetrouwheid getoetst worden. Daarbij dient uiteindelijk de vraag gesteld te worden of de bezwaren tegen het psalter van Hasper dusdanig zijn dat een keuze van een ander psalmboek gerechtvaardigd is. Ter uwer informatie: er bestaat een nieuwere versie van onze Hasper-berijming (zonder buigings-n e.d.). Mijn voorkeur blijft uitgaan naar deze berijming.

BUNDELBUITELINGEN?

Mijns inziens leidt de invoering van een nieuwe "Lofzangen en Gebeden" niet tot een nieuwe berijming. Daar is geen duidelijke aanleiding toe. Het is echter wel goed dat de aandacht voor de psalmen gevraagd is. Laten we niet alleeen vergelijkingen van berijmingen maken, maar laten we ze ook zingen!
Bij het zingen van de psalmen ontdekken we dat we toch selecteren, al zijn er bij sommigen van ons principiële en/of gevoelsargumenten om het gehele psalter op te nemen. De praktijk - vastgelegd in door de Zangbundelcommissie gehouden enquètes - wijst uit dat opname van al de psalmen in een nieuw uit te geven boek een (telkens terugkerende) investering in nooit gezongen liederen inhoudt. Ik kan mij voorstellen dat selectie bij hen, die om principiële redenen een compleet psalter willen opnemen, gevoelig ligt. Persoonlijk ben ik een voorstander van een selectie gezien het feit dat een psalm in ons psalmboek altijd een berijming of gedicht, dus een psalm bij benadering is. Onzingbare melodie betekent voor mij selectie. Als we maar liederen over houden, waarin we met onze nood, ons klagen, verdriet, vreugde en lofprijzing voor Gods aangezicht kunnen verschijnen.

De (eerste) invoering van L&G verliep met horten en stoten. Er was een aantal "bundelbuitelingen" (term van H. van der Werf) voor nodig voordat er over de hele breedte uit onze bundel gezongen werd. De huidige Zangbundelcommissie heeft het eenvoudiger dan de toenmalige: Er bestaat al een zekere uniformiteit binnen onze gemeenten. Het gaat nu om vervanging van een bestaande bundel, niet om invoering van een nieuwe "concurrerend" met verschillende bundels Daarnaast heeft de ZBC (en Bundel-Werk-Groep) de beschikking over uitslagen van gehouden enquètes die een duidelijke richting aangeven, zodat ik geen serie bundelbuitelingen verwacht bij de invoering van ons nieuwe gezangboek. Dit boek mag van mij "Gemeente liederen" heten, omdat het aan zal sluiten bij onze behoefte aan psalmen, gezangen èn (opwekkings)liederen.
Psalm 122:6 (onberijmd!)

A. Nijland

VERSCHILLENDE HYMNISCHE MILIEUS

In onze bundel L&G treffen we allerlei typen liederen aan stammend uit verschillende muzikale tradities. We zijn er aan gewend geraakt dat een psalm heel anders gezongen wordt dan een Johannes de Heer lied. Een middeleeuwse kerktoonsoort verschilt hemelsbreed van een "melodie van de straat" uit de vorige eeuw. Muziek hebben we in soorten, liederen eveneens. Zo bestaan er in Nederland/Vlaanderen ook verschillende 'milieus' op dit gebied. Het Liedboek voor de kerken is daar één voorbeeld van. Daarnaast kunnen we denken aan de verschillende tradities binnen de Rooms-katholieke kerk, in Nederland anders dan in Vlaanderen. Te denken valt aan de zogenoemde basisgemeenten. Tevens zijn daar de verschillende typen opwekkingsliederen. Het marstempo van het Leger des Heils, een ander tempo maar dezelfde innerlijkheid bij het Johannes de Heer lied. De Glorieklokken sluiten qua muziek bij de laatstgenoemde aan. En dan is in de laatste jaren een nieuw type sterk naar voren gekomen: korte koren, pakkend voor wat betreft de melodie, vaak slecht nederlands omdat het hier vertalingen betreft van engelstalige liederen.
Soms zie je dat liederen van dezelfde tekstdichter/componist aanslaan binnen verschillende milieus. Dat kan bijvoorbeeld gezegd worden van liederen van Huub Oosterhuis. Ook zie je dat soms afstand van elkaar genomen wordt., In dit verband citeer ik Ad den Besten: (sprekend over de groep dichters die het Liedboek voor de kerken geproduceerd heeft, zei hij:) "Wat ons gezamenlijk kenmerkte was een huiver voor de expressie van subjectieve vroomheid, zoals die opademt uit de in wijde kring geliefde liederen van Johannes de Heer, die telkens maar met moeite buiten de kerkelijke gezangbundels konden worden gehouden." (Rondom het Woord, 1981, nr. 3, p.13). Persoonlijk vind ik het jammer dat Ad den Besten voor dit soort liederen geen antenne heeft, want ik zing uit volle borst met hem mee:

"Laat ons nu vrolijk zingen!
Komt heft uw lied'ren aan,
voor Hem wie alle dingen
altijd ten dienste staan".
(Liedboek der kerken 20, opgenomen in L&G sup. 33)

Vanouds is er binnen de Baptisten gemeenten ruimte geweest voor liederen stammend uit verschillende milieus. Dat blijkt uit de inhoud van L&G. Ook valt het af te lezen uit het gebruik van andere bundels naast L&G. De onder ons bestaande voorkeur voor het Johannes de Heer lied deed ons niet besluiten om andere typen uit te sluiten. U begrijpt het al: ik heb nog geen lijst gezien van liederen welke in de toekomstige bundel zal staan, maar ik ben benieuwd naar de diversiteit.

A. Nijland

SHAG MET VLOE....

Ondergetekende rookt niet, raadt het roken zeker niet aan, maar wil even het verhaal uit de oorlogstijd in herinnering brengen. Er waren er die bij ontbreken van shag in de winkels hun eigen tabak teelden. Vloetjes om de tabak tot sigaretten te verwerken ontbraken, dus... moesten blaadjes van het zangboek er aan geloven.
Indien zich nu dezelfde situatie zou voordoen, dan zouden Baptisten-tabakstelers ongetwijfeld eerst de blaadjes van de psalmen plunderen, daarna de gezangen en het laatst de liederen "achterin". Waar een zangbundel al niet goed voor is... Toch is het goed om eens stil te staan bij de bijbelliederen bij uitstek, de psalmen.

A. Nijland

UIT DE GEMEENTEN

Drie ontmoetingen

In drie gemeentebladen kwam ik een verhaal tegen over een ontmoeting met gelovigen uit een andere gemeente. We beginnen met de ontmoeting binnen onze grenzen.

Half november kwam een gedeelte van de gemeente Muntendam op bezoek bij de gemeente Rotterdam-Centrum. De gasten uit het noorden kwamen op zaterdagavond aan bij het Refaja-ziekenhuis in Dordrecht. Daar is br. A. van den Berg predikant en hij heeft destijds ook in Muntendam gestaan. Na een gezamenlijke broodmaaltijd gaven het jongerenkoor en de brassband uit Muntendam een concert voor de patiënten van het ziekenhuis. W. Vink schrijft in het Contactblad Groot Rotterdam: "Dat de patiënten dit zeer gewaardeerd hebben bleek uit hun reacties. Zelf mocht ik met enkele bedlegerige patiënten een gesprekje voeren. Er was een mevrouw bij die de nacht ervoor met een licht hartinfarct opgenomen was. Die had zo genoten van de bijeenkomst, muziek en zang dat ze zelfs heel blij was dat ze dit had mogen meemaken. Ze genoot zichtbaar. "Nadat de patiënten koffie hadden gedronken en weer naar hun kamers waren teruggebracht, was er een gezellig bijeenzijn. Het feit dat Ds. v.d. Berg in het zonnetje werd gezet omdat hij op deze dag zijn verjaardag vierde, gaf nog een extra feestelijk tintje aan dit samenzijn. Onder het genot van een drankje en een hapje werd ons nog een mooie dia-serie getoond van het ziekenhuis."

In de dienst op zondagochtend ging ds. v.d. Berg voor, terwijl ds. Scholtens preekte en brassband en jongerenkoor meewerkten. 's Avonds was er een evangelisatiedienst waarin de voorgangers de rollen omkeerden. Tussendoor hadden de Muntendammers Rotterdam bezichtigd.

Br. Vink besluit met "... dank aan de Heer die ons heeft laten ervaren dat wij met elkaar in Zijn naam verbonden waren en zoals een zuster uit Muntendam zei: 'Ik voel me hier helemaal thuis, helemaal niet vreemd of zo.' Daaruit bleek ook dat wij één waren in de Naam van Jezus."

NAAR ROEMENIE

In de herfstvakantie zijn twee personen uit Hoogeveen naar Roemenië geweest met 700 kilo hulpgoederen. Voedsel en dekens, maar ook 12 typemachines met papier en 200 kinderbijbels, gekregen van de voormalige St. Kruistochten. Henk de Roo in De Schakel:

"We hebben drie kleine Baptisten gemeenten bezocht in het noord-westen van Roemenië. Ons logeeradres was in Galsa bij de fam. Negru Nicolae. We konden ons wisselend in het Duits en Engels verstaanbaar maken en zij vertaalden dan alles weer in het Roemeens en omgekeerd.

"De Baptisten gemeenten bestaan daar uit ongeveer 80-150 leden. Dat geldt dan voor de dorpjes Galsa, Pincota en Sebis. De Baptisten dominee verzorgt sinds januari een uur godsdienst op de basisschool in Galsa. Voorheen werd dit uur ingevuld door iemand, die de leer van het communisme aanhing."

"De diensten worden erg veel bezocht, ook door ongelovige mensen, nadat het communisme gevallen is. Zij zouden deze mensen graag een bijbel willen geven, maar die hebben ze helaas niet. Ook willen ze graag voor meerdere gemeenten een christelijke bibliotheek oprichten in Galsa, maar....." In de paasvakantie gaat br. De Roo weer.

MOEIZAAM ONTMOETEN

De stad Zwolle heeft kontakten met een stad in Rusland, Vologda, ongeveer 600 km noordoost van Moskou, met 300.000 inwoners. Er is in 1989 een Zwolse delegatie naar Vologda geweest. Eén van de delegatieleden, gemeenteraadslid De Boer, heeft toen kontakt gelegd met de Baptistengemeente daar.

Onlangs was er een russische delegatie in Zwolle, en via dhr. De Boer werd ds. Corporaal uitgenodigd voor een bijeenkomst tussen een orthodoxe priester uit de delegatie en zwolse kerkelijke vertegenwoordigers. Ds Corporaal schrijft in De Schalm: "Ik heb aan deze russische priester een brief meegegeven voor de Baptisten Gemeenten in Vologda, waarin ik hen hartelijk laat groeten van de Baptisten Gemeente uit Zwolle. Op deze wijze kan er wellicht wat kontakt ontstaan met de gemeente daar. De taal is een groot probleem." Niemand daar in de gemeente spreekt Engels of een andere taal. Ds. Corporaal beschikt over adressen van leden van de russische gemeente en men kan proberen deze personen te schrijven.

Dhr. De Boer heeft een brief gekregen van de voorganger van de gemeente te Vologda. De gemeente is vrij klein. Hun kerk is afgebrand en ze heben een ander gebouw betrokken. Er is gebrek aan geestelijke literatuur voor kinderen, en vooral aan kinderbijbels. Men heeft aan de priester drie kinderbijbels van Anne de Vries in het Russisch meegegeven.

"We ontdekken steeds meer dat de gemeente van Christus wereldwijd is", besluit br. Corporaal.

GEEN ONTMOETING

Op. 19 november is Marc Roelofsen vanuit Den Helder naar de Perzische Golf vertrokken. Als matroos van de Koninklijke Marine. Geen kerstfeest thuis, en laten we bidden dat het niet erger is dan dat.

In De Lichtenlijn (Lelystad) schrijven Jaap en Annie van der Knaap dat Marc de verloofde van hun dochter Jacqueline is. En ze vragen om post, die zoals binnenlandse post gefrankeerd kan worden, met als adres:
Matr. I H.J.M. Roelofsen,
Zuiderkruis 031509,
Postbus 99999,
1000 NB Amsterdam.

Sturen de lezers van DC ook kerstkaarten? Denkt u dan aan Marc.
En stuurt u mij uw gemeenteblad?
Of telt de Unie maar 24 gemeenten?

Pieter J. Lalleman

HET FEEST GAAT DOOR

Toen ik januari het jaarverslag van de gemeente zat te schrijven, ontkwam ik er niet aan de zegeningen van het afgelopen jaar in herinnering te halen. Daarmee bezig, werd mij het heugelijke feit gemeld dat een jonge zuster de doop had aangevraagd. Inderdaad. Dat ervaar je als een feest.

Dit jaar werd een tweetal huwelijksdiensten gehouden en verschillende huwelijks-jubilea gevierd. Broeders en zusters wilden hun dankbaarheid in een dienst met de gemeente delen. Gemeentelijke zegeningen, die je ervaart als een feest. In mei een tentevangelisatie-campagne. Verschillende sprekers brengen de boodschap van het evangelie. Diverse medewerking van zang- en muziekgroepen. Een concert van de Country Band van Wim Pols. Goede belangstelling voor de diensten. Je ervaart het als een feest.

En het gaat door. In oktober opnieuw een doopdienst. Weer heeft een jonge zuster te kennen gegeven haar Heer in gehoorzaamheid te willen volgen. Opnieuw viert de gemeente feest.

De vakantie-bijbel-week, de goed was georganiseerd, wordt goed bezocht. Ruim honderd kinderen gemiddeld, waren dagelijks aanwezig.

Zondag 's morgens werd deze week afgesloten in een dienst die is afgestemd op de kinderen. Op verschillende manieren is getracht het evangelie uit te dragen. Het is daarom niet verwonderlijk, dat onze voorganger 11 november zijn prediking begon met de woorden: "Het feest gaat door". In deze dienst namelijk werden drie zusters gedoopt. En deze dienst was een indrukwekkend feest. Aansluitend vierden we onder rijke zegen het avondmaal. De verbondenheid met elkaar was voelbaar. Een gezegende middag. En je ervaart het als een feest. Steeds zijn het woorden van dankbaarheid als er een huwelijksbijbel of doopherinneringskaart wordt uitgereikt. Immers, ondanks alles gaat het werk van onze Heer gewoon door. Soms op een andere manier dan wij verwachten. Soms in grote dingen, dan weer in kleine dingen. Het feest gaat door. Dankbaar voor zoveel zegeningen wilden we u hierin laten delen. Ook landelijk zijn we immers met elkaar verbonden. Zo mogen we elkaar bemoedigen. Door berichten over het plaatselijk werk aan elkaar door te geven. Waarom? Omdat het feest gewoon door gaat.

2e Exloërmond, R.V.

HAITIAANSE KERKEN HOUDEN HOOP LEVEND

Nog een paar dagen en de Haïtianen gaan naar de stembus. Als het goed afloopt - en de verwachtingen zijn dankzij de grote internationale controle hoog gespannen - worden het de eerste democratische verkiezingen. Dat is voor de toekomst van dit straatarme land van veel belang. Eindelijk zal het mogelijk zijn een door brede lagen van de bevolking gedragen noodprogramma te ontwikkelen, waarmee de misère op vrijwel elk gebied te lijf kan worden gegaan.

De baptistengemeenten spelen in de ontwikkelingen op Haïti - eens de eerste vrije negerrepubliek ter wereld - een vooraanstaande rol. Ze groeien, net als andere kerken van evangelische signatuur, enorm en ze doen veel aan diakonaal werk, zoals de zorg voor weduwen, wezen en gehandicapten. Op bijzondere wijze ontplooien ze activiteit via de stichting 'Action Missionaire Globale', geleid door de voorganger van de tweede baptistengemeente in de hoofdstad Port-au-Prince, dr. Cenofa Point du Jour. De stichting ondersteunt 27 christelijke scholen, over het eiland verspreid, verleent in enkele (poli)klinieken medische hulp en ontplooit ook andere initiatieven die de ontwikkeling van het land dienen.
Point du Jour was onlangs met een assistent, de arts E. Célestin, te gast bij de Nederlandse stichting - Action Missionaire Globale Haïti-Nederland - die voor de broodnodige hulp zorgt. Deze Nederlandse tak coördineert kerkelijke werkgroepen, waarbij ook enige baptistengemeenten zijn betrokken, en ze bevordert de adoptie van scholen en kinderen op dit desolate eiland. Aan dat adoptieplan doet ook een aantal Nederlandse scholen mee. De Haïtiaanse delegatie bezocht daarom diverse scholen, waaronder het Christelijk College Nassau Veluwe in Harderwijk, dat van het bezoek gebruik maakte om een nieuw hulpproject te starten, gericht op de strijd tegen de erosie op het eiland. Daarnaast werden gesprekken gevoerd met Nederlandse hulporganisaties als ICCO, SOH, Simavi en de reformatorische hulpactie Woord en Daad. Die gesprekken dienden er vooral toe meer steun te krijgen voor allerlei projecten waarmee AMG de nood onder de allerarmsten probeert te lenigen. Op basis van concrete aanvragen kan wellicht de hulp vanuit Nederland worden uitgebreid.

BERGAFWAARTS

In zijn spreekbeurten, onder meer op de Harderwijkse actiedag, liet ds. Point du Jour er weinig twijfel over bestaan dat de politieke ontwikkelingen van de afgelopen jaren dit op een na armste land ter wereld nog verder achterop hebben gebracht. Sinds de dagen van de dictators 'Papa' en 'Baby' Doc Duvalier, die ook als bankovervallers en zakkenvullers een twijfelachtige reputatie wisten te vestigen, gaat het met de democratie weinig beter. Het 'Duvalierisme' tiert er via de militiebenden nog welig.
Economisch is het al evenzeer bergafwaarts gegaan. Anarchie en terreur leidden ertoe dat steeds meer buitenlandse investeerders zich terugtrokken. De werkloosheid is tot grote hoogte gestegen, zowel op het platteland als in de hoofdstad Port-au-Prince. Armoede, honger en kindersterfte (de meeste kinderen sterven voor hun vierde jaar) konden daardoor nog verder om zich heen grijpen. Met uitzondering van de kerken functioneren de maatschappelijke organisaties niet meer. Voeg daarbij het massaal kappen van bomen om aan de nodige energie te komen, waardoor het milieu er op grote schaal aan is gegaan en zelfs hele stukken land de zee in drijven, en de uitspraak van Point du Jour 'Haïti is dood en begraven', lijkt niet overdreven. Des te opmerkelijker dat de mensen van AMG er de moed in houden en proberen te helpen waar zij kunnen.
Ze hebben nog steeds hoop voor de toekomst. Volgens de AMG-voorzitter kunnen de presidentsverkiezingen een keer ten goede betekenen. Hij grondt die verwachting onder meer op de grote belangstelling onder de bevolking en de aanwezigheid van zo'n 500 tot 600 buitenlandse waarnemers. Een vrij gekozen president kan volgens Point du Jour samenwerking bevorderen om iets aan de gigantische problemen van dit land te doen. Marc Bazin, een bekend financieel expert met de bijnaam 'Mister Clean', is volgens de baptistenpredikant de meest geschikte kandidaat.

STRUCTUREEL

Ofschoon er nergens ter wereld zoveel hulpverleners per hoofd van de bevolking worden aangetroffen, ontbreekt op Haïti een structurele aanpak. AMG - die zich van andere organisaties onderscheidt doordat ze uit de bevolking zelf is voortgekomen - wilt iets doen aan die structurele hulp. Het nieuwe project 'agroforestry' bijvoorbeeld bestrijdt de voortwoekerende erosie door het kweken en aanplanten van snel groeiende bomen en het geschikt maken van de bodem voor verschillende soorten gewassen, zoals tomaten, bananen en maïs. Daarmee wordt ook iets gedaan aan voedselproduktie en gezondheidszorg. Bovendien betekent dit project een stukje nieuwe werkgelegenheid op het eiland. In de (poli)klinieken van AMG staan de bestrijding van malaria, ondervoeding en aids centraal. Er wordt ook veel gedaan aan gezondheidsvoorlichting, onder meer over aids, een van de grootste problemen die zich in het land voordoen. De drugshandel is daar bepaald niet vreemd aan. Niet minder dan 55% van alle babies is bij voorbeeld met het aidsvirus besmet.
Via de scholen bereikt AMG duizenden kinderen op het eiland. Het adoptieplan houdt in dat niet slechts scholen in stand worden gehouden, maar dat ook wordt gezorgd voor een dagelijkse warme maaltijd voor de kinderen - vaak hun enige maaltijd - en lesmateriaal. Rondom de scholen is een aantal kleine landbouw- en andere werkgelegenheidsprojecten opgezet.

VOODOO

Tijdens zijn rondreis door Nederland heeft ds. Point du Jour de nadruk gelegd op de christelijke achtergrond van dit werk en de grote rol van de kerken op Haïti. Zijns inziens is de kerk - met name de kerk van evangelische- of baptistensignatuur - de enige instelling die er nog betekenis heeft. Terwijl het land 'dood en begraven' is, zorgt de kerk voor hoop in een hopeloos schijnende situatie. Tegenover de heersende Voodoo-cultus - een mengeling van riten die de slaven destijds uit Afrika meenamen - plaatst hij de God van de bijbel. Deze Voodoo-cultus is doordrongen in de Rooms-Katholieke Kerk, die er staatskerk is. Tegen deze achtergrond wil AMG weinig weten van samenwerking met de Rooms-Katholieke Kerk. Volgens Point du Jour moet men uit de 'spirituele duisternis van de Voodoo' bevrijd worden tot het licht van het evangelie. Een belangrijk element van de Voodoo is een fatalistische levensinstelling. AMG wil zich, aldus ds. Point du Jour, niet neerleggen bij de bestaande verhoudingen. Hij wijst er ook op dat de kerken op Haïti een enorme groei doormaken. Dat geldt onder meer voor zijn eigen baptistengemeente in Port-au-Prince, die op zondag duizenden kerkgangers trekt. Vanuit deze gemeente zijn volgens de Amerikaanse methode van 'churchplaning' diverse gemeenten in de omgeving gesticht.
Voor meer informatie over het AMG-werk kan men terecht bij de secretaris van de Stichting AMG Haïti-Nederland, de heer G.D. Noltes, die tot 1984 zelf voor AMG op Haïti heeft gewerkt. Zijn adres: Stedenmeen 127;
3844 JC Harderwijk, tel. 03410-13782, kantoor tel. 03410-11366. Van baptistenzijde neemt ds. M.A. van der Vlugt uit Harderwijk (tel. 03410-22790) aan het AMG-bestuur deel. Giften kunnen worden gestort op postgiro 570666 t.n.v. AMG Haïti-Nederland te Bodegraven.

D.B. van der Waals

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 48,- per jaar; buitenland f 66.- per jaar.
Redactie:
J. Schotanus, ds Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel, drs. G. van 't Wout
Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopij naar de eindredakteur. De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

De Heer heeft tot Zich genomen, onze zuster

Hilke Reina Kuilman

in de leeftijd van 71 jaar

sedert 8 jan. 1990 weduwe van Harm Grijze

Nieuwe Pekela, 2 november 1990.

Baptisten Gemeente Nieuwe Pekela

VAN DER GRAAF
BEL GRATIS 06-0225910
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

Hartelijk dank voor uw medeleven en belangstelling ter gelegenheid van ons 50-jarig huwelijksfeest. Deze dag is voor ons onvergetelijk geworden. We wensen u gezegende feestdagen en Gods vrede voor het nieuwe jaar.

Scheemda, Fam. W. Stuut

MEDEDELINGEN:

Het nieuwe adres van br. J. Kruizinga (voorheen Nieuw Buiten) luidt:
Albert Harkemaweg 52,
9831 SZ Aduard
Voorziter van de bond van het Gewest Zuidoost Drenthe is:
J.H. Sijkel, Middenlaan 28,
9571 CJ 2e Exloërmond,
tel. 05997-1428
Het secretariaat van de Werkgroep Toerusting berust voorlopig bij
zr. A.M. Nederlof-Grobben,
Industriestraat 104, 7553 CT Hengelo,
tel. 074-918382.

HONDERD MILOEN MENSEN BIJ CAMPAGNE GRAHAM IN HONG KONG

HONG KONG - De grootste campagne die Billy Graham ooit gehouden heeft, werd deze maand afgesloten in Hong Kong. De bijeenkomsten waren niet alleen in het stadion van Hong Kong te zien, maar via satelliet en video ook in dertig andere landen. In totaal konden meer dan honderd miljoen mensen zijn boodschap horen, die vertaald werd in 48 talen, zo vermeldt de persdienst van Grahams organisatie.
Een kwart van al deze mensen 'woont' de bijeenkomsten achteraf bij, via video-opnames en satelliet-uitzendingen. Deze samenkomsten waren voorbereid door 125.000 kerken in deze landen. Er werden in totaal 400.000 pastorale werkers ingeschakeld en tien miljoen boeken en traktaten in dertig talen beschikbaar gesteld. Sommigen hoorden de toespraken van Graham tijdens een 'huisbijeenkomst' (zoals op Papoea Nieuw Guinea, waar soms toch nog zestig tot zeventig mensen kwamen), anderen in grote zalen (zoals op Taiwan, waar het publiek varieerde van vijfhonderd tot tweeduizend bezoekers). Een week later werden 25.000 huisbijeenkomsten gehouden rondom een tv-uitzending. Gedurende de vijf dagen durende campagne in Hong Kong was het stadion, dat 29.000 zitplaatsen telt, steeds tot op de laatste stoel bezet. Gemiddeld gingen 4762 mensen per avond in op Grahams uitnodiging om "zich aan Christus toe te wijden".
Volgens veel christenen in Hong Kong was deze campagne meer dan evangelisatie, "het was een opwekking". Graham, die op de dag van aankomst zijn 72e verjaardag vierde, zei na afloop: "In zekere zin voel ik me nu gereed om naar de hemel te gaan. Ik heb de grootste campagne in mijn leven achter de rug, waarvan ik op mijn leeftijd nooit gedroomd zou hebben. We zijn zeer enthousiast en we geven alle eer aan de Heer."

HOOP

Graham bezocht Hong Kong in een cruciale tijd, omdat het in 1997 overgedragen wordt aan de Volksrepubliek China. Veel bewoners van de stad zijn onzeker en kerkleiders hadden er bij Graham op aangedrongen een boodschap van hoop te brengen. Graham zei optimistisch te zijn over de toekomst van Hong Kong, "omdat zoveel mensen over de hele wereld bidden voor de overname". Bijna negenhonderd kerken in Hong Kong werkten een jaar lang mee aan de voorbereidingen aan de campagne. Onder de 20.000 vrijwilligers bevonden zich veel jongeren. Gebed kreeg een grote nadruk tijdens de voorbereidingen.

KERKEN IN KOEWEIT STAD WEER IN GEBRUIK GENOMEN

KOEWEIT - Iraakse soldaten hebben de enkele protestantse kerken in de stad Koeweit verlaten. Ze hadden voorraad bijbels en religieuze literatuur in tact gelaten, aldus de Oecumenische Persdienst te Genève. Sinds de bezettende troepen de kerkgebouwen verlaten hebben, worden er weer twee tot drie maal per week kerkdiensten gehouden. Deze worden hoofdzakelijk bezocht door buitenlanders die al voor de invasie naar deze diensten kwamen. De kerkgangers verspreiden nu bijbels en andere christelijke lectuur onder bevolking.

VIER CHRISTELIJKE SCHOLEN GEOPEND IN MOSKOU

MOSKOU - In Moskou zijn vier christelijke scholen geopend, drie voor basisonderwijs en een voor voortgezet onderwijd. Het betreft privé-scholen die gefinancierd worden door de Amerikaanse organisatie 'Christian Liberty Academy Satellite Schools' (CLASS). Volgens gegevens van de organisatie tellen de drie basisscholen 327 leerlingen en gaan 200 jongeren naar de middelbare school. CLASS meldt dat er een wachtlijst van 1600 kinderen is. Volgens de leider van de organisatie, ds. P.D. Lindstrom, komt de meerderheid van de kinderen uit niet-christelijke gezinnen.

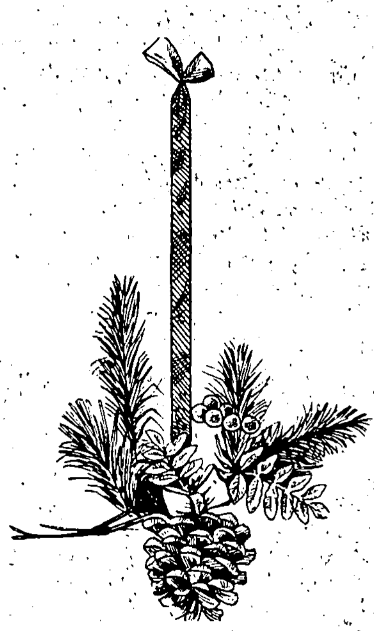
105e jaargang nummer 45- 20 december 1990

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

HET KERSTGEBEUREN - OORSPRONG VAN EEN NIEUW BEGIN

In het oude testament vindt een aaneenschakeling van een opnieuw beginnen en weer misgaan plaats. De eerste woorden van de Bijbel zijn "in de beginne". In het boek "genesis" vinden we het begin van de schepping en het begin van de mens. Een volmaakte mens in een volmaakte omgeving, in een volmaakte harmonie met God, met een volmaakte keuzevrijheid.

Wij weten hoe het afgelopen is met dat mooie begin. Telkens weer begint de Here God opnieuw. Boven dat hele oude testament kunnen we schrijven *"Groot is uw trouw o Heer"*. U bent telkens opnieuw begonnen, als mensen hebben gefaald. Wat we vooral ontdekken is dat naar de mate de situatie erger wordt, dat dan de belofte van herstel in de profetie duidelijker doorklinkt. Hoe donkerder de aktuele situatie van het volk Israël tijdens de koningsheerschappij, hoe helderder de profetie van de komende koning.

Dwars door al die narigheid en ellende van al dat menselijk falen klinken de voetstappen van de komende Koning. Dat begint al direkt na de zondeval bij de moederbelofte in Gen. 3:15. De Here God zal komen met de definitieve oplossing. De Messias komt. Hij zal vrede, gerechtigheid en heil brengen. Heil en vree wordt gebracht aan een wereld verloren in schuld. In Zijn Heiligheid kon God niets met U en mij te doen hebben. In Zijn liefde kan Hij ons niet verstoten. Hij heeft in het komen van de Here Jezus naar deze aarde de weg gevonden om het conflict tussen Zijn Heiligheid en Zijn liefde op te lossen. Hij is in Christus aan de mensen gelijk geworden, om opnieuw te kunnen beginnen.

Het allereerste begin van elke wereldburger is geboren worden als een baby. God is in Christus, hoe ondoorgrondelijk, als een baby met ons opnieuw begonnen.

Om helemaal opnieuw te beginnen met je leven zou je opnieuw geboren moeten worden. Om het allemaal nog eens netjes over te doen.

Ook al kan dat niet op een letterlijke manier. *Het kan!* Daar heeft God in Zijn Zoon Jezus Christus een mogelijkheid door geschonken.

Ook al was Christus duizend maal
in een stal geboren
en niet in mijn hart, dan was
ik nog verloren.

De Here Jezus heeft gezegd dat wij opnieuw geboren kunnen worden. Hoe bezoedeld het verleden, hoe angstig het heden en hoe hopeloos de toekomst:

Er is een uitweg en dat is een eeuwige uitweg! Jezus is de weg en de uitweg!

Het resultaat van de beslissing om de Here Jezus, op grond van Zijn verzoeningswerk, aan te nemen is een nieuwe geboorte. Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping. Het oude is voorbijgegaan. Zie, het is alles nieuw geworden. Door die nieuwe geboorte worden we opgenomen in het proces van vernieuwing. Ook al vervalt onze uiterlijke mens en we stellen ons onder de heerschappij van de Heilige Geest, dan wordt de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd. Het nieuwe begin met zijn oorsprong in het kerstgebeuren heeft nog steeds zijn merkbare uitwerking in de levens van miljoenen mensen.

Die miljoenen eens zaligen zal
werd geboren in Bethlehems stal

J. Schotanus

"De Christen" van 27 dec. komt te vervallen.

VERDER IN DIT NUMMER

IN DE KERK ZIJN GEEN ABUIZEN

een kerstnachtdienstverhaal

Een niet in alle opzichten herkenbaar, maar toch wel waar gebeurd verhaal. Een indrukwekkend relaas van een misverstand in en rondom een kerstnachtdienst in een kerkje ergens in het oosten van ons land.

Wekenlang was de administratie van het conferentiecentrum bezig geweest om gasten te boeken. Sommigen van de gegadigden waren reeds eerder geweest en men had in alle opzichten genoten. Wel had men ontdekt dat er mooiere en minder mooie kamers waren. Zodra het seizoen van inschrijvingen geopend was, had men zo snel mogelijk geschreven met de uitdrukkelijke wens om in aanmerking te komen voor kamer 14 of mocht die onverhoopt bezet zijn dan maar kamer 9. Uiteindelijk, na enkele telefoongesprekken, was men toch wel tevreden gesteld. Ook al betekende dat niet dat ze altijd hun eerste of tweede wens in vervulling hadden zien gaan.

Nu was het dan zover. Het personeel had het druk gehad met het warm houden van de koffie en thee, het sjouwen van de koffers en het aanwijzen van de kamers. Gelukkig was het kantoor open voor de afrekening. Het was een opluchting om de spanning van zoveel geld op zak kwijt te zijn. De hele middag door waren ze druppelsgewijs aangekomen. Sommigen met eigen vervoer, maar de meesten met openbaar vervoer. Enkelen waren gebracht door kinderen, waarbij dezen ook even een kijkje konden nemen waar vader en moeder en in meerdere gevallen alleen maar één van beide hun kerst zouden doorbrengen. Ja, één van beide, want dat soort kerstkonferenties is een ware uitkomst voor alleenstaanden.

Vooral voor de nieuwelingen was het even wennen in de grote eetzaal. Er was altijd wel iemand die het voortouw van de gesprekken nam en het ijs was spoedig gebroken. Bij het aanhoren van de positieve ervaringen van degenen die eerder waren geweest was iedereen zo te zien op z'n gemak gesteld. Na de maaltijd was de sfeer al volledig bepaald. Natuurlijk moesten sommigen direct naar boven om hun tasje van de kamer te halen. Hun tafelgenoot had zo belangstellend gevraagd naar de kinderen en kleinkinderen. Dus er moesten foto's bekeken worden. Bij zo'n eerste kennismaking gaat het vooral om de positieve dingen. De schoonzoon met zo'n geweldige baan en het kleinkind, dat zo bijzonder goed kan leren. Pas na enkele dagen zou blijken, dat het niet altijd rozegeur en maneschijn was. Vooral als het gesprek terecht kwam op geestelijke zaken. Het gezinnetje van de dochter ging al jaren niet meer naar de kerk. Een kleinzoon was gaan samenwonen. Deze zaken kwamen pas aan bod als men elkaar een beetje beter had leren kennen.
De avondsluiting was een hoogtepunt. Eén van de gasten had al laten weten het orgel te kunnen bespelen. De organisatie was goed thuis in de bundel van Johannes de Heer. De lievelingsliederen mochten worden opgegeven en er werd naar hartelust gezongen. Dit was toch heel wat anders dan thuis alleen op je kamer zitten. De eigenaar van het centrum had gezorgd dat er een heel fijn echtpaar was aangesteld voor de leiding. Er straalde een geestelijke warmte vanuit en wat wil je nog meer in deze kille wereld. Later kwamen er ook enkele verhalen los over de kilheid in sommige kerken van vandaag. Hier kon je geestelijk weer even helemaal bijkomen. Vooral de eenvoudige en directe manier van de Bijbeloverdenking sprak aan.

Er was afgesproken, dat men op het conferentiecentrum geen eigen kerkdiensten zou organiseren. Men wilde geen concurrentie met de kerk en daarom werden er ook geen bijbelbesprekingen e.d. gehouden als er in het dorp een kerkdienst was. Men kon het de gasten niet verplichten, maar men werd wel aangemoedigd om in het dorp ter kerke te gaan. De enige kerk ter plaatse is een Hervormde kerk.

Met elkaar is overeengekomen, dat men de kerstnachtdienst mee zal gaan maken in de dorpskerk. Op zichzelf al een getuigenis voor de mensen dat het centrum niet behoort tot de een of andere secte. In de kerk is men er ook al een beetje aan gewend, want er was duidelijk gebleken, dat hun burgemeester De Bron zeer welgezind was. Hij had bij eerdere gelegenheden zelfs de koster wel eens gewaarschuwd en die had dan een speciale bank voor de mensen van De BRON gereserveerd. Zulke verhalen doen het goed onder de gasten en zo trekken ze samen lopend op naar de kerstnachtdienst.

Zuster Felderhuis met haar grote zilvervoskraag loopt statig voorop de hal van de kerk binnen en de rest er achteraan. Zij spreekt de koster plechtig aan en zegt: de bank van De Bron, maar deze verstaat de bank van de Baron. Hij begeleidt haar en haar gevolg naar de hoge banken van de Gelderse adel en houdt de deurtjes open van de twee rijen hoge banken. Niemand kijkt er eigenlijk zo vreemd van op. Het is kerstavond en de kerk is goed vol en de oudgedienden hebben in die banken nooit mensen zien zitten. Wel die van de burgemeester en zijn familie in het verlengde daarvan. Iedereen vond dit wel zeer prettig geregeld.
Het was stil geworden en ondertussen komt de dominee met de ouderlingen en diakenen binnen. Als hij op het punt staat om votum en groet uit te spreken komen er nog enkele indrukwekkende dames binnen. De koster had ondertussen al begrepen dat de mensen op hun adellijke plaatsen van het centrum waren en nu krijgt hij de schrik van zijn leven, want hij herkent in één van deze dames de gravin. Hij loopt zenuwachtig naar de achterste rij van de hoge banken en wijst hen een andere plaats in een uithoek van de kerk. Daar lopen ze dan helemaal voor de kansel langs en vinden gelukkig nog een plekje om te zitten. De gravin met haar engelse adellijke gasten (zoals later zou blijken) nemen ook hun plaats in en de dienst kan beginnen.
Votum en groet zijn uitgesproken en er is opnieuw gestommel bij de deur. De graaf had nog wat extra tijd nodig gehad om zijn auto te parkeren en komt alsnog binnen. De gast van De Bron, het dichtst bij het deurtje van de voorste bank, waarin men was blijven zitten heeft de situatie door. Hij springt overeind, houdt met enige buiging het deurtje open en laat de graaf op deze zijn rechtmatige plaats zitten. Een zitplaats, waar hij het hele jaar wel voor betaald heeft en maar zo weinig gebruik van heeft gemaakt. Gelukkig gaat vanaf dit moment de dominee weer verder met het opgeven van het eerste lied en kan de verjaagde gast onderwijl voor zichzelf een nieuw plekje zoeken.
Hiermee zou deze affaire als afgedaan beschouwd kunnen worden. Ware het niet, dat de mensen op de voor hen ongeoorloofde eerste bank de opmerkingen van de gravin in het engels over het gepeupel verstonden. Eén van deze Brongasten, die jaren in Amerika had gestudeerd, draaide zich om en zei in volmaakt engels: Mevrouw als wij u ten laste zijn en het u niet behaagt dat wij hier zitten, dan zijn wij bereid om te vertrekken. Toen zij daarmee meende te moeten concluderen, dat de hele rij Amerikanen waren, hoefde dat gelukkig niet. Toch voelde de heer Buitenhof, waarnaast de graaf was komen te zitten, zich erg opgelaten en fluisterde hem toe: "Mijnheer de graaf, hier heeft een abuis plaatsgevonden", waarop de graaf hem het geruststellende antwoord gaf: "Mijnheer, in de kerk zijn geen abuizen".

J. Schotanus

DE VOORGANGER EN ZIJN TIJD

Op een bijeenkomst van het convent van de voorgangers van de Groninger-baptistengemeenten werd door een van de broeders een inleiding gehouden over bovenstaand thema.
Deze inleiding begon met de mededeling dat een sociologisch rapport had uitgewezen dat de predikanten in Nederland, maar ook op verschillende plaatsen in het buitenland, een werkweek hebben van 66,4 tot 79 uur.
Nu kunnen we daar verschillende gedachten over hebben. Is dat de werkelijke werktijd of wordt hiermee bedoeld de tijd dat men beschikbaar moet zijn voor de gemeente? Ongetwijfeld zal deze werktijd niet voor iedere voorganger gelden. Terwijl er daarnaast weken zijn waarin zelfs het hoogste getal nog overschreden wordt, terwijl er ook wel weken zijn dat het laagste getal niet gehaald wordt.
Toch geeft dit wel te denken. In een tijd, waarbij in het maatschappelijk leven het aantal werkuren steeds meer vermindert, waarbij we ook nog in aanmerking moeten nemen dat het aantal productieve werkuren veel lager is dan de officiële werktijd, neemt het aantal werkuren van de voorganger eigenlijk nog toe.

ER WORDT EEN STEEDS GROTER BEROEP GEDAAN OP DE VOORGANGER

Dat is niet zo verwonderlijk, want in heel de maatschappij wordt er een steeds groter beroep gedaan op alle mogelijke hulpinstanties. Het aantal hulporganisaties en buro's wordt steeds groter. Maar ook de wachttijd neemt toe. Afspraken bij psychiaters en psychologen worden steeds verder opgeschoven voordat men aan de beurt is. Deze roep om hulp komt ook bij onze voorgangers terecht. Steeds vaker wordt er een beroep op onze voorgangers gedaan om hulp. De problemen op velerlei gebied nemen toe. Het is dan ook al een aantal jaren dat wij het accent van het werk van de voorganger steeds meer zien verschuiven naar het pastorale. Het is nog niet zo lang geleden dat in de opleiding van predikanten de theologische kennis het leeuwendeel van het studiepakket was, terwijl het pastorale werk min of meer als een aanhangsel werd gezien. Daar is de laatste jaren een verandering in gekomen. De studie is uitgebreid met grotere aandacht voor het pastorale werk, terwijl er voor predikanten steeds meer cursussen en studieweken worden gehouden waarin zij zich beter kunnen bekwamen in dit werk.

MOET DIT NU HET VOORNAAMSTE WERK VAN DE VOORGANGER ZIJN?

Er is een lange tijd geweest dat de voorganger de prediker was. Dat was zijn werk, daar had hij zich in bekwaamd. De geloofsopbouw van de gemeente stond hem daarbij voor ogen, alsmede de verkondiging van het evangelie aan allen voor wie dat evangelie was bestemd. Bijbelonderricht aan jong en oud hoorde tot het vaste patroon. Dat vroeg veel tijd van de voorganger, ook veel tijd van voorbereiding. Daarnaast was er natuurlijk ook de taak van het herder zijn in de gemeente. Waarbij we ons kunnen afvragen of dit herder zijn van de voorganger zich ook niet voor een groot deel van de preekstoel afspeelde. Hoewel er ook in vroeger tijden voorgangers waren die op het pastorale gebied grote bekendheid verwierven.

Toch was het toen anders, omdat de tijden aan het veranderen zijn. In vroeger dagen werden heel wat problemen binnenskamers opgelost, zij kwamen niet naar buiten, zelfs niet naar de voorganger toe. Het gemeentewerk werd veel intensiever beleefd, zodat door leiders van verenigingen, vrouwen- en mannen verenigingen, heel wat werd opgevangen. Ook ging men wat vlugger naar een ouderling of diaken toe dan naar de predikant, omdat deze toch dikwijls wat verder weg stond.
Dit alles heeft er aan meegewerkt dat het werk van de voorganger zwaarder belast is dan in vroeger tijden. En we zouden ons kunnen afvragen of dit één van de redenen is dat er de laatste jaren nog al wat predikanten in een andere tak van pastorale arbeid zijn gaan werken, zoals ziekenhuis, justitie e.d. Dit is namelijk een zaak die we ook bij andere kerken waarnemen, terwijl er gemeenten zijn, die al lang vacant zijn zonder dat zij iemand kunnen vinden die het werk van herder en leraar in de gemeente op zich wil nemen.

EEN NIEUWE BEZINNING OP HET WERK VAN DE VOORGANGER

Dat dit nodig is bewijst het aantal klachten dat wij soms vanuit pastorieën horen. Het moet duidelijk zijn dat bij de reeds eerder genoemde werktijden van de voorganger het gezin daaronder te lijden heeft. Waarbij we niet moeten vergeten dat het eigen gezin van de voorganger ook te maken heeft met de ontwikkeling in onze maatschappij, waarin het aantal problemen toeneemt. Als echtgenoot en vader hoort de voorganger tijd aan zijn gezin te kunnen geven. Een nieuwe bezinning op het werk van de voorganger is geen zaak waar alleen de voorgangers mee moeten bezig zijn. Dat ligt allereerst bij de Raden van de gemeenten en wellicht bij heel de gemeente. De vraag zal opnieuw gesteld moeten worden wat het verwachtingspatroon van de gemeente is over de taak van de voorganger. En wellicht zal dat verwachtingspatroon moeten veranderen. Het zal echter geen zaak moeten blijven van voogangers en hun Raden of gemeenten. Veel meer zal er vanuit de leiding van onze Unie bezinning over deze zaak moeten zijn en van daaruit zal men bepaalde overwegingen naar de gemeenten kunnen zenden. Tot nu toe was het zo dat er vanuit de leiding van de Unie wel richtlijnen werden gegeven over salaris e.d., maar veel meer zal men zich ook met deze zaken moeten gaan bezighouden. Op deze plaats willen we daartoe wel een aanzet geven.

HOE MOET DE VOORGANGER ZIJN TIJD BESTEDEN?

Dat zal uiteraard niet voor iedereen gelijk zijn. Toch zijn er wel enkele hoofdlijnen aan te geven, wat we hier ook willen doen.
Er zal een duidelijker verdeling moeten komen tussen de tijd welke de voorganger aan het werk in de gemeente kan besteden en de tijd die hij noodzakelijk moet hebben voor zijn gezin.
Omdat het werk van de voorganger geestelijk van aard is, zal hij tijd moeten hebben om zich geestelijk voor te bereiden. Daarmee bedoelen we niet de tijd voor de voorbereiding van zijn preken en bijbelstudies, maar vooral voor zijn eigen geestelijke groei, hetwelk immers alleen in een omgaan met de Here en zijn woord wordt verkregen. Voor jarenlange prediking en bijbelstudie is het noodzakelijk dat de voorganger blijft studeren en het is daarom nodig dat hij tijd krijgt om boeken te lezen die hem daarbij kunnen helpen. Dat zal de gemeente ten goede komen, want daardoor groeit ook de gemeente. Wellicht zal er dan minder tijd overblijven voor het pastorale werk. Hoewel het een onderdeel van het werk van de voorganger blijft.
Wellicht zal het daarom mogelijk zijn om in de gemeente een groep bekwame mensen te vinden die, onder leiding van de voorganger, een soort pastorale groep gaan vormen en daardoor een deel van het werk, het vele werk, van de voorganger kunnen overnemen. Natuurlijk is hier niet alles mee gezegd, maar we willen hiermede een aanzet geven tot discussie die ook in onze eigen Baptistengemeente op korte termijn gevoerd zal moeten worden, lettende op de klachten die wij hier en daar opvangen.

Jac. Schouten

BEROEPINGSWERK

Ds. P. Wijchers uit Enschede heeft een beroep ontvangen van de wijkgemeente-Zuid in Emmen

LEVEN BINNEN HET PROFIEL

Onze identiteit

Het vorige artikel bevatte een profielschets van een baptistengemeente. Die zal wel herkenbaar zijn. Maar net als bij de profielschets van een funktionaris die aangetrokken moet worden door een bedrijf is ook hier de vraag: Welk levende mens, welke levende mensen passen in die profielschets? Hoe funktioneren zij daarin?

BEGRENZINGEN

Lid worden van een gemeente houdt beperkingen en begrenzingen in. Net zo goed als wanneer je van vrijgezel echtgenoot of echtgenote wordt. Je leeft niet meer in een onbeperkte vrijheid, maar leert rekening te houden met de ander, de anderen. Tegenover het individualisme, waar ieder maar op zijn eigen manier moet kunnen leven, staat de vrijwillige binding aan de gemeente. Je wordt lid van het lichaam van Christus, en dat beperkt je bewegingsvrijheid, want je krijgt een plaats tussen anderen in.
Wij kunnen daarom in de gemeente niet leven in de vrijblijvendheid: Als het tussen mij en de Heer maar in orde is, moet ik verder kunnen leven zoals het mij goeddunkt. In de gemeente geldt het principe: Wat is tot nut en zegen van het geheel, de gemeente. Wat is opbouwend voor de gemeenschap der heiligen. Het gaat niet om de vraag hoe de gemeente tegemoet komt aan mijn verlangens, maar hoe de gemeente gediend is met mijn inbreng.
Ik zal rekening moeten houden met de anderen. Niet alleen mijn eigen belang zoeken, maar ook dat van het geheel laten meewegen. Het kan zijn dat ik voor mijzelf geen moeite heb met bepaalde dingen en manieren van leven, maar dat ik daarmee wel mijn broeders en zusters in de gemeente ergernis en aanstoot bezorg. Wie denkt: Dat is mijn zaak, daar heeft een ander geen boodschap aan, heeft de wet van de liefde nog niet leren kennen. Het is met de liefde net als met voorrang in het verkeer. Je mag geen voorrang nemen, je moet wel voorrang geven.
Een mooi voorbeeld geeft Paulus in 1 Corinthiërs 10: 23-33. Alles is geoorloofd, maar niet alles bouwt op. Bij dat "alles" staat overigens wel dat je het ter ere van God moet kunnen doen. In de vleeshal werd vlees verkocht dat in de heidense omgeving eerst aan de goden van de tempel gewijd was. Eet dat vlees maar gerust, zegt Paulus. In 1 Corinthiërs 8: 4-6 heeft hij al uiteengezet dat er geen afgoden bestaan. Er is met dat vlees op zichzelf niets aan de hand, en Paulus zal het met een gerust hart eten. Maar veronderstel dat er een broeder is, die vanuit zijn verleden een angst heeft voor dat dienen van die afgoden, en nu bang is dat hij door het eten van dat vlees de Heer ongehoorzaam zal zijn. Hij ziet er wèl kwaad in en het zou zijn geweten verontrusten. Nu, zegt Paulus, houdt dan maar rekening met het geweten van je broeder en eet geen vlees in zijn nabijheid, want je kwetst hem daarmee. Aan het eind van 1 Corinthiërs 8 schrijft hij zelfs: Daarom, indien wat ik eet, mijn broeder aanstoot geeft, wil ik in eeuwigheid geen vlees meer eten. Dat is de wet van de liefde: Je eigen grenzen bepalen door rekening te houden met je broeder en zuster.
De grote vraag is niet zozeer onze identiteit. Het is veeleer of wij bereid zijn onze standpunten, progressief, conservatief of wat je er nog meer bij kunt bedenken, in te leveren ten behoeve van de vrede met onze broeders en zusters en de eenheid van de gemeente. En ook of wij in de gesprekken met elkaar vertrouwen hebben in elkaars oprechte bedoelingen. Dat kon wel eens belangrijker zijn dan een goede profielschets van onze identiteit.

DOOR DE GEEST GELEID

In de baptistengemeente belijden wij dat belangrijke besluiten genomen worden in de gemeentevergadering. Dat baseren wij op het principe dat de gemeente de woonplaats is van de Heilige Geest. De gemeente wil zich laten leiden door de Geest.
Maar in hoeverre kan de Geest in de gemeente wonen en de gemeente vervullen en leiden? Als er in de gemeente weinig of geen plaats is voor de Geest en zijn leiding - in feite de leiding van Christus Zelf, het Hoofd van de gemeente - hoe zuiver is dan een besluitvorming? Worden dan besluiten niet het resultaat van alleen maar ons natuurlijke denken, dat zo duidelijk beïnvloed wordt door de wereld om ons heen?
De ruimte voor de Geest behoeven we niet te zoeken in allerlei Geestesuitingen. Het gaat veeleer om wat ons denken bepaalt, en daarmee ons handelen. Daarin spelen twee factoren een grote rol. De persoonlijke relatie van elk lid van de gemeente met de Heer. En het gezamenlijk bestuderen van het Woord van God. De Geest bedient zich immers van dat Woord om de wil van Jezus aan de gemeente bekend te maken. Door het lezen en bestuderen worden onze gedachten gevormd om de wil van God te leren verstaan. De vorming door het Woord maakt de gemeente tot een voorpost van het Koninkrijk van God, dat met zijn vernieuwende kracht de wereld binnen wil komen. Die vorming leert ons ook alles wat uit de maatschappij, die per definitie niet christelijk is, op zijn waarde te beoordelen. Een gemeente die zich niet regelmatig samen buigt over en onder het Woord, kan niet verwachten dat zij door de Geest geleid zal worden. Wij kunnen de Geest niet losmaken van het Woord. Als wij het Woord gesloten laten, komen wij weer terecht bij onze eigen menselijke geest.
Over die vorming door het lezen en bestuderen van de Schrift heb ik mijn zorgen. Bijbelstudie is niet zo populair onder de baptisten. Ooit hoorde ik eens van een broeder die er zelfs op tegen was, want als je je daarin ging verdiepen kwamen er alleen maar meningen tegenover elkaar te staan! Verhoudingsgewijs is het aantal gemeenten dat werkt met de boekjes van de Gemeente Bijbel School niet groot. Daarnaast zal een aantal voorgangers zelf hun Bijbelstudies geven door de traditionele methode van overdracht. In doorsnee zal het aantal leden dat de Bijbelstudie van de gemeente volgt niet groot zijn. Mogelijk tien tot twintig procent van het ledenbestand.
Daarbij komt dat leden van de gemeente soms hun geestelijke vorming op diverse andere plaatsen halen. Door schriftelijke cursussen, door conferenties, in diverse richtingen. Als dat gaat in de plaats van als plaatselijke gemeente samen bezig te zijn met de Bijbel, zal er niet zoveel van een gezamenlijke en gerichte vorming terecht komen, maar eerder een schakering van verschillend gerichte denkbeelden. Dat lijkt mij niet zo bevorderlijk voor de eenheid van de gemeente.

GEBED

Als wij de leiding van de Geest verwachten, zal er ook een ruime plaats moeten zijn voor het gebed in de gemeente. Ook onze bidstonden zijn vaak beperkt tot een kleine groep. Sommige mensen houden ook niet van bidstonden, bang voor een speciaal sfeertje. Dat hoeft natuurlijk niet. Het gebed kan in precies dezelfde sfeer plaatshebben als de Bijbelstudie. Waarom zouden wij in belangrijke momenten van een gemeentevergadering niet een ogenblik van gebed houden, in plaats van alleen het begin en het slot door een van de broeders of zusters een gebed te laten uitspreken? Het is ook juist een van die aspecten van een baptistengemeente, dat de dingen niet zo formeel vastliggen. En dat er ruimte is voor persoonlijke gebeden. Soms verenigt een gebed ons méér dan een diepgaande discussie.

H.G. de Winkel

KAARTEN STUREN AAN GEVANGEN EGYPTISCHE CHRISTENEN

Ermelo - Christenen in het Westen moeten kaarten sturen aan drie jonge Egyptenaren die om hun geloof in Christus in de gevangenis zitten. Die oproep deed Ibrahim El-Sayeh tijdens de landelijke ontmoetingsdag van Open Doors (voorheen kruistochten). De drie mannen zijn kortgeleden gearresteerd en zitten nu, zonder in een rechtszaak veroordeeld te zijn en zonder dat hun familie op de hoogte werd gesteld in Cairo in de gevangenis. Het zijn: Moustafa Mohammed Said al-Sarkawi, Mohammed Hussain Sallam en Hassan Mohammed Ismail Mohammed. Hun adres: Seign Abu Zaabal el Sinaee (Industrial Prison of Abu Zaabal), Cairo, Egypte

NOODKREET OOST EUROPA (3)

Geachte broeders en zusters,

Onze artikelen in "De Christen" van 1 en 15 november j.l. over Oost Europa en de brief van E.B.F.-secretaris, br.Karl Heinz Water, hebben veel reacties opgeroepen.
Verheugend veel gemeenten in meerdere Unies in Europa zijn in actie gekomen ten bate van onze broeders en zusters in O-Europa. Zoveel zelfs, dat het kantoor in Hamburg de aanvragen moeilijk kan verwerken. Toch is dat niet eens het grootste probleem. In de afgelopen weken is gebleken dat de verdere economische en maatschappelijke ineenstorting doorgaat. Zo bleek het postale stelsel, dat, hoewel wankel, toch nog redelijk leek te functioneren, niet meer voldoende betrouwbaar te zijn.
Samen met het feit van de hoge verzendkosten, heeft de Commissie der Unie ertoe doen besluiten u te adviseren dit kanaal dan ook voorlopig niet meer te gebruiken.

Toch is de nood zeer groot!
Toch willen we graag helpen!

Wat dan ? Ziehier ons verzoek aan u:
1. Blijf actie voeren en geld inzamelen, zowel voor als na de jaarwisseling.

2. Overleg met de gemeenten binnen uw bond, gewest of regio. De Unie Commissie heeft regionaal en landelijk contactpersonen gevraagd om de vervoersmogelijkheden op elkaar af te stemmen en zo optimaal mogelijk te benutten.
Zijn er binnen uw regio baptistengemeenten die niet bij de Unie zijn aangesloten, maar die wel meewerken, geeft u deze gemeente(n) dan a.u.b. een afschrift van deze brief. Eventueel kunnen deze gemeenten, voor meer informatie, ook contact opnemen met br G. Bosveld te Musselkanaal (tel. 05990-12384).

3. Op dit moment zijn er vervoersproblemen (of verwerkingsproblemen daar!), maar aan nieuwe mogelijkheden wordt actief gewerkt.

4. Wacht met de uitvoering, dus de aanschaf van goederen en het transport, tot u overleg hebt gevoerd met uw regionale contactpersoon. Via hem of haar kunt u ook voorstellen doen tot een meer efficiënte vervoersorganisatie.

5. Daar de Unie direct via de E.B.F.kanalen kan werken, is rechtstreekse financiële hulp via het Noodfonds ook zeer welkom en doeltreffend. De Commissie der Unie heeft reeds besloten onmiddellijk f 25.000,- uit het Noofdfonds voor de meest urgente nood over te maken.

6. Mocht u reeds met een actie bezig zijn en andere kanalen hebben gekozen, let er dan op dat uw hulp vooral OOST ROEMENIE en BULGARIJE bereikt, omdat dát de zwaarst beproefde gebieden zijn.

7. De contactpersonen voor de gewesten zijn:

Groninger Bond:
J. Scholtens, Muntendam
(tel. 05987-13700)

Friese Bond:
G. Liebe, Drachten, (tel. 05120-32523)

Zuidoost Drenthe:
H.C. Schaap, Emmen
(tel. 05910-22259)

IJsselgewest:
H.G. de Winkel, Dieren
tel. 08330-15093)

Zuid en West Nederland:
Zr J. Krause-Boiten, Rotterdam
(tel. 010-4830945)

Noordwest Nederland:
J. Korf, Velsen Zuid (tel. 02550-14747)

Oost-Overijssel:
J. Aaldring, Hengelo (tel. 074-910968)

8. De Commissie der Unie heeft J. Aaldring te Hengelo gevraagd als *landelijk coördinator* te willen functioneren.

Moge de Heer door uw inspanningen anderen zegenen en bemoedigen.

Met hartelijke broedergroeten,
namens de Commissie der Unie,

A. Niessink, algemeen adjunct

JEUGDLEIDERS-WEEKEND OP DE STRUBBEN

Het duurt nog even, maar we willen je toch vast attent maken op het jaarlijkse jeugdleidersweekend dat op 15 en 16 februari 1990 gehouden wordt op "de Strubben".

Het weekend is bedoeld voor leiders van tussen- en oudere jeugdgroepen. We willen dit keer alleen wat extra aandacht geven aan tussenjeugdleiders. Omdat we steeds weer ontdekken dat dit een heel moeilijk stuk werk is. Een groep motiveren, de verhouding lol-inhoud, de 'overgang' naar de oudere-jeugd, 'orde houden' etc.; het zijn allemaal geen problemen die zichzelf oplossen. Vandaar dat we op dit weekend willen proberen er met elkaar eens over te praten en wat verder te komen.

Opschrijven in je nieuwe agenda dus: 15-16 februari Jeugdleidersweekend op "De Strubben".

OPENING JEUGD-CENTRUM N.B.J.B. DE STRUBBEN

29 DECEMBER 1990

*** vanaf 15.00 uur welkom**
- openingsaktiviteiten
- open huis
- ontmoeting
- gratis attentie

*** vanaf 19.30 uur**
- groot feest
- optreden Just S.U.R. - Emmen

Zo'n feest beleef je in 1990 niet meer!!!!

Wel even komen dus!

De Strubben, Hoofdstraat 4, 9443 TJ Schoonloo
Informatie: Jeugdburo
tel. 05120-15687

ITALIAANSE BAPTISTEN NEMEN 'GELOOFS-BELIJDENIS' AAN

SANTA SEVERA - De Italiaanse baptisten hebben tijdens hun algemene vergadering, eind oktober, een 'geloofsbelijdenis' opgesteld. Het is de eerste keer dat de Italiaanse baptisten iets dergelijks hebben gedaan. Geschreven geloofsbelijdenissen zijn sowieso onbekend bij de baptisten.
Het Italiaanse document bevat negentien artikelen. Vertrekkend unievoorzitter Paolo Spanu zei dat deze algemene vergadering "als een historisch moment beschouwd zal worden", omdat deze geloofsbelijdenis is aangenomen. Volgens Spanu zal het niet het laatste document van deze aard zijn, "omdat voor ons baptisten geloofsbelijdenissen eerder functioneren als een spiegel die onze 'gemiddelde geloofsopvattingen' reflecteert dan een normatief document om anderen te beoordelen".

UIT DE GEMEENTEN

GEMEENTEBERICHT VAN DOETINCHEM

Na een poosje van stilzwijgen, nu even een bericht uit Doetinchem.
Op zondag 16 september 1990, namen we, in een stampvolle kerk, afscheid van een voorgangersechtpaar br. en zr. Gert en Elisheva de Jonge. Na een zegenrijke periode van ruim 7 jaar, nam br. De Jonge een beroep aan van de gemeente te Ede.
We mogen als gemeente terugzien op 7 goede jaren waarin de boodschap van de Heer werd gebracht en velen tot persoonlijk geloof kwamen, waaronder heel wat jongeren. Geïnstitueerd in 1967 met 27 leden, heeft de gemeente een gestadige groei doorgemaakt, zo'n 7 jaar geleden ca. 85 leden, nu rond de 160 leden plus een grote vriendenkring. Ruimtegebrek, vooral in de vakantiemaanden, speelde ons nog wel eens parten, gelukkig konden we onlangs, in goed overleg met de UBS, zowel de in gebruik zijnde kapel alsook het gebouw er naast aankopen. Een verbouwplan, om een en ander tot één gemeentecentrum om te bouwen, ligt klaar. In januari a.s. zal de verbouw, nadat enige vertraging was opgetreden, van start gaan.
Wij hopen dat br. en zr. de Jonge en de gemeente Ede een fijne en gezegende tijd tegemoet gaan.
Intussen gaat ook het werk in de gemeente voort en met zegen.
Vanmorgen (2/12'90) werden Alfred en Hannie Boerman, een jong echtpaar uit Varsseveld gedoopt. Dankbaar voor hun christelijke opvoeding en voor contacten met andere gelovigen nadien, kwam het in hun leven tot een persoonlijke geloofskeuze, hun overgave aan de Heer. Daarvan getuigden zij in de dienst en werden zij, door Br. Y. Horjus, gedoopt. Jongelui van een koffiebar uit Dinxperlo werkten aan de dienst mee.
Br. Horjus sprak n.a.v. Lucas 19: 1-10 over Zacheüs de oppertollenaar. In een fijne uitleg en verkondiging werd het weer duidelijk: (vs. 10) "Want de Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te zoeken en te redden". Tot slot vierden we met velen het avondmaal. Geen korte dienst, maar wel een heel fijne dienst waar we met dankbaarheid op terugzien: Zo gaat de Heer voort met Zijn werk, bij ons en naar wij geloven en vertrouwen, in al de gemeenten. Een woord van waardering ook voor al de broeders die, in deze vacante periode, bij ons voorgaan. Wanneer de nu vacante voorgangersplaats zal zijn ingenomen weten we niet. Ook in deze gaan we rustig samen een weg, waarvan we geloven dat de Heer daar op Zijn tijd en wijze in zal voorzien.

Met een hartelijke groet vanuit Doetinchem,

Uw broeder C. van Manen

ZANG EN MUZIEK

Op zondag 28 oktober werd in de Baptistengemeente Pernis de gebruikelijke jaarlijkse Zang- en Muziekavond gehouden. Dit was de achttiende keer dat de koren en muziekgroepen samen met de gemeente en genodigden een dergelijke avond belegden. Deze avond had echter een bijzonder karakter gekregen, doordat ook het "Scots Church Choir" uit Rotterdam als gastkoor participeerde. Naast het programma van gepresenteerde liederen, was er ook veel ruimte gelaten voor samenzang.
Het was voor iedereen een gezegende avond.
De samenwerking tussen de twee koren verliep zo goed, dat ter plekke werd besloten om op meerdere gelegenheden samen te werken.

Ben J. van der Veen

ZANGKOOR GEMEENTE PERNIS OP LANDDAG BELGISCHE BAPTISTEN UNIE

Op 10 november werd de Landdag van de Belgische Baptisten Unie georganiseerd in Middelkerke. Dit plaatsje ligt aan de kust vlak bij Oostende. De plaatselijke gemeente zou de verzorging op zich nemen van de dag. Dit deden zij op een prachtige wijze. Vooral als men bedenkt dat het hier om een huisgemeente gaat, die slechts zo'n twintig leden telt. Ds. Sammie Verhaege en zijn broer Jean-Claude zijn de voorgangers van deze gemeente. De eerstgenoemde is tevens vice voorzitter van de Unie. Via hem werd het koor *De Blijde Tijding* en de *Zang en Muziekgroep* van de baptisten gemeente Pernis uitgenodigd om de Landdag op te luisteren en geestelijk te inspireren.
Het werd een onvergetelijke dag.
Wij vertrokken per bus om 7.30 's ochtends, van het kerkgebouw te Pernis. Even lekker uitslapen zat er voor deze groep baptisten dus niet in, op deze zaterdagochtend. Ieder betaalde overigens voor zijn eigen vervoer.
Onderweg werden liederen gezongen en werd naar een cassette opname geluisterd van een eerdere uitvoering van het koor. Ook was er gelegenheid tot eens gezellig bijpraten met elkaar.
De ontvangst in Middelkerke was erg hartelijk. Het koor had vorig jaar ook op de Uniedag gezongen, toen in Wezembeke bij Brussel, dus was men bekend.
Het zangkoor gaf enkele liedere ten beste. Ook de zang- en muziekgroep bracht enkele liederen. Hun optreden deed denken aan Gospel Sound en de Continental Singers.
Zowel in de pauze als aan het eind van de dag uitten onze belgische geloofsgenoten, maar ook de amerikaanse en canadese zendelingen die daar werken, hun waardering voor de fijne presentatie van liederen van de mensen uit Pernis. Het baptisten werk is daar nog erg klein.
Op deze wijze konden de zang- en muziekgroepen uit Pernis daadwerkelijk een stuk zendingswerk verrichten, en tevens de werkers die daar in God's wijngaard werken een hart onder de riem steken.
Met elkaar hadden we zo een gezegende dag.
Voor ons was het goed om te zien hoe deze mensen in België hun best doen voor hun gemeenten, hoe hard zij soms werken voor een beetje vooruitgang.
En zij voelen zich gesterkt, zeiden zij, doordat broeders en zusters uit Nederland de moeite hadden genomen de landdag met hen mee te vieren.
Volgend jaar is Pernis weer uitgenodigd. Reaktie: Natuurlijk gaan we weer.

Ben J. van der Veen

VERTALING VAN BRIEF UIT DE STAD BOROVICHI, CIRCA 200 KM TEN ZUID-OOSTEN VAN LENINGRAD, EEN PLAATS MET ONGEVEER 30.000 INWONERS

Vrede zij u! Beste broeders en zusters in de HEER!
Wij groeten u allen hartelijk door de liefde van onze Heer Jezus Christus. We zijn erg blij en dankbaar jegens u en de Heer, dat wij de mogelijkheid hebben van u geestelijke lektuur te ontvangen. Dat is geestelijk brood.
Onze broeders en zusters verheugen zich zeer wanneer wij van u iets geestelijks ontvangen: hulpvoedsel voor de opvoeding en vorming van de jeugd: verschillende boeken, brochures, vertellingen en gedichten. Er is bij ons een grote behoefte! Indien u de mogelijkheid hebt ook in de toekomst ons hierin tegemoet te komen, zullen wij heel blij zijn verdere lektuur te ontvangen. Wij bidden voor u en danken u en de Heer. Moge de Heer u alleen overvloedig belonen. Spreuken 19: 17: Ruth 2: 12. Wij vragen u ook voor ons te bidden. Want u weet onze omstandigheden, die de mensen nopen te zoeken naar vertroosting en geestelijk voedsel. Moge ook de kerk ontwaken, de stem vernemend van Hem, die roept. Mattheüs 25: 1-13 en Efeziërs 5: 14. Ziedaar, waarom voor deze tijd het geestelijk voedsel (letterlijk: brood) zo nodig is, vooral van nut bij de vorming en de geestelijke groei. Vergeeft u ons, dat wij niet in het engels of duits aan u kunnen schrijven. Behalve russisch kennen wij geen enkele taal. Wij verzoeken u dan ook ons slechts in het russisch te schrijven, want een vertaler hebben wij niet. Dat is ons verdriet, hoe door de toren van Babel de talen zijn verward. Maar wij hebben een Vertaler, tot Wie wij ons wenden, slechts geknield in gebed tot Hem. Hij weet alles en Hij antwoordt. Dat de Heer u allen moge zegenen! Efeziërs 3 vers 14 t/21.
Uw broeder in de Here, Pastor Djevjatkin Vasili Timothejebits en heel onze christelijke kerk.

P.S. Brengt al u broeders en zusters van ons uit een hartelijke groet over en de dankbaarheid voor uw liefde en zorg voor ons.
Wij verwachten van u antwoord.

CITAAT UIT RUSSISCHE BRIEF,
die via de Baptistengemeente te Dordrecht werd ontvangen:

PSALM !33

Ik groet u door de liefde van onze Heer Jezus Christus.
Ook dank ik u hartelijk voor de brief en het pakje met geestelijke lectuur. Maar het meest verblijdt het mij, dat u ter ere Gods wenst te offeren.
Hulp van Westerse gelovigen is voor ons land van onschatbare waarde en pas in de hemel zullen zij ten volle de vruchten van de Geest in deze zaak aanschouwen.
Moge de Heer de christenen in uw land zegenen. Gemeten naar geestelijke maatstaven, leven wij in een zeer cruciale tijd.
Vele gelovigen verflauwen in liefde tot GOD en onderscheiden zich in niets van ongelovigen, hoewel zij in naam ook Christus belijden.
Een golf van grote verleidingen (door dwaalleringen en rijkdom) breidt zich over onze aarde uit.
En er zijn veel van deze golven en elke volgende is steeds groter.
Heffen wij daarom onze blik hemelwaarts; laat ons waken en voor elkaar bidden, opdat wij ons niet slechts kinderen Gods noemen, maar ook zodanigen in feite zijn.

GOD IS ONZE TOEVLUCHT

vdL

MEDEDELING

In het komende jaar 1991 wordt het convent van Baptisten-voorgangers in het IJsselgewest gehouden op de volgende data, telkens in de middag:

Dinsdagmiddag 19 februari
Maandagmiddag 6 mei
Dinsdagmiddag 11 juni
Dinsdagmiddag 17 september
Dinsdagmiddag 5 november

Ook in 1991 hopen we ons convent weer te houden bij Br. en Zr. Vegter in Deventer.

Onze nieuwjaarsontmoeting houden we op maandagavond 28 januari in tuinzaal van de Baptistenkerk te Apeldoorn. Opgeven voor deze ontmoeting voor 15 januari bij Br. en Zr. Corporaal te Zwolle.

ADRESWIJZIGING SECRETARIAAT:

Hierbij delen wij u mede dat br. R. Verdoes, Deventer, zijn taak als secretaris heeft moeten beëindigen vanwege lichamelijke omstandigheden.
Vanaf heden is het secretariaat adres:
br. H. Verheul, Bredenhorst 93,
7414 HC Deventer. Tel. 05700-44414.

"LOFZANGEN EN GEBEDEN", EEN LIEDBOEK DER KERKEN?

Juli1940. De Unie van Baptisten besluit om gebruik te maken van het levenswerk van ds. H. Hasper (1886-1974), predikant der Gereformeerde Kerk in Hersteld Verband, welke kerk in 1946 opging in de Hervormde Kerk. Hasper had destijds een oecumenische bundel voor ogen. Alleen de Baptisten Unie voerde zijn werk in onder de naam "Lofzangen en Gebeden". Het embleem van Hasper (brood en vis) werd eveneens geannexeerd; later ten onrechte voor "Baptisten-logo" aangezien. Conclusie: in 1940 koos de Unie voor een liedboek der kerken. De bundel bevatte 100 (!) psalmen en 475 liederen uit "Geestelijke liederen".

REVISIE

In 1951 onderging L&G een grondige revisie. De invoering van de nieuwe zangbundel werd bemoeilijkt door tal van gezangboeken die reeds ingeburgerd waren. De Joh. de Heer bundel werd (en wordt) nog steeds 'de bundel' genoemd. F.E. Huizinga schreef in het voorwoord van de herziene uitgave dat 'het eigene van een Baptisten Gemeente niet ten volle tot uitdrukking kwam in liederen, die Christelijke Gemeenten, onder een andere naam levend, bezaten'. Kortom: de identiteit van de Baptisten gemeente staat niet los van het wezen van andere kerken; daarnaast heeft de Baptisten identiteit een eigen karakter.

SLOTSOM

De eerste uitgave van L&G was niet in staat om onder de Baptisten een einde te maken aan het gebruik van een veelheid aan liedboeken. Er waren gewenningsproblemen, voor de musici ontbrak nog een harmonisatie en - het belangrijkste - de bundel was nog niet Baptistisch genoeg. De na lied 400 opgenomen orde van eredienst (inclusief lezing der wet en apostolische geloofsbelijdenis) was een vreemd element in een 'Baptisten-bundel'. (Hiermede zeg ik niets ten nadele van de inhoud dezer liturgie!) De boven geciteerde zin van ds. F.E. Huizinga geeft aan dat men door weglating van liturgische elementen en door opneming van liederen uit "de bundel" (Joh. de Heer) aan L&G een centrale plaats in de Baptisten gemeenschap wilde toekennen passend bij de Baptisten identiteit.
Het is in dezen kenmerkend dat de aanvulling met liederen vanuit de opwekkingsbeweging uiteindelijk het succes veilig stelde.

A. Nijland

KESTON COLLEGE: GODSDIENSTVRIJHEID USSR BEDREIGD DOOR 'NIEUWE HEIDENEN

KESTON - Michael Bordeaux, de oprichter van het Britse Keston College, een leidend Westers centrum voor de bestudering van godsdienst in communistische landen, zegt dat er niet alleen positieve ontwikkelingen zijn te melden over de hernieuwde godsdienstvrijheid in de USSR. De godsdienstige opleving - alleen al in 1989 werden 2815 Orthodoxe kerken heropend - wordt bedreigd door 'neo-heidense' nationalisten, aldus Bordeaux. Ook heeft het conflict tussen de Russisch-Orthodoxe kerk en de katholieke over gebouwen en andere eigendommen zijn schaduwen op het geheel geworpen.

'GODSDIENSTVRIJHEID ROEMENIE WAARBORGEN

BOEKAREST - Een internationale delegatie van evangelische christenen heeft er bij de Roemeense president, Ion Iliescu op aan gedrongen godsdienstvrijheid voor de 800.000 evangelischen in zijn land te waarborgen. De nieuwe voorzitter van de Roemeense Evangelische Alliantie, Paul Negrut, wees er bijvoorbeeld op dat de Orthodoxe kerk op de televisie een voorkeursbehandeling krijgt boven andere kerkgenootschappen. Hij vindt dat alle kerken gelijk behandeld moeten worden. Ruim tweederde van de Roemenen is lid van de Orthodoxe kerk, anderen zijn katholiek (2, 3 miljoen) of evangelisch. De delegatie bezocht president Iliescu tijdens de eerste algemene vergadering van de pas opgerichte EA in het land.

OPROEP EUROPESE BAPTISTEN TOT STEUN AAN OOST-EUROPA

HAMBURG - De Europese Baptisten Federatie heeft opgeroepen tot uitgebreide steun aan Oost-Europa, en met name aan Roemenië en Bulgarije. Leiders in Europa en de Verenigde Staten worden in een brief opgeroepen om hun regeringen te schrijven, om hen op de hoogte te stellen van de noodsituatie in deze landen. De EBF zelf roept haar gemeenten op om voeselpakketten te versturen, van gemeente naar gemeente. Ze stelt daartoe adressen van Oosteuropese gemeenten beschikbaar. De Westerse pakketten moeten een standaardinhoud hebben. De EBF spreekt in een brief aan de landelijke baptistenunies de hoop uit dat er sprake zal zijn van een "overweldigende respons". In tweede instantie wil men ook hulp verlenen aan de USSR en Polen.

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 48,- per jaar; buitenland f 66,- per jaar
Redactie:
J. Schotanus, ds Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel, drs. G. van 't Wout
Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopij naar de eindredakteur. De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau

"Mijn tijden zijn in Uw hand"

Nog onverwacht is in zijn Heer en Heiland ontslapen onze broeder

Jan Gringhuis

echtgenoot van Geertje Wolters

op de leeftijd van 85 jaar

Op de dag van de begrafenis overleed na een langdurige ziekte in volle zekerheid van zijn geloof in Jezus Christus zijn broer en onze broeder

Bonne Gringhuis

echtgenoot van Roelfina Onrust

op de leeftijd van 76 jaar

Baptisten Gemeente te Emmen

Camping "De Betteld"

"De Betteld"
Tel. 08342 - 2528
De Betteld
Aaltenseweg 11
7021 HR Zelhem

Camping De Betteld heeft een fijn programma van hemelvaart t/m de herfstvakantie. Nieuw zijn 6 thema-weekenden in juni m.m.v.: resp. Peter Slagter, Jan Simmering, Dato Steenhuis, Nol Esmeijer, Wim Grandia, Aad v/d Sande en Kees Goedhart.
BEL VOOR HET NIEUWE INFORMATIE-BOEKJE:
08342-2528

NOOIT WAREN DE BIJBELSE PROFETIEËN ZÓ AKTUEEL!
Ruim 70 jaar na de oprichting van het tijdschrift Het Zoeklicht door Johannes de Heer zijn de Bijbelse profetieën meer aktueel dan ooit tevoren.
Neem nu een proefabonnement voor slechts f 8,88 en u ontvangt minimaal 3 maanden elke 14 dagen Het Zoeklicht. Stort het bedrag op 28.38.88 t.n.v. Het Zoeklicht, postbus 99, 3940 AB Doorn.
HZ

MEDEDELINGEN:

*Het nieuwe adres van A. de Vries, voorganger van de gemeente te Winschoten luidt:
F. van Eedenstraat 21, 9673 HT Winschoten,
tel. 05970-13120.*

*Sekretaris van de Baptisten Gemeente Deventer is:
H. Verheul, Bredenhorst 93, 7414 HC Deventer,
tel. 05700-44414.*

BEL GRATIS 06-0225910
VAN DER GRAAF
TOP VERHUIZERS
VERHUIZINGEN HULPDIENST

RECTIFICATIE

Het nieuwe adres van br. J. Kruizinga (voorheen Nieuw Buinen) luidt:
Albert Harkemaweg 52,
9831 SZ Aduard
Voorzitter van de bond van het Gewest Zuidoost Drenthe is:
J.H. Stijkel, Middenlaan 28,
9571 CJ 2e Exloërmond,
tel. 05997-1428

De medewerkers van het Uniebureau wensen u gezegende kerstdagen en een voorspoedig en gezegend 1991